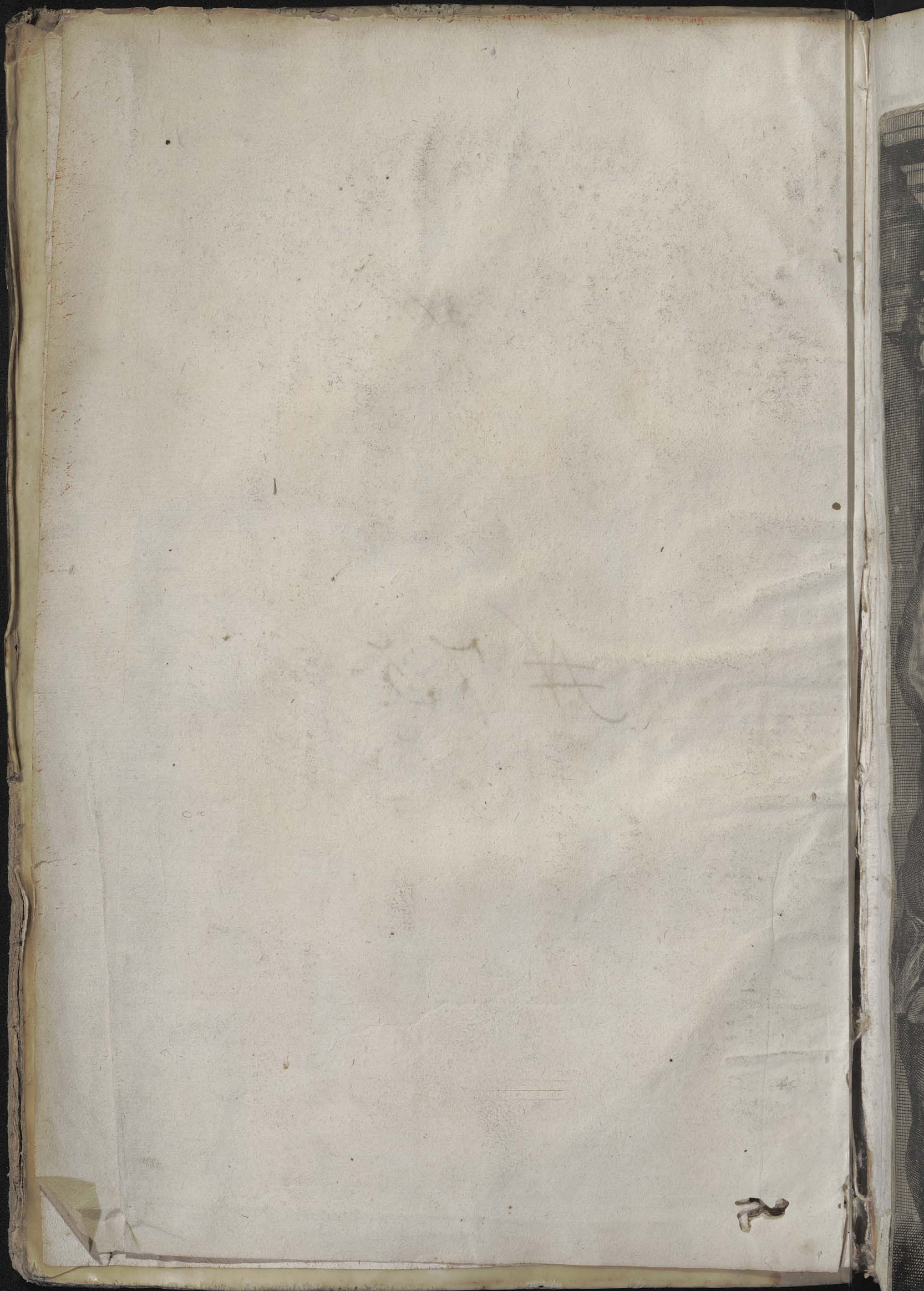

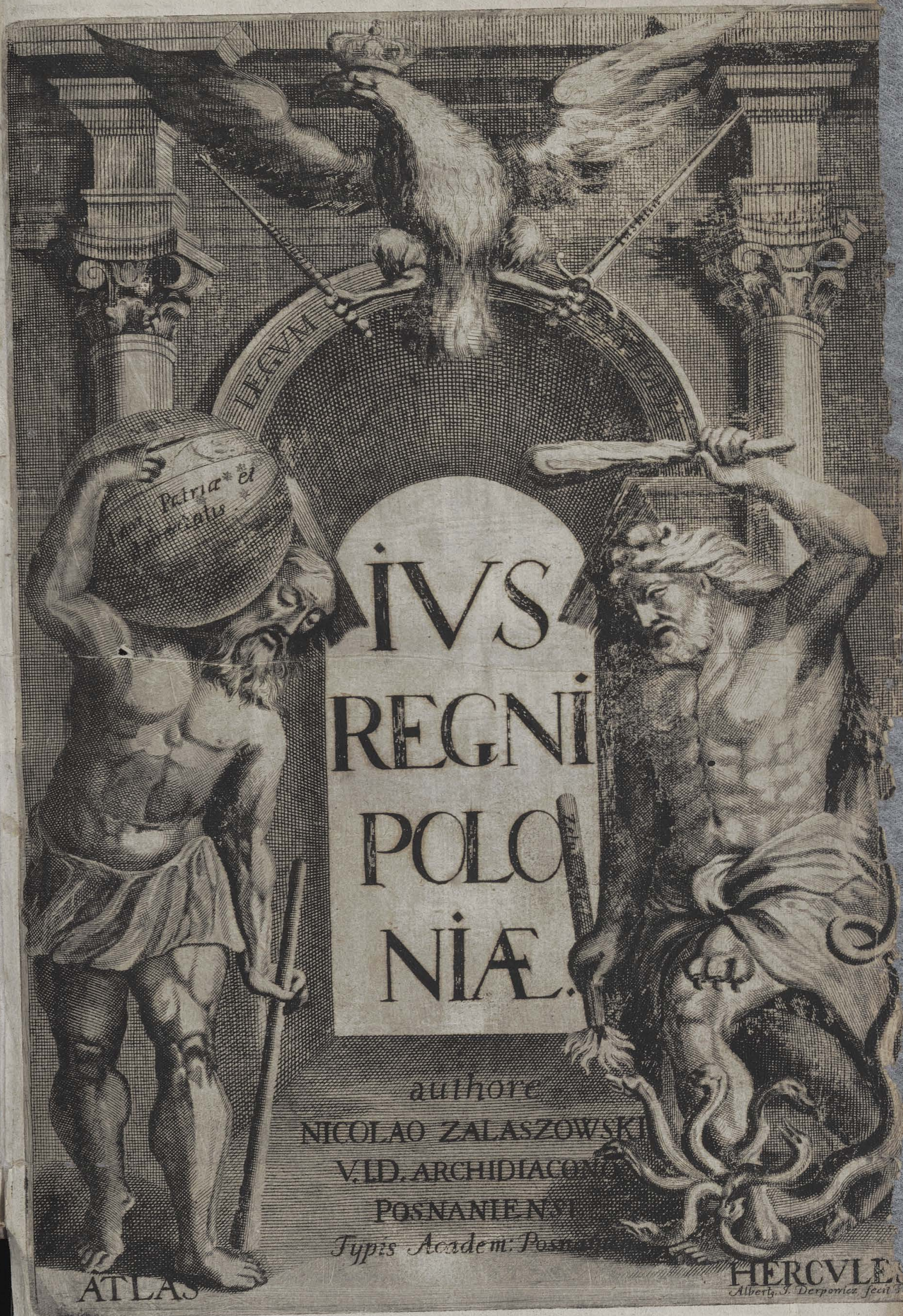
66794

III

N° 371.

72 69

IVS
REGNI
POLO
NIAE.

authore
NICOLAO ZALASZOWSKI
V. ID. ARCHIDIACONI
POSNANIENSIS
Typis Academ. Posnaniens.

ATLAS

HERCVLES
Albert. J. Derpovitz fecit

IVS
REGNI
POT
NIA

EDITIONE
PRIMA

ANNO DOMINI
MDCLXXII

ALTA

R
S
I
A
ne

J V S
REGNI POLONIÆ

EX

**STATUTIS ET CONSTITUTIONIBUS
EIVSDEM REGNI & M. D. L.**

COLLECTUM.

ET

**Additionibus ex Iure Civili Romano,
Canonico, Saxonico :**

*necnon, ex Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus au-
ctum, historijsque illustratum.*

**IN QUATUOR LIBROS
& DVOS TOMOS**

DISTINCTUM.

A

NICOLAO ZALASZOWSKI V. L. D.

**& quondam in Vniuersitate Cracoviensi Actuali Professore
Archidiacono Posnaniensi,**

In lucem publicam

*dla Skoty
Klewański*

EDITVM.

TOMVS PRIMVS

Posnanis, Typis Academicis.

210

66794

III

1928 a 970

Dedicatio Operis.

SUPREMI LEGISLATORIS,

omnium vivorum & mortuorum JUDICIS,
inter DEUM & hominem MEDIATORIS

M A T R I,

extra legem (quia immaculatè) conceptæ,

Perpetuæ VIRGINI,

REGINÆ CÆLI, DOMINÆq; MUNDI,

Speculo Justitiæ,
Sedi Sapientiæ,

*alla Słoty
Klewański*

SANCTÆ MARIAE,

*Cujus ope & auxilio,
hoc opus conscriptum est,
dat, offert & dedicat*

indignum mancipium

EIVSDEM MATRIS
& VIRGINIS,

NICOLAUS ZALASZOWSKI.

Dedicatio Operis

SUPREMI LEGISLATORIS

omnium vivorum & mortuorum iudicis
inter Deum & hominem Mediatoris

M A T R I

extra legem (quod inhumanum) concipere

Perpetuae Virginis

Reginae Caroli Domini et Mundi

Speculo Iudicis
Sedi Sapientiae

SANCTAE MARIAE

Quia opus est
hoc opus continetur
hoc opus continetur

indignum manserunt

EIVSDEM MATRIS

& VIRGINIS

NICOLAUS ZALASZOWSKI

PRÆFATIO

AD LECTOREM.

 Um Respublica Polona, non tantum armis decora-
ta, sed etiam legibus suis armata sit, (prout Sa-
pientissimus Rex Poloniae, CASIMIRUS Anno
Domini 1368 teste Przyłuscio folio 150. effa-
tum reliquit) Quarum beneficio, Serenissimi Re-
ges, liberae Genti, placide & suaviter imperent: improbi Cives
metu pœnarum, in officio, ac debita superioribus reverentia
contineantur: boni præmijs, ad quævis ardua aggredienda
alliciantur, universi aurea pace fruantur, quantumve Pa-
triæ, quantum Parentibus, quantum Conciuibus, & vicinis Gen-
tibus, debeatur, optimè sciant, & cognoscant. Non inutile cen-
sui, eadem leges sparsas, in unum opus, compendiosâ methodo
colligere, ut Lechica Proles, earumdem notitiam & scientiam
habere possit. Siquidem à sapientissimis Legislatoribus prodi-
tum, & usu communi receptum est: Leges ac consuetudines mu-
nicipales, Legibus & consuetudinibus universalibus, & alienis
præferendas esse. Hinc Quintus Mucius, Servio causam oranti
in Lege, Necessarium, §. Servius, ff. de Origine Juris, obje-
cit: Turpe esse, Patritio & Viro nobili, & causas oranti, Jus,
in quo versaretur: ignorare. Fateor sapientissimos & doctis-
simos viros, Inventaria, compendia, promptuaria Statutorum
& Constitutionum Regni Nostri, & Magni Ducatus Lithua-
niæ, conscripsisse, & in lucem publicam, Polonico idiomate edi-
disse. Sed cum aliæ Gentes & Nationes, Jura sua Nobis

A

commu-

commun icent, opera pretium esse duxi; (ut & illæ Legum no-
 strarum notitiam habeant) latino idiomate eadem conscribere.
 Non tacui Leges Civiles Romanas & Saxonicas, non quod me-
 lateat, in Iudicijs Tribunalitijs Castrensibus & Terrestribus, le-
 ges exoticas allegare, non esse permissum, sed quod CASIMIRUS
 REX Poloniæ ob res præclaras, nomen Magni meritis: aliq̃ Se-
 renissimi Reges, in condendis Statutis, Leges Civiles Romanas se-
 qui non dedignati sint. teste Lascio fol 7. Et in Iudicijs Asses-
 sorialibus post Curiam, tam Leges Civiles Romanæ, quàm & Sa-
 xonicae allegentur, prout quotidiana praxis edocet, idq̃ Piafecio
 in Chronica sua folio 536. cum lequen: maxime placeat: ne
 in defectu Iurium nostrorum ex opinionibus proprijs, quisq̃ cau-
 sas agit et, defendat, & tueatur. ut videre licet apud eun-
 dem Piafecium loco citato. Interferui & historias, non alio
 motivo & fine, nisi, ut, quod in Legibus nostris succinctè &
 breviter & quandoq̃ obscure insinuaturn est, historie clariùs
 elucident, Lectoremq̃ informant. Accipe itaq̃ Lector Benevole
 hunc laborem meum grato animo, & si quid à me omissum est,
 supple, & incolumis, felicitatibusq̃ auctus, quàm diutissimè vive,
 & hoc labore meo fruiere. Datum in Summo Posnaniensi, Die
 vigesimâ Mensis Ianuarij Anno Dñi. 1699

NICOLAUS ZALASZOWSKI
 U. J. D. Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis
 Archidiaconus.
 mpp.

APPROBATIO

ILLUSTRISSIMI Loci ORDINARIJ

ILLUSTRUM Virorum sensu & æstimatione Opus JURIDICO-POLITICVM Perillustris & Reverendissimi Dñi NICOLAI ZALASZOWSKI Archidiaconi Posnaniensis V. J. Doctoris, in Alma Vniuersitate Cracoviensi, non solum probatum, sed & elogijs donatum, uti publicæ utilitati seruiens admittendum, auctoritate protunc Ordinariæ, & Typo tradendum censeo & permitto. Datum Posnaniæ 11. Julij Anno Domini 1699.

HIERONYMVS WIERZBOWSKI
Episcopus Fessensis Suffraganeus Posnaniensis
& Sede Vacante Episcopatus Administrator Generalis.

(S. L.)

APPROBATIO

MAGNIFICI D. RECTORIS Studij Gener: Crac:

OPVS JURIDICO-POLITICVM Summam Legum Regni Poloniæ & Magni Ducatus Lithuanix à Perillustri & Reverendissimo Dño NICOLAO ZALASZOWSKI V. J. Doctore, & olim in Alma Vniuersitate Studij Generalis Cracouiensis Actuali Professore collectam continens: Iuris Pontificij Civilisq; Romani & Saxonici allegationibus locupletatum, & exornatum apprimè, vidi, legi, atq; Inclytæ Facultati Juridicæ ad evolvendum commisi: In quo, cum nihil Orthodoxæ Fidei, bonisq; moribus dissonum; quin potius omnia ad publici boni emolumentum insigne acsi refertissimo in gazophylatio recondita observaverim; ideo, ut deterfâ typi sepiâ lucem Orbis Poloni tanto illustriorem, nomenq; Viri Jureconsultissimi celeberrimum ubiq; Gentium quanto cius provehat, dignum iudicavi. Cracoviæ in Collegio Juridico die 22. Mai Anno Domini M. DC. XC. IX.

(L. S.)

M. SEBASTIANVS PISKORSKI V. I. Doct: & Prof: Canonicus Cracoviensis. Almæ Vniuersitatis Studij Generalis Cracov: Procancelarius & RECTOR mpp.

APPROBATIO

V. J. Doctorum & Professorum in Alma Universitate Cracoviensi.

AUro cedrisq; perennibus notandum est, quod ex Tripode Juris ab erudito animo in usum communem & lucis publicæ faciem prodit. Nullæ quippe magis aureæ, quàm juris & justitiæ fodinæ sunt, ex quibus, quidquid literati laboris calamo eruitur pretiosum, hoc æstimatione omnis sæculi dignum. Meruit hanc plusquam auream æstimationis Daactilothecam, opus insigne JURIS REGNI POLONIÆ, quod non tantum ex Jure communi, tam Canonico, quàm Civili & Constitutionibus Regni hujus, ac Magni Ducatus Lithuaniae, verum etiam ex Jure speciali variisq; Privilegijs & Historiographis eruditè concinnatum est, à Perillustri & Reverendissimo Domino NICOLAO ZALASZOWSKI J. U. Doctore Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis Archidiacono, cuius amor pro Deo labor & liberalitas pro Ecclesia, sudor pro communi felicitate, zelus pro Juris & Justitiæ vigore, necnon pro immunitatis Ecclesiasticæ & boni Academici Universitatis Cracoviensis conservatione, in tot Tribunalibus, Officijs & negotijs publicis fidelissimè impensus, annalibusq; perennitatis inscriptus memoriam & gloriam meretur immortalem; ita ut hoc plusquam Delphicum Iurisprudentiæ monumentum in Professione Juris Utriusq; Collegii Nostri Juridici & Almæ Universitatis Cracoviensis publica, annis compluribus quondam probatum, nunc verò amplius actum, Orbis videat & legat fructuosè, Facultas Nostra Juridica ex speciali Magnifici Perillustris & Reverendissimi Domini Rectoris Universitatis Nostre Cracoviensis Studii Generalis, autoritate delegatâ, non censuram sed debitum elogii cultum eidem operi apposuit & apponit. Cracoviæ in Collegio Juridico Universitatis Cracoviensis Die Vigesima Nonâ Mensis Junii Anno Domini 1699.

M. ANDREAS KRYPECKI V. I. Doct. SS. Omnium

Collegiatæ Cracoviensis: Custos. Lubricensis Curatus mpp.

M. ZACHARIAS THESZNAROWICZ V. Doct. & Professor

Protonotarius Apostolicus. Eccl. S. Nicolai extra muros Cracov. Præpositus mpp.

M. IOANNES EKART I. V. Doct. & Professor

Eccl. Collegiatæ SS. Omnium Cracoviensis Primicerius mpp.

M. ADAM STYRKOWSKI I. V. Doct. & Professor.

Eccl. Collegiatæ SS. Omnium Cracoviensis Cancellarius mpp.

M. MARTINVS SZOWIKOWSKI I. V. Doct. & Professor

SS. Omnium & S. Michaelis in Arce Cracoviensi Canonici.

Ractaviensis Curatus mpp.

{L. S.}

A S T R Æ Æ
in terras reduci applausus Apollinis,
MAGNO NOMINI & HONORI
PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMI DOMINI
D. NICOLAI ZALASZOWSKI
U. J. Doctoris, Ecclesiæ Cathedr: Posn. Archidiaconi

Collegio Iuridico Almæ Vniversitatis Cracoviensis.

D E D I C A T V S.

Descende calo Numinis arbitra
Magni, nitentum gemmaq; siderum
Astræa Mater, in Polonos
Aurea sæcla reduc Penates.
Adsis! sereno prospice lumine
Rerum sub Arcto nunc faciem novam,
Quam nullus hircus fixit Argus
Hactenus, arva colens Lechorum.
Post tot furentis lustra licentiæ,
Nefasq; longo tempore sæviens,
Parens piaculorum Erynnis
Jam procul e Patria recedit,
Faustusq; Titan sacra volumina
Legum Tuarum, non cerebro Iovis
Excussa cum docta Minerva
Advehit, ast capite erudito
ZALASZOWI: qui iustitiæ sacræ
Antistes, Orbis Sarmatici decus,
Ecclesiæ splendor perennis,
Arte novâ Tibi pandit arces.
Accurre felix præpete Pegaso,
Opus, quod Orbis fronte stupens colit
Primâ, recenter intuere,
Jusq; decusq; Tuum revolve,
Prehende Regnum sceptraq; Regia
Orbis Poloni, quis furor obvius
Tibi resistet imperanti

Legibus æqua hominum Deūmq;
 Iam jam feroces sopiit impetus
 Cunctos malorum Magna ZALASZOWI.
 Virtus repulsæ semper expers,
 Ægide jura potenter armans,
 Hunc cum triumphis, & lituo tubæ
 Uebit quadrigis præpetibus volans
 Totum per orbem, fama Divis
 Assimilans moritura nunquam.
 Hic est Virorum, Cui Jagielonia
 Pallas corymbis tempora Delphicis
 Præcinxit, ac Lubransciana
 Musa Patrem veneratur alium.
 O Gemma Cyrrhæ Vir celeberrime!
 Clarum Polono sidus in Arctico,
 Quæ Te Camæna, quo cothurno
 Ritè queant celebrare vates?
 Etsi redundet fons Aganippidos,
 In dedicandas mille panegyres,
 Non sufficit, nam Nomen ipsum
 Omne genus tituli antecellit.
 Te Posna felix in Cathedra sua,
 Nouum Solonem prædicat, & colit,
 Consum superno missum Olympo,
 Præfuleæq; jubar Tiaræ.
 Volumen istud, quod Patriæ sagax
 Palpebra voluet, culmen adoreæ
 Fastigiatum possidebit,
 Grata ferens monumenta legum.
 Ibunt per vrbes Regnaq; Lechica,
 Regum Penates magnificos petent
 Authoris inclyti labores,
 Cui Deus ipse parat coronam.

M: MARTINVS WĘGRZYNOWICZ

I. V. Prof. SS. Omnium Crac: Canonicus,
 Collegi Crac: DD. Iure Consul. Præpositus.

PALLAS LVBRANSCIA

PERILLUSTRI & REVERENDISSIMO DNO.

NICOLAO ZALASZOWSKI

J. U. Doct: Ecclesiæ Cathedralis Posnan: Archidiacono,

dignissimi Authori operis,

Nomine Lubransciani Collegij Academiæ Posnaniensis

A P P L A V D E N S.

Immensi pompam pretij si conscius Orbis
Demere non audet tractis de gurgite vasto
Erydani gemmis, longo quas tempore glaucus
Æquoreis cingebat aquis Neptunus, & altis
Nereidum speciosa cohors servabat in undis?
Si rutili ramenta Tagi, portentaq; Gangis
Auriferis congesta vadis, aut fulva metalli
Pondera visceribus terræ defossa profundis,
A cunctis, indigna licet, sumpsere valorem
Eximium; quanto pretij dignabor honore
Excelsas sapientis opes? Themis inclita dixit:
Quæ non de Stygij tenebroso carcere Ditis
Effodiuntur, aut Thethidos prædivite vena
Ducuntur, verum cælestis germinis instar
E cerebro docti nascuntur origine clarâ.
His dandum potiore modo pretiumq; decusq;
Aquibus omnis honor venit, & reverentia magni
Nominis optato procedit tramite semper.
Hæ ditant homines verè, redduntq; beatos:
His sine Polycrates opulentus, Cræsus & impar
Attalus, occumbunt cæcæ ludibria sortis.
Ergone jam pretij iustum quis deneget usum

Tam

Tam doctis opibus? ratio quas exebet ipsa,
 Quæ cedit Fortuna potens meliore valorem
 Arbitrio. Totos pretij complexus honores
 Hic Iuris Codex, Capitis quem partus eburni
 Magne Tui NICOLAE tulit. Minus esse putasti
 Splendores solos generis monstrare perampli,
 Nec satis esse Tibi condigna oracula sacro
 Fundere de solio; nisi Leges ordine pulchro
 Digestas Patriæ revocares. Pignus amoris
 Non poteras potius magnis offerre Polonis.
 Authorum quando nunc vasta volumina comptè
 In libro profers uno: ne fortè Lecheum
 Sic Orbem lateat Regalis Muricis amplum
 Nomen & illius veneranda potentia cunctis.
 Consorum Regni quæ munera, quæ Trabeatis
 Incumbant animis curæ, quid prodigiosus
 Nobilitatis honos; alienis invida Regnis
 Libertas quonam possit se jure tueri,
 Quis vigor armorum, quæ præmia Martis Alumnis,
 Motio tum belli sapiat quid publica, quove
 Instauranda modo, quæ sint tutamina Regno?
 Hinc qui vis capiet, placidâ qui mente revolvit
 Lector opus, dicet quod Tuo monumenta teneri
 Cuncta Virum libro. Quod ubi Lubrana Minerva
 Audijt, in tacito concepit pectore votum:
 Vivat longævus ZALASOVIVS, augeat Orbem
 Dotibus angustis, quæ semper fama perennis
 Omnibus in Regnis præcellens spondet honores.

M. ALBERTVS IOSEPHVS IODŁOWSKI
 I. V. Professor SS. Omnium Cracovien: Canonicus,
 Colleg: Lubransc: Academia Posnaniensis Director.

J N D E X

TITULORUM & PARAGRAPHORUM

Primo Libro Tomi primi contentorum.

LIBER PRIMUS.

T ITULVS I. De Etymologia Juris	folio
Titulus II. De Divisione Juris.	fol. 4
Titulus III. De Origine Juris Poloni.	fol. 19
Titulus IV. De Jure scripto Polonorum.	fol. 20
Titulus V. De Jure Polono non scripto seu consuetudine.	fol. 29
ulus VI. De Religione.	fol. 30
§ I. De Dissidentibus.	fol. 38
§ II. De Arianis.	fol. 59.
§ III. De Religione Græca.	fol. 66
De vnione Ruthenorum ritûs Græci cum Eccle: sia Romana promovenda, hæc in Constitutio- nibus nostris Provincialibus habentur	fol. 73
§ IV. De Judæis	fol. 74.
§ V. De Paganis.	fol. 93.
§ Finalis De Constitutione capitali Ju- dæorum & Tartarorum	fol. 94
Titulus VII. De Interregno.	fol. 97
Titulus VIII. De Judicijs Capturalibus,	fol. 176
Titulus IX. De Electione Regis	fol. 188

Titulus X. De Coronatione Regis	fol. 393
Titulus XI. De Persona Regis	fol. 409
Titulus XII. De Persona & Maieftate Reginali	fol. 424
Titulus XIII. De Sereniffima Prole Regia	fol. 441
Titulus XIV. De Bonis Menſæ Regiæ	fol. 448
Titulus XV. De Bonis Regalibus, quæ vulgò pa- nis bene merentium appellantur.	fol. 483
Titulus XVI. De Luſtratione ſeu Reviſione bo- norum Regalium,	fol. 500
Titulus XVII. De Quarta & bonis Regalibus	fol. 509.
Titulus XVIII. De Senatorio Ordine	fol. 525.
Titulus XIX. De Archiepiſcopo Gneſnenſi	fol. 545.
Titulus XX. De Archiepiſc. Leopolienſi	fol. 559.
Titulus XXI. De Epifcopo Cracoviенſi	fol. 561.
§ De Academia Cracoviенſi	fol. 566
Titulus XXII. De Epifcopo Vladislaviенſi	fol. 598.
Titulus XXIII. De Epifcopatu Viſnenſi	fol. 600
Titulus XXIV. De Epifcopatu Poſnaniенſi	fol. 606
§ De Academia Lubraſc: Poſnan:	fol. 608.
Titulus XXV. De Epifcopatu Płocenſi	fol. 616
Titulus XXVI. De Epifcopatu Varmienſi	fol. 618.
Titulus XXVII. De Epifcopatibus Luceorien- ſi, Przmislienſi & Samogitiæ	fol. 640
§ I. De Epifcopatu Przmislienſi,	fol. eodē
§ II. De Epifcopatu Samogitiæ	fol. 641
Titulus XXVIII. De Epifcopatu Culmenſi	fol. eodē
Titulus XXIX. De Epifcopatu Chelmenſi,	fol. 644
Titulus XXX. De Epifcopatu Kijoviенſi, & Camenecenſi	fol. eodē

§ De Episcopatu Camenecensi fol. 645

**Titulus XXXI De Episcopatu Vendenſi
& Smolenſcenſi** f. eodē

§ I. De Livonia fol. 647

§ II. De Curlandia & Semigallia fol. 666

§ III De Episcopatu Smolenſcenſi. fol. 670

§ IV De Annatis fol. 678

Titulus XXXII. De Cardinalatu. fol. 679

Titulus XXXIII De Senatoribus Sæcularibus fol. 684

§ I. De Castellano Cracoviensi fol. eodē.

§ II. De Palatinis fol. 685

§ III De Castellanis Majoribus &
Minoribus, fol. 708

**Titulus XXXIV. De Officialibus Ordinis Se-
natoriij** fol. 712

§ I. De Mareschalcis fol. eodem

§ II. De Cancellariis & Vice Cancel-
lariis fol. 716

§ III. De Theſaurariis fol. 721

**Titulus XXXV De Officialibus qui ſunt extra
Ordinem Senatorium.** fol. 727

§ I. De Officio & Potestate Ducum
exercitus. fol. eodem

§ II. De Maiori Secretario & ejus
prærogativis fol. 751

§ III. De Referendariis & præroga-
tivis illorum. fol. 752

Titulus

**Titulus XXXVI. De Officialibus Palatinatum
& Terrarum** fol. 755.

§ 1. De numero & ordine illorum, quo-
ad Maiorem & minorem Poloniam. fol. eodē

§ 11. De Officio horum Officialium. fol. 757

§ 111. De Succamerarij Officio fol. 758

§ IV. De Capitaneis. fol. 764

§ V De Vexilliferis. fol. 769

§ VI De Iudice Subiudice & nota-
rio Terrestri fol. 767

§ VII De Electione Official: Terrestri: fol. 770

Titulus XXXVII De Officialibus Castrensis fol. 772

§ 1. De Magno Procuratore Arcis
Cracoviensis fol. eodē

§ 11. De Burbrabiis. fol. 773

§ 111. De Vice Capitaneis, fol. 776

§ IV De Notariis Castrensis fol. 779

Titulus XXXVIII. De Incompatilibus fol. 781.

Titulus XXXIX. De Tertio Ordine Reipubl:
f. Nobilitate, fol. 784

§ 1. De Indigenatibus fol. 806

**Titulus XXXX. De Comitibus & Comitibus an-
tecomitialibus** fol. 808

§. I De loco Comitiorum fol. 809.

§: 11 De tempore & intimatione
Comitiorum fol. 811.

§ 111. De Solemnitatibus Conventuum
particularium. fol. 813,

755. § IV. De Electione Nuntiorum ad
Comitia fol. 814

758. § V. De Numero Nuntiorum Ter-
restrium ad Comitia. fol. 817

764. § VI. De loco & tempore Conventu-
um particularium in Maiori Polonia fol. 818

769. § VII. De expeditione antecomitia-
li in Prussiam. fol. 823

767. § VIII. De ipso actu Comitiorum
Generalium. fol. 826

770. Titulus XLI. De expeditione bellica gene-
rali Nobilitatis. fol. 837

772. Punctum I. De Lustranda Nobili-
tate, fol. 840

773. Punctum II. De ducenda Nobi-
litate fol. 841

776. Punctum III. De Officio Vexil-
liferorum fol. 842.

781. Punctum IV. De Stationibus non
faciendis & de damnis injurijs & alijs vio-
lentijs non inferendis iudicioq; illorum. fol. 843

806. Punctum V. Qui venire tenentur
ad hanc expeditionem bellicam Gene-
ralem? fol. 846.

808. Punctum VI. Qui liberi sunt ab hac
expeditione generali? fol. 850.

Articulus vnicus De Lustro aliàs
okázowaniu sie Nobilitatis fol. 859.

Titu

Titulus XLII. De Abbatiis & Abbatibus
tum Præposituris Regularium fol. 866

Titulus XLIII. De Dignitatibus & Cano-
nicatibus Ecclesiarum Cathedralium Re-
gni Poloniæ. fol. 889

In Nomine Domini Nostri JESU Christi Amen

LIBER I.

TITULUS PRIMUS

De Etymologia Iuris

Daturum Juri operam, prius nosse oportet, unde Juris nomen descendat, *Sapientissimus Ulpianus lib: 1. Instit: § in L. 1. ff. de Iust: § Iure*, effatum reliquit. Itaq; Ius à jussu, seu jubendo dictum est, *juxta Wessembecium in paratitlis Digestorum. sub tit. de Iustit: § Iure N. 14.* vel quòd justum sit, *Can: Ius generale Dist. 1.* Estq; vox generalis plures species sub se continens. *Sarnicius fol: 48. § in d. Can: Ius generale, § in L. penult: ff. de Iustit: § Iure.* vg. Ius Civile Romanum, Ius Canonicum, Ius Polonicum & aliud simile. Et quamvis aliquando pro lege accipiat, strictè tamen loquendo differt ab illa, tanquam genus à specie. Lex quidem propriè accepta, est aliqua constitutio ab eo, qui jus condendi facultatem habet, lata. Unde Jus pro lege acceptum est, quidquid DEUS, Natura, aut gens, vel Civitas jubet dicta sic, quòd legitimè liget, *tex: in Can: Lex ibiq; gloss: § DD. Dist: 1.* Vel à legendo, eò quòd unusquisq; eas legere, vel sibi lectas mente tenere debeat. *Zawadzki in præfatione compendij sui Polonici ad SIGISMUNDVM III, eius Nominis Regem Poloniae.* Vel à delectu: *juxta Przylusciū ibidem in præfatione.* Accipitur quoq; Jus metonymicè pro loco Iudicij, sumpta

sumptâ videlicet denominatione ab eo, quod fit in eo. *D. L. penult: § L. voluit, de interrogationibus in Iure faciendis. sic in L. 1. ff. de confessis.* Confessio dicitur facta in Iure, id est: in iudicio. Nonnunquam jus accipitur pro necessitudine, veluti dum dicimus, est mihi jus cognationis, vel affinitatis. *L. fin: ff. de Iustit: § Iure.* Item accipitur pro Jurisprudencia, ut in *L. 1. ff. de Iustit: § Iure, ubi dicitur.* Juri daturum operam, id est *Jurisprudencia, ut commentantur DD.* Similiter in illis verbis: Jus est ars æqui & boni, id est collectio omnium præceptorum boni & æqui *Wessemb: ubi supra.* Ad hæc sumitur pro facultate & potestate aliquid agendi, faciendi vel obtinendi à lege concessa, sic usufructus, hæreditas, servitus, donatio, actio, hypotheca, & similia, juris appellatione continentur. *Vigellius in methodo Iuris Civilis parte 1. lib: 1. cap: 1.* Hinc descendunt illi termini, habet jus ad rem, habet jus in re. Jus ad rem dicitur, quod non tribuit actionem in rem, sed in personam, tale jus est, quod competit alicui vigore v.g. donationis, emptionis, præsentationis, collationis, electionis, postulationis, hæreditatis, & similibus, non subsequutâ adhuc traditione, institutione, possessione, acceptatione. Jus in re dicitur, quod tribuit actionem realem in rem ipsam. Exemplis declaro. Primum sit: aliquis emit certum fundum, antequam capiat ejus possessionem, dicitur habere Jus ad rem, proinde si interea temporis fundus ille à venditore alteri vendatur, actualisq; possessio ejus tradatur, ille prior emptor non potest actionem rei vendicationis instituere contra illum secundum emptorem & possessorem præfati fundi, cum non habeat actionem realem, qualis est rei vendicatio, sed tantum habet jus ad rem, consequenter solum potest intentare actionem contra venditorem ratione damnum inde passorum & interesse, tum ad contractum.

Exemplum secundum sit: Aliquis obtinuit præsentationem à Patrono, ad aliquod beneficium Ecclesiasticum, & antequam fuit institutus, Patronus præsentavit alium, taliterq; secundo præsentatus institutus est, itaq; ille primò præsentatus, non potest agere, ut beneficium ad quod fuit præsentatus, sibi restituatur, vel in illo manuteneatur; nam intuitu dictæ præsentationis suæ, jus tantum ad rem (hoc est ad beneficium) acquisivit, sed solum contra patronum, vel contra secundo præsentatum, quod videlicet patronus renuntiaverit variationi, vel cum sit Clericus, non potuit variare, consequenter & Episcopum nulliter ad institu-

stitutionem processisse, ac proinde non obstante dicta institutione uti nulliter facta, se institui, in damnis & litis expensis partem adversam condemnari.

Tertium exemplum fit: Rem hypothecatam aut pignus habens, dicitur habere jus in re. nam ad quemcunque res illa hypothecata, vel in pignus data pervenerit, onere hypothecæ seu pignoris gravata existit; & in solutum censetur data, consequenter à quolibet possessore potest vindicari, præcipue si aliunde non potest fieri solutio. Similiter si aliquis emit vel per alium contractum acquisivit secutâ rei traditione, dicitur habere jus in re: Sic per collationem beneficii secutâ acceptatione, per testamentum vel ab intestato secutâ acceptatione vel aditione.

Advertendum tamen, dari certos casus, in quibus absque traditione dominium transfertur, consequenter illum postponi, cui posterius res tradita fuit, & præferri illum, in quem prius res alienata est absque traditione.

Primus casus est; quando aliquid donatur, venditur, aut alio titulo alienatur Ecclesiæ, Monasterio, Civitati, hospitalibus, & alijs locis pijs. *juxta Covarruviam lib. 2. variar. resolut. cap. 19. num. 2. per text. in L. fin. ibique glossam verbo in rem C. de SS. Ecclesijs, ubi dicitur, quod loca pia absque traditione ex privilegio illis concessio acquirant.* Quo tamen privilegio, Clericus quo ad res sibi tanquam personæ privatae venditas vel donatas gaudere non potest, quia dictum privilegium concessum est tantum locis pijs.

Secundus casus est: quando illa traditio fuit facta dolose & in fraudem prius jus habentis, de hacque alienatione is cui res fuit tradita scivit, quia tunc priores creditores possunt illam rem actione in factum revocatoriâ evincere, quæ actio regulariter conceditur ad rescissionem eorum, quæ in fraudem alterius sunt alienata. *Gloss. in L. Quoties, in verbo Iure C. de rei vendicatione, gloss. in cap. si tibi absenti, de præbendis in 6to Covarr. ubi supra num. 5to Gomez tomo 2do variar. resolut. cap. 2do, num. 2do. quem vide per text. in L. 1. § L. sequ. ff. de his, quæ in fraudem creditorum.* Dicta tamen procedunt in alienatis titulo oneroso, secus titulo lucrativo: nam si v.g. aliquis prius emit, alter verò titulo donationis acquirat, possessionemque obtineat, nullâ habitâ notitiâ de priorî venditione; tunc ille, qui prius emit, præfertur, utpote qui titulo oneroso rem acquisivit. *Ita Covarr. § Gomez locis citatis per text. in L. Ignoti. C. de revocandis his, quæ in fraudem creditorum.*

nam hoc casu sufficit fraus in solo alienante, nec requiritur scientia ejus in quem titulo lucrativo alienatum est.

Tertius casus sit, quando priori emptori res fuit vendita, eiq; in securitatem contractus fuit etiam hypothecata. *Gomez ubi supra limitatione primâ & quartâ per tex: in L. Si creditor & fin. ff. de distractione pignorum.* Rationemq; adfert, quia aliâs dicta hypothecatio nihil operaretur. Tum quia solo titulo & conventionem hypothecæ, transfertur jus in re; consequenter dominium absq; ulla traditione, *L. 1. ff. de pignoratitia actione.* Idem dicendum est, si prior venditio facta fuerit cum clausula constituti, hoc est, quia vendens constituit se possidere nomine emptoris, quia per illam clausulam constituti, acquiritur dominium absq; alia traditione. *Ita Iason in L. quoties C. de rescindenda venditione.*

Quartus casus sit, si uterq; probet, rem sibi non tantum fuisse venditam, sed etiam traditam, & non constet de prioritatem, vel posterioritate traditionis, nam ille tunc præferendus est, qui docuerit de prioritatem emptionis per se factæ. *Ita Gomez, ubi supra, limitatione secundâ per tex. & D. D. in cap: Licet, de probationibus: ubi habetur,* quod in interdicto uti possideris si utraq; pars æqualem possessionem probet, illa pars debet obtinere & victrix remanere, quæ probaverit titulum suæ possessionis. Quod si res aliqua duobus vendatur diversis temporibus, ille præferendus est, cui res prius fuerit tradita, & de ista traditione priori doceat. *L. quoties C. de rei vindicatione.*

TITULUS II.

De divisione Juris.

IUS pro lege acceptum dividitur: In Jus naturale, Divinum, & Humanum. *Sarnicius fol: 48.* Jus naturale generaliter sumptum appellatur, quod ex naturali ratione vel inclinatione, seu instinctu naturali proficitur. Eiusq; duæ species assignantur, quod aliud sit primævum sive commune, & aliud secundarium seu rationis. Primævum vocatur ipsamet inclinatio, seu instinctus naturæ ad aliquid agendum, estq; commune omnibus animalibus, tam ratione præditis, (qualis est homo, qui etiam animal dicitur,) quam animalibus ratione carentibus, qualia sunt bruta animalia. de hocq;

hocq; jure naturali primævo loquitur Iustinianus Imperator, à principio tituli de jure naturali, gentium & Civili lib: 1. Institut: & Ius Canonicum, in can: Ius naturale, distin: 1ma. Przyluscius in præfatione, definiturq; ab illis sic. Est jus quod natura omnia animalia docuit: nam jus istud non humani generis proprium est, sed omnium animalium, quæ in cælo, quæ in terra, quæ in mari nascuntur. verba genuina sunt Iustiniani loco citato. Et ideo vocatur à DD. Ius naturale commune. Exempla istius Iuris ibidem adfert, maris & fæminæ conjunctionem, quam matrimonium appellamus, liberorum procreationem, & educationem. Addunt DD. quòd ex ista lege naturali descendit obligatio antidotalis, quæ est, ut beneficienti beneficiamus, de qua obligatione loquitur gloss. in lib. 25. & Consuluit: ff de petitione hereditatis, & in cap: Cum in officijs. de testamentis. Et licet gloss: ad can: Illud, sua. distin: 2da in verbo. Compellator dicat: humanum est præbere reverentiam illi, à quo quis beneficium accipit, ac per consequens, quòd hæc obligatio antidotalis sit juris humani, & solum hominibus communis est. Sed Nicolaus de Neapoli, Iason, allegati à Maranta in speculo aureo part: 3. num: 4to concludunt, quòd ista obligatio habuit originem ab hoc jure naturali primævo & communi: nam etiam animalia bruta ex quodam naturali instinctu solent diligere beneficientes sibi, & præstare illis servitia, & à periculis defendere. Ad hoc Jus refertur, custodia & defensio vitæ L. 3. ff de justit: & jure. L. 1. & vim vi, ff. de vi armata, ibiq; DD. & plures aliæ inclinationes naturales communes etiam hominibus, quos refert Mynsigerius ad tit: de jure naturali gentium & civili. Item defensionem, seu injuriæ propulsionem esse illius naturalis primævi, quia brutis quoq; convenit. L. 1. & cum arietes, ff si quadrupes pauperiem fecerit. Oinotomus & Prius, num: 11. Instit: de jure naturali gentium & civili. Item libertas. & Ius autem gentium institut: de jure naturali gentium & civili. Wessemb: in paratitlis. ff eodem tit: num: 14. Oinotomus & Primus, instit: eodem tit: n. 19. De jure enim naturali omnes homines liberi nascebantur, & sed Ius quidem, instit: tit: de jure naturali, gentium & civili.

Advertendum tamen quòd hoc jus improprie & crasse nomen Iuris habet, quia jus proficiscitur ex ratione, bruta autem ratione carent, sed solo instinctu naturali feruntur, consequenter nullum jus habere possunt. unde concludunt DD. Ius naturale formaliter quoad rationem juris & legis non nisi in hominem cadere, materialiter autem, & quoad opera, quæ tale jus respiciunt, & quoad instinctum naturæ etiam brutis convenire.

B

Advc-

Advertendum secundò, non omnia animalia unam eandemq; inclinationem habere, nam grues eligunt sibi ducem, quem sequuntur; in extremo agmine per vices qui acclament dispositos habent, & qui gregem voce contineant. Excubias habent nocturnis temporibus, lapillum pede sustinentes, qui laxatus somno & decidens indiligentiam coarguat, cæteræ dormiunt capite subter alam condito alternis pedibus insistentes. Dux erecto providet collo & prædicit. *Plinius in hist: nat: lib: 10. cap: 23.* Sic apes habent Regem, cui aliæ obediunt, cum enim procedit, totum examen congregatur, cingit, protegit, fessum humeris suis sublevant validius fatigatum ex toto portant. Hic Rex procedit foras nonnisi migraturo agmine, eidem Regi ipsæ provident, de quibus fusè *Plin: lib: 11. cap: 17.* apud quem videbis diversas diversorum animalium inclinationes naturales, ego redeo ad nostra. Jus naturale secundarium seu Rationis dicitur, quòd in naturali ratione fundatur; solisq; hominibus, uti ratione præditis competit. definiturq; sic: Est dictamen seu lumen rectæ rationis, quo cognoscimus, quid faciendum, quid fugiendum sit, quid deceat, & quid non, & quod non didicimus, aut legimus, sed ex natura ipsa arripuimus & hausimus, ad quod non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus & quod nobiscum natum est. *ut Cic: in oratione pro Milone scripsit, & habetur in L. 1. § 2. ff de leg: unde ab alijs definitur sic: Est notitia, seu communes sententia mentibus hominum naturaliter insitæ, de bonis moribus optimam & absolutissimam vivendi rationem præbentes.* Dicitur autem jus naturale rationis, quia tantum hominibus est commune, & sic animantibus rationem habentibus & non brutis.

Ex hoc jure descendunt, Religio erga Deum, obedientia Parentibus & patriæ, defensio injuriæ, & vis vi propulsatio. *Maranta in speculo par: 3. num 5. & de hoc jure seu lege naturali rationis loquitur tex. in L. 2. § in L. 3. ff de justitia & jure. & habetur in distin. sti Decreti Gratiani à principio. Quamvis Oinot: & Primus. inst: de jure naturali gentium & civili, Religionem erga Deum, pietatem erga parentes & patriam, illisq; obedientiam, esse effectus juris gentium secundarij scripsit, defensionem seu injuriæ propulsionem, esse de jure naturali primævo, quia brutis convenit, quem vide.* Item illud, quod tibi vis fieri, alteri facias, & contrarium, quod tibi non vis fieri, alteri ne facias. *Maranta part. 3. num 6. de quo habetur in Can: Humanum jus, distin: 1. gloss: in cap: Firmiter. verbo, ordinatam dispositionem de Summa Trinitate & fide Catholica, ibiq; Abbas. Item illud:*

illud: nemo locupletari debet cum iactura alterius, *L. 14. ff de conditione indebiti*. Item ut delicta impunita non remaneant. *L. 1. in fine, ff de furtis*. Item ut honestè vivamus, neminem lædamus, unicuique quod suum reddamus. *L. Instit: 2 juris ff de iustit: 3 jure*. Et istud jus naturale rationis appellari solet, jus gentium primævum, ut infra dicemus.

Jus Divinum est: quod in lege veteri & Evangelio continetur, auctoreq; Deo latum & promulgatum est. Dividitur itaq; quod aliud sit, Jus Divinum vetus, & aliud jus Divinum novum. Jus Divinum vetus appellatur, quod Deus in veteri testamēto per Moysen & Prophetas tradidit, *cap: firmiter, 2 Hac sancta, de Summa Trinitate 3 fide Catholica*. Jus Divinum novum dicitur, quod in novo testamento continetur, & quod vel ipse Christus Dominus vivens in terris proprio ore tradidit, & habetur in omnibus quatuor Evangelijs: Vnde & Lex Evangelica vocatur. *Abbas in d. cap. Firmiter*: vel etiam per Apostolos potestate illis data tulit. *Matt. 16. 3 18.* & vocatur Apostolica. Nam cum vidit Deus malitiam hominum abundare super terram, misit legem, illamq; exprimi fecit in scriptis per Moysen, cui dictam legem dedit in monte Synai, unde appellatur *Lex Mosaica*, quæ consistit in decem præceptis Decalogi, unde etiam appellatur *Lex Decalogi*: unde in *Can: Moyses distin: 7. dicitur: Moyses gentis Hebræ primus omnium Divinas leges sacris literis explicavit. Sic 3 in Can: Libenter, de pœnitentia, distin: 1. habetur: Lex per Moysen data est, addit gloss: tanquam per ministrum*. Præter præcepta Decalogi, fuerunt etiam in lege Mosaica præcepta mystica, id est figurata, quorum aliqua fuerunt Sacramentalia, alia Ceremonialia. *tex. in can: fin: 2 His itaq; distin: 6. sunt in lege quedam moralia præcepta (hoc est Decalogi) quæ ideo dicta moralia, quia mores bene 3 beatè vivendi respiciunt. Quedam mystica, utpote sacrificiorum præcepta, ut de agno 3 alia similia his, quæ ad cultum rite DEO exhibendum pertinebant*. Et alia Iudicialia quæ iustitiæ administrandæ serviebant, *Sanctus Thomas 1. 2. Q. 101. 3 104.* Et hoc tempus vocabatur tempus sub lege: supervenit postea quod appellatum fuit tempus gratiæ, quo tempore Filius voluit incarnari ex sacra Virgine MARIA, & sic verus Deus & verus homo fuit: hoc itaq; tempore prodita est Lex Evangelica & Apostolica. Lex Evangelica appellatur, quam ipse Christus Dominus ore proprio tradidit, & habetur in quatuor Evangelijs, ut supra dictum est. Et appellatur lex vitæ, quia concernit animam, & consistit in princi-

pio naturali: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. *Can: Ius humanum distin: 1. § habetur Matthæi cap. 7mo & Lucæ 6to.* Apostolica autem, quam Christus Dominus reversurus ad Patrem suum, æternam dedit Apostolis potestatem eandem condendi, & primo Sancto Petro uti Principi Apostolorum, dum dixit: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo claves Regni cælorum. Et quodcunq; ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcunq; solveris super terram, erit solutum & in cælis, ut Matthæi cap. 16, & in can. In illis. distin: 80.* Item omnibus Apostolis eandem facultatem dedit dicens: *Quæcunq; ligaueritis in terra, erunt ligata & in cælis, Matthæi cap: 18.* Eandem potestatem omnibus Apostolis dedit post Resurrectionem suam dicens: *Accipite Spiritum Sanctum, & quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt. Ioannis cap: 20. & Mathæi cap: ultimo in illis verbis: Et accedens Iesus locutus est eis dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos, in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, docentes eos servare omnia, quæcunq; mandavi vobis* Vnde Apostoli hac potestate à Christo Domino acceptâ præcepta ejusdem ad executionem deducebant, & leges suas ferebant. Et in his legibus Evangelica & Apostolica novum testamentum consistit. Et per adventum Christi præcepta ceremonialia & judicialia apud Christianos cessarunt, sola præcepta moralia remanserunt. *tex: & gloss: in can: fin: & His itaq; distin. 7. ibiq; Abbas de istis legibus veteris & novi testamenti. vide Azor. instit: moralium lib: 6to à cap: 2. & sequ:*

Jus humanum est, quod autoritate humanâ conditum est, dividitur in Ecclesiasticum & sæculare. Ecclesiasticum est, quod fertur autoritate Ecclesiasticâ: ut est jus Canonicum seu Pontificium, Statuta Conciliorum generalium, inter quæ est postremum Concilium Tridentinum, possunt referri Constitutiones provinciales & Diocesanae. Jus Canonicum seu Pontificium vocatur, quod à Summis Pontificibus constitutum vel approbatum est, *cap. Non debet. de consanguin: & affini: ibiq; Abbas.* Dictum Canonicum à Græco verbo Canon, quæ latinè Regula dicitur, *can: 1. & 2. distin: 3tia.* de hoc jure Canonico vide *Marant. in speculo aureo par. 3. num. 33. Valensem in præmio ad decretales & 7mo. & sequentibus.* Jus sæculare est, quod autoritate sæculari v.g. ab Imperatore, Rege & alijs potestatem leges condendi habentibus. Subdiuiditurq; in jus gentium, & jus Civile.

Ius gentium vocatur, quod naturalis (id est humanæ naturæ) ratio inter omnes gentes constituit, & apud omnes gentes & populos peræquè custoditur. *Ius autem gentium, Instit. imperialium de jure naturali gentium* § civili, § in L. Omnes ff de justit. § jure, diciturq; ius gentium, quia solæ gentes, id est soli homines utuntur eodem, L. 1. in fine ff. de just: § jure § can. ius gentium, distin. 1. Hoc ius gentium subdividitur, quòd aliud sit Primævum, & aliud secundarium. Ius gentium primævum appellatur, quod in simplici notitia hoc est in naturali iusti atq; iniusti intelligentia, & immoto honestorum & turpium discrimine consistit. *Wessemb. in paratitlis ff. lib. 1. tit. 1. num. 15. per tex. in L. Omnes ff eodem, tit. de justit: § jure*, unde etiam ius simplex appellatur, & idem est, quod ius naturale secundarium. *Wessemb. ubi supra § Przyluscius*. Et secundum hoc ius vixerunt homines certo tempore, dum adhuc pauci erant, nec malitia, & cupiditas habendi cor ipsorum invaserat. Et tempore istius juris gentium primævi, & juris naturalis secundarij, nullæ erant leges inter homines proditæ & constitutæ, sed ita naturaliter omnes vivebant, omniaq; erant communia, nec erat frigidum illud verbū: *Meum* § *tuum*, ut notatur in d. can. *Ius naturale distin. 1. § à principio distin. 7. Maranta in speculo aureo, par. 3. num. 8.* Ius gentium secundarium appellatur, quod non ex sola naturali ratione simpliciq; notitia, sed ex notitia composita nempe ratiocinatione commodorum vitæ defluxit, & ad opportunitates societatis humanæ parandas retinendasq; introductum est. *Wessemb. loco citato.* Seu quod omnes gentes per discursum & ratiocinationem, & ex causa aliqua & comparatione rei ad rem alterius iustum esse intellexerūt, communiq; consensu & jussu inter se constituerunt. Postquam enim numerus hominum crescere caput, ut in uno loco omnes simul habitare non possent, in diversas regiones sese contulerunt, dominiaq; rerum inter se diviserunt, certasq; leges constituerunt, ne alter alterius possessionem audeat ingredi. Hinc orta sunt bella, captivitates, non quidem ex dispositione juris gentium, sed occasionaliter ob distinctionem dominiorum & defensionem illorum. Item servitutes, fœdera, ius legatorum, ius hospitum, mercatorum, regnorum majestas. Et cum non omnia ferret tellus, instituta sunt commercia, varijq; contractus constituti (qui à jure civili sunt approbati & servati) ad communicationem rerum conservandamque societatem hominum. Et de hoc jure gentium secundario loquitur. *tex. in L. 4. § 5. ff. de justit. § jure. in can. ius gentium distin. 1.*

¶ *In* 2. *Ius gentium instit. civilium de jure naturali, gentium* 3. *civili.* Przyluscius noster, ubi supra 2. *Sed quia pleriq; fraudibus.* Et Maranta d. part. 3. num. 9. Deinde adauctis hominibus, excrevit etiam malitia hominum, adeo; ut solo jure naturali secundario seu primavo gentium vivere non valerent: & sic fecerunt gentes inter se quasdam constitutiones & leges, ut quodcunq; calcaverit pes tuus, tuum sit, & distinxerunt inter se dominia rerum, & sic fuit inuentum meum & tuum. Item fecerunt aliquas constitutiones, ut nemo posset intrare possessionem alterius, & ex hac distinctione, orta bella fuerunt, captivitates & servitutes. Item caperunt gentes super rebus divisis & distinctis contrahere ad invicem. vide de his Oinotomum d. 2. *Primus, Instit. de jure naturali, gentium* 3. *civili.* Tandem subjungit Maranta 3. *cum istis tribus legibus, hoc est naturali communi, Rationis* 3. *juris gentium secundario, usq; ad tempus Moysis exclusivum vixerunt gentes à creatione Adæ.*

Jus civile dicitur, quod quisq; populus, aut Civitas sibi constituit. 2. *Ius civile instit. tit. de jure naturali gentium* 3. *civili.* 2. *Ius civile, distin. 1.* Moyses gentis Hebrææ primus omnium divinas leges sacris literis explicavit, *can. Moyses, distin. 7.*

Phoroneus Rex Græciæ, primus leges judiciaq; constituit, d. *can. Moyses.* Vnde denominatus est forus, id est locus judicij. *cap. Forus de verbor. signific.*

Mercurius Trismegistus, qui Ægyptijs præerat, jisdem primus leges & literas tradidit. d. *can. Moyses.* dictus Trismegistus, quod & Philosophus maximus, & Sacerdos maximus, & deniq; Rex maximus fuerit. Consueverunt enim Ægyptij ex omni Philosophorum numero Sacerdotes, ac rursus ex Sacerdotibus Regem eligere. Hic autem ut Philosophos sapientiâ, ita religione sacerdotes excelluit, ac mox in imperio administrando justitiâ omnes superiores Reges superavit. *Diodorus Siculus.* Quamvis *gloss. ad d. can. Moyses verbo Primus.* Trismegistum fuisse dictum propter tres potentias, scilicet eloquentiam, scientiam, & virtutem, connotavit.

Solon unus ex sapientibus Græciæ Atheniensibus tanto temperamento compositas dedit, ut parem gratiam à Senatu & plebe inierit, qui duo Reipub. ordines, irreconciliabili prope modum odio dissidebant. Et quamvis *tex. in d. can. Moyses,* Solonem primum leges Atheniensibus dedisse dicat, tamen ex *Gellio lib. 12. cap. 18.* 3. *lib. 17 cap. 21.* colligitur, quod Draco antiquissimus Atheniensium legislator fuit: sed quia justo atrociores tulerat, ideo non atramento,

mento, sed sanguine scriptæ dicebantur, quare leges Draconis abrogavit, exceptis ijs, quæ in homicidas pœnas statuebant. de istis legibus Draconis & Solonis. *vide Azor lib: 6. instit: moral. cap. 60.*

Lycurgus frater Eunomi Lacedæmoniorum Regis, cui etiam in Regnum successit, ignarus Eunomum, uxorem gravidam reliquisse, quod ubiprimum cognovit, posito Regis nomine Prodicis, hoc est tutotis nomen assumpsit, Regiq; adulto (cui nomen erat Charilaus) Regnum fideliter restituit, primus Lacedæmonijs jura & leges condidit. *d. can. Moyses.* quibus conscriptis Delphos se contulit, ut Dei Apollinis Delphici consilium exploraret. Cùmq; Pythia Sacerdos Apollinis ea; virgo (quæ in machina templi Apollinis Delphici consistens, quasi spiritu sui Dei afflata responsa consulentibus dabat) consilium eius ab Apolline maximè appobari, Deiq; potius, quàm hominis inventum esse respondisset, alacrior ad peragendum institutum factus, foro aliquot armatis occupato, leges suas protulit, quibus cùm jam Cives mediocriter assuefactos videret, ut quas tulerat leges, æternas quoq; redderet, hanc rationem commentus est. Simulat arduum adhuc quiddam superesse, quod ad Civitatis salutem pertineret, quod tamen inconsulto Oraculo aggredi non liceret, ea; de causa se Delphos proficisci velle; interim tamen Reipub: interesse, ut leges quemadmodum latæ erant, ad reditum suum inviolatæ servarentur. Profectus itaq; Delphos, cùm Pythiam respondentem audisset, hisce legibus nihil absolutius esse, felicissimamq; fore Civitatem eam, in qua illæ quàm diutissimè servarentur, constituit sibi amplius in patriam non esse redeundum, ne illi aliquando jurejurando soluti, leges suas excuterent. Misso itaq; Spartam oraculo, amicosq; itineris comites amplexus, iisdem dimissis, Cyrrham concessit, ubi mox suis manibus necem conscivit. *vide latius vitam ejus apud Plutarchum.* Hinc in *d. can. Moyses scriptum est. Lycurgus primus Lacedæmonijs jura ex Apollinis auctoritate confinxit.* de istis legibus Lycurgi, quas tulerit, *vide Azor d. lib: 6. cap. 61.*

Romulus primus leges Romanis tulit, sed quia paucas, ideo Numa Pompilius, qui Romulo in regnum successit, primus leges Romanis tradidisse dicitur *d. can. Moyses, ibiq; gloss: verbo Primus.* quibus legibus popul: Rom: usq; ad Tarquinium Regem septimum usus est; sed quia filius ejus Tarquinius dictus, Lucretiam nobilem Romanam filiam Lucretij Tricipitini præfecti urbis, uxorem Tarquinij Collatini cùm precibus exorare non posset, vi oppressit.

& adulteravit; iratus populus à marito & cæteris amicis Lucretiæ ad arma concitatus dictum Tarquinium Regem expulit & noluit ulterius Regem aliquem creare, imò omnes leges Regias ante factas abolevit, atq; ita per annos viginti incerto magis jure & consuetudine, quàm cum lege vixit. *tex in L. 2. § Exactis, ff. de origine juris, vide Livium in fine lib. 1. Plutarchum in Romulo, & Azor. lib. 6. Instit: moral: cap: 60. & seq: de varijs variarum Rerumpub: Legislatoribus.* verùm advertens populus, quòd non esset expediens, sine lege vivere, decem viros peritos creavit, eosq; Athenas misit (quorum nomina & cognomina *in can: Fuerunt. distin: 7. descripta sunt*) pro transcribendis Græcorum ex libris Solonis legibus, & in linguam Latinam transferendis. *d. can. Moyses.* Et cum dicti decem viri accessissent Athenas, Athenienses copiam suarum legū denegârunt, donec explorarēt, an Romani digni & capaces essent suarū legum? Ad quod explorandum, miserunt Romam unum ex sapientibus suis, cui Romani objecerunt stultum quendam Romanum, ut cum illo disputaret, volendo dictum sapientem & Athenienses irridere. Græcus sapiens credens, illum objectum sibi esse sapientem, cæpit cum eo disputare nutibus & signis, & elevavit unum digitum, significando per hoc unum esse DEUM. stultus credens, quòd sibi volebat eruere unum oculum, cum illo digito elevavit duos digitos & pollicem, dicens intra se, si tu vis mihi eruere unum oculum, ego tibi eruam duos, quod videns Græcus, quòd ille stultus volebat exprimere SS. Trinitatem, rursus Græcus ostendit stulto manum, volendo per hoc exprimere, DEO omnia esse manifesta, stultus credens, quòd volebat sibi alapam impingere, ostendit Græco manum clausam, significans, quòd si tu Græce vis mihi impingere alapam, ego repercutiam te pugno, Græcus autem credebatur, quòd stultus per manum clausam intelligebat, DEUM omnia manu claudere: & sic Græcus credidit Romanos esse sapientes & dignos suarum legum communicatione, reuersusq; Athenas retulit, Romanos dignos esse legibus, atq; sic Athenienses illis decem viris concesserunt describendi leges Solonis, quas descripserunt in decem tabulis eburneis, seu æneis ut aliqui volunt, & Romam attulerunt. *prout hanc historiam gloss. in d. L. 2. in verbo. Constitui, connotavit.* quibus decem viris populus Romanus dedit potestatem, dictas leges interpretandi, vigore cujus potestatis sibi datæ videntes multa deesse in dictis tabulis decem, adjunxerunt duas tabulas, connotatis in illis certis legibus, & sic denominata fuit lex.

it lex duodecem tabularum, *tex. in d. can: Moyses, § in d. L. 2. § Exactis ff. de origine juris*; fuitq; id factum anno 303. & sequente ab Urbe condita, fueruntq; fons omnis publici privatiq; juris scripti. *Livius § Cicero lib: 2. de legibus*. Et quæ fuerint, & quot Romuli leges, tum duodecem tabularum, remitto curiosum lectorem, *ad Azorium, qui lib: 6. Instit: moral: cap: 62. § sequenti eas refert*. Sed quia aliquando emergebat casus, qui ex lege duodecem tabularum non poterat decidi, populus Romanus creavit Officiales, eosq; Consules (quasi consulentes Reipub:) appellavit. Itaq; Consul emergente aliquo casu novo, convocabat universum populum, propositoq; novo illo casu interrogabat populum, qualiter velint illum decidere, & populus prout sibi æquius videbatur illum decidebat, & illa decisio occurrente simili casu pro lege servabatur. *tex: in § Lex est. Instit: de jure naturali*. Et sub Consulibus vixisse annis 464. *ut refert Azor d. lib. 6. cap: 56, § in d. L. 2. § Exactis*.

Supervenit tandem anno ab Urbe Romana condita 62. discordia inter plebem & Patres ex eo, quod Appius Judex captus amore cujusdam puellæ filiæ Virginij Civis Romani, pronunciavit decreto suo dictam puellam non esse liberam, sed servam. Quod Virginius Pater illius ægrè ferens, filiam suam occidit, ut liberam servaret, incontinentiq; ad socios & amicos suos aufugit, & cum is in montem Aventinum Urbis Romanæ secessit, successivè tota plebs Romana ad eosdem convolvit, & se à Patricijs separavit, creaveruntq; Officialem (quem vocarunt Tribunum plebis,) datâ illi potestate, ut si occurreret aliquis casus non comprehensus in lege duodecem tabularum, congregaret universam plebem ad decidendum illum, quæ decisio per plebem facta, erat lex inter ipsam plebem, appellabaturq; Plebiscitum. *tex: in § Plebiscitum, instit: de jure naturali. § in d. L. 2. § 8. § 24*. Et hac lege plebs usâ est per multos annos. Supervenit Hortensius magnâ eloquentiâ præditus, & plebem cum Patricijs & Patribus concordavit, lege latâ (quæ Hortensia à nomine ipsius appellata) ut illa Plebiscita, vim legis generalis haberent, & illa Plebiscita, redacta sunt in compendium juris civilis, *tex: in § Plebiscitum, instit: de jure naturali §c: § in d. L. 2. § 8*. Et inter alias Falcidius Tribunus plebis legem tulit, ne quis plus extraneis legaret in testamento, quàm ut quarta pars superesset hæredibus, *Can: Quædam etiam leges. distin: 2.*

Nota hæc nomina, Plebs & populus differre inter se tanquam speciem à genere. Appellatione enim Populi, universi cives con-

numeratis etiam Patritijs & Senatoribus. Plebis autem appellatione, Patritij cum Senatoribus non continebantur. *§ Lex est. instit: de jure naturali.*

Deinde cum populus auctus erat in tantum, ut non posset convocari ad decidendum aliquem casum noviter emergentem, constituti sunt à populo Centum-Viri appellati, dataq; illis potestas, ut emergente aliquo novo casu, absq; populo deciderent illum soli, quæ decisio illorum appellata est Lex universalis, & uno verbo Senatus-Consultum, & in compendium juris civilis Romani redacta: de qua lege loquitur *tex: in § Senatus-consultum, instit: de jure naturali, § d. L. 2. § 9. § in can: Senatus-consultum est. distin: 2.*

Fuit etiam jus Prætorium introductum, ne in discessu Consulium ab Urbe ad aliquod bellum peragendum, Urbs careret rectore in administranda justitia.

Creavit populus duos Prætores, quorum unus appellabatur Prætor urbanus, alter Prætor peregrinus: ille audiebat causas civium Romanorum, alter peregrinorum seu exterorum. *tex in d. L. 2. § 26.* qui Prætores proponebant edicta certa in albo, seu in eorum palatio super justitia conservanda v.g. pacta servabo, vel quod metus causa factum est, ratum non habeo, & similia edicta. Et appellatum est jus Prætorium, & tanquam lex generalis hoc jus Prætorium in corpus juris civilis introductum est. de quo jure loquitur *tex in § Prætorum quoq; edicta. instit: de jure naturali. § in d. L. 2. § 10.* Proponebant & Aediles Curules edicta de quibusdam causis, quod jus, portio juris Honorarij (quale jus Prætorium vocabatur) appellabatur, *tex: in d. § Prætorum quoq; edicta.* Ad extremum cum ex divina permissione omne imperium, jurisdictio & potestas totius mundi erat tunc in populo Romano, qui suâ potentiâ armorum, totum Orbem subjugavit, populus Romanus constituit sibi unum Regem seu Imperatorem Romanorum, in illumq; transtulit (seu ut gloss: ad can: Lex est. distin: 2. eidem concessit) constitutâ prius quâdam lege Regiâ tempore Augusti, ut opinatur *Wessemb: loco citando* potestatem, quam habuit populus condendi leges, ut quod constituiisset, esset ratum. *tex. in d. L. 2. § 11. § in L. 1. ff. de constit: principum.* Et tales leges vocantur in jure constitutiones Principum. Ratioq; istius translationis adfertur; quia ex quo dictus Rex, seu Imperator Romanus, habebat omne jus imperandi ipsi populo Romano & subditis, congruum fuit, ut etiam ab eo procederet potestas legis condendæ, quæ est origo justitiæ, & ab uno & eodem fonte pro-

te pro-

te procedit origo iustitiæ, à quo procedit protectio subditorum. vide plura in *Maran: d. part: 3. à num: 25* & apud *Wessemb: in parati- tis ff. lib: 1. de constitutionibus Principum.*

Creato itaq; Rege seu Imperatore Romanorum, & translata in illum facultate condendi leges, Princeps ille elegit sibi quosdam Iuris-consultos sapientissimos in Urbe Romana, data illis potestate interpretandi jura, & respondendi in casibus dubijs, de quibus consultabatur, & illa responsa & interpretationes erant tanti valoris & auctoritatis, ut pro legibus servarentur: & appellata sunt responsa Prudentum. ut est tex: in *2. Responsa prudentum. instit: de jure naturali.* & in *can: Responsa, distim: 2. § L. 2. § fin:* Et istæ sunt leges Digestorum, quæ fuerant condita ab ipsis Iure-consultis auctoritate tamen Principis, & sic de jure civili, & cum legibus civilibus vixerunt gentes ante adventum Christi per trecentos annos, quo tempore erant etiam leges Mosaica & Prophetica, & etiam post adventum Christi. *Maranta ubi supra num: 27. § sequen:* Et jus civile inventum est; quia cum homines in orbe valde crevissent, & malitia similiter cum ijs aucta esset, consideraverunt solâ lege Mosai- câ & Propheticâ non posse vivere: unde in eodem tempore jus ci- vile supervenit, quod habuit originem à Regibus, ut ex supra scri- ptis patet, & scripsit *Maranta ubi supra num: 14. ubi num: 15. subiun- git,* quod Reges fuerunt introducti jure gentium, & primi Domi- ni, qui fuerunt in mundo, Imperatores autem inventos esse ab æta- te Christi Domini: primusq; Imperator in mundo fuit Octavius Augustus juxta nonnullos, sed alij Julium Cæsarem primum Impe- ratorem in mundo fuisse, & Octavium Augustum secundum Impe- ratorem dicunt, ut refert *Eutropius lib: 6. cap: 2. vide § Marantam ubi supra num: 15.* Constantinus autem fuit primus Imperator Chri- stianus.

Nota, quod quoties non additur nomen cujus civitatis sit Jus ci- vile, sed simpliciter dicatur, vg. Ita de jure civili: significatur anto- nomasticè jus Civile Romanum. tex: in *2. sed jus quidem civile. Instit: de jure naturali §c.* de legibus Romanis à diversis Magistratibus la- tis, utpote de lege Sulpitia, Sempronia, Papyria, Hortensia, Cornelia, Roscia, Manlia, Clodia, & alijs, quas refert *Azor: instit: moral: lib: 6. cap: 64. vide eundem eodem libro in cap: 56. fol: 403.* qui fuerunt Reges Romani, à Romulo incipiendo, & quot annis quisq; illorum regnavit, ubi concludit, Urbem Romanam sub Regibus fuisse du- centis viginti quatuor annis. vide plura apud eundem *Azor: d. cap: 56.*

Jus civile subdividitur in jus scriptum, quod redactum est in scripturam, & non scriptum, quod diuturnis utentium moribus est introductum, seu quod tacito populi consensu & usu introductum & approbatum est, alio nomine vocatur Consuetudo. *¶ Constat autem* *§ sine scripto. Instit: de jure naturali* *§c. can: Consuetudo. distin. 1. Przyluscius ubi supra.*

Rursus Jus scriptum dividitur, in Jus Publicum, & Privatum. Publicum vocatur, quod principaliter ad publicam utilitatem & ad statum Reipub: spectat, seu in quo agitur de summa Regni, de Religione, de Majestate Regia, de Magistratibus, eorumq; dignitate, de jure belli, de foederibus, de fisco, moneta, judiciorum securitate, & similibus. Privatum dicitur, quod principaliter privatarum personarum commodum & utilitatem concernit, id est, quod agit de successione, contractibus & similibus. *¶ fin: Instit: de justit. § jure, ibiq; gloss. § DD. § can: Jus publicum. distin: 1.*

Jus scriptum subdividitur, in Jus commune universale, quod etiam jus positivum appellatur, & in Jus particulare personale, & municipale. Jus commune est, quod eâ intentione est latum, ut omnes liget, *¶ Sed § quod. instit: de jure naturali* *§c. § L. 1. ff de constitutionibus Principum.* Et sic Statuta & Constitutiones Regni nostri possunt appellari jus commune respectu gentis nostræ. Jus particulare seu municipale est, quod extendit se tantum ad incolas alicuius loci, vg. Statutum Lithuanicum sub SIGISMUNDO Primo conscriptum, deinde sub SIGISMUNDO Tertio, Anno Domini 1588, correctum & confirmatum, ut in eodem Statuto, *cap: 4. art. 1. § cap. 7. art. 13.* mentio fit. Item Jus Pruthenicum. *Przyluscius ubi supra* *¶ Hoc ergo jus civile.* Personale jus dicitur, quod in favorem alicuius personæ latum est, alio nomine appellatur privilegium, aut rescriptum in favorem alicujus datum, & hoc jus non potest extendi ad personas alias in privilegio non specificatas & expressas, & tale jus possunt dici literæ moratoriæ alicui mercatori ære alieno concessæ. de hoc jure loquitur. *tex: in § sed § quod instit: de jure naturali, ibiq; DD. § in cap. Privilegium personale de Regulis juris in 6to. ubi dicitur, Privilegium personale personam sequitur, § extinguitur cum ea.*

Advertendum tamen primò. Quòd Statuta & Constitutiones Regni nostri, respectu juris civilis Romani, quod in corpore juris continetur, possunt dici jus particulare. Similiter constitutiones nostræ provinciales respectu juris Canonici.

Adver-

Advertendum secundò. In allegationibus & decisionibus causarum prius recurrendum est ad jus particulare scriptum, vel ad præiudicatum in causa simili, postea ad consuetudinem particularem. (cùm consuetudo deficiente lege scripta vim legis obtineat. *can. Consuetudo, distin. 1. Przyluscius in dicto 2. Ius non scriptum*) tandem ad jus commune Regni, hoc est Statuta & Constitutiones vel consuetudinem generalem; his deficientibus ad jus commune Romanum, ut habetur in Statuto Lithuanico *cap. 4. art. 54. ad finem*. Si autem sit causa alicuius civitatis, tunc ad plebiscitum ejus vel privilegium recurrendum, vel consuetudo illius attendenda. His deficientibus ad jus Saxonicum, cùm hoc jus sit civitatum nostrarum commune. *ut Cromer. lib. 24. folio apud me 539. scripsit, & quotidie observatur.*

Nec obstat dispositio STEPHANI Regis nostri *in consit. Anni 1576. fol. 160. in antiquis. in novis fol. 277.* allegationes juris externi non admittens; nam hoc solum in unico casu, videlicet in probando donationes antiquas hæreditarias esse feudum. *ut tex. expressè ibidem loquitur.*

Advertendum tertio, si lex Civilis cum Canonica non concordet, legem Canonicam esse servandam, si versetur circa materiam Ecclesiasticam. Ita Abbas Panormitanus, *in can. Canonum Statutis 14. quæst. 4. & in cap. Clerici de judicijs. Layman lib. 1. tractatu 4. cap. 8. num. 8. Bonacina tomo 2. in tractatu de legibus. disput. 1. quæst. 1. puncto 3. num. 17.* v.g. Lex civilis permittit præscriptionem cum mala fide, Lex canonica vetat: *in cap. fin. de præscriptione. & in can. male fidei possessor, de reg. jur. in 6to.* Similiter Lex civilis statuit, ne mulier intra annū viduitatis nubat, Lex canonica id non prohibet. & sic de similibus. Si autem non versantur circa materiam Ecclesiasticam, utraq; servari debet in proprio foro. Similiter si jure Canonico nihil diversum à lege civili statutum reperitur, tunc ea in utroq; foro tam Ecclesiastico, quàm civili servari debet, *juxta cap. de novi operis denuntiatione.*

Dubitabis. An jus naturale & divinum absolutè & simpliciter sit immutabile? Ratio dubitandi, *quia in 2 penultim. insit. de jure naturali gentium & civili, & in can. Hæc quæ, distin. 5. & in cap. super eo de usuris* expressè dicitur immutabile. Ratioq; redditur *in L. penultima de justit.* quòd sit bonum & æquum, appellaturq; divinæ illius & immutabilis justitiæ simulacrum, imago, luxq; divina in animis hominum ad discernenda ab honestis turpia, tuendamq; in consociatione vitæ civilis disciplinam. De jure quoq; divino loquitur,

quitur, *tex: in can: fin: 2. His itaq; distin: 6. Et in can: jus humanum ibiq; gloss: distin: 1.* Per jus autem Divinum intelligitur lex Mosaica quoad præcepta moralia seu Decalogi, quæ fundantur in lege naturali, tum lex Evangelica, nam lex Mosaica, quoad præcepta ceremonialia & judicialia cessavit, ut supra diximus.

Respond: Jus naturale & divinum ex genere & natura sua esse immutabilia manentibus iisdem circumstantiis, quodsi aliqua circumstantia in lege naturali aliqua & rationabili causa fundata interveniat, posse per accidens mutari, limitando vel modificando, non autem totaliter illa tollendo. *ita gloss: Et DD. in L. fin: C. Si contra jus. Abbas in cap: fin: de consuet: Felinus in cap: Quæ Ecclesiarum de constit: Maranta ubi supra num: 72. Azor: lib: 6. instit: moral: cap: 1. quesito 5. Et sequen: Et communiter Canonistæ Et Theologi inter quos vide S. Thomam 1. 2dæ, quesit: 9. art: 5. ad 3tium, Et 2. 2dæ. q. 66. art: 2do ad 1mum.*

Exemplis declaratur. Exemplum primum, Lex naturalis & divina dicit: Non occides, altera lex naturalis dicit: Defende tuam tuorumq; vitam. Si itaq; circumstantia intervenit defensionis, illa lex naturalis prior, cedere debet posteriori, uti magis universali, & majoris momenti, tuetur enim totam societatem, atq; illa lex. Non occidas, accipienda est in hoc sensu, non occidas, (hoc est) insontem aut immerentem, neq; privatâ vindictæ cupiditate, sed ad defensionem. Lex enim privato gladium tradit, in casu defensionis vitæ, & cum auxilium Magistratûs in promptu haberi non potest. *L. 1. C. quando lis vel vind: Et L. 5. C. de jure Fisci ibiq; DD.* Et lex naturalis & Divina semper intendit fontes destrui, insontes conservari.

Exemplum secundum. Lex Divina dicit: Non furtum facies, Lex autem positiva humana permittit in extrema necessitate famis furtum committere, ad conservationem vitæ suæ. *cap: Si quis propter necessitatem, de furtis ibiq; gloss: Et DD.* Fundaturq; hæc permissio, quia lex naturalis ab initio communionem omnium rerum, & usum quibus quis indigebat, concesserat. *Alia exempla videantur apud Doctores.*

Advertendû tamen, quòd summus Pontifex iusta de causa in aliquibus, quæ sunt de jure naturali vel Divina, dispensare potest, utpote in ijs, quibus admiscetur aliquid obligationis humanæ: in ijs autem quæ spectant ad substantiam Sacramentorum in dogmatibus fidei, in primo præcepto Decalogi, sacrificio, & in alijs similibus, quæ sunt instituta à Deo. *vide Azor: ubi supra cap: 2. Et alios Doctores.*

TITULUS TERTIUS

De Origine Juris Poloni.

Nitio gentis nostræ populus sine lege scripta vixit, omni-
aq; nutu & arbitrio Principum & Regum (quorum po-
testas à BOLESLAO cognomento Chrobri Rege prin-
cipium sumpsit, *juxta Cromerum lib: 3. fol: apud me 51.*)
regebantur *Cromerus lib: 2. fol: apud me 27. cuius verba sunt:* Et rectè
quidem illi initio egi. Repub initum Magistratum gessere, legesq;
paucissimas & simplicissimas ut rude illud ferebat sæculum, non in
libris, neq; in tabulis, sed in animis hominum, atq; in usu, perinde
atq; Lycurgus apud Lacedæmonios quondam incidere: quæ instituta
verius quàm leges dixerimus. Primus CASIMIRUS Magnus ejus
nominis Rex Secundus (non aliter ut apud Athenienses Solon, apud
Romanos Romulus, & post eum Numa Pompilius & alij Legisla-
tores, ut in præcedenti titulo adnotavimus) Rempub: legibus auxit,
(nam sub BOLESLAO PVDICO certæ leges erant factæ. *teste*
Cromero lib: 8. fol: apud me 201.) judicia correxit, Magistratus con-
stituit, eorumq; potestatem certis limitibus circumscripsit; neve ex
moribus, aut e libidine sua, sed ex scripto jure judicarent, deinceps
sub pæna indignationis suæ regis mandavit. *Lascius fol: 8. Sczerbi-*
cus cap: 4. partis primæ promptuarij. Cromerus lib: 12. fol: apud me 300.
in illis verbis: quid interim CASIMIRVS Rex egerit non constat:
credibile tamen est, eum studia pacis ad quæ factus erat, coluisse, ar-
ces, & oppida munivisse, leges partim novas condidisse, partim ve-
teres emendasse, judiciorum rationem correxisse. Ejus exemplo ex-
citati, ALEXANDER, SIGISMUNDUS AUGUSTUS, alijq; subse-
quentes Reges, non tantum regnum sibi concessum armis dilatare,
ab hostium incursionibus defendere, sed etiam novis legibus stabili-
re & conservare, operam dederunt. *Lascius fol: 6. Przytuscius fol: 39.*
compertum habentes, arma sine legibus vix aliquid præclarum pos-
se; imò pestem & perniciem potius, quàm salutem & tranquillitatem
Rebuspub: adferre: ut jure merito Regna & imperia legib⁹ destituta,
mera latrocinia, corpus sine anima, mundus sine sole, debeant ap-
pellari. *Herburtus sub verbo Lex: ubi dicit.* Rempub: sine legibus esse
veluti corpus sine anima.

TITULUS QVARTUS

De Jure scripto Polonorum.

De Vs Polonum scriptum constat ex Statutis & Constitutionibus. *Sarnic: fol: 48.* Statutum propriè dicitur congeries legum ab ipsis Regibus latarum. *Sarnicius ubi supra.* Hæc Statuta idiomate Latino scribebantur, quorum primus compilator fuit, Joannes Lascius Cancellarius Regni, postea Archiepiscopus Gnesnensis jussu ALEXANDRI Regis. *prout in præfatione operis, & in oratione in Comitibus generalibus, Anno Domini 1506 Cracoviæ celebratis ad Regem & Senatum habita, ipsemet fatetur.* Lascium imitati sunt, Iacobus Przyłuscius, item Ioannes Herburtus, Stanislaus Sarnicius, Ioannes Ianusovius, Sczerbicius, & non ita pridem Augustinus Kołodzki Iudex Terrestris Iunivladislaviensis Promptuarium legum & Constitutionum Regni Poloniae & Magni Ducatus Lithvaniae edidit. Et cum visum fuit maiorem utilitatem adferre posse, si Statuta ex idiomate Latino in Polonicum transferantur. SIGISMUNDUS AUGUSTUS *Petricoviæ Anno Domini 1562 in Constit: fol: 27. Anno sequenti 1563. in constit: fol. 41.* idem SIGISMUNDUS Rex ad negotium hoc peragendum, tum ad correctionem Statutorum, Castellani Lublinensem, Perill: Dominum Kijowski Canonic: Cracov: & Joannem Herburtum Succamerarium Præmysliensem deputavit. Et cum ad effectum hoc non fuisset deductum, idem SIGISMUNDUS AUGUSTUS in Comitibus A. Domini 1565. Petricoviæ celebratis, soli dicto Domino Ioanni Herborto, id faciendum commisit. *ut in constit: fol: 91. anni ejusdem habetur,* quod summa cum gloria nominis sui perfecit, & ejusmodi Statuto Polonice conscripto ad præsens utimur.

Cum autem leges & Statuta Regum diversa & sibi contraria essent, nec mirum, nam pro ratione temporum & hominum ea immutari necesse sit, ut *inquit SIGISMUNDVS, Cracoviæ 1507. his verbis:* sed nec omnis lex omnibus una & commoda esse potest, quin necesse sit alias alijs statui, eaq; pro ratione temporum & hominum plerumq; mutari & variari. Et CASIMIRVS Magnus Visliciae 1368. apud Herburtum sub verbo Lex, ad corrigenda & concilianda ejusmodi Statuta post multas instantias Nuntiorum Terrestrium SIGISMUNDUS

DUS Cracoviæ 1532. (ut refert Herburtus sub verbo Statuta fol: apud me 472.) deputaverat ex majori Polonia Nicolaum Niemoiewski Iudicem Iunivladislaviensem, Matthiam Krzyżanowski Subiudicem Polnaniensem. Ex minori verò Polonia Ioannem Pieniazek Iudicem Cracoviensem, Bernardum Maćciowski Iudicem Sandomiriensem Referendarios Regni, adiunctis duobus Spiritualibus Iurisperitis, videlicet Venerabili Nicolao Zamoszczki Scholastico Lancienfi, & Georgio Myszkowski Canonico Cracoviensi Secretarijs, postea in Confœderatione generali Varfaviensi Anno Domini 1587. fol. 410. 426, 436, & 438. ad correcturam Iurium & Tribunalis deputati erant tam ex Statu Spirituali, quàm Sæculari. Tandem Anno Domini 1589. f. 516. sub titulo **Korrekcura Praw** deputati sunt ad correcturam Juris Terrestr: & ad conscribendū sufficienter Statutū idioma Polonico, & ad abbreviationem processūs ad inscriptiones. Idem in constit: Anno 1601. fol: 734. Item in constit: 1607. fol: 834. sub titulo **Compositio**. lē 1609. f. 901. sub titulo **Reassumpcyja Konstitucyey**: vide & constit: anni 1611. fol: 2. sub titulo **Strocenie postępcu prawnego**. Sed iste processus Polonicè à Joanne Swolzowski, Succamerario Leopoliensi conscriptus in Comitijis Anni 1613. fol: 34. non placuit. Et cū hæc correctura Statutorū ad effectū non fuisset deducta, SIGISMUNDUS Cracoviæ Anno Domini 1543. statuit, ut refert Herburtus sub verbo Statuta fol: apud me 473. ut Statuta posteriora in omnibus forensibus causis, usq; ad ulteriorem decisionem teneantur, & omnes causæ Terrestrès, Castrenses, & Commissoriales judicentur. Quod idem SIGISMUNDUS AUGUSTUS Petricoviæ Anno 1505. reassumpsit, ut refert Ianusovius fol: apud me 144. de correctura Iurium Regni facienda, vide constit: 1641. fol: 9.

Habet quoq; Ducatus Lithvaniæ Statutum suum sub SIGISMUNDO Primo, idioma Polonico conscriptum, ut in cap: 4. art: 1. & cap: 7, art: 13. eiusdem Statuti. & sub SIGISMUNDO III. correctum, & ab eodem Rege approbatum per privilegium ad id specialiter Anno Domini 1588. die 28. Mensis Ianuarij datum, quod appositum est in principio ejusdem Statuti. de quo Statuto, ejusq; correctione facienda, vide constit: 1569. fol: 175. & fol. 194. Item constit: 1578. fol: 332. ubi erant articuli correcti & approbati, videatur & constit: 1609. fol: 911. fol: 40. deputantur ad perficiendam correcturam, quæ correctura in Comitijis Anni 1613. fol: 47. per Andream Piekarski Nuntium Palatinatūs Brestensis præsentata, sed ob multitudinem negotiorum revisio ejus non poterat expediri, remis-

sa est hæc revisio ad Comitiola proxima. Sed nec ibi finis. rursus in Comitijis *Anni 1633. fol: 27.* statutum est, ut in Comitiolis Relationum proximis ex quolibet Palatinatu & Districtu unus eligatur, & salarium constituatur, qui cum Senatoribus ad id deputatis, hoc est Episcopo Vilnensi, Palatino Mscislaviensi, Palatino Parnaviensi Referendario & Notario Vilnam congregati prævio juramento conformi Tribunalis, revisionem faciant, corrigant & ex pluralitate suffragiorum concludant. Sed cum effectum hæc correctura non habuerit, *Anno Domini 1635. fol: 30,* in Comitijis generalibus hæc correctura dilata est ad felicem adventum Vilnam ipsiusmet Serenissimi Regis. *vide constit: 1589. fol: 526. & Constit: Anni 1590. fol: 583.* ubi est declaratio Articuli 67. cap. 4. Palatinatus Kijoviensis, Wolynensis, & Braclaviensis, respectu processûs & executionis rerum adjudicatarum.

Quantum ad Ius Pruthenicum. CASIMIRUS Rex Incolis Prussiae, dum excusso jugo Cruciferorum in suam potestatem se dedissent, concesserat per privilegium, *Anno Domini 1454. feriâ quartâ Cinerum Cracoviae* datum, ut legibus, seu Juribus Magdeburgensi & Culmensi Polonicali hæreditario & Pruthenico in decidendis quibuscvis causis & administranda justitia uti possint, hoc tamen adiecto: ut liceret cuiq; de jure uno ad aliud (sine tamen aliorum præjudicio) quo voluerint transmigrare. sed postea *Anno 1473.* per privilegium aliud, *feriâ sextâ proximâ post festum S. Iacobi in Castro Marienburgensi* datum, omnia jura per Terras Prussiae abrogavit, & unum Jus Culmense suffecit, statuitq; ut juxta tenorem eius omnes causæ & controversiæ deciderentur & terminarentur, *ut videre est in Iuribus municipalibus Terrarum Prussiae. In constit: Anni 1578. fol: 332.* Palatinatus Prussiae conservantur penes jura sua, & quod non Tribunal, sed ipse Rex causas eorum judicabit. *In constit: Anni 1589, fol: 515.* Conceditur Terris Prussiae facultas corrigendi jura sua, spectantia ad judicia, ibidemq; ad correcturam istorum jurium assignatus locus Graudenti, duabus septimanis post festum SSmæ Trinitatis. *ibidemq; fol: 514.* Palatinatus Prussiae sponte & benevolè ad Tribunal Regni accesserunt, & hunc accessum omnes Status Regni admiserunt, salvo regressu illis reservato (in quantum Tribunal Regni non placeret,) ad jura sua & appellationes post Curiam: ita tamen: ut in proximis Comitijis generalibus declarent, an penes Tribunal Regni velint remanere, vel ad judicia sua redire, *idem & in constit: Anni 1590. fol: 579.* agitatum est, & de correctura jurium, sed

sed cum certas ob causas id non fecerint, ad futura Comititia generalia tempus prorogatur, locus autem pro communi conferentia Marienburgi feriâ secundâ proximâ post festum S. Joannis ejusdem anni assignatus est. Tandem in Comitijis generalibus, *Anno Domini 1598. fol. 701.* correctio hæc jurium approbata est, salva facultate eisdem relictâ eadem corrigendi, augendi, & confirmationem rectorum & auctorum in Comitijis generalibus obtinendi. *Anno D. 1616. fol. 16.* ad instantiam Nuntiorum Terreſtrium Terrarum Prussiæ pro corrigendis juribus locus Torunij dies S. Michaëlis in eodem anno assignatus, utq; in Comitiolis eligendorum Deputatorû, ad Tribunal, ad correcturam ejusmodi de medio Deputatos eligant, & electi cum Consiliarijs Statibus Prussiæ congregati, quod vii fuerit corrigant, & in Comitijis generalibus Regni proximis præsentent, & confirmationem obtineant. attamen ut Palatini quilibet in suo Palatinatu, duabus septimanis ante electionem Deputatorû de hac correctura facienda, tam Statum Nobilem, quàm & alios Status avisent. *vide plura in d. consit. Anni 1589. fol. 514. de modo judicandi causas in Tribunali Terrarum Prussiæ, & eligendi Deputatos ad idem Tribunal juramentoq; illorum.*

De Statuto Torunensi placuit hic connotare, cum frequens sit usus istius Statuti. Hoc Statutum SIGISMUNDUS I. *Torunij A. Domini 1520. tulit tenoris sequentis, ut refert Herbut: sub verbo violentia. fol. 518. Janusovius lib. 5, par. 7. fol. 594.* Quia Nobilium & Civitatum Regni nostri damnosa fuit exorta differentia super his Nobilibus, qui in recenti crimine pro violentia in Civitatibus & Oppidis capiebantur: proinde nos tam gravi negotio ad præsens propter Prussiæ bellicam occupationem, pro perpetua ordinatione intendere non valentes; nihilominus providentes tranquillitati subditorum nostrorum, de unanimi consilio Consiliariorum nostrorum omnium, & Nuntiorum Terreſtrium Regni, statuimus & ordinamus. Quod dum aliquis Nobilis in Civitate nostra vel Oppido nostro, aut aliquorum Spiritualium & sæcularium, subditorum Regni nostri, pro crimine violentiæ per Officium Civile captus fuerit, extunc talis Nobilis pro violentia captus detineri debet in prætorio Civitatis vel Oppidi, ubi capietur, quo facto Officium Civitatis vel Oppidi illius, ubi talis violator captus fuerit, nullum penitus judicium faciet, neque aliquam pœnam exiget de eodem Nobili, nisi prius ad eorum requisitionem Capitaneus vel Vice-capitaneus Castrensis illius jurisdictionis nostræ Regalis, sub quo Civitas talis vel Oppidum situm fue-

rit, præfens interfuerit eidem civili iudicio, quod ministrari & fieri debet pro violentia contra dictum Nobilem. Et ubi Capitaneus vel Vice-capitaneus noster ad unam sententiam cum Officio illius civitatis vel Oppidi, ubi talis Nobilis detentus fuerit, concordati fuerint, extunc præfatus Nobilis juxta huiusmodi sententiam Capitanei nostri, vel Vicecapitanei & Officij Civilis condemnari & puniri debet. Si verò talis Capitaneus noster, vel eius Vice-capitaneus non poterit se concordare super sententiam cum Officio Civili, contra talem Nobilem, extunc ipse captivus, interea temporis, in decenti captivitate civili detineri debet tam diu, donec à Majestate Nostra Regia informationem Capitaneus noster, & illa civitas vel oppidum habuerit; quomodo talis Nobilis captivus sententari & puniri deberet, præscriptione tantæ temporis non obstante, quâ se prædictus captivus rueri non valebit. Si verò in aliqua civitate vel oppido Officium Civile contra præmissa aliquid attentaverit: extunc per Capitaneum nostrum Castrensem, sub cuius iurisdictione & Districtu talis civitas vel oppidum consistit, Proconsul pro tempore existens, cū uno Consule capi & decollari, & capite privari debent.

Idem SIGISMUNDUS de Nobili in Civitate ob aliquam violentiam capto, statuit *Cracoviæ Anno Domini 1527 sic*. Quod ad violentias, quæ in civitatibus & oppidis Regni nostri committuntur, attinet: si quispiam Nobilis violentiam ipsam perpetraverit, & in Civitate seu Oppido civem vel hominem aliquem verberaverit, aut injuriam aliquam per violentiam cuiuspiam intulerit, detineri quidem seu comprehendi ab Officio Civitatis poterit, sed judicari, & ad pœnam condemnari, non nisi sub præsentia Officij Castrensis debebit, idq; sub pœna sexaginta marcarum, à civibus injustè capto persolvendarum. *Herbur: & Ianusov: ubi supra*. Deinde idem Rex Petricoviæ *Anno Domini 1538*. statuit sic: statuimus, ut Nobiles secundum Statutum Torunij editum pro admissis criminibus in Civitatibus & oppidis captiventur, & qui Officio Capitaneali digni pœnâ videbuntur, in civium potestate relinquantur. Qui verò judicabuntur ab Officio Capitaneali, utcumq; civibus dissentientibus, pœnam non promeruisse, in custodiam Officij Castrensis tradi debent usq; ad cognitionem nostram, super ejusmodi detentorum excessibus faciendam. Quod si nos decreverimus aliquem injustè detentum esse, eumq; per sententiam nostram liberum fecerimus: cives pro huiusmodi injusta detentione pœnam detento sexaginta marcarum pecuniæ solvere tenebuntur sintq; adstricti. *Herbur: ubi supra fol. 518. Ianusovius fol. 595.*

Tandem

Tandem SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex Anno Domini 1550. Petricovia dictum Statutum Anno Domini 1538. conditum approbavit his verbis. In Statuto Torunensi Anno Domini 1538. condito, est sufficienter descriptum, quomodo se conservare debent cives, circa captivationem Nobilium, quod in omnibus teneri debet. Herbur: loco citato fol. 519. Ianusovius fol. 596. STEPHANVS Rex in Constit: Regni Varsavia Anno Domini 1581, fol: in antiquis 214. in novis fol. 374. Statuit pro Civitate Cracoviensi & Posnaniensi, quod si juxta Statutum Torunense in aliqua violentia violator capi non possit, injuriato Civi in Magistratu Civili, vel supremo Iure Scabinali & inferiori esistenti, facultas contra violatores talis competere debet, qualis Nobili ex juris qualitate. Quam constitutionem Civitati Cracoviensi & Posnaniensi concessam, extendit SIGISMUNDUS III. in Comitij generalibus Varsavia Anno Domini 1588. in constit: de antiquis fol. 69. in novis fol. 488. ad Consules & Scabinos Civitatis Leopoliensis & Varsaviensis. In qua constitutione 1588. fol. 488. Statuto Torunensi subiungere eos declaravit, qui portas Civitatis effringunt, excindunt, seras refecant, pulvere fulmineo impletas dirumpunt. Similiter & Civitati Præmislensi in Constit: 1589. fol. 534. in novis sub titulo **Przemysł od powod** Item Civitati Crosnensi. ibidem sub tit **Inkorporacya Woytostwa w Krośnie** Item Lanciciensi 1609. fol. 904. in novis sub titulo **Warcunel Miastu Leżycie-mu.** Item Lublinensi, Calissensi, Petricoviensi & Prahnicensi, In constit: 1611. fol. 10. in novis sub titulo: **Bespiegenstwo sadow Niey-sich** ut in fol. sequen. Idem SIGISMUNDUS Rex in Constit: Anni 1593. in antiquis fol. 7. in novis fol. 638. sub verbo. **O tumultciech** discedens in Sueciam Statutum Torunense extendit ad omnes tumultus ex quacunq; causa in Civitatibus factos, sed hoc solum ad reditum suum ex Suecia, sed postea Anno 1596. in constit: antiqu: fol. 12. in novis fol. 689. sub verbo **O Tumultciech** dictam constit: 1593. reassumpsit, salva appellatione ad Regem in Comitij, sed tantum valiturā ad Comitia proxima declaravit. Ad extremum idem Rex in Comitij Varsavia celebratis Anno 1598 fol. 4. in antiquis: in novis fol. 687. sub tit: **Reasumpcy a y deklaracya niektorych Kóns tytucyi przestych.** in illis verbis: Similiter constitutionem 1593. **O tumultciech** in toto prout est in seipsa resuscitamus, cum ista tamen declaratione, quod pro tumultu id habendum erit, si aliquis violenter invadat, occidat, aut vulneret, aut mulieri vim inferat: Constitutionem tamen Magni Ducatus Lithuania de tumultibus, totali-

ter absq̃ ulla illius declaratione in toto prout lata fuit conseruando. *A. Domini 1601. fol. 746.* pro Civitate Leopoliensi & Vilnensi Statutū Torunenſe extenditur, quòd ſi aliquis in ipſa Civitate vel in ſuburbio occidat, vulneret, mulieri vim inferat, portam vel porticellam effringat, Statuto Torunenſi iudicetur. de ſecuritate Civitatis Cracovienſis. *vide conſtit. Anni 1616. fol. 17.* quòd ii Officiū Caſtrenſe non poſſit faciliter haberi, poſſunt Magiſtratus Civiles, homines plebeia conditionis tumultus facientes capere, & etiam impediētes captivationem, captivare, ſi ſint plebeia conditionis, ſalvis immunitatibus Nobilitatis. Tandem Anno 1633. fol. 25. ſub tit. **O ſadách.** Statutum Torunenſe reaſſumitur, & ut iudiciū hoc formetur non cum Notario Caſtrenſi, ſed cum Capitaneo vel Vice-capitano ſub poena capitis. Capitaneus autem vel ejus Vice-capitaneus requeſiti ad iudiciū non venientes, poenam centum marcarum ſolvant, pro qua poena ſolvenda Tribunal Regni aſſignatum eſt. Tandem 1635. fol. 21. *Conſtit. Anni 1593. & 1598. & Anni 1611. reaſſumuntur.* **O tumultách.** De Iuribus autem & Conſtitutionibus Civitatum Prussiae utpote Elbingenſis, Gedanenſis, & Torunenſis *vide Ianuſovium lib. 7. par. 3. tit. 5. 6. & 7.* Ruſſia uno jure cum Regno Poloniae gaudet, & utitur, *Herburt: ſub verbo Ruſſia.*

Conſtitutiones Regni vocantur, quae à tribus Ordinibus Regni (hoc eſt Regio, penes quem eſt dignitas, Senatorio, penes quem eſt authoritas, & Equeſtri Ordine, penes quem eſt libertas) in Comitijſ generalibus communi conſenſu & nemine contradicente ſtatuuntur. *Sarnicius fol. 40. & 50.* Cum enim communem populum afficiant, ab omnibus approbari debet. *ALEXANDER in Conventu Radomenſi Anno 1505. Laſcius fol. 115. Herburt: ſub verbo Conſtitutio.* Et eſt trita juris Canonici regula: Quod ad omnes ſpectat, ab omnibus approbari debet. *Cap: quod omnes. de reg: jur: in ſexto.* Neque prius vim habent: quàm fuerint publicatae & receptae. *ALEXANDER ubi ſupra,* alias vanae ſunt, nec obſervari poſſunt, niſi innotescant. *SIGISMUNDVS Cracovia Anno 1507. Herburt: ſub d. verbo Conſtitutio. Sarnicius fol. 50.* nec alibi fieri poſſunt, niſi in Conventu communi. *CASIMIRVS III. in Conventu Nieſovien: Anno 1454.* nec ſolius Regis auctoritate, *SIGISMUNDVS Petricovia Anno 1538. Herburt: ubi ſupra.* Antequam autem publicentur, deputantur ex Senatoribus duo, ex Nuntiis Terreſtribus ſex, duo ex maiori Polonia, duo ex minori, duo ex Magno Ducatu Lithuaniae. *Conſtit 1673. fol. 112.* ad reviſionem earundem, quibus reviſis, & ma-

& manibus suis subscriptis ad Cancellariam porrigebantur, & in praesentia illorum coram Rege legebantur, cum interrogatione per aliquem Dominum Cancellarium, an accedat consensus Sacrae Regiae Majestatis, Senatorum & Nuntiorum Terrestrium illas sigillandi? in *Constit. Anni 1588. sub tit. O Konstytucyach Seymowych* Tandem in *constit. Anni 1613. sub tit. O Konstytucyach*; statutum est, ut Constitutiones non tantum à Deputatis, sed etiam à Marechalco Nuntiorum Terrestrium subscribantur, & in crastino post finita Comititia ad Acta Castrensia Varfaviensia ad acticandum porrigantur.

Subsecuta est, postea *Constit. in Anno 1661. sub tit. O podawaniu Konstytucyey do druku.* in qua reassumptis antiquis constitutionibus, & praesertim *Anni 1613.* statutum est, ut Marechalculus Nuntiorum Terrestrium Constitutiones communi consensu latas in mundum transcribi jubeat, & subscriptas à Deputatis ex Senatu & ex Equestri Ordine duobus, post conclusionem Comitiorum & valedictionem cum gratiarum actione Serenissimo Regi in crastino ad Acta Castrensia Varfaviensia in defectu autem Actorum Castrensi-um Varfaviensia ad Metricam Regni ad acticandum porrigant, & sumptu thesauri Domini Cancellarij ad maximum tertiâ die ad praelum tradant, & impressas cum appositione sigilli tempestive ad Comititia relationum, tum ad Officia Castrensia Palatinatum & Terrarum more solito transmittant. Tandem in *Constit. Anni 1690. sub tit. O dawaniu Konstytucyey do druku* statutum est, ut soli Marechalci manu sua subscriptas constitutiones ad praelum dent. Sic demum publicatae omnes Regni incolas ligant, ad executionem deduci debent, Iudicesq; juxta illas Constitutiones & Statuta, & consuetudines Regni definire sub nullitate actus debent. *VLADISLAVS IAGELLO in Conventu Czernineń. Anno 1422, Zawadzki in compendio suo fol. 5. Statutum Lithvanicum cap. 4. artic. 54.* Frustra enim leges conduntur, nisi ad executionem deducantur. *SIGISMUNDVS III. in constit. 1613. fol. 25. sub tit. Ordynacya rerum vendibilium. Przyluscius fol. 45. Zawadzki ubi supra fol. 2.*

Constitutiones Regni idiomate Polonico ab Anno Domini 1550. sub *SIGISMUNDO AVGVSTO* scribuntur. Earum inventarium, primus *Albertus Madalinski* per ordinem alphabeti ad Annum 1632. scripsit, *Ioannes autem Dziegielewski* ad annum Domini 1643. continuavit. Tandem *Matthias Marcianus Ladowski, Metrics Regni Praefectus, usq; ad Annum 1683.* Supervenit tandem cum suo *Promptua-*

rio Augustinus Kotudzki, Iudex Terrestris Iuniuladislaviensis, & ad Annum 1695. continuavit.

Mareschalcus Nuntiorum Terrestrium & Deputati ad Constitutiones jurare tenentur, juxta rotam in constitutione Anni Domini 1678. fol. 1. sub tit. **Jurament** præscriptam. Et quidem Mareschalcus. Ego N. juro DEO Omnipotenti in Trinitate uno, quod nullam constitutionem contra quam contradictio facta erit, de qua contradictione tribus vicibus interrogare tenebor, in volumen legum tradam, aut inscribam, nec dependebo ab alio, nisi à tota Repub. constitutiones ex unanimi consensu factas tam Senatus quam Nuntiorum, ad requisitionem transcribere non denegabo, & cum subscriptione mea extradam, quas ad maximum quartâ die post valedictionem Serenissimo Regi factâ, ad Acta Castren: porrigam. Sic me DEVS adjuvet &c. Deputati autem. Ego N. juro DEO omnipotenti &c. quod diligentiam omnem adhibebo, ne aliqua Constitutio in volumen legum inscribatur, nec illam subscribam, quæ accedente omnium Ordinum consensu non erit admissa. sic me DEVS adjuvet &c. Constitutiones Comitiales nec per Senatus consulta, nec per mandata immutari aut augeri possunt, sub poena nullitatis. In constit. 1661. tit. de reddenda ratione.

Omnes vero Constitutiones & Statuta eo fine conduntur, ut humana audacia coerceretur, & inter improbos, innocentes cives securitate lærentur, utq; singuli honestè vivant, alter alterum non lædat, jus unicuiq; suum tribuatur. CASIMIRVS Cracovia. 1369. felix, diuturnumq; Regni imperiû in laudem Dei Omnipotentis reddatur. ALEXANDER in Conventu Radomen: Anno 1505. CASIMIRVS III. in Conventu Niesovien: Anno 1454. apud Herburt: sub litera Lex, & Przytusium fol. 2. & fol. 32. cum sequentibus. Nec debent Constitutiones & Statuta ferri, quæ honestatem publicam lædant. Cum vero ob diversitatem casuum emergentium singuli Statutis & Constitutionibus nequeant comprehendi. SIGISMUNDVS Cracovia 1507, nam ij tantum definiuntur, qui frequenter, & non qui raro accidunt. CASIMIRVS in Conventu Vislicensi 1368. apud Herburt: sub verbo Lex, apud Przytusium fol. 37. ad similes casus extendi per Judices possunt. Przytusius in præfatione, ejusmodiq; decreta in libris Actorum connotentur, ut in similibus vel iidem causis sententiæ proferantur. CASIMIRVS III. in Conventu Niesovien: Anno 1454. Lascius fol. 93. Quodsi aliquæ fuerint latæ, eæ observentur. SIGISMUNDVS Cracovia Anno 1543. Szerbicz par. 1. cap. 4. Siquidem leges posteriores prioribus regulariter derogant.

L. fin.

L. fin: ff de constit: Principum, & in cap. 1. de constit: in sexto: ubi dicitur: Quid nova Constitutio tollit primam contrariam, quamvis id non exprimat.

Omnes autem Constitutiones & Statuta non ad præterita trahuntur, sed futuris negotijs normam præscribunt, *L. 3. C. de Legibus, cap: fin: de Constit: ibiq: gloss: in verbo Futura. CASIMIRVS 1368. apud Herburt: sub verbo Constitutio. dum inquit: omnes nostræ constitutiones non respiciant præterita, sed tantummodo præsentia & futura.*

TITULUS QUINTUS

De Jure Polono non scripto, seu consuetudine.

 Ræter jus scriptum, utuntur nostri etiam jure non scripto seu consuetudine, quæ vim legis habet. *ALEXANDER in Conventu Radomensi Anno Domini 1505. Quia omnes consuetudines Terrarum Regni & præcipue Terræ Cracoviensis, corpori juris adscripsit & approbavit. Laschius fol: 120. Herburt: sub verbo Consuetudo. Zawadzki fol: 4. & sequ.*

Non aliter, ac CAROLUS VII. Galliarum Rex, omnium provinciarum sui Regni consuetudines conscribi & ad Senatum referri, suâ autoritate primus curavit. *teste Treutl: volum: 1. disput: 1. thesi 9. literâ C. Nam & ipsæ leges nulla ex alia causa ligant, quàm quòd judicio populi receptæ sunt. Przytuscius in præfatione. Unde idem operari debet tacitus consensus populi, quod & expressus. L. de quibus, ff de legibus, & can. Consuetudo, distin: 1. ibiq: DD.*

Consuetudines Podlachia SIGISMUNDUS AUGUSTUS in Comitijs Lublini Anno 1569. Consuetudines autem Masovia STEPHANUS Rex sub tempus coronationis suæ Anno 1576. approbaverunt, *ut in constitutionibus videre est, & apud Ianusorium de juribus Masovia lib: 7. parte 4. Definitur autem consuetudo sic: est usus rationabilis competenti tempore præscriptus vel firmatus, nullo contrario actu interruptus, binario actu seu contradictorio judicio, vel quòd non extet memoria inductus, usq; communi urentium approbatus. Przytuscius ex Hostiensis, ubi supra. Vel brevius: Est jus non scriptum, moribus & usu totius, aut majoris partis po-*

puli, initiatum, introductum & continuatum. *Borcholten: & Oinotomus & sine scripto instit: civilium, tit: de jure naturali gentium & civili.* Dividitur autem in consuetudinem generalem, & specialem seu localem, illa est instar legis, hæc quæ vim habet statuti sive legis municipalis. *Wessemb: loco citando num: 9.*

Ad legitimè introducendam consuetudinem multa requiruntur. Primum, tacitus consensus populi, vel majoris partis, animo introducendi consuetudinem, non autem aliquo casu, vel per errorem sit introducta, *gloss: ad cap: fin: in verbo Legitimè, de consuetudine, Przyluscius.* Et per hoc differt consuetudo à lege scripta; quia lex scripta expresso consensu & approbatione, aut suffragijs, aut certè ex Principis autoritate, uno tempore & fertur & valet. Consuetudo verò tacito tantum populi consensu, nec uno temporis puncto, sed temporis progressu vim acquirit. *Wessemb: Gail: lib: 2. obser: 31. à num: 10. in paratitlis ff libro 1. tit. 3. num: 5.* An autem consuetudo in scripturam redacta (ut apud nos consuetudines Masovix & similes) desinat esse consuetudo, & pro lege scripta habenda? non conveniunt DD. ut videre est apud *Treutler: ubi supra. Lit: C. & Wessemb: loco citato num: 9. ubi concludit naturam eius per scripturam non immutari.* Similiter dissensio inter DD. est; an ad validitatem consuetudinis requiritur scientia vel patientia Principis? Aliqui tenent requiri probabilem scientiam & patientiam superioris in consuetudine generali introducenda. Ita *Treutl: ubi supra allegando pro hac opinione Gail: lib: 2. obser: 31. num: 4. & attestando, hodie in Vrbe Romana nullam valere consuetudinem, nisi consensu Papæ confirmatam, quod idem asserit Farinaceus par: 1. tit: 5. de indicijs & torturis Qu: 45. num: 27.* Alij contrarium sentiunt, sufficere, si Princeps superior non contradicat. *Wessemb. ubi supra num: 9. DDq: ab eo allegati, & hanc sententiam Wessemb: dicit esse usu receptiorem, vide & Oinotomum in instit: lib: 1. tit: de jure natur: gentium & civili & Ex non scripto.*

Secundum requisitum est Rationabilitas, hoc est, ut consuetudo sit rationabilis. *Przyluscius ubi supra: alias corruptela diceretur, tex: in d. cap: fin: de consuetudine & in L. Quod non ratione ff de legibus.* Et neq; ex longo tempore, neq; ex longa consuetudine confirmari potest. *Gail: lib: 2. obser: 31.* Ratioq; redditur, quia sicut lex, ira & consuetudo (quæ vim legis obtinet) debet esse sancta, honesta, possibilis, & Reipub: utilis. *Can: Consuetudo, distin: 1. & can: Erit. distin: 4.* Illa verò consuetudo dicitur esse irrationabilis, quæ est

est contra bonos mores, aut præbet occasionem delinquendi, repugnâtq; religioni, libertati Ecclesiasticæ, ut vg. Consuetudo mutandi sub usuris; cùm hæ jure Divino & Canonico sint prohibitæ, ut in causa 14. quæst. 4. per totum habetur. vide § cap: Quia in omnibus, de usuris, ubi usurarijs denegatur sepultura Christiana, nec testamentum usurarij de jure Canonico valet. Cap: Quantum. in fin: de usuris in 6to. Vel si esset consuetudo in aliqua provincia, ut liber sit Nobilis à pœna, si aliquem occidat, projectis pauculis nummis in cadaver occisi, cùm sit potius vetus error, & belluina ferocitas. ut inquit Przyluscius, & fuisse antiquitus in nostra Polonia ejusmodi consuetudinem, refert etiam Treutl. ubi supra Literâ B. vide alia exempla in cap. cum in tua, de consuet. in sexto § in cap: Cùm dilectus. extra, de consuetudine. vide § apud Treutlerium loco citato. Quæ autem sit rationalis vel irrationalis consuetudo, judicio prudentis judicis relinquitur, ut ipse inspectâ malitiâ vel bonitate finis ob quam, introducta diceretur, rationalitatem vel irrationalitatem ejus decideret & definiat. juxta gloss: in cap: 1. in verbo Rationalia. de constit. in sexto. latè Menochius de arbitrarijs Iudicum Centuriâ 1. casu 82. Et sufficit, quod iusta & rationalis sit in pluribus, licet deficiat in aliquibus, ut notant. DD.

Tertium requisitum est; ut competenti tempore præscripta, & nullo contrario actu (cùm debeant esse uniformes) interrupta sit. cap: fin: ibiq; gloss: in verbo Legitimè. de consuet. Leges enim longum tempus requirunt ad inducendam consuetudinem. L. 1. ff. de aqua, pluvia arcen. ibiq; DD. Longum autem tempus dicitur in jure civili decennium. L. si cum fide commissâ. ff. Qui § à quibus. Vnde & in consuetudine inducenda sufficere ejusmodi tempus de jure civili. Przyluscius ubi supra § de communi opinione Doctorum testatur Oinot: ubi supra, ubi id ampliat, si ve cōsuetudo inducatur præter Ius civile, in casibus à jure civili non decis, si ve contra jus civile, allegatq; glossam in L. diuturna, ff. de legibus. Et incipere debet hoc decennium à primo die actûs, qui præter vel contra dispositionem juris fit, & observatur. De jure autem Canonico ad inducendam consuetudinem præter Ius Canonicum sufficit quoq; decennium.

Si autem contra jus Canonicum, vel Ecclesias privatas, requiruntur quadraginta anni lapsi. gloss: in d. cap: fin: de consuet. in verbo Legitimè, § ibidem Abb: gloss: in cap: fin: de consuet. in sexto verbo Consuetudo: Prædicta tamen limitantur in Regalibus, seu reservatis Principi, in signum specialis præeminentiæ & prærogativæ; ut in.

legitimatione spuriorum, in impositione vectigalium, & non solutione eorum, & similium. Nam tam ex dispositione juris civilis, quā Canonici, requiritur tempus, cuius initij memoria non extat, cum tale tempus habeat vim privilegij. *Gail. lib: 2. obser. 31. num. 4. Oinot. ubi supra, & communiter Canonistæ & Legistæ per tex. in cap: Super quibusdam de verbor: significatione, ibiq; gloss: in verbo. Non extat memoria, & L. 1. & per totum titulum. C. Vectigalia nova instituisse non posse. Gail: ubi supra, videatur & Menochius, de arbitrarijs iudicium lib: 2. Centur: 1. casu 83.*

Quod idem sentire videtur *Przytuscius* loco citato; decennium aut tempus memoriam hominum excedens. Sic etiam ad probandum consuetudinem contra jura Ecclesiæ Romanæ, requiritur tempus centum annorum, ut annotavit *Seuminovius lib: 1. instit: tit: 2. num: 81.*

De Jure Saxonico (quo utuntur Civitatenſes nostri) sive præter, sive contra jus inducatur consuetudo, requiruntur triginta & unus annus, cum sex septimanis & tribus diebus. *Oinot: ubi supra per tex: lib: 1. art: 26.*

Quantum requisitum est frequentia Actuum. Communis est Doctorum sententia & doctrina. *per L. 1. C. Quid sit longa consuetudo, & L. 3. C. de edificijs privatis.* Quot autem actus necessarij sint, distinguunt DD. inter actus judiciales, & actus extrajudiciales, & communiter concludunt, duos actus judiciales (hoc est in iudicio contradictorio, vel in comitijs comprobatos) cum lapsu decennij sufficere, gloss: in *L. de quibus, ff de legibus, in verbo Inveterata communiter à Doctoribus approbata. Przytuscius ubi supra Gail: d. obser: 31. num: 7.* cum hoc tamen moderamine, ut procedat, quando bini illi actus ita sunt notorij, ut verisimiliter in populi notitiam veniant: alias duo actus non sufficerent, sed tot requiri, ut ex ijs tacitus consensus populi colligi possit. ita ille. videatur & *Menoch. de arbitr: iudicium ubi supra, casu 81.* sed nonnulli sunt, qui hoc moderamen reiiciunt.

Si autem loquamur de actibus extrajudicialibus, & hos duos sufficere ad validitatem consuetudinis. Ita *Gail: ubi supra num: 8.* ubi de communi, & quod ita in Camera Imperiali servetur, testatur, dummodo illi duo actus ita sint notorij, ut ex ijs de tacito populi consensu constare possit. Unicus autem quamvis notorius ad inducendam consuetudinem non sufficit. *Menoch: ubi supra casu 81. Abbas in cap: fin: num: 17. de consuet: Ratio prima redditur, quia id ipsa etymologia vocis designat. Consuetudo enim est quasi communis assue-*

assuetudo. *Can: Consuetudo, distin: 1.* Ratio secunda, quia ex unico actu non bene colligitur consensus populi, quæ est causa proxima efficiens consuetudinis, potest enim esse, quod vel per errorem, vel propter scandalum non est contradictum. Consuetudo autem per errorem introducta nullius momenti est: cum error consensum excludat, *gloss: § Abb: in d. cap: fin:* Hinc per errorem dati repetitio est. *L. Cujus per errorem, ff de regulis juris.* Unde nec duo actus sufficerent, si non essent notorii, ut verisimiliter in notitiam populi ad causandum consensum populi, juxta *Gail: ubi supra num: 7.* § *re- fert Menoch: d. casu 81. ubi subjungit num: 4. id relinquendum esse judicis arbitrio, ut ipse prudenter consideret, quot actus necessarij sint, ut consuetudo confirmata dici possit.* Nam & unicum actum, successivum effectum habentem admittunt Doctores. Exemplificant, si v.g. beneficium sæculare conferatur regulari, & possideatur ab ipso per tempus ad inducendam consuetudinem sufficiens, tunc illud beneficium efficeretur regulare, quia licet unus actus sit ratione rei gestæ seu collationis, virtualiter tamen est multiplex: cum per illud tempus lapsum, potuisset multoties conferri, *ad d. cap: fin:* quod tamen ab alijs non facilliter admittitur. Id certum est, quod isti actus requisiti ad inducendam consuetudinem debent esse uniformes, nam ex actibus difformibus resultaret dubietas, quid populus servare voluerit. Consuetudo itaq; legitime introducta & continuata tollit & abrogat legem scriptam prius sancitam: nisi obstat aliqua lex derogatoria, seu prohibens talem consuetudinem induci. *Præzyluscius ubi supra facit tex: § gloss: in L. Item ff. Quod cuiusq; universitati.* Quod tamen sublimitant DD. si nova causa superveniret, quæ tempore prohibitionis non erat. Ita *Covar: lib: 2. variarum resolut: cap: 13. num: 4. Abbas § alij ab eo citati,* contra aliquos. Ratio redditur; quia per illam novam causam videtur cessare prohibitio. Similiter, si lex scripta esset universalis, consuetudo autem particularis alicuius certi loci, tunc solum in illo loco consuetudo prævaleret. *cap. 1. de constit: in 6. Treutl. dictâ thesi 9. videatur § Vigellius in methodo Iuris Pontificij lib: 1. cap. 3. videatur § Mascardus volum: 1. conclus. 423. ubi dicit, quod consuetudo unius civitatis non potest extendi ad alium locum, bene ad loca convicina.* Generaliter autem non valet consuetudo contra jus Divinum vel naturale, quod eleganter explicat & declarat *Abb: Panormitanus in d. cap: fin: de consuet. quem vide.*

Quod si consuetudo inducta sit juxta legem, tunc confirmat il-
I lam

lam & interpretatur; atq; in tali casu consuetudo appellatur optima legum interpretres. *Przytuscius ilidem, facit tex: in cap: Cum dilectus, de consuet: & in L. Minimè. 2. Si interpretatione ff. de legibus.*

Consuetudo legitimè præscripta, aliâ consuetudine contrariâ legitimè quoq; præscriptâ tollitur. *gloss: Singularis. in L. Nemo. 2. Temporalis, verbo Temporalis, ff. de regulis Iuris. Panorm. in d. cap: fin: plenè Felinus in cap: Cum accessissent, num 30. de constit:*

Id quoq; certum est, quòd Imperator & Rex aut alius Princeps supremus, potest pragmaticâ sanctione consuetudines quandoq; cassare, *tex: in Authentica, omnes peregrini. C. communia, de successionibus. & in Authen. Naviga C. de furtis, ibiq; Baldus, & alij DD.*

Notandum tamen imò, quòd licet consuetudo legitimè completa tollatur per non usum tantû temporis, quantum ad introductionem & constitutionem ipsius, necessarium est, per vulgatam regulam juris: nihil tam naturale est, quàm ut eodem modo aliquid dissolvatur, quo colligatum est. *ff. de regulis juris.* Tamen si, fuerit incæpta & non completa, unico actu contrario rumpitur, de novoq; inchoanda est. *Przytuscius ubi supra. Abb. in d. cap. fin.*

Notandum secundo, quòd cum consuetudo facti sit. *cap: 1. de constit. in 6.* Facta autem non præsumuntur, nisi probentur. *L. In bello 2. Facta, ff. de capt: & postliminio reuersis. Et in L. 1. C. de probationibus.* Vnde fundans intentionem suam in consuetudine, debet illam non solum allegare, sed etiam plenè probare cum suis requisitis, de quibus supra egimus. Proinde si illam probare velit per testes, non sufficit regulariter unus, sed ad minimum duo, qui de huiusmodi requisitis cum ratione scientiæ deponant. Non enim sufficit deponere talem esse consuetudinem, sed debent reddere rationem scientiæ, utpote, quia viderunt ita observari, in talibus casibus & actibus, idq; frequenter, & longo tempore, publicè, præsentibus & scientibus multis personis, adeo; vt inde appareat Iudici intercessisse tacitum populi consensum, aut saltem majoris partis. Præterea testes in tempore & actu identitate convenire debent, alias si de diversis & non uniformibus actibus deponerent, tanquam singulares fidem non facerent. *Ita Gail: d. obser: 31. num: 15. latè Mascardus de probationibus volum: 1. conclus: 424. ubi & conclus: 423. n. 5. dicit: Quòd in probanda consuetudine non debeat iuramentum suppletorium deferri, ubi tamen num: 24. & sequi: limitat id, quem vide, & Wessemb: ubi supra.*

Limitantur dicta. In consuetudine notoria, quæ non habet opus

pus probatione, attamen licet notorietas illa relevet ab onere probandi, non tamen ab onere allegandi; juxta *Gail. ubi supra num. 17. DDq. ab illo allegatos. Mascard: d. conclus: 423. num. 27. cum sequ.*

Adverte tamen, quod consuetudo tunc plenè probanda est, quando principaliter de ea in iudicio agitur; secus si secundario & incidenter, quia tunc sufficere semiplenam probationem, scripsit *Mascard: d. conclus: 423. num. 6.*

Quid si consuetudo probetur per inspectionem plurium instrumentorum & documentorum publicorum? (cùm & hoc modo probari possit consuetudo, ut docet *Mascard: ibidem conclus: 425. DDq. ab eo allegati*) quid considerandum? *Mascard: ibidem num. 3.* tunc per inspectionem instrumentorum consuetudinem probari, si ejusmodi instrumentis fides adhibita fuerit in iudicio vel extra, & venerit in notitiam majoris partis Notariorum, & populi, quem in occurrentia vide per plures conclusiones hanc materiam consuetudinis tractantem. vide *§ Wessemb: ubi supra.*

Pro coronide istius tituli notandum est: consuetudinem, stylum, & observantiam inter se differre. Consuetudo enim propriè pertinet ad negotia definienda. Stylus verò præscribit formam, & modum procedendi in judicijs ac formandi Acta. *Treutler: d. thesi 9. Lit. § Ridolphinus in praxi judiciaria par. 1. cap. 2. num. 88.* Quamvis impropriè respicias quoq; decisoria causæ. *Menoch: de presumptionibus lib. 2, præsumptione 8.* Uterq; cùm sit facti probari debet. Et quidem ordinarius judicij, probari potest per attestaciones extrajudiciales Notariorum vel aliorum Curialistarum, aut per famam publicam; imò etiam parte absente potest iudex informationem super eo accipere. *Ridolphinus in praxi judiciar: par. 1. cap. 2. num. 85.* Decisorius autem stylus concludenter & formiter probandus. *Ridolph: ubi supra num. 87.* Et constituto de eo pro lege habendus. *Menoch: ubi supra, Gail. lib. 1. observ: 65. ad finem per tex: in cap. Ex literis de constit: § cap. 2. de præbendis in 6. § per tex. in L. 2. C. quemadmodum testamenta aperiantur.* Si tamen stylus sit contra jus, non debet servari pro lege, nisi decennio esset præscriptus. *Gratianus decisione 237. num. 25.* vel à populo approbatus. *Ridolph. d. cap. 2. num. 91.* quia haberet vim consuetudinis & legis. *Ridolph. ibidem num. 90.* quod tamen id verum esse; si stylus fuit semper firmus & certus, non autem si fuit modò albus, modo niger. Quamvis de jure Canonico si stylus contra jus sit circa tem-

poralia requiruntur quadraginta anni. *juxta Mariscotum lib. 2. variarum resolut: cap: 100. Ridolph. d. cap. 2. num. 80. cum sequ.*

Similiter stylus contra jus non est servandus, nisi fuerit inductus à Principe, aut Judice habente facultatē legis condendæ. *Ridolph: ibidem.* vel nisi respiceret solum ordinem & processum causarum, quasi tunc agatur de modico præjudicio: *Gratianus d. decisione 237. num. 27. Ridolph. d. num. 91. apud quem vide, plura.*

Observantia autem differt à consuetudine, quia in illa nec præscriptio temporis, nec alia requisita necessaria ad probandam consuetudinem requiruntur: & inducitur etiam uno actu & sententiâ. *juxta Treutler: ubi supra, thesi 5. Lit. B. § thesi 9. Lit. A* qui pro cautela Advocatis causarum dat, ut in dubio potius de observantia, quàm de consuetudine, libellum forment. Cum observantia sit frequens usus, ex quo tandem consuetudo oritur, facitq; inter partes jus, inter reliquos non item, donec ex pluribus ejusmodi factis jus illud exsurgat, quod consuetudinem appellamus. *Ita ille. vide § Menoch: consilio 49. § conf. 670.*

Ex observantia cognoscitur privilegium seu concessio, sitne realis vel personalis. *Menoch: de præsumptionibus lib: 3. præsumpt: 103. num: 36. § seq. ubi dicit,* concessionem ducendi aquam præsumi realem seu fundo annexam, non personalem, ob id, quod multos annos continuata sit in hæredes ejus, cui facta fuerit concessio. Hanc tamen conjecturam dicit procedere in eo qui sciens est facti, ut in persona privata, secus in universitate, quæ quotannis solet mutari, & propterea in ea præsumitur ignorantia, & consequenter observantia nihil operatur; & accedit, quod possessio, vel quasi possessio arguit concessionem realem esse, allegatq; *gloss: in cap: Venissent. in verbo Inchoata, de instit: Observantia dat, robur scripturæ etiam informi. Ridolph: in praxi par: 1. cap: 12. num: 201. per tex: in L. 1. § 2. § in L. Si veritas C. de fidei com.*

Observantia plurimum confert ad validandum actum, vg. ex solutionibus longo tempore continuatis, census præsumitur impositus. *juxta formam Bullæ PII V. Ridolph: in praxi par: 3. cap: 5. n. 354.*

TITULUS SEXTUS

De Religione.

Um supra, omne jus in publicum & privatum divi-
serimus, de publico uti digniore, magisq; universa-
li prius nobis tractandum est. *argum. tex: in L. 1. ff
de rei vendicat: § in L. 1. § 2. ff de statu hominum.*
Ad quod jus, cum sacra quoq; referantur; inter hæc
verò fides, Religioq; primum locum obtineat (summa siquidem ra-
tio est, quæ pro Religione certat & facit, *L. Et si quis, ff de Re-
ligione.* omnisq; sapientia hominis in hoc uno consistit, ut DEVM
cognoscat & colat. *Lactantius lib: 3. divin: instit: cap: 29.*) jure me-
rito ab ea exordium juris publici capiemus.

A principio gentis nostræ fuerunt Dij Polonis, *Iupiter, Mars,*
Pluto, Ceres, Venus, Diana, quos Iessam, Ladum sive Ladonem,
Niam, Marzanam, Ziziliam, Zievanam, sive Zievoniam vocabant:
his delubra, lucosq; dedicabant, his simulacra & Sacerdotes con-
secrabant, his litabant, his immolabant, his festos dies epulis, cho-
reis, plausibus, cantibus, lusibusq; varijs indulgentes, agebant: quem
ritum festorum dierum *Dlugossus* usq; ad suam tempestatem, aliquot
post susceptam Religionem Christianam sæculis perdurasse memo-
rat. Solitos enim viros & mulieres, senes & juvenes ad lusus & cho-
reas pariter convenire ijs diebus, quos nos Pentecosten vocamus:
eumq; cætum, **Stado/** quasi gregem, vel armentum esse.

Nec scio, an hoc sit, quòd Russi & Lithuani præsertim in pa-
gis, adhuc retinent, dum Ladonem choreas ducentes, & manibus
complodentes, ingeminant. Fuisse verò Gnesnæ sanctissimum Niæ
sive Plutonis templum. Adhæc autem Ziuie, quasi tu dicas Vitalis
(aura nimirum:) **Pogoda/** hoc est serenum, sive temperies, Po-
chuiſt, quam Miechoviensis, auram, nos intemperiem interpreta-
mur (indeq; Pochuiſcel à Masovijs adhuc cæli intemperies dici-
tur) Polonis Dij fuere. Sunt qui his addunt Lelum & Polelum,
quos in convivij & computationibus appellari adhuc audimus, e-
osq; Castorem & Pollucem esse autumant. Piorunum autem (hoc
est fulmen) & Stribum & Chorſum, & Mocolum Russi peculiari-
ter coluere, ut proditum est eorum annalibus. Ita *Cromerus à prin-*

cipio libri tertij scripsit de verba ad verbum, ut nos posuimus.

Tandem gens nostra, Miezislao primo Principe Abnepote Piaſti præeunte, Dombroviâ verò eius uxore Boleslai primi Boëmorum Ducis filiâ adjuvante, Chriſtianam fidem, anno Incarnati Verbi 965, profeſſa eſt. *Cromerus lib: 3. ſub tit: MIEZISLAVS, fol: apud me 46. cum ſeq.*

S P R I M U S

De Diſſidentibus.

Ide Chriſtianâ illuminati omnes peſtiferos hæreſium errores, pluſquam Vatiniano, odio proſecuti ſunt. ſub hocq; Principe *MIEZISLAO* (qui Poſnaniæ honorificè ſepultus eſt, eo anno, qui fuit à Chriſto nato 999.) Poloni Equiſtris ordinis, in Templis, dum Sacerdos apud altare pronuntiabat, unde recitaturus eſſet Evangelium, gladios mediotenus ſtringebant, quaſi proſitentes Evangelij & Religionis deſenſionem: Choro autem reſpondente: Gloria tibi Domine. ruruſus recondebant, diuq; hic mos manſit in Polonia. *Cromerus ubi ſupra ad finem geſtorum MIEZISLAI.* Subſequenter legibus ſeverè cautum fuit, etiam cum periculo & interitu Reipub: hæreſes orthodoxæ fidei contrarias extirpandas, earum fautores pœnis criminis læſæ Majeſtatis puniendos. *Ita VLADISLAVS IAGELLO, in Conventu Vieluneni Anno Domini 1424. ſtatuit tenore ſequenti: VLADISLAVS* Dei gratiâ Rex Poloniæ, necnon Terrarum Cracoviæ &c. Princeps Supremus Lithvaniæ, Pomeraniæ, Ruſſiæq; Dominus & hæreſ. Significamus tenore præſentium, quibus expedit univerſis, præſentibus & futuris harum notitiam habituris. Quòd cum ſub diſſimulatione præterire non debemus, imò arcemur divinæ legis perpetuis iſtitutis, peſtiferos hæreticorum errores (quos in Dei contemptum, & in Chriſtianæ Religionis detrimentum & enervationem, politiæq; jacturam, iniqua perversorum corda conſlaverunt) etiam quæcunq; oporteret nos ſubire pericula à finibus noſtris propulſare, & in gladio dei cere, ut qui cenſurâ Eccleſiæ non terrentur, humanâ ſeveritate multentur, maturo conſilio Prælatorum, Principum & Baronum noſtrorum habito, & conſenſu, & etiam de certa ipſorum & noſtra ſcientia præſentibus decernimus, & pro firmo, conſtan-
ti, &

ti, & pro irrefragabili edicto teneri præcipimus: ut quicumq; in Regno Poloniae nostro, & Terris Nobis subjectis, hæreticus, aut hæresi infectus, vel suspectus de eadem, fautor eorum, vel director repertus fuerit, per Nostros Capitaneos, Consules Civitatum, & alios Officiales, & quoslibet subditos nostros, sive in Officijs, sive extra viventes, velut Regiæ Maiestatis offensor capiat, & juxta exigentiam excessus sui puniatur. Et quicumq; venerint de Bohemia, & intrant Regnum nostrum, Ordinariorum suorum examini, aut Magistrorum hæreticæ pravitatis, ad hoc à Sede Apostolica deputatorum, vel deputandorum, subdentur comprehensi. Si quis autem Incolarum Regni nostri, cuiuscunq; status, dignitatis, gradus, aut conditionis fuerit, tunc ad Festum Ascensionis Domini proximum, redire de Bohemia neglexerit, voluerit, vel contempserit: pro convicto hæretico censeatur, & pœnis subiaceat, quæ hæreticis infligi consueverunt: nec amplius ad Regnum nostrum revertatur, moraturus. Et nihilominus omnia bona ipsorum mobilia & immobilia, in quibuscunq; rebus consistentia publicentur, thesauro nostro confiscanda: prolesq; eorum tam masculina, quàm fæminina, omni careat successione perpetuò, & honore, nec unquam ad aliquas assumatur dignitates, vel honores: sed cum Patribus & Progenitoribus suis semper maneant infames: nec de cætero gaudeat aliquo privilegio Nobilitatis vel decore. Inhibemus etiam, sub eisdem pœnis, omnibus mercatoribus, & alijs hominibus, cuiuscunq; conditionis fuerint, ut amodo, & in posterum, nullas res venales, præsertim plumbum, arma, esculenta & poculenta, ad Bohemiam ducere præsumant, vel portare. Quocirca vobis omnibus, & singulis, Capitaneis, Burgrabijs, Procuratoribus, Magistris Civium, Consulibus, & alijs Regni Nostri Officialibus & subditis quibuscunq; ad quos præsentis pervenerint, mandamus: quatenus præsens edictum nostrum custodire, fideliter, & firmiter debeatis: ut ubilibet in Civitatibus, villis, & alijs quibuscunq; locis publicis & privatis, & specialiter vbi tractabuntur judicia, & ubicunq; contigerit aliquam multitudinem hominum confluere, palàm vocibus Præconum faciatis proclamare: ut nullus valeat prætereignam præmissorum: Harum quibus Sigillum Nostrium appensum est testimonio literarum. *Datum in Wieluń, die Dominicâ Iudica mē D E V S. Anno Dōmini 1424.*

Tandem Confœderatio Principum tam Spiritualium, quàm Sæcularium contra hæreticos, eorumq; fautores successit. *Anno Do-*

mini 1438. in Nova Civitate Korczyn, feriâ sextâ, ipso die S. Marci Apostoli & Evangelistæ, generali tunc Parlamento celebrato successit tenoris sequentis: Nos Principes Spirituales & Sæculares, Barones, & Comites, Procères, Milites, Nobiles, Civitates, totaq; communitas Regni Poloniae, singulariter singuli & universaliter universi, eodem animo, eadem voluntate, scientiâ, assensu, & ratihabitione, omnes vnanimiter, significamus tenore præsentium, quibus expedit vniuersis, præsentibus & futuris notitiam præsentium habituris. Quomodo consideratis nonnullis disordinationibus, quæ in ipso Regno suboriri inceperant, visis literis Prædecessorum Nostrorum, Polnaniæ, Petricoviæ, & in Iedlna factis, circa easdem literas, & earum articulos (sub quacunq; forma verborum extant confecti) remanere volumus usquequaque, & spondemus: & præcipue circa hunc articulum. Quod quicunq; existens indigena Regni Poloniae, habens in ipso Regno Poloniae bona, vellet aliquas obedientias contra jus Terrestre commune, aut etiam Guerras, nobis & eidem Regno Poloniae damnosas, alicui movere: sine licentia Domini nostri Regis gratiosissimi, & Consilij sui, & in iure Terrestri communi nollet contentari, aut etiam hæreticales errores facere, vel promovere vellet: contra talem sive tales, cujuscunq; status, gradus, conditionis, & præminentiae fuerint, sive Spirituales, siue Sæculares, & in eorum destructionem consurgere volumus & promittimus, sub fide & honore nostris; absq; dolo & fraude, nec ipsis auxilio, consilio, vel favore patrocinari volumus, sub fide & honore nostris: etiamsi sanguine, affinitate & quacunq; propinquitate forent nobis, aut alicui nostrum conjuncti, nec pro eis loqui volumus aliquod verbum, sed eos, & eorum quemlibet talem punire volumus & promittimus. Jura tamen nostra Ducalia & Terrestra, in nullo per hoc violando, nec ab eisdem recedendo: Harum quibus sigilla nostra, cum subscriptione nominatim nominum nostrorum in pendulis sigillorum sunt appensa, testimonio literarum. Scriptum & Datum in nova Civitate Korczyn, &c. vide *Lascium fol: 75. Sarnicium fol: 218. Herburtum sub verbo Hæreticus. Ianusovium par: 6. tit: 4. fol: apud me 260. cum seq: Sczerbicum in Promptuario par: 4. cap. 15. Zawadzium in suo compendio cap: 2. tit: 4. ad finem.*

Placuit hic de fide & religione Lithvanorum annectere: *Cromerus lib: 5. de rebus Polonorum, sub tit: VLADISLAVS IAGELLO Rex sic scripsit. Gens Lithvanica prisca multorum Deorum seu ve-*
rius

rius Dæmonum superstitioni dedita fuit. Quin & ignem pro Deo colebat, & eum in celebrioribus locis atq; Oppidis perpetuum asservabat. Fulmini quoq; quod Percunum vocabat, divinum honorem tribuebat, lucos & eximias quasdam arbores in sylvis sacrosanctas habebat, ita; ut violare eas ferro nefas esset, nec impune erat tale quidquam ausis: nam violentiâ Dæmonum vel interibant subito, vel membro aliquo capiebantur. vyperas item atq; serpentes divinitatis non exortes esse credebatur, & alebantur ij quasi Lares quidam familiares in singulis domibus atq; familijs, & lac ijs libabant, & galli gallinacei immolabantur. Eratq; inauspicatum & exitiabile toti familiæ, quenquam ex his occidisse aut violasse. Erat autem apud eos quotannis solenne sacrificium sub initium mensis Octobris, post collectas fruges, ad quod frequentes, cum vxoribus & liberis, & servitijs conveniebant, ac toto triduo epulabantur de his, quæ Dijs mactarant & obtulerant. E bellis etiam revertentes manubias, & unum aliquem de captivis eximium, victimæ loco, igni cremabant. Corpora mortuorum cum pretiosissima suppellectili, quæ vivi maximè vti erant, & cum equis & armis cremabant, & ad busta propinquorum lacte, melle, & mulso parentabant. Hos igitur errores, cæterasq; omnes superstitiones IAGELLO, priusquam cum HEDVIGI matrimonium iniret, vnâ cum Fratribus & Proceribus, atq; universo comitatu suo, (exceptis ijs, qui jam apud Russos initiati erant,) abdicare iussus, quartâ decimâ mensis Februarij à Bozenta Archiepiscopo & Ioanne Episcopo Cracoviensi sacro fonte ablutus, & Christianâ religione initiatus, VLADISLAI nomē accepit, & mox matrimonium cum Regina solenni ritu contraxit, Lithvaniamq; omnem cum Samogitia, & ea parte Russiæ, quæ in ditione ejus erat, Poloniae jure sempiterno adjunxit, & in unum corpus redegit, jureiurando interposito. Ad hæc, Vitoudus cum Michaële Duce Zaslaviensi, & Lubarto, pro ipso, his ipsis de rebus, Reginae & Proceribus Polonis fidem suam obstrinxere, & obsidum loco fuere. Quarto autem die post unctus ab Archiepiscopo, diadema Regium novum suscepit: nam vetus in Ungariam à LVDOVICO ausportatum, nondum ad eam diem reportatum erat. Sequenti die in Urbem solenni pompâ deductus, & in foro posito folio collocatus, iusjurandum à Cracoviensibus, & alijs Oppidanis de more accepit. Lithvani quoq; & Russi Duces atq; Proceres, qui tunc aderant, in verba Regis & Reginae jurarunt: consignatisq; diplomatibus in fide & clientela ipsorum & Regni Polonici, se cum

ditionibus suis deinceps semper fore promiserunt. Idem postea cæteri fecerunt. Tandem compositis rebus in majori Polonia (ex ea occasione ortis, quòd cum VLADISLAUS JAGELLO Gnesnā veniens, commeatum seu stationem (ut vocant vulgò) à Collegio ejus Basilicæ petisset, nec impetrasset, more barbarico pignoravit facultates adscriptorum Ecclesiæ: ob id, Sacris Civitati interdictum erat, à Nicolao Strosbergo Præposito & Vicario Archiepiscopi Posnaniæ orto. Itaq; ab HEDVIGI Regina Vxore sua piissima reprehensus, pignora capta reddi jussit, Reginā suspirante: pignora quidem reddemus agrestibus, cæterum lachrymas eis quis reddet?) in Lithvaniam se cum Regina contulit, Archiepiscopum Gnesnensem & multos Sacerdotes, ac pios homines secum duxit. Conventu Vilnæ indicto, ad initium Quadragenarij jejunijs, de religione Christiana populariter suscipienda, ac de exterminando cultu falsorum Deorum, & omni superstitione, diligenter actum est, ipso Rege, maximam ei rei navante operam, non solum hortando & orando, & præmijs invitando, sed etiam docendo, cum nostri Sacerdotes lingvæ imperiti essent, ipse autem Russicam callens, Polonos loquentes intelligeret. Agré gens barbara majorum suorum religiones relinquebat; sed cum jussu Regis sacer ignis extinctus, templum, araq; ejus diruta, & adytum unde oracula à Sacerdote edebantur eversum Vilnæ esset, necatiq; serpentes, & succisi luci, nullā cujusquam læsione, quod præter opinionem barbarorum acciderat. tum verò barbari vanitate suā agnitā, alacriores, ad Principum suorum religionem facti, & aliquot diebus capita Religionis, quod symbolum vocatur, & orationem Dominicam, pro Rege nullum laborem superfugiente, edocti, Christianis mysterijs de more initiati sunt. sed cum immensi laboris esset, singulos sacro fonte tingere, nobilioribus tantum hic honos habitus; reliquum verò vulgus turmarum distributum, aquā lustrali sive sacrā à Sacerdotibus conspersum est; vnumq; nomen cuiq; turmæ tam virorum, quàm mulierum inditum. Plurimam ex his multitudinem Rex advectis è Polonia pannis laneis, & calceis vestivit, cum ad eum diem gens illa conficiendarum earum rerum ignara esset, sed advectitijs tantum nobiliores uterentur, nam vulgus agreste, peronibus magna ex parte etiam nunc utitur, & lineis vestibus, pelliceisq; tunc utebantur. Basilica deinde Vilnæ condita, & redditibus amplis, atq; Sacerdotijs locupletata, ac Divi STANISLAI memoriæ, à Bozenta Archiepiscopo consecrata est, institutusq; in ea Episcopus ANDREAS VASSILO.

SILO Polonus, gente Iastrembicius de Franciscanorum sodalitate, qui ELIZABETHÆ Reginae à confessionibus fuerat, septem præterea Parochiæ à Rege constitutæ dotatæq; Volcomiriensis, Missogolenensis, Nemencinensis, Mednicensis, Crevensis, Obolcensis, & Hainensis. His omnibus Templis Regina plurimam supellectilem ad cultum divinum accomodam largita est. Remissâ deinde Regina in Poloniam, VLADISLAUS Rex totum annum propaganda in Lithvania religioni Christianæ vacavit, plurimæq; loca per se ipse obivit. Hæc Cromerus loco citato. Ex quo patet, quod Reges ex aliena religione assumpti ad Regnum, majori zelo anhelant in propaganda Religione Christiana, quàm si Christianus assumeretur.

Duximus hîc inferi Decretum Ducale Masoviæ, contra hæreticos latum, tenoris sequentis.

Actum Varavia feriâ quintâ ante Dominicam Oculi, Conventionem continuando proximâ, Anno Domini millesimo, quingentesimo vigesimo quinto. In præsentia Illustrissimi Domini D. JANUSSII, Dei gratiâ Ducis Mazoviæ, Russiæ &c. necnon Magnificorum, Venerabilium, & Generosorum FELICIS BRZESKI Palatini Mazoviæ, Capitanei Ciechanoviensis, LAVRENTIJ de Praznowo Ciernensis, JOANNIS LOSKI de Wola Chynowska, Vîsnensis, PETRI KOPYTHOWSKI Varaviensis, ALEXII de Lubki Wyssogrodienensis, JOANNIS de Krisko Zakrocymienensis, JOANNIS de Obory Ciechanoviensis, MICHAELIS de Zaliwie Livenensis, Castellanorum, NICOLAI ZVKOWSKI Præpositi Ecclesiæ Collegiatæ Varaviensis, & Ducatûs Mazoviæ Camerarij, ALBERTI de Popielzino Canonici Varaviensis, & Ducatûs Mazoviæ Succamerarij, PAVLI de Trabki Archidiaconi ejusdem Ecclesiæ Collegiatæ Varaviensis, THOMÆ SOKOŁOWSKI Decretorum Doctoris & Custodis, STANISLAI de Strzelce, Scholastici, PAVLI de Popielzino Canonorum ejusdem Ecclesiæ Collegiatæ Varaviensis, BARTHOLOMÆI RADZIMINSKI de Miastkowo Czernensis, Budek de Naquasno Wyssogrodienensis, ERASMI de Kobelniki Ciechanoviensis, JOANNIS de Orzanowo Livenensis, Pincernarum, SERAPHINI de Obory de Zalesie Czernensis, NICOLAI Wierzbięta Varaviensis, PETRI de Kuchary Wyssogrodienensis, Varaviensis, STANISLAI de Woystawice Livenensis, JACOBI de Ielenia Nurenensis, ANDRÆ KIEŚIELNICKI de Bogusice Lomzenensis, Iudicum, NICOLAI OBORSKI de Lećieśczyce Czernensis, STEPHANI de Wodynie Varaviensis, ADRIANI de Golymino Wyssogrodienensis, JOANNIS Cisskowski Zakrocymienensis, JOANNIS WILICKI, Ciechanoviensis, CRISTINI de Cubra Vîsnensis, Vexilliferorum, JACOBI GŁOSKOWSKI

Czernensis, STANISLAI KOWNACKI Visnensis, PETRI Targonia Zakrocymensis, PAVLI BRZESKI Ciechanoviensis Succamerariorum. NICOLAI de Runowo Czernensis, JACOBI de Kozniewo Wyssogrodienſis, MARTINI de Czernidła Zakrocymensis, Dapiferorum. JOANNIS de Niwiſka Czernensis, PAVLI PNIEWSKI Zakrocymensis Theſaurariorum; GREGORII VLINIECKI Czernensis Pincernæ, STIBORIJ de Mlacz Czernensis, MATTHIÆ SWIDERSKI Visnensis, MATTHIÆ de Święcice Varſavienſis: ALEXII CYBVLSKI Wyssogrodienſis: MICHAELIS de Czernice Ciechanoviē: STIBORIJ de Michałowo Nurensis Subjudicum. & aliorum fide dignorum. Illuſtriſſimus Dominus Princeps, cum toto conſilio ſuo, volens ſectam Lutheranorum, & ejus falſum dogma in Ducatu ſuo, ab omnibus ſubditis ſuis penitus eradicari, & ne hoc falſo errore & dogmate, ſubditi ſui à fide orthodoxa & ſancto ritu Romanæ Eccleſiæ ſeducantur, ex officio ſuo, & auctoritate Ducali, ut verus Chriſtianæ Religionis, & fidei Princeps, providere tempeſtively cupiens, ita decrevit, conſtituit & concludit. Ut nullus in toto Ducatu Mazoviæ, tam in Civitatibus, Oppidis, quàm eorum in villis, cujuſcunq; conditionis & ſtātus exiſtat, præſertim in Civitate Varſaviæ: libros & falſam doctrinā Lutheri in quocunq; ſermone, ſive Latino, ſive Almanico, aut quovis alio, tenere apud ſe, & in domibus ſuis habere, legere, ac ipſum falſum dogma Lutheranorum profiteri, ſectam portare, tueri, & alijs eandem perſuadere præſumat. Itatamen, ut quicunq; de hac ſecta legitime convictus & probatus fuerit, talis vitā privari debeat, & bona ejus omnia quæcunq; habet, mobilia & immobilia conſiſcari & ad theſaurum Ducalem recipi debeant. Quod decretum Dominus Dux mandavit, in omnibus Diſtriſtibus & Capitaneatibus publicari, & diligenter per omnes Officiales exequi. *Locus Sigilli.* Ex metrica Ducali ſub ſigillo Terreſtri Varſavienſi reſcriptum. Stanislaus Smieciński Terreſtris Varſavienſis Notarius.

Quod tale Decretum Ducale, Illuſtriſſimus RAPHAEL LESZCZYŃSKI, primò Præmyſlienſis, deinde Płoceniſis Epiſcopus, ſuo conſilio, & auctoritate à Duce Mazoviæ in Comitijſ Varſavienſibus, univerſis Ducatus Mazoviæ Proceribus libenter conſentientibus, ac ſe poſteritatemq; ſuam, concordī voto & voluntate obſtringentibus obtinuit. *Ut refert Stanislaus Lubienſki Epiſcopus Płoceniſis, in Vitis Epiſcoporum Płoceniſum, quadrageſimo quinto in numero, ſubiunxitq;* Quod quidem decretum univerſa ita amplexa eſt Mazovia, ut ad hæc uſq; tempora exoſam habeat omnem hæreſim, & ſola inter tot Regni Pro-

vinci-

vincias, susceptam semel Catholicam pietatem, vel vitæ etiam ipsius periculo tueatur, & in publicis Regni Conventibus impijs hæreticorum ausibus constanter repugnet. *Hucusq; Lubienius fol: 371. Verum tam ardens propagandæ Religionis Christianæ zelus languescere capit, crescente hæreticorum potentiâ & multitudine. Nam lues hæretica ita invaluerat, ut Senatûs quidem major pars ex hæreticis constaret: iidem inter Equestrem ordinem, non quidem numero, sed ad qualvis functiones obeundas, dexteritate emerent, primasq; & in privatis & in publicis consilijs ac Conventibus sibi partes vendicarent, ut refert Lubieski in monitis de gerendo Episcopatu fol: apud me 253: vide & Piascium in Chronica fol: 65. cum seq: ubi pulchrè describit, qualiter religionum contrariarum Catholicæ libertas sub Interregnis stabilita est.*

Inferendum hic censui memorabilem cædem Scholarium Cracoviensium, quæ sub SIGISMUNDO AUGUSTO Rege Poloniae accidit. Nam ex hac cæde Lutheranorum dogmatum semina, per Poloniam publicarunt, ut *Orichovius in annalibus suis pulchrè descripsit his genuinis verbis fol: apud me 42. cum sequ.*

Cum vesperi, casu duceretur scortum nonnemini, à Iuliana lena non ignobili, præter eam ædem, quæ Cracoviæ Omnium Sanctorum est, scholastici ephebi, ex ejus ædis schola, qui mendicato victum quæritant, cæperunt ad id illudere, & lenam laceßere. Lena probris ac contumelijs commota, quod aliàs crebrò idem illi à scholasticis illis usu evenerat, quæsta esse dicitur familiaribus Andrea Czarnkowski, qui quod Præpositus ædis erat, domum juxta ædem habebat. Hujus famuli, lenæ querelis permoti arma capiunt, ac inermes scholasticos intro scholam refugientes persecuti, alios interficiunt, alios verò vulneribus exanimatos relinquunt. Postridie manè re divulgata, fit concursus ad ædem, adsunt è scholis, atq; ex Gymnasio omnes scholastici, facinus indignum conolamant, ac cuncti Regem in arce petunt: nec jam familiam, sed ipsum Czarnkovi-um cædis reum faciunt. Exoritur in arce clamor, ut in turba, & loco, & Rege indignus, cum sibi quisq; dux viæ, & author sermonis esset. Quorum clamore exciti Nicolaus Grabia Vice-cancellarius, & Stanislaus Maciejovius Samuelis frater, ex atrio prodeunt, tumultuantes scholasticos suppressunt, ac illos objurgant, officijq; admonent, vellent meminisse intus Regem esse, à quo si quid vellent, reverentiâ adhibitâ peterent per silentium. Scholastici repulsi ad casos revertuntur, sublatis in humeros tollunt, ac in forum profe-

runt, testificantur eadem, ac per Praeconem de more conclamant, authorem caedis ipsummet Andream Czarnkovium. Pleno foro res agebatur miserabili cum ejulatu. Postremo ad vesperam interfectos sepeliunt, moxq; à funere ad domum Nicolai Szatkovij Gymnasiarchæ contendunt, instant precibus atq; minis, vellet cum Collegis causam illam suscipere, neq; tam crudelem eadem pateretur abire inultam: adesse vindicem Regem scelerum. Samuelem etiam Episcopum, scholæ Patronum præsto adesse, agerent modò liberè, DEUM ipsum huic caedi non defuturum; quodsi cunctentur, aut gratiam Czarnkovij sequantur, se consilium capturos, ac Cracovià discessuros, Gymnasio ac scholis relictis. Gymnasiarcha rem ad Collegas defert, ab illis consilium petit, quid fieri vellent, sed dum illi cunctantur, Rex publicâ vociferatione scholasticos in arcem vocat, ac illis potestatem dicendi apud se facit. Queruntur per unum universi, quàm indignis modis pridie rejecti fuissent, nec ad Regem admissi. Deniq; orant & obsecrant, ne REX pro sua justitia jus libertatis scholasticæ immunitatis pateretur abire inultum. Aderat Czarnkovius, qui vehementer se purgabat Regi, testesq; in rem dabat, se domo abfuisse, dum caedes fieret, cænasse foris apud Sacerdotem certum, nihil actum esse suo scitu neq; jussu. Erat hic Czarnkovius honesto loco natus, & magnæ cognationis, comis item atq; doctus, ac magnâ cum Samuele Episcopo familiaritate conjunctus; tum anno quinto post, Posnaniensis Episcopus. Hic ergo cum premeretur suspicionibus, ac invidiâ communi Sacerdotum arderet, petijt à Rege, ut Rex Inquisitores in eam rem daret, causamq; dilatione certâ cognosceret. Rex scholasticis respondit, sibi illorum factum displicuisse, quod obliiti officij se illo clamore petijissent, apud quem faciles essent infimis etiam hominibus aditus. Quo esset factum, cur exclusi, & non admissi fuissent, nunc se scire ac rem cognoscere, & ne impunita esset, magnopere providere: sed quoniam Andreas Czarnkowski in Collegio Sacerdotum esset, judicio illum Regio non teneri, idcirco ejus facti quæstionem integram se permittere in præsentia Samueli Episcopo, cujus iurisdictionis Andreas Czarnkovius esset. Recipit cognitionem causæ Samuel, Gymnasium accersit, ac ut scholastici adsint edicit. Adsunt cum Gymnasiarcha Collegæ, è Scholasticis verò nemo, qui per litteras cur non adessent causas perscribunt: sed tamen eò non venisse dicebantur, quod familiaris reo Judex illis non placeret. Samuel ut erat homo firmus & patiens, condonare se adolescentiæ impe-

imperitæ dixit, quòd ad edictum non venerint. Interea autem Inquisitores in Andream Czarnkovium dat, ac pro ratione juris, omnia administrat. Fit inquisitio, omnibus rebus acerrimè inquiritur, testes ac iudices dantur, tum locus atq; tempus cum conjecturis conferuntur. Consul etiam cum Senatu Urbano cædis authorem quatit, juramentoq; testes adigit, ad summum nihil quod ad inquisitionem acerrimam attinet, prætermittitur. Quæ delata ad Samuelem, fidem illi fecerunt, Andream Czarnkovium extra noxam videri: porro familia illius eadem illa inquisitione, cædis rea apprehenditur. Quæ delatione authores fuerant à Rege comprehensi, ac in custodiam dati, ut certo accusatori pœnas cædis darent. Cæterum scholastici, quoniã semel reum cædis Czarnkovium conclamabant, in falsa inquisitione perseverantes, vinctos à Rege arguere volebant: & quoniam illis non satisfiebat, ad deferendam urbem, gymnasia; atq; scholas, ad unum omnes conspirant. Fuit hic ingens motus, nec æqua Andreæ Czarnkovio, homini copioso, cum illa mendicitate contentio: quantò enim ille magis præstabat nobilitate, opibus, gratiã; tantò majore vulgò premebatur invidia: scholasticis verò illa misericordiam conciliarat miseria. Cùm ergo in summa invidia esset, non solum Andreas Czarnkovius, sed etiam Samuel Episcopus, & cùm scholastici Urbem jam desererent, Joannes Tarnovius Cracovien: Castellanus, qui casu tum aberat ruri proximo, dat illi Rex negotium motus componere, ac scholasticos retinere, qui jam ab urbe maturabant proficisci. Scholastici convocantur edicto in Æde Sancti Francisci, adsunt cum Gymnasiarcha atq; Collegis vniversis; Episcopus etiam ipse cum Sacerdotibus venit, habetur à Joanne Tarnovio concio gravis, quã illis suadebat, ut à pertinacia desisterent, simulq; illos est cohortatus, nè huiusmodi consilia inirent, quibus Majestas Regia lædi posset, non fore impunitam cædem, teneri cædis authores, lege modò agerent & quiescerent, idq; curarent, cuius causã à parentibus Cracoviam missi essent. Inflectere Tarnovius juvenum sensus videbatur, quòd illis cohortandis laudem reprehensioni prudenter admiscuerat. Sed cùm Samuel orationem Tarnovij subsecutus cædem elevarer dicendo, auxit illorum dolorem, ut commotis similes sese ex Æde proriperent, ac domum scholastico more conclamantes profectionem in crastinum confirmarent. Bene igitur manè cum prima luce adsunt, unà universi colloquuntur, profectionem parant, Cives etiam ut quisq; notos ac familiares habebat, adeunt flentes, salutant, ac valere jubet.

Postremò magno comitatu egrediuntur ex Urbe illud carmen folenne concinentes: Ite in Orbem vniversum. Plena erat Urbs lamentatione atq; fletu, honesti etiam cives, matronæq; atq; homines ingenui pro familiaritate ac hospitio viaticum offerebant tenuioribus, quos cum capsis, manticis, ac ollis illis, quibus victum quæritabant plenissimis vijs vidisses abeuntes. Majores natu negant miserabilius quidquam hominum memoria in Polonia accidisse. Conticuerant enim Gymnasia, squallebant Collegia, obmutuerant Tempia, ac omnes Urbis partes afflictabantur illorum discessu, neq; enim ex illa omni frequentia manserat fortè quisq; qui vel in templo Presbytero, vel in gymnasio, scholave Magistro operam daret. Igitur Cracoviâ egressi in S. Floriani venerunt Ædem, cuius Templum in Clepariano est; hîc sacrificatum magno contentu, ac illud sacrum ab illis decantatum est: Spiritus Domini replevit Orbem terrarum, inde digressi, inter initia viæ, humi strati, unanimes cecinerunt illud quoq; *Contere Domine fortitudinem Ecclesie tue inimicorum*. Post flentes è complexu divisi, initâ viâ, patriam suam quisq; repetijt, ac patrios revisit lares, pars etiam in Germaniam, pars in Prussiam profecti, partes Lutheri auxerunt, sectamq; illius quoq; reversi in Polonia confirmarunt: erant enim pleriq; illorum liberaliter instituti, ac doctrinis exculiti. Turpe & acerbum hoc spectaculum fuerat Regi, quem fortuna spectatorem fecerat tantæ calamitatis, tantæq; turpitudinis: quare proficiscentes jam ex itinere mandato nonnullos illorum revocabat: verum paucis ad diem reversis, reliqui omnes magno animo captum sequebantur iter, causam illius sanguinis innoxij, vindici permittentes DEO, certi, vindictam illam cædi nunquam in Polonia defuturam. Atq; dici meminî, nullam rem ab hac cæde in Polonia bene adhuc & feliciter nobis evenire, daturamq; huius cædis pœnam Poloniam viri sapientes augurantur, quorum divinationem quàm assidua mala, quæ patimur, probent, ordo rerum docebit. Sed cum scholastici abirent, & illi qui citati comparuerant, absoluti ad socios redirent, capros quoq; ob cædem Rex dimisit, ac liberos abire jussit. Sed hoc loco prætereundum non est, quomodo intra finem alterius anni verrentis apparuerit ira, Numenq; Divinum. Regina enim Strelimussæ filia (nam scorto illi cuius causâ cædes fuit facta, id erat nomen) matrem lenæ suasu interfecit, quòd illam mater scortari vetaret. Itaq; damnata parricidij, ac insuta in cute pro parricidarû more præcipitata est in Istulam. Lena etiam forcipibus laniata, in idem flumen

flumen est abjecta. Ita DEUS à facinorosis tantò crudeliores pœnas exigit, quantò illis parcunt magis homines. Atq; hic fructus legendis historijs est vel amplissimus, ut vicissitudine temporum, ac varietate malorum, & mutatione rerum, agnoscamus iram vindicis Dei, & moniti cavere, & admissa deplorare peccata sciamus, quoniam DEUS iudex est, *Psalm: teste* Hanc eadem incendium, arcis mox consequitur, cujus dimidiata pars, meridiem versus arsit, quo sanè incendio periclitabatur Arx tota cum æde S. STANISLAI albo tecta plumbo, inspectante Rege, ac nimiùm cum Barbara uxore intus trepidante; sed atriensium concursu, ac Regis præsentia, quæ urgebat enixius opem ferre, sedata flamma & arx defensa fuit. *Hucusq; Orichovius, ubi plura mala ex hac cæde Scholarium Cracoviensium adfert.*

Et prima fuit Confœderatio generalis post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI Regis, Varaviæ, Anno D. 1573. In qua in favorem dissidentium articulus sterit, *his verbis, ut sequitur:* Spondemus omnes pro Nobis & Successoribus nostris in perpetuũ sub vinculo juramenti, fide, honore, & conscientijs nostris, ut qui sumus dissidentes de Religione, pacem inter nos conservare, & propter diversam fidem, & ritum in Ecclesijs, sanguinem non effundere, neq; pœnas imponere, confiscationis bonorum, infamiæ, carceris, exilij; & alicui Superioritati & Officio, ad ejusmodi processum nullo modo auxilium dare: quinimo si aliquis illum effundere voluerit, ex ista causa, opponere se omnes tenebimur: quamvis etiam sub prætextu decreti, vel processus judiciarij, aliquis hoc voluerit facere. Nihilominus per istam confœderationem nostram, ulli Superioritati, super subditos suos, tam Dominorum Spiritualium, quàm Sæcularium non derogamus, nec obedientiam Dominis suis destruimus, quinimo si ejusmodi licentia alicubi fuerit sub prætextu Religionis, tunc prout antea licitum erat, ita & nunc subditum suum inobedientem, tam in Spiritualibus, quàm Sæcularibus juxta arbitrium suum punire. Et ut Rex futurus ejusmodi articulum nostrum de pace inter dissidentes in Religione servanda juramento confirmet. *Ita in volumine constitutionum ejusdem anni fol: 120. in antiquis, & fol: 209. in noviter impressis.*

Itaq; HENRICVS VALESIVS Gallus, Rex Poloniæ A. D. 1573: eundem articulũ juramento confirmavit, hisce formalibus verbis: Pacem & tranquillitatẽ inter dissidentes de Religione tuebor, & manutenebo: nec ullo modo, vel jurisdictione nostrâ, vel Officiorum nostrorum quorum-

vis autoritate, quempiam affici, opprimi, causâ Religionis permit-
tam, nec ipse afficiam, nec opprimam, *prout videre est in volumine
constit: in forma juramenti ejusdem Regis fol. 227. in novis.*

Respectu huius juramenti à HENRICO VALESIO præstiti, quid Sta-
nislæus Hosius Cardinalis & Episcopus Varmienfis scripserit, *epistola
ejus apud me f. 197. recenset, cuius est tenor talis.* Quid scribam, aut
quomodo? nescio, sed nec loqui scio; quod factum est, probare non
possum. Itaq; cum ipse neq; scribere jam, neq; loqui sciam, eius, qui
per excellentiam quandam à Græcis Theologus dictus est, episto-
lam viri & doctissimi & sanctissimi Majestati Vestræ mitto, quam ut
legi sibi jubeat, supplex oro, nam quod ego, si præsens adesset, di-
cturus fuisset, dicet hoc Vir ille sanctissimus atq; doctissimus. E-
go nihil aliud habeo, quod dicam, quàm peccatum esse graviter.
Hoc me consolatur, quòd non Herodem Regem habemus, qui
quod impiè promisit, majore cum scelere adimplevit: sed eum,
quem ad Regem David accessurum, quàm proximè speramus. Jura-
vit & ille se Nabal occisurum cum quadam execratione, sed cum
magnalæude sua, quod incautè juravit, non præstitit. Hic non u-
nus Nabal occidendus promittitur, sed multa millia animarum in
Diaboli potestatem trahenda. Supplex Majestatem Vestram peto, sicut
Petrum peccando est secuta, sic & pro peccato suo satisfaciendo, Pe-
trum imitetur, errorem suum corrigit, & sciat, quòd juramentum
non est vinculum iniquitatis, nec ullius absolutionis indigere se ab
hoc juramento, sibi certò persuasum habeat. quandoquidem cassa
& irrita sunt omnia omni jure, quæ per Majestatem Tuam parum
consideratè facta sunt. Hæc ego cum magno animi mei dolore scri-
bo, tanquam Cardinalis & Episcopus, cui nil salutis animæ sui Re-
gis & Domini prius esse debet & antiquius. Quæso, ut in eam, in
quam scribuntur, partem accipiat, quod eam tanto libentius factu-
ram mihi persuadeo, quòd extortum hoc ab illa juramentum esse,
non impetratum esse scio. Quo majorem in Domino spem & fi-
duciam habeo collocatam: quòd hanc meam admonitiunculam ex
summo meo studio & observantia erga Majestatem Vestram profe-
ctam boni sit consultura, & quam omnes Christiani, Catholici de
illius in fide orthodoxa tuenda, conservanda, & propaganda, o-
mnique perfidiarum genere procul ex Regno suo propulsando, spem
& expectationem conceperunt, eam non fallit unquam, sed magis
in dies atq; magis confirmabit. *Datum 19. Octobris Anno 1573.*

Hinc Strada de bello Belgico, par. i. fol. 55. hæc verba scripsit:
ubi agitur de Fide ac Religione privilegiata, cessant etiam jurata. Et

Et trita est juris Canonici regula. *Iuramentum quod est contra bonos, non est obligatorium.*

Quid etiam circa istum articulū de pace inter dissidentes in dicta Confœderatione fuerit factum, & quid HENRICVS VALESIVS, dum legati ad eum missi cum pactis conventis iuramento confirmandis, inter se discordes essent, responderit, refert *Andreas Maximilianus Fredro in libro gestorum populi Poloni sub eodem HENRICO VALESIO fol: apud me 92. cum sequ: his verbis genuinis.* Cū in comitijs convocationis confœderatio, seu pax dissidentium in religione, antiquis legibus nusquam habita, gliscente hæreticorum potentia, stabiliretur, assurrexere plurimi Episcoporum, certam (vt vocant) protestationem interponentes, ullas confœderationes se velle noscitare, sufficere sibi leges antiquas, neq; ejus loci & temporis esse, novas condere, præsertim, cū Interregni tempore nullum negotium agi oporteret, præterquam electionis; ad tempus rem differri oportere, quoad novus Rex eligeretur: si enim quolibet Interregno, pro arbitrio & licentia populi (nequaquam tuente Regum Majestate) conderentur leges, brevi nullus Rex habendus foret. Sed cū multitudo dissidentium obstreperet, imò Catholicorum nonnulli rem ad dissidium inclinari viderent, magisq; audaciam accendi, dum in tanta dissidentium multitudine, parva legum appareret contra gladium auctoritas, persuasere potius Insularis, quatenus supersederent, meliora desuper speraturi. Nonnunquam prudenti conniventia, ubi prohiberi scelus non posset, citius voluntatem peccandi hebetari, aut dum satietas vitiosæ licentiæ peccantes caperet, aut tandem placeret virtus. In rem ac rationem esse Belgarum tumultus, quos aut importunus, aut saltem ex eo, quia ferus inquirentium excivit rigor, cū prævalidæ hæreticorum numerarentur manus, quos satius foret, per legum conniventiam subditos habere, quàm prohibitis petendo (quæ servari per fiduciam avitæ potentiæ non poterant) contumax insinuare non obsequium. Motus tandem ijs rationibus conticuit. Clerus, tamen non ut probare, sed dissimulasse videretur. Neq; parvos modesti consilij fructus carpimus, sine impulsu & armis, spontaneo se restituentibus singulis veræ Matri Ecclesiæ, qui per peregrina fidei dogmata ablati erant in diversas; vt verum sit, ductu non impulsu flecti, non frangi hominum animos. Cū ergo ab eo fonte Parisijs pacis (dissidentium in religione) fieret mentio, tres Oratorum, videlicet Konarscius Episcopus Posnaniensis, Palatinus Siradiensis, Albertus de Lasko, & Marschalcus Lithvaniæ protesta-

tum esse contra, dixere, nec posse inter Pacta Conventa acceptari. Ad ea respondit Rex: se nihil in illo statuere posse, in quo Legati non convenirent. Tum Joannes Zborowscius unus ex Legatis, isq; diversæ Religionis homo, obversus ad Molvecium (qui nomine HENRICI Legatum in Polonia egerat) utiq; (inquit) Ni vos Legati nomine Principum hanc conditionem acceptassetis, hicce Princeps, nobis contradicentibus, in Regem non poterat eligi. Notavit HENRICVS Molvecium cum Zborowscio acerbius colloqui, sed cum verba fermocinantiva in parte audire non posset; quid tecum loquitur (ad Molvecium conversus loquitur) hic Polonus Orator? Tum Zborowscius præoccupās responsum Molvecij, nec quidquam cunctatus: Aio (inquit) Rex Serenissime: Nisi Oratores Tui hanc conditionem dissidentium de Religione (uti cætera omnia) nomine Tuo acceptassent, nobis contradicentibus, Rex eligi non potuisses; imò ni jam approbaveris, Rex Poloniae non eris.

Pupugit adstantium Gallorum aures, vox, eoq; magis, quia sub Dominis nati liberam vocem, periculo offensæ in præsentia minimè audiri sperabant: credebant ideo Regem electum Zborowscij responso offensum. Verum Princeps, qui sciebat se liberum populum sub imperium acceptare, dictum eā modestiā tulit, ut placuisse videretur, addito ad prudentiam responso: Oratorum potius in eo causam, quidquid mutuo consensu apportaretur, non improbatum. se, inirent potius consilium, posteriori die concordēs accederent. Tandem condescendere Oratores cum cautela, ne in præjudicium Catholicæ Romanæ Fidei, ea lex extendi posset. *Hucusq; Fredro.*

Post discessum HENRICI VALESII in Galliā & susceptionem Regni Galliarum ab eo, STEPHANUS BATHORI, natione Ungarus, electus est in Regem, articulumq; hunc, de pace inter dissidentes servanda sibi oblatum, juramento confirmavit, *prout videre est in volumine Constit: Regni Anni Domini 1576. sub tit: Litera, de præstito juramento, fol. 250. in novis: in illis verbis.* Pacemq; & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebor, manutenebo, nec ullo modo vel jurisdictione nostrā, vel Officiorum nostrorum & Statuum quorumvis autoritate quempiam affici, opprimi; causā Religionis permittam, nec ipse afficiam, nec opprimam. *vide ibidem sub tit: Litera confirmationis articulorum HENRICO Regi ante oblato fol. 253, 257. & fol. 258. in novis.*

Mortuo STEPHANO Rege, Palatinatus Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis, confederationem inierunt, & hunc articulum

lum

lum. De pace inter dissidentes de Religione servanda, reassumpserunt. Anno Domini 1587. fol: 399. in novis. § fol: 404. § in confederatione generali Varsavia, eodem anno celebrata, in constit: fol: 409. in novis, vide § fol: 423. § 425. in constitutione Palatinatus Sandomiriensis sub Pokrzywnice Anno 1587. die 8. Maii facta. vide § in Recessu Varsaviensi circa electionem, in constit: fol: 436. vide § in Conventu Vislicia: quem vocarunt **Poparcie wolney Elctcyey.** in constit: fol: 438. in novis.

Tandem SIGISMUNDUS III. Successor STEPHANI Rex Poloniae juramento Anno 1587. confirmavit, prout in Literis juramenti ab eo praestiti in constit: 446. § in confirmatione generali jurium fol: 449. in novis, in illis verbis. quod verò supra hisce literis, privilegia, libertates Ecclesiasticas, cum cæteris confirmavimus, id nihil articulo huic, juramento derogare volumus; quod videlicet pacem & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebimur, & manutenebimus &c: quam inconcussè, firmiter, & inviolabiliter, ac cum effectu nos observaturos promittimus ac spondemus.

Post mortem SIGISMUNDI Tertij, Palatinatus Cracoviensis in Confederatione sua particulari, dicta **Ráptur** Anno Dñi 1632. die 15. Mensis Iulij celebrata, hunc articulum de pace & tranquillitate inter dissidentes reassumpsit *his verbis*: vinculum quod inter nos de dissidentibus in Religione fecimus, inviolabiliter, in omnibus articulis, punctis, & clausulis, juxta antiqua jura conservaturos nos obligamus. Quodsi quis aliquid ad dirumpendum hocce vinculum facere voluerit, contra eum, juxta obligationes supra nominatas, procedere debebimus.

In Confederatione verò generali omnium Ordinum Reipub: eodem anno, die verò 16. Iulij Varsavia celebrata fol: 2. in constit: de hoc articulo scriptum est. Præterea ut pax communis ex nulla occasione turbetur, cavemus dissidentibus in Religione Christiana; quod omnem pacem inter se Nos & posteri nostri sub fide, honore & conscientijs nostris conservabimus. Propterq; ejusmodi diversitatem in fide sanguinem non effundendo, nec se ad aliqua judicia respectu talis diversitatis trahendo, neq; se pœnis confiscationis bonorum, infamiae, carceris, aut alijs pœnis puniendo: nec alicui Superioritati, aut Magistratui ad ejusmodi progressum auxilium præbendo: imò si aliquis ex causa huiusmodi sanguinem effundere, vel prænominatas cautiones violenter rumpere, aut supranominatas pœnas extendere voluerit, opponere se tenebimur, etiamsi sub prætextu

decreti, aut processus judiciarij, aliquis hoc facere præsumpserit. Ad hæc cavemus, ne decreta Tribunalitia Regni, & Magni Ducatus Lithvaniae (quæ vim legis sapiunt) contra securitatem & pacem dissidentium lata in quovis judicio ad executionem deducantur; prout hoc in Constit. 1627 cautum est. Et si contra constitutionem hanc aliqua decreta, aut protestationes intercesserunt, in quovis judicio nullius valoris sint. Similiter mandata omnia pacem inter dissidentes moventia, ex Cancellaria tempore Serenissimi Regis piæ memoriæ extradita, nullius valoris sint, & in posterum non extradantur. Ibidem adjunctum est, in civitatibus Regalibus, ubi ad præsens in delubris à se ad eum finem extructis publicum exercitium religionis dissidentes in Religione habent, & in futurum habeant. Ubi autem ad præsens ejusmodi delubra sua non habent, ibi ad evitandos tumultus non poterunt ædificare. Nihilominus, in privatis domibus, privatâ devotione Sectæ suæ homines transeuntes uti poterunt. Hanc dispositionem, Nobiles sæculares, non posse extendi ad bona sua hæreditaria solent opponere maximè in judicijs Spiritualibus. ex quo loquitur de civitatibus Regalibus, sed Tribunalia Regni hanc exceptionem illorum non attendunt.

Tandem post hanc Confœderationem generalem Varsoviensem in Pactis Conventis VLADISLAO IV. & hic articulus de pace & tranquillitate inter dissidentes servanda appositus est, *his verbis*: Et quoniam in hac præclara Corona Gentis Polonæ, Lithvanicæ, Russicæ & dominiorum ad illam spectantium, multi sunt dissidentes in Religione Christiana, præcavendo exemplo Antecessorum nostrorū, ne in posterum aliquæ seditiones & tumultus ex hac causa scissuræ vel discordiæ in Religione fiant, cautum est in Confœderatione generali Varsoviensi proximè præterita, quod interveniente ejusmodi casu, in causa Religionis Christianæ, debet esse pax inter dissidentes de Religione servata, quam nos pollicemur servaturos temporibus perpetuis, non obstantibus quibuscunq; protestationibus contra hanc confœderationem factis, salvis juribus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ, integrâ tamen in toto dissidentium de Religione Christiana, pace & securitate taliter, qualiter in Convocatione proximè præterita Varsoviensi, in Confœderatione generali descriptum & cautum. *In constit. sub tit. Porzadeł Elekcyej Warszawskiej. 2 Articuli Pactorum Conventorum, Anno Domini 1632. fol. 11.*

VLADISLAUS itaq; IV. in Regem Poloniæ electus, juramento suo confirmavit generaliter omnia Pacta Conventa per Oratores suos

suos cum amplissimis Poloniae & Magni D. Lithvaniae Ordinibus, & in Electione sua transacta, & eorundem Oratorum juramento confirmata in omnibus eorum articulis, punctis, clausulis, conditionibus, ita; ut nec specialitas generalitati, nec generalitas specialitati deroget, servaturum, manutenturum, atq; adimpleturum. Atq; ea omnia iterato in solenni etiam Coronatione juramento confirmaturum adstrinxit: ut in forma juramenti ejus f. 20. § seq: sub tit. praefato habetur, quod his verbis expressis confirmavit: Pacem quoq; & tranquillitatem inter dissidentes de Religione Christiana tuebor, manutenebo, nec ullo modo, vel jurisdictione nostra, vel Officiorum nostrorum & Statuum quorumvis autoritate, quemquam affici, opprimiq; causa Religionis permittam, nec ipse afficiam, nec opprimam: Ac ea quae in Electione nostra Varavia constituta sunt, & quae in conventionne Coronationis nostrae constituentur, manutenebo, ijsq; satisficiam. Ita sub titulo illo **Porzadek** fol: 24.

Hic idem articulus, post mortem VLADISLAI IV. in Confederatione generali Varaviensi, Anno Domini 1648 celebrata, iisdem ferme verbis, prout in confederatione generali Varaviensi, Anno Domini 1632. celebrata reassumptus est. hoc solum addito, quod contraveniens dictae constitutioni Anno Domini 1627. In Comitibus generalibus conveniatur de exercitio quoq; dissidentium in Civitatibus Regalibus, & de mandatis ex Cancellaria Regis iisdem verbis ut in d. Confederatione Anno Domini 1632, Item in dicta Confederatione Anno 1648. additum est fol: 3. quamvis constitutione Anno 1631. satis contra violatores securitatis publicae, severe cautum est, nihilominus declaramus, quod in posterum ejusmodi causae, violatae securitatis dissidentium a quacunq; persona, cuiusvis conditionis, non inter causas recentium criminum judicabuntur, praeterquam si persona mere spiritualis in crimine deprehensa fuerit, nam tunc debet tradi Officio Spirituali, & ibi pravia inquisitione judicari. Ministri quoq; Religionis dissidentium, si ab aliquo ex quacunq; occasione citati fuerint, tunc in tali casu forum habebunt solum in Officio saeculari competenti, ratione quarumcunq; rerum & injuriarum, in magno autem Ducatu Lithvaniae in magna Rota. In causis autem ex ipsorum actoratu, forum citati competens sequi debent, & ibidem injurias sibi illatas vindicare. vide § fol: 15. in eadem Confederatione Anno 1648. sub eodem tit: **Porzadek Elekcyej.**

Vacante throno Regio post insolitam abdicationem Regni a JOANNE CASIMIRO IV. is idem articulus de pace & tranquillitate

tate inter dissidentes servanda reassumptus est, in confœderatione generali omnium Ordinum Regni. *Anno Domini 1668. ut infra sub titulo de Interregno*, quem articulum MICHAEL Rex Successor IO-ANNIS CASIMIRI in Regno *Anno Domini 1670.* iuramento confirmavit.

Mortuo MICHAELE Rege non diu regnante, hic idem articulus in confœderatione generali reassumptus est, & à Serenissimo Rege JOANNE III. *Anno Domini 1676. iuramento confirmatus est*, pro ut habetur in literis iuramenti utriusq; Regis, & in confirmatione generali iurium, & videre licet infra, sub titulo de *Interregno*.

Et quia in dictis confœderationibus apposita est clausula circa hunc articulum, de pace & tranquillitate inter dissidentes in fide Christiana, non obstantibus protestationibus contra eundem articulum factis, dubium oritur, an per hanc clausulam non sit violatum jus Cardinale liberæ vocis? si violatum est, ergo & alij actus, non obstantibus protestationibus aliquorum, vel unius, possunt subsistere, & vim ac robur suum habere: quod alijs considerandum submitto.

Placet hic adferre, quod Petrus Mieszkovius Canonicus Posnaniensis in suo libello intitulato *Polonus jure politus à folio 255. scribit in hæc verba*: Nec confœderatio hæc vim habere potest legis. Illud enim vim legis sapit (nostro jure) quod communis omnium Ordinum consensus approbat. Nec clausula illa vim habere legis potest: iuramento novo Regi annexa; Pacem publicam inter dissidentes de Religione tuebor. Et maximè, cum non solum Archiepiscopus & alij Episcopi, sed & Senatores, & Officiales Regni, Nobilitas innumerabilis, contra hoc protestati sunt. Utpote cum, hoc iuramentum sit contra DEUM, contra libertates, & jura Regis, contra iuramentum antiquum Regium, Statutis Regni, & libris Pontificalium descriptum, cautum, & firmatum.

Deinde, quod hæc à Regibus nostris jurari non potest. Quia dicta clausula in Comitijis (ubi hæc confœderatio transacta est) quæ ad solam Electionem, & non ad statuendas leges Regni, acta sunt. Quid igitur statutum est, quoniam non in suo loco, neq; suo tempore, neq; à personis ad id potestatem habentibus, id nullius momenti esse debet.

Ad hæc, leges condi nequeunt, nisi omnium Ordinum consensu, hoc est Regis, Senatorum & Nuntiorum Terrestrium. Mortuo autem Rege, cui dubium esse potest penes reliquos duos status legum

gum condendarum potestatem mansisse. Item articuli hi jam post electionem Regis conscripti sunt. Igitur tanto magis non valent, quia illo absente conscripti sunt.

Præterea si Sacra Regia Majestas, cum aliquid necessarium esse judicat, Conventibus particularibus per suos Nuntios id proponit, ut postea de eadem re in Comitibus generalibus tractetur, & quid retinendum, quidve reiiciendum sit, à Nobilitate inquiratur, & cum limitata seu absoluta potestate ad id data Nuntiis Terrestribus eosdè ad Comitibus generalia dimittat: quare meritò hanc Confœderationem arguunt tot protestationes factæ, quibus manentibus, hæc Confœderatio nullo modo subsistere potest, aliàs vacillaret libera vox, quæ si in alijs negotijs Reipub: multum valoris habet, tantò magis in causa Fidei.

Neq; quidquam facit illa alia clausula. Neq; propter diversitatem Religionis nos ipsos mulctare confiscatione Bonorum, infamia, carceribus, exilio; neq; ulli Magistratuum, aut Officialium ad ejusmodi progressum operam ferre, quin potius si quis ex ea causa, etiamsi prætextu alicuius decreti, aut aliquo judiciario processu id facere velit, omnes obsistere debemus. Hoc quid aliud est, nisi sanctissimas leges tot Principum Decretis confirmatas tollere, imò etiam ipsa subsellia subvertere, non modò leges Regni executioni demandare capitale sit, sed & in ipsos judices, Legum custodes ac vindices deservire sanctissimum habeatur.

Prima huius Articuli pars si consideretur [ob diversitatem Religionis nos ipsos non mulctabimus] apertè video id eam concludere, ne unius corporis pars sana & integra aliam compartem juvet ac procuret, sed ut potius totum corpus intereat ac succumbat.

Secunda pars ejusdem articuli dum dicit: [se nulli Magistratui in executione legum opitulari vellè] quid aliud petit, nisi ut omnes Magistratus perjuros faciat. Juramentum autem tale est Senatorum Regni: *Iuro, quia Serenissimo Regi Poloniae fidelis ero: quidquid verò scivero, intellexero Sacra Majestati Regiæ, Regno & Reipub: nocibile & damnosum, præcustodiam, & ne fiat me opponam, & illud avertam.* Et quis quæso huic juramento respondebit? si Sacra Regia Majestas succurrere non poterit, hæc Confœderatione ligata in ijs rebus, quæ ipsi S. R. M. Regno, ac Reipub: nociva viderit.

Tertia demum pars ejusdem articuli: [si quis nos punire voluerit, contra talem omnes insurgemus] Similes sunt isti confœderationi phre-

ti phrænético, qui medicum non modo non admittit, sed etiam occidere parat: attamen medicus ipsum curare non desinit. O rem intolerabilem absurditate suâ! Poloni permittunt se judicari ac puniri à Sacra Regia Majestate, ob leves injurias, ob raptum gallinarum, anserum, canum, suum, arborum, piscium, sepium etiam fractionem: at de perjurio, de blasphemia in DEVM, de crimine læsæ Majestatis, de gravi damno Reipub: non modo judicium non subterfugunt & pœnam, verum etiam juramento se obstringunt contra talem, qui eos judicare ac punire vellet, insurrecturos, & arma sumpturos. Certè nemo hinc aliud quidpiam inferret, nisi Poloniæ Regno nullum aliud sub sole sceleratius reperiri. Quod omen DEUS avertat, judicate jam qui legitis ex ungue leonem, & ex unico articulo totam Confoederationem cognoscetis. Revocate in mentem, quod Matthæi dictum est. Omnis qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in cælis est: qui autem negabit me, negabo & ego eum.

Non possum tamen oblivisci illud, quod in Scriptura sacra legitur: finite crescere usq; ad messem. Libertati vim oppositam esse scio, adeo, ut hæc positâ, illa succumbat necesse est. Quare liber ego in hac libera Repub: natus, eam Tyrannide vexari, ut non exopto, sic nec svadere volo. Iuribus nostris pareamus, summa pax est, vbi ad regulam juris vivitur: Leges enim unicuiq; quod suum est, tribuere consueverunt.

Ideo pacem inter dissidentes tuebor, id est: secundum jura ac leges patrias procedam, extra quas discordiæ, non pax, disseminantur. Non igitur gladij, non arma vibrentur, sufficiet leges in effectum deduci.

Prohibent illæ hæreticis dignitates dari & filiis ipsorum, ut in Privilegio incorporationis M. D. L. Regno Poloniæ JAGELLO scriptum: Dignitarij non eligantur, nisi sint Fidei Catholicæ cultores, & subiecti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & infra, officia perpetua, ut sunt dignitates, Castellanus &c. nisi Christianæ fidei cultoribus conferantur, & ad consilia nostra admittantur, & eis intersint, dum pro bono publico tractatus celebrantur, quia disparitas cultus diversitatem inducit. Et postea: prædictis libertatibus, & privilegijs & gratijs, tantummodo illi Barones & Nobiles Terræ Lithvaniæ uti debent, quibus arma Nobilium Regni Poloniæ sunt concessa, & cultores Christianæ Religionis, Romanæ Ecclesiæ subiecti, & non Schismatici & infideles. Vivant igitur extorres honoris, dignitatis, vt JAGELLO cavit,

cavit. Non in Senatu Regibus assideant, non in consilijs adsint, non inter Capitaneos patriam defendant, non Iudicum subsellia occupent, non Legationibus fungantur, contenti vivant suo exercitio religionis, quod sibi (ut falsò arrogant) leges permittunt. Non in civitatibus Consules, non Tribuni, non Ædiles, non Advocati, non Scabini sint, nisi ij, quorum corda luce veritatis Christianæ juxta Sanctæ Ecclesiæ Romanæ ritum præfulgent.

§. SECUNDUS

De Arianis.

Refloruit tandem sub JOANNE CASIMIRO IV. Rege avitus in DEUM, eiusq; veram fidem zelus, dum execranda Arianorum secta, ex Regno, & Provincijs ad illud spectantibus, illo zelante proscrip̃ta est, ob quem zelum pientissimus Rex ab ALEXANDRO VII. Papa titulum Orthodoxi Regis promeruit, de qua secta quid Statutum fuerit, ex fonte ipso, nempe ex Constitutionibus Regni, & imprimis *Anni 1658. fol. 1. refero.*

Quamvis semper jus commune non permittebat, ut secta Ariana, seu ut alij vocant Anabaptistarum in Dominijs nostris radices ageret, quia tamen fatali quodam Reipub: casu prænominata Secta non ita pridem in dominijs nostris, tam Polonia, quàm M. D. Lithvaniæ magis ac magis dilatatur, & serpere incipit, quæ Filio Dei Patris æternitatem subtrahit, reassumendo, & in suo robore conservando contra illos Statutum VLADISLAI JAGELLONIS Antecessoris Nostri de hæreticis, ex consensu omnium Ordinum statuimus: quòd si aliquis inveniatur talis, qui sectam hanc Ariani in Dominijs nostris, tam Regni, quàm M. D. Lithvaniæ, & in Provincijs iisdem annexis audeat & præsumat profiteri, disseminare, aut prædicare, vel illam, & assertores ejusdem protegere & fovere, & super hoc sit convictus, talis quilibet præfato Statuto subiaceat, & absq; ulla mora per Capitaneos nostros, & Officiã illorum, pœnã colli puniatur, sub privatione Capitaneatus. Fautoribus autem illorum, tanquam pro pœna perduellionis, forum in Tribunali, inter causas conservatas mixti fori assignamus, ad instantiam cuiuscunq;, prout Capitaneis & Officijs illorum. In Magno autem Ducatu Lithvaniæ in Tribunali

nali ejusdem Ducatus, ex quovis Regestro. Volendo tamen clementiam nostram demonstrare, si aliquis reperitur ejusmodi, qui hanc sectam nolit abjurare, tali ad dividenda bona sua, triennium concedimus, salvâ bonorum & personarum securitate, atq; debitorum repetitione, quo tempore nihilominus nulla exercitia sectæ suæ superius memoratæ celebrare debet, & ad nulla munia publica immiscere se poterit. *sub pœnis superius expressis.*

Tandem per constitutionem *Anni 1659. fol. 1.* dictum tempus trium annorum ad dividenda bona illis concessum, ad duos annos restrictum est, sub rigore prioris constitutionis, hoc adjecto, quod personis ad fidem Catholicam Romanam se convertentibus, nocere non debeat: salvis quoq; per omnia juribus Ecclesiæ Romanæ, & decretis Ducatus Maloviæ.

Subsequenter successit *Constitutio Anni 1661. fol. 1.* per quam prædictæ constitutiones reassumptæ sunt, & ut ad executionem per Magistratus & Iudicia deducantur injunctum est. In magno autem Ducatu Lithvaniæ forum in Tribunali illius Ducatus inter causas compositi judicij assignatum est.

Successit & alia *Anno Domini 1662. fol. 2.* in qua, constitutio *Anni 1658.* declarata est, quod videlicet rigori illius, etiam faminae, vxores maritorum debeant subiacere. Nam licet mariti fidem Catholicam amplexi sunt, uxores tamen in ejusmodi errore permanentes penes se foveant, cum ministris ejusdem sectæ conferentias habent, prolem in tali blasphemia instrui permittunt, & similes abusus contrarios juri non prohibent, ideo contra tales maritos dicta *Constitutio 1658. de Fautoribus Arianorum* extendi debet. Bona autem faminarum mobilia & immobilia, summæq; sive inscriptæ per modum simplicis debiti, sive modo reformatorio illis servientes confiscantur, quorum medietas fisco, altera medietas delatori cedat, & contra tales faminas, Capitanei & Magistratus, seu Officia executionem faciant. Et quoniam personæ virilis sexus multæ in Dominijs nostris reperiuntur minime curantes rigorem constitutionum præfatarum, de talibus Capitanei inquisitionem diligentem faciant, & habitâ super hoc notitiâ etiam sine delatore tales captivari faciant, & pœnâ colli, præviâ inquisitione puniant. Quodsi Capitaneus remissus sit in executione contra aliquam personam, tunc etiam cuivis privato talem blasphemum capere, & ad Officium Castrense quodlibet, vel ad Tribunal tradere, liberum erit. Ex quo executio debet fieri à Capitaneis sub pœna privationis Capitaneatus inter causas mixti fori in

ri in Tribunali Regni ex speciali Registro vindicanda. Et si aliquis summis pecuniarijs intra vel extra Regnum aliquem Arianum juvet, aut bona aliqua in concredito teneat, aut illum sub specie Arendæ in bonis suis, sive alio modo conservet, contra talem sive sit Spiritualis sive Sæcularis inter causas mixti fori ex speciali Registro pro pœnis contra Fautores sancitis procedere liberum erit, quam constitutionem & M. D. Lithvaniæ acceptavit, cum præfixione fori in Tribunali suo inter causas compositi judicij, quæ constitutio 1662, de Arianis & Fautoribus eorum, reassumpta est, Anno 1670. fol. 20. In quibus constitutionibus *Anni 1661. & 1662.* Serenissimus is idem Rex palam fatetur & agnoscit, quod hunc eius zelum, Supremus omnium Regnorum Rector, felicissimis successibus, contra Moschos, aliosq; potentissimos hostes benedixit.

Ideo enim (ut inquit Lactantius lib: 5. instit: cap: 8.) mala omnia rebus humanis quotidie ingravescent, quia DEUS huius mundi effector & gubernator derelictus est, quia susceptæ sunt, contra, quam fas est, impiæ religiones.

Hinc & Isocrates ad Nicoclem Regem scribens, eiq; de Regno conservando præcepta tradens, eiusmodi monitum transmissit: Religionem, quam à majoribus accepisti conserva, solenneq; & pulcherrimum, sacrificium cultumq; maximum existima, si ipse sis optimus & iustissimus. Major spes est eiusmodi boni aliquid à Dijs impetraturos, quam qui aras, delubraq; ædificant.

In constit: *Anni 1638. fol. 44.* de Religione Catholica Romana in civitatibus Prussiæ cautum est *his verbis*: Expositum est coram Nobis, quod in nonnullis civitatibus & oppidis Prussiæ, multa impedimenta fiunt in exercitio Religionis Catholicæ Romanæ; ideo cavemus consensu omnium Ordinum, ne in posterum, aliquis sive ex Magistratu, sive ex privatis præpediat homines antiquæ Religionis Catholicæ, in ceremonijs & devotione sua, in emptione lapidearum, domorum, receptione ad contubernia, sub pœna quingentorum aureorum: respectu cuius pœnæ, forum post Curiam assignatur, salvis juribus & privilegijs Civitatum legitimè obtentis. In pactis quoq; Olivensibus *Anno Domini 1661. fol. 43. art. 2. & 3.* id cautum, ut in civitatibus Regalis Prussiæ, quæ in possessione suæ Regiæ Majestatis, Regniq; Sueciæ hoc bello fuerunt, manebunt iidem omnia jura, libertates, privilegia, quibus sive in Ecclesiasticis sive in profanis potita sunt ante hoc bellum (salvo libero, uti ante bellum hoc vixit, in prædictis Civitatibus Catholicæ &

Evangelicæ religionis exercitio) earumq; Territoria, Magistratus, communitates, cives, incolas, & subditos S. R. M. Poloniæ, eadem, quâ olim clemētiâ, & gratiâ Regiâ in posterum prosequetur, fovebit, & tuebitur. Folio autē 45. ibidem cautum est, quoad Religionem, Catholicam eiusq; exercitium in Livonia Sueciæ possessionis, omnes incolæ Livoniæ, subditiq; illi Religioni addicti, omni securitate gaudeant, ac conscientiâ liberâ, Religione, devotioneq; suâ, domi sine inquisitione vel animadversione, privatim utantur. *In Confœderatione generali Varsav. Anno 1696. die 29. Augusti 2. O zachowani/ inter dissidentes sic statutum est.* de conservatione inter dissidentes firmæ pacis, antiqua jura & Confœderationes, præcipuè Confœderationem Varsav. Anni 1674. in toto reassumimus, & memoratos dissidentes inviolabiliter conservabimus. Salvo jure & exceptis Ducatûs Masoviæ, Religionis Græcæ tam unitorum, quàm disunitorum in Regno & M. D. L. existentium hominibus, omnes antecessorum Interregnorum Confœderationes reassumendo, spondemus, quòd illos circa jura & privilegia tuebimur, & conservabimus. Arianæ autem & Apostatæ, necnon Menonistæ, ab hac Confœderatione excluduntur. Hæc de Iure Regni.

De jure autem Regni Spirituali, id in Constitutionibus Provincialibus connotatum est. Et in primis lib: 1 f: 7. sub tit: *de fidei unitate tenenda, in Synodo Petricoviensi Anno Domini 1578.* Quia professioni fidei nihil magis adversatur, quàm fœdus illud tempore Interregni, ante electionem Serenissimi Regis HENRICI, in Convocatione Varsaviens: conceptum; propterea ad exonerandas conscientias, & puritatem fidei Christianæ conservandam, apertè Sacra Synodus proficitur, fœdus illud reclamantibus ordine Ecclesiastico, & Catholicis, & contra piam ipsius Regis voluntatem, ut postea publicè & privatim declaravit, factum (quo permissa fuit in hoc Regno licentia credendi quid quisq; velit, sine ulla cuiusq; Officij coërcione) esse illicitum: cum morte & inferno, (ut dicit Isaias) percussum, contra divinas leges, contra Canones sacros, contra communes leges sanctissimè institutas, contra antèius totius Regni fœdus, & Regni Regumq; Poloniæ sanctissimas & piissimas constitutiones (quæ dum observatæ fuerunt, fides sincera & inviolata permansit, ac earum observantia remissa, Hæreses pullularunt) contra rationem ipsius juramenti, & in confusionem Ecclesiæ Christianæ, in pessimum, & perniciosum exemplum, in perniciem Ecclesiæ & fidelium, in finem fovendorum atq; agendorum dissidiorum, blasphemiarumq; & ad

& ad scindendam pacem, & unitatem veræ fidei Catholicæ, & inconfutilis tunicæ, hoc est Ecclesiæ JESU Christi, quæ una sola est, quam nisi quis inviolabiliter servaverit, salvus esse non poterit; contra ipsam postremò rationem, cum nec ipsa rerum natura ferat duas de eadem re contrarias doctrinas veras esse. Ne tali permissione juratâ & usurpatione, veritas fidei Catholicæ, quoquomodo in dubium vocari videatur, & eorum doctrinæ inter se alioquin pugnantes, quàm nostra sibi perpetuò constans, veriores existimentur. His & alijs causis, uti antea nunquam ordo Ecclesiasticus & Catholici consenserunt, quinimo omni loco, & tempore, tam in Gallia, quàm postea in Coronatione Regis HENRICI; itemq; post Serenissimi Regis STEPHANI laudatæ memoriæ electionem, & in Andreovienli Conventu, & in Coronatione repetendo & commemorando, contradicebant, & sollenniter protestabantur: ita, & nunc eadem sancta Synodus, approbando omnes ejusmodi superiores protestationes, declarat huiusmodi fœdus & pactum esse contra DEUM, paci; & unitati Fidei Christianæ contrarium & perniciosum: de quo coram DEO & Angelis ejus solenniter protestatur, contradicit, illudq; anathematizat. Si quis autem cuiuscunq; tandem statûs aut conditionis, prædictum fœdus approbare, tueri, defendere, aut illi consentire velit, hic, autoritate huius sanctæ Synodi, Spiritualis quidem, anathema declaratur, ac ab Officio suspensus, beneficio quoq; privatus esse decernitur. Secularis verò, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat.

Idem in Constitutione Provinciali Gembiciana fol. 3, sub tit: de professione fidei Anno Domini 1621. Petricovia celebrata, in illis verbis: Atq; inhærendo Decreto Synodi Provincialis Anno 1577. de unitate fidei tenenda promulgato, impiam & execrabilem per Interregna Ecclesiastico Ordine universo, & non exigua parte sæcularis protestante, invecam libertatem credendo, quod quisq; velit detestati & execrati sunt.

In Constitutione Provinciali Węzykowiana prima Petricovia Anno Domini 1628. celebrata, fol. 93. sub tit, de ministris hæreticorum habetur. Quia relatum est Synodo præsentis ex vicinis provincijs multos hæreticorum ministros, homines vagos & extraneos in Regnum hoc confluere, ideo præsens Synodus pro officij sui debito fidei Catholicæ integritati consulendo, monet DD. ordinarios, ut unusquisq; in sua Diœcesi provideat & occurrat, ne hæreses latius serpent, & oves sibi commissæ hac labe inficiantur. Et insuper per

suos Nuntios supplicabit Synodus suæ Majestati in proximis Comitijis, ut pro sua pietate provideat, ne blasphemij & impietate hæresum ira Dei magis in Patriam nostram provocetur.

Ad hæc, lib: 4. *Constitutionum Provincialium fol: 262. habetur.* Ne hæretici scholas erigant, in illis verbis. Quod autem ad scholas alias particulares attinet, injungit sacra Synodus Dominis locorum Ordinarijs, ut Statuta provincialia vetera & nova, quæ de illis clare disponunt, diligenter exequantur, atq; illis juxta eadem Statuta provideant, & scholas Kozminensem, Seceminensem, Pinczoviensem, aliasq; illis similes, per novatores hæresum recens erectas, cum earum pedagogis, & Pseudomagistris juventutem corrumpentibus, explodi, & proscribi autoritate Regiæ procurent.

In Synodo verò prædicta Maciejoviana, fol: 6. sub titulo, de libertatibus & Iuribus Ecclesiæ tuendis, Illustrissimis Loci-ordinarijs modus agendi præscribitur. Animadvertens sancta Synodus, in proximè præteritis Comitijis Regni, contra jura antiqua, & libertates Ecclesiasticas, constitutiones aliquas conditas & evulgatas esse: hortata est Reverendissimos Dominos Archiepiscopos, & Episcopos, ut quemadmodum multi ex sæcularibus quærunt modos, quibus certas constitutiones in iisdem Comitijis sancitas corrigere, vel in totum abrogare in futuris comitijis possint, ita & ipsi sedulam adhibeant curam, & diligentiam, tum apud Sacram Majestatem Regiæ, tum apud Ordines Regni, ut constitutiones huiusmodi, contra Ecclesiæ jura & privilegia lata, in proximè futuris Comitijis abrogentur, præsertim cum Reverendissimi Domini Archiepiscopi & Episcopi in ejusmodi leges novas consentire non potuerint, nec se consensisse affirmant, & publice protestentur.

Idem in dicta Constitutione Gembiciana fol: 14. statuitur, dum inquit. Cum Ecclesiastica ad ministros Ecclesiæ, & immunitas ad bonorum possessionem fructusq; pertinens, Dei ordinatione, summorum Pontificum Decretis, & sanctorum Conciliorum autoritate stabilita, atq; in hoc Regno debite observata, nullâ ratione violari à quoquam debeat: Proinde, quod de summa impietate & justitia Sacræ Regiæ Majestatis Synodus maximè confidit, dubitare non possumus, quin reliqui Magistratus Provinciæ, exemplo pientissimi Regis, quem DEVS sanctæ fidei, Ecclesiæq; suæ, in hoc amplissimo Regno Defensorem & Protectorem, singulari providentiâ constituit, libertatem & immunitatem Ecclesiasticam conservare integram studeant, & quæ Ecclesiastici juris sunt, ea tanquam Dei ipsius

pius munita præsidio sanctè tueantur. Quod ut ita fiat, Episcopi præcipua pars Senatûs Regni, cujus Princeps est Archiepiscopus Gnesinensis, pro officij sui munere obligantur in conscientia, providere, ne quid contra libertates, jura, immunitates, & privilegia Ecclesiastica, in Comitij Regni statuatur. Et cum non deceat Ecclesiasticos in hoc superiori à sæcularibus, qui atq; ullo respectu metuè invidiæ aut cuiusvis potentiae tam anxie, sollicitè, & efficaciter jura sua, & libertates tuentur; multò magis convenit Episcopis Christum apertè confiteri, & strenuè causam Dei agere; ideoq; si quid ordine Ecclesiastico invito pro lege habendum à sæcularibus decernatur, conjunctim operam Metropolitanò suo & Primati ad tuenda jura Ecclesiæ præsent, & non modo circa conclusionem Comitiorum protestentur se eâ lege, quæ non de publico omnium consensu ferretur, non teneri, verum etiam ad Acta Regni publica, relata protestatione singuli in Diocesis per Decanatus Rurales Clero suo, intiment & publicari mandent, per processum; non tamen ex ambona: ad eum effectum, ut Clerus præmoneatur se ad ejusmodi præjudicialium legum observantiam non obligari, & Confessarij præsertim nonnulli Regulares, qui per indulgentiam nimiam aut alia de causa, Nobiles à quibusvis criminibus absolvunt, nòrint probè examinare conscientias illorum, qui constitutiones libertati Ecclesiasticæ contrarias, in Comitij promovent, & Clerum, inaudita causâ, per injuriam, aut invidiam oppugnant. Quamobrem præsentis Synodi auctoritate, omnes sacros Canones, & Apostolicas sanctiones, in favorem Ecclesiasticarum personarum, libertatis Ecclesiasticæ & contra eius violatores edictas: omnia item superiorum temporum Provincialia statuta in hac materia de immunitate Ecclesiarum sancita, ab omnibus exactè servari præcipimus. *Hucusq; verba Constitutionis Synodalis.*

In Constitutione Provinciali Lubiniana foli. 10. de ministris hæreticorum ad Ecclesiam & fidem Catholicam Romanam conversorum hoc habetur. Non minor, quàm captivorum habenda est cura ministrorum hæresim ejurantium, ut rerum ad usum necessariorum, sufficientia & conversis omnem poenitentiae vel saltim tentationis occasionem subtrahat, & ad conversionem proclives ad Matris Ecclesiæ gremium alliciat & impellat, maxime cum multi non contumacia voluntatis, sed famis, & inopiæ metu in errore dicantur persistere, putenturq; non difficile hæresim detestaturi, si suis vitæ & victus rationibus ab Ecclesia prospectum esse videant. Proinde

R

Illustris.

Illustrissimi & Reverendissimi Domini Archiepiscopi & Episcopi Catholicae Religionis & perditarum animarum, charitatisq; proximi ardore, promiserunt se, in sua quemq; Dioecesi de congrua & convenienti reconciliatorum Ecclesiae Romanae ministrorum sustentatione, pro statu & conditione cuiusq; provisuros. Ac inprimis ex residuo relictæ hæreditatis Illustrissimi & Reverendissimi Domini JACOBI ZADZIK Episcopi Cracoviensis, quam ille Vir propagandi honoris Divini studiosissimus, & æternæ memoriæ dignus, in pios usus & pauperum subsidium effundi voluit, Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus Gnesnensis, uti primarius ejus testamenti Executor, accedente aliorum Executorum consensu, suasu multorum Illustrium Virorum centum millia florenorum, ad sustentationem redeuntium ad Ecclesiam Catholicam ministrorum assignavit, nimirum: ut præfatis centum millibus florenorum, in bonis Terrestribus ex censu reemptionali collatorum, census ab eis proveniens, primò & præcipuè inter ministros hæresim ejurantes, tum etiam inter alios, qui relictò errore, ad Ecclesiam Catholicam redibunt, quotannis distribuatur. Cujus quidem rei cura, Venerabili Capitulo Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis commissa & demandata est.

S. TERTIUS

De Religione Græca.

Non minus negotium Religio Græca (quàm Russi circa annum 980. susceperunt. teste Cromero lib: 3. folio apud me 45.) Reipub: nostræ, ob continuas inter Schismaticos & Unitos rixas & altercationes fecit. Et ut Lubienscius in monitis de gerendo Episcopatu fol: 253. testatur, dissidentibus subsidium maximum præbuerunt, adeo; ut absq; Ruthenis Græco Schismati addictis, vix in publico comparere auderent; de his itaq; quid constitutum sit, per series annorum referam.

Et inprimis in Confœderatione generali Varfaviën: Anno Domini 1573. fol: 209. §. *Wbatze* cautum est, ut beneficia Ecclesiarum Græcarum ejusdem religionis hominibus conferantur.

In constitutione Anni 1576. fol: 294. §. *O to rej*. Quòd dignitates græcæ Religionis nobilibus illarum terrarum conferentur, æternis temporibus obtinuerunt.

In

De Religione Tit. VI. §. III. De Relig: Græc. 67

In constitutione *Anni 1588. fol. 469. sub tit: O dobrách Kościelných* data est illis facultas, bona *Władycw & Monasterow* injustè alienata in iudicio Terrestri vindicandi.

In Constitutione *Anni 1607. fol. 840.* promissum est illis, quòd dignitates Religionis Græcæ nonnisi Nobilibus gentis Ruthenæ & merè Religionis Græcæ conferentur, & liberum exercitium suæ Religionis habebunt. Duo tamen beneficia uni non conferentur, sed Metropolitico Metropolitæ, *Władycwá Władykow / Archimádryetwá Archimedytom /* & sic subsequenter, tenens autem protunc beneficia duo, unum ex illis intra spatium unius anni resignabit sub pœna mille marcarũ delatori solvenda, pro qua Forum assignatum est in Comitijis ad instantiam Nuntiorum Terrestrium. Processus omnes, bannitiones contra personas spirituales in quocunq; iudicio Regni, vel M. D. Lithvaniæ cassatæ. Confraternitates *Czerkiewne* Religionis Græcæ penes jura & Privilegia sua conservatæ sunt: Et de alienatione bonorum *Czerkiewnych od Czerkiew* constitutio *Anni 1588.* reassumpta est.

Sed, mox ad solitas controversias deventum est, quarum cognitio & compositio, cùm ob multitudinem negotiorum in constitutione *Anni 1609. fol. 893.* non posset fieri, ad Comitìa proxima rejecta est. Et ut interea mutua pax, tam in Regno, quàm in Magno Ducatu Lithvaniæ conservetur, pœna decem millium florenorum statuta est, Forum in Tribunali, quodsi una pars, alteri parti à Comitijis præteritis violenter, aut aliquo alio modo aliquid ademit, in Tribunali, in iudicio compositi iudicij conveniatur.

In constitutione *Anno Domini 1618. fol. 5.* hæc eadem compositio ad futura Comitìa rejecta est. Et ut intra hoc tempus mutua pax inter Spirituales & Sæculares conservetur, nec in devotionibus solitis ritus sui impediuntur, vel ad eam facto vel jure cogantur, cautum est.

In Constitutione *Anni 1620. fol. 20.* constitutio prædicta *Anni 1607.* reassumpta est.

In constitutione *Anni 1623. fol. 6.* Pacificatio hæc ad futura Comitìa suspensa est. Et intra hoc tempus pax abutrinq; tam Spiritualibus, quàm sæcularibus, cuiuscunq; statũs & conditionis conservabitur.

Processus tamen omnes, tam post Curiam, quàm Commissoriales, Decrera, bannitiones, sequestra, suspensiones, ratione diversitatis in Religione, si abutrinq; intercesserint, cassantur.

In constitutione *Anni Domini 1627. fol. 9.* eadem dilatio facta est. Similiter & in constitutione *Anni 1631. fol. 5.* Hoc adiecto sequenti titulo ibidem, quod bona Ecclesiarum aut **Władytow/ Cerkwi Greckich** post mortem illorum invadentes & diripientes contra tales uti violatores & invasores ut Capitula, Episcopi vel Administratores post expeditum prævia citatione scrutinium in proximis judicijs Terreſtribus vel Caſtrensibus ejuſdem Diſtrictus, ubi crimen factum est, in Tribunali inter causas feriæ sextæ, in iudicio Compositi Iudicij, idq; in quocunq; Palatinatu & Diſtrictu, vel conservatus, in duabus ex remissione illius iudicij, in quo scrutinium peractum est, agant. Et constituto de crimine, inculpatus, si ve scrutinium suum expediverit, si ve non, inprimis pœna trium millium marcarum, per medium parti, & iudicio puniatur. Deinde taxam in citatione expressam reponat, & damna omnia instanti sub pœna infamiæ refundat, & in bonis omnibus Rei ex nunc exequatur. Quæ pœna & forum extensum est contra illos, qui auderent de facto bona Ecclesiastica tenere, inequitare, aut apud sacram Regiam Maiestatem ad malè narrata impetrare. Causæ tamen Granicierum & simplicis iniuriæ, à rigore istius constitutionis, exemptæ sunt.

In Confœderatione generali Varſavien. omnium Ordinum. *Anno Domini 1632. non procul à fine* & **Religiey Greckiey/** certum inter se scriptum, mediante Serenissimo Rege Sueciæ, & Deputatis ex Senatu, & Equestri Ordine confectum & à Serenissimo Rege Sueciæ subscriptum, & sigillo eiusdem munitum fecerunt, & ad se utraq; pars recepit, ad effectum conferendi cum Fratribus.

Subsequenter in Comitijſ Coronationis VLADISLAI IV. *Anno Domini 1633. fol. 15.* idem Serenissimus Rex diploma certum Incolis Regni, & M. D. Lithvaniæ Religionis Græcæ non existentibus, in unione cum subscriptione sua, & Deputatorum tam ex Senatu, quàm Equestri Ordine, cum appositione sigillorum Regni, & M. D. Lithvaniæ dedit ad firmam in futuris Comitijſ sex septimanarum pacificationem.

In eadem constitutione *fol. 23.* declaratio constitutionis *Anni 1631.* declarata est, quod solum debeat extendi ad bona **Władytow Czerkiew.**

Prædicta itaq; concordia inter unitos, & non unitos inita, per constitutionem, *Anni 1635. fol. 11.* in perpetuum approbata est. Processus omnes & litispendentia occasione ejuſdem Religionis Græcæ abo-

ca abolita, & vadium in casu contraventionis, in constitutione *Anni Domini 1609.* (hoc est decem millium florenorum) reassumptum est.

In constitutione *Anni Domini 1638. fol. 12.* Constit: dicta *Anni 1635.* reassumpta, & ne in posterum decreta tam Tribunalis Regni, quam Ducatus Lithvanice, quæ vim legis sapiunt non ferantur, reassumendo *constit. Anni 1627.* Sed post breve tempus, antiquum odium recruduit, monasteria & bona ad illa spectantia occupata, plurimæ aliæ injuriæ illatæ, & processus judiciales occasione præmissorum formati; liberum exercitium non unitis prohibitum; ideo Constitutione *Anni 1641. fol. 6.* omnes processus occasione religionis, (non autem violentiarum, & quæ vim legis sapiunt) inter Spirituales & Sæculares cujuscunq; conditionis tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithvanicæ abutrinq; decreta, bannitiones, sequestra, suspensiones, ad futura Comitria sex septimanarum suspensa sunt, in quibus Comitrijs, præviâ adcitatione, cognitio faciendâ promissa est. Et ne eiusmodi causæ amplius Rempub: turbent, in omnibus causis criminalibus, Sæcularibus & Spiritualibus, in Comitrijs Regni ex Regestro speciali causarum criminalium; in Magno autem Ducatu Lithvanicæ in Tribunali illorum, seu Rota magna forum citatis non unitis, unitis autem citatis, ita, sicut & in Comitrijs Regni assignatum est. In causis autem *Czerkiew* / respectu occupationis *Czerkiew* / & bonorum illorum, forum Iudicium Relationum, præviâ inquisitione in proprio Iudicio Castrensi, vel Terrestris. Quâ peractâ inquisitione, iudicium illud, non descendendo in cognitionem causæ, & prolationem decreti, causam cum toto suo effectu ad Iudicium Regium Relationum, termino præfixo in sex septimanis remittat, pro cognitione & decisione, quâ factâ absq; mora juxta constitutionem 1635, pro finali executione ad iudicium Castrense competens remittetur.

In eadem constitutione *Anni 1641. fol. 7.* Sylvester Hulewicz Vladica Præmisliensis & complices, sublato decreto pænæ infamiæ contra illos lato, ad pristinum honoris statum restituti sunt, cum ista tamen conditione, ut *Władyczo* Præmisliensē cum Monasterio S. Spasæ cum omnibus bonis ad illud pertinentibus perpetuis temporibus penes unitos remaneat. Monasterium autem S. Honofri cum villa *Władutia* / Monasterium Laura, cum Villa *Lawroua*. Similiter Monasterium *Smolnica* perpetuis temporibus remaneant penes disunitos, & post mortem moderni Vladicæ Vniti, Villa

Schinnie adjungatur, non derogando in reliquis punctis, in felici electione Regia factis & conscriptis. Post mortem autem moderni Hulewicz Vladicæ non uniti, in prædictis Monasterijs, Archimandrita constitutur, & Vladica vnitus sit.

In constitutione *Anni Domini 1647. fol. 3.* omnia jura genti Russicæ Religionis Græcæ servientia, ad executionem sine mora, juxta puncta in felici electione Serenissimi Regis conscripta, ut deducantur, Cōmissarij autoritate Comitiali assignati, tam ex Regno, quàm ex Ducatu Lithvaniæ salvâ constitutione *Anni 1641.* respectu Vladicæ Præmisliensis.

In eadem constitutione *fol. 19. sub tit. O Duchownych,* cautum est, vt in posterum hæredes bonorum, jus collationis & præsentationis **Swießzennikow do Czerkiew** in suis bonis habeât. In bonis autem Regalibus Ténutarij eorundem bonorū eosdem præsentent, salvis majoribus beneficijs, ad quæ jus nominandi S. R. Majestati conservatum. Item cautum est, ne Vladicæ **Szwießzennikow** ad labores & vecturas adigant, nec ab illis contributiones aliquas exigant.

In constitutione *Anni 1653. fol. 26.* Respectu **Władycwa Przemyśkiego** promissa est pacificatio, in exortis differentijs, & prætensionibus.

In constitutione *Anni Domini 1654. fol. 16.* Dictæ controversiæ respectu **Władycwa Przemyśkiego** ad futura comitia sex septimanarum suspensæ sunt.

In constitutione *Anni Domini 1658.* respectu eiusdem Præmisliensis **Władycwa** negotium ad futura Comitia dilatum est, & ut uterq; Vladica pro eodem tempore cum suis documentis compareant, sub pœna amissionis causæ. Interea temporis omnes processus ratione bonorum inter partes intercedentes, condemnationes, bannitiones, infamiæ, siue directæ, siue ex obiectionibus obtentæ suspensæ sunt, & locus standi in quolibet foro abutrinq; concessus est; & ut nullus eorum ad obedientiam præstandam cogat.

In constitutione *Anni Domini 1659. fol. 41.* statutum est, quoniam in Comitijis præsentibus negotium **Władycwa Przemyśkiego** non potest pacificari, post eadem comitia unius septimanæ eiusmodi pacificatio promissa. Processus, condemnationes omnes ex occasione ejusmodi Vladicarū, super aliqua persona cuiuscunq; statū & conditionis, in quocunq; officio & iudicio Regni obtentæ, cassatæ; Ratione autem violentiarum & prætensionum juxta Constitutionem *Anni 1641.* forum in Comitijis assignatum est. *Idem fol.*

§4. Commissio respectu bonorum **Czerkiew/ Monasterow/** tam in Regno, quàm in Magno Ducatu Lithvaniæ existentium decernitur, & pœna contra refractarios violationis Pactorum statuta. *Idem fol. 55.* Spirituales Religionis Græcæ, tam in bonis Regalibus, Spiritualibus, & Nobilium in Regno & Magno Ducatu Lithvaniæ & Russia ab omni subjectione, contributionibus liberantur, & ut sub Iurisdictione Pastorum suorum remaneant, statutum est.

In constitutione *Anni 1667. fol. 17.* **Czerkiew** tam Vnitorum, quàm non Vnitorum, tam in Regno, quàm Magno Ducatu Lithvaniæ, ab omnibus contributionibus tam præteritis, quàm futuris liberantur. condemnationes omnes contra exactores in quocunq; subsellio obtentæ cassantur.

In constitutione *Anni 1676. fol. 28.* quoniam **Czerkiew** Ritûs Græci Vnitorum in Terra Drohicensi, per calamitatem temporum, in schisma sunt conversæ, cum præjudicio Religionis unito Græcæ & collatorum, ad disquirendum hocce negotium commissio destinata est, ut non obstante nonnullorum Commissariorum absentia, præmissis tamen literis innotescentialibus ad requisitionem cujusvis collatoris, cum præfixione termini partibus jura & privilegia revideant, & inquisitionem ejusmodi ad futura Comitia remittant, pro finali decisione ad instantiam Nuntiorum ejusdem Terræ facienda.

In eadem constitutione *fol. 28.* cautum est, quoniam homines sub prætextu Religionis Græco-Ruthenæ & appellationum, ad Patriarcham Constantinopolitanum solent discedere, ut informet de statu rerum in Regno, ut nemo tam Sæcularium, quàm Spiritualium discedere, vel mittere, aut ex illis partibus ad Regnum venire audeat, sine expresso consensu Regio & literis passûs, sub pœna colli, & confiscationis bonorum prohibitum est, & Capitaneis limitaneis, Præfectisq; Regijs cura hujus damandata est. Confraternitates, ut jurisdictionem Vladicarum suorum agnoscant, nec ad Patriarcham Constantinopolitanum recurrant, sub pœnis suprascriptis cautum est. salvâ appellatione gravatis ab judicio Vladicarum ad Iudicia Regia Relationum. In constit: *Anni 1677. fol. 10.* pacificatio Religionis Græcæ ad futura Comitia dilata.

In constitutione *Anni 1678. fol. 24.* Causa respectu **Czerkiew** disunitorum Terræ Drohicensis & Bielscensis incepta, ad futura Comitia rejecta, *vide ibidem fol. 41.* ubi negotium Religionis Græcæ ad

futura Comititia dilatum, & interea in causis forum in judicijs Regijs Relationum destinatum.

In constitutione *Anni 1680. fol: 18.* Restitutio bonorum **Perchyskie do Czerkwie** Cathedralis Haliciensis, Kryroviensi cum immunitatibus facta.

In commissione Hadiacensi *Anno Domini 1658.* per Commissarios a Repub: deputatos facta, prout jam videre licet in constitutione *Anni 1659. fol: 49.* & per constitutionem *Anni 1659. fol: 54.* in omnibus paragraphis, declarationibus; prout in se sonat approbata & pro lege perpetua sancita, salvis pactis cum Principe Brandenburgico, id firmatum erat, ut non uniti liberum exercitium Religionis suæ & ceremoniarum, sepulturæ, habeant, sitq; illis liberum erigere nova Monasteria, restaurare antiqua, omniaq; bona ad Monasteria ipsorum antiquitus spectantia restituantur. Neve Domini hæreditarij, vel bonorum Regalium Tenutarij fidei Romanæ, aliquam jurisdictionem in eorum Religiosos exercent. Metropolitano Kijoviensi, cum Vladicis, Luceoriensi, Præmisliensi, Mscislaviensi, Chelmenfi locus in Senatu, cum prærogativis & usu liberæ vocis sicut Episcopis ritus Romani concessus. Et quidem Metropolitano Kijoviensi post Archiepiscopum Leopoliensem, Vladicis autem post Episcopos ritus Romani suorum Palatinatum assignatus est. In civitatibus tam Regni, quàm Magni Ducatus Lithvaniæ, cives ritus Græci ad Magistratus admittantur, æqualibusq; libertatibus & prærogativis prout Catholici gaudeant. In Palatinatu Kijoviensi dignitates Senatoriæ tantum Nobilibus ritus Græci, capacibus eiusmodi dignitatum, conferantur. In Palatinatibus autem Bracławiensis & Czerniechoviensi eiusmodi præminentia Senatoriæ alternim conferantur, hoc est: post decessum Senatoris Græci, succedat ritus Romani, & sic alternim, in omnibus tam prædictis tribus Palatinatibus natis ibidē & possessionatis bene. In Civitate Kijoviensi Academia erigendi data facultas, utq; gaudeat iisdē prærogativis & libertatib⁹, prout Academia Cracoviensis. Similiter & altera, ubi locus commod⁹ videbitur, cum ista tamen conditione, ut in his Academijs Magistri & Professores non sint sectæ Arianae, Calvinianæ, Lutheranae, neq; studiosi. Typographiæ similiter concessæ, ne quid tamē in illis imprimatur contra S. R. Majestatem. Exercitium Romanæ fidei concessum est liberum in Palatinatu Kijoviensi, Bracławiensis & Czerniechoviensi. vide plura in eadem commissione, primò ne Schismatici publicè gerant officia, secundo, quod Rutheni ad fidem Romanæ Ecclesiæ con-

conversi ad ritum suum veterem impunè redeunt, & rebaptizantur, matrimonia cum Orthodoxis contrahunt, & cum illis cohabitant, dum interdictum Ecclesiasticum ab illis, uti meritò debet, servatur, illi campanas pulsan, processiones suas, & ceremonias publice exercent: Vladicatus Leopoliensis, qui antea non erat, de novo est institutus, ideo respectu horum agendum esse cum S. R. Majestate censuit.

De unione Ruthenorum ritus Græci cum Ecclesia Romana promovenda, hæc in Constitutionibus nostris Provincialibus habentur.

ET inprimis, in Maciejoviana fol: 14. Anno Domini 1607. Cùm DEUS sit pacis & non divisionis auctor, Filiusq; Dei in hoc venerit in mundum, ut utraq; faceret vnum; docet sancta Synodus inveniri aliquos, qui unionem Ruthenorum ritus Græci, cum Sancta Romana Ecclesia, à majoribus suis diu expetitam, & antiquis privilegijs firmatam, nostrisq; demum temporibus quasi postliminio reversam, oppugnare, ac quantum in illis est, impedire conantur: Monendos proinde esse omnes Catholicos censuit, monetq; ac in remissionem peccatorum eisdem iniungit, ut hoc negotium sanctæ Unionis omni favore prosequantur, promoveant, tueantur. Statuitq; præterea, ut Reverendissimi Domini Episcopi, auctoritatē suam apud Regiam Majestatem, atq; universos Ordines Regni interponant, & sedulo curent, ut constitutio in generalibus Comitijs nuper celebratis, contra jura antiqua & immunitates eorundem Ruthenorum, in unione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ existentium, sancta, inq; magnum præjudiciū Reverendissimi Domini Hiparij Pociey Metropolitæ Kijoviensis, cuius indefessum studium in promovenda sancta unione, atq; egregia in Ecclesiam Dei merita prospectissima sunt omnibus, lata abrogetur.

Deinde Anno Domini 1643. in Constitutione Provinciali Lubiniana, dicta constitutio Maciejoviana reassumpta est, fol: 26. his verbis: Constitutionem Maciejovianam, quæ schismate Græco divisam Christi Ecclesiam unire cupit & satagit, & ad Pastoris Pastorum votum & gloriam, Ruthenorum Ecclesiæ cum Romana unionem promovendam omniq; favore prosequendam, censuit præsens Concilium renovare, & ritus Græci Sacerdotum & Clericorum percu-
fores

fores in Can: Si quis &c. incidere, nec à Confessarijs Latini ritus sine speciali Sedis Apostolicæ autoritate & licentia absolvi posse declarat, juxta tamen juris communis dispositionem; ac suæ Sanctitati supplicat, ut quod jam olim Romana desideravit Ecclesia, magnoq; ad vnionem adiumento fore putatur, Calendario Gregoriano Ruthenis uti liceat.

Porro, ut quâ charitate Clerus Romanus Ruthenos unitos complectitur, eandem ipsi Clero Romano exhibeât, monitos esse vult, monetq; sacra Synodus, ne prærogativas & jura Episcoporum Cleriq; Romani sibi usurpent, aut impedian, utq; ab Illustrissimorû titulis abstineant, torquibus aureis nonnisi ad Missam utantur, Monasticum habitum S. Basilij deferant, decimas Latino Clero nefas esse solvi aut reddi, non doceant, neq; à suis Popis doceri permittant; nec quidquam quod juribus Latinorum Sacerdotum præjudicet committant. Quodsi in aliquo præmissorum vel similium deliquerint, coram Illustrissimo Domino Commissario à Sede Apostolica deputando, conventi respondere, judicatumq; pati tenebuntur.

S Q U A R T U S

De Judæis.

Multa Privilegia libertatis & juris, hæc gens infidelis à Ducibus & Regibus Poloniae obtinuerat, quæ Lascius, Herburtus, & Ianusovius in Statutis suis connotaverant. Et imprimis Boleslaus Dux Majoris Poloniae, Proavus CASIMIRI Regis, *Calissij in crastino Assumptionis B. M. V. Anno Domini 1264.* privilegium edidit, quod, prænominatus CASIMIRUS Magnus Rex, Pronepos dicti Boleslai Ducis. *Anno Domini 1343. die Beatorum Dyonisij & Sociorum,* postea confirmavit. Tandem ALEXANDER Rex Poloniae non illud quidem confirmavit confirmatione speciali, sed solum ad cautelam defensionis contra Iudæos, privilegijs Regni in codicem privilegiorum & Statutorum congestis, adscribi mandavit, *ut Herbur. sub verbo Iudæi, fol. 233. Ianusovius in Statuto suo lib. 10. tit. de Iudæis fol. 1115.*

- i. Et primum quidem statuit, ut pro pecunia, aut pro quacunq; re mobili, vel immobili, aut in causa criminali, quæ tangit personam,

nam, aut res Iudæi, nullus Christianus contra Iudæum, nisi cum Christiano & Iudæo in testimonium admittatur. *Herbur: fol: 234. Ianusovius fol: 1116.*

2. Item, si Christianus Iudæum impetit, asserens, quod ei pignora sua obligaverit & Iudæus diffitetur, & Christianus simplicibus Iudæi verbis fidem noluerit adhibere: Iudæus jurando super æquivalente sibi oblato, suam intentionem probabit, & trāseat absolutus. *Herburtus & Ianusovius ubi supra.*
3. Si obligaverit Christianus Iudæo pignus, asserens, quod Iudæo pro minori pecunia obligaverit, quàm Iudæus confiteatur: jurabit Iudæus super pignore sibi oblato, & quod juramento probaverit, Christianus ei solvere non recuset. *Herburt: d. fol: 234. Ianusovius fol: 1117.*
4. Item si Iudæus Christiano testibus non assumptis dicat, se pignus mutuassee, & ille negaverit: super hoc Christianus, solius sui juramento se expurget. *Herburt: fol: 235. & Ianusovius ubi supra.*
5. Iudæus recipere poterit nomine pignorum, omnia quæ sibi fuerint obligata, quocunq; nomine vocentur, nullā de his requisitione factā, exceptis vestibus sanguinolentis & madefactis, & sacris vestibus, quas nullatenus acceptabit. *Herburt: & Ianusovius ubi supra.*
6. Si Christianus impediret Iudæum: quia pignus, quod Iudæus habet, ei furtim, vel per violentiam sit ablatum. Iudæus juret super illo pignore, quod, cūm recepit, furtim ablatum vel rapit ignoraverit: hoc in suo juramento implicito, quanto sit pignus huiusmodi obligatum probabit; & sic expurgatione factā, Christianus sortem & usuram ei persolvet, quæ medio tempore accreverunt. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.*
7. Si autem Iudæus per casum incendij, aut per furtum, aut per vim res suas, cum ablati sibi pignoribus amiserit: & hoc confiterit: & Christianus qui hoc obligaverit, nihilominus eum impedit, Iudæus juramento se proprio absolvet. *Herburt: fol: 235. Ianusovius fol: 1117.*
8. Si Iudæi inter se de facto discordiam moverint, aut guerram; Iudex civitatis nostræ nullam jurisdictionem sibi vendicet in eosdē, sed Nos tantummodo, aut noster Palatinus, vel ejus Iudex iudicium exercebit. Si autem reatus vergit in personam, nobis tantummodo hic casus reservabitur iudicandus. *Herbur: ubi supra, Ianusovius fol: 1118.*

9. Item si Christianus Iudæo vulnus qualitercunq; inflixerit; reus, Nobis & nostro Palatino pœnam solvat (secundum quod nostram poterit invenire gratiam) nostræ Camerae deferendam; ut vulnerato satisfaciatur pro curatione vulnerum, & expensis. ut jura Terræ nostræ requirunt, & exigunt. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.*
10. Item si Christianus Iudæum occiderit, digno iudicio puniatur, & omnia Rei mobilia & immobilia, in nostram transeant potestatem. *Herbur: fol: 236. Ianusovius d. fol: 1118.*
11. Item si Christianus Iudæum cæciderit, ita tamen; ut sanguinem non effundat, per Palatinum requiretur, secundum Terræ nostræ consuetudinem ab eodem: & percusso seu læso satisfaciatur, quem admodum in Terra nostra est consuetum. Si verò pecuniam habere non poterit; idem pro commisso, sicut iustum fuerit, punietur. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.*
12. Ubicunq; Iudæus dominium nostrum transierit, nullus ei aliquod impedimentum præstabit; nec molestiam inferat aut gravamen; sed si aliquas merces, aliquas res duxerit, muta debeat ex eis provenire, per omnia mutarum loca. Ipse quoq; Iudæus non nisi debitam solvat mutam, quam solveret unus civium civitatis illius, in qua Iudæus eo tempore commoratur. *Herbur: d. fol. 236. Ianusovius fol. 1119.*
13. Si Iudæi juxta suam consuetudinem, aliquem ex mortuis suis, aut de civitate in civitatem, aut de provincia in Provinciam, aut de una terra in aliam duxerint, nihil ab eis per Notarios nostros volumus extorqueri. Si autem Notarius aliquid extorserit; ut prædo, volumus puniatur. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.*
14. Item, si Christianus cimiterium eorum quocunq; modo dissipaverit, aut invaserit. Volumus, ut secundum Terræ nostræ consuetudinem & jura, graviter puniatur, & omnia sua Camerae nostræ proveniant, quocunq; nomine nuncupentur. *Herbur: & Ianusovius ibidem.*
15. Si aliquis temerariè jactaverit super scholas Iudæorum, nostro Palatino duo talenta piperis, volumus ut solvat. *Herbur: & Ianusovius ibidem.*
16. Item, si Iudæus Iudici suo in pœna pecuniaria, quæ *Wandel* dicitur, reus inventus fuerit: pœnam talenti piperis, quæ ab antiquo est imposita, solvat eidem. *Herbur: fol: 237. Ianusovius ubi supra.*
17. Si Iudæus per edictum sui Iudicis, vocatur ad Iudicium, & primò & se-

& secundò non venerit; pro utraq; vice pœnam, quæ consueta est ab antiquo persolvat. Si ad tertium edictum non venerit; pœnam quæ sequitur solvat Iudici memorato. *Herburt: d. fol. 237. Ianusovius fol: 1119.*

18. Item, si Iudæus Iudæum vulneraverit, pœnam iudici suo, secundum Terræ nostræ consuetudinem, solvere non recuset. *Herburt: ubi supra. Ianusovius fol: 1120.*

19. Statuimus, quòd nullus Iudæus juret super Rodale ipsorum, nisi sit pro magnis causis, quæ se extendunt usq; ad quinquaginta marcas argenti, vel sit ad nostram præsentiam evocatus, pro minoribus verò causis jurare debet ante scholas, ad ostium dictæ scholæ. *Herbur: fol: 243. Ianusovius fol: 1120.*

20. Si Iudæus clam interfectus fuerit, ut per testimonium contestari non possit, is, qui eum interemit: si post inquisitionem, susceptum habere cœperint Iudæi: Nos Iudæis contra suspectum Iudæi occisorem, patrocinium justitiæ adhibemus, jure mediante Rei. *Herbur: fol: 237. § Ianusovius fol: 1120.*

21. Item, si Christiani alicui Iudæo manus injecerint violentas, secundum quod jus Terræ nostræ exegerit, punientur. *Herburt: fol: 237. § Ianusovius fol: 1120.*

22. Item Iudex Iudæorum, nullam causam ortam inter Iudæos, in iudicium deducat, nisi fuerit per querimoniam invitatus. Item Iudæi circa scholas suas, vel ubi elegerint, debent judicari. *Herburt: § Ianusovius ubi supra, vide infra num: 30.*

23. Item, si Iudæo Christianus pignus suum absolverit, usurasq; non persolverit easdem, si infra mensem non dederit, illis usuris accrescant usura. *Herburt: § Ianusovius ibidem.*

24. Item, nullum volumus in domo Iudæi hospitari. *Herburt: ubi supra, Ianusovius fol: 1121.*

25. Si Iudæus, super possessiones, aut literas bonorum immobilium, pecuniam mutuaverit, id quoq; ille, cuius res est, probaverit: Nos Iudæo & pecunias, & literarum pignus adjudicari statuimus. *Herburt: fol: 237. Ianusov: fol: 1121.*

26. Item, si aliquis, vel aliqua, puerum Iudæis abduxerit, volumus, condemnetur ut fur. *Herb: f. 238: Ianus: ubi supra.*

27. Item, si Iudæus receperit à Christiano pignus, & per spatium anni tenuerit; si pignoris valor mutuata pecuniam non excesserit, Iudæus Iudici suo pignus demonstrabit; si verò pignus bonum non fuerit, Palatino nostro, vel suo Iudici ostendet, vel po-

- stea vendendi potestatem habebit, sed idem pignus, antequam annus transierit suo iudici demonstrabit; si quidem pignus apud Judæum, diem & annum remanserit; nulli super hoc postea respondebit. *Herburt: d. fol: 238. Ianusovius fol: 1121.*
28. Volumus: ut nullus Judæum super solutione pignorum, in suo feriato die, audeat coarctare. *Herb: & Ian: ubi supra.*
29. Item, quicumq; Christianus, per vim abstulerit pignus suum à Judæo, aut violentiam in domo sua exercuerit, ut dissipator Cameræ nostræ graviter puniatur. *Herburt: & Ianusovius ibidem.*
30. Item, contra Judæum, nonnisi in scholis, vel ubi judicantur omnes Judæi, in iudicio procedatur: exceptis Nobis & nostro Palatino, qui eos ad nostram præsentiam possumus evocare. *Herb: & Ianusov: ibidem.*
31. Juxta constitutionem Papæ, in nomine nostri Patris Sancti districtius prohibemus: ne de cætero Judæi singuli, in nostro dominio constituti, debeant culpari, quod humano utantur sanguine: cum juxta præceptum legis, ab omni prorsus sanguine se Judæi contineant univèrsi, sed si aliquis Judæus, de occisione alicuius pueri Christiani, per Christianum fuisset inculpatus, tribus Christianis, & totidem Judæis convinci debet, & postquam convictus fuerit, tunc ipse Judæus, tantummodò pœnâ quæ sequitur, puniatur, crimine pro commisso. Si verò ipsum testes supradicti, & sua innocentia expurgabit, pœnam Christianus, quam Judæus pati debuerat, non immerito sustinebit. *Herburt: fol: 238. Ianusovius fol: 1122. Qui in regestro Statuti sui fol: 1364. refert super hoc illis concessam Bullam à PAVLO III. Papa, de data Romæ die 12. Maij Anno 1540. in qua datur testimonium, quia Judæi non utuntur sanguine Christiano. Similiter & privilegium SIGISMUNDI AVGVSTI, quod nec sanguine Christiano, nec Sacramentis Ecclesiæ ad aliquam rem utantur.*
32. Item statuimus, ut quidquid Judæus mutuavit, sive aurum fuerit, sive denarij, sive argentum, idem sibi solvi, vel reddi debet, cum usura debita, quæ accrevit. *Herburt: f. 239. Ianusov: ubi supra.*
33. Volumus ut Judæi equos qualescunq; generaliter omnes manifestè atq; in luce diuturna pro pignore recipiant. Si autem aliquis equus apud Judæum furatus per Christianum aliquem inveniretur, Judæus se juramento proprio expurgabit dicens: quia eundem equum manifestè & in die, pro tanta, quantam dedit pecuniam, impignoratum habuit, & credebatur non furatum. *Herburt: & Ianusov: ubi supra.*

34. Item inhibemus, ut monetarij in nostro Regno constituti Iudæos, cum falsis denarijs, vel rebus alijs soli absq; nostro Nuntio, vel nostri Palatini, seu absq; civibus honestis quomodo detinere, vel capere non præsumant. *Herburt: & Ianusovius ubi supra.*
35. Statuimus; quodsi Iudæus aliquis compulsus nimia necessitate noctis tempore clamaverit, & si vicini Christiani præstare non curaverint auxilium opportunum; nec venerint ad clamorem, quilibet vicinus Christianus triginta solidos teneatur. *Herburt: & Ianusovius ibidem.*
36. Statuimus etiam; ut Iudæi, vendant omnia liberè & emanant: panem tangant similiter ut Christiani, prohibentes verò, pœnam nostro Palatino, pro eo solvere tenebuntur. Hucusq; privilegium Boleslai Ducis Majoris Poloniae Iudæis concessum, & à CASIMIRO Magno confirmatum.

*Sequuntur nonnulla addita ab eodem CASIMIRO
Magno. Anno Domini 1368:*

1. **C**UM in usurarum voragine, sit insatiabilis appetitus, extorsioniq; pecuniarum quidam terminum non imponunt. Proinde statuit nostrorum Baronum, & Nobilium autoritas, quod Iudæi fidei nostræ Christianæ veri inimici, Christianis pecuniam ipsorum mutuantes, non plus de vsura, qualibet septimanâ exigere debent; nisi tantum vnam quartam, alias unum grossum à marca, debent & tenebuntur cum gratiarum actione recipere. Et si aliqui Iudæi per novas deceptiones, ad literas obligatorias pecunias eorum mutuarent; & per duos annos suum debitorem sustinerent: pro vsura accrescente, & pro summa principali, debitorem ad Iudicium non provocantes: extunc ipso facto usuram, ultra duos annos accrescentem, amittere debent, in sorteq; principali, & summa capitali solâ, & absq; vllis vsuris, debent esse contenti, neq; per eandem literam obligationis obligantem, poterint ad maiorem summam compellere: neq; obligatus tenetur stare, vel observare ipsis suam obligationem, vel promissum, ultra hoc se extendens. *Herburt: fol. 240. Ianusovius fol. 1124.*
2. Porro cum Iudaicæ pravitatis intentio super hoc versetur; ut Christianorum bona & divitias semper deprimant, & evellant: convenit igitur non immerito statuere, ut nullus Iudæus ampli-

us, alicui Christiano in Regno nostro à modò constituto, suas pecunias, super literas obligationis præstet, aut mutuet, sed tantum ad pignus sufficiens præstare valebit, secundum consuetudinem antiquitus reservatam. *Herbur: fol: 241. Janusovius fol: 1124.* Post CASIMIRUM Magnum VLADISLAUS JAGELLO Cracoviæ & in Warta Anno Domini 1420. statuit similiter de mutatione pecuniæ, sic: Perversa Iudaica perfidia, cum semper sit & est Christianis contraria & inimica; & non solum in fide, nec in corpore verum etiam in direptione bonorum, & facultatum attractione, quam studiosissime intendit; quamvis in constitutione ejusdem Capituli, quod incipit: Porro &c. sit eis prohibitum, quod dare non debent hominibus, cujuscunq; status aut conditionis existant, pecunias super literas & inscriptiones, sed tantum super vadia & pignora: tamen hoc ipsi minimè advertentes, pecunias super literas & inscriptiones dare non cessant: etiam contra Iura & Canonica & Civilia, quæ arctissime prohibent: Ideo volentes nostris subditis Terrarum nostrarum subvenire gratiose (prout ex Religione nostra tenemur & debemus.) de cætero prohibemus: Ne Iudæi super literas & inscriptiones pecunias mutuent, sed solum super pignora, ut superius in eodem capitulo est expressum. Si quis igitur Iudæorum tales literas de cætero, aut inscriptiones exhibuerit, aut super easdem pecunias dederit: extunc tales literæ, aut inscriptiones debent esse nullius valoris, vel roboris: nec recipiens pecunias huiusmodi tenebitur procedere ad earundem solutionem. *Herbur: fol: 241. Janusovius fol: 1124.*

Post VLADISLAUM JAGELLONEM, CASIMIRUS III. Anno 1454. in *Uiehowá* statuit sic: Item cum infideles non debeant ampliori prærogativâ gaudere, quam Christi Dei cultores, nec servi debent esse melioris conditionis, quam filij, statuimus: quod Iudæi potiantur juribus, juxta Constitutiones Wartenses, prout alij Nobiles Terrarum nostrarum, quantum ad præscriptionem, ut videlicet utantur præscriptione trium annorum in obligationibus & inscriptionibus ipsorum. Non poterunt dare aliquam summam pecuniæ super obligationem aliquorum bonorum, aut super literas inscriptionum; quodsi dederint contra prohibitionem ejusmodi statuti, eo ipso, pecuniam perdant; obligatioq; & inscriptio huiusmodi eo ipso sint nullæ. Literas etiam quascunq; super libertates ipsis Iudæis, in Regno nostro degentibus, per Nos post diem Coronationis nostræ concessas, & juri Divino, ac Constitutionibus Terræ-
tribus,

stribus contrarias, penitus revocamus, abolemus, easq; nolumus aliquius roboris vel momenti fieri. Quam revocationem & obligationem eorum, in Regno nostro, per proclamationem publicam omnibus innotescere faciemus; hæc omnia rata, grataq; habere promittimus: & inviolabiliter observare, & ab alijs observari faciemus.

Herbur: fol: 241. Ianusovius fol: 1125.

Post CASIMIRUM III. SIGISMUNDUS I. hæc statuit Cracoviæ & Petricoviæ.

1. Iudæi solvent literas, juxta arbitrium & voluntatem Cancellariæ Nostræ. *Herburtus fol: 242. Ianusovius fol: 1126.*
2. De conspiciendis per seniores Iudæorum pignoribus, ad Iudæos illatis, non videtur nobis factum conveniens: cum singuli pignorantes, id maximè vitare & cavere soleant: ne in egestate, & indigentia sua, cuiuspiam detegantur. Sed mandabimus, ut res oppignorata, & dies earum oppignorationis secundum veterem consuetudinē, in libros Iudæorum inscribantur. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.* Et tandem idem reassumpsit Petricoviæ his verbis: Caterum pignora debebunt inscribere in libros secundum statutum nostrum Cracoviæ in Conventu Regni generali Anno Domini 1532. editum. *Herbur: ubi supra. Ianusovius fol: 1127.*
3. Quoniam verò nimia furum licentia & pluralitas eò maximè crevisse videtur, quòd fures ipsi habeant rerum furto ablatarum, apud Iudæos tutam venditionem: cui malo ut obviari possit, ex consilio Senatorum Regni nostri, & postulantibus Nuntijs Terrarum nostrarum, decrevimus, decernimusq;, ut si Iudæi, pro re furtiva ad se delata, evictorem statuere non possent, aut nollent, in iudicio ad hoc citati, poenā furcæ ipsi, ut culpæ participes & conscij, puniri debent. *Herbur: dicto f. 242. Ianusovius f. 1127.*
4. Statuimus inviolabiliter observandum, Iudæos telonijs quibuscunq; præfici non debere, neq; posse: indignum & juri Divino contrarium censentes, ejus generis homines, aliquibus honoribus & Officijs, inter Christianos fungi debere. *Herbur: & Ianusovius ubi supra.*
5. Et quoniam Iudæi, relicto veteri instituto, projectis signis, per quæ à Christianis dignoscebantur, vestitum Christianis per omnia similem sumplerunt, ut inter Christianos dignosci non possint. Statuimus perpetuò observandum: ut omnes & singuli, ubiq; in Regno nostro Iudæi signa, hoc est, bireta, aut capellos,

seu aliud capitis tegumentum coloris, alias *Zotte*, vbilibet locorum deferant, viatoribus exceptis, per viam enim & itinera, licebit eis signa ejusmodi deponere, aut occultare. Quodsi quispiam ex Iudæis, vti transgressor hujus legis, non deferens capitis tegumentum glauci coloris, Palatino loci, aut ejus Vice-Palatino seu Iudici, secundum morem Terræ cuiuslibet, delatus & ibi convictus fuerit; solvere tenetur toties, quoties constitutioni contravenerit præsentī, vnius floreni pœnam, cujus medietas Palatino, seu Vice-Palatino, sive Iudici, & alia medietas Instigatori cedere debet. *Herbur: fol. 243. Ianusovius fol. 1127.* Sed hæc Constitutio cassata est per Privilegium speciale sub sigillo Camerali à SIGISMUNDO Rege, Vilnæ Anno Domini 1534. ut refert ibidem Ianusovius in registro Statuti sui, sub tit: *Żydowie fol. 1368.*

6. Volumus præterea, ut Iudæi non habeant liberam mercandi, in omnibus rebus facultatem; sed modum per Nos statuendum, in mercimonijs ad victum quærendum, ubiq; in Regno nostro teneant, & diligenter observent, atq; etiam pacta, & conventiones, quas in nonnullis civitatibus majoribus Regni nostri habent, in toto teneant. *Herbur: fol. 233. Ianusovius 1127.*
7. Quod etiam ad providendum securitati eorundem Iudæorum, & ad compescendam licentiosorum audaciam, eisdem Iudæis, in aliquibus locis contulimus vadia, ad magnas summas se extendentia: quæ quidem non ad singulares, & privatas personas, sed duntaxat ad communitatem, aut aliam multitudinem civilem per conspiracyonem, tumultum, & seditionem, ad perniciem & interitum Iudæorum excitatam, extendi debere volumus & declaramus. *Herbur: fol. 233. Ianusovius fol. 1128.*
8. Item, cum Christianis jura Regni, mercaturas, & fora in villis facere prohibeant, multò minus hoc Iudæis licere censemus: imò sub gravissimis pœnis ne talia audeant, interdiciamus eis, & prohibemus sub amissione omnium rerū, juxta statutum antiquum, confiscandarum. *Herbur: & Ianusovius, ubi supra.*
9. Qui Nobiles in Oppidis, aut villis suis Iudæos habent; per Nos licet, ut soli ex eis fructus omnes & emolumenta percipiant, jusq; illis arbitrato suo dicant: verum ex quibus Iudæis, nullum ad Nos commodum pervenit, eos vti Iudæorum jure non permittimus, per Nos & Antecessores Nostros concessio: neq; de injurijs eorum deferri ad Nos volumus: ut ex quibus nullum commodū senti-

sentimus, hi etiam nullum in nobis præsidium habeant collocatum. *Herburt: fol: 243. Ianusovius fol: 1129.*

Forma juramenti Iudaici, contra Christianos
ab ALEXANDRO Rege Statuta.

Quod Judæus debet converti contra solem seorsum, & stare nudipes super unam sedem, indutus pallio, aut chlamide: & pileum Judaicum debet in capite habere: & si lapsus fuerit ter, totidem amittit Fertones, si quartò, manet reus in causa. Tunc dicat is, qui sibi juramentum narrare debet, seu prædicere: Helia Judæe, ego te moneo per has tres literas, & per hanc legem, quam Dominus dedit Moyse, in tabula lapidea, in monte Sinai: quod liber iste, aut Rodale hoc, verum & justum sit, super quod tu Judæe jurare debes: huic verò Christiano, pro tali culpa, sive causa, pro qua duxit te in Iudicium.

Et prædicetur ei juramentum sic.

Quod tu in hac causa non es reus, pro qua hic Christianus te culpat. Ita te DEVS adjuvet ille & idem, qui cælum & terram fecit, aërem & rorem, montes cum vallibus, flores & gramina. Et si reus sis: quod te lepra & venenum invadat, quæ precibus Elisei, Naaman Syrum dimisit, & Giezi invasit. Et si tu reus sis; quod te ignis cælestis comburat, & morbus invadat caducus, & fluxus sanguinis. Et si tu reus fueris: quod tu pereas in anima tua, & in tuo corpore, & in tuis rebus: & ut tibi accidat, sicut Vxori Loth accidit, quæ mutata fuit in statuam salis, quando Gomorrha & Sodoma perijt, fiat & tibi. Et si tu reus es; ut nunquam ad sinum Abrahamæ venires; ubi Christiani, Iudæi, & gentiles, ante Creatorem omnium rerum resurgent. Et si tu reus es, quod te lex Moyse deleat in monte Sinai, quam Dominus dedit Moyse: quam solus DEUS digito suo scripsit in tabula lapidea. Et si tu reus es: quod te confundat omnis scriptura, quæ scripta est, in quinque libris Moyse. Et si tuum juramentum non est iustum, nec mundum, atq; verum: quod te Adonaj deleat suæ Divinitatis potentia, & te suscipiant diaboli, & deducant te in æternam damnationem, in sæcula sæculorum, Amen. Ita refert *Herburt: fol: 243. & Ianusovius fol: 1129.*

1. In constitutione *Anni 1557. fol: 10.* Prohibitum est Judæis, ne equos vendant, contra facientes à Capitano captiventur & equorum confiscatio fiat, ipse autem Judæus suspendatur.

2. In constitutione *Anni 1562. fol: 28.* cautum est; ne Iudæi mercaturas, contra pacta cum Civitatibus inita exercent, juxta statutum *Anni 1538.* Nec salisfodinas vel alias, Telonea, & alias Tenuras per Arendam teneant. *vide infra num: 5.*
3. In constitutione *Anni 1565. fol: 98.* Pacta circa mercimonia & victualia cum Civitatibus inita, cum in Comitibus istis non poterant ab utrinque presentari, ad futura Comitibus generalia hocce negotium remissum est. Interea non derogando quidquam pactis Civitatum; imò ea in suo robore conservando.
4. In eadem Constitutione, *sub folio eodem,* cautum est, ne Christiani utriusque sexus Iudæis in domibus eorundem, tam in Civitatibus & Oppidis Regalibus, quam etiam Spiritualium & Sæcularium, inserviant. Poena statuta est, contra Iudæum, centum marcarum, contra Christianum inservientem, poena carceris: & ut Capitanei & Magistratus super hoc attendant.
5. Ibidem cautum est. Ne Iudæi salisfodinas & alias similes, Telonea, & alias tenuras per arendam teneant, sub poena centum marcarum, toties, quoties ad instantiam Instigatoris, vel Nuntiorum Terrestrium denuntiationem.
6. In constitutione *Anni 1567. fol: 131.* cautum est. Ne Iudæi, contra pacta cum Civitatibus inita, audeant mercaturas exercere: Telonia, salisfodinas, cauponas, & alia bona, in Regno, neque nomine suo, neque alterius teneant, sub poena in Statuto SIGISMUNDI eiusdem *Anni 1538.* expressa. *quæ omnia refert etiam Ianusovius in statuto suo fol: 1130.*

Post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI, in Confœderatione Cracoviæ *Anno Domini 1586.* celebrata (prout videre est in constitutionibus *fol: 404. 2. 213. 213.*) Iudæi prout & alij omnes sub securitatem ejusdem Confœderationis seu *Kaptur*, durante Interregno, recepti sunt. STEPHANUS Rex multa privilegia iisdem dedit, *quæ refert Ianusovius in statuto suo fol: 1131.* Sed quia hæc privilegia nullâ constitutione sunt firmata, in statutum suum non induxit, ad quem curiosum lectorem remitto.

Sub SIGISMUNDO III. id de iisdem constitutum est.

1. Et inprimis *Anno Domini 1588. fol: 490.* Ne Iudæi, Christianos in emendis mercibus & victualibus præveniant, idque sub amissione emptorum, postquam fuerint convicti. Exceptis nundinis capitalibus.

2. Item

2. Item in constitutione *Anni 1616. fol. 21. sub tit: indemnitas* circumscriptum est: ne aliquis in Palatinatu Sandomiriensi Nobilis, aut Civis, audeat se inscribere, pro debito ex registro Iudaico per minorem, seu nondum annos legitimæ ætatis habentem contracto, idq; sub nullitate inscriptionis. Forum in duabus in quocunq; Tribunali Regni, inter causas officij constitutum est.
3. In constitutione *eiusdem Anni 1616. fol. 38. sub tit: Libertas commerciorum*, hoc habetur: quod omnes Ordines M. D. Lithvaniæ instantiam fecerunt, ut Iudæi, præsertim Vilnæ, possint omnes merces ad vendendum exponere. Sed Serenissimus Rex promissit se, hoc negotium primo adventu suo Vilnam, per decretum suum pacificaturum.

4. In constitutione *Anni 1633. fol. 37. sub tit: O Podwoiewodzych & A przyszym wåruiemy*, statutum est. ut soli Vice-Palatini, minores causas civiles Iudæorum judicent & definiant, remotâ appellatione. In majoribus autem appellationem ad Palatinum suum admittant. A Palatinis autem, post Curiam Regiam non concedatur appellatio, nisi in causis centum florenos excedentibus, sub nullitate processûs totius, & pœna centum marcarum, in eodem iudicio, per contravenientem reponenda. Si tamen Iudæus per aliquem contractum, vel scripturam renuntiavit proprio foro, potest in alio conveniri. Insuper Palatini penes suam jurisdictionem in causis criminalibus contra Iudæos, juxta jura antiqua conservantur; & ne Civitates in talibus causis, audeant Iudæos judicare.

In constitutione *Anni 1641. fol. 14. sub tit: O Trybunale respectu Iudæorum M.D. Lithvaniæ* cautum est; ut in omnibus causis, non alibi nisi in schola sua jurent.

In constitutione *Anni 1647. à principio sub tit: Ordinaryine prowentâ* prohibetur, ne Iudæi proventus ordinarios Reipub: teneant, sub confiscatione bonorum, respectu cuius forum in Tribunali inter causas fisci, ad instantiam cujusvis.

In constitutione *Anni 1661. fol. 32. sub tit: Kościoły Gnieznienskie* habetur. Quod licet permissum erat illis Synagogam suam per milites transeuntes dirutam, restaurare; quia tamen clamores in illa Iudæorum, impediabant devotionem in Ecclesijs nostris, alium locum designandum per Commissarios ad id Deputatos, statutum est.

In constitutione *Anni 1670. fol. 38. tit: Postromienie swywoli/*

statutum est, ut Iudæi à centum florenis mutuatis, nonnisi florenos viginti, accipiant. Ubi etiam additum est. Ne famulos Christianos foveant. Item suspectas res, & has, quas jus prohibet illis emere, ne emant nec in pignus accipiant, sub amissione datæ summæ. Item ut sub tempus processionis publicæ, in domibus suis se contineant, nec per plateas discurrant, & cum Sacerdos SS. Sacramentum deferat **beda powinni precz na strone odstepowac** omnino ad partes longius recedant, alias per Magistratus puniantur, salvâ Iurisdictione Palatinali & postcuriali.

De securitate Iudæorum Cracoviensium, vide constitutionem. *Anni 1676. fol. 48.* ubi datur facultas iudicio Castrensi, in præsentia autem Serenissimi Regis Marechalco Regni, tumultus exercentes, captivandi, & iudicandi, & prævia inquisitione, sine appellatione puniendi. Et respectu horum tumultuum, Lauda Prosoviensia *Anni 1672. die 26. Mensis Aprilis & Anni 1676.* approbata sunt.

In constitutione *Anni 1678. fol. 19.* Iudæi Calissiensis & Lublinenses æquiparantur Iudæis Polnaniensibus in solvenda contributione hyemali & in alijs Iuribus.

In constitutione *Anni 1641. fol. 14.* statutum, ut Iudæi M. D. L. in omnibus causis non alibi, quam in Synagogis suis jurent.

Ex Statuto Magni Ducatus Lithuaniae,

1. Iudæi utriusq; sexus ad fidem Christianam conversi, libertatibus & prærogativis Nobilium gaudent, & proles illorum. cap: 12. art: 7. ad finem.
2. Ibidem, Iudæus Iudæum quocunq; modo occidens, iudicetur juxta privilegia eorum.
3. Ibidem, si Nobilis occidat, vel prædetur Iudæum, in flagranti crimine captus poenâ colli puniatur, & omnia damna exinde passa solvat. Nobilis autem impossessionatus, qui nemini inservit, sed aleæ & ebrietatibus indulget, poenâ acsi in recenti crimine captus puniatur. Quodsi Nobilis non voluntariè sed casualiter Iudæum occidat, & aufugiat, tunc citatus ad iudicium competens possessionis suæ, præstito juramento, quod non voluntariè sed casualiter, occidit, tantum taxam capitis & vulnerum, prout Nobili, solvat. Plebeia persona occidens Iudæum etiamsi in flagranti crimine non sit captus, sed ad iudicium suum citatus, ibiq; legitime de crimine convictus, poenâ colli puniatur. Si autem tantum vulne-

vulneraverit, tunc taxam vulnerum sanguinolentorum vel lividorum, ac si Nobili solvat. Quod si ære careat, pœnam carceris & chirurgo pro curatione solvat. Pro minore autem vulnere aut percussione, juxta arbitrium Iudicis, carcerem subeat. Mutilans, pœnam juxta statutum pro membro mutilato solvat.

4. In alijs causis Iudæi juxta privilegia sua judicentur. Etsi ab aliquo fuerint inculpati, Palatini, Capitanei, aut Tenuarii bonorum Regalium, vel Domini proprii, absq; citatione, prout alij subditi libertatibus Nobilium non gaudentes judicentur & condemnentur. Ibidem.

In capite eodem, articulo nono disponitur.

1. Ne Iudæi ad Magistratus & Officia assumantur.
2. Christianos in servitute non habeant; quod si aliquem Christianum in servitutem perpetuam emerit, talis pecuniam amittat, & Christianus libertate gaudeat. Quod si rusticum vel fœminam emerit, tenetur ad judicium venire, & in acta inducere pecuniam pro illis datam, & si notabilem summam dederit, empti per septennium inserviant; si autem non notabilem, tunc ex ista pecunia quolibet anno, rustico **Kubl grossy**; fœminæ autem sexagena respectu laboris, detrahatur, præter victum & amictum, quæ emeritis tenetur illis dare. quod extenditur & ad captos Christianos; vel ejusmodi servos aut captos in bonis suis collocare, & illis **pâ-Bnia** dare poterunt. Prolem tamen illorum ad sectam suam non inducant, nec circumcidât, idq; sub pœna combustionis.
3. Nutrices Christianas, ad lactandos pueros suos non conducant aut inducant, sub pœnâ viginti sexagenarum citanti & convincenti solvenda. In constitutione Anni 1690. lege perpetuâ cautum est, ne Iudæi M. D. L. famulos & ancillas fidei Christianæ teneant, sub pœna centum marcarum.
4. Si bona illis dentur cum subditis, illos insolitis laboribus, & contributionibus ne aggravent. Hæc omnia, & Tartaris prohibentur, ut infra.

In Capite eodem, articulo octavo, statuitur: Ne Iudæi utriusq; sexus utantur in vestitu suo, & armis, auro vel argento, præter annulum vnum deferendum in digito.

In cap: 4. articulo 76. Iudæi arcentur à testimonio ferendo in omni causa, Idem & in cap: 9. articulo 14.

In constitutione Anni 1633. fol. 38. sub tit. Libertas commercio-

rum M. D. L.: Nuntij terrestres istius Ducatus instantiam "pro" Iudæis fecerunt, ut in institis & domibus exponant merces. Sed Serenissimus Rex ad primum adventum suum Vilnam id distulit, vide constitutionem *Anni 1670. fol. 68.* ubi omnia statuta & constitutiones respectu securitatis datæ reassumptæ, vide & constit: *Anni 1678. fol. 23.* ubi Statuta omnia & constitutiones assumptæ, cum declaratione, quod nonrursi à Palatinis vel Capitaneis iudicentur salvâ appellatione post Curiam.

In constit: *Anni 1690. fol. 12.* Ne Christiani illis inserviant; neque ea teneant, forum coram Palatino vel Capitano.

*Ex Constitutionibus Nostris Provincialibus
Gnesnensibus.*

1. Inprimis *lib. 4. fol. 264. sub tit. de Iudæis*, prohibetur sub pœna excommunicationis, ne Christiani Iudæos utriusq; sexûs ad convivium sua invitent, vel cum eis manducant, vel bibant, aut in nuptijs suis vel neomenijs, saltare, vel tripudiare præsumant.
2. Item, Ne Christiani carnes venales, seu alia cibaria ab ijs emanant, ne fortè per hoc Iudæi Christianos, quos hostes suos reputant, fraudulentâ machinatione venenent.
3. Item, si de cætero, quocunq; prætextu, Iudæi à Christianis graves, seu non moderatas vsuras extorserint, Christianorum commercium eis subtrahatur, donec de immoderato gravamine satisfecerint competenter: unde Christiani, si opus fuerit, per censuram Ecclesiasticam compellantur ab eorum commercijs, abstinere. Principibus autem injungitur, ut propter hoc Christianis non sint infensi, sed potius à tanto gravamine, Iudæos studeant prohibere.
4. Item *ibidem fol. 265.* ut Iudæi à Christianis valeant evidentèr discerni, statuitur, & inviolabiliter observari præcipitur, ut omnes & singuli Iudæi utriusq; sexûs, portent unum circulum de panno rubeo, pro signo assutum, sive confutum ante pectus, à parte sinistra, in veste superiori, quam communiter & regulariter portent desuper vestes suas, alias cum extra domos habitationis suæ exeunt, & incedunt, vel in publico, quocunq; modo apparent, aut sese exhibent, vel ostendunt, huiusmodi signum, infra mensem assumere teneantur, à die publicationis constitutionis præsentis, idq; sub pœna, ne Christiani omne emptionis & ven-

& venditionis commercium, & quamcunq; aliam communionem cum illis habeant. *vide § fol: 268. in ijsdem Constitutionibus Provincialibus.*

5. Item fol: eodem & sequenti statutum est; Ne Iudæi inter Christianos permixti habitent, sed in aliquo sequestrato loco Civitatis, vel villæ, domos sibi contiguas sive conjunctas habeant, ita ut à communi habitatione Christianorum, septo, muro, vel fossato, Iudæorum habitatio separetur. Aliàs injunctum erat Episcopis Diœcesanis, & Dominis temporalibus, vt tam Christianos quàm Iudæos quorum domus intermixtæ erant, ad venditionem, seu permutationem earundem, juxta arbitrium boni viri, censurâ & poenâ convenienti compellant. Hinc cùm Cracoviæ inter Christianos mixti habitaverint, in locum separatum secesserunt, prout & nunc habitant, quod in alijs Civitatibus non videmus servari.
6. Item ibidem fol: 266. statuitur. Si Sacramentum altaris (hoc est Sanctissimum Sacramentum) ante domos Iudæorum deferri contingat, ipsi Iudæi, audito sonitu companulæ, quàmprimùm, intra domos suas se recipiant, & fenestras, ac ostia sua claudant.
7. Ibidem statuitur: vt post dictam separationem domorum, Iudæi in vna Civitate vel villa, vnicam tantùm Synagogam habeant. De jure autem Canonico in cap: 3. de Iudæis & Sarracenis, de Synagogis Iudæorum sic habetur: Iudæi antiquas Synagogas erigere possunt, novas autem nequaquam, in cap: autem 7. eodem tit: sic habetur: Iudæi veteres Synagogas, in priorem statum reformare possunt, novas autem erigere nequeunt. Quæ duo capitula Juris Canonici, Fermosinus in tractatu secundo criminalium, ad titulum hunc, sic intelligenda esse dicit: Quòd Iudæi licet permittantur Synagogas collapsas & ruinam minantes, restaurare, non tamen ampliores & pretiosiores facere, & exaltare: nec antiquas funditus dirutas in locis, vbi antiquæ fuerunt, ædificare. Quia res semel destructa si reficiatur, non dicitur eadem, sed nova & diversa. Idem dicit Barbosa in Commentarijs ad dicta capitula. Atq; illud verbum, reædificare, accipiunt pro restaurare, quos vide, & præcipuè Fermosinum.
8. Ut Iudæi Parocho, intra cuius Parochiæ terminos manserint, pro eo, quòd loca in quibus Christiani habitare deberent, occupent; juxta quantitatem damni, quod ei ex hoc inferunt, ad arbitrium Diœcesani loci, omnes proventus refundere compellantur. *Ibidem fol: 266.*

9. Item prohibetur, ne stugas & balnea Christianorum frequentent.
Ibidem.

10. Ne servos, nec ancillas, aut nutrices, seu quæcunq; mancipia, die noctuq; in suis domibus retinere præsumant. *Ibidem fol: 266. Et folio 268.* Quod & jure Canonico in cap: 1. de Iudæis statuitur, ut nullum Christianum mancipium Iudæo serviat, sed datis duodecem solidis pro quolibet bono mancipio, ipsum quicumq; Christianorum, seu ad ingenuitatem, seu ad servitium, licentiam habeat redimendi. Et si Christianus fieri desiderat, & non permittitur, idem fiat, quia nefas est, quem Christus redemit, blasphemum Christi in servitutis vinculis detineri. Et in cap: 2. eodem tit: disponitur. Nulli Iudæo liceat Christianum mancipium in suo dominio retinere, sed si qui apud eos inveniuntur, libertas eis servetur. Hi verò in possessione eorum sunt, licet, legum, districtione liberi sint, tamen quia colendis eorum diutius adhæserunt, utpote conditione loci debentes, ad colenda rura remaneant, consuetas pensiones prædictis viris præbentes. Cuncta etiam, quæ de colonis vel originarijs, jura præcipiunt, peragant, & nihil eis extra hoc oneris indicatur. Quod si quispiam Iudæorum, aliquem de his, vel ad alium transferre locum, vel aliud obsequium retinere voluerit, ipsi sibi imputet, qui jus coloniarum, & jus dominij, sibi juris severitate damnavit. In capitulo autem. Ad hæc. eodem titulo de Iudæis disponit: Ne familiari servitio Iudæorum Christiani sint: *verba capituli eiusdem:* Ad hæc omnibus Christianis, qui sunt in jurisdictione vestra penitus interdictis, & si necesse fuerit, districtione Ecclesiasticâ compellatis eosdem, ne Iudæorum servitio se assidue, pro aliqua mercede exponant, quod & obstetricibus & nutricibus eorum prohibere curetis, ne infantes Iudæorum, in eorundem domibus nutrire præsumant. Quoniam Iudæorum mores, & nostri in nullo concordant, & ipsi de facile, ob continuam conversationem, & assiduam familiaritatem, ad suam superstitionem, & perfidiam simplicium animos inclinarent. Idem habetur in eodem jure Canonico, & eodem tit: de Iudæis cap: 13. de nutricibus, *tenoris sequentis:* Et si Iudæos, quos propria culpa submisit perpetuæ servituti, pietas Christiana receptet & sustineat cohabitationem illorum: ingrati tamen nobis esse non debent, ut reddant Christianis pro gratia contumeliam, & de familiaritate contemptum, qui tanquam misericorditer in nostram familiaritatem admissi, nobis illam retributionem impendant.

dunt, quam (juxta vulgare illud proverbium,) mus in pera, serpens in gremio, & ignis in sinu suis consueverunt hospitibus exhibere. Accepimus autem, quod Iudæi faciunt Christianas filiorum suorum nutrices, & (quod non tantum dicere, sed etiam nefandum est cogitare) cum in die Resurrectionis Dominicæ illis recipere Corpus & Sanguinem JESU Christi contingit, per triduum antequam eos lactent, lac effundere faciunt in latrinam. Alia insuper contra fidem Catholicam detestabilia, & inaudita committunt, propter quæ fidelibus est verendum, ne Divinam indignationem incurrant; cum eos perpetrare patiuntur indignè, quæ fidei nostræ confusionem inducunt. Inhibemus ergo distri-ctè, ne de cætero nutrices, vel servientes habeant Christianos, ne filij liberæ, filijs famulentur ancillæ, sed tanquam servi à Domino reprobati, in cujus mortem nequiter coniurârunt, se saltem per effectum operis recognoscant servos illorum, quos Christi mors liberos, & illos servos effecit. Si verò nutrices & servientes non dimiserint Christianos, sub excommunicationis pœna inhibeatis distri-ctè omnibus Christianis, ne cum eis commercium aliquod audeant exercere. *hucusq; textus juris Canonici.*

11. Ad recipiendum teloneum, seu aliud publicum aliquatenus non assumantur. *Ibidem fol: 266.*
12. Si quis Iudæus cum aliqua Christiana fornicationis vitium deprehensus fuerit commisisse; quoadusq; decem marcas ad minus pro emenda solverit, districto carceri mancipetur; & mulier Christiana, quæ tantum scelus commisit, per civitatem fustigata, de ipsa civitate, sine spe redeundi penitus expellatur. *fol: 267.*
13. Supplicandum Synodus censuit Sacræ Regiæ Majestati; ut numerum & multitudinem Iudæorum in Provincia Gnesnensi & præsertim in civitate Cracoviensi, ad numerum certum, quem locus illis designat^o capiet, dignetur redigere. In alijs quoq; locis ubi prius non fuerunt illis incolatum^o prohibere, efficereq;, ut domos à Christianis non emant, & quas emerunt, rursus revendant Christianis intra certum tempus per Majestatem Regiam præfixum, illis sint privati. *fol: 267.*
14. Synagogas novas ubiq; etiam Cracoviæ muro extructas, destrui facere mandent. Licet enim ex pietate Christiana Iudæi ab Ecclesia tolerantur, tamen eorum numerus augeri debet minimè, qui juxta sacrorum Canonum dispositionem veteres Synagogas reformare, novas autem præsertim ex muro minimè construere possunt.

15. In civitate Cracoviensi præter sex testudines pro rebus eorum conservandis deinceps apud Christianos non habeant, juxta compactata inter Reverendissimum in Christo Patrem (qui tunc erat Gamratus Episcopus Cracoviensis) & Magnificum Dominos Episcopum & Palatinum Cracoviensem desuper facta, & per Sacram Regiam Majestatem confirmata.
16. Cum Iudæi diebus sacris labores suos publicè exerceant, & negotientur contra sacrorum Canonum & juris publici sanctiones, in scandalum multorum atq; oppressionem, & contemptum Christianæ libertatis, ideo agendum esse censuit sacra Synodus apud Sacram Regiam Majestatem ut id prohibeat, atq; huic malo edito suo Regio caveat. *Ibidem fol. 269.*
17. Ex dispositione quoque Iuris Canonici cap: 4. tit: de Iudæis statutum est, ut Iudæi ostia vel fenestras in die Parasceves aperta non habeant, sed clausa teneant totâ die. Idem in cap: 15. eodem titulo statuitur: In diebus tamen lamentationis, & Dominicæ Passionis in publicum minimè prodeant, eò, quòd nonnulli ex ipsis talibus diebus (sicut accepimus), & ornatiùs non erubescunt incedere, ac Christianis, qui Sacratissimæ Passionis memoriam exhibentes, lamentationis signa prætendunt, illudere non formidant. Ideo districtissimè præcipimus, ne in contumeliam Creatoris, proflire præsumant. Et quoniam illius dissimulare non debemus opprobrium, qui probra nostra delevit. Præcipimus, præsumptores huiusmodi per Principes sæculares condignæ animadversionis adiectione compesci, ne Crucifixum pro nobis aliquatenus blasphemare præsumant. Hæc itaq; de jure Regni Nostri, tum ex jure Canonico, tum ex Constitutionibus nostris Provincialibus Collegimus. Sed dolendum est, quòd multa in usu & viridi observantia non sunt, & Iudæi majori libertate quandoq; quàm Christiani gaudeant, & faciliorem aditum habeant.

S. Q V I N T U S

De Paganis.

Placuit hic adijcere, quod Regi Poloniae pareant quoque gentes Machometicae seu gentili labe infectae, ut in Lithvania sunt Tartari *Liptowie* dicti, & in oris Russiae Ceremissi, de illis aliquid scribendum esse censui. Et quidem in *Stat. Lithvanico cap: 12. art: 9. statuitur.* ne Tartari aut alij Machometicae sectae homines ad Magistratum assumantur, ne mancipia Christiana habeant, ne nutricibus, ancillis, & famulis Christianis utantur, non aliter ac de Iudaeis supra dictum est. Idem & in *constit: Anni 1616. fol: 45. cautum est.* In *cap: eodem, art: 10.* poena pro homicidio Tartari descripta est. In *cap: 11. art: 33.* definitus est processus contra Tartarum praedonem. In *cap: 9. art: 14.* qui Tartari & quando ad testimonium admittendi sunt.

In constitutione *Anni 1616. fol: 45.* prohibetur, ne Tartari cum mulieribus Christianis matrimonia contrahant, sub poena colli per vtrumque subeunda. Forum in Iudicio Castrensi, ad instantiam cuiusque;

In constitutione *Anni 1616. fol: 45. sub tit: O Tatarach W.X. Litewskiego* cavetur. Ne Tartari M. Ducatus Lithvaniae, bona haereditaria a Nobilibus emant, empta ut in spatio duorum annorum dividant, sub poena medietatis taxae in statuto descriptae, successores haereditum dictorum bonorum, redimendo eadem bona, detrahenda, Forum Tribunal.

Item ibidem, statutum est, ut Nobiles, bona, Reipub: a Tartaris absque consensu Regio ementes, omnia onera etiam expeditionis bellicae subeant, sub privatione bonorum. Forum in Tribunali, ad instantiam cuiusque; terminus peremptorius.

De servitio Tartarorum Magni Ducatus Lithvaniae, & quod pecunia ad militandum non possunt conducere, sub poenis tam contra conducentes, quam contra ipsos Tartaros; necnon de poenis respectu violentiarum, rapinarum, & aliorum excessuum per illos in expeditione bellica commissorum, & perpetratorum, sequentes constitutiones latae sunt.

Inprimis videatur constitutio *Anni Domini 1608. fol: 864.* Item

constitutio *Anni 1611. fol. 47.* Item constitutio *Anni 1613. fol. 11.*
 Item constitutio *Anni 1616. fol. 45.* Item constitutio *Anni 1620. fol. 16.*
 Item constit: *Anni 1628. fol. 2. sub tit. O żołnierzu z Woiewodztwa.*
 fol. 43. Item constitutio *Anni 1662. fol. 22.*

In constitutione *Anni 1677.* bona Terrestria Tartarorum M.
 Ducatus Lithvaniæ, ab omnibus oneribus & transitibus liberantur.

De confirmatione jurium, consuetudinum, & privilegiorum
 Tartarorum M. D. Lithvaniæ, videantur constitutiones. Inprimis
 constitutio *Anni 1607. ubi supra.* Item constitutio *Anni 1629. fol. 16.*
 Item const: *1670. fol. 48.* Item constitutio *Anni 1673. fol. 20.* Item
 constit: *Anni 1674. fol. 35.* Item constitutio *Anni 1677. fol. 16.* Item
 constitutio *Anni 1678. fol. 23.* In qua constitutione *Anni 1678.* id
 adjunctum est, quod Tartari M. D. Lithvaniæ non obstante quod
 in exercitu R. & M. D. L. inserviant, ad commotionem generalem
 cum Nobilitate tenentur juxta Statutum Lithvaniæ. In constitutio-
 ne autem *Anni 1659. fol. 16. sub tit. Confirmatio Przywileiow M.*
L. X. Privilegia Tartarorum M. D. Lithvaniæ & Volinensium à
 Serenissimis Regibus data, confirmantur. Inter paganos numeran-
 tur etiam Cingari, de quibus statutum est: ne tolerentur in Regno,
 sed expellantur, & si quis illos foveret, puniatur tanquam complex
 banniti, forum judicium Castrense, sed in Palatinatu Podlachia hæc
 complicitas cessat, & ut Capitanei teneantur illos expellere, vide
 constit: *1557 & 58.* In constitutione quoq; *Anni Domini 1624. fol. 10.*
 statutum est, ne aliquis audeat Valachos & Serbos impoessionatos
 penes se fovere, sub pœna de Cingaribus.

S. FINALIS

De Contributione capitali Judæ- orum & Tartarorum.

Æ contributiones solent in Comitibus generalibus sta-
 tuti & qualiter statuuntur subjungendum censui.
 Quantum itaq; ad contributionem Iudæorum. STE-
 PHANUS Rex *Anno Domini 1577.* statuit, ut Iudæi in
 civitatibus & Oppidis tam Regalibus, quam Spirituali-
 um, & Sæcularium Nobilium, à quolibet capite (habito tamen re-
 spectu miserabilium) solverent. Anno

Anno Domini 1578. idem statuit.

Anno autem 1580. ut Iudæi tam Regni quàm Magni Ducatus Lithvaniæ per florenum vnum & medium. Tandem Anno 1581. ut summam triginta millium solverent.

Sub SIGISMUNDO III. *Anno Domini 1588. ut per vnum florenum (nemine excepto) tam Iudæi Regni, quàm Ducatus Lithvaniæ solverent.*

Anno Domini 1589. ut Iudæi in Regno summam viginti millium, Magni autem Ducatus Lithvaniæ sex millia florenorum, idq; sub pœna confiscationis bonorum. Idem & Anno Domini 1590.

In Anno Domini 1591. ut Iudæi tam Regni, quàm M. D. Lithvaniæ in civitatibus, oppidis, & in villis, tam Regalibus, quàm Spiritualium & Sæcularium (habito respectu miserabilium) per vnũ florenum solverent. Idem & Anno Domini 1593. Idem & Anno Domini 1595. Idem & Anno Domini 1596. ut refert Ianusovius in Statuto suo à fol. 1131. & videre licet in vniversalibus literis contributionum cuiusq; anni supra allegati.

In Anno 1598. per florenum, ut in vniversalibus literis contributionum ejusdem Anni. Idem & Anno 1601. Idem & Anno 1602. Idem & Anno 1603. Idem Anno 1607. Anno 1609. & 1611. in Regno per quadraginta grossos. Lithvanici per unum florenum.

Anno 1613. in Regno summa septuaginta millium florenorum, in Lithuania trium millium florenorum. In Anno 1616. in Regno per florenum unum, in Lithuania juxta antiquam taxam. Anno Domini 1618. in Regno per unum florenum. Idem & 1619. Anno 1620. in Regno summam florenorum septuaginta millium, in Lithuania trium millium. Anno 1621. in Regno viginti duo millia florenorum. In Lithuania trium millium. Anno 1624. in Regno per vnum florenũ. in Lithuania, trium millium summam. Anno 1626. in Regno summam sexaginta duorum millium florenorum. In Lithuania summam trium millium pro vnica contributione, quæ fuit triplex. Et rursus in eodem anno quadruplex contributio imposita est, pro qualibet, summa pro vnica contributione trium millium florenorum. Anno 1627. Regnicolis, quinquaginta duorum millium florenorum. Lithvanicis pro duplici contributione capitali, sex millia. Anno 1628. Regnicolis summa sexaginta millium flor: Lithvanicis, viginti millia flor: Anno 1629. Regnicolis summa flor: septuaginta millium, Lithvanicis octo millium. Item eodem anno, Regnicolis octuaginta millium, Lithvanicis, pro quadruplici, duodecim millia florenor:

Anno 1631. Regnicolis, quadraginta quinque millium. Lithvanicis pro triplici contributione, pro duobus annis, pro quolibet anno novem millium.

Anno 1633. Regnicolis, octuaginta millia flor. Lithvanicis prout in anno 1631.

Anno 1634. Regnicolis, summa octuaginta millium, Lithvanicis decem millium.

Anno 1635. Regnicolis sexaginta millium florenorum Lithvanicis, quindecim millium.

Anno 1637. Regnicolis, sexaginta millium flor.

Anno 1638. Regnicolis sexaginta millium florenorum.

Anno 1642. Regnicolis, summa sexaginta millium flor.

Anno 1643. Regnicolis septuaginta millium. Lithvanicis tria millia.

Anno 1647. Lithvanicis duodecem millia. Idem & *Anno 1644.*

Anno 1650. Regnicolis septuaginta millium. Itidem 1652, 1653, & 1654.

Anno 1655. Regnicolis septuaginta millium flor: respectu contributionis capitalis, respectu commotionis generalis viginti millium florenorum. Idem & *Anno 1658.*

Anno 1659. centum millia florenorum.

Ab anno 1661 usque ad annum 1690. per centum quinque millia flor: excepto anno 1685. ducenta millia florenorum, computando retenta antiqua Iudaei autem Lithvanici, *Anno 1650,* viginti quatuor millia flor.

Anno 1652. Triginta millium flor:

Anno 1653. respectu contributionis capitalis sex millia florenorum, & respectu fumalium, quatuor millia.

Anno 1654. Quadraginta millia florenorum.

Anno 1655. Triginta millia florenorum, & praeterea communem contributionem capitalem, hoc est tria millia.

Anno 1658. Decem millia, respectu fumalium quindecim millia flor.

Anno 1659. Tam respectu contributionis capitalis, quam respectu fumalium, tantum decem millia flor:

Anno 1661. Respectu utriusque contributionis tantum duodecim millia florenorum.

Anno Domini 1662. Per florenos duos à capite singulorum.

Anno Domini 1667. Respectu contributionis capitalis decem millia florenorum.

Anno Domini 1670. Quindecim millia.

Anno Domini 1673. Respectu contributionis capitalis, viginti millia florenorum.

Anno

Anno Domini 1676. Decem millia contributionis capitalis.

Anno Domini 1677. & 1678. viginti millia.

Hoc tamen notandum, quod Iudæi Regni & M. D. Lithvaniæ solutâ contributione capitali, ab alijs contributionibus regulariter liberi remanent, non item Christiani, cum tamen Iudæi Christianis præripiunt omnia mercimonia.

Tartari M. D. Lithvaniæ non servientes in bello, solent etiam contributionem capitalem persolvere. Et aliquando imposita est illis, à singulis capitibus, aliquando per vnum florenum, aliquando per duos florenos, aliquando per tres, aliquando certa summa imponitur illis, aliquando duorum millium, aliquando sex millium, ut videre est in volumine constitutionum.

TITULUS SEPTIMUS

De Interregno.

Interregnum multis modis accidere solet. *Primò* mortem naturali Regis. *Secundò* per coactam depositionem aut expulsionem. Exemplum apud nos fuit de VLADISLAO Loctico Rege (sic dicto, quasi vnius cubiti staturam, ferens, teste Cromero in vita eius fol. apud me 236.) qui post Silesianam expeditionem in Majorem Poloniam cum copijs profectus, quieti, otio, & voluptatibus se dedit, quæ res ei perniti-osa fuit. Etenim milites in bellis rapto vivere assueti, nec in pace quidem, ab injurijs, & vexationibus tenuiorum, & Ecclesiasticorum bonorum direptionibus, ingenuarumq; matronarum & virginum stupris sibi temperabant. Eam licentiam ille non modo non coër-cebat, sed indulgentiâ magis alebat, cætera quoq; boni & vigilan-tis Principis munera negligentiùs obibat. muliercularum amori-bus irretitus, ita; ut externi quoq; & finitimi Saxones, pleraq; Po-loniæ & Pomeraniæ oras impunè latrocinijs infestarent. Quibus de-rebus cum frustra admonitus & reprehensus esset aliquoties ab An-drea Episcopo Posnaniensi, cumq; nihilominus Ecclesiastica bona vexarentur, Episcopus toti Diœcesi suæ sacris interdixit. Et quam-vis satisfecerit Episcopo VLADISLAVS, tamen odium ejus ita altè radices egit in animis hominum, ut conventu apud Posnaniam ha-bito,

bito, regnum ipsi absenti tunc fortè, & in maiorem Poloniam profecto, post tertium annum abrogarent; Henricoq; Glogoviensi, qui id ambiebat, & alijs suæ stirpis Ducibus præteritis, **VENCESLAVM** Boëmorum Regem crearent, quod retineret is etiam tunc munitiones quasdam in tractu Cracoviensi, & nemo potentior hostis obijci **VLADISLAO** posset. Hucusq; verba Cromeri loco citato cum sequi:

Tertiò. Interregnum accidit per liberam resignationem seu abdicationem Regni, quem modum Strada, de bello Belgico lib. 1. decadis primæ fol. 5, ignotum Principum aulæ prodigium vocat, ut cum posset imperare, desineret. Exemplum apud externos habes in **CAROLO V.** Romanorum Imperatore, qui ingravescente in dies valetudine præfractus prostratusq; ut suprema cõponeret, & quam rerum molem sustinere diutius pro dignitate, quæ se imperiumq; deceret, haud posset, omni se Belgij Burgundiæq; Imperio abdicavit, & in Philippum suum, Regnorum Provinciarum & Insularum ubiq; existentium possessionem transtulit. Et ex codice (quem ad sublevandam memoriam secum attulerat) tanquam è rationario Imperij Gallicâ linguâ conscripto Bruxellis, octavo Calendas Novembris *Anno Domini 1555.* abdicationem ipsemet publicè recitando. **FERDINANDO** autem Fratri suo, multis ante annis Regi Romanorum creato coronam sceptrumq; Imperij per Gvil Orangi Principem transmissit, & novo Principi aulâ relictâ, privata in domo aliquandiu confedit. Tandem instructâ classe è Zelandia cum suis sororibus Heleonora ac Maria Reginis Viduis, illa Galliæ, hac Ungariæ, secundâ navigatione Laredum Cantabriæ portum invehit. Vix descenderat ex prætoria navi, cum fœda illico exorta in portu tempestas classem impetu disjecit, prætoriam hausit, quasi non vectura amplius Cæsarem, Cæsarisq; fortunam. Ferunt ubi primum littus attingit, prostratum in genua osculo terram libasse atq; addidisse: salutari à se reverenter communem parentem, utq; nudus è matris olim vtero prodierat, ita ad alteram hanc matrem libentissimè reverti nudum. Et verò cum in Cantabriam appulsus, ac profectus inde Burgos, raros admodum sibi obvios vidit Hispanos proceres (quod nempe solus incomitatusq; titulis suis **CAROLVS** non allexerat) sensit tum primum nuditatem suam. Accessit & illud, quod ex centum aureorum millibus (quem sibi redditum ex immensis opibus tantummodo seposuerat) cum eorum parte opus esset, quâ famulos aliquot donaret, dimitteretq; expectandum illi plusculum.

nec

nec sine stomacho Burgis fuit, ita occasionem nonnullis fortè præbuit affirmandi: Regnis vix ejuratis cœpisse Carolum initi consilij pœnitere. Quanquam alij ipso ejurationis die mutasse illum sententiam ex eo narrant, quòd aliquot post annis cum Cardinalis Granvellanus ex occasione PHILIPPO Regi revocasset in mentem, anniversarium illum esse diem, quo CAROLUS Pater Imperio Regnisq; cesserat, responderit illico Rex, & hunc quoq; anniversarium esse, quo illum cessisse pœnituit. Sed Strada temerè id fuisse sparsum refutat. Itaq; Carolus Vellisofetum lecticà devehctus, paululum cum Nepote Carolo Hispaniæ Principe demoratus, ad Divi Iusti, Hieromynianum Cænobium rectà se contulit, vbi constitui sibi domūculam iusserat, ibiq; se inclusit, relictis penes se duodecem famulis, & vno equo, in quo aliquando obequitabat recreationis causā colles vicinos, aliquando hortorum culturæ indulgit, sæpe fabricandis horologijs, Iannello Turriono instruente, tum in tollendis aquis in sublime, operam dabat, alijsq; inventionibus per dictum Iannellum artefactis delectabatur. Inter quas inventiones Iannelli illud memorandum fuit, quòd fecerit ferreas molas per se versatiles, tantæ subtilitatis, parvitatq; vt manicā occultatas mortachus, faciliè ferret, cū tamen quotidie molerent tantum tritici, quantum hominibus octo in singulos dies alendis abundè esset. Sed huiusmodi delectaciunculæ initio crebriores fuere, dein verò admonente morbo parcius adhibitæ; Caroloq; postmodum maior cura fuit, stas monachorum psallentium precibus frequenter interesse; non rarè Sanctorum volumina lectitare: ac pijs rebus miscere sermones, sollicito crebrius noxarum confessione animam ac cælesti pabulo (quanquā interdū non ieiunus) pascere, id enim ob stomachi languorem indultum ei à Summo Pontifice fuerat. Quin etiam plexo è funiculis flagello exigere à se, antea actæ vitæ pœnas perseverè capitis; quos inde funiculos à PHILIPPO Rege reverenter habitos, ab eoq; morti proximo afferri ad se iussos, & vt erant cruore CAROLI Patris aspersi, Filio PHILIPPO Tertio inter Austriacæ monumenta pietatis asservari fama est. Postremò pro matre sua anniversario persoluto, sibi exequias vivus & præsens, pullā veste opertus, in Templo decantantibus monachis circumstantibus molem tumuli, atratā veste indutis, fecit & celebravit: sacrificantiq; propior factus, accensam facem, quam gestabat manu sublati in cælum oculis tradidit, hæc verba proferens: Ego te vitæ & mortis arbiter oro, quæsoq; vt quemadmodum oblatum hunc à me cereum Sacerdos

capit, sic commendatam in manus tuas hanc animam Tu quandoq; libuerit Tibi, in sinum complexusq; Tuos benignè suscipias. Quibus verbis finitis, humi procubit, renovatisq; omnium, qui aderant lachrymis, quasi depositus in tumulum, supremâ lamentatione comploratus est. Atq; hoc videlicet rudimento Carolus vicinæ jam mortis proludebat, namq; altero ab exequijs die febris correptus eaq; paulatim excedente consumptus, Toletano Antistite procurante, quæ Christiano ritu luctanti animæ suppeditantur adjuncta, Religiosiq; qui frequentes è Cænobio circumstabant, abeunti hospiti expeditum iter in catus piorum comprecantibus, nocte ante festam, lucem S. Evangelistæ Matthæi hoc est vigesimâ primâ Septembris *Anno Domini 1558.* ætatis suæ anno octo & quinquaginta post duos abdicationis Imperij & Regnorum, vita excessit morbo articulari fractus. Hæc Strada ubi supra à folio quinto ad folium decimum tertium, vbi plura de ista abdicatione CAROLI videre potes curiose Lector.

Simile exemplum abdicationis Regni nostri à JOANNE CASIMIRO IV factæ nostris temporibus vidimus. Hic *Anno Domini 1668. die 12 Junij*, convocatis ad se DD. Senatoribus, mentem suam de abdicando Regno, privatim declaravit & aperuit. Ad quod stupefacti Senatores, primò rationibus, tandem precibus S. R. M. submissè rogârunt, vt à proposito hoc abstinere nec afflictæ Patriæ majorem afflictionem per orbitatem hanc addere dignaretur: sed cum nec rationes, nec preces valerent, negotium hoc ad totam Rempub: spectare exposuerunt. Interea temporis Illustrissimus Prazmowski protunc Archiepiscopus Gnesnensis, tum & alij Senatores, per literas privatas, de mente & proposito Serenissimi Regis abdicandi Regnum Palatinatus omnes informârunt, vt in proximis generalibus Comitij, per Nuntios suos Terrestres, à proposito hoc S. R. M. precibus & instantijs humilibus avocare studeant, & conentur. Itaq; dum Comitia generalia Varsoviæ, felix exordium die 27. Augusti ejusdem anni sumpserunt. Illustris Dominus Stephanus Sarnowski, vti Nuntiorum Terrestrium Mareschalcus, post osculum Regiæ manûs die 29. Augusti, disertâ oratione S. R. M. allocutus est. Turbatos esse omnium Regni Civium animos, acceptâ notitiâ de proposito S. R. M. abdicandi Regnum, spem tamen bonam concipere, quòd S. R. M. mutato proposito optatam declarationem dabit, atq; sic turbatos animos recreabit. A Throno Regio, Reverendissimus Dominus Andreas Olszowski Vice-Cancellarius protunc

Regn

Regni in hunc sensum respondit. Aperuit quidem S. R. M. ante Comitia hæc, DD. Senatoribus propositum suum abdicandi Regnū, quod inter varios fortunæ fluctus victor tamen per annos viginti sustinuit. Sed cum hoc negotium ad totam Rempub: spectat, illud ad præsentia Comitia distulit, & cum res magni momenti sit, ad deliberandum adhuc sumpsit, sciens ubi maius periculum est, cautiùs & accuratiùs agendum esse. die tertiâ Mensis Septembris advenientes, is idem Reverendissimus Dominus Vice-Cancellarius, indoluit fatis suis in sermone suo, quod ex officio suo, non tam libēs, quàm obsequendo iussui S. R. M. formulam de abdicando Regno à S. R. M. sibi traditam sit prælecturus. Sed Senatus, Equesterq; Ordo enixè S. R. M. supplicavit, ut dignaretur hunc actum tristē ad sequentem sessionem differri, ad quæ postulata illorum consensit, die itaq; quartâ Septembris, is idem Reverendissimus Vice-Cancellarius Regni, in hunc sensum allocutus est Rempub: Serenissimum Regem, post tot deliberationes studiosè factas, & maturè trutinatas in proposito suo abdicandi Regnum permanere: non aliquo fastidio regnandi, sed ob fessam valetudinem, tum ut æternæ salutis suæ melius consulere possit & valeat. Hic auditis Senatus Equesterq; Ordo infelicitati suæ id adscripserunt, accusando fata, quæ mutare non valebant. Sed ne Serenissimum Regem inconsolatum dimitterent, per decem in circa dies consultarunt, de provisione annuali Serenissimo Regi ex proventibus Regni danda, summamq; centum quinquaginta mill: floren: Polonicalium constituerunt, diplomataq; assecurandæ provisionis ab vtrinq; conscripta sunt.

Venit tandem dies 16. Mensis Septembris atro notandus calculo, quo Serenissimus REX ex palatio suburbano, magno numero Senatorum & Equestris Ordinis stipatus, ad Ecclesiam Collegiatam S. Ioannis profectus, ibidemq; Sacrificio Missæ devotissimè audito, in arcem se contulit, & in loco solito sub baldachino consedit, Reverendissimoq; Vice-cancellario Regni toties memorato ad thronum suum vocato, ut tempus & horam abdicationis Regni faciendæ publicâ voce in conspectu totius Reipub: denuntiaret, diplomataq; ejusdem abdicationis legeret, ordinavit. Itaq; Reverendissimus Dominus Vice-Cancellarius Regni, tristi vultu, brevi sermone, tempus abdicationis advenisse publicavit. Perillustis autem Dominus Małachowski protunc Referendarius Regni, nunc autem Episcopus Cracoviensis, diplomata abdicationis mœstâ voce legit, post lecturam eius tam diploma abdicationis & Reversale provisionis à Repub: factæ

ab utrinque subscripta sunt, sub ratihabitione Palatinatum ex quo in Comitibus particularibus nihil antecederet actum fuerat. Præfata diplomata abdicationis in constit. *Anni 1668. folio 1.* & diploma reversale nomine statutum *fol. 7. vide*, quæ ratihabitione postea Pactis Conventis Serenissimi Regis MICHAELIS inserta est. His peractis Serenissimus diploma electionis & coronationis suæ rubro involutum serico Reipub: reddidit; breviq; sermone, sed pleno affectus erga Patriam & Rempub: incepto, sed cum ob gemitus & lachrymas ex oculis prorumpentes non posset eundem continuare, reliquum sermonis in charta à se conscripti prælegendum præfato Reverendissimo Vice-Cancellario tradidit. Audivit Senatus totusq; Equestris Ordo non sine dolore maximo, hanc paternam Serenissimi valedictionem, & tandem Senatus ore Illustrissimi Archiepiscopi pro paterno affectu, pro sedulo regimine, summas gratias egit rogando; ne Serenissimus sponte desinens regnare, desinat amore & affectu antiquo Patriam & Rempub: prosequi, promittendo constantem erga Serenissimum observantiam, devotionem & amorem: finitq; hæc gratiarum actione, provolutus ad genua Serenissimi, dexteram eius osculatus est, idem & alij Senatores non sine lachrymis & singultibus fecerunt. Similem gratiarum actionem Mareschalcus nomine suo & totius Equestris Ordinis fecit, quibus sæpe prænominatus Dominus Vice-Cancellarius disertâ oratione (prout illi innatum erat) nomine Serenissimi respondit, & ad osculandam Serenissimi manum invitavit. Finito hoc mæsto abdicationis Regni spectaculo, omnes Senatores, totusq; Equester Ordo Serenissimum (licet Serenissimo renitente, quasi jam non Rex, sed privata persona esset) ad palatium suburbanum, unde venerat, reduxerunt, toto populo utriusq; sexus per plateas, voces tristes & lachrymabiles edente. Ubi paucotempore Serenissimus commorans ad statum Zivicensem sese transfudit, auditurus, quem Successorem in Regno habiturus esset. Et cum audivit MICHAELEM in Regem electum esse, summo gaudio perfusus, fines Regni reliquit, & in Galliam (immemor quanta ibi Princeps adhuc, passus fuerit) se contulit. Refert enim Everhardus Wassenbergius, in suo carcere intitulo Gallico, quanta passus fuerit iste Princeps à Gallis, quæ ab illo fusè scripta in compendium redigo, ut sciat Polonia, quo affectu debeat ferri in gentem Gallicam, dum sanguinem Regium Poloniæ, ita ignominiosè tractarunt. Hic Princeps, ne otio delitesceret, paucotempore stipatus, ut alias Regiones, ita & Galliam peragrarè destina-

vit.

vit. Galli suspitione conceptâ, quod favens Domui Austriacæ, per
lustrare voluit portus, Civitates & oppida Galliæ, ut his visis &
lustratis, cum exercitu Imperatoris Romani, captato tempore, pos-
sit aggredi, & incommoda Gallis facere, dum ad Oppidum Mar-
tegues pervenisset, à Nargonio Castellano illius arcis, instruente Co-
mite Ludovico Valesio, Regis Galliæ protunc illius provinciæ gu-
bernatore, captus, in angusto fornice cum aliquot personis deten-
tus est: & sub prætextu majoris commoditatis & decentiæ ad Pa-
latium Archiepiscopale Salonæ, vili equo, centum militibus præce-
dentibus, tot sequentibus à tergo, in vicinum Oppidum Martegues
præeunte Chantarenâ Præfecto custodiæ corporis Gubernatoris Pro-
vinciæ illius deductus est: inde Salonam in vehiculo sejugibus equis
adductus est; concurrentibus vilioris vulgi hominibus perisulam
habentibus, quod cum armata manu Galliam ingressus fuerit, & in
oppugnationibus manifestè deprehensus, & ut publicus hostis ca-
ptus fuerit: adeoq; truci vultu, crudeli supercilio, vlttricibus minis,
curram Principis circumstantes non aliter, acsi cum triginta sex
personis integrum Galliæ Regnum subjugare præsumeret; ad arcem
usq; vociferantes, & contumelijs innumerabilibus afficientes profe-
cuti sunt. Et nisi publicâ potestate prohibitum fuisset, in Principem
sanguinis Regij Poloniæ manus violentas iniecissent, & in frustula
dissecassent: Princeps itaq; JOANNES CASIMIRUS noster in Pa-
latium Archiepiscopi Arelanensis ingressus, centum militibus sex ju-
giter ante cameram cum observantibus, in vna exigua camera cum
sat exigua porticu, non sine afflictione animi sui remansit occlusus.
Interim tam ipse Serenissimus Princeps, quàm Urbanus Octavus
Summus Pontifex, tum Serenissimus VLADISLAUS IV. Rex Po-
loniæ, Frater Principis capti germanus, & Proceres Regni, pro e-
liberatione egerunt. Interea temporis suspitionem novam Rex
Galliæ & Cardinalis Risellius eius Consiliarius intimus innovavit.
Quod VLADISLAUS IV. podagrâ debilitatus ad termas quatuor
milliaribus à Vienna distantes ex consilio Medicorum se contule-
rat, non aliâ specie & intentione, quàm ut communicato con-
silio cum Imperatore Romanorum, nova foedera, contra Regem
Galliæ iniret, & detenti despectiq; Principis Fratris sui germani
ignominiam acri bello vindicaret, exindeq; Rex Galliæ, Serenissimū
Principem nostrum custodiri severius mandavit. Et cum Chanta-
rena Regi Galliæ detulerit, Serenissimum Principem fugam mo-
liri (cum ipse Chantarena per subordinatas personas id Serenissi-

mo Principi svaferit) tandem publicè, id maxima cum calliditate & astutia sua publicavit, ut innocentissimum Principem, odio & injurijs omnium exhiberet. Ideo post carcerem Salvonæ, novem mensibus sustentum, in Segestorum Oppidum (vulgo Cisteronum) in limitibus Provinciæ & Delphinatûs ad Druentiam sitam Civitatem, non amœnitate loci, non domorum structurâ, nec plateis, nec templis, nec publicis operibus, sed tantum asperitate loci, muro duplici, & quod titulo Episcopatus gaudeat, & utriusq; Regionis Delphinatûs & Provinciæ clausa sit, celebris & clara. Sed & ad radicem præcelsi, pyramidalis formæ, ad quam ascensus non nisi unâ viâ patet, cætera prærupti montis, dorsum huius castellum ingens (modernum ævum Fortalitium appellat) occupat, cuius aditus & ingressus duobus propugnaculis munitur. Ab hoc dorso deinde scopulus tantæ altitudinis, cælum versùs eminet, ut vix homo in castello constitutus, quis sit, è fastigio agnosci possit. In cacumine demum huius scopuli (ad quem nullatenus, nisi per acclives gradus, adminiculo scarum perveniri potest) parvula sacra ades quam prisca Gallorum pietas construxit, & modernâ mirâ metamorphosi in carcerem Ioannis Principis nostri, convertit. Cum autem hinc nisi Dædalicâ arte quemquam posse fugere impossibile esset, nihilominus hoc etiam Galliâ timente non solum angustis fenestrellis (quæ duæ tantum lumen admittebant) ferro duplici, sed anfractum etiam camini noviter extructi, ne & hæc viâ Princeps sibi forsitan consuleret, crate ferreâ munivit. Ad hunc ergo locum, tam altum, præruptum, horridum, solitarium, Princeps Ioannes, vno curru, sejugibus equis, cum ingenti ludibrio à prænominato Chantarena deductus, occlusus, familiaribus Principis amotis, per sex menses cum summa ignominia, irrisione, & macerie detentus est. Tandem cum VLADISLAUS IV. Rex Poloniæ, instantiam indignabundus & auctoritatem suâ interposuerit, ex tam squalido & ignominioso carcere, ad alium carcerem non ita sordidum, & rigorosum, captivus tamen, in sylvam S. Vincentij seu Boscum Vincennarium deductus est, & in itinere paulo humanius tractatus est. In ingressu tamen ad carcerem & in ipso carcere ludibria multa & rigorem sensit. Et non prius dimissus est, quàm VLADISLAUS IV. per ablegatum suum extraordinarium ad Regem Galliæ missum, certis conditionibus & cautione de non vindicando eum, liberasset, in quo carcere ultimo Serenissimus JOANNES per sex Menses prope integros mansit. Plura vide apud Wassen-

Wassenbergium qualiter & post dimissionem suam ex carcere tractatus fuerit hic innocentissimus Princeps, mihi insinuasse sufficit. Hoc addito, quod is Serenissimus in Gallia die 16. Decembr: Anno Domini 1672. Niverniæ audito tristi nuntio de capto per Turcas Camenecio, ultimam vitæ suæ periodum clausit: sed ex Gallia in vrna honorificentissimè advectus, in Basilica Cracoviensi præsentente Serenissimo JOANNE III. Rege sepultus est. Sed ne iste modus vacandi Throni Regij in Polonia in posterum fiat, Serenissimo MICHAELI Regi inter alia pacta conventa & hic articulus de non abdicando Regno insertus est. Ut est videre in Pactis Conventis ejusdem Serenissimi MICHAELIS Regis, articulo 4to, Anno 1669. Qui tamen articulus omissus est in pactis conventis cum Serenissimo JOANNE III. Rege.

Quarto modo Interregnum accidit per desertationem Throni Regij. Exemplum apud Nos in HENRICO VALESIO Gallo, de cuius electione & desertatione Regni, nonnulla ex Maximiliano Fredro Castellano Leopoliensi, qui commentarium brevem rerum Polonicarum à morte SIGISMUNDI AUGUSTI in lucem edidit.

Mortuo SIGISMUNDO AUGUSTO Rege Poloniæ ex stirpe JAGELLONICA, è paterna linea ultimo, nullâ prole relicta, sed solum Serenissimâ ANNA Sorore suâ germanâ, provectionis quidem ætatis, nuptijs tamen adhuc aptâ, res in Interregnum devenit, & dies electionis novi Regis juxta præscriptum juris in loco solito assignata. Adveniente tempore electionis die 7. Januarij Anno Domini 1573. plurimi Candidati ad Regnum Poloniæ capeßendum per Oratores suos comparuerunt, quorum legationes post peracta præliminaria auditæ sunt. Et cum legatus Marchionis Brandenburgici, Ducis Prussiæ, necessaria quædam se allaturum sparsit, placuit illi dare ante alios audientiam, sed nihil aliud in sua oratione magis postulavit, nisi ut Princeps ejus, vti civis Polonus possit locum in Senatu habere, cui responsum est, sufficere Duci beneficium Reipub: cui tanti feudi munus contulerat; locum verò in Senatu & suffragium in eligendo Rege non posse concedi.

Hoc expedito Oratore Brandenburgico, intromissus est ad Collegium utriusq; ordinis IOANNES FRANCISCUS COMMENDONIVS Cardinalis Legatus, & Orator Summi Pontificis, qui in sua oratione nomine Summi Pontificis, vti communis Patris & Pastoris nihil aliud postulavit, nisi vt more Antecessorum suorum, Proceres Regni cum Equestri Ordine, curam diligentem habere Fidei Catholicæ Romanæ

dignarentur, & Regem talem eligerent, qualem & Respub: Polona & vniversæ Reipublicæ Christianæ tempora postulant, & qui sit a vitæ & Catholicæ pietatis cultor & amator, pro quo paterno affectu, & pastoralis sollicitudine ingentes gratiæ actæ sunt Summo Pontifici & Legato. Postea sequenti die admissi sunt in consessum Reipub: legati & Oratores Maximiliani Imperatoris Romanorum, quorum vnus disertâ oratione nomine Imperatorio duos filios ejusdem proposuit, vnum primogenitum nuper in Regem Ungariæ coronatum, alterum Ernestum Archiducem Austriæ. Sed quia ut illum primum in Regem suum eligatis, illud forsan prudentes sententias vestras morabitur, ne duorum populorum Rex factus, alterum negligentius habeat, quæ re non titulo Regem habere, & regi vultis, quem extra Regnum morari, à temporibus VLADISLAI Ungari Regis vestri veremini, atq; sic in laudes Ernesti excurrit, & eum recommendavit, & multa commoda obtulit.

Orta postea est controversia inter legatos Galliæ, & Regis Hispaniarum, de præcedentia, de ingressu ad Collegium Senatûs & Equestris Ordinis: & cùm à Repub: legati Galliæ prælati essent, Legato Regis Hispaniarum. Hispanus nolens se postponi, maluit non auditus, in Hispaniam, salutatâ tantum Serenissimâ Annâ redire.

Itaq; legati Galliæ admissi sunt, quorum vnus, Henricum Valesium Ducem Andevensem, CAROLI IX. Regis Galliarum, Fratrem germanum multis laudibus extulit, & quæ commoda inde Reipub: Polonæ possint evenire exposuit, & nonnulla obtulit. His oratoribus Imperatoris & Regis Galliæ, responsum datum est, vt expectare dignentur finem & eventum electionis.

Non deërant & legationes Electorum Principû Imperij pro Ernesto Archiduce Austriæ.

Fuerunt item Regis Sueciæ, Imperatoris Turcarum, Magni Ducis Moschorum Legati, suorum Principum studia promoventes.

Auditis præmissis, legationibus, lectis literis per Legatos à suis Principibus Reipublic: redditis, consideratis commodis & incommodis per Legatos pro suis Principibus allatis; trutinatâ, beneq; perpensâ boni publici utilitate, licet varij sensus Senatorum & Equestris Ordinis fuerint; nonnulliq; ex incolis Regni coronam Regiam tacitè ambiebant; prævaluit tandem major pars suffragiorum in HENRICVM VALESIVM, discrepantesq; partim svasu, partim precibus, partim promissis, & omni alio meliori modo, ingenio dexterrimorum, & præcipuè Joannis Zamoyscij, in
vnam

vnā sententiam pro VALESIO tracti sunt. Incolæ autem ambientes Regnum, pulchro invento ejusdem Zamoyscij submoti sunt. Instabat enim; quoniam externorum Competitorum Oratores verantur esse præsentēs, dum darentur de eligendo Rege sententiæ & suffragia, justum & æquum esse, vt & incolæ Regni, si qui sunt ambientes purpuram Regiam, à consensu nostro absint. Quo audito Zamoyscij sermone nemo illorum, partim ob verecundiam, partim ob metum inuidiæ, vel confusionis, ausus est assurgere, sicq; de eligendo Piasło disceptatio sopita est. Simile quid factum fuit sub VLADISLAO Tertio Rege Poloniæ, nam cum factiosi turbas necerent in coronando hoc Rege, Joannes Oleśnicus (cognominatus Głowa-cius) Marechalculus è Senatus-consulto pronuntiavit ad Nobilitatem, vt quibus placeret VLADISLAUM coronari, in dextram discederent, qui aliter senserint, in lævam. Id vbi factum est, unā voce omnes, VLADISLAUM Regem esse jusserunt. Melstinus verò cum Sbanſcio & Strasso, qui in editiorem locum contradicendi ascenderant, turpiter deturbati sunt. Ita Cromerus in historia sua, lib. 21. fol. 455. Itaq; instabant Palatinus, vt Archiepiscopus Gnesnensis (qui tunc erat Jacobus Vchański partium Imperatoris) electionem Regis nominaret. Erat tunc pridie Pentecostes, & sole jam ad occasum vergente, intervenit Mielecius Podoliæ Palatinus, vt denuntiatio ad diem Lunæ sequentem differretur zelozissimè instans indecorum dicens, Regem tam illustrem nocturno tempore denuntiari, quod & obtinuit. Adveniente die Lunæ, variæ disceptationes intermixtæ sunt, dum ad vesperam dies inclinaret, omnes petierunt Archiepiscopum, vt ad denuntiationem Regis accederet, & cum jam assurgeret, intervenit Andreas Comes de Gorka, & à parte Grochoviensi, (nam Joannes Firleius Cracoviensis, & Nicol: Mielecius Podol: Palatini, animadverso, quod post semel ac iterum sententias & suffragia singulorum Palatinatum diligenter excepta, favor in Henricum inclinaret vnā cum alijs paucis, quos penes erat confœderatio de Religione dissidentium, Grochoviam secesserant, nec ad commune consilium, licet aliquoties invitati fuerint, venire voluerunt, non alio fine, quàm vt confœderationem, per cunctationem suam & contrarietatem HENRICO firmare & stabilire possent) cum diplomate Confœderationis comparens denuntiavit, etiam & suos in Henricum consensisse, quo audito, omnium, vocibus excitatus est Illustrissimus Archiepiscopus, vt ampliùs non tardaret, sed ad denuntiationem Regis accederet. Itaq; ite-

rum atq; iterum & tertio interrogavit, an convenirent in nominationem HENRICI Regis, omnibus acclamantibus, quod sic, eundem renuntiavit. Et ad Ecclesiam Collegiatam Varfaviensem tituli S. Joannis itum est, pro gratiarum actione DEO Omnipotenti pro felicissimo successu electionis, & ibidem iterum publicatio facta est, Regis noviter electi.

Quatriduo post, Oratores Gallici ad campum electoralem vocati sunt, quibus in præsencia totius Reipub: pacta conscripta lecta sunt, & an ea, tam nomine HENRICI in Regem electi, quam etiam CAROLI Regis Galliarum acceptare, juramentoq; nomine Principum suorum confirmare velint, quæsitum est. In quod cum consensissent, ad juramentum præstandum admissi sunt, post quod juramentum ab illis præstitum Mareschalcus Regni solenni ritu ex officio suo HENRICVM in Regem Poloniae esse electum altâ voce publicè proclamavit. His actis legati in Galliam mittendi electi sunt octo ex Senatu utriusq; gentis, inter quos Primas Legationis fuit Adamus Konarscius Episcopus Posnaniensis & quinque ex Equestri Ordine utriusq; gentis tam Poloniae, quam Lithvanicae. Quibus præter pacta conventa, instructio alia separata in scriptis tradita est, in qua data est potestas tractationis de concludendo matrimonio Serenissimæ Annæ Principis cum Serenitate sua. Quibus sic instructi Legati, iter versùs Galliam, idq; per Saxoniam arripuerunt, sed jussu Augusti Electoris Ducis Saxoniae, Lipsiæ ab inepto itinere remorati sunt. Quod Legati nostri agrè ferentes, cum per illud impedimentum & autoritas Reipub: læsa, & jus gentium violatum esset, è medio sui Joannem Herburtum ad præfatû Ducem misere, quem ita sermone suo commovit, ut mox Legatos post multos amplexus factos dimiserit. Itaq; Legati summa cum celeritate, iter suum versùs Galliam profecuti sunt, & urbem Parisiorum die 14. Calendarum Augusti summo cum applausu introducti sunt. Tertio die, post ingressum suum in Urbem Parisiorum, primò Regem Galliarum, Reginam Catharinam Matrem, & Isabellam Austriam uxorem Regis salutârunt, sequentibus diebus ipsum HENRICVM adierunt, pacta conventa obtulerunt, & quod ipsis à Reipub: commissum fuerat exposuerunt, quibus HENRICVS libenter consensit, & eadem accepavit, & juramento corporali se comprobaturum promisit, solo puncto de matrimonio ineundo cum Serenissima Anna, & de Confederatione dissidentium in Religione, ad futura Comitia coronationis suæ dilatis.

Quæ

Quæ transactiones Legatorum cum HENRICO, ad 5. Idus Septembris, tempus consumpserunt.

Postridie ejusdem diei mane, ad Ecclesiam principalem Parisiensem sub titulo Beatæ Mariæ Virginis, Rex Galliarum, HENRICVS, Rex Navarrae Borbonius, Reginae, Oratores nostri, cum Legatis Summi Pontificis, Regis Hispaniarum, Scotiae, Venetorum, aliorumq; Principum, Cardinales quatuor, Borbonius, Lotharingij duo, Estensis quartus, Episcopi, Senatores, Nobiles, & Cives innumeri confluerunt; ibiq; sacris peractis, HENRICVS Rex Poloniae electus ante majus altare flexis genibus, in manu Episcopi Posnaniensis, spectantibus illis omnibus, juxta formam ab Oratoribus & Legatis nostris porrectam juramentum præstitit; post eum Rex Galliae ad ea omnia præstanda, quæ Legati & Oratores eorum circa electionem HENRICI juramento sponderunt.

Tandem quarto Idus Septembris, ad Palatium Parlamenti Parisiensis descensum est, ubi in præsentia omnium præmissorum, Oratores & Legati nostri decretum seu diploma electionis HENRICI argentea theca inclusum præmisso sermone ab Episcopo Posnaniensi, ante Reges deposuerunt. Quod postquam publicè lectum fuit, summo cum applausu Regibus & alijs omnibus genu flexis, hymnus *Te Deum laudamus*, decantatus est. Postea Legati nostri assurgente Rege Galliae & alijs omnibus, manum Regiam HENRICI electi osculati sunt, & per aliquot dies convivij insignibus excepti, & muneribus à CAROLO Rege Galliarum donati, iter in Poloniam cum Rege suo accelerabant.

Interim Rex Galliae HENRICO in Regem Poloniae electo, Fratri suo germano, ut magnum honorem exhiberet, ab urbe secretim egressus, HENRICVM medium inter se & Regem Navarrae in Urbem Parisiensem ad Palatium Parlamenti summa cum pompa, retro introduxit, ibidemq; per Cancellarium Regni Galliae sigillum Regium oblatum est, concessâ jussu Regis Galliae potestate, ut omnia pro arbitrio suo disponderet, honores & officia distribueret, quoad usq; in Gallia commoraretur, & sic multi post dies inter applausus & gratulationes consumpti sunt.

Interim Legati nostri rogârunt HENRICVM, ut iter in Poloniam acceleraret. Itaq; præmisso ante se Zborovio, vno ex Legatis Polonis, ipse quarto Calendarum Octobris Anno Domini 1573. cum alijs Legatis Polonis, Nuntio Sedis Apostolicæ, Ludovico Gonzaga, Duce Novioduni, Hedecorum, Carolo Duce Meduariæ, Alber-

to Comite Rodosiarum, Mareschalco Franciæ, Villoctaro Præfecto aulæ, & diversis Comitibus, Vice-Comitibus, & Nobilibus Galliæ, Lutetiâ discessit, quem & ipsemet Rex Galliæ ad viginti milliaria comitatus est, & ultra processisset, ni morbus inopinatus impedivisset. Factâ valedictione, Rex Galliæ Lutetiam reversus est, HENRICVS autem Poloniam versùs properavit, per Lotharingiam, inde per Germaniam. Et quidem Heidelbergiæ Fridericum Palatinum Rheni invisit, Francfordiam ad Mænum transgressus, Fuldæ Natalis Domini festa absolvit. Tandem à Philippo Lantgravio cum tribus millibus equitum solenniter exceptus est, postea per Saxoniam nomine Augusti Ducis à Casimiro ejus genero salutatus, & cum bis mille equitibus honorificè deductus, inde ad Locros nomine Cæsaris MAXIMILIANI, cum mille & quingentis equitibus cum summo honore susceptus, fines demum Marchionis Brandeburgensis attingit, cujus omne obsequium & humanitatem expertus. Tandem octavo Calendarum Februarij *Anno Domini 1574.* Medzirecium pervenit, vbi Stanislaus Karnkovivs Episcopus Vladislaviensis cum numerosa Nobilitate veniens, Regem disertâ oratione salutavit. Miedzirecio Posnaniam itum est, vbi cum ingenti lætitia omnium magnificentissimè à Proceribus & Nobilitate majoris Poloniæ susceptus est. Inde Cracoviam versùs properavit, ut funeri Regis Antecessoris adesset, sed Senatores à latere consulendo valetudini defessi Regis persuaserunt, ut aliquis Purpuratorum Galliæ mitteretur. Itaq; priusquam Rex Cracoviam advenit, sepultura & exequiæ SIGISMUNDI Regis AVGVSTI, die duodecimo Mensis Februarij, solitis cum ceremonijs absolutæ sunt. quibus præter Senatores, Ordines & Officiales Regni, externorum Principum Legati, Summi Pontificis, Imperatoris, Regum Franciæ, & Electi Poloniæ, Ungariæ, Sveciæ, Ferrariæ, Venetorum, Brandenburgii, & aliorum adfuerunt. His peractis, HENRICUS Rex vnico milliari ab Urbe Cracovia, die 18. Mensis Februarij stetit, cui obviam Senatores, Officiales, Nobilitas & alij iverunt, & nomine omnium Ordinum Petrus Miscovius Episcopus Plocensis Regem succinctâ oratione salutavit, utq; bono ordine, Urbem ingrederetur, invitavit, interim Archimareschalqus, quo ordine ad Urbem procederetur, disposuit. Progrediebatur HENRICVS sub aurato cælo, albo insidens equo, datus est honos Purpuratis, qui cum HENRICO aderant. (vbi Dux Gvisius, & alij Ducum præcipui) qui medij inter binos Senatores Regem antecederant, in Urbem, atq; ipsam arcem vix horâ secundâ noctis ingressus

Rex.

Rex, ad Ecclesiam Cathedralem descendit, ibiq; fufis DEO precibus, salutatum Serenissimam Annam rectâ è Templo perrexit, dies sequens (hoc est decimanona Februarij) vacua fuit à curis publicis, die vigesima, Senatus & Legati Provinciarum, ad arcem convocati sunt, vbi Stanislaus Sandivogius, Czarncovius, Regem nomine Nuntiorum Provinciarum salutavit sermone latino, quem sermonem Joannes Zamoscus Secretarius Capitaneus Belzensis, gallicè interpretatus est. Tum Rex ipse per se gallicè respondit, quæ Faurus Pibracus, Latinè interpretatus est, gratias agendo, quòd sibi tam potens regnum obtulerint, invigilaturumve supremi Numinis auxilio adjuvante, ne sua regimina reprobari possint. Quantum verò ad libertates seu firmandas seu confirmandas attineret, non tantum scripta chartâ & privilegio, sed sanguine & vitâ se obsignaturum velle. Ad quæ responsum est, nomine omnium: non desperare Rempub: Serenissimi Regis regimina fore secūdiora, quem superis sic disponentibus, in tanto numero competitorum dignissimum iudicavit, & pro coronatione dies sequens destinatus est. Quibus peractis eodem die, vespertino tempore, more antiquo, Templum Sancti Stanislai (in Rupella dictum) pedester visitavit, & rursus in arcem solenniter reductus est. Itaq; adveniente die Coronationis, solitis cum cæremonijs Coronatio Regis peracta est, Iacobo Vchaniski Archiepiscopo Gnesnensi coronam Regiam imponente. Et dum Rex deberet coronari, dissidentes magno cum clamore vferunt, vt & confœderationem suam de dissidentibus in Fide, iurejurando confirmaret: quâ vociferatione Rex diutiùs genibus flexis distinebatur, tandem moderando dissidium, pacem servatam iri, salvis iuribus tam Romanæ Ecclesiæ Catholicæ, & dissidentium conclusum est, quo moderamine adinvento dissidentes conquieverunt, & solennia Coronationis felicem effectum habuerunt. Coronatione perfectâ, ac obedientiâ à Cracoviensi Urbe die sequenti (vt moris est) solenni ritu redditâ, sequenti die Comitia exordium habuerunt, quæ in ijs tractata fuerint, & quæ acciderint, videatur Fredro & Solcovius. Post peracta Comitia Coronationis, Legati Provinciarum servatis solennitatibus ad suas provincias discesserunt, plurimis Senatoribus penes latus Regium remanentibus, vt novum Regni inhabitatorem præsentia suâ recrearent. HENRICVS Rex optimatum animos studens sibi conciliare, non solum bona publica benemeritorum præmia illis contulit, sed etiam patrimonium mensæ Regiæ plerisq; concessit. Hæc Equester Ordo videns contra statuta fieri, agrè tulit, vt videre est apud Fredro fol. 114. cum sequ.

Et

Et dum HENRICUS Rex Cracoviæ manens, partim venationibus extra Urbem vacabat, hastiludijs, tum alijs oblectamentis animum suum recreabat, turbavit illum inopinatus casus. Avis quædam, allato secum filo, cum se ad tectum Palatij ante fenestras Regias, Rege tunc prandente alligasset, eodem filo suspensa remansit, quo audito populus divulgavit arduum negotium manere Rempub: è Gallia, prout & evenit, nam ex Gallia Mater HENRICI eundem certiore fecit, & ut ad Regnum hæreditarium, dimisso Regno Poloniæ, quamprimùm veniret, ni otius adesset, posse aliquem à parte Principis de Conde reperiri, qui in absentia ejus, ad sceptræ Regni Galliæ capeffenda molimina strueret. Hic tristis nuntius non leviter animum Regis affecit: convocatisq; tribus consiliarijs suis intimis Gallis, iter arripere in Galliam, constituit, sed consilij suaserunt, vt cum Senatoribus Regni penes latus suum residentibus, prius conferret. Itaq; convocato Senatu, consilium secretum cum illis init. Condolent Senatores, non dissuadent imò optant discessum in Galliam, seq; comites itineris futuros pollicentur, modò cum tota Repub: de hoc negotio tractet. Expiscatus Senatorum animos solvit congressum: rogando, vt die sequenti, tardiùs, quàm consueverant, illum adirent. Interea ad vesperam illius diei, qui erat decimus octavus Mensis Iunij, quinti à coronatione sua, convocat dictos suos tres Consiliarios intimos, equos parare jubet, depositisq; literis sub tegumento mensæ, (vel vt vult Solicovius lecti) eadem nocte per posteriorem arcis januam, equo conscenso, cum octo comitibus, alijs omnibus ignorantibus, primâ luce diei Oswiecum, inde ad Pozynam Oppidum Silesiæ pervenit. Postquam illuxit dies, dum Joannes Tencinius Regij cubiculi protunc Magister, de inopinato Regis discessu rescivit, assumpto sibi pro comite Nicolao Zebrzydovio, conscensis velocissimis equis celeri cursu prosequuntur Regem, & ultra jam Pozynam assecuti, provoluti ad pedes Regis, rogant velit supersedere ab incæpto itinere, ne se, suamq; fidem, honorem, lexistimationem, taliter deferendo Regnum, prostituat. Nihil apud Regem valere ejusmodi preces, sed anulum è digito suo Regio detractum Tencinio in signum & tesseram sui reditus ad Regnum dedit, pollicendo, compositis & firmatis rebus suis in Gallia, in Poloniam rediturum, subjungendo, cætera ex literis meis à Nobis in conclavi nostro Regio Cracoviæ relictis, quas curate unicuiq; reddi, ad quos scriptæ & intitulatæ sunt, tum à Carolo Danzeo & Alemano Consiliarijs meis intelligetis. His dictis versus Viennam,

iter

iter arripuit, vbi ab Imperatore humanissimè receptus est. Nam postquam rescivit Imperator HENRICVM paucis milliaribus abesse, duos filios suos juniores ad tertium ab Urbe lapidem ire obviam iussit, & ipse Imperator cum primarijs Proceribus ad pontem majorem Danubij processit, & facto amplexu, Viennam ad Palatium deduxit. Viennâ Venetias, vbi reperit obvium sibi Legatum Cardinalis Holsij Episcopi Varmiensis, Româ ad se missum, suadentis, ne Regnû Poloniæ disponente DEO cum omnium applausu & consensu delatum deferat, & curam ipsius abijciat. Ad quæ Rex respondit; multas excusationes discessus sui in Galliam adferendo, curam tamen habiturum, ne Regnum Poloniæ per absentiam suam aliquod damnum patiatur. Non diu HENRICVS Venetijs moratus per Sabaudiam in Galliam properavit. Atq; sic in Regē Galliæ vinctus & coronatus est, ipsâ Dominicâ Quinquagesimæ, quâ ante annum Polonum sceptrû acceperat. Discessu inopinato HENRICI consternati sunt omnes. Interim Tencinius ab HENRICO reversus, literas Regias sub tapete (vt ipse insinuaverat) relictas quærit, illis inventis convocat Senatores, tunc Cracoviæ præsentés ad Palatium, reddit, iisdem literas easdem. Lectæ sunt in publico confessu, vocatus & Danzeus intimus HENRICI Consiliarius, ut de discessu Regis sufficienter informet. Quid opus facto sit, Senatores cum nonnullis ex Equestri Ordine, tunc Cracoviæ commorantibus, consilium ineunt.

Placuit mittere per tabellarios Viennam literas ad HENRICVM, tum ad Principes viciniore denuntiando eis discessum HENRICI in Galliam, præter scitum & expectationem omnium. Ad HENRICVM autem, vt memor fidei & juramenti præstiti; memor salutis, & incolumitatis omnium, redeat ad Regnum Poloniæ. Vix dum, tabellarius cum talibus literis abierat, adferuntur Viennâ literæ ab HENRICO ad Ordines scriptæ, in quibus discessum suum inscijs Ordinibus factum excusabat; & vt Legati ad eum in Galliam mitterentur expostulabat, cum quibus possit de reditu suo conferre, & consulere malis & incommodis, quæ Reipub. ex diuturnitate absentiae suæ possent evenire.

Discessum inopinatum HENRICI non tantum fama publica ad Proceres Regni detulit, sed & Senatores Cracoviæ manentes, singulis amicis suis per literas denuntiârunt. Itaq; Cracoviam properant de Repub. in communi consulturi. Petunt sibi negotium discessus Regij referri. Proferuntur literæ Regiæ; tum quid factum fuerit,

fuerit, quale responsum ad literas Regias datum enarratur. Sed cum scirent non posse quidquam concludi absente maiore parte Ordinū, dicunt Conventus Generalis Varaviae diem decimam Mensis Septembris (Sulcovius vult quod ad Festum S. Bartholomaei Apostoli) eiusdem anni, de tempore Conventuum Provincialium, utq; Palatini Equestrem Ordinem informet, ut pro die assignato, si visum foret Varavianam conveniant, non posse aliter salvari Rempub: quam si in commune consultaretur, significarentq; ocyus, si consilium hoc Equestri Ordini placeret.

Non displicuit hoc consilium Equestri Ordini, imò gratia magnae per literas actae, quod tam pio & bono exemplo sibi praerent, se non reluctantes secuturos. Sed M. D. Lithvaniae non facile assentiebatur, tum ob angustiam temporis, tum ob periculum à Moschis, ne cum ad Conventum generalem irent, Moschus interim Lithvaniam ingrederetur.

Verum nostri negotijs Reipub: manus apposuerunt: milites ad praesidia limitum missi & ex omni parte securitati Reipub: provisum est. In Conventibus tamen Provincialibus, Equester Ordo contra Senatores assurrexit, inculpando illos ex sola suspitione indulgentiae & assensus in profectionem Regiam. Sed postquam Senatores literas Regias protulerunt, & innocentiam suam deduxerunt, versa querela in Regem, & itum fuisset in suffragia pro eligendo novo Rege, nisi aliquorum prudentia & autoritas obstitisset, svadendo, ut Legati ad Regem in Galliam mittantur, qui mentem HENRICI exquirant; fidelitatem Reipub: coram confirmet, modò ille regimen: vel si gravius in hoc periculo agere oportet, requiratur tempus sui regressus: nisi hoc obtineatur, definiatur illi à Repub:, nisi intra duos tresve menses adfuerit, cogi populum Polonum novae electionis: non posse enim regimen subsistere sine rectore. Cum applausu summo Equester Ordo hanc sententiam Senatorum recepit; dictumq; negotium Oratoribus Provincialium, quatenus in Conventu generali Varaviensi id promoverent.

Adveniente tempore, indicto per Conventus particulares Provincialium, Conventus generalis Varaviae, confluunt Proceres, & Equester Ordo. Post exauditas Legationes variorum Principum, etiam Imperatoris Turcarum, lectae sunt literae ab HENRICO Vienna de data 18. Septembris Anno Domini 1574. ad Rempub: scriptae. Quibus perlectis fautores HENRICI incusabantur, & literae paulò acerbiores ad HENRICVM scriptae, ut pro duodecima Mensis

sis Maij anni sequentis, ad Regnum Poloniae redeat, quodsi non venerit, sibi de novo Rege cogitandum esse.

Cum his literis Hieronymus Rozdrazevius Secretarius major Regni & Joannes Thomas Drohoievius mittuntur, quos Solikovi-
us bono Patriae studio, Archiepiscopo Gnesnensi, tum Czarncovio
Episcopo Vladislaviensi & Tenczynio conscijs præjerat. Non
aderant huic Conventui Lithvani, quia tardius conveniebant, aut
convenire noluerant, quod non per Primate[m] (pro more) con-
vocarentur, sed autoritate paucorum Conventuum Provincialium
utpote Cracoviensis, Posnaniensis & Sendomiriensis Palatinatum.
Damnosum quidem mansit in posteritatem (*scripsit Fredro fol: 207.*)
autoritatem Primatis à paucis usurpari, sed periculum Reipub:
prævaluit, cum præsertim Interrex impar esset tuendæ Reipub: &
segnis admodum in prævidendis malis: censura tamen illius Con-
ventus & autoritas mansit penes titulum Primatis. Allatæ quoq;
sunt literæ ab HENRICO ad Primate[m], de data Lugduni 14. Se-
ptembris Anno Domini 1574. in quibus inculcavit Primate[m], quod
sine autoritate ejus permiserit Conventus Particulares seditiosos,
& lustrationes armatas, acsi jam Throno Regio vacante. Postquam
dies [duodecima] Maij advenit, Ordines. vt pactum erat Stęzyciam,
confluxerunt. In quo Conventu literæ, quas Legati nostri ab
HENRICO attulerant, lectæ sunt, in quibus benevolentiam & con-
stantiam suam erga Regnum Poloniae expressit, nec oportere tem-
poris & dierum mensuram circumscribi, ocyus imò, quam Ordinum
decreto dicta reditum suum vocaret dies, se velle in Polonia[m] re-
dire, modò rebus Gallicis tutum provideret, interim Legatos suos
ad Ordines mittere, & vt pauca mora adventui illorum detur, po-
stulavit. Dum aliæ legationes à Principibus audiebantur, avidè ex-
pectabantur Legati HENRICI, quorum expectationem fautores
HENRICI summo cum studio promovebant. Sed cum tardius ad-
ventarent, Ordines credentes se ludificari, ad novi Regis electionem
procedendum esse acclamârunt. Multi pro MAXIMILIANO laborabant
quorum conatus vt alij reprimerent Piasum urgere cæperunt. Atq;
sic in varia studia distractis omnibus, Conventus ille rebus infectis
dissolutus est. Interim odia & dissensiones invalescebant, nonnulli
qui HENRICI causæ & nomini studebant, in periculum deducti, multi
interfecti. Solicitatur à multis Archiepiscopus, vt cum vix aliqua
spes redituri Regis supersit, & moram de mora neciteret, & vellet
utrumq; Regnum tenere, cum tamen in Polonia nonnisi præsentem

regnare posse, non per Interregem, vt Convocationem generalem Ordinum Varſaviæ indiceret. Itaq; Archiepiſcopus Gneſnenſis hactenus pro HENRICO fortis ſatis & animoſus, labefcens, ex quo MAXIMILIANVS Imperator ſuis rebus apud Archiepiſcopum non deerat. Convocationem generalem Varſaviam pro die tertia Octobris indixit, quæ una tantum vix duravit *vt refert Sulicovius*: in eadem Convocatione generali Ordinum Comititia Electionis indicta ſunt, ut infra ſub tit: de Electione dicemus. Interveniente Interregno, ius Maieſtatis, penes Ordines Regni remanet. In Conſederatione Palatinatus Cracoviensis poſt mortem SICISMVNDI Tertij. Unde & Principes externi ſub tempus Interregni, in literis ſuis ad Ordines, titulum Serenitatis apponere debent, aliàs literæ non leguntur. *Fredro ubi ſupra fol. 244.* Archiepiſcopus autem Gneſnenſis vicem Regis gerit. Hic mortuo Rege, mortem ejus, Palatinatibus per univerſales literas ſub titulo & ſigillo ſuo, cum annotatione in fine earundem, Senatorum tunc ad latus ſutum præſentium, denuntiat, & eaſdem ad Officia Caſtreſia transmittit, & vt publicentur mandat. Et præter denuntiationem mortis Regiæ, in iſdem literis univerſalibus, de conſilio & conſenſu Senatorum, diem Comitioſis Palatinatum & Diſtrictuum, jam & Convocationi generali Varſavienſi aſſignat, & vt ad eam primo die Convocationis convenient invitat & hortatur. Contributiones ſi quæ retentæ ſunt, ſine mora exigantur & extradantur. Capitanei tam in Regno, quàm in Magno Ducatu Lithvaniæ invigilent, ne homines insolentes in vnum conveniant, & tumultus faciant, in Comitioſis modus coërcendi ejuſmodi insolentias ineatur. Domini Capitanei in limitibus Regni Capitaneatus habentes, nullum hominem ſuſpectum, vel literas paſſus non habentem in viſcera Regni admittant. Quodſi ab aliquo Principe externus Ablegatus veniat, de ipſius adventu, Archiepiſcopum abſq; mora certiore faciant, & interea ad declarationem Archiepiſcopi fines Regni tranſgredi non permittant. Ita Ioannes Węzyk Archiepiſcopus Gneſnenſis poſt mortem SIGISMVNDI Tertij Regis *Anno Domini 1632. die 5. Maij* fecit, vt videre eſt in volumine Conſtitutionum ſub eodem anno.

Sic Matthias Lubienſki Archiepiſcopus Gneſnenſis mortem, VLAÐISLAI IV. Regis, de data Lovicij *die 26. Maij Anno Domini 1648.* denuntiavit, vt videre eſt in volumine Conſtitutionum anni ejuſdem.

Sic vacante throno Regio poſt abdicationem à Joanne CASIMIRO

MIRO Rege in facie totius Reipub: factam, (ut supra insinuavimus) Nicolaus Prazmowski Archiepiscopus Gnesnensis, convocationem generalem Varšaviensem omnium Ordinum Regni & M. Ducatus Lithvaniæ ex Senatûs-consilio *pro 5ta Novembris Anno Domini 1668*, indixit, ut videre est in volumine Constitutionum ejusdem anni.

Sic Michaël Rădzieiowski S. R. E. Cardinalis, Archiepiscopus Gnesnensis, ex Senatûs-consilio Convocationem generalem Varšaviensem *pro die 29. Augusti Anno Domini 1675*, indixit, ut videre est in volumine Constitutionum ejusdem anni.

Interea temporis, ex Senatoribus Spiritualibus & Sæcularibus, tum ex Officialibus nonnulli assignantur, qui penes corpus Regis mortui resideant, omnemq; ordinem ac decentiam procurent: sumptus autem ad hoc necessarij, ex bonis Oeconomicis, usq; ad diem sepulturæ decernuntur, *vide confederationem generalem Anno 1674*. Quod fit, etiam si Rex alibi moriatur, prout ad cadaver Cnulinum (ubi supremam diem clauferat SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex die septima Julij) Senatores missi fuerant, ne aliquid ad majestatem & tristem defuncti deesset pompam, antequam funus maturaretur. *Fredro fol. 7.*

Adveniente die Convocationis, Senatus cum Equestri Ordine ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Joannis descendunt, Convocationisq; suæ auspicia ab invocatione S. Spiritûs incipiunt, auditaq; Missa de Spiritu Sancto cantatâ, & concione, ad Curiam se conferunt; Senatores suum conclave solitum, Equester quoq; Ordo suum proprium ingrediuntur, electoq; Marechalco, cujus potestas est à singulis sententias petendi, notandi, coæquandi, mittuntur ad Senatum aliqui ex Equestri Ordine, qui peterent tempus conclave suum Senatoriû ingrediendi, quâ obtentâ facultate à Senatu, jungunt se Senatui, quem Marechalco nomine Equestris Ordinis salutat, & postulata exponit. Cui à Senatu respondetur, & communis consultatio, de securitate & tranquillitate domestica & externa, de tempore & modo Electionis Regis, tum de alijs negotijs & materijs commodum Reipublicæ tangentibus, ab utroq; Ordine, tam Senatorio quàm Equestri initur.

Et quia in hac Convocatione generali, uterq; Ordo fœdus init, obligando se sub fide, honore, & conscientijs, contra turbatores pacis, & factiosos Cives, nullo habito respectu, domûs, privatarum, amicitiarum, & sanguinis, se ituros, hæc Convocatio generalis vno nomine vocatur Confœderatio, ut passim intitulatur in constitutionibus.

Iur. Reg: Pol. Lib. I.

nibus. Vocatur quoq; alio nomine, idiomate Polonico **Káptur**/sumpto nomine à tegumento capitis, quod tali nomine à Polonis appellatur. Sicut enim illud tegumentum defendit totum corpus hominis ab impetu imbrium & nivium, sic & confœderatio ista, totum corpus Reipub: protegit ab omnibus malis imminantibus & occurrentibus. *Przytuſcius lib: 1mo, cap: 1. art: 2. fol: 6. Dresnerus lib: 1. institutionum tit: 9.* Atq; sic confœderatio & **Káptur** idem sunt, ut videre est in *Constit: Regni fol: 401.* & apud Herburtum in Statuto Latino, sub verbo *Interregnum*. Hæc convocatio generalis durat sex septimanis, ut & alia Comitia generalia; nisi prolongetur de consensu Ordinum, ob aliquam justam causam. Aliquando duabus septimanis vel breviori tempore expeditur, stante concordia communi, & cessantibus factionibus, ut infra patebit in confœderationibus Ordinum Regni.

Tractantur autem in illis, non solum respectu securitatis internæ seu domesticæ, aut externæ, sed etiam aliæ materiæ, quas necessitas svaserit, ut ex infra scriptis confœderationibus patebit.

Et inprimis **Káptur** seu confœderatio ab Ordinibus Regni tunc Cracoviæ existentibus post mortem SIGISMUNDI AVGVSTI Regis in Arce Cracoviensi *Anno Domini 1572.* Sabbato post festum Divisionis Apostolorum fuit celebrata. In qua, inhærendo privilegio in Civitate nova **Korczyn** *Anno Domini 1438.* ab Ordinibus conscripto, & imitando Majores suos, sub fide & honore suis, contra illos, & destructionem eorum in vita, & facultatibus ac bonis, qui inobedientiam iuri Terrestri communi excitare, bella contra Rempub: & Regnum movere, violentias, invasiones, deprædationes in bonis personarum Spiritualium & Sæcularium, tum ipsarummet Ecclesiæ, aut alias insolentias facere, auderent, se coniunctim vel divisim pro exigentia & necessitate periculi ituros; consilia nullæ eisdem daturus, aut aliquam inclinationem & propensionem demonstraturos, etiamsi sibi sanguine, affinitate, aut aliqua cognatione aliâ, conjuncti essent, promiserunt, prout in volumine Constitutionum fol: 207. cum sequ.

Et ex illa confœderatione in Korczyn Herburtus in Statuto Latino sub verbo *Interregnum* forsan desumpsit hæc verba: Insuper si qui extra fines Regni positi, Ecclesias, seu bona Ecclesiæ, aut confinia Regni nostri Rege nondum coronato molestare præsumpserint, volumus, promittentes sine dolo & fraude, cum ad hoc specialiter requisiti fuerimus, juxta posse facultatesq; nostras, unanimiter illa pelendere.

Tandem

Tandem anno sequenti, hoc est 1573. die 28. Mensis Ianuarij confœderatio generalis omnium Ordinum Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ Varſaviæ inita & conscripta fuit, in qua sub fide, honore & conscientijs suis promiserunt, & se obligarunt ad servanda puncta infra scripta.

1. Nullam disunionem & dismembrationem inter se facturos, aut aliquâ factione allaboraturos, sed ad locum pro tempore præfixo congregatos, concorditer & pacificè actum Electionis juxta voluntatem divinam ad effectum deducturos, nec in Regem aliquem consensuros, nisi prius omnia jura & privilegia & libertates, quæ sunt, & quæ illi post Electionem dâbuntur, juramento confirmaverit, & præcipuè super hoc juraverit, quòd pacem communem inter dissidentes in Religione conservabit, Nobilitatem precibus, aut solutione quinque marcarum super hastam, extra limites Regni, non extrahet; expeditionem bellicam generalem Nobilitatis absq; constitutione Comitiali non instituet. fol: 208.
2. Quodsi aliquis, alium locum & tempus Electionis novi Regis eligere; tumultus in actu Electionis facere, militem privatim conscribere, Electioni concorditer factæ contrarius esse, auderet & præsumeret, contra talem ire omnes promiserunt fol: 208. cum sequ.
3. Pax inter dissidentes in Religione conservetur fol: 209. prout latius videre est hic, sub titulo de Religione.
4. Omnia beneficia Iurispatronatus Regij, Prælaturæ Ecclesiasticæ, Indigenis Polonis, Romanæ Fidei, juxta statutum Regni conferantur. Beneficia autem Ecclesiarum Græcarum, hominibus Græcæ fidei. fol: 209.
5. Differentiæ inter statum Spiritualem & Sæcularem, de rebus temporalibus politicis, in proximis Comitijs Electionis Regis componantur. Ibidem.
6. Ordo administrationis justitiæ, prout quisq; Palatinatus concorditer sibi constituerit, servetur. Similiter & respectu munitionis & præsidij arcium in limitibus Regni constitutarum. Ibidem.
7. Proficiscentes ad Comitia Electionis, vel in loco ipso Electionis, necnon redeuntes ex iisdem Comitijs, nec sibi, nec alijs violentiam faciant, fol: 210.

Reliqua, quæ constituta sunt respectu inscriptionum fatalium, sub Interregno, & similium, sub 2 de judicijs Capturalibus infra insinabimus.

Quæ omnia & singula servare, sub fide, honore, & conscientijs suis, pro se & posteris suis spoponderunt. Et si quis contrarius esset, contra talem in destructionem ejus, omnes consurgere promiserunt.

CONFÆDERATIO GENERALIS VARSAVIENSIS.

Post mortem STEPHANI Regis, feriâ secundâ post Dominicam Lætare in Quadragesima proxima.

Anno Domini 1587. Folio 407. in volumine Constitutionū.

1. Omnes Ordines Regni & M. D. L. sub fide, honore, & conscientijs suis promiserunt, quod nullam scissuram aut dismembrationem inter se facient, nec eam fieri permittent fol. 407.
2. Nec vna pars absq; alia Regem eliget; nec per factiones privatas accipiendo munera vel pecuniam in commodum suum proprium, aut ad conducendum militem, vel saltem promissiones aliquas acceptando, in thronum Regium inducet. Alias de promissis legitime coram iudicio Capitali generali convictus pro hoste Patriæ pronuntiatur, nec ad Electionem novi Regis admittatur. *Ibidem.*
3. Quod omnes ad locum destinatum pro tempore præfixo congregati, actum Electionis novi Regis, juxta voluntatem Dei ad effectum deducunt. Nec in alium Regem consentient, nisi qui per libera suffragia omnium electus esset. Quod si aliquis ex Senatoribus vel Officialibus Regni & Magni Ducatus Lithvanæ, aut ex privatis personis auderet Regem nominare, publicare, & coronare, talis pro hoste Patriæ habebitur. *Ibidem.*
4. Rex electus ut ante omnia, jura omnia, Privilegia & libertates, quæ sunt, & quæ illi post Electionem porrigentur, juramento, juxta Rotam juramenti Regum Poloniae, HENRICI & STEPHANI in Coronatione præstiti, confirmet. *Ibidem.*
5. Confæderationes antiquæ de Dissidentibus in Religione, & illorum pace reassumptæ sunt, fol. 409.
6. Compositio inter statum Spiritualem & Sacularem, quod in futura Electione novi Regis fiet, & novo Regi pro confirmanda illa juramento dabitur. fol. 410.

7. Vulnera Reipub: exorbitantiæ, gravamina & excessus, ad futura Comitia Electionis differuntur, ut vel ipsi Ordines, vel deputati ab illis cognitionem faciant, & omnia in bonum ordinem redigant, promittendo id facturos in ipsomet exordio Electionis. *Ibidem.*
8. Bona alicuius violenter & hostiliter occupans, si respectu eiusmodi injuriæ & damnorum, nondum litis contestatio in aliquo iudicio intercessit, injuriatus talem iniuriantem, membrana Iudicii Terrestris vel Castrensis illius Terræ, ubi bona occupata jacent, sub titulo Consiliariorum & Ordinum Regni, ad Comitia hæc Electionis peremptoriè citet, & ibidem iniurians iudicetur. *Ibidem.*
9. Ad correcturam Iurium & Tribunalis Regni ex Senatu deputati sunt; ex Equestri autem Ordine, ut in lustris Palatinatum proximis eligantur. *Ibidem.*
10. Securitas Ciuitatum & Oppidorum conservatur, præter, si in recenti crimine (prout de hoc statutum Torunenſe obloquitur) captus esset, ut iudicium Capturale cum Civili in Prætorio iudicet, conclusio autem decretorum, penes maiorem partem Iudicum Capturalium remaneat. fol: 411.
11. Lustrum in quolibet Palatinatu & Terra decernitur & locus unicuique Palatinatu assignatus pro octava die Maij contra inobedientes, pœna de expeditione bellica statuitur. Venientes ad lustrum, vel ex eo redeuntes & in ipso lustro pax servetur, sub pœnis in præſenti confœderatione descriptis, per eosdem iudices confœderationis cognoscendis & decidendis. Utque in eodem lustro, Nuntij Terreſtres ad hanc convectionem missi, necessitates Reipub: Electionem futuram novi Regis tangentes exponant; demonstratisque literis universalibus istius Conuentus sedulo persuaideant, ut omnes & singuli pro futura Electione moveantur, statutum. Quodsi aliquis diversa bona habeat, sufficere in illo Palatinatu lustrum facere & comparere, in quo literæ universales lustri illum deprehenderent. Quas literas universales lustri ut Palatini aut Castellani, vel in defectu eorum Officiales primi, sex septimanis ante lustrum ad Capitaneos transmittant, Capitanei autem publicari faciant cum vadio tali, quale de executione decretorum iudicii Capturalis superius descriptum est. Ab hoc lustro, pœnis liberati sunt, qui ante Interregnum hoc extra Regnum discesserunt, & ibi commorantur, dummodo per substitutas personas lustrum hoc expediant. Similiter & omnes alij, quos

jus commune, juxta continentia statuti liberat. Sicut & milites pecunia in servitium bellicum Reipub: conducti. Similiter incolæ M. D. L. qui bona in Regno habent, missis ad lustrum horum personis idoneis. Famuli Dominis M. D. L. inservientes, in Regno possessionati ab hoc lustro exempti quoq; sunt, eo respectu, quod in Magno Ducatu Lithuania, Reipub: ad instar militum, inserviant. Domini tamen illorum tenentur regestrum horum famulorum in Regno possessionatorum, ad Acta Castrensia Varaviensia, ante tempus lustrationis præsentis porrigere, ne in hoc aliqua elusio fiat. Sic etiam famuli possessionati Dominis in Regno inservientes liberantur, dummodo unusquisq; illorum, dum Domini illorum lustrationem facient, in regestrum inscribi faciat: Aulici quoq; Reginae, & Deputati ex Aula Regis demortui, ad obsequium circa corpus ejusdem, ab isto lustro liberi facti sunt: quorum Aulicorum regestrum, ut vnus ex Dominis Mareschalcis, Dominus autem Præfectus Aulae Regiae ad ingrossandum ad Acta Castrensia Varaviensia porrigat. fol: 411. & sequ.

12. Proventus ex bonis Regalibus, & omnes alij tam in genere, quam in specie, nullis penitus exceptis, à quocunq; retenti ad Thesaurarium Regni aut Subdelegatum ejus, in spatio sex septimanarum à die confederationis conscriptæ, comportentur. Contumacibus terminus peremptorius, vigore ejusdem convocationis, coram Iudicibus in futura Electione novi Regis deputandis, sexta dies ab electione, assignatus, sub pœna dupli, quæ jam ex nunc vigore ejusdem Conventionis in defectu solutionis pro tempore superius expresso, fisco Reipub: applicando decernitur. Pro cuius executione data facultas Domino Thesaurario remittendi ad forum contumacis, & Dominus Capitaneus eam faciat. fol: 412, cum sequ.

13. Quidquid Dominus Thesaurarius Regni, tempore Interregni, cum scitu Senatorum & Consiliariorum Regni, tam pro munitione & præsidij arcium limitanearum, quam pro alijs necessitatibus Regni expendet, novus Rex & Respub: circa calculum acceptabunt. fol: 413.

14. Thesaurum & supellectilem Regiam omnem in genere, tam post SIGISMUNDVM AUGUSTVM, quam post STEPHANVM Regem, Dominus Thesaurarius Regni bene conservet & pro Comitibus Electionis novi Regis advehi procuret, quod si aliquid ab aliquo subtractum fuerit, inquisitio & iudicium cum satisfactio, in
ijsdem

ijſdem Comitijſ Electionis formetur, & fiat. Ad quod iudicium per literas innotefcentiales Domini Theſaurarij vocatus, ſub pœnis legibus ſancitis, peremptoriè compareat.

Quantum verò ad theſaurum Grodnæ, Nuntij Terreſtres Magni Ducatûs Lithvaniæ, Fratribus ſuis cuiuſcunq; ſtatûs perſuadeant, vt propter celeriorem expeditionem iſtius inquisitionis, & deciſionis ab omnibus Ordinibus vtriuſq; gentis, ad Comitia Electionis, Dominus Theſaurarius M. D. L. advehi quoq; procuret. fol: 413.

15. Bona Reipub: menſæ Regiæ in quocunq; Palatinatu externi tenentes poſt literas monitoriales Domini Theſaurarij dimittant.

Quodſi fuerint contumaces, iudicium Capturale, ad Palatinum pro executione facienda remittat, quam Palatinus ſub pœna ſuperiùs expreſſa faciat. Quodſi Dominus Theſaurarius in præmiſſis negligentem, ſe exhibeat, aut alicui faveat, in Comitijſ Electionis, in facie omnium Ordinum respondeat. *Ibidem.*

16. Adminiſtratio Oeconomiarum, & proventuum bonorum Regalium, poſt mortem Capitaneorum vel Tenutariorum juxta privilegium Regni ad Dominum Theſaurarium & non ad alium ſpectat. Arcem quoq; Lanccoronenſem, vt defacto ſub adminiſtrationem ſuam recipiat, ſtatutum eſt. *Ibidem.*

17. Miles in Palatinatu Cracoviënſi, juxta confœderationem ejuſdem Palatinatûs & Sandomiriënſis conſcriptus approbatus, & vt huic militi, Dominus Theſaurarius indilatè, ex bonis Reipub: ſolvat, injunctum eſt. Et ne milites iſti, illorumq; Præfecti ad Comitia Electionis venire audeant, cautum eſt. Mittere tamen aliquos ad Electionem, in negotijſ ſuis permiſſum eſt, non tamen in maiori numero, quàm viginti, includendo & famulos. Similiter & illos, qui pecuniâ ſuâ, in neceſſitatem Reipub: ſuccurrunt. *Ibidem* & fol: ſeq.

18. Dominus Theſaurarius Regni, vnâ cum Deputatis ad id per conſtitutionem electis, ante Electionem, Privilegia Regni revideat, & coronam obſigillet. fol: 414.

19. Ad receptionem Quartæ, Ravæ juxta conſtitutionem Lublinenſem, deputati ſunt. *Ibidem.*

20. Ne ſub tempus Interregni, diſſidia, duella, tumultus, & diſcordiæ fiant, ſed pax & amor fraternus vigeat, cautum eſt.

21. Ne aliquis cum externis hominibus, aut cum tormentis majoribus bellicis, vel cum bombardis cuiuſcunq; generis ad locum electionis venire audeat, ſub pœna in confœderatione expreſſa.

cautum est; alias sub fide & honore contra tales, tanquam contra hostes Patriæ se ituros spoponderunt sibi: nisi expeditio bellica generalis Nobilitatis in lustris Palatinatum constituta esset, nam tunc permissum est venire cum bombardis & alijs armis, non tamen cum hominibus externis. *Ibidem*. Sed iste articulus postea declaratus est, ut infra dicetur.

22. Ad revisionem salisfodinarum Vielicensium & Bochnensium deputati sunt Commissarii, ut in Comitibus Electionis relationem faciant, injunctum est. *Ibidem*.

23. Tempus Electionis dies 30. Iunii. locus autem, ex ista parte Varaviae, ubi *Wola* jacet determinatus est. Utque venientes ad Comitibus ista, & in loco electionis, nulla damna, aut injurias faciant, sed juxta ordinationem Varaviensem Anno Domini 1573. sub poenis ibidem expressis se gerant, cautum est. *Ibidem*.

24. Defensio limitum Terrarum Russiæ, Podoliæ, Volyniæ constituta est, & ad eum effectum, duo millia equitum laudata, utque Dominus Thesaurarius Regni, quolibet quartuali, florenos quindecim pro vno equo numeret, & Leopolum ad manus Domini Notarii Campestris transmittat, hic autem Notarius cum scitu Præfecti maioris huius militis, in convocatione hac electi, & jurati, Præfectis militum cuiuscunque vexilli numeret, & diligenter animadvertat, ne aliquis in regestrum huius militis se inscribat, qui penes Capitaneum, servitium bellicum expedire tenebatur: utque post acceptam pecuniam, in duabus septimanis, unica die in loco sibi cum Præfectis militum bene viso lustrum militis istius faciat, & expediat; & ab hoc lustro servitium bellicum incipiat. Milites autem ut bonos equos habeant: miles hastatus, cum hasta, lorica indutus, manicis munitus, galea tectus, cum bombardâ minori alias *skrotko rusnica* / cum framea, *koncerzem albo zpatasem* / equo ad prælium insideat. Eques autem Colaticus cum bombardâ majori, alias *zpulaciem* / & cum bombardâ curta. Ad hæc Dominus Notarius Campestris lustrum taliter faciat, ut Præfecto centum milites habenti, equum *powodowego*, item pro tympanista, pro tubario, pro Vexillifero, acceptet. Præfectus alias *Kotmisty* decem equos, Commilito alias *Towarzys* ad maximum sex equos habeant, reliquos equos famuli suppleant, fol. 415. & sequi: ubi plura ordinata sunt respectu istius militis, & respectu præsidiorum arcium limitaneorum, tum administrationis iustitiæ ex hoc milite.

25. Domino Thesaurario Regni data est facultas arendandi Oeconomias

mias & Telonea, in quantum pecunia in thesauro deficeret; habitâ præ oculis consideratione, quantum desideraretur pecuniæ pro necessitatibus Reipub: protunc expendendæ; & non plus. Tandem eandem confederationem Senatores & Nuntij Terreſtres ſubſcripſerunt, & ad Acta Caſtrenſia Varſavienſia, ipſum originale confederationis ad acticandum oblatum eſt.

CONFÆDERATIO GENERALIS

VARSAVIENSIS.

Post mortem SIGISMUNDI III.

Anno Domini 1632. die 16. Iulij. facta & conſcripta.

1. DE non faciendâ inter ſe diſmembratione; de concordia per libera ſuffragia, & non per factiones aliquas electione novi Regis, de confirmatione iurium, privilegiorum & libertatum per Regem electum ſub nexu iuramenti faciendâ, idem ſtatutum eſt, prout in antecedentibus confederationibus fol. 2.
2. Exorbitantiæ & vulnera Reipub: ad Comitia futuræ Electionis novi Regis, vt in antecedentibus confederationibus rejecta & dilata ſunt. *Ibidem cum ſequ.*
3. De pace inter diſſidentes in Religione idem ſtatutum eſt, prout latè ſub titulo de Religione diximus, fol. 3.
4. Quid de Iudicijs Capturalibus & fatalibus ſtatutum eſt fol. 3. *cum ſequ.* infra ſub 2. de Iudicijs Capturalibus dicemus.
5. Contributiones ordinariæ & extraordinariæ ad exactores, ab his ad theſaurum Regni & M. D. L. in Pruſſia autem ad Theſaurarium Pruſſiæ, Quarta autem ad locum ſolitum Ravæ deferantur, cui ordinationi ne Conventus particulares Palatinatum derogent. Non deferentes has contributiones ad exactores, exactores autem ad theſaurum, ſummario Iudicio in iudicio Capturali respondeant: hoc addito, quod abjurata ex fundis deſertis, & deſolatis per bellum Suecicum & Coſaticum, admittantur. fol. 6.
6. Civitatibus & Oppidis, prout ſub alijs Interregnis, cavetur: captus in recenti crimine (prout ſtatutum Torunenſe obloquitur) à Iudicio Capturali & civili in Prætorio iudicetur, manente de-

cretorum conclusione penes pluralitatem Iudicum Capturalium. Palatinatus tamen Ruffiæ, respectu istius articuli de civitatibus, ad conferentiam cum fratribus in Comitioris primis post hanc Convocationem, accepit.

7. Tempus Electionis, dies 27. Septembris anni 1632. assignatur, & ut sex septimanis, prout alia Comitiora durent, & ut ante omnia exorbitantiæ & vulnera Reipublicæ in eadem Electione sanentur, nec vllō modo ad electionem & nominationem novi Regis descendatur. Locus autem electionis ex illa parte Varfaviæ vbi **Mola** jacet, determinatus. fol. 6. § 7.
8. Respectu venientium ad Electionem, dum de externis hominibus, & tormentis bellicis, reassumptus est in toto articulus confederationis generalis Varfaviensis *Anni Domini 1587*. Respectu autem ordinis Electionis, & accessus ad locum consultationibus designatum, reassumpto ordine in anno 1573. descripto, differtur ad Comitiora futuræ Electionis, & ut ante omnia id constitutur cautum est fol. 7. Similiter respectu ordinis securitatis, administrationis iustitiæ, in reditu ex electione, ad ipsum actum electionis rejectum est. fol. 8.
9. Dominis Mareschalcis vtriusq; gentis (accedente consensu pro hac vice Incolarum Palatinatus Mazoviensis) data est facultas (prout & in alijs Comitioris eadē habent) distribuendi hospitiora Palatinatibus, Terris & Districtibus. Ab hoc tamen onere exemptæ sūt Curia & domus Nobilium. *Ibidem*.
10. Cum congregati ad Comitiora electionis, non omnes stationes possint habere prope Varfaviam, constitutum est: si Nuntij vel Deputati à Palatinatibus, Terris, Districtibus, ex remotioribus stativis, ad circulum generalem ad consultationem mittantur, Domini Mareschalci, more solito hospitiora Varfaviæ pro illis assignent. *Ibidem*.
11. Cautum est, ne Incolæ Regni vel M.D.L. veniendo ad Comitiora Electionis, & in loco Electionis, injurias, damna, exactiones, excessus, excisiones in sylvis Nobilium faciant. Pro cognitioneq; ejusmodi iniuriarum civilium & criminalium constitutum est Iudicium generale Capturale compositum, electiq; sunt communi consensu Iudices prima die Electionis tres ex Senatu; ex Ordine Equestri Minoris Poloniæ quatuor; totidem ex Equestri Ordine Majoris Poloniæ, similiter & ex Ordine Equestri Magni Ducatus Lithvaniæ; receptumq; est ab illis juramentum super iuste judican-

judicando, juxta Rotam Tribunalis Regni; & ut cum Dominis Mareschalcis vtriusq; gentis, in palatio Domini Mareschalci Regni hæc judicia peragantur, tali potestate & securitate, prout judicia Tribunalis Regni, pluralitateq; suffragiorum vincente decreta ferantur. Et vt hoc iudicium extraordinarium solum ad inaugurationem novi Regis duret; nec antiquis juribus Mareschalcalibus in posterum derogat. *Ibidem.*

12. Ad revidendum thesaurum Regni, vbi insignia, clenodia, & Archiva Regni conseruantur, præter Senatores, ad quos ex dispositione juris spectat occlusio coronarum, deputati sunt nonnulli ex Senatu & Equestri Ordine, tempusq; faciendi hanc revisionem præfixum: vtq; juxta inventaria post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI & STEPHANI Regum Poloniae conscripta, thesaurum & archiva memorata, revideant, & conno-
rent, relationem verò suæ functionis, in Comitij futura Electionis faciant. Insuper cautum est; ne in posterum fornix, in quo insignia Regni conseruantur, absq; Dominis Senatoribus, qui juxta præscriptum juris, claves ab eodem penes se habere tenentur, aperiatur. *fol: 8,* vbi etiam ad revisionem thesauri Magni Ducatus Lithuaniae, deputati sunt, & tempus revisioni præfixum.

13. Renovatio Pactorum cum Principibus vicinis factorum constituta, & legati ad illos destinati. Cum quibus autem nondum pax certa est, vt Ordines ineant modum, qualiter Respub: durante Regno pace frui possit. *Ibidem.*

14. Ad latus Primatis Regni, ex vtroq; Ordine Reipub: & ex utraq; gente deputati sunt, vt occurrente aliquo casu, consilio, & auxilio non desint ei: legationes externorum Principum vna cum Primате audiant, & incidentes Reipub: necessitates iidem Primas communicet, & communi consilio procuret, ne Respub: quidquam detrimenti subeat & patiatur. Graviora autem & statum Reipub: animamq; præsentis Interregni concernentia ad actum Electionis pro cognitione & decisione vt reserventur. *fol: 9.*

15. Licet quidem Illustrissimus Archiepiscopus Gnesnensis cum Senatoribus decorem & ordinem circa corpus Regis demortui constituit, tamen pro maiore decore publico ad idem corpus, tam ex Senatoribus, quàm Officialibus Regni & M. D. L. deputati sunt, vtq; vsq; ad Electionem novi Regis ibidem reside-

ant, decoris publici & ordinis curam habeant. fol: 9.

16. Quamvis nonnulli Palatinatus, Terræ & Districtus Regni & M. D.L. particularibus laudis suis securitati contra insolentes & seditiosos sibi prospexerunt, & sit ordinarius exercitus Reipub: si tamen istis præsidij securitas teneri non posset, aut ab extra aliqua ex parte periculum Reipub: immineret, constitutum est, ut Domini Duces exercitus Regni & M. D.L. quilibet pro suo loco officio & competentia deberet præsidia Reipub: pecuniaria illic convertere, ubi necessitas Reipub: postuleret. fol: 10.
17. Pro munitione & præsidij arcium Prussiæ, Dominus Thesaurarius Regni, triginta millia florenorum cum scitu supremi Ducis exercitus Regni, ex pecunia contributionum numeret, quam summam Ducatus Prussiæ, ex pensione ab Electore Brandenburgico accepta, restituat thesauro, fol: 10.
18. Data est facultas Incolis duorum Palatinatum majoris Poloniæ, ut si domestica securitas id postulaverit in Comitulis immediatis post hanc Convocationem ex bonis Reipub: in iisdem Palatinatibus militem (vulgò dictum **Wybronce**) colligere. *Ibidem.*
19. Periculis à Moscho & Livonia imminetibus, ut Duces Exercitus M.D.L. occurrant, exercitumq; suum in tali disciplina teneant, ne bonis Reipub: Spiritualium & Sæcularium graves sint. Quodsi cum suo exercitu hosti resistere non possent, inito consilio cum Primate Regni & Deputatis ad eum consiliarijs, majore numerum conscribant. Si verò ab illis partibus non imminerent pericula, sed in Regno, exercitum suum Polono jungant. Et si uterq; exercitus non sufficeret, expeditio bellica generalis Nobilitatis constituta est, sub pœnis de expeditione bellica generali. Extradendi literas restium in manus Primatis & deputatorum Consiliariorum data est potestas. A præfata tamen expeditione bellica generali, & pœnis, studia in exteris tractantes, vel ob aliam causam commorantes. juxta confederationem *Anni 1587.* exempti sunt, dummodo ex bonis illorum hoc servitium bellicum per substitutum expediatur. Nuntij tamen Terrestres M.D.L. respectu istius expeditionis generalis, ad conferentiam cum fratribus Palatinatum suorum dilationem obtinuerunt. Ad hæc cautum est, ut miles Regni & M.D.L. conscriptus & pecuniâ conductus, ex nunc ubi maius periculum immineret Reipub: converteretur. fol: 10. & sequ.
20. Ne miles Districtuum (alias (**Powiátowy**) & pecuniâ conductus,

& us, immisceat se electioni novi Regis, sed ibi excubet, vbi à Ducibus suis, de consensu Reipub: collocatus fuerit. Et ne trās- cundo stationibus, exactionibus, vel alijs modis, bona Spiritua- lium & Sæcularium, tum Regalia & Oeconomias aggrauent, contra facientes, Duces illorum, summario processu ad instanti- am partis iniuriatæ, iudicent. Permissum tamen est, vt Exerci- tus possit Deputatos suos ad Comiticia electionis mittere, non ta- men in maiori numero, quàm viginti personarum, includendo & famulos. fol: 11.

21. Domini Thesaurarij Regni & M. D. L. contributiones Reipub: nisi pro milite, & non in alias necessitates, idq; cum scitu Pri- matis & Consiliariorum, extradant, sub pœna solutionis de suo. fol: 12.

22. Ob dignitatem Reipub: & gratam memoriam erga Regem de- mortuum constitutum est; vt proventus ex bonis mensæ Regiæ, pro necessitatibus Regiæ, derelictaq; eius Prolis, tum pro de- core circa corpus Regis demortui, vsq; ad electionem novi Regis extradantur, pro quibus necessitatibus, vt & thesaurus M. D. L. ex proventibus tempore Interregni perceptis, vel percipiendis contribuat. Vt tamen Domini Thesaurarij expensas istas mode- rent, ne pecunia pro defensione Reipub: laudata, in necessitates illas convertatur; & ne debitis bona Reipub: & bonorum mensæ Regiæ onerent; rationes perceptæ & expensæ in Comitijs Electi- onis Regis facturi. Et vt præfatas expensas possint commodius expedire, applicatæ sunt pœnæ de contributionibus superius latæ, si Tenutarij bonorum Mensæ Regiæ, proventus ex illis proveni- entes, non in tempore ad thesaurum deferrent. Tum ne Officia- libus Regis, obventiones solitæ ex bonis mensæ Regiæ solvantur. fol: 12.

23. Electio Deputatorum ad Tribunal Regni, solito tempore fiat, Iu- dicia autem Tribunalicia duabus septimanis post coronationem Regis inchoentur. *Ibidem.*

24. Ad reuisionem salisfodinarum Vielicensium & Bochnensium de- putati, ut eas, tempore præfixo, cum Thesaurario Regni, & cum Succamerario Cracoviensi, prout privilegium ipsius sonat revide- ant, indemnitati earum provideant, & relationem in Comitijs Electionis revisionis factæ faciant. *Ibidem.*

25. Domini Palatini & Capitanei Vkrainæ, in arcibus limitaneis resi- deant, & officio suo satisfaciant, nisi sint Officiales Reipub: aut

bello inserviant, & excepto actu Electionis, ad quem permissum est venire, dummodo Nobilem bene possessionatum cum sufficienti praesidio relinquant. *fol: 13.*

26. Pro commoditate Incolarum Regni & M. D. L. ad Comitia Electionis venientium, commissum est Domino Thesaurario Regni, ut inito consilio cum Domino Capiteo Varsaviensi, vocatoq; Architecto Regio, pons super fluvio Vistula, sumptu publico extruatur, cuius sumptus duae partes ex thesauro Regni, & tertia pars ex thesauro M. D. L. dentur. Domini autem Tenutarii viciniore ex sylvis Reipub: ligna ne denegent. *Ibidem.*

27. Respectu pacis inter Vnitos & Disunitos Religionis Graeca, scriptum certum, mediatione Regis Sueciae & Deputatorum ex Senatu & Equestri Ordine, conscriptum & manu praefati Regis subscriptum & sigillo ejusdem Regis munitum, utriq; parti datum est, ut illud ad Fratres suos deferant & praesentent. *Ibidem.*

28. Lustra & Comitola, quae sibi Palatinatus, Terrae & Districtus constituerunt, approbata, & in quibus nondum sunt constituta, data est potestas eadem constituendi, tempusq; comitiolis & lustris distinctim assignatum est. Utq; juxta constitutionem super hoc factam unusquisq; ad illa veniat. Si tamen aliquis Nobilis in pluribus Palatinatibus vel Districtibus habeat bona, data est ei facultas, in quo Palatinatu vel Districtu voluerit, ad hoc lustrum venire. *Ibidem. & sequentibus folijs.*

29. Ad correctionem Iurium, ut Palatinatus, in primis comitiolis ante Electionem futuram novi Regis, unum ex quibuslibet Comitoliis eligant Deputatos, qui cum alijs incolis ad Comitia electionis veniendo, statim a principio Electionis cum Deputatis ex Senatu, hanc correctionem Iurium faciant, & ad trutinam omnibus Ordinibus Reipub: porrigant. *fol: 15.*

30. Monetæ ordo & proventus, cum post mortem Regis penes Rempub: remaneant, ad ordinem & correctionem ejusdem deputati sunt; ut certum modum corrigendae hujusmodi monetæ adinveneriant, & in Comitijs Electionis Regis sub censuram totius Reipub: dent. *Ibidem.*

31. Incolis Livoniae & civitati Gedanensi intuitu meritorum & damnorum pro Reipub: susceptorum, securitas respectu certae summae in Comitijs *Anni 1631.* data, assecratur & confirmatur. *Ibidem.*

Quae omnia se servaturos, sub fide, honore, & conscientijs suis pro
se &

se & posteris suis sponderunt. Et si aliquis his contravenire & pacem in hac confœderatione constitutam, & ordinem communẽ destruere præsumpserit, contra talem in destructionem eius confurrecturos, promiserunt & manibus proprijs eandem confœderationem subscripserunt, cum additione à nonnullis: *salvis juribus Ecclesiæ Catholice Romanæ, ab alijs autem: excepto articulo confœderationis mei Palatinatûs*

CONFÆDERATIO GENERALIS

VARSAVIENSIS

Post mortem VLADISLAI IV.

Anno Domini 1648. die 16. Iulij conscripta.

1. **N**egotium exorbitantiarum & differentiarum inter dissidentes in Religione Christiana ad Electionem futuram novi Regis reiectum. *fol: 1.*
2. De non facienda dismembratione inter se, de concordie Electione Regis, omnia vt in antecedentibus confœderationibus. *fol: 2.*
3. Rex electus vt statim post electionem suam omnia jura &c. confirmet. *fol: 2.*
4. Vulnere Reipub: exorbitantiæ, gravamina, vt in Electione antea omnia sanentur, vel modus ad ea sananda adinveniatur. *Ibidem.*
5. Pax inter dissidentes in Religione vt sit, & plura alia de hoc *fol: 4.* de quo supra sub tit: de Religione diximus.
6. De validitate decretorum à die mortis Regiæ vsq; ad publicationem literarum vniversalium latorum. *fol: 4.* vt in alijs confœderationibus.
7. De apertione librorum seu Actorum Castrensiũ, & de inscriptionibus, omnia vt in prioribus confœderationibus. *fol: 4.*
8. De juramento Capitaneorum judicialium, vt in alijs confœderationibus. *Ibidem.*
9. Notarius Terrestris Grodenſis M.D.L. in futuris Comitoliſ Reſolutionum iuret. *Ibidem.* Notarius autem Terrestris Sanecensis in iudicijs Capturalibus Terræ suæ. *fol: 5.*
10. In Castro Smolecensi licet Notarius Terrestris non habeatur; omnes

omnes tamen inscriptiones in eodem factæ valorem habeant, ac si coram Notario sint factæ. *Ibidem.*

11. Ob incarcerationem Capitanei Winnicensis cū Acta Castrensia sint clausa, positio Actorum Terrestrium ejusdem Palatinatus, ad liberationem Capitanei, aut ad constitutionem Iudicis Surrogati, concessa est. *Ibidem.*
12. Lauda & confederationes & omnes ordinationes respectu securitatis, contributionum & administrationis justitiæ, tantum in Palatinatibus, Terris, Districtibus Regni factæ approbantur; sine tamen præjudicio juris publici, privatorum & Spiritualium, & officij Thesaurarij Regni. *Ibidem.*
13. Lauda & confederationes Palatinatum, Terrarum, Districtuū M. D. L. in Comitoliis sive ante innotescētiales literas Primatis sive post sub hoc Interregno factæ approbantur; eo addito, quod diversitas **Kápturu**, in hoc casu Interregni, pro hac solum vice admissa sit, in posterum non debet derogare juri communi, aut aliquā dismembrationem inter Palatinatus Regni & M. D. L. consequenter in ipsa gente, sapere. *Ibidem.*
14. Capitaneis & Officijs Castrensibus non debet nocere, quod executionem decretorum Tribunalitiorum, ante mortem Regis, sive in causis civilibus, sive in criminalibus latorum non facient modo, sed post coronationem novi Regis, in sex septimanis ad requisitionem partis, juxta exigentiam juris eandem faciant. *fol. 6.*
15. Lustrum si alicubi sub tempus huius convocationis peragatur, omnes Senatores & Nuntij Terrestres ad eam congregati, liberantur. *Ibidem.*
16. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus, lauda sua ante convocationem hanc, nondum constituerunt, sed modò illa, in hac convocatione de consensu Fratrum statuerunt, & quæ in comitiolis suis post convocationem hanc primis & immediatis, & hoc respectu contributionum, securitatis internæ & externæ sine præjudicio tamen publici & privati juris constituent, eundem valorem habeant, qualem lauda ante hanc convocationem facta, dummodo in iisdem eadem forma servetur. *fol. 6.*
17. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus, lauda particularia, respectu securitatis contra licentiosos homines constituerunt, aut constituere intendunt, omnem firmitatem & valorem habeant, ad executionemq; deducantur. *Ibidem cum sequ.*
18. Causæ, quæ sive ex consensu mutuo partium, sive ex limitatione

Com-

Commissariorum & aliorum iudiciorum, aut vigore contractus terminum præfixum habebant, juxta vim illius limitationis, inscriptionis vel contractus terminum habeant post felicem coronationem Regis, ad maximum in spatio sex septimanarum, dum pars partem legitimè additaverit. *fol: 7.*

19. De securitate Civitatum & Oppidorum, & de iudicio capti in recenti crimine, prout in anteriori confœderatione, hæc additâ declaratione de conclusione penes pluralitatem Iudicum Capturalium, vt una pars Consulum, & duæ partes Iudicum Capturalium ad suffragia spectent. *fol: 8.*

20. Tempus & dies Electionis, sexta Octobris 1648. assignatus, vtq; hæc Comitia Electionis sex septimanis tantum durent; & ut ante omnia, exorbitantiæ & vulnera Reipub: sanentur &c. Locus autem ex illa parte Varſaviæ, vbi **Wola** *fol: 8.*

21. Respectu securitatis venientium ad Electionem, & ex illa discedentium, tum ordinis & securitatis in ipsamet Electione, vt in antecedenti confœderatione. *fol: 8. cum sequ.*

22. De hospitij, Nuntij Palatinatum, Terrarum & Districtuum, vt Varſaviæ more solito assignentur, ut in anteriori confœderatione *fol: 9.* vbi libertationes domibus & lapideis Varſaviæ datæ, relaxantur, exceptis illorum, qui officijs publicis privilegiati sunt.

23. De revisione thesauri Regni, & occlusionem fornicis, vt in anteriori confœderatione, hoc addito. In quantum Dominus Thesaurarius ob infirmitatem venire non posset, Nobilem aliquem in locum sui substituat. Res à defuncto Rege Reipub: testamento legatas, vt donatas, executores testamenti ad se recipiant, & in futura coronatione novi Regis, Reipub: præsentent, *fol: 9. cum sequ.*

24. De pactis cum externis Principibus, vt supra in confœderatione. Hoc addito, vt Legatus ad Turcam destinatus, requirat administrationem ex Tartaris, & resarcimentum damnorum per eos illatorum, tum dimissionem captivorum. Quæ legato publico, sed mediocri sumptu absolvatur. *fol: 11.*

52. Conductio militis à Palatinatibus, Terris, & Districtibus ad propulsandum periculum à Cosacis, Tartaris unitis, in comitiolis facta approbatur, & vt ejusmodi miles nulla damna & violentias faciendo, ad destinatos in hac confœderatione Ductores quam citissimè, sub pœnis in articulis militaribus descriptis, conveni-

at. Contra delinquentes data facultas injuriatis, vel in Tribunali Regni proximo, inter causas militares, vel coram Ductoribus præfatis, vel etiam in judicio Capturali illius Districtus, in quo excessus factus esset, agendi. Quodsi totum vexillū citatum esset, data facultas per duos è medio sui Deputatos respondendi. Præfati autem Ductores, coram Dominis Commissarijs militaribus juxta hanc Rotam jurent.

Ego N. juro, quia exercitui mihi tradito fideliter præero, & operâ illius tantum ad reprimendas invasiones inimicorum hostiles utar, fines Regni tutos pro viribus præstabo, dignitatem & securitatem Reipub: quantum potero defendam, & si (quod DEUS avertat) Regnum seditio invaserit, nulli parti adhærebo, damna Incolis Russiæ, Podolia, Volhiniæ nulla inferam, & ne à militibus meis inferantur, omni ratione providebo. Pensiones verò tam ab Ecclesiasticis, quàm ab alijs personis quibuscumque nullas omnino exigam, & ne milites mei exigant, studebo. Sic me DEVS adjuvet & hæc sancta Crux. fol: 11.

26. Duces exercitus vtriusque gentis homines istos in servitio Reipub: existentes, pecuniâque Reipub: conductos ne in viscera Regni, nec de toto, nec per partes, & præcipue sub tempus Electionis, ad locum Electionis inducant, alias pro hostibus Patriæ declarantur, forum cum illis agendi, in judicio Capturali generali, ad instantiam Nobilis possessionati assignatum. Sub eadem quoque poena, in eodem foro repetenda, prohibitum est Præfectis legionum & vexillorum, ne militem sub suis directionibus Reipub: interservientem ad Electionem novi Regis adducere audeant & præsumant. fol: 11. cum seq:

27. Consilia bellica, ut maturè & dextrè possint expediri, deputati sunt, tam ex Ordine Senatorio, quàm Equestri, ad latus Ducis exercitus, ut communicato consilio omnia agantur. fol: 12.

28. Datur facultas Magno Ducatui Lithuanici, ut possit quinque milia militum conscribere contra Cosacos infestantes limites ejusdem Ducatus. Ne tamen ejusmodi miles damna bonis Reipub: Oeconomiarum Nobilium & Spiritualium inferat, sub poenis de disciplina militari in constitutionibus, præcipue *Anni 1633. & Anni 1635.* descriptis. Quodsi ex illa parte periculum cessaret, & Regno immineret, ut Duces exercitus Lithuanici in subsidium Regnicolis, cum suo milite veniant; salvâ authoritate suâ in omnibus manente. Quodsi nulla necessitas esset, post finitum Quartuale miles hic dimittatur. fol: 13.

29. Reparatio Arcis Smolescensis & præsidium ex thesauro M. D. L. constitutum est. *Ibidem.*
30. Ad latus Archiepiscopi deputati sunt ex utroq; Ordine, & ex utraq; gente Consilij, vt supra in alijs confederationibus. *fol. 14.*
31. Idem ad corpus Regis mortui. Et propter maiorem securitatem & ordinem iurisdicção Mareschalcalis, ad futuram Electionem Regis reassumpta. *fol. 15.*
32. In casu, quod miles conductus, ad propulsanda pericula Reipub: non sufficeret, expeditio bellica generalis Nobilitatis constituta, sub pœnis de expeditione bellica, & hæc constitutio, pro primis literis restium, assignata: secundæ autem & tertiæ literæ restium, datæ sunt in manus Archiepiscopi & Deputatorum Consiliorum, à qua expeditione exempti, vt supra, Magnus tamen Ducatus Lithuanie respectu istius articuli, ad conferentiam cum fratribus, dilationem obtinuerunt. Palatinatus verò Podolia, juxta constitutionem *Anni 1613. & 1647.* expeditionem hanc suscepit, hoc est, Districtus Drohicensis, & Bielenfis, ac Terra Mielnicensis, ex viginti mansis (alias *Wioł*) equitem hastatum (alias *Konią Wsarskiego*) ex decem autem mansis equitem Cosaticum. *fol. 16.*
33. Lustrum quoq; generale militis tam pecuniâ conducti, quàm Districtuum in castris, ut fiat, & juxta hunc computum Palatinatus coæquationem faciant, habitâ ratione desolationis Palatinatum Vkrainæ per hostem. Et ne Palatinatus, Terræ, Districtus, hunc militem suum ex castris educant, durante necessitate Reipub: contra hostem, cuius decisionem, in Comitijs Coronationis, Reipub: faciet. Et vt Palatinatus, Terræ, & Districtus huic militi tempestivè solutionem stipendij procurent. Si tamen hic miles esset ultra servitium conventum detinendus, tunc stipendium, illi eo modo persolvatur, prout militi Quartuario, hoc est, *Kwarcianemu.* Et iste miles Reipub: vt se gerat juxta constitutionem *Anni 1620.* Ratione autem disciplinæ militaris constitutio respectu belli Prussici lata, reassumpta est: Palatinatus tamen Posnaniensis, Calissiensis, Sandomiriensis, & Terra Wielunensis respectu istius puncti, vt stipendia more militis Quartuarij solvantur, ad conferentiam cum fratribus receperunt. *fol. 16.*
34. Milites Palatinatum, & Reipub: pecuniâ conducti, ne electioni Regis se immisceant, & ad illam veniât, & transeundo, ne dà-mna, violentias, in bonis Nobilium & Spiritualium, tum Regalibus

libus faciant; contra facientes Duces eorum summario processu judicent. Permissum tamen est, ut exercitus possit Deputatos suos ad Comitiam Electionis mittere, dummodo non in majori numero quàm viginti personarum, includendo famulos. *fol: 16. cum sequ:*

35. Domini Thesaurarii Regni & M. D. L. contributiones Reipub: nonnisi pro solvendo stipendio militi conducto, idq; cum scitu Archiepiscopi & Deputatorum Consiliariorum expendat, sub solutione de suo. *fol: 17.*
36. Ex bonis Mensæ Regiæ, provideatur Mensæ Reginæ, & decori circa corpus Regis mortui, usq; ad sepulturam ejus. Ad quas expensas ut & thesaurus M. D. L. ex proventibus, quos tempore Interregni ex bonis Mensæ Regiæ percipiet, concurrat. Ad hæc, ut Regina proventus ex salisfodinis & teloneis, prout vivente Rege juxta præscriptum juris & consuetudinem debentur illi, percipiat. *fol: 17.*
37. Dominus Thesaurarius proventus ex omnibus Oeconomis & ex *Funtoltu* Gedanensi & Helbingensi recipiat: contractus autem omnes absq; scitu thesauri initi & conscripti nullius valoris sint. *Ibidem.*
38. Comitola electionis Deputatorum ad Tribunal Regni solito tempore peragantur. Iudicia autem Tribunalicia duabus septimanis post Comitiam Coronationis futuri Regis, juxta cadentiam suam, inchoentur, *Ibidem.*
39. Ad revisionem salisfodinarum Vielicensium & Bochnensium, deputati sunt Commissarii, eo modo ut supra. Hoc adjuncto, ut huiusmodi salisfodinæ sub administratione thesauri Regni sint. *fol: 17. cum sequ.*
40. Palatini & Capitanei Vkrainæ, in arcibus limitaneis resideant, sub pœna privationis Capitaneatus. Forum post Curiam ad instantiam cuiusvis, respectu cuius constitutio *Anni 1620.* in toto reassumpta, exceptis &c. ut supra, ut in alijs. *fol: 18.*
41. Pons, ut super fluvio Vistula extruatur. *Ibidem.*
42. Quia universales literas ex Convocatione hac generali, multi ex Clero minori, ad regimen Reipub: non spectantes subscripserunt, ejusmodi subscriptiones cassatæ, & in posterum ne tales literæ extradantur, cautum. *Ibidem.*
43. In arce Cracoviensi, Capitaneus Cracoviensis, propter securitatē ejusdem arcis, trecentos pedites Polonos non externos, sub hoc
tempus

tempus Interregni teneat. Palatinatus autem Cracoviensis stipendium illis solvat. Et si Dominus Capitaneus de proprio aliquid pro tali præsidio solvit, illi restituatur.

Præfectus autem generalis armaturæ Reipub: pulverem tormentarium globos, & alia similia procuret. Victualia autem, & aliæ necessitates ad munitionem arcis, ex proventibus magnæ administrationis, aliàs **wielkorsadowych**/ juxta exigentiam provideantur. fol: 19.

44. Lauda Palatinatum, Terrarum & Districtuum respectu lustriperagendi facta, approbantur. *Ibidem.*

45. Ad pacificationem Cosacorum Commissarii deputati sunt, & quidquid juxta instructionem sibi datam, constituent, in Comitibus Electionis Regis novi approbabitur. *Ibidem.*

46. Scriptum certum, ratione boni ordinis inter milites servandi, Ductoribus à Reipub: deputatis manu Archiepiscopi, & Marschalci Nuntiorum Terrestrium subscriptum & ad Archivum datum, approbatur. *Ibidem.*

47. Ad habendam informationem, quantum post cladem militis Quartuarij aliàs **Kwarcianego** in servitio Reipub: remanserit, deputati sunt Commissarii: à quibus habitâ informatione, Dominus Archiepiscopus & Deputati Consiliarij ad illum, si non in toto, saltem in parte, ex proventibus quartæ, solutionem, quam primum assignent, & in ulteriori servitio Reipub: eundem militem assecurent. fol: 19. cum seq.

48. Miles ab Archiepiscopo in rem Reipub: conductus & conscriptus approbatur. fol: 20.

49. Civitates prætendentes se habere jura & privilegia ad eligendum etiam Regem, de iisdem juribus & privilegijs doceant, aliàs non admittantur. *Ibidem.*

50. Civitas Varfaviensis vetus & nova, pro hac vice à stativis & stationibus militaribus, non obstantibus quibuscvis laudis Palatinatus Varfaviensis, liberata, cum hac tamen conditione, ut in Civitate, omnes vias præsertim per quas ad locum Electionis itur, totaliter reparent. Curia tamen Nobilium ab hoc onere exempta. *Ibidem.*

51. Palatinatibus, Terris, Districtibus, juxta affectationem eorum, tempus Comitiorum Relationum & lustris assignatum. *Ibidem.*

52. Declarationes Magni Ducatus Lithvaniæ respectu contributionum pro necessitatibus Reipublicæ, & comitiolorum relationum. f. 23.

3. Quam confœderationem in omnibus punctis, & clausulis, pro perpetua lege se habere declararunt, & sponderunt pro se & posteris suis, sub fide, honore & conscientijs proprijs, omnia in eadem confœderatione contenta firmiter servare & tenere. Quicunq; autem contravenire præsumpserit, contra talem, in destructionem eius in vita & bonis, consurrecturos. Tandem hæc confœderatio manibus Senatorum & Nuntiorum Terreſtrium, & eorum Mareſchalci ſubſcripta eſt, cum clauſulis nonnullorum, Salvis iuribus Eccleſiæ Romanæ Catholicæ, & iuribus ac decretis Ducatus Mazoviæ, nec obſtantibus proteſtationibus diſſidentium, & cum alijs clauſulis pro parte diſſidentium in Religione. *ut videre eſt, à fol: 26. uſq; ad finem.*

CONFÆDERATIO GENERALIS

VARSAVIENSIS.

Post abdicationem Regni à JOANNE CASIMIRO IV. factam.

Anno Domini 1668, die 5^a Mensis Novembris inita.

1. Jura & Privilegia Orthodoxæ Romanæ Catholicæ, & Ritûs Græci unitorum Eccleſiæ, ſalva remaneant, nec illis quidquam derogari permittetur, ſed circa deſenſionem ejusdem Eccleſiæ, & immunitatû ejus, more majorum ſuorum omnes ſtabunt. *f. i.*
2. Negotium totum & integrum, reſpectu exorbitantiarum, vulnorum Reipub: & pacis inter diſſidentes in Religione Chriſtiana, ad futura Comitia Electionis novi Regis dilatum eſt. *Ibidem.*
3. Sub fide, honore & conscientijs ſuis obligarunt ſe, quòd nullam diſunionem & diſmembrationem inter ſe facient, nec eam facere permittent; nec una pars abſq; alia Regem eliget, aut factione privatâ allaborabit, aut per factiones aliquem in Thronum Regium, pecuniam accipiendò in ſuum commodum, vel conductionem militis, aut ſaltem promiſſa acceptando: inducet. Aliàs in nullum Regem conſentient, niſi qui per libera ſuffragia, nemine contradicente electus eſſet. Quodſi aliquis ex Senatoribus Spiritualibus vel Sæcularibus, aut Officialibus Regni & M. Ducatus Lithuanæ, aut ex privatis perſonis auderet Regem denunti-

nuntiare sine unanimi consensu omnium Ordinum, talis pro hoste Patriæ habebitur. Et Illustrissimus Dominus Archiepiscopus Gnesnensis ad denuntiationem Regis non accedet, nisi præmissis tribus interrogationibus, an sit consensus omnium? & an sit satisfactum omnibus exorbitantijs? Et cum hac conditione Rex omnia jura, privilegia, & libertates, quæ sunt, vel quæ dabuntur, per pacta conventa, ante nominationem & denuntiationem, prius juramento confirmet, non diminuendo quidquam juramento Regum Poloniae, HENRICI, STEPHANI, SIGISMUNDI III. VLADISLAI IV. & JOANNIS CASIMIRI proximè demortui, Regno & M.D.L. annexis & incorporatis provincijs in Coronatione facto, & post adventum & præstitum juramentum constitutionibus Comitibus, roboret. Insuper confederationem hanc suam, omnes tunc præsentis tali juramento corporali confirmaverunt. fol: 2. *¶ Ibidem.*

Forma Juramenti.

EGO N. juro DEO Omnipotenti, in Trinitate uni, super hoc. Quod non interpretando aliquo modo contrario aut excogitato hoc juramentum meum, in Electione futuri Regis, hunc nominabo in Regem, à quo & nomine eius nihil unquam accepi, aut promissum mihi est, neq; factiones per se vel per alios feci, neq; respectu alicuius privati interesse mei, sed respectu totius Reipub: omnia faciendo. Et hunc in Regem nominabo, quem juxta conscientiam meam & jura nostra dignum censebo. Neq; aliquem in Regnum inducam, nisi in quem concors & unanimis omnium consensus fuerit. Et si alicuius factioni & promotioni adhasi, ab eo nunc recedo. Et quicumq; vivente adhuc Rege proximè mortuo, & post abdicationem ejus, modis excogitatis citra jura nostra procurabat Coronam Regiam Regni Poloniae, eum non eligam, nec nominabo: sic me DEUS adjuvet, & hæc ejus Passio sancta. fol: 2.

4. Insuper ut hoc juramentum ad effectum perveniat, ut inter æquales in Repub: Cives statutum est, quod qui ad futuram electionem Regis venire voluerit, nullus, cuiuscunq; status & præminentiae fuerit, debet admitti ad consilia publica, & ad suffragium, nisi prius coram Deputatis ex Senatu & Equestri Ordine, à principio Electionis electis, & coram Cancellarijs utriusq; gentis juramentum hoc præstiterit. A quo juramento Deputati illi & Cancellarij neminem sub nexu ejusdem juramenti non eliberent. Qui autem in hac convocatione, hoc juramentum præstiterunt, subscriptio illorum in hac confederatione facta, edocebit. Quod-

si aliquis inveniretur talis, qui contemnendo hanc ordinationem & constitutionem, veniendo ad electionem, noluerit hocce iuramentum præstare, talis non solum à consilijs publicis & suffragio debet repelli, sed etiam pro hoste Patriæ haberi, & contra eum omnes consurgere tenebuntur. *fol. 2. & sequi:*

5. Ad hæc, fœdus, sub fide honore, conscientijs, ex nexu ejusdem iuramenti præstiti initum est. Quodsi aliquis ex Principibus externis, sive ex Civibus Regni nostri, per factiones aliquas, & illicita media, in præjudicium jurium, libertatum, invitis Ordinibus, per potentiam, in thronum Regium aliquem inducere, per eiusmodiq; factum Rempub. turbare vellet, contra talem omnia studia sua & vires Ordines omnes convertent; & in eodem fœdere, unus ab alio non recedendo, indissolubiliter perfranebunt, quousq; Resp: per liberam electionem Regis non fuerit pacificata. Et contra talem violatorem jurium & libertatum, tam antiquarum, quàm in hac confederatione constitutarum usq; ad guttâ sanguinis, cum periculo vitæ, & bonorum damno, se opposituros promiserunt. Tum quod Regnum à Magno Ducatu Lithuania; nec è converso Magnus Ducatus Lithuania; à Regno & annexis & incorporatis provincijs nullam dismembrationem inter se facient. *fol. 3.*

6. Cautum est, ut in futuris Comitijs electionis Regis ad nullam conferentiam respectu candidatorum, consequenter ad electionem & nominationem Regis accedatur, quousq; vulnera Reipub: utriusq; gentis, excessus, exorbitantiæ, gravamina, tam in Comitijs, quàm privatim facta & illata, non fuerint sanata, vel saltem modus ad ea sananda, & ad bonum ordinem reducendi, non fuerit adinventus. *Ibidem.*

7. Pax inter dissidentes in Religione Christiana ut sit, & multa alia circa hoc statuta sunt, de quibus sub titulo de Religione supra diximus. Hoc unicum additum est. Quod Ariani uti lege proscripti, & Apostata à fide Catholica Romana & Vnitorum abhinc transeuntes sub hunc articulum de pace inter dissidentes in Religione non cadant, nec illo tueri se possint, imò omnes constitutiones de Arianis lata; reassumptæ & confirmatæ sunt perpetuis temporibus, & quod in quovis subtelio etiam Capturali nunc tempore huius Interregni cum quolibet Ariano vtriusq; sexus & fautoribus illorum, si in Regno, vel Magno Ducatu Lithuania; reperirentur, pro executione ad cuiusvis instantiam hoc

jus

jus ad effectum deducatur. Apostatae autem praefati abhinc convicti, in foro fori poenā exilij puniantur. *fol. 4. & sequ.*

8. De validitate Iudiciorum Tribunalitiorum, Terrestrium, & aliorum, quæ à die abdicationis usque ad publicationem innotescentialium Archiepiscopi, idem ut in alijs confederationibus dispositum est. *fol. 5.*
9. Vbi post publicationem literarum universalium Archiepiscopi in Regno & Magno Ducatu Lithuaniae ex communi consensu Nobilitatis alicuius Palatinatus, Terræ, Districtus, libri Castrenses aperti fuerunt, omnes inscriptiones &c. ut supra validantur. *Ibidem.*
10. De juramento faciendo à Capitaneis Iudicialibus, qui habendo privilegia à Rege mortuo, nondum jurarunt, idem statutum est, ut in anterioribus. *Ibidem.*
11. Lauda, confederationes, & ordinationes tempore huius Interregni, ab innotescencia publicata, tam in Regno, quam in M. D. Lithuaniae, respectu securitatis, contributionum, administrationis iustitiæ factæ, sine præiudicio juris publici & privatorum, tum Spiritualium, Bonorum Regalium Oeconomiarum, Feudalium, etiam Dominorum Thesaurariorum utriusque gentis approbantur. *Ibidem.*
12. Lauda autem per potestatem providendæ securitatis Districtualis iudicibus Capturalibus implicite concessa, non debent extendi ad materiam Comitola concernentem, nec ad missionem legationum, aut ad quascunque expensas pecuniæ, sub poenis contra transgressores legum, in Tribunali Regni ad instantiam cuiusvis repetendis. *fol. 6.*
13. Quæ lauda & confederationes omnes in Regno & Magno Ducatu Lithuaniae debent habere valorem sine præiudicio iurium utriusque gentis præcipue in laudo Terræ Belcensis; punctum ratione expeditionis hominum ex bonis Magni Ducatus Lithuaniae ad expeditionem bellicam generalem Nobilitatis ad illam Terram cassantur, & ne in posterum perpetuis temporibus fiant, cautum est. *Ibidem.*
14. Palatinatus Braclaviensis cum ob hostilitatem non possit habere jurisdictionem propriam Iudicij Capturalibus illius locus (jam ante latâ constitutione destinatus pro comitiolis) Wlodimiria destinatur. *Ibidem.*
15. Capitaneis & Officialibus Castrensibus non debet nocere, quod executionem decretorum non facient dispositum. *ut supra.* Et

Nn

bannis

- bannitio in Tribunali Regni in personam Domini Capitanei Viscentis, pro non expedita executione certi decreti, obtenta, cassata, & annullata est: injunctum est tamen illi sub poenis legibus sancitis, ut statim post Convocationem, in tribus juxta decretum Tribunalis executionem peragat. *vide fol. 6. cum sequ.*
16. A lustro omnes Senatores & Nuntij Terrestres ad convocationem venientes, in quantum hac lustra in aliquo Palatinatu sub tempus istius convocationis peragerentur, liberantur. *fol. 7.*
17. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus in Regno vel M. D. L. lauda sua ante Convocationem non habendo, in convocatione de consensu Fratrum fecerunt &c. ut supra in alijs confederationibus, approbantur. *Ibidem.*
18. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus, particularia lauda constituerunt, vel intendunt constituere contra licentiosos homines, approbantur, & ut possint ad executionem deduci, permittitur. *Ibidem.*
19. Contributiones, quas Palatinatus, Terræ, Districtus, seorsivis laudis sibi constituerunt, vel constituent, aut modum exigendi eas adinvenerunt, vel adinvenient, in Regno juxta Constitutionem, & laudum, exigantur: remissus in extradendis eis processu thesaurali, ad judicium Capturale ejusdem Palatinatus, Terræ, & Districtus citetur. Similiter Exactores & Arendatores Ducillarum, si perceptas & exactas contributiones, his quibus juxta laudum tenentur reddere, pro tempore præfixo non reddiderint, coram ejusdem judicij Capturalibus respondeant, tam in Regno, quam in M. D. L. *fol. 7. & sequ.*
20. Proventus autem Quartæ, & aliæ contributiones ordinariæ juxta jus antiquum extradantur. Forum contra non extradentes, in judicio Capturali generali Varsaviensi, ad instantiam Instigatoris ex delatione thesauri. Quod extenditur & ad retentores antiquarum extraordinariorum contributionum, & ad omnes bona Reipub: quocunq; prætextu usurpantes. Proventus autem Quartæ imminens, Ravam, juxta antiquam consuetudinem & constitutionem *Anni 1667.* advehatur à Tenutarijs. *fol. 8.*
21. Jura & privilegia Civitatum & Oppidorum confirmantur, prout & in alijs confederationibus fuit factum. *Ibidem.*
22. De judicio capti in recenti crimine, idem ut supra statuitur. *Ibidem.*
23. Dies electionis & locus assignatur, ut supra. & ut sex septimanis & non amplius duret. *Ibidem.*
24. Exorbitantiæ & vulnera Reipub: ut in electione ante omnia sanentur, & corrigantur. *Ibidem.*

25. Respectu venientium ad electionem, reassumpta est constitutio *Anni 1573. & Anni 1587.* & sibi sponponderunt omnes eandem in toto servaturos, & ituros contra illum, qui locum & tempus quam præfixa sunt eligere, & tumultus in electione facere, & militem privatim conscribere, electioni Regis concorditer factæ & conclusæ contravenire & contradicere auderet. *Ibidem cum fol. sequ.*
26. Respectu ordinis in electione & venientium ad locum pro electione assignatum, ad Comitiam electionis futuræ reiectum, & ut ante omnia hæc in eadem electione constituatur, statutum est. *fol. 9.*
27. Respectu hospitiorum Varavia pro Nuntijs Terrestribus, ut in alijs confederationibus statutum est. Lapidea tamen dicta Kostczynska, quæ pro typographia Elertowska, à Repub: propter commoditatem publicorum negotiorum destinata, ex officio perpetuis temporibus, liberata est. *fol. 9.*
28. Ad electionem venientes, & in actu electionis nullas injurias, damna, & excessus faciant. *Ibidem.*
29. Respectu securitatis, ordinis, & administrationis justitiæ in discessu ex electione, idem ut supra. *Ibidem.*
30. Ad revisionem thesauri Regni, ubi sunt, insignia &c. & ad receptionem & traditionem ejusdem novo Thesaurario, deputati sunt Commissarii modo antiquo, & tempus revisionis assignatum est, & ut relatio in Comitijs electionis futuræ cum connotatione sufficienti defectus clenodiorum, respectu quorum defectuum, ut thesaurus unâ cum Instigatore Regni, cum retentoribus, aut successoribus præteritorum Thesaurariorum jure agat, & vindicet in judicio Capturali generali electionis futuræ, injunctum est. Et quia Dominus Thesaurarius certa clenodia apud defunctam Reginam oppignorata, ex manibus Serenissimi Regis præteriti, enumerata summâ centum viginti mill: flor: ex proventibus publicis exemit, ejusmodi clenodia ad solitum locum thesauri compotret: summa autem præfata centum viginti mill: florenor: ad rationem debiti, quod sibi Serenissimus Rex apud Rempub: præten dit, compensetur: quæ Domino Thesaurario in rationibus publicis Respub: acceptabit. De apertione autem fornicis thesauri similiter ut supra statutum est. *fol. 9. cum sequ.*
31. Ad revisionem thesauri Magni Ducatus Lithuania similiter deputati sunt Commissarii, tempus assignatum; & ut omnium ge-

Nn 2
storum

storum relatio in Comitij futura electionis fiat, statutum est.

32. Ad latus Archiepiscopi more solito vt supra, electi sunt Consiliarij. *Ibidem.*
33. Respectu Ablegatorum à Principibus externis ad electionem Regis venientium jura antiqua reassumendo decretum est, ne in personis suis Varlaviam appropinquent absq; scitu Primatis Regni, qui juxta arbitrium suum unicuiq; illorum consistentiam assignabit, ex Equestri Ordine residentes penes latus illorum assignabit, ne factiones aliquas faciant, sed dum tempus illis pro publica audientia in consessu totius Reipub: assignabitur, tali tempore assignata veniant. *Ibidem cum fol: sequ:*
34. Venientes ante electionem Ablegati Principum externorum, vt à Domino Archiepiscopo & assistentibus Consiliarijs quam citissimè expediantur. *fol: 13.*
35. Idem Dominus Archiepiscopus cum assistentibus Consiliarijs diligenter advertant, vt Delegati, Secretarij, & nullus exterorum residens Varlaviae maneant, & in toto Regno nullas factiones faciant. *Ibidem.*
36. Si aliqua scripta in præjudicium confederationis Ordinum & contra liberam electionem inventrentur, hæc omnia cassantur; & in futurum si aliquis ex Ablegatis Principum exterorum per scripta aliqua, aut subscriptiones turbare negotia Interregni auderet, talis pro hoste Patriæ habeatur. *Ibidem.*
37. Pacta cum externis Principibus renovantur, & ad omnes ejusmodi Principes, Legati expediantur, & cum quibus nondum certa pax constituta & inita, omnes Ordines incant rationes, vt Respublica cum illis durante Interregno pacificari possit, aut saltem tractatus cum illis inire. Quæ legationes sumptu publico moderato peragantur. *Ibidem.*
38. Similiter cum Moscho, quoniam per Dominos Commissarios Reipub: armistitium ad annos certos Andrusoviae initum, & postea per Dominos Legatos magnos confirmatum est, ideo conservando in toto ejusmodi pacta, vt Commissarij ad tractandum de pace perpetua cum hoc Principe in termino Andrusoviae præfixo adveniente, ex Senatu & Equestri Ordine, qui in plenipotencia ad hos tractatus à Reipub: data sunt specificati, tractent nihil recedendo ab instructione sibi data, imò procurando, ut cum emolumento Reipub, hoc negotium absolvant. Sumptus Dominis istis Commissarijs ex thesauro Regni & M. D. Lithuaniae provideatur. *Ibidem.*

39. Duces exercitus utriusque gentis militem pecuniâ conductum, & in servitio Reipub: existentem, in viscera Regni, neque in toto, neque per partes, & præsertim sub tempus ipsum electionis in locum ejus designatum non inducant, alias pro hoste Patriæ censentur. Respectu cujus, forum cum illis ad instantiam cuiusvis Nobilis possessionati in iudicio Capturali generali assignatû. Sub eadem pœna & in eodem iudicio repetenda, prohibitum est, & Præfectis militum, ne cum suis militibus veniant. fol: 13.

40. Expeditio generalis Nobilitatis in Regno constituta est tali modo. Ut omnes Palatinatus in debita præparatione sint, ad quem effectum tempus lustrationis in Comitoliis relationum sibi assignent. Et si ex aliqua parte immineret periculum, præcipue si aliquis ex Principibus externis voluerit liberam electionem turbare, ut quilibet Palatinatus juxta antiqua jura sua & consuetudines sine divisione belli illuc ubi necessitas postularet, eant, juxta ordinationes de ista expeditione descriptas, integritatem charissimæ Patriæ contra quemcunque hostem exemplo majorum suorum defendere, sub pœnis de expeditione belli. Denuntiatio autem istius expeditionis data est in manus Archiepiscopi & assistentium Consiliariorum, ut habitâ notitiâ à Dominis Ducibus exercitus de aliquo magno periculo conferendo, etiam cum Senatoribus vicinioribus de hac expeditione disponat: hæcque ordinatio in hac convocatione facta sit pro duabus literis restium, idque propter præparationem meliorem. Ab hac expeditione liberantur in exteris commorantes, dummodo ex bonis illorum aliquis ad hoc servitium mittatur, juxta confederationem *Anni 1587*. Expeditionem autem hanc bellicam in Palatinatu Podlachiensi juxta constitutionem *Anni 1613*. & laudum *Anni 1647*. Districtus Drohicensis & Belensis faciant. Similiter & Terra Mielnicensis ut ex viginti laneis alias **Wioł** Equitè hastatum, & ex decem, Equitem Cosaticum mittat Terra. Lucoviensis juxta constit: *Anni 1667*. & omnes Palatinatus Terræ, Districtus, respectu hujus expeditionis penes jura & consuetudines suas conservantur. Et in hac expeditione habeatur ratio Palatinatum devastatorum. Magnus quoque, Ducatus Lithuanie consensit in hanc expeditionem, constitutive, quod exigente necessitate ad succurrendum Patriæ juxta jura & consuetudines respectu istius expeditionis omnes convolabunt. f. 13. & seq:

41. Miles neque prædiarius, neque Reipub: pecuniâ conductus ad Comitia electionis Regis ne veniat, sed pro Reipub: in locis sibi à

Ducibus juxta ordinationem Reipub: excubent, ne bonis Nobili-um Reipub: Spiritualium &c. injurias & damna faciant, alias Do-
mini Duces summario processu injuriatis administrationem justiti-
æ faciant, data tamen est facultas mittendi Deputatos ad Comi-
tia electionis, modo quo supra. fol: 14.

42. Comitola electionis Deputatorum ad judicia Tribunalitia solito
more & tempore fiant: Tribunal autem in duabus post Comitua
Coronationis juxta cadentiam inchoetur. *Ibidem.*

43. Proventus omnes ex Oeconomij & ex Funtfolto Gedanensi &
Elbingensi Dominus Thesaurarius Regni recipiat. Similiter &
Dominus Thesaurarius M. D. L. ex Oeconomia Lieviensi. Con-
tractus omnes absq; scitu thesauri facti nullius valoris sint. *Ibid:*

44. Ad revisionem omnium Oeconomiarum & bonorum Mensæ
Regiæ in Regno, deputati sunt Commissarij tam ex Senatu, quàm
& ex Equestri Ordine, vt cum scitu Domini Thesaurarij facta re-
visione, de statu & proventibus sufficientem relationem in Comi-
tjjs futuræ electionis Regis faciant, salvis per omnia juribus Domi-
ni Thesaurarij. fol: 15.

45. Ad revisionem quoq; salisfodinarum Vielicensium, & Bochnensi-
um, similiter deputati sunt Commissarij, vt eam cum D. Thesaurario
Regni, & cum Succamerario Cracoviensi, & Domino Admini-
stratore salisfodinæ Vielensis alias Bachmistro, convenientes pro
die præfixo, demittendo se intus quàm citissimè & sufficientissi-
mè, expediant, ordinationemq; faciant vt sal tam personis Spiri-
tualibus, quàm Sæcularibus, juxta antiquam consuetudinem &
foundationes extradatur. Horumq; omnium sufficientem relatio-
nem, in futura electione, Reipublicæ faciant. *Ibidem.*

46. Datur facultas Domino Thesaurario Regni, vt ex Oeconomij, &
ex alijs proventibus ordinarijs Reipub: summam ducentorum no-
naginta millium florenorum quingentorum, recipiat sibi, idq;
respectu sumptuum, quos fecit pro prætensionibus Tartarorum,
quæ summa circa rationes publicas acceptabitur. *Ibidem.*

47. Ordinatum est, vt ex thesauro Regni, Domino Mareschalco, &
Magno Duci exercitus Regni, summa, quam ex proprio, pro bo-
no publico circa tractatus cum Tartaris sub Podhayce, expendit,
sine mora effectualiter persolvatur. fol: 16.

48. Ut Dominus Capitaneus Cracoviensis, propter securitatem ejus-
dem arcis per totum tempus Interregni, in eadem arce trecentos
pedites habeat, & futuro Regi legitimè ab omnibus electo fideli-
ter con-

ter conservet, pro quo præsidio salarium Dominus Thesaurarius Regni ex proventibus Oeconomicis provideat, & eidem Domino Capiteo, quidquid de proprio in conducendo & salariando hoc milite hucusq; expendit, præviâ liquidatione, idem Dominus Thesaurarius Regni restituat, quam summâ circa rationes ejusdem, Respublica acceptabit. Dominus autem Magister Generalis Artilleriæ armaturæ Reipub: pulverem tormentarium, globos & alia necessaria provideat. Victualia autem & alia quæcunq; ad munitionem necessaria juxta exigentiam ex proventibus provideantur. *Ibidem.*

49. Et quoniam ad fortalicium Luboviense pro præsidio ejusdem, centum viginti peditum servitium, antiquis juribus agnitum est, ideo penes hoc jus, Dominus Capiteus Spiscensis, ad ulteriorem declarationem Reipub: conservatur. *Ibidem.*

50. Domini Capitei, ut in arcibus limitaneis (juxta anteriores confederationes) resideant. *Ibidem.*

51. Pons supra Vistulam, juxta antiquas confederationes extruatur. *Ibidem.*

52. Deducendo ad executionem constitutionem *Anni 1647.* respectu jurisdictionis tenuræ Viscensis, ut omnium ex antiquo ad Capiteum judiciale spectantium, & post fata Magnifici Domini Joannis Korycinski Capitei Gnieucoviensis vacantium, Dominus Thesaurarius Regni inventarium conficiat, confectoq; inventario juxta lustrationem *Anni 1569.* tradat in realem possessionem Domino Capiteo protunc Viscensi. *Ibidem.*

53. Quidquid, post factum calculum debetur Domino Castellano Vilenfi Magno Duci exercitus M. D. L. ratione stipendij & vestium peditibus suis post ultimam liquidationem, Thesaurus M. D. L. effectivè refundat. *fol: 17.*

54. Domino Castellano Vilenfi datur facultas discedendi ad balnea externa, pro curanda sanitate. *Ibidem.*

55. Quandoquidem pro persolutione debitorum Reipub: contributiones novæ laudatæ non poterant esse, obstantibus instructionibus multorum Palatinatum Regni, eliberando fidem publicam. Dominorum Commissariorum ultimæ Commissionis Leopoliensis, **zwiniotym** vexillis militum Polonorum per assecurationem datam, similiter & summam militi extero in clenodijs debitam; assecurationes respectu dictorum stipendiorum, & summæ datæ approbantur, promittendo, quod in futura electione inibit

Respub: modos & media solutionis benemeritorum stipendi-
orum, juxta liquidationem in Commissione Leopoliensi in præ-
sentia Deputatorum à militibus factæ, vel juxta assignationes
thesauri, si aliquæ datæ sunt. *Ibidem.* vbi plura alia, respectu
solutionis stipendiorum debitorum militibus, tum liberationis
militum in captivitate Tartarorum remanentium constituta
sunt.

56. Diploma certum in Comitij *Anni 1667.* certis Palatinatibus, qui
propter bonum publicum in fortunis proprijs damnum ad tem-
pus senserunt, à Repub: datum, & ad effectum non deductum.
affecuratur, quòd in futura electione inibit modos Respub: ad
illud effectualiter deducendum, vt incolæ dictorum Palatinatu-
um sint satisfacti. *fol: 17. & sequ.*
57. Quoniam juxta constitutionem *Anni 1667.* Dominis Commissa-
rijs præteritis ad tractatus cum Moscho deputatis, summam
quingenta quatuor millium, quadringentorum & trium flo-
renorum, ex retentis antiquis contributionum ordinariorum &
extraordinariorum, sicut ex novis in ijsdem Comitij præteritis
laudatarum, thesaurus non persolvit. Tunc inhærendo modernæ
declarationi solutionis Domini Thesaurarij M. D. L. in facie
Reipub: factæ, ut memoratam summā ex ijsdem retentis præteritis,
& extraordinarijs, quæ ad hoc usq; tempus tenentur, contributi-
onibus, ante electionem sine ulteriori mora, thesaurus idem per-
solvat, commendatur & iungitur. *fol: 18.*
58. Res monetaria vt ad perfectionem deducatur, ex consensu omni-
um Ordinum, autoritate præsentis Conventus, omnes monetariæ
in Regno & M. D. L. & in annexis & incorporatis Provincijs ad
futuram electionem exnunc clausæ. Et thesaurus Regni & M.
D. L. omnes rationes ineat, vt sufficientissimam informationem
det respectu correctionis monetæ & formationis monetariarū in
futurum, sinè præjudicio contrahentis in constitutione *Anni 1667.*
expressi & affecurati. *Ibidem.* vbi etiam hoc additum est, quòd in
futura electione, circa pretia rerum, Respub: effectivam ordina-
tionem constituet.
59. Considerando, quòd Civitas Cracoviensis Metropolis Regni fidem
summo erga Rempubicam studio semper præstitit, & ob id, præ-
rogativā in ferendis in Conventibus Nobilitatis, suffragijs deco-
ratur, ijsdemq; gaudet, & nunc per Legatos suos fidem & studia
erga Rempubicam denuntiat, insuper per tres annos pro con-
servan-

servanda securitate Civitatis, pedites in praesidio proprio, sumptu maximo fovebat, & hucusq; tempore Interregni fovet. Ideo grato animo id accipiendo & ad confederationem *Anni 1586.* se conformando, eandem Civitatem ad modernum vinculum & confederationem libenter recipimus. Respectu autem expeditionis bellicae generalis, penes jura & constitutionem *Anni 1621.* totaliter conservatur. *Ibidem.*

60. Civitas Vilnensis Metropolis M. D. L. ex multis rationibus, in confederatione Reipub: debet remanere. Et quia & nunc per Legatos suos in hac confederatione, juramento praestito dedit documentum fidelitatis, ad eandem confederationem respectu securitatis, spectabit. *Ibidem.*

61. Eodem modo, Civitas Posnaniensis & Leopoliensis ad confederationem admittuntur, & circa jura sua conservantur. *fol: 19.*

62. Civitas antiqua & nova Varfaviensis pronunc ab omnibus stationibus & stativis militum, non obstantibus quibuscumque laudis, tam generalibus, quam Palatinatum, Terrarum & Districtuum Palatinatus Mazoviensis, liberantur, cum hac conditione, ut in civitate vias omnes, & praecipue per quas ad electionem itur, lapidibus reparent, ad quod omnes Concives contribuant, exceptis Curijs Nobilium. Eidem civitati, ne administratio justitiae impediatur, judicia aperiuntur, quae etiam circa jura & privilegia sua in toto conservantur. *Ibidem.*

63. Civitates, quae sibi praetendunt jus ad liberam electionem Regis, non admittantur ad ejusmodi electionem, nisi prius in eadem electione legitimis & manifestis privilegijs & juribus deducant. *Ibidem.*

64. Subditi Domini Castellani Cracoviensis jurisdictionem eius agnoscant & obedientiam debitam praestent. *Ibidem.*

65. Civitas dicta *Bychow* Magnifici Domini Casimiri Sapiechy Thesaurarii Nadwornego M. D. L. conservatur penes libertationem in constitutione *Anni 1655.* sibi ad annos viginti datam. *Ibidem.*

66. Contributio certa in Regno, pro solvendo stipendio militi praesidiario, constituitur, & qualiter debeat disponi ordinatur. *Ibidem.* Similiter & in M. D. L. *fol: 20.*

67. Quoniam Dominus Thesaurarius M. D. L. succurrendo necessitati publicae, cum non posset commissio militaris in tam stricto tempore Interregni esse, sponte admisit, contra jus antiquum Thesaurariorum, hanc varietatem, quod Palatinatus & Districtus,

penes se, non inferendo in thesaurum, contributionem fumaliū reliquerint, ne hoc in posterum iuri antiquo, officij Thesauraria-
lis M. D. L. noceat, cautum. *Ibidem.*

68. Retenta omnia, tam præterita, quàm moderna, contributionis fumalium, tum contributionum ordinariorum & extraordinaria-
rum, præsertim ex teloneis, ducillis, & alijs (conservando ni-
hilominus Quartæ, constitutiones respectu desolationis latas) in-
iudicio Capturali Palatinatum & Districtuum, thesaurus M. D.
L. vindicare & ad executionem iuxta jura antiqua deducere, te-
nebitur. Quorum omnium dabit rationem Reipublicæ, in futu-
ra electione. *Ibidem.*

69. In supplementum extraordinariorum thesauri Regni expensarū,
imposita est in omnes in genere mercatores in Civitatibus Regi-
js, Spiritualibus & Terrestribus habitantes, summa centum milli-
um florenorum, cuius medietatem in bona moneta, & aliam in-
currenti ad thesaurum, sub processu Fisci, importent. Ad quam
summam contribuendam & homines in Civitate habitantes, &
jura civitatis non habentes, mercimonia tamen diversa privatim,
vel publicè exercentes obligantur, non obstantibus quibuscumque li-
berationibus, quæ ad præsens cassantur, reassumendo constitui-
onem *Anni 1667. sub titulo nā supplement extraordynarynych*
Ec. Ibidem.

70. Judæis in Regno tam bonis Regalibus, quàm Spiritualibus &
Terrestribus habitantibus, loco contributionis capitalis imposi-
ta est pro hoc anno summa centum quinque millium in moneta
currenti, utq; eam seniores illorum duabus solitis ratis ad the-
saurum Regni importent, pro solitis muneribus Tartaris conver-
tendam. Quæ summa in integro persoluta liberantur ab alijs co-
tributionibus, præter telonea & ducillis, penesq; jura antiqua &
constitutiones respectu securitatis illorum conservantur. *Ibidem* &
fol: sequ.

71. Judæis M. D. L. imposita est contributio fumalium sexduplex, in-
cludendo & id, si jam aliquid Exactoribus extradiderunt, quæ per-
soluta liberantur ab alijs contributionibus, & penes iura sua iux-
ta constitutiones *Anni 1650. & 1661. conservantur. fol: 21.*

72. Tartari M. D. L. & in Regno manentes, penes libertates iuxta
privilegium jura & statuta conservantur, ne tamen fana sua ali-
as *Megety* in illis locis, in quibus antea non erant extruere au-
deant. Et quod respectu contributionis Capitalis à vectoribus

Tar-

Tartaricis, vexillis exercitus M. D. L. Tartaricis sex millia florenorum ~~mytracono~~ ad futuram electionem dilatum, interea hanc contributionem sexduplicem fumalium iuxta jus & consuetudinē omnes extradant. *Ibidem.*

73. Comitola Relationum M. D. L, licet juxta statutum in quatuor septimanis post Comitia incidere debeant, considerando tamen dierum brevitatem & viarum incommoda, ad longius tempus protractum est, pro incidentibus modo. In quibus Exactores (si nondum essent electi) & Nuntios Terrestres pro futura electione eligant. Tempus quoq; pro extraditione contributionum assignatum est. *Ibidem.*

74. Palatinatibus autem Terris & Districtibus in Regno tempus Comitiorum Relationum speciatim & distinctim assignatum est, & modus contributionum descriptus est: subsecutæ declarationes M. D. L. respectu contributionum. Tandem conclusa est confœderatio modo ut supra, cum subscriptionibus Senatorum & Nuntiorum Terestrium cum clausulis. Salvis juribus & immunitatibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Catholicæ, vel salvis juribus, privilegijs, decretis Ducatus Mazoviæ, & protestor contra omnia, ea, quæ in favorem dissidentium acta sunt, vel excepto articulo confœderationis de dissidentibus à fide Catholica, & alijs similibus clausulis, inter quas positæ sunt. Salvis per omnia juribus dissidentium, non obstantibus vllis protestationibus & exceptionibus: ut videre est in constitutionum volumine.

CONFÆDERATIO GENERALIS VARSAVIENSIS,

Post mortem MICHAELIS Regis.

Anno Domini 1674. die 15. Januarij.

1. Jura & privilegia orthodoxæ Romanæ Ecclesiæ, & Ritûs Græci Vnitorum conservantur. fol: 1.
2. Exorbitantiæ, & inter dissidentes in Religione differentia ad futura Comitia electionis differuntur. fol: 2.
3. De concorditer facienda electione novi Regis, ut in anterioribus confœderationibus caveretur. *Ibidem.*

4. Ne aliquis ex Senatoribus tam Spiritualibus, quàm Sæcularibus utriusq; gentis, vel ex privatis personis sine consensu omnium Ordinum audeat Regem denuntiare; aliàs pro hoste Patriæ declaratur. *Ibidem.*
5. Dominus Archiepiscopus non denuntiet Regem electum esse, nisi post trinam interrogationem Ordinum, an sit omnium consensus? an omnibus exorbitantijs satisfactum est? & quòd Rex iura omnia &c. vt supra confirmabit. *Ibidem.*
6. Sub fide honore & conscientijs, omnes sponponderunt sibi, contra illum, qui ex externis Principibus, vel Incolis Regni, per factiones & illicita media, in præjudicium iurium & libertatis, invitavit alijs, atq; ita absq; vnanimi consensu omnium, per potentiam in thronum Regium inducere &c. vt in alijs confœderationibus, audeat. *Ibidem. & sequ.*
7. Ad sananda vulnera Reipublicæ vtriusq; gentis, defectus, gravamina, & exorbitantias istas tantum, quæ ex persona Principis proveniunt, similiter & civitatum, si aliquid tam in Regno, & Magno Ducatu Lithuanie, quàm in Prussia & in alijs provincijs Regno & Magno Ducatu Lithuanie incorporatis & annexis compertum fuerit, quòd contra iura, privilegia & libertates, tam in Comitijs quàm privatim defacto alicui esset factum, in futuris Comitijs electionis, ante omnia, & ante nominationem Regis id tollatur, & in ordinem redigatur: vel modus ad occurrendum eis adinveniatur. *fol: 3.*
8. Palatinatus Prussiae, dum expeditio generalis Nobilitatis statuitur, ultra fines suos, juxta iura sua antiqua, ne protrahantur. *Ibidem.*
9. Pax inter dissidentes in Religione Christiana, iuxta priores confœderationes, cavetur. In civitatibus Regalibus, vbi ad præsens fana sua habent, in illis exercitium publicum sectæ suæ permittitur: vbi autem illa erecta non habent, ne illa extruere audeant. Ducatus quoq; Masoviae penes iura sua, respectu Christianæ Religionis, conservatur. Conceditur tamen dissidentibus ad actus publicos vel iudicia, aut alia negotia venientibus, aut penes aulam Dominorum morantibus (exclusis tamen plebeiorum servitoribus) vt in hospitij, devotiones suas privatim absq; conventiculis, concionibus, & cantibus faciant. *fol: 3. & 4.*
10. Constitutio *Anni 1631.* contra violatores securitatis publicæ reassumpta est, cautumq; quòd in posterum eiusmodi causæ violatæ securitatis à quacunq; persona cuiusvis conditionis, non inter

ter causas terminorum ractorum; sed ferijs quintis ex speciali registro, inter causas recentium, iudicentur: præter, si persona Spiritualis in crimine deprehensa esset, tunc Officio Spirituali tradatur, & præviâ inquisitione ibidem iudicetur.

Ministri dissidentium in Religione, ex quacumq; occasione, ratione quarumvis rerum, & iniuriarum, in iudicio sæculari competenti conveniantur & iudicentur. In Magno autem Ducatu Lithvaniæ, in magna Rota. In causis autem ex actoratu ipsorum forum rei sequantur, & in eodem damna sua iure vindicent. fol: 4.

11. Respectu religionis tam Vnitorum, quàm Disunitorum in Regno & M. D. L. existentium, omnes confederationes priores reassumptæ, non præiudicando juribus Vladicatus Præmisliensis, & Archimetriæ Luscinensis in districtu Pinensi & ubicumq; sint, Ecclesiarum Vnitorum, Præfensionum aliarum in hac Religione, sufficiens pacificatio futuro Regnanti recommendabitur, & præcipuè respectu Vladicatus Præmisliensis inter Vnitos & Disunitos Vladicos causas, per iudicalem decisionem iuxta iura, diplomata, & privilegia utriusq; partis in Cõitijs coronationis ut decidatur & pacificetur, quàm maxime recommendabitur. Salvis etiam juribus & erectionibus foundationum, tum decretorum in foro sæculari latis Ritus Latini in Terra Chelmensi. fol: 5.

12. Ariani uti lege publicâ proscripti, nec Apostatæ à fide Catholica Romana & vnitorum abhinc transeuntes possunt se tueri hâc confederatione, imò omnes constitutiones de Arianis factæ, reassumptæ & confirmatæ sunt in perpetuum. Et ut in quolibet subsilio in iudiciis Capturalibus nunc sub tempus istius Interregni, cum quolibet Ariano utriusq; sexûs, & cum fautoribus eorum in quantum in Regno vel Magno Ducatu Lithvaniæ reperirentur, ad cuiusvis instantiam iura ista ad executionem deducantur. Apostatæ autem abhinc convicti in foro fori exilio puniantur. *Ibidem.*

13. De validitate decretorum, à die mortis Regiæ usq; ad publicationem literarum vniversalium Archiepiscopi latorum, omnia, ut in anterioribus. *Ibidem.*

14. De apertione librorum Castrensiû, & de validitate inscriptionum &c. itidem ut in anterioribus. *Ibidem.*

15. De juramento Dominorum Capitaneorum præstando, omnia ut in anterioribus. fol: 5. & sequ.

16. De approbatione laudorum & ordinationum sub tempus Interregni, respectu defensionis contributionum &c. idem vt in anterioribus. *fol: 6.*
17. Respectu Palatinatûs Braclaviensis ejusq; iurisdictione, idem vt in anteriori. *fol: 6.*
18. De Capitaneis & Officiis Castrensibus, quod non debeat nocere, quod executionem decretorum Tribunalitiorum ante diem mortis Regiæ &c. idem vt in anterioribus, hoc addito; vt causæ omnes Fisci cum exactoribus & retentoribus omnium Reipublicæ contributionum in iudicijs Capturalibus decidentur, & executiones decretorum Tribunalitiorum & Capturalium Officium Castrense indilatè sub solutione de suo faciant. *fol: 7.*
19. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus in Regno & M. D. L. lauda sua ante conuocationem non habendo, hic in conuocatione de consensu Fratrum condiderunt, & quæ adhuc in Comitulis post conuocationem primis facient, & hoc ratione contributionum & securitatis internæ, sine præiudicio publici & privati iuris, datur facultas illa condendi, conformando se in toto puncto superius de laudis & confederationibus expresso. Et vt eiusmodi lauda vigore præsentis conventûs, & approbationis talem valorem habeant, sicut & alia ante conuocationem facta, dummodo in illis eadem forma sit. *Ibidem.*
20. Qui Palatinatus, Terræ, Districtus condiderunt sibi lauda particularia contra licentiosos homines & prædones, tum respectu munitionis civitatum limitanearum & faciendæ Castrensis executionis, vigore eiusdem Conventûs valorem plenum habeant, & ad executionem deducantur. *Ibidem. & in anteriori.*
21. Si in istis Palatinatibus, qui inter se controversos limites habent, prout in Palatinatu Podlachia, Lublinensi, & Brestensi M. D. L. Pinscensi, Volinensi Palatinatibus & Districtibus, & aliis his similibus, homines excessivi evitare iudicia Capturalia propter differentias granitiales seu limitum, vellent: declaratur, quod ad illa iudicia citentur & iudicentur, in quibus immediatè ante mortem Regis iudicabantur: nihil derogando illis limitanearum ab vtraq; parte differentiarum. Et quia **Lotom & Lubec** Magno Ducatui Lithvania incorporatæ sunt, ideo in iudicio Capturali Orsanensi iudicentur. *fol: 7. & sequi.*
22. Causæ hæ, quæ sive ex scriptione, sive ex limitatione Commissariorum & aliorum iudiciorum, sive etiam per contractum, terminum

minum assignatum habebant, iuxta vim istius limitationis, descriptionis, vel contractus, terminum habebant post felicem coronationem Regis futuri, ad maximum in sex septimanis, dum pars partem legitimè additaverit. *fol: 8.*

23. Contributiones quas Palatinatus &c. seorsivis laudis sibi constituerunt, vel constituent, aut modum exigendi eas adinvenerunt &c. vt in anteriori confederatione. *num: 18. & hic fol: 8.*

24. Quarta utraq; & contributiones ordinariæ iuxta jus antiquum extradantur, respectu quarum forū &c. vt in confederatione anteriori. *num. 20. hic fol: 8.*

25. Jura, privilegia, & securitas Civitatum & Oppidorum Reipub: confirmantur, vt in anteriori *num. 21. & in aliis confederationibus factum est, & hic fol: 9.*

26. De iudicio capti in recenti crimine, idem vt in anteriori *num: 22. & alijs confederationibus, & hic fol: 9.*

27. Dies electionis futuræ Regis, & locus assignatur, vt in anterioribus confederationibus, sed vt tantum durer tribus septimanis. Et ut ante omnia exorbitantiæ & vulnera Reipublicæ sanentur. Permittuntur conferentiæ cum Legatis, exterorum Principum, dummodo non privatim & noctu, sed publicè fiant, alias delinquentes, in iudicio Capturali generali, tenebuntur respondere. *fol: 9.*

28. Scripta & obligationes de eligendo Rege, si exteris Principibus extraditæ sunt, quoniam de illis Respublica nescivit, nec ratificavit, veluti inscia Repub. datæ sunt, nihil operari & pro nullis, cassatæq; declarantur. *Ibidem.*

29. Respectu venientium ad electionem, reassumptus est in toto articulus confederationis generalis Varfaviensis *Anni 1587.* de venientibus ad eam cū exteris & cum bombardis, similiter reassumpta est confederatio generalis Varfaviensis *Anni 1573.* respectu electionis liberæ & concordis. Hoc est; consurgere contra talem promittimus, qui aut locum, aut tempus aliud ad electionem eligeret, & constitueret, aut in electione, post liberam electionem & denuntiationem per Dominum Archiepiscopum & Dominos Marechalcos publicationem, tumultuari auderet. Palatinatus autem cum legionibus, aut aliquis alius cum hominibus sive suis propriis sub vexillis, & tanto magis cum Reipublicæ transire, & ad electionem appropinquare non debent, neq; cum bombardis ad vallum venire audeat, alias pro hoste Patriæ censendus

sendus, sed iuxta jura antiqua, futurus Rex, nemine contradicente debet eligi. fol: 9. *¶ Sequ:*

30. Respectu ordinis in electione, ad ipsum actum electionis differtur, fol: 10.
31. Respectu hospitiorum Varaviae pro Nuntiis ex Palatinatibus, prout in anterioribus confederationibus statuitur: excipiuntur tamē lapideae Kosczyńska & Szelizńska alias Drewnowska duabus constitutionibus libertata. fol: 10.
32. Capitaneus Varaviensis exemplo Cracoviensis in antiqua arce debet habere residentiam exdivisam. *Ibidem.*
33. Incolae Regni & M. D. L. iniurias, excessus, damna in pratis & segetibus, ylvīs Nobiliū, & alias violentias hominibus, ad electionem venientes, & in electione, ne faciant: alias facientes civilem, vel criminalem iniuriam compositum iudicium, hoc est: tres Deputati ex Senatu, quatuor ex Maiori Polonia, totidem ex minori Polonia, quatuor ex M. D. L. à Nobilitate primā die electionis ab omnibus concorditer electi, praestito iuramento super iuste iudicando juxta Rotam Tribunalis, cum Dominis Mareschalcis vtriusq; gentis, ad residentiam Domini Mareschalci Magni Regni conveniendo, omnes civiles & criminales actiones, quae sub electionis actu in illo generali omnium Ordinum confessu acciderent, ea potestate & securitate, prout judicia Tribunalitia, pluralitate suffragiorum vincente iudicent. Hocq; cautum est, ut eiusmodi extraordinarium iudicium tantum ad inaugurationem felicem novi Regis duret, & postea statim desinat, nec antiquis Mareschalcorum iuribus debeat in posterum nocere. fol: 10. *¶ Sequ.*
34. Modus respectu securitatis discedentium ex electione, & administrationis iustitiae, ad futura Comitā electionis differtur. fol: 11.
35. Causa ordinationis Zamoyscianae ne amplius Rempub: & futura electionem turber, inhærendo constitutioni *Anni 1589. 1590. 1635.* ad tradendam possessionem Zamoscij & bonorū ordinationi subiectorum Domino Martino Zamoyiski, Subdapifero Leopoliensi deputati Commissarij, vt, vnius vel plurium absentia non obstante, Zamoscium, & ad alia bona ordinationi subiecta, pro tempore ex innotescentialibus incidente, conveniant, & iuramento juxta praescriptum ordinationis, à prænominato Domino Zamoyiski in facie Ecclesiae, vel vbi placuerit Dominis Commissarijs recepto, bona omnia ordinationis eidem Domino Martino Zamoyiski in
realem

realem possessionem tradant. Iura, privilegia possessorum & subditorum revideant, & cum inventarijs connotent: in quo omnis securitas tam ipsi Domino Zamoyiski, quàm Dominis Commissarijs, & eorum famulis cavetur. Contra autem violatores & impugnatores traditionis bonorum, forum in judicijs Capturalibus, vel in Tribunali Regni, in Registro securitatis Dominorum Senatorum & Nuntiorum Terrestrium, juxta constitutionem *Anni 1667.* assignatur. Debita realia à piæ memoriæ Ioanne Zamoyiski Palatino Sandomiriensi in bona ordinationi subiecta contracta, in quantum bona eius tam Paterna, quàm Materna in exolutionem illorum non sufficient, ex proventibus bonorum ordinatorum, præviâ transfusione juris à creditoribus, exolvantur, neminem ex creditoribus ex possessione turbando. Quorum debitorum in Tribunali Lublinensi, inter causas Capturales ab initio Tribunalis fiat cognitio, ubi illis terminus conservatur. Et hæc solutio debitorum in sequelam contrahendorum novorum non trahatur, nec ordinationi in aliquo derogare debet. Et quoniam Dominus Subdapifer Leopoliensis pro quacunq; expeditione bellica Reipub: ducentos homines conducturum & præsentaturum declaravit se, & conservationem fortalicij promisit, illudq; pro Reipub: retenturum obligavit se; ideo huic declarationi in facie omnium Ordinum Reipub: factæ, satisfacere tenebitur: juribus Ecclesiæ Collegiæ & Academiæ Zamoscianæ per omnia salvis. fol. 11. & sequ.

39. Ad revisionem thesauri Regni, vbi insignia & Archiva Regni conservantur, Domini Commissarij tam ex Senatu, quàm Equestri Ordine, vt cum alijs, qui iuxta præscriptum juris ad clausuram thesauri spectant, vtpote Castellanus Cracoviensis, Palatini Cracoviens: Posnan: Vilnen: Sandomiriens: Calissien: Trocen: vnâ cum Domino Thesaurario Regni illum revideant, conveniendo Cracoviam vnâ septimanâ ante Comitia Coronationis; & inventario per personas dignas & sibi bene visas (assignato illis competenti salario) in præsentijs suis conscripto, & manibus proprijs subscripto relationem omnium in proximis Comitijs Coronationis faciant. Et vt in posterum fornix, in quo insignia & Archiva Regni conservantur, absq; Dominis Senatoribus, qui ab eo claves juxta antiquum jus, retinere debent, nunquam aperiat, vtq; abhinc fornix iste septem seris fixis, occlusus remaneat: à qualibet fera, singuli Domini Senatores clavem su-

am habeant. Similiter vt iidem Domini Senatores, à clenodij Reipub: habeant claves. Neq; Domini Thesaurarij, absq; scitu illorum, fornicem hunc quocunq; tempore aperiant, & nulla clenodia remanentia, ex Senatus-consilio, vel ad mandatum aliquius, sine scitu totius Reipub: extradant. Ad hæc, iidem Domini Commissarij inquisitionem faciant, an executores defuncti Regis VLADISLAI IV. testamento eiusdem Regis Reipub: legata & donata, ad thesaurum reddiderunt? *fol. 13.*

Eodem modo ad revisionem thesauri M. D. L. deputati sunt Commissarij vnà cum Domino Thesaurario M. D. L. iniunctumq; est illis, vt conveniendo Vilnam, pro tempore præfixo, seriò inquirant, quò conuersa sint Archiva, privilegia, & thesauri M. D. L. ante hostilitatem, & horum omnium in futura electione, sufficientem relationem faciant Reipub: *Ibidem.*

37. Ad latus Archiepiscopi Gnesnensis vti Primatis Regni, modo, quo in alijs confederationibus, deputati sunt ex vtroq; Reipub: Ordine Consiliarij. *fol. 14.*

38. Legati à Principibus externis pro electione venientes, ne audeant Varſaviam in personis suis venire, vel appropinquare, nisi prius Domino Archiepiscopo Gnesnensi certiorato de adventu suo, qui Dominus Archiepiscopus locum pro consistentia illis assignet, ex Equestri Ordine assistentes illis adiungendo, ne factiones aliquas faciant, sed tunc demum ad consessum Reipub: communem veniant, dum illis audientia publica assignabitur. Si autem ante electionem aliqui Legati venerint, Dominus Archiepiscopus cum assistentibus Consiliarijs, quàm citissimè eosdem expediat. Similiter idem Dominus Archiepiscopus & Consiliarij sibi assistentes invigilabunt, ne delegati Secretarij externorum residentium, Varſaviæ maneat, nec in toto Regno factiones aliquas faciant. *fol. 10.*

39. Si aliqua scripta in præiudicium confederationis, & contra liberam electionem invenirentur, cassantur: & in futurum, si aliquis ex Legatis externis auderet per scripta aliqua, vel per subscriptiones, negotia Interregni turbare, talis pro hoste Patriæ debet haberi. *Ibidem. § fol. sequ.*

40. Pacta inita cum vicinis externis renoveantur, & exnunc ad omnes Legati mittantur, cum quibus autem nondum certa pax constituta, omnes Ordines ineant rationes. *fol. 16.*

41. Ad concludendam perpetuam pacem cum Moscho, deputati sūt ex vtroq;

ex utroq; Ordine Domini Commissarii, dataq; est facultas Domino Archiepiscopo, ut cum assistentibus Consiliarijs sufficientem instructionem det illis. *Ibidem.*

42. Domini Duces exercitus utriusq; gentis, ne homines in servitio Reipub: existentes, & pecuniâ ejusdem conductos, inducant in viscera Regni, neq; in toto, neq; per partes, etsi quidem nullo tempore, præcipuè tamen sub tempus electionis in locum eidem electioni destinatum, alias pro hostibus Patriæ censeantur. Respectu cuius forum cum illis, ad cuiusvis instantiam Nobilis possessionati in iudicio Generali Capturali. Præfecti quoq; legionum, & vexillorum milites suos in servitio Reipublicæ existentes, ad electionem eandem ne secum trahant, sub eadem poena, in eodem foro repetenda. *Ibidem.*

43. Ad consilia bellica maturè & dextrè peragenda, Deputati ex Senatorio & Equestri Ordine, in Comitijis proximè præteritis, ad latus eorundem Dominorum Ducum assignati confirmantur, cum ea potestate, prout in constitutione dictorum Comitiorum expressum est, volendo, ut se ad scriptum, quod in Comitijis præteritis ad Archivum eo nomine datum fuit, in consilijs in toto conforment. Addendo quoq; ex Palatinatibus Prussiæ (qui in Comitijis præteritis Nuncios non habuerunt) Deputatos in generalibus illius Provinciæ comitiolis destinatos. *Ibidem. & fol. seq.*

44. In casu necessitatis, si miles pecuniâ conductus ad repellenda pericula non sufficeret, expeditio generalis bellica Nobilitatis constituitur, ut quilibet Palatinatus, juxta jura sua & consuetudines, sine divisione belli, conformando se constitutionibus antiquis & Comitiorum proximè præteritorum (quæ ad præsens reassumuntur) ubi necessitas postulabit, eant, & juxta ordinationes de expeditione hac descriptas, integritatem charissimæ patriæ, contra quemlibet hostem, exemplo maiorum defendant, sub poenis de expeditione bellica, & quod superius memoratis obligationibus, promiserunt sibi & se obstrinxerunt. Intimatio autem ejusdem expeditionis bellicæ, in manus Domini Archiepiscopi, & assistentium Consiliariorum & viciniorum Senatorum, data est: & ut hæc præsens constitutio loco primarum literarum restium sit, conclusum est. A qua expeditione bellica & poenis Nobiles in exteris causâ studiorum vel aliorum negotiorum commorantes, ut in alijs confederationibus juxta constitutionem An-

ni 1587. liberantur. Civitates autem ad hanc expeditionem strin-
guntur, sed vt secundum præscriptum constitutionis *Anni 1621.*
se gerant iniunctum est. Palatinatus autem Podlachia, vt hanc
expeditionem juxta constitutionem *Anni 1613.* & lauda *Anni*
1647. faciant. Similiter & Terra Lucoviensis juxta constitutionem
Anni 1667. Et omnes Palatinatus, Terræ, Districtus, respectu isti-
stius expeditionis, penes jura & consuetudines conservantur. In
Palatinatibus quoq; Mazoviensi & Plocensi habendo respectum
tenuiorum Nobilium, vt sex, vnum Equitem bene instructum,
ex moderatione Dominorum Castellanorum, Succamerariorum,
Capitaneorum Iudicialium, & Vexilliferorum (quorum in hoc
casu fidem & conscientiam obligarunt, vt fideliter huic servicio
Reipub: sine vlllo respectu privato, & depactione attendant.)
in lustro præsentent, neminem ex his eliberando, qui in equo
servitium bellicum possunt facere. Qui respectus vt habeatur in
alijs Palatinatibus per calamitatem hosticam desolatis. Aula Se-
renissimæ Reginae Eleonoræ penes constitutionem Comitiorum
proximè præteritorum in toto conservatur. Similiter aula Illu-
strissimi Primatis Regni vt in eadem prærogativa sit, & rege-
strum in moderna convocatione manu Domini Mareschalci
Nuntiorum Terrestrium, subscriptum sit. cum hoc additamento:
vt personæ ad bellum aptæ, & quæ in memorata residua rema-
nebunt ex personis suis, & ex facultatibus in locum sui substitu-
ant & expediant. In hanc expeditionem M. D. L. consensit, jux-
ta jura antiqua & consuetudines sui Ducatus, & juxta constitui-
onem in Comitijs proximè præteritis, eo nomine laram. fol: 17
& sequ:

45. Ne miles tam ex præsidijs, quàm pecuniâ pro servicio Reipub:
conductus, ad electionem veniat, vt supra statutum est. fol: 18.
46. De electione Deputatorum ad Tribunal, & de inchoatione Tri-
bunalis, idem supra statutum est. fol: 18.
47. Proventus ex omnibus Oeconomijis Dominus Thesaurarius Re-
gni recipiat, similiter & Dominus Thesaurarius M. D. L. Con-
tractus omnes sine scitu Thesauri facti, annullantur. *Ibidem.*
48. Ad revisionem Oeconomiarum & bonorum Mensæ Regiæ in Re-
gno deputati sunt Commissarii, vt omnes Oeconomias in Regno &
Ducatu Prussiae salvis contractibus modernorum possessorum, &
exceptis Oeconomijis, quæ contractus suos, constitutionibus val-
latos & confirmatos habent, vnâ cum Domino Thesaurario revi-
deant,

deant, & de statu & proventibus sufficientem relationem in proximis Comitibus electionis faciant: ita tamen; ut circa revisionem moderatas expensas adhibeant, nec thesauro graves sint. Salvis iuribus in posterum Domini Thesaurarii. fol. 19.

Ad revisionem salisfodinarum Vielicensium & Bochnensium deputati quoque sunt Commissarii, ut eam cum scitu Thesauri, & in presentia Domini Succamerarii Cracoviensis expediant, salisfodinas ad bonum ordinem & meliores proventus reducant: retentum sal Palatinatibus & Terris ut extradatur, debita laborantibus persolvantur, & pro necessitatibus earundem expensas non tantum ex remanentibus defuncti Regis, sed & nova incisione salis, ordinent. Quod si ex remanentibus defuncti Regis aliquid remanserit, pro solutione debitorum mortui Regis, Thesaurus convertat, Ibidem. § fol. sequ.

Sumptus ad corpus Regis defuncti necessarii usque ad funus eiusdem, ex bonis Oeconomicis Regalibus fiant, ita tamen; ut à superfluis erogationibus absteineatur, & ne bona mensæ Regiæ debitis onerentur, harumque expensarum rationes in Comitibus reddantur. Ad hæc, ordinatur, ut ex proventibus mensæ Regiæ, salisfodinarum, Oeconomiarum, teloneorum, Serenissimæ Regiæ Eleonoræ, quandoquidem nondum ad bona reformationi suæ subiecta pervenit; inhærendo consuetudini antiquæ, & præcipuè exemplo Serenissimæ Ludovicæ Regiæ summa ducentorum millium florenorum monetæ in Regno currentis pro vno anno, in quantum Interregnum tam diu duraret, assignatur, non includendo in hanc summam donum nuptiale constitutione Anni 1670. cautum. Promittendo, quod pro faciliori perceptione à Thesauro summam hanc futuro Regi, in Pactis Conventis trademus. Hoc addito; ut & Thesaurus M. D. L. tertiam partem istius provisionis & supra specificatarum expensarum, ex proventibus Oeconomiarum in M. D. L. contribuat. Quæ omnia Dominis Thesaurariis utriusque gentis, circa rationes Respub. acceptabit. fol. 20.

Ne decori publico, circa corpus Regis defuncti desit aliquid, deputati sunt pro residentia Varaviæ circa idem corpus Regis, usque ad futuram electionem novi Regis, Domini Senatores, tam ex Spirituali, quam sæculari statu, nec non Officiales. Et propter maiorem ordinem & securitatem circa idem corpus Regis defuncti, Dominis Marefchalcis, ut solitam jurisdictionem Marefchalcem

calem ad futuram electionem reassumant & exequantur, committitur, & ad hoc usq; tempus lata ab illis decreta, approbantur. *Ibidem.* § fol: sequ:

52. De residentia Dominorum Capitaneorum limitaneorum, ut supra dispositum est. fol: 21.

Pons super fluvio Vistula, sumptu publico extruatur, pro quo, thesaurus Regni duas partes, & tertiam partem thesaurus M. D. L. contribuat. Tenutarii autem bonorum Regalium viciniorū, ligna ex sylvis non denegent. *Ibidem.*

53. Commissio Leopoliensis in Comitijis præteritis decreta, quoniam ob mortem Serenissimi Regis effectum suum sortiri non poterat, juxta ordinationem jam antea factam revivatur, & Lublinum transfertur, in Tribunal thesauri convertendo, sine præjudicio tam judiciorum Capturalium Palatinatūs Lublinensis, quoad privatas Palatinatūs actiones, sicut etiam jurisdictionis Castrensis Lublinensis quoad executionem. Officium Terrestre Lublinense ad scribenda decreta deputatur: obligando illos, ut cum Dominis Ducibus exercitūs & Domino Thesaurario Regni, & ex Senatu constitutione in Comitijis præteritis expressis, sicut & ex Equestri Ordine in Palatinatibus & Terris electis & salariatis Commissariis, pro termino præfixo conveniendo, judicia privatarum iniuriarum non minus illorum, qui ad expeditionem Chocimensensem venire retardarunt, absentiae cuiusvis personæ ponderando legalitatem, necnon alias actiones & causas ibidem expressas ex delatione Instigatoris Regni præsidente supremo Duce Regni instituunt, & servatā iustitiā summario militari processu judicent, citationes sub titulo Tribunalis extradantur, & multa alia constituta sunt, ut videre licet. fol: 21. cum sequ:

54. Milites desertores castrorum sine scitu & consensu Dominorum Ducum vel eorum vicesgerentium pro infamibus declarantur, nisi à publicatione literarum universalium Illustrissimi Domini Primatis & Domini Mareschalci Nuntiorum Terrestrium manibus subscriptarum in spatio duarum septimanarum ad vexilla sua non redierint. In Comitijis, judicijs, & in alijs omnibus actibus publicis, uti personæ condemnatae locum standi non habent. Domini autem Capitanei in personis & bonis illorum executionem extendant non derogando quidquam per hoc auctoritati judiciorum Dominorum Ducum. fol: 23.

55. Ne Respub: inermis remaneat, septuaginta millia diversi militis sub

sub directione Dominorum Ducum ordinantur, pro stipendijs autem illorum, præter alias contributiones, duplex subsidium charitativum generale, juxta constitutionem & instructionem. *Anni 1662.* statuitur, & modus exigendi, cum quæ personæ debeant illud solvere, præscribitur. *fol: 23. cum sequ.*

56. Ad exercitum Reipub: pedites ex bonis Regalibus & Oeconomijs vulgò dicti *Brancy* ordinantur, ut juxta jura antiqua & constitutiones sub rigore poenarum in legibus descriptarum expendantur, & tempestivè ad Castra à suis centurionibus & Præfectis adducantur, Notarioq; Campestri Regni præsententur, sub poenis. *fol: 24.*

CONFÆDERATIO GENERALIS

VARSAVIENSIS,

Post mortem JOANNIS III. Regis.

Anno Domini 1696. die 29. Mensis Augusti, post scissionem prioris per certos Nuntios Terrestres iterum celebrata.

1. OMnia desideria publica & privata, ad futuram electionem Regis rejiciuntur. *fol: 1.*
2. Rex eligatur Catholicus verus Romanæ Ecclesiæ, similiter & Regina *fol: 2.*
3. Jura & privilegia Orthodoxæ Romanæ Catholicæ, & Ritûs Græci unitorum Ecclesiæ tueri, sub fide honore & conscientijs omnes sponponderunt. *Ibidem.*
4. Sub iisdem nexibus, & vinculo sacrosancto, omnes sponponderunt, & se obstrinxerunt nullam dismembrationem inter se & factiones privatas in eligendo Rege facturos, nec aliter in electionem Regis consensuros, nisi in eum, qui per libera suffragia, nemine contradicente fuerit electus, aliàs si aliquis, sive ex Senatoribus tam Spiritualibus, quàm Sæcularibus aut Officialibus Regni & M.D.L. vel ex privatis personis auderet sine vnanimi consensu omnium Ordinum Regem denuntiare, talis pro hoste Patriæ censeatur. *fol: 2.*
5. Non prius Dominus Archiepiscopus Gnesnensis ad denuntiationem Regis accedat, nisi præmissâ trinâ interrogatione, an sit omnium consensus, & satisfactum sit omnibus exorbitantijs? Et

quod Rex jura omnia, privilegia, libertates, quæ sunt, vel quæ illi porrigentur per Pacta Conventa, ante nominationem & denuntiationem prius per Oratores suos juramento confirmabit: non diminuendo quidquam ex juramento Regum Poloniae HENRICI, STEPHANI, SIGISMUNDI III. VLADISLAI IV. JOANNIS CASIMIRI, MICHAELIS, & JOANNIS III. recenter defuncti, Regno & M. D. L. & annexis & incorporatis provinciis, in coronatione facto, & post adventum & præstitum juramentum constitutionibus comitialibus corroborabit. *fol. 2. & sequ.*

6. Occurrendo, ne per ambitionem plurium turbetur, vel (quod absit) distrahatur Respublica; conformando se ad instructiones omnium ferme Palatinatum, exclusionem Pistorum censuerunt esse necessariam, & in eam sponponderunt, & confederationem inierunt, obligando se adinvicem fide, honore, & conscientia, quod omnem talem, qui ex Civibus tam Regni, quam M. D. L. in æqualitate constitutis, inter concurrentes, cum ambitu suo, in futura electione ad coronam declararet se, & illum, qui Pistorum ex Civibus nominaret, pro hoste Patriæ habebunt. *fol. 3.*
7. Similiter caverunt sibi omnes, & confederationem inierunt sub fide, honore, & conscientijs suis, sub nexu ejusdem juramenti obligarunt se, quod, si aliquis ex externis Principibus, sive ex Civibus ejusdem Reipublicæ, per factiones & illicita media in præjudicium jurium & libertatum invitis Ordinibus auderet per potentiam in Thronum Regium inducere, & Rempublicam per hoc turbare, contra talem quemlibet, omnia studia & vires suas convertent, unus ab alio non recedendo, sed hucusq; in hoc vinculo indivisi permanebunt, donec Respublica per liberam electionem Regis fuerit pacificata. Contra violatorem jurium & libertatum, tam antiquarum (quæ omnes reassumptæ sunt) quam & in hac confederatione constitutarum, quousq; salutis, substantiæ aliquid & sanguinis superfuerit, opponent se, non dividendo se in partes, neq; faciendo dismembrationem aliquam, tam Regnum à Magno Ducatu Lithvaniæ, quam & Magnus Ducatus Lithvaniæ à Regno, Terris, Palatinatibus, & annexis incorporatisq; Provinciis. *fol. 3.*
8. Respectu pacis inter dissidentes in Religione, antiqua jura & confederationes & præcipue *Anni 1674.* reassumptæ, & quod circa illa & illas dissidentes inviolabiliter conservabuntur promissum est. Salvo jure & exceptis Ducatus Mazoviæ Religionis Græcæ tam

et tam vnitorum, quàm difunitorum in Regno & in M. D. L. existentium, omnes præteritorum Interregnorum confœderationes reassumendo, quod circa iura & privilegia iisdem data, eodem tueri & conservare sponponderunt. Arianos autem & Apostatas, Kuakieros & Menonistas ab hac confœderatione excludendo. fol: 3. & sequ.

9. Tempus pro Comitibus electionis Regis dies 25. Maij *Anni 1697.* assignatur, & ut ad hanc electionem viritum omnes expeditione bellicâ generali veniant. Salvis juribus Terrarum Prussiae, & Civitatum, respectu ejusdem expeditionis bellicæ generalis latris. Et ut iste actus electionis sex septimanis tantum duret, & in illo ante omnia vulnera Reipub: sanentur, & exorbitantiæ omnes pacificentur; aliâs ad electionem & consequenter ad nominationem novi Regis nullâ ratione accedatur. Et ut negotiû facilius effectuari possit, statutum est, ut statim primâ septimanâ inchoatæ electionis, per Deputatos ex Senatu sex, ex Equestri verò Ordine ex gentibus per quatuor, in præsentia Dominorum, Ministrorum Status, tum Regni, sicut & M. D. L. prænominatæ exorbitantiæ & Pacta Conventa cum futuro Regnante conscribantur. Tertiâ autem septimanâ Ordinibus Regni legantur, & publico consensu, ex mente totius Reipublicæ approbentur; quod sibi quàm solennissimè fide, honore, promiserunt. fol: 4.

10. Præfensiones ad Domum Regiam, ad futura Comiticia electionis reiectæ sunt. *Ibidem.*

11. Locus electionis, ut in anterioribus confœderationibus assignatus. *Ibidem.*

12. Respectu venientium ad electionem, & respectu securitatis publicæ, omnes præcedentes confœderationes in toto reassumptæ sunt, juxta quas tam Cives, quàm Legati externi se gerant, sub rigore, in præfatis confœderationibus expresso, cautum est. *Ibid.*

13. Ap pacificandum militem in vinculo confœderationis manentem modus satisfactionis, ad proxima Comiticia relationum dilatus est: salvis liquidationibus. fol: 5.

14. Respectu Artilleriæ Regni reassumitur constitutio *Anni 1659. titulo Porzadeß Artyleryi Koronney:* hoc addito: quod quousq; destinati duo Capitaneatus non essent ad hanc Oeconomiam bellicam redditu, interea Thesaurus Regni defectus Artilleriæ Regni suppleat, & præcipuè sub hoc moderno Interregno. Nihilominus solutio novæ Quartæ modo & rigore in legibus descripto currat. fol: 5.

15. Ad latus Domini Archiepiscopi Gnesnensis, ex utroq; Reipub: Ordine, & ex utraq; gente, Consiliarij deputati sunt, ut in necessitatibus occurrentibus Reipub: maturo consilio & auxilio, præsentes oretenus, absentes & remotius agentes per literas ne quid detrimēti Respub: subeat, consulant. Graviora autem &c. ut supra: pro notitia & decisione ad omnes Ordines in electione, conservando. fol. 5. & sequi:

16. Miles confederatus ut ad obedientiam Ducum, & obsequium Reipub: redeat, deputati sunt ex utroq; Ordine Commissarij, ut cum Ducibus exercitus pro die 20. Octobris anni ejusdem, ad locum, quem ex opportunitate & circumstantijs Domini Duces magis opportunum viderint, venientes, cum eodem milite confederato tractent, declarando illi certam emeritorum stipendiorum solutionem, & in consistentijs hybernalibus pro hac vice satisfactionem. Promissum est, quidquid Domini Commissarij constituerint, pro rato & grato Respublica habebit. fol. 7. & sequi.

17. Et quia satisfactio prænominato militi confederato, absq; liquidatione non potest expediri: hæc autem liquidatio, ex lege & usu recepto in Tribunalibus Thesauri solet peragi; ideo ex necessitate publica constitutiones de Tribunali Thesauri & forma illius in Comitijs Anni 1685. & 1690. latis reassumendo, hoc Tribunal translatum est Leopolim, pro die vigesima prima Mensis Ianuarij Anni 1697. deputatiq; sunt ex utroq; Ordine Domini Commissarij, ut in præsentia Domini Thesaurarij Regni expediant, præstjto ante omnia juramento in eam Rotam.

Ego N. juro DEO Omnipotenti in Trinitate uni, quod in Tribunali Thesauri, ad quod deputatus sum, functionem meam fideliter, sine aliquo respectu privato, in rem Reipublicæ, equitatem & justitiam servando, exequar, & circa liquidationem cum exercitu juxta sanctam justitiam & notitiam meam procedam, nulla munera vel honoraria, imò nec promissiones aliquas recipiam & secreta judicij non revelabo. Sic me DEVS adjuvet, & passio illius sancta. fol. 9. & sequi:

18. Ad revisionem Oeconomiarum, & bonorum ad mensam Regiam spectantium in Regno, præter Dominum Thesaurarium deputati sunt, ex utroq; Ordine Domini Commissarij, ut Oeconomias omnes, exceptis his, quæ contractus suos constitutionibus firmatos habebant, revideant cum scitu Thesauri Regni: & Reipub: de statu & proventibus illarum sufficientem relationem in Comi-

Comitijs futuræ electionis faciant. Ne tamen Domini Commissarii graves sint Thesauro, magnas expensas faciendo, Thesaurus invigilet & curam habeat. Hæcquæ revisio in loco cuiuslibet Oeconomix expediatur, salvis per omnia iuribus supremi Domini Thesaurarii Regni. fol. 10.

19. Ad revisionem salisfodinarum Vielicensium & Bochnensium, deputati sunt eo modo, ut in anterioribus confederationibus, Domini Commissarii. *Ibidem.*

Tandem ut hæc confederatio, in omnibus punctis & vinculis perpetuum robur & validitatem habeat, & in dubium ne vocetur, omnes Senatores, Officiales, & Equester Ordo eandem subscripserunt, & per Deputatos ad Acta Castrensia Varsoviensia oblata, ad ingrossandum, & pro informatione totius Reipub: ut typis imprimatur, commissum est.

Præter has confederationes, fuit etiam confederatio generalis Ordinum Regni, & M.D.L. vivente & regnante MICHAELE Rege cum expeditione bellica generali Nobilitatis, idquæ contra non faventes eidem Serenissimo Regi. Initium habuit sub *Gotembino*, sed postea actus ejusdem Varsoviam translatus est, & in Comitia sex septimanarum conversus. *Anno Domini 1673.*

Reperiuntur quoquæ in volumine constitutionum Regni confederationes particulares Palatinatum.

Quarum prima est confederatio Senatorum & Nobilitatis Palatinatum Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis post mortem olim STEPHANI I. Regis Poloniae, Cracoviæ in festo S. Iohannis Evangelistæ. *Anno Domini 1589.* inita & conscripta, ad Actaquæ Castrensia Capitanealia Cracoviensia ad ingrossandum per Deputatos oblata. Quas literas confederationis Officium Castrense admisit, & publicari in locis publicis mandavit. Et postea Ministerialis generalis Regni coram eodem Officio & Actis Castrensibus Capitaneatus Cracoviensis personaliter constitutus, easdem literas præinsertas, tam in Castro Cracoviensi, quam etiam in circulo Civitatis Cracoviensis proclamasse, & ad notitiam quorum interest deduxisse recognovit, ut videre est in volumine constit. Regni. fol. 399. cum sequ.

In hac autem confederatione hæc acta sunt.

1. Confederatio (seu *Káptur*) in Civitate nova *Korczyn* Anno Domini 1438. facta & post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI Regis Anno Domini 1572. Sabbato post festum Divisionis Aposto-

lorum, per Antecessores suos, Cracoviæ renovata conservatur, excepto articulo, qui sublatus erat per posteriorem confederationem de pace inter dissidentes in Religione, per HENRICVM & STEPHANVM Reges iuramento confirmatam, quæ confederatio, quia dissidentibus in Religione prospicit pacem & amorem fraternum, ideo in suo robore juxta continentiam suam in toto relicta est, & præterea confederatio illa post mortem SIGISMUNDI AVGVSTI in Palatinatu Cracoviensi facta, in toto, juxta latiore continentiam eiusdem confederationis cum omnibus vinculis in ea expressis, reassumpta est. fol: 399. cum sequ:

2. Quia indicta confederatione *Anni 1572.* omissa est nominatio personarum, quæ Cives Palatinatum, contra violatores publicæ pacis convocare, & contra illos ducere, pœnas in legibus definitas extendere possint, quilibet Palatinatus constituit Præfectos suos, qui imminente periculo, tam contra illos violatores pacis publicæ, quàm contra hostem externum, & etiam contra suos tumultus excitantes ad intimationem literarum universalium (quæ vulgò Restes vocantur) à Dominis Palatinis dictorum Palatinatum factam, more bellico, cum Nobilitate conjunctam & non divisim eant. Pœna non venientium, confiscatio bonorum statuta est; & ut juxta arbitrium insimul & Dominorum Palatinorum extendatur. Salvâ emendâ articuli huius, in conventionem proxima Convocationis faciendâ. fol: 401. cum sequ:
3. Extra Regnum tempore istius Interregni commorantes, vel in alijs Palatinatibus sub tempus publicationis dictarum literarum universalium manentes, per personas substitutas, hæc expeditionem bellicam faciant. fol: 402.
4. Data facultas est Domino Palatino Cracoviensi, mille equites & trecentos pedites Polonicæ, & non alterius gentis conscribendi, non derogando quidquam per hoc, officio Domini Supremi Ducis exercitus Regni, imò juxta privilegia antiqua, officium illius totaliter conservando. Ad hæc, Dominus Sebastianus Lubomirski ex amore erga Rempub: centum pedites suos adjunxit, idq; pro tuendis limitibus Vngariæ & Silesiæ. Similiter & Dominus Castellanus Osuiëcimensis, exigente necessitate ferre auxilium Rempub: cum suo milite, promisit. Quodsi eiusmodi miles ad propulsanda pericula non sufficeret, expeditio bellica generalis Nobilitatis modo quo supra constituta est. Et quia cum Domino Thesaurario non poterat conferentia fieri respectu sumptus pro solven-

soluendis stipendijs, Dominus Palatinus Cracoviensis ex amore solito erga Rempublicam promisit se de proprio are soluturum, pro quo gratijs actis, promissum quoq; est Domino Palatino, si ex thesauro Regni non esset illi solutum, ex prima contributione submiserunt se soluturos. *Ibidem.*

5. Eidem Domino Palatino Cracoviensi, respectu sumptus pro exploratoribus, culina, & pro alijs necessitatibus bellicis per totum Interregnum vsq; ad coronationem Regis, assignata sunt octo milia florenorum. *Ibidem.*
6. Pro munitione arcis Cracoviensis, data est facultas Domino Capitaneo Cracovien: trecentos pedites gentis Polonæ, & non alterius nationis, conscribendis; ut hanc arcem, juxta officium & juramentum suum, una cum Collegis suis & Officialibus istius arcis custodiat, & Regi legitime electo reddat. Recommendatumq; est Dominis Proceribus, ut per literas Dominum Thesaurarium Regni moneant, quatenus ex officio suo, & ex necessitate Reipublicæ sumptum omnem provideat. Quod si Dominus Capitaneus pro solvendo stipendio huic militi de proprio expenderit, refusio eidem, modo ut supra Domino Palatino Cracoviensi fiat. In quibus omnibus ut Dominus Capitaneus cum Domino Palatino Cracoviensi conferant, & vires suas insimul, in commodum & non in damnum Reipublicæ, convertant: monito Domino Magno Administratore arcis, ut pulverem tormentarium, globos bellicos, & alia necessaria pro defensione arcis, sustentatione hominum, ex proventibus magnæ administrationis provideat. *fol: 402. cum sequ.*
7. Per portas Civitatis Cracoviensis liber sit transitus, adhibitâ tamē circa hoc circumspectione, quam Civitas Cracoviensis cum alijs Civitatibus sibi adiacentibus constituerunt: cui etiam Dominus Magnus Administrator arcis, curam suam adiungat. *fol: 403.*
8. Cum maximè expediat Reipublicæ, ne procrastinetur Convocatio generalis Ordinum, injunctum Dominis Senatoribus Minoris Poloniæ, ut per literas Dominum Archiepiscopum Gnesnensem excitent ad eam absq; mora intimandam. *Ibidem.*
9. Domini Capitanei ut diligenter invigilent, ne sub prætextu mercium vel sub alia causa quidquam ex Regno evehatur, per quod Respub: damnum habere possit. *Ibidem.*
10. Similiter ne exteri homines ex Regno dimittantur vel admittantur, absq; scitu Domini Palatini Cracoviensis. Quod si aliquis con-

trarium facere audeat, capiatur, & ad præfatum Dominum Palatinum remittatur: quod ut ad notitiam Dominorum Capitaneorum perveniat, eos certiores super præmissis faciat. Facturi id sub iuramento & fide erga Rempublicam debita, in lege expressa. *Ibidem.*

11. Cautum est ne aliquis ultra decem externos homines in familiaratu foveat, sub pœna, de bombardis lata. Forum coram Domino præfato Palatino Cracoviensi, assignatum est. *Ibidem.*

12. Positio librorum Terrestrium solum fiat pro extractis, pro quietationibus, recognitionibus, transportationibus. Similiter ut Acta Castrensia aperta sint solum, pro inscriptionibus, quietationibus, protestationibus, relationibus, & pro extractis. *Ibidem.*

13. Fatalia & præscriptiones non currant à morte Regis, donec aliquid certi constituatur. fol: 404.

14. Pax communis & amor fraternus ut servetur, commendatum est. *Ibidem.*

15. Confoederatio respectu pacis inter dissidentes in Religione, juxta suam continentiam, in plenissimo suo robore conservata & approbata est. *Ibidem.*

16. Civitas Cracoviensis ob immotam semper fidem summo erga Rempub: studio præstitam, ad vinculum & confoederationem admissa est; similiter & aliae Civitates, Oppida, & omnes homines cuiuscunque status & conditionis. Item Iudæi, ceterique omnes, nullis exclusis sub hac confoederationem recepti sunt. Et ut violatores eorum pœnas in hac confoederatione expressas subeant, statutum est. Insuper Consulatus Cracoviensis serio monitus est, ut sicut in fidelitate, ita etiam in diligenti custodia & circumspeditione Civitatis, & in obedientia suis superioribus præstanda, in hac rerum turbatione diligentiores, & vigilantiores se exhibeant. *Ibidem.*

17. Nuntii Terrestris ex Palatinatu Lublinensi exposuerunt, commissum sibi à Fratribus, si aliquid ultra constitutionem comitiolorum, sive in Civitate **Korczyn**, sive Cracoviæ conclusum & ordinatum esset, illis Lublinum deferant, quod si in aliquo puncto hæc ordinatio & conclusio Fratribus displicuerit liberum sit illis penes laudem suam remanere. fol: 404.

Tandem omnes supradictos articulos, tam in parte, quam in toto sponderunt sub fide, honore, & conscientijs suis, pro se & posteris suis servaturos. Et si aliquis contravenire illis vellet, pacem & ordinem communem turbare & scindere auderet, omnes
contra

contra talem se consurrecturos in destructionem eius promiserunt: pro majori autem certitudine, manibus proprijs eandem confederationem nomine suo & Fratrum, qui ex hoc confessu justis & insperatis ex causis discesserunt, subscripserunt, & nonnulli sigilla sua gentilitia apposuerunt.

Confederatio Palatinatûs Sandomiriens:

Sub tempus lustri sui Anno Domini 1587. die 8. Maij. sub Pokrzywnicâ.

In qua Confederatione Palatinatus idem consultationem inivit de pace, concordia & amore inter se. Deinde quod confederationem in causa dissidentium in Religione, per HENRICVM & STEPHANVM Reges Poloniae juramento confirmatam, in futura electione Regis, cum omnibus Ordinibus Regni promovebunt, ut in perpetuum inviolabiliter conservetur, prout in volumine Constitutionû Regni fol. 422. videre licet.

Tandem idem Palatinatus eodem anno, mense, die, & loco ut supra, tempore ejusdem lustri aliam consultationem in negotijs Reipub: fecit.

1. Promissa est mutua pax & concordia, & quod contra constituta & ordinata in Convocatione generali Varsaviensi antecedenti nihil dicatur: imò in futura electione Regis præcustodietur; ne quid contra jus commune & libertates fiat, sed omnia consilia dirigantur ad conservationem horum omnium, & futurus Rex articulos super his dandos confirmet. fol: 424.
2. Ut unusquisq; in officio suo juxta privilegia sibi data conserveatur. *Ibidem.*
3. Omnes ad futura Comitia electionis novi Regis expeditione bellicâ universali veniant. Si tamen Pater impeditus fuerit, per filium: Domina autem advitalitia per amicos seu famulos suos, & alij eo modo, quo servitium bellicum absolvere tenentur, hanc expeditionem bellicam faciant. Poena tamen statuti in articulo non venientium ad hanc electionem locum non habeat. *Ibid:*
4. Dominus Archiepiscopus Gnesnensis Legatos Summi Pontificis, Turcarum, & aliorum Principum exterorum absq; vlla mora expediat. *Ibidem.*

5. Respectu fani dissidentium in Religione, Cracoviæ diruti, vt Dominus Palatinus Cracoviensis officio suo in conservatione pacis publicæ satisfaciatur, commendatum est. In futura autem electione Regis promiserunt se curaturos, vt author istius excessus cum complicitibus suis condignè puniantur, & ne in posterum eiusmodi insolentiæ fiant, obviaturos. *Ibidem. cum fol: sequ:*
 6. Commissum est Dominis Palatino & Castellano Sandomiriensi & Becensi, vt discordias, odia inter certas personas orta, pro officio suo Senatorio componere studeant. Quodsi hæc compositio effectum suum non sortiretur, sponderunt se curaturos: vt auctoritate Conventus electionis obvietur, ne talia odia & discordiæ liberam electionem futuri Regis turbent. *fol: 425.*
 7. Sponderunt sibi curaturos in futura electione Regis, vt privilegia Regni, quæ Statuto non sunt inserta, & essent necessaria Reipub: inferantur: & præcipuè privilegium ALEXANDRI Regis. *Ibidem.*
 8. Satisfaciendo ordinationi in præterita Convocatione generali Varsoviensi, electi sunt Iudices Capturales ex quolibet Districtu Palatinatus sui. Et vt hæc iudicia Capturalia in arce Sandomiriensi peragantur, vnius vel duorum absentia non obstante. Pro Notario autem huius iudicij Capturalis, Notarius Terrestris deputatus est. *Ibidem cum sequ:*
 9. Ad correcturam iurium, & Tribunalis Regni, deputati sunt: & vt constitutio de bonis nullo jure receptis, ad debitam executionem deducatur, in hac correctura apponatur. Promittendo hoc negotium in futura electione Regis promoturos, vt auctoritate ejusdem consensu decidatur. *fol: 426.*
 10. In locum Capitanei Opocinensis defuncti, Surrogatus Iudex electus est. *Ibidem.*
 11. Modus electionis, vt ante omnia in Comitibus electionis Regis futuri conscribatur. *Ibidem.*
 12. Proventus quartæ pro festo Pentecostes imminens, vt Ravam conferatur, & Domini Deputati eundem proventum ad futuram electionem Regis conservent. *Ibidem.*
- Quæ omnia promiserunt more Antecessorum suorum servare: & vt ad notitiam omnium deveniant, commissum est Domino Palatino suo Sandomiriensi, vt ad Officia Castrensia Palatinatus ejusdem transmittat, & publicari faciat. Pro majori autem fide, eandem confederationem, manibus proprijs, cum appositione sigillorum, nemine contradicente subscripserunt. *Ibidem*

Ibidem adiunctæ sunt responsiones ad protestationes nonnullorum Palatinatum, respectu certorum articulorum, utpote respectu iudiciorum Capturalium, respectu pacis inter dissidentes in Religione, respectu expeditionis generalis bellicæ, respectu lustris, sanationis vulnerum, excessuum, & exorbitantiarum, ut videre est in volumine constitutionum Regni. fol. 427.

Confoederatio Palatinatûs Cracoviën:

Tempore lustris, die nonâ Maij, Anno eodem 1587. sub Prossowice inita; & ad Acta Castrensis Cracoviensis, per certos Deputatos ad ingrossandum, feriâ quintâ post Dominicam Exaudi proximâ, Anno eodem 1587. porrecta, & per ministerialem generalem Regni in locis publicis, tam in Arcē Cracoviensi, quàm in circulo Civitatis Cracoviensis publicata.

1. **Q**uandoquidem Equester Ordo, ad hoc lustrum, pro demonstranda alacritate serviendi Reipub: cum tali apparatu comparuit, cum quali terror externo hosti injici posset. Ne tamen sub prætextu huius lustris, via in posterum alicui paretur molestandi & trahendi ad pœnas aliquas, non tantum hos, qui ex iusta causa ad lustrum hoc non venerunt, sed etiam qui convenerunt ad dandam justificationem adventûs sui. Ideo sub fide & honore suis, caverunt, quod nullus in posterum respectu istius lustris debeat molestari, & aliquibus pœnis subijci. fol. 419.
2. De his quæ in Convocatione præterita generali Varfaviensi constituta sunt, & de valore illorum, ad futura Comitia electionis, ex causis animos suos moventibus, & præcipuè, quia, quod ad omnes spectat, id consensu omnium debet definiri, reservârunt, præter locum & tempus pro die 30. Iunij electioni assignatum, & modum veniendi ad illam, quæ libenter acceptârunt, & sub verbo nobili promiserunt, ad illam venire, & alios Fratres ad idem faciendum inducere, videndo maximam necessitatem huius, & remansuros ibidem, quousq; necessitas Reipub: id postulaverit. *Ibidem.*
3. Modus iudiciorum Capturalium præscriptus: ut sub hoc Interregno solum quatuor articuli iudicij Castrensis, tum homicidiorum & omnium in univrsum criminalium causæ, quarum cognitio

generali Conventui Regni competeret, tum & expulsionum, violentarum, & damnorum inde secutorum, & spoliationum in bonis personarum tam Spiritualium quam Sæcularium, & non aliæ causæ judicentur, idq; à morte Regis, viq; ad coronationem novi Regis. Citatio extradatur in membrana Terrestri aut Castrèsi, cum titulo: Nos Consiliarij & Ordines Regni: hæcq; citatio duabus septimanis ante incidentiam iudiciorum per Ministerialem Regni ponatur. Pro quo termino, reus citatus peremptoriè compareat, semotis quibuscvis dilationibus, excepta verà infirmitate, idq; tantum in personali, vtpote criminali actu, iudicatumq; patiatur.

Quod autem attinet ad causam expulsionis, aut si aliquis alicui citra hanc ordinationem bona violenter inequitaverit, & possessionem qualicunq; modo & prætextu ademerit, aut domum spoliaverit, eodem modo, quo supra ad idem iudicium Capturale citetur, iudiciumq; restitutionem bonorum, & refusionem damnorum decernat, (non descendendo in cognitionem & disputationem iurium) in duabus septimanis satisfaciendi: conservando, in defectu satisfactionis, partibus terminum in sequentibus iudicijs. Et plura alia constituta sunt respectu istorum iudiciorum Capturalium, quæ in sequenti titulo referemus.

4. Quia sub tempus huius confessus factus est Cracoviæ per homines licentiosos, in destruendo fano dissidentium in Religione Christiana tumultus, ne hoc malum in posterum serperet, destinati sunt Domini Commissarij ad faciendam hanc inquisitionem, unâ cum his officijs, quæ ad faciendam hanc inquisitionem pertinerent, ad investigandû, quis author & auxiliores huius tumultus fuerint, utq; ejusmodi licentiosos capere & in carcere detinere faciant, ad ulteriorem determinationem in Comitijs futuris electionis.

Tandem his statutis, confederationem manibus suis subscripserunt, & sigilla sua gentilitia (modo quo supra) apposuerunt. Ex quibus superius dictis hæc colligo.

Imprimis, quod istæ confederationes & consultationes particulares Palatinatum, in quibus prospicitur securitati Palatinatus sui, lustrum decernitur, Præfecti militi suo eliguntur, stipendia militi suo providentur, Iudices Capturales eliguntur, in tantum robur & validitatem habent; in quantum, autoritate Convocationis generalis Ordinum approbatæ fuerint, vel data fuerit facultas in eadem Convocatione generali, easdem faciendi, & in ijs pro defensione

fione Palatinatum suorum constituendi necessaria, ut supra: vide in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem SIGISMUNDI III. Anno Domini 1632.

Secundo. Cum periculosa sint momenta temporum Reipub: absq; Rege esse maximè expedire; ne tempus Interregni in longum protrahatur, sed absq; mora, tempus Convocationis generalis Ordinum Regni, & Comitiorum electionis novi Regis intimetur, ne detur occasio Palatinatibus in privatos circulos cœundi & cōsultandi, seditiosis autem Civibus & externis Principibus, factiones faciendi, & quæq; extrema audendi. Idem monet Maximilianus Fredro, de gestis Polonici populi, sub HENRICO Rege Polonorum ejus nominis primo. fol: 12. Hinc Iacobum Vchanscium Archiepiscopum Gnesnensem in hoc peccasse, & ab Ordinibus Regni inculpatum esse refert, quod munere suo haud dextrè usus esset. Sed & nostris temporibus post mortem JOANNIS III. Regis, simile si non majus peccatum vidimus. Quis autem auctor fuerit, scribant Historici, ego calamum continuo.

Tertio: quod iustra in Palatinatibus singulis sub tempore Interregni (quamvis juxta leges singulis annis deberent fieri, sed hoc neglectum est) fiant. Nam tunc Nobiles pro posse fortunarum suarum arma, equos, comitatum, & alia bello necessaria demonstrando, externo hosti metum iustum incutere possunt.

Non minus & expeditionem generalem bellicam totius Nobilitatis necessariam esse. Siquidem (ut aliqui asserunt) trecenta & quadraginta & amplius millia (cum mota sedibus suis, sub signis steterit Nobilitas) vel ut Fredro ubi supra numero vigesimo, ducenta millia & parum ultra possint numerari. Hincq; tantus numerus Nobilitatis, præter militem ordinarium Reipub: si sub obedientia Ducum & servitio Reipub: remaneret, maximum terrorem hosti externo inferre potest. Tempore quoq; Interregni amoliendas esse factiones, & seriò, quibus interest, invigilandum concordia Civium etiam per rigorem justitiæ: maximèq; armorum potentia in publicum parandæ incumbendum, pro securitate limitum. Fredro de gestis populi Poloni sub HENRICO VALESIO. fol: 78. Periculosumq; est Reipub: privatum Civem nimis armari, huicq; omnibus modis obviandum esse. Fredro ibidem fol: 9. & 11.

TITULUS OCTAVUS

De judicijs Capturalibus.

Mortuo Rege post publicationem & denuntiationem ejusdem mortis per literas vniversales ab Archiepiscopo Gnesnensi, omnia iudicia tam Tribunalicia, quam post Curiam, tam Castrensia, quam Terrestria silent. ne tamen administratio iustitiæ, ex seditiosis & licentiosis hominibus sumenda cesset, constituta sunt Iudicia Capturalia, & data facultas est, vt quilibet Palatinatus Iudices Capturales in comitiolis particularibus suis eligant, non quidem ad omnes causas, sed ad certas iudicandas vt infra patebit. Ita in cōfederatione Palatinatus Cracoviensis post mortem SIGISMVNDI III. fol. 3.

Itaq; quilibet Palatinatus, in conventibus suis particularibus, ex pluralitate ejusmodi votorum Iudices eligunt, ut in Cōfederatione generali Varsaviensi, *A. D. 1587. fol. 409.* Vbi numerus & qualitas Iudicum arbitrio Palatinatum relinquitur. Ita Palatinatus Cracoviensis sub tempus lustrī sui sub **Prochowice** die 9. Maij Anno 1587. elegit Dominum Palatinum Cracoviensem, & in absentia ejus, Dominum Capitaneum Cracoviensem, & ex quolibet Districtu duos Iudices, non obstante absentia trium vel ad summum quatuor: vt in volumine constitutionum, fol. 421. videre est.

Similiter & Palatinatus Sandomiriensis sub tempus itidem lustrī sui sub **Potrzymicā** die 8. Maij Anno 1587. ex quolibet Districtu Palatinatus Sandomiriensis, duos elegit, vnus vel duorum absentia non obstante. Idem & in Cōfederatione Palatinatus Cracoviensis Anno Domini 1632. die 28. Iulij. Cracoviæ fol. 3. Sed in istis eligendis Iudicibus praxis cuiusq; Palatinatus observanda, nam aliquando plures, aliquando in minori numero eliguntur: & more iudiciorum Tribunalitiorum servatur, vt saltem Iudices sex sint ad constituendum hocce iudicium. Et cum Ducatus Olwiczimensis & Zatorensis ultra antiquam consuetudinem in maiori numero Iudices Capturales sibi elegerunt, statutum erat ne hoc in posterum sit, pro illo tamen tempore, ad iudicia Capturalia Cracoviensia admissi sunt. vide cōfederationem generalem Varsaviensem post mortem VLADISLAI IV. fol. 5. cum sequ.

Isti Iudices in prima sessione sua, ante inchoationem iudiciorum, tenentur juramentum corporale super justè judicando, juxta formulam Iudicum Tribunalitiorum Regni, idq; etiam si circa officia sua & dignitates antea juraverint. Ita in dicta Confœderatione generali Varſaviensi fol: 409. & in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem SIGISMUNDI III. fol: 4. Et in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem VLADISLAI IV. fol: 5. Et in Confœderatione generali Varſaviensi post abdicationem Regno à JOANNE CASIMIRO fol: 6. Et post mortem MICHAELIS. fol: 6. Idem & Palatinatus Cracoviën: in Confœderatione sua Cracoviæ *Anni 1587.* fol: 421. Et post mortem SIGISMUNDI III. fol: 2. vbi statuit cum Iudices Terreſtres eſſent electi ad iudicia Capturalia, vt coram Officio Caſtrenſi Cracoviënſi hoc juramentum præſtaretur. Insuper additum eſt, quòd licèt ob brevitatem temporis Incolæ Ducatûs Zatorenſis & Oſwiecimienſis non miſerint ſuos Deputatos ad Conventum Cracoviënſem, nihilominus data eſt illis facultas duos Iudices ad hæc iudicia eligendi & mittendi, ita tamen; vt Iudices iſti ſui, vt alij Iudices, jurent. Notarius ad hæc Iudicia Capturalia, Notarius Terreſtris; in defectu Terreſtris, Caſtrenſis, aut quem ſibi Palatinatus & Terra elegerint. Ita ſupra fol: 409. Sic Palatinatus Cracoviënſis, d. fol: 421. Notarium Caſtrenſem elegit: Palatinatus Sandomiriënſis vbi ſupra fol: 426. Notarium Sandomiriënſem; ſimiliter & Palatinatus Cracoviënſis in Confœderatione ſua post mortem SIGISMUNDI Anno 1632. in primis Comitioſis ſuis ſub **Proſowice** facta, & poſtea in Confœderatione generali Varſaviënſi approbata, vt videre eſt in volumine Conſtitutionum post literas denunciatorias mortis Regiæ ab Archiepiſcopo Gneſnenſi.

Locus celebrandorum horum iudiciorum in civitatibus principalibus, ſive totius Palatinatûs, ſive Terræ, ubi iudicia Caſtrenſia peragi ſolent, juxta arbitrium Palatinatûs ſeu Terræ conſtitutus eſt. In Confœderatione generali Varſaviënſi fol: 409. Sic Palatinatus Cracoviënſis fol: 421. conſtituit arcem Cracoviënſem in loco conſervo iudiciorum Caſtrenſium, hoc addito: ne cum multo famulatu & cum bombardis veniant. Caſtri tamen cuſtodia & directio penes Capitaneum Cracoviënſem remanet, vt in Confœderatione Palatinatûs Cracoviënſis post mortem SIGISMUNDI III. Sic Palatinatûs Sandomiriënſis in Confœderatione ſua fol: 425. arcem Sandomiriënſem, assignavit. Sic Palatinatus Ruſſiæ, ut Leopoli peragantur, in Confœderatione generali Varſaviënſi, post abdicationem Regni, à JOAN-

NE CASIMIRO *fol: 18.* statuit. In terra autem Brelensi, in Civitate Branscensi: In Terra Mielnicensi, in Civitate Minscensi: in Terra Drohicensi, in Civitate Drodzicensi peragantur; in Confœderatione generali Varlaviensi, post mortem MICHAELIS Regis *fol: 8.* constitutum est, tribus septimanis vna post alia vt peragantur *d. fol: 409.* Constitutum est, & in Confœderatione Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMVNDI III. *fol: 4.* Decreta autem ex pluralitate Iudicum concluduntur & feruntur. *d. fol: 409,* & in Confœderatione Palatinatûs post mortem SIGISMVNDI III. *fol: 4.*

Securitas horum iudiciorum, & partium ad illa venientium, & ex illis discedentium, tum & validitas decretorum, talis, vt iudicij Tribunalis Regni in d. confœderatione generali Varlaviensi: *1587. fol: 409,* Item in Confœderatione generali Varlaviensi post mortem SIGISMVNDI III. *fol: 4.* Et in Confœderatione generali Varlaviensi post mortem VLADISLAI IV. *fol: 7.* Et in Confœderatione generali Varlaviensi post abdicationem Regni à JOANNE CASIMIRO *fol: 7.* & post mortem MICHAELIS *fol: 7. cum sequ:* Et in Confœderatione Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMVNDI Tertij. *fol: 4.*

Titulus autem citationis talis.

Nos Consiliarij & Ordines Regni Palatinatûs N. vt in Confœderatione generali Varlaviensi *Anno Domini 1587. fol: 40.*

Vel, Nos Proceres Regni Palatinatûs N. vt in Confœderatione Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMVNDI III. *fol: 4.* Scribitur autem vel in membrana Terrestri, vel in membrana Castrensi, prout quisq; Palatinatus sibi constituerit.

Positio istius citationis fit per Ministerialem Regni juxta dictam Confœderationem generalem Varlaviensem. *Anno Domini 1587. fol: 407.* duabus septimanis ante. In Confœderatione tamen Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMVNDI III. vt supra *fol: 4.* statutum est, vt una septimanâ ante iudicia possit poni.

Pro quo termino citatus, peremptoriè, absq; vlla dilatione comparere & respondere tenetur, semotis omnibus dilationibus (exceptâ verâ infirmitate, & hoc tantum in personali, vtpotè in criminali actu) & iudicatum pati. Ita in d. Confœderatione *Anni 1587. fol: 407. cum sequ.* salvâ inquisitione, si pars illam postulaverit. Ita Palatinatus Cracoviensis in Confœderatione sua. Idem & in Confœderatione eodem anno sub Progowice *fol: 420.* Et in Confœderatione alia post mortem SIGISMVNDI III. *fol: 4.*

Quæ

Quæ inquisitiones seu scrutinia coram Iudicio eodem, peremptorie in secundis iudicijs expediantur, *ibidem*. Quodsi ex inquisitionibus pateret inculpatum esse reum criminis, tunc iudicium pro qualitate delicti eundem condemnaret. Si autem inculpatus citatus non compareret, iudicium contra illum procedat tanquam juri communi rebellem. In Confœderatione Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMUNDI III. fol: 4. Ex quibus, si innocentia inculpati appareat, inculpans poena talionis, hoc est, centum marcarum, cum refusione expensarum, medio juramento per partem liquidatarum, & sessionis in turri per duodecem septimanas puniatur, juxta contenta Constitutionis Petricoviensis Anno 1565. Ita in d. Confœderatione 1587, fol: 408. cum sequ. In Confœderatione autem Palatinatûs Cracoviensis post mortem SIGISMUNDI III. fol: 4. ubi simpliciter de poena talionis fit mentio, ubi etiam statutum est, quod si aliquis in contumaciam esset condemnatus, possit ad idem iudicium pro male obtento accusantem citare, positâ citatione unâ septimanâ ante terminum, & ibi processum male obtenti tollere.

Causæ, & actiones ad hæc iudicia Capturalia spectant. Primò, quatuor articuli Castrenses, hoc est: violentia fœminæ illata, præda in via publica facta, incendium & immissio ignis, necnon invasio domûs. Item causæ homicidiorum, & omnium in universum criminalium, quarum cognitio generali Conventui Regni, competeret. Item expulsionum violentarû, damnorumq; inde secutorum. Item spoliationum in bonis personarum, tam Spiritualium, quàm Sæcularium; idq; tantum à morte Regis usq; ad coronationem novi Regis.

Quantum autem atinet causam expulsionis violentæ, aut si aliquis contra dispositionem juris, bona alicuius invaderet, percuteret, & possessionem sub quocunq; prætextu adimeret, aut domû spoliaret: talis, modo quo supra ad iudicium hocce citatus, per hocce Iudicium ad restitutionem bonorum occupatorum, & ad refusionem damnorum (non descendendo in disputationem jurium) in duabus septimanis facien: debet condemnari: conservando partibus, in defectu satisfactionis, terminû in sequentibus terminis iudicij. Quodsi reus esset impossessionat⁹, liberum erit parti injuriatæ, eundem captivare & ad iudicium hocce Capturale deducere. Si autem hic reus ad domû alicuius Nobilis possessionati aufugeret, aut res aliquas ad domû ejusdem Nobilis possessionati asportaret, tunc apud eundem Nobilem arestetur: quem dictus Nobilis teneatur eundem si arestatur in iudicijs post arestum proximis statuere. Si autem hic Nobilis, circa

positionem aresti eundem reum, in instanti extraderet, vel defere-
ret, nesciendo de eiusmodi excessu ejus, potest pars injuriata eun-
dem captivare, Nobilis autem ille liber remanebit. Quæ etiam omnia,
administrator bonorū illius Nobilis, in absentia eius tenetur facere,
alias si non fecerit, Dominus, ex illo administrationem justitiæ face-
re tenetur sub pœnis eisdem. In civitatibus autem, Officium Ca-
streñse, cum Officio civili, ubi autem non esset Officium Castreñse,
judicium Civile parte petente eundem captivare debet sub pœnis
eisdem. Quodsi reus citatus & condemnatus decreto judicij huius
noluerit satisfacere, pœna in Confœderatione descripta contra eun-
dem eodem modo, prout contra alios supra expressorum criminū
patratores, extendatur. Hoc est, ut ad delationem per literas inno-
tescentiales Judicum Capturalium, Palatinus, in defectu Palatini,
Castellanus, vel in defectu horum, primus Officialis Terrestris, aut
Iudices ipsi Capturales (si id illis fuerit concessum, à Palatinatu, vel
Terra eiusdem Palatinatûs) totam Nobilitatem Palatinatûs, vel Distri-
ctûs illius, per literas univêrsales commoveât, & terminum assignet,
pro quo termino quilibet debet comparere, & executionem decre-
ti judicij Capturalis facere, idq; sub pœna de expeditione bellica sã-
cita. Respectu cuius pœnæ in eodem judicio Capturali forum assi-
gnatur, ad instantiam partis injuriatæ. Ita in d. Confœderatione ge-
nerali Varlavienſi Anno 1587. fol. 407. & sequ. ubi fol. 409. quod
commotio Nobilitatis in Palatinatu Russiæ pro executione faciendâ
decretorum judiciorum debet fieri, juxta ordinationem Confœdera-
tionis illius Palatinatûs.

Quodsi aliquis horum in pœna contumaciæ condemnatus es-
set, tunc idem judicium Capturale debet illum citatione apertâ &
literali septimâ die post decretum latum citare, terminumq; pro ex-
purganda ignorantia sua (in quantum illam pars prætenderet) assi-
gnare. Quo termino adveniente tenebitur juramentum corporale
super ignorantia de citatione, præstare, illoq; præstito ad causam &
actionem sibi motam & intentatam respondere, judicatumq; pati:
quodsi temerè absentaverit, & ignorantiam juramento non com-
probaverit, tunc judicium Capturale decretum in contumaciam
latum debitæ executioni (ut supra) demande.

In criminalibus tamen causis, scrutinia & inquisitiones, coram
eodem judicio Capturali, in judicijs proximis & immediate sequen-
tibus, tam ex parte accusantis, quàm ex parte inculpati, & etiam
complicum, si aliqui fuerint, peremptoriè expediuntur, & si ex
scrut.

scrutinijs parebit, quòd aliquis iniuste inculpatus & accusatus fuerit, tunc iniuste accusans juxta constitutionem Petricoviensem *Anno D. 1565.* latam ab eodem iudicio puniatur. Ita in d. Confœderatione generali Varſaviensi *Anno 1587.* & nos supra attigimus. Idem de verbo ad verbum habetur in Confœderatione Palatinatûs Cracoviensis, *Anno eodem 1587.* die nonâ Maij sub **Progowice fol: 420.** vbi tamen additum est, quòd dicta commotio Nobilitatis pro exequendo decreto iudicij Capturalis, sub tempus electionis Regis, non debet fieri.

In Confœderatione autem generali Varſaviensi, post mortem SIGISMUNDI III. *Anno Domini 1632. fol: 4.* sic habetur: ad iudicia Capturalia causæ & actiones non spectant, quæ ante Interregnum, sive in Tribunalibus Regni, sive post Curiam Regiam, sive in alio quovis iudicio fuerunt alicui intentatæ, sed solum, quæ à die mortis Regis sunt incæptæ & quæ usq; ad coronationem novi Regis accidere possunt, non includendo tamen in hoc actiones cognitionû iurium (exceptis causis liquidarum exemptionum,) sed tantum actiones criminis & facti violenti, & personalis iniuriæ. Inter quas causas, si causa expulsionis accideret, tunc juxta Confœderationem generalem Varſaviensem, *Anni 1587.* iudicetur. Vide & constitutionem *Anni 1633. sub titulo: Acta Interregni.* vbi decreta in causis ad quatuor articulos Castrenses spectantibus, sicut & in causis facti violenti, & personalis iniuriæ, & in alijs, quas Confœderatio generalis Varſaviensis iudicare illis permisit, lata, autoritate Comitiorum approbata sunt. Et quia in multis locis, Indices Capturales datâ potestate abutebantur & se ingerebant in causas civiles & cognitiones iurium, & in causas respectu fundorum & granicierum. Similiter & in causas antea inchoatas & iudicatas, similiter in causas fisci, quæ contractus Thesauri in præiudicium Fisci tollerent, talia omnia decreta cassata sunt, & causæ in integrum restitutæ sunt, respectu quarum, ut quilibet in foro competenti agere possit concessum est. Et quia & tales abusus comperti sunt, quòd ultra præfixum tempus, iam post inchoationem felicitis coronationis Regis, nonnulli Iudices Capturales iudicabant, & multos Nobiles poenâ infamiæ, & alijs decrieris aggravarunt, similiter etiam & excessus in alijs Palatinatibus & Terris commissos & perpetratos & ad iudicia Capturalia illorû Districtuum pravis subtilitatibus ad iudicium suum trahebant, & in contumaciam poenâ infamiæ puniebant, eiusmodi omnia decreta & similia annihilata & cassata sunt, uti intentioni Reipub: contra-

ria, & si aliquis tali decreto aggravatus esset, data est illi facultas ad cassanda decreta ad Tribunal Regni *bez gleytu* citare: in Magno autem Ducatu Lithvaniae ad Tribunal Vilnense. Has autem causas, quae processu Capturali, sub Interregno non sunt finitae, & si iam in executione rei iudicatae penderent, in iudicio Castrensi illius Districtus continentur, & ibidem sine appellatione exequantur. Quae autem primum inchoatae essent, in Tribunali Regni ex speciali Registro ante omnes causas iudicentur, manentibus iisdem penis in iudicijs Capturalibus latis. Protractumq; est tempus personis his quae officio publico in iisdem Comitibus fungerentur, ad alia iudicia post prima proxima. *Vide & Constit: Anni 1676. fol. 12. & in constitutionibus M. D. L. eiusdem anni, vide & Confederationem Palatinatus Cracoviensis post mortem SIGISMUNDI III. fol. 3. ubi generaliter tantum causae criminales & facti exprimuntur.*

Vide & in Confederatione Generali Varsoviensi post mortem VLADISLAI IV. *Anno Domini 1648. fol. 6. ubi hoc solum additum est: quod Palatinatus Posnaniensis & Califfiensis, etiam causae liquidarum exemptionum non possunt iudicari, idq; stante laudo suorum Palatinatum.*

In Confederatione quoq; Generali Varsoviensi post abdicationem Regni à IOANNE CASIMIRO IV. *fol. 6. omnia prout in Confederatione post mortem SIGISMUNDI III. hoc addito; quod si iudicia Capturalia tam in Regno, quam in M. D. L. ultra hoc praescriptum processerint, nullitas decreti sit, cum restitutione causae in foro fori in integrum.*

Idem & in Confederatione Generali Varsoviensi post mortem MICHAELIS Regis, *Anno Domini 1674. fol. 6. ubi adiunctum est; quod desertores vexillorum Praefectis suis respondere teneantur.*

Ad eadem iudicia spectat causa, si aliquis in recenti crimine, iuxta Statutum Torunense in civitate esset captus; sed iudicium Capturale cum iudicio Civili in Praetorio debet iudicare, conclusio tamen decretorum penes pluralitatem Iudicum Capturalium sit. In Confederatione generali Varsoviensi. *Anni 1587. fol. 411.*

Idem in Confederatione Generali Varsoviensi post mortem SIGISMUNDI III. *Anno Domini 1632. fol. 6. Palatinatus tamen Russiae respectu istius puncti ad conferentiam cum Fratribus suis in Comitibus primis post eandem Confederationem accepit.*

Idem in Confederatione generali Varsoviensi post mortem VLADISLAI IV. *fol. 8. cum declaratione de conclusione decreto-*
urm

um penes pluralitatem Iudicium Capturalium, ut videlicet vna pars sit Consulum, & duæ partes Iudicium Capturalium, ad suffragia spectent.

Idem & in Confœderatione generali Varſaviensi, post abdicationem Regni à JOANNE CASIMIRO Rege fol: 8. hoc addito: quod tantum sub tempus Interregni, eiusmodi causam compositum hoc Iudicium possit judicare, non derogando quidquam post finitum Interregnum iuribus Civitatum & Statuto Torunensi. Quod idem & in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem MICHAELIS Regis fol: 9. cautum est.

In Confœderatione generali Varſaviensi post mortem VLADISLAI IV. fol: 7. statutum erat, quod si aliquis, in persolvendis contributionibus à Palatinatibus, Terris, & Districtibus laudatis remissus processu Thesaurariali à iudicio Capturali ejusdem Palatinatus Terræ, & Districtus judicetur: similiter, Exactores, Arendatores Ducillarum, in quantum pro tempore præfixo non persolverint. Vide de hac materia, in Confœderationibus superius à nobis connotatis. Inter alia, quod si aliquis in Convocatione Generali Varſaviensi, functionem Senatoriam, vel Nuntij Terrestris gerens, citatus esset post electionem suam ad iudicium Capturale, & ibidem condemnatus, talis decreti rigor non debet, nec potest contra illum extendi, sed de novo actio contra illum instituenda est. Ita in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem SIGISMUNDI III. fol: 5. In Confœderatione simili, post mortem VLADISLAI IV. fol: 6. Post mortem MICHAELIS Regis. fol: 7. Consuetudines Ducatus Osiewiczensis & Zatoriensis, & aliarum ditionum Silesiæ ad Regnum spectantium abrogatæ, præcipue respectu literarum fideiussorialium, ne iudicio Capturali subsint, in Confœderatione generali Varſaviensi Anni 1587. fol. 409. Iudicia hæc tribus septimanis una post aliam fieri debent.

Cessare autem debent tribus septimanis ante electionem Regis, & deinde tribus septimanis post electionem inchoari. In d. Confœderatione 1587. fol. 409: & in Confœderatione Palatinatus Cracoviensis post mortem SIGISMUNDI III. fol: 4. ubi dicitur. Et sub tempus ipsiusmet electionis, nam tunc iudicium Capturale fit ut infra dicemus.

Causæ & actiones in iudicijs Capturalibus sub Interregno indecisæ, & in executione pendentes, interveniente felici regimine novi Regis, in iudicio Castrensi illius Districtus continuantur, & ad executionem ibidem sine appellatione deducuntur. Quæ autem tan-

tum inchoatae sunt ex speciali Registro ante omnes alias causas in Tribunali Regni, statim post coronationem Regis prosequuntur, manentibus iisdem poenis, quae in iudicio Capturali designatae sunt.

Ita in Confœderatione generali Varlavienſi post mortem SIGISMUNDI III. fol: 5. Idem in Confœderatione generali Varlavienſi, post mortem VLADISLAI IV. fol: 6. Idem & in Confœderatione generali Varlavienſi post abdicationem Regni à JOANNE CASIMIRO fol: 6. Idem in Confœderatione simili post mortem MICHAELIS Regis. fol: 7.

Sub Interregno à die mortis Regiae in rebus & progressibus juris, fatalia juris, aut praescriptio non currunt, nec alicui nocere possunt ad consequendam in posterum iustitiam. In Confœderatione generali Varlavienſi, post mortem SIGISMUNDI AVGVSTI Anno 1573: fol: 209. Tandem in Constitutione Regni Anno 1576. fol: 280. sub titulo: *praescriptio seu fatalia sub Interregno*, idem statutum est, ne praescriptio aut fatalia juris, tam actori, quam reo à morte Regis usque ad annum à die coronationis Regis currant. Quod & respectu non transportationis inscriptionum Castrenſium cautum est.

Vide & in Confœderatione Palatinatus Cracoviensis fol: 404. Item in Confœderatione generali Varlavienſi Anno 1587. fol: 411. sed ibi tantum à morte Regis usque ad coronationem novi Regis. Item, in Confœderatione simili post mortem SIGISMUNDI III. Anno 1632. fol: 6. ubi sic habetur: Fatalia tam Actori, quam reo, non tantum processibus & decretis iure sancitis, sed etiam inscriptionibus roboratis, quae in se decisiones compromissoriales, liberè per partes contrahentes impositas, continent, non debent officere, imò suum vigorem usque ad tempus in Confœderatione specificatum habebunt. Idem de verbo ad verbum in Confœderatione generali Varlavienſi post mortem VLADISLAI IV. Anno 1648, fol: 8. Idem in Confœderatione simili post abdicationem Regni, à JOANNE CASIMIRO Rege fol: 8. Idem & in confœderatione post mortem MICHAELIS Regis. fol: 8. cum sequ.

Judicia omnia & decreta in Regno & M. D. L. tam Tribunalicia Castrenſia, Terrestria, & alia, à die mortis Regiae usque ad publicationem mortis ejusdem ab Archiepiscopo Gnesnensi per literas suas universales factam, robur & legitimitatem ejusmodi habent, ac si ante diem mortis Regiae essent facta & lata. Non praeccluditur tamen via, ad tollenda decreta in contumaciam in iisdem judicijs lata & obtenta. Ita in Confœderatione generali Varlavienſi post mortem SIGISMUNDI III.

DI III. *Anno Domini 1632. fol: 4.* Idem in simili Confœderatione post mortem VLADISLAI IV. *fol: 4.* Idem in Confœderatione simili post abdicationem Regni à JOANNE CASIMIRO IV. *fol: 5.* Idem. & post mortem MICHAELIS *fol: 5.*

Quantum autem ad inscriptiones sub Interregno coram Actis Castrensibus vel Terrestribus factas, taliter dispositum est. Et imprimis,

1. In Confœderatione generali Varſaviensi *Anno Domini 1573. fol: 209. sic habetur.* Inscriptiones omnes & resignationes perpetuæ bonorum, coram authenticis Actis factæ & fiendæ sub Interregno, approbantur & sunt validæ.
2. In Confœderatione autem generali Varſaviensi *Anno Domini 1587. fol: 411. sic habetur.* Inscriptiones, recognitiones, quietationes, relationes, obductiones, donationes, roborationes sub Interregno factæ, in suo robore remaneant: idq; extenditur etiam ad Civitates.
3. In Confœderatione generali Varſaviensi post mortem SIGISMUNDI III. *Anno Domini 1632. fol: 4. sic habetur.* vbi post publicationem literarum vniuersalium Archiepiscopi Gnesnensis, ex communi Nobilitatis illius Palatinatus, Terræ, Districtus consensu, libri Castrenses fuerunt aperti, tunc omnes inscriptiones perpetuitatem sapientes, vel simplicis debiti, aut testamenta, protestationes, & relationes in illis authenticatæ valorem habeant, & vbi ad hoc vsq; tempus libri ejusmodi clausi fuerunt, abhinc Officium Castrense illos aperiat, & unicuiq; liberum accessum ad ejusmodi libros & Acta præbeat. Et omnia ista sub Interregno ad Acta suscepta, ejusmodi valorem habeant, acsi vivente Rege fuerint facta, & acta.
4. In Confœderatione Palatinatus Cracoviensis post mortem SIGISMUNDI III. *Anno Domini 1632. fol: 4. sic disponitur.* Librorum Terrestrium apertio, solum debet esse pro extractis, quietationibus, recognitionibus, transportationibus. Coram Actis autem Castrensibus, inscriptiones, quietationes, protestationes, extractus, relationes possunt fieri.
5. Idem in Confœderatione generali Varſaviensi post mortem VLADISLAI IV. *Anno 1648. fol: 4.* prout in Confœderatione generali Varſaviensi, post mortem SIGISMUNDI III. vt supra, idq; de verbo ad verbum.
6. In Confœderatione generali Varſaviensi post abdicationem Regni

à IOANNE CASIMIRO IV. fol: 6. sic habetur. In iudicijs Capturalibus Regni, & M. D. L. omnes inscriptiones ab initio eorundem iudiciorum usque ad finem illorum factæ, talem valorem habeant, ac si in quolibet Officio & subsellio, regnante Rege fuerint factæ.

7. In Confœderatione autem generali Varlaviensi. post mortem MICHAELIS Regis. fol: 6. omnes inscriptiones ab inchoatione horum iudiciorum Capturalium, usque ad finem eorundem iudiciorum factæ ejusmodi valoris sint; ac si in quolibet subsellio regnante Rege fuerint factæ.

De causis, quæ ex consensu partium, vel ex limitatione Commissariorum, aut aliorum Iudicum, vel vigore contractus, quod post felicem coronationem Regis futuri debeant ad maximum in sex septimanis, dum pars partem legitimè adcitaverit, reassumi, vide in Confœderatione generali Varlaviensi, post mortem VLADISLAI IV. fol: 7. & post abdicationem Regni à IOANNE CASIMIRO fol: 7. & post mortem MICHAELIS. fol: 8. De causis autem Palatinatum, qui controversos limites inter se haberent, si excessivi homines respectu controversorum limitum iudicia Capturalia effugerent, statutum est, ut ibi citentur & judicentur, ubi immediatè, usque ad mortem Regis consueverant judicari, nihil derogando differentiis illis granitialibus ab utraque parte. Ita in Confœderatione generali Varlaviensi post mortem SIGISMUNDI III. fol: 5. post mortem VLADISLAI IV. fol: 7. post abdicationem Regni à IOANNE CASIMIRO fol: 7. post mortem MICHAELIS fol: 8. Fuit etiam in Confœderatione generali Varlaviensi, Anno Domini 1573. fol: 209. statutum. Quod, si aliquis respectu certi debiti firmâ inscriptione obligavit se sponte & benevolè ad respondendum in iudicio Castrensi, sive ante sive post mortem Regis, talis juxta inscriptionem, & obligationem, progressum juris usitatum patiatur. Et Domini Capitanei teneantur vigore huius generalis Confœderationis, sine omni dilatione, juxta usitatam formam ejusmodi causas judicare & exequi, præter hos Palatinatus, qui sibi formam administrationis justitiæ & executionis specialem constituerunt sub Interregno aut adhuc constituent.

Præter hæc iudicia Capturalia Palatinatum, constituitur iudicium Capturale generale sub tempus electionis ad causas judicandas, quod iudicium vocatur iudicium compositum; quia tres deputantur & eliguntur primâ die electionis Regis, ex Senatu, quatuor ex Majori Polonia, quatuor ex Minori Polonia, & totidem ex Magno Ducatu Lithvaniæ, qui juramento præstito in facie totius Reipub: super

per

per justè judicando, juxta Rotam Tribunalitiam cum Dominis Mareschalcis vtriusq; gentis, ad residentiam Domini Mareschalci Regni conveniendo, omnes civiles & criminales causas, quæ sub actu electionis in illo generali omnium Ordinum Regni, & M. D. L. confesso, & alias causas accidentes judicant, ea potestate & securitate, quâ judicia Tribunalis Regni gaudent, pluralitate suffragiorum vincente. Qui Deputati in facie totius Reipub: juramentum tale præstant.

Ego N. juro DEO Omnipotenti, quòd justè juxta DEVM, jus scriptum, æquitatem, controversias partium judicabo; & recognitionem recipiam, non habendo respectum divitis vel pauperis, amici vel inimici, incolæ, vel advenæ, munera, minas non curabo; sed in judicando solum DEVM, jus scriptum, æquitatem, controversias partium, recognitiones, & judicium conscientie meæ imitabor, & audiam; & alias causas ad me pertinentes fideliter, & juxta possibilitatē meam faciam: non practicabo causas cum aliquo. Ad hæc non curavi electionem mei, ad hoc judicium; nec secreta judicij alicui revelabo: sic me DEVS adjuvet & sancta Crux Christi Domini.

DD. autem Mareschalci in hanc formam jurant.

Ego N. juro Deo omnipotenti, quòd justè, sine villo respectu personarum, juxta juramentum, circa officium meum Mareschalcæ Regi Regnoq; præstitum, judicabo. Nec causas ad hoc judicium venientes practicabo, nec consilium in illis dabo, nec præcautiones aliquas faciam, secreta quoq; judicij præsentis non revelabo. Sic me DEVS adjuvet, & sancta Crux Christi.

Ita hæc juramenta descripta. vide Anno Domini 1632. fol. 7. in volumine constitutionum. Decreta autem huius judicij connotat Dominus Notarius Terrestris Varsoviensis, præstito prius iuramento de non revelandis secretis judicij, & eadem decreta terminare, & cum Actis Comitialibus habere & conservare debet, extracta cum subscriptione sua partibus requirentibus extradere potest, sententiā tamen ferre prohibetur. Salarium assignatum est, prout Notarius Terrestris Seradiensis habet.

Insuper decreta istius judicij à tribus Deputatis, vno ex Minori Polonia, secundo ex Maiori Polonia, & tertio ex Ducatu Lithvaniz sunt subscribenda. Ita hæc ordinata sunt. *ubi supra fol. 5.*

Cautum tamen est: ut hoc judicium tanquam extraordinarium solum ad inaugurationem novi Regis duret, & postea statim desi-

nat, nec antiquis iuribus DD. Mareſchalcorum in poſterum noceat. De quo iudicio & cauſis ad eam ſpectantibus, vide in Conſœderationibus ſupra à nobis deſcriptis, & infra ſub tit. de electione.

Et licet omnia iudicia ſub tempus Interregni, à die publicationis mortis Regiæ ſileant; tamen propter maiorem ordinem & ſecuritatem circa corpus Regis mortui, DD. Mareſchalcis ſolitam iuriſdictionem uſq; ad electionem reſſumere & exequi committitur, decretaq; ab illis ante Convocationem generalem Varſavienſem lata, in eadem Convocatione generali approbantur. Ita in Conſœderatione generali Varſavienſi Anno 1674. fol. 21. habetur.

TITULUS NONUS

De Electione Regis.

Reges Poloniae olim non eligebantur, ſed per ſucceſſionem hæreditariam ſceptrum obtinebatur: idq; non ſolum filij, more Gallorum, ſed & filiae, more Hiſpanorum ſuccedebant. Sic Proceres & Nobiles Regni huius, LVDOVICO Regi Poloniae & Vngariae, Anno Domini 1374. conſenſerant, ut filij eius in Regno Poloniae ſuccederent, & deficientibus filiis, filiae hæreditarent. Ita Laſcius in ſuo ſtatuto fol. 40. Herbartus fol. 152. & ſequi: Ianſovius libri primi, parte prima: fol. 1. & ſequi.

Similiter vivente Rege, filij eorum olim nominabantur & coronabantur: prout SIGISMUNDVS AVGVSTVS adhuc impubes, vivente Patre ſuo SIGISMUNDO I. abſq; ſolennitate Comitiorum, fuit nominatus & coronatus, his conditionibus. Primò: ut vivente Patre à curis Regni abſtineat. Secundò, ut ſive vivente Patre, ſive illo mortuo cùm ad annos diſcretionis pervenerit, iura, privilegia, & libertates confirmet. Et ne per hoc exemplum, liberae deinceps electioni derogetur, per diplomata Cracoviae Anno Domini 1530. & Petricoviae Anno Domini 1538. data, cavit, decrevitq;. Sic & VLADISLAVO JAGELLONI, Ordines Regni promiſerunt, filium eius, quem ad gubernacula Regni magis aptiorem conſpexerint vivente illo, eligere. Sarnicius fol. 9.

Refert quoq; Cromerus lib. 12. hiftoriae ſuae, fol. apud me 300. Quòd CASIMIRUS II. Rex Poloniae, cùm nullos ex ANNA Vxore mares

mares liberos suscepit, præter unam filiam, eam in Successorem Regni designaverat, indictis ad eam rem Comitibus Cracoviam *ad octavam diem Maij Anno Domini 1339.* ubi re in consultationem Senatûs posita, non est votorum compos factus. Nam aliqui Zemo- vitum, alij Janussium, Duces Mazoviæ, alij Vladislaum Ducem Oppoliensem volebant, quod omnes isti, è vetusta Regum Poloniae prosapia oriundi essent. Pervicit tamen CASIMIRVS Rex, ut omni- um sententiæ in CAROLVM Regem Ungarorum Sororis suæ Virû, & filios eius inclinarent, refutatis aliorum, qui dissenserant, senten- tijs. Sed postea, lege perpetuâ cautum est, & quidem statim post mortem SIGISMVNDI AUGUSTI. Ordines Regni in Comitibus Var- saviensibus, antiquioribus sub trutinam missis legibus, expressè pro- hibuerunt: ne Reges, vitæ suæ tempore Successorem ad Regnum nominarent, aut electionem indicerent; vel per cessionem, aut per a- lium quemcunq; modum designationem tentarent; ut nimirum li- beræ genti, illæsa semper foret eligendi Regem facultas. Ratioq; redditur, quia præsentē Rege novum eligi, non electio est, sed suc- cessio & hæreditas. Mancipantur eligentium liberæ voces, ut non qui optimus, sed qui proximus sanguine sceptris destinetur: cum alij præsentia senis Regnantis, alij officio, cæteri cupidine placendi ad Principum destinata, non Rempub: trahuntur. Verum post fune- ra eligere, sola eligendi libertas est. Ita *Maximilianus Fredro. fol. 65.*

Sic Rex STEPHANVS BATORI promissit, quod vivens Succes- sorem non nominabit, nec electionem eius quovis modo & prætex- tu procurabit, & titulo hæredis renuntiavit. ut in literis confirma- tionis articulorum HENRICO Regi porrectorum. *Anno Domini 1573. in constitutionibus fol. 253.* sic & SIGISMVNDVS III. Successor eius in Regno, in Comitibus *Anni 1593. fol. 636. sub titulo, Wolność Ele- kcyey*/ ubi insuper addidit: quod nec per cessionem, idq; sub nulli- tate actûs.

Et postea eadem constitutiones reassumptæ sunt in Comitibus *Anni 1607. fol. 829. § 1609. f. 889. § 1613. fol. 10. § 1631. fol. 1. § fol. 2.* Vbi di- ploma eiusdem Regis super hoc insertum est, in illis verbis: neq; Nos ipsos admissuros, ut viventibus Nobis, de substituendo Rege tracta- tus ineatur: neq; passuros, ut quisquam alter, hoc ipsum attentare præsumat: quinimo talem, & tales omnes, hostes Patriæ & publicæ libertatis subversores judicamus; pœnisq; ijs, quibus criminis perdu- ellionis rei tenentur, subiacere decernimus. Et nihilominus, quid- quid in derogationem libertatis eligendi Regis, à quoquam factum,

attentatumve fuerit, id irritum, nulliusq; roboris fore pronuntiamus. Nosq; vigore huius privilegij verbo nostro Regio ad hoc ipsum diligenter, & inviolabiliter servandum, Nos ipsos, & Successores nostros obstringimus, & obligamus harum literarum tenore. *Hucusq; verba diplomatis.*

Sic, in constitutione Regni *Anni 1662. fol: 3.* omnia jura & constitutiones Pactis Conventis confirmata, respectu liberæ electionis Regis reassumptæ sunt.

Sic & in constitutione *Anni 1667. f: 3. sub tit: Wárunet wolney co-
lekyey/* omnia jura & diplomata respectu liberæ electionis Regis reassumpta sunt, cum poenis in iisdem expressis.

Sic & JOANNES CASIMIRUS in diplomate suo abdicationis Regni, *Anno Domini 1668. fol: 4.* expressit, ut post abdicationem suam, juxta leges & consuetudines Regni, ad electionem Successoris in Regno procedatur. Et quod liberrimam electionem nullâ ratione impediet, neq; Candidatum quempiam promovebit; imò remotius ab actu & loco electionis, durante eadem electione manebit, verbo Regio promisit. prout in diplomate eius Reipub: dato patet.

Sic in constitutione *Anni 1670. fol: 12. sub tit: Wárunet wolney
lekyey/* MICHAEL Rex cum consensu omnium Ordinum, omnia jura, tam antiqua, quàm nova, respectu liberæ electionis Regis lata & edita reassumpsit & approbavit, promittendo, quod nec ipse in minimo puncto illa immutabit, vel illis contraveniet, nec alijs id permittet, sed ut æviternis temporibus libera electio Regis sit, procurabit. Quodsi aliquis auderet contrarium facere, vel vivente Rege electo & coronato, alium promoveri, contra talem legitime convictum uti contra perduellem consurgere, & processu in Tribunali contra perduelles descripto, procedere. Sicut etiam si aliquis per factiones, scripta, conscriptiones, ad Regnum aspirare veller, aut clam & indebitè per corruptiones procuraret, talis inhabilis sit ad Regnum.

Sic eidem MICHAELI Regi in articulis Pactorum Conventorum id appositum est, ne Regnum abdicaret, prout supra mentionem fecimus. Et quamvis sat abundè cautum sit: ne vivente Rege de Successore tractetur, tamen vivente JOANNE CASIMIRO Rege, Gallia per Ludovicam Gonzagam Vxorem eiusdem JOANNIS CASIMIRI, tentavit subscriptiones Senatorum & Principalium Nobilium pro Principe de Conte, nisi Lubomierscius cum alijs obstitisset. Pro quo quanta passus fuerit, porrigent sæcula sæculis, & hanc tam præclaram Domum Deus conservabit felicissimam. *Vide*

Vide & Confœderationes supra positas, in quibus factum est cautum & provisum est de libera electione Regum.

Vide & Herburtum *sub verbo electio Regis, à fol: 155.* vbi refert quòd VLADISLAUS JAGELLO & subsequentes Reges usq; ad SIGISMUNDUM I. Idem & Ianusovius *libri primi parte 1. tit: 2.* usq; ad SIGISMUNDUM III. omnes profitebantur se legitimè electos esse ab omnibus Ordinibus Regni. Sic & de alijs Regibus subsequentibus videre licet in literis denuntiationis & iuramenti præstiti, tum in confirmatione generali iurium.

Electio Regis non potest fieri absq; Lithuanis. In constitutione *Anni 1550. fol: 3.* Et in recessu Comitiorum Varlaviensium. *Anno Domini 1564. in constitutionibus f. 54. & 56. & Anno 1569. sub titulo. O Kiestwie Litewskim / fol: 174.* Herburtus *fol: 160.* Ianusovius *lib: 1. par: 1. tit: 2.* Additum tamen est; si vocati, tempore congruo venire, & Regem eligere, voluerint. Herburtus *fol: 161.* Ianusovius *lib: 1. par: 1. tit: 2. fol: 9.*

Et quidem hæc electio Regis debet fieri in Conventu generali omnium Ordinum ad hoc idem edicto, hoc est, in Comitijs generalibus. Herburtus, *fol: 159.* Ianusovius *ubi supra fol: 10. & Anno Domini 1576. fol: in constit: 139.* in Conventu sub Andreovia.

Debetq; fieri in Polonia & non alibi. Ianusovius vbi supra, *num: 11.* Non potest impediri ob absentiam aliorum Herburt: *fol: 159. in illis verbis:* ut unusquisq; qui vellet, ad illam venire posset; & *fol: 160. in illis verbis:* quicumq; Comitia ista obierit, eisq; interfuerit, consensu & voluntate, novus Rex eligatur & denuntietur.

Eligitur suffragijs unanimibus Ordinum omnium, non autem acclamationibus & frequentibus pileorum in Candidatum projectionibus; prout Cosaci Zaporovientes Præfectum exercitus sui eligere solent, teste Zobiescio. *fol: 113:*

Non admittitur; nisi prius iura, privilegia, & libertates iuramento confirmaverit; & postea in Comitijs generalibus coronationis id repetierit, ut infra dicemus.

Tutius pro libertate est, Regem, à tota Nobilitate eligi, quàm si per Delegatos Provinciales eligatur. *Fredro, de gestis populi Poloni sub Henrico Valesio. fol: 33.*

Nec esse è re Reipub: Regem habere, qui duobus Regnis simul præsit. *Idem. fol: 45.*

Hinc cùm Oratores Poloni rogassent LUDOVICVM Regem Poloniae & Ungariæ, ut ex Ungaria primo quoq; tempore in Poloniam

veniret, & id idem Proceres Ungariæ suaderent, auditâ tali legatione Polonorum, & suasionem Vngarorum, respondisse fertur teste *Cromero lib: 13. de rebus Polonorum fol: apud me 318.* Non satis intelligere, neq; hos quid suadeant, neq; illos quid petant: è neutrorum enim id re fore, sicuti ne duobus quidem gregibus expediat, vnum habere pastorem: satis & abundè esse negotij vni populo præesse; duas Respublicas vix vlla ratione sine alterutrius, siue adeo vtriusq; malo, & incommodo, ab vno administrari posse. Ita tunc LUDOVICUS.

In eligendo Rege hæc consideranda sunt. Gentis claritas, generis splendor, non imatura annis ætas, malè enim regi viros, quorū puer Rector est. Et hæc in Regno Electivo, nam in Monarchia, ubi iors nascendi hæredes dat, senes, iuvenes, minorennes æquè haberi Dominos & facilius per tutores populos regi, qui nisi imperata capere didicissent. Ita Orator Gallicus in oratione ad Rempub: Poloniam habita, vt refert Maximilianus Fredro in HENRICO VALESIO. fol: 67. Item morum non ficta probitas, in Repub: administranda exercitatio, & rei militaris ulus, atq; felicitas. Fredro *ibidem*, fol: 54. Ad hæc, vt sit cultor pietatis. Sic Cyrus non censebat convenire cuiquā imperium, qui non melior esset ijs quibus imperaret, teste *Xenophonte lib: 19.* Sic Deus dixit Salomoni, Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactam meam & præcepta mea, quæ mandavi tibi, dirumpens, scindam Regnum tuum & dabo illud servo tuo. Ita lib: 3. *Regum cap: 11.* Et Claudian: lib: 3. sic inquit. Nunquam libertas gratior extat, quàm sub Rege pio. vide Baronem di Potes *resol: 5. fol: 35.*

Felicius est Principem eligi, quàm nasci. Fredro *ibidem* fol: 268. Et securius est regnare, dum absolute non regnatur. Idem fol: 95.

His præmissis in genere de electione Regis, venio ad particularia electionis eiusdem.

Adveniente itaq; die Comitiorum electionis in Convocatione generali Ordinum præfixo, confluunt omnes ad Ecclesiam Collegiatam, Varſaviensem S. Joannis, ibiq; invocant Spiritum Sanctum, vt bono omine, negotium tante molis aggrediantur, & finiant. Peractis solennijs, ad locum à DD. Mareschalcis assignatum, vallo & fossa castrorum more circumductum, (prope Varſaviam circa Villas *Wola & Pomaſi*) tres portas in se continentem, vna orientali, pro Maiori Polonia, meridionali, pro Minori Polonia, occidentali, pro Lithuania in campo patenti pervium, congregantur. Et quidem Senatus cū Interrege (hoc est Archiepiscopo Gnesnensi) sub tentorio ex lignis intra

intra hunc vallum constructo, & regulis ligneis cooperto, & tabulato columnis ligneis subnixo, Polonice **Szopa** dicto, residet. Equester autem Ordo per Palatinatus divisus, tentoria & papiliones suos occupat, & ad electionem Mareschalci sui, descendit ad locum solitum intra vallum & fossam. Quem postquam ex pluralitate votorum elegerint ad iuramentum juxta hanc formam præstandum vocant.

Ego N. juro DEO omnipotenti, quia in officio moderno Mareschalciatus fidelis ero, nec instrumentum Electionis futura extradam, nisi ex legitimo consensu omnium & singulorum Electorum. Ita me Deus adjuvet, & hæc sancta Crux Christi.

Videatur in Actis electionis Anni 1674. fol. 7. sub titulo Porzodeł Eleccy.

Alia forma juramenti Mareschalci Equestris Ordinis quam in Comitibus electionis post abdicationem Regni, protunc Mareschalcus præstiterat.

Ego N. juro DEO omnipotenti in Trinitate uni super hoc, quod existens in hac electione Director, à nullo præter ab Equestri Ordine dependentiam habeo, cum nullo concurrente ad Thronum Regium, nec per me, nec per subordinatas personas, conferentiam faciam, neque practicabo, imò, si aliquod nostrum adverterim, certiore faciam Rempub: munera, oblationes, & honoraria eo nomine, tam à Civibus, quam ab externis non accipiebam, neque accipiam, neque promissis alliciar à concurrentibus, nec ullum interesse etiam proprium promovebo. Instrumentum quoque Authenticum liberæ electionis non subscribam, absque consensu concordis, & unanimi Equestris Ordinis: sic me DEVS adjuvet & illius Passio sancta.

Tandem mittuntur ad Senatum. Deputati cum denuntiatione electionis Mareschalci factæ, & cum petitione, ut possint cum illo ad confessum Senatorum venire & illi se unire: quod libenter à Senatu conceditur. Itaque Mareschalcus electus cum Equestri Ordine adit Senatum, eumque competenti oratione salutat, vice versa Archiepiscopus Gnesnensis pari affectu, eundem cum Nobilitate assistente ibi recipit. Fitque propositio ab eodem Archiepiscopo vii Interregenda tractandorum, & Dominorum Senatorum consulta excipiuntur. Ante omnia autem pro securitate Comitiorum electionis, Iudicium generale Capturale instituitur, prout supra insinuavimus. Deinde ordo electionis præscribitur. Exorbitantiæ & vulnera Reipub: aliquando sanantur, vel modus ad ea sananda adinvenitur, ordo autem in actu electionis servandus, talis præscribitur.

Et quidem Anno Domini 1573. sub titulo *Porzadek Elekcyej* statutum est.

1. Ad loca, ad quæ Palatinatus ad tentoria sua, vel Senatus cum Equestri Ordine pro consilijs veniunt, nemo cum lorica, bombardâ, & alijs armis, præter solitis, hoc est: cum framea, ense, gladio accipiti venire audeat, sub pœna colli: sed hæc pœna, Anno Domini 1632. sub eodem titulo moderata est: vt infra patebit.
2. Hospitia alicui ex Officio assignata, alter non occupet, & si occupaverit, exnunc condescendat.
3. In hospitij suis, tam in Civitate, quàm in suburbij, & tanto magis, in locis ad quæ Palatinatus, ad tentoria sua seu papiliones, & Senatus cum Equestri Ordine pro consilijs conveniunt; similiter in via & ponte, pacificè se unusquisq; gerat, rixas evitet, tumultus seditiones non excitet, nec occasionem det. Cum arcubus, bombardis non incedat, nec ex illis, & maioribus tormentis bellicis ejaculare audeat. Quodsi aliquis bombardam globo oneratam portare, aut cum illa ex hospitio, vel statione sua ad tentoria venire, aut explodere, aut ex arcubus, & tormentis maioribus bellicis eiaculari auderet, talis, pœnâ carceris per totum tempus electionis sustinendi, puniatur. Quodsi aufugerit, pro convicto habeatur, & captus à quocunq; Officio pœnâ colli puniatur.
4. Eximens frameam, aut ensẽ, vel gladium, pœnam viginti marcarum subeat: vulnerans pœnâ colli puniatur. Similiter tumultum, aut seditionem volens facere, vel incipiens, eadem pœnâ colli puniatur, sicut & occidens vel de ponte alium detrudens, eandem pœnam subeat. fol: III.
5. Ad ista tentoria in quibus Nuntij cum Senatu consilia ineunt, nemo in equo, vel curru veniat, aut inter papiliones eosdem collocet, et tanto magis ad ipsa tentoria introire, aut equos introducere audeat: alias si à famulis Dominorum Mareschalcorum vtriusq; gentis monitus, contumaciter se gesserit, talis apud gentem suam arbitrio Senatus puniatur. *Ibidem.*
6. Exteri, famuli maiores & minores, tum aliæ similes personæ, ad tentorium hoc, in quo Senatus cum Equestri Ordine consultat, ne intrent, alijsq; in locis modestè se gerant, à vociferatione, sibilis abstineant; maximè dum Legati Principum exterorum audiuntur. Legatis quoq; ipsis, & eorum famulis morigeris debitus honor exhibeatur. Quodsi aliquem contrafacientem ministri Dominorum

norum Mareschalcorum baculo vel flagro exceperint, Dominus illius id non ægrè ferat. *Ibidem.*

7. Nemo in Civitate vel in alio loco, rem aliquam alteri violenter accipiat, sub pœna dupli. Sed in vendentes, iusto pretio res vendant. *Ibidem.*

8. Nemo à hora septima ad nonam in medio horologio ante meridiem, pontem Civitatis in curru ingrediatur, ne plateæ Civitatis, & suburbia curribus & alijs impedimentis impleantur, similiter & post meridiem hora tertia ad quintam, ut Domini ex illa parte Civitatis ad negotia Reipub: euntes & redeuntes, facilem transitum habeant. Super quo famuli DD. Mareschalcorum invigilent; & si quem baculo vel flagro exceperint Dominus illius id ægrè non ferat. Horâ autem octavâ in medio horologio unusquisq; ad locum electionis veniat. *Ibidem.*

9. In loco tentoriorum, nemo audeat crematum, aut alios liquores vendere, sub pœna amissionis liquoris. *Ibidem.*

10. Moneta quævis Lithuanica & Silesiica, juxta literas vniversales, in Comitijs Varfaviensibus proximè præteritis editas, accipiat, sub pœnis in iisdem literis expressis.

Quibus omnibus præmissis, ut famuli DD. Mareschalcorum invigilent & attendant. Si autem aliquem contumacem percusserint, Dominus percussi id non ægrè ferat.

Si autē famuli DD. Mareschalcorum in aliquo exceßerint, coram suo Domino Mareschalco conveniantur, quod si administrationem justitiæ facere noluerit, Ordines Regni judicent.

Respectu autem supra præmissorum excessu & pœnarum, Iudicium Capturale compositum cognoscat & judicet.

Tandem Anno Domini 1632. sub eodem titulo, **Porzadek elekcyey** ordinationes eiusmodi factæ sunt, & alijs annis reassumptæ, in nonnullis correctæ & auctæ sunt.

1. Et imprimis. Articulus Confœderationis *Anni 1587. fol: 414.* respectu adventus exterorum, & tormentorum bellicorum, sic declaratus est: Legiones, vexilla exterorum cuiuscunq; nationis, tam equitum, quam peditum, similiter & tormenta bellica, nemo intra tria milliaria à Varfavia, nec apertè, nec clam, intra dictum spatium occultare audeat & præsumat; aliàs ex delatione cuiusvis ad instantiam Instigatoris Regni, si Regnicola, si Magni Ducatus L. id fecerit, ad instantiam Instigatoris Magni Ducatus Lithuaniae citatus ad iudicium Capturale compositum, & legitimè convictus,

pœnâ exclusionis ab omni actu electionis puniatur. Et si contumax fuerit pro hoste Patriæ declaretur. Similiter respectu exterorum, ne aliquis audeat eos ad electionem adducere, cum illis venire, vel eos fovere, declaratus est articulus dictæ Confoederationis 1587. fol: 414. Quod pro exteris non sunt habendi Terrigenæ Provinciarum Regno, & Magno Ducatui Lithvaniæ incorporatarum, licet si linguâ, habitu à Polonis discrepent. Ita Anno Domini 1632. & Anno 1648. & Anno 1674. fol: 2. Similiter si aliquis non ad expeditionem aliquam bellicam, sed propter domesticum servitium unum vel plures externos foveret, pœnam prædictam non subeat, Ita Anno 1632. & Anno 1674. fol: eodem. Similiter si aliquis exterus ad videndum & spectandum Conventum Ordinum pacificus veniret. Ita 1632. 1674. ubi supra.

2. Veniens sive ex Civitate Varsoviensi, sive ex quibuscunq; stativis suis, ad locum in quo Senatus cum Equestri Ordine pro consultatione conveniunt, armatâ manu, ab actu electionis ad instantiam, Instigatoris Regni ex delatione cuiusvis amoveatur. Anno 1632. fol: 2. Idem & Anno 1674. fol: eodem.

3. Ad locum in quo Senatus cum Equestri Ordine consultant, veniens cum bombarda, arcu, vel alijs armis, præter solitis, hoc est framea, ense gladio ancipiti, vel similibus, pœnâ non jam colli, ut supra, sed ducentarum marcarum, & sessionis in turri per sex hebdomadas puniatur. Citatus si ad iudicium non veniat, banniat. 1632. 2. Idem & 1648. fol: eodem & 1674.

4. Cum securi adunca Polonicè **Czełanem** & pugione, nemo ad locum electionis eat, vel in eodem loco electionis vel ex illo discedens nemo portet, sub pœna ducentarum marcarum. Anno 1632. 1648. 1674. fol: 2.

5. Pedites & plebei ad locum vallarum ne introeant sub pœna arbitraria Civili. Ita in omnibus dictis annis. fol: 2.

6. Stativa & hospitia, tam in Civitate quàm in villis per officium Dominorum Mareschalcorum assignata, & tam sua, quàm conducta, nemo audeat occupare, alias exnunc condescendant. Arma seu stemmata gentilitia apposita surripiens, seu avellens, aut inscriptiones ab Officio Mareschalcali factas delens, si persona Nobilis fecerit, pœnâ ducentarum marcarum, & sessionis in turri per totum Actum electionis, si verò plebeius, abscissione manus, præmissâ inquisitione officiosâ puniatur. Anno Domini 1632. 1648. 1674. fol: 2. ubi fol: 3. hoc additum est. Securitati hospitiarum conductorum,

vel

vel ex Officio Mareschalcali datorum, similiter & Palatijs Curiarū Dominorum Senatorum & Equestris Ordinis vtriusq; gentis, ad Electionem venientium prospiciendo, serio cavemus, ne sub prætextu rixarum, tumultuum, acceptionis sub custodiam alias **pod Wirtz** reorum, aggressiones violentæ hospitiorum, convulnerationes, direptiones supellectilis fiant, sub pœna invasionis domus Nobilis in Statuto Regni descripta. Quodsi reus ad hospitium Senatoris vel Nuntij aufugiat, ibidem arestetur: quem reum sic arestatum si Principalis diversans ad requisitionem Officij vel brachij Mareschalcalis in instanti noluerit extradere, citatus ad Iudicium Compositum Capturale eundem ad instantiam Instigatoris alterutrius gentis, statuere teneatur.

7. Curias Spiritualium & Nobilium violenter absq; consensu Dominorum occupans, post primam admonitionem judiciariam, condescendere, & pœnam duarum marcarum parti & totidem iudicio solvere, & damna refundere tenetur. 1632. fol. 2. cum sequ. Idem 1648. 1674.
8. In stativis suis in Civitate, suburbijs, villis, & in quolibet loco, ad quem Palatinatus ad stativa & papiliones conveniunt, & in quo Senatus cum Equestri Ordine consultant, similiter in via, ponte, sibi obviando unusquisq; modestè se gerat, sub pœna arbitraria Iudicij Civilis, præmissâ inquisitione, pro qualitate facti, cuius irroganda. 1632. fol. 3. Idem 1648. 1674.
9. Bombardam oneratam globo per civitatem, vel suburbia portans, vel eam explodens pœnâ ducentarum marcarum, si possessionatus; si impossessionatus, sessione in turri per medium annum puniatur. Quæ pœna & ad famulos familia facientes extenditur. Anno Domini 1632. fol. 3. Idem 1648. 1674. folio eodem.
10. Arma eximens in loco vallato, etiamsi non vulneraverit, Nobilis pœnâ sessionis in turri per sex hebdomadas sustinendæ, & ducentarum marcarum; plebeius pœnâ colli puniatur. Vulnerans autem, vel occidens etiam plebeium in quocunq; loco, sive in via, sive in civitate, sive in oppidis, villis, stativis, pœnâ colli puniatur. Citatus ad iudicium non veniens, infamis pronuntietur. Ita Anno Domini 1632. fol. 3. similiter Anno 1648. 1674.
11. Tumultus, rixas excitans in loco consultationis Senatûs & Equestris Ordinis, eximendo arma, vel percutiendo aliquem, pœnâ colli, præviâ inquisitione puniatur. Ita Anno Domini 1632. fol. 3. 1674. simili fol.

12. De ponte aliquem deliberatè deiiciens, pœnâ sessionis in turri per annum & sex septimanas, & ducentarum quadraginta marcarum puniatur: Et si deiectus submergatur, pœnâ colli puniatur. *Ita fol: 1632. fol: 3. § 1674. simili folio.*
13. Vasa in quibus pons constitutus est, destruens, vel ligna eximens, pœnâ arbitrariâ iudicij Civilis puniatur. *Anno 1632. fol: 3. § 1674. simili folio.*
14. Ad locum ad quem Ordines conveniunt, nemo in equo, vel curru veniat, & præcipuè ad locum vallatum; monitus ab Officio Dominorum Mareschalcorum tam Regni, quàm M.D.L. pœnâ arbitrariâ Civili, à Iudicio Capturali Composito puniatur. *Ita 1632. 1648. § 1674. fol: 3.*
15. In portis in vallo constitutis, vel in circo rixas faciens, pœnâ arbitrariâ Civili puniatur. *Anno 1632. fol: 3. Idem Anno 1648. § 1674. simili folio.*
16. Famuli inferioris ætatis (*aliàs Pacholeta.*) & aliæ personæ leviores, ad locum consultationis non audeant introire: & in alijs locis modestè se gerant, & præcipuè circa audientiam Legatorum ab exteris Principibus missorum. Et eisdem Legatis & eorum famulis, debitum honorem exhibeant. Quodsi aliquis insolens, flagro aut baculo exceptus fuerit, Dominus illius non ægrè ferat. *1632. fol: 3. § sequ: 1648. fol: 4. 1674. fol: 3.*
17. Vendentibus in Civitate, suburbijs, & stativis, nemo audeat aliquid ex mercibus violenter rapere, sed juxta taxam Dominorum Mareschalcorum & Deputatorum, tum Officij Domini Palatini Mazoviensis, & Officij Castrensis Varlavienfis factam, emat, Si autem aliquis ultra hanc taxam; vel minori pondere aut mensurâ auderet vendere, talis, toties quoties, à Iudicio Dominorum Mareschalcorum & Deputatorum, pœnâ quatuordecem marcarum; rapiens autè violenter, convictus, pœnâ dupli puniatur. Quodsi injurians termino tacto citatus non compareat, banniat. Prædicta tamen taxa tantum in Civitate Varlavienfi, & in oppido vicino dicto **Praga**, & non alibi observetur, statutum est. *1632. fol: 4. Anno 1648. § 1674. folio simili, ubi additum est, quod in **Starybrowo** observetur.*
18. Nullus vector aut venditor, à hora octava matutina ad nonam in medio horologio, Varlaviam per pontem in curribus ingredi, nec in plateis civitatis, & suburbiorum transitum angustient impedi-
mentis aliquibus; similiter & post meridiem, à hora quarta ad
quin.

- quintam, & hoc ideo; vt Domini ex illa parte Varſaviæ, ad locum conſultationum ire, & ad ſuas ſtationes & hoſpitia redire, abſq; difficultate poſſint. Super quo famuli Dominorum Mareſchalcorum invigilent. *Ita Anno Domini 1632. fol: 14. Anno 1648. § 1674. ſimili folio.*
19. Circa locum in quo Senatus cum Equeſtri Ordine conſultant, nemo, crematum, vinum, cereviſiam, & alium liquorem vendere audeat, ſub pœna amiſſionis liquoris. *Ita 1632. 1648. 1674 f. 4.*
20. Moneta Reipub: & horum, qui in corpore, fide, obſequio Reipub: ſunt, & jus cudendæ monetæ conſeſſum à Repub: habent, illa tantum; quæ ante ceſſationem generalem, ſecundum præſcriptum legis cuſa, in pari & æquali valore ſit & habeatur. *Ita Anno 1632. 1648. § 1674. fol: 4.*
21. In hoſpitijs tam in Civitate, quàm in omnibus oppidis, ſtativis, quilibet modeſtè ſe gerat, nullos exceſſus faciat, periculum ignis obſervet; ad quem effectum, Patreſfamilias, aquam in vaſis, ſcalas, & alia neceſſaria habeât. Similiter penes culinas in foro extructas vaſa cum aqua habeantur. Super quibus Officium DD. Mareſchalcorum attendat; negligentes & inobedientes pœnâ quatuordecem marcarum puniat. Vaſa autem cum aqua & alia neceſſaria ad extinguendum incendium deſtruens, diſſecans, pœnâ ſeſſionis in turri per ſex ſeptimanas ſuſtinen: & reſuſionis damni puniatur. *Anno 1632. fol: 4. cum ſequ: Anno 1648. ſimili folio.*
22. Viſturalia, liquores, merces cuiuſcunq; generis ad Civitatem & ſtativa unicuiq; vehere permiſſum eſt. Revenditoribus tamen & revenditricibus prohibutum eſt illa præripere, ſub pœna quatuordecem marcarum, & amiſſionis rei emptæ. *Anno 1632. fol: 5. 1648. ſimili folio, § 1674. fol: 4. cum ſequ:*
23. In domibus, celarijs, tabernis, nemo liquorem vendere, & propinare, ignem fovere, poſt horam octavam noctis in medio horologio audeat, ſub pœna amiſſionis liquoris & ſeſſionis in turri. *Anno 1632. fol: 5. Idem Anno 1648. § 1674. folio ſimili.*
24. Nullus exterorum in locum ubi publica negotia tractantur introire audeat; ſimiliter, neq; ad Civitatem & ſtativa, venire ſub prætextu mercimoniorum, abſq; ſcitu Dominorum Mareſchalcorum, vtriuſq; gentis præſumat. de quibus, Patreſfamilias, Officium Dominorum Mareſchalcorum certiores faciant, ſub pœna arbitraria Civili, *1632. fol: 5. Idem 1648. § 1674. folio ſimili.*
25. In loco Iudiciorum DD. Mareſchalcorum vtriuſq; gentis & DD.

Deputatorum, vnusquisq; modeste se gerat, sub pœnis in iure de securitate Iudiciorum Tribunalitiorum Regni descriptis. *Ita 1632. fol: 5. Idem 1648. § 1674. simili folio.*

26. In domibus, tam in Civitate, quàm oppidis, villis, stativis, similiter in via & transitu, violentias, excessus faciens, ad delationem iniuriati, coram Iudicio Capturali Composito, citatus peremptorie comparere tenetur, & iudicatum pati. *Anno 1632. fol: 5. Idem 1648. § 1674. simili folio.*
27. Ad duellum provocans, pœnâ sessionis in turri per medium annum sustinenda, & sexaginta marcarum puniatur. *Anno 1632. fol: 5. Idem 1648. § 1674. simili folio.*
28. Respectu præmissorum & quorumcunq; aliorum excessuum, sub tempus electionis commissorum & perpetratorum, quilibet cuiuscunq; conditionis fuerit, coram iudicio DD. Mareschalcorum, & Dominorum Deputatorum vtriusq; gentis, tanquam in recenti crimine respondere & iudicatum pati debet. *Ita 1632. § 1648. fol: 5.*
29. Decreta autem huius iudicij, Notarius Terrestris Varsoviensis, (qui ad hunc actum, super secreta iudicij, iuramento prius præstito assumitur,) terminare, & cum Actis Comitiorum habere, & conservare, & cum sua subscriptione, copias requirentibus extradere debet, sententiam tamen suam non potest ferre: salari-um autem, prout Notarius Terrestris Seradiensis habet. Decreta, autem ipsa tres Deputati, vnus ex Minori, alter ex Maiori Polonia, & tertius ex M. D.L. proprijs manibus subscribunt. *Ita Anno 1632. 1648. § 1674. fol: 5.*
30. Contra famulos DD. Mareschalcorum in Officio existentes surgens, vel percutiens, abscissione manûs: vulnerans, pœnâ colli, punitur. Famulus autem Dominorum Mareschalcorum, aut DD. Deputatorum in Officio suo excedens, à Dominis Mareschalcis & Deputatis iudicatur, pro qualitateq; delicti & excessus, pari pœnâ prout alij delinquentes punitur: circa quod, reassumpta est Confœderatio *Anni 1573. fol: 4. Ita Anno 1632. fol: 5. cum sequ. Idem Anno Domini 1648. fol: 6. § 1674. fol: 5.*
31. Si aliquis ex Dominis Iudicibus deliquerit, in eodem Iudicio iudicatur, & iisdem pœnis pro qualitate delicti & excessus punitur. Dum tamen causa ipsius, vel famuli eius iudicatur, à loco iudicij recedere debet. *Ita Anno 1632. fol: 6. 1648, fol: 6. § Anno 1674.*
32. Custodes vitæ suæ, cuiuscunq; nationis, alias *Gwardya*/ nemo ex sta-

ex fratribus suis in campum ducere, & tantò magis ad locum in quo Senatus cum Equestri Ordine consulunt, appropinquare audeat, sub pœna infamiæ ad instantiam Instigatoris Regni, si Regnicola, si ex M. D. L. ad instantiam Instigatoris ejusdem Gentis, in Iudicio Capturali generali Composito decernenda & publicanda. Quibus omnibus DD. Mareschalci ex Officio suo, pro securitate publica, tam in Civitate, quàm in campo, & tantò magis circa locum vallatum, per milites, & famulos suos prospicere tenentur. Ita Anno 1648. fol: 3. & 1674. simili folio.

33. Exactiones in ponte ab hominibus Equestri Ordinis & famulis eorundem, tum à curribus cum leguminibus pro necessitate Dominorum transeuntibus nullæ fiant. A mercatoribus autem, solitum teloneum pontis, ab equo vnus grossus tantum, & non amplius exigatur, ne per depactationem & aggravationem, victualia maiori pretio vendantur. Similiter ne violentiæ aliquæ alicui, à militibus præsidarijs, transeuntibus per pontem cuiuscunq; conditionis fuerint, fiat. Quibus Præfecti militum diligenter attendant, secus faciens, pœnâ arbitrariâ civili, à Iudicio Capturali Composito puniatur. Ita Anno 1674. fol: 4.

34. Decreta Iudicium hoc Capturale compositum, in omnibus causis ex pluralitate votorum concludit, duorum vel trium absentia non obstante. Ita Anno Domini 1632. fol: 6. Item Anno 1648. simili folio, & Anno 1674. fol: 5.

Quibus sic ordinatis, Legati variorum Principum, etiam Candidatorum ad scepra Regni obtinenda, admittuntur, & in consensu totius Reipub: audiuntur.

Literas fidei seu credentiales ad Senatum, Secretarius Regni major, vel Referendarius, ad Equestrem verò Ordinem, Mareschalcus ejus prælegit, Illustrissimus Dominus Archiepiscopus Gnesnensis, nomine Senatus, nomine Equestri Ordinis Mareschalcus Legatis respondet.

Qui Legati, in personis suis Varſaviam appropinquare non debent, sed prius adventum suum Illustrissimo Primati denuntient, ut cuilibet illorum subsistentia ab eodem assignetur, & solet aliquis ex Equestri Ordine ad latus eorum pro Residente assignari, ut invigilet, ne factiones aliquas moliantur, ut diximus supra in Confœderationibus, ad quas me refero. Vide & Piaſecium in Chronica sua fol: 540. reddens rationem, ne Legati facilè arcana Reipub: penetrare vel electionis cursum interpellare valeant. Sic post mortem SIGISMUNDI

Ecc

AUGV-

AUGUSTI statutum erat, ut Legati externorum Principum, qui ante obitum Regis responsa acceperant, intra octavum diem abscederent: motivo hoc inducti: quia Ordines Regni, multa clandestina consilia disseminari per eos in populo intellexerunt. Cæteri qui ad electionem futuri Regis venerant, intra Poloniam manere iussi, discretim tamen, & remotius à loco electionis, ne factiosos quosq; convenire, aut conveniri possent; singulis dati præcipui è Nobilitate custodes, tum locus manendi in diversis Urbibus. *Ita refert Fredro ubi infra fol. 17.*

Sed post mortem JOANNIS III. vacante Regno, non fuit hoc servatum: & ideo multæ factiones dominabantur, cum maximo discrimine Reipub: ut experti sumus, & ordine historiæ enarrabunt.

Quod autem Legati Principum externorum ad consessum Reipub: admittantur, *videre licet apud Fredro ubi supra, & nos supra, in titulo de Interregno mentionem fecimus. Videatur & Zamadzki in Diario suo, quod inscripsit: Gloria orbi Sarmatico. Videatur & Piasiecki loco citato fol: 539. cum sequ.*

Candidatus quoq; à loco & consessu electionis abesse debet, prout in constitutione Regni, *Anno Domini 1633. fol: 13.* cautum est. Occasionem autem isti legi ferendæ VLADISLAUS IV. dedit, qui post mortem SIGISMUNDI III. Genitoris sui, paulo post inchoata Comiticia electionis, Varsoviam venerat, ægrè id ferentibus Ordinibus; licet primarij quiq; venienti obviam processerint. *Ita Piasiecius ubi supra, fol: 535.*

Sic & Joannes Zamascius post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI, cum pronus esset animo & voto in HENRICUM VALESIUM, & de incola Rege eligendo passim sermo invaluerat, petijt: quoniam externorum Principum, & Petitorum Oratoribus absentibus, ad dicendas de Rege sententias decurreretur, æquum esse ajebat, abessent Cives, qui peterent Regnum, ne gratia major, aut offensa in præsentia pararetur libertate sentientiū, *ut refert Maximilianus Fredro in libro gestorum populi Poloni, sub HENRICO VALESIO fol: 81.*

Sic & ANNA Soror SIGISMUNDI AUGUSTI post mortem eius, antequam ulterius de statu eius Respub: decerneret, ut Lanciciz aut Augustavij tempore electionis novi Regis commoraretur, ordinatum est, datis duobus è Senatu, qui cum maiestate eam haberent, alter Episcopus, alter è Sæculari Senatu, *teste Fredro ubi supra fol: 17.*

Nec obstat, quod MICHAEL & JOANNES III. præsentis fuerint electioni suæ. Nam MICHAEL, ultra spem, expectationem suam, imo

imò nec cogitans, solo dictante Spiritu Sancto vnanimi consensu Ordinum electus fuit. JOANNES autem prudenter palliabat delideria sua, contradicendo electioni PIASTI, & alijs modis.

Auditis Oratoribus externorum Principum, & etiam Candidatorum, Ordines Regni rationes scrupulosâ censurâ considerant, comoda & incommoda cuiusq; Candidati, vnde maior publici boni utilitas alluceret.

Hinc istas considerationes quæ habebantur, & modò solent haberi, placuit mihi subiungere, ex politicis nostris authoribus desumptas.

Et primò pro non eligendo PIASTO (hoc est Incola Regni) hæc adferuntur.

1. Quia electio Incolæ seu PIASTI nociva est æqualitati, cuius summa ratio habetur, & præfertur omnibus titulis externorum, cum sit vera libertas. Hinc dum Maximilianus Imperator Senatoribus, qui cum SIGISMUNDO I. Poloniae Rege Viennam venerant, titulos Principis vel Comitatus Imperij obtulisset, gratias egerunt, dicendo: Nobilitate Patriæ contentos esse, quæ titulis externorum par est: nec quidquam novi & alieni legibus Patriæ, & æqualitati communi inducere velle. Iam autem sanguine iuncti Regi electo, fiduciâ sanguinis ultra cæterorum paritatem ascendere vellent.
2. Quia periculum est, ne in vna domo Corona Regia perennaret, ob potentiam & divitias Domus Regiæ, & captantium favorem illius, & sic periclitaretur libera electio, cardinale jus libertatis.
3. In consensu deliberantium & consultantium de Repub: liberæ voces non possent audiri, aut de Rege, si per illum iura violari contingat, sine periculo offensæ, & vindictæ (Cognatis Regis ubiq; existentibus) disceptari.
4. Quia eligendo Piasum, nullum commodum, & utilitas Reipub: & personis eligentibus, accedit.
5. Quia iidem Electores essent, qui & eligendi. Difficile autem & arduum est, ut is purpuram in alium lubens transferre velit, cui potestas est, aut alteri dare, aut habere sibi; atq; sic maximi motus in Repub: excitarentur. *Hæc ex Maximiliano Fredro à fol: 72. cum sequ:* Ad hæc, quia si opulentus & magnæ familiæ eligeretur, contemptus ab eo sperandus, si tenuioris fortunæ, vel familiæ in contemptu ab alijs haberetur, nec apud exteros populos authoritatem haberet. *Vide plura apud Fredro, fol: 230. cum sequ.*

In favorem Indigenæ seu Piasli.

Pro PIASTO hæ rationes militanti, quas *Piascius in Chronica fol. 69. adfert, his verbis genuinis*: Invidentiæ autem vitio exercendæ Populi istius maximè circa electionem Regis sui adeo indulgent, quòd propterea dignitatem Regalem, quâ nulla vsquam sublimior est, malunt transferre ad alienigenas, & nomini Polono fortè iniquiores, posthabitis (non sine ignominia sua) generis & sanguinis sui viris imperio paribus, ut nunquam in gente ista desunt: omninò naturæ, & rectæ rationis sensum exiunt: imò & Divinæ Legis, ac civilium politicarumq; disciplinarum vniversa instituta in hoc evertunt, cum & Lex Divina, *Deutoronom: cap. 17. disertis verbis alienigenam Regem eligi prohibeat*. Ecclesiasticus verò clarè monet. *Admitte ad te alienigenam, & subvertet te*. Ac concordibus sententijs, omnes Politicæ conclamant diversarum nationum ingenia difficile convenire, & ex morum diversitate, factorum discordiam promanare, atq; communiter externos, nullo amore in Rempub: duci, sed quod sibi commodum est facere, & prædam in sinum suum conferre, hocq; maximè curare, ut accepta, libera Regna, suis Prosapijs hæreditaria faciant, vel earum robur in fulciendis proprijs patrimonijs evertant: uti Vngariæ ac Boemiæ liberrima Regna, tales Domini nostro sæculo in servitutem hereditariæ successionis suæ redegerunt: & Hispaniarum potentissimarum invictum robur, immensis earum opibus & armis ad bella sua distractis nimium labefactarunt. In Principe etiam præcipuè requiri nemo negabit, ut Rempub: norit, ne protinus ejus statum, ad alienæ sibi congenitæ & cognitæ normam immutet. Et pro Colophone libet hic apponere verba Philippi Cominæ, rationum Politici Statûs investigatoris solertissimi. Vix ulla est (*inquit ille*) natio, quæ ferat imperium peregrinum. Galli certè non ferrent, & ubiq; populus est aliquâ mediocri potentiâ, videmus eum ferre ab indigenis gubernari. Et post pauca. Nam etiam ut Princeps aliquis externus benè rem gerat, & commodè gubernet, tamen quia moribus & ingenio differt, nec eam erga populum repræsentare potest benevolentiam, acsi esset indigena, facilè oriuntur dissensionum occasiones. Itaq; fit, ut ille quo Principatum ad se delatum, suasq; fortunas tueatur, aliunde milites & copias adducat, eorumq; se præsidijs muniat, qui beneficijs deinde singulariter ab eo & honoribus aucti, magnam multitudinis invidiam, & odium in se concitant. *Hæc ille*. Infinitum esset recensere singula, non solum ex arcanis Politicæ disciplinæ,

plinæ, sed ex rerum usu à sæculis continuis experimentis sagacissimorum ingeniorum collecta argumenta, quibus concludunt; cuilibet Reipub: infautum & noxium esse alienigenæ Principis dominatum. Ac nonnisi istis edocti æquè Christiani, & cultiores moribus populi, ac etiam Barbari, proprii sanguinis & gentis (*ut facile videre licet*) habent Principes: soli Poloni contra naturalem ad sanguinem proprium propensionem, & contra communem omnibus gentibus opinionem, non tantum alienigenam exclusis nativis ad Regnum admittunt, sed quibuslibet sine discrimine petendam eam dignitatem exponunt, ut etiam Tartari Principis ambientis hoc Regnum Legati, in Comitij electionis Regis HENRICI fuerunt admissi & auditi. *hucusq; Piasecius.*

Et quia per nomen Piaſti Candidatus ad Regnum ex gente Polona vulgari vocabulo soleat designari & appellari, placuit de hoc Piaſto (saltem pro exteris) insinuare. Extincto Popiello Principe, convenerat magna Procerum Regni multitudo Crusuiciam, ad eligendum novum Principem. Agitata res aliquamdiu, eò quòd varia essent hominum (ut solet) studia, & quidam ambitiosi magnas post se trahabant factiones, infecta tandem discessit. Ac dum nemo alteri pareretur aut cedit, in summa omnium licentia, cædes & latrocinia passim exercebantur, & interdum prælijs inter dissidentes certabatur. Nec finitimæ gentes (Germani præsertim) occasionem impunè, vel proferendorum finium suorum, vel prædas agendo, prætermittébant; divexataq; est miserrimè Polonia. Indicuntur itaq; iterum à Proceribus Comitia, consultatur diù frustra: nam non minùs demittuntur, sed magis intenduntur partium studia. Non deerant sibi interfectorum Popieli filiorum filij, quasi hæreditarium Principatum poscentes. Verum ij quasi nothi ex nothis orti, & indigni, qui bene natis imperarent, repulsi sunt. Cùm itaq; Proceres varijs contentioni- bus diù essent fatigati, tandem eum elegerunt in Principem, quem nemo unquam speraverat, Piaſtum videlicet Oppidanum Crusuicensem, hominem simplicem, iustum, & in egenos beneficum. Hic, cū ob multitudinem vix unquam auditam ad Comitia congregatorum annonæ caritas esset, circa finem Comitiorum, omnem Conventum illum penuriâ laborantem, augescente rerum earum quæ dabantur copiâ, refecit. Quo miraculo audito Proceres, vnanimi voce, aspirante Spiritu Sancto in Principem unanimi voce, acclamârunt. Et reluctantem, nomine Principis salutârunt. Qui sic electus, è Crus- ficia (vbi infami loco ob cædem Popieli) Gnesnam vetustissimam.

Principum Polonorum sedem se contulit, pristinam beneficentiam atq; benignitatem vxore Repochâ dictâ adiuvante retinuit, alienus ab omni libidine Principatum felicissimè gessit, & centum viginti annis vixit, ejusq; Soboles, ordine non interrupto, partim Ducalem; partim Regiam dignitatem, usq; ad CASIMIRVM II. Regem Poloniae, dictum Magnum ob praeclara facta, gessit. Ad quem Placitum Duces quoq; Legnicenses ac Bregenses primordia generis sui referunt: sed & in his jam cessavit. *Vide Cromerum in vita eius, fol: apud me 39. cum sequ: videatur & Piascius in Chronica sua, fol: 70.*

Pro Candidato Austriaco.

1. **Q**uia Domus Austriaca consanguinitatis, affinitatis, & amicitiae vinculo maximè Polonis juncta est, *ut refert Stanislaus Lubiencki Episcopus Plocensis, in vitis & serie Episcoporum Plocensium fol: 358. in illis verbis.* Illustre eo tempore erat nomen Principum Masoviae VLADISLAI erant nati, Soror verò ipsorum Cimbarka (ex qua augustae totius Domus Austriacae Familia, quae his etiam diebus, magnitudine opum & virium cæteris præstat, deducta est) nupserat Ernesto Archiduci Austriae, cuius filius FRIDERICVS III. postea ejus nominis Imperator, multum apud summos Pontifices autoritate poterat.
2. Quia Domus Austriaca summâ pietate claret & elucescit, hæreses odit, & ne latè serpant summoperè custodit, & sic sub protectione Dei inter tot hostes gloriosè, cum invidia aliorum floret. Felix namq; Respub: est; si vera contingat Religio, infirma autem, & ad casum properans, si instabilis & varia. Sicq; Regnum Poloniae firmum & florens remaneret sub tanto Rege.
3. Quia Austriaci Nominis splendor: cuius radij angustis Europæ, Asiae, & Africae angulis cum contineri non possent, ad ignotos usq; Antipodum & alterius orbis recessus, penetrarunt, ita fulget: ut cæteras omnes suâ magnitudine obscurer Familias. Si Reges, Imperatoresq; ex ea profectos recensere liberet, nimis extendenda esset narratio. Sol nusquam vel oritur, vel occidit, quin Austriacum conspiciat, & quasi secum circumferat Imperium. *Ita Stanislaus Lubiencki, in oratione habita in funere SIGISMUNDI III. Poloniae & Sueciae Regis.*
4. Regnum Poloniae, in tanta vicinitate cum Domo Austriaca existens, contra hostes suos occurrente necessitate, auxilia facillimè habere posset.

In Contrarium.

1. **Q**uia Domus Austriaca gente Germana, naturali plusquam Vatiniano odio gentem Slavonicam, ex qua Poloni profecti sunt prosequitur: ut quotidiana praxis edocet. Ita Piaſecki in Chronica, Fredro fol: 67.
2. Quia cum maximæ potentia sit, timendum est, ne gravis sit, & Regnum liberum in absolutum & hæreditarium dominium convertat, sicq; liberam electionem Regum tollat, prout in Boemia, Ungaria, quæ & ipsæ liberæ & sui juris quoq; erant, nunc libertatibus suis exuta humi prostratæ iacent, & tanq; a n. cadavera extinctæ libertatis, à prætereuntibus non sine stupore spectari solent, ut quidam apud Maximilianum Fredro fol: 68. dixit. Vide & Piaſecki in Chronica, fol: 71. & fol: 263.
3. Quia ad confirmandam potentiam suam honores & dignitates Regni, non Regnicolis, sed suis conferret, Ingenia magna, & pro libertate Patriæ certantia, ingeniosis commentis confiscando bona, & etiam vitam eripiendo, opprimeret, & tolleretur; prout in Boemia & in Ungaria homines magni senserunt. Ut docent historia, & nostris sæculis vidimus. Fredro fol: 68.
4. Timendum ne opes Polonæ, & quæcunq; decora Regni, in Germaniam vicinitatis commoditate transportentur. Fredro fol: 67.
5. Quia gente Polonâ uti bellicosâ contra hostes suos tanquam vassallis vteretur & contributionibus aggravaret.
6. Quia licet aliquando Reipub: contra hostem suum auxilia dederit, id magno pretio & incommoditatibus constabat.

Pro Candidato Gallico,

Contra hæc adferuntur.

1. **Q**uia gens Gallica superba est & alios contemnens, suamq; potentiam plenis buccis extollens. Exemplum adfertur ex Maximiliano Fredro fol: 95. Cum emanasset in vulgus Gallicum HENRICO VALESIO certas leges datas esse, si Rex Poloniæ esse vellet, musitare cæperunt. HENRICVM non Regem, sed legum Polonorum mancipium futurum; non majori potestate in Reipub: vsurû, quàm Princeps Venetiarum vteretur: sufficere HENRICO suas opes, nec alienas, quibus libera Principum ligaretur potestas. Qui rumor cum esset delatus ad Oratores nostros, nec quidquam cunctatum rati, in quo populi Poloni dignitas verteretur, ad HENRICVM perrexere, ne morâ damnum res sua pateretur, fieri enim,

consuevit, ut fallax fama, si sæpius eadem loquatur, in assensum prudentiores quoq; trahat. Konarsciulq; Episcopus Posnaniensis Primas Legationis, gravi sermone audaciam & temeritatem populi Gallici exposuit. Non ingratis hunc sermonem Konarscij HENRICVS accepit, & brevi sermone respondit. Non darent aures linguæ loquacis populi vana sæpius loquenti, sed quandoquidem DEO visum esset & populo Polono Electori se Polonorum Regem fieri, curaturum pro virili, ne suæ electionis pœnireret.

2. Quia gens impatiens est, in loco per longum temporis spatium sedere, & consilia tractare, jam autem apud nos consilia per longum tempus agitantur.
3. Quia ob distantiam locorum, in casu necessitatis contra hostes non possent dari ex Gallia in tempore suppetiæ & auxilia. Hinc prudenter quidam protulit, eam esse Imperiorum felicitatem, vicinarum gentium fœderibus iungi, & amicitia firmari earum, præsertim quæ si inimicæ forent, multum à vicinia nocere, aut amicæ multum prodesse possunt. Longinquorum populorum non adeo secuta esse auxilia, ut illis confidi possit, quia leua sunt, quia repentinis casibus imparata; amicitiam, à longinquo solam verborum esse à latere rerum & parati testimonij, capefferent occasionem, novo quodam vinculo quod offeretur.
4. Quia ob amicitiam & fœdera, quæ Gallia habet cum Turca, bellum cum Magno Duce Moschorum timendum.
5. Quia ob hanc amicitiam & fœdera cum Turca, non daret auxilia contra eundem, accidit id SIGISMUNDO Regi Poloniae, cum enim Rex Galliae in societatem communis periculi à SIGISMUNDO invitaretur, respondit: Nihil bella aut pericula Turcica ad se pertinere. *Ita refert Stanislaus Lubieński in oratione sua habita in funere SIGISMUNDI Regis III. Poloniae & Sueciae fol: 483.*
6. Quia cum Gallia insensibilissima sit Domui Austriacæ, ad opprimendam illam milite nostro passim uteretur, & continuis contributionibus exhauriret opes Reipub: nostræ, & gentem nostram consumeret.
7. Quia lingua Gallica & habitus diversa sunt à Polonorum.

In favorem Candidati Gallici hæc adferuntur.

- I. **Q**uia licet Gallia, ob distantiam locorum & terrarum, incommodaq; viarum Regno Poloniae, in occurrentibus periculis contra hostes suos, auxilia non potest per se dare, tamen per amicos suos

suos Principes viciniore, ob nominis Gallici valorem & auctoritatem posset id præstare, & saltim nervum bellicum suppeditare.

2. Quia Gallia Religionis Catholicæ propugnaculum, custos, & defensor fuit & est, ut videre licet *apud Piassec: in Chronica fol. 123.*
3. Quia Galli longius à Polonia distiti, possunt esse remotiores à causis iniuriarum. Accidit siquidem nonnunquam, ut quorum collimitanea Imperia, certi termini, eorum & amicitias separent.
4. Quia Gallia ob distantiam locorum & terrarum non ita potest Regno Poloniæ nocere, quàm si vicinior esset.
5. Quia Gallia cum Polonia amicitiam non fictam & simulatam, sed veram & apertam coluit; nec ob contracta odia, vindictam quaesivit.
6. Quia stante perpetuâ & inviolabili Galliæ cum Regno Poloniæ societate, Mercatores Gallici merces suas in Poloniam alacrius deferrent; reciproco commercio Mercatores Polonici ea quibus Polonia maximè abundat summo utriusq; gentis commodo in Galliam exportarent.
7. Quia licet Galli prout & aliæ gentes linguam Polonam ignorent, quæ maximè necessaria Regi Polono ad audienda in negotiis publicis Senatorum consilia & populi querelas; id minimum esse impedimentum & obstaculum. siquidem cum non solus Rex, sed cum consilio Senatorum de rebus publicis tractat, possunt à Senatoribus consilia & ab alijs informationes in negotiis occurrentibus latine dari, & interea temporis Rex usum & peritiam linguæ Polonicæ acquirere potest.
8. Quia inter Polonos & Gallos ob morum similitudinem magna coniunctio animorum contrahitur.
9. Quia cum Rex Galliæ cum Turcis intrinsecam amicitiam & firma fœdera ab antiquo colat, facilius & citius cum illis pax iniretur.

Pro Candidato Sueco,

In favorem hæc adferuntur.

Quia proxima cum Polonis commercia maris Baltici securitas maxima commoda Reipub: adferret.

In Contrarium: Quia ob diversitatem fidei non posset in Regno Catholico regnare

1. Quia genus nationis Sueticæ non facile cum Polonis conveniret, ut & aliorum nationis Germanicæ.

2. Quia per electionem illius, Incolæ Sueciæ ob diversitatem Religionis alium Regem sibi eligerent, & sic motus & continua bella inter utrâq; gentem exorirentur. Exemplum in SIGISMUNDO III. ejus nominis Rege Polonia, *ut videre licet in Chronica Piaſeci à fol. 76.*

Pro Candidato Moscho,
In favorem hæc adferuntur.

1. Quia Christiani sunt.
 2. Quia multa commercia cum occidentalibus Europæ populis facillimè peragerentur.
 3. Quia Moschovitæ, sunt Polonis similes habitu.
 4. Quia ex Ethnica & barbara gente Rex electus (prout est Moschus) Christianus factus, sæpè bonum & pium Principem agit. Exemplum est in Jagellone Duce Lithuania, qui licet Ethnicus in Regem Polonia assumptus fuerit, Christianus factus, populum suum curâ & sollicitudine suâ ad fidem Christianam adduxit, Ducatumq; Lithuania Regnò Polonia adiunxit.
 5. Quia consilia cum Senatu Polono faciendo, ex inculto & barbaro Ciuilibus, bonus, & prudens evaderet, & Magnus Ducatus ille (prout cum Jagellone Ducatus Lithuania) accederet: paxq; amplius inter nostram & illorum gentem non esset dubia.
 1. *In contrarium:* Quia Moschovitica gens, incultâ & vitio barbaricæ viciniæ redolens barbariem, opprobrium induceret populo nostro apud exteras gentes, quod tam barbarum & incultum Principem elegerit.
 2. Quia non tutum est illi Principi, liberam Rempub: regendam dare, qui suo Principatui præest, ut hæres & Dominus, maxime quia hæc gens absq; cultura studiorum vivit, & Principem suum non ut Rectorem, sed ut Tyrannum agnoscit.
 3. Quia Moscho regnante, inter Polonos & Tartaros firma fœdera teneri non possent.
 4. Quia gens Moschorum ignava & Iudaicæ similis est, hinc parva autoritas apud Turcam superbum hostem, eiusmodi Regis esset.
 5. Quia gens Moschovitica, Polonis natus est hostis.
- Has itaq; & similes considerationes, tum & commoda à Candidatis oblata, in bilancem, Senatus cum Equestri Ordine accipiens, determinant inter se, quis illorum Reipub: magis proficiuus esset, & factâ maturâ deliberatione, ad electionem & nominationem Regis proce-

procedunt. Et utinam inter Electores Regis Poloniæ audiretur illud responsum cuiusdam Senatoris Poloni! cui cum Oratores Imperatoris, ut bono animo in Archiducem Ernestum Candidatum esset, munera secretò obtulisset, dignum Patriæ Cive responsum dedit. Muneribus impervium animū teneo, Polonus sum. Si hæc vestra erga me benevolentia signa sunt, gratus lubensq; accepto, similia amicitia testimonia à me expectate, nullā in cætera spe. *ut refert Maximilianus Fredro ubi supra fol. 50.* Nam quid magis inficere Comitia potest, quam pestis & corruptela largitionum. Etenim his corrupti, non commoda & utilitatem Regni & Reipub: spectant, sed cæco impetu ruunt in favorem illius, à quo muneribus & largitionibus onerati sunt, & sic totam gentem Polonam toti mundo, in opprobrium tradunt & transmittunt.

Ad hanc electionem Regis multi concurrebant, ad quos electio hæc minimè spectaret.

Et imprimis, tempore Interregni post mortem SIGISMVNDI AVGVSTI Marchio Brandenburgicus, Dux Prussiæ, per Legatum suum ab Ordinibus Regni petijt, ut locum in Senatu haberet, dicens: Civem Polonum esse titulo Prussiæ & prætextu, quam nomine fiduciario teneret. Sed illi responsum est. Sufficere Duci beneficium Reipub: cui, tanti Feudi munus contulerat: locum verò in Senatu, & suffragia in eligendo Rege non posse concedi. *Ita refert Maximilianus Fredro ubi supra fol. 34. cum sequ.*

Tentavit id & post mortem SIGISMVNDI III. in Convocatione generali Varsaviensi Anno 1632. teste Piasecio in Chronica sua folio 529. his verbis. Dum autem ista in separatis conventiculis agerentur, Senatus Legationes diversorum Principum externorum audivit. Et imprimis Electoris Brandenburgici, Ducis Prussiæ Regni Poloniæ vctigalis, qui exposulabat, quòd ad eum Conventum non fuerit vocatus, cum tamen ad consilia Regni, uti membrum & Civis Reipub: istius pertineret: hocq; ipsum, in diplomate à SIGISMVNDI I. Ducibus in Prussia Antecessoribus suis concessio, sit expressum. Unde petebat, ut huiusmodi juris ratio haberetur, & ad minus ad electionem proximam Regis vocaretur, locusq; ipsi assignaretur in Senatu. Conditionesq; fiducia suæ (ut aiebat) graviores sibi impositas in quibusdam punctis volebat à Reipub: moderari; tum & lites componi ratione confinium à Præfectura Drahimensi cum Pomerania Ducali exortas. Deinde offerebat Reipub: operam suam pro tractanda pace cum GVSTAVO Rege Sveco. Eandem Legationem ijdem Legati

exposuerunt apud Nuntios Terrarum seorsim confidentes; & utro-
biq; retulerunt responsum: quod dubium illud, num Dux Prussiae
interesse possit Reipub: consilijs? jam ante in Conventibus Interre-
gnorum praeitorum motum, nec unquam definitum, non possit
dissolvi, nisi in plena Repub: nempe praesente Rege Reipub: capite:
& tum demum cum novus Rex inauguratus fuerit, declarationem
huiusmodi dubij requirendam fore, interim vero insistendum esse
consuetudini antiquae. Rationes etiam fiducia suae nonnisi auditis il-
lius Provinciae Ordinibus, idq; coram Rege novo cognosci posse. Pro
differentijs terminorum Pomeraniae discernendis & renovandis, si-
militer à novo Rege designandos fore Iudices. Pro officio ad tra-
ctandam pacem cum Sueco Rege, promisso, quo Respub: tempore
opportuno lubens uti vellet, gratia acta.

Idem tentarunt eodem tempore & milites Quartiani nostri per
Nuntios suos, ut in electione Regis ad suffragia danda admitteren-
tur, sed ab utroq; Ordine tam Senatorio, quam Equestri responsum
retulerunt: quod milites stipendia Reipub: merentes functionem
suam naviter obire, sub signis stare, Praefectoq; militari suo obsequi
debeant, haud dubiam mercedem, & remunerationem laborum suo-
rum recepturi. In quantum autem Nobilitatis suae quisq; praeogati-
va ferendi suffragij in electione Regis gaudere velit, non ex castris,
nec in militari censu, sed à tali auctoramento solutus, si veniret ex
Tribu & Palatinatu suo ad electionem, id consequi posset.

Fere simili quoq; legatione Kosacorum Zaporovianorum com-
munitas Ordinem utrumq; eodem tempore interpellavit: sed severi-
us responsum accepit, nempe quod Kosaci ex plebe collecti nullas
partes habeant in consilijs publicis, neq; in electione Regis, quae soli
Senatui ac Ordini Nobilium convenirent. Ita *Piasiecki ubi supra*
fol. 530.

Civitates tamen nonnullae Regni, hanc praeogativam habent,
ut tam ad consilia publica, quam ad suffragia eligendi Regem ad-
mittantur, ut supra in Confederationibus diximus.

Hae electio Regis fit aliquando per Deputatos ex Palatinatibus
more aliorum Comitiorum. Tutius tamen est non per Delegatos
id fieri, sed per totam Nobilitatem. Nam Comitiorum negotia pos-
se Legatis Palatinatuum concedi, cum errores consiliorum in Co-
mitijs facilius corrigi possunt, quam si malum Principem elegerint.
Conferre item ad securitatem Imperantium, & obtemperantium co-
stantiam, Regem per omnes eligi: bonos namq; malosve elegerint,
non

non alijs sed sibi imputari, & sine murmure quemq; laturo. Ita Maximilianus Fredro ubi supra fol. 33. docuit & monuit. Quam Nobilitatem univ[er]sam cum nec Curia, nec Conclave, aut tentorium capere possit, militariter sub dio confidendo suffragia sua ferunt, & ad Senatum per Deputatos suos transmittunt, ut quotidiana praxis edocet. aliter fit, si per Deputatos à Palatinatibus Rex eligatur.

Sic itaq; dispositis & ordinatis omnibus, ad electionem acceditur: quæ ut feliciter succedat, omnes genua flectentes, in consiliū & auxilium Regem & Dominum Dominantium, per quem omnia facta sunt, vocant, intonando Hymnum, *Veni Sancte Spiritus* &c.

Et aliquando juramentum præstabant Electores: prout in Convocatione & Electione, ante electionem MICHAELIS Regis factum erat, ut supra sub titulo de Interregno diximus. Quæ tamen solennitas in subsequentibus Interregnis omissa est.

Tunc quisq; Palatinatus secessu facto, vota & suffragia sua expendit ac cum alijs communicat; Senatus quoq; similiter consultat. Et cum omnes nemine contradicente in vnum ex Candidatis consentiunt, (nam alias contradicente aliquo nominari non potest, ut supra diximus, quod est cardinale jus libertatis Polonæ, nec attenditur, Senatorisne aut divitis, potentis, vel inferioris vox sit? sed singulorum eadem ratio habetur, dummodo Nobilis genere sit. Attamen ingenio dexteriores, discrepantes, partim suavis, partim precibus, tum omni meliori modo ad unitatem votorum & suffragiorum solent trahere.) Archiepiscopus Gnesnensis ad nominationem Regis electi descendit, præmissa trinâ interrogatione, an sit concors omnium consensus? alias stante contradictione non est illi licitum aliquem in Regem nominare: alias pro hoste Patriæ habetur, ut supra diximus. Sed hæc aliquoties non sunt in consideratione habita, & contradicentibus alijs, Archiepiscopi cui favebant, in Regem nominarunt. Exempla horum libet in medium adferre, ut veritas comprobetur.

Post desertationem Regni ab HENRICO VALESIO Gallo (de qua desertatione supra sub titulo de Interregno scripsimus) dum illuxit dies septimus Novembris in præcedenti Confœderatione generali Varlavienſi omnium assignatus, convenerunt ad locum solitū Ordines, quo die, cum varia & sine ordine in mediū proferebatur & inaniter tempus consumebatur; placuit omnibus ex consilio prudentiorum negotium electionis ad diem sextum transferri, & ut aliæ materiæ non admittantur. Quo die adveniente, Legati externorum Principum

in Collegium Ordinum admissi sunt, videlicet Maximiliani Imperatoris Romanorum, Regis Sueciæ, Palatini Transylvania, qui tunc erat Bathoreus, Ducis Ferrariensis, & aliorum, quorum omnium orationes in vnum collimabant, ut obtineretur Regnum.

Sequentibus diebus consultatum est, de eligendo Rege. Senatus major pars cum Archiepiscopo Gnesnensi Primate Regni (nam Maximilianus Imperator, rebus suis apud eum non deerat) & paucis ex Equestri Ordine, Imperatori Romanorum propensos se demonstrarunt, cum ea tamen conditione, ut Ernestus filius eius Annam Principem, Sororem SIGISMUNDI AVGVSTI Regis demortui, cuius Annæ tutelam Respub: susceperat, in matrimonium duceret.

Reliqui Senatorum cum Nobilitate censuerunt, Regem intra Poloniam quarendum esse; quod & Legatio Turcica promovebat; dissuadendo, ne ex Domo Austriaca aliquem in Regem eligerent, cum sint capitales hostes Turcis; sed e medio sui aliquem, præcipue Koskam, aut si id non placuerit, Regem Suecorum adsciscerent: si nec iste arriserit, Stephanum Bathoreum Palatinum Transylvania, amicum suum acceptare dignarentur. *ut refert Fredro f: 201.*

Itaque Equester Ordo ad sessionem suam solitam recessit, sententiam de Rege laturus. Ubi paucissimi pro Imperatore Romanorum Maximiliano sententijs pugnabant: omnes reliqui, alium potius, hoc est e medio sui eligendum suaserant, eoq; impetu & fervore recte ferebantur in Senatum, cum eiusmodi sententia & persuasione sua, & nullatenus se admissuros Austriacorum & Germanorum in populum Polonum Imperium.

Graviter hæc accepit Senatus, & tanto gravius, cum audiebantur Equitum voces: quicumq; e Senatu ab Austria nollet Principem, in Equitum secederet sessionem. Reperiebantur non pauci Senatorum, quibus Austriacum regimen haud gratum erat; contra auctoritatem tamen & prærogativam rati moveri Senatorem loco; quare ad eas voces assurrexere nulli, aliter rem acturi.

Post secessum Equestri Ordinis, consultatum in Senatu, quid facto opus foret, hic auctoritatem, illic esse potentiam, verbis potius, quam pertinaciâ agendum. Itaque missi sex primi Senatorum, qui partim auctoritate loci, partim suasu ad faciliora flecterent motam Nobilitatē. Ivère illi ac immisti medijs Equitibus. Tunc Palatinus Cracoviensis: vnus ex Deputatis à Senatu, pro eodē Senatu, & Domo Austriaca, exponendo multa pericula, ad Equestrem Ordinem orationem

onem habuit, sed ad prolixam eius orationem, breviter responsum est ei ab Equestri Ordine: malle se per Interregnum hostem & pericula ferre, quàm Austriacorum & Germanorum imperium accipere: hostium damna posse refarciri, graviter imperantis Principis, nunquam, doceri se malis Ungarorum & Boëmorum, qui Austriacæ Domui implicati, hæreditas vnius Domus facti, multò melius & æquius esse, Regem ex Incolis Poloniæ eligi.

Hoc dato responso, itum per sententias, cuinam Incolarum Regnum dari debuerit? Ad duos potissimum inclinabant vota, videlicet Joannem Kostkam Palatinum Sandomiriensem, & Andream Tenczynski Palatinum Beizensem.

Ægrè accepit hæc Senatus, cum alij generis splendore, in rebus agendis dexteritate, cuiq; amborum se esse pares palam profiterentur, & multa alia obiecta sunt. Sed Joannes Kostka, & Andreas Tencinius modeste tulerunt querulantium voces; imò modeste ipsa, quæ offerebatur regnandi fortunam. Gratias habere se (inquebant) Equitibus, apud quos eo in pretio virtus sua haberetur: cæterum, nolle eâ electione Rempub: periclitari, tutius quari in externo solo Principem, quàm domi cum tumultu & invidia eligi: donare se, privatam fortunam & ambitum Reipub: salutis, sufficere sibi honores, cum forent Senatores, ac Regum Electores.

Et licet Equester Ordo, Incolam Regni in Regnum promoveret, nihilominus ad Senatum Deputatos suos milit, quem vellet, ille ex externis Principibus eligeret, modò non ex Austriaca Domo. Nil tamen ea apud Senatum valere. Unde Equester Ordo palam testatus est, à concordia Ordinum vnam se Reipub: petiisse salutem; sed quoniam Senatu dissentiente periculum Reipub: strueretur, cogi se in partibus, ut sibi & Reipub: providerent.

Tum Archiepiscopus Gnesnensis suspicatus, Equites in parte novum quæsituos Principem, præoccupandos ratus, petijt suo in Collegio sententias, & quia in Maximilianum Imperatorem Romanorum inclinabant, nominavit eum Regem Poloniæ, publicatio in vulgus, in crastinam reiecta, lucem. Reperti tamen non pauci Senatorum, qui egressi è circulo cum querela, tutius esse domos sine Rege abire, quàm discordante Repub: paucorum studiis intrudi populorum Rectorem. Sequenti nihilominus die, studio Archiepiscopi Gnesnensis, Maximilianus Imperator Romanorum, in Regem Polonorum, voce Archimareschalci denuntiatus est. Interim Equites, ac Purpurati, qui deseruerant Senatum, quæ per Primate[m] insolentiùs

agebantur, minùs curavêre, armis etiam pro aequitate rei decertaturi. Properavêre suo in circulo sententias; Annam Principem, Sororem SIGISMUNDI AUGUSTI, posthumam Domus Jagellonicae in Reginam; in maritum & simul Regem STEPHANVM BATHOREVM, Transylvaniæ Principem elegerunt: porrectaq; sunt Legatis illius conditiones, ut infra.

Delatus rumor ad Senatum, Annam Principem in Reginam; STEPHANVM BATHOREVM in maritum & Regem ab Equitibus eligi. Demisêre illi, vel ad Annæ Principis nomen animos, quoniam erat sub tutela Reipub: nec melius à Tutrice Repub: provideri visum, quàm si in Reginam eligeretur. speciosa & è Repub: ea electio Senatui visa, intus pudibundi, palàm tamen confundi non ferebantur, imò quò magis imponerent, pro Imperatore fortiter suis sententijs pugnabant; sed validius Equites pro STEPHANO, quia steterê penes arma.

Indixêre sibi armatum Conventum Andreoviæ *pro die 18. Ianuarij sequentis*, quòd pro jure STEPHANI, & contra ambitum Maximiliani opportunam crediderant, & maximè, quòd illud Oppidum non longè à finibus Ungariæ, quâ adventus STEPHANI è Transylvania sperabatur; & prope Silesiam, quâ Maximilianus ad Regnum iturus erat, arma erant in terrorem ostendenda; huic alteri in tutelam.

Missæ interim in publicum utriusq; partis querelæ, partim Senatorû in Equites, & contra STEPHANVM; partim Equitû in Senatum & Maximilianum contra, cum obtestatione per salutem Reipub: per charam eligendi libertatem, quibus hæc grata forent, suas partes sequerentur. Scripsit insuper pars Electoria STEPHANI ad Maximilianum Imperatorem literas, quarum copias videre licet apud *Maximilianum Fredo fol: 237. Similiter & responsum Imperatoris. fol: 239.*

Sed responsio Imperatoris visa est superba, non modò his, qui partes STEPHANI tuebantur, verùm qui pro Maximiliano vota tuerêre, ut sensim in partem STEPHANI transirent. Vtus est enim his verbis: sin verò (quòd absit) in vestro proposito consistere vobis constitutum maneat, utiq; ipsimet haud difficulter exstima-bitis, quòd, cum eo (quo diximus) modo in Regem Poloniae & Magnum Ducatû Lithvaniæ electi, nominati, ac in publica Senatorum ac Nobilium corona proclamati sumus; adeoq; huius rei fama jam passim per univêrsam fere Orbem percrebuit. Nos non ita facilè hoc nostrum

strum quæsitum jus alteri cessuros, vel ut nobis eripiatur passuros esse. Quid autem inde secuturum sit, vobis iudicandum relinquinus.

Sed Archiepiscopus pertinacior, ac nonnulli *Cæsarianarum* partium, exprobrabāt his inconstantiam, cum nuper secum eadem sensissent, jam raptarentur in diversa. Hæc partim per secretiora colloquia & delatores, partim per literas insinuabant. Respondebant hi item: non sibi inesse inconstantiam, sed amorem Patriæ, alios navarchorum recta ad portum deducere navem, alios per erroneas vias, & longos maris circuitus, cum utrisq; idem portus pro meta & scopo sit: alios secundi pellunt venti, alios licet artis nauticæ gnaros, adversi & varij in varia rapiunt, se item alia sentientes, non inconstantia, sed erronea sententiarum abripuerat opinio & vis: cum æquæ vnicam votis *Reipub:* salutem quærivissent, ac ij qui non longum deliberantes tutissima arripuere consilia, prudentis verò errores corrigere, & bene agi cum *Repub:* ubi cum erratum fuerit, datur tempus corrigendi, nec illico itur in præceptum cum errore.

Quidni *Reipub:* ruinam prope erat, cum *Austriacus* in Regem eligebatur? eoq; magis fugiendus Princeps, quia potens, & peregrinis viribus, domesticæ libertati horrendus. *Poloniam* verò quæritare nō dites, sed bonos Rectores, à bonis salutem receptura, à potentibus periculum. Non Imperatorem, non Ducem aut Principem, sed quicumq; mortalium optimus crederetur, capiendum esse *Reipub:* Rectorem; sat ornamentum datum ei, quem reciperet Regem; an pro Imperatore ultra sentirent? qui necdum omnium voto Rex creatus aut approbatus. Genti, quæ libera semper fuit, & humanitate Regum frui didicit, imperiosos sensus ac superbos literis insinuaret, & vix paucorum sententijs tactus deberi sibi Regnum crederet. Dari timò occasionem liberè eligentibus *Polonis*, posse tanti Principis non moveri respectu, sed solâ deligendi libertate & ratione, nec minas curare, dum tenerent arma. Imò titulus literarum non pro dignitate Ordinum dari visus; Reverendissimos ac Illustrissimos Ordines à Regibus sibi Dominis appellari. Ab externo Principe Serenissimorum Ordinum titulum requiri, tum præsertim; cum mortuo Rege *Senatus* & Equites Majestatem *Reipub:* sua ferrent in persona.

Hæ & aliæ rationes fuere, ab Imperatore desciscientium. Magnus subinde numerus armatæ Nobilitatis, Senatorumve, *Andreoviam* pro die 18. *Januarij* 1576. confluit. Publicè pleriq; falsi *Maximilianæ* electionis errorem, itumq; facilius in augurationem *STEPHANI BATHOREI*, quæ partim per Legatos, partim per literas in Provinci-

as publicata, quæ nomen Polonorum colunt, & capiunt Imperium.

Ad recipiendum adventantem Regem à Transylvania, dicti præcipui è Senatu, item ex Equestri Ordine; tum alij, quibus imperatû Annam Principem Cracoviam sequi. Quantum ad limitum securitatem oportuit, motio communis belli indicta. Quo verò citius evocari possent, quiq; Palatinatus Provinciales Delegatos ad latus belli Ducum tenuere, qui Incolas monerent de periculis. sed Nobilitas ad bella evocata nullius imperio, quàm Regis subesse debet; tum verò quia Rex deërat, dicti communi omnium assensu tam generali expeditioni, quàm noviter lectis cohortibus Duces, Stanislaus Gorka, & Stanislaus Cikovius Succamerarius Cracoviensis; quanquam non deërat Dux militum ordinarius; sed quo dividerentur arma, & auctoritas vnius nimia æqualitati inimica, cum præsertim Purpura in ambiguo: veteranus tamen miles Duci ordinario parere iussus. *Hæc ex Maximiliano Fredro in lib: Gestorum populi Poloni sub HENRICO VALESIO, in fine istius libri de verbo ad verbum desumpta sunt.* Qui Fredro in his cessavit quæ scripsimus. Joannes autem Demetrius Sulicovius Archiepiscopus Leopoliensis in commentario rerum Polonicarum à fol: 49. sic hanc electionem describit.

Erat tempus anni alienum & tractandis consilijs sub dio & papilionibus ineptum, multa in animis hominum acerbitas qua libet ex re suboriebatur, neq; sibi, vt fratres Joseph, mutuò quisq; alteri pacificè loquebatur. Præterea neq; modus aut ordinis aliqua species in rebus agendis, par electioni HENRICIANÆ, in qua fere Karnkovius clavum tenuerat, habebatur. Itaq; tanquam sibi, fortunæq; suæ irati omnes, celebratissimæ & clarissimæ electionis suæ prioris fructu se defraudatos esse, alij quidem in omnem occasionem intenti fuerunt, quo pacto, jure vel injuriâ Imperatorem Maximilianum Regem renuntiarent; alij verò ad eum excludendum popularem sententiam secuti, domestico Regi studebant, & Regnum jam ipsum ad Joannem Kostkam Palatinum Sandomiriensem, & Andream Comitē Tencynium Palatinum Belzensensem deferebant. Quo proposito utrorumq; moderationem nullam admittentes, Cæsariani, simulato paulisper syncretismo, intra urbem se recipere consultandi causâ præferentes, prope muros Civitatis in campo, ut id legitimè fecisse viderentur, cum Archiepiscopo substiterunt: missisq; à se quibusdam, hoc est Episcopo Cracoviensi & Palatino Podoliæ Mieleccio, atq; alijs cum Nobilitate, quæ suum locum in loco privilegiato tenebat tractandi causâ 12. Decembris. Cæsarem Maximilianum Regem Poloniae renun-

renuntiârunt; & statim ad templum Civitatis præcipuum, ubi Regina fuit ad canendum Deo hymnum profecti sunt, Czarnkovio & Christophoro Zborovio assiduè Archiepiscopū custodientibus. Quod ubi ad Nobilitatis castra relatum est, fremuere omnes ac frendere, quod altera pars non fraternè secum egisset. Et cum semel atq; iterum aliquos ex suis ad eos qui Cæsarem renuntiaverant misissent, rogantes ne vim Reipub: ac libertati communi inferrent, & sui, liberorumq; misererentur, nihilq; operæ pretij, ac ne commodi quidem responsi tulissent, protestati de iniuria sibi facta, Annam Reginam Virginem, sibi Principem legitimam per Joannem Sienicum postridie inaugurârunt, eidemq; maritum STEPHANVM BATHORI Palatinum Transylvaniæ ac futurum Regem designârunt. & mox eidem Reginæ per Joannem Kostkam Palatinum Sandomiriensem & multos alios, Regnum, se, suasq; libertates, vitam & fortunas deferunt. Indoluit illa primo Regni schismate tam periculoso, lacrymisq; fatalem Reipub: conversionem profecuta, sed postea, ubi Ordines in sententia perstare videret, assensum ad ea omnia, quæ ex usu Reipub: essent, præbuit; seq; eorum fidei, consilijs, & fidelibus studijs permisit, omnia sua pro salute eorum ac Reipub: devovens. Karnkovius Episcopus, ut tam periculosum schisma sanaret, Varisiam accurrere voluit, sed Solicovio & alijs rogantibus, ut paulisper se adhuc domi contineret, non dubius ab utraq; parte consilium ejus imploratum iri, & jam hanc illam occasionem præparatam esse, quâ omnis illa invidiæ flamma, quâ Regis HENRICI causa apud omnes flagrabat, suâ sponte sit collapsura.

Vix profectionis suæ sententiam cohibebat, cum ecce primum à Bathorianis, deinde à Cæsarianis compellatur. Cupiebat is maxime & rogabat, ut ij Oratores ad suos Candidatos mitterent, & potius in unum Candidatum quempiam præteritis hisce ambobus convenirent, eaq; de causa Lovicium ad Archiepiscopum accurrat, sed is jam ita animum obfirmaverat, ut de sua sententia nullâ ratione deduci potuerit.

Abierunt igitur utriusq; partis nomine Oratores, ad suos quisq; Electos, ad Cæsarem Albertus Lascius Palatinus Siradiensis, Stanislaus Sandiugogius, Czarnkovius, Gostomscius Castellanus Sochacoviensis, Christophorus Zborovius cum Collegis. Ad Bathorium verò Joannes Tarło Palatinus Lublinensis, Georgius Mniszek Incisor Regius, Albertus Starzechowski, Nicolaus Jazłowiecki, Joannes Ostrog, Martinus Lwowski, Joannes Błazá, Georgius Niemsta, Adamus

Gorayski, Stanislaus Łaszcz, Stanislaus Pstrokoński, Joannes Bełdowski, Ioannes Radziewiczowski; ad quem etiam Archiepiscopus Iacobum Woronecium Nepotem suum misit, monens ne se decipi à quoquā pateretur; Regnum ne alteri Electo, & prius nominato Principi intervertere præsumeret. Atq; eodem prope tempore Stanislaum Sandivogium Czarnkowski, quondam consensum Regis HENRICI producentem, Coadiutorem Archiepiscopatus Gnesnensis cum Capitulo instituit, & Clavem Zninensem illi concedit. Batorianis inde meliorem telam fortuna texere cepit, quod ad iudicium totius Reipub: provocarent, & Comitia particularia passim; postremò generalem. Conventum indixerant. Ad quem cum Karnkovius, tanquam vindex patriæ libertatis oppressæ, evocaretur, illuc profectus est. Et in eo confirmatâ Stephani electione, ac Imperatoris reprobata, (*idq; Anno 1575.*) nam & Oratores illius illuc advenerant, postquam per Philopponium à Stephano & Regni conditiones susceptæ, & iurejurando firmatæ, allatæ essent, & celer illius in Regnum adventus promitteretur, jam à partibus Bathorianorum apertè stetit, ipsoq; auctore, & dies coronationis dictus, & ad eum ipsum Stephanum varix atq; ad fœderatos Regni Principes literæ, & legationes decretæ, & expeditæ fuerunt, ubi cum mentio fieret in scriptis, confœderationis de Religione, abundè Episcopus iuribus Ecclesiasticis cavit. Missi etiam fuerunt ex hoc Andreoviensi Conventu Oratores ad Cæsare, Lanckoronski, seu Wodzislawski Castellanus Zavichostenis, & Martinus Białobrzelski Abbas Mogiæ, qui Cæsarem mitigarent, & iustæ electionis Stephani rationes ostenderent, quibus à Cæsare omne humanitatis genus ostensum est. Sub hoc idem etiam tempus Vchanscius Archiepiscopus Conventum ad diem ultimam Februarij, Conventui Andreoviensi contrarium edixit, qui tamen admodum infrequens fuit. Unus fere Episcoporum fuit Karnkovius. (nam omnes Episcopi cum Archiepiscopo Gnesnensi Austriacis favebant.) Episcopus Vladislaviensis, qui se his partibus primus adiunxit, quod ab eo magno Regi Ecclesiasticæ emolumento factum fuisse, tempus & res ipsa postea comprobavit. Etenim cum Stephanus hæreticorū ut plurimum studijs Rex esset nominatus, tanquam is, qui aut Hæreticus aut Hæreticorum fautor ab illis existimaretur; & confirmaret hanc eorum opinionem Blandrata, homo Hæreticus, ab eo ad electionem missus; timens Episcopus ne eum, vel totum, vel medium haberent Hæretici, in hoc nervos suos intendit, ut antequam Stephanus in Regnum ingrederetur, de eius fide ac religione edoctus; vel eum

sibi

sibi ulterius fovendum, aut verò, si quid de eo intelligerent, Regio fastigio ac throno excludendum curaret. Coronationis Regis & Reginae, dies Dominicus Quinquagesimæ dictus est, quo cum Regis in Regnum adventus desperaretur, longo enim terrarum circumitu, ut Ungariam Imperatori subiectam devia- ret, per Valachiam & Moldaviam iter instituerat, gliscentibus Cæsarianorum artibus, rumoribusq; varijs; hincinde animos Bathorianorum in diversa trahentibus, Karnkovius licet adhuc de Regis adventu nihil certi haberet, tamen Cracoviam ad diem dictum se contulit; Reginaq; ut eò proficisceretur persuasit. Et quoniam à Cæsarianis præveniri timebat, ne Rempub: in incerto statu relinqueret, si vel Stephanus tardius adesset; vel aliquis gravior casus, ut sunt humanæ res, cursum sui capiti turbaret, coacto consilio Senatûs, de Regina coronanda ad Senatûm & Ordines retulit. Et quoniam in Repub: tuenda maximè statum Ecclesiasticum, ne quid detrimenti acciperet, attendebat; cum Clero imprimis Cracoviensi sua consilia communicat, utrobique in ulteriorem deliberationem dilata fuit. Interea tamen, ne diu expectatus Rex, rebus Ecclesiæ non provisus, Regni fines intraret, arrepta hac occasione, quòd Rex eum, ut sibi ad fines Regni occurreret literis suis invitabat, ipse se rebus omnibus servans & invidiam hominum declinans, ad eum non ivit, sed Solikovium ad se domo literis evocatum, & ne Reipublicæ & causæ Divinæ intam periculoso tempore & ipse deesset, suo loco ad eum mittit. Magnum à Cæsarianis videbatur imminere periculum, sed multò maius, si Rex in potestate Hæreticorum totus esset. Solikovius igitur de omni re, quam cum Rege ageret, Episcopi sententiâ intellectâ, & plenè de omnibus instructus, in ulteriorem Russiam profectus, Regi electo Stephano ad Sniatinium occurrit. Eum Prutum amnem, Moldaviam à Podolia distantem, transuectum, Hieronymus Russiæ Palatinus & Nicolaus Castellanus Camenecensis Sienjavij Fratres, cū non contemnendo exercitū exceperunt; & per Martinum Mezenium Iurisperitum salutârunt. Invulgato Solikovij adventu apud Oratores, qui Regem electum adducebant, qui uno tantum excepto, Hæretici omnes fuerunt, omnes ne Sulikovius à Rege nisi præsentibus illis admitteretur, vel audiretur, decreverunt, quòd vererentur, ne is per eum in Ecclesiasticorum potestatem deveniret. Quod Solikovius, ex ijs qui Episcopo Karnkovio favebant, ubi subolevit, ipse ad Oratores misit rogans, ut sibi accessum nomine Episcopi ad Regem compararent, qui in periculo maximo Reipub: & illis omnibus &

Regi huic electo adesset. Et cum etiam quidquid ejus nomine apud Regem acturus esset, ipsos Oratores praesentes adesse, audire, & intelligere cuperet. Quo intellecto Oratores exhilarati, jam in Solikovium, atq; in eius persona in Episcopum Coricæ esse volebant; sed Plaza tantum & Niemstæ id negotij dederunt, ut Solikovium ad Regem concomitati, ei cum illo colloquenti adessent. Sed ut mos nostrorum fert, solus tantum Plaza adfuit, & salutationem tantum, ac benedictionem Episcopi audivit, atq; ad suos retulit. Cateroquin de hora secretioris colloquij submissius loquuti, tandem hora vespertina ejusdem diei, & in profundam noctem secum Rex & Solikovius, Philipponio fores observante, (qui dies fuit Sabbati) fuerunt. Illic Regem de omnibus rebus, quæ fundamentum essent Regni feliciter inchoandi plenissimè, nomine Episcopi edocet. Audivit Rex electus Solikovium, non sine suspirijs, & cum singulari consolatione sua; & non solum ad omnia fusissimis verbis respondit, sed etiam fidei Catholicæ professione generali factâ, rebus statim ipsis, ita Solikovio satisfecit, ut is de eo omnia præclare, & sentiret, & ad Episcopum præscriberet. Et quoniam ante aliquot annos Sniatinium à Moldavis exustum, necdum restitutam Ecclesiam Catholicam habebat, in qua die Dominico crastino sacrosanctum Missæ sacrificium audiret, Solikovio locum ubi id fieri posset demonstrante, sequenti die summo manè illud se auditurum, & illud idem singulis diebus facturum lubentissimo animo spondit. Habebat autem jam secum ab Episcopo Solikovius, & Sacerdotem, & omnè altaris apparatus, quem penes Regem cum pueris amanuensibus reliquit. Multi fuerunt sermones de Transylvaniæ Regionibus impijs, de paucitate Catholicorum, de Societatis Jesu Patribus, quos per Fabium Dalmatam jam petierit. Religionem quidem Catholicam, se semper ob Proceres Hungariæ, & populos omnes Hæreticos integram servasse occultè, & Monacho cuidam Albæ Juliæ, seni, per speciem venationis ad eum excurrendo confiteri, & ab eo communicari solitum fuisse: & se quidem militari modo in penitioribus articulis Catholicæ fidei versatum, sed animo prompto omnia auditurum, & suscepturum, quæcunq; in salutem animæ suæ & Reipub: præsertim Ecclesiæ statum tuendum & ornandum, pertinere edoctus ab Episcopo fuerit. Multa dehinc de rebus alijs, politica Regni huius, moribus SIGISMUNDI AUGUSTI, HENRICI, itemq; officijs Regni, & forma Reipub: interrogabat.

Sequenti igitur die festo Dominico, summo manè, sacrum Missæ sacri-

ſæ ſacrificium audivit cum lachrymis: etiam librum Evangelij ſui oblatum exoſculatus eſt, per totum ſacrum genibus flexis orans. Oratores durante ſacrificio Miſſæ ante fores erant, & cum Miſſam apud Regem haberi intellexiſſent, jam iſti Sacerdotes (inquiunt) ſe in poſſeſſionem Regis intruſerunt.

Dum hæc apud Regem aguntur, ij qui ad Cæſarem miſſi fuerant, redeunt, & cùm Senatu & Ordinibus Regni à Cæſare literas exhibuiſſent, quibus Cæſar eos fideles, dilectos compellavit, malam gratiam apud omnes inierunt, tanquam ij, qui jus Cæſareæ electionis, allatis talibus literis, non obſcurè confirmaffent.

De Rege autem electo magna fuit Cracoviæ expectatio apud omnes, ſed maximè apud Episcopum Karnkovium, quem fructum allatura eſſet hæc ad eum Solikovij proſectio. Igitur cum literas Solikouij accepiſſet, quibus is Regem electum, ac præclaras illius animi dotes ac corporis, item prudentiam, facundiam, maturitatem, induſtriam, rerum uſum, ejus deſcribebat: Episcopus ejus literis ſparſis, mirifica erga eum ſtudia omnium excitavit. Rex electus ante feſta Paſchæ Urbem ingredi debuit, ſed adverſa valetudine impeditus, ad Monasterium Mogiſæ, vno ab Vrbe milliaro, ſubſtitit. Quæ Episcopus, eſſi primo quoq; tempore videre cupiebat, tamen ne in linguas hominum incurreret, ſe ſe continuit; & ad eum Martinum Piſnienſem, Stanilaum Solicovium, & Clodaviſem Regis SIGISMUNDI AVGVSTI Concionatorem, Theologos ex Academia Cracoviſi, ut operâ eorum, aut unius eorum, qui ei magis placeret, in rebus fidei vteretur, deſtinavit. Rex ſibi Solicovium delegit, eumq; penes ſe retinuit: quo poſtea, quia Rex lingua Latinâ vtebatur, & alios dicentes audiebat, per annos quinq; continuos Concionatore grato, & felici uſus eſt.

Peractis feſtis Paſchæ, Rex electus 18. Aprilis adveniens à Senatoribus & Nuntijs Equeſtribus, ante portam S. Floriani, in campo patente, dieſereno, & favente aurâ exceptus eſt; & per Episcopum Karnkovium omnium nomine ſalutatus: ad cuius orationem ipſe ore ſuo reſpondit: & tandem Urbem & arcem, ſolenni quidem, ſed Henricanæ nihil ſimili, pompâ ingreſſus eſt: & tandem poſt diem, octauam Paſchæ, cùm Archiepiſcopus Vchanſcius venire nollet, die Martis pro feſto, & in Templo S. Stanislai Cracoviæ in Arce, de more ab Episcopo Karnkovio, vnâ cum Anna Regina coronatus eſt; cautione adhibitâ: ne ea res Archiepiſcopo Gneſnenſi tanquam Primati, ac Regum Coronatori præjudicaret; & in jureiurando Regio, de

salvo jure Ordinis Ecclesiastici in servanda pace inter dissidentes de Religione conditione adiecta; quam cum Hæretici nollent, tandem in hanc formam conventum est; ut enuntiaretur saluum jus partium.

Regina priusquam coronaretur, & Vxor Regis esse declararetur, juribus suæ Matris Bonæ, in quibusdam Regni Poloniae, Lithuaniae & Mazoviae fundis renuntiavit; & novam fundi inscriptionem, in terris Mazoviae accepit.

Non deerant, qui Regem, aliam Vxorem ducere consulerent, sed Karnikovius una cum alijs mitioris sententiae Senatoribus, Reginae auctoritatem, quæ etiam in electione, priore loco nominata fuit, defendit, & incommodum potius aliquod ob ætatem, domesticam patientiam ferendum, quam ut Reginae & Stirpis Polonae contumelia fieret, & in rebus novis & imperfectis Rex & Regina peregrini ambobus Regno præessent *Hæc Sulicovius*. Hic datur occasio excurrendi, quod Resp: Polona, Sanguinem Regium summo in honore & respectu habuerit, & tanto magis si proles Regia remanserit. *Sic Maximilianus Fredro, ubi supra fol: 4. scribit.*

Licet verò Populo Polono ea eligendi potestas, ut Natis Regum posthabitis, aliam in Domum sceptrum deferre possit, nec tamen sit; ut qui domi & in moribus Populi nati, rejiciantur; ne sic forsitan minor Imperantibus paretur securitas, & offensarum in eligentem Populum detur occasio, si alienæ Domus ad purpuram quarantur Principes, postpositis, qui in aliquam spem sceptrorum domi nati, quia è Regnantibus suscepti; tum quod merita Parentum digna in filiis sceptrorum mercede allegare possunt. Sæpè verò fit; ut ea sibi homines deberi credant, quæ falsâ spe devorârunt, si non obtineant, pro iniuria accipiant. *Hucusq; Fredro.*

Sic & *Piassecius in Chronica sua fol: 71. scribit.* In altera etiam parte, quæ contra Austriacum stabat, non satis conveniebant Proceres: Moscho enim & Piassto iam seposito recens fortitudinis meritum, & in plurimos benefactorum memoria STEPHANI Regis satis promovebat, ne BATHORII excluderentur, cum & more antiquo fuerit receptum, quantumvis liberè Rex eligeretur, Regi defuncto proximos sanguine, & præsertim eius Fratris filios non præteriri. Sed Anna Regina fortius instabat pro Sororis suæ & Sueciæ Regis Filio SIGISMUNDO (qui fuit postea Tertius eius nominis Rex Poloniae post STEPHANVM BATHORIVM) adiuta non solum operâ clientum, & Beneficiarium suorum, quorum numerus tam in Sena-

torio,

torio, quàm Equestri statu erat ingens, sed etiam Jagelloni Sanguinis Majestate. Eius enim observantiam summam in istis populis vigere, præcipuamq; rationem illius haberi, omnibus antea actis Interregnis ipsamet Regina in persona sua fuit experta. *Hæc Piaſceſius.*

Et quamvis nulla vidit ætas posthabitum Regium Sanguinem, quod in utroq; sexu superesset, quin vel ultra Alpes vel maria ad scēptra quæreretur. Tamen post mortem Serenissimi JOANNIS III. Regis Poloniæ, licet eius adesset non tantum fæminea, sed & Mascula Proles; factio tamen Gallica, & quod magis mirandum sanguine juncti, alijs omnibus promoventibus, tam ex Senatorio, quàm & Equestri Ordine, eandem vti inhabilem excluderant. Sed hæc intra parentheſim de Domo Regia: redeo ad incæpta de STEPHANO BATHORI. Coronationi Regis STEPHANI & Annæ nemo ex Lithuanis adfuit. Sed postea quod Joannes Chodkievicius Capitaneus Samogitiæ, & Mareſchalcus Lithvaniæ jam in electione in partes Stephani, operâ Petri Zborovij Palatini Cracoviensis, cuius Sororem ante annos complures Coniugem habebat, conceſſerat; & cæteros Lithvanos Polonis se adiuncturos bona spes erat, quod & factum est. Nam Joannes Chlebovicius, Castellanus Minscensis cum aliquot alijs Lithvanis ad Regem venit, cumq; Regem tantum Poloniæ conſalutans, de iniuria à Polonis accepta, quod eum Regem, Lithuanis exclusis, contra vnionis præscriptum, renuntiassent, multis verbis agit, qui privatim cum Rege collocti, & prudentiam ipsius meliore notâ conſpicati, præterea & toti illi Provinciæ jus suum fore ſalvum, deſenſioq; contra Moschum promissa eſſet, non difficulter & ipsi, Regi se adiunxerunt, & suos omnes idem facturos eſſe polliciti sunt. *Hæc ex Solicovio.*

Piaſcecki autem in ſua Chronica à fol. 2. Electionem & coronationem STEPHANI BATHORI ſic deſcribit. STEPHANVS gente Vngarus, STEPHANI BATTOR de Somlio (ſunt alij Bathorei de Battor) Palatino Tranſylvaniæ ex Anna Telegdi filius, primùm ob inſignem in re militari ſolertiam, poſt JOANNIS SIGISMVNDI ex Iſabella Polona JOANNIS primi Ungariæ Regis, filij Tranſylvaniæ Principis mortem, favore Prætorianorum & Exercitus Provincialis, cui eius Frater Chriſtophorus Battor tunc præerat, reiecto æmulo Gaſparo Bekelio, Principatum Tranſylvaniæ, Anno Chriſti 1571. die 21. Maij obtinuit, & deinde rem ipsius promovente Samuele Zborowski, ſub illud tempus apud eum in Tranſylvania exulante, Rex Poloniæ fuit electus, die 15. Decembris Anno Chriſti 1575. poſtquam

Rex HENRICVS Valesius Gallus, sexto à suo in Poloniam adventu mense deferuerat hoc Regnum, defuncto *sub finem Mensis Aprilis Anno Christi 1574. ætatis suæ 24.* sterili Fratre suo germano CAROLO IX. Galliarum Rege, ad successionem illius Regni vocatus.

Et quidem sub illo Interregno divisus Procerum Nobiliumq; studiis, factio Zborovianæ adversa, elegerat alium Regem Poloniæ, nempe Maximilianum secundum Imperatorem Romanorum. Sed dum iste diutius deliberat, & Legatos ex Polonia ad se missos Viennæ Austriæ lento tractatu super conditionibus suscipiendi Regni, & de Anna Reginula Poloniæ, filio suo Archiduci Ernesto in matrimonium collocanda remoratur, Stephanus celeritate utendum ratus, ut primum pacta in Comitibus Electionis Regiæ *Varsaviæ die 14. Decembris 1575.* conscripta, & à Legatis Ordinum Poloniæ sibi proposita stabilierat, ac iureiurando *Meggiesij die 8. Februarij Anno Christi 1576.* firmaverat, magnâ festinatione in Poloniam veniens, ineunte *Mense Aprilis ejusdem Anni 1576.* Cracoviam Regni sedem primus occupavit, & actis ibi generalibus Ordinum Poloniæ & Lithuanie Comitibus, suscepit Coronam & insignia Regni solenni ritu, sacra tantæ ceremoniæ procurante Stanislao Karnkowski Episcopo Vladislaviensi, eod; quod Jacobus Vchanski Archiepiscopus tunc Gnesnensis, Primas Regni, cuius hoc muneris est, Maximiliani partes sequeretur.

Peractâ autem Regiâ suâ inauguratione, Rex STEPHANVS mox omnes adversæ partis molitiones subvertit. Præsidium Alberti Laski Palatini Siradiensis pro Maximiliano arcem Lancoronam Cracoviæ vicinam & multum infestam custodiens, intra paucos dies ad dedicationem coëgit; armatorum turmas per Poloniam pro Maximiliano conscriptas dissipavit: ut ante istius anni 1576. finem omnes Poloniæ Proceres relicto Maximiliano, in eius obsequium concesserint: etiam Primas Regni, qui cum Louicij obfirmato pro Maximiliano animo hæreret, tandem intellecto, quod ipsemet Rex STEPHANVS Varsaviâ Lovicium, & quidem cum militari manu eius declarationem requisiturus venire proposuisset, cunctatione omni sepositâ prævenit accurrens Varsaviam, ibiq; reconciliatus Regi iusiurandum fidelitatis præstitit, ac eius exemplo cæteri Episcopi, qui omnes fere præter Vladislaviensem Austriacis faverant, ad fidem obedientiamq; Regis redierunt.

Sulicovius autem *fol. 87.* hanc accessionem Archiepiscopi ad STEPHANVM Regem sic describit. In Polonia vivente adhuc Imperato-

peratore, Archiepiscopus Vchanscius, authore & sollicitatore assiduo Karnkouio Episcopo Vladislaviae, cum à Maximiliano tardissime res explicarentur, ut solet fieri in re, cuius auspiciu non est à Divina voluntate, profectus se Regi subdidit, & ad eum Varlaviam venit: quod ei peropportune cecidit. Rex enim iam iam Bolemonio Lovicium pedites suos Hungaros mittebat. Cum Karnkovius Episcopus, qui tum cum Rege Varlaviam proficiscebatur, misso ad Archiepiscopum Alberto Sulicovio, qui tum Archiepiscopi familiaris erat, eum de praesenti periculo admonet, & melius etiam, quod in hac animi obstinatione mortem Imperatoris non expectavit. Nepoti tamen eius Paulo Vchanscio non satis placida fuerunt initia Regis agnoscendi; etenim cum pluribus comitatus peditibus armatis Varlaviam venisset, neque Regem longo tempore vidisset, & non pauca de eo à Rege alieniora ad Regem perferrentur, aliquot eius pedites comprehensi & in vincula coniecti sunt. Quos ut herus liberaret, ad Regem accessit, & de iniuria sibi illata vehementer conquestus, vehementer etiam reprehensus, post correctionem suam implevit & fecit reverenter, quod alij fecere libenter.

Solus Czarnkovius adversarum partium Legatione suscepta apud Maximilianum Imperatorem haerens, eum ad persequendum armis jus electionis suae incitare non desistebat. Tulitque contumaciae talis suae justas poenas, abdicatus propterea Praefectura Plocensi, ad Stanislaum Criscium Palatinum Mazoviae & officio Referendariae Regni ad Nicolaum Firley Castellatum Biencensem translato. Et cum post mortem Maximiliani Imperatoris (qui Ratisbonae 12. Octobris Anni 1576. decesserat) sequestro Fratris suo Alberto Czarnkovio Praefecto Generali Majoris Poloniae, veniam apud Regem STEPHANVM impetrasset, paulo post iterum innovandis rebus deprehensus, maiorem jacturam sensit, irrita facta à Rege adoptione (Coadiutoriâ usitato nomine) suâ ad successionem post Vchanscium Archiepiscopum Gnesnensem, & Znina amisâ, quam ex adoptione eadem possederat. *haec ex Piasccio.*

Redeo ad Sulicovium. Imminebat Regno Caesar, & fretus favore suorum, quos in Polonia habebat, tum verò Oratorum Polonorum precibus excitatus Comitia Imperij Ratisbonam ad proximum mensem Iunium indixerat. Consilia igitur tum de Caesarianis ad concordiam adducendis, tum de Caesare à cogitatione Regni Poloniae deducendo acta sunt. Cum autem Regi STEPHANO non placeret, nomine suo quenquam ad Caesarem mitti, ne jam in Regni pos-

sessione positus, & Rex coronatus, & Reginam Vxorem habens, suā
 cum illo disceptatione suam dignitatem in dubium revocare videre-
 tur: sed ut Senatores ac Ordines Regni potius aliquos mitterent, si-
 ve ex medio sui, seu ex secretarijs Nobilibus, qui non solum Cæsare
 adirent, & cum eo, ne Regnum jam quietum turbaret, agerent; sed
 etiam Ordines Imperij compellarent, ut pacifica consilia Imperatori
 ad mutuam pacem & tranquillitatem conservandam, & temerè or-
 bem Christianum bellis non implicandum, darent. Eam ad rem de-
 lecti sunt, Joannes Crotosius Palatinides Inovladislaviensis, & Joan-
 nes Demetrius Solicovius, ambo Secretarij. Hi literis Senatūs & Ordini-
 um ad Cæsarem & Principes acceptis, sine magno apparatu (ita
 enim jusserat Rex) Regis ipsius literis tantum passus muniti, iter
 arripuerunt. Pluribus locis per Silesiam impediabantur, sed fortunā
 animos eorum juvante, & patientiā durum superante, ita progredi-
 ebantur, ut Pragā incolumes pervenerint: ubi quoniam sub id tem-
 pus etiam Polonici Regni causā Præsīde RUDOLPHO Rege Roma-
 norum, Hungariæ & Boëmiæ, ac præsente Archiduce Ernesto, Co-
 mitia Boëmiæ agebantur, ad quæ nullas literas, nec mandata suorum
 habebant. Patefacto eorum adventu, nec tamen eis qui essent, apud
 eos quorum intererat, celantibus, à Rege per Scolourocium Valssti-
 num Vantenbergium, & Wehinscium salutati, & in media Comitia
 ingressi, Regem Romanorum & Ernestum de suis personis salutârūt:
 & ijs quæ tum res postulabat, ore serundo dictis, suā suorumq; exi-
 stimatione servata, invidiosissimæ Legationis non infaustum expe-
 diendæ bona initia dederunt. Rex enim Romanorum, ubi eos ad Cæ-
 sarem suum Parentem proficisci comperit, satagebat, ut non Ratis-
 bonam, ubi nondum Cæsar aderat, sed Viennam ad ipsum Cæsarem,
 ubi is adhuc esse ferebatur, irent. Sed illis rectā Ratisbonam se mal-
 le respondentis, ut maturæ Cæsareæ Majestati adventanti occurrerent,
 neve ab eo in itinere exerrarent, ad diem sedecimum, donec Cæsari
 de eorum adventu præscriberetur, sic volente & rogante Rege RU-
 DOLPHO (qui mos est Principum ut rogent, quod habere volunt)
 Pragā manserunt, multoties à Proceribus illius Regni compellati, tã-
 dem dimissi Ratisbonam venerunt, & Cæsar die sequenti, Mense
 Junio medio advenit. Pruscovium primò deinde Francendorffium
 audientiam Polonici Nuntij apud Cæsarem petebant, sed ea tam diu
 trahebatur, donec Moschorum Legati advenirent. Alterò igitur, die
 Nuntij Polonici ad Cæsarem accersuntur, à Pruscovio veteri suo ami-
 co Solikovius intelligere cupiebat, num publicam, vel privatam au-
 dienti-

audientiam apud Cæsaream Majestatem essent habituri: sed id etsi minus obtinuissent, nihilominus animo præsentibus Germanorum & Polonorum greges sibi adversos incedentes, oculis etiam suorum, dissimulatis, ad Cæsarem intrarunt. Ingressi, & salutato per Crotoſium Imperatore, literisq; illi datis, Solikovius, rem ipsam aggressus, totum electionis negotium, ut res erat, longâ oratione Cæsari exposuit. Circumstabant Imperatorem, Wilhelmus Dux Baviaræ, & Albertus Laski cum Christophoro Zborovio, ac Principum Germaniæ Legati, dum is verba faceret. Erant, qui antequam diceret, gratus fore Imperatori suggerebant, si, quæ dicturi essent, potius in scripto exhiberent, sed illi maluerunt verba facere, quæ aliter accipi non poterant, & plus efficaciarum apud varios auditores habitura illis visa sunt, quàm scriptum, quod à multis ignoraretur, tradere. Orationis contextum. *Vide apud Sulicovium fol: 73. cum sequ:* in qua totum negotium Electionis ut fuit, expositum est, & tandem petitum, ut sacra Cæsarea Maiestas tranquillitati & paci totius Orbis Christiani faveret: & libertatem omnibus liberis Nationibus peculiarem non invideret, & consilia contraria non audiret. Sinsecus fieret, non, possent Poloni, nisi pacem suam & statum præsentem Patriæ suæ, suarq; libertates, vitâ etiam ipsâ chariores, modis omnibus tueri ac defendere. Conquesti etiam sunt nomine publico de captivitate Andreæ Comitis Gorkani in Silesia à Corozbachio, & necesse Gnoiowij ab Humienio Hungaro facta, rogando jus reddi injuriam passis.

Hunc sermonem Legati Polonici, Imperator, attento, & nihil mutante vultu audivit, & per Cancellarium suum respondit: se multò diversa ab alijs, qui Cæsaream Majestatem Regem Poloniæ renuntiârunt accepisse; & se suamq; electionem legitimè, etsi non ab omnibus, certè à majori parte Ordinum Regni factam esse ducere: verum in re tanti momenti se deliberare & responsum clemens polliceri. De Gorcano & Gnoievio jus se dicturum via sua quærentibus esse.

Discedentibus à Cæsare Nuntijs, Christophorus Zborovius petere à Cæsare audientiam cæpit, quò ad verba Nuntiorum illorum minus veritati consona respondere posset. Conversi ambo, & Crotoſius quidem se vera dixisse & dicere respondit: Solikovius se non disputandi aut litigandi causâ cum privatis venisse: sed ad solam Majestatem Cæsaream, dixit: Igitur Cæsar, etiam cum quadam vultus asperitate, quæ tamen illi rarissima fuit, Zborovium tacere jussit.

In diverforium reversis ipsis, Zborovius Crotosium, missis ad eum tribus Nobilibus Polonis, ante Urbem evocat, quod intellexerit eū sibi minari, habere se quid cum eo loquatur. Quibus ille se ubiq; gē-ium Zborovio ad omnia paratum esse, modò prius legationem, quā fungitur, absolvat. quæ res cū esset ad Imperatorem perlata, invidiam Zborovio conflavit, & Nuntiis vt esset pax, in omnibus cautum est. Venerat à Summo Pontifice Gregorio Decimo tertio Legatus, Vir magnæ authoritatis & prudentiæ, Cardinalis Moronus: hunc Nuntij adierunt, salutârunt, & cum eo egerunt, vt nomine sūmi Pontificis paci communi consuleret, Cæsarem à Polonia armis petenda avocaret; & Regem jam Coronatum Regno libero relinqueret. Cardinalis cū eos audiret, & multa præfatus de Summi Pontificis, ac sua in Poloniæ Regnum nobile benevolentia & studio; deq; Imperatoris bonitate humanitate, prudentia, ac singularibus virtutibus, ob quas, quodcunq; Regnum præstantissimum, eum potius sibi appetere Regem, quàm repudiare deberet. Tandem demiratus tam crebras Regum mutationes; postremò de Rege STEPHANO eiusq; moribus, ac imprimis Religione inquirere capit. Quem cū Catholicum esse intellexisset, ac iam animum, per quosdam suos Nobiles, ac Medicum, qui Solikovium ægrotum sapius adibat, præparatum habuisset, bono animo esse iubet, & ad omnia Regni Poloniæ commoda, & salutem procurandam, ac Nationem totam complectendam & fovendam, operam suam offert. Hinc alios adeunt, præsertim Cæsaris Consiliarios. Fortè fortunâ orando apud Cæsarem Ordinum Imperij mentionem fecerunt, se nimirum, ad eos etiam mandata suorum habere: sed cū apud eos vel præsentē Cæsare orandum esse intelligerent, illud magna cum injuria Imperatoris fore prævidebant: vel absente, & tum se, si non Germanorum, certè Polonorum ipsorum alterius partis, altercationi, & contumelijs expositum iri putabant. Ideò ad Imperatorem dixerunt, se eò libentiùs Ordines Imperij non esse adituros, quò maiorem spem habeant, ejus Majestatem suâ prudentiâ nixam, hoc tale negotium, non in cuiusquam voluntate aut iudicio, sed ex ipsius arbitrio sitam, oprato & salutarī exitu terminaturam esse. Quæ res ut Imperatori placebat, ita Polonis fuit utilis. Quid enim attinebat cum Ordinibus agere? quando in dies singulos, non cum alijs tantum extra Germaniam, sed etiam ipsis Germanorum Principum Oratoribus multa etiam secretiora consiliorum arcana communicabat: ex quibus hoc illis abundè constabat, Imperatorem quidem à Regno hoc aggredi-
endo

endo haud libenter supersedere posse: sed à Germanis Principibus, ne dignitatem suam Cæsaream posthaberet, illi persuaderi, se omnibus auxilijs & opibus præstò illi futuros. Satis diu illum, & multa sustinuisse; tempus esse ignaviæ excutiendæ, & patientiæ tantæ aliquando imponendum finem. Cui sententiæ etsi minùs adstipularentur Brandeburgenses & Saxones, tamen quia in eo & dignitatem Cæsaream, & gloriam totius Germaniæ ac salutem verti putarent; quò fortunam inclinare videbant, eò & favorem suum dirigebant.

Cardinalis autem ubi Cæsarem compellasset, & bellum illi dissuadere vellet, suspectum se illico Imperatori reddidit.

Tandem Nuntij Poloni vocati ad Imperatorem expediti sunt, responsum illis scripto comprehensum datum est, quòd illi acceperunt eà lege, si quid in eo contra mentem Ordinum Regni, à quibus advenerant, invenerint, ne ea res Cæsaream Maiestatem offenderet, quòd tale responsum ad suos referre non possent. Quoniam autem indicio quodam secreto cognoverant, se non satis tutum iter in Patriam redeuntibus habituros esse, literas passus ab Imperatore petebant, sed Imperator ore suo respondit: nihil periculi in suis ditionibus eis fore: quòd & factum est. Nam postea eodem quòd discesserant die, in pago Ducis Baviariæ tribus milliaribus à Ratisbona dicto Vatter cum è navi ad noctem (nam per Danubium navi vehantur) in hospitium se recepissent, noctu coacta ingenti aggreffum multitudine, mandato Cæsaris capti, & Lincium deducti, ibiq; in Arcis habitatione una per quatuor menses conclusi fuerant, sparso rumore, eos Turcas esse, qui nomine Bathorij Imperatoris vitæ infidias struxerunt. Condolentibus hominibus, qui eos videbant, neq; autem, (licet linguam Germanicam nossent) licebat illis quemquā alloqui. Cum Nobilibus tamen Cæsareis Aulicis, qui eos cum armatis deducebant, graviter de violato in personis Legatorum jure gentium exostulabant. Huius rei initium à Polonis esse datum, cum Henricus Curczbachius Orator Cæsareus ad Pruthenos, ab Ernesto Vejero multis vulneribus affectus, captus & spoliatus sit, de cuius etiam vita desperaretur: quòd si ille obierit, & ipsos non extra periculum esse; tradendos enim esse sine dubio in manus Braineri, ac totius familiæ Curczbachianæ. Quos eorum minas etsi Poloni non multò faciebant, tamen dixerunt: si quid Vejerus peccavit, habere eum suum Principem, qui de eo jus dicturus esset: si verò pro Vejero pati innoxios, idq; Oratores publico nomine, non ad alium quemquam privatim, quàm ad Imperatorem ipsum missos, & longè in hoc Curcz-

bachio superiores, qui ad Gedanenses in rebellione confirmandos; non autem ad Regem Poloniae, vel ad Senatum, aut Ordines Regni missus abiisset; sibi igitur imputaret, aut aliquis alius iniuriae, si quae iniuria, esset author quaerendus; non ipsi, qui optima fide in negotio publico totius Reipub: Christianae versati essent.

Erat tum Lincij Praefectus Losensteinus Vir senex & probus, & non lubenter in sua custodia Polonos habebat.

Frater etiam Solikovij Sigismundus Viennae, Laski Samuel Glogovij cum literis ad Regem, Gorgovius Pragae, familiares Solikovij, quos varijs itineribus terra praemiseraat, capti fuerunt Ordines superioris Austriae, quae est supra Anasum, qui singulis mensibus iudiciorum causa, Lincinium conveniebant, & in Arce epulum sumebant, Polonos viserunt, & cum eis colloqui ad Imperatorem bis literas dederunt, rogantes, ut dimitterentur: bonam enim sibi vicinitatem cum Regno Poloniae necessariam; dissidium autem & bellum (quod absit) valde periculosum esse.

Captivi in Poloniam Regi STEPHANO & Senatui scripserunt, quae tamen prius ad manus Imperatoris literae eorum missae fuerunt; se Ratisbonam a Caesare benigne dimissos, sed in itinere captos, Lincij in Arce captivos detineri, nulla alia de causa, quam uti fertur, ob Curczbachium captum, aut potius, donec eorum consilia de Regno maturescerent. Se quidem e captivitate liberari ocyus cupere; verum quidquid Rex cum Senatu in rem, usum & salutem Reipub: faciendum decreverit, se omnia pro Rege & pro Reipub: pati, & fortiter ferre paratos esse. Interea Imperator languere cepit, & res quidem & consilia procedebant. Sed Vxor Imperatoris famina prudens, omnes undequaque literas ad Imperatorem missas ad se recipiendas; neque ne Imperatori male valenti animi dolorem afferrent, eas ipsi praesentari, aut legi volebat. Ergo acersitus RVDOLPHVS Romanorum Hungariae & Boemiae Rex ad Parentem, nomine eius semel atque iterum in consilium cum Ordinibus Imperij descendit, ubi cum esset iterum ingressus Nuntius illi de morte Imperatoris Patris allatus, ab Ordinibus, & consolationis & Imperatoriae dignitatis gratulationis occasionem dedit: itaque e Curia Imperator salutatus descendit. Intra hoc tempus Kurezbachius captus sistitur, & data scripta sponcione de liberandis Regni Nuntiis, & Gorecio Palatino Sradienti, Lanckoronensi Vice-Capitaneo, qui in Arce quadam captus detinebatur, Ernesto Veiero ad Imparialem Cameram non evocando. Quod si non perfecisset se rursus Regi STEPHANO ad festum S. Martini sistere debuit;

buit: missus æger animo & corpore, Ratisbonam ad Imperatorem, Rudolphum reversus, literas dimissionis Lincio obtinuit, quas per suos amicos misit, ipsiq; Nuntij 29 Octobris, ex Arce in Civitatem dimissi, & tandem in Poloniam, inde Torunium ad Regem Comitibus ibidem celebrantem pervenerunt. Et licet Maximiliano Imperatore morte ex hac vita sublato, STEPHANVS Rex indubitatus, omnia pro voto, jure optimo habere debebat, nihilominus licet ventus conquieverat, tamen fluctus nondum resederant. Etenim Gedanenses, partes Imperatoris, spe majorum libertatum illecti, secuti, licet jam necessitas ipsa eos Regem STEPHANVM agnoscere cogeret, tamen etiam defuncto Maximiliano easdem vindicare, ac vsq; & armis extorquere nitebantur. Sed & hos STEPHANVS Rex ad obsequium brevi revocavit, prout videre licet apud Sulicovium à fol: 89. & Piaſecki in Chronica fol: 3. cum sequi:

Contraxerat quoq; gravia odia STEPHANVS Rex, præsertim apud Zborovios, qui cum in eius electione maiorem præ cæteris operam præstitissent, ex voto suo administrandum Regnum, & maxime beneficia distribuenda fore sperabant. Et cum non nisi partium suarum Personas ad Officia promovendas obtruderent, contrariarum partium, quamvis meritissimos deprimerent; Rex naturâ ad virtutem propensior, eorum commendationes posthabere cepit. Vide Piaſecki in Chronica fol: 5. cum sequi:

Sed & alia causa odiorum fuit; quod STEPHANVS Rex Joannem Zamoscium statim ab initio Regni sui adamavit; partim quod electioni suæ favisset, partim quod in eo magnam eruditionem & modestiam morum animadverterat. Hinc eidem Officium Vicecancellariatus Regni detulit, ut Piaſecki ubi supra fol: 6. Item Præfecturam militarem à Mielecio depositam (eò quod Rex Ungaros milites familiariores habebat, & Ungari elati contumeliosius tractabant Polonos; & Præfectis militaribus Polonis ægreferebant) eidem jam Cancellario, præteritis veteranis militibus, præsertim Zborovijs, contulit. Et ut devinctiorem sibi redderet ei orbato interim Uxore Radziviliana, filiam Fratris sui Germani Christophori Bathori nomine Griselidam matrimonio junxerat. Ex istis itaq; maiora odio in STEPHANVM Regem exarserunt, præsertim incitantibus Zborovijs, qui licet jam ex proprijs infensis, satis in eum malevolentia concepisset, alienas tamen potius divulgabant, & quæ viderentur ad publicam legum iniuriam pertinere, quam maxime attollebant, ut eò plures in suas partes traherent, & legibus publicis patrocinales, non su-

Nun

am

am sed Reipub: causam se agere prebaient. Ac brevi animos Equestrum Ordinum in tantum corruerant, ut nomen Regis, quasi Rempub: opprimere volentis exosum haberetur, & in Conventibus particularibus Terrarum, quæ antecedere solent generalia Comitia, nihil ad mentem Regis, nihil ad quietem publicam, sed omnia turbulenta concluderentur. Ad quod Nuntij quoq; plerumq; homines factiosi, qui nimirum obstinatius tuerentur partes Regis contrarias, deligebantur operâ Zborovianorum. Multum enim isti valebant consanguinitatibus; cum ubiq; penè, etiam in Lithvania primariis quibusq; agnationibus, vel affinitatibus coniuncti essent, & opibus pollerent, quas profusâ liberalitate dispensabat, maximè in exhibendis convivij tantâ convivarum, idq; sine delectu Nobilium ac militarium frequentia; ut eorum mensa communis omnibus etiam egentioribus pateret. Et cum jam studia Populi (ut ipsi judicabant) alienata esse à Rege viderent, etiam coniurationem, quâ eum Regno pellerent, vel tollerent concipiunt.

Nec segnior Zamoyscius in comparandis & firmandis Regijs suisq; partibus; fortissimum enim quemq; præsertim beneficijs & provisionibus Bonorum Regalium, quæ pene omnia sub hoc tempus, prout illi libuisset, Rex distribuebat, in suam clientelam attraxit militares omnes, & Russiæ fere universæ Primarij quiq; ipsi adhærebant, partim consanguinitatibus ei obstricti, partim necessitudinibus, quas cum multis optimatibus, & vetustioribus Prosapijs contraxerat: talium enim amicitias ille quàm maximè ambiebat & colebat. Et ut erat modestis & Civilioribus moribus, facile omnes, qui non erant Zborovij obligati, ipsum sequebantur. Maturiores quoq; & sanioris consilij Senatores ac Equestres, Regijs rationibus magis favebant, ut quem scirent innocuum, de Repub: gloriosè meritum & non nisi calumnijs confictis peti: Quod autem præcipuum Zamoyscius erat in omnibus circumspectus, sagax, vigilans, ut illum nihil lateret, quidquid hostis moliretur: ac ministris industrijs felix, quorum operâ iussa eius strenuè & fidelissimè implebantur. Deprehensâ itaq; coniuratione, prodicione Alberti Długorai, quo optimo cytharedo familiaribus utebatur Christophorus Zborowski, placuit uti compendio, & absq; graviori partium perturbatione, & ipsum caput coniurationis petere hac ratione.

Adhuc sub HENRICO Rege, Samuel Zborowski, graviores inimicitias habebat cum Joanne Tęczyński Castellano Woyniccensi, supremo tunc Cubiculî Regij Præfecto, quem fortuito sibi ante Ar-

eis Cracoviensis portam, obvium dum ferire niritur, ipsi proximo Andree Wapowski, Castellano Præmisliensi ictum à Tenczynio avertere conanti, lethale vulnus infixit. Vocatus itaq; in ius ob tantum crimen (nempe sub Comitibus, & in præsentia Regis patratum) cum causam dicturus (non incerto capitis periculo) se non sisteret, ex usu forensi sententia iudicii Regis, nota poenæ infamiæ ipsi irrogata fuit. Est autem vis poenæ huiusmodi, quod is, qui ei addictus est, intra fines Regni degere prohibetur, alioquin à quocunq; impune occiditur: Magistratus omnes, in quorum ditiones diverteret, eum tenere, & ad poenam capitis servare obligantur. Vnde Zborovius iste, cum post promulgatam illam damnationis suæ sententiam, tuto in Polonia consistere non valeret, in Transylvania latitabat, ibiq; Stephano tunc Transylvaniæ Principi familiarius innotuerat, ac eum singulariùs demeruerat, navatà ipsi in acquirendo post discessum Regis HENRICI Regno Poloniæ optimà operà: Zboroviorum enim partes, quæ potentissimæ tunc erant in hoc Regno, prævaluerant in eligendo Rege. Fretus verò ille gratiâ Regis tanto obsequio sibi devincti, cum ipso in Poloniam redierat: & cum nihilominus, quantumvis favore Regis fulciatur, notatus tali præscriptione, lege vetante, intra Regnum morari non possit, literas securitatis, seu liberæ in Regno mansionis (hoc enim vnicum beneficium Rex taliter periclitanti præstare potest) à Rege obtinuerat ad paucos annos, ut interim sibi partem læsam (nempe agnatos Vapovij cæsi) reconciliaret; sed nunquam reconciliavit; præsertim Tenczynio repugnante, qui eam iniuriam propriam reputabat, & non nisi sanguine & capite ipsius Zborovij expiandam volebat. Contemptim etiam agebat ille, despectuiq; ducebat omnia, ac elapso datæ securitatis tempore, cum longius ægrè obtinere posset, neq; petebat (nempe novandarum rerum, quas animo conceperat fiduciâ) liberius huc illuc cōmeant, palam ubiq; conversabatur, Rege & Magistratibus (viri dissimulassent ad finem, nisi coniuratio intervenisset) seu potentiam Zboroviorum metuentibus; potissimum autem morari solebat in Cracoviensi Tractu, Zamoyscij tunc eius loci Præfecti jurisdictioni subiecto. Monet itaq; eum Zamoyscius, ut cautiùs ageret, ac alio commigraret, inquiens: se eum in sua ditione tolerare non posse lege vetante, quæ etiam Præfectum Regium loci cuiusq; negligentius contra similes proscriptos agentem, ad poenam vocat. Verum ipse sprexit monentem, & magis ostentans, quod nil timeret, turmas armatas circumducebat. Vnde Zamoyscius veniens à Rege ex Lithva-

nia Cracoviam ad celebranda iudicia, sua cum pernoctaret in Oppi-
do **Proszowice** eum apud **Włodkowa** (Stadnicia genere sororis
Zborovij filia) in proxima Villa **Piekary** (Cracoviam præfere-
Zamoyscio ingredi decreverat) subsistentem misso Venceslao Vro-
wiecki cum satellitibus suis, nocte intempesta sub finem Aprilis *Anni*
1584. comprehendi fecit. Comitatus ejus dispersus in vicinis Villis
quiescebat, & ex paucis præsentibus. Vno qui arma arripuerat occi-
so, ac filio eius Alexandro, eò quòd bombardam explosisset levi ter
vulnerato, nullus obsistere voluit. Conductum autem ad Arcem
Cracoviensem, Zamoyscius, custodiæ arctiori, nemini ad eum a di-
tu permissio, tradidit; & ad Regem Nuntium expedivit pro inform-
tione, num poenæ capitis subiiciendus esset? nempe quod ita lex pu-
blica requirat, ut Magistratus quilibet, Nobilem, quantumvis capi-
tis reum capiens, nisi à Rege prius informetur, quid facto opus sit,
in eum animadvertere, ac sine arbitrio Regis personam genere No-
bilem capite punire non valeat. Interim dum responsum à Rege ex-
pectatur, varie laboraverunt diversi pro eliberando isto captivo: No-
bilitium Palatinatus Cracoviensis Ordo frequens ad illa iudicia Præ-
fecturæ Cracoviensis congregatus intercedebat, ut tota causâ ipsius
ad Comitia Regni generalia remitteretur; & eius agnati offerebant
pro eo decem obsides ex genere suo cum sponsione, quod eum ad
Comitia statò die sisterent. Placârunt quoq; cæsi olim Andræ V-
apowski Viduam, sine cuius accusatione interfector ex more forensi
non posse condemnari videbatur. Sed omnes istæ curæ nil profue-
runt, & celerius nempe *15. Maji* allatum informationis Regiæ fere-
le responsum, statim fuit denuntiaturum Zborovio, ut domui suæ di-
sponeret, demum colloquium expetentem Zamoyscius adhibito Ma-
gistratu suo Castrensi sub vesperam ejuldem diei convenit, exhibuit
Regias damnationis literas, quarum præscriptum se præterire non
posse agebat, simulq; de coniuratione, quam ille eouq; ignoravit
fuisse detectam, multa exposulavit & quæsiuit, in sequentis verò di-
ei (Sabbatum fuit) primo diluculo Vicepræfectus Arcis cum cohò-
te peditum armatâ, extra januam Arcis australem eductum, & mi-
nas (strofiolum porrexerat vni, ut inunctum in sanguine suo traderet
filio, commoneretq; eum vindictæ) spirantem, capite truncari fecit,
tantoq; silentio omnis illa executio successit, ut tum primum
sciretur, cum apertâ paulo post Arcis porta, cadaver illius publicè
in feretro expositum jaceret; populo ex civitate catervatim ad tam
inopinatum spectaculum concurrente. Castellana verò Cracoviensis

Jorda-

Jordanowa cum numerosa Nobiliorum Fæminarum caterva adveniens inter quæculosos eiulatus, illum truncum generi sui (filiam ipsius habuit vxorem) abduxit, lotumq; & assuto capite, togâ rubeâ holosericâ vestitum in domo Zboroviana (loco fori Cracoviensis Civitatis conspicuo) toto biduo visendum permisit, & inde post paucos dies sublatus, ad propriam possessionem conduxit Andreas Zborowski, Mareschalcus Aulae Regiæ, qui mox cum magno comitatu venerat Cracoviam, & tamen nullâ quærelâ seu obtestatione (vulgò vſitato forenſi iniuriam paſſis remedio) apud Acta publica factâ, præter quod in quatuor compitis fori Cracoviensis, Præconis voce obnuntiari curaverat, illum fratrem suum injustè damnatum fuisse, cum illo funere discessit. Neq; ulla tumultûs (ut aliqui ominabantur) aut commotionis indicia apparuerunt, licet Zamoyſcius altero die post administratam illam justitiam in civitatem apud Episcopum Cracoviensem Petrum Myszkowski pransurus, ex Arce descenderit, & non semel transierit ad Templum Franciscanorum, juxta illas ædes Zborovianas, dum adhuc in eis funus illud hæreret. Imò contuerant illius factionis omnes, postquàm rem seriò agi viderât, & tantò magis eum ad proxima Comitìa Varſaviæ indicta, Christophorus Zborowski alterum coniurationis Caput, ad dicendam causam læsæ Majestatis vocatus fuisset. Ibi enim quantumvis Nuntij Terrarum magna contentione, Regem à proposito eam causam juridicali rigore examinandi avertere studuerint: (armata erant illa Comitìa, ad quæ partium socij turmas militares conduxerant plurimas, & Rex auxerat suas cohortes Prætorias, quæ circa eius arcem assidue toto Comitiorum illorum tempore, tanquam in castris excubabant) ille tamen, & cadaver Samuelis Zborowski, si (ad arcem Regiam Varſaviensem conducendum statuerant Zboroviani) adduceretur, in profluentem Viſtulæ deiiciendum forè renuntiârat; & Christophorum Zborowski, per Joannem Rzeczycki Instigatorem Regni, in Senatu de coniuratione accusatum, decreto Comitiorum, criminis læsæ Majestatis, damnari, è Regnoq; proſcribi fecit. Atq; ita coniurationem illam futuram Reipub: Regiq; si maturuiſſet pernicioſiſſimam, Zamoyſcius, in herba, (vt ajunt) oppressit; dispendio tamen suo, nam exinde odia apud Zborovianos acerbiora, non sibi solum, sed & suis posteris contraxit. *Hæc ex Piaſecio à fol: 14. cum ſequentibus.*

Sulicovius autem in commentario suo fol: 145. cum sequ: sic scribit. Indicuntur Comitìa Regni Varſaviam hyeme proxima, Anno Do-

mini 1583. circa Natalem Salvatoris nostri. Ad quæ cum ex alijs Provincijs, tum ex Livonia à statibus Nuntij fuerunt ablegati, omnes benè sperabant, post recuperatam bello & transactione Livoniam, eam in bono statu collocatam iri, & bellorum præteritorum fructus fore amantiores, sed multa secus evenerunt. Erat inter capita propositionis Regiæ recessu superiorum Comitiorum desumptum, caput unum, de modo electionis Regiæ, quod pendebat indecisum. Illud igitur etsi necessarium, & ab omnibus scitum fuerat, tamen quod à Rege proponeretur, in tantam suspicionem homines adduxit, ut persuasi essent Regem pro bellis hisce confectis loco præmij eò sua dirigere consilia, quò vel Andreas Batoreus Nepos eius, qui sub hoc tempus Cardinalis creatus fuit, vel Balthasar Frater eius aliquomodo Rex designaretur. Auxit eius rei suspicionem, quòd Rex ante Comitia, Stanislaum Karnkovium Archiepiscopum Varlaviam ad se vocabat, & cum is ad Regem venire detrectaret, Rex ipse cum Cancellario Zamoyscio Lovitium venit, ubi liberaliter dies aliquot habitus est. Occupabat Zninam oppidum insigne Archiepiscopatus Gnesnensis, Stanislaus Sandigovius, Czarnkovius sibi nomine Coadiutoria Archiepiscopatus, ab Vchanio olim Archiepiscopo datum. Eum ad Comitia illa Archiepiscopus Karnkovius citaverat, quam Czarnkovius citationem cum Nuntijs Terrarum exhibuisset, ea illi occasione arrepta, cum Czarnkovio Regem & Senatum adeunt: de iniqua & à processu juris vstrato aliena citatione expostulantes, & cum res in litem & iudicia deducta esset, ita Comitia extracta sunt, ut invidioso illi de electione Regis capiti tractando loci & temporis nihil superesset. E Comitijs igitur rebus omnibus infectis discessum est, animis omnium ferè ad intima exacerbatis, & Rege non in minimam apud omnes invidiam adducto. Qui nihilominus ut aliquem Ordinem in Livonia institueret, ordinationem quandam priuatim conscripsit. Livones è Comitijs reversi tristitia omnia denuntiant, & Solicovio alio translato (nam post mortem Joannis Srenienij Archiepiscopi Leopoliensis, ad eundem Archiepiscopatum nominatus fuerat) minus contentis; jam autem & Ernestus Vejerus in Prussiam recesserat, præsentem suum statum uti poterant, prudentiores tuebantur, & Radivilio locum tenenti obsecundabant. Sed & Rigensis Civitas à quodam Gismo homine peregrino ad seditionem concitata, in rebellionem recidit, cuius causa locum tenens, ex Arce Rigensi Vendam se contulit. Patres Societatis Jesu, præ tumultibus & violentia Civium, diu reluctante Magistratu in Arcem commigrarunt.

Aliquot

Aliquot viri præcipui Regij, Regiq; fideles, publicè à furiosa multitudi-
tudine capite plexi, inter quos fuerunt Nobiliores, Gotardus Velin-
gus Doctor, & Joannes Taltius, multi viri insignes fugâ sibi consul-
erunt, & tota Gubernationis forma immutata est. E Comitij tam-
infelicitè actis, Cracoviam se contulit Rex cum Regina, ibiq; Za-
moyscio Cancellario Grijzeldem Bathoream Christophori Palatini
Transylvaniæ Filiam nuptui tradit, & solennes nuptiæ aguntur, ad
quas omnes Regni Senatores invitantur. His nuptijs multi Consili-
arij adfuerunt, & Episcopi tres, Petrus Myszkovius Cracoviensis,
Albertus Baranovius Præmislensis, post mortuum Joannem Boruco-
vium designatus, & Martinus Białobrzescius Camenecensis Abbas
Mogillæ, qui novam nuptam è Transylvania adduxerat, & cum Cā-
cellario copulaverat, spectacula multa & sumptuosa in ijs nuptijs è-
dita fuerunt.

Zborovij, Joannes, Andreas, & Christophorus cū adessent, &
Christophorus ex Germania reversus, per Cancellarium à Rege qua-
tuor millium stipendium, quod olim Speruaginus Pruthenus in au-
la Cæsaris à Rege habebat, peteret, ac illi saltem media pars defer-
retur, in gravia utrinq; odia & tandem in fatalia Reipub: pericula,
ea res successu temporis erupit. Etenim Samuel, Frater Christopho-
ri Zborovius, quem ob necem Andræ Vapovij Castellani Præmi-
slensis, HENRICVS Rex sententiâ suâ exulem pronuntiaverat, &
hactenus Regis STEPHANI salvi conductus literas, quod in Transyl-
vania ei studuerit, & ipsius Cancellarij favore fovebatur, Rege in Li-
thuaniam profecto, Zamoyscij Cancellarij & tum Capitanei Craco-
viensis, jussu propè Prossoviam captus, & Cracoviam perductus, de-
mum capite plexus est. Paulò verò ante à Samuele, cum literis Chri-
stophori ad Samuelem ejusdem puer servus, sive suâ spontè vlturus
ferociam Domini, sive à quopiam persuasus ad Rēgem effugerat,
Literæ vim conspirationis habere videbantur. Quæ mors illius non
solum ipsius fratribus & familiæ luctuosa, verum etiam Regno pern-
ciosa fuit: Etsi enim Zamoyscius se per Officij sui Capitanealis fidem
& integritatem, aliud cum exule, quem multoties per fratres eius,
ne intra fines sui Capitaneatus rogatus præmonuerit, facere non po-
tuisse, multis etiam cum obtestationibus præsetulerit, tamen ea o-
mnia, quæ hoc Samuelis supplicium secuta fuerint mala, abundè o-
stendunt minus opportuno Reipub: tempore id accidisse. Enimverò
cū Zborovij jam antea celebres, & Parentelis potentes, tam tri-
ste fratris sui fatum, atq; cum ijs Stadnicij omnes, ac Stanislaus Gor-

canus Comes Palatinus Posnaniæ, dolentissimis animis ferrent, locò sanandi vulneris, aliud novum Zborovijs illatum est. Rex Senatores per literas Lublinum ad proximum mensem Augustum convocat, ubi alijs, quæ de Repub: proponenda fuerunt, in publico propositis auditisq; Senatorum consilijs, in secreto consilio deinceps de Zboroviorum adversum se, suamq; dignitatem & salutem conspirationibus, ad eos refert, sibi in manibus eorum literas esse, à certo etiam & magni nominis Viro periculum sibi à Zborovijs imminens, ipso nimirum Archiepiscopo Gnesnensi denuntiatum esse, monens unumquemq; & rogans ut pro fide quisq; sua, quæ in salutem suam, ac totius Reipub: imò suam, ipsorum, propriam cuiusq; essent, quomodo huic malo absq; perniciæ Reipub: occurrendum, & salutis communis, ac suæ securitati Regiæ & dignitati consulendum esset, sententias dicerent. Rem atrocem multis verbis, ut erat facundus à Rege propositam sententiæ Senatorum exceperunt, quorum illa convocatio erat frequens. Condolere omnes Regi & facti immanitatem, siquidem tale esse certò constet, exaggerare; nihilominus quantò res grauior & maioris momenti esset, tanto majori deliberatione, & consilij maturitate in ea utendum esse censuerunt. Aberat ab ea convocatione Karnkovius Archiepiscopus Gnesnensis, siue adversa valetudine domi detentus, quam literis suis apud Regem excusabat; siue certo suo consilio nixus, adfuturus tamen credebatur, si suum nomen in re tali à Rege editum iri scivisset. Adfuerunt Solicovius Archiepiscopus Leopoliensis, Petrus Mylzkovius Cracoviensis, Victorinus Vierzbicius Luceoriensis, Albertus Baranovius Præmislensis, Adamus Pilchovius Chelmsensis, Jacobus Voronecius Kijoviensis, Episcopi. Comites Tenczynij Firley, & ceteri non pauci Palatini & Castellani, Cancellarius Zamoyscius, & Opalinscius Regni Mareschalcus, factionis Zborovianæ nemo, licet cognati quidam, qui se tamen immunes ab eorum factis profitebantur, adessent. Nemo in Senatu erat, qui in Archiepiscopi Gnesnensis nomine à Rege pro palato, etiam ex ijs, qui minus Archiepiscopò favebant, graviter offenderetur. Archiepiscopi Leopoliensis mitiorem sententiam omnibus Senatoribus secutis, & ijs etiam qui secus sentiebant suam regentibus & dissimulantibus, in aliam sessionem consilium dilatum est. Rege omnes denuò adhortante, ut in rem tanti momenti, quanti vix ulla alia esset, paratas jam ac magis expeditas sententias adferrent, remq; usq; ad futurum Senatum secreto tenerent. Tertio die post (nam sequenti festum S. Bartholomæi Apostoli intercesserat) denuò

nuo ad secretum consilium itur. Illic Rex de propalato consilij secreto (fortasse ut acriores stimulos Senatoribus consilij explicandi, & animos retegendi adderet) obiter quæstus, denuo Senatores dicere sententias mandat.

Itum in sententias & vota, & Sulicovius Archiepiscopus Leopoliensis in hunc sensum tulit: ut STEPHANVS Rex memor sit seu Regni Poloniae esse Regem, quod non armis acquisiverit, sed divinitus liberâ Polonorum voluntate adeptus sit, in quo Regno semper Reges populis amabiles, ac fide & benevolentia eorum tuti & muniti. Hinc factum esse, ut nunquam in hac gente Rex aut Princeps eius ullâ malignitate, iniquo aliquo fato occubuerit. Deinde cum aliorum superiorum Regum, tum SIGISMUNDI I. mansuetudinis, clementiæ, & patientiæ exempla, in similibus vel aliorum erroribus, vel excessibus commemoravit. Nec præterijt & SIGISMUNDVM AVGVSTVM; Iulij etiam Cæsaris & Caroli V. meminit, qui proditorum & hostium suorum literas à suis interceptas, ad se verò allatas ne introspicere quidem sustinuerunt; sed vel eis, à quibus vel quibus erant missæ, reddi & tradi curaverunt; vel ipsis mortuis, ignibus corripuerunt. Et plura alia similia exempla adduxit. Hanc sententiam Sulicovij, clementem & benignam multi secuti sunt, ceteri dixerunt, procedendum esse hoc in negotio diligentius.

Rex his auditis tertio rogabat Senatum, ut sententias dicerent: Archiepiscopus permansit in sua sententia. Tandem quæsitum, an accersendi aut citandi essent? Archiepiscopus Leopoliensis accersendos; Cracoviensis Episcopus citandos esse suaserunt, ceteri variè varia proferebant, prout cuiq; visum erat.

Itaq; Christophorus & Andreas Zborovij, ad futura Regni Comitia mandatis criminalibus ad instantiam Instigatoris Officij Regni citati sunt, Comitia autem ad futuram hyemem *Anni Domini 1587.* indicta, quæ fuerant STEPHANO Regi ultima. Zborovij ingeminata. Domus suæ vulnera, magis exulceratis animis ferentes, & nihil moderari passim præferentes, collecti amicorum familiarium, militumq; non mediocri manu, ad Comitia Regni sese accingere (funus Fratris decollati Samuelis in mediam Ordinum coronam, cum filijs parvulis & pictura quadam, serieq; rei miserationem, moturæ adducere, perhibebantur. Igitur Rex ex Lithvania septus numerosiore milite, & Cancellario cum non paucis copijs ei ante Varlaviam occurrente, ad Comitia ingressus est. Archiepiscopus Gnesnensis etsi se Lublini absentem à Rege his litibus intricatū

indignè ferebat: tamen in omnia paratus, quæ pro Reipub: salute sibi, aut ferenda aut præstanda essent, etiam advenit.

Jam verò fere omnibus locis Regni, in quibus Comitia Terrarum seu Palatinatum præcedere solent, gravissimè tumultuatum fuit. Præsertim Russiæ in Conventu ad Visnijam habito; Prosovicijs, & in Palatinatu Siradiensi. Citati fuerunt, ob turbatum Russiæ Conventum Stadnicij, Zmigrodenses ad iudicium Regis: sed Archiepiscopo Leopoliensi deprecante, ne Rex viriusq; partis culpam, cuius is spectator esset, alteri impingeret, ab altera transferret (quæ in re etiam Archiepiscopum Gnesnensem sedulum astipulatorem habebat) citationes illæ criminales, quæ in Comitijs Regni iactabantur Nuntijs Terrestribus condonatae fuerunt. Post Regis ad Comitia ingressum, diebus aliquot interiectis, Andreas & Christophorus Zborovij, cum Stanislao Comite Gorcano Palatino Posnaniensi venerunt, quos Ioannes Zborovius Castellanus Gnesnensis antecesserat, tum ut Regis Fratribus offensi gratiam quæreretur, tum ut Senatorum & Nuntiorum animos sibi devinctos redderet, & fratrum suorum infelici causæ fautores conciliaret.

Inchoatis igitur Comitijs, & propositione eorum, quæ in consilium venire debebant nomine Regio facta, dictisq; à Senatu sententijs, & Nuntijs Nobilitatis ad sua tractanda remissis, causa Zboroviorum valvis præfixa. Christophorus voce præconis de more, ter, quaterq; accersitur. Instigator, accusatores, causidici, testes, munimenta, literæ, comparantur. Arx tota intus & exterius armatis repletur. In Senatu ipso Rex suis; Cancellarius, Marechalculus, Palatinus Posnaniensis, quisq; suis à tergo, vallabantur. Archiepiscopus Gnesnensis Regni Primas, salutis suæ, & Fratrum Episcoporum curam non deferens, suos licet inermes, adstare voluit. Nova & hactenus inusitata in Poloniæ Regno iudicii forma & facies apparebat: Nuntij Nobilitatis, cum rem tanto conatu & studijs partium intendi, & de libertatibus suis, illo, Regis cum subditis in causa propria iudicio, agi viderent, omnes illi tali iudicio præsentem adesse contendebant, quibus cum responderetur, ad eos Iudicia Capitalia non pertinere: tamen, ut & ipsis æquitas iudicii Regi plana esset & constare possit, vel omnes, vel aliquos, ab ipsis electos, qui Iudicio adessent, Rex admittendos censuit. Ita liberum fuit Nuntiis Equestris Ordinis, vel omnibus, vel qui vellent adesse. Non defuerunt sibi Zborovij in causa & casu suo tam gravi, & omnes Senatores, quorum æquitati confidebant, præsertim Archiepiscopos conveniebant. Igitur Gnesnensis,

Leopo-

Leopolienti adhibito, sapius Regem adibant, ut se ad clementiam daret, ab eo impetrare volebant. Neq; Rex admodum difficilis fore videbatur, quin, si confessionem facti audisset, ac eius poenitudine reos duci animadvertisset, cum eis benignius se processurum reciperet: Joannes ipse Zborovius Castellanus Gnesnensis, iudicio interveniens oratione demissa Regem allocutus est: ne, misertus Familiae, de suis Antecessoribus, totaq; Repub: bene & fideliter meritis: cuius etiam in seipso fidei aliquod argumentum ipse perspexisset, eius reliquias opprimi, & pessum ire, pateretur. Si quid peccatum aut aberratum esset à Fratribus, ætati & imprudentiæ, non autem malignitati tribueret. Nunquam Zboroviorum in Patriam, in certam, aut suspectam fidem fuisse; nunquam id in gente Polona, fida & candida à sæculo auditum esse, quod machinationis ullius in suos Principes, aut Remp: Nobilium quisquam accerferetur. Si Frater Fratri privatas literas scribens, dolorem aliqua ex re conceptum, illi aperuerit, non continuo vim conspirationis, verba doloris habere; non statim perduelles habendum utrumq; non statim reum agendum aut peragendum. Ecce illos adesse, gratiam illis, & misericordiam querere, favorem & patrocinium Senatûs implorare; iudicio cum Principe nolle contendere, satis jam poenarum à Familia sua luitum esse, cum Frater suus sine capite iaceat, qui si quid deliquisset, quod ipse non excusaret, ad Iudicium tamen Regis & Senatûs in Comitibus potius asservandum, & non privatim in illum animadvertendum fuisse. Sufficeret jam sanguis unius, & ad hoc vulnus omnium non adderentur plura. Jam cætera se patienter laturos, & DEO, ac iniquis fati suis, aut etiam peccatis acceptum laturos.

Ad quæ verba Joannis Zborovij obortæ sunt, & Senatui universo & Nuntiis Terrarum lacrymæ, ita: ut gemitus multorum audirentur. Quâ tamen comploratione pene publicâ, non solum nihil motus, sed etiam suboffensus Rex visus erat.

Perstante igitur in sententia Rege, causâ in iudicium introducta. Patroni etiam, amici & affines Zborovij in conspectum prodierunt: cum quibus erat Stanislaus Sandivogius, Czarnkovius, & Jacobus Niemojovius Vir facundus, & magnæ apud Nobilitatem authoritatis. Qui ut Instigatoris Rzeczyccij accusationem adversus Christophorum Zborovium attentâ aure excepit, præfatus se, non ut advocatum, sed amicum citati in medium prodijisse, & ne ob id, malam Regis gratiam iniret precatus. Omnia quæcunq; ad causam Zborovij sustinendam: & Regem aut placandum, (quod quidem vnicè

studebat) aut reum iudicio capitali emancipandum, pertinere iudicabat, de foro, delatore, citatione, evasione iuratoria, & alia id genus juris remedia adhibebat. Duravit hoc iudicium non paucis diebus; & quæ Niemoiovius inducebat, decretis Regijs, tanquam causa diffugij præcidebantur. Non desisteat Archiepiscopus Gnesnensis & Leopoliensis Regem pro Zborovijs, singulis fere diebus adire & precari. Sed & Nuntij Nobilitatis magna ex parte Zboroviorum causæ faventes, per Kasimirsium Privilegium ALEXANDRI Regis Poloniae, quo is actionem Regis cum Nobili certis terminis circumscripserat. Contra afferebatur, illud iam obsoletum & antiquatum esse. Et cum post multas & varias disceptationes, de eo Senatus fere omnis consentiret: Nuntijs etiam, Regis & Senatus nomine Archiepiscopus Leopoliensis, Castellano Vlnensi, Palatinis duobus & Castellano Podlachia ita satisfecit; ut & Nuntij in ea declaratione acquieverint, & concordēs ad Senatum accedere essent parati, sed in crastinum à Rege ipso dilato, neq; otio nonnihil postea variarunt. Post multas utrinq; iudicii ventilationes, & nullo iam subsidio Christophoro Zborovio relicto, de salvo conductu Joannes Zborovius Regem & Senatum interpellat, quod etiam ab initio fecit, quem Rex in scripto concessit, modo ut se sisteret iudicio, integrum illi fore, accedere & recedere usq; ad sententiam definitivam. Salvus conductus, ob Regis integritatem, ut verbis ita rebus validus, & nulla ex parte suspectus videri poterat: Amicis tamen Christophori ideo non satisfaciebat, quod plenam recedendi facultatem non exprimebat, & sententiam ita accelerari timebant, ut ei post unicum accessum amplius vi literarum salvi conductus facultas recedendi esse non possit. In his tractatibus, quidam familiaris Christophorum Zborovium adit & tanquam rem certam cognoverit, etiam si salvum conductum Regis habuerit, cum in media Arce antequam ad Regem accesserit, obtruncatum iri asseverat. Id à Rege negotij aliquibus datum esse, quod falsum omnino omnibus bonis visum est. Quare Christophorus nihil moratus, quale de se iudicium fieret, summo mane cum non vulgari suo & amicorum comitatu, animo ferociente discessit, & se in Moraviam contulit, quod Archiepiscopus cum lateret, ad Regem ingressis & adhuc pro Christophoro deprecantibus, & poenitentiam eius pollicentibus, ipse Rex eum iam nec sine declamationibus recessisse, retulit. Et sic in Senatu cum in alijs aliorum tum in eadem causa, uti ius dictabat, processum est, testimonia producta, audita, iuratum est, multa lecta, ingesta etiam historia Salustiana,

na, de Catilinaria coniuratione magno auditorum tædio, ex scripto recitata, Niemoiovio jam patrociniū deponente, advocatis iam fessis Palatino Posnaniensi adhuc utcunq; facti in excusante, postea tamē absente & in hospitio se recludente, quod tamen Archiepiscopus Leopoliensis, pro sua cum illo amicitia graviter in eo reprehendit. Res Christophori desperato loco esse caperunt. Præcipua quæ illi obijciebantur, fuerunt: conspiratio in necem Regis, quæ tamen ex literis ipsis, quæ publicè lectæ sunt, non satis clarè constabat; quam tamen Samuelis Zborovij ipsemet ante necem, omnis culpæ in Christophorum reiectæ confessione Instigator confirmabat. Item communicatio consiliorum cum Moschorum Duce, in Vrbe Lubeca contra Regem facta, & testimonijs quibusdam comprobata. Quin etiam puncta quædam à Moschico Nuntio accepta, & alia quædam, inter quæ, & insultus eius in Archiepiscopum Leopoliensem cum Crotosio, dum apud Imperatorem Nuntios Regni agerent, commemoratus fuit: Archiepiscopus Gnesnensis & Leopoliensis, tum Nicolaus Mielecius Palatinus Podoliæ, Regem ad Paternam & clementem correctionem à severiore animadversione in omnibus sententijs suis leniter avocare nitebantur: cæteri Senatores, ut quisq; vel in Cancellarium, vel in Zborovios erat affectus, ita sententiam suam dicebant, plures tamen in Regis & Cancellarij partibus erant, præsertim posteaquam Christophorus se à Comitibus subduxisset. Itaq; ejus contumaciâ ab Instigatore probatâ convictus eorum quæ illi obijciebantur, honore multatus est, octo fere Nuntijs Nobilitatis decreto illi obnuntiantibus, quod ante eum diem nunquam decreto Regio factum est. Comitibus tempore ipso à lege præscripto finitis, homines exasperatis animis domos quisq; suas reperierunt. Cardinalis Bolognetus Summi Pontificis Legatus, de jurisdictione, de decimis causam Spiritualium in iisdem Comitibus defendens, infectis & imperfectis rebus Romam redijt. Causa Andreæ Zborovij Curia Mareschalci, nam & is citatus erat, in suspenso relicta fuit. Rex verò, nè quid Christophorus Zborovius exul ex Germania turbarum daret, Cracoviam ad quam sciebat Zboroviorum parentelas esse se contulit, & jus Civibus dicebat, & negotia Transylvanica tractabat. Postea in Lithuaniam discessit, & cum bellum Moschoviticum mente agitaret, Andream Bathorem Nepotem suum Cardinalem, Romam ad Sixtum Quintum Pontificem designat, & per eum de belli Moschovitici rationibus cum Summo Pontifice confert. Qui Summus Pontifex quanti Regem STEPHANVM faceret, cum alijs rebus per Oratorem eius,

Sulicovium Archiepiscopum Leopoliensem (qui cum professione obedientiae nomine Regis & Regni ad eum Summum Pontificem missus erat) tum verò luculentissimo subsidio per Cardinalem illi ad exitum belli Moschovitici promisso abundè declaravit. Fuit jam *Annus Domini 1586.* quo & Rex ad futuri anni initium Comitia Regni Varlaviam indixerat, in quibus Andream & Balthasarum Nepotes pro Incolis Regni suscipiendos procurare intendebat, sed interea morbo correptus, quarto die postquam agrotare cæperat, sub ipsos fere Palatinatum Conventus, è vita *Grodna die 12. Mensis Decembris* migravit. *Hæc ex Sulicovio paulò longius desumpta sunt, sed lectori ut spero grata fore pro informatione.* Nunc ad inchoatam rem in similibus de electione Regis redeundo, quid in Conventu Andreovienſi, & successive factum fuerit, ex volumine legum & Constitutionum adferre libet. Et imprimis successerunt.

L I T E R Æ S I G N I F I C A T O R I Æ
De Electione Reginae Infantis in Reginam Poloniae, &
Serenissimi STEPHANI BATHORI, Transylvaniae
Principis in Regem Poloniae.

NOs Proceres Regni, & Nobilitas ex omnibus Palatinatibus congregati, huc sub Varlaviam pro electione Regis legitime indicta, ad notitiam omnium & singulorum deducimus. Quia memores muneris & officij nostri in hoc loco iuxta jura & libertates nostras præscripto, accomodando se concordiae & amoris Fraternalis, super quibus Respub: nostra consistit, de communi consensu, & concorditer talem in Regem eligere volueramus, ex quo, & defensionem, & iustitiam optimam habere possemus: cum Monarchiae, & Imperia omnia in his fundantur & conservantur. Quæ omnia præ oculis habendo, accepimus eiusmodi propositum inter nos (Divino consilio nos conformando) ut ex Gente nostra possemus aliquam personam in Regem eligere: cum extraneus, nec Rempub: nostram regere, nec officia Regia sua, tam facile posset expedire, sed quia nonnulli ex Senatoribus, & ex Nobilitate Regni & M. D. L. contra hæc desideria & vota nostra, quæ nullas factiones, & practicationes inter se continebant, promovebant ex Domo Austriaca, vel ipsummet Imperatorem; vel Archiducem Ernestum, & nonnulli Archiducem Ferdinandum: Videndo quod ex tali electione maxima pericula Regno

Regno & Reipub: imminerent, id parti adversæ sæpius exposuimus, & omnibus alijs omiſſis, hoc in consideratione habuimus. Quòd eligendo Regē de Domo Austriaca, molem belli Turcici traxissemus; & quòd absq; dubio exnunc bellum indiceret nobis, maximè; quia pacta & fœdera cum illis habuimus, in quo Cæsar Turcarum, per Czausum & Taranovium nos aliquoties monuit: & Nobilitas Terrarum Russiæ, assiduis precibus nos fatigavit. super quibus multum temporis à nobis consumptum est, credendo, quòd difficulter ad hanc concordiam perveniri posset, nam & per scriptum, & per Episcopum Płocensem (nolendo ipsi os ad os loqui, respectu cuius multoties requisiti, fueramus) vt nominarem personam hanc ex Indigenis, quoniam & pars adversa nominaverat Candidatos suos. Itaq; ultra spem nostram, gratiâ Divinâ adjuvante, intra paucas horas in duas personas, hoc est Palatinum Sandomiriensem, & Palatinum Bełzensensem concorditer consensimus. Et propter citiorem expeditionem & concordiam, cum hac nominatione nostra Candidatorū, missim⁹ vnum ex illis, vt quem magis proficuum Reipub: intelligerent, in Regem eligerent. Sed hæc nominatio nostra, minus grato animo à parte adversa accepta fuit, sed pertinaciter Candidatum suū Imperatorem deferere noluerunt: & Nos invitos interpellarunt, & adduxerunt, vt ob bonum Reipub: ad conservandam mutuam concordiam, pro finali Candidatum nostrum deferere debuerimus: cum nullus Candidatus, in diviso Regno, possit Rempub: optimè & pacificè rerere. Itaq; ad partem adversam misimus, vt etiam illa præter Candidatum ex Domo Austriaca nominaret, cum declaratione, quòd & Nos parati erimus cum suffragijs nostris ad electionem illius accedere. Verum hæc omnia pars adversa surdis auribus audiebat, siquidem & 12. Decembris, ex loco à jure designato pro electione Regis, & in quo Oratores Candidatorum & Principum externorum solent audiri, & alia negotia publica tractari, missis ad Nos Dominis Palatinis Sandomiriensi & Podoliæ, vnâ cum Domino Mareschalco Regni, & nonnullis Castellanis Russiæ ad locum disſitum à nobis se interea contulerunt, militibusq; externis se muniverunt. Illustrissimus quoq; Archiepiscopus Gnesnensis, eo tempore, quo Dominus Mareschalcus Regni cum alijs advenit, & conferentiam cum Nobis habuit. Maximilianum Imperatorem Romanorum, post horam & tempus in Comitijs electionis descriptum in paucis factionis suæ, in Regem nostrum nominavit. Cui nominationi, ibidem instanti multi se se opposuerunt. Ex quo dolore & temerario progressu,

gressu, qui nobis Equestri Ordini, & DD. Senatoribus Regni illatus est, qui in eadem sententia in nullam personam ex Domo Austriaca consentiebant, sed nobiscum concordēs fuerunt, considerando, quod eiusmodi factum sit contrarium libertati, facta protestatione coram DEO & vniverso mundo, quod hæc discordia non ex Nobis oriatur, initis salubrioribus consilijs ne liberam electionem Regis Nobis & Posteris nostris amitteremus, misimus ex eodem loco privilegiato è medio Nostri ad partem aduersam, vt memores sint conscientia, & cum videant privilegia libertatis rumpi, sese opponere velint; & quod de aliqua nominatione Regis scire nolumus, vti contra Statuta, leges, privilegia libertatis, & in detrimentum Reipub: facta, nec eam agnoscere & comprobare velimus. Misimus etiam ad Oratores Cæsaris, ne distractum & diuisum Regnum, cum detrimento libertatum nostrarum, ad conservationem totius Reipub: & totius Christianitatis pacem manutenendam, deferant. Sed & hoc medium apud partem aduersam in tanta calamitate nihil profecit. Vnde denuo recursum fecimus ad Candidatos nostros, vt vocem Dei, quæ per ora hominum concorditer exivit audiant, & vnus illorum diadema Regni sibi imponi patiatur, nec vocationem ex Spiritu Sancto proveniente contemnant. Quæ vota & desideria nostra nullus illorum acceptare voluit, offerendo vitam suam in alijs negotijs Reipub: Itaq; Nos volendo libertates nostras conservare, elegimus in Reginam Serenissimam Annam, ex Progenitoribus de Reipub: nostra bene meritis natam: addito ipsi pro marito Stephano Bathorio Palatino Transylvaniæ, & non alio, quem exnunc in Regem Poloniæ & M.D.L. & Provinciarum annexarum eligimus & nominamus, hominem (qui vt ex relatione gentis suæ habemus, domi, forisq; strenuus est) & multa cum illo accedere Regno possunt, siquidem Russicæ Terræ ex illa parte securæ remanebunt; & aliquis alius à proposito suo supersedebit, si aliquid contra hoc Regnum nostrum moliri velit: & sic ordo & negotia Reipub: per eiusmodi personam magnis donis à DEO qualificatam absq; dubio reflorescet. Quæ studia nostra Serenissima Anna, & voluntatem tam Senatorum multorum, quàm & Nobilitatis grato animo accipiens, se & omnia sua in manus Dei, & tutelam Senatorum reddidit. Jam itaq; omnia ex ordinatione Divina fieri videndo, misimus Legatos nostros ad Dominum Palatinum Transylvaniæ, vt labenti Reipub: nostræ in tempore succurrat: & ad Regnum absq; mora veniat, conditionibusq; omnibus satisfaciatur, iura omnia in genere & articulos, in electione

prima

Prima sub Varavia conscriptos juramento confirmet, & si in Comitibus Coronationis suæ opus esset, idem præstet. Penes quem Regem nostrum concorditer electum & vinctum Dei stare, obedientiam, juxta jura & libertates nostras eidem præstare, sub vita, honore, juramento & fide nostris promittimus; dignitatem & securitatem eius, ut decet Polonos erga Regem suum, tueri spondemus. Et pro maiori & firmitate effectui & executione præmissorum omnium Convētum *pro die 18. Ianuarij Anno proximo sub Andreovia constituimus*; pro quo omnes & singuli ex singulis Terris & Provinciis more bellico & militari venire tenebimur: declarando, quod omnes & singuli firmiter stabimus contra illos, qui detrimentum & jacturam libertatis nostræ procurare voluerint, & vnum cum nobis sentire noluerint: aut aliquis Princeps externus, sub aliquo prætextu, coronam aut Regnum occupare, nobis vim inferre auderet. Hoc etiam addito, ut hunc Convētum nostrum sub Andreovia destinatum, Comitola in locis consuetis præcedant, idq; ad eum finem, ut de tanto præiudicio & violentia Legibus & Privilegiis nostris ab Illustrissimo Archiepiscopo Gnesnensi facta, sufficientem informationem omnes habeant, & de hoc Convētu nostro Andreoviensi omnibus innotescat. Itaq; per Deum rogamus, & ex officio nostro Fraternaliter omnes hortamur, ut quilibet Nobilium, in persona sua sentiendo talem violentiam libertatibus nostris illatā ad eundem Convētum, sub pœna in iisdem Comitolis statuenda veniat, exceptis Palatinatibus Podoliæ, Volyniæ & Bracłaviæ, qui ob pericula ibidem imminētia per Nuntios & Deputatos suos compareant. Tempus horum Comitiorum particularium in iisdem literis significatorijs unicuiq; Palatinatui & Terræ præfixum est. Et quoniam in tanta multitudine Senatorum & Equestris Ordinis in longum tempus iret, si singuli has literas significatorias subscriberent, & sigilla apponerent, deputati sunt, tam ex Senatu, quàm & ex Equestri Ordine, concedendo fidei illorum, ut illi nomine cuiusq; Palatinatûs sui easdem literas subscriberent, sigilloq; proprio munirēt, quod & factum est. Quæ literæ significatoriæ electionis Annæ in Reginam & STEPHANI BATHOREI in Regem Poloniæ, tum & Confæderationis generalis Ordinum Varaviensis, *die 15. Decembris Anni 1575.* in loco solito electionis sub Varavia per Senatores & Equestrem Ordinem seu alias totam Rempub: Regni Poloniæ celebratæ, manibus Deputatorum proprijs subscriptæ & sigillis munitæ, ad Officium & Acta Castrensis Capitaneatûs Cracoviensis oblata & inscriptæ sunt, ut videre est in

volumine Constitutionum, à fol: 230. cum sequentibus.

Tandem in Conventu prædicto generali Andreoviensi literæ vniuersales, respectu defensionis & pacis publicæ die 28. Mensis Ianuarij conscriptæ sunt, & manibus Deputatorum vt supra subscriptæ & sigillatæ, ad Acta Castrensia Cracoviensia feriâ quartâ post Festû S. Dorotheæ Virginis proxima Anno Domini 1576. per Generosum, Dominum Andream Firley de Dambrowica, Capitaneum Sandomi-riensem Deputatum oblatae sunt, & ad instantiam eius nomine totius Conuentûs Andreoviensis in Actis Officij eiusdem Cracoviensis inscriptæ sunt, vt videre est in volumine Constitutionum. fol: 235. cum sequ:

Literæ Constitutionis Conuentûs generalis Regni sub Andrzejowo respectu defensionis communis.

NOs Proceres Regni tam Spirituales quàm Sæculares, & vniver-sus Equester Ordo, ex Palatinatibus omnibus huc sub Andrzejowo congregati, ex assignatione temporis & loci in electione Var-saviæ Serenissimi D. Stephani Bathorei Palatini Transylvaniae in Regem Poloniae & Magni Ducatus Lithuaniae; similiter & Serenissimæ An-næ in Reginam Poloniae & Vxorem prænominati Serenissimi Ste-phani: Volentes exemplo Maiorum nostrorum conservare libertates nostras, & maximè hanc, quæ est fons omnium libertatum nostra-rum, hoc est liberam electionem Regis; contra quam inventi sunt, qui eam sibi solis & officijs nonnullis suis, contra ius scriptum evi-dens, & contra voluntatem maioris partis Senatorum Spiritualium, & Sæcularium, tum quasi totius Nobilitatis appropriare voluerunt. Hinc nolentes esse degeneres Maiorum nostrorum, scientes quoq; officium nostrum Nobilium, & volentes posteris nostris, sanguine, labore, immensis sumptibus acquisitas libertates relinquere, defensi-onem communem tali modo constituere, necessitate stimulari debu-imus. Et hoc considerando pericula tam ab externis, quàm internis hostibus Reipub: nostræ, quibus sub hoc tempus aliter certius & se-curius prospicere, & illis pro necessitate, alio modo occurrere non potuimus, nisi generali expeditione bellicâ totius Nobilitatis, quam-juxta consuetudinem & ius commune, benevolè suscipimus, & de-cernimus pro hoc solo tempore. Et quoniam tempori & necessitati accomodare nos debemus, à consuetudine & iure scripto pro hac vi-ce recedimus, id est quia has literas nostras, & constitutionem con-corditer à nobis factam, pro duabus literis Restium alias **Wici** ha-bere

bere volumus, expectando jam parati, tertias à Dominis Palatinis, & ubi Palatini defunt, à Dominis Castellanis. Quodsi in aliquo Palatinatu præfati Dignitarij, Regi legitimè & liberè electo, contrarios se demonstraverint, & consequenter muneri & officio suo satisfacere noluerint: tunc Nobilitas illius Palatinatûs, congregata in vnû locum, vigore huius Constitutionis & ordinationis nostræ, liberam facultatem habebit eligendi è medio sui vnâ personam dignam, & ad exequendum munus illius Dignitarii idoneam.

Quilibet itaq; Dignitarius seu Officialis, qui vel iam hoc officium antea gessit, vel illi hâc constitutione & ordinatione, impositum fuit, tenebitur, vt ad denuntiationem Dominorum Ducum Exercitûs infra specificatorum, per vniuersales literas suas, quæ more literarû Restium debent transmitti & publicari, tempus Palatinatui suo competens statuât, quod sufficeret ad sistendum se in illo loco, in quo necessitas Reipub: exigeret.

Quam expeditionem generalem bellicam omnes, prout quisq; tenetur, in bello servire, obeat, sub pœnis in Statutis de expeditione bellica latis.

Nunc autem, quilibet Palatinus vnum è medio sui ad latus Dominorum Ducum exercitûs constituat, per quem Domini Duces, de periculis omnibus, certiores facere possint prænominatos Dignitarios & Officiales. Quæ tamen expeditio generalis bellica Nobilitatis non debet fieri, nisi in extrema necessitate Reipub: siquidem milites, tam pedites, quàm Equestres maiore ex parte iam conducti sunt & conducentur, aduentusq; Serenissimi Regis electi breui tempore speratur.

Et cum videamus Rempub: nostram in tam magno periculo esse positam, quod habeat hostes non tantum externos, sed etiam internos & domesticos, contra quos (si à malevolentia sua non resiliunt, nec inclinabunt in partes nostras) tantò magis invigilandum Nobis est. Tum idem; quia expeditio hæc generalis bellica Nobilitatis requirit, vt milites conducantur ad custodiam & securitatem Exercitûs; tum si aliqua necessitas accadat, quæ absq; expeditione generali bellica Nobilitatis non posset expediri, hâc Constitutione nostrâ ordinamus, vt ex quolibet Palatinatu, tam ex contributionibus, quàm ex pecunia, quam Serenissimus Rex electus in necessitatem Reipub: iuxta promissionem Oratorum suorum quàm primùm mittere debet, milites in servitium Reipub: conscribantur, prout iam eiusmodi servitium susceperunt & suscipiunt. Et modò exnunc qui-

libet Palatinatus nominare debet personas, & numerum, qui hoc servitium bellicum statim suscipere velint, et si in defectu pecuniæ promissæ, necessitatem Domini Duces viderent, debent procurare, ut ex hac pecunia conducantur milites. Lustrum itaq; horum militum qui iam sunt parati, statim hic Cracoviæ coram Dominis Ducibus fiat. Palatinatus autem isti, qui milites suos conductos non possunt nunc præsentare, intra tres septimanas præsentent, & in loco per Dominos Duces assignato eisdem statuunt, Ad quod lustrum Domini Duces debent Præfectos suos assignare & constituere. Nos autem omnes, qui ad hunc locum convenimus, spondemus nobis, exnunc versus Cracoviam ire, ad obviandum periculis illius loci, cuius maxima consideratio debet esse; ita tamen, ut homines minùs necessarij non diù ibi morentur. Domini autem Duces DEO Adiutore, tenentur securitatem Reipub: ex omnibus partibus juxta prudentiam & dexteritatem suam prospicere, ne hostis tam internus, quàm externus Rempub: corrodat; præter hos homines, & loca, qui & quæ sunt, aut erunt, sub regimine, & directione Domini Ducis Campestris.

Ad quod quidem officium pro hac vice sola, in tali necessitate Reipub: virtute totius Reipub: vnanimiter constituimus Dominum Stanislaum Grabia de Gorka, & Dominum Stanislaum Cikowski Succamerarium Cracoviensem, quorum prudentia dexteritas, generis nobilitas omnibus & singulis nota est, spem bonam habendo, quòd illi ex munere hoc sibi concredito, pro amore erga Patriam, curam & sollicitudinem subire, imò si necessitas postulaverit, etiam sanguinem suum effundere non detrectabunt. Pro quo à nobis omnibus gratitudinem, à Serenissimo Rege electo præmium, promoventibus, Senatu & Nuntijs Terrestribus, in Comitijs proximis Coronationis referent. Similiter & isti, qui nunc pro amore Patriæ, vitæ & bonis suis non parcant, in manus & fidem Reipub: quæ illos non fraudabit, accedente curâ Dominorum Senatorum, & commendatione DD. Nuntiorum Terrestrium, indubitatum præmium recipient.

Salarium militi Regni, pro quolibet quartuali anni, pro vno equo, viginti florenos Polonicales; militi pedestri pro quolibet quartuali anni, decem florenos assignamus. Qui autem haberet longam bombardam, Domini Duces Exercitus determinabunt quale stipendium habere debeat, Dominis autem Ducibus ad hoc negotium electis, pro salario, cuilibet illorum quatuor millia florenorum tam ex Thesauro Regni, quàm ex pecunia à Serenissimo Rege electo promissa, assignamus.

Et quia

Et quia multi reperiuntur, qui pecuniam respectu servitij bellici accipiunt, ideo ex officio suo, sub tempus expeditionis generalis bellicæ totius Nobilitatis, quilibet illorum tenebitur **przy poźcie swoim/ drugi pozet stáwić/** & id Dominis Ducibus denuntiare.

Nolendo quoq; homines difficultare, & ad damna adducere, aut in judicijs procrastinationem & moram facere, constituimus hoc, ut contra milites servitium bellicum Reipub: subeuntes, citatio eum termino sex septimanarum ante terminum ponatur, pro quacunq; injuria ad iudicium competens, præter, si respectu debiti ad inscriptionem seu chirographum citaretur: pro quo Dominus Dux ex Præfecto, Præfectus ex Cōmilitone administret justitiam.

Item, ad quem locum milites, pro necessitate Reipub: ex dispositione Dominorum Ducum, venient, in illo loco victualia, & aliæ res, non maiori pretio, quàm ante adventum illorum vendebantur, vendantur, Dominus Palatinus vel Castellanus illius loci prospiciat. Isti autem milites, juxta pretium & valorem constitutum, tam victualia, quàm alias res emant, neminem compellendo, ut hoc illis respectu stationis detur. Domini quoq; Duces stationes militibus assignent, nullo discrimine personarum servato.

Pro conditione autem istius militis, & solutione stipendij (prout superius præmissum est) non parcendo sumptibus nostris, ob bonũ commune & conservationem integritatis Reipub: & Patriæ nostræ charissimæ, tum libertatum nostrarum, consensimus omnes in contributionem, quæ in Comitij electionis Regis Varsoviæ fuit constituta (quam præsentis nostro Conventu confirmamus & approbamus) qualis Lublini in Comitij generalibus Anno 1569. fuit constituta, eiusmodiq; Constitutionis literas vniversales in omnibus approbando, volumus: ut Exactores à Nobis deputati, juxta tenorem illarum se gerant, tam in exactione, quàm in alijs ibidem expressis. Nihilominus, habendo respectum justum in Fratres nostros, qui hisce temporibus in Terra Russiæ, Podoliæ, Wolyniæ, & Belzensi sunt depopulati: omnes tales, quorum bona notabiliter sunt depopulata & devastata: à contributione præsentis liberamus.

Exactio autem harum contributionum debet inchoari feriâ secundâ proximâ in quatuor septimanis: solutio autem debet fieri in spatio duarum septimanarum; quoniam pro solvendo stipendio militibus id necessitas expostulet, ut quàm primùm pecunia congregetur.

Ducillarum proventum liberum erit Exactoribus, locare in Ci-

vitatibus juxta antiquas quietationes. Justum enim est, ut Civitates videndo tantam necessitatem Reipub: quàm primum, juxta antiquas quietationes persolvant, & postea paulatim exigant. Quod ut fiat, Domini Exactores omnem diligentiam adhibeant, & eandem contributionem eo modo & ordine (ut supra specificatus est) fideliter & justè ab omnibus exigant, & non in aliud, nisi pro necessitate moderna Reipub: convertatur.

Calculus eiusmodi exactionis, Domini Exactores, vel eorum Successores in Comitijis proximis, coram Senatoribus & Nuntiis Terrestribus deputatis, tenebuntur facere. Excipiendo hos Palatinatus, qui sibi harum contributionum distributionem liberam, & electionem Exactorum in Comitiolis suis (prout Palatinatus Ravensis, Breitenensis, Inowladislaviensis, Terra Dobrinensis, Palatinatus Lancienensis, Bescensis & Podlachia) reservarunt.

Insuper ordinamus, ut retenta omnium contributionum præteritarum, quæ pro necessitate Reipub: tam vivente SIGISMUNDO AVGVSTO defuncto Rege nostro, incipiendo ab Anno 1569. Lublini in Comitijis generalibus, quàm post mortem illius tempore Interregni laudatæ, à tempore moderno, ad proxima Comitia Coronationis Regis Nostri electi omnes retentores, in toto, juxta præscriptum literarum universalium præteritarum, ad manus Domini Thesaurarii Regni, reddere, & effectualiter exsolvere sub pœnis in iisdem literis universalibus expressis & descriptis, tenebuntur. Et hoc ideo, ut in una Reipub: omnes viventes contribuamus, & eidem serviamus. Exactores autem, qui ad hoc usque tempus neglexerunt reddere, ad iudicia Castrensia hæc, sub quibus manent, absque vlla mora, & post publicationem harum literarum nostrarum universalium, ad manus Dominorum Capitaneorum, tenebuntur reddere, ut intra hoc tempus Coronationis Regiæ, juxta tenorem in literis universalibus, super illis executio fiat.

Iidem Exactores & successores illorum, cum restis, & numero contributionum, non expectando ad citationem, sed satisfaciendo ordinationi huic modernæ unanimiter factæ, tenebuntur in Comitijis Coronationis futuræ comparere, & calculum coram Domino Thesaurario & Deputatis tam ex Senatu, quàm & ex Equestri Ordine facere. Et ad maiorem fidem & certitudinem horum omnium, sigilla horum, qui ex quolibet Palatinatu deputati erant, apposita sunt cum subscriptione uniuscuiusque Deputati manu propria. Actum & datum in Conventu generali Andreiorviensi die 28. Mensis Januarij. Anno Do-

no Domini 1576. Quæ literæ ad Acta Capitanealia Cracoviensia erant oblata, feriâ quartâ post Festum S. Dorotheæ Virginis proximâ Anno Domini 1576.

Tandem subsecuta est Confœderatio Electionis STEPHANI in Regem Poloniæ, prout in volumine Constitutionum fol. 239. videre licet, tenoris sequentis:

NOs Proceres Regni tam Spirituales quàm Sæculares, qui in personis nostris huc convenimus, nostro & Collegarum nostrorum, qui per literas, suam absentiam excusando, Ordinationem Varsoviensem circa electionem Regis approbando, & consilium respectu ulterioris progressus denuntiando, & omnibus constituendis per Nos assentiendo, miserunt, & totus Equester Ordo ex omnibus Palatinatibus Regni; ordinem quem in hac difficultate Reipub: fecimus, omnibus & singulis ad notitiam deducimus per articulos infra scriptos. Imprimis agnovimus hoc & agnoscimus Fratribus nostris charissimis, qui Varsoviæ de libertate omnium nostrorum communi **zâo parli** quod Conventus iste noster Andreeviæ per literas univ ersales indictus fuit & est ex magna & repentina necessitate constitutus, sicut idem in omnibus Conventibus particularibus Palatinatum laudatum & approbatum est. Per quam indictionem Conventus, non solum nihil juribus, libertatibus nostris derogatum est, sed quoq; pro validitate & corroboracione illarum multum additum est. Existimando & fatendo id esse legitimum, quod pro salute Reipub: fit, quæ ipsa hominibus & temporibus mandat, & regulam facit, quibus Fratres nostri, qui huc ex iustis causis & rationibus non venerunt, non solum non offenduntur aut ægrè ferent; sed etiam nobis & posteris nostris gratias agent, dum libertas communis conservabitur. Et nos qui huc convenimus, non tantum agnovimus iustum & necessarium, sed Deo gratijs actis, qui hoc cordibus illorum infudit, ut ad nos se referrent laudamus, gratias agimus, & posteris nostris id mandabimus, ut Dominationibus illarum, pro hac gratia, cura, labore, quem in conservacione liberæ electionis Regis subierunt, omnem gratitudinem exhibeant.

Agnoscimus, quod DEVS Omnipotens Nos diversis interpretacionibus punivit, & iuste pro peccatis nostris, nihilominus quod in gratia sua, non in iracundia nos visitat, inde signum sumimus, quod tantam multitudinem nostram ad sananda nociva vulnera repente &

cum tanto studio prout videmus, per hoc medium, quo nobis melius & voluntati eius accomodatius adinveniri non poterat, convocavit. Et optabamus hoc, ut Domini Frates nostri nonnulli diversum sentientes ad Nos venirent, & cum Nobis fraternè convenirent, remanendo penes iura & libertates, & præcipuè, quia ipsi in scriptis suis, in iudicium omnium prudentum, & quorum interest, notitiam omnium habere retulerunt & acclamârunt, hinc sperabatur adventus illorum; quandoquidem omnes alij stando circa libertatem communem, in quorum consortio & Nos sumus, qui in domibus nostris residendo, electioni Regis non adfuimus, ad nos recursum fecerunt pro confirmatione libertatis communis, animadvertendo iustum progressum suum. Sed quia id non est factum, Nos debuimus in hoc negotio procedere ulterius. Accommodando nos itaq; necessitatibus Reipub: periculis imminentibus, & desiderijs omnium, quòd tam diu absq; Rege, sine defensione effectuali & administratione iustitiæ, nihil agendo vel aliquid novi statuendo, sed solum circa literas universales à Fratribus nostris Varaviae conscriptas, in bonum ordinem reducendo & præ oculis habendo, mandavimus omnes tollere literas Comitiorum particularium, omnium Palatinatum & Terrarum, ex quibus compertum est, quòd in omnibus Palatinatibus, omnes progressum Fratrum nostrorum, qui Serenissimam Annam, (volendo omnem gratitudinem præbere & exhibere Regibus Poloniae feliciter nobis regnantibus,) pro Regina, & Dominum Stephanum Bathori Palatinum Transylvaniae, pro Rege elegerant, laudant; & contrarium progressum damnârunt, nec illi velle (vti contra leges & libertates factum) parere.

Propterea Nos autoritate Conventus istius, sciendo, quòd istis temporibus, Deus Reges non dat per manifestam vocationem, prout antea, per inspirationem suam, corda & mentes hominum inclinando, videndo etiam omnium Fratrum vnanimia vota & suffragia, credendo quòd vox populi, vox Dei est: considerando & hoc, quòd non potest nominatio, aut publicatio alicuius dare nobis, sed consensus omnium in quo consensu, tanquam in fundamento, nominatio & publicatio consistit, ridendo & hoc, quòd inordinate, non in loco privilegiato & præscripto, nec tempore competenti hæc publicatio & nominatio facta sit contra dissensum maximæ multitudinis Ordinum. Ex his & alijs rationibus similibus progressum electionis Regis à parte adversa factum non agnoscimus, nec acceptamus vti contrarium iuribus & libertatibus communibus. Electionem autem

Domini

Domini Palatini Transylvaniæ, quem pro marito addidimus Serenissimæ Annæ (quod felix faustumq; sit) approbamus. Hoc addendo: quod Serenissima Anna, post benedictionem matrimonialem in Ecclesia, ante coronationem, cum consensu Serenissimi Regis mariti sui, debet facere recognitionem, resignando Reipub: omnem successionem suam, quæ intercedere, vel aliquam controversiam in posterum possit facere. Penes quem Regem nostrum à nobis legitime & concorditer electum, & vinctum Dei stare, obedientiam iuxta præscriptum juris & libertatum nostrarum præstare, sub vita nostra, honore, fide, & juramento nostro promittimus; dignitatem eius & securitatem prout decet Polonos fideles, & virtuosos tueri. Et si aliquis cuiuscunq; conditionis inveniretur contrarius, jam deberemus existimare illum vim Reipub: adferre velle, & contemnendo omnium consensum, sensum suum sequi, & solum sapere: cum nec charitas Christiana, nec iustitia Divina hoc patitur, ut nos omnes, propter decimam aut centesimam partem debeamus perire. Et qui contra hunc consensum nostrum homines externos, aut domesticos, conscriberet, tumultus, seditiones, factiones, conventicula faceret, pecuniam ab istis ad eum effectum acciperet, dum esset Incola Regni, rumpendo hunc consensum nostrum communem, contra talem omnes & singuli vii contra turbatorem pacis publicæ & hostem Patriæ consurgere promittimus & spondemus. Pro quo instigare tenebuntur Domini Nuntij Terrestris Palatinatum ad Comitata Coronationis electi, ut in iisdem Comitibus ante omnia executio contra tales fiat, per decretum S. R. M. & Ordinum Reipub: juxta præscriptum juris contra perduelles Patriæ, & juxta modum laudatum à Palatinatibus: ut adversarii intelligant, quod ad istam austeritatem & acritudinem cauteriorum non libenter devenimus, & ideo propter bonum pacis autoritate istius Conventus, moderavimus & distulimus rigorem iudiciorum. Capturalium, quem Palatinatus & Terræ constituerunt contra hos qui se absentarent à Conventu isto. Hoc tamen ita declarando: si aliquis admonitus & avisatus ex hoc Conventu omnium Civium Reipub: à proposito suo malevolo noluerit recedere, & supersedere, sed Reipub: turbare, nec cum nobis sentire voluerit, executio, contra tales autoritate & virtute moderni consensûs fiat, cuius consensûs autoritate præsentis nostri, monemus, & fraternè rogamus. Protestando coram Deo, quod parati eramus omnia facere ad communem concordiam & consensum prout decet Fratres cum Fratribus, & sanguine iunctis procedere.

T t t

Et

Et quoniam iam ex Dei gratia, ex unanimi consensu, & concordia nostra habemus Regem, vt electio effectum sortiat, constituimus Comititia Coronationis eiusdem Serenissimi Regis nostri *die 4. Martij*, quo die & matrimonium inter Serenissimum Regem electum Palatinum Transylvaniae, & Serenissimam Annam celebrabitur. Nec alio modo coronatio debet fieri, nisi praemisso & celebrato dicto matrimonio, & satisfactione Paſtorum Conventorum, cum Legatis & Oratoribus Domini Palatini Transylvaniae & confirmatione eorundem Paſtorum Conventorum, mediante iuramento.

Et ne aliqua difficultas vel dubium oriatur, curavimus vt ex parte Serenissimae Reginae de consensu omnium Ordinum detur plenipotencia ab eadem Serenissima Regina Legatis, (qui Serenissimum Regem in limitibus Regni salutabunt) ad contrahendum matrimonium, vt ibidem sponsalia de praesenti expediantur.

Ad Comititia autem hae Coronationis Domini Senatores & Officiales Regni, & aliae personae ad hunc Actum pertinentes tenebuntur omnes venire, prout rogamus & hortamur, vt consulendo bono Reipub: & obviando casui eiusdem, absq; mora officio suo debito satisfaciant. Respectu cuius, omnes hanc ordinationem nostram certiores facimus, non referendo nos ad aliam denuntiationem & intimationem.

Similiter Nuntios Terreſtres, quos Palatinatus hic praesentes ex nunc elegerunt: illis autem Palatinatibus, qui per Nuntios negotia hic tractant, Comitiola ad eligendos Nuntios constituimus, in quibus non poterunt quidquam statuere contra hanc ordinationem nostram, & processum circa nominationem & electionem Regis a nobis factam, sed solum Nuntios & Deputatos eligere & mittere, & necessitates, quas in commodum Reipub: deberent committere, & illis recommendare. Principes Feudatarios, & Civitates ad hunc actum pertinentes certiores facimus, & iisdem denuntiamus literis universalibus auctoritate totius Reipub: Conventus moderni, ut tempestive conveniant pro hoc Actu Coronationis.

Quantum attinet ad securitatem publicam tam internam quam externam, eidem iam ex possibilitate nostra & necessitate Reipub: prospeximus, & literis universalibus nostris descripsimus.

Visum nobis quoq; est, propter dignitatem Regni & Serenissimae Reginae, mittere ad eandem quandoquidem & alij Palatinatus in Comitiolis suis statuerunt idem denuntiando suae Serenitati voluntatem & ordinationem nostram in Conventu generali Varſaviensi,

vt

vt Cracoviam discedat, & ibi coronationem suam & mariti sui ab omnibus nobis electi expectare dignetur, & ad hanc deductionem Serenissimæ Reginæ elegimus Dominū Joannem de Siennes Castellanium Zarnoviensem (promittēdo, quod omnes apud Serenissimum Regem instabimus, vt ipsi conferat Castellaniā Sandomiriensem, ob merita præstita ab illo. Reipub.) Dominum Castellanium Raciniensem, Dominum Cancellarium Supremum Regni, & Dñum Mareschalcum Curia Regni. Ad salutationem Serenissimi Regis in limitibus Regni, nominamus & rogamus Episcopum Cracoviensem & Episcopum Præmisliensem, Dominum Palatinum Sandomiriensem, Dominum Palatinum Russiæ & alios Senatores, & Officiales vtriusq; Gentis, vt quàm honorificentissimè Serenissimum Regem electum recipiant & deducant: non habito respectu absentia vnius vel plurium, sumptâ tamen informatione à Legatis Regni ad Serenissimum Regē electum missis, an omnibus punctis Conventis porrectis satisfecit, & juramento corporali eadem confirmavit: ne in Comitij Coronationis aliqua difficultas oriatur.

Pervenerunt ad Nos literæ & Legatio Serenissimi Electi nostri Palatini Transylvaniæ, per Dominum Hieronymum Philipowski, in quibus grato animo accepit voluntatem nostram, quam erga Serenitatem suam præstitimus, & demonstravimus, eligendo eum in Regem nostrū, offerendo Reipub: Polonæ omnia studia, & conatus suos in bonum commune & augmentum Nominis Poloni, volendo omnibus conditionibus sibi porrectis, & ab illo oblatis satisfacere, & adventum suum promittendo, postquam Legati nostri ad Eum pervenerint. Ad quas literas Serenissimi rescripsimus per Legatum Serenissimæ Majestatis, denuntiando constantiam nostram, quod circa propositum nostrum, firmiter vltq; ad finem perseverabimus, dummodo Serenitas sua quamprimū adventum accelerare velit. diem autem Coronationis per Nos hic constitutum, denuntiamus per Legatum nostrum, Dominum Paulum Orzechowski ex Terra Chelmensi. Ad literas Sacræ Imperatoriæ Majestatis, quas in hoc loco jam invenimus, & ad legationem eiusdem Sacræ Imperatoriæ Majestatis per personas dignas ad hunc Conventum Andreoviensem missas, in quib⁹ requirit Nos, vt in electionem eius consentiamus, siquidem præcipua pars Senatorum & maior pars Equestris Ordinis in eam consenserit, & per Legatos Nostros Coronam deferamus, & per universū Orbem publicemus: ad quas respondimus, quod Sacra Imperatoria Majestas super hac electione sua malè sit informata, cum nominatio

à paucis, cæteris reclamantibus, facta sit Sacra Imperatoriae Majestatis: contra quem & nunc omnes & singuli ad hunc Conventum Andreoviensem tam ex Senatoribus, quàm Equestri Ordine in magna numerositate congregati protestati sunt. rogando vt Sacra Imperatoria Majestas hanc nominationem Sui in Regem nostrum Poloniae non habeat in consideratione, tam propter bonum Regni Poloniae, quàm totius Christianitatis. Respectu quorum omnium ad innòtescentiam totius Christianitatis per Legatos nostros vtpote Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Episcopum Chelmensem, & per Dominum Castellanum Małogostensem, & per Succammerarium Bezensem, ad Comitiam Regensiam dabimus informationem.

Quæ omnes actiones nostræ, vt ad notitiam Dominorum Senatorum & Equestris Ordinis M. D. L. perveniant, mittimus è medio nostri ad Magnum Ducatum Lithuaniae Magnificum Dominum Raphaëlem Sladkowski Castellanum Conarscensem, & Magnificum Dominum Stanislaum Karniscium, Subiudicem Siradiensem, rogando & hortando illos; vt ex officio suo in omnibus auxilium præbeant, siquidē absq; illis, noluimus quidquam facere. Similiter & ad Ducatū Prussiae mittimus Dominum Castellanum Dobrinensem, & Dominum Albertum Grzybowski. Et quoniam ad notitiam nostram pervenit, quod proventus Reipub: ad Thesaurum Regni non reddantur, ideo omnes Retentores monemus, & rogamus, vt pro Comitij Coronationis Regis futurae, omnes proventus retentos comportent, non expectando aliam monitionem, idq; sub pœna in Statuto expressa; quod Nuntij Terrestris in iisdem Comitij urgebunt & promovebunt.

Administratio iustitiæ, quæ est in Palatinatibus constituta, debebat hic constitui & determinari; vt Tribunal ad omnes actiones terminandas & concludendas inveniretur & publicaretur: sed quia negotia alia Reipub: id non permiserunt, remittimus ad Comitiam, quæ Serenissimus Rex noster electus in Comitij Coronationis suæ constituet & determinabit, in quibus Comitij nihil aliud tractabitur de ordine administrationis istius iustitiæ & de modo electionis Regis liberæ in perpetuum, & tunc, nec ipse Serenissimus Rex, neq; alius quispiam cuiuscunq; status & conditionis poterit contravenire, imò omnes & singuli sub vinculis supra apposis tenebimur promoveri. quæ si in iisdem non fuerint finitæ, dummodò Tribunal fuerit constitutum, tum omnes Provinciæ debebunt remanere penes antiquam constitutionem Iudicij ultimæ instantiæ à Palatinatibus cōscri-

scriptam & ordinatam. Concedendo ex communi consensu Palatinui Raveni liberam ordinationem, & constitutionem respectu eiusmodi iudiciorum, siquidem illius ordinatio jam pridem ob iustas causas cessavit.

Compositio inter statum Spiritualem & Sæcularem vel in Comitibus Coronationis, vel in proximis post eam debet fieri, & si propter dissentientes voluntates inter hos status effectum suum non sortitur, tunc Serenissimus Rex ex officio suo, procurabit indilate effectum illius.

Expositum Nobis est, quod hisce temporibus post discessum ex Electione Varfaviensi multæ invasions & damna in bonis tam Spiritualium, quàm Sæcularium ab hominibus seditiosis & licentiosis sint facta; & propterea forsitan nonnulli status Spiritualis homines, vindicando injurias suas, bona & fundos Nobilium Sæcularium invadebant. Providendo nè ex hac scintilla incendium in Reipub: exoriatur, rogamus & hortamur omnes & singulos, ut à talibus abstineant, & damna illata iniuriatis refundant. Quodsi aliquis contumax fuerit, talem injuriatus in Comitibus Coronationis futuræ Regis deferat, & ipsi peremptoriè administratio justitiæ fiat: quod Nuntij Terrestres tenebuntur promovere. Judicia Terrestria & Castrensia & Officij, & alia omnia generaliter, propter difficultatem Causarum & brevitatem temporis, ad finem Comitiorum Coronationis differimus, exceptâ executione respectu contributionum, quæ debet expediri.

Univerſa Nobilitas Terrarum Palatinatus Russiæ per incursiones hostium, partim depopulatione bonorum, partim captivitate hominum penitus extenuata, licet multoties huic hosti, etiam expeditione generali bellicâ resistere tentaverit, semper tamen inani conatu, idque maximè ex hac causa: quia Palatinum suum, post mortem dignæ memoriæ Domini Georgij azłowiecki Palatini sui & Supremi Ducis Exercitus Regni, non habebant, qui illam convocaret, dirigeret, & tempore generalis expeditionis bellicæ sub regimine suo haberet, & præcipuè cum in Comitibus Electionis Regis Varfaviæ expeditio generalis bellica constituta sit, & aliæ necessitates Reipub: premant: advertendo, quod præmissa omnia absque Palatino Duce suo non possent debite expedire, necessitate tantâ cogente, in Conventu suo generali Vifnensi, communi consensu rogârunt Magnificum Dominum Hieronymum Sieniawski Castellanium Camenecensem, ut officium Palatinatus & omnem authoritatem eius suscipere velit: promittendo ipsi omnem reverentiam & obedientiam præstare; & omnibus Ordinibus

Vuu

Regni

Regni in hoc Conventu generali Andreoviensi, hanc electionem Eius & postulationem suam denuntiare.

Similiter Palatinatus Lublinensis, habendo Palatinum suum in Legatione extra Regnum, Castellania verò post mortem dignæ memoriæ Domini Stanislai Słupecki vnica in toto hoc Palatinatu, vacet; necessitate quæ non patitur moram, coactus, in Conventu suo particulari, Magnificum Dominum Andream Firleum de Dambrowice, Capitaneum Sandomiriensem rogârunt, vt hoc munus Castellani acceptare dignaretur.

Quod ne mutatum & irritum sit; Nobilitas Terrarum Russiæ, & Palatinatus Lublinensis, ab omnibus Ordinibus Regni, congregatis obnixè postulavit, vt hanc nominationem & postulationem, publico suo consensu approbare dignaretur; & apud Serenissimum Regem nostrum electum efficiat, vt hoc ratum & firmum habeat, cum fiat ex maxima necessitate Reipub: non ex aliquo affectu privato, Personæq; nominatæ sint eximiæ, dignæ, & pridem ex Antecessoribus suis de Repub: bene meritæ, eiusmodiq; muneribus & officijs pares.

Nos itaq; omnes tam Proceres, quàm vniversus Ordo Equester, ad hunc Conventum generale congregati, videndo rem iustam & proficuum, libenter consensimus & Magnificos Dominos Nominatos, illum pro Palatino Russiæ; hunc pro Castellano Lublinensi agnoscimus; & in Coronatione Regis nostri omnem curam & sollicitudinem adhibebimus, vt inter alios articulos porrectos sibi, vel adhuc porrigendos, & hunc articulum electionis Dominorum Dignitariorum approbare & confirmare dignetur.

Quæ omnia à nobis statuta & ordinata, concorditer asscurando, & ad notitiam omnium deducendo, subscribimus, & sigilla nostra gentilitia apponere parati fuimus. Sed quia hoc difficile & longum esset, in tanta multitudine, consensimus vnanimiter; vt imprimis Domini Senatores, & postea ex quolibet Palatinatu tres Personæ, nomine omnium subscriberent, & sigillarent. Quod omnes ritum firmum habere promittimus & spondemus. Tempus quoq; Comitiorum in Palatinatibus, qui Nuntios Terrestres non elegerunt assignatum est.

Datum & Actum Andreoviæ in Conventu generali Regni die 1. Februarij Anno Domini 1576. Et cum Serenissimus Rex Electus ob difficultates itineris tardasset adventum suum, emanata est denuntiatio tenoris sequentis: vt in volumine Constitutionum Regni. f. 247.

Denun-

Denuntiatio Adventus Regij.

NOS Proceres, Spirituales & Sæculares, vnà cum Nuntijs Terre-
stribus, in virtute literarum vniuersalium ex Electione Varſavi-
ensi & Conuentus Andreoviensis, Cracoviam in personis nostris &
nomine Confratrum Noſtrorum, cum ſufficienti mandato ad Actū
Coronationis Sereniſſimi Regis Noſtri STEPHANI BATHOREI Pa-
latini Tranſylvaniæ, & Sereniſſimæ Annæ (prout fuſius & ſufficienti-
us literæ vniuerſales obloquuntur, circa quas literas vniuerſales jux-
ta obligationes & vincula noſtra, quæ accepimus in conſcientias
noſtras, & honorem noſtrum, firmiter ſtamus, nihil recedendo ab
illis,) huc Cracoviam *pro die 4ta Martij* congregati omnes, ſingula-
riterq; ſinguli concorditer, vnanimiter, nemine contradicente Do-
minationibus Veſtris, denuntiamus.

Videndo, quòd non in tempore literæ noſtræ & negotia in illis
expreſſa ad manus Sereniſſimi Regis electi noſtri pervenerint, &
propterea Sereniſſimus Rex electus nullà ratione pro actu Corona-
tionis ſuæ assignato potuit venire, ne libertatibus & literis vniuerſa-
libus noſtris, & Electioni noceat per Nos factæ: conſiderando &
hoc, quòd Sereniſſimus Rex Electus Pacta Conventa juramento ſuo
corporali confirmata tranſmiſerit, quæ per totum Regnum cum
ſubſcriptione, & ſigillis obfirmatione à Magnificis DD. Cancellarijs
in lucem publicam etiam typis mandanda per Deputatos noſtros
cum alijs articulis à Nobis Sereniſſimo Regi electo porrectis com-
miſimus, quibus omnibus ſatiſfactum eſt, & Sereniſſimus Rex Ele-
ctus, Oratorem ſuum ad concludenda cætera juxta literas noſtras,
occurrento libertatibus noſtris mittere dignatus eſt. Animadverten-
do itaq; ex parte Pactorum Conventorum eſſe ſecuritatem omnem,
& ſperando pro certò adventum Sereniſſimi Regis Electi *pro die 8.
Mensis Aprilis*. Quem juxta Officia noſtra, & Commiſſionem ex-
pectamus, firmiter & non mutabiliter ſtando penes literas vniuerſa-
les ſuperius nominatas, tam Varſaviæ, quàm in Conventu genera-
li Andreoviensi. Et ſi aliquis qualicunq; modo voluerit hiſce contra-
venire, & alio modo interpretari contenta in literis vniuerſalibus,
tam reſpectu Coronationis Sereniſſimi Regis Electi, quàm & Sere-
niſſimæ Annæ & aliarum rerum in iſdem literis vniuerſalibus ex-
preſſarum, non poterimus illos judicare, niſi perjuros & immemo-
res honoris ſui. Actum & Datum Cracoviæ in Conventu omnium
Ordinum generali Convocationis *die 5. Martij Anno Domini 1576.*

Subscripserunt autem Stanislaus Kárnkowski Episcopus Cuiaviensis, Petrus Zborowski, Palatinus & Capitaneus Generalis Cracoviensis, Andreas Firley Capitan: Sandomiriensis nomine, & ex commissione omnium Nuntiorum Regni, mpp. & alij plures.

Supervenit tandem assignatio temporis pro Coronatione Serenissimi Regis Electi tenoris sequentis: vt videre licet in volumine Constitutionum Regni, fol: 248.

Assignatio Coronationis Regiæ.

NOs Proceres Regni Spirituales & Sæculares, necnon Nuntij Terrestres, in virtute literarum vniuersalium Nostrarum, ad Actum præsentem Coronationis Regis noviter electi Domini STEPHANI BATHOREI Palatini Transylvaniæ huc Cracoviam congregati, omnibus & singulis Dominationibus Vestris denuntiamus.

Cum Serenissimum Regem Electum Dominum nostrum iam in Regno habeamus, & sua Serenissima Majestas, futurâ feriâ quartâ magnâ (quod felix faustum sit) iuxta literas suas significatorias ventura sit: existimando sub hoc tempus nihil magis opportunum, & vtilius esse, nisi vt quàm citissimè coronetur. Ad quam Coronationem absq; mora volumus accedere, sed consulendo Dominis Proceribus Regni, & Equestri Ordini Magni Ducatus Lithuaniae, vt ad hunc Actum Coronationis venire possint, & vt iste Actus solennis Coronationis ad notitiam omnium Incolarum Regni pervenire possit, visum nobis est necessarium, post præteritas prorogationes, tempus & diem certum Coronationis determinare & assignare, prout determinamus & assignamus Dominicam Conductus proximâ. Quo die, Divinâ suffragante gratiâ istum Actum, tam respectu Coronationis Serenissimi Regis, quàm respectu Coronationis Serenissimæ Reginæ, & omnium aliarum rerum in prædictis literis vniuersalibus expressarum, & nominatarum, nihil ab illis recedendo; imò penes illas firmiter stando, expediemus. Quas literas vniuersales nostras præsentibus, commisimus Dominis Cancellarijs Regni, vt cum subscriptione & sigillis extradantur & transmittantur. Datum Cracoviæ die 10. Mensis Aprilis, Anno Domini 1576. Subscriptio autem talis ex Commissione Senatûs & Nuntiorum Terrestrium Regni, videatur in volumine Constitutionum Regni. fol: 248.

Et quia post Electionem Regis concorditer factam Pacta Conventa solent conscribi, & ab Oratoribus Serenissimi Regis Electi iuramen-

ramento confirmari; ideo Pacta conventa cum Serenissimo Rege STEPHANO fuerunt facta, ex volumine Constit: Regni. fol: 251.

LITERÆ PACTORVM CONVENTORVM

Cum Serenissimo STEPHANO BATHORI.

STEPHANUS *Dei gratiâ Electus Rex Polonia, Magnus Dux Lithuania, Russia, Prussia, Masovia, Samogitia, Kijovia, Volhynia, Podlachia, Livoniaq; &c. necnon Transylvania Princeps.*

Significamus hisce literis nostris, quorum interest vniversis & singulis. Quod post discessum, & susceptionem Regni Galliarum per Serenissimum Principem Dominum HENRICVM Dei gratiâ Regem Polonia, & Magnum Ducem Lithuania &c. vigore juris & libertatum Regni Polonia, conditionumq; à prædicto Serenissimo HENRICO Rege susceptarum & promissarum vacante Polonia Regno, & Magno Ducatu Lithuania, miseramus ad Status & Ordines Regni Polonia, & Magni Ducatus Lithuania, fideles Nostros Magnificos Georgium Blandratam Doctorem Physicum, & Martinum Berzeviceium Equitem auratum, Procancellarium, Consiliarios Oratores & Commissarios Nostros, qui de Nobis in Regem assumendis, cum Ordinibus agerent; Diviniqu; Numinis instinctu, in Comitijs generalibus Electionis Regis sub Varsavia habitis, Ordines Regni Polonia, & Magni Ducatus Lithuania, Nos Regem creasse, conditionibus & articulis inter eosdem Ordines ac Oratores Nostros ibidem conclusis intervenientibus. *Quorum quidem tenor de verbo ad verbū sequitur & est talis.*

Conditiones propositæ à Legatis Illustrissimi Transylvanix Principis &c. in Comitijs Varsaviensibus novi eligendi Regis gratiâ indicti, Ordinibus & Statibus Regni Polonia.

Primo: promittit Illustrissimus Princeps se libertates, leges, consuetudines, integrè in Regno Polonia, & Magno Ducatu Lithuania conservaturum & comprobaturum.

Secundo, se debita omnia Regni, quæ ad ipsum pertinere meritò poterunt soluturum.

Xxx

Tertio

Tertio, Si ita Ordinibus Regni visum fuerit, pollicetur se confestim recuperaturum esse, quidquid Moschus occupavit. Quodsi veteranis suis copijs opus erit, illas minimè recusaturum.

Quarto, Perpetuum fœdus illud, quod iam olim initum cum Imperatore Turcarum fuerat, confirmaturum: cum Tartaris verò sempiternam quietem & pacificationem habiturum.

Quinto, limites Regni omnes ita muniturum, nè hostis quispiam accedere facile possit.

Sexto, dum adventum suum, si Deo ita visum fuerit, parat, ne interim ex aliqua parte hostis quispiam negotiū Regno facessere possit, ducenta millia florenorum præmissurum se pollicetur, quibus iudicio Senatūs & Ordinum, finibus & alijs necessitatibus prospiciatur. Vbi verò ipse advenerit, non per Legatos, sed per semetipsum cum hostibus Regni bellum geret, paratus etiam pro salute Reipub: vitam profundere.

Septimo, tum favore, tum proprijs sumptibus, vinctos & captivos Russiæ Nobiles, non ita pridem à Tartaris obductos redempturum esse.

Conditiones autem ex communi Ordinum Regni consensu, Illustrissimi Palatini Transylvaniæ &c. &c. Legatis propositæ & ab ijs susceptæ Varsoviæ 14. Decembr: Anno Domini 1575.

Inprimis; cum inclytæ Jagellonicæ Familiæ (quæ hîc diu & felicissimè regnavit) tot extent erga Rempub: Poloniam incomparabilia merita, Ordines Regni idmaximè curant, ut suorum Regum, Posteritati, cum summa dignitate & honestate prospiciatur. Itaq; ex communi Ordinum decreto ante omnia sanciunt, ut Illustrissimus Transylvaniæ Palatinus &c. Serenissimam Poloniæ Infantem, in matrimonium ducat, si verò contigerit (quod Deus avertat) Serenissimâ Infantem, vel fatis cedere, vel ab hoc matrimonio omnino se alienam præbere, nihilominus dignitas Regia suæ Celsitudini, salva sit. Omnia jura Libertates, Privilegia, Immunitates à Serenissimis Regibus Reipub: legitimè concessas, necnon articulos, in Electione Serenissimi HENRICI Regis conscriptos, & ab Ordinibus oblatos primùm hîc Varsoviæ ab ipsis Legatis, deinde Parisijs ab utroq; Rege, publico juramento approbatos, confirmabit.

Si quid præterea circa Coronationem Regni Ordines, ad augēdas

dās libertates postulaverint, publico privilegio approbabit.

Ad repentina Regni præsidia, mille Equitum, & quingentorum peditum stipendia, Legati quamprimum expedient.

Auxilia externa nequaquam in Regnum adducet, nisi cum consensu Senatûs & Ordinum.

Stipendiarios milites extra Regnum, inscijs Ordinibus non emittet.

Cum sibi invicem Ordines Regni, *pro die 18. Mensis Ianuarij* Andreoviæ generalem Conventum indixerint, curabit, ut in eodem Conventu has omnes condiciones, tam sibi ab Ordinibus propositas, quàm Nobis suo nomine à Legatis oblatas, publico juramento, vel in persona, vel per suos solennes Legatos confirmet.

His supradictis conditionibus utrinq; oblatis, ipsi Legati nomine sui Principalis se subscripserunt, & eas sigillis suis muniverunt. Gregorius Blandrata, manu propria, Martinus Berzevicius Procancellarius & Orator manu propria, sigillis eorundem subimpressis. Quorum præinsertarum conditionum, illa qua cavetur, ut has condiciones ab utrinq; propositas in Conventu Andreoviensi juramento, vel in persona sua, vel per solennes Legatos confirmemus, juramentoq; hic à Nobis de mandato Ordinum per Oratores suscepto mutatâ, reliquis omnibus stare, ac easdem adimplere volentes, postquam recitatas coram Nobis sigillatim expendimus, & consideravimus eas ratas & gratas habentes, approbavimus, & confirmavimus, approbamusq; & confirmamus hisce literis Nostris. Promittentes bonâ fide ac sub juramento, Nos omnes condiciones prædictas ac omnia & singula in ijs expressa, inviolabiliter observaturos & adimplendos cum effectu, sine ulla exceptione, nec ijs unquam directè, vel indirectè contraventuros.

Dantes potestatem insuper Cancellario & Vice-cancellario Regni Poloniæ, pro tempore existentibus, ut postquam in Regnum Poloniæ, Deo favente venerimus, eosdem articulos, eorumq; confirmationem, sub sigillo Regni Poloniæ, si id Ordines Regni requirerent, non expectato alio mandato Nostro, uterq; vel alter eorum extradat, non obstante ullâ exceptione, seu quovis in contrarium mandato. Datum in summo Templo Civitatis nostræ Meggyes sub ipsis Comitibus generalibus *die 8. Mensis Februarij, Anno Domini 1576.* Subscriptio: STEPHANVS Electus Rex. Martinus Berzeviceius Procancellarius.

Quæ omnia videre licet in volumine Constitutionum Regni nostri, à fol. 251.

XXx2

Obtu-

Obrulerunt quoq; Oratores ab Ordinibus Regni Poloniae, & M. D. Lithuaniae in Transylvaniam ad invitandum Serenissimū STEPHANVM missi, publico nomine articulos seu leges ab Ordinibus in Electione HENRICI Regis de Repub: sancitos. Quos Serenissimus BATHORI per literas suas confirmavit, tenoris sequentis, ut videre est in volumine Constitutionum Regni. fol: 253.

STEPHANVS Dei gratiā Electus Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, &c. necnon Transylvaniae Princeps.

Significamus vniuersis & singulis praesentibus & futuris, per Spectabilem & Magnificum Joannem Tarło de Sczekarzowice, Palatinum Lublinensem, & Capitaneum Pilznensem, tum Magnificos ac Generosos Georgium Mnizek de Magna Kunczyce Incisorem Regni, ac Sanocensem & Socaliensem Capitaneum &c. Oratores ab Ordinibus Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae in Transylvaniam ad invitandum Nos ad Regem missos, oblatos Nobis esse publico nomine articulos seu leges ab Ordinibus in Electione HENRICI Regis de Repub: sancitos, quarum exemplum lingua Polonica conscriptum, nunc in Latinum conscriptum, sequitur.

Proceres Regni, Equester Ordo & omnes Status Civium Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae, & aliarum Provinciarum, omnium ad Regnum Poloniae spectantium id sibi apud Nos caverunt, & Nos constituimus & pro lege perpetua habere volumus:

Quod durante vita nostra, Nos & Posterī Nostri, Reges Poloniae Magni Ducatus Lithuaniae, Russiae, & Prussiae &c. non nominabimus, nec eligemus, nec Conventum aliquem ad effectum eum indicemus, aut aliquo modo Successorem in Regnum procurabimus. Et hoc ideo, ut perpetuis temporibus, post decessum Nostrium & Posterorum Nostrorum libera Electio Regis remaneat omnibus Statibus Regni, propter quod & titulo Haeredis uti non debemus, neq; Successores Nostri Reges Regni Poloniae.

Et quia in Regno multi dissidentes in Religione sunt, praecustodiendo, ne in posterum aliqua seditiones & tumultus, scissiones & discordiae fiant, caverunt sibi nonnulli Incolae Regni confederatione speciali, quod in hoc negotio & causa Religionis, pace fruentur, quod & Nos promittimus illis in perpetuum servare.

In causis & negotijs Reipub: spectantibus, ad personam & dignita-

gnitatem Nostram legationes ad externos Principes non mittemus, & è contra ab exteris Principibus legationes non admittemus, non audiemus, exercitum aut milites non colligemus vel conscribemus Nos & Posterì Nostri, absq; scitu Procerum Regni vtriusq; Gentis, causas ad Comitìa spectantes non avocabimus, nec cursum illarum impediemus. Legationes tamen quæ Rempub: non tangerēt & possent juxta exigentiam temporis & necessitatis expediri, licitum Nobis erit cum scitu Senatorum vtriusq; Gentis penes latus Nostrū residentium, expedire.

Expeditionem generalem bellicam totius Nobilitatis, aut bellum indicare absq; consensu omnium Ordinum in Comitijis generalibus; aut extra limites Regni Equestrem Ordinem vtriusq; gentis, modo bellico aliquo, nec per petitionem, nec per solutionem quinq; marcarum super hastam, Nos & Successores Nostri Reges Poloniæ debebunt: quod verbo Regio Nostro promittimus. Quodsi, ex consensu Ordinum in Comitijis generalibus Regni, expeditionem generalem bellicam totius Nobilitatis indiceremus, non diutius poterimus illam detinere in loco, ad quem vigore Literarum vltimarum, Restium esset convocata, quàm per duas septimanas. Si quoq; de consensu omnium Ordinum Regni, vltra limites Regni Incolas Nostros illis consentientibus educere voluerimus, tunc tenebimur vnicuiq; illorum, antequam extra limites educantur, quinq; marcas dare, & non debebimus illos plus sub hoc stipendio s. marcarū, tenere quàm per quartuale: nullam divisionem faciendo illorum ad exercitum majorem vel minorem. Et si intra spatium duarum septimanarum non educeremus illos extra limites Regni, poterunt discedere. sub hoc tempus belli omnia necessaria sumptu Nostro procurabimus, prout tormenta magna bellica, pulverem tormentarium, explosores tormentorum, scalas, & omnem custodiam.

Limites Regni vtriusq; Gentis, & omnium Provinciarum ad Regnum Poloniæ spectantium, ne hostis irrumpat, sumptu Nostro providere, & defensionem procurare Nos & Successores Nostri tenebimur; conservando quartam juxta Statutum Regni.

Sæpe accidit, quòd Senatores in dandis sententijs non conveniant; ideo Nos & Successores Nostri autoritate suâ non poterunt quidquam statuere & concludere, sed danda opera; vt omnes ad vnum sentiendum inducamus, considerando omnia documenta & rationes illorum, an non sint Iuribus, Privilegijs & libertatibus contrariæ, vel cum majori commodo Reipub: fiant: quodsi ad vnanimē

sensum non poterimus illos inducere, tunc illorum sententias sequi debemus, quæ juribus, Privilegijs Libertatibus & consuetudinibus uniuscuiusq; Terræ, & vtilitati Reipub: sese magis conformarēt: exceptis causis Comitiorum, quæ juxta antiquam consuetudinem cum scitu & consensu omnium Ordinum debet expediri. Cum sit hoc certum & experientia deductum, quod sola Persona Regia in tam amplo Regno, omnibus causis & negotijs non posset sufficere, consequenter Regnum aliquem disordinem vel periculum posset subire: quocirca statuimus, & pro lege æterna habere volumus, vt in singulis Comitijs generalibus sexdecem Personæ tam ex Incolis Regni, quàm Magni Ducatus Lithvaniæ, & aliarum Provinciarum cum scitu & vnanimi consensu omnium Ordinum eligantur, ad alios Officiales Regni & M.D.L. qui penes latus Nostrum continuè resideant, curam habendo Personæ & Majestatis Nostræ, libertatis communis, sine quorum consilio Nos & Successores Nostri in negotijs & causis occurrentibus (exceptis causis Comitialibus) nihil poterimus facere. Qui Domini tenebuntur diligenter animadvertere, vt in omnibus causis nihil fiat contra dignitatem Nostram, & contra jus commune. In Comitijs autem generalibus proximis omnium consiliorum suorum rationem tenebuntur reddere. Nihilominus unicuiq; Dominorum Senatorum licitum erit toties quoties voluerint ad Nos venire, & penes nos residere, & ad omnia consilia venire, nec illi Domini Senatores pro residentia ad latus Nostrum in Comitijs generalibus deputati, ullam prærogativam poterunt prætere, sed quod solum ad tempus designatum tenentur penes Nos residere. Non omitendo antiquum morem scribendi literas, ad Consiliarios absentes, in occurrentia alicuius negotij magni momenti.

Ex Deputatis autem prænominatis sexdecem Senatoribus, in iisdem Comitijs generalibus debent determinari quatuor pro quolibet semestri anni, vnus ex Episcopis, vnus ex Palatinis, & duo ex Castellanis, idq; eo ordine, prout sedent in Senatu. Et si aliquis illorum illam residentiam acceptare noller, vel aliquod legale impedimentum haberet, debet statim in iisdem Comitijs excusationem dare, vt in locum illius alius deputetur. Respectu autem istius residentie, Senatores Russiæ tam Spirituales, quàm Sæculares, ex Thesauro Regio pro semestri vno quingentos florenos singuli accipiunt: Senatoribus autem Spiritualibus Regni nihil solvitur, cum sufficientes proventus habeant.

Comitia generalia singulis biennijs fiant, nisi necessitas Reipub: maxi-

maxima, aliud postulet, tunc de consilio Senatorum vtriusq; Gentis possunt fieri, ultra autem sex septimanas non possunt prorogari. Ante autem hæc Comitia generalia in Regno juxta antiquum morem, in Magno Ducatu Lithuaniae juxta Statutum suum, Conventus particulares Palatinatum præmittantur, prout in Oppido **Kolo**, & Corcinenſi Conventus generalis: in Magno autem Ducatu Lithuaniae Volcoviensi debent fieri, ad quos Conventus seu Comitioſa per Legatos Nostros instructionem respectu negotiorum tractandorum moribus antiquis mittere obligati erimus.

Promittimus etiam nomine Nostro Regio, quod nec Nos nec Successores Nostri sigillo privato in negotijs ad Rempub: spectantibus, tam in Regno, quam extra Regnum utemur, nisi sigillis Regni, quæ penes Cancellarios & Procancellarios Regni & Magni Ducatus Lithuaniae sunt.

Officia Regni vtriusq; Gentis integrè conservabuntur, similiter atq; officia Curiae non diminuemus; imo personis dignis, bene meritis & adultis vtriusq; Gentis, & non externis, occurrente vacatione conferemus.

Ne aliquod dubium oriatur respectu fundorum Nobilium, liberis in perpetuum cum omnibus proventibus, & utilitatibus, quæ in illis fundis emergerent. Similiter & metallorum fodinas, salis fodinas & similes conservabimus, & Successores Nostri conservabunt.

Similiter promittimus, quod explicationes, & probationes ex jure exotico non admittemus, nec dationes ab Antecessoribus Nostris bonis jure hæreditario factas in jus feudi commutabimus, nisi manifestè constaret jure feudali fuisse & esse concessas.

Capitanei Arcium limitaneorum & Iudicialium & Civitatum capitalium, similiter & Civitates capitales, quæ Capitaneos non habent, juramentum coram Rege præstare tenebuntur, quod tempore Interregni Arces & Civitates in damnum Reipub: nulli alteri nisi Regi concorditer electo & coronato, dimittent, sub jactura honoris, colli & bonorum.

Corona Regni Poloniae in Thesauro Regni, Cracoviae conservetur à Domino Thesaurario Regni, sub sigillis & clavibus Domino- rum Senatorum, hoc est Castellani Cracoviensis, Palatinorum, Cracoviensis, Polnaniensis, Vilnensis, Sandomiriensis, Calissiensis & Trocensis, neq; illam aperire debent, nisi de consensu communi omnium Ordinum Regni. absentia tamen alicuius illorum ob infirmitatem, vel legale impedimentum, non potest nocere & impedire con-

ensum communem; imò absens ad requisitionem & notitiam aliorum Senatorum tenebitur clavem suam ad illos transmittere: in casu autem mortis alicuius, alij Collegæ præsentem habent facultatem, feram illius aperire, & sigillum amovere.

Administrationem iustitiæ communem nonnullæ Provinciæ Regni sibi constituerunt, eximendo se à jurisdictione Nostra Regia, quam ipsis permittimus, cum hoc additamento: quòd etiam alijs, qui vellent id constituere, liberum sit idem facere: correctio autem de consensu omnium illorum debet fieri. Si autem videretur in Personam Nostram Regiam hanc jurisdictionem totaliter transferre, tunc Nos & Successores Nostri tenebimur eandem acceptare. Similiter Domini Senatores, & alij Ordines & Status Magni Ducatus Lithvaniæ, & Terrarum Wolynensis, Kijoviensis, Bractaviensis, quæ jure Lithvanico judicia sua exercent, idem statuerunt inter se, quòd in proximis Comitijs generalibus correctionem jurium suorum volunt habere, & modum administrandæ iustitiæ constituere. Et prout ipsi inter se constituent, accedente majoris partis consensu, id totum in Comitijs Coronationis Nostræ juramento confirmare tenebimur, & in posterum causarum & judiciorum suorum correctio libera illis relinquitur.

Specialiter hoc cavemus; quòd nullas contributiones in bona Nostra Regalia & Consiliariorum Spiritualium, nec telonea nova in Civitatibus Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ & omnium Provinciarum ad Regnum spectantium constituemus & imponemus, absq; consensu omnium Ordinum in Comitijs generalibus, neq; monopolia rerum istarum, quæ ex Regno, & Magno Ducatu Lithvaniæ proveniunt, constitui permittemus.

Et quia matrimonium Nostrum plurimum spectat ad interesse Reipubl: ideo promittimus & spondemus pro Nobis & Successoribus Nostris Regibus Polonia, quòd nil unquam respectu istius matrimonij faciemus, absq; notitia & consensu Consiliariorum Regni utriusq; Gentis. Et præter causas & rationes in scriptura sacra expressas, nunquam divortium procurabimus & quæremus.

Conditiones omnes per Legatos Nostros nomine Nostro portatas & firmatas explere tenebimur, & verbo Regio Nostro spondemus totum id, & quidquid adhuc respectu Libertatum & jurium suorum Ordines Regni utriusq; Gentis sub tempus Coronationis Nostræ Nobis porrigent, acceptamus & acceptabimus, juramento confir-

confirmabimus & perpetuis temporibus firmiter tenere, explere tenemur & promittimus, sub fide, iuramento Nostris, verbo Nostro pollicemur, confirmamus in perpetuum. Et si aliquid (quod absit) contra iura, Libertates, articulos, & conditiones faceremus, vel aliquid non implemus, tunc Incolæ Regni vtriusq; Gentis liberi erunt ab obedientia & fidelitate debita Nobis præstanda.

Statutum & scriptum hoc totum est per Ordines Regni vtriusq; Gentis, & Status Provinciarum ad Regnum spectantium, in Comitibus generalibus Electionis sub Varavia penes Villam Kamionka dictam die vigesima Maij Anno Domini, 1573.

Quos quidem articulos seu leges, in omnibus earum punctis, & conditionibus approbandas, roborandas, & confirmandas duximus, approbamusq; roboramus, & confirmamus per præsentis Literas Nostras: decernentes, eas perpetuæ, indubiæ, ac inviolabilis firmitatis robur obtinere debere, promittentesq; sub iuramento illas in prædictis omnibus earum punctis & conditionibus, sine vlla excusatione & exceptione, firmiter, inconcussè, & inviolabiliter tenere, observare, adimplere & exequi, & teneri & observari, adimpleri, & exequi facere. Præterea promittimus, si ultra has leges seu articulos superscriptos, Ordines aliquas alias de Repub: in Conventu Regni Andreoviæ vel Cracoviæ circa Coronationem Nostram sancient, & Nobis offerent, approbare, roborare, confirmare, exequiq; & adimplere, sine vlla exceptione. Dantes potestatem insuper Cancellario & Vice-cancellario Regni, pro tempore existentibus, ut postquam Deo favente, feliciter in Regnum Poloniæ venerimus, hanc eorundem articulorum seu legum confirmationem, defacto articulorum & legum, quæ ante Coronationem Nostram Andreoviæ vel Cracoviæ sancientur, sub sigillo Regni Poloniæ, Ordinibus, Terris ac subditis Nostris, qui eam requirent, non expectato alio mandato Nostro, vterq; vel alter eorum extradat, non obstante vlla exceptione, seu quovis in contrarium mandato. Quod vero ad articulum inter cæteros in Conventu Electionis HENRICI Regis latum, de matrimonijs Regum attinet, cum iam sit constitutum postulantis Oratoribus Nostris, de matrimonio Nostro cum Serenissima Principe Anna, Serenissimi olim Principis Domini SIGISMUNDI AVGVSTI Sorore, id quod hac de re jam constitutum est, & inter cæteras condiciones oblatis Regni propositum, voluntariè & libenter, bonâ fide adimplere pollicemur. In cuius rei fidem, literas hæc, manu Nostrâ subscripsimus, sigillumq; Nostrum, quo ad

præfens in Transylvania vtimur, jis appendi iussimus. Actum & Datum in summo Templo Civitatis Nostræ Meggyes, sub ipsis Comitibus generalibus, octavâ Mensis Februarij, Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo sexto. Præsentibus Spectabilibus, Magnificis, Generosis & Egregijs Ioanne Tarto de Szczekârzwice, Palatino Lublinensi, & Capitano Pilznenfi, Georgio Mnisek de Magna Kunczyce Incisore Regni, ac Sanocensi & Socaliensi Capiteo, Alberto Starzechowski de Starzechowice, Succamerario Leopoliensi, Palatinidâ Podoliæ, Nicolao Iâzłowiecki de Buczâcz, Palatinidâ Russiæ, & Capiteo Lubaczowiensi, Ioanne de Ostrorog, Martino Lwowski, ab Ostrorog, Ioanne Płaza de Mstyczow, Georgio Niemstâ de Krzczence, Adamo de Goray Gorajski, Stanislawo de Strzemielec Łaszcz, Stanislawo Pstrokoński, Ioanne Bêdowski, Ioanne Râdziejowski, Oratoribus Regni Poloniæ. Item Spectabilibus, Magnificis, Generosis, Domino Christophoro de Sumlio Bathori, Comite perpetuo Comitatus Bioriensis, Fratre Nostro observan: Christophoro Hagemas de Berego Comite perpetuo Comitatus Zolnok mediocris &c. &c. Proceribus Dignitarijs, Officialibus ac Nobilibus Poloniæ & Transylvaniæ, & alijs quàm plurimis omnium Statuum & Ordinum Regni Nostri Transylvaniæ & partium Vngariæ sibi annexarum Legatis.

STEPHANVS Electus Rex

Martinus Berzervicius Procancellarius.

LITERÆ CONFIRMATIONIS GENERALIS.

STEPHANUS Dei gratiâ Electus Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithvaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Kijoviæ, Volhyniæ, Podlachiæ, Livoniæq; &c. nec non Transylvaniæ Princeps.

Significamus hisce literis Nostris, quorum interest vniuersis & singulis præsentibus & futuris. Quia Nos considerantes erga Nos singularem propensionem, ac singularia studia Consiliariorum, Dignitariorum, Officialium, Nobilium, omniumq; Statuum ac Ordinum Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithvaniæ, Terrarumq; ac Dominiorum ijs annexorum, quod Nos potissimum inter cæteros Principes Christianos, ad fastigium Regium voluntatibus & suffragijs suis extulerint, Regemq; suum, ac eundem Magnum Ducem, iure Electionis ipsorum, liberè creaverint: cum bona & matura delibe-

ratio-

ratione, ac ex debito officio Nostro, secutiq; vestigia Antecessorum Nostrorum Divorum Poloniae Regum, & Magnorum Ducum Lithvaniae, omnia privilegia donationes, inscriptiones, adualitates, Libertates, Prærogativas, immunitates, tam Regni & Magni Ducatus Lithuaniae, quam Terrarum earundem communes, ipsis coniunctim aut separatim concessas, quam privatarum Personarum, cuiuscunq; status, conditionis, sexus existentium, civitatum, oppidorum & locorum quorumcunq; privatas Ecclesiasticas & sæculares cuiuscunq; generis per Antecessores Nostros Regni Poloniae & M. D. L. Terrarumq; ijs coniunctarum, Reges, Principes, Duces ac Dominos, tam in toto, quam in parte: præsertim autem CASIMIRVM Magnum, LVDOVICVM Loi nuncupatum, VLADISLAVM II. JAGELLONEM dictum: Fratresq; ejus, VITHOLDVM & SIGISMUNDVM Magnos Duces Lithuaniae, VLADISLAVM III. CASIMIRVM III. JAGELLONIS Filios, JOANNEM, ALBERTVM, ALEXANDRVM, SIGISMUNDVM I. SIGISMUNDVM II. AVGVSTVM, ac HENRICVM, Reges Poloniae, & Magnos Duces Lithuaniae, ac etiam per Magistros Prussiae, Archiepiscopos, Episcopos, Magistros, Præceptores Livoniae, Duces, Principes ac Dominos Terrarum Russiae, iuste & legitimè emanatas & concessas, ac juri communi utriusq; Gentis non contrarias, ac item jura, leges, statuta, constitutiones, ordinationes, Libertates, ac immunitates in Conventibus Regni quibuscunq; legitimè sancitas, nominatim autem libertates & leges in Conventu Electionis HENRICI Regis latas, ac quæ in Conventu Andreiovienfi, vel Coronationis Nostre ferentur & Nobis exhibebuntur, ita tamen, vt hæc specialitas generalitati, nec generalitas specialitati deroget. Tum etiam conditiones per Oratores Nostros cum Ordinibus pactas & conventas, & à Nobis approbatas. Quorum omnium præmissorum tenores tanti esse volumus, ac si hisce literis de verbo ad verbum insertæ sint, in omnibus earum articulis, punctis, clausulis, conditionibus approbandas, roborandas & confirmandas duximus, approbamusq; roboramus & confirmamus per præsentem literas Nostras, decernentes illas, perpetuæ, indubiæ, ac inviolabilis firmitatis robur obtinere debere. Recipimusq; spondemus, & Regio verbo Nostro pollicemur, illas in prædictis earum punctis, articulis, clausulis, conditionibus, firmiter, inconcussè, inviolabiliter tenere observare, implere, & exequi, ac omnibus & singulis ex ijs satisfacere cum effectu, & teneri, observari & exequi facere. Item pollicemur, recipimus ac spondemus, quòd omnia per hostes finitimos injustè à Regno Magnoq; Ducatu Lithuaniae & Dominijs eorundem,

quocunq; modo occupata, vel bello, vel quovis alio modo distracta, ad proprietatem & unionem ejusdem Regni Poloniae, Magniq; Ducatus Lithvaniae aggregabimus; neq; fines Regni, & M.D. L. minuemus, sed pro viribus Nostreis proferemus, & dilatabimus. Quodsi aliquid contra libertates & immunitates, jura, Privilegia praedicta Regni & Magni Ducatus Lithvaniae, ac caeterarum Provinciarum, ijs annexarum fecerimus, non servantes (quod absit) aliquid illoru in toto vel in parte: id totum irritum & inane, nulliusq; momenti fore decernimus & pronunciamus.

Quod verò supra hisce literis, Privilegia, libertates Ecclesiasticas cum caeteris confirmavimus, id nihil articulo juramenti derogare volumus, videlicet pacem & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebimur & manutenebimus &c. quam inconcussè, firmiter & inviolabiliter ac cum effectu, Nos observaturos promittimus & spondemus.

Dantes insuper potestatem Cancellario & Vice-cancellario Regni Poloniae pro tempore existentibus, ut postquam Deo favente feliciter in Regnum Poloniae venerimus, has literas confirmationis generalis jurium, Privilegiorum & Libertatum Regni, ac Magni Ducatus, & Terrarum ijs annexarum, cum confirmatione defacto articulorum & legum, quae ante Coronationem Nostram Andreioviae, vel Cracoviae sancientur, sub sigillo Regni Poloniae, Ordinibus, Terris ac subditis Nostreis, qui eam requirent, non expectato alio mandato Nostro, uterq; vel alter eorum extradat, non obstante vllà exceptione, seu quovis in contrarium mandato. In cuius rei fidem, literas hasce manu Nostrâ subscripsimus, sigillumq; Nostrum quo ad praesens in Transylvania utimur ijs appendi, iussimus. Datum in summo Templo Civitatis Nostrae Meggyes, sub ipsis Comitibus generali-
bus die octavâ Mensis Februarij. Anno Domini Millesimo quingentesimo septuagesimo sexto.

STEPHANVS Electus Rex.

Martinus Berzeviceius Procancellarius

ET sic Nos omnes memorati Proceres Regni, cum praedictis Statibus Regni, existimantes id necessarium esse, ut hoc juramentum Serenissimi Regis Nostri Electi, quàm primùm ad noticiam omnium perveniat, requisivimus Dominum Valentinũ de Dembian Dębinski Cancellarium Regni Poloniae, ut omnes literas istas, quarum origina-

originalia penes se habet, in lucem publicam edat, & postea exemplaria illarum propter maiorem fidem, manu propria subscribat, & sigillo suo muniri, ac ad omnes Terras, Palatinatus, Districtus Regni, & ad Dominia ad Regnum spectantia transmitti, mandet. Simul omnes & singulos Dominos Capitaneos, & illorum Vice-capitaneos, tam in Regno, quàm in Provinciis eidem annexis, existentibus hortamur, ut prædictas literas, aut similes Serenissimi Regis electi, iurium libertatum juramento confirmatas, non solum Actis Castrensibus ingrossari & extracta requirentibus extrahi, sed etiam ubiq; per Ministeriales Regni in locis publicis solitis publicari, & ad notitiam omnium deduci, pro munere Officiorum suorum non negligant, imò omnibus ad quos id spectat, absq; vlla mora mandent: Datum Cracoviæ, *tertiâ die Mensis Martij Anno Domini 1576.* Vide in volumine Constit. Regni à fol. 258. Et cum paulò longius digressi sumus, redeundum est ad Nostra.

Itaq; sciendum est, quòd postquam Rex vnanimiter ab omnibus Ordinibus Regni fuerit electus, ante publicationem eius, solent Ordines cum Oratoribus & Legatis eiusdem super pactis & conditionibus convenire, & illa conscribere, & postquam conscriptæ fuerint, iidem Legati, & Oratores eius specialem plenipotentiam & mandatum habentes, juramento illas nomine sui Principalis confirmant. Quæ autem pacta & conditiones fuerint, cum diversis Regibus conscriptæ, per ordinem, placet recensere, & imprimis.

ARTICULI PACTORUM CONVENTORUM

Inter Illustrissimum Senatum & Amplissimos Status & Ordines Incliti Regni Polonia & Magni Ducatus Lithuania, ex una, & Reverendissimum ac Magnificum Dominum Ioannem Monlucium Episcopum & Comitem Valentia, Egidium de Noailles Abbatem Insulæ, & Guidonem Sangelasium Dominum à Lansac, Equitem Ordinis S. Michaelis Serenissimorum Principum Dominorum, Caroli Dei gratiâ Regis Galliarum Christianissimi, Fratrisq; sui Henrici Andium, Borboniorum & Alvernorum Ducis, nunc verò Electi Polonia Regis ad eosdem Status & Ordines Regni missos, parte ab altera.

Aaaa

Quando

QVandoquidem ita placuit Deo, qui solus hominum corda movet & disponit, ut de unanimi sententia, atque libero assensu omnium Statuum atque Ordinum Inclyti huius Poloniae Regni, Magnique Ducatus Lithvaniae, ac ceterarum Provinciarum ad ipsum Regnum pertinentium, memoratus Illustrissimus Princeps, Dominus HENRICVS Andium, Borboniorum, & Alvernorum Dux, esset in Poloniae Regem, atque eundem Magnum Ducem Lithuaniae, & ceterarum Regni Provinciarum Principem & Dominum, libere electus & publice declaratus, adessent autem ipsius Illustrissimi Principis & Fratris sui Christianissimi Galliarum Regis Nuntij supra nominati, cum plena & sufficienti potestate, ab iisdem Principibus suis huc ad Status & Ordines in optionem Regni missi, cum quibus pro salute & incolumitate huius Regni ac totius Reipublicae Christianae, certa pacta seu conditiones ipsis Serenissimis Principibus per dictos Oratores eas sponte offerentibus, ceteris autem à Statibus Regni expeditis, sunt utrinque inita & sancita, *in hunc qui sequitur modum.*

Primò. Fœdus perpetuum inter Galliae & Poloniae Regna, atque eorum Provincias omnesque homines in eis degentes, constare debet, procurantibus & promoventibus illud supranominatis Principibus Galliarum & Poloniae Regibus. Verum quoniam de tanto negotio quatenus ex re utrinque Provinciae fieret, nihil nunc absque Principibus ipsis transigi potest, cum multa hic proponenda essent, quae magnâ deliberatione indigerent. Ideo tractatu isto de fœdere sanciendo in aliud tempus rejecto, Oratores supra descripti, ex concessa sibi ab ipsis Principibus suis facultate, hæc omnia in praesentia Regno huic Polonico, & eius Statibus, clarè & apertè nomine Serenissimi Regis Galliarum detulerunt, ut si aliquando quispiam hostium, & quævis alia gens inimica, hoc Regnum, sive eius Provincias non levibus excursionibus, sed iusto exercitu adoriri vellet, Regem Christianissimū curaturum esse amicè agere cum illis hostibus, ut à bello abstineant inferendo. Quod si obtinere nequiverit, peditatu Regnū hoc juvabit, si ita Status Regni optaverint, qui ad fines Regni transmittatur, ac si pro peditatu Vasconico, Equitatum Germanum Status Regni optaverint, id ipsum etiam Rex Christianissimus præstabit: aut si ita Statibus ex re magis videbitur, pecunijs eos juvabit: quemadmodum etiam vicissim Galli, si Polonico Equitatu egeant, illo à Polonis adiuvabuntur, stipendijs ab illis acceptis.

Item offerunt ac spondent iidem Oratores Statibus & Ordinibus Regni, nomine Christianissimi Regis, in usum belli contra Mo-

scho-

schorum Principem, quatuor millia Vasconum peditum electissimorum, quibus etiam stipendia in sex menses Christianissimus Rex persolvere debet. Quodsi post sex menses eorum opera sit necessaria, ad sex alios menses in illud tempus Regem Christianissimum, Fratri charissimo stipendia quæ requiruntur non denegaturum existimat. Et tamen quidquid sit, ad ea persolvenda redditibus Polonicis Serenissimum Regem Poloniae Electum, non esse usurum. Interim tamen de ratione istius belli contra Moschum suscipiendi, in cuius usum Vascones isti adhibendi sunt, deq; ratione victus & alimoniae in illis Regionibus, quò adduci debent, Status Regni Serenissimum suum Regem electum tempestivè præmonere debent, ut cum illis etiam quid certi, pro ratione annonæ, de stipendijs constitui possit.

Item promittunt Oratores prædicti nomine ipsius Regis Serenissimi Electi, quamprimum Deo volente, ad Regnum suum venerit, classem necessariam, & sufficientem ad tuendos portus & dominium maris ditionis Regni, & Provinciarum adiacentium, quatenus se porrigit omnis illi tractus Polonicæ ditionis, suo sumptu alere, quæ etiam ita instituet, ut res & necessitas suadebit, & Status Regni censebunt. Cuius classis magnum usum fore animadvertunt, ad impedendam Narvicam navigationem, sive etiam illum portum Regno acquirendum.

Item, pollicentur nomine ipsius Serenissimi Regis Electi, curaturum primo quoq; tempore, Emporium aliquod nobile, in portu aliquo Gallico mercatoribus & mercimonijs Polonicis instituere; similiter & commerciorum mutuum usum ordinare, adhibitis ad eam rem peritis rei mercatoriae atq; nauticæ, absq; quorum consilio huiusmodi navigationes rectè institui non possunt. Iam autem nunc offerunt ipsi Oratores, nomine Serenissimi Regis Galliarum liberam potestatem commeandi, & quævis commercia faciendi Nostri hominibus in Galliam & Alexandriam, & terras novas, eo jure atq; libertate quæ Galli utuntur.

Item, promittunt & spondent iidem Oratores, nomine Serenissimi Regis electi singulis annis quoad viveret, & Rex Poloniae erit, ex redditibus suarum Provinciarum, quas in Regno Galliarum habet, quadringenta quinquaginta millia flor: pecuniæ se huc in Regnum illatum, & in usus Reipublicæ impensurum pro arbitrio suo.

Item consulendo honori atq; existimationi huius Regni, cum intellexerint illud esse gravi ære alieno oppressum, pollicentur dicti

Oratores, eiusdem Serenissimi Regis Electi nomine, nomina seu debita Reipublicæ, cum assensu Senatûs per defunctum olim piæ memoriæ Regem facta, aut etiam à morte illius, usq; ad adventum ipsius Serenissimi Regis Electi Reipub: causâ contracta, quorum ipsimet Senatores & Status Regni rationes suæ Majestati indicabunt, ac inscriptis proferent, quod sua Majestas pecunijs suis persolveret dimidiam partem, cum primùm huc ad Regnum appulerit: Reliquum autem intra decursum duorum annorum proximè sequentium: hoc autem nomine, sine quibuscvis alijs, quæcunq; in commodum ac beneficiû istius Reipub: faciet, & præstabit nihil sibi esse cautum atq; repositum volet à Republica Regni huius, sed gratis & libenter illis resignabit omnia, quæcunq; illi aut cuius alteri donaverit.

Item spondent iidem Oratores memorati Serenissimum Regem Electum, Academiam Cracoviensem ad meliorem frugem rei literariæ reducturum, evocatis & eductis eò vndecunq; doctissimis Viris, in qualibet professione & facultate literaria excellentissimis Professoribus, quos ibidem in Academia Cracoviensi, stipendijs suis alet, ac retinebit perpetuò.

Item promittunt & spondent supradicti Oratores eundem Serenissimum Regem Electum ad minus centum ex Nobilium Familia filios in eadem Craeoviensi, sive etiam Parisiensi Academia, ad tempus profectûs illorum in re literaria, suo sumptu alere. Quodsi autem Status Regni maluerint dimidiam eorum partem in literis, & aliam in armis, sive etiam in aulis Principum externorum exercere, id in eorum arbitrio esse futurum.

Item, Recipiunt & spondent iidem Oratores, nomine Serenissimi Regis Electi, eum huc secum ad inhabitandum, nullos peregrinos homines adducturum, præter paucos, quorum operâ in ministerio domestico vteretur, quos tamen postea brevi remittet, persolutis illis stipendijs de suo: nullas etiam possessiones aut dignitates vel officia illis concedet, sed tantum Indigenis Polonis juxta Statutum Regni.

Deinde verò, quæ supra memorati Oratores in Oratione sua, ad Status Regni initio istius Conventûs habita, & typis per eosdem evulgata comprehenderunt, ac Statibus Regni obtulerunt, spondet ac recipiunt pro Dominis suis Serenissimis Principibus, facturos esse ipsos Principes omnia illa, & fideliter impleturos, quæ memorati eorum Oratores promiserunt.

Item recipiunt & spondent iidem Oratores, nomine dicti Serenissimi-

missimi Regis Electi, Eum omnia jura, Privilegia, libertates, immunitates, prerogativas, unicuique statui & homini ex Incolis Regni, Magnique Ducatus Lithvaniae, & omnium Provinciarum illi adiunctarum, sive generaliter omnibus, sive specialiter singulis per Serenissimos Reges, & alios Principes, & Antecessores, iuste & legitime concessas, vel alio quovis nomine quas, ac diuturno usu approbatas, sive etiam nunc circa Electionem Regis sui ex unanimi & concordia omnium Ordinū consensu sancitas, integrè & inviolabiliter servaturum, atque etiam juramento corporali, juxta sibi traditam formam, ante inaugurationem, sive Coronationem sui confirmaturum, & literis ad id necessarijs muniturum. Quae etiam suprascripta omnia, & inde cetera consequentia, in robur certissimam atque perpetuam firmitatis, supradicti Oratores nomine & loco Suarum Majestatum jurarunt in debita forma. Et in evidentius testimonium, ac robur firmissimum omnium suprascriptorum sigilla utriusque partis, tam Statuum Regni, quam ipsorum Oratorum hisce literis sunt adhibita, cum subscriptione eorundem manuum. Actum & Datum sub Varsovia, in campo villae *Hamien* in Comitibus magnis Electionis novi Regis die 16. Maij Anno Domini 1573, vide in volumine Constitutionum Regni. fol. 224. cum seqq.

LITERAE PACTORVM CONVENTORVM

Cum STEPHANO Rege.

STEPHANUS Dei gratia Electus Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masovia, Samogitia, Kyovia, Volhynia, Livoniae, &c. necnon Transylvanicae Princeps.

Significamus hisce literis Nostreis, quorum interest universis & singulis. Quod post discessum & susceptionem Regni Galliarum per Serenissimum Principem Dominum HENRICVM, Dei gratia Regem Poloniae, & Magnum Ducem Lithuaniae &c. vigore juris ac libertatum Regni Poloniae conditionumque à praedicto Serenissimo HENRICO Rege susceptarum & promissarum, vacante Poloniae Regno & Magno Ducatu Lithuaniae, miseramus ad Status & Ordines Regni Poloniae, Magnique Ducatus Lithuaniae, fideles Nostros Magnificos, Georgium Blandratam Doctorem Physicum, & Martinum Berzeviciem, Equitem Auratum Procancellarium, Consiliarios, Oratores,

Bbbb

&

& Commissarios Nostros, qui de Nobis in Regem assumendis cum Ordinibus agerent. Diviniq; Numinis instinctu, in Comitij generalibus Electionis Regis, sub Varavia habitis, Ordines Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae Nos Regem creasse conditionibus & articulis inter eosdem Ordines, ac Oratores Nostros ibidem conclusis intervenientibus. *Quorum quidem tenor de verbo ad verbum sequitur Est talis.*

Conditiones propositae à Legatis Illustrissimi Transylvanicae Principis &c. in Comitij Varaviensibus novae eligendi Regis gratia indictis Ordinibus & Statibus Regni Poloniae.

Primo, Promittit Illustrissimus Princeps, se libertates, leges, consuetudines integrè in Regno Poloniae, & Magno Ducatu Lithuaniae, conservaturum, atq; iureiurando, prout Senatus & Ordines statuent, quidquid erit e re Regni observaturum, & comprobaturum.

Secundo, se debita omnia Regni, quae ad ipsum pertinere merito poterunt, soluturum.

Tertio, si ita Ordinibus Regni visum fuerit, pollicetur se confestim recuperaturum esse, quidquid Moschus occupavit. Quodsi veteranis suis copiis opus erit, illas minimè recusaturum.

Quarto, Perpetuum foedus illud, quod jam olim initum cum Imperatore Turcarum fuerat, confirmaturum. Cum Tartaris verò sempiternam quietem & pacificationem habiturum.

Quinto, Limites Regni omnes ita muniturum, ne hostis quispiam accedere facile possit.

Sexto, dum adventum suum, si Deo ita visum fuerit, parat, ne interim aliqua ex parte hostis quispiam negotiū facessere possit, ducenta millia florenorum praemissurum se pollicetur, quibus iudicio Senatus & Ordinum, finibus & alijs necessitatibus prospiciatur, ubi verò ipse advenerit, non per Legatos, sed per semetipsum cum hostibus Regni bellum geret, paratus etiam pro salute Reipub. vitam profundere.

Septimo, Tum favore, tum proprijs sumptibus, victos & captivos Russiae Nobiles, non ita pridem à Tartaris abductos redempturum esse.

Condi-

Conditiones ex communi Ordinum Regni consensu
Illustrissimi Palatini Transylvaniæ &c. Legatis propo-
sitæ, & ab ijs susceptæ, Varaviæ die 14. Decembris

Anno Domini 1575.

Inprimis, cum Inclytæ Iagelloniæ Familiæ (quæ hîc diu & felicis-
simè regnavit) tot existent erga Rempub. Polonam incomparabi-
lia merita, Ordines Regni id maximè curant, ut suorum Regum
Posteritati, cum summa dignitate & honestate prospiciatur. Itaq; ex
communi Ordinum decreto, ante omnia sanciunt, ut Illustrissimus
Transylvaniæ Palatinatus &c. Serenissimam Poloniæ Infantem in
matrimonium ducat. Si verò contigerit (quod Deus avertat) Sere-
nissimam Infantem vel satis cōcedere; vel ab hoc matrimonio omnino
alienâ se præbere, nihilomin⁹ dignitas Regiæ Suæ Celsitudinis salva sit.

Omnia jura, libertates, Privilegia, immunitates à Serenissimis
Poloniæ Regibus Reipublicæ legitimè concessas; necnon articulos
in Electione HENRICI Regis conscriptos, & ab Ordinibus obla-
tos, primùm hîc Varaviæ ab ipsis Legatis; deinde Parisijs ab utroq;
Rege publico juramento approbatos, confirmabit.

Si quid præterea, circa Coronationem Ordines Regni ad augen-
das Libertates postulaverint, publico Privilegio approbabit.

Ad repentina Regni præsidia mille equitum & quingentorum
peditum stipendia, Legati quàmprimùm expedient.

Auxilia externa nequaquam in Regnum adducet, nisi cum con-
sensu Senatûs & Ordinum.

Stipendiarios milites extra Regnum inscijs Ordinibus non emittet.

Cum sibi invicem Ordines Regni, *pro decima octava die Januarij*
Andreouîæ Generalem Conventum indixerint, curabit, ut in eo Con-
ventu has omnes conditiones, tam sibi ab Ordinibus propositas, quàm
Nobis suo nomine à Legatis oblatas, publico juramento, vel in per-
sona sua, vel per suos solennes Legatos confirmet.

His supradictis conditionibus ab utrinq; oblatis, ipsi Legati no-
mine sui Principis se subscripserunt, & eas sigillis munierunt.

Georgius Blandrata, manu propriâ.

Martinus Berzeviceius Procancellarius

& Orator manu propriâ.

Sigillis eorundem, subimpressis.

Quarum præinsertarum conditionum, illa quæ cavetur, ut has conditiones utrinque propositas in Conventu Andreiovienſi, iuramento, vel in persona, vel per Legatos ſolennes confirmemus, iuramento hic à Nobis de mandato Ordinum per Oratores ſuſcepto, mutata, reliquis omnibus ſtare ac eaſdem adimplere volen: poſtquam recitatas coram Nobis ſigillatim expendimus & conſideravimus, eas gratas & ratas haben: approbavimus, & confirmavimus, approbaviſque & confirmaviſ hiſce literis Noſtris. Promittentes bona fide, ac ſub iuramento, Nos omnes conditiones prædictas, ac omnia & ſingula in ijs expreſſa inviolabiliter obſervaturos & adimpleturos cum effectu, ſine vlla exceptione, nec ijs unquam directe, vel indirecte contraventuros. Dantes poteſtatem inſuper Cancellario & Vicecancellario Regni Poloniae pro tempore exiſtentibus, ut poſtquam in Regnum Poloniae (Deo favente) venerimus, eoſdem articulos eorumque confirmationem, ſub ſigillo Regni Poloniae (ſi id Ordines Regni requirent) non expectato alio mandato Noſtro, uterque vel alter eorum extradat, non obſtante vlla exceptione, ſeu quovis in contrarium mandato. Datum in ſummo Templo Civitatis Noſtræ Meggyes, ſub iſſis Comitibus generalibus, die octavâ Menſis Februarij Anno Domini milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto.

STEPHANVS Electus Rex.

Martinus Berzeviceius Procancellarius.

Vide in volumine Conſtitutionum Regni, fol: 251. cum ſequ:

Literæ confirmationis articulorum **HENRICO** Regi antea oblatorum à **STEPHANO** Rege factæ. Vide in volumine Conſtitutionum Regni fol: 253. cum ſequ:

STEPHANVS Dei gratiâ Rex Electus Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Ruſſiæ, Pruſſiæ, Maſovia, Samogitiæ, Kijoviæ, Volhyniæ, Podlachia, Livonia, &c. necnon Transylvaniæ Princeps.

Significamus univerſis & ſingulis præſentibus & futuris, per Spectabilem & Magnificum Ioannem Tarło de Sczekarzowice, Palatinum Lublinenſem, & Capitaneum Pilznenſem, ac Magnifico, ac Generoſos Georgium Mniſſek, de magna Kunczyce, Inciſorem Regni, ac Sanocenſem

sem & Socaliensem Capitaneum, Albertum de Starzechowice Starzechowski Succamerarium Leopoliensem, Palatinidam Ruffiæ, & Capitaneum Lubaczoviensem, Ioannem de Ostrorog, Martinum Lwowski, ab Ostrorog, Ioannem Plaza de Mstyczow, Georgium de Krzeczenzyce Niemsta, Adamum de Goray Gorayski, Stanislaum de Strzemienice Łaszc, Stanislaum Pstrokowski, Ioannem Betdowski, Ioannem Radzieiowski, Oratores ab Ordinibus Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuanianæ, in Transylvaniam ad invitandum Nos ad Regem, missos, oblatos Nobis esse publico nomine articulos, seu leges ab Ordinibus in Electione HENRICI Regis de Republica sancitas. Quarum exemplum lingvâ Polonicâ quâ sunt perlata sequitur. Sed nunc in Latinum converſe modo & idiomate Latino infraſcripto.

Conſiliarij Regni, Equeſter Ordo, & Status omnes Regni & nationis Lithuanianæ, necnon aliarum Provinciarum Regno annexarū, & ad illud pertinentiū, hoc ſibi apud Nos caverunt, & Nos conſtituimus, & pro lege perpetua volumus haberi, quòd Nos, nec in vita Noſtra; nec Succellores Noſtri Reges Poloniæ & Magni Ducatus Lithuanianæ, Ruffiæ, Pruffiæ, Maſovianæ, Samogitianæ, Kijovianæ, Voſynianæ, Podlachianæ, Livonianæ, & aliarum Provinciarum, nominabimus, nec eligemus, nec ad Electionem Conventum convocabimus, aliquo modo, vel prateſtu excogitato Regem Succellorem promovebimus. Et hoc ideo, ut perpetuis temporibus poſt deceſſum Noſtrum, vel Poſteriorum Noſtrorum libera Electio remaneat omnibus Ordinibus & Statibus Regni. Et propterea titulo Hæredis non utemur, neq; Poſteri Noſtri Reges Poloniæ.

Et quia in hac Corona Gentis Polonæ, Lithuanicæ, Rufficæ, Livonienſis, & aliarum, multi reperiuntur diſſidentes in Religione; obviando in poſterum, ne ob ſeditiones & tumultus ex iſta cauſa ad ſciſſuram aut diſcordiam deſcendatur, caverunt ſibi nonnulli Incolæ Regni Conſœderatione ſpeciali, quòd in hac cauſa & negotio Religionis debent pacificè conſervari, promittimus & Nos id conſervaturos perpetuis temporibus.

In cauſis & negotijs Regni, quæ pertinebunt ad perſonam Noſtram & Maieſtatis Noſtræ, legationes ad externos Principes mittere, vel legationes exterorum Principum audire, vel expedire, exercitum aliquem, aut milites conſcribere vel conducere Nos & Poſteri Noſtri abſq; ſcitu & conſilio Ordinum Regni vtriuſq; Gentis non poterunt; negotia ad Comitia ſpectantia non intervertemus. Quamvis legationes iſtas, quæ Rempublicam non tangerent, & poſſent

juxta exigentiam temporis & necessitatis expediri, poterimus semper cun scitu Consiliariorum vtriusq; Gentis lateri Nostro adhærentium expedire.

Bellum inferre, aut commotionem bellicam generalem Nobilitatis absq; consensu omnium Ordinum in Comitijis generalibus indicare, aut extra limites Regni, Nobilitatem vtriusq; Gentis, modo militari, educere sive per preces, sive per solutionem s. marcar: super hastas, Nos & Successores Nostri Reges Pol: non debebunt, sub verbo Regio spondemus. Quodsi ex consensu Ordinum in Comitijis generalibus Regni commotionem generalem bellicam totius Nobilitatis intimaremus, non poterimus in loco per literas Restium assignato ultra duas septimanas retinere. Et si ex consensu omnium Ordinum ultra limites Regni Nobilitatem educere voluerimus, & Nobilitas in idem consenserit, tunc pro quolibet Equite, nemine excepto, similiter & Nobili pediti ad servitium bellicum obligato, tenebimur illi antequam extra limites discederemus quinq; marcas persolvere, & non tenebimur illos diutiùs sub hoc stipendio tenere ultra vnum semestre, non faciendo divisionem inter illos in partes majoris vel minoris exercitus. Quodsi intra duas septimanas extra limites Regni illos non educeremus, tunc penes latus Nostrium non tenebuntur permanere. Et tempore belli tenebimur omnia sumptu Nostro providere, prout tormenta majora, pulverem tormentarium, scalas, custodiam omnem, *Pustarze*.

Reliquos articulos vide superius hñ folio 268. & sequ:

PACTA CONVENTA.

Inter Illustrissimum Senatum, & amplissimos Status & Ordines Inchyti Regni Poloniae ac Magni Ducatus Lithuaniae ab una, & Magnificos ac Generosos Dominos Oratores, ad eosdem Status & Ordines Regni missos parte ex altera, & eorundem Pactorum Conventorum per SIGISMUNDVM III. Regem Electum Poloniae confirmatio, in volumine Constitutionum Regni, fol: 451. cum sequ:

SIGISMUNDVS III. Dei gratiâ Rex Poloniae, ac Magni Ducatus Lithvaniz &c. necnon eadem gratiâ Succorum, Gottorum, Vandalorumq; proximus Princeps hæreditarius, & futurus Rex Magni Principatus Flandriae &c. Hæres.

Signi-

Significamus presentibus literis Nostreis, quorum interest vniversis & singulis. Quod sublato ex hac vita Serenissimo olim pia memoria, STEPHANO Dei gratia Rege Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae, cum Serenissimus Dominus IOANNES III. Dei gratia Rex Suecorum, Magnus Dux Finlandiae &c. Dominus Parens Noster observandissimus, Nosq; etiam una misissemus ad Status & Ordines Regni Poloniae, & M. D. L. Magnificos, Ericum Spar de Sundby Regni Sueciae Consiliarium & Procancellarium, Gubernatorem & Legiferum Ducatum Velsmanniae &c. & Ericum Brache Comitum Visingosburgensem, & Baronem Lintholmen. Aulae Magistrum Oratores & Commissarios Nostros, qui inter alia mandata sibi commissi de Nobis in Regem assumen: cum Ordinibus agerent, prosperèq; successisset, vt Divini Numinis instinctu, in Communijs generalibus Electionis Regis ad Varsaviam habitis, Ordines Regni Poloniae, & M. D. L. Nos Regem creassent, certis conditionibus & articulis inter eosdem Ordines & Oratores Serenissimi Parentis Nostri, Nostrosq; ibidem constitutis, intervenientibus. Quorum quidem tenor de verbo ad verbum sequitur, & est talis.

Articuli Pactorum Conventorum inter Illustrissimum Senatum & Amplissimos Status & Ordines Incliti Regni Poloniae, ac M. D. L. ab una, ac Magnificos ac Generosos Dominum Ericum Spar &c. Serenissimorum Principum Dominorum IOANNIS III. Dei gratia Regis Sueciae &c. eiusq; Majestatis Filij charissimi SIGISMUNDI eadem gratia eiusdem Regni cæterorumq; Principatum Successoris, nunc verò Electi Poloniae Regis &c. ad eosdem Status & Ordines missos Oratores parte ab altera.

Cum voluntate Divina Reges & Regna constituyente, de unanimi sententia atq; libero assensu omnium Statuum & Ordinum Incliti huius Poloniae Regni Magniq; Ducatus Lithuaniae, ac cæterarum Prouinciarum ad ipsum Regnum pertinentium memoratus Serenissimus Princeps Dominus SIGISMUNDVS esset in Regem Poloniae, atq; eundem Magnum Ducem Lithuaniae, ac cæterarum Regni Prouinciarum Principem & Dominum liberè electus, & publicè declaratus, adessent autem cum ipsius dicti Sueciae Regis, tum

quoq; commemorati Electi Poloniae Regis SIGISMVNDI Nuntij supranominati, cum plena & sufficienti potestate, ab ipsarum Majestatibus huc ad Status & Ordines in optionem Regni missi, cum ijs pro salute & incolumitate huius Regni, ac totius Reipub: Christianae, certa Pacta, seu conditiones ipsis Serenissimis Principibus per dictos Oratores eas sponte offerentibus, ceteris autem à Statibus Regni expeditis, vtrinq; inita & sancita sunt, in hunc qui sequitur modum.

Primo & ante omnia, ut dum Serenissimus Dominus JOANES III. Sueciae Rex vivet, societas sit contra finitimos vtriusq; Regni hostes, eademq; iurejurando confirmetur: mortuo verò, (quod diutissime DEVS differat) eodem Serenissimo Sueciae Rege, hæc confederatio & societas maneat: SIGISMVNDVS verò electus Poloniae Rex, jure successionis Regno Sueciae potiatur. Deincepsq; omnes liberi eius masculi primogeniti, quos Deo volente susceperit.

Secundo verò genitis, sortes in Suecia, juxta Constitutiones Regni Sueciae assignabuntur, Filiabus autem, dotes ab vtriusq; Regni Ordinibus more institutoq; pristino Regni Poloniae conferentur. Eo casu verò, Serenissimus Rex Polonicas res non negliget: ac si fortè res Sueciae praesentiam eius aliquando desiderarent, ut eò sese conferre liberum sit, cum consensu omnium Ordinum Regni, & M. D. Lithvan:

Item, Livoniae partem, quam Serenissimus Sueciae Rex nunc possidet, ad reliquum corpus Livoniae Regnum Poloniae, & Magnū Ducatum Lithuaniae adiungere, & incorporare tenebitur. Pro quo ut Serenissimi Regis Legati spoponderunt, ita Serenissima etiam Anna Regina Poloniae cavet, cavetq; omnibus bonis suis, tam in Regno Neapolitano ac Ducatu Barensi, & Rosanenfi Duoanaq; Foggia constitutis, tum in dote ac contradote, summisq; atq; in univèrsum bonis omnibus, tam mobilibus, quam immobilibus intra & extra Regnū constitutis.

Item, Classem è rebus omnibus instructam, vsibus Regni Poloniae, & M. D. L. suā impensā adhibebit: nec pro necessitate Regni Poloniae, & M. D. L. rem mari gerere intermitteret.

Item, Tormentorum bellicorum vini non exiguam, necessitatibus Regni Poloniae & M. D. L. exigentibus, maximè autem, si aliquando vel Novogardiam, vel Plefcoviam, vel Smolensciam oppugnare visum fuerit, omnia ad eam rem tormenta, tum pulveres, atq;

atq; globos necessarios, è Regno Sueciæ suis sumptibus suppeditabit.

Pecuniam anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo, Divo SIGISMUNDO AVGVSTO Regi, mutuo datam, condonabit. Similiter omnia jura, debita, atq; actiones, si quæ, quocunq; modo, aut nomine, adversus Regnum Poloniæ, vel M. D. L. ad se pertinent, remittet, tollet, & ijs renuntiabit. Extra Regnum etiam, de certis bonis ac summis, pensionibus Neapolitanis, è Barensi ac Rosanenſi Ducatu, necnon Duoana Foggia, pro rata sua portione, cum Regno Poloniæ, & M. D. L. cedit.

Tormenta bellica Moscho, ad Vendam communibus copijs erepta, quæ eorum ad se pertinent, Regno & Magno Ducatui condonabit.

Quinq; arces in finibus, locis opportunis, ex arbitrio Ordinum extruet rebusq; necessarijs omnibus suo sumptu providebit.

Recipiunt etiam & spondent iidem Oratores, nomine Serenissimi Regis Electi, eum huc secum ad inhabitandum nullos peregrinos homines adducturum, præter paucos, quorum opera in ministerio domestico vteretur, quos tamen postea brevi remittet, persolutis illis stipendijs de suo. Cum verò successionem Sueciæ Regni adjerit, Consiliarios & Officiales ejus Regni, qui ad eum venient, nullis Regni Poloniæ, & M. D. L. consilijs, negotijs, intercessionibus, promotionibus adhibebit, aut ijs se immisceri patietur.

Custodiam etiam corporis sui, nonnisi ex Indigenis Regni, & M. D. L. habebit, eodem modo, Præfectum satellitij sui. Nullas etiam possessiones & dignitates vel Officia illis concedet, sed tantum Indigenis Regni Poloniæ, & M. D. L. juxta Statuta Regni. In eos vero, qui contra præmissa venerint, aut se aliquibus earum rerum immiscuerint, secundum processum, qui circa Coronationem exhibebitur procedere licebit.

Curabit Serenissimus REX, ut debita stipendia Livoniæ, militibus præſidiarijs & Cohorti Volscianæ in Arce Camenecensi, tempore Regis STEPHANI conflata solvantur: deq; ea re cum Ordinibus Regni, & M. D. L. in Conventu Coronationis deliberabit.

Confederationem inter dissidentes de Religione, non solum iuramento, ut à Serenissimis HENRICO & STEPHANO Regibus Poloniæ & Prædecessoribus suis factum est, conservabit, verum etiam processum & executionem utriq; parti servientem contra violatores, eius oblatam, sub iuramento observabit, & ut ab Ordinibus Regni quam primum instituat, sedulo curabit.

Dodd Debi

Debita, quæ Illustris & Magnus Dominus Andreas Comes in Tenczyn &c. in milites contraxit: tum quoq; quæ Magnus Dominus Georgius Mnizek &c. Generosi etiam Nicolaus Zebrzydowski, &c. Gaspar Maciejowski in prædarios Cracoviensis & Scepusiensis Arcium, contraxerunt, persolvet. Ac item ad defensionem Regni quavis ex parte, interim dum Cracoviam adventat, faciendam, sumptum omnem necessarium suppeditabit: & si quæ debita pro comparando & retinendo in eum usum milite, ac apparatu bellico contrahentur, bonâ fide in Coronatione persolvet.

Jura omnia, libertates, immunitates, Privilegia, Statuta Regni, & speciatim articulos in Coronatione HENRICI Regis sancitos: tum quæcunq; ad correctionem libertatum, jurium pertinentia, Ejus Majestati in Coronatione exhibebuntur, manutenebit, ac firmiter observabit & adimplebit.

Quæ quidem omnia superscripta, Nos Oratores supradicti, nomine & loco Majestatum suarum juravimus in forma debita: Ipsi usq; Majestas, simulac ad litus Regni appulerit, jurare debet: Serenissimus quoq; Sueciæ Rex, quæ ad ipsius Majestatem pertinent, confirmabit & adimplebit.

In cuius rei evidentius testimonium ac robur firmissimum omnium superscriptorum, sigilla utriusq; partis, hisce literis sunt adhibita cum subscriptione eorundem manuum. Actum & Datum in campo ad Varlaviam, inter pagum *Wola* in Comitibus magnis Electionis novi Regis die 19. Mensis Augusti, Anno Domini Millesimo quingentesimo octuagesimo septimo.

Subscriptiones.

Ericus Spare, Dominus de Sundt, Procancellarius, mpp. Ericus Comes, Stanislaus Karnkowski Archiepiscopus Gnesnensis, exceptâ conditione de Religione. Albertus Bâránowski Episcopus Premisliensis. R. P. Vicecancellarius, exceptâ conditione de Confœderatione. Laurentius Goslicki Episcopus Camenecensis, exceptâ conditione Confœderationis. Andreas Comes in Tenczyn Palatinus Cracoviensis, Petrus de Potilice Palatinus Calissiensis, Gregorius Zielenski Palatinus Plocensis. Sc. Ioannes Dulski Marechalculus Equestris Ordinis, Stanislaus Garmâski Nuntius Palatinatus Plocensis, Ioannes Itowski Palatinus Plocensis, Deputatus Plocensis.

Quas quidem condiciones, eisdemq; articulos, interveniente ultimâ resolutione, de conditione, de ea parte Livonia, quam Serenissi-

renissimus Sueciæ Rex, Parens Noster charissimus nunc possidet; de qua ita inter Nos & Ordines Regni Magniq; Ducatus Lithuania, cum diu illam vrsissent, conventum est, vt hoc negotium integrũ differatur, ad id tempus, cum Regnum Nostrium hereditarium Sueciæ, successione ad Nos devolvetur, Nos ratos & gratos habentes, approbavimus & confirmavimus, approbamusq; & confirmamus hisce literis nostris. Promittentes bonâ fide, sub juramento, per Nos, singula in ijs expressa, inviolabiliter observaturos, & adimpleturos realiter & in effectũ, nec ijs unquam directè, vel indirectè contraventuros. In cuius rei indubitatam fidem, præsentes subscriptas sigillo Nostro signavimus. Datum Cracoviæ in Conventu Coronationis Nostræ die 28. Mensis Decembris, Anno Domini Millesimo quingentesimo, octuagesimo septimo.

Subscriptio

SIGISMUNDVS Rex Poloniae.

Libet hic adnectere ex historijs, quæ circa electionem SIGISMUNDI III. interuenerunt, vt benevolus Lector majori cum alacritate legat, cum varietas (vt commune dictærium est) delectet.

Mortuo itaq; STEPHANO Rege Grodnæ die 12. Decembris Anno Domini 1586. ex inopinato epilepsiæ morbo, imprudentiâ Medici neglecto. Zamoyscius Cancellarius triduo post Regis morte cognita, eam per literas, & Stanislaum Zofkievium, filium Palatini Belzensis, Archiepiscopo Leopoliensi nuntiat. Vacabant Palatinatus Russiæ & Podoliæ; quorum ille jam antehac Stanislao Zofkievio Patri Palatino Belzensi à Rege missus fuerat, sed is eum nondum receperat, neq; tamen literas dimiserat. Igitur Regis morte subolefacta, necdum Archiepiscopo Leopoliensi patefacta, se Palatinum Russiæ profiteri cepit: Archiepiscopo Leopoliensi primo omnium ei hunc honorem habente, & apud Nobilitatem tuente. Stanislaus Karakovius Archiepiscopus Gnesnensis pro munere suo, Regis mortem literis suis Senatoribus denuntiat: Convocationem de more Varsoviæ, ad illud idem tempus, quo Comitæ Regni, si Rex vixisset, habenda fuerant, nempe ad proximam Quadragesimam indicit (hoc est ad Mensem Martium Anno Domini 1587. vt scripsit Piascius in Annalibus, fol: 65.) Quam præcessit Leopoli Convocatio à Palatino novo Russiæ indicta. Cui cum Cancellarius & numerosa Nobilitas adfuit: in qua variè tum de Palatinatu Zofkievij, tum de potentia Cancellarij, & periculis Reipub: Duce Nobilitatis, Nicolao

Dddd 2

Iasto-

Jasloviecio Capitano Sniatinensi disceptatum fuit. Postremò tamen, omnia moderante Archiepiscopo Leopoliensi, Cancellarius à se omnem suspicionem Hungaricarum practicarum amovit; & ipse Zolkievius, consensu, & favore Nobilitatis, in Palatinatu Russiæ confirmatus est; & Tribunal Iudiciorum in Interregno institutum fuit. Sed tamen ad Convocationem Varlavensem ab Archiepiscopo Gnesnensi indictam non pacatis animis itum est. Erant inter Opalinium Marschalcum Regni, & Stanislaum Gorcanum Palatinum Posnaniensem, aliquot annorum inimicitia; eas in hoc statu periculoso Reipub: tentabant aliquoties Senatores per Archiepiscopum Leopoliensem, ac Episcopos Vladislaviensem, Hieronymum Rozdrazewski Plocensem, & Camenecensem Laurentium Goslicki, item per Palatinos, Tencinium Cracoviensem, Szafranecium Sandomiriensem, Mniscium Castellatum Radomiensem tollere, ipsosq; reconciliare; præsertim cum Opalinus iudicium & arbitrium amicorum admitteret. Sed cum Palatinus Posnanienensis duriores se ad omnia, & inexorabilem præberet, res ad optatum exitum perducere non potuit.

In hac Convocatione Sulicovius Archiepiscopus Leopoliensis ROSAM AVREAM à Summo Pontifice benedictam, Dominicâ primâ Quadragesimæ in Templo augustiore Sancti Joannis, in maxima hominum frequentia, Reginae Annæ, ante maius Altare genua flectenti, ac præsentem Legato Apostolico, Hieronymo Bovio, Episcopo Camerini, & Episcopis aliquot, solenni ritu & caremoniâ tradidit, ac Reginae eiusq; Familiæ benedixit. Quam Regina, postea, eidem Varlaviensi Ecclesiæ donavit.

In ea Convocatione, propositio, absente (ob valetudinem adversam) Archiepiscopo, ex scripto, nomine ipsius recitata est, omnes ad concordiam mutuam & succurrendam Patriæ orbatae admoniti. Lithuani ab initio non aderant, & de brevitate temporis quæsti, dies decem se expectari voluerunt. Quibus cum & Sandomirientes ad stipularentur, & moram hanc Opalinus Regni Marschalcus impatientius ferret; audiens etiam Zborovios tempus adesse ratos, quo suas injurias acceptas vindicarent, cum magnis irarum spiritibus ad futuros, recessit Archiepiscopus Primas identidem languidus Senatum accedebat. Andreas Zborovius Curia Marschalcus in Senatum ingressus, memoriam dolorum paucis refricans, quæsit à Senatu, cū sit paratus ad citationem sibi datam, jure respondere, & innocentiam suam probare; annuente Gnesnensi & Leopoliensi Archiepiscopis, cæteris silentibus, assedit, & baccillum è manu servi accepit. Ve
igitur

igitur Mareschalcum Regni Opalinscium discessisse, Cancellarium Zamoyscium abesse viderunt, & absuturum credebant. Zborovij (qui præcipuum consiliorum suorum moderatorem habebant Stanislaum Comitem à Gorka Palatinum Posnaniensem, gibbo quidem deformem, sed magnanimum, & mirè solertem in aucupando favore populi, quem non tantum humanitate, comitateq; morum, sed & profusa liberalitate demerebatur, præsertim epularum continuo & luxurioso apparatu, ut vulgò, publica convivantium officina, & magistra symphosiorum aula ipsius reputaretur: *ut scripsit Piascius fol. 66.*) in hoc nervos suos intenderunt, ut quàm plurimos fautores suæ adversus Cancellarium causæ conclinarent, ipsumq; apud omnes, quàm maximâ invidiâ onerarent. Et cum primis militari Præfecturâ eum (ut quâ maximè formidolosus erat) sub tempus illud exauthorari, viresq; ipsius eâ ratione imminui, & auctoritatem deprimi volebant. *Piascius ut supra.* Vnde si quis Senatorum moderatiùs sententiam dixisset, quâ vel STEPHANI Regis nomen, & merita commemoraret, vel lælos, ac iniuriâ alios ab alijs affectos ad condonandas, hoc tam periculoso Reipub: statu iniurias, moneret, tanquam sibi eadem iniuria diceretur, sinistrè interpretabantur, & comitijs ac dicterijs, quasi voces adulatorum petebant. Quod nihil moratus Archiepiscopus Leopoliensis, cum Regis STEPHANI nomen, ob bellicas virtutes, & animum ad gloriam natum, apud omnes Christianos Principes, Domum ipsam Austriacam celeberrimam, postremò ipsum Summum Pontificem, illustrem esse diceret, non obscurè etiam ejus acta studia, & consilia, tanquam Reipub: Nostræ, & Nomini Polonico gloriosa comprobavit. Et cum Legationem ipsam se Rege mortuo, jam referre non posse diceret, ipsis Ordinibus omnibus, qui Rempub: Nostram repræsentarent, referens dixit, se cum obedientia Regis & Regni ad Summum Pontificem, JESV Christi in terris Vicarium, & Petri Apostoli legitimum Successorem profectum fuisse, ejus mirificam erga Regem & Regnum, hoc benevolentiam comperisse, morte talis & tanti Regis, orbitate huius tam nobilis Regni, quod vallum esset ab hostibus totius Orbis Christiani, ac totius Europæ, maximè dolentem, & quod studium in STEPHANVM Regem si vixisset, declarare erat paratus, idem in Regnum ipsum, hoc jam necessario Reipublicæ tempore, non dubitaret animo prompto & paterno esse declaraturum, modò, ut ij concordiam servent mutuam, Reipub: salutem invigilent, de Sancta Apostolica Sede, quæ Mater & Magistra esset omnis Christianæ

E e e e

Professi-

Professionis rectè & humaniter sentiant.

Et quoniam subolefecerat à multis se vulgò traduci, quasi apud Summum Pontificem, adversus Hæreticos Poloniae Regi subsidia conciliaret, & cum Regina divortium procuraret, ad ea obiter respondit: Neq; Regi sapienti & considerato aliquid ejusmodi in mentem venisse, neq; sibi quidquam hoc nomine mandatum fuisse, & si aliquà imprudentiâ, vel malâ aliquà suggestione, quid ejusmodi sibi injunctum fuisset; non se adeo servili animo esse, ut quod ipsi non probaretur, procurandum susciperet. Pontificem etiam ipsum abundè ostendisse, misso munere sacro Reginae, quòd eam potius florere, quàm mærare, honoratam, quàm exauthoratam esse cuperet. de persequendis vi Hæreticis, nihil etiam actum esse, sed vim totâ, hanc in docendo, persuadendo, monendo, ac Deum pro illis orando sitam esse, quæ si vis appellanda est, ipsi judicarent. His dictis, consuluit, ut in Dei nomine, tempus & locum Electionis Regis, concordibus suffragijs designent, & Primati indicenda permittant, pacem tam publicam externam, quàm internam tueantur, & more Majorum suorum, secundùm antiquas considerationes manteneant; à privatis injurijs, vel judicandis, vel inferendis, cum nullus Rex sit, cum omnes æquali jure se gaudere existiment, cum facile ansæ maximo Reipub: malo, vel ex levi initio dari possint, abstineant; condolendum potius & compatiendū esse bonis filijs, positræq; in doloribus Matri.

Zboroviorum fautores, non satis æquis animis, & hanc, & similes aliorum Senatorum sententias accipiebant, & in favorem Cancellarij, (cui ut Samuelis mortem, ita & infamiam Christophori, & universam calamitatem Domus suæ imputabant,) fieri interpretabantur. Vnde plerumq; obstrepere & clamoribus interrumpere tales sententias solebant. Et cum Statū Spiritualem moderatorum consiliorum suaforem esse viderent, hoc totâ illâ Convocatione laboratum est, ut & causæ Spiritualium deteriore conditionem efficerent; & Cancellarij potentiam, quam sibi infestam videbant, in arcum redigerent. Igitur non pauca, quibus tota Senatûs autoritas subruebatur, conscripserant, quibus & Confederationem de Religione acriorem, & pacis publicæ conditiones tales inseruerunt, ut quidem ipsis liceret omnia in adversarium, illi autem contra eos nihil: multa interim alijs de publico largiebantur, & sibi usurpabant, quæ ut quis Senatorum subscribere renuebat, magis vocibus & impetu in eum insurgebant. Summâ fere potestate in omnibus rebus uti voluerunt.

Scri-

Scriptum etiam quoddam ab ijs, qui mediatores sese inter Cancellarium & Zborovios, auctoritate Senatû fecerant, confectum, cum utriq; parti æquo jure servire potuisset, si Cancellarius adfuisset, detortis quibusdam in suam partem verbis, quibus Cancellarium capi posse putabant, subscribendum Archiepiscopis & Episcopis, ac reliquis offerebant. Quod dum illi; ne causam Cancellarij inaudita iniquiorem redderent, facere recusarent; magnis Zboroviorum querelis, & populari invidia exponebant. Vrgentibus igitur illis, Archiepiscopus Leopoliensis, quod Archiepiscopum Primatem, & quidem, jam ut crederet invitum & debilem in lecto subscripsisse videret, etiam subscripturum esse dixit, sed memores eos esse iussit; illud nec apud Cancellarium, neq; apud homines alios, quidquid absente parte constituatur, quidquam roboris habiturum esse. Eodem modo & ordinationes quasdam violentas, approbandas proposuerunt.

Interea Archiepiscopus Gnesnensis indies majore morbo confictabatur, & jam etiam prope de ejus vita desperabatur. Et Plocensis ac Præmisliensis Episcopi, adversam valetudinem causati, Senatû amplius ingredi noluerunt. Vladislaviensis, impetus laxioris linguæ hominum non ferens, relicta Convocatione, domum est profectus. Archiepiscopus Leopoliensis cum Episcopo Camenecensi erant residui, quibus Concilium illud non satis sobrium instabat, ut scriptum illud Convocationis quod RECESSVM appellabant, cui & Confœderatio Religionis inerat, subscriberent. Quibus ipsi respondebant, Convocationem istarum rerum causâ non esse indictam, sed tantummodo ut pace generali procuratâ locus & tempus eligendi Regis designaretur. Interea per Bernardum Macieiovium, jam ex Aula Vexillifero Sæculari Sacerdotem factum; & qui tandem etiam amborum Episcoporum favore, post mortem Victorini Wierzbicij Episcopi Luceoricensis, paulò post Episcopus fuit designatus, ad Archiepiscopum Gnesnensem mittunt & obtinent; quod Archiepiscopus Primas Regni, tumultuante & omnia innovante Convocatione, Electionis futuri Regis diem, & locum edixit, *Varsavia ad diem 19. Mensis Augusti.* Quod ubi Concilium illud audivit, tantò vehementius Archiepiscopo Leopoliensi & Episcopo Camenecensi instare cœpit, ut Recessui extremam apponeret manum. Certamine illo totus fuit extractus dies, & ita vehementer in illo factum fuit, ut Sæculares illis minitarentur, eos Convocationis dissipatæ fore reos, nisi subscriberent.

Archiepiscopus Leopoliensis contra, post multas à se datas re-

Sponsiones, postremò caputium è collo suo abreptum abiecerit, & pectus nudatum ostenderit: se prius & Archiepiscopatu, & vitâ ipsâ cessurum, quàm his talibus Constitutionibus, contra DEVM, leges Patriæ honestas, viles, & salutes, ac rectum ordinem Reipub: invertendum, esse subscripturum. Idem post eum Episcopus Camenecensis dixit.

Illi dum suos conatus in cassum abire cernerent, rem cum illis moderatius agere incipiunt; & quandam verbis regentem virus formulam illis præscribunt: quâ lectâ, cum se de ea deliberaturos, respondissent, reliquorum tractatione, dies absumptus est.

Die sequenti, Archiepiscopus Gnesnensis jam, uti videbatur omnibus corporis destitutus viribus, Varavia euectus est. Et Leopoliensis cum tantis certandum sibi non ratus amplius, idem secundo die fecit commendans, omnia Deo.

Re intellectâ, coactus est Senatus etiam die festo, & de discessu Archiepiscopi Leopoliensis, variæ querelæ habitæ; & Kasimircius publicè, quod literas RECESSÛS ei in hospitio suo subscribendas non exhibuerit, obiurgatus. Et cum jam de Camenecensi Episcopo plus sibi pollicerentur, is etiam se cibo sumpto ad eos affuturum, præferens, subitò excessit, & ad pagum suum Decanovium se contulit.

Decreta fuit fere post Leopoliensem missio cum literis RECESSÛS, ut subscriberet, sed vnus tantum rem dissuasit, commemorans eius duram in Senatu constantiam, & vehementiam. Gnesnensem non putarunt hoc nomine compellandum; quod vel mortuum in via crederent; vel ita languidum, ut nihil cum eo agi posset. Ad Camenecensem igitur mittunt & rogant, ut misertus Patriæ periclitantis redeat, & salum aliquo consilio ei succurat; ne Convocatio, ne Electio deniq; ipsa apprimè Reipub: necessaria, hoc discessu Episcoporum in dubium, ac in incertum recidat, & Respub: in medijs tempestatibus relinquatur.

Spargebatur jam rumor, Archiepiscopum Gnesnensem esse mortuum, anxius Camenecensis virum eligendum sit, vicit seipsum, & ad illos reversus, tanquam PATER PATRIÆ salutatus, agrè quidem primò, postea tamen Recessui subscripsit: adjectâ conditione, PROPTER BONVM PACIS. Quam rem, postea in Electione & Archiepiscopus Gnesnensis, & reliqui omnes Episcopi in eo gravissimè reprehendebant: solo Leopoliensi Archiepiscopo, eum ut suum Episcopum, & qui jam vnus fere omnium, cum se solo omnem aduersa-

riorum

riorum impetum, absentibus cæteris sustinuit, excusante, & in meliorem partem interpretante. Illam autem clausulam: propter bonum pacis, ita *Piascius fol: 67. explicat:* nempe quod aliter pax communis eo tempore constare non posset, & nullos magis, quàm Ecclesiasticos Status Reipub: distracto Conventu, eo confusus affecisset: contradictione enim sua prorsus excidissent à beneficio pacis provisæ illo edicto, in quo apponi solent hæc verba: quæ omnia, sub fide, honore, & conscientijs servanda invicem promittimus: & si quis istis contravenire, & pacem publicam turbare ausus fuerit, contra talem omnes consurgemus in eius destructionem. Non deërant tamen, qui prudens illud in necessitate consilium carperent, & ipsū Goslicium Episcopum Camenecensem, alioquin Virum in Religione Catholica propugnanda (vt sæpius doctrinā & eloquentiā potens impugnatores Ecclesiasticorum fortiter in Conventibus publicis represserat) probatissimum, etiam apud Sedem Apostolicam traducere, & conniventia cum Hæreticis insimulare non vererentur, quo postea in assequendo majori Episcopatu, Romæ non parum ipsi tunc negotij facessitum. *hucusq; Piasceki.*

Talem & tam bellum finem illa Convocatio habuit, indubitata species Electionis futura.

Dies autem electionis Regis novi, ad finem proximi Mensis Iunii concordibus suffragijs fuit indicta. Tum temporis Regina Anna Nepotem suum ex Sorore SIGISMUNDVM Sueciæ Regis Filium, JOANNES III. omnibus fere Senatoribus recommendare caperat, verita, ne ab alijs externis Principibus Regni ambitu præveniretur. Inde accingere se omnes ad Electionem Regis. Et Russia tota fuit pro Regis Sueciæ Filio.

Archiepiscopus Leopoliensis, quod Russiæ præcipuas Familias inimicitias agere videbat, multos reconciliabat. vt ante Sienienium cum Mieleccio Palatino, Sieniavium cum Lesnovijs: ita tunc Ioannem Herburtum Vexilliferum Leopoliensem, cum Zofkievio.

Et quoniam turbulentam fore electionem omnes pronuntiabant, nisi Zamoyscius Cancellarius cum Zborovijs reconciliaretur, aut saltem ad aliquos moderationis terminos reduceretur: Stanislaus Szafanecius Palatinus Sandomiriensis, cum Nicolao Firlejo Castellano Biecenfi, cum scripto illo, quod in Convocatione autoritate & nomine Senatûs confectum fuit, Cancellarium adierunt, rogantes, vt subscriberet; sed ille renuit, quod videret in eo speciem magnam, inæqualitatis contineri, diu & multum inter vtrâsq; partes labora-

tum est, neq; tamen quidquam profectum. Duobus milliaribus à loco Electionis partes ambæ abesse, & ad Concilium, nisi tùm, cum vocatæ fuissent, adesse debuerunt. Electionem etiam ipsam absq; eorum præsentia non debuisset fieri illis promittebatur.

Sed ut duæ factiones fuerunt, ita ex omnibus Regni partibus diversis cum animis homines ad electionem conveniebant.

Electionis tempus Zamoyscius Cancellarius, aliquot diebus prævenit numero militum fere inferior, sed eò fortior advenerat, quòd totum robur militiæ Regni aderat in eius comitatu: omnes enim veterani, qui cum STEPHANO Rege militarant, eum sequebantur, atq; vnà peditatus STEPHANI Regis Vngaricus selectissimus. Et cum primis artis & disciplinæ militaris exercitus Zamoyscij gnarus, stationem suam in modum castrorum munierat, ducto circum vallo & fossa apud villas **Powassi & Solwarti**/ duobus à Varavia passuum millibus distantes, vbi in proximo quoq; fuit designatus circus sessionis, seu locus confessus Comitiorum celebrandorum.

Gorcanorum autem factio cum Zborovijs, eorumq; affeclis coniuncti, prope decem millia armatorum habebant, inter quos non pauca cohortes externo constabant milite. Solus Christophorus Zborovius quingentos adduxerat Gallos Germanis permixtos stipendiarios, eosq; exercitatissimos.

Convenit & Senatus utriusq; Status & frequens Nobilitas. Adfuerant Oratores externorum Principum, Cæsaris, omnium Principum Austriae, Magni Ducis Moschoviae. Adfuit & Summi Pontificis Sixti V. Legatus Annibal de Capua, Archiepiscopus Neapolitanus Domui Austriacæ addictissimus.

Inchoatis Comitij Electionis Regis, ante omnia laborarunt Senatores neutrarum partium, ut Zboroviani cum Zamoyscio aliquâ ratione reconciliarentur: sed cum elatiores illorum animi nullum concordiae modum admitterent, ita statuerunt; ut nullus eorum armatus ad confessum publicum veniret, & ne vterq; eodem tempore, sed alternis vicibus venirent. Quod aliquandiu ab eis, idq; agrè admodum, præsertim à Palatino Posnaniensi (nam Cancellarius sese in potestate Senatus esse profitebatur) impetratum & observatum fuit.

Modum inchoandi à pace publica edicenda Senatus sumere volebat, sed Nobilitas in duas partes divisa: altera, è præscripto ordinationis in Convocatione factæ, id fieri debere contendebat: altera, contra, perperam multa in Convocatione facta causans, aliam

ratio-

rationem, eamq; hactenus vsitatam vrgebat. Vnde excitatâ contentionem (vt *Piasceki fol. 68. scripsit*) de Acti Convocationis præteritâ circa Præfecturam militarem & modum colligendi regendiq; milites, quæ non tantum Zamoysciani, sed & Senatus vniversus ac maturior quisq; abrogari volebat, nempe Comitum Gorcani eiusq; affectatorum arbitrio composita, plurimaq; mori antiquo contraria, Zboroviani ea ferocius propugnantes, multitudine armatorum stipati, Comitum frequentare cæperunt.

In hac divisione sententiarum, successit & alia major. Nam cum tumultuantes ferri non possent à mansuetioribus, quorum ij Cancellario non obscure favebant; illi contra Zborovios: pars moderatior secessit in aliam partem, & separatim confessum sibi fecerunt. Quod cum vehementiores viderent, & dicterijs eos incessabant, & illis NIGRI CONCILII nomen, sibi verò generalis titulum imposuerunt, in quo generali confessu carpebatur Cancellarius, & hostis fere Patriæ, ac bonorum omnium declarabatur. In illo quod NIGRVM vocitabant, in quo erant Officiales, Dignitarij, & Capitanei plures, & licet paucior Nobilitas, tamen omnes moderatiora sequentes consilia; & maiore etiam erga Senatum in omnibus sermonibus suis videntes reverentiâ, defendebatur & patrocinium eius fiebat.

Multi in ea Electione ex populo studebant Moscho; & Archiepiscopus idem diu præferebat, si de Religione Catholica suscipienda aliquod indicium daret. Frustratus tandem opinione eius, postea cogitationem eandem deposuit. Senatus altercationis & disceptationis assiduæ de Convocationis autoritate, quam alij summam, alij nullam, alij aliquam esse volebant, pertæsus: tum quod Lithuani ad Concilium ratione nullâ adduci poterant, & si nullo fere die ad Concilium conveniebant, tamen aliâ sibi viâ ad removenda electionis impedimenta progrediendum esse putavit. Igitur & maior eius pars, & cuius integritati fidebatur, à Mareschalco Regni Opalinscio, ad Karnkovium Episcopum Primatem convocabatur: ubi penitior & secretior consilio vsi, cum per tumultus ad ordiendam & prosequendam Electionem accedi non possit, de Persona in Regem nominanda prope modum inter omnes convenit. Zboroviorum factio vt id animadvertit, & Nobilitas Concilij illius Generalis (vti se appellabat) diem certum eidem Campestri, quod Rokosz dicebant, instituerunt, ad quod, quemq; è Senatu, vt in medio eorum adesset, evocabant. Hoc verbum Rokosz varij variè inter-

pretantur. *Piaſcecki dicto fol: 68.* dicit eſſe gentis teſſeram, quā audita qui cenſetur juris & Status Nobilis, licet ſit alligatus obſequio alicuius Principis, vel Nobilis, relicto eo, ad communem concurrentis Nobilitatis cætum venire pœnis gravioribus obligatur. *Sed Lubienſcius lib: 2. de motu Civili in Polonia, fol: 68.* aliter hoc verbum Kokofz interpretatur, quod Rocos, petito ab Hungaris nomine, generalis quidam & vniverſalis Conventus appellatus eſt.

Qui ſatis animi habebant, adfuturos ſe, non ſolū Concilio Senatūs & Nobilitatis vniverſæ libenter, & quod eſt ſalute & vſu Reipub: ſentirent, liberè ſe, vti in loco libero, dicturos reſpondebant, ſed ſe hanc tam impotentem, & ſine ratione Oſtraciſmi institutionem, quam toti Reipub: exitioſam viderent, probare non poſſe. Igitur etiam ad hunc conſeſſum privatim de Rege, vel Erneſto Auſtriæ Archiduce, vel SIGISMUNDO Sueciæ Regis Filio, faciendo, ita Opaliſcio Duce animati fuerunt Senatores; vt cum apparatu armorum, die proximo Lunæ à Nobilitate designato, ad Senatum ad-eſſent, & rei eventum expectarent. Mittebat etiam Senatus ad Lithuanos, vt ad ſe accederent, & ſe in hoc periculo Reipub: ab eis non ſegregarent, ſed ij res ſuas agebant, & poſt principia ſtare malebant. Attulerant Zborovij jam animis designatum Maximilianum Archiducem Auſtriæ, ſed eum Moſcho teſtum fovebant, nullam Maximiliani, frequenter verò Moſchi mentionem facientes, quā re multi inter eos decepti, vti ſinis poſtea declaravit, fuerunt.

Die Rokos, ſeu Oſtraciſmi adſunt frequentes in Senatu, adſunt etiam NIGRVM, & Generale (vt jam eo nomine ea vocemus) Concilium; tractantur alia, quæ tantum ad rem præſentem pertinebant; præſertim obſequium Cancellarij, per Joannem Duſcium. Theſaurarium Regni erga Senatum declaratur: eum ſilere, cum ſciat adverſarios, quos in Senatu adfuturos, ſi mandet Senatus, vel adfuturum vel abfuturū, & omnia ſua inſtituta ad tranquillitatem Reipub: accomodaturum. Nondum eo finiente ſermonem, apparuerunt copię Zboroviorum cum Gorcano, bellica tormenta in campo verſus Senatum diſpoſita, monente Joanne Solikovio Archiepiſcopo Leopoliſi fere publicè iam ſuos premi: Opaliſcius aſſurgit: & equum inclamat. Idem Archiepiſcopus Gneſnenſis, & reliquus Senatus facit. Vix equos, vt quiſq: poterat in re ſubita ac tumultuaria, ſcandunt: Senatorum autem Equites in ſuis ordinibus ſtabant, qui neutram partem reſpiciebant, aſcenderant: Cancellarij etiam exercitus e caſtris egreſſus appropinquare capit. Jam & Ducis Oſtrogiæ, Palati-

Palatini Kijoviensis, ac filiorum eius copiae ab occidente in ordine stabant; & Opalinscij milites, ab eadem parte Palatinus Sandomiriensis, Stanislaus Safraniecius cum Nobilitate Sandomiriensi etiam medium tenebant. Quos inter Archiepiscopus Gnesnensis, tum per submissos, tum per se obequitans, consistere iubet: rogans & cum lachrymis obtestans ne Rempub: in discrimen adducant.

Multis igitur, tam Zboroviorum, quam Zamoyscij, mitigantibus, & ne se spectaculo Orbi univervo exhibeant, adnitentibus, occidente sole, infestae acies morâ interjectâ tepesactâ, ad suas stationes redierunt, & hoc modo Rocosvm illud, furentis Nobilitatis, seu generalis Concilij in nihilum recidit.

In hoc diei illius tumultu, Brzezinius Vladislaviensis Canonicus, Episcopi Cancellarius interfectus, dedit occasionem, ut Archiepiscopus Gnesnensis noctu submissis quibuidam suorum, facibus admotis illud tectum Concilij exuri jussit, & alium deinde locum, tanquam feliciorum consilij continuandis, delegerit; qui tamen postea fuit mutatus. Nam Stanislaus, Czarnkovius, Casimirscius, & alij quidam ita molesti Senatui fuere, ut Archiepiscopus cum alijs Senatoribus ad Lithvanos, qui jam propius castra admoverant, ac in eodem campo constiterant, conciliandae sententiae causâ, Beati Laurentij sacro die accesserit, ac si res illic maturiores invenisset, in eorum Castris, Regem edere in animo habuerit. In tanto enim furore ac tumultu populari; ubi nec initium, nec finem invenire licebat, quâcunq; tamen unitatis servandae arte, utendum sibi putabat. Sed cum neq; tunc id successerat, & in Zboroviorum partibus nulla etiam spes rerum tranquilliorum apparebat, qui etiam nec Reginae precibus, nec Senatûs autoritate movebantur; Archiepiscopus Gnesnensis cum in Castra Cancellarij, aut saltem eum locum, qui Concilio habendo delectus fuit, maiorem partem Nobilitatis confluisse, & imploratâ gratiâ Spiritûs Sancti jam praefato honore Ernesti Archiducis, quem ob studium popularitatis à SIGISMUNDO Regis Sueciae Filio, Nepote Jagellonum, erga domesticum Regem affectâ, hac in parte sententiarum pluralitate vinci constabat, in SIGISMUNDVM dici sententias intelligeret, sequenti die manè eò profectus, SIGISMUNDVM III. Regem Poloniae in Dei nomine renuntiavit, & in urbem ad laudes Deo cantandas sese recepit. Expeditus etiam fuit statim Martinus Lesniowski Castellanus Podlachiae cum Joanne Boianowski in Sueciam, ut SIGISMUNDVM inde adduceret, & plures Proceres utpote Hieronymus Rozdrazeyivs Vladislavien: Albertus Baranovius Præmislien: & Laurentius Go-

slicius Camenecen: Episcopi cum alijs Sæcularibus Senatoribus sunt designati, qui illum Dantisci exciperent, die pro eo coronando Cracoviæ 17. Octobris proximi assignatâ. Re intellectâ Zboroviani (sicut ante nominationem SIGISMUNDI in Regē Archiepiscopo Gnesnensi erant infensi, quòd Maximiliano apertius adversaretur,) eum invitum ad partes suas traducere conati, subornaverant navim, quâ demissâ secundis Viſtulæ aquis prope Canobium Bernardinorum, ubi ipse degebat, eum abducerent. Sed Zamoyscius, ut erat sagacissimus explorator consiliorum adversariorum, re cognitâ, misso properè cum Stanislao Pekoſlawski Præfecto Sandomiriensi, firmo præsidio, munivit illud Monasterium, & deinde transire fecit Archiepiscopum, ad tutius in Arce Regia hospitium. Lithuani autē vix sibi constabant: Cardinalis enim Radziwił cum sua Proſapia (quæ ab Austriacis insigne Principatûs Imperij obtinuerat, & illis obſtrictior propterea fuit) Maximilianum volebat: Chodkievicij Zborovijſ coniuñctiores erant, & ceteri dubij quem sequerentur, petebāt dissolvi Comitiam, & alia indici omine feliciore celebranda: magis tamen nempe Senatores inclinabant ad SIGISMUNDVM ducentem genus Maternum ex stirpe Lithuanica Jagellonica, & Equestres Lithvani ad Theodorum Moschoviæ Ducem, Maximilianum prorsus recusantes. Et tandem cū in conciliandis istis dissentientibus voluntatibus nihil intentatum superesset, & trahi diutiùs Electio absq; periculo Reipub: non posset, indignumq; videretur, si paucorum obstinatio consensum univerſorum deberet remorari, suffragiorum collatione rem determinandam decernunt, dieq; nonâ Mensis Augusti convenerunt omnes in Circo, quem Nigrum vocitabant, inde quòd eò convenire soliti, atrati omnes ob mortem STEPHANI Regis incederent. Senatus aderat frequens, nam & à Zborovianis redierant pleriq; contumeliosius à Gorcanis habiti. Equestres autem Ordinis per campos in Tribus & Palatinatus distincta agmina stabant numerosa, ac præmisso sententiarum caleulo Archiepiscopus Gnesnensis Primas, pauca præfatus in laudem SIGISMUNDI eum Regem Poloniae & M. D. L. nominaverat, legitimèq; electum denuntiaverat. Qui eccl̃sque computationibus vacarant, maturare inceperunt & confessus suos frequentare, & quidem ad locum illum quem secundum Archiepiscopus Gnesnensis infederat Concilio suorum convocato, quem etiam non solum Archiepiscopi designatione sacrum, sed etiam exterorum Principum Legationibus auditis, validum, & à Reipub: approbatum esse censuerunt, contra electionem

nem SIGISMVNDI, quasi minis extortam & libertati Nobilis Status adversantem declamauerunt: Christophorum Zborowski ab infamiae & proscriptionis pana, quâ à STEPHANO Rege fuerat damnatus, immunem à novo Rege habendum fore decreverunt, & multa statuerunt, in forma publici edicti, quibus Electionem SIGISMVNDI infirmarent, populosq; ab eius partibus, deterrentes, ad Maximilianum avocarent. Et quamvis Lithuani misso, ad eos Joanne Lebowicz, Palatino Trocensi, & Leone Sapieha Vice-cancellario Lithuaniæ anxie hortarentur, ne nominarent Regem, quin potius Electionem ad aliud tempus differrent, quod & alteri parti se persuasuros promittebant; tamen ipsi nominationem Regis Maximiliani 12. die eiusdem Augusti per Iacobum Woroniecki Episcopum, Kijoviensem promulgari fecerunt; insequentiq; die, in Templo Bernardinorum in Suburbio Varsoviæ (ad Templum maius Civitatis non admissi) laudes Deo pro sua Electione solennes reddebant, Cardinale Radziviſo sacra gratiarum celebrante.

Conscripserant etiam conditiones quas Maximilianus juraret; destinâruntq; ad eum cû decreto Electionis & Pactis per Legatos ipsius stabilitis, Episcopum Kijoviensem, Joannem Zborowski Castellanium Gnesnensem, & Alexandrum Prunski. Sed statim Ordines Regni divulgato edicto hanc Maximiliani Electionem illegitimam, & irritam esse declarârunt, & nonnisi ad Electionem SIGISMVNDI vitâ & facultatibus omnibus suis defendendam fide sibi invicem datâ sese mutuò obligârunt. Lithvani verò vtramq; Electionem reiiciebant, & oppressam potentiorum armis suffragiorum libertatem, novâ ac legitimâ Electione se vindicatuſos comminantes, ad propria sunt dilapſi.

Non latebat autem Ordines, quod Maximilianistæ suffragiorum numero & favore populi inferiores, omnem spem excludendi SIGISMVNDVM, in Austriaca potentia & celeritate ad præripiendam Coronam Regiam reponerent; & facile sibi omnia ex animo successura crederent; cû viderent SIGISMVNDVM ex Suecia, longinqua accersendum esse, ac eius adventum navigatione maris Baltici autumnali (vt proximè instabat) tempore, sæpe dubiâ retardandum fore: Maximilianum autem in Moravia Olumucij confidentem, intra paucos dies Cracoviam pervenire, occupareq; posse. Vnde illi, priusquàm dissolverentur Comitias, inito consilio, commiserunt Zamoyſcio Cancellario, vt interim donec veniret SIGISMVNDVS Rex Electus curaret, ne quid detrimenti Respub: pateretur,

teretur, injunxeruntq; ipsi, ut conscriberet exercitum, quantum necessitas præsens postularer, fide datâ, de exolvendis publico ære militi quem conduceret stipendijs, refundendisq; omnibus in bellicos apparatus impensis. Quam provinciam ille uti promptè suscepit, ita & naviter fortiterq; administravit. Statim enim Varsaviâ Cracoviam versùs movens, per medias Zboroviorum stationes (in villa **Porsin**, quâ iter erat Zamoyscio, morabantur) instructo exercitu primo diluculo transivit, & cum somno adhuc post nocturna convivia reperisset sepultos, ut illis socordiam, & in re militari inertiam exprobraret, apprehensos ipsorum excubitores, flagris excipi fecit.

In ipso procinctu defecerat ab eo ad Maximilianistas, Spytek Jordan (promissâ sibi Præfecturâ Scepusiensem in confinijs Ungariæ Civitatum corruptus) sed non caruit propterea proditoris notâ, siquidem jam acceperat à Zamoyscio stipendia militaria, & non multum de illa fraude inultus exultavit; nam mox velites Zamoyscij celeri cursu deprehensos illius manipulos dissiparunt, licet ipse elapsus adhæserit nihilominus Maximilianistis. Et absente Gasparo Maciejovio, arcem Lubovlam Scepusiensem interceptit, eamq; nomine Maximiliani occupavit. Et quidem exercitus Zamoyscij rectâ Cracoviam contendit, ipsemet verò cum deflexisset Zamoysciam (fidâ operâ interim vsus Nicolai Zebrzydowski Præfecti Arcis Cracoviensis, & Andreae Comitissæ de Tęczyn Cracoviensis Palatini in munienda, & in fide Reipublicæ contra Maximilianum retinenda Civitate Cracovia) non multò post eò quoq; advolavit, ut operi instaret.

Accidit autem Cracoviam versùs è domo sua egressuro, quòd Juventus studiosa Academia Zamoyscensis, dum eo die ludicra puerilia exerceret, in campo proximo cepit Aquilam serpentis vivi nexu colligatam, quæ bonum omen dedit liberandæ Aquilæ Polonæ ab astu serpentino, ut in brevi feliciter successit.

Dum expectatur Electus Rex SIGISMUNDVS ex Suecia, Conventus Ordinum Regni indictus Vislicæ, in quo frequens Procerû & Nobilium concursus Electionem SIGISMUNDI approbavit, & contra Maximilianum injustum Regni competitorem, ut omnes, qui jure nobili censentur arma sumerent, sub pœnis de expeditione bellica, constituit.

Erant inter Maximilianistas non pauci, qui eorum societati renuntiarent, & se ibidem in eodem loco in quo Archidux renuntiatus erat neutralitatem sunt professi. Quorum caput erat Ioannes

Herbur-

Herburtus Vexillifer Leopoliensis, qui cum utramque hanc Electionem, tanquam nec suo modo, nec jure bono, factam improbarent, & id contrario scripto suo confirmantes, & inter homines variarum Provinciarum Regni dimisso, occasionem variè sentiendi dederunt, & populorum studia variè distraxerunt. Nicolaus quoque Jastovecius Capitanus Sniatinensis, qui prius pro partibus SIGISMUNDI, antequam Rex renunciaretur, in gratiam Reginae stetit, postea ob suas cum Cancellario similitates partes Maximiliani secutus est, & milites in ejus usum conscripsit, & cum Stanislao Psstroconio universam Russiam & omnem ejus Nobilitatem devinxit. Quæ cum Statutis Visliciensibus, quibus è domo evocabantur, & pro SIGISMUNDO contra Maximilianum sub pœnis bellicis bellum movere juberentur, quod barbaris vicinis, uxores, liberos ac domos suas expositum iri, se alio avocatis judicabant. Wisniam primò, deinde ad Rzeloviam unà cum Archiepiscopo Leopoliensi & Dignitarijs Russiæ frequentes admodum postremò ad Leopolim Comitibus habitis neutram Electionem approbârunt. Et si ejus, qui prius permissione Dei peccata populi punientis diadema Regium receperit, agnoscendum esset imperium, non prius id fieret, quàm ut pœnæ Vislicenses relaxarentur, & alia gravamina sua, Constitutione publicâ tollerentur. Sicque per Poloniam & Prussiam totam, de Candidatis & Regibus electis, ubique hominum digladiationibus omnia plena fuerunt. Et Zborovij cum suis fautoribus Stanislauum Comitem Tarnoviensem, Castellatum Sandomiriensem Brzeznicæ ceperant, & Visliciam occupaverant, & multas domos Nobilium dispoliaverant. Lithvani in incerto relictî, domos quisque suas animis perturbatis abierunt.

Missæ fuerunt literæ ad Romanum Pontificem, ad Imperatorem Rudolphum, ad Electores Imperij, nomine publico à Senatoribus excubantibus Cracoviæ pro Repub: cum Zamoyscio, in quibus representatâ Electionis serie, implorabant, ut paci publicæ Christianitatis consulerent, & Maximilianum nonnisi à seditiosorum, potissimumque decoctorum ac proscriptorum exigua manu, Regem acclamatum, à proposito consequendi Regni averterent. Et ad Maximilianum datæ quoque erant literæ, quibus eum iidem Senatores ab ingressu confinium Regni dehortabantur, & Silesiæ Duces admonebant pactorum mutuorum, nè quid hostile per suas ditiones in Poloniam transire permitterent.

Sed his nihil permotus Maximilianus, cum exercitu valido, ma-

Hhhh

chinis,

chinis, & omni bellico apparatu instructo in Poloniam ingressus die 17. *Mensis Octobris*, viciniore Cracoviæ pagos occupavit, & ipsemet in Monasterio Claræ Tumbæ, vno milliari germanico à Civitate Cracovia distante confedit. Et mox datis literis ad Senatores, qui Cracoviæ aderant, ad Collegium Pontificalis Ecclesiæ Cracoviensis, ad Magistratum Urbanum, ad Academiam Cracoviensem, requirebat, ut sibi Electo Regi Urbem & Coronam Regiam traderent, nisi vim armorum suorum experiri mallent. Sed responsum accepit, SIGISMUNDO legitimè electo Regi, insignia Regni servari, & si quid ille hostile tentaret, pari armorum vi repellendum fore.

Significabatur interim SIGISMUNDO Regi, ut adventum acceleraret, jam enim dies Comitiorum ad Eum coronandum assignatus præterierat, & percrebuerat rumor JOANNEM Sueciæ Regem Eius Patrem, circa pacta ab Eius Legatis in Electione conclusa, dubia multa, præsertim circa restitutionem Estoniæ movere: ac propterea tardius ex Suecia dimissum SIGISMUNDVM, & demum sub finem mensis Septembris in portum Gedanensem invectum adhuc in navi sese continere, dum quæstiones quas JOANNES Rex opponebat, cum Polonis, qui Eum præstolabantur Gedani, disputarentur. Venit autem Gedanum per mare navibus cum Sorore Virgine. Aderat autem ibi Hieronymus Rozdrazewski Episcopus Vladislaviensis, Albertus Baranowski Episcopus Præmisliensis, Cancellarius Regni Minor, & plerique Palatini & Castellani, & ex Equestri Ordine complures, ex præteritis Comitibus Electionis destinati, ad excipiendum in illo portu novum Regem. Sed hi cum responderent se in commissis nihil habere, detractando super decretis & stabilitis in Comitibus Electionis Regis, ut quæ in dubium vocari nullus suspicaretur, totum negotium restituendæ Estoniæ ad Ordines & Comiticia proxima est rejectum, & post longiores altercationes, præstitum fuit à SIGISMUNDO Rege iurjurandum ex formula ab Ordinibus præscripta, redditumque ipsi diploma Electionis *Calendis Octobris 1587.* in Templo Monasterij Olivensis prope Gedanum.

Ac post dies octo itineri terrestri necessarijs comparandis datos, Cracoviam versus Rex contendit, Comitibus Coronæ suscipiendæ ad diem quindecimam Novembris proximi per literas prorogatis. Lenciciæ exceptus ab Archiepiscopo Gnesnensi.

Et cum adventus ejus Cracoviam versus annuntiatus est, tanto majori alacritate à manibus Civitatis Cracoviæ propulsabatur Maximilianus. Ipse etiam intellecto Regis SIGISMUNDI adventu, &

tu, & desperatâ deditioe, toto conatu oppugnationem promovebat, potissimam causâ suâ spem in eo reponens, si priûsqvam SIGISMUNDVS advenisset, Vrbe potiretur. Et primum excursionibus tantum levibus certabatur; & cum Zamoyscius contineret suos in castris, quæ præ suburbio Clepardia posuerat, ac ducto vallo munierat, præcluseratq; hosti aditum ab illa parte ad Civitatem, Castra hæc fortiter oppugnârunt Maximilianistæ. Et quâdam die vallum illorum penè occupârunt, sed ipsemet Zamoyscius (castra prope Clepardia in domo Krâczek stationem sibi sumpserat, provido satis consilio, ut ad omne periculum ubiq; præsens adesset) accurrens, pugna instauratâ, eos repressit.

Cumq; nihil proficerent in illis oppugnationibus, in quibus quotidie succumbebant & cadebant plures, ad dolos conversi, suburbanos Garbary dictos (quâ procul à statione Zamoyscij facilius ad mœnia Urbis aditus patebat, & remotius à Castris Maximilianicis, suspicio fraudis minor erat) ad prodicionem sollicitârunt, nec alienos ab ea invenerunt, nempe Germanos Germanis addictiores, Germani enim omnes artis coriariæ incolebant illud suburbium, ac impetrârunt insidijs locum, in domibus illorum Suburbanorum Germanorum, ut in eas introducerent duas legiones peditum, qui portam Civitatis dictam **Swiecka** ab exiguo præsidio tunc custoditam, intempestâ nocte occuparent, & signo dato reliquus exercitus perficiendo tanto operi subveniret. Sed Zamoyscius recognita & dissimulatâ tantisper, donec hostiles manipuli, ad locum insidiarum, in illas domos Garbariorum introducerentur, postquâ eò sunt ingressi, intercluso omni reditu & aditu, ac supposito igne, totum illud suburbium incendit, & unâ insidiatores illos flammis absumpsit.

Arx & Monasterium Carmelitarum Calceatorum S. Mariæ in Arena (locus est ubi Imago colitur Deiparæ Virginis in numeris commendatissima miraculis, quibus inter grassantes belli Suetici insulto, ipsis etiam hostibus fidei Acatholicæ innotuerat) vocitatum, situm in illo suburbio, cum ingentes incendij impetus pulvere sulphureo, quem Maximilianistæ in magna copia eò conduxerant, nimium aucti à proximis innocuis ædibus cohiberi non possent.

Præcedebant Regem SIGISMUNDVM Cracoviam venientem milites Opalinscij & aliorum, quibus Christophorus Zborovius cum Stanislao Stadnicio ad Prædiboriam occurrens, confertis manibus in eis magnam stragem ediderunt, cuius rei ad Regem nuntio alla-

to, Petricoviâ (vbi cum sorore sua Anna tanti itineris comite pervenerat, Amitam Annam Reginam ibidem obviam habuit, & primum salutavit). Ravam cum suis recesserat; & ibi collectis majoribus copijs, quas plures Proceres accurrentes ad famam adventus eius intra paucos dies auxerant, per deflexa, & usq; Corcinum prope traiectâ Vistulâ (quo progressum cum Maximilianistis evitaret) progrediebatur. Maximilianus destitutus omni remedio capiendâ Cracoviâ, & iudicans, quod Zamoyseius, auctis suis viribus adventu Regis, difficilius vinci posset, prâvenire, ultimamq; belli aleam pralio experiri decrevit. Atq; die 25. Mensis Novembris, in campo, qui inter Villam **Pramnik** & Suburbium Cracoviâ **Bistupie** latè patet, aciem instruxit. Zamoyseius quoq; non detrectavit pugnâ, sed emisso equitatu hastato, in cataphractos robur præcipuum hostis, eos statim fudit, reliquæ etiam turmæ Zamoyseij pugnâ initâ, ubiq; superiores intra duas horas eo campo hostem fugarunt. Machinæ majores bellicæ octo, minores magno numero & omne instrumentum bellicum in potestatem victorum venit, cum signis militaribus viginti.

Nec diutius morandum sibi ratus Maximilianus, eâ clade acceptâ, reliquit Cracoviam, converso itinere Czeſtochoviam, vbi novas ex Germaniâ copias expectaret. Zamoyseius verò Cracoviâ mansit, operiens adventum SIGISMUNDI Regis, nec persequendum, tunc putavit Maximilianum, cum crederet sopiendas esse omnes difficultates coronato SIGISMUNDO, qui securior jam Regni depulso ænuio, viâ Vielicensi ad Kalendas Decembris venit Cracoviam, & in campo Vistulæ proximo infra Casimiriam à Proceribus & Nobilibus obvijs. Laurentio Goslicki Episcopo Camenecensi, Viro erudito & facundo perorante salutatus fuit: responditq; ipsemet lingua Polonicâ, quam à Matre Polona edoctus, probè callebat: Inde transivit pontem instratum Vistulæ, quæ in Arcu Triumphali, ad caput pontis erecto repræsentata gratulabatur Regi, & ipsi soli, & non alteri aditum ad Urbem concedi testabatur.

Et prætergressus Casimiriam ac Stradomiam Oppida suburbana Cracoviâ, vbi pervenit ad portam Civitatis GRODZKA nominatam, deflexit in circuitum mœnium Urbis, eâq; transijt ad campum suburbio Clepardia adiacentem; vbi explicatas acies spectavit, & ab eis spectabatur, salutabatur, Zamoyseio Duce copiarum, singulorum militum merita recensente, & sua signa semper victricia, ac periculorum conscia, indeq; nimiam lacera præsentante.

Ad in-

Ad ingressum, Clepardia stabat congeries armorum, & machinarum bellicarum Maximiliano ademptarum, cum præfixo titulo, *ut apud Piafecki fol: 78.*

Ibidem ab Academia & à Magistratu Urbis salutaus Rex prope S. Floriani Templum, arcum taperibus & picturis ornatum subiit, in cuius summitate effigies STEPHANI Regis ad vivum expressa, epigrammate novum Regem excipiente, *ut Piafecki ibidem.*

Ac inde per portam S. Floriani Urbem ipsam ingressus, arcus plures insigni artificio & ornatu in via ad Arcem ducente, instructos transivit; in quibus Jagellonum Regum effigies expositæ, cum adscriptis eruditis epigrammatibus visebantur: *ut apud Piafecki ibidem. ubi plura de apparatu Civitatis Cracoviensis in excipiendo hoc Rege.*

Licet autem dies quindecima Novembris, Comitij celebrandis assignata præterierat; tamen Ordines Regni Conventu non soluto, adventum Regis expectabant, & postquam advenerat, salutationi, & congratulationi aliquo tempore concessio, ad Comitiales consultationes conversi, non prius eum coronari volebant, nisi dubia Pactorum Conventorum, præsertim de Estonia restituenda cõponerentur. Difficilis fuit illa controversia, & propter eam pene excidisset Regno SIGISMUNDVS, nisi consilia Ordinum Regni de eligendo Rege alio, nondum pacata Maximilianistarum secessio distraxisset. Eò enim processerat ista disceptatio, ut fuerit responsum Regi: quandoquidem noller stare Pactis Conventis, non deberet iniquè ferre, si Ordines ipsius Electione eò ipso irrita facta, ad aliam transirent. Et pro Rege viceversa replicatum fuit, eum potius Regnum istud relicturum, quam conditioni tali assensurum. Est autem Estonia pars Livoniæ, ab origine à gente Sarmatica habitata, quam cum milites Teutonici Cruciferi denominati invasissent, multoq; tempore tenuissent, tandem incolæ nativi libertatis avidæ cupidi, ipsorum jugum excusserunt, & Regno Poloniæ ac Lithuanie Ducatui, cum quo à primævo statu erant, sese adjunxerunt. Occupatâ verò postea Livoniâ à Moscho, cum eam ut propriam Poloni repeterent, & ad eam sibi restituendam Moschum compulissent, interim dum restitutio paratur, Moscho omnia Livoniæ vti Poloniæ debita negligente, & Polonis à Succo fœdere pacis sibi tunc juncto, nihil tale suspicantibus, iste ex ea detraxit Estoniam. Et quidem STEPHANVS Rex bello vindicandam decreverat, cum Succus reddendam differret, missis vltro, citroq; Legationibus, *ut vi-*

dere est apud Piaſceki fol: II. & ſequ: Jam autem electio in Regem Poloniae hærede Sueciae, quo Regna hæc in perpetuum amicitiae nexum coire deberent, talem (Actionem repetundarum) occasionem juſti belli tollere æquum erat, ne Poloni amiſſæ Provinciae jacturam paterentur, inde; quod gratuito Regnum SIGISMUNDO detulerunt, unde acceſſionem aliquam potiùs inſignem meritò expectabant. Nec aliam Sueci Legati, qui aderant cum Erico Sparre Pro-cancellario Sueciae, uſurpatæ Eſtoniae cauſam adferebant, niſi quod CAROLVS V. & MAXIMILIANVS II. Imperatores tutelam Li-voniae Regibus Sueciae aliquando commiſerant; cum tamen Impe-ratores, nullum vnquam juſ in Liuoniam, quemadmodum neq; in Pruſſiam ac Curlandiam habuerint, & nonniſi recepto inter Chri-ſtianos Principes more, amicè reſtitutionem eius requirendam, vel denuntiato legitime bello repetendam ipſimet judicaturi fuiſſent, & cum tuendam commendarent, non invadendam jubebant.

Nitebantur etiam Suetici Legati (riſu magis digna interpretati-one) dubium facere de Eſtonia reſtituenda pactorum articulū, quaſi eſſet indifferens, conditione appoſita circumſcriptus, ut cui eſſet adie-ctum Annæ Reginae vadimonium cenſus in Regno Neapolis ipſi de-biti, ex hæreditate Bonæ Reginae, eaq; conditione non impletā, va-dimonij tantum talis eſſet facienda jactura ſponſori, cum tamen vadimonium appoſitum magis obliget ſtringendo æquè ſponſorem, non debitorem liberando. Et in eo tandem res ſtetit, ut quaſtio hæc integra maneret, quouſq; SIGISMUNDVS deſuncto Patre JOAN-NE Rege Sueciae, poſſeſſionem Regni Sueciae adiret.

Sed terruit nimium Ordines illa tam repens in ipſis initijs pro-miſſorum converſio: jamq; inde omnes taciti licet de reliquis illis pactis addubitare ceperant, & Regem novum in implendis munijs ſuis obſfirmatiorem futurum ominabantur, non vanā conjecturā, ut poſtea eventus docuit. Non parum etiam fuit ibi decertatum cum diſſidentibus in Religione, qui flagitabant, ut in formula jurisjuran-di Regij apponerentur hæc verba: Pacem diſſidentibus in Religio-ne tuebor. Et cum Catholici ſæculares, Eccleſiaſticos acriùs reſiſten-tes non juvarent, pervicerunt illi, ut clauſula talis apponeretur, Hæretici enim, cum ab initijs introductæ in Poloniam Religionis Catholicae, legibus vetarentur conſiſtere in hoc Regno, & poſtea le-ge Comitiorum Corcinenſium damnarentur ad poenas ſeveriores, nempe publicationis bonorum, mortis, notæ infamiae & exilij per-petui: aucti numero & potentia, ac uſi diſſolutè ſub Interregnis di-

ſcipli-

disciplinæ occasione, illas leges antiquari, & impunitatem hæresim in Regno profitentibus concedi, non prece, sed minis, ac armorum seditiosorum ostentatione, urgebant, primum sub Interregno post obitum SIGISMUNDI AVGVSTI Regis, ubi multitudine prævalentes, cum insuper Catholicos Sæculares consanguinitatibus, necessitudinibusq; diversis sibi devinctos, & (ut natura fert sæcularium) infensiores Ecclesiasticis in suas partes traxissent, facile libertatem Religionis suæ (Fæderationem vulgò vocant) huiusmodi edicto pacis Interregni approbare fecerunt, repugnantibus Ecclesiasticis, præter Franciscum Krasinski Episcopum Cracoviensem, qui solus illi fæderationi subscripserat, inductus precibus & persuasionibus Catholicorum Sæcularium, ut ipsius Apologia ad Legationem acerbiorum Collegij Canonorum Cathedralis Ecclesiæ, quod respectu istius facti noluit ipsum agnoscere, excusat, adferendo causam, quod id fecerit, nè Conventus Electionis Regis ob contumaciam illius dissolveretur, & quod non libenter id fecerit, sed ob armatas preces dissidentium cum suis fautoribus. Facit hoc libellus parvus intitulus *Braterskie napomnienie* ad dissidentes in Religione ab Anonymo Equite Polono conscriptus: videatur & *Piasiecki in Annalibus, fol. 68. cum sequ.* Hæc intra parenthesim, redeo ad incæpta.

Ac ita demum decretum fuit, ut coronaretur Rex SIGISMUNDVS die vigesima septima Mensis Decembris, festo Divi Joannis Evangelistæ, quâ die, ritu solenni, adhibitâ vñctione sacrâ coronavit Eum Stanislaus Karnkowski Archiepiscopus Gnesnensis, frequentî Senatorum & Equestris Ordinis numero Procerum adstante. Deinde tractabantur negotia publica Comitiorum generalium propria.

Intra hoc tempus missi erant à Rzesoviensi Conventu Nuntij, tam ad SIGISMUNDVM, quàm Maximilianum, ij qui ad SIGISMUNDVM erant destinati, Eum jam Cracoviæ invenerunt, qui ad Archiducem, Czestochoviam vsq; sed præter mentem suorum pervenerunt. Redierunt autem utriq; Leopolim ad Conventum sub id tempus designatum, quod edicto Maximiliani, omnium coram se sistendi ad Claram Tumbam, & obedientiam profitendi, sub pœnis capitalibus præstitutû fuit. A SIGISMUNDO omnia plana & pacata, bonæq; fidei plena allata sunt. A Maximiliano splendidiora multò & magis speciosiora proposita. Advenerunt etiam à SIGISMUNDO Procopius Sieniavius, & Joannes Plaza de Mstyczow ad Conventum illum cum literis ab Electo, quem tamen jam coronâ Regiâ redimitum asseverabant. Sed cum ab ijs, quæ apud Or-

dines Russiae agenda, aut dicenda erant imparati essent; à Leopoliensi Archiepiscopo informatione habitâ, in medium ingressi, omnia sunt nomine Regis jam coronati, polliciti, quæ in rem eorum essent. Protulerunt etiam Nuntij Russici, Senatorum qui ad latus Regis erant, scriptum, in quo cavebatur rebus eorum, neutiquam verò acquiescentibus Russi, nam & Iasloviecius potenti manu advenerat, causamq; Maximiliani fortiter tuebatur, & Archiepiscopi conatum, ad concordiam tendentis subruebat, quin & intercipiendus Leopoldis agitare consilia videbatur, nam & tormenta bellica secum adduxerat, quæ contra portam Halicensem disposuerat; & militem denudò conscribebat, & Nisovios milites, qui è prælijs Moldavicis evaserant ad se evocabat, & Leopoldis hæc de causa non parvo tempore & semper clausa, & custodijs ac vigilijs diurnis ac nocturnis, suscepto etiam præsidio equestri, tum à Magistratu, tum à loci Capitano manebat. In quo periculo positum se & Urbem Archiepiscopus videns, duo hæc fecit, præsertim, cum Iasloviecium in partes Regis coronati traducere non posset. Alterum, quòd ex Urbe ad Concilij locum, qui ante Urbem erat, misit, & ex eius medio aliquos ad se mitti postulavit, nam tunc agrotabat, qui cum ad eum quindecim venissent, sententiam suam illis aperuit, quæ eorum omnia, acta hucusq; collaudavit. Verum cum jam controversiæ finem factum esse, & Deus, quem regnare voluit, abundè ostenderit; altero jam à Regno abeunte; altero diademate Regio insignito, modò poenæ Vislicenses, & alia eorum gravamina tollantur, jam illos ad agnoscendum Regem illum, & pacem cælitus oblatam, adhortatus est. Quàm sententiam Archiepiscopi cum aliqui collaudassent, aliqui in sua neutralitate persistere temerè velle viderentur, die sequenti in eorum consessum per fratrem suum Sigismundum Solicovium, & alios familiares in scripto ultimam sententiam suam misit: quâ missâ amplius quid illis consilijs dare debeat, se non invenire significavit. Ita & Joannes Herbutus Vexillifer Leopoliensis, qui Conventus illius Director sanè moderatus, cum Capitano Leopoliensi, Nicolao Herburto Castellano Haliciensi, Andrea Sieniavio aliam sententiam sequente, qui & ipse cum his duobus Rzesovix Senior eius Neutralistarum partis fuit institutus, scripto ultimo cum Archiepiscopo caven-tes rebus Russiae apud Regem coronatum, finem negotio fecerunt. Alterum; quòd Nisovios milites, cum Herburto Leopoliensi Capitano, & Constantino Duce Ostrogio, ad quos sollicitandos in partem Maximiliani Iasloviecius erat profectus, ad se, sic etiam in-
nuente

nuate Rege pertraxerūt; & postea pannis ac sericis in eos partitis, eos in fide Regis Coronati retinuerunt. Lithvani prius varijs Convētibz suis variē actis & inter electos Reges, vtri se adiungerent hārentes, diutius Cracoviā expectabantur, tandem tamen suos Oratores Cracoviam mittunt, & de inducijs cum Moscho, qui decem annorum, quas illi pacti erant, deq; Livonia cum Polonis medium partienda, scriptum quoddam à Rege consequuntur.

Trahebantur Comitia Coronationis Cracoviā, & cum adhuc Maximilianus intra fines Regni hāreret, ac licet monitus, alio discedere nollet; imò in dies maioribus viribus & copijs ex Germania ad eum confluentibus augeretur, armis reprimendum vt hostem, Ordines censuerunt. Unde statim postquam Rex coronatus fuerat, initio *Anni Domini 1588.* Zamoyscius Cancellarius iussus eum insequi. Intra paucos dies collecto milite ex Stativis, magnis itineribus versus hostem promovit castra. Animos addebant Polonis victoriā jam de eodem hoste obtentā. Tum & subsidia (erant tria millia Equitum) quā adduxerat Baltazar Bathoreus ex Boromissa Ungarica. Itaq; alacres rigidā licet hyeme, noctibus non parcentes, Vieluniam, vbi Maximilianus Joannem Zborovium & Iassoviecium, novāq; copias cum ipsis expectabat intra paucos dies, *ad 15. Januarij.* pervenerunt. Cumq; Maximilianus audito hoc Zamoyscij præter suam spem celeri incessu, relicta Vieluniā, in Silesiam festinanter concessisset, ratus Zamoyscium ultra fines Poloniā, in alienam ditionem infesta arma non prolaturum; vel si transiret limites facile profligandum fore majori potentiā, nempe Silesicis copijs, quas Melchior Rederus adducebat, ac Vngaricis cum quibus Præpositarius Vngarus in Silesia aderat. Zamoyscius tamen nihil cunctatus perrexit, in Silesia quoq; vestigijs abeuntis insistens hostis, qui jam securior sui in loco proprio, & penes Oppidum Byczyna bene munitum, ad omnem belli casum opportunum castra metaverat. Nec tantum periculum evasisse, sed & rei bene gerendæ occasionem jam ibi habuisse Maximilianistæ videbantur; nisi elatioribus ipsorum animis contemptus periculi, consilium ademisset. Longè enim erant superiores numero ac robore copiarum, quæ magnā parte cataphractis, & selectiore peditatu germanico constabant; machinis majoribus, & omni bellico apparatu satis instructæ: cum Zamoyscius tormenta bellica nulla haberet, præter minores bombardas paucas, quæ properante cursu vehi peterant. Peditatus tam festinanter incedentem consequi non poterat, præter paucas cohortes. Equites verò aderant justo numero

mero & fortes quidem, veterani omnes exercitatissimi; sed habebant equos in inopia pabulorum, continuo itineris & vigiliarum semper sub dio gelido toleratarum labore fatigatos. Ac facile poterat prohiberi transitus Zamoyscio; praesertim cum Byczynae appropinquaret, & transeundum esset illi peraggerem angustum, quā nonnisi duo, vel tres Equites simul incedere valebant; paludibus vastis & limosis hinc inde aggerem illum alluentibus. Sed Maximilianistae viribus suis confisi, cum ad locum aptum pugnae educere & à tergo includere voluerunt. Et cum jam partem meliorem exercitus traduxisset illam etiam adoriri, & delere haud difficile fuisset, priusquam reliquae turmae subsequerentur, fatali autem errore hoc quoque neglecto tempus datum fuit ipsi omnes copias congregandi, & instruendi: nepe integram victoriam Maximilianistae volebant, ut quā summa rerum constaret, & eā partā, rectā inde reditus ipsis Cracoviam ad sepeliendum SIGISMUNDVM tutus patuisset. Alioquin in arte conflicendi nihil illis inscitiae imputari poterat, cum bene ordinatam aciem constituerint, & satis fortiter dimicaverint, nisi quod compendia nimium praesumptae victoriae quærentes, hostem contempserant. Primus autem die 25. Ianuarij Anni Domini 1588. Zamoyscius ad pugnam promovit, & ut tentaret, si ordinem cataphractorum Germanorum, qui in fronte hostili stabant turbare posset, Cosacorum turmas eò introire iussit: sed istis repulsis, & caeso ictu bombardæ Hołubek illorum Duce, Stanislaus Stadnicus partium Maximiliani cum legione hastatorum Polonica cui præerat, in- vectus in alam dextram Zamoyscij, acre prælium excitavit, & dubium Martem aliquantum sustinens, fortiter adnitente Stanislao Zolkievio illius alæ Tribuno, victus tandem & in fugam est compulsus.

Verum læva ala atque frons Zamoyscij gravius laboravit contra Germanicas Legiones, quæ bombardarum frequentibus jaculis, Polonos levi armaturā tectos, facile submovebant, & diutius anceps prælium protrahebant, donec à Tribunis Stanislao Pekostavio Sandomiciæ, & ab Alexandro Koniecpolscio Wieluniae Præfectis, iterato hastatorum impetu loco moti, & in ordine suo confusi, ope bombardarum suarum sunt destituti: tunc enim manu consertā pugnare minus assueti, à Polonis in eos promptis, armisque ad talem pugnam instructis, acerrimè conficiebantur: ac armaturā gravi onusti, cum fuga evadere non possent, paene omnes in eo loco sunt cæsi: ex Zamoyscianis paucis desideratis, solusque ex insignioribus Tribunis mili-

taribus

taribus, Stanislaus Zofkiewski in genu dextro grave vulnus accepit.

Ungari à Præposuario in auxilium Maximiliani conducti, sub initium pugnae venerant, & dubij quo loco ipsis consistendum esset, dum imperium Præfecti Maximilianici expectant, profligatosq; interim alios in fugam alios Maximilianistas vident, rati se esse impares instaurando prælio, immoti steterant, & demum à Zamoyscio ad eam partem submissâ validâ Equitatus manu ad pugnam provocati, eâ detractatâ, nullo facinore in Vngariam abierant.

Maximilianus autem cum ex proximo spectasset pugnantes, debellatum videns, ac fugæ locum non inventiens, Zamoyscij velitibus circumquaq; campestria omnia obsessa tenentibus. Byczynam se recepit; quò Zamoyscius quoq; rectâ à prælio omnes copias duxit, & circum septo Oppido, machinas majores bellicas, Maximilianistis ereptas admovit. Statim etiam occupari fecit proximas manibus illius Oppidi domus, ex quibus faciliè incendium tectis intro Oppidū ligneis iniicere valuisset. Vnde Maximilianus omni ope resistendi destitutus, misso caduceatore, quærebatur quòd Pacta Imperatori cum Poloniae Regno communia, ingressu illo in Silesiam hostili fuissent violata, & talem injuriam ab Imperatore vindicandam fore minabatur. Sed statim responsum tulit, ut saniora remedia quæreretur; alioquin vim oppugnationis experturus: & celerius comportabantur scalæ, sarmenta, ac omnia oppugnationi, excitandoq; incendio necessaria. Quod ille videns petijt inducias ad triduum, & eis negatis, cum petijisset alias ad proximum manè, offensus eâ cunctatione Zamoyscius, machinas promoveri, & muros Oppidi quati jussit, omnibus qui intro erant, acriori nece denuntiata, nisi sponte sese dederent.

Ac cum demum Maximilianus petito colloquio, emisit duos ex Consiliarijs suis, qui tractarent liberationem ipsius, proponebantur varij modi sponsionis, quibus ipse obligaretur sistere se ad conditū locum, quantumvis tunc abiret, vel etiam ut Byczynæ sub custodijs permaneret, sed Zamoyscius omnia componi ad eludendam necessitatem præsentem cogitans, nullis conditionibus assentiri voluit, nisi ut se captivum daret Maximilianus, cum toto suo Comitatu.

Duravitq; concertatio illa ad tertiam noctis horam, & eâ primum prodijt Maximilianus ex Oppido, eumq; exeuntem in ponte portæ Oppidi coniuncto, obvius Zamoyscius, modestâ oratione affatus, manu suâ honoris causâ subnixum ad locū suæ stationis deduxit.

Comprehensi fuerunt simul, qui cum eo erant Proceres Polo-

ni, Jacobus Woroniecus Kijoviensis Episcopus, Comes Gorcanus, Andreas Zborowski Marechalcus minor Regni, Alexander Prunski Dux, Stanislaus Ciołek Zelechowski, & nonnulli alij insigniores: Stanislaus Stadnicki recta ex praelio fugâ se salvavit. Germani omnes sunt dimissi, præter paucos obsequio Maximiliani necessarios.

Proximo manè, præda collecta inter milites dividebatur: omnia enim, quæ in Castris & in Oppido Maximilianistæ habuerunt, interceperant victores. Zamoyscio ipsi tormenta bellica cessere; supellectilem autem argenteam & auream Maximiliani, solutâ eius æstimatione, à militibus Zamoyscius redemit, & Maximiliano nonnullam ad usum concessit. Istitis autem non contenti milites donativum à Maximiliano postulabant, pro quo ille mutuo accepta à Zamoyscio triginta millia nummorum aureorum, seu florenorum communium, dedit. Et convasatis impedimentis omnibus, post dies tres reficiendis equis datos, collecto exercitu in Poloniam rediit Zamoyscius (Cracoviam non ivit, parcendo Maximiliano, ne spectaculo esset populo ibi ex omni gente frequentiori) deflectens recta Crasnostaviam, ubi Proceres Polonos captivos (vehabantur curru & habitu vili, cum omnem apparatus equorum & supellectilium ipsis miles discerpisset, donec ab amicis, & domesticis de necessarijs fuerunt provisi) sponsione acceptâ, quod sisterent se in Iudicio, volentes abire ad propria permisit. Maximilianum verò in arce illius loci firmo præsidio munita, diligentius custodiri fecit, præsertim post cõpertum dolum; parum enim abfuit, quin elaboretur curâ Zboroviorum, qui post alterum detentionis eius mensem subordinaverant, quomodo ex arce, pariete cubiculi ipsius ad hoc fracto dimitteretur, & celeribus equis ab hoc itinere, quâ transeundum erat, dispositis, ad confinia Silesiæ, vel Ungariæ, viginti tantum miliaribus Polonicis inde distantia abduceretur, quem tamen dolum cum jam, jamq; perficeretur, depræhenderat Marcus Sobieski Vexillifer Regni, illius custodiæ Præfectus, de cætero in honore & splendidè fuit habitus, & à Zamoyscio ad levandum ex fonte Baptismi filium ex Griselide Bathorea Cæsum ipsi susceptum, ac quandoq; ad convivia festiva Zamoyscium inde vicinum invitabatur. Quamvis *Sulicovius fol. 205.* scripsit, præter Regis & Senatûs voluntatem in Russiam fuisse ductum in Arce Crasnostaviensi detentum.

Sparsâ famâ de profligato atq; capto Maximiliano cum suis affectatoribus, reliqui earum partium, qui adhuc in Polonia latebant palam SIGISMUNDO adherere ceperunt, Russiæq; illi motus facili

le conquieverunt, & ut primum literæ Regiæ cum Constitutionibus Coronationis, quibus etiam Russiæ Incolis tantum abunde fuit, ad officia Capitaneorum, atq; præcipuè Leopolum venerunt; & subselia judiciorum aperta & promulgata sunt; & Officiales Terrarum jurejurando fidem suam Regi obstringebant; non paucis erubescens, quod ante tempus, Archiepiscopi sui monitui non obtemperaverint. Lithuani quoq; nihil morati cum obsequio advolarunt, ac omne illud commotionis illius murmur mox conquievit.

Czausius quoq; è Turcia interea in Poloniam missus apud Petrum Moldaviæ Palatinum substitit, ambigens ad quam se partem conferret, adhuc enim quid actum fuerit cum Maximiliano nesciverat. Palatinus Archiepiscopum Leopoliensem, missa ad eum secreta legatione, consuluit, quorsum sibi Czausius dirigendus esset, se eius consilio parituro. Archiepiscopus rectè eum Cracoviam ire suavit, ubi jam Rex electus adesset, & sine dubio coronatus. Ita Czausius à Cæsare Turcarum Cracoviam, necquicquam paratis sibi periculis pervenit, & Regi SIGISMUNDO Regnum gratulatus, amicitiam sui Principis ei detulit.

Jasloviecius etiam Archiepiscopum Leopoliensem, ut suæ fortunæ rationem habeat, orat. Itaq; Archiepiscopus Leopoliensis Cracoviam ad Regem SIGISMUNDUM venit, apud quem, etsi à multis se tanquam factionum per Russiam authorem traduci intellexisset, tamen sine ulla justificatione, obsequium suum Regi detulit; Russiæ Senatores, Clerum, Ordinem Equestrem, & populum universum, ac ipsam Urbem Leopoliensem commendavit. Si quâ fide hætenus in obsequiis Regum ac Reipub: integritatis iniqua versatus sit, deinceps etiam erga Regem SIGISMUNDUM esse futurum, & dicturum, & facturum omnia, quæ Regi & Regno expedire judicaverit.

Austriaci quoq; non jam de Regno, sed magis de liberando Maximiliano solliciti, Sixtum V. induxerunt prece, ut miserit in Poloniam Legatum à Latere Hyppolitum Aldobrandinum Cardinalem, (postea electus fuit Papa Clemens VIII. denominatus) qui de eo deliberando ageret; quod tamen proponendis & disponendis tunc inde conditionibus ad annum sequentem, & ad Comitia Regni proxima generalia fuit protractum.

Itaq; initio *Anni 1589.* tractatus de liberando Maximiliano inchoati continuabantur, & tandem in Comitibus generalibus Varaviæ

coaluerunt non infeliciter, adnitentibus Legatis Summi Pontificis, Imperatoris Rudolphi, & præcipuorum in Europa Principum Catholicorum istis pactis præcipue.

1. Quod Maximilianus juri, si quod prætenderet, & titulo Regis Poloniæ renuntiaret, ac tam ipse, quàm Imperator jurejurando verbis conceptis præstito caveret, quod eo uti non deberet.
2. Amnestia perpetua, injuriæ omnes vtrinq; sopirentur.
3. Arx Lubovlensis cum Comitatu Scephusiensi in confinijs Vngariæ, nomine Maximiliani intercepta restitueretur.
4. Lytro exigendo abstinuerunt Poloni, cuius tamen exemplum clarum habebant à CAROLO V. Imperatore, qui FRANCISCVM Regem Galliæ captivum, nonnisi ære gravi nomine impensarū belli, mulctatum dimisit. Sed hinc impensæ impensis, & damna damnis vtrinq; fuerunt compensata. Nimirum Rex SIGISMVNDVS omni lucri specie postposita, solidam pacem cum Domo Austriaca quærebat: quare inter primos concordiae articulos, etiam fæderum Polonis cum Regno Vngariæ, & Boëmiae jam ante communium renovatio & confirmatio, mutuò fuit stabilita.
5. Addita quoq; erant nonnulla minutiora, quæ SIGISMVNDVS Rex in Polonia, Imperator verò ac Domus Austriacæ Legati Pragæ jurare, & omnes obligationes, articulos adimplere debebant, ad proximum mensem Iulium, quo demum adimpletis conditionibus Maximilianus dimitteretur.

Præcipuus moderator fuit istius concordiae, cum tractaretur Będzini in Comitibus Silesiæ per Commissarios vtriusq; partis (inter quos ex parte Polona fuit etiam Hieronymus Rozdrazevius Episcopus Vladislaviensis) Laurentius Goslicki Episcopus tunc Camenecensis, non solum disertus, sed & omni politicâ scientia instructissimus.

Rex SIGISMVNDVS Varfaviâ, Maximilianum Crasnostavia sub custodijs hærentem invisit, quod offensam omnem familiari cum ipso consuetudine aboleret. Nec ibi tamen defuit, quo offenderet. Maximilianus Polonos: volebat enim eam, quam parem Regibus Archiduces gratiam præferunt retinere, nec descendebat ad infimos gradus obviam Regi: sed Archimareschalcus Andreas Opalinski non permisit progredi Regem; nisi Maximilianus processisset obviam ulterius. De cætero humanissimè, à Rege salutatus celerioris liberationis obtinuit responsum, licet hoc aliquantum fuit retardatum ob non adimpletas, ut Będzini condictum fuerat, conditiones. Et quidem Imperator Rudolphus statò tempore pacta illius concordiae subscri-

subscri
E Go
per
Dei
Reve
meas
orum
gi Polo
& Będz
violat
Sereniss
ceterisq
pacta p
vet, C
Sin
stria, i
Regis
Vngari
Se
Regno
negot
non a
ex itin
runt ac
tis suis
lorum
haber
L
brzyd
ne R
su Si
hil j
pe p
milia
vbi i
tum
jusden
le, om
Nullus

subscripserat, & firmaverat iurejurando, hanc formulam concepto.

Ego Rudolphus II. Dei gratia Electus Imperator Romanorum semper Augustus & Caesar, juro spondeoque ac promitto per hanc sancta Dei Evangelia, quod omnia ea, quae S. D. N. & Legati eius de latere Reverendissimi Cardinalis Aldobrandini interventu, inter Delegatos meos, ceterosque Serenissimorum Principum Patruorum & Fratrum meorum ex una, & Serenissimi Principis D. D. SIGISMUNDI III. Regis Poloniae, Magni Ducis Lithuaniae &c. parte ex altera, Bithomiae & Będzini congregatos, pacta sunt, in omnibus eorum clausulis firmè inviolatèque observabo, usque satisfaciam. Pacem & amicitiam cum eodem Serenissimo Principe, Regnoque Poloniae, Magno Ducatu Lithuaniae &c. ceterisque coniunctis Provinciis & ditionibus juxta eandem compositionem pacta perpetua, & fœdus perpetuè constanterque colam. Sic me Deus adjuvet, & hanc sancta Dei Evangelia.

Simili formam jurarunt Legati Boëmiae, & Archiducum Austriae, in praesentia Legatorum Regis Poloniae, qui etiam nomine Regis sui jurarunt ea, quae à Maximiliano & Regnis Boëmiae ac Ungariae, Domuique Austriacae erant servanda à Regno Poloniae.

Sed cum Legati Regni Ungariae non advenissent, nec ab illo Regno confirmationis pactorum satisfactum fuisset, Poloni quibus negotium dimittendi Maximilianum commissum fuit, tali dubio non adimpletarum conditionum opposito, Maximilianum iterum ex itinere retraxerant. Non multum tamen moram interpositam, processerunt ad confinia Silesiae, vadimonio recepto, quod Ungari in Comitibus suis proximis, quae eousque celebrari non poterant, & non nisi illorum autoritate, similes obligationes inire liceret, pacta illa rata haberent ac iurarent.

Laurentius Goslicki Episcopus Camenecensis, & Nicolaus Zebrzydowski Praefectus Arcis Cracoviensis praecipui erant, qui nomine Regis & Ordinum deducerent Maximilianum, ab ipso in ingressu Silesiae recepturi iusiurandum confirmationis Pactorum. Qui nihil jam adversum suspicantes, cum exiguo & inermi comitatu, nempe pacati pacato, utriusque convenerant, assistebant eunti Maximiliano. Transgressi autem Poloniae fines, in primo Silesiae confinio, ubi ipse iusiurandum reddere debebat, invenerunt validum exercitum Germanorum, cum Duce Melchiore Redero operientem ejusdem adventum. Ac statim audiunt ibi Maximilianum jurare nolle, omniaque ipso in detentione invito transacta in dubium vocare. Nullus supererat modus retinendi abire volentem jam armatum,

sed tamen eum Bithomiam secuti, gravius ipsi exprobraverunt deceptionem hanc Principe indignam, violatam fidem ipsius verbo Summi Pontificis Imperatoris, & tot Principum sponsione firmatam, & omnino servandam, quantumvis ipse fallere vellet leviorum tunc consilio persuasus. Zebrzydovius verò, ut erat excelso & forti animo, se & Collegas suos, stulto illo dolo delusos fuisse indignatus, & nonnisi sibi, qui pro praesidio delegatis additus fuerat, errorem, circa hæc omnem à Repub: imputandum fore recogitans, vitam propriam devoverat, ut Maximilianum in colloquio privato occideret, nisi Goslicius obstitisset, vanam illam collusionem nulli usui, factiusq; dedecori Maximiliano, non autem damno futuram reputans Reipub: quæ jam pacem ab Imperatore juratam in securo teneret, ut postea evenit. Nam & Imperator illam cunctationem Maximiliani improbavit: pacemq; perpetuam cum Polonis coluit, & ipse Maximilianus jurare demum à sponsoribus coactus fuit.

Hæc ex Piaſecio à fol: 78. cum sequentibus. videatur & Sulicovius in Commentario suo rerum Polonicarum, à fol: 172. cum sequentibus ad folium 210.

His allatis ex Historicis, nunc veniamus, quæ reperiuntur in volumine Constitutionum Regni de electione SIGISMUNDI III & primò ad Recessum Varſaviensem, de quo supra mentio facta est Et in volumine Constitutionum Regni à fol: 430. connotatus est, tenoris sequentis.

RECESSVS VARSAVIENSIS

Circa electionem novam Serenissimi Sigismundi III.

Anno Domini 1587.

NOS Proceres Regni tam Spirituales, quam Sæculares, Equitesq; ex omnibus Palatinatibus ad electionem hinc sub Varſavia destinatam congregati, omnibus quorum interest notum facimus. Quia sicut Nos huc conveneramus ad hunc solennem Actum electionis novi Regnantis, ut in illo redderemus officia nostra orbatæ Patriæ; ita nihil defuit hac in parte, quod ad bonum illius & commodum augendum, conservationem quoq; iurium, libertatum, & immunitatum nostrarum pertineret. Ante omnia Nos Status Equestris, qui huc conveneramus, quam primùm post adventum Nostrum in Satrapias divisi sumus, subito consilijs Nostris ad id collimaveramus, idq; ante oculos mentis proposueramus, ut publicam pacem in hoc

Con-

Conventu firmaremus, vti in hac parte Constitutione *Anni 1573.* ante electionem Henrici facta, additisq; ad id ex Constitutione Varſaviensi ijs, quæ necessaria videbantur, & quæ ratio moderni temporis requirebat. Quod dum agimus, remq; jam ferme in dicto habuimus, quidam Fratrum nostrorum congregati in vnum, confessum, intulerant nobis quæſtionem de Actionibus & Constitutione coronationis præteritæ, eam stabilire omni ex parte & corroborare volentes. Nos videntes à multis Palatinatibus & multis Fratribus in Conventibus ante electionem celebratis repudiatas præfatas Actiones & Constitutiones (exceptis quibusdam articulis) de illis consultare noluimus, ne Fratribus domi commorantibus, qui hisce de rebus in Conventibus per Districtus suos celebratis jam, consultaverunt, hac in parte aliquod præjudicium faceremus, eoq; quod illi nominatim in Conventibus repudiârunt Fratres Nostros aggravaremus. Promittentes nihilominus nos tam de his actionibus conconvocationalibus, quàm de alijs in instructione positis, si commodo Reipub: esse videbuntur, libenter consultaturos. Qua in scissione animorum Nostrorum, dum illi, qui acta convocationis præteritæ in omnibus taliter corroborare volebant hoc ex loco, in quo simul congregati fueramus, in alium se transtulerunt. Nos nihilominus per Internuntios ultro, citroq; conferre in omnibus & res componere non negleximus. Insuper sperantes Nos citius ad unionem animorum deventuros ductu Illustrissimi & Reverendissimi Domini Archiepiscopi Gneſnensis, iterum in vnum congregati, rationes nostras, & Fratrum domi se retinentium, circa negotia istius Convocationis, in fraterna charitate inducebamus. Ad quas dum responsorias quoq; in fraterna charitate expectabamus libenter, & sperabamus pro certo, projectum erat poſtridie ab adversa parte scriptum, quoddam perstringens in medium nostri, responsioni rationum à Nobis illatarum nullatenus serviens, sed magis in id collimans, vt amplius intentiones nostras disjuniret, & vinculum concordie ad quod comparandum jam facilis parabatur accessus dissolveret & interrumperet. Considerantes nos ea quæ agebantur, quia ejusmodi scripto magis exasperabantur animi hominum, quia præ strepitu & clamore, nunquam ad efficacia colloquia, & mutuam sermonis susceptionem, tum ad formandam determinatam conclusionem devenire poteramus, divisi in loca Nobis consueta per certas personas è medio Nostri deputatas agere non negleximus. Ac imprimis apud Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Archiepiscopum, de-

Mmm

inde

inde sub Tentorijs in præsentia ejusdem Domini Archiepiscopi, & Illustrissimi Domini Palatini Sandomiriensis circa compositionem huiusmodi disunionis nostræ, tractare, & consulere studuimus. Atq; dum bonis annuentibus Superis, Deputati utrarumq; partium (exceptis quibusdam articulis huius Convocationis) in alios omnes consenserunt, quibus & nos sine omni correctione assensum Nostrum præbuimus: Illi nihilominus spretâ hac æquæ suorum ac nostrorum Deputatorum concordia, nedum id, quod ab illis erat conclusum, non acceptarunt, sed etiam ea, quorum in actu Convocationis ne mentio quidem fuerat, inferebant. Vtpote ex parte Senatorum quorundam prope fossam constitutarum, deinde Dominorum Mareschalcorum jurisdictioni privilegiatæ derogando, illos Deputatos novis juramentis adstringendos, non verò Officiales Regni ad disjudicandos excessus faciendas executiones. Conventus præsentis habere volebant. Quæ omnia licet videbamus magis consilia istius præsentis Conventus impedivisse, quàm corroborasse; tamen non desistimus per mutuos Nuntios in hac materia cum illis conferre, & ad concordiam stabiliendamq; securitatem Conventus deducere. Sed cum sollicitudines nostras nullius frui esse cognovimus, nec exoptatum felicioris eventus terminum attingere potuimus, commisimus huiusce negotij onus & munus Proceribus Regni, qui concordia Deputatorum utriusq; partis, & declaratione de actibus convocationalibus, per illos apprimè instituta diligenter perpensa, unanimi voce & voto decreverunt, ut alta pax subito publicaretur, alij quoq; huius declarationis articuli placuerunt Dominis Proceribus: ideoq; conabantur partem adversam adducere, quatenus huic declarationi adhererent. Sed dum cum his ad illos miserint suos Internuntios, & per illos denunciaverunt sensum suum circa promulgationem pacis istius, illi contrariebantur huic maximè, declarando: quod si fieret, id non posse passuros, imò extrema tentaturos: quò effecerunt, quòd id ad effectum non fuerit deductum: & interea dum de istis rebus & Actibus Convocatialibus disceptamus: exnunc alia pars ad majores tumultus & seditiones res ducendo, ad quandam conspiracyonem, seu **Xofoß** excitando, & hinc magis ac magis arma invalescebant. Siquidem non tantum quòd Senatores & illorum famulos ab illis avocabant; sed etiam sic se ad hanc confederationem dictam **Xofoß** accingebant, in campum more solito, ad Fossam cum exercitu & tormentis bellicis majoribus, omni conatu progredientes, ut nihil aliud, nisi ex miserrima rerum facie, quam & externi aspiciebant,

extre-

extremus interitus hominum specialiorum, & personarum selectarum & floris Reipub: sperandus esset. Siquidem & pars alia similiter in campo armata stetit, & alij neutri parti addicti nolendo se in periculum vitæ temerè conijcere, summa cum cautela stabant. Quem furentium impetum sola singularis gratia Divina, & quarundam insignium personarum interpositio cohibuit. Et dum causam tam funesti eventus ab illis exposcebamus, hunc solum prætextum opponerant, quod huic loco proximæ stationes nonnullorum Dominorum Senatorum fuerant, & ideo periculum aliquod brevi eveniturum metuere deberent. Nos quamvis publicas declarationes horum Senatorum sæpius audivimus, se omnia, quæ ad pacem publicam spectarent, libentissimè absq; quibuscumque excusationibus ferre volebamus, & nihil contrarij ab illis, contra hæc per totum hoc tempus exhibitum fuit. Nihilominus ne aliquis occasionem ad ulteriores dissensiones nancisceretur, consilijs & autoritate totius Senatûs adducti, ex fossa ista transtulimus Conventum Nostrium ad locum Vrbi vicinum, eo apposito; ut de exorbitantijs, quæ tantisper virgebant, & quarum causâ confœderationem dictam *Kosof* paucos ante dies instaurare volebant, taliter consultetur, qualiter vulnera Reipub: sanari, excessus comprimi, exorbitantiæ suo rigori restitui possint, & ne vlla occasio tumultibus & seditionibus subministretur, quæ proculdubio exorirentur, si aliquo constituto modo, incerto auctore & iudice, in publicum ejusmodi res, quæ ex natura sua mortalium exasperare solent animos, promanarent & ad effectum exoptatum res venire non possent. Quod ut citius suo potiatur eventu, literas à Palatinatu Sandomiriensi tradidas legi iussimus, quarum contenta transactionibus nostris commodè servientia perpendimus, penetravimus, & certis Deputatis à Proceribus Nostris in defectu Deputatorum alterius partis, commisimus, ut literas præfatas iterum perpendere, contenta diligentius considerarent, & quæ necessaria illis viderentur, corrigerent. De his omnibus amplius consultare, eaq; ad effectum perducere volentes, dum convenimus in unum Senatores & Equites, qui eramus uniformis sensûs; & tandem accesserunt ad Nos, Ordines Magni Ducatûs Lithvaniæ, censuimus uniformiter, ut Fratres quoq; nostri nescio quo fato à Nobis divisi, uniti iterum unâ Nobiscum consultarent de omnibus. Quo quidem sat post diuturnum temporis intervallum obtento, dum jam præcluso omni eo, quod periculosum nobis arbitrabamur per translationem consensûs nostri in locum vrbi viciniorem, spem conceperamus bo-

nam; putabamusq; Nos post absolutas exorbitantias, *correcturam* iurium expeditam, accessuros ad electionem; & ecce loco illius, quod sperabamus, aliquid aliud nobis evenit. Nam primò, dum jam conclusum esset, ut cum illis mutuò conferremus ad inchoandas exorbitantias, tum ad excipiendam legationem Nuntij Summi Pontificis; illi hanc actionem dissolverunt, illam non admittendo. Igitur præfatus Legatus vocatus à nobis, jamq; itineri accinctus reverti cum indignitate sua debuerat, sed integro die expectati à Nobis & Magno Ducatu Lithvaniæ, noluerunt conferre Nobiscum sub prætextu maximæ angustiae loci, licet Equester Ordo illis loco suo cederent. Postridie plura accesserunt: venerunt tumultuatim, cum armis, lorica & casside onusti in medium Confessus Senatorij irruperunt nulla habitâ ratione dignitatis Senatoriæ. Hinc contentio, fremitus, acclamationes, ululationes in pacem publicam, quam Deputati Nostri concordibus votis approbaverant, acceptare & admittere recusarunt. Primarios Senatores verbis velut aculeis pungebant: insuper alios ad duellum provocabant. Interea phalanges Equitum, peditumq; vario bombardarum genere munitorum accedebant. Quod Nos considerantes, & videntes, quod consultò tempus protrahebant, quia dum aliqui ex nostris commemorabant, tempus hoc præfixum esse Comitij, manifestè demonstrabant, id non esse præsentis loci, volentes hoc tempus protrahere in longum, & suâ protractione hac superare alios, debuimus itaq; iterum inire consilium transferendi sessionem Nostram in alium locum, non procul tamen ab illis, qui res nostras consultò protrahebant, & confundebant. Semoti nihilominus non desimus iterum adaquata media ad res continuandas, & actum hunc peragendum suppeditare, & lachrymis fere volumus efficere, ut correctionibus præcipuis expeditis ulterius procederemus: neq; tamen id succedere Nobis potuit; sed iterum de stabilienda pace (dum jam potius iter arripiendum erat) deliberationem cum tali illius cautione, quæ omnia Acta Convocationis secum traheret, intulerant, & moram rebus pridem fortè clam constitutam imposuerant. Quâ stante morâ proscripti & infames, ij scilicet: qui locum standi inter Nos non habet absq; consensu Reipub: in hunc locum venerant, populus extraneus, in cuius consortio proscripti ex alijs Dominijs inveniabantur per plures, turmatim inductus est: adeoq; libertati nostræ ferme insidiabantur, eam conculcare volentes, & post discessum hominum, Dominum ad jacturam libertatis nostræ dare & constituere volu-

erunt. Nos ea, quæ agebantur, considerantes, & diligenter perpendentes, in pacem ab illis constitutam consensimus, cum tali tamen conditione, ut hoc, quod trahebat, & confirmabat Convocationem præteritam, præscinderetur; & homines externi, & illi, qui ad actum electionis non pertinerent, procul amoverentur, partes verò inter quas erant odia, alternatim ad consultationes publicas venirent. considerando in eo periculum dissensionum & tumultuum aliquorum, non tam ex parte illorum, quàm magis ex parte hominum inferioris conditionis. Quod dum evincere non potuim⁹: nam & cautionem pacis in omnibus contrariam intentionibus Nostris, sine scitu nostro publicari voluerunt, extraneos, infames, & bannitos juxta præfixionem nostram non proscripserunt, quinimo ab illis literas missas publicè recipiebant, illisq; responsum fovorabile præbebant. Quod ut illorum memoriæ etiam adhæreat, Nobis verò apud Fratres domi manentes testimonio sit; quia ejusmodi actionum auctores & fautores non fuimus, dedimus de hac re scriptum nostrum, Actis Castrensis Varšaviensis ingrossandum, cum solenni protestatione per certas personas ad id deputatas, nempe Magnificos ac Generosos Dominos Joannem Jkowski Tribunum Plocensem, Nicolaum Podolski Pocillatorem Ciechanoviensem, mediante subscriptione multorum Procerum & Equitum è consensu nostro, exequendo huic negotio deputandorum. Et ideo ulterius ad id, quod necessitas, imò ipsa violentia à Nobis extorquebat accedere debueramus. Vidimus siquidem apertissime protractiones illicitas ex parte Domus Austriacæ, quæ licet magnæ æstimationis sit, semper tamen id experiebamur, quòd nobis & rebus nostris minimè expediebat eligere Dominum de Domo ista oriundum, & propter dominium Domus istius, molem ingentis belli & periculi à nationibus Paganis imminenti, uti in confinio illarum manendo, in Nos convertere: sedem belli apud nos constituere, Nos & bona nostra trahere sub jugum grave externi militis, qui ideo omnino induci deberet, & pœne ad extremum interitum Nos, Libertatem, & Bona nostra deducere. Itaq; diu manentes, & nihil stabile tam diuturnæ expectatione sortientes, exceptà ipsà morà, quam de die in diem videre erat, ne tandem in absentia Nostra, (si pertàsi famem & incommo- ditates, Conventum per discessum Nostrum solveremus,) eligeret nobis Dominum quempiam in perniciem nostram, juxta velle & commodum rerum suarum, prout id tentatum erat; iterum atq; iterum contra moram istam solenni protestatione factà, accessimus ad con-
lessum

festum multorum Procerum & Equestris Ordinis ad consultandum
 circa subiectum, non removendo tamen exorbitantias, tum & cor-
 recturam iurium, cui peragenda destinavimus Deputatos Nostros.
 Et dum nostras expediebamus sententias, misimus ad partem adver-
 sam Senatores aliquot, qui illic conveniebant significantes illis
 sensus Nostros circa futurum Dominum, hoc est, quia Nobis vide-
 batur Dominum eligere, aut ex gente nostra, quem nobis Deus in
 cordibus nostris per nostram concordiam monstraret, aut Serenissi-
 mi Regis Sueciæ Filium, aut Magni Ducis Moschoviæ, consenti-
 entes in id, quia quemcunq; horum nostræ Reipub: vtiliorem exi-
 stimarent, eundem libenter concordibus votis acceptaremus. Non-
 nulli Domini ex Equestri Ordine ibidem præsentis, & inprimis Il-
 lustrissimus Dominus Archiepiscopus Gnesnensis, grato animo id ac-
 ceptarunt, volueruntq; Nobis fraternum responsum dari, verum,
 alij id præpediebant, omnimodè jam Nos hostes Patriæ sentiendo,
 quia libera vota nostra pro eo dederamus, pro quo actus iste impo-
 situs fuerat, & absentes (quasi aliquot decadibus milliarium ab illo
 actu distaremus,) reputando, id sæpe sæpius addentes, quia nobi-
 scum neq; per Internuntios, neq; per literas conferre vellent. Ali-
 quot postea diebus in magna caritate, in summa omnium rerum
 inopia avidè expectabamus responsum pro nostra instructione, con-
 tinuò requirentes illud per Internuntios nostros, quod nedù recepi-
 mus, verum etiam id subaudivimus, quòd, dum Illustrissimus Dnus
 Archiepiscopus in illo confesso videns supra modum, mensurā, tem-
 pus prolongatum, propositionem & intentionem suam publicè in
 Senatu proposuit, scommaticis verbis, & probrosis moribus exce-
 ptus: vnde conijciebamus, consultò factam in negotio hoc prolon-
 gationem. Hoc etiam rescivimus, quòd loco dandorum pro Can-
 didato votorum, introducta fuit deliberatio circa sublevationem
 aliquot decretorum, præteritorum Comitiorum, & restitutionem
 Christophori Zborowki, quod videbamus rem esse novam, insoli-
 tam, legibus contrariam, & mali exempli, quā concessā, via quo-
 dammodo aperiri videbatur omnibus præjudicatis, respectu quo-
 rumvis criminum, evasionis pœnarum jure communi circumscripta-
 rum, vnde licentia magna sublato legum metu cresceret. Nihilo-
 minus in his, annuendo negotijs Reipub: quæ proposita habuimus,
 ijsq; majoris momenti, & perferendo ex fraterna charitate hunc con-
 temptum & velicationes quibus Nos crebrò afficiebant, non desij-
 mus petitionem & monitionem ad eosdem transmittere: ne Nos eo
 con-

contemptu afficiant, utq; ad promendos sensus, circa Candidatum accedant, & sentimento nostro ratione subjecti, literali responso satisfaciant. Et si apud illos tanti momenti restitutio hæc esset, ut negotia Reipub: magna & gravia antecedere deberet, tunc consentirebamus, quatenus salvus conductus cum præscripto tempore ad actionem huic personæ, de qua agebatur, daretur, cuius vigore in Coronatione futuri Regnantis posset innocentiam & processum contra se iniustum monstrare. Protestantes insuper coram Deo, & ijs quod in restitutionem talem, quæ sine cognitione judiciaria, tumultuariè cum strepitu absolvi deberet, consentire sicut non potuimus absq; Fratribus domi manentibus, ita & nolimus, nec consensimus, prout protestatio super hoc ad Acta Castrensia Varsaviensia ex delegatione nostra, per Magnificos Dominos supra nominatos Joannem Jlowski Tribunalum, Plocensem, & Nicolaum Podofski Pincernam Ciechanoyensem est in scripto data. Quarta jam dies erat Nobis hocce responsum expectantibus, jamq; ad occasum sol vergere videbatur, cum venerunt Nuntij illorum vocantes Nos ad confessum suum, præviâ veneratione magnæ autoritatis loci illius, in quo sedebant, hoc addito, ut votum id, quod sibi statueretur justè, prorato & grato ab omnibus Ordinibus Regni susciperetur. Huius verò quod fuit gravioris momenti, scilicet conditionum tam suarum, quàm nostrarum, ulteriorisq; in illis progressus atq; institutionis ejusmodi, minimam mentionem fecerunt. Dolendum Nobis fuit, tam apertū contemptum, & tam frequenter, non tantum personarum nostrarum, sed gravium deliberationum Reipub: videre & audire. Vbi nihilominus sumus in respondendo modestiâ tali, scilicet: non exaggerando contemptum nostrum, quo Nos affecerant, rationes sæpenumero allatas, propter quas convenire cum illis in vnum locū non potuimus, commemoravimus: hoc addito, quod loci solummodo distantia idq; satis exigua ab illis divisi, in deliberationibus & decernendis consilijs circa actiones Reipub: esse illis maximè vicini semper volueramus: monstrantes & id: quod ulteriori tractu temporis, fame, inopia, tædio hominum ab obsequio debito Patriæ nequaquam abstrahi Nos permitteremus. Ex parte loci & autoritatis illius id sentientes, quod locus quilibet ejusmodi privilegio legitimatur, & autoritatem suam habet, dum in illo de actionibus Reipub: proprijs homines ad id pertinentes, numerofo Senatu & Equettri Ordine conspicui concorditer, servatâ cuiusq; dignitatē, pacificè, sine tumultu & strepitu armorum consultant. Quæ quidem

omnia mediante gratiâ Divinâ inter Nos toto tempore huius Con-
ventûs palam eminebant: in illo autem & homines Equestris Ord-
nis pauci, & Senatores non multi erant, exceptis duobus, aut tri-
bus tantum: ac proinde jam non habendo amplius quidquam ex-
pectare: & cavendo, ne si infectis rebus discederemus, aliquis
inconsultis Nobis Dominum constituat, post accessum & unionem
inter Nos factam, Dominorum Senatorum nostrorum tam Spiritu-
alium, quàm Sæcularium, ac etiam ex Equestri Ordine perpluri-
um fecimus quod officij nostri & muneris erat, quod necessitas Re-
ipublicæ à Nobis exigebat. Nimirum: elegimus in Regem Nostrum
& omnium Dominorum huius Reipublicæ, Serenissimum Princi-
pem Sueciæ SIGISMUNDVM Nepotem post Filiam piæ memoriæ
SIGISMUNDI I. Regis Nostri, quo subiectum vtilius, & Throno
Regio dignius nequaquam invenire poteramus. nam & summa
dignitas in persona eius invenitur, & de stirpe Gentis Nostre, &
Dominorum nostrorum preceat. Est Dominus spectatæ fidei, edu-
cationis à juventute sua Polonæ, linguam callet nostram, moribus
ingenuis, ac Regijs virtutibus claret; constantiâ mentis & alijs sin-
gularibus donis a Deo præditus est, summas corporis & animi do-
tes in se comprehendit, nullas cum quopiam inimicitias post se tra-
het, imò potius accessiones bonorum non exiguas, & amicitias.
Nam & ultra adjacentiam Patrij ejus Domini, veniet nobis cum
illo pacificatio Livoniæ, pacificatio controversiæ non exigua re-
spectu dotis debitorum, & successionis in rebus mobilium & sum-
mis pecuniarijs, quæ omnia à Nobis inde requirebantur. Ad hæc
navigatio maritima in bonum ordinem reducetur, ac consequen-
ter commodorum nostrorum domesticorum, & aliarum accessionū
multum accedet nobis ex persona illius, ut vix cum alio possit
accedere. Idcirco à nobis unanimi voce electus est in Regem no-
strum Poloniæ & Magni Ducatus Lithvaniæ, & Dominorum ali-
orum. Similiter ab Illustrissimo Domino Archiepiscopo Gnesnensi
idem in Regem Poloniæ & Magni Ducatus Lithvaniæ nominatus
est, quod felix faustumq; sit nostræ Reipublicæ. Spem exinde con-
cipientes non vanam & inanem, quod omnes Dominationes Ve-
stræ, Cives huius Reipub: grato animo, cum debito honore & gra-
titudine acceptabitis à Nobis hoc opus perfectum. Cui electo Re-
gi Nostro spondemus sacrosanctæ fidem, obedientiam, juxta præscri-
ptum legumstrarum: volendo & promittendo Majestatem, secu-
ritatem, & dignitatem eius, ut decet Polonos, defendere, & pro il-
lis se opponere.

Tem-

Tempus Coronationis illius juxta morem istius Reipub: assignamus Cracoviæ ipso die Sancti Lucae Evangelistæ, quæ erit decima octava Octobris. Et ut res & actiones istæ eo solidius à nobis peragi & ad effectum deduci possint exemplo quod præcessit circa electionem Regis Nostri nuper defuncti, constituimus Nobis Conventus particulares per totum Regnum & Magnum Ducatum Lithvaniæ in Terris & Districtibus in locis præscriptis, pro die decima nona Septembris, in quibus Conventibus particularibus licitum erit Equestri Ordini pœnas decernere contra absentes à Conventu Vislicensi. Omnes autem discedere debent ritu bellico tanquam ad actum Martis. Generalem verò Conventum toti Regno & Magno Ducatui Lithvaniæ statuimus & indicimus Visliciae pro die 1ª Octobris: ad quem Conventum generalem omnes ex singulis Regni nostri Terris & partibus & Magni Ducatus Lithvaniæ, ut compareamus more bellico sub pœna præscripta, summo cum studio monemus & rogamus omnes Dominationes Vestras. Faciente hac in parte levamen Palatinatui Podoliæ, Volynensi, Bracławensi & Kijoviensi, qui propter pericula, per Nuntios suos, hocce negotium absolvere poterunt. Hoc est: si quispiam ultra electionem hanc liberam Serenissimi Principis Sueciæ, Regis jam nostri electi, alium Dominum de Domo Austriaca nominare & promovere auderet in contemptum legum & libertatis, tum in perniciem Patriæ nostræ, hanc proferendo declarationem: quod omnes hocce negotium nostrum promittimus Nos strenuè defensuros, & constanter promoturos.

In quo Conventu, confirmando in omnibus Confoederationem inter dissidentes de Religione, processum juris & executionem contra violatores illius decernere utriq; parti servientem, tum correctionem exorbitantiarum & jurium promittimus Nos facturos, & ad actum futuræ Coronationis proluturos: quæ omnia Rex Electus juramento comprobare tenebitur: quod inter condiciones illi porrigendum erit.

Et propter conservationem integritatis Reipub: ex omni parte, monuimus Illustrem Dominum Joannem Zamoyiski, Cancellarium & Supremum Ducem Exercitus Regni, quatenus cum scitu Dominorum Procerum, tam ex quarta parte proventuum Regis, quam ex alijs proventibus Regni, satisfaciendo officio suo, securitatem omnibus partibus Russiæ & alijs locis Regni provideat ab omnibus exterarum nationum insultibus, usq; ad felicem Coronationem Regis

gis novi. Cui muneri peragendo etiam Serenissima Regina ex singulari gratia & benevolentia sua, quā fertur erga Rempub: Polonā manum apponere, & centum millia florenorum ad manus Illustris Domini Supremi Thesaurarij Regni ad eum effectum repositorum addere liberaliter dignata est. Igitur ex nunc Illustri Domino Ioanni Dulski Supremo Regni Thesaurario, & Dominis Deputatis ijs, qui Quartas proventus Regis receperunt, tum etiam Capitaneo loci illius mandamus, ne vllum impedimentum hac in re Illustrissimus Dux Exercitus Regni habeat, sub pœnis in Constitutione expressis. Et quia inter tantam multitudinem hominum tam Senatorij, quàm Equestris Ordinis multum temporis consumeret subscriptio, & sigillatio vniuscuiusq; viritum accedentis, idè deputati sunt à Nobis qui scriptum hoc subscribi, & proprijs sigillis communiri fecerunt. Actum Varaviae in loco electioni huic destinato die 19. Mensis Augusti Anno 1587. Sequuntur subscriptiones Senatorum Officialium, tam Regni quàm Palatinatum. Inter quos plurimi reperiuntur, qui subscripserunt excepto articulo confederationis inter dissidentes de Religione, vt quilibet curiosus videre & legere poterit. Tandem subscriptum. *Ex Actis Castrensibus Varaviensibus extractum*

**STABILIMENTUM, Polonicè POPARCIE
Liberæ Electionis, SIGISMUNDI III. Regis Poloniae
& Sueciae, In Conventu Vislicienſi factum.**

NOs Proceres & Status Regni cum Equestri Ordine omniū Palatinatum qui Visliciam juxta recessū Varaviē: convenimus vniuersis & singulis quorū interest significam⁹. Quod exequēdo ea omnia, quæ Varaviae primò, tandē in Convētib⁹ particularibus præteritis per omnes Palatinatus concordibus votis, statuta sunt respectu electionis in Regem Poloniae & Magni Duc: Lith: SIGISMUNDI Filij Regis Sueciae, quamvis jam Serenissimum Regem DEVS Optim⁹ Maximus, ad Regnum nostrum perduxerit, nihilominus durantibus hisce motibus, videntes sub hoc tempus difficile esse, vt circa negotia, quæ in recessu Varaviensī specificata sunt consultare possimus; idè cum resciverimus periculum ab Archiduce Maximiliano, quem nonnulli dissidentes, qui sin antea electis summum duxerant esse periculum Regni, si quispiam è Domo Austriaca electus foret Dominus, eum hacten⁹ cum exercitu exterorum

in

in viscera Regni introducunt, commodius censem, ut curam istius habeamus, quomodo hanc à Patria violentiam reprimamus, libertateiq; nostras ad adventum Serenissimi Regis in Prussia, tam Urbem Metropolim Cracoviam Regniq; limites illæse retineamus. Neglectis igitur præsentibus consultationibus nostris, commisimus Nuntijs, quos in Palatinatibus nostris pro hoc Conventu, & pro Coronatione elegimus, qui verò non elegimus, in particularibus Conventibus seu Comitoliis nunc eosdem eligamus, ut inde quantocius Cracoviam discedant, & in omnibus roborando Confœdorationem inter dissidentes de Religione, processum judicarium, & Executionem contra violatores ejusdem compilent, utriq; parti servientem, ibidem mutuò correctionem jurium, perpendentes statuant, præsertim introspectâ instructione, quæ erat à Palatinatu Sandomiriensi Varavia in Electione, discutiendo hæc juxta exigentiam Reipub: & ad concordiam omnes adducendo, circa quoq; articulum de Interregno, & Electione Regis, ut quàm optimos modos quærant, qualiter hic actus si Regno contigerit, in bono ordine & pacatissime expediri possit. Tunc quoq; inter Exorbitantias si aliquid inveniretur, quod animarverterent necessarium Patriæ, & Reipub: Nostræ, quatenus Serenissimus REX porrigat Nobis & confirmet juramento circa Immunitates & libertates Nostras, omnia diligentissime decernant. Coronatio postquam Serenissimus Rex Cracoviam venerit, juxta consuetudinem cum confirmatione jurium, ac libertatum Nostrarum, necnon Pactorum Conventorum, tum eorum, quæ in bonum Reipub: instituerentur, quantocius expediri debet.

Misimus quoq; Literas ad Archiducem Maximilianum, petentes, & hortantes eundem, ne limites Regni transgredi præsumat, nec immunitates & libertates Nostras, reductis sibi in memoriam pactis & fœderibus, quæ Imperium Augustissimi Cæsaris cum Polonia antiquitus retinet, violet. Denuntiantes ipsi, si id exequi voluerit, & Patriam Nostram impetierit, quod nos quoq; jure gentium agemus, prout antea Fratri Augustissimi Cæsaris denunciavimus, & commisimus hoc negotium Illustri Domino Joanni Zamoy-ski, Supremo Exercitus Regni Duci, ut cum Exercitu, quem penes se habet, agat omnia quodcunq; docuerit ars militaris, & jus gentium, & contra domesticos Nostrum, qui eundem Archiducem Maximilianum introducere auderent, & violentiam Regni, Regniq; Incolis inferre, si in pertinacia sua perseveraverint, illos o-

minino hostes Patriæ declarabimus juxta Constitutionem Andree-
vicensem. Itaq; occurrendo tam magnæ violentiæ, constituimus,
prout & modò statuimus & indicimus vigore Conventus præsentis
expeditionem generalem bellicam omnibus Palatinatibus Regni, sub
pœnis de expeditione bellica sanatis, in locum & tempus per Il-
lustrem Ducem Supremum. Exercitus Regni præfixum. Palatina-
tus verò Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis, qui præsen-
tes hic sunt, exnunc Cracoviam sine omni mora discedant, illi au-
tem, qui domi se continuerunt, ibidem quantocius conveniant,
qui poterunt; illi verò qui remotius habitant ad maximum in spa-
tio duarum septimanarum. Omnes insuper Nobiles Districtus Pil-
snensis, qui adsunt præsentis, & qui se domi retinuerunt in Civita-
te *Nowe Miasto* comparere debent, ibiq; residere propter illius
defensionem sub directione Domini Castellani Becensis. Propter
autem meliorem fidem & certitudinem eorundem omnium, ali-
quorum Dominorum Procerum & Minorum ex Equestri Ordine
à nobis deputatorum sigilla sunt apposita, cum subscriptione manuum
proprium. Actum & Datum in Conventu generali ad Vislici-
am in agro Villæ Corcinenensis die 8. Mensis Octobris Anno Domini
1587. Tandem sequitur subscriptio Senatorum & Officialium ac ex
Equestri Ordine Deputatorum. *Tandem oblata literarum sequitur.*

Oblatæ sunt ad Officium & Acta præsentia Castrensis Capitaneatus
Cracoviensis literæ superscriptæ Conventus generalis Vislicensis per
Senatores, ac Equestrem Ordinem, seu aliàs totam Rempublicam.
Regni Poloniae celebratis, manibusq; superscriptorum Deputatorum
subscriptæ, & sigillis sigillatæ, in Actaq; Officij præsentis inscriptæ &
acticatæ per Generosos Dominum Felicem Czeriski Cracoviensem
& Ioannem Gaiewski de Błociszewo Posnaniensem Iudices Terre-
stres. Actum in Castro Cracoviensi feriâ quartâ ante festum S. He-
duigis proximâ, Anno Domini 1587.

LITERÆ VNIVERSALES

De Motione generali.

NOs Proceres Nuntij Terrestres & Equites, ad præsens juxta insti-
tutum inprimis in Convenibus particularibus, tandem in Con-
ventu Vislicensi generali congregati omnibus Dominis Fratribus
Nostris significamus. Quod Archidux Maximilianus à quibusdam
personis intra limites Regni introductus est cum Exercitu Germa-
nico,

nico, in Civitatibus non bene munitis Incolas ad præstandum iuramentum compellendo contra legem & usitatum Regni praxim. Siquidem demum post peractam Coronationem, & legum postea confirmationem, Regibus iuramenta præstantur. Insuper viam ei præbendo, ut & Nuntios à Nobis ad illum ex Conventu Vislicienſi missos detineat, ut tali modo consensus ab illis extorqueri possit. Cum itaq; hic violentus progressus, jam ipsa pene viscera Regni occupavit, juxta Constitutionem Vislicensem simul cum Domino Supremo Duce Exercitus Regni rogamus & hortamur singulas Dominationes Vestras, ut Dominationes Vestrae Fratres Nostri charissimi intra duas septimanas post transmissionem & publicationem, in Officijs Castrensibus generalibus istarum literarum Nostrarum, in Districtibus suis conveniant, & inde Cracoviam quasi ad extinguendum incendium, quam citissime properent, hanc publicationem pro tribus literis Restium habendo. Non dubitamus, quod Dominationes Vestrae hoc facient, tum propter amorem Patriæ, tum propter observationem Constitutionis prædictæ. Interea studia Nostra fraterna Dominationibus Vestris commendamus. Datum Crac: die decimâ tertiâ Mensis Octobris Anno Domini 1547. Tandem subscripserunt se Senatores & Officiales, ac Deputati ex Palatinatibus.

Postea oblata earundem literarum talis sequitur.

Oblatae sunt ad Officium & Acta præsentia Castrenſia Capitanealia Cracoviensia per Generosos Felicem Czerski de Czerſk Terræ Cracoviensis, & Ioannem Gaiewski de Błociszewo Iudices Terrestres, literæ subscriptæ univ ersales de motione eadem generali per Senatores ac Equestrem Ordinem Regni Poloniae, necnon Regni eiusdem Exercituum generalem Capitaneum laudata, manibus proprijs superscriptorum Senatorum & Deputatorum, subscriptæ & sigillatæ. Quas literas Officium præsens ad postulationem superscriptorum Iudicum & Deputatorum, suo, & nomine totius Senatûs & Nobilium factâ in Acta præsentia Castrenſia Capitanealia Cracoviensia acticare mandavit. Actum in Castro Cracoviensi Feriâ 4tâ ante Festum S. Hedwigis proximâ, Anno Domini 1587.

LITERÆ PRÆSTITI IURAMENTI
A Serenissimo SIGISMUNDO III. Rege Poloniae coram Legatis ad eum missis.

Nos Proceres & Equites hinc Cracoviæ congregati univ ersis & singulis

Pppp

gulis

gulis significamus. Quòd die hesternâ à Serenissimo Domino Nostro liberis votis, & concordibus vocibus electo Rege SIGISMUNDO, tum quoq; à Dominis Legatis ex Varſaviensi electione ad introducendum eundem Serenissimum Regem missis, venerunt Magnifici Domini Stanislaus Orzelski Iudex Terreſtris Califfiensis, & Stanislaus Garwaski, reddideruntq; Nobis authenticè iuramentum, & confirmationem Legum ac Pactorum à Serenissimo Rege, tum quoq; literas, in quibus Serenissima Majestas exponit desiderium suum, vt designetur tempus Coronationis pro die S. Martini, cum pro die citius Varſaviâ destinata, hoc est: pro die S. Lucae, comparere Serenissima Majestas, propter infestos navigationi ventos non possit. Nos itaq; misimus denuo Legatos Nostros ad Sacram Regiam Majestatem, precantes, vt quantocius properare dignetur, prout notum habemus Sacram Regiam Majestatem accelerare adventum suum, atq; sic annuentes affectationi Sacrae Regiae Majestatis. Adhæc, vt Magnifici Domini Ducatus Lithvaniae adesse possint, statuimus tempus Coronationis *diem decimam quintam Mensis Novembris*, petendo & monendo omnes Officiales, vt id promulgetur, & ad notitiam omnium deducatur, quod etiam tempus Dominis Magni Ducatus Lithvaniae denuntiavimus. Et quia adhuc hîc Maximilianum Archiducem commorari faciunt illi, qui eundem ultra mentem & voluntatem Ordinum introduxerunt, inhærendo Constitutioni Vilslicensis, & anterioribus literis universalibus à Nobis & Illustri Domino Supremo Duce Exercitus editis, omnes Dominationes Vestras hortamur, vt Dominationes Vestrae quantocius ex omnibus Palatinatibus generali expeditione bellica se moveant, & huc iuxta anteriores literas universales editas, absq; mora venire non negligant, in quorum meliorem fidem & testimonium nonnullae personae ad id à Nobis deputatae, sigilla sua apposuerunt, & manibus propriis cum expressione nominum & cognominum suorum subscripserunt. Datum Cracoviae die 29. Octobris Anno Domini 1587. Sequitur subscriptio Deputatorum tam ex Senatu, quàm ex Equestri Ordine. Tandem oblata harum literarum tenoris sequentis. Oblatae sunt ad Officium & ad Acta praesentia Castrensia Capitanealia Cracoviensia per N. N. Literae suprascriptae, Senatorum Regni ac Deputatorum Nobilitatis, manibus ipsorum subscriptae, sigillis obſignatae. Quas Officium praesens ad affectationem offerentium, Actis praesentibus inferere, & in locis publicis publicare, vt est moris, admisit. Datum in Castro Cracoviensi feriâ sextâ post festum Sanctorum Simonis & Iudae.

Iudæ Apostolorum proximâ Anno Domini Millesimo quingentesimo, octuagesimo, septimo.

Ultra hæc adjungo Constitutiones *Anni 1588. fol. 471. sub tit: Processus contra Rebelles & Constitutionem Anni 1589. fol. 512. sub tit: Adherentowie Arcyriażeciá Maksimilianá/* in quibus Serenissimus Rex SIGISMVNDVS III. de benignitate & clementia sua cōdonat iisdem, & in amnistiam mittit omnia, ad honoremq; vitam, & bona terrestria admittit, his conditionibus: vt in facie totius Reipublicæ iuramentum præstent super fidelitatem & obedientiam, & quòd in posterum pacificè se gerent. Item quòd nullas practicationes & tumultus in Republica facient. Item similitates & inimicitias quas habet cum Senatorib⁹, Magistratibus & Civibus Regni deponet, obligando se sub iuramento, quod illas, neq; per se, neq; per subordinatas personas excitabunt, sed semper, pacem & tranquillitatem cum Civibus Regni colent, & servabunt, utq; hoc iuramentum illorum in Actis Terrestribus Varaviensibus acticetur, inter autem eos inter quos similitates erant, vadium ducentorum millium florenorum Poloniarum, autoritate Conventus illius generalis Varaviensis, ex consensu omnium Ordinum statutum est. Forū vel post Curiam, vel in Tribunali Regni assignatum est. Citatus vt in primo termino peremptoriè respondeat, & alia plura statuta sunt, quæ videre licet. Et hæc sufficiant de gestis circa Electionem Serenissimi SIGISMVNDI III. Regis Poloniae, sed quia post electionē ejusdem Regis intercessit *Kofoß/* idē de illo placuit adferre tenoris sequentis.

Piaſecki in Chronica sua fol. 280. tria exempla in Regno Nostro Rocſſorum adfert.

PRIMUM circa Annum Domini 1380. contra LUDOVICVM Regem Poloniae, & simul Ungariæ, perpetuò in Vngaria degentem, & per Administratores extraneos Regnum administrantem, & regentem; Arces Russiæ Ungariæ committentem, respectu vectigalis (quod Regium, id est in recognitionem dominij Regij *Poſtadlne* quasi Raſtrale vocitabatur) duodenos grossos latos, & singulos modios siliginis, & avenæ totidem, in jugera, seu laneos, quemadmodum antiquitus pendi solebat, requirentem; (quod Proceres sacri, pariter & profani Ordinis negabant, asserentes, liberalitate CASIMIRI Regis Poloniarum, ab hoc vectigali immunes fuisse factos) Tum quòd in Ungaria, Comitia indiceret. Itaq; Equester Ordo vniverſus cum Proceribus, duobus Conventibus, vno Vislicia, alte-

ro Gnesnæ habitis, à Raphaële Gronovio incitati, huius tesserae **Kołosz** comminatione seu iniecto metu novandarum rerum, & gravioribus querelis, eundem Regem adegerunt, ut ipsorum libertates (quas in Ungaria perpetuò degens, & per Administratores plerūq; extraneos Regnum administrans, Præfecturas Arcium Russiæ Ungaris committens labefactare incipiebat) confirmaverit, administratores alienigenas, præsertim, Opoliensem Ducem ab administratione Regni amoverit, & in locum ejus, Proceres Polonos, Zavisium de Kurozwanki Episcopum Cracoviensem, Dobeslaum ejus Fratrem Castellani Cracoviensem & Sendivovium de Subino, Palatinum Calissiensis, Præfectum Cracoviensem suffecerit, decretumq; suum, de avellendis à Regno Polonia, & adjungendis Regno Ungariæ Provincijs Haliciæ & Sanociæ cassaverit. *Hæc Cromerus. lib. 13. Chronica sua.*

SECUNDUM exemplum accidisse sub SIGISMUNDO Rege Polonia circa *Annum 1537*. Cum coacta totius Equestris Ordinis manus Moldaviam petens, Castra ultra Leopolim, prope Oppidum Gliniany posuisset; tunc enim acclamata hac tessera **Kołosz** Nobiles omnes, Rege & Proceribus relictis, invicem conjuncti, severiorem rationem administratæ Reipub: ab ipsis requirebant, ac Senatores quosdam, malorum consiliorum authores, seu tali suspitione notatos, tumultu populari, pene oppresserunt.

TERTIUM exemplum, sub SIGISMUNDO III. Rege Polonia accidisse, ejusq; seriem, *his formalibus verbis refert*. Indixerat Rex Comitia generalia Varsoviæ ad Mensem Februarium, propter diversas necessitates, quæ Rempub: binis Comitijs præteritis solutis irritis neglectam, & nullâ parte contra hostiles injurias munitam premebant. In vno itaq; Conventuum Provincialium, qui in singulis Palatinatibus præcedere solent, nempe in Prosovicensi, Palatinatus Cracoviensis Nobiles congregati, omnia, quæ Rempub: & libertates Ordinis Equestris afficere videbantur, conscripserunt. Utq; omnino corrigerentur, in Comitijs quæ imminebant, procurandum statuerunt, non per Nuntios, ut consueverant, sed ut ipsimet omnes irent ad Comitia, negotiumq; promoverent, ac locum Varsoviæ vicinum suæ stationi ad hoc designarant Oppidum **Stezycâ**, (quindecim milliariibus Varsovia distans) unde facilius ad Comitia commere, & responsa recipere, de responsisq; consultare, & etiam alios in suam societatem trahere valerent. Inchoatis itaq; Comitijs Varsoviæ, illi quoq; Stezyciam convenerant, & inde omnia, quibus gravari Rempub:

Repub: aiebant, miserant ad Comititia scripto concepta per suos Legatos. Capita eorum præcipua erant: Quod Rex Pacta Conventa, & jurata, intra annos viginti à sua electione præterlapsos adimplere, ne quidem incaperat, quæ singula nominatim ab illis Legatis coram Rege, in consessu Senatûs legebantur: Vxorem secundam, dissentiente Senatu acceperat germanam defunctæ, iteratâ affinitate cum Austriacis, quorum amicitia Ordinibus Regni semper fuerat suspecta: aliquas Præfecturas Arcium & possessionû Reipub: distribuerat Personis, quæ lege publicâ similia beneficia obtinere vetabatur. Ac nonnullas sub titulo Oeconomiarû, contra jura Regni, proprijs commodis adscripserat: alienigenas plures in aula tenebat. Addita etiam fuerunt complura, in quibus Politi, libertates Ecclesiasticorû restringi volebât, & Hæretici eâ occasione usi, suis sectis, majores immunitates quærebant. Cômoverant ista vniversorum Comitiorû consessum, & studia Equestris Ordinis adeo distraxerant; vt jam inde appareret multos ad eas partes secessuros fuisse. Vnde Rex & Senatus expedierat Albertum Baranowski Episcopum Płocensem cum alijs duobus ex Senatu, hoc est Stanislao Krásinski Palatino Płocensi, & Andree Przyemski Castellano Gnesnensi ad illam congregationem, Stęzyciam, qui suaderent, vt ordinatim, Comitiorum via, illa proposita tot offensarum capita promoverentur, ne Respub: divideretur.

Miserat etiam Rex privatim, Concionatorem suum Petrum Skargá, vt Nicolaum Zebrzydowski Palatinum, Cracoviensis illius secessionis præcipuum authorem (qui alienatum animum à Rege habebat ob causas antiquas) mitigaret, sed publicam agi, eamq; in tot Comitijs præteritis introductam, ac oscitanter tractatâ, amplius negligi non posse, nisi plenâ satisfactione componatur, æquè Zebrzydovius atq; ille Conventus respondebat, Comitiorum quoq; sententiæ malè cohærebant plurimis præsertim qui Regis gratiam tali occasione demereri cupiebant, postulata illorum dissidentium tortuosâ interpretatione elevantibus. Occasionem autem primavam alienati animi Zebrzydovij à Rege is idem *Piascius fol. 272. ad finem eum sequenti folio refert, & Lubienscius de motu civili in Polonia fol. 34.*

Acciderat, quod sub tempus nuptiarum Constantiæ Renatæ Reginæ, domum in arce Palatio Regio contiguam, juris quidem Regij, sed quam Præfectus Arcis Cracoviensis inhabitare ab antiquo solebat, & tunc Nicolaus Zebrzydowski Palatinus Cracoviensis, ejusdem ar-

cis protunc Præfectus tenebat, pro recipiendis nuptialibus hospitibus Rex occupari fecerat, excluso Palatino & Arcis Præfecto, quod iste adeo acerbè tulit, ut injuriæ propriæ, etiam publicas toties in Comitijs agitas conjunxerit omnibus Regni Ordinibus, ad eas vindicandas concitatis, ex more gentis pene inveterato, quod vix unquam causam Reipub: contra Regem defendendam quis suscepit, nisi & propriâ offensâ stimuletur. Hæc intra parenthesis de occasione primæva alienati animi Zebrzydovij à Rege. Redeo ad seriem Rokosianæ conspirationis contra Regem à Piatecio folio 281. continuatam.

Augebantur in dies & privatorum mutua odia quæ non minus publica negotia turbarent, præcipuè, quod defuncto Palatino Vilnensi Christophoro Radzivilio, Præfecturam Dudensem, Rex Carolo Chodkiewicz contulerat Filio defuncti Palatini Janussio Radzivilio Pincernæ Lithvaniæ præterito: quam ille repulsam molestius ferens, Lithvaniæ Nuntios pene omnes ad partes Steżycianæ secessionis avocarat, & ipsemet medijs Comitijs abierat Steżyciam. Acciuerat etiam, quod Archimareschalco Marchioni Myszkowski ex officio suo, turbas à Senatus consessu submoventi, famulus eiusdem Radzivilij, Zienievicus dictus,eductâ frameâ sese opposuerat, quem à stipatoribus armatis Archimareschalci comprehensum, & ad poenam capitis damnatum, ut liberaret Radzivilius, tota Comiticia commovit, usq; dum veniam obtinuit intercedente Senatu: sed nihilominus abierat Varaviâ statim, & cum suis affeculis Palatini Cracoviensis partibus exinde se conjunxit. Idem *Lubienscius de motu Civili in Polonia fol. 62. refert.* Comiticia autem cum eorum tempus inter contradictiones effluxisset, nullo postulatorum Equestris Ordinis & secessionis Steżycianæ definito, nec aliquo negotio publico stabilito, fuerunt soluta. Unde majores querelæ in populis excitabantur, quasi Rex ortam tempestatem, sedare tempestivè negligeret, petitionesq; Steżyciani Conventus iustas postponeret: ac pro libertate Patriæ sollicitis, metus novas suspiciones suggererat, quasi Rex desiderijs Ordinum respondere non curaret, sed fretus affinitatum Austriacarum adminiculis, absolutè dominari, vellet. Et cum alij ob reverentiam tantæ Majestatis ipsum Regem in istis excusare erubescerent, fidelioribus Regi Senatoribus & Consiliarijs, quicquid offenderet imputabant, in crimen & poenam vocantes omnes illos, qui gratiâ aut familiaritate aliquâ apud eum præstarent. Ceterum in illis Comitijs Archicancellarius Regni, qui defuncto Joanne Za-

ne Zamoyscio vacarat, Minori Cancellario Matthiæ Pstrokonski Episcopo Præmisliensi fuit collatus: Cancellariatus autem minor Stanislao Minski, Palatino Lanciciensi Viro humanioribus literis singulariùs exculto, & cum primis animo & moribus suavissimus, ut magistratum illum tanquam ipsi soli tunc debitum nullus inviderit. Designaverat etiam Rex Cracoviensem Episcopatum Petro Tylicki, ægrè ferente Cardinale Maciejowski, qui eum unà cum Gnesnensi retinere desiderabat. Vladislaviensis cessit Alberto Baranowski, cui in Płocensi suffectus fuit Martinus Szyzkowski, pro navata opera in adducenda Græcio Regina, isti autem in Luceoriensi succellit Paulus Wołucki, relicto Camenecensi Andræ Pruchnicki, Internuntij tunc Neapoli munus obeunti, pro exigendis censibus in vetigali pascuorum Apuliæ, & serici safaraniq; Aprucij, Regiæ stirpi obligatis, ex hæreditate Bonæ Sfortiæ SIGISMUNDI I. Regis Poloniæ Vxoris.

Illa enim Anno Christi 1556. Rege, Filio, ac Filiabus duabus nubilibus neglectis, imò & omni mundo muliebri pretiosiore spoliatis, frustra reclamante Senatu Polono in Italiam profecta, præter Ducatum Barensem & Rossanensem, quem post Patrem Joannem Galeacium Sfortia & Isabellam Aragoniam Matrem jure successionis naturalis possidebat, cœmerat ibi multa Castella, & istos census pro quadringentis triginta millibus ducatorum Neapolitanorum, sed etiam amplo opulentiq; peculio, ad hæredes ipsius nonnisi hi census (triginta octo millia octuaginta sex ducati Neapolitani nunc solvuntur in annis singulis) pervenerunt, fraude Ioannis Laurentij Papagoda vnici illius Reginæ consiliorum sequestri, qui ea Anno Christi 1558. 17. Novembris moriente Bary jam linguæ memoriæq; usu destituta, sublevato ad nutum faciendum eius capite conscribi fecit testamentum, & in eo legari Regi Hispaniæ Barium, Rossanumq; sibi Castrum Capurci, ac multa alia magni pretij dona, hæredibus verò illius Reginæ pauca supellex & census prædicti obtigerant, hæc extra Rocossam, qui continuatur. Conventus autem Stezycentis, ut vidit in Comitij nihil se obtinuisse literis ad omnes Provincias Regni M.D.L. datis, promulgavit rationes eorum, quæ & Stezyciæ, & in Comitij acta fuerant, & adjunctis querelis, quod à Rege in Comitij nihil obtinere potuerit, indixerat Conventum Lublini ad Mensem Maium proximum, in quo Ordo Equestris, ex toto Regno conveniens, collatis consilijs remedia meliora vindicandis libertatibus suis provideret. Nec multum cunctati convenerant eo sta-

to tempore non ex Equestri tantum, sed ex Senatorio Ordine frequentes, ac positis castris, seu statione Conventus in prato infra Lublinense suburbium **Stomiány Kynck** dictum, versus Villam **Jão Lubowice** patente, consultationes agebant. *Lubienscius ut supra, fol. 63.*

Primus Palatinatus Cracoviensis, nempe dignitatis Senatoriae gradu omnes alios in illo Conventu praecedens, sermone instituto obtestabatur, quod nihil aliud intenderet, nisi ut Rex Pactis jurejurando firmatis staret, & privilegia ac leges Regni illibatas servaret. Tunc recensuit omnia, quae Conventus Stezyccensis in Comitibus Varfaviensibus requisierat, & quae responsa acceperat: concludens, frustra jam à Comitibus instaurationem Reipub: legibus eius violatis labefactatae expectari, de eaq; actum esse, nisi securiori compendio procuraretur. Alij liberius, nec convitijs parcentes, in facta Regis & Senatorum qui Regi familiares erant, invehebantur.

Aderat ibidem & Stanislaus Zolkiewski Praefectus Exercitus Regni & non pauci alij partium Regiarum, qui ad media pacatiora, illum Conventum flectere nitebantur: sed eorum consilia erant suspecta, eo; quod beneficijs recens acceptis, Regi devincti fuisse viderentur: unde praevaluit sententia, ut **Rokos** institueretur ad Mensem Augustum proximum, ad quem promulgato nomine Conventus illius edicto, omnes genere Nobiles apud Oppidum **Pokrzywnica** convenire, fide, honore, & bonorum omnium jactura obligabantur. Aliquis etiam industriolus, quo majori suspicionum specie concitaret Statum Equestrem, sparserat famam, quod Palatinus Cracoviensis in Conventu illo **Rokos** generali, revelaturus esset (**Cos**) hoc est Quiddam, innuendo eum singularius quid Rempub: afficiens ibi dicturum, ac certatim ex omnibus Provinciis, ad illum Pokrzywnicensem Conventum concurrebant Nobiles, ut illa arcana audirent, & simul opprimerent, sed commentum hoc recidit in authorem: Palatinus enim nihil usquam aliud in confabulationibus illis intulit, praeter ea, quae à principio, in publico scripto ad Comitibus Varfaviensibus misso expresserat.

Rex verò tunc morabatur Cracoviae: & cum vereretur, ne à Conventu illo Rocossiano, nonnisi violenta omnia expectanda sibi essent, si consilia expedire permetteretur: eum exemplo Eugenij Papae IV. qui Concilium Basiliense, convocato Ferrariam alio Concilio feliciter dissipaverat, distrahendum decrevit: aliumq; Conventum Visliciae Ordinibus Regni indixit, *Lubienscius fol. 63.* admonito militiae Praefe-

Præfecto Campestri Zolkievio plurimisq; primarijs sibi obstrictioribus, vt ibidem cum numerosis militaribus turmis præsto adessent. *Vide Lubiensium de motu civili in Polonia libro secundo fol. 65.*

Inchoato itaq; apud Pokrzywniciam Rokossiano Conventu, cum eò ex omnibus Palatinatibus magno numero Nobiles & præcipui Senatores non pauci convenissent, ac electo Mareschalco totius illius Conventus moderatore Ianussio Radziwił Pincernâ Lithuaniae, deliberationes suas auspicarentur, Rex ex suo Vislicienſi Conventu, Stanislaum Minski Vicecancellarium Regni ad eos misit, monens, vt à cætu illo præter Ordinem collecto, abstinere, & si quæ haberent requirenda à Rege, ad Conventum Vislicienſem ritè congregatum venirent, liberèq; referrent.

Habebat & alia pacificationis media Vicecancellarius ille, sed in medio suæ Legationis cursu, inopinatâ catarrhi fluxione vsum auditus planè amisit, & negotiorum illorum curam relinquere debuit suis Collegis, qui longioribus concertationibus magis Rokossianos exasperarunt. Hoc enim offenderat illos magis, quòd legitimo Patriæ asserendarum libertatum Rokossij remedio, indubium vocarentur, nihil saluum ex libertatibus Equestris Ordinis mansurum asserentes, si iste vnicus earum retinendarum nervus convelleretur. Imò & in Conventu Vislicienſi congregati pro hac libertate pertinaciùs decertabant; sed Regiarum partium promotores numero suffragiorum & armatorum prævaluerât. Mareschalcus Equestris Ordinis in illo Conventu Vislicienſi erat Hieronymus Sieniawski Pincerna Regni, nuper à Rege Præfecturâ Iavoroviensi honoratus, qui duo millia armatorum in suo comitatu habebat, & omnibus acceptus, multos in suam sententiam trahebat. Addictior fuit partibus Regis & Ioannes Potocki, Præfectus Camenecensis, Vir acer, & rebus præclarè in Moldavia gestis conspicuus, qui vnâ cum germanis suis Iacobo & Stephano Potoccijs, præcipuum robur hastatorum ducebat, isti Rex sub id tempus Præfecturam Ravensem (vt eam vendiderit Stanislaum Wołucki) contulerat. Ex Proceribus quoq; potentior quisq; à Rege stabat, & si qui contradicere vellent, cum viderent, quòd contra plures ac potentiores nil prævalerent, sententiam simulârunt. Aliqua etiam à Rokossianis proposita ex Pactis Conventis, & de libera Regis Electione Rex in Comitijs proximis lege publicâ stabiliturum se promiserat.

Atq; ita Conventu illo Vislicienſi in partes Regis reducto, Rokossianus Conventus diffluere cæpit, alijs ad Regem, pluribus domos proprias redeuntibus.

Rrrr

Con-

Continuabant tamen præcipui illius Conventus præfides deliberationes suas, donec iterum per Castellatum Bidgostiensem Grzymułtowski ad concordiam Conventus Vislicienſis invitati, cum nihilominus in proposito ſuo perſisterent, & alium Conventum ad Menſem Octobrem, Sandomiriæ, pro concludendis conſilijs Rokofſianis indixiſſent, Rex publicato edicto, quod pro ſeditioſis habendi eſſent, & armis comprimendi, niſi Conventum intermitterent, armaq; deponerent, ipſemet cum Exercitu contra ipſos ivit, ac ſummâ celeritate cedentes perſequens, ad Ianovium Oppidum retardatos tractu Viſtulæ offendiſſe die 4. Octobris. Solus Stanislaus Stadnicki cum quingentis ferè ſuis flumen tranſierat, Palatinus autem Cracoviensis, & Ianuſſius Radziwił ab accurrente Stanislao Gołſki Palatino Ruſſiæ, cum mille Coſacorum manu, moxq; alijs Regis legionibus ſuccedentibus remorati, ſubſiſtere maluerunt potiùs, quàm in tranſitu fluvij iniquâ ſorte conſigere, aciemq; inſtruxerant non plùs tribus millibus armatorum conſtanti, promptam tamen ad omne diſcrimen: niſi Dux Ianuſſius Zbaraski Palatinus Braclavienſis, cui Rex imperium militare tunc commiſerat, aciem continuiſſet Regiam, exoratus à veteranis Equitum Ductoribus, ne pugnare cogerentur contra concives & affines ſuos.

Tunc accurrens Zbigneus Oſſoliński Palatinus Podlachia, cum aliquot Primarijs partium Regiarum, inter medias acies obviam ſibi facto Palatino Cracoviensi, ac Radzivilio Pincernæ Lithvania, per multas per ſalutem Patriæ obreſtationes perſuaſit, ut relictis armis ad Regem venirent, & pacatè controverſias de Republica ſuas dirimi permitterent: & cum adhuc Palatinus Cracoviensis cunctaretur, ne pedes inſidentem equo (præter morem agebat) Regem ſalutaret, Palatino Podlachia, ejuſq; exemplo Alexandro Chodkievicio Trocenſe, & Adamo Sendivoio Czarnkovio Lencicia Palatinis deſcendentibus ex equis, ille quoq; fide ſecuritatis acceptâ, ita ab eis aſſociatus, vnâ cum Radzivilo pedes venit ad Regem equo inſidentem, eiuſq; dexteram oſculatus, paucis verbis (nocte iam ingruente) ſalutationem & teſtificationē ſtudij ſui æquè in Rempub: in Regiam dignitatem propenſi expedivit, manſerantq; ambo in caſtris Regijs, hoſpitiò à Palatino Lencienſi ad ſtationem ſuam recepti.

Turmæ autem eorum militares poſtquam totâ nocte, uti & Regiæ inſtructâ acie ſteterant, inſequenti mane, accepto ab eis ſigno tranſmiſerant ad adverſam Viſtulæ ripam, complures vexillis explicatis: complicare enim ea volebant, licet nomine monerentur. Ac

duo-

duobus subsequētib; diebus Senatorum, qui ibi cum Rege aderant Ordo (in confessu Senatūs vehementiori epilogo Palatinus Podlachia exagitavit Palatinum Cracovia, quod ad arma concitaret totum Regnum pro causa Civili, quæ civiliter componi potuisset.) tractavit apud Regem reconciliationem Palatini & Radzivilij conclusionē tali: quod omnia à Rokossianis & Ordinibus Regni contra Regem opposita in Comitij; generalibus proximis definiri deberent.

Interim autem Palatinatus cum Radzivilio scripto suo caverunt, quod milite dimisso quietē Comitā proxima expectarent, nec Conventus Nobilium convocarent. Alio quoq; scripto Palatinatus Cracoviensis requisitus à Senatu, si quid aliud sciret contra Regem (ut vulgò jactabatur dicturus **Cos** seu Quidam) reperitis singularibus suis circa hoc declarationibus, primum Steżyciensis, postea Lublinensis, ac novissima Pokrzywnicensis illis contineri quidquid sciret, nec plura se manifestavit, præter dicta Supremi Mareschalci & Stephani Kazmieriski ac Martiani Chełmski Aulicorum Regionum, ex quibus jam introductæ ab ipso Palatino suspiciones, de novis consilijs Regis confirmari videbantur. Atq; ita Rex compositis rebus, exercitu dimisso Cracoviam redierat. *Plura vide in eodem Piaſecky de hac secessione Rokossianorum fol: 294. & sequ: vide & Stanislaum Łubieski Episcopum Płocensem, qui fusè seriem quoq; huius Rokossianæ conspirationis descripsit in libris suis quatuor de motu Civili in Polonia.* Sat est quod SIGISMUNDVS Rex cælo ipso favente dispersis Rokossianis sub pago **Guzowo** tertio vitra Radomiam milliari Polonico distante, eos compulit, ut clementiam à Rege peterent. Sicq; Nicolaus Zebrzydowski author istius conspirationis à Stanislao Żółkiewski Præfecto militiæ Regni concordia istius sequestro associatus, utq; erat conditum recta, in confessum Regis & Senatūs introductus, Regem ipsum accedens voce submissa salutavit, offensamq; remitti sibi (aliquis irrisor festivus subordinatum puerum, ut in conferta turba Regi proximè adstantium sublatus sublimis in humeros, perorante Zebrzydovio exclamaret altā voce, AVE RABBI ociusq; se subtraxit) petijt: hocq; facto, cum locum suum in Senatu accepisset Archiepiscopus Leopoliensis Zamoyski (tunc Princeps Senatūs) nomine Senatūs concordiam illam laudabat, initio sumpto à verbis: *Hæc dies, quam fecit Dominus,* Regi minùs grato, quod non humiliùs Palatinum tractasset, & solam tranquillitatem Reip: hoc modo restitutam prædicasset. Nullaq; reconciliationis condiciones sunt interpositæ, præter illam simplicem deprecationem; sed amnistia

præteritorum, tam Palatino, quàm alijs qui cum eo advenerant, & omnibus alijs, qui postea eadem ratione deprecarentur fuit concessa: & quidem ita; ut etiam stabilienda esset eadem amnistia, lege publicâ, in proximis generalibus Comitijs, in quibus & ea quæ in Rokossianis Conventibus à Rege requirebantur, Ordines examinerent, ac omnes univèrsali consensu definirent, taliq; definitioni, Rokossiani stare tenerentur. Præfectura quoq; Lanckoronæ Palatino (hoc est Zebrzydowio) erat restituta, cauto insuper, quòd & alias Præfecturas tutò retineret, quamvis iustæ causæ subessent, propter quas, nempe ob non solutam ex eis, juxta præscriptum legum pensionem Reipub: (Quartam dictam) jure privari illis potuisset.

Felix Herburtus & Procopius Pekoslawski, qui Cracoviam captivi fuerant ducti, & ad pœnam criminis læsæ Majestatis vocati capite mulctari ex jussu Regis debebantur, Sigismundo Marchione Myszkowski Archimareschalco Regni, penes quem est in Aula Regia jus gladij, studio exequi talem sententiam, quousq; Rex placaretur, differente, ne sibi imputaretur huiusmodi severitas, eoq; in se odia popularia cumularet, quæ eum maximè uti Regi proximum, seu magis ipsum Regem, per eius latus petebant, ex benignitate Regis liberati sunt. *Piascecki fol: 299.* datâ sponfione, quòd à Conventibus publicis deberent se abstinere. *Piascecki fol: 301.*

Sed Gabriel Leznicius, ex milite Quartiano (qui miles Regi assistebat.) quia ad Rokossianos procurrerat, ne sibi à milite Quartiano timerent & sic in fraude contra Regem esset, supplicio affectus est. *Piascecki fol: 297.*

Calumniæ autem in mores Regis jactatæ imputabantur Stanislaw Stadnicki Lanczucensi, *Diabolo* ob morum malitiam denominato, pro quo ut causam diceret, vel se purgaret, ad Comitìa proxima Regni generalia dies illi fuit dictus: ubi die adveniente, verbis conceptis ex scripto, ea quæ de Rege dixisse ferebatur, in publico Comitiorum confesso inficiari & Regem deprecari est coactus.

Intercesserant etiam jurgia acerbiora inter dictum Palatinum & Marchionem Sigismundum Myszkowski Archimarschalcum Regni, circa quæ convitijs, usq; & scripto divulgatis, impotentiùs mutuo certarunt, & ne novarum turbarum ansa essent, condictum fuit, ut ea scripta quoq; legenda abrogarentur in Comitijs proximis, juxta formulam abrogationis in illa Cracoviensi Convocatione probatam, Reliquum illius Convocationis progressum abruptit morbus Regis, quò graviore, nempe febri ardentiore, pluribus diebus, non sine periculo

riculo vitæ laboravit, tunc decumbens, Archiepiscopatum Gnesnensem, qui nuper extincto Cracoviæ Cardinali Macieiowski vacabat, Alberto Bărănowski detulit, in Vladislaviensi Episcopatu Matthiæ Pstrokowski Archicancellario Successore ipsius designato. *Piasceki fol. 301. cum sequ.* Sed ego ad materiam meam redeo.

ARTICVLI PACTORVM CONVENTORVM
Ordinum Regni & Magni Ducatûs Lithvaniæ, & Dominiorum annexorum.

EX VNA

Et inter Illustrissimos, Perillustres & Magnificos Dominos Legatos & Oratores Serenissimi Regis VLADISLAI IV. hoc est, Henricû de Dąbrowice Firley Episcopum Præmiensensem, Alexandrum de Nieswiez & Olyka Ducem Rådziwił Palatinum Brestensem, Georgium de Tęczyn Ossoliński Thesaurarium Curia Regni, Casimirum Sapieha Notarium Magni Ducatûs Lithuania, Ianussowium Korybutb Ducem in Zbaraz, Sigismundum Kazánowski Mareschalcum Aulae Serenissimæ Majestatis Sueciæ, Nicolaum de Pilca Korycinski partibus.

EX ALTERA.

In præsentia Serenissimorum Fratrum germanorum Sacra Regia Majestatis Ioannis Casimiri, Ioannis Alberti Episcopi Varmiensis Nominati Cracoviensis, Caroli Ferdinandi Episcopi Vratislaviensis, Alexandri Caroli.

1. **Q**Uod Nos & Successores Nostri Reges stante vitâ, non nominabimus, eligemus, aut electionem indicemus, aut aliquomodo in Thronum Regium introducemus, sed perpetuis temporibus libera electio Regum remaneat. Respectuq; istius liberæ electionis constitutiones Annorum 1607, 1609, 1631. tum privilegium speciale 1607. datum & postea à SIGISMUNDO III. in Anno 1631. in Comitijis generalibus Reipub: concessum, & in volumine Constitutionum Regni ingrossatum, & propterea nec Nos, nec Successores Regis titulo Hæredis poterimus uti.
2. Pacem inter dissidentes in Religione exemplo Antecessorum Nostrorum tuebimur, & ne in posterum aliqua seditiones & tumultus

Ssss

multus

- multus ex ista causa fiant, non obstantibus quibuscunq; protestationibus contra Confederationem Varlavensem proximè præteritam, salvis tamen iuribus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ.
3. Pacificationem inter homines Religionis Græcæ juxta puncta in electione præsentis ad affectationem Reipublicæ per Nos in præsentia Deputatorum ex utroq; Ordine data quàm citissimè procurabimus.
 4. Oeconomiam bellicam, in bono ordine tenebimus, scholam militarem instituere juxta initia piæ memoriæ Serenissimi Regis incæpta ædificare promittimus.
 5. Pacta & fædera cum externis Principibus & Dominijs renovabimus & conservationem pacis cum illis omni possibili modo procurabimus. Avulsa itidem ab hac Repub: recuperare, & omni ex parte pacificationem ejusdem procurare promittimus, & præcipuè ex occasione Regni Sueciæ belli imminentis & ut in hoc ulterior mora non intercedat, assignabimus Commissarios nostros ex utraq; gente in Comitijs Coronationis nostræ ex utroq; Ordine Senatorio & Equestri, quibus dabimus ex consensu totius Reip: plenariam facultatem, ad concludendam pacem, juxta instructionem & informationem à Nobis & Republica illis datam. Cum Moschis quoq; licet fluxam fidem gentis istius contra Rempub: manifestè agnoscimus, qui non servatis inducijs ante tempus in pactis expressum, bellum contra Dominia istius Reipublicæ excitant, ne tamen ex Nobis aliqua causa sit effusionis sanguinis Christiani, deputabimus Commissarios Nostros ex utraq; gente, ex utroq; Ordine in Comitijs Coronationis nostræ, qui cum Ducibus Exercitus Reipublicæ, animadversâ proclinatione ad pacem istius gentis, ex re & commodo Reipub: tractatus de pace juxta instructionem & informationem à Nobis & à Republica datam concludere possint.
 6. Serenissimos Principes Fratres nostros, qui à Republica provisiones habent, in Comitijs Coronationis nostræ Deo adjuvante proximè imminentis inducemus, ut juramentum fidelitatis Nobis & Reipub: præstent, quo vinculo juramenti tam diu erunt adstricti, quousq; provisione à Repub: assignatâ utentur, & in Regno domicilium fixum habebunt. Et si aliqua causa contra illos, personas ipsorum tangens & afficiens interveniret, tunc cognitio causæ istius ad Nos cum Senatu, in Comitijs proximè venientibus spectabit. Similiter ut Serenissimus Princeps Joannes Albertus Episcopus

pus Varmiensis, Nominatus Episcopus Cracoviensis in Comitij Coronationis Nostræ juramento Senatorio facto, locum occupet, & conditionibus in diplomate & postea in confessu Reipub: respectu Episcopatus expresso satisfaciat.

7. Proventum ex re monetaria tam in Regno, quàm in Magno Ducatu, neq; Nos, neq; Successores Nostri Reges perpetuis temporibus percipiemus, neq; ullam monetam juxta Constitutionem *Anni 1632.* cudemus, sed tota ordinatio ad Rempublicam spectabit.
8. Militem externum, sine scitu & consensu Reipub: in viscera Regni & M. D. L. non inducemus, neq; bella offensiva inferemus, neq; augebimus, militem tam Quartarium, quàm alium; neq; aliquem colligemus, & extra limites Regni sine scitu, & consensu Reipub: educemus.
9. Munitionem Arcis Camenecensis, à piæ memoriæ Serenissimo Rege incæptam sumptibus nostris continuabimus, & quatuor fortalicia in Vkraina & in M. D. L. prout necessitas postulabit, factâ conferentiâ cum Senatu & Ducibus Exercitus erigemus, & in Prussia **Pucko** fortificabimus.
10. Exteros cuiuscunq; conditionis ad consilia Nostra, neq; ad Magistratus admittemus, neq; dignitates, Capitaneatus, & Tenutas, ac officia illos conferemus juxta præscriptum Constitutionis 1607.
11. Aulam propriam ex gente Polonica & Lithvanica, annexarumq; Provinciarum exemplo antiquo fovebimus & illis salaria solvem⁹. Similiter milites custodes Personæ Nostræ ex gēte Polona & Lithvanica & Provinciarum annexarum fovebimus, Præfectus autem illorum Nobilis Polonus vel Lithuanus aut ex Palatinatibus ad illos spectantes erit, & non tantum Nobis, sed & toti Reipub: juramentum præstabit, coram Illustribus Dominis Officialibus Regni & M. D. L. & Senatoribus residentibus, & sub jurisdictione Mareschalcali prout & alij aulici nostri erunt.
12. Respectu Matrimonij contrahendi sensum Senatûs in Comitij more antiquo exquiremus & sequemur, & si Vxorem ex Dominis exterorum conducere contigerit, personas externas penes illam non fovebimus, ultra tempus, & numerum juxta declarationem Senatûs.
13. Sigillo privato ad negotia Reipub: non vtemur.
14. Officia Regni & M. D. L. penes antiquam potestatem conservabimus, & ne personæ privatæ in illa se ingerant animadverremus.

- Similiter omnia officia Aulae Terrestria Regni & M. D. L. quæ ad præsens sunt, & antea in usu fuerunt, absq; vlla diminutione illorum distribuemus, & cuilibet Officiali Aulae locum assignabimus, & officia omnia Terrestria penes jura conservabimus.
15. In judicijs juxta Pacta Conventa cum Henrico Valesio inita procedemus, hoc est: ex sententia Dominorum Senatorum & Officialium ad latus Nostrum residentium, & deliberationes tertiâ die expediemus, & omnes causas, quæ vivente olim Serenissimo Rege in deliberatione remanserunt, decidemus.
 16. Oeconomias mensæ nostræ Regiæ sine consensu speciali Ordinum non augebimus. Oeconomias autem antiquas juxta jura & Privilegia antiqua ordinabimus.
 17. Incompatibilia juxta præscriptum jus antiquum nemini sub nullitate privilegiorum conferemus.
 18. Vacantes Dignitates & Officia extra tempus Comitiorum, ad maximum intra sex septimanas conferemus à prima notitia. Sub tempus autem Comitiorum ante omnia vacantia conferre, & cui sint collata ad instantiam Nuntiorum Terrestrium per Cancellarios publicari faciemus; & juxta jura & statuta antiqua Terrigenis, paritate juris gaudentibus, bene meritis, ætate & discretione vigentibus, conferemus.
 19. Militiam tam Equestrem, quàm pedestrem, factâ conferentiâ cum Ordinibus in Comitijs Coronationis nostræ in ordinem redigemus: vt non habeamus necessitatem, militem externum magno cum sumptu conducendi, & ab oppressione militari, quæ ad præsens viget, populus liberetur, & miles suis stipendijs sit contentus.
 20. Clenodia à piæ memoriæ Serenissimo Parente Nostro in usum, ex Thesaurò Regni accepta, juxta regestrum ejusdem Thesauri reddemus, & in posterum non diminuere, sed augere ex affectu Nostro eundem promittimus.
 21. Debita omnia, quæ in Comitijs Coronationis liquidabuntur factâ conferentiâ cum Ordinibus Regni, vt persolvantur, curabimus.
 22. Inibimus rationes cum Ordinibus Regni, vt classis maritima juxta necessitatem Reipub: ordinetur.
 23. Contributionem agrariam & fumalem, quam Incolæ Regni, & omnes Palatinatus Russiæ Antecessoribus Nostri, quotannis persolvebant, perpetuis temporibus remittimus, & super quæ lustratio intercessit, volendo ex Nobili Statu hoc onus tollere, ratione illius

- istius summæ Capitanei & Tenutarii Quartam reddere tenebuntur.
24. Et quoniam Ordines Regni & M. D. L. propter multitudinem negotiorum Reipub: ad cognitionem exorbitantiarum non poterant in Comitij electionis pervenire, similiter de modo distributivæ justitiæ; de ordine sub tempus Interregni, de correctura jurium, de compositione inter Status, de pacificatione Academia Cracoviensis, caverunt, sibi apud Nos Status Regni & M. D. L. omnia in quibus tempore Antecessorum Nostrorum Regum Polonia exorbitatum est contra jus commune, in bonum ordinem redigere & ad executionem deducere, ita; ut in nullo juri communi derogetur, non permittendo interpretationem jurium, nisi prout in se sonant, neq; ad exempla contraria juri communi respecturos.
25. Summas, quas in Capitaneatibus Krzepicensi & Solecensi habemus Reipub: cedimus & donamus. Respectu autem summæ Neapolitanæ, conferemus Deo adjuvante cum Ordinibus Regni, in futura Coronatione nostra.
26. Adextremum, omnia jura, libertates, immunitates, Privilegia, Statuta Regni & M. D. L. omnibus Statibus Spiritualium & Sæcularium & incorporatis provinciis, Similiter Civitatibus justè & legitimè data omnibus & singulis, tum & articulos omnes in Coronationibus Serenissimorum Regum HENRICI STEPHANI, SIGISMUNDI III. constitutos, in Comitij electionis concorditer conscriptos & Nobis datos, sicut & hos, qui Deo juvante in futura Coronatione Nostra, & in alijs Comitij de vnanimi consensu Ordinum constituentur, tenere & in integro servare, in omnibus eorum punctis & clausulis, tum & literas confirmationis jurium & Pactorum dare, exemplo Divorum Prædecessorum Nostrorum & piæ memoriæ Serenissimi olim Regis Parentis Nostri promittimus. Et si (quod Deus avertat) aliquid contra jura, libertates, articulos, & conditiones fecerimus, aut non adimpleverimus, Incolas Regni vtriusq; gentis, ab obedientia & fidelitate Nobis debita, liberos facimus iuxta Constitutionem *Anni 1609.* Tandem subscripserunt se Oratores, & Legati Regij, & postea Archiepiscopus Gnesnensis, & alij Senatores, Officiales & Nobiles, quorum plurimi apposuerunt clausulas, salvis juribus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ, salvis juribus & protestationibus Palatinatûs Mazoviensis, vel etiam salvis protestationibus Nostreis, & in Convocatione

one iteratis respectu iurium Ecclesiæ Catholicæ Romanæ; vel excepto articulo inter dissidentes de Religione.

ARTICVLI PACTORVM CONVENTORVM Cum Serenissimo JOANNE CASIMIRO.

Similes sunt, (imò de verbo descripti) Articulis cum Serenissimo VLADISLAO IV. excepto articulo de juramento fidelitatis Serenissimorum Principum Fratrum VLADISLAI IV. & excepto articulo 23. de Contributione Agraria & Fumali, tum articulo 25. respectu summarum in Capitaneatibus Krzepicensi & Solecensi. prout videre est sub Anno 1648. fol. 14. in volumine Constitutionum.

ARTICVLI PACTORVM CONVENTORVM Cum Serenissimo Rege MICHAELE.

1. **N**eq; Nos neq; Successores Nostri Reges, stante vitâ aliquem ad Regnum promovebimus, neq; electiones indicemus, idq; ideo; vt post fata nostra libera sit Electio Regum juxta Constitutiones Anni 1607. 1609. 1631. 1662. 1677. & juxta Privilegium speciale in Comitibus generalibus Anno Domini 1637. à piæ memoriæ SIGISMUNDO III. Reipub: & inter Constitutiones Regni ingrossatum; ac proinde titulo hæredis non utemur, neq; Successores nostri Reges, neq; Domus Nostra vllam successionem & prætextum proximitatis ad Regnum prætendet, sed æqualitati per omnia cum Statu Nobilitatis subiacebit.
2. Licet juribus antiquis indubitatis cautum sit, vt Rex Catholicus sit, propter tamen valorem perpetuum nunc & in posterum lege cavemus pro Nobis & Successoribus Nostris Regibus; quòd sicut Nos Catholicam fidem Romanam profiteamur, sic & in posterum in Regem alterius Religionis non eligatur, & nominetur, tantum ille, qui actu Romanæ Orthodoxæ Religionis Catholicæ sit.
3. Regno Poloniæ nunquam abdicabimus.
4. Pacem inter dissidentes tuebimur exemplo Antecessorum Nostrorum.
5. Pacificationem inter diversitatem Religionis Græcæ procurabimus.
6. Similiter pacificationem inter Episcopum Chelmensem ritus Græci &

ci & Venerabile Capitulum, & totum Clerum Diocesis Chelmen-
sis apud Sedem Apostolicam auctoritatem Nostram interpone-
mus, ut non subsequatur executio decreti lati, quousq; hæc cau-
sa per Commissarios in Regno non fuerit decisa.

7. Ne iustitia distributiva occasionem ambitui Civium subijciat, à
nemine circa distributionem honorum & Beneficiorum juramen-
ta privata & submissiones subscriptas exigemus, & si aliquid ali-
cui respectu promotionis ad Coronam Regiam promissum & asse-
curatum fuerit, id nullitatis sit, neq; promissum implere tene-
bimur.
8. Ex Oeconomij Regalibus ut nihil decedat procurabimus.
9. Futura Regina, in negotia Status Reipublicæ non se immi-
scebit.
10. Bellicam Oeconomiam, juxta jura Antecessorum Nostrorum Re-
gum conservabimus, ad quam juxta Constitutionem *Anni 1659.*
Palatinatus duos ex primis vacantibus, quorum proventus ad sum-
mam triginta millium florenorum ascendat providebimus & in-
corporabimus. Et ut Magister Artilleriæ & bene possessionatus
sit, & ut Quarta simplæ Magni Ducatus Lithvaniæ per medie-
tatem solvatur juxta Constitutionem *Anni 1667.* ordinamus. Ma-
gister autem Artilleriæ rationem perceptorum & expensorum, in
Comitijs singulis circa rationem thesauri reddere tenebitur.
11. Pacta & fœdera cum externis Principibus renovabimus.
12. Proventus ex Monetarijs Regni & M.D.L. cum ad Rempublîcâ
spectent, nec Nos, nec Successores Nostri Reges jus cudendæ
monetæ usurpabimus, nec monetam etiam ex consensu Sena-
tus cudemus juxta Constitutionem *Anni 1632.* Sed ordinatio mo-
netariæ tam Regni, quàm M.D.L. non alibi, nisi in Comitijis
generalibus tractabitur. Sed quia per occlusionem monetariarum
cudendæ pecuniæ argenteæ magnum damnum Respub: sensit,
dabimus operam (factâ conferentiâ in Comitijis cum Ordinibus
Reipublicæ) ut monetariæ aperiuntur, & juxta ligam Imperij &
viciniorum Principum moneta, tam argentea, quàm aurea cu-
datur.
13. Militem externum sine scitu, & speciali consensu Reipub: in vi-
scera Regni non inducimus, neq; auctionem tam militis Quar-
tuarii, quàm alterius vtriusq; gentis faciemus, neq; privatim mi-
lites ad quosvis (quod absit) motus Civiles conscribere permit-
temus. Et si aliquis sub titulo & nomine Nostro absq; literis di-

etis *Przypowiednych* conscribere auderet, talem pro infami & perduelle declaramus, & quemlibet captivare & tollere vti violatorem juris communis facultatem damus, & talium capita invindicabilia declaramus.

14. Legiones & squadrones sub nomine Nostro non habebimus.
15. Legatos ad Principes externos, nonnisi Nobiles bene possessionatos mittemus, quibus instructiones datæ inter Senatûs-consulta, conscribentur, & in Comitijis à Dominis Cancellarijs legentur, & post functionem suam expeditam relationem in Comitijis in scripto tenebuntur reddere, quæ relatio illorum in Metricis actabitur, & hoc totum ad requisitionem Ordinum Reipub: iuramento confirment, quod ultra instructionem sibi datam nihil processerunt.
16. Exteros & alios ad Indigenatus & Nobilitates ex persona Nostra Regia non promovebimus, sed juxta jura antiqua, vt ibidem obuneant.
17. Clenodijs Reipublicæ non vtemur, neq; thesaurum Regni ex solo consensu Senatûs absq; consensu speciali totius Reipublicæ aperiemus, aut aperiri permittemus; & si aliquam supellectilem ex Thesauro ad vsum Nostrium, præviâ assecuratione Nostrâ, acceperimus, post fata Nostra, Successores Domûs nostræ tenebuntur reddere juxta inventarium Thesauri, neq; prænominatum thesaurum in posterum diminuemus, quinimo augebimus.
18. Duo Officia insimul, vel duobus Privilegia ad vnum Vacans Terrestre in Regno & M. D. L. nemini dabimus, prout Marschalcatu, Cancellariatu, Thesaurariatu cum Clava Ducis exercitûs, super quo Cancellarij Nostri tenebuntur attendere sub poenis legû, salvis modernis possessoribus. Et in Comitijis generalibus (dignitatem vel officium obtinens) tenebitur in facie totius Reipublicæ juramentum præstare.
19. Causas omnes in Comitijis & post Curiam, & alias omnes juxta cadentiam ex Registro judicabimus, cûm hoc esset in præjudicium injuriatorum.
20. Provisio Serenissimo Regi Antecessori Nostro vt extradatur, procurabimus.
21. Arcem Camenecensem in Podolia, sumptu Nostro Regio reparabimus.
22. Aulam ex gente Polona & Lithuana fovebimus.
23. Respectu matrimonij contrahendi, antiqua jura observabimus.

24. Sigillo privato in negotijs Reipublicæ non utemur.
25. Dignitates & Officia vtriusq; gentis, penes antiquam potestatem & auctoritatem conservabimus.
26. Officiales Majores Regni, hoc est Cancellarij, Mareschalci, Duces exercituum, ut præstent juramenta, operam dabimus.
27. In judicijs post Curiam, juxta Pacta conscripta cum Henrico Vassio Rege Poloniæ, & sententia D.D. Senatorum & Officialium, ad latus Nostrium residentium decreta feremus, & tertiâ die deliberationem expediemus, & omnes deliberationes super ferendis decretis ab Antecessore Nostro factas expediemus, & causas decidemus.
28. Pacificationem Vkrainæ, & ut miles Zaporoviensis in suis prætensionibus sit satisfactus, & sub obsequio Reipub: remaneat, procurabimus.
29. Oeconomias Mensæ Nostre Regiæ, sine speciali consensu Reip: non augebimus, & eas administrabimus juxta præscriptum juris, & alia plura, quæ in alijs sunt conscripta.
30. Vacantes dignitates extra tempus Comitiorum, ad maximum in spatio sex septimanarum à prima noticia conferemus, & tempore Comitiorum vacantias ante omnia conferemus, & statim publice cui contulerimus ad requisitionem Nuntiorum Terrestrium per Cancellarios Regni publicabimus, & illas juxta jura & Statuta antiqua conferemus.
31. Militiam Equestrem & pedestrem in ordinem redigi procurabimus &c. in alijs comparatis supra.
32. Debita omnia, quæ in Comitijs Coronationis Nostre liqui dabuntur persolvere curabimus.
33. Disciplina militaris ut ad ordinem debitum redigatur, procurabimus.
34. Sal Quartuale, ut quibus debetur extradatur, mandabimus.
35. De liberatione Capitaneatus Draijmensis, cum Domino Principe Brandeburgensi conferemus.
36. Fodinas omnes tam salis, quam aliorum metallorum liberum unicuiq; erit in fundo suo fodere.
37. Privilegia, jura, libertates & immunitates approbabimus.
38. Jura Majestatis, Reipub. & Supremi Dominij in integrum restituemus, & omnia Regalia in toto conservabimus. Quibus si per privilegia indebitè sine scitu & consensu Reipub: obtenta in aliquo esset derogatum, id nullius valoris sit, neq; Nos poterit obligare, & confirmationem super ejusmodi Privilegia non dabimus.

39. Consanguineos Nostros Collaterales eodem jure censebimus, pro-
ut Nobiles Polonos, & ultra horum jura & libertates plus jura
& prerogativa non adscribemus & concedemus, imo intra æqua-
litate juris, ut omnes remaneant, animadvertemus.
40. Exorbitantia omnes cum ob multitudinem negotiorum Reipub:
in presenti electione non poterant ventilari, ad futura Comiticia
Coronationis remittuntur.
41. Omnia jura, privilegia, libertates, immunitates omnium & sin-
gularum approbare permittimus.
Et in quantum (quod DEUS avertat) aliquid contra jura, privile-
gia, libertates, articulos, & condiciones fecerimus, aut aliquid non
expleverimus, tunc Incolas & Cives Regni utriusq; gentis ab o-
bedientia & fidelitate Nobis debita liberos facimus, juxta Consti-
tutiones latas.

ARTICVLI PACTORVM CONVENTORVM
Inter Ordines Regni, & Magni Ducatus Lithv: Provin-
ciarumq; annexarum.

&
Legatos seu Oratores Serenissimi JOANNIS III. Re-
gis Poloniae.

Anno Domini 1674. in Constit: fol: 13.

1. **S**Tante vitâ nostrâ Nos & Successores Nostri, Reges non nomi-
nabimus, nec promovebimus aliquem in Regem, ut perpetuis
temporibus libera electio Regis sit juxta jura & Constitutiones
de libera electione latas, tam antiquas quàm recentiores *Annorum*
1607. 1609. & juxta speciale privilegium *Anno Domini 1637.* à Sere-
nissimo SIGISMUNDO III. Rege datum, & Constitutionibus Re-
gni ingrossatum: & Constitutiones 1662. 1667. & 1670. reassumem9.
& ideo titulo Heredis non utemur, nec successores Nostri Reges
utentur. Reassumendoq; omnes Constitutiones de libera electio-
ne cauemus, quòd Domus Nostra nullam Successionem, & pra-
texum proximitatis ad Regnum præsumer, sed aequalitati per o-
mnia cum statu Nobilitatis subiacebit.
2. Licet jura antiqua sint indubitata, ut Rex Catholicus sit, nihilo-
minus ad majorem cautelam nunc in posterum lege cavemus pro
Nobis

Nobis & Successoribus Nostreis Regibus, quod sicut Nos Catholicae fidei Romanæ sumus, ita & in posterum nullus eligatur & nominetur in Regem, qui alterius Religionis fuerit, sed tantum ille, qui actu esset (prout esse debet) Romanæ Orthodoxæ Religionis Catholicæ. Similiter & Regina sive natione, sive vocatione.

3. Inter dissidentes in Religione Christiana ut pax sit, exemplo Antecessorum Nostrorum Regum procurabimus, non obstantibus quibuscunq; protestationibus contra Confederationem generalem Varlavensem factis, salvis juribus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ.

4. Inter homines Græcæ Religionis, in Comitibus futuræ Coronationis Nostre, juxta jura antiqua utriusq; partis in præsentia Deputatorum ex utroq; Ordine, absq; omnibus disquisitionibus & dilationibus pacificare, & ad executionem per Commissarios utriusq; generis deputatos deducere promittimus. Similiter bona dignitatum Spiritualium Religionis Græcæ, personis incapacibus, juxta præscriptum juris antiqui non dabimus, neq; per cessionem tenere permittemus.

5. Ad Summum Pontificem interpositionem faciemus, ne decretum in Curia Romana contra Constitutionem *Anni 1637.* latum, exequatur, in causa Episcopi Chetnensis Ritus Græci & Capituli illius, ad quam totus Clerus Diocesis Chetnensis in judicijs Rotæ Romanæ tractus est, donec per Commissarios in Regno decisa fuerit.

6. Juramentum Nostrum & Pacta Conventa summarie collecta, ut in quibusvis Comitibus generalibus legatur, loco articulorum Mareschalcalium in præsentia omnium Ordinum.

7. Justitia distributiva, ne occasionem det ambitui Civium, in collatione honorum & beneficiorum juramentum non recipiemus, nec submissiones aliquas subscriptas exigemus, Et si alicui respectu promotionis ad Coronam Regiam aliquid promiserimus, & asscueraverimus, id nullitatis sit, promissum implere non tenebimur.

8. Cavemus etiam pro Consorte Nostre Regina, quod negotijs Statûs Reipub: non se immiscebit, nec pro nationes per feminas & personas externas acceptabimus. Super quo Domini Cancellarij & Succamerarij utriusq; gentis invigilent, & Reipublicæ deferant.

9. Bellicam Oeconomiam juxta jura VLADISLAI IV. JOANNIS CASIMIRI conservabimus, ad quam juxta Constitutionem *Anni 1659.* duos Capitaneatus, ex primis vacantibus valoris triginta millium florenorum incorporabimus. Et ut Magister Artium pa-

tritius & bene possessionatus sit, tam in Regno, quàm & in M. D. L. dabimus operam. Et ut Quarta simplæ M. D. L. per medietatem solvatur, juxta Constitutionem *Anni 1667.* ordinabimus. Et isti Magistri seu Præfecti Artilleriæ tenebuntur rationem perceptorum & expensorum in Comitij generalibus, circa calculum thesauri, facere.

10. Pacta & fœdera cum externis Principibus renovabimus. Auulsa à Dominijs istius Reipub: præcipue Vkrainam & Podoliam recuperare & pacificare, curam dabimus. Et præsertim, ad tractandum respectu perpetuæ pacis, cum Duce Moschoviæ, Commissarij Nostri utriusq; Gentis & ex utroq; Ordine Senatorio, quàm Equestri deputabuntur.

11. Cum Proventus rei monetariæ tam Regni, quàm M. D. L. juxta jura antiqua ad dispositionem Reipub: spectent. Nos & Successores Nostri Reges perpetuis temporibus non applicabimus Nobis: nec ullam monetam etiam ex Senatûs-consulto cudere mandabimus, juxta Constitutionem *Anni 1632.* sed Ordinatio Rei monetariæ tam in Regno, quàm in M. D. L. in Comitij generalibus fiet, factâ conferentiâ cum his, qui jus cudendæ monetæ habent, dabimus operam factâ conferentiâ in Comitij cum Ordinibus Regni, ut monetariæ quàm primum aperiatur, & pecunia juxta ligam Imperij & vicinorum Principum, tam argentea, quàm aurea cudatur.

12. Militē exterum sine speciali consensu & scitu Reipub: in viscera Regni & M. D. L. nec non Provinciarum annexarum non inducemus: neq; militem Quatuarium & alios augebimus, neq; conscribere ad quovis (quod DEVS avertat) casus permittemus. Et si aliquis sub titulo Nostro absq; literis *Przypowiednych* vulgò dictis conscribere auderet, talem pro infami & perduelle declaramus, & capere & tollere, prout violatorem juris communis permittimus, & talium capita invindicabilia declaramus.

13. Legatos ad externos Principes, Nobiles tantum, & bene possessionatos utriusq; Gentis mitemus, quorum instructiones inter Senatûs-consulta conscribentur, & in Comitij generalibus à Cancellariis Regni legentur, qui Legati redeundo relationes in scripto in Comitij generalibus producere & in metricam inferere, ad requisitionem Ordinum Reipub: juramentoq; confirmare tenebuntur, quod ultra instructionem sibi ex Cancellaria datam nihil tractaverunt cum Principibus ad quos missi erant.

14. Neq;

14. Neq; exteros neq; quempiam alium ex Persona Nostra ad Indigenatus promovebimus, sed tantum illos, quos Domini Duces vtriusq; Gentis, vel Ordines Regni & M. D. L. Nobis recommendabunt, & solum tales, qui in expeditionibus bellicis sanguine suo promeruerunt, vel quorum virtutes & merita in Rempub: probata erunt. Et istis qui creabuntur, Officia & Beneficia ad tertiam generationem non dabimus, neq; functiones Legationum commitemus, exceptis in exercitu bene meritis, & qui tam vitam quam substantiam suam, integritatem & bonum Reipub: procurabant, & defendebant.

Bona Nostra, Oeconomias, Capitaneatus, salisfodinas, Regentias Regni & M. D. L. Secretariatus, Notariatus Camerae & Thesauri, & in genere omnes administrationes Thesauri, Lustrationes non dabimus, neq; telonea, Cameras arendare permittemus, cuius Domini Thesaurarii vtriusq; Gentis curam & animadversionem habebunt, sed solum Nobilibus bene possessionatis, tam in Regno, quam in M. D. L. & annexis Provinciis. Qui extranei, neq; administrare, neq; tenere bona Reipublicae poterunt sub nullitate contractus & poena duorum millium marcarum, ad instantiam cuiusvis Nobilis in iudicijs Tribunalis ex Registro Causarum Fisci vindicanda. In Magno autem Ducatu Lithvaniae ex quocunq; registro. Similiter Commendas in bonis Nostris in Civitatibus, Arcibus, fortalitijs in Regno & in M. D. L. & annexis Provinciis, extraneis, & personis plebeijs non dabimus, nisi Nobilibus, bene possessionatis, & bene meritis à Dominis Ducibus Exercitus vtriusq; gentis commendatis, similiter & ex annexis Provinciis.

15. Clenodij Reipub: non utemur, nec Thesaurum aperire ex solo Senatus-consulto alicui permittemus, nisi cum speciali consensu totius Reipub: supellectilem, quae penes Dominum Thesaurarium remanet illam ad usum Nostrum praevia asssecuratione Nostra accipiemus, eandemq; post fata Nostra Successores Domus Nostrae reddere tenebuntur iuxta inventarium Thesauri. Et praenominatum Thesaurum in posterum non diminuire, sed augere promittimus.

16. Similiter spondemus omnibus Ordinibus & Statibus Reipublicae quod sub regimine Nostro, Officia duo insimul, neq; Privilegia duobus ad aliquod vacans Officij Terrestris in Regno & M. D. L. dabimus, prout ad Officia Marechalcatûs, Cancellariatus Thesauraria-

rariatus, cum Officio Ducis Exercitus: super quo Cancellarij vtriusq; Gentis animadversionem habebunt sub pœnis Legum, salvis modernis Possessoribus. Et in Comitij generalibus respectu Dignitatum & Officiorum sibi datorum in facie Reipub: jurare tenebuntur.

17. In judicijs Comitialibus post curialibus & alijs, causæ omnes, prout ex registro incident expediemus; neq; decreta ejusmodi ad Cameram Nostram portabuntur sub pœnis in legibus descriptis: sed statim decreta lata, Officium Terrestre in Protocollum inscribet. Et in causis Fisci, & Civilibus Notarius Decretorum in Regno, in Magno autem Ducatu Lithuaniae juxta morem illius Ducatus decreta lata in facie Iudiciorum leget, nec amplius poterit corrigere, sed statim Referendarius manu propria in Protocollo subscribet, & partibus in triduo talia decreta sine depactatione extradi debent.
18. Summam ducentorum millium florenorum monetæ in Regno currentis, Serenissimæ Reginae ELEONORÆ singulis annis per Rathas solvendam promittimus, non includendo donum Nuptiale, quod singulis annis pro prima Ianuarij, juxta Constitutionem *Anni 1670.* debet persolvi per quatuor rathas persolvetur, de quo vide latius. *Ibidem.*
19. Summam in Capitaneatu Gnievcoviensi mille quinquaginta florenorum Constitutione *Anni 1673.* Nobis assecuratam, Reipub: in perpetuum donamus, & ab onere solvendi ejusmodi summam dictum Capitaneum liberum facimus.
20. Clenodia Reipub: in summa trecentorum triginta & octo millium invadiata, de proprio eliberabimus, & ad Thesaurum Regni reddere promittimus. Ex qua summa mutuo damus centum millia florenorum currentis monetæ pro Exercitu M. D. L. Thesaurus autem M. D. L. refundere Nobis tenebitur.
21. Scholam militarem pro exercitio juvenum in Mathematica militari Varaviae proprio sumptu erigemus, & homines in hac arte peritos, propter instructionem Iuventutis Nobilis Regni & M. D. L. tenere promittimus.
22. Fortalitia duo, vnum in Regno, & aliud in M. D. L. vbi locum commodum Resp: determinabit, erigemus,
23. Aulam Nostram ex Gente Polona & M. D. L. annexarumq; Provinciarum exemplo moris antiqui fovebimus & illi solvemus: Similiter militem, custodientem Personam Nostram, & Præfectum

etum ejus: qui non tantum Nobis, sed & Reipub: jurabit coram Officialibus Regni & M.D.L. & Senatoribus penes Nos residentibus, & sub jurisdictione Mareschalci, prout omnes alij homines Aulae nostrae cum militibus suis, remanebit.

24. Sigillo privato in causis & expeditionibus Reipub: juxta jura antiqua non utemur. Literas omnes negotia & Legationes publicas, lingua tantum Polonica vel Latina expedire promittimus, atq; Privilegia aut Literas univversales sub sigillo Camerae ex Senatu-consulto extradere mandabimus, praeterquam ex Cancellaria utriusq; Gentis.
25. Dignitates & Officia utriusq; Gentis penes jura antiqua & jurisdictiones, & juxta usum legum & formae Reipub: conservabimus, similiter omnia Officia Aulae & Terrestria Regni & M.D.L. quae ad praesens sunt, & antea in usu fuerant, & sic quemadmodum utrumq; Statum, in possessione invenimus conservare pacifice promittimus.
26. Juramentum Officialium Majorum Regni, hoc est. Cancellariorum, Mareschalcorum, Ducum Exercitus, ut ad executionem deducantur cavemus.
27. In judicijs post Curiam juxta Pacta Conventa cum HENRICO Rege procedemus ex sententia, & votis Dominorum Senatorum & Officialium penes Nos residentium deliberationem tertia die expediemus: & omnes causas, quae in deliberatione Antecessoris Nostri Regis pendent, decidemus.
28. Pacificationem Vkrainae procurabimus, & ut miles Zaporovia-nus in suis praetensionibus satis-factus, in obsequio Reipub: remaneat.
29. Oeconomias ad mensam Regiam spectantes sine speciali consensu Ordinum non augebimus, & has Oeconomias juxta praescriptum jus administrare promittimus, nullis pensionibus & alijs oneribus aggravabimus, neq; avulsionibus, vel minimis diminuire permittemus; imò sine consensu Reipub: avulsa, ordinaria via juris recuperare tenebimur. Et has Oeconomias in administrationem vel Arendam Nobilibus tantum Polonis in Regno, in Magno autem Ducatu Lithvaniae Incolis ejusdem Ducatus & Annexarum Provinciarum possessionatis, & non extraneis dabimus, & quietationem, nisi post realem solutionem summae juxta contractus, & antiquum usum, extradere mandabimus, omniaq; Privilegia, quae ad diminutionem proventus mensae Nostrae ab Antecesso-

cessoribus Nostris Regibus, sine consensu Reipub: intervenerunt, & non in fundamento concessa sunt, cassabuntur, & in posterum ne dentur cavemus. Et si aliquis auderet contraveniendo huic juri illa petere, ipso facto infamis, & incapax Tenuræ pronuntiatur, ac pœna sessionis in Turri per spatium medij anni assignatur, ad instantiam cuiusvis Nobilis, in Tribunali Regni, ex registro speciali Fisci: in Magno autem Ducatu Lithvaniæ, ex quocunq; Registro peremptoriè vindicanda. Ex bonis Oeconomiarum summis per Constitutiones oneratis, nullas exactiones tam ex proventibus, quàm ex subditis ad Thesaurum Nostrum prætendemus. Summæ tamen ex Oeconomij Novodvorscensi & Savelensi à Republica Antecessoribus Nostris assecrata Thesaurus Regni & M. D. L. extra jus solvere Nobis annuatim tenebitur.

30. Vacantia extra tempus Comitiorum, ad maximum in sex septimanis à prima noticia distribuemus. In Comitijis autem vacantia ante omnia conferemus & statim ad instantiam Cameræ Nuntiorum Terrestrium per Cancellarium cui sunt collata, publicè denuntiabimus, & illa juxta jura & Statuta conferemus.
31. Inito consilio cum Ordinibus in Comitijis Coronationis Nostre, dabimus operam, ut militia Equestris & pedestris in bonum ordinem redigatur, ut non habeamus necessitatem, militem externum, magnis stipendijs conducendi. Tum ut contentus stipendijs & hybernis, quæ in Comitijis Coronationis statuentur, sit, sicq; populus ab oppressiõibus & gravaminibus liber remaneat.
32. Promittimus etiam, quod disciplina militaris in rigore suo conservabitur, ut bona Ecclesiastica juxta jura antiqua in immunitate conserventur, Bona quoq; Nostra Regalia ab oppressiõne libera remaneant, per sufficientem contentationem militis, qui in futuris Comitijis Coronationis constituetur, & quidquid constitutum fuerit, non differendo ad alia Comiticia effectum sortiatur conabimur.
33. Quoniam huius Reipublicæ sal Quartualis Statui Equestris Ordinis, ad bona hæreditaria illorum, ex salis-fodinis Bohensibus, & Vielicensibus, & ex Oeconomia Samboriensi extradebatur; promittimus quod juxta Regestra antiqua singulis annis extradetur, pro quo Palatinatus viciniore mittent, remotioribus autem ad locum solitum sumptu Regio, juxta taxam antiquam devehetur. Cuius curam habebunt Domini Thesaurarij Regni, Administra-

ministratores verò salisfodinarum tenebuntur illum extradere sub iuramentatione contractus, & sub poenis in legibus descriptis, ad instantiam Palatinatum & Districtum in Tribunali Regni inter causas Fiscus ex speciali registro vindicandis. Respectu autem defluatationis salis Nobilium & eius venditionis, ad felicem Coronationem Nostram differimus, hoc precavendo, ne privatae personae hunc salem in Comitibus postulent; cum hoc beneficium vnicuique Nobili serviat.

Respectu liberationis Capitaneatus Draimensis, respectu transvectionis per fluvium sub Nova expeditione militis, & respectu aliarum praetensionum cum Principe Brandenburgico conferemus, & per commissiones ex vi Pactorum pacificationem illarum curabimus. Et praecipue iura, Privilegia, immunitates Districtus Lemburgensis & Bitomensis, tam Ecclesiasticorum, quam Nobilium, prout ante sub immediato dominio Regni ipsorum utebantur, ita & nunc in suo robore conserventur. Tum ne Incolae Nobiles ultra consensum in Comitibus suis, contributionibus aggraventur, auctoritatem Nostram interponemus.

Fodinas tam salis, quam aliorum metallorum, sulphuris, & quascunque alias, liberum erit vnicuique in fundo suo fodere, juxta iura istius Reipub: nec quemquam impediemus per Nos, vel per Personas subordinatas salisfodinae in Villa **Swierz**, Dominorum Lubomirsciorum hereditaria, Cunegundis dictae, liberum usum illis & Successoribus illorum, divenditionem salis, (absque ulla praepeditione per Dominum Administratorem, & Officiales salisfodinarum Nostrarum) perpetuis temporibus concedimus; neque Nos neque Successores Nostrae Reges, praepediamus. Salvo jure Reformatorio Dominae Domicillae de Sezawin Grudzinska, Capitaneae Grolubensis, ad bona eadem Cunegundis, à priori Marito Domino Lubomirski (in quantum ei competit) reservato.

34. Privilegia & jura antiqua, omnibus Palatinatibus & Terris ytri-
usque Gentis & annexis incorporatis Provinciis servientia, similiter
& jus de tertijs Comitibus generalibus in Magno Ducatu Lithva-
niae in Comitibus *Anni 1671.* constitutum, totaliter confirmamus, &
tertio anno in Magno Ducatu Lithuaniae residere promittimus.
Vacantia in his Palatinatibus, Terris M.D.L. Terrigenis posses-
sionatis & bene meritis conferemus. Similiter etiam Bona Reipub:
tam Oeconomica, quam ad Quittam spectantia jure hereditario
ne nunc dubitamus, aut alienabimus, sed omnia juxta jura & Statu-
ta, vtriusque Gentis faciemus.

35. Jura Majestatis Reipublicæ & Supremi Dominij in integrum restituemus, & omnia Regalia inviolabiliter conservabimus. Quibus, si per Privilegia indebitè absq; scitu, & consensu Reipub: obtenta, derogatum in aliquo fuerit, id nullius valoris sit, neq; Nos ligare poterit, confirmationemq; talium Privilegiorum extradere non mandabimus, & extradite pro nullis censebimus. Similiter jura patronatûs Nostri ad Episcopatus, Abbacias & alia omnia Beneficia manutenebimus; & contra hos, qui absq; Nominatione Regia qualicunq; modo, ad prædicta Beneficia audent se intrudere, oppositionem exemplo Antecessorum Regum Poloniæ faciemus.

36. Consanguineos Nostros omnes Collaterales, eodem jure censebimus, prout Nobiles alios, neq; plus prærogativæ & juris illis adscribemus, imò intra æqualitatem juris ut omnes remaneant, observabimus. Linea autem è lumbis Nostris descendens, his omnibus prærogativis utetur, qualibus Proles Antecessorum Nostrorum Regum utebatur. Salvis juribus circa hoc Reipub:

37. Cavemus & hoc, respectu bonorum hæreditariorum Nostrorum Regalium, in possessione Nostra existentium, quòd omnibus, qui sibi illatam iniuriam à bonis Nostris prætendent, Oeconomi Nostri (quibus Nobilibus Polonis Patricijs, & bene possessionis, ejusdem Palatinatûs ubi bona existunt, administrationem eorundem bonorum dabimus) respondere tenebuntur in judicijs quibuscvis Regni, juxta præscriptum Legum & præjudicata, & qualitate facti aut causæ prolata, satisfacient, sub executione de Bonis & Personis eorundem, quam executionem Nos non impediemus.

38. Et quoniam propter multitudinem causarum & negotiorum Reipub: exorbitantias Statutum Regni, & M. D. L. in moderna electione ordinare, & in rigorem reducere non potuimus, hoc est: de modo distributivæ justitiæ, de ordine sub tempus Interregni, de correctura jurium, de compositione inter Status, de Academiæ Cracoviensis justis postulatis, præcaverunt sibi Ordines Regni, & M. D. L. quòd si aliquid tempore Antecessorum Nostrorum Regum Poloniæ, contra jus commune exorbitatum est, in ordinem redigere, & ad executionem deducere, taliter; ac si in nullo, juri communi esset derogatum non permissuros, neq; jura aliter interpretaturos, nisi prout sonant, nullum habendo respectum ad exempla contraria. Similiter exorbitantias dissidentium in Religionem

gione in futuris Comitij Coronationis Nostræ pacificaturos.
 39. Adextremum, omnia jura, Libertates, Privilegia Regni, Magniq;
 Ducatus Lithvaniæ, omnibus Statibus Spiritualibus & Sæcularib;
 incorporatisq; Provincijs, necnon Academia Cracoviensi, Civita-
 tibus omnibus, justè & legitimè obtenta & concessa, in omnibus
 & singulis punctis & clausulis, Tum Constitutiones omnes in Co-
 ronationibus Regum, HENRICI, STEPHANI, SIGISMVNDI III.
 VLADISLAI IV. JOANNIS CASIMIRI & MICHAELIS Ante-
 cessoris Nostri, latas, in Comitij electionis concorditer appro-
 batas; sicut & has quæ in futura Coronatione nostra, & in alijs
 Comitij de communi consensu Ordinum omnium conscriptas,
 manutenere, & in omnibus punctis, & clausulis earundem serva-
 re promittimus. Similiter & Literas confirmationis jurium &
 Pactorum Conventorum, exemplo Divorum Prædecessorum No-
 strorum, & exemplo Serenissimi Regis immediati Antecessoris
 Nostri extradere promittimus. Et si (quod Deus avertat) contra
 jura, libertates, articulos & conditiones excederemus, vel non
 adimpleremus, Incolas vtriusq; Gentis ab obedientia & fidelitate
 Nobis debita, liberos facimus juxta Constitutionem *Anni 1609.*
 Quibus finitis, more solito, Senatores, Officiales, Nuntijq; Terre-
 stres, & præcipuè Deputati ad conscribenda hæc Pacta Con-
 venta, necnon Deputati à Civitatibus, Cracoviensi, Vilnensi, Le-
 opoliensi & Posnaniensi subscripserunt se, ut cuiq; videre licet
 in volumine Constitutionum Regni.

ARTICVLI PACTORVM CONVENTORVM

INTER

Status Serenissimæ Reipublicæ Polonæ ab vnâ, & Sere-
 nissimum Principem FRIDERICVM AVGVSTVM
 Ducem Saxoniz &c. nunc vero Electum Dei gratiâ Re-
 gem Polonorum &c. conclusi & conscripti.

atq;

*Perillustrum & Magnificum Dominum Iacobum Henricum Baronem
 de Flemming &c. ad præsentem Actum Electionis Ablegatum extraor-
 dinarium Oratorem, & Commissarium præsentaneâ sponione, ac perso-
 nali juramento ratificati & comprobati.*

I. Licet jura antiqua sint indubitata, quod Rex sit Catholicus
 Romanæ Orthodoxæ fidei & Religionis, tamen propter æter-
 num

Yyyz

num valorem, nunc & in posterum cavemus lege perpetuā pro Nobis & Successoribus Nostriis, quod publicē ante Coronationem tam Nos, quam Consors Nostra, Catholicam Romanam fidem, cum omnibus solennitatibus profiteri, & illam fidelissimē ad vitima vitæ nostræ tempora tenere sub nullitate electionis tenebimur: nec in posterum eligetur, & nominabitur, nisi sit actu Romanæ Orthodoxæ Religionis.

2. Stante vitā Nostrā, nec Nos, nec Successores nostri, Reges nominabimus & eligemus, neq; alio modo excogitato in Thronum Regium aliquem inducimus, idq; ideo, vt perpetuis temporibus, post decessum Nostrum, libera sit electio. Iura, Privilegia & Constitutiones omnes de libera Electione latas tam antiquas, quam recentes *Annorum 1601. 1609.* & juxta speciale privilegium in Comitibus *Anni 1631.* sub SIGISMUNDO III. Reipublicæ datum, & in Constitutionem ingrossatum. Item recentibus Constitutionibus *Annorum 1662. 1667. & 1670.* vallatum, ac proinde titulo Hæredis non utemur, neq; Successores Nostri Reges utentur. Reassumendo omnia jura de libera Electione, cavemus; ne Domus Nostra Regia vllam successionem, & prætextum proximitatis ad Regnum sibi usurpet. Insuper prærogativam libertatis, jus æqualitatis inter Concives Regni, vti præcipuum fundamentum & primarium decus; imò matrem liberi Status Equestris Ordinis, inter jura cardinalia istius Reipublicæ, tenebimus.

3. Bona hæreditaria, nec per Nos, nec per subordinatas personas, neq; in Prolem nostram, neq; in quemquam alium sub prætextu Domus Nostræ acquiramus, & si acquisiverimus, donatio & inscriptio nulla & irrita debet censi; & ipso facto hæc bona ad dispositionem Reipublicæ debent redire, quod & pro Successoribus nostris Regibus Poloniae cavebimus.

4. Pacem inter dissidentes in Religione Christiana, exemplo Antecessorum nostrorum Regum tuebimur perpetuis temporibus, non obstantibus quibuscvis protestationibus &c. Salvis per omnia jurebus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ: & exceptis jurebus Ducatus Masoviae & Livoniae, sub quam tamen dispositionem, Menonistæ, Anabaptistæ, Quakeristæ non cadunt; quinimo omnia jura & Statuta contra Arianos lata reassumimus.

5. In distribuendis dignitatibus Senatorijs & Capitaneatibus judicialibus continuum usum & praxim, exemplo Antecessorum nostrorum Regum, inviolabiliter observabimus.

6. Inter homines Græcæ Religionis, in Comitijis futuræ Coronationis nostræ juxta jura antiqua utriusq; partis, in præsentia Deputatorum ex utroq; Ordine, sine omnibus disquisitionibus, & dilationibus, per Commissarios utriusq; Gentis, indilatè pacificare, & ad executionem deducere promittimus. Bona & dignitates spirituales Græcæ Religionis, personis incapacibus juxta jura antiqua non dabimus, neq; per cessionem tenere permittemus. Avulsa bona à Metropoli Kijoviensi, in manibus & potestate hostis non existentia, ad eandem Metropolim spectantia, juxta jura antiqua eidem jungere promittimus.
7. Juramentum Nostrum, & Pacta Conventa summarie collecta in quibusvis Comitijis primâ die, loco Articulorum Mareschalcalium, in præsentia omnium Ordinum clarè & voce altâ, distinctis verbis, nullum prætermittendo legentur, & unicuiq; liberum erit dicere, in quantum per Nos exorbitatum in aliquo fuerit, præmonere.
8. De justitia distributiva faciendâ articulus similis est articulo Patrum Conventorum, cum Serenissimo JOANNE III.
9. Pro collatione dignitatum, Officiorum quorumvis, tam Spiritualium, quàm Sæcularium in Regno, Magno Ducatu Lithvaniæ, & annexis eorum Provinciis, nulla honoraria sub nexu juramenti accipiemus. Et si aliquis ex Civibus pro collatione alicuius Officij, vel dignitatis offerre vel dare auderet, tunc non solum dignitate vel officio carere, sed eo ipso pro incapaci debet haberi, & ad cuiuslibet Nobilis instantiam, qui convinceret in Tribunali, quam Magni Ducatus Lithvaniæ juxta cœquationem, & ordinationem jurium constitutus ex quovis Registro respondere tenebitur; Et Nos nullam protectionem eidem dabimus, sed solis bene meritis & Indigenis Palatinatum & Terrarum capacibus, ætate bene vigentibus, dignis ad recommendationem unanimem, & concordem utriusq; Gentis, & annexarum Provinciarum, ac Terrarum Prussiæ, juxta Privilegia specialia earum conferemus. Similiter & militibus ad recommendationem Dominorum Ducum Exercitus utriusq; Gentis.
10. In unam Familiam ejusdem Nominis, suprema ministeria Statûs, prout Clavas, Sigilla, Baculos Mareschales, Claves Thesaurariales, tam in Regno, quàm in Magno Ducatu Lithvaniæ, nec minoribus Abbatias, dignitates, Capitaneatus, Tenutas, quamvis ex meritis Patris, & Antecessorum suorum essent digni, conferemus,

- mus. Sed solum bene meritis, ætate vigentibus, Terrigenis, salvis modernis Possessoribus.
11. Ultra duos Capitaneatus boni proventus, aut Tenutas insignes (in quod Capitaneatus cum jurisdictione non debent includi) vni Personæ; similiter Fæminis jure communicativo, ultra duos Capitaneatus boni proventus, exceptis Capitaneatibus limitaneis, quorum possessionis juxta jura antiqua incapaces sunt, tenere non permittemus.
12. Cavemus etiam pro Consorte Nostra, quod se non immiscet in negotia Statûs Reipublicæ per se, vel per subordinatas quasvis Personas, & à promotionibus abstinebit. Promotiones quoq; per fæminas Aulæ & per personas externas, neq; per intimos cubicularios nostros cuiuscunq; nationis externos admittemus, sed juxta præscriptum jurium antiquorum, omnia faciemus. Super quo invigilare Domini Cancelarij, Mareschalci, & Succamerarij Regni, utriusq; Gentis, & deferre Reipub: tenebuntur. Nuntij autem Terrestris in Comitijis, circa collationem & distributionem vacantium, facultatem habebunt.
13. Spondemus omnibus Statibus Reipub: quod Officia majora & minora, duo Privilegia super vno Officio Terrestri in Regno, Magno Ducatu Lithvaniæ, & annexis Provinciis, nemini dabimus, neq; ante actualem ascensum vnius, alteri conferemus. Ideo Metricantes in acta metricæ Regni utriusq; Gentis Privilegia non ingrossabunt, nec una Cancellaria tam Regni, quàm Magni Ducatus Lithvaniæ alteri communicabit. Dignitatem, vel Officium in Comitijis obtinens, tenetur in facie totius Reipub: jurare juxta Rotam in Statuto descriptam.
14. Dignitates & Officia Regni, & M. D. L. Provinciarumq; annexarum in toto penes jura, jurisdictiones & usum legum, & formam Reipub: ac Privilegia specialia. In Magno autem Ducatu Lithvaniæ, juxta præscriptum jurium coæquationis, & ordinationis conservabimus. Prærogativas & proventus illorum nullo modo excogitato, tam actu possessorum, quàm quæ conferemus, diminuerè permittemus: & ne privata personæ se in illa immisceant, animadvertemus. Similiter omnia Officia Terrestris, Aulæ Regni & M. D. L. & annexarum Provinciarum, quæ sunt legitime collata, & antea in usu fuerant, ex utroq; Statu & Ordinibus Regni conservare pacifice promittimus, nullam diminutionem in hoc faciendo; Adhæc cuilibet Officio Aulæ, locum si adhuc non

non est assignatus, assignabimus, insuper, omnia officia Spiritu-
alia vtriusq; Ritûs Græco-vniti, aulica sæcularium, & Terrestria,
antiqua penes jura illorum conservabimus.

15. Iuramenta Officialium majorum Regni, veluti Cancellariorum,
Mareschalcorum, Ducum exercitûs, vt juxta exorbitantias ad ef-
fectum deducantur, cavemus.
16. Vacantia extra tempus Comitiorum, ad maximum in decursu sex
septimanarum à prima notia in Comitijis ante omnia conferemus;
& statim cui fuerint collata, publicè ad requisitionem Domino-
rum Nuntiorum Terrestrium per Cancellarios nominabimus; &
illa juxta jura & Statuta Terrigenis, Indigenis paritate juris gau-
dentibus bene meritis, ætate & discretione vigentibus vtriusq;
Gentis, & annexarum & incorporatarum Provinciarum, juxta ju-
ra & Privilegia eorum conferemus.
17. Incompatibilia in juribus & Constitutionibus descripta, hoc est:
Mareschalcatûs, Thesaurariatûs, cum Clava & alia, sub nullita-
te Privilegiorum non dabimus.
18. Pacta & fœdera cum Principibus externis renovabimus, & con-
servationem illorum procurabimus, sine tamen præjudicio Reipu-
blicæ, & Provinciarum annexarum. Avulsa à Dominijs huius Re-
ipublicæ, juxta jura Nobis & Reipub: pertinentia, recuperabi-
mus, & omni ex parte ab intra, & ab extra pacificationem illius
omni modo procurare promittimus; non omitendo omnia me-
dia, & modos ad pacificandam Rempublicam, & optimam illius
fortunam.
19. Cum Proventus Rei monetariæ Regni, & M. D. L. juxta jura an-
tiqua ad dispositionem Reipublicæ pertineant, Nos & Successo-
res Nostri, Reges Poloniæ, non applicabimus Nobis perpetuis
temporibus, nec vllam monetam, etiam ex Senatus-consulto cu-
dere mandabimus, juxta Constitutionem *Anni 1632. &c.* vt in
superioribus articulis Pactorum Conventorum.
20. Legatos ad externos Principes, tantum Nobiles benè possessio-
natos vtriusq; Gentis, ex Ordinibus Senatorio & Equestri mitte-
mus &c. vt in alijs compactatis, hoc addito: quod Romam Le-
gati non personæ Spirituales, sed Sæculares mittentur. Similiter
Abligationes ordinarias, residentiæ, agentias, in Aulis Principum
externorum, Secretariatûs, non Personis externis, sed Nobilibus
benè possessionatis vtriusq; Gentis committimus, Metricans seu Re-
gens, similiter Nobilis benè possessionatus erit, & semper penes
Metricans

Metricam residebit, & Archiva Reipublicæ inviolabiliter conservabit, Privilegia omnia à Nobis data in acta Metrices ingrossabit: cui respectu laboris floreni quingenti annuatim ex Thesauro Regni persolventur.

21. Exteros neq; quempiam alium ex persona Nostra ad Indigenatū & Nobilitationem promovebimus, sed tantum hos, quos Duces Exercitus viriusq; Gentis, & Status Regni & M. D. L. recomendabunt, & tales qui in expeditionibus bellicis sanguine meruerunt, vel quorum virtutes & merita erga Rempublicam probata erunt. His autem qui recenter ad Nobilitatem admissi erunt, & creabuntur, Officia, Beneficia ad tertiam progeniem non dabimus, neq; cum legationibus mittemus, exceptis ijs, qui in Exercitu fuerint bene meriti, vel qui vitā & substantiā integritatem Reipub: defenderunt vel defendunt, vel hos, quos ex antiquis, externorum Familijs ad Indigenatum recipiemus.

22. Glenodij Reipub: non vtemur, nec Thesaurum aperire etiam ex Senatūs-consulto permittemus, absq; speciali consensu totius Reipublicæ. Et si aliquid ex supellectilibus, quæ in Thesauro Regni conservantur, ad usum Nostrum, præviā assuratione accipiemus, tunc vel nos ipsi, vel post fata nostra, Successores Domus nostræ tenebuntur reddere, juxta Inventarium Thesauri, & in posterum non diminuere, sed augere promittimus.

23. Exteros cuiuscunq; conditionis homines ad consilia Nostra, & Statum Reipublicæ, neq; ad vlla Officia & negotia admittemus. Neq; dignitates, Capitaneatus, Tenutas, & quæcunq; vacantia conferemus, juxta præscriptum Constitutionis *Anni 1607.* & aliarum Constitutionum. Neq; permittemus, vt ad recommendationes, instantias, negotiis se immisceant, sub vinculo iuramenti Nostri promittimus.

24. Aulam Nostram ex Gente Polona, M. D. L. & annexarum Provinciarum, idq; Nobili fovebimus, & illis salaria solvemus. Exceptis personis ad minora obsequia in Camera Nostra. Similiter & Serenissima Vxor Nostra idem servabit; nec ultra quatuor personas sexus feminei Gentis suæ, in majori famulatu fovebit.

25. Militem custodientem Personam Nostram (alias Guardiam) ex Gente Polona, M. D. L. & annexarum Provinciarum fovebim⁹, & Præfectus istius militis semper erit Nobilis persona Regni, M. D. L. & Provinciarum annexarum, qui non tantum Nobis, sed etiam toti Reipublicæ iuramentum præstare tenebitur coram Officia-

ficialibus Regni & M. D. L. & Senatoribus residentibus ad laus Nostrum. Eritq; sub jurisdictione Mareschalci tam ipse, quam milites, prout & alij Aulici, quibus ex Thesauro nostro Curia solvetur, nec ultra mille ducentos milites hos, more Antecessorum Nostrorum Regum fovebimus.

26. Linea de lumbis Nostris descendens, his prerogativis omnibus vteretur, sicut & Proles Antecessorum Nostrorum Regum Poloniae vtebatur, salvis juribus circa hoc Reipublicae.

27. Reassumendo Pacta Conventa & jura Serenissimae Prolis Regiae inter Rempublicam & Serenissimum JOANNEM III. Regem Poloniae, Antecessorum Nostrorum conscripta, indemnitate & immunitatem Bonorum & Fortunarum Serenissimorum tam Reginae Matris, quam Serenissimorum Filiorum manutenebimus, & illos circa iura illorum omnia in integro, & inviolabiliter conservabimus. Salvis ab vtrinque tam Reipublicae, quam Serenissimorum Domus Regiae Successorum praetensionibus, apud eosdem Serenissimos Successores in Comitibus proxime imminentibus Coronationis nostrae, vel in alijs proximis, hoc efficiemus, ut juramentum fidelitatis Nobis & Reipub: praestent. Et si aliqua causa personas eorundem Serenissimorum Principum afficiens acciderit, tunc ejusmodi causae cognitio ad Nos cum Senatu in Comitibus spectabit. In bonis autem suis tam haereditarijs, quam Reipublicae Administratores in possessione eorum permanentes & Oeconomos Nobiles possessionatos, Serenissimi Principes, & Serenissima Regina habebit, qui iniuriatis respondeant in jure, & executioni finali de bonis suis subiaceant, quam executionem, nec Serenissimi Principes impedient.

28. De sigillo privato non utendo, idem Conventum, prout in alijs Pactis Conventis cum Serenissimis Regibus.

29. Bellicam Oeconomiam, juxta antiqua jura VLADISLAI IV. & JOANNIS CASIMIRI Antecessorum Nostrorum conservabimus. Ad quam juxta Constitutionem *Anni 1659* Capitaneatus duos, ex primis vacantibus quorum proventus ad summam triginta millium florenorum ascendent, incorporare promittimus. Et ut Magister Artilleriae semper Patritius, & bene possessionatus sit procurabimus; tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithvaniae, ut Quarta, simpla, Magni Ducatus Lithvaniae per medietatem juxta Constitutionem *Anni 1667*. solvatur, ordinamus. Et Magistri Artilleriae ex isto proventu, rationem reddere ratione perceptorum.

Aaaaa

& ex-

& expensorum in quibusvis Comitijis tenebuntur circa calculationem Thesauri.

30. Exercitum ex exteris, sine speciali consensu & scitu Reipub: in Comitijis in viscera Regni, M. D. L. & annexarum Provinciarum, non inducemus; Neq; bella offensiva inferemus; nec supplementum, & aucionem tam militis Quartuarij, quàm alterius vtriusq; Gentis, & nullum exercitum privatum conscribemus, ad quovis casus, nec (quod Deus avertat) ad motus Civiles, neq; extra limites educemus, sine scitu & speciali consensu totius Reipublicæ, neq; educere permittemus. Quodsi aliquis nomine Nostro, insciã & invitã Repub: auderet conscribere militem, talem pro infami, perduelle, hoste Patriæ declaramus, & quemlibet capere & tollere vti violatorem juris & pacis communis permitimus, imò capita illorum invindicabilia debebunt censerì. Et si ex aliqua causa & occasione necessarium Nobis esset contra aliquem in hoc Regno conscribere militem (quod Deus avertat) in tali casu nec Domini Duces Exercitus Regni vtriusq; Gentis, neq; legiones militum parere nobis tenebuntur, neq; ultra limites Regni, aliquomodo tam exercitus M. D. L. ad Regnum, quàm Regni ad Magnum Ducatum Lithvaniæ & Provincias annexas. Quibus omnibus, Domini Duces Exercitus vtriusq; Gentis tenebuntur attendere sub refusione damnorum.
31. Modò exterorum militem conscribere, etiam ex Senatûs-consulto abiq; consensu totius Reipublicæ nemini concedemus. Exercitum autem vtriusq; Gentis, juxta antiquum morem, & juxta ordinationem in Comitijis Reipub: tenebimus. Quibus Nobiles ex Gente Polona & annexarum Provinciarum præficiemus. Propter quod cavemus Ordinibus Reipublicæ, quòd exteris hominibus literas *Przypowiedne* dictas extradere non mandabimus; & si aliqua ex Cancellaria fuerint extraditæ, nullius valoris sint. Quibus Domini Cancellarij vtriusq; Gentis attendere tenebuntur, sub pœnis in legibus descriptis ad instantiam cuiuslibet Nuntij Terrestris in Comitijis vindicandis. Et talium Præfecturæ pro vacanti censebuntur; & Nos alteri Nobili vtriusq; Gentis & annexarum Provinciarum easdem dabimus.
32. Deducendo ad executionem disciplinam militarem, nullas legiones *Grey* campaniæ dictas conferemus, neq; literas *Przypowiedne* nuncupatas dabimus, tam Personis ex Senatu, quàm Capitaneorum Iudicialium salvis modernis Possessoribus. Et si al-

quis

quis absq; literis nostris (*Przypowiedne* dictis) vexillum habere ausus fuerit, is ipso facto infamis sit, & stipendia amittat.

33. Facta conferentia cum Ordinibus Reipub: in Comitijis futurae Coronationis nostrae tenebimur studium & operam adhibere, quali modo militia tam Equestris, quam pedestris in bonum ordinem possit redigi, ne bona omnia tam Spirituality vtriusq; Gentis, quam Terrestria a militibus transeuntibus aggraventur; sed juxta immunitates in legibus Regni descriptas conserventur. utq; miles remaneat in disciplina militari, & contentus sit proprijs stipendijs & hybernis, & nihil sibi ultra articulos militares & jura permittat, nec ullam in Bonis Nostris Regalibus & Spiritualibus vtriusq; Gentis oppressionem faciat.

34. Confederato militi sub obedientiam Dominorum Ducum reverso & remanere promittenti amnistia in Comitijis Coronationis danda promittitur, praemissa super praetensionibus injuriatorum judicandis commissione ex iisdem Comitijis.

35. Causae omnes in judicijs Comitialibus post Curiam, & alijs ex registro non immutando illud unquam, vocabuntur, neq; reiectae fient. Sententia ex pluralitate votorum proferetur: & ejusmodi decretum, Iudicium Terrestre in Protocollo describet. In causis autem Fisci & Civilibus Notarius decretorum Regni: in Magno Ducatu Lithvaniae juxta morem antiquum, qui locum in Iudicio habebit. Et postquam illud publicaverit, corrigere non poterit, sed statim post publicationem manu vtriusq; Referendarij subscribetur, & partibus ad requisitionem illarum in triduo sine deputatione extradatur; neq; ad Cameram nostram pro correctura portabitur, sub poenis in legibus Regni descriptis: judicijs tam Comitialibus, quam alijs, quod rigor suus reddetur, spondem. In quo a Ministris Status ad quos id spectat attendentiam facere promittimus. Iudicia quoq; Curlandiae in terminis circumscriptis, praevijs intimatorialibus, non praemittere, declaramus.

36. In causis postcurialibus, juxta jura praescripta HENRICI Regis, ex sententia Dominorum Senatorum & Officialium ad latus Nostrum residentium procedemus, & deliberationem tertia die expediemus: omnesq; causas, quae in deliberatione Antecessoris nostri Regis pendent, decidemus.

37. In omnibus causis ad quavis subselia inter Concives Regni & M.D.L. intervenientibus pro nulla parte instantiam faciemus. Gravamina omnia, & praedicia per Civitates maiores Prussiae facta,

cta, in futuris Comitijis plene cognoscemus, & irremissibiliter iudicabimus.

- 38 Bona nostra Oeconomica & Capitaneatus salisfodinas, Metricam, Regentias Regni & M.D.L. Secretariatus, Notariatus Camerae Thesauri, & in genere Administrationes, Iustrationes Thesauri non dabimus, neq; Telonea, Cameras arendabimus, nisi hominibus Status Equestris bene possessionatis in Regno M.D.L. & annexis Provinciis, quas externi & tanto magis Iudæi (quibus hoc legibus vetitum est) administrare aut tenere bona Nostra & Reipub: non poterunt sub nullitate contractus & poena duorum millium marcarum, ad instantiam cuiusvis Nobilis in iudicijs Tribunalis Regni, ex registro causarum Fisci, in Magno autem Ducatu Lithvaniæ, ex quolibet registro vindicanda. Similiter Commendas in bonis nostris, Civitatibus, Arcibus, fortalitijs tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithvaniæ, & annexis eo Provinciis, extraneis & plebeiis personis non dabimus, sed solum Nobilibus Personis possessionatis, bene meritis, à Ducibus Exercitus utriusq; Gentis recommendatis.
39. Ultra Oeconomias quæ ad mensam Nostram Regiam pertinent, sine speciali consensu Ordinum non augebimus, neq; granicies bonorum, ad mensam nostram Regiam spectantium per vim & potentiam Administratoribus usurpare permittemus. Imo iniuriatis commissionem ad quamvis requisitionem, in personas interesse aliquod non habentes, post Curiam dabimus. Sub Interregno moderno expeditam Commissionem Granicierum Terræ Lucovienſis cum Civitate Woinienſi bonorum mensæ nostræ ad effectum deducemus, & id quod decifum est, observabimus, Oeconomias omnes juxta jura administrare promittimus. Pensiones nullas bonis mensæ nostræ non imponemus, neq; avulsiones facere permittemus, qui sine consensu Reipublicæ avulsa, viâ juris Ordinariâ recuperare tenebimur. Et has Oeconomias in Administrationem vel Arendam Nobilibus tantum Terrigenis in Regno & in Magno Ducatu Lithvaniæ, Incolis illius Ducatus, & annexarum Provinciarum, possessionatis, non extraneis dabimus, & quietationes post realem solutionem summæ juxta contractum & antiquum usum extradere mandabimus. Et omnia Privilegia quæcunq; in diminutionem proventus mensæ Regiæ ab Antecessoribus Nostris Regibus sine consensu Reipub: data, & in nullo fundamento concessa, debent cassari, & in posterum ne extradan-

tur

tur cavebimus, Et si aliquis contraveniendo huic juri ausus fuerit impetrare, ipso facto infamis & incapax Tenuræ pronuntiatur, & pœna sessionis turris per spatium medij anni sustinendæ, assignatur, ad instantiam cujusvis Nobilis in judicijs Tribunalis Regni, ex registro speciali Fisci: in Magno autem Ducatu Lithvaniæ ex quolibet registro peremptoriè vindicandis, Ex Oëconomicis bonis summis per Constitutionem oneratis, nullas exactio- nes, tam ex proventibus, quàm ex subditis, ad Thesaurum No- strum prætendemus.

40. Et quoniam sub prætextu bonorum mensæ Nostræ Regiæ, varia bona ab ævo ad mensam Regiam non spectantia, titulo avulsi- onis ad Iudicia post Curiam trahuntur, & hæc sub arbitra Ma- jestate supremi Iudicij remanendo, per decretum vim patiuntur. Proinde declaramus, quod hæc solum bona, & Oëconomiz Regæ- les ad mensam Nostram Regiam debebunt spectare, quæ ex na- tura sui ad bona mensæ Regiæ spectabant. Alij autem Capitane- atus, & bona Regia ad mensam nostram nunquam spectantia, sine impedimento à Thesauro Nostrò, & à Nobis ipsis, absq; præjudicio, & in pacifica possessione, quàm proventus illorum, in sua integritate, & quiete quod remanebunt, assecuramus.

41. Duæ Villæ Krynki & Nowisiołki in Clavi Rzeczicensi Oëcono- miæ Brzescicensis M. D. L. iacentes, & annexa illis, quas Domi- no Stanislaò Mąkowiecki Dapifero Laticensi, & Ioanni Micha- ëli Misłinski Vexillifero Cerrischoviensi à Serenissimo olim IO- ANNE III. Rege, post exilium ex Podolia pro reclinatorio datæ sunt, penes eandem Villas, quousq; ad possessiones suas non re- dierint, conservare illos promittimus, salvo censu annuo ad The- saurum Regni exsolvi solito.

42. Summas in Oëconomia Nowodvorscensi & Savelicensi, à Repub: Antecessoribus nostris Regibus assecuratas: & per Serenissimum olim JOANNEM III. Antecessorem Nostrum Regem solutas & sublatas, liberum Nobis erit in liberationem dictarum Oëcono- miarum Successoribus, dicti Serenissimi Regis reponere & persol- vere; similiter & Belgardum eximere, & simul cum Emargo Oëconomiz Marienburgensis, adungere. Quas summas Successo- res nostri apud Rempublicam repetere poterunt, atq; bona præ- dictarum Oëconomiarum nulli oneri obnoxia, futuro Regnanti re- linquemus.

43. Respectu Dráimá/ & respectu transvectionis sub Nowa/ tum ex-

Bbbbb

pedi-

peditionis militis, & respectu aliarum prætensionum cum Serenissimo Principe Brandenburgico conferemus, & per Commissionem ex vi Pactorum, pacificationem procurabimus. Et præcipue iura, Privilegia, immunitates, Districtus Lemburgensis, & Birovienſis tam Spiritualium, quàm Sæcularium, prout per omnia sub immediato dominio Regni iisdem utebantur, & juxta jura, & Constitutiones Regni, ut conserventur, dabimus operam. Et ut Incolæ conditionis, & Status Nobilis ultra consensum concordia, & in Comitibus suis Contributionibus non aggraventur, auctoritatem nostram Regiam apud eundem Serenissimum Principem Brandenburgicum interponemus.

44. Capitaneatum Pucensem à Successoribus olim Serenissimi Regis, mediante liquidatione summæ ibidem inhaerentis, & eiusdem exsolutione à nostro proprio redimere; & dictum Capitaneatū Nobili Terrigenæ, & Indigenæ conferre declaramus.
45. Cavemus & hoc, respectu bonorum mensæ Nostræ, quod si aliquis illatam sibi injuriam à præfatis bonis prætenderet, quod Administratores nostri, qui Nobiles Poloni, vel M. D. L. & Provinciarum annexarum Patrij, & bene possessionati erunt, justiciam administrare, & injuriatis respondere tenebuntur in judicijs quibuscumque Regni, juxta præscriptum legis, & judicata ex qualitate facti & causæ prolata satisfacere, sub executione de personis suis, & bonis eorundem proprijs, quam executionem nullo modo Nos præpediemus.
46. Depositoria mercimoniorum cujuscunque generis, & speciei per abusum, & contra leges ultra limites Regni, cum maximo Reipublicæ damno translata, Civitates nostras Regni, M. D. L. & annexarum Provinciarum, quæ pro depositorijs mercimoniorum privilegia habent, ad pristinum usum & vigorem reducere, sacrosanctè promittimus; & telonea ad majorem ordinem, & methodum in commodum Reipublicæ reducemus. Et licet si Ducatus Zatorovienſis & Osuiecimensis, tam circa incorporationem Coronæ, quàm & per Constitutionem *Anni 1581.* à solutione telonei, à lignis & piscibus, qui per aquas Cracoviam, vel ulterius, ex bonis suis hæreditarijs deducuntur, sunt sufficienter & totaliter liberati, nihilominus per extortionem teloneorum ab Administratione generali Cracoviensi, magnum præjudicium sentiunt. Ideo approbando jura antiqua huic Ducatui servientia, declaramus, quod ejusmodi exactiones, tam à vendentibus, quàm ementibus prohibe-

hibebimus, præviâ nihilominus comprobatione juratoriâ per De-
legatos suos, quòd ex proprijs sylvis ligna, & lacubus ac stagnis
pisces mittantur.

47. Officium Thesaurariatûs Curia Regni, juxta antiquum Statutum
ALEXANDRI Regis, & Constitutionem *Anni 1607.* & recentio-
res penes jura sua conservamus & confirmamus.

48. Propositiones per Ablegatum nostrum Reipublicæ, & Ordinibus
propositas in præsentibus Pactis Conventis expressas, quòd sacro-
sanctè manutenebimus, & observabimus, spondemus verbo Re-
gio, & sacramento juramenti confirmabimus, & quidquid ex re
& commodo Reipub: proficuum fuerit, juxta omnia Pacta An-
tecessorum nostrorum Regum Polonia, nullam occasionem præ-
termitturos promittimus.

*Propositionum autem harum essentialium tenor sequitur
eiusmodi.*

I. **ET** quod maximum, quod ipsum supremum Numen arcanâ
decretorum suorum prævisione, Serenissimum Electorem Saxo-
niæ &c. huic, destinando Regno, adhuc ante duos annos ex in-
stinctu Spiritûs sancti, & ex intentione proposita Romani peregri-
nationis ad veram Catholicam fidem induxit, & ad incrementû
Ecclesiæ Dei, in vrbe Orbis Domina imbuit sacrâ doctrinâ; opus
hoc solius Omnipotentia Divinæ, evidentissimum miraculum il-
lius, qui solus mirabilia facit, & non vanum augurium, quia ipse
Deus hâc supremâ vocatione, viam ad Coronam præparavit, &
tempestivè habilitavit ad illud Statutum, Rex Catholicus esto,
ut pereunti Patriæ cælitus missus fulciret heroicâ dexterâ tuentis
Orbis machinam, & memorandis in posthumis annis, victorijs
Othomanicâ deprimeret superbiam, in omnes Regni istius hostes
vibrando fulmen belli, Civibus verò beneficos gratiarum radios fa-
vorum, & munificentia suæ abundius diffundendo.

2. Neq; metuendum est, quòd Serenissimæ Reipub: graviter in-
cumbet cum Serenissima Prole sua, aut illi ex beneficijs Reipub:
minimam derivabit guttam, quia vnum habens filium, non tan-
tùm illi Electorales ditiones cum prærogativa Electorali, & insi-
gnibus Imperij, sed etiam Lusatiam ad se devolutam ex suis Præ-
decessoribus, omnesq; alias Provincias tempore competenti resi-
gnare potest, & abundè illi necessaria providere. Iam ergo bene-
ficio, suum respectum, tam in Reipub: commodum, quàm pri-
vatum

vatum Civium interesse converteret; ut inde Patria defensionem habeat: fides Orthodoxa gloriam; Status Equestris oblectamentum; totius Reipub: Oeconomia bonum ordinem, præcipue vero, ut libertatis inelyti Equestris Ordinis iura, quorum congenito fertur amore, inviolata integritate gaudeat: tum Pacta quoque Conventa inviridi semper remaneant, & inviolabili observantia ad famam & utilitatem publicam dirigente Principe.

3. Honore vacantes generaliter omnes non ex nummorum, sed ex virtutis pretio distribuentur; neque hæc labes in delicato pectore Serenissimi Electoris hæere posset, cuius generositas ejusmodi munuscula & obventiones detestatur, nec sua æcaria privatis damnis crescunt. Procul semota à nostro Domino indecora lucra, ubi largam munificentiam in vnum quemque fidelem servum copiose erogant gratias. Neque defraudata hoc in passu aliquorum indolet fidelitas, ubi singulorum merita nominatim recognoscit, & innumerabilibus beneficiis præmiatur.
4. Considerando verò adeo intricata, in tam angustis Reipublicæ temporibus momenta, cum scilicet revolvuntur magno cumulo in Patriam, nondum persoluta Exercitui stipendia, libenter in sublevamen tantorum onerum offert Reipub: decem milliones currentis monete, non in scripto tantum, sed re ipsa post actum Electionis realiter & effectivè ex proprio peculio numerari faciet. Quamvis alij specioso colore magnificent oblationes suas, & quasi subdulciori melle varijs condecorant modis, adumbrentque in publicum proposita emolumenta. Nihilominus Respub: justam reflectionem instituere posset, utrum media, & bona offerentium tam effusis largitionibus, & promissis sufficere possint: nam si aliunde collectæ, quæsitæ, & quidem iniquis conditionibus, in fidem ad tempus acceptæ summæ sunt, infallibiliter ex mutua obligatione Principalibus, aut Creditoribus suis debebunt vellificari. Per quod Respub: ære alieno obarata internis factionibus frequenter disturbabitur, & in omnibus occurrentijs, non ad rationes boni publici, sed potius ad interesse externum non sine gravi involutione, & detrimento sui ad retribuendam gratificationem protrahetur.
5. Camenecum Podoljæ, uti imperterritæ fortitudinis, & dexteritatis probatus Heros, spondet se recuperaturum Serenissimus Elector, neque solum verbis enixa promissa, sed exercitum suum, & proprium armentarium in illius expugnationem præsentat. Insuper vitam et salutem suam, salutem publicam devoveret, ut tot anfractus et molesti-

molestias, tot labores circa Reipub: sollicitudinem libenter susci-
piens cum impendio sanitatis propriae, & maximo sumptu, verum
sibi in heroicis liberae gentis pectoribus comparate & stabilire
possit amorem.

6. Nonminus Podoliam, Vkrainam, Valachiam, Moldaviam, ut pos-
sit ad Serenissimam Rempub: aggregare, sive jure belli, sive per
media pacis, inter primas curas habebit; ut sic non solum felicis-
sima aurea pacis efficiat tempora, verum etiam Provincias Sere-
nissimae Reipub: in antiqua amplitudine Sarmatici Imperij dila-
tet, & quævis avulsa Reipub: restituat, in quo hoc unicum stu-
dium exercebit.
7. Ut igitur in posterum ad omnes subitos belli casus quam securis-
simè muniatur Resp: appromittit Serenissimus Elector quovis in-
gruente periculo sex millia exercitus sui, exposcensibus Statibus
& Ordinibus Regni se subministraturum & proprio sumptu ali-
tutum, aut etiam paratâ pecuniâ ad conducendum paris nume-
ri exercitum necessitati Reipub: subventurum, quorum omnium
Ordinibus & Statibus relinquit liberam dispositionem.
8. Quodsi verò per commutationem cuiuscunq; Ducatus sui possit
cum vicinis transigere de quacunq; in contiguitate & propinqua
Reipub: huius Provincia, illamq; ad terminos Regni stante de-
debito sibi ex iustitia à Repub: respectu adungere, omni in id
concurreret conatu, veram erga Rempub: hanc Regij cordis mon-
strans inclinationem.
9. Restaurationem moneræ, quæ sicut culpanda his in oris est, ita in
Dominij Serenissimi Electoris maximè laudanda & probanda, i-
psa magnitudo animi & genij huius Domini corriget, & commer-
cia ad florentissimum reducet Statum, cum ad exequendum id
commoditates ex suis ditionibus, vti & Lipsia non desint. Insuper
quidquid obligationis propensio testari poterit, actualis, certè in-
clinatio non deërit.
10. Scholam artis militaris, gratiâ exercendæ juventutis tam in Ma-
thematica, quam in militari disciplina, tum in fortificationibus,
& omnibus exercitijs bellicis sumptu proprio eriget, ut Nobilium
juvenes progeneratam prolem ad fortia facta optimè accommodent.
11. Fortalitia omnia in summo ordine conservabit, & quidquid ad
veteris & præsentis militiæ normam ingeniosus excogitabit amor,
cum summa propensione & alacritate Serenissimæ Reipub: lita-
bit; & omnia promissa constanter adimplebit. Qua in parte fidem
Cetera suam

suam per eundem Dominum Ablegatum suum sollemnissimè invadit. & omnimodam securitatem præstare intendit.

12. Atq; sic, dum Serenissima Respublica perfectæ & mutationis ignaræ felicitatis, & clementiæ, invictæ fortitudinis & roboris nemini æquandi, nullis colligationibus ad æmulas in Europa Domos obligatum, aut alicui dependentiæ obnoxium Dominum, liberis votis & vocibus in Throno suo collocabit, cælum ipsum, felices, & copiosâ benedictione refertas elargietur influentias huic Electioni, prout jam Dominus manifestavit virtutem potentis dexteræ suæ, quando Serenissimum Electorem in sinum & gremium communis Matris Ecclesiæ reposuit, sic & amplius manutenebit, adaugebit vires ad ampliora huius sanctissimæ Religionis & gloriosi regiminis incrementa, præcipuè, quando Serenissim⁹ Elector non cupidine dominandi, quæ cunctis affectibus flagrantior inesse solet, verum solo Orthodoxæ fidei zelo, & pretiosissimo libertatis amore, viam apprehendit concurrentiæ; unicam hanc in ipso Deo situans spem, quia accendet corda liberrimæ gentis, inclinabit suffragia eligentium, devincet affectus magnorum Civium & ad exoptatum vota & desideria Serenissimi Electoris deducet terminum, ille qui donat diadema fronti, quem genu nixæ tremuere gentes.
13. Eximendo omnes scrupulos in puncto Religionis Catholicæ, quæ verè amplexus est Serenissimus Dux Saxonæ, si quispiam dubitaret pro pleniori informatione recurrat ad Illustrissimum Nuntiû Apostolicum, & Illustrissimum Episcopum Passaviensem Legatum Imperij, qui bonâ fide idipsum confirmabunt.
14. Quodsi verò ad comportandum Armamentarium nostrum ad expugnationem Cameneci ex Dominijs nostris hæreditarijs deveniretur, tunc post expugnationem fortalitij huius (utinam feliciter subsequaturam auxiliante Numine) prænominatû Armamentarium, aut curæ Illustris Præfecti Armamentarij Regni committemus, aut iterû Ducatui nostro remitemus.
15. Milliones pro solutione Exercitui vtriusq; gentis, à Nobis in tam ardua Reipub: necessitate promissi ac declarati, in aliud commodum, & necessitatem Reipublicæ verti non debent, & qui ad solvendum & distribuendum illos Exercitui, designati et deputati distribuent, ac dividunt, in Comitij Deo dante Coronationis nostræ coram Ordinibus Regni, rationem distributionis reddere tenebuntur.

16. Quoniam huic Reipub: sal quartualis, Ordini Equeſtri in bona illorum Terreſtria & hæreditaria ex Zuppis ſeu ſalis-fodinis Bochnenſibus, & Vielicenſibus tum ex Oeconomis noſtris Sambo-rienſibus extradebatur, tunc verbo Regio promittimus, in bona hæreditaria, ejusmodi ſalem Quartualem, juxta antiqua regeſtra, Palatinatibus & Terris omnibus, ex vi legum & conſuetudinum antiquarum, extradituros. Pro quo ſale recipiendo vicinioreſ Palatinatus mittere tenebuntur. Remotioribus verò Palatinatibus in loca designata, eundem ſalem, Nos ipſos remiſſuros declaramus, præviâ taxâ lege circumſcriptâ. In id autem Domini Theſaurarii Regni animadvertere debebunt, ut extradatur ſemper, Adminiſtratores verò Zupparum ſeu ſaliſfodinatum ſub amiſſione contractûs ſui & pœnis in legibus deſcriptis extradere tenebuntur, ad instantiam Palatinatum & Diſtrictuum. Quod ſi Adminiſtratores aut quocunq; privilegio dicti Tenutarii ex Zuppis ſeu ſaliſfodinis non extraderent ejusmodi ſalem, licitum erit cuilibet Palatinatui & Diſtrictui ad Tribunal Regni ſive Petricovi-enſe, ſive Lublinenſe per Inſtigatorem ſuum eoſdem additare inter cauſas Fiſci ex ſpeciali regeſtro promovere & pœnas in illos extendendas vrgerè, prout ſunt circumſcriptæ in conſtitutionib⁹ *Anni 1654.* & aliorum annorum antiquorum. Terra autem Cernenſis, Lamzenſis & Nurſcenſis juribus antiquis *Anni 1607.* gaudere debet, & conſuetudinibus ſine diminutione tamen proventuum menſæ Regiæ.

Deducendo ad executionem jura omnia & Conſtitutiones in cōmodum Palatinatûs Ruſſiæ de ſale Nobilium ſcriptas in toto conſervabimus, & liberam evectionem Breſtiam M.D.L. Podlachi-am, Voſhyniam, ſine præpeditioe ad vendendum, non præten-dendo Nobis priorem & anteriorem venditionem ſalis noſtri concedimus, & manutenebimus, ſine quavis tamen derogatione pro-ventuum menſæ Regiæ. Palatinatui etiam Sendomiri-enſi, quoni-am glebæ ſalis non ſunt extraditæ, ſed detentæ; ideo ſecundum antiqua jura & conſuetudines ex retentis per antecedaneos con-trahentes immediatos, extradendas promittimus, citra quodvis de-trimentum proventuum Regalium. In futurum autem juxta eadē jura extradere mandabimus, Palatinatum quoq; Breſtenſem M.D.L. cum alijs Palatinatibus Lithvaniæ, ſive Regni, cōæquabimus, ſalvis juribus noſtris Regalibus.

17. Fodinas tam ſalis, quàm metallorum & ſulphuris ac omnes alias

liberum erit cuilibet in suo hæreditario fundo aperire juxta jura istius Reipub: in quo neminem præpediemus nec per Nos, nec per subordinatas personas. Fodina quoq; **Sierza** in villa hæreditaria dicta Cunegundis Dominorum Lubomirsciorum in bonis ipsorum hæreditarijs penes illos & Posteror illorum, tum liber vsus cum omnibus salinarijs eius cameris intra limites fundorū ejusdem Domus hæreditariorum, ac divenditionis, sine præpeditiōe omni Dominorum Administratorum salisfodinarum Nostrarum, perpetuis temporibus erit, quod nec Nos nec Successores Nostri Reges Poloniae verabunt.

18. Commissionem in Zuppis seu salisfodinis Cracoviensibus Bochnensibus, Vielicensibus tempore Interregni more vsitato nomine Reipublicæ, præviâ calculatione & liquidatione absolutam in suo robore tenebimus; & Dominis Tenutarijs in prætensionibus illorum iustis satisfactionem Thesauro Nostro, circa expirationem contractus facere commitemus. Cuius tamen Commissionis prius Domini Commissarij tenebuntur facere relationem Reipublicæ toti in futuris (Deo dante) Comitij Coronationis Nostræ.
19. Occurrendo ultimo lapsui Oeconomix Olcussiensis, quæ per abusum variorum hominum contra Statuta expressa, ad magnam devenit jacturam, promittimus sacrosanctè, prædicta Statuta ad executionem Nos deducturos, nullo personarum habito respectu.
20. Commissionem limitum Ducatus Masovix cum Ducali Prussia plusquam viginti constitutionibus Comitibus munitam, & hucusque protractam cum magna injuria ibidem hominum degentium, præcipuè Dominorum Szczukarum, quorum avulsa Comititalia decreta & Revisiones ad eandem generalem Commissionem remiserunt, ad quam citissimum effectum Nos deducturos, opera Nostra Regia declaramus, & auctoritatem Nostram eo nomine interponemus.
21. Privilegia & jura antiqua omnibus Palatinatibus utriusq; Gentis & annexis & incorporatis Provinciis servientia, tum legum de terrijis Comitij in Magno Ducatu Lichvanix, in generali Conventu *Anni 1693.* sancitam, totaliter approbamus: & residentiam Nostram juxta jura antiqua in visceribus Regni & M. D. L. appromittimus.
22. Coæquationem jurium, M. D. L. & annexarum Provinciarum cōmuni omnium Ordinum Reipub: concordia sancitam, tum circumscriptionem ministeriorum, Clavarum, Baculorum Mareschalcalium, Sigillorum, Clavium M. D. L. Insuper reparationem & locatio-

cati
ad
tyc
Præ
pau
dere
men
poru
dinat
tentis
bimus
uone
23. Con
semel
hucul
tibus
liberta
Status
vrgen
bus o
biles
pedi
ctè in
exulat
stis cl
servat
24. Jura
& ma
olacè
confè
valor
illor
sebi
25. Iur
colla
nuter
Corte
qui si
aut au

cationem Exercitus ad præsens & pro hac vice propter citiorem ad hunc usum aliorum Bonorum provisionem, in Grodzicensi, Olycensi, Pinscensi Oeconomis in sylvis Socoliensibus, & Camenæ Præfecturis, atq; bonis Palatinatus Brestensis salva indemnitate pauperum, & proventuum mensæ Regiæ, ac tenutiariorum, nec derogando in posterum legibus expressis, de immunitate bonorum mensæ Regiæ, à quibusvis locutionibus & oneribus, militis exemptorum acceptamus, & conservaturos Nos declaramus. Tum ordinationem Tribunalis M.D.L. cum omnibus, in illa expressis contentis (prout id circa Pacta Conventa insertum erit) mantenebimus, nec cuiquam invertere permittemus, sed potius in executione servabimus.

23. Comitia exorbitantiarum, licet ab Antecessoribus Nostriis, non semel, in varijs Conventibus erant constituta, quia tamen hucusq; propter impedimenta obvenientia, præmentibus belli motibus ad celebranda illa non est ventum; Ideo pro subsidio legum, libertatum, ac immunitatum, tum pro medela Exorbitantiarum Status huius Reipub: Comitia tertia ordinaria in casu summæ, & urgentis necessitatis in equis celebranda, contentientibus omnibus ordinibus Reipub: declaramus Nos indicturos: In quibus Nobiles propter tuenda jura sua, & immunitates sub pœnis de expeditione bellica sancitis, viritum comparere debent; sacrosanctè item promittimus, jura & Privilegia exulibus à Palatinatibus exulantibus, à Serenissimis Regibus Poloniae Antecessoribus Nostriis clementer concessa, tam in toto, quàm in parte Nos conservaturos & approbaturos.

24. Jura Majestatis, Reipublicæ, & supremi Domini portitoriorum, & maris Baltici in integrum restituemus, & omnia Regalia inviolatè implebimus. Quibus si per Privilegia indebitè absq; scitu, & consensu Reipub: obtenta in aliquo derogatum esset, id nullum valorem habeat, neq; Nos poterit obligare, & confirmationem illorum extradere non mandabimus, & extradita pro nullis censebimus.

25. Jura patronatus Nostri ad Episcopatus, Abbatias, Præposituras collationis Regiæ, & ad alia spiritualia beneficia inviolabiliter mantenebimus, & legem de illis sancitam in integrum (prout de Cortesanis) ad executionem effectivè deducemus; & contra eos, qui sine nominatione Regis ad prænominata beneficia audent se, aut audebunt intrudere, oppositionem more & exemplo Ante-

Ddddd

cello-

cessorum Nostrorum Regum Poloniae faciemus. Et quia controversia de jurepatronatus Regio, Abbatiarum Romae, non adeo pridem orta, impedit executionem nominationum Regiarum, spondemus hoc jus manutenere & procurare, ut nominati ab Antecessore Nostro, juxta jura sua ad possessionem Abbatiarum deveniant, excepta Abbatia Olivensi, quam personae capaci nobilitari, uti ad malam informationem protunc concessam conferemus. Abbates vero ex vi legum antiquarum legationes sumptu proprio, & non Reipub: ad Principes externos (excepta sola Legatione Romam, quod saeculares tantum Personae expediri debent.

26. Indemnitatem bonorum Terrestrium Palatinatus Bracławiensis manutenebimus, & de actuali evacuatione Cosacorum ex illis oris, tum de fortificatione vrbis Nostre dictae **Winnicá**, ac eliberatione a Cosacis, cum Statibus Regni, quam citissime conferemus.

27. Ut autem militia Cosacorum in ordine bono existat, juxta consuetudinem antiquam Commissarios duos ex Indigenis, & Terrigenis Palatinatum Teijoviensis, & Bracławiensis, ordinabimus. Qui Commissarii juxta consuetudinem Officij sui, justitiam injuriatis, sine omni dilatione administrare tenebuntur insimul, ut efficaci pacificationi **Ukrainá** reddatur, curabimus; Exercitum quoq; Zaporoviensem in obsequio Reipublicae conservabimus.

28. Quoniam pons ad Varsaviam esset valde necessarius Statibus Reipub: ideo accedente consensu Ordinum in memoria eundem tenebimus.

29. De scythis, in Magno Ducatu Lithvaniae possessiones habentibus, & obsequio bellico ab ipsis juxta jura, sub Regimine Indigenae possessionati, debito justam ex aequo rationem observabimus, curabimusq; ne in hoc Respublica praecipue Magnus Ducatus Lithvaniae aliquod praedudicium habeat, salvis nihilominus illorum Privilegijs.

30. Urbis Cracoviae jura, Privilegia, omnes praerogativas & immunitates quasvis antiquas, & recentes approbamus, & modum restorationis illius jam notabiliter labentis, in futura Coronatione Nostre, inito consilio cum Statibus Reipublicae providebimus.

31. Et quaevis fortalitia omnia, tam Regni, quam Magni Ducatus Lithvaniae Nos restauraturos quantum poterimus, promittimus, praecipue tamen Urbem Leopolim, uti ultimum propugnaculum & antemurale Provinciarum, actorius Christianitatis, quam optime & citissime muniri, & restaurari curabimus. Et quia haec Vrbs nunquam

- quam in se dissidentes habuit, haftenusq; non habet, penes antiqua jura & Privilegia eandem conservabimus, utq; ibi Gubernator nunquam sit dissidens, sed Romano-Catholicus declaramus. Iudæis quoq; ultra Privilegia antiqua migrare ex plateis suis in Urbem, ad habitandum vetabimus. Hoc etiam Reipub: spondemus, quod Iudæos ad nullas functiones in teloneis, portorijs, Cameris, administrationibus, & conductionis bonorum Nostrorum omnium, & Oeconomiae quocunq; titulo admittemus. Hancq; Nostram sponfionem pro perpetuo effato, & irrevocabili, habere volumus, declarando, quod in quantum aliquis Iudæorum superius specificatis Functionib⁹ sese immiscens, sive prætextu Factoratûs, sive alio quovis colore à quocunq; deprehenderetur, ipso facto pro Infami censetur, & quamvis ab aliquo confusione esset affectus & percussus, non debemus ipsi, nec Iura alijs Iudæis servientia, nec protectio Nostra, nec cujuscunq; alterius suffragari.
- 32 Iura quoq; & Privilegia Civitatum omnium, & Oppidorum, tam Regni, quam M. D. L. & annexarum Prouinciârum, quæ in Comitijs Coronationis Nostræ Nobis exhibebuntur, approbamus confirmabimus.
- 33 Quoniam propter multitudinem causarum protine Reipublicæ, de omnibus Exorbitantijs, Status Regni, & M. D. L. cum annexis eo Provincijs agere non potuerunt, in præsentî Electione tum de modo Iustitiæ distributiue, de ordine, tempore Interregni, de correctura Iurium, compositione inter status, de commercijs Gedanensibus, cauerunt & cauent apud Nos iidem Status Regni, & M. D. L. cum annexis Prouincijs, ut quidquid tempore Prædecessorum Nostrorum Regum Poloniae, ex orbita excidit contra legem publicam, totum hoc in Ordinem suum redigatur, & ad Executionem deducatur ita, quatenus nihil Legi publicæ derogetur, non permittendo Leges aliter interpretari, nisi ut in se sonant, nec exempla contraria respiciendo.
- 34 Exorbitantias quoq; Dissidentium in Religione Christiana, & Restitutiones Depositionum in Civitate Gedanensi, Thorunensi, & alijs in Regno, & Magno Ducatu Lithuaniae, tum Prouincijs ei annexis, quoniam in Comitijs electionis præsentis tractari non poterat, pacificare in Comitijs Coronationis promittimus.
- 35 Et quoniam omnes (ut superius mentionem fecimus) Exorbitantiae, & grauamina in Comitijs Electionis finiri, & circumscribi non poterant, ideo continuationem illorum ad futura (Deo dante)

Comitia exorbitantiarum, tum quoq; iusta desideria majorum Civitatum Prussiæ, per recessum rejicimus, quæ ante alias materias expediri debebunt.

36. Ad extremum omnia jura, immunitates, libertates omnium personarum, Privilegia, Statuta Regni, & M. D. L. annexarumq; Provinciarum, omnibus Statibus Spiritualibus, Romani & Ritûs Græci Vnitorum, & Sæcularibus incorporatis eò annexis Provinciis, Academia Cracoviensis, Zamoscensis, sicut & Civitatibus omnibus servientia, & justè ac legitimè data & concessa. Vniversis & singulis, Articulos quoq; omnes in Coronationibus Regum, HENRICI, STEPHANI, SIGISMUNDI III. VLADISLAI IV. JOANNIS CASIMIRI, MICHAELIS, JOANNIS III. Antecessoris Nostri sancitos, & cœquationem jurium, atq; ordinationem Tribunalis, tum repartitionem, & locationem Exercitus Magni Ducatus Lithvaniæ, in Comitij electionis modernæ, vnanimiter & concordibus votis constitutam, & hæc omnia, quæ in futura (Deo dante), Coronatione, & alijs Comitij ex consensu omnium Ordinum vnanimi sancita, & constituta erunt, Nos manutenturos, & in integro conservaturos in omnibus eorum punctis, & clausulis, conditionibus, nexibus, & ligamentis adimpleturos. Similiter & Literas confirmationis jurium, & Pactorum, exemplo Prædecessorum Nostrorum, & Serenissimi Regis Antecessoris Nostri daturus, promittimus.

Quod si verò (quod avertant superi) contra jura, & libertates, Articulos, & conditiones omnes exceßerimus, aut aliquid non adimpleverimus, tunc Cives Regni & M. D. L. ab obedientia, & fide Nobis debita liberos facimus, vigore Constitutionis *Anni 1609.*

Quæ Pacta Conventa Senatores tam Spirituales, quàm Sæculares, & deputati ad Pacta Conventa hæc conscribenda, vt videre licet. Actum & datum in campo Electorali inter Varsaviam, & pagum *Wola*, in Comitij Magnis Electionis novi Regis die 27. Iunij, Anno Domini 1697.

Finitis Articulis Pactorum Conventorum inter Serenissimâ Rempub: & Serenissimos Reges, adjungere placuit declarationes illius clausulæ, de libertate Civium ab obedientia & fide, si & in quantum &c.

ET PRIMO in Constitutione *Anni 1567. fol: 279. sub tit: declaratio articuli de obedientia*, ita declaratum est sub STEPHANO Rege, si quid ejusmodi per aliquem humanum errorem (vt fit) serenitati

tati ejus exciderit, aut obrepserit, in quo jus & libertas communis lædi videretur, non statim propterea suam Serenitatem solui aut laxari existimare debere, sed tum demum, si (quod absit) à volente & sciente serenitate ejus jura aut libertates Nostræ ita, aut per potentiam opprimerentur, aut per contemptum & temeritatem, in dubium vocarentur, ut ne admonitione quidem Senatûs, aut reliquorum Regni Ordinum quidquam profectum esse videatur.

SECUNDA declaratio, in Constitutione *Anni 1607. fol: 867. 2. Acò sic ryge do Arttykulu de non præstanda obedientia* talis facta est sub SIGISMUNDO III. Si (quod Deus avertat) manifestè, ex proposito, animoq; deliberato jus commune per Nos violatum esset, aut aliquis citra hoc jus & libertatem communem, oppressus esset, & hoc clarè manifestè & effectualiter probaretur; tunc unicuiq; ex Dominis Senatoribus liberum erit Terræ suæ, id denuntiare; & ille Senator Domino Archiepiscopo Gnesnensi uti Primati deferre. Qui Dominus Archiepiscopus sive ipse, sive cum alijs Dominis Senatoribus inito consilio, tenebitur Nos aut Successores Nostros Reges admonere. Quod si à Nobis non esset admonitioni satisfactum, tunc Dominus Archiepiscopus cum alijs Dominis Senatoribus iterum debet Nos admonere; etsi necessitas postulaverit, Ordinibus Regni in Comitijis exponere. Et si justam causam excusationis, Nos & Successores Nostri Reges non dederimus, & qualiter processerimus, non deduxerimus, neq; ad tales instantias voluerimus quidquam facere, tunc demum, omnes Ordines Regni juxta articulum de non præstanda obedientia, poterunt procedere.

TERTIA declaratio ejusdem articuli talis in Constitutione *Anni Domini 1609. fol: 888, sub tit: Decláracya arttykulu de non præstanda,* regnante itidem SIGISMUNDO III. reperitur. Si aliquis ex Equestri Ordine aut Senatorio deliberatam violentiam & propositum ad everisionem integritatis Reipublicæ & diminutionem libertatis conjecerit, poterit hoc semper, sive Domino Archiepiscopo Gnesnensi uti Primati, sive Senatoribus ad latus Regium juxta Constitutiones residentibus; sive alteri cuiquam Domino Senatori sui vel alterius Palatinatus denuntiare. Qui aut omnes insimul, aut aliquis illorum tenebitur Serenissimum Regem præcautum facere & admonere. Et si præcautioni & admonitioni Serenissimus Rex non paruerit liberum erit cuilibet ex istis Dominis Senatoribus, & etiam ipsimet Nobili, qui hoc detulisset, (inquantum illi in admonendo Serenissimo Rege negligentes & oscitantes essent) in Comitiolis præcedentibus Comitia

Eccc

gene-

generalia proxima, Statui Equestri deferre, & vt Nuntij Terrestres Serenissimum Regem moneant, exposulare. Quod si non esset factum, & Serenissimus Rex, secundam monitionem neglexerit, nec id, in quo diminutio libertatis, & immunitatum verteretur corrigere voluerit, Nuntij Terrestres, omnibus Statibus ad Comitia illa congregati debent id imponere. Quod si Serenissimus Rex etiam post talem tertiam admonitionem in causa proposita iustam excusationem non dederit, & contumax in suo proposito fuerit, & legitime, & sufficienter deductum esset, quod Serenissimus Rex contra integritatem Reipub: & diminutionem libertatis moliretur, tunc demum Status & Ordines poterunt se gerere juxta articulum de non præstanda obedientia. Quod si autem aliquis non servatis istis gradibus, & solennitatibus, congregato milite tumultus facere, pacem publicam sub pretextu, quod Serenissimus Rex contra integritatem Reipublicæ, diminutionem libertatis ageret, turbate ausus fuerit, talis ad Comitia generalia Regni citatus, ibidem ab Ordinibus Regni in absentia Serenissimi Regis, debet judicari.

Antequam Deputati ad conscribendos articulos Pactorum Conventorum perveniant, solent ante omnia iuramentum tenoris sequentis præstare.

FORMA JURAMENTI

Dominorum Deputatorum tam ex Senatorio, quam Equestri Ordine Regni, & M. D. L. ad Pacta Conuenta conscribenda.

EGO N. juro DEO Omnipotenti in unitate Trino, quod existens Deputatus ad conscriptionem Pactorum Conventorum inter Serenissimam Rempublicam Nosram & Serenissimum FRIDERICUM AUGUSTUM II. Electorem & Ducem Saxonie, liberis votis in Regem Polonia Electum ante omnia in personam meam suscipio liberæ Electionis tuitionem, quam circa connotanda Pacta Reipublicæ promovebo sine ullo respectu & assentatione, futuro regnantis nec privatum aliquod interesse, sed pure ipsum solum bonum publicum & securitatem, jurium, immunitatum, libertatum nosstrarum, quam firmissimum stabilimentum considerabo, nec corruptionibus cuiuscunque generis me vinci faciam. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Christi Domini passio.

Ita ante Articulos Pactorum Conventorum Anno Domini 1697. fol: I. videre licet. Post

Post quorum articuloꝝ Pactoꝝ Conventoꝝ conscriptio-
nem, Oratores & Ablegati Serenissimi Regis Electi, eosdem articu-
los juramento corporali approbare & confirmare debent, habendo
specialem plenipotentiam ad tractandum & concludendum cum Or-
dinibus Regni, à suo Principali.

Sic Oratores & Ablegati Serenissimi VLADISLAI VI. jurarunt sub
hac forma, vt videre licet. *Anno Domini 1632. fol: 20.*

Forma iuramenti Oratorum & Ablegatorum.

NOS N.N. juramus Deo Omnipotenti in unitate Trino, quòd hac om-
nia Pacta Conventa, quæ cum Statibus Regni, & M.D. L. nomi-
ne Serenissimi Regis in hac Electione conscripsimus, & conclusimus, Sa-
cra Regia Majestas rata habebit, & illa post Nominationem & publi-
cationem suam, in Ecclesia hîc Varsavia, juramento confirmabit. Sic
Nos Deus adiuuet, & hac passio innocens Christi Domini.

Eadem formâ jurarunt Oratores & Ablegati Serenissimi Ioan-
nis Casimiri vt videre licet *Anno Domini 1648 fol: 24.*

Formam autem Iuramenti Oratorum & Ablegatorum Serenissi-
mi FRIDERICI AVGVSTI moderni Regnantis habes post Pacta
Conuenta *Anno Domini 1697 fol. 25* tenoris sequentis.

**Plenipotentia & Forma Iuramenti Oratoris & Able-
gati Serenissimi FRIDERICI AVGVSTI moderni
Regnantis.**

FRIDERICUS AVGVSTVS

*Dei gratiâ Dux Saxoniae, Iuliae, Cliviae, Angriae, &
Vestfaliae, Sacri Romani Imperij Archimareschalcus
& Elector &c.*

Postquam præmissâ maturâ deliberatione, & ipsâ vltro Divinâ di-
sponente manu ductione in animum induximus, ad folium Regni
Poloniae, per inclyta liberrimæ Gentis vota aspirare, & perennem
Serenissimæ Reipublicæ Polonæ vovendo felicitatem in hoc cala-
mitoso Interregni tempore, subsidium & emolumenta publica, ex
futura Electione Nostra repræsentare, illico ad Comitua Electionis
Statuum & Ordinum Regni, ad evincendum gloriosum conatum
Nostrum, extraordinarium Ablegatum Nostrum, Magnificum Ia-
cobum

cobum Henricum Baronem de Flemming; intimum Nostrum Camerarium & Colonellum Regiminis in exercitu nostro, nec non Mareschalcum hæreditarium Ducalis Pomeraniæ Nobis fideliter dilectum amandamus & expeditimus præsentibus, dantes, & concedentes eidem omnimodam plenipotentiam & potestatem, non solum propositiones & oblationes in rem & favorem Serenissimæ Reipub: faciendi, publicè declarandi, conclusivè definiendi, sed & ipsa Pacta Conventa cum Statibus & Ordinibus Regni incundi & conficiendi, plenariè tractandi & determinandi. & quicquid per eundem memoratum extraordinarium Ablegatum Nostrum, actum, gestumve, promissum & conventum fuerit, Nos id pro rato & grato habituri sumus, ac si ipsimet præsentibus, in Persona Nostra propria id faceremus; firmum & stabile servaturi, & inviolabiliter adimpleturi, ac nullo unquam tempore in contrarium ituri, aut venturi, neq; directè, neq; indirectè, sed firmissimè ut præmissum est, observaturi. In quorum solidiorem firmitudinem, manibus nostris præsens instrumentum Plenipotentia, cum subappressione sigilli Nostri Electoralis secretioris subscripsimus. Datum Viennæ 3. Iunij Anno Domini 1697.

Fridericus Augustus Elector.

(Locus
sigilli)

Forma autem juramenti talis

Ego Iacobus Henricus spondeo & sanctè juro ad hæc sancta Christi Evangelia, Domino Deo Omnipotenti in sancta Trinitate uni, quia hos omnes articulos Pactorum Conventorum, quos cum amplissimis Statibus Regni, & M.D.L. annexarumq; Provinciarum, ac universa Serenissima Republica, nomine Serenissimi Electoris Saxoniae, nunc vero Electi Poloniarum Regis, & Magni Ducis Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, &c. &c. Domini mei Clementissimi, in præsentem Electione constituimus, transigimus, & conclusimus: Serenissimus Elector Saxoniae, nunc vero Electus Rex Poloniae, in omnibus & singulis eorum punctis, clausulis, ligamentis & conditionibus, ita, ut nec generalitas specialitati, nec specialitas generalitati derogat, ratos habebit, sacrosanctè observabit, manutenebit & confirmabit & adimplebit, illosq; juxta instrumentum denuntiationis Sacramento juramenti confirmabit. Sic me Deus adjuvet & hæc sancta eius Passio.

Quibus

Quibus sic peractis Serenissimus Rex Electus nominatur & publicatur. Quodsi tunc præsens Varavia fuerit, in Ecclesia Varaviensi juramentum ipse per se, in præsencia Statuum & Ordinum publicè & solenniter præstet, in hanc, quæ sequitur formam.

Forma juramenti Serenissimi Regis Electi.

Ego N. Electus Rex Polonia & Magni Ducatus Lithvanie, Rusiæ, Prusie, Masovia, &c. spondeo & sanctè juro Deo Omnipotenti, ad hæc sancta Iesu Christi Evangelia; Quod Pacta Conventa, per Oratores meos, cum amplissimis Polonia, & Magni Ducatus Lithvanie Ordinibus, & in Electione Nostra transacta, & eorundem Oratorum juramento confirmata, in omnibus eorum articulis, punctis, clausulis, conditionibus, ita ut nec specialitas generalitati, nec generalitas specialitati deroget, servabo, manutenebo: & adimplebo: atq; ea omnia iteratò etiam in solenni Nostra Coronatione juramento confirmabo, Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Evangelia.

Sub tali forma VLADISLAVS IV. in Ecclesia S. Joannis Varaviensi juravit, ut videre licet post ordinem Electionis Anno Domini 1632. fol. 20.

Similiter & JOANNES CASIMIRVS in eadem Ecclesia ut videre licet post ordinem Electionis. Anno D. 1648. fol. 28.

Sed in Confœderatione Varaviensi Anno Domini 1668. fol. 2. & in alia Confœderatione Variaviensi Anno 1674 fol. 2. ordinatum fuit, ut Rex Electus non prius nominetur & publicetur, quàm jura, Privilegia, immunitates, Pacta Conventa, juramento confirmet. Et tamen Serenissimus MICHAEL, & JOANNES III. aliquot post nominationem diebus elapsis, in Templo S. Joannis juramentum præstiterunt.

Si verò Rex Electus absens sit, tunc ad eum Legati mittuntur cum diplomate Electionis, & coram illis Pacta Conventa, juramento comprobant.

Sic ad HENRICVM VALESIVM Regem Polonia Electum missi erant, & coram illis Parisijs, in Templo Divæ Mariæ Virginis die 10 Septembris Anni 1573. præstitit ut videre licet post Pacta Conventa ejusdem Serenissimi Regis folio 226. in Constitutionibus Regni sub titulo Forma juramenti.

Sic & STEPHANVS Rex, coram Legatis Reipub: in summo Templo Civitatis Meggyes, ut in Constitutionibus fol. 250.

Fffff

Sic

Sic SIGISMUNDUS III. Rex in Templo Monasterij Olivenfis prope Gedanum, coram Legatis Reipub: iusiurandum præstitit, & diploma Electionis suæ accepit, *ut refert Piasceki in suis Annalibus sub Anno Domini 1587. fol: 76.*

Sic & Serenissimus modernus Rex in finibus Regni, in **Pielary** coram itidem Legatis missis, iuravit juxta formam supra positam mutatis nonnullis.

Sed HENRICVS Rex, & alij supranominati Reges coram Legatis Reipub: sub alia forma juramentum præstiterunt, quæ sub ALEXANDRO Rege erat descripta, ut videre est apud Herburtum fol: 247. & apud Ianussiovium parte prima titulo 2. fol: 13. & postea aucta fuit, ut in Constitutione Anni 1576. fol: 278. & **Jakoſ przysięge na przed** habetur, ubi insuper STEPHANUS Rex pro se, & Successoribus Regibus spondit, quod juxta hanc formam iurabunt præsertim in Coronatione.

Forma autem, & tenor istius juramenti ibidem apposita.

Forma juramenti Serenissimorum Regum.

EGO N. Dei gratiâ Rex Polonia, Magnus Dux Lithuania, Russia, Prussia, Masovia, Samogitia, Kijovia, Wothynia, Podlachia, Livonia, &c. spondeo & sanctè juro Deo Omnipotenti ad hæc sancta Iesu Christi Evangelia quod omnia jura, libertates, immunitates, Privilegia publica, & privata juri communi utriusq; Gentis & libertatibus non contraria, Ecclesiasticas & Saculares, Ecclesijs, Principibus, Baronibus, Nobilibus, Civibus, Incolis, & quibuscvis personis cuiuscunq; Status & conditionis existentibus per Divos Prædecessores meos Reges, & quoscunq; Principes, Dominos Regni Polonia, & Magnos Duces Lithuania: præsertim verò CASIMIRVM antiquum, LUDOVICUM LOIS nuncupatum, VLADISLAVM II. IAGELLONEM dictum, Fratremq; ejus VITHOLDVM Magnum Ducem Lithuania, VLADISLAVM III. Iagellonis Filium, CASIMIRVM III. Iagellonidum, IOANNEM ALBERTVM, ALEXANDRVN, SIGISMVNDVM I. SIGISMVNDVM II. AVGVSTVM, ac HENRICVM, & sic successive nominando Reges, usq; ad ultimum Prædecessorem, Reges Polonia &c. & Magnos Duces Lithuania, jussu & legitime datas, concessas, emanatas, & donatas, ab omnibusq; Ordinibus tempore Interregni statutas, atq; sancitas mihi oblatas, necnon Pacta Convēta per Ordines Regni, & Magni Ducatus Lithuania mihi tradita manutenebo, observabo, custodi-

studiam, & adimplebo in omnibus conditionibus articulis & punctis in
eisdem expressis. Pacem quoque & tranquillitatem inter Dissidentes de
Religione Christiana tuebor, manutenebo: nec ullo modo vel iurisdictione
nostrâ, vel Officiorum nostrorum, & Statuum quorumvis auctori-
tate quemquam affici opprimique causâ Religionis permittam, nec ipse af-
ficiam, nec opprimam (additamentum in iuramento Serenissimi moderni
Regis) ac ea, quæ in Electione Nostra Varsaviensi constituta sunt, &
quæ in Conventione Coronationis Nostræ constituentur manutenebo, ipsas
satisfaciâ. Omnia illicitè à Regno, Magnoque Ducatu Lithvania & Domi-
nijs eorundem quocunque modo alienata, vel bello, vel quovis alio modo
distracta, ad proprietatem ejusdem Regni Polonia, Magnique Ducatus
Lithvania aggregabo; terminosque Regni & M.D.L. non diminuam,
sed defendam & dilatabo, justitiam omnibus Incolis Regni, juxta jura
publica, in omnibus Dominijs constituta, absque omnibus dilationibus &
prorogationibus administrabo, nullo quorumvis respectu (etiam sanguinis
Nostrî) habito (additum in alijs iuramentis) In dispensatione quoque di-
stributive justitiæ, non me alligabo ad affectum & propensionem natu-
ralem sanguinis, sed solam ipsam bene meritorum rationem præ oculis &
corde habebō, in disponendis occurrentibus Officijs & Beneficijs Reipu-
blicæ. Et si (quod absit) in aliquibus iuramentum violavero, nullam
mihi Incolæ Regni omniumque Dominiorum cuiuscunque Gentis obedientiam
prestare debebunt; imò ipso facto, eos ab omni fide & obedientia Regi
debita liberos facio, absolutionem nullam ab hoc meo iuramento, à quo-
quam petam, neque ultro oblatam suscipiam. Sic me Deus adjuvet.

Tandem de præstito ejusmodi à se iuramento testimonium de-
dit HENRICVS Rex tenoris sequentis, uti videre est, fol. 226. sub
titulo Forma iuramenti &c.

HENRICVS Dei gratiâ Electus, Rex Polonia, Ma-
gnus Dux Lithvania, Russia, Prussia, Masovia, Samo-
gitia, Kijovia, Voithynia, Podlachia, Livoniaque &c. nec
non Dux Andium Borboniorum, Astvernorum &c.

Significamus hisce literis nostris quorum interest vniversis, quod
missis Oratoribus ab Ordinibus Regni Polonia, & M.D.L. qui Nos
ad Regnum ipsorum regendum & administrandum ex decreto Ele-
ctionis liberæ Statuum ac Ordinum, qui Nos in Regem suum assu-
pserunt, invitarent, in magna frequentia hominum Parisijs, in Tem-
plo

plo Divæ Mariæ Virginis *die decimâ Septembris Anni proximè præteriti*, verbis conceptis ad sacra Dei Evangelia, tale iuramentum Ordinibus ejusdem Regni, & M. D. L. præstitimus, eâ tamen interpretatione posterioris articuli de obedientia interveniente, quæ literis Oratorum ipsius Regni Nobis exhibitis continetur. Sequitur tenor iuramenti (& tandem subjunctum) de quo iuramento à Nobis præstito, ut omnibus & singulis quorum interest constaret, literas hæc manu Nostra subscripsimus, sigillumq; Nostrum, quo ad præsens utimur, his appendi iussimus. *Datum ut supra Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio.*

tandem subscriptio

Henricus Electus Rex.

Simile testimonium dedit STEPHANVS Rex, ut videre est fol. 249. sub titulo *Literæ de præstito iuramento tenoris sequentis.*

STEPHANVS Dei gratiâ Electus Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae &c. necnon Transylvaniae Princeps.

Significamus hinc Literis Nostris, quorum interest vniuersis & singulis, Quia missis Oratoribus, ab Ordinibus Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae. Quia Nos ad Regnum ipsorum regendum & administrandum ex Decreto Electiouis liberæ Statuum & Ordinû, qui Nos in Regem suum assumpserunt, invitarent, in magna frequentia hominum in summo Templo Civitatis Nostræ Meggyes, *octaua die Mensis Februarij Anni præsentis* verbis conceptis, ad sancta Dei Evangelia, tale iuramentum Ordinibus ejusdem Regni, & Magni Ducatus Lithuaniae præstitimus. Sequitur forma iuramenti.

Tandem sequitur. De quo Nostrò iuramento à Nobis præstito ut omnibus & singulis, quorum interest, constaret, Literas hæc nostras, manu Nostrâ subscripsimus, sigillumq; Nostrum, quo ad præsens utimur hic in Transylvania, ijs appendi iussimus. Præsentibus N. N. Proceribus, Dignitarijs, Officialibus, ac Nobilibus Poloniae & Transylvaniae, & partium Ungariæ sibi annexarum Legatis. Actum in summo Templo Civitatis Nostræ Meggyes sub ipsis Comitibus generalibus, *die octavâ Mensis Februarij Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo sexto.*

Stephanus Electus Rex mpp.

Martinus Berzevicius Procancellarius mpp.

Et hæc sufficiant in materia Electionis.

TITU-

TITVLVS DECIMVS

De Coronatione Regis.

Rius vidit Ungaria Reges suos coronâ Regiâ redimitos, quam Polonia. Non licet vno eodemq; tempore, tam ab Hungaris, quàm à Polonis missi erant Legati, ab illis Austrius (vel vt alij volunt) Angelus, à Nostreis Lambertus Italus Episcopus Cracoviensis, ad Summum Pontificem, ut Regium Diadema mitteret Regibus suis, STEPHANO GERISÆ Filio Vngariæ, & MIECISLAO Regi Poloniæ, tamen Legatus Vngariæ impetravit, Nostro denegatum est. Non quod susceptæ Religionis Christianæ zelus non pateret; splendentibus, siquidem gladijs ad medium ex vagina extractis, sub prælectione textûs Evangelici, stare Poloni consueverant; sed quia venationibus, rapinis, ac cædibus mutuis dediti, duri & immanes, contumeliosi & asperi, adversus tenuiores atq; subditos, minùs castè Religionem colere dicerentur, Miechovita lib. 2. cap. 1. Cromerus in vita Miecieslai fol. apud me 50. cum sequ. vel vt Guagvinus in vita eius, seu Miesconis primi, (nam sic etiam vocitabatur MIECISLAUS) quia suspicabantur nondum esse eum perfectum Christianum, vide Dlugossium tom. 1. lib. 2. folio apud me 166. vbi refert, quod Pontifex id fecerit, Angelicâ visione admonitus, quem vide.

Sed OTTO RVFVS, III. ejus nominis Imperator Romanorû, ad visitanda Divi Adalberti Lipsana veniens, quod BOLESLAUS CHRABRI, strato honoris causâ, per septem milliaria à Posnania usq; Gnesnam, panno sericeo, eundem exceperit, ne tanta humanitas careret præmio, BOLESLAVM novo Regis titulo ornat, impo-
nente solenniter diadema Regium Gaudentio Archiepiscopo Gnesnensi, & dicto Lamberto Episcopo Cracoviensi assistente, & ministrante, eumq; honorem sempiternum. Ipsi, & posteris ipsius in Polonia regnaturis jubet. Guagvinus in vita ejusdem BOLESLAI Miechovita libro 2. cap. 4. Cromerus in historia sua lib. 3. in vita ejusdè Regis BOLESLAI CHRABRI fol. apud me 52. & sequenti.

Sed Rixa dicti Miecislai seu Miesconis Vxor, Hezonis Erenfridi Comitis, Palatini Rheni filia, post mortem mariti sui, dum sub tempus Interregni Regnum administraret, & vivente adhuc marito, gravibus & varijs exactionibus institutis, molesta esset, despectui

Ggggg

habens

habens Polonos Teuthones suos in consilium adhibens, verita, ne ex irritatis animis Polonorum, aliquod malum in eam redundaret, consilio fugæ clam inito, Regium Fiscum in quo pretiosæ res multæ, tum duo diademata Regis & Reginae erant, expilavit, & Regno excedens in Saxoniam cum Filio suo Casimiro deportavit. Miechovita *lib: 2. cap: 13.* Guaguinus in vita ejusdem Regis, & Cromerus in historia sua *libro 4. à principio fol: apud me 69.* Videatur, & Długossus. *Tom: 1. lib: 2. fol: apud me 124.* & sequi: ubi plus adjungit, quod Aquilam candidam sibi & universo Regno Poloniae, pro perpetuo largitus est insigni: quam jam pridem Polonos sibi accepisse pro insigni scribit Pastorius *lib: 1. cap. 1.*

Verum has Coronas materiales, quas Rixa, seu Rechlica ex Polonia secum in Germaniam asportaverat HENRICVS Rex Romanorum, instante CASIMIRO, & Legatis Polonorum restituit Polonis: teste Długosso *Tomo 1. lib: 3. fol: apud me, 198.* quem vide, facit & Miechovita, *lib: 2. cap: 14. in illis verbis,* Coronatus est CASIMIRVS coronâ quam retulerat.

Sic etiam Elizabetha Ludovici Regis Mater, insignia Regni, hoc est: coronam, sceptrum & pomum, aurea, in Ungariam asportaverat, verita, ne Poloni mutatâ sententiâ alium in Regem crearent. Sed SIGISMUNDVS Rex Ungariæ, postea Cæsar prædicta insignia, & BOLES LAI CHRABRI gladium, VLADISLAO JAGELLONI dono dedit: Eaq; Rex, Cracoviâ ingrediens; publicè sibi præferri jussit. *Cromerus lib: 17. prope finem.*

Coronæ hæc materiales cum alijs insignibus Regalibus, conservantur in Thesauro Regni Cracoviæ sub clavibus & sigillis, non tantum Thesaurarii Regni, sed aliorum septem Senatorum, hoc est: Castellani & Palatini Cracoviensis, Posnaniensis, Vilnensis, Sandomiriensis, Calissiensis, Trocensis Palatinorum, & nonnisi de consensu omnium ordinum debent extrahi, ut supra scripsimus, & videri potest Constitutio. *Anni 1576. fol: 277.* Quamvis absens ex justa causa, potest clavem suam mittere. Si autem aliquis ex prædictis defunctus fuerit, sigillum & claustrum defuncti, per reliquos aperiri potest. Ibidem & Sczerbicius in Promptuario juris *pag: 2.*

Est autem mos apud Nos, pridie Coronationis novi Regis, funus & sepulturam defuncti Regis præmitti, & Regem novum eidem pompæ funerali adesse. Sic Funus MICHAELIS Regis & CASIMIRI IV. advehi ex Gallia, simul pridie Coronationis JOANNIS III. expeditum fuit. *Anno 1676.*

Notan.

Notandum tamen, quod licet Serenissimus JOANNES III. fuit Electus Anno 1674. & Coronatio ejus eodem Anno pro 24. Julij. fuerit determinata, & in quantum ob pericula Reipub: non posset dicto termino expediri, data est eidem facultas prorogandi terminum ad diem primam Januarij Anni 1675. Sed cum in utroq; termino ob eadem pericula non posset fieri, actus Coronationis pro die 5. Februarij Anni 1676 assignatus est.

Ut sceptrum Regni suscepturus mortalitatis suæ, memor efficiatur, vel ut Maximilianus Fredro, in gestis Henrici Valesij fol. 7. ut Privilegia mortalitatis noscant imperaturi, qui Regnantium cernunt sepulturam ex eadem de se, judicia populi ament, vel revereantur, qualia Funera Antecessores sui tulere ob virtutem, vel vitia &c. Sic & Romæ moris est, dum Summus Pontifex Electus inronizandus ad Ecclesiam Sancti Petri defertur, Prælatus ad id destinatus, accensâ stupâ, in arundine longa suspensâ, & extinctâ, præcedendo Summum Pontificem altâ voce multoties id faciendo, donec Summus Pontifex in Throno fuisset collocatus, hæc verba profert: *Beatissime Pater sic transit gloria mundi.* Cui funebri pompæ mortui Reges, Vexilliferi Palatinatum & Terrarum, cum Vexillis suarum Terrarum tenentur adesse, prout sub ordine *Porzadeł Elekcye* Anni 163. & 1648. & alibi habetur. Ministri autem Curie ad exprimendum majorem dolorem & tristitiam, insignia sua frangunt: ut Mareschalci utriusq; Gentis caduceos suos Mareschalcales, Cancellarij Sigilla in sepulchrum Regis projiciunt, Armigeri hastas frangunt, sceptrum, Palma, Coronam in Altari majori ponunt, ut latè descripsit, *Alexander Guaguinus, describendo Funus Sigismundi Augusti, in vita ejus.*

HENRICVS tamen VALESIVS, licet celeri passu Cracoviam tenderet, ad sepulturam Prædecessoris sui SIGISMVNDI AVGVSTI, solenniter cohonestandam morbo ex incommodis itineris contracto, Albertum Mareschalcum Franciæ, Comitem Radelinarum, submisit teste Guaguino ubi supra, & Maximiliano Fredro.

Sic & CASIMIRVS Magnus, demum post Coronationem novi Regis terræ mandatus est. Anno Domini 1371.

Sic & MICHAEL Rex, vnâ cum JOANNE CASIMIRO Antecessore suo Rege ex Gallia (ubi fatis cesserat) advecto, sepultus est, & hæc pompa funeralis utriusq; Regis peracta est, pridie Coronationis JOANNIS III. Regis. Anno Domini 1676.

Postea Rex coronandus, more consueto pedester, visitat idq; cum processione solenni Rupeculam Casimiritanam, vulgari nomine

Staska dictam ubi S. Stanislaus Episcopus Cracoviensis à Boleslao Rege Poloniæ, Audace nuncupato occisus erat: non ob aliū finem, nisi quod Boleslaus, per scelus, in eo Templo patrarat, novi Reges illud devotā prece expient, rogentq; ut Deus Omnipotens, sanguinis innocenter effusi, pœnam à Rege & à Regno avertere dignetur, exemplo Davidis Regis ob eadem Abneri, 2. Reg. 3. v. 27. Tum ut Reges in principio dominatūs sui, statim ab effusione sanguinis abominationem capiant, nec potestate suā ad oppressionem innocentū abutantur. *Fredro ubi supra fol: 28. Guaguinus ubi supra. Qui Rex ob eadem sancti Præsulis, coronā privatus fuit à GREGORIO ejus nominis Septimo Pontifice. Miechowita lib: 2. cap, 20. & Cromerus lib: 4. in vitā ejusdem Regis, fol: apud me 90. Ad hæc toti Poloniæ sacris interdixit. Et ne in posterum Reges Episcopi inungerent & coronarēt injussu suo. Qui verò socij sceleris Regij fuissent, eos simul & posteros eorum, vsq; ad quartam propaginem, à Sacerdotij, & omnium Magistratuum Ecclesiasticorum functionibus, & emolumentis alienos esse jussit. Ita Cromerus, qui & hoc subjunxit. Fertur etiam à pijs quibusdam hominibus, divinitus revelatum esse Regnum Polonum, in sequenti tempore, in multas partes discerptum iri, quemadmodum corpus S. Stanislai sectum fuisset, itaq; per multum tempus mansurum.*

Regia itaq; dignitas omīssa fuit in Poloniā ducentis & quindecim annis à Temporibus scilicet: Boleslai Audacis, ob quem Pontifex Maximus, Regnum quoq; ipsum execrationibus devinxerat, & demum PRÆMISLAUS Rex creatus anno 1292. alij 1295. solenni ritu inunctus, diadema Regium ab Jacobo Swinka Archiepiscopo Gnesnensi, adstantibus plurimis Episcopis Gnesnæ accepit. *Cromerus libro II. historiæ suæ statim à principio in vita Præmislai ejusdem Regis fol: apud me 264. Idem in libro de Republica & Magistratibus Polonorum. Vide & Miechowitam lib: 2. cap. 20. Pastorius in suo Floro Polonico lib: 2. cap, 15.*

Coronatio Regum olim Gnesnæ peragebatur, sed cum locus minus tutus & aptus esset, à VLADISLAO Rege vulgò LOKIETEK dicto, latiniè cubitali (quod statura ejus vix cubitum excedebat) ut in Ecclesia Cathedrali Cracoviensi perageretur Statutum. *Guaguinus in vita ejusdem Vladislai. Sarnicius fol: 10. & tandem Constitutione Anni 1564. fol: 56. & Naprzod Sc. & Anni 1569. fol: 174. & A temu oboiemu. Anno 1638. fol: 24. cum sequ: sub titulo Koronacya. vide & sub titulo Porzadeł Elecyey Warszawstey Anno 1632. 1648. & alibi.*

Adve.

Adveniente autem die Coronationis, ab omnibus ordinib⁹ & Statibus Regni cōstituto vel prorogato, Serenissimus Rex Electus, splendide indutus à Senatu & Equestri Ordine, solenni processione, ex Palatio solito Regali, ad Ecclesiam Cracoviensem Cathedralē deducitur. Insignia Regalia, hoc est Coronam, sceptrum, Pomum aureum Senatores Seniores, gladium euaginatū Ensiser Regni portant, & Reverendissimo Archiepiscopo Gnesnensi tradunt, quæ in Altari deponuntur. Mareschalci autem caduceos suos Mareschalcales, antequam Rex coronatus non fuerit, sed tantum Electus non sublevatos, sed submissos more ex antiquo deferre debent. teste *Piasccio in suis Annalibus ad Annum 1632. fol. 545.* Rex ab Episcopis duobus senioribus recipitur, exceptus ad Archiepiscopum Gnesnensem deducitur, cui Archiepiscopus facta reverentia, eundem medium inter dictos Dominos Episcopos ponit. Tum Dominus Archiepiscopus juxta præscriptum Pontificaliter ad Coronationem Regis procedit. Et inter alia de manutenendis Pactis Conventis (quæ ipsi prius perleguntur) juramentum (juxta formam superius ultimo loco positam) præstat tacto digitis Evangelio. Et sub tali forma juramentum præstiterunt. SIGISMVDUS III. Anno Domini 1587. fol. 446. sub titulo *Literæ juramenti præstiti.* Item VLADISLAVS IV. Anno Domini 1632. fol. 23. sub titulo *Jurament Nayiasniey Rego Krolá.* Sic & JOANNES CASIMIRVS Anno Domini 1648. fol. 3. sub titulo *Literæ juramenti præstiti.* sic MICHAEL Rex, sic JOANNES III. Anno Domini 1676. fol. 5. sub titulo *literæ juramenti præstiti.* sic & Serenissimus modernus Rex AUGUSTUS II. Anno Domini 1697. fol. 6. sub titulo *literæ juramenti Coronationis.*

De quo juramento taliter præstito, Serenissimi Reges solent dare literas testimoniales, tenoris sequentis.

Inprimis ponitur Titulus Regius, tandem sequitur. *Significamus presentibus literis Nostris universis & singulis. Quia in frequentia magna hominum, in Ecclesia Cathedrali Sancti Venceslai, in Arce Cracoviensi die N. Mensis N. Anni N. verbis conceptis ad sancta Dei Evangelia, tale juramentum, Ordinibus Regni, & M.D.L. præstitimus. Hic ponitur juramentum extensivè. Tandem subjungitur. De quo quidem juramento nostro, à Nobis præstito, ut omnibus quorum interest constaret, Literas hasce Nostras, manu Nostrâ superscripsimus, sigillumq. Regni Nostri appendi jussimus. Actum & datum Cracovia in Conventu felicis Coronationis Nostræ die N. Mensis N. Anni N. Tandem subscribit se Serenissimus Rex.*

Hhhhh

Inter

Inter alias autem ceremonias & hæc est. Quod Rex Oleo sacro in manu dextra ad cubitum, & in scapulis inungitur, ad significandum, quod Deus habere voluit imperantes, ut velut Dij terreni imperent; tum ut subiecta terra veluti suos Deos, seu Vicarios Dei veneretur. *Fredro ubi supra, fol. 250.*

Omnibus solennitatibus peractis, Dominus Archiepiscopus, omnibus benedictionem impertitur, & Dominus Mareschalcus Regni, clara voce exclamat. VIVAT REX N. & populus magno cum favore aliquoties repetit. Dominus autem Thesaurarius Regni, de Throno Regio, nummos missiles in populum erogat, & Serenissimus Rex coronatus ad Palatium deducitur sonantibus tonitruis tormentorum: ibiq; convivium sumptuosum fit.

Sequenti die, horis pomeridianis Rex maxima cum solennitate, & pompâ præferentibus insignia Regalia Senatoribus, equo insidens, ad Forum Civitatis deducitur, & postquam pervenit ad Prætorium Civitatis, illuc descendit, ibidemq; Regio ornatu indutus, pedes, ad solium pulcherrimè, juxta Prætorium factum it; & postquâ confederit in folio, Magistratus in signum subjectionis Urbis, in argentea patina, claves portarum omnium deauratas, præmissa oratione per vnum è medio sui tradit. Quibus Cancellarius, vel vice respondet, Gratiâ Regiam Magistratui declarando, pronuntiandoq; Rotam juramenti, quod universi Consules genuflexi, erectis ad cælum digitis, præstant, & munus peramplum, hoc est mille Ungaricæ, Sacræ Regiæ Majestati offerunt, & claves memoratas recipiunt. Tandem Serenissimus Rex, accepto sceptro & pomo aureo à Dominis Senatoribus, & nudatum vagina ensẽ ab Ensifero Regni, aliquot strenuos, & bene meritos, levi inter scapulas ictu ad ordinem Equitum auratorum adsciscit, & aurata militiâ condonat. Illustrissimus autem Dominus Thesaurarius Regni, uti in solenni ab arce progressu, ita ex Theatro, nummos aureos argenteosq; in populum spargit. Quibus finitis, Serenissimus Rex, solet ad aliquam ædem descendere, ad spectandum ignes festivos, & flammæ fusiles ad aëra tendentes, & postea ad arcem revertitur, tonantibus tormentis, tam in Civitate, quàm ex Arce. *Vide Guaguinũ ubi supra sub titulo. Qualiter Serenissimus Rex Polonia, juxta veterem consuetudinem coronatur.*

Rex nisi liberè, & unanimiter Electus non potest coronari. SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex, *Petricovia Anno Domini, 1550. in Constitutione fol. 3. Herburtus fol. 160. Janussorvius lib. 1. titulo 4. fol. apud me 14.*

Non

Non potest ab alio coronari, quàm ab Archiepiscopo Gnesnensi, etiamsi alius Episcopus Cardinalis fuerit, juxta privilegium, quòd Domino Archiepiscopo Gnesnensi per CASIMIRUM III. Regem Poloniae, A. D. 1451. concessum est tenoris sequentis. Quantum ad Coronationes Regum & Reginarum Poloniae pertinet. Statuimus & decernimus: quòd nullus alius, neq; Dominus Sbigneus Cardinalis, ad huiusmodi Coronationem ipsorum Regum & Reginarum, se de cetero & in perpetuum intromittet, & coronabit, præter Archiepiscopum Gnesnensem pro tempore existentem, circa quas Coronationes præfatus Dominus Sbigneus Cardinalis habitu duntaxat vteretur Cardinalatus, caeremonijs autem uti debet, sicut Episcopus Cracoviensis ab antiquo utebatur, ubi interesse voluerit: quòd in sua libera erit voluntate. Regia Majestas nihilominus aut Reginalis taliter coronanda per Archiepiscopum Gnesnensem, atq; alios Episcopos coronabitur, & coronari debet. *Ianuffovius ubi supra fol. 14.*

Quod Privilegium SIGLSMVNDVS AVGVSTVS approbavit. Anno Domini 1550. in Constitutionibus fol. 3. & refert *Ianuffovius ubi supra fol. 14.* & Nos latius infra dicemus in titulo de Archiepiscopo Gnesnensi.

Non potest coronari, nisi sit Rex Catholicus Romanae Ecclesiae, VLADISLAVS JAGELLO in Privilegio suo, in illis verbis: VLADISLAVS Rex Poloniae &c. Significamus, quòd cum supernae dispensationis provisione, de gentilitatis erroribus ac tenebris ad lucem, & sui nominis agnitionem eduxit misericorditer, & tandem ad Regale dignitatis fastigium exaltavit &c. & *Herburtus fol. 437. Ianuffovius ubi supra titulo 3. lib. 1. fol. 11.* & latius infra sequenti titulo videre licet.

Rex Electus & nondum Coronatus, non potest distribuere Beneficia aut Officia, nisi solum aliqua in futurum promittere, *Piafecki in sua Chronica sub Anno 1632. ad finem, folio apud me 545.*

Non potest ad Conventus particulares Palatinatum, & Terrarum literas mittere, nisi literas privatas, idq; non in negotijs publicis, sed suis privatis, quia Rex Electus non potest functiones Regias exercere, antequam coronetur. *Piafecki ibidem.*

Non possunt Cancellarij quidquam sigillare; nam postquam sigilla Regis defuncti, circa eius funeris celebritatem, à Coronato Rege novo nova demum accipiunt. *Piafecki Ibidem.*

Rex Electus officiosas literas ad Principes externos subscribit, Rex Electus ac sigillo, quo ille utebatur ante Electionem suam, illas signat. *Piafecki ibidem.*

Hhhhh 2

Literæ

Litteræ à Rege Electo, sub titulo Electi Regis extradi solent, & sigillo Camerae muniuntur, Quamvis Serenissimo JOANNI III. Regi concessum erat sigillum Magni Ducatus Lithuaniae, idq; ad ipsam tantum Expeditionem Moschoviticam, ut videre est in Actis Electionis ejusdem. Mandata autem & Citationes ante Coronationem, sub sigillo aliquo Terrestris extraduntur, ut videre est, in Constitutione Anni 1632. sub titulo *Porządok Elekcye Warszawskiej fol. 8. ad finem in illis verbis.* Mandata ac Comitia hæc Coronationis sub titulo Regis Electi, & sub sigillo Iudicij Terrestris debent extradi. Idem. in *Porządku Elekcji Warszawskiej Anno Domini 1649. f. 9.*

Præter juramenta supra posita præstita debet in superabundanti Serenissimus Rex, in Conventu Coronationis suæ confirmare omnia jura, & literas testimoniales manu suâ subscriptas extradere, tenoris sequentis.

Confirmatio Generalis omnium jurium, Privilegiorum, Libertatum, Regni Poloniae & M. D. L.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam.

Quandoquidem in humanis actionibus nihil est tam firmum, & stabile, quod verustate non consenscat, & oblivione deleatur, rectè indagatrix omnium rerum sapientiæ providit, ut aternitatem rerum, monumenta literarum custodiant, & ad sempiternam hominum memoriam usq; transmittant. Proinde Nos STEPHANVS Dei gratiâ Rex Poloniae, & Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kijoviae & Wolyniae, Podlachiae, Livoniae q; necnon Princeps Transylvaniae: manifestum ac testatum, facimus omnibus, quorum interest, tam presentibus, quàm futuris harum notitiam habituris, Ut perpetua grati nostri animi erga Regnum hoc Poloniae, & Magnum Ducatum Lithuaniae, testificatio extaret; & si nihil habeamus ita charum, quod non libenter ipsius ornandi, & amplificandi causâ faciendum Nobis esse putemus: tamen singulari Reipublicae studio provocati, quòd Nos in Regem, sibi Incolae huius Regni elegerint; Nostramq; Personam, inter alios Excellentissimos Principes Orbis Christiani prætulerint: sacrum, diadema Capiti Nostro imponi curarint, omniaq; jura, Privilegia, libertates, prerogativas, & quaecunq; potuerant habere in Patria charissima & Nobilissima, Nobis concediderint, ut ea in manibus Nostris, tanquam in aliquo sacrario reposita, conservemus & tueamur.

mur. Horum tantæ benevolentia & fidei, ut parem animum & gratiam referamus, testemurq; in perpetuum, omnia Nobis præ incolumitate & splendore huius Regni esse & fore semper inferiora, siquidem ex Patria Nostra, omnia quæ Nobis aliquando chara existerunt, huc intulimus, commodaq; huius Regni Nobilissimi, commodis Nostris antetulimus, quod à nobis, & grati animi memoriâ & Officium Nostrum Regium, & utilitas Regni, consuetudoq; Antecessorum Nostrorum Divorum Poloniae Regum, & Magnorum Ducum Lithvania exoscere videbatur, spontè ac liberè, maturaq; deliberatione super his debitâ, omnia Privilegiâ, donationes, inscriptiones, advitalitates, libertates, prærogativas, immunitates, tam Regni, quàm Magni Ducatus, quàm Terrarum earundem communes, ipsis conjunctim, aut separatim concessas, quàm privatarum, Personarum cuiuscunq; Status & conditionis, sexus existentium, Civitatum, Oppidorum, & locorum quoruncunq; privatas, Ecclesiasticas, & Sæculares, cuiuscunq; generis, per Antecessores Nostros Regni Poloniae, ac Magni Ducatus Lithuaniae, Terrarumq; ijs coniunctarum Reges, Principes, Duces ac Dominos, tam in toto, quàm in parte, præsertim verò, CASIMIRVM Magnū, LVDOVICVM LOIS nuncupatum, VLADISLAVM II. JAGELLONEM dictum, Fratresq; ejus, VITHOLDVM & SIGISMUNDVM, Magnos Duces Lith: VLADISLAVM III. CASIMIRVM III. JAGELLONIS filios, JOANNEM ALBERTVM, ALEXANDRVN, SIGISMVNDVM I. SIGISMVNDVM II. AVGVSVN, ac HENRICVM (& sic usq; ad ultimum Prædecessorem suum) Reges Poloniae, & Magnos Duces Lithuaniae, ac etiam per Magistros Prussiae, Archiepiscopos, Episcopos, Magistros, Præceptores, Livoniae Duces, Principes, ac Dominos Terrarum Russiae, Masovia, justè & legitimè emanatas & concessas, ac juri communi utriusq; Gentis non contrarias, ac item jura, leges, Statuta, Constitutiones, Ordinationes, libertates, ac immunitates, in Conventibus Regni quibuslibet, legitimè sancitas, nominatim autem libertates & leges in Conventu Electionis HENRICI Regis latis, ac quæ in Conventu Andreevienti, vel Coronationis Nostræ sancitas, & Nobis exhibitas (*in confirmatione autem Serenissimi Regis moderni taliter habetur*) ac in Conventu Andreevienti, & Coronatione Regis STEPHANI, Constitutionesq; in Coronatione Serenissimi SIGISMVNDI III. laudatas, ac deniq; leges & Constitutiones in præsentem Conventum sancitas, aut quæ adhuc sancientur, & Nobis exhibebuntur, ita tamen, ut nec Specialitas generalitati, nec genera-

litas specialitati deroget. Tum etiam conditiones per Oratores Nostros cum Ordinibus pactas & conventas, & à Nobis approbatas. Quorum omnium præmissorum tenores, tanti esse volumus, ac si in hisce literis de verbo ad verbum insertæ sint, in omnibus earum articulis, punctis, clausulis, conditionibus, firmiter, inconcussè, inviolabiliter, tenere, observare & implere, & exequi, ac omnibus & singulis ex ijs satisfacere cum effectu, & teneri, observari & exequi facere (*in confirmatione autem moderni Serenissimi Regis sic habetur* Tum etiam conditiones cum Ordinibus sancitas, in omnibus eorum articulis, punctis, clausulis, conditionibus, approbandas, roborandas, duximus, approbamusq; roboramus, confirmamus per præsentis literas Nostras, decernentes illas & illa omnia, quæ superius commemorata sunt perpetuæ indubiæ, ac inviolabilis firmitatis robur obtinere debere, recipimus, spondemus, & Regio verbo Nostro pollicemur, illas in prædictis earum punctis, articulis, clausulis, conditionibus, firmiter, inconcussè, inviolabiliter tenere, observare, implere & exequi, ac omnibus & singulis ex ijs satisfacere cum effectu, & teneri, observari, & exequi facere) Item pollicemur, recipimus ac spondemus, quod omnia per hostes finitimos injustè à Regno, Magnaq; Ducatu Lithvaniæ, & Dominijs earundem, quocunq; modo occupata, vel bello, vel quovis alio modo distracta, ad proprietatem & unionem ejusdem Regni, & Magni Ducatus Lithvaniæ, tum Provinciarum ijs annexarum, aggregabimus. Neq; fines Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ & Dominiorum nostrorum minuemus, sed pro viribus nostris proferemus & dilatabimus. Quod si aliquid contra libertates, immunitates, jura & Privilegia prædicti Regni, & M.D.L. ac cæterarum Provinciarum ijs annexarum fecerimus, non servantes (quod absit) aliquid illorum in toto vel in parte, id totum irritum, & inane nulliusq; momenti fore decernimus & pronuntiamus. Quod verò supra hisce literis Privilegia, libertates, Ecclesiasticas, cum cæteris confirmavimus, id nihil articulo, juramenti derogare volumus; videlicet: pacem & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebimur, & manutenebimus &c. quem inconcussè, firmiter, & inviolabiliter, ac cum effectu Nos observaturos promittimus ac spondemus. (*in confirmatione autem Serenissimi moderni Regis AVGVSTI II. sic habetur:* Quod verò supra hisce literis Privilegia, libertates Ecclesiasticas cum cæteris confirmaverimus, in juramento Nostro Ecclesias Catholicas Romanas nominaverimus, id nihilominus Ecclesiis Græcis, & Privilegijs earundem obesse debet,

bet, imò eadem in suo robore conservamus, nec non articulo & juramento huic nequaquam derogare volumus, quòd videlicet pacem, & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebimur, & manutenebimus, quam in concussè, firmiter, ac inviolabiliter, & cū effectu Nos observaturos promittimus, ac spondemus. Jura quoq; Prussiae, specialiter verò Indigenatùs in omnibus manutenebimus, & in suo robore conservabimus: vacantiaq; omnes in Terris praedictis juxta tenorem jurium Terrarum praedictarum, & Constitutionem *Anni 1647.* Indigenis Terrarum Prussiae conferemus, & articulum de distribuendis vacantijs, Pactis Conventis, felicitis Electionis JOANNIS CASIMIRI insertum, speciali juri Terrarum Prussiae derogare non debere declaramus, dantes insuper potestatem Cancellario, & Vice-Cancellario Regni Poloniae, & has literas confirmationis generalis jurium, Privilegiorum & Libertatum Regni, & M. D. L. ac Terrarum ijs annexarum, cum confirmatione defacto, articulorum & Legum, quae ante Coronationem Nostram Andreeviae, vel Cracoviae lancita sunt (*sed praedicta verba: cum confirmatione defacto &c. in confirmatione Serenissimi Regis moderni omissa sunt*) authenticè sub sigillo nostro Regio (*in confirmatione autem Serenissimi Regis moderni habetur sub Regni sigillo*) Ordinibus, Terris ac subditis nostris, qui eam requirent, non expectato alio mandato nostro, vterq; vel alter eorum extradat, non obstante vlla exceptione, seu alio quovis in contrarium mandato (*sed in confirmatione Serenissimi Regis moderni haec verba: non obstante vlla exceptione &c. omissa sunt*) In cujus rei fidem literas hasce manu nostra subscripsimus. Sigillum nostrum Regium. (*in confirmatione autem Serenissimi Regis moderni, sigillumq; Regni*) ijs appendi jussimus, Datum Cracoviae in Conventu *in confirmatione Serenissimi Regis moderni.* In Comitibus) felicitis Coronationis Nostrae die N. Mensis N. Anno Domini N. Regni nostri Anno primo. Praesentibus Reverendissimis, Reverendis, Illustribus, Magnificis, Venerabilibus, Generosis, Nobilibus, ac Spectabilibus N.N.N.

Similis confirmatio generalis jurium à SIGISMUNDO III. in volumine Constitutionum fol. 447. mutata alijs verbis Arenga tenoris sequentis. In nomine Domini Amen. Ea est rerum & actionum humanarum conditio, ut nihil firmum, nihil diuturnum propter brevem, & incertam vitam hominum, & tot plerumq; intercurrentes rerum vicissitudines in se contineant, facileq; & brevi temporis momento, omnia in oblivionem veniant; nisi quòd vnum generi

humano divinitus planè ad conservandam rerum memoriam, beneficium tributum est, literæ nimirum & scriptura adhibeatur. Quibus rebus, cum ea, quæ non præsentis tantum ætatis, sed posteritatis etiam memoriam requirunt, optimè conservari, & perpetuitati quodammodo consecrari consueverint.

Nos etiam SIGISMUNDVS III, Dei gratiâ Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithvaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ &c. Cupientes præsentis negotij, perpetuam, & nunquam intermorituram memoriam extare, literis hisce Nostris, vniuersis & singulis, tam ævi præsentis, quam futuri, quorum interest, vel intererit, significamus. Quod quemadmodum inclytis Regni Poloniæ, & M. D. L. ac cæterarum illis adjunctarum Provinciarum Ordinibus, nihil nos non debere fatemur, & agnoscimus, cum ob acceptam ab ijs materni sanguinis originem; tum quod pro singulari erga Nos, & Familiam Iagellonicam, à qua maternum genus ducimus, studio, Nos præ cæteris omnibus magni nominis competitoribus, Regem esse suum voluerint, crearintq; sententijs ac suffragijs liberis, & deniq; sacro diademate imposito consecrârint, & constituerint, itaq; ad commodum & emolumentum Ordinum eorundem, quæ ad conservationem libertatum ipsorum, vniuersaq; adeo Reipublicæ status pertinent, maxima Nobis curæ esse debere intelligimus. Et cum eam illi de Nobis opinionem conceperint, vt se, vitam, fortunaq;, & quæ omnibus opib⁹ pretiosiores sunt libertates suas, prærogatiuaq; & immunitates, atq; charissima quæq; fidei & patrocinio nostro, rectissimè se commissuros esse existimârint, dâda nobis est opera, vt huic conceptæ eorû de nobis opinioni respondeamus: quod vt re ipsa facere, eorumq; libertates atq; iura, perpetuò sanctè & inuolabiliter conservare in animû induximus; ita perpetuum quoq; ejus rei monumentum extare volentes, nostra spontè, & animo deliberato, secutiq; morem & consuetudinem, Dominorum Antecessorum nostrorum Poloniæ Regum, & Magnorum Ducum Lithvaniæ, omnia Privilegia, donationes, inscriptiones, ad vitalitates, libertates, prærogativas, ac immunitates Regni Poloniæ, & M. D. L. Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Kijoviæ, Volhiniæ, Podlachiæ, Livoniæq;, ac aliarum Provinciarum ijs annexarum, conjunctim, aut separatim ipsis concessas, Ecclesiasticas & Sæculares, tam publicarum, quam privatarum personarum cuiuscunq; Statûs, conditionis, atq; lexûs existentium, Civitatumq; & locorum quorumcunq; per Antecessores nostros Reges Poloniæ, & Magnos Duces Lithvaniæ, ac Terrarum ijs conjunctarum, Reges, Princi-

Principes, Duces, ac Dominos, tam in toto, quàm in parte, præfertim verò, CASIMIRVM Magnum, LVDOVICVM LOIS nuncupatum, VLADISLAVM II. JAGELLONEM dictum, Fratresq; ejus, VITHOLDVM & SIGISMUNDVM, Magnos Duces Lith: VLADISLAVM III. CASIMIRVM III. JAGELLONIS filios, JOANNEM ALBERTVM, ALEXANDRVN, SIGISMVNDVM I. SIGISMVNDVM II. AVGVSTVM, HENRICVM ac STEPHANVM (& sic ad ultimum Regem demortuum ponitur,) Reges Poloniae, & Magnos Duces Lithvaniae, ac etiam per Magistros Prussiae, atq; Archiepiscopos, Episcopos, Magistros, Præceptores antiquos Livoniae, novissimè verò post recuperatam Livoniam per Regem STEPHANVM, necnon Duces, Principes, ac Dominos Terrarum Russiae, & Masovia, justè & legitimè concessas & emanatas, ac juri cōmuni utriusq; Gentis non contrarias. Item jura, leges, Statuta, Constitutiones, judicia Tribunalis ultimæ instantiæ, ac decreta, libertates, & immunitates, in Conventibus Regni Generalibus quibuslibet, ordinationesq; latas atq; sancitas, nominatim autem libertates & leges in Conventu Electionis HENRICI Regis, ac in Conventu Andravienfi, & in Coronatione Regis STEPHANI, Constitutionemq; de judicijs Tribunalis Regni in Conventu Varfaviensi, ac deniq; leges & Constitutiones, in præsentī Conventu Coronationis Nostræ sancitas, aut quæ adhuc sancientur, & Nobis exhibebuntur: ita tamen, ut nec specialitas generalitati, nec generalitas specialitati deroget. Tum etiam conditiones per Oratores nostros, ac Serenissimi Parentis Nostri JOANNIS III. Dei gratiæ Sueciæ Regis &c. cum ordinibus constitutas, ac à Nobis approbatas, juxta literarum Nostrarum, de iisdem conditionibus, circa Coronationem nostram concessarum tenorem (quorum omnium præmissorum tenores tanti esse volumus, ac si hisce literis de verbo ad verbum insertæ sint) in omnibus earum articulis, punctis, clausulis, conditionibus, approbandas, roborandas, & confirmandas esse duximus, approbamusq; roboramus, confirmamus, per præsentēs literas Nostras, decernentes illas & illa omnia, quæ superius commemorata sunt perpetuæ indubiæ, ac inviolabilis firmitatis robur obtinere debere, recipimusq; spondemus, & Regio verbo Nostro pollicemur, illas in prædictis earum punctis, articulis, clausulis, conditionibus, firmiter, inconcussè, inviolabiliter tenere, observare, implere & exequi, ac omnibus (& singulis ex ijs satisfacere cum effectu, & teneri, observari, & exequi facere) Item pollicemur, recipimus ac spondemus.

Kkkkk

Quod

Quod omnia per hostes finitimos injustè à Regno, Magnoq; Ducatu Lithvaniæ, & Dominijs earundem, quocunq; modo occupata, vel bello, vel quovis alio modo distracta, ad proprietatem & unionem ejusdem Regni Poloniæ, Magniq; Ducatus Lithvaniæ aggregabimus. Neq; fines Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ minuemus, sed pro viribus nostris proferemus & dilatabimus. Quod si aliquid contra libertates, immunitates, jura, Privilegia Regni, & M. D. Lith: ac cæterarum Provinciarum ijs annexarum fecerimus, non servantes (quod absit) aliquid illorum in toto vel in parte, id totum irritum, & inane nulliusq; momenti fore decernimus, & pronuntiamus. Quod verò supra hisce literis Privilegia, libertates, Ecclesiasticas, cum cæteris confirmavimus, id nihil articulo huic juramenti derogare volumus; quod videlicet pacem, & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuebimur, & manutenebimus &c. quam inconcussè, firmiter, & inviolabiliter, ac cum effectu Nos observaturos promittimus & spondemus, Dantes insuper potestatem Cancellario, & Vice-cancellario Regni, vt has literas confirmationis Generalis jurium, Privilegiorum, & libertatum Regni, & Magni Ducatus Lithvaniæ, ac Terrarum ijs annexarum, authenticè sub sigillo Regni, Ordinibus, Terris, ac subditis Nostris, qui eas requirerent, non expectato alio mandato nostro, vterq; vel alter illorum extradant. In cuius rei fidem, literas hasce manu nostrâ subscripsimus, figillumq; Regni ijs appendi iussimus. Datum Cracoviæ in Conventu Coronationis nostræ die octavâ Mensis Ianuarij Anno Domini 1588. Regni nostri Anno primo. Præsentibus Reverendissimis, Reverendis, Illustribus, Magnificis, Generosis & Venerabilibus, ac Nobilibus Stanislao Karnkowski, Dei gratiâ Archiepiscopo Gnesnensi, Legato Nato, & Regni nostri Primate. Deinde alij Episcopi, Senatores, Officiales, Castellani, Capitanes &c. & alij tunc præsentis de nominibus & cognominibus connotantur, & in fine additur, & alijs multis Officialibus & Aulicis nostris, Terrarum verò Nuntijs, omnibus ad præsentem Conventum congregatis.

SIGISMUNDVS Rex Poloniæ.

(S. L.)

Sic VLADISLAVS IV. confirmavit Anno Domini 1633. vt in Constitutione ejusdem Anni fol. 5. Sic JOANNES CASIMIRVS Anno 1648 itidem fol. 5. Sic MICHAEL Rex. sic JOANNES III.

Anno

Anno Domini 1676. fol. 7. Anno 1697 fol. 8. sub diversis Aringis, ut videre licet. sic & HENRICVS VALESIVS 1574. fol. 227.

Acta quoq; cuiuslibet Interregni in Comitibus Coronationis Regiæ solent approbari. Sic STEPHANVS Rex. Anno Domini 1576. fol. 295. Sic VLADISLAVS IV. Anno Domini 1633. fol. 12. Sic IOANNES CASIMIRVS Anno Domini 1649. fol. 12. Sic MICHAEL Rex. Anno Domini 1670. fol. 12. Sic IOANNES III. Anno Domini 1676. fol. 12.

Post Coronationem peractam extraduntur etiam Literæ authenticæ, denuntiantes Coronationem Regis, sub titulo Regis Coronati cum subscriptione Cancellarij tenoris sequentis.

DENUNTIATIO

Regis Coronati,

AUGUSTI SECUNDI.

AVGVSTVS Dei gratiâ Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Kijoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviaq; &c. necnon hæreditarius Dux Saxoniae, & Princeps Elector.

OMnibus in universum Regni nostri Ducibus, Principibus, Comitibus, Baronibus, Spiritualibus & Sæcularibus, Archiepiscopis, Palatinis, Castellanis, Capitaneis, Dignitarijs, Officialibus, Iudicibus, ac eorum vicesgerentibus, tum Proconsulibus, Consulibus, & quibusvis alijs Regni Nostri Magistratibus, aut eorum Locumtenentibus, cæterisq; alijs, cuiuscunq; conditionis hominibus, ad quorum notitiam hæ nostræ literæ pervenerint, sincerè & fideliter nobis dilectis, gratiam nostram Regiam. Sincerè & fideliter nobis dilecti. Admirandam Dei Ter Optimi Maximi, in cuius manu sunt omnia jura Regnorum, nunquam cessaturi confitemur, adoramusq; bonitatem, dum Amplissimis liberrimisq; Inclyti hujus Regni Gentibus, post fata divæ memoriæ Serenissimi ac Potentissimi JOANNIS III. Domini Regis sui immediati, dignissimi per fortitudinis rectorumq; magnitudinem immortalis vitæ, luctantibus in campo Electorali de eligendo, renuntiandoq; Rege, digito Paternæ dexteræ

Kkkkk 2

Per-

Personam nostram, tam remotam ab omni contractu ambitionis, quàm contentam Paternis suis, hæreditarijsq; ditionibus, ostenderit ac exhibuerit. Valido itaq; & præpotenti ejusdem Divinæ voluntatis nutui nequaquam refragari posse censentes: posteaquam collatis in Nos pronis universorum Serenissimæ huius Reipub: Statuum, ac Ordinum studijs, liberisq; suffragijs, ac publico applausu in Regem more, ac instituto Majorum in Comitijs Electionis ad Varsoviam, primum *die vigesima sexta*, demum postridie, *die vigesima septima Mensis Iunij Anni præsentis*, concursu viritum ac militanter, Terrarum, districtuum, & Palatinatum feliciter Electi, proclamati, ac repetitis vocibus renuntiati essemus, mox præstito inibidem pro Nobis absentibus, per Plenipotentiarium Nostrum, super articulos Pactorum Conventorum, in Ecclesia Collegiata Divi Ioannis Baptistæ, solenni jurejurando demum eodem à Nobismet ipsis, in limitibus Regni in *Villa Pietary* in Ecclesia ejusdem Parochialis, vñà cum Professione Fidei sanctæ Romanæ Catholicæ repetito, per solennem ac honorificam Legationem publicum Electionis decretum, ac instrumentum accepissemus, reliquum Nobis superfuit, vt ad præfixum Inaugurationis felicisq; Coronationis Nostræ tēpus iisdem invitantibus Oratorib⁹ Cracoviam, iter maturaremus, vbi de more solenni, pridie ante actum felicis Coronationis, persolutis iustis Serenissimo Prædecessori nostro, postridiē nempe in die Dominico, qui erat *decimus quintus Mensis Septembris* in Basilica Divi Stanislai, Arcis Nostræ Cracoviensis præmisso, & præstito prius ante Altare majus, ex concepta formula de servandis & manutenendis juribus, Privilegijs, libertatibus, Ecclesiasticis & Sæcularibus, privatis & publicis, Regni & Magni Ducatus Lithuaniae juramento; sacro Oleo vñcti, & Regio diademate, quo Reges Poloniae ab antiquissimo tempore coronari solent, ritu Catholico Romano, adstante & inspectante Senatu, Terrarumq; Nuntijs, ac pluribus Dignitarijs, Officialibus, & Incolis Regni, & *M. D. L.* Exterorumq; Principum Legatis, insigniti, coronati sumus. Quā quidem Coronatione, & inauguratione nostrā rite ac legitimè peractā, jam quod nobis & Reipub: vniverſoq; Orbi Christiano faustum ac salutare sit. Deo auspice Gubernacula Regni capessivimus, & nos regimini populorum divinitus tradito accinximus, recepto jam à præsentibus Dominis Senatoribus, alijsq; Dignitarijs & Officialibus Regni, & *M. D. L.* tum & Civitate Cracoviensi, compluribusq; alijs fidelitatis juramento. Quod ad notitiā omnium & singulorum deducendo, sinceritates & fidelitates Ve-

stras

stras quarum interest, hortamur, illisq; mandamus, vt hanc inaugurationem nostram, libertatumq; & iurium factam à nobis confirmationem, publicè in Civitatibus, Oppidis, Parochijs & Villis diebus forensibus, aut solennioribus per Præcones, literarumq; harum in locis publicis affixionem, denuntiari, ac publicari, & in Acta publica referri curent & faciant, Quod autem reliquum est, sinceritates & Fidelitates Vestre intermissa Interregni tempore officia, ac munera sua, præstito quàmprimùm juramento reassumant: Iudicia tam Terrestria, quàm Castrensia Capitanealia Causarum tam judicialium, quàm Officiorum Tribunalis itidem Regni ordinaria, ac etiam Civilia, & alia quælibet autoritate & sub Nomine Nostro ac titulo exerceant, omniaq; ea quæ vel de præscripto legum, vel de more & consuetudine ad illarum officia pertinent, iam facere incipiant & exequantur, dentq; operam, ne jus & iustitia, quæ Regnorum summa præsidia sunt & firmamenta, diutius intermissa jaceant, atq; negligentur, pro gratia Nostra, Officiorumq; suorum debito. Datum Cracoviz in Comitijs felicis Coronationis Nostræ die 15. Mensis Septembris Anno Domini 1697. Regni vero nostri primo.

(L.S.)

Georgius Albrachtus Donhoff, Episcopus
Præmisiensis, Supremus Regni Cancellarius.
Ad mandatum Sacre Regiæ Majest: mpp:

TITVLVS VNDECIMVS

De Persona Regis.

PRIMARIA & principalis qualitas Regis est, vt sit Catholicus, hoc est Romanæ Orthodoxæ Religionis. Id iura & Privilegia VLADISLAI JAGELLONIS comprobant. Ianusso-
vius fol: 11. & fol: 107. & exempla à MIECISLAO Rege primo Catholico Regni Poloniæ edocent, à quo id continuò servatum est. Et in Pactis Conventis Anno Domini 1669. Rex Catholicus: idq; vt actu sit ante Electionem & nominationem.

Idem in Pactis Conventis cum Serenissimo JOANNE III. Et in Pactis Conventis Serenissimi moderni Regis FRIDERICI AVGVSTI. Ratioq; ipsa dictat, vt in Catholico Regno, Rex Catholicus præsit; Nam Princeps est regula morum, & Religionis propugnaculum.

L IIII

Item

Item debet pietatem amare. Ianussovius fol: 12. § 107. idq; ex Privilegio VLADISLAI JACELLONIS in unione Magni Ducatus Lithuaniae in illis verbis: Debitores sumus spiritualis alimonia, salutaria illis pocula ministrare: quibus praesidentes, temporalium commodorum praestamus suffragia: ut quos ad corporis necessitatem sustentamus, salutis etiam ipsis, quantum Nostra sufficit fragilitas, ministeria porrigamus: ne dum temporalibus insistimus profectibus, vitae commoda negligere videamur. Et unde dona benedictionis § bravium expectamus sempiternum, inde vitae detrimenta sentiamus: § premijs destituti adeptatis, nulla laboris nostri commoda consequamur. Expedit perquirere, § debitam attentare ratione, ut dum hominibus impertimur carnis beneficia, meditemur, qualiter ipsis caelestia praebeamus alimenta, § quos in hoc saeculo transitorijs rerum condimus copijs, illis viam aeternae beatitudinis demonstramus: quatenus § hic Nostrae munificentiae cognoscant praesidia, § tandem futura gloria compendia, per exercitia directionis nostrae apprehendant, in omnium Salvatore. hucusq; verba JACELLONIS. Nec audiendus est Machiavellus in libro suo de Principe, dum inquit: Principem ut citius decipiat, & statum suum conservet, timorem & devotionem Divini Numinis simulare debet, licet nec DEUM amet, nec timeat: Nam Principes multa dissimulare cogantur; (nescit enim regnare, qui nescit dissimulare, quod effatum LUDOVICVS Galliae Rex semper in ore habuit, & praeter haec verba, nulla alia Latina filium suum Carolum scire volebat, teste Mieszkowski in libro suo intitulato. Polonus Iurepolitus fol: 77. sed circa Religionem simulatio, nefas est execrandum.

Item iustitiae amans. Ita CASIMIRVS III. Rex, Petricoviae his verbis. Ad hoc Nos Omnipotens DEVS, Author iustitiae, dispensator aequitatis, Reipub: pro sua voluntate Directores Regni fastigio, licet immeritos voluit sublimare, ut ipsam prosequamur iustitiam, aequitatem sectemur, § in ipso Regno Rempublicam dirigamus. Ita refert Ianussovius fol: 12. Et CASIMIRVS Cracoviae Anno Domini 1369. referente Herburto sub verbo Rex fol: 399. sic dicebat: summum bonum in vita est iustitiam colere, § unicuique quod suum est tribuere. Etenim dignitas Regia per iniustitiae culpam profanatur. ALBERTVS Rex Petricoviae Anno Domini 1496. referente Herburto, ubi supra fol: 398.

Item prudens & circumspectus ut sit. Sic CASIMIRVS III. Rex effatum dedit. Circumspecti Principis est, ex praeeritis habere memoriam § intentae considerationis oculum ad futura, § tandem ad singula salubri dispositione dirigere. refert Ianussovius fol: 12. Hinc pruden-

is Regis est, offensas suas dissimulare, & quasi eas vlcisci non possit, eas negligere ac injurias sibi factas esse, nescire. *Mieszkowski ubi supra fol: 74.*

Quanta autem potestas sit Regis Poloniae in largitionibus faciendis, & iustitia distributiva, refert *Piascecki in sua chronica, fol. 58. cum sequ:*

Sed tandem maluerunt accedere ad Poloniam Rempub: ut quam scirent moderatissimo stare colligatam imperio. In illa enim praest Rex summo contentus dignitatis gradu, & censu fisci sui à primordijs Regni praefinito, quem minuire, vel augere prohibetur. Ac ille abunde ad omnes sumptus Aulae Regiae perquam magnifico splendori cuiusvis opulentissimi in Europa Regis aequales sufficit, & ad munificentiam quantumvis excelsi animi Principe dignam. Nec aliunde nisi ex isto censu fisci proprii Rex Poloniae liberalitatem exercet pene profusam in tantum; ut in tam vasto Imperio & populorum multitudine, paucissimi sint ex Nobilioribus, & militaribus melioris notae, qui non participant ex gratia Regis aliqua emolumenta Fisci Regij, & plerumque tam ampla, ut inde opes non mediocres comparent. Integras enim Fisci sui Praefecturas Civitatum, & possessiones opulentissimas, cum earum fructibus universis Rex concedit, & saepe vni plures: ut non rari sint, qui plusquam ducenta millia nummorum aureorum (florenorum usitato nomine) in annuis fructibus, dum vivunt, ex huiusmodi donationibus Regijs percipiunt, ac etiam ad haeredes usum fructum earundem, Rege consentiente, transmittunt. Et plurimi tenuiores, tali beneficiâ Regiâ succrescunt, ac stirpem suam provehunt in amplitudinem divitiarum parem locupletissimis quibusque in eo Regno Proceribus, nempe talibus, quales etiam in Republica Romana cum Crasso divites censerî potuissent; ut qui legiones ex censu proprio alere valent, atque alunt. Nec tamen exhaustitur huiusmodi largitionibus Regiae munificentiae Thesaurus, imò & materiam ac vires inde acquirit ad usum continuum: Et tanto enim Regionum beneficiariorum numero, in dies aliqui decedunt, & ab illis ad Fiscum Regionum recurrentia Bona, iterum Rex alijs benemeritis distribuit; ad minimumque ducenta millia annui census occurrunt, quae Rex in annos singulos & huiusmodi munerum suorum, privatorum circuitu prout voluerit dispensat.

In publicis etiam functionibus omnino ut Rex apum, nonnisi mella suis subditis exhibet. Ille enim supremus meritorum cu-

jusq; & virtutum arbiter, omnes in Republica Magistratum, Officiorum titulos, (qui sunt plurimi ac innumeri) potestatis eminentia sublimes, solus confert.

Ecclesiastici quoq; Episcopatus, qui in illo Regno sunt opulentiores, Abbacias, & alios dignitatum in Ecclesijs Pontificalibus potiores gradus, nonnisi favore Regis adeunt. Et in eo Regiæ autoritatis nervus consistit. Studia enim eorum quos Rex promover, sibi mancipat; & aliorum, qui illos honores appetunt, ad obsequium suum allicit. Ac ita non vi, sed lento, suaviq; flexu animos omnium ad partes suas inclinat. Aculeo prorsus caret, nam in vitam, aut personam, & facultates Nobilium, potestatem nullam habet, & etiam manifestè delinquentem, præter paucissimos recentis criminis casus, vel nisi jure convictum detinere, vel carceri tradere non potest. Sed omnis potestas de criminibus cognoscendi, aut pro eis pœnas irrogandi, vel controversias Civiles discernendi, residet penes ludices in quavis Provincia ad hoc ipsum destinatos: qui etiam ne metas excedant justitiæ, severioribus legibus sunt circumscripti. Atrociora tantum crimina & causas quasdam graviores in Comitibus Generalibus Regni Rex cognoscit, sed nonnisi ex sententia Senatorum, decernit. Tributa nulla imponere valet Rex, nisi quæ Ordines Regni unanimi consensu concedunt, & ex eis collectis in Regis privatum commodum nihil cedit, verum per Quæstores publicos, ad usum ad quem sunt instituta applicantur. Atq; in tali æquilibrium pender Respublica Polona, quisq; in ea perfectâ libertate gaudet, ab omni potestatis vi securus, & ab omni subiectionis onere vivit immunis; legibus tantum, ne alteri inferat injuriam coarctatus Rex adest armis & opibus potens, à quo subditi meritorum præmia percipiunt, sed offendi non possunt, retinet tamen eos in officio & obsequio suo, non metu, sed honorum beneficiorumq; distributione, & supremæ autoritatis majestate moderatur consilia gubernationis publica, ac continet concordēs Ordines universos. *Hucusq; Piaſecci.*

Simile quid Konarscius Episcopus Posnan: Primas Legationis ad HENRICVM VALESIVM, in sermone suo ad Eum habito protulit; ut refert Fredro ubi supra fol: 97. Audio nonnullos vocitantes, qui Regum Polonorum Majestatem, intra Venetiarum Ducis occludunt, autoritatem, nihil de eo Principe loquar, nostra qualiter se habeant, audi. Iura Majestatis sunt: Leges populo dare, bellum indicare, Legatos mittere & accipere, tum Comitia indicare, monetam-
cude

145 *Ianufforvius fol. 302.* Non tamen illæ possessiones debent esse fictæ: SIGISMUNDVS *Petricovia Anno Domini 1538. his verbis.* Ad evitandas verò fictiones, quæ de possessione habenda evenire solent, statuimus deinceps observandum: Quod dignitates, Capitaneatus, & alta omnia officia Terrarum, non alijs conferri possint, & debeant, nisi illis, qui antehac haberent non fictam aut coloratam, sed realem, veramq; bonorum hæreditariorum possessionem in illa Terra, in qua Dignitates vel Capitaneatus vacaverint: si ad alia assequenda habilis esse voluerit. *Herburtus d. fol. 143. Ianufforvius fol. 301.* Et SIGISMUNDVS AVGVSTVS, *Petricovia Anno Domini 1562. sic statuit, ut videre est apud Ianufforvium fol. 301.* Cum antiqua statuta sufficienter docent, ut quilibet Dignitarius & Officialis sit in illa Terra possessionatus, in qua dignitatem obtinet. sed quia sæpe dubia circa hoc exoriebantur, & multi homines stricte id sumebant, volendo ut isti Dignitarij & Officiales non in Terra, sed in Districtu sint possessionati. Itaq; declarando Statuta super hoc ab Antecessoribus Nostri facta, statuimus, ut quilibet Dignitarius & Officialis, in suo Palatinatu veram & non fictam possessionem habeat, & præterea talem in qua possit habitare, & possessio talis debet intelligi in circumferentia illius Palatinatus, non in Districtu. Excipiendo Ruffiæ, Masoviæ & Ravæ Palatinatus, & Terram Vielunensem juxta Privilegium CASIMIRI Regis, qui ob ingentem latitudinem suam multas Terras in se includunt, & ejusmodi Terræ separatos Iudices suos Terrestres & alios Officiales habent. In his itaq; Palatinatibus superius nominatis ita statuimus, ut quilibet Officialis Terrestris non jam in Palatinatu, sed in illa Terra, quæ Iudicium suum Terrestre habet, sit possessionatus, excipiendo in hoc Palatinos, qui in qualibet Terra illius Palatinatus habebunt possessionem, pro bona & sufficienti possessione debet haberi.

Idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS *Varsavia Anno 1563. de possessionibus Dignitatorum sic statuit:* Et hoc diligenter addendo ad articulum de possessione Dignitatorum & Officialium, Terrestrium quod si aliquis dignitatem, vel officium aliquod apud Nos impetraverit, & obtinuerit, non habendo in illo Districtu, vel Terra talem possessionem propriam & liberam, in qua ante juxta conditionem suam permanebat vel manere poterat, non fictam, & quam non illo tempore acquisivit, quo officium vel dignitas vacabat, sed antea possessionatam, non recenter inscriptam. Talis quilibet à quocunq; citatus toties quoties ad quodcunq; Iudicium, aut Officium Terræ illius, in

in qua officium aut dignitatem obtinuit, aut ad Comititia Generalia, poenam ducentarum marcarum luere debet, quam in primo termino uti peremptorio, non recedendo à iudicio reponere debet Actori, & dignitatem vel officium in instanti dimittere, remota omni appellatione. Quod statutum debet extendi ad modernos etiam Dignitarios aut Officiales, qui nullam possessionem habent. Ita refert Ianussorvius fol: 302.

Non potest quoq; Rex Castra & Tenutas alienigenis, sed Polonis Nobilibus possessionatis conferre. Ita SIGISMUNDVS Petricovia Anno 1538: his verbis: Nulli deinceps æviterno tempore alienigenæ, aliqua Castra & Dignitates Regni concedemus, neq; Successores Nostri concedent. Et quicumq; contra præsentem Constitutionem aliquod officium seu dignitatem obtineret, & monitus, quæ obtinet non resignaverit, bona ipsius confiscari, & ipse infamis esse debet. Herburtus fol: 143. Ianussorvius fol: 302.

SIGISMUNDVS quoq; AVGVSTVS Anno 1550. Petricovia, sic constituit. Quandoquidem sumus Rex Poloniae, neq; Castra seu fortalitia, neq; Tenutas vllas concedere volumus, nisi Polonis Nobili genealogia ortis, eisdemq; possessionatis, & hoc juxta Privilegium Regis LYDOVICI: Herburtus fol: 144. Ianussorvius fol: 303. De quo Statuto, & Privilegio LYDOVICI vide Ianussorvium fol: 297. Is tamē SIGISMUNDVS AVGVSTVS Petricovia Anno 1562. statuit. Quod Capitaneatus absq; iurisdictione, seu non Iudiciales possit conferre Nobilibus Polonis licet in illa Terra non essent possessionati. Ianussorvius fol: 303. ubi supra

Quodsi talis alicui injuriam inferat, coram Iudicio Terreſtri, vel Caſtrenſi illius Terræ conveniatur, processus formetur, tanquam contra impoſſeſſionatum, si nullibi in Regno poſſeſſionem habeat: si autem habeat; tunc executio in bonis ipsius fiat, citationes verò in tenuta seu residentia eius ponantur. Ibidem videatur & Constitutio Anni 1613. fol. 42- tit: **Osiądłośc Dignitarzow**, de quo infra sub titulo de Senatoribus dicemus.

Vacantia officia & dignitates juxta antiqua Statuta conferebantur in principio Conventus Generalis. Ita SIGISMUNDVS Petricovia Anno 1543. apud Herburtum fol: 144. Ianussorvium fol: 296. cujus verba sunt: Et negotia Terreſtria negligenter, tenebimur deinceps huiusmodi officia, & dignitates in principio Conventus, priusquam ipse Conventus Generalis inchoabitur hominibus idoneis, poſſeſſionatis, indigenis illarum Terrarum, juxta Priuilegia & Statuta distribuere.

cudere, honores Reipublicæ pro arbitrio conferre, & cætera minu-
 tiora: illis prioribus Respublica mutuâ tecum potestate vitur, tria
 postrema ab vnius Regis dependent, voluntate. Nec ideo tamen
 arbitrere, Te in ea parte Regem infelicem haberi, quia non in omni-
 bus absolutus: gaude potius, felicissimus es, provisum eâ communi-
 tate potestatis à Repub: ne sui Reges laxius legibus habiti, Civibus
 atq; Reipublicæ nocere possint, ideoq; Tu, quia nemini acerbus no-
 cendo futurus ab omnibus quidni amores meros expectas? aut
 (quod proprium Regum Poloniæ symbolum) in sinu cuiusq; Civis
 tutus obdormire audebis. Iam opus est, ut opes quoq; Regias co-
 gnoscas. Tibi uti Regi ærario opus, quantum ad domesticas Aulæ
 impensas satis habeas, ut munificus sis, ut militum stipendijs, ac
 bello sustentando non deficias. His omnibus abundè sufficies. Priva-
 ti Tui redditus (ut à Nobis Regiæ mensæ bona vocantur) prope
 tertium florenorum millionem ascendunt. Ingens sanè æs, si præ-
 sertim expensarum paucitate metieris: non inde bello providebis, non
 munificus eris, non publicos Curia Administratos aut Aulicos su-
 stentabis, qui in aliorum spem præmiorum cum honore aderunt,
 sed mensam Tuam inde instrues, & paucum ministerium provide-
 bis. Quoniam de munificentia mentionem feci, eam expediam.
 Felicissimum crede mihi, in ea Regiæ dignitatis parte, Respub: Te
 fecit; neq; Gallia, aut aliud Regnum (absit invidia verbo) tam fa-
 cundum præmiorum est, quàm divite manu Regibus suis submini-
 strat Polonia distribuenda. Sive Insulam spectes, sive spectes gladi-
 um, sunt opulentissimi Episcopatus & Abbatiæ, sunt Præfecturæ plu-
 rimæ centenis & ultra millibus florenorum censûs annui dotata; &
 alij minores Feudorum proventus, qui publici & benemeritorum
 fundi vocantur: horum Tu uti Rex arbiter distribuendo futurus es,
 nec tamen retinere Tibi vetante lege poteris, quia hæc benemer-
 itorum virtuti præmia dicata, ut plûs munificus sis, qui lege muni-
 ficus teneberis, ea Tu pro arbitrio certâ judicij mensurâ bene meri-
 tis Civibus divides: his amicos parabis, his virtutem Tuorum pro-
 vocabis: ac benefaciendo vnquam deficies, è tanto beneficiariorum
 numero, alijs in dies concedentibus fatis; alijs nova præmia expectan-
 tibus & promeritis. Quia verò Regiæ munificentia triplo aut qua-
 druplo plûs, quàm privatis impensis à Republica Tibi in annos
 concessum; scivit namq; Regium esse plûs cæteris dare, quàm ha-
 bere sibi. Restat item ut de gerendo bello loquar. A belli sumpti-
 bus liberum Te Respublica fecit, illius est militibus stipendia nume-

M m m m m

rare,

rare, armamentaria instruere, tum verò (at mutuâ tamen potestate cum Republica) bellum indicere, vincere, triumpho vii. Hæc Tibi paria sunt cum cæteris Regibus. Iam audi cætera, quæ Te majorem facient. Imperaturus es populis, qui vti liberi sunt, Te tamen Dominum agnoscent; illi Terræ, quæ vnquam, nisi sibi Electis Regibus tributaria fuit, nec fractura est Imperij Romani. Quod ad dignitatem quoq; Purpuræ nostræ accedat, extra ordinem Occidentalium eam locari, imò alterum justè dici Imperium in eo populo, quem non attingit Romana dominatio. Confessus es in eo folio, quod non novit hucusq; nec veretur sicarium, in eo, in quo nusquam captivi consedere Reges. *Hucusq; Konarscius Primas Legationis.*

Nunc venio ad leges, Statuta & Constitutiones circumscribentes Majestatem & auctoritatem Regum Poloniae.

Licet Rex Poloniae honorum, officiorum, ac dignitatum sit arbiter, tamen debet illas conferre Terrigenis, Nobilibus, æqualitate juris & poenæ, gaudentibus benemeritis, idoneis, ætate & discretionem vigentibus, possessionatis. Ita *Herburtus fol: 140. cum sequen: sub titulo dignitates seu officia. Ianussorvius 296. cum sequen.* Idem in *Constit: 1631. fol: 4. sub titulo o Władancyach* vbi additum est. Nisi consensu Ordinum in contrarium accedente. Et quidem possessionatis & bona hæreditaria habentibus in illis Terris & Districtibus, vbi dignitates & officia obtinent, secus factum non servetur, nec ille cui dignitas vel officium contra præmissa collata fuerint, eadem dignitate seu officio vti permittatur: neq; ei vlla præstetur obedientia. Regia autem Majestas, tanquam contra juramentum præstitum secus faciens Rei & Privilegio communi injuriam intulisse censetur. *Herburtus ibidem fol: 142. Ianussorvius fol: 299.* Si tamen impossibile, ob meritum, dignitas data sit, intra medium annum possessionem quærat. Sic *SIGISMUNDVS Cracovia Anno 1510. his verbis: Aequitatem circa vetustas Constitutiones servando, demandabimus deinceps illud Statutum debitæ executioni, vt quibus dignitates, & Officia Terrestria conferemus, possessionati sint, & si cui impossibile, ob aliquod insigne meritum dignitatem vel officium dederimus, idem teneatur esse possessionatus, ab accepto officio, in medio anno sub amissione dignitatis vel officij. Eos autem, qui nunc impossibile essent, & dignitates vel officia teneant, si se hinc ad medium annum possessionatos non fecerint, dignitate, vel officio privabimus.* Ita refert *Herburtus loco citato fol: 145.*

buere. Idem in Constitutione Anni 1576. fol. 290. sub tit: **O dobrách** Iuris caduci y **wakancyach** ubi dicitur. Vacantia omnia, similiter & bona jure caduco, donato, inscripto, seu quocunq; alio modo, & ratione ad Fiscum Regium justè & legitimè devoluta Rex debet dare Nobilibus vtriusq; Gentis benemeritis, juxta præscriptum juris: immediatè autem ante Comitias, vacantia in principio eorundem Comitiorum debent distribui.

Sed Anno 1588. fol. 468. sub titulo **O wakancyach** sic dispositum est: vacantia omnia intra decursum medij anni, ad maximū à tempore vacationis debent conferri. Immediatè autem ante Comitias, vacantia ad maximum lapsà septimanà ab initio Comitiorum, quod Nuntij Terrestres tenebuntur promovere & vrgere.

Idem & in Constitutione Anni 1607. fol. 831. sub titulo **O wakancyach** ubi sic habetur: vacantia omnia officia, dignitates in Regno & in Magno Ducatu Lithuanix, & in provincijs annexis juxta ius, juramentum & antiquam consuetudinem, nullam procrastinationem faciendo, personis benemeritis & dignis, quæ vt officijs suis juxta præscriptum juris & antiquas consuetudines satisfaciant, in quo Nos nullum impedimentum debemus facere: imò alijs personis privatis, ne in officia se ingerant, inhibebimus, quemlibet penes prærogativam suam conservando. Quæ officia, dignitates, & alia vacantia conferre tenebimur hominibus benemeritis, ætate & discretione bene vigentibus. nullum respectum in hoc habendo, sed considerando ipsamet merita, juxta jura & Privilegia vtriusq; Gentis, & juxta Constitutionem de benemeritis factam, addendo animum, ad inserviendum Nobis, beneficijs. In his omnibus conservando ordinem in jure expressum: & adducendo Statutum de Capitaneis Iudicialibus, his disponemus juxta jura antiqua & consuetudines, etsi aliquid in contrarium esset factum vel collatum, cum illo Forum in Tribunali Regni, inter causas Officij agatur. Et quæ sub tempus Comitiorum vacabunt, ad maximum in spatio vnus septimanæ ab exordio Comitiorum conferre promittimus. Super quo Nuntij Terrestres animadvertendo, expostulare à Nobis tenebuntur, nominando vacantia, per Mareschalcum suum statim circa propositionem, nec debent ad ullas consultationes Comitiales accedere.

Sed postea cautum est, vt vacantia extra tempus Comitiorum, intra sex septimanas ad maximum, à die notitiæ conferantur: sub tempus autem Comitiorum: statim à principio eorundem Comitiorum instante Mareschalco Nuntiorum Terrestrium, juxta jura & Sta-

tuta antiqua ut distribuantur. Ita in Pactis Conventis VLADISLAI IV. fol. 14. Anno 1632. ubi sic habetur: vacantia extra tempus Comitiorum ad maximum in decursu sex septimanarum à prima notitia, & sub tempus Comitiorum ante omnia conferre, & statim publicè cui sunt collata, ad requisitionem Nuntiorum Terrestrium per Cancellarios nominare, & illa juxta antiqua jura & Statuta Terrigenis, Indigenis, paritate juris gaudentibus, benemeritis, ætate & discretione vigentibus conferre. Idem de verbo ad verbum in Pactis Conventis, cum JOANNE CASIMIRO Anno Domini 1648. fol. 18. Item JOANNIS III. Anno Domini 1674. fol. 19. Et in Pactis Conventis Serenissimi Regis moderni, Anno Domini 1697.

In Prussia autem vacantia Indigenis, juxta Privilegium Incorporationis & cautionis debet distribuere, & de iisdem disponere, In Constit. Anni 1647. fol. 36. sub titulo **Ziem Pruski Władczy**.

Jus cudendæ monetæ licet antea penes Regem erat, & privilegia personis privatis super cudenda moneta ille dabat. Sicut datum fuit à VLADISLAO Iputatore Archiepiscopo Gnesnensi, & Andreæ Episcopo Polnaniensi in Oppido **Stupca**, juxta Privilegium Tertio Idus Januarij Anno 1314. Cromerus lib. 7. fol. apud me. 199. Item Civibus Włchovenlibus, Cromerus lib. 12. fol. 303. Imò & taminiis teste eodem Cromero lib. 20. fol. 452.

Sed hæc potestas tempore VLADISLAI JAGELLONIS sub **Czerwienst** Anno Domini 1422. & postea in Comitijis Iedlinensibus Anno Domini 1430. restricta est, ut Rex monetam absq; scitu, consilio, & consensu Senatûs non cuderet. *Herburtus sub titulo moneta fol. apud me 288. & sequenti.* Tandem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Anno Domini 1550 fol. 4. constituit, ut moneta præter consensum Comitiorû non cudatur. Idem refert *Herburtus fol. 289.* quod & modò servatur.

Proventus tamen ex cusione pecuniæ licet antea spectabat ad mensam Regis, ut in constitutione Anni 1590 fol. 555. sub titulo **Uśco Kuracya**, & fol. 577. sub titulo **Ratione Stosu Krola Jegłłosći** sed SIGISMUNDVS III. in vim gratitudinis quod Respub. proli ejuldē prospexerit, liberaliter hunc proventum æviternè Reipub. cessit. Anno Domini 1632 sub titulo **Opárzenie Włádsnięwego Potomstwa Włá-Bego** fol. 2. & sequenti ad finem. Idem in Pactis Conventis VLADISLAI IV. fol. 13. JOANNIS CASIMIRI fol. 16. MICHAELIS, JOANNIS III. fol. 15. & moderni Serenissimi Regis fol. 6. habetur: Thesaurariusq; Regni in Comitijis Generalibus ex hoc proventu reddit rationem juxta Con-

ta Constit: 1654. Hic ex occasione addo, quòd in Polonia a principio pecunia erat coriacea, quæ in Bibliotheca Cracoviensis Academiae ad perpetuam memoriam conservatur. Quamvis multi Historicorum sint tenentes, quòd Poloni proprium non habebant nummum, sed externis, & maximè Boëmicis vti sunt aliquandiu, *Cromerus in libro priori de situ Poloniae & Gente Polona, ad finem.* Et lib. 2. *historia Poloniae fol. apud me. 26. scripsit*, sub Lecho nummum apud Polonos ignotum fuisse, sed permutatione rerum, quod cuiq; opus erat sibi comparabant.

Primus CASIMIRVS Magnus Rex, æs & argentum signari ad exemplum Boëmorum cepit. *Cromerus in d. libro priori de situ Poloniae, & Gente Polona ad finem.* Aureos verò nummos primus omnium SIGISMUNDVS AVGVSTI Pater signavit, bonitate & pondere Ungaricorum. *Cromerus ibidem.* quamvis ALEXANDRI quoq; Fratris ejus aureum nummum vidisse testatur.

Non potest sponsam ducere, sine consilio & assensu Senatûs, neq; divortia facere, nisi ex causa in jure Divino descripta. *Anno Domini 1576. fol. 256. & 21 iz ná Malženstwie sub titulo* Literæ confirmationis, & in Comitij Coronationis *Anno Domini 1576. fol. 278. Ianussorvius fol. 20.*

Non potest titulo Hæredis vti: videantur Pacta Conventa Serenissimorum Regum.

Non potest in via sua mentionem aliquam facere de eligendo Rege, nec cum aliquo, intra vel extra Regnum super hoc conferre, aut componere sub legibus antiquis de non præstanda obedientia sancitis. *Anno Domini 1669. in Electione MICHAELIS Regis. Vide Anno Domini 1573. fol. 253. fol. 275. Anno 1593. fol. 636. & alibi in Pactis Conventis.*

Neq; abdicationem Statibus Regni proponere: sed debet in Throno Regio ad vitæ suæ tempora permanere, *Anno Domini 1669.*

Item non potest privato sigillo vti in negotijs Reipublicæ, tam intra, quàm extra Regnum: sed publicum per Cancellarium aut Vice-cancellarium Regni, & M. D. L. apponi debere, penesq; eos aservari. *Anno Domini 1576. fol. 255. & Obieciemy tej & fol. 277.* aliàs si in contrarium fuerit factum, id irritum sit. *Anno Domini. 1607. fol. 837. sub titulo Opieczeci pokoiowey.* Et Anno 1646. fol. 2. sub titulo *O zaciagu.* Item Anno 1669. in Electione MICHAELIS Regis sub titulo *O Piezeczach.* Concessum tamen erat JOANNI III. Regi ad sigillandas literas vniuersales ad Comitola in quantum post

prima Comitola intervenirent pericula, uti sigillo privato, inter Electionem & Coronationem ejusdem. Similiter ad sigillandas literas Restium pro expeditione generali bellica totius Nobilitatis, tum ad nominationem Archiepiscopi Gnesnensis, ne sedes Primatialis diu vacet, sed hoc pro hac sola vice, non derogando quidquam juribus antiquis. *Anno Domini 1674. sub titulo Oznaymienie Krola.*

Non potest tributa imponere, sed in Comitibus, sponte à Nobilitate laudantur, ut passim videre licet in Constitutionibus. Prutheni tamen regulariter non in Comitibus contributiones suas declarant, sed se referunt ad Palatinatus suos.

Custodiam militarem (alias *Gwardya*) circa Personam suam non potest ultra mille ducentos; idq; solum ex Indigenis Regni, & M. D. L. & incorporatarum Provinciarum. *Anno Domini 1646 fol. 2. §. Gwardya zaś nafa.* Et ejusmodi milites stipendijs ex proventibus suis Regijs, absq; damno Civium Republicæ fovere. *Anno Domini 1646. fol. 2. ubi supra, & passim in Pactis Conventis Serenissimorum Regum.*

Salem providere debet omnibus Dominijs Regni. *STATISMUNDVS AVGVSTVS Anno 1550. fol. 4.*

Non privato arbitrio, sed ex præscripto legum & sententia Senatûs, decreta debet pronuntiare; unde procurare debet, ut omnium Senatorum vota, & sententias ad unum coadunare possit, quodsi non posset id efficere, tunc potest sequi eorum vota & sententiam ferre, qui vota sua conformia juri, & consuetudini Dominiorum & Terrarum tulerunt, *Anno Domini 1576. fol. 254. §. Cze- sto sie tej.*

Pacta & Fœdera cum externis Principibus maximè vicinioribus non potest absq; scitu Senatorum & præcipue ad latus ejus residen- tium, cõponere, similiter neq; Legatos mittere, audire aut expedire in negotio fœderum belli & pacis, & alijs tangentibus totam Rem- publicam, *Anno Domini 1588. fol. 457. sub titulo, De Pactis & Fæ- deribus.* Et ista Pacta & Fœdera cum externis Principibus, tenetur post Coronationem suam renovare, *Ibidem & in alijs Comitibus Co- ronationum 1649, 1670. 1676. & alibi.*

Non potest militem conscribere adversus hostes Regni, neq; il- lis bella inferre, absq; scitu & consensu totius Republicæ, *Præse- cius in Historia fol. 5. §. Anno 1576. fol. 275. ut infra.*

Non potest expeditionem generalem Nobilitatis bellicam in- dicere absq; consensu iudem omnium Ordinum, *Herburius sub ver- bo. Bel-*

bo. Bellum & Anno Domini 1576. fol. 275. & *O wojnie ábo Ruſeniu-
pospolitym.*

Non poteſt Rex dignitates, & officia Regni & Curiaſe augere
vel minuire. SIGISMUNDVS AVGVSTVS *Petricovia Anno Domini 1550.*
in Constitutionibus fol. 4. & *Dostoieñſtw y Drzedaw.* Herburtus
fol. 144. Ianuſſorvius fol. 296. Idem & VLADISLAVS JAGELLO in Con-
ventu Iedlinenſi Anno 1433. Herburtus fol. 141. Ianuſſorvius fol.
298. vide & Anno Domini 1576. fol. 255. & *Drzedy Koronne/ O*
ſub titulo Literaſe confirmationis.

Non poteſt ad dignitates tam Eccleſiaſticas, quàm ſæculares li-
teras expectativas alicui dare. JAGELLO vbi ſupra, ut refert Ianuſ-
ſorvius d. fol. 298. Idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Anno Domini 1550. in
Constitutionibus fol. 4. & *A iż wiele.* Ianuſſorvius fol. 299.

Non poteſt Rex hominibus alienaſe nationis dare facultatem
conſcribendi vel ſupplendi militem ſub nullitate, Anno Domini
1661. fol. 16. ſub titulo *Woluntaryiſkie choragwie:* vbi etiam eſt,
quòd in Magno Ducatu Lithuaniaſe ad vexilla voluntarij militis non
debent extradi literaſe dicta *Przypowiedne.* Sic etiam in Pactis Con-
ventis JOANNIS III. habetur, quòd nullus ſine literis Regijs poteſt mi-
litem conſcribere ſub pena infamiaſe & perduellionis.

Non poteſt Rex admittere interpretationes & probationes ex
jure externo, ut donationes jure hæreditario dataſe in feudum con-
vertantur, ſeu quòd ſint jure feudali dataſe, niſi hoc expreſſum ſit,
quòd jure feudali data ſunt bona; vide Anno 1576. fol. 255. & *Tatſze*
obiecuemy, ſub titulo Literaſe confirmationis & in Constitutione e-
juſdem Anni 1576. fol. 277. & *Tatſze obiecuemy.*

Non poteſt extra fines Regni diſcedere, abſq; expreſſo con-
ſenſu Ordinum Reipublicaſe Anno Domini 1641. fol. 4. ſub. titulo, *O*
odziejdzie Krolewſkim.

Rex literas, negotia omnia & Legationes tantùm idiomate Po-
lonico vel Latino debet expedire. In Electione Regis MICHAELIS
Anno Domini 1669. ſub titulo *Opieczęci.*

Rex conſilia Cameralia & ſecreta non poteſt habere, ſed ſem-
per debet materias proponere per Cancellarios vtriuſq; Gentis, &
illas cum reſidentibus ad latus ſuum decidere. *Ibidem ſub tit. de ſe-*
cretis conſilijs.

Poteſt Rex ad nativam linguam ſuam propter ſuas conferenti-
as privatas habere vnum Secretarium nationis Polonaſe à Dominis
Cancellarijs vtriuſq; Gentis, qui Reipublicaſe jurare debet juxta Ro-

tam Secretariorum Regiorum. *Ibidem sub titulo O Pieczęci.*

Ad Regium latus pro consilio, in Comitij generalibus, sexdecem Viri Senatorij eliguntur, qui Reipublicæ, consiliorum rationem reddere tenentur, vt supra scripsimus.

Quolibet biennio, Comitia Generalia indici à Rege debent, vt infra sub tit: de Comitij scripsimus.

Neminem potest captivare, vel ejus bona confiscare, nisi fuerit jure victus. *Herburtus fol: 399. sub verbo REX.*

Potest dare privilegia militibus benemeritis personis Nobilibus ad Advocatias: excepit tamen sibi JOANNES CASIMIRVS Rex decem Advocatias pro servitoribus suis etiam plebeijs jure advitalitiali conferendas in Constit: *Anni 1662. fol: 15. sub titulo Deklaracya strony Woytostw tenoris sequentis.* Advocatias, quæ militibus benemeritis, antiquis & recentioribus juribus destinatae, ad dispositionem nostram pertinentes post decessum modernorum possessorum, tam Nos, quàm Successores Nostri Reges, nulli alteri, nisi militibus in exercitu Nostro benemeritis distribuemus, reassumendo super hoc antiqua jura, ita; vt si aliquis non benemeritus in exercitu, privilegium ad aliquam Advocatiam impetret, ejusmodi Privilegium ad instantiam cuiuscunq; ex exercitu, debet à Nobis & Successoribus Nostri Regibus revocari, & huic, qui ex Exercitu Nobis deferret, conferri: non præcludendo viam tam modernis possessoribus, quàm successoribus militibus ad vendendum (prævio consensu Nostro) personis Nobilibus: nec etiam derogando Advocatijs in Oeconomij Nostri existentibus, sicut & Reformationi Serenissimæ Reginae Vxoris Nostræ subjectis, durante Reformatione: neq; etiam his Advocatijs, quæ Civitatibus & Oppidis lege publicâ sunt incorporatae. Advocatias autem omnes, quas personæ plebeia contra præscriptum juris tenent, ex nunc pro vacantibus declaramus, & benemeritis militibus conferemus, qui tamen non violenter, sed legitimâ juris viâ in judicijs Nostrijs adire debent, præviâ exsolutione summarum, & sumptuum, qui & quæ ad Advocatias extenduntur. Excipimus tamen Advocatias decem pro servitoribus Nostrijs in actuali servicio existentibus, quos penes illas conservare liberum Nobis erit, sed has Advocatias non distribuemus, nisi post dissolutionem militis confederati, quæ Constitutio & Magno Ducatui Lithvaniæ inservire debet.

Anno tamen Domini 1589. fol: 535. sub titulo Inkorporacya Woytostw Advocatiæ Lublinensis, Lanciencis, Wichovenis & Sreden-

Sredensis, iisdem Civitatibus incorporatae sunt perpetuis temporibus; ut proventus ex illis, in usus publicos earundem Civitatum convertantur, salvo servitio bellico.

Non potest Rex officia incompatibilia & dignitates conferre. *Herburtus 143. Ianussorvius fol. 303.* Et in Pactis Conventis MICHAELIS & JOANNIS III. Regum Poloniae, in quibus pactis & aliorum Serenissimorum Regum, restrictam potestatem Regiam videre licet.

Rex donata sibi & inscripta, non nisi in Comitibus vindicare debet, *Anno Domini 1562. Petricoviae fol. 25. tit: O Karaniu wystepnych.*

Regi donata & inscripta & jure caduco, pertinentia reservata sunt in robore suo. *Anno D. 1565. fol. 89. tit: Statut Alexandrow* his verbis: Reservamus nihilominus in potestate & dispositione Nostra, Bona omnia ad Nos vel mensam Nostram, jure caduco, inscripto, & donato pertinentia, de quo constitutio ante biennium Petricoviae lata obloquitur articulo. *O Karaniu wystepnych. Ibidem fol. 90. tit: Rzeczy zapisane.* quod Rex donata sibi & inscripta Comitibus vindicare debet, non tamen litigiosa acceptare.

Regi liberum est respectu bonorum suorum, juxta praescriptum Statuti jure agere, & illa quovis tempore vindicare. *Anno Domini 1569. fol. 186. § Konstytucya o liściech. Idem iisdem verbis habetur Anno Domini 1578. fol. 328. § A iesliby kto Staroste.*

Fisci nomine, nullus Nobilium debet citari, nisi ille, qui ex bonis Regalibus non satisfecerit, *Anno Domini 1562. fol. 25. tit: O Karaniu wystepnych.*

Rex bona alicuius Nobilis pro aliquo crimine confiscata, Nobilibus tantum debet conferre *Anno Domini 1562. fol. 25. tit: O Karaniu wystepnych.*

Rex officia & dignitates Regni & M. D. L. penes jura antiqua, consuetudines, & potestatem (vide in Pactis Conventis VLADISLAI IV. JOANNIS CASIMIRI, MICHAELIS, & JOANNIS III.) reservare tenetur.

Rex officia & dignitates, non potest augere vel minuere. *Anno Domini 1550 fol. 4. § Dostoienstwo y Urzadow, Idem § Anno 1576. fol. 277. § Urzedy Koronne. Idem § Anno 1569. fol. 153. § Obiecuemy,* respectu Podlachiae cautum est, quod non diminuentur, & vacantia incolis illius Terrae Nobilibus possessionatis conferrentur.

Idem ibidem fol. 160. § Takimze sposobem de officiis & dignitatibus in Terra Podlachiae cautum est.

Idem ibidem fol. 160. §. Takimje sposobem/ § fol. 167. §. Takimje sposobem/ de Terra Wolynensi cautum est.

Rex contributiones, nova telonea statuere, monopolia rerum harum, quæ ex Dominijs Regni procedunt non potest concedere, absq; consensu omnium Ordinum in Comitij Generalibus. *Anno Domini 1576. fol. 256. §. O sobliwie to wåruiemy.*

Rex tenetur tueri limites Regni vtriusq; Gentis proprio sumptu *Anno Domini 1576. fol. 254. §. Granice Koronne. § fol. 262. §. A iż przerzeczony, § fol. 276. §. Granice Koronne.*

Serenissimo JOANNI CASIMIRO Regi, permissum fuit, vt per testamentum vel Privilegium possit ad fundationes & pia legata disponere de Bonis Terrestribus *Neporet & Matoleki* in Terra Varisaviensi jacentibus. *Anno Domini 1667. fol. 39. tit. Dispozycya dobr ziemskich.*

Serenissimo quoq; JOANNI III. Regi & Serenissimæ Vxori ejus, de consensu omnium Ordinum concessum erat, vt Capitaneatus per antiqua Privilegia in advitalitatem iisdem datos, ad sera fata sua iure advitalitio tenere possint, non obstante ad hunc solum actum. Constitutione *Anni 1631. Owałancyach:* ita tamen; vt administratores eorundem Capitaneatum sint Nobiles Poloni possessionati; qui in omnibus causis, Foro & Iudicijs exemplo aliorum Tenentiariorum honorum Reipublicæ, subsint: salvis etiam per omnia, Ecclesiæ, Reipub: juribus, & oneribus Quarta & hybernis. Et quod Successores Reges, ad Oeconomias dictos Capitaneatus non adiungant, sed post decessum vtriusq; Serenissimæ Majestatis, benemeritis, prout alij Capitaneatus, cedant.

TITVLVS DVODECIMVS De Persona & Majestate Reginali.

Sicut Rex ita & Regina deber esse Orthodoxæ Religionis Catholicæ Romanæ, idq; sive vocatione, sive natione. Ita in Electione MICHAELIS Regis, *Anno Domini 1669. §. Rex Catholicus:* Et in Pactis Conventis JOANNIS III. & Serenissimi moderni Regis, sed & antiquitus id observatum fuit. Nam Helena Filia JOANNIS Magni Moschorum Ducis, ALEXANDRI Regis Poloniæ Vxor non fuit coronata, quia Græcorum Schismati dedita, ab instituto

ruto Ecclesiæ Romanæ & Catholicæ abhorrebat, & in suo errore pervicacissimè permanebat, *Cromerus lib. 3. fol. 660. Fredro ubi supra fol. 77.* suadet, ut externa sit non Polona; Nam SIGISMUNDVS AVGVSTVS cum incolam feminam insciã Repub: in matrimonium duxisset, magni motus in Repub: excitati erant, non quòd Polonam duxerit (licet id maximum erat) sed quia verebatur, ne Rex eo nexu paratis intra Rempub: è potentioribus quibusvis partium fulcris, electionem liberam, & cum ea libertatem sub vnius demù traheret cultum. Ita Fredro.

Inauguratio & Coronatio eius sit, præsentè, deducente, & postulante pro Ea Rege, idq; Cracoviæ juxta antiquum morem & leges. *Cromerus lib. de Republica & Magistratibus Polonorum non procul à principio.* Et quamvis Cecilie Renatæ Regina coronatio fuerit peracta Varsoviæ: Anno 1637. tamen sequenti 1638. folio 24. fuit cautum, ut in posterum Coronationes tam Regis, quàm Regina Cracoviæ fiant. Verùm hæc lex & Constitutio Anno Domini 1670 fol. 13. sub titulo **Koronacya Krolowey** / ex consensu omnium Ordinum dispensata est, idq; pro hac sola vice, quòd Serenissima ELEONORA VXOR MICHAELIS Regis Varsoviæ, in Templo S. Joannis, solennibus cum cæremoniis coronaretur, prout fuit coronata ab Illustissimo & Reverendissimo Domino Prazmowski, Archiepiscopo Gnesnensi, deputatiq; sunt tam ex Senatu, quàm & Equestri Ordine Commissarii, ad Dominum Thesaurarium Regni & Senatores, qui claves habent à Thesauro, ut omnia insignia ad Coronationem necessaria Varsoviam advehi procurent, & post peractam Coronationem eadem Cracoviam ad Thesaurum Regni comportari faciant. Addit *Cromerus ubi supra* quòd Rex deducebat eam coronatam etiã ad forum Civitatis Cracoviensis Rex ipse coronatus cum simili pompa. Sed non jurabatur in verba Regina, nec ei deferebatur vlla potestas, aut iurisdicção. Sed hoc modò non servatur.

Coronatio Regina spectat ad Archiepiscopum Gnesnensem, juxta Privilegium CASIMIRI III. Regis, ut supra retulimus, & *Ianus Jovius in Statuto suo fol. 14.*

Habet Regina suos quoq; Officiales, uti Marechalcum, Cancellarium, Thesaurarium, Pincernam seu Pocillatorem, Structorem mensæ, Dapiferum, Subdapiferum, Culinæ ac Stabuli Magistros, & alios ut refert *Cromerus lib. de Repub. & Magistratibus.* Sumptum in omnem aulam ejus providet Rex. Mortuo Rege marito suo, de redditibus illorum bonorum, quæ Rex ipsi de consensu

Ppppp

toti us

totius Reipub: in vim dotis, & donationis propter nuptias inscripsit & assignavit, tam seipsam, quàm totam Aulam suam sustentare debet, donec extra Regnum ad secunda vota non convolet. *Cromerius loco citato* Quodsi bonorum inscriptorum sibi non sit compos facta, tunc viduæ, provisio annua in bonis Regalibus asscuratur: prout Serenissimæ *LYDOVICÆ MARIE* per Confœderationem *Anno Domini 1648.* Sic & Serenissimæ *ELEONORÆ* post fata Serenissimi Regis *MICHAELIS* mariti sui, ducenta & triginta millia florenorum, per confœderationem *Anno Domini 1674.* promissa, & deinde in Pactis Conventis *JOANNIS III.* Regis asscurata sunt: non computando in eandem summam donum nuptiale annuum ex salisfodinis Vielicensibus, scilicet duo millia vngaricalium, quod eidem vigore Constitutionis *Anni 1670.* competeat.

Reformatio *ANNÆ* Regina Consorti *STEPHANI* Regis antequam fuerit facta, hæc conditio adiecta fuit *Anno Domini 1576. fol. 241.* **Tego doślādaiac;** vt omni successioni, quam habet in Regno, statim post contractum matrimonium in Ecclesia cum *STEPHANO* Rege ante coronationem, cum consensu ejusdem Serenissimi Regis mariti sui, liberè Reipublicæ resignet; ne postea, controversia vel dubietas aliqua Reipublicæ exoriatur. Tandem *STEPHANVS* Rex consensit in hanc resignationem cum hac conditione; si Resp: reformationem eidem Serenissimæ *Annæ* Regina Consorti suæ in bonis certis faciet. Ita in Constitutione ejusdem *Anni 1576. fol. 280. sub titulo Consens Krola Tego Mości.* Quibus præmissis *Anno Domini 1581. fol. 382. sub titulo Oprawa Krolowej Jey Mości Anny;* talis reformatio facta est in Ducatu Masoviæ, prout & Bona Mater ejus & *SIGISMUNDI I.* secunda Vxor habuit (exceptâ Civitate Varlaviensi quoad jurisdictionem propter omnes Conventus Regni) reservatis etiam *STEPHANO* & Successoribus ejus Regibus, jurisdictionibus, ac salvis juribus modernorum possessorum, post quorum tamen decessum, bona hæc reformationi subiecta non debent conferri alicui, sed Regina liberè omnes proventus percipiet, & factâ accessione horum proventuum, diminuatur provisio, quam Regina percipit ex Teloneis Regni. Item vt Quarta ex his bonis in Ducatu Masoviæ (non obstante Reformatione) Ravæ persolvatur. Hoc etiam lege perpetuâ cautum est, ne super bonis Ducatus Masoviæ reformationes Reginis, in posterum fiant, sed super alijs bonis, super quo cognitio ad proxima Cōitia Generalia rejecta est. Insuper ibidem cautum & statutum est, ut eidem Serenissimæ Regina,

ginæ, in Magno Ducatu Lithvaniæ bona assignentur, ex quibus singulis annis possit percipere vndecim millia ducentos & quinquaginta florenos. In quibus bonis Magni Ducatus Lith: triginta millia florenorum, & in bonis Masoviæ totidem, data est eidem Serenissimæ Annæ Reginæ facultas inscribendi & donandi, cui voluerit ex gente Polonica & Lithvanica, quas summas gens Polona ex bonis Ducatus Masoviæ, & Lithvanica ex bonis Ducatus Lithvaniæ tenebitur exsolvere.

Successivè Anno Domini 1593. fol. 641. sub titulo *Deklaracya wolności od kwarty*/ SIGISMVNDVS III. Rex, certa bona Reformationi dictæ Serenissimæ Annæ subiecta, (hoc est bona Bielscensia cum Silvaticinijs alijs *Lesniestwem*/ tum cum villis & prædijs ad eadem bona spectantibus: Item à ducentis dolijs avenæ Klescensis in Capitaneatu Bełzensi. Item bona Ticocinensia, & Silvaticinia Raigrodoviensia & Augustoviensia. Item proventus ex ponte & ex molendinis Varlav: liberos (ex quibus duobus reparatio pontis Varlaviensis sit) à solutione Quartæ ad vitæ tempora ejusdem Serenissimæ Annæ fecit, ita vt durante vitâ omnes proventus ex illis perciperet, Possessoresq; eorundem bonorum cum prole sua ab Instigatore Regio eo nomine quocunq; modo citatos à citationibus, actionibus, & pœnis quibuscunq; perpetuis temporibus liberos fecit autoritate Conventus illius generalis, ita tamen, ut post fata Serenissimæ Annæ, ex his omnibus bonis, Quarta Reipub: juxta revisionem & constitutionem priorem, extradatur, asssecurationem Reformationis Serenissimæ Reginæ in dubium non vocando. Cur autem Serenissima Regina Anna Vxor STEPHANI Regis adstricta fuit ad renuntiandum successioni, cuiq; non alia videtur causa, nisi quod Serenissima Bona Regina, SIGISMVNDI I. Regis Poloniæ Vxor, Mater ejusdem Annæ, emerat certa in Regno bona, de quo fit mentio apud *Herburtum sub tit. Bona Regalia fol: 45.* & apud *Ianufforvium fol: 98.* vbi SIGISMVNDVS I. sic statuit.

Plurimum interest Regni huius, vt ne qua fiat bonorum præsertim immobilium alienatio. Nos itaq; in posterum rationibus illius prospicere cupientes (quoniam Serenissima Coniunx Nostra quædam Castra, Oppida, Villas in Regno Nostro, hypothecæ seu cuiusvis obligationis nomine, obtinet & possidet, ne usu aliquando venire possit, vt hæc ipsa à Regni corpore divellantur) statuimus & decernimus; vt Præfecti Castrorum ejus Majestatis sint Poloni, Indigenæ, Nobiles, atq; hi in ea provincia, vbi Castrum

Pppppz

est

est possessionem habentes: qui ita se Nobis juramento, & Successori Nostro Regi pro tempore existenti, post mortem (quæ procul absit) Serenissimæ Conjugis Nostræ obstringant: ut non teneantur, nisi Nobis, & Successori Nostro Regi, Castris solis cedere: neq; prius tamen cedent, quàm si (quod absit) Nos, vel Filius Noster, Serenissimus Rex SIGISMUNDVS AVGVSTVS, nullâ prole masculinâ successivè relictâ, decesserit. Ita enim solutis realiter & cum effectu summis, in præfatis Castris ac bonis ad hæc pertinentibus obligatis (sive per Regem, si eximendo esse possit: sive per Nobiles, quibus redimendi & eximendi, hac in re, vigore præsentis Statuti ac Constitutionis Nostræ, damus & facimus potestatem) Filiabus Nostris ex Serenissima Domina Bona Regina Coniuge Nostra charissima procreatis, ac earum Successoribus legitimis: ipsi Castrorum Capitanei, Regi tunc temporis existenti, vel Nobilibus, qui pro redemptione Bonorum, summas pecuniarum repostulaverint, realiterq; præfati Capitanei, & cæteri bonorum suæ Majestatis obligatorum Præfecti in manibus suis, Castra, Oppida, & villas tenebunt, quamdiu præfata summæ Filiabus Nostris & earum Successoribus seu alijs quibusvis personis juxta ordinationem & dispositionem Serenissimæ Conjugis Nostræ (si quam illi facere videbitur) realiter repositæ & persolutæ non fuerint. Interim verò de proventibus bonorum dictorum Filiabus Nostris & earum successoribus aut alijs quibusvis personis respondebunt. Neq; tamen bona ipsa, ab eis redimi poterint prius, quàm in matrimonium locatæ fuerint. Post elocationem verò tenebitur quælibet earum summam se concernentem, vel juxta ordinationem Majestatis suæ, si quam (ut præmissum est) fecerit accipere.

Reformatio Serenissimæ Annæ primæ Vxori Serenissimi SIGISMUNDI III. in bonis mensæ Regiæ Anno Domini 1593 fol: 641. sub tit: *Oprawa Krolowej Jey Mości* fuit, de consensu omnium Ordinum facta, hæc est: in *Bielsto/ Kayrod/ Grudziadz/ Tuchola/ Swiecie/ Lomza/ Lubolin/ Vscie/ cum Pila/ Turborz* cum cum *Nowa Wola/* & cum Silvaticinijs alijs *Lesnietwem/ Upiata* cum omnibus villis, & prædijs, vnâ cum Iuribus patronatus in omnibus memoratis bonis, in quibus [salvis juribus Serenissimæ Regiæ Annæ prioris Serenissimi SIGISMUNDI III. Amitæ, & modernorum Possessorum) pronunc quinquaginta millia florenorum itidem Polonicalium respectu dotalitij assignata sunt. Et insuper: insistende consuetudini antiquæ, donum nuptiale, duo millia aureorum

teorum in specie. Quam tamen Reformationem & donum nuptiale debere habere firmitatem cautum est cum ea conditione: si Serenissimus Rex SIGISMUNDVS III. post reditum suum ex Suecia ad ultimum vitæ suæ terminum Regnum Poloniae rexerit. Nihilominus arces in dictis bonis, Nobilibus & Incolis Regni, ubi istæ arces sitæ sunt commendentur, quarum tamen arcium jurisdictio non subiaceat reformationi: quæ reformatio extincta est Anno Domini 1607. fol. 837. sub titulo *Śnieżenie* / per mortem ejusdem Serenissimæ ginæ.

Reformatio Serenissimæ Reginae Constantiæ, Serenissimi SIGISMUNDI III. secundæ Vxori, ex Imperatrice Austriacorum Domino à prælibato Serenissimo Rege SIGISMUNDO III. de consensu omnium Ordinum, in Comitijis Generalibus, Anno Domini 1609. fol. 893. sub titulo, *Oprawa Królowey Jey Mości Konstancyey* facta est; idq; respectu dotis quinquaginta millium & aliorum quinquaginta millium florenorum respectu dotalitij, in bonis Regni *Bielsto* cum Silvicinijs, & omnibus attinentijs, in *Tuchola* / *Wście* / *Pita* / *Swiecieu* / *Lätowizu* / *Leżajsku* / *Kamienicu* / *Żawieñie* / & *Stanisławowie*. In Magno autem Ducatu Lithvaniæ, nā *Kobryniu* & *Olyce*, super quo, Privilegia ex Cancellaria Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ Serenissimæ Reginae extradita sunt, salvis juribus modernorum Possessorum. His defunctis, bona hæc reformationi subjecta, alijs non conferantur, ut ita Serenissima Regina omnibus proventibus ex illis provenientius liberè & integrè possit uti: ita tamen; ut ad proportionem dictorum proventuum diminuatur proviso, quam Serenissima Regina habet ex teloneis Regni, & hoc ideo, quod ejusmodi bona nonnulla difficultatem habeant, ratione jurium modernorum Possessorum. Quartam tamē ex bonis in Regno, non obstante Reformatione Ravæ solvatur. Et adhæc juxta morem antiquum, donum nuptiale duorum millium aureorum in specie, singulis annis, Serenissimæ Reginae ex fodinis Cracoviensibus ad vitæ ejusdem tempora solvantur. Arces tamen Nobilibus & Incolis ejus loci in quo jacent, commendentur, quarum jurisdictio non debet subjacere reformationi.

Is idem Serenissimus Rex SIGISMUNDVS III. eidem Serenissimæ Reginae jure advitalitio, de consensu omnium Ordinum Anno Domini 1631. fol. 4. sub titulo *Starostwo Brodnickie* / in bonis Brodnice & Golub ex gravissimis rationibus contulit. Salvis oneribus Reipublicæ.

Quæ Serenissima Regina, Anno eodem 1631. fol: 3. sub titulo **O dobrach Zymieckich** bona **Zymiec** ab eadem pro summa 600000. florenorum empta, in reëmptionem cessit, sive aliquis publico nomine sive privato voluerit eandem summam reponere quodocunq; sive Respublica, sive privatus quispiam repositionem ejusdem summae denuntiaverit in Comitijis solitis Generalibus, & per Nuntios Terrestres in vim auisationis hæc exemptio ad notitiam Serenissimæ Reginae deferatur. Et hoc impositum est Nuntiis Terrestribus, ut ante omnia alia negotia de modo exemptionis ejusmodi, quocunq; tempore id aliquis denuntiaverit, instantiam faciant; & post talem Comitiale auisationem, post lapsum unius anni Serenissima Regina pecuniam recipiet: salva rumatione rerum mobilium ab actu exemptionis, sex mensium. Assicurando Serenissimam Reginam, nomine omnium Ordinum Regni, quod absq; contradictionibus publicis & privatis, pacifice utetur his bonis, quousq; effective & realiter præfata summa, modo præmissa, hoc est: vel à Republica, vel à privato quovis Nobili indigena vel pluribus conjunctim, vel divisim totaliter & insimul ad manus Serenissimæ Reginae, aut post decessum ejus, Proli non fuerit numerata & reddita. Et post eliberationem horum bonorum modo supra descripto, tam ab ipsamet Serenissima Regina durante vitâ illius, sicut & post decessum à Serenissima Prole Ejus cautum est eadem Constitutione, quod hæc bona Zyvecensia, sicut semper ad Regnum spectantia debebunt subiacere in omnibus juribus Regni, ita; ut alienatio & avulsio horum bonorum, nullo modo & ratione à Regno unquam fiat. Sed postquam pecuniâ Reipublicæ fuerint, vel ex manibus Serenissimæ Reginae, vel Proles ejus, eliberata, in bona Regalia pleno & integro jure convertantur, hoc adjecto, ut totus proventus eorundem bonorum tali modo per Rempublicam exemptorum ad solutionem Quartæ spectent, ut illius auctio fiat. Bona hæc Thesaurarius quilibet Regni locare tenebitur, ita tamen, ne per Arendatores.

Quodsi post exemptionem horum bonorum à Republica, Nobilis aliquis Polonus voluerit Reipublicæ summam refundere, id liberum erit præmissâ auisatione in Comitijis, ut supra. Et hæc pecunia, quam privatus à Republica datam refunderet, debet converti in necessitates Reipublicæ cum consensu Comitiorum. Similiter, si ve ab ipsamet Serenissima Regina, aut Serenissima Prole ejus, sive à Republica privatus Nobilis hæc bona eximere pecuniâ suâ voluerit, in bona hæreditaria Terrestria ejus & Successorum converti debent.

bent. Ante exemptionem tamen horum bonorum, Capitaneus Zy-
vecensis conformando se statuto *Anni 1540. sub titulo: Bona Rega-*
lia, à Reginali Majestate exempta, debet esse possessionatus, qui
servitia bellica, & publicas contributiones ex iisdem bonis expedi-
at, & pro injurijs Terrestribus in foro fori respondeat. Et differen-
tiæ respectu granicierum seu limitum inter hæc bona, ita debent
decidi, sicut inter alia bona Nobilium; & iuramentum præstare
debet is idem Capitaneus, *hucusq; verba Constitutionis allegata.*

Reformatio Cecilie Renatæ Serenissimi VLADISLAI IV. Re-
gis Poloniæ Vxori primæ, fuit facta *Anno Domini 1638. fol. 4. sub*
titulo Oprawa Krolowej JeyMosci de consensu omnium Or-
dinum, hoc est: respectu importatæ dotis centum milliū floreno-
rum Polonicalium, & respectu dotalitij seu in vim Reformationis,
aliorum centum millium itidem floren: Polonicalium, idq; in bonis.
In Regno *Niepolomice/ Knyhyná/ Krzegewie/ Stánisláwowo/*
Kámienscu. In Ducatu Masov: cū *Jáwišyno/ Tykocino/ Jadowo/*
Surázu/ Wisniowie/ Kápinosie cū Młodziešyno & Kazuniem/
Wácie/ & Piśá/ Brodnicy/ Golubiu/ & Tucholá. In Magno
autem Ducatu Lithaniæ in bonis *Dobroyško/* cum omnibus at-
tinentijs, ex antiquo spectantibus, & quæ ad præsens reperiuntur
apud varios Possessores, quæ post decessum eorundem debent re-
verti ad reformationem Serenissimæ Reginae, post exsolutionem
summarum Successoribus eorundem juxta liquidationem. In bonis
Jurborko cum *Nowa Wolá/ Sokolce* cum Silvaticinijs, *Sorodo-*
wce/ Kámienna cum Silvaticinijs, itidem *Przerostie* cum Silvatici-
nijs, *Siemne & Metellách/* cum juribus Palatinatús, salvo jure
modernorum Possessorum. Quæ quidem bona Incolis ejusdem Ter-
ræ bene possessionatis, ubi hæc bona consistunt, Nobilibus in admi-
nistrationem debent tradi, sine præpeditioe à jurisdictione Iudiciali.
Et ex illis Quarta (Reformatione non obstante,) Ravæ, & in Ma-
gno Ducatu Lithaniæ, donativa ad Thesaurum debet persolvi. E-
xemplo quoq; & more antiquo donum Nuptiale Serenissimæ ei-
dem Reginae ex fodinis Cracoviensibus, quotannis duo millia aure-
orum vngaricalium in specie assignata sunt. Factaq; asscuratio Re-
ipublicæ, quòd ratione huius juris Reformatiorij Successores Serenif-
simæ Reginae nullam successionem prætendent; & Respublica sum-
mas prænominatas, tam in vita, quàm post fata Serenissimæ
Reginæ non tenebitur cuiquam reddere, sed Serenissima his bonis
feliciter utetur, quousq; Regina Poloniæ existet: Et consequenter

juxta accessionem proventuum debet diminui hæc provisio, quam Serenissima Regina ex salisfodinis Bochnensibus percipiet, idq; ideo, quia hæc bona assignata Serenissimæ Reginæ, obnoxia sunt difficultatibus juris modernorum Possessorum. *Hucusq; contextus Constitutionis citatæ.*

Anno Domini 1647. fol. 4. tit. Żnieśienie Reformacyey. Reformatio Serenissimæ Cecilie primæ Vxoris VLADISLAI IV. Regis, quandoquidem cum satis eiusdem Serenissimæ Reginæ iuxta Constitutionem *Anni 1638.* cessare, neq; amplius bona Reipublicæ difficultare debebat, cassata est.

Anno Domini 1676. fol. 34 tit. Exemptio Żywca de exemptione horum bonorum statutum est, *his verbis:* Conformando Nos Constitutioni *Anni 1631.* de exempt: bonorū Żywecensium: quæ Illustris & Magnif. Dominus Joannes Wielopolski Dapifer Regni, Capitaneus Generalis Minoris Poloniæ &c. nomine Proli suæ vti horum bonorum post Matrem suam Illustrē & Magnificam Constantiam Komorowska proximiorum hæredum, exempturū illa se declaravit, & per Nuntios Terreſtres juxta Constitutionem hanc exemptionem. Executoribus testamenti piæ memoriæ Serenissimi Regis CASIMIRI Antecessoris Nostri, vti vltimi summæ sexcentorum millium florenorum in bonis Żywecensibus per legem publicam assecurata, hæredis, denuntiavit; ideo justum desiderium prænominati D. Dapiferi Regni agnoscendo, illi prout Proli suæ, & bonorum prædictorum hæredum Patri & Tutori, ejusmodi exemptionem concedimus. Et quia magna debita & legata Serenissimorum CASIMIRI Regis non pridem defuncti & Principis Caroli piæ memoriæ allegantur, quæ, sicut ad totam massam hæreditatis Serenissimi Regis CASIMIRI, ita & ad hæc bona Żywecensia spectant, vt Creditores & Legatarij debitam satisfactionem obtineant, ex summa sexcentorum millium monetæ currenti, paratâ pecuniâ, vt alij, qui ex hac summa sexcentorum millium satisfactionem non possunt habere, ad alia quævis bona post mortem dignæ memoriæ Serenissimi Regis CASIMIRI derelicta remittantur, pro meliori ordine & expeditione istius negotij ad Illustrissimum modernum Episcopum Cracovien: & Illustrissimum Dominum Ioannem Andream Morſtin Theſaurarium Regni, uti Executores testamenti prænominati Serenissimi Regis CASIMIRI, autoritate modernorum Comitiorum Commissarios N.N. addimus, vtq; pro 12. Mensis Novembris. Anni, currentis Cracoviam, absentia aliquorum non obstante, venientes, Creditores &

Legatarios quos lege præfenti pro avifatis & obdestinatis haberi volumus, prout avifamus & obdestinamus, ut pro tempore & loco præfixo, sive in personis, sive per Plenipotentarios compareant, eorum præensiones combinabunt, & complanabunt, Et sic Creditores ad hanc summam sexcentorum millium currenti monetâ, Inscriptiones Reëmptionales alias **Wydercaffy** in hoc computando, prout & ad alias partes hæreditatis assignabunt, ita, ut prænominatus Dapifer Regni, summam paratam sexcentorum millium post annum ab actu expeditæ Commissionis, juxta Constitutionem *Anni 1631.* aut transfusiones à Creditoribus, quos interim pacificasset, pro sorte paratæ pecuniæ ante omnia ponendo, ad manus Executorum & Commissariorum post exsolutionem horum sexcentorum millium, cum receptis Inscriptionibus Reemptionalibus alias **Wydercaffami** computando, & post obtentas transfusiones ex perfolutis summis in bonis vigore juris sui ad præfens acquisiti, & vigore juris hæreditarij liberorum suorum ab omnibus debitis præensionibus quarumcunq; personarum, intuitu juris, & cuiusvis dispositionis Serenissimi Regis CASIMIRI exoriendarum, (quas præsentibus mortificamus) liber in perpetuum, cum libera dispositione illorum Terrestri remaneat. Et quoniam Illustrissimus Dux in Zbaraz & Wisniowiec Palatinus Bezenensis, Supremus Dux Exercitus Regni intervenit, in modernis Comitijs cum debito Illustrissimæ in Ostrog & Zaslav Vxoris suæ, à Serenissimo olim piæ memoriæ SIGISMUNDO III. Rege contracto, & per Successores ejus ad hoc usq; tempus non perfoluto, ideo autoritate Comitiali huic præensioni cum alijs Creditoribus in eadem Commissione locum assignamus. In qua coram Illustrissimis & Perillustribus Dominis Commissarijs, documenta & realitatem non perfolutæ summæ præsentare tenebitur. Et quia Serenissimus Rex piæ memoriæ CASIMIRVS retenta Quartæ ex Oeconomia sua & teloneis Thesauro Regni debita reliquit, ideo autoritate præfentis Conventus debita præfata Quartæ ad milliones apud Rempub: præensos, rejicimus, & præeritos Administratores Oeconomix ob onere Quartæ & quavis impetitione liberos facimus, quam quidem dispositionem de bonis piæ memoriæ Serenissimi Regis CASIMIRI derelictis Respub: sibi sumpsit faciendum, quoniam Creditores urgent satisfactionem, & liquidè constat, quod debita superant relictam hæreditatem. Quidquid autem prænominati Commissarij hoc in negotio constituent, id ratum in perpetuum omnibus partibus debet esse, quod & præfenti Constitutione approbatur.

Rrrrr

Mariæ

Mariæ Ludovicæ origine Italæ, genere Gallæ, Gonzagæi nominis, VLADISLAI IV. Regis Poloniæ Vxori secundæ, fuit facta reformatio *A. D. 1646. fol. 8. sub titulo Oprawa Krolowej Jey Mości Ludowiki Marysy tenoris sequentis:* Serenissimæ Reginæ Ludovicæ Mariæ Vxori Nostræ de consensu omnium Ordinum, Reformationem constituimus, hoc est summam centum millium florenorum Polonicalium respectu dotis, & alia centum millia florenorum Polonicalium respectu dotalitij seu Reformationis, in bonis in Constitutione *Anni 1593.* Serenissimæ olim Annæ Reginæ, Matri Nostræ respectu Reformationis nominatis, videlicet in Regno, in bonis **Bielsko/ Kątygodzie/ Grudziądzu/ Tucholi/ Swieciu/ Lomzie/ Lubomlu/ Dściu** cum **Pilā** addendo nunc ad istam Reformationem, bona **Kapinos/ Kązun/ Młodzieżyn/** prout nunc, Illustris & Magnifica Domina Kryskā Cancellariā Regni tenet. In Magno autem Ducatu Lithvaniæ, in bonis **Jurboko/ cum Nowa Wola/** & Sylvaticinijs, **Opicie/** cum omnibus attinentib⁹ prædijs, addendo ad præsens bona **Bobroyst & Sokoske** cum Sylvaticinijs salvo jure Oeconomico post sera fata Serenissimæ Reginæ, quæ omnia bona nominata debent subiacere Serenissimæ Reginæ Reformationi, vnā cum juribus patronatūs, salvis juribus modernorū Possessorū & pensionariorum. Et hæc supranominata bona, Incolis illarū Terrarum, vbi bona sita sunt bene possessionatis, Nobilibus, debent in administrationem dari, absq; vllō impedimento in iurisdictione judiciali. Et ex illis, Quarta, Reformatione non obstante debet, Ravæ, in Magno autem Ducatu Lithvaniæ donatio ad Thesaurum, persolvi. Addendo etiam, more antiquo donum nuptiale. Serenissimæ Reginæ ex fodinis Cracoviensibus, quotannis duo millia aureorum, & assecurando Rempublicam, quod respectu istius juris Reformationis, Successores Serenissimæ Reginæ nullam successionem prætendent; & Respub: summas nominatas, tam in vita, quàm post sera fata Serenissimæ Reginæ, nemini restituere tenebitur: sed Serenissima Regina his omnibus bonis utetur, fruetur, quousq; Regina Poloniæ nominabitur, & in Regno, vel Magno Ducatu Lithvaniæ manebit. Et consequenter juxta advenientes proventus debet diminui provisio, quam Serenissima Regina ex salisfodinis Bochnensibus percipiet, idq; ideo, quod ista bona assignata Serenissimæ Reginæ jure modernorum possessorum sint implicata.

Et quia major pars bonorum prænominatæ Reformationi subjectorum duplici advitalitate fuerant onerata: Ideo *Anno Domini 1649. fol. 1.*

fol. 7. sub tit. Opátzienie stołu Krolowey Jey Mości/ de consensu omnium Ordinum Regni, ex primis vacantibus, Serenissimæ Reginae, in Regno, quadraginta millia, in Magno Ducatu Lithuaniae viginti millia florenorum annui proventus promissa sunt, sub tali ratione, quòd postquam Serenissima Regina ad proventum totalem Reformationis suæ pervenerit, ejusmodi bona pro vacanti declarantur, & benemeritis conferantur.

Eidem Serenissimæ Reginae Ludovicæ Mariæ Serenissimus JOANNES CASIMIRVS IV. Rex Poloniae (nam post fata VLADISLAI IV. JOANNI CASIMIRO IV. ex dispensatione nupsit.) *Anno Domini 1659. fol. 8. sub titulo Confirmacya praw Krolowey Jey Mości.* Ex quò eadem Serenissima Regina, Serenissimo JOANNI CASIMIRO IV. Marito suo, in necessitates ejusdem Serenissimi Regis summas pecuniarias certas commodaverit, respectu quarum summarum, omnes summas, quæ in bonis hereditarijs tam mobilibus, quàm immobilibus in Regno & Magno Ducatu Lithuaniae habebat, jam assecuraverat, ut tamen eò securius permaneret in possessione earundem, auctoritate illius Conventus lege publicâ hoc confirmatum est.

Eidem Serenissimæ Reginae Vxori suæ, quæ ob pacificationem Reipublicæ, ex sua magna & sincera propensione & affectu multa præstitit: & insuper Oeconomiae illius per calamitatem belli, quædam extenuatæ, quædam funditus sublatae sunt; ideo in recompensam eidem Serenissimæ Reginae, proventus ex salisfodinibus Bochnensibus, ita prout in se sunt, cum Cameris **Gronki/ & Dobrzykowo** nominatis & cum utroque littore fluvij Vistula dicti, jure advitalitio assecurata sunt. Salvis pensionibus, contributionibus, vectigalibus & quibusvis oneribus Reipublicæ publicis.

Serenissimæ Eleonoræ è Domo Austriaca procreatae Serenissimi MICHAELIS Regis Poloniae Vxori *Anno Domini 1670. fol. 17. sub titulo Oprawa Nayaśnieyhey Krolowey* de consensu omnium Ordinum tam Regni, quàm M. D. L. & Provinciarum annexarum, prænominatus Serenissimus MICHAEL, reformationem fecit & assignavit centum millia respectu dotis, & alia centum millia florenorum Polonicaliù respectu detalitji seu Reformationis, in Regno in bonis **Dyscie/ Pilá/** excepto prædio **Żelgniew** cum attinentijs, juxta Privilegium modernorum Possessorù, **Krzewino/ Tucholi/ Nowym Targu/ Dolinie/ Grudziadzu/ Ostroleczy/ Żarnowcu/ Golubiu/ Dybowie/ Chrubiebowie/** & in Advocatia Bid-

gostienſi. In Magno autem Ducatu Lithvania, in bonis cum **Jur-**
borſo cum **Nowa Wola**, cum Sylvaticinijs in bonis **Opicie**/ cum
 Sylvaticinijs, ira tamen, prout Sereniſſima Ludovica in poſſeſſione
 fuit, (exceptis bonis **Wobolniti** cum omnibus attinentijs, & prædijs)
 ſimiliter in bonis **Opeſto**/ **Wſpole** cum Sylvaticinijs in bonis **Pol-**
ondzie/ **Semno** cum **Metelami**/ & ſuper bonis **Onieſtáč**/ quæ
 omnia ſpecificata bona ſubiaceant Reformationi Sereniſſimæ Regi-
 næ, vnâ cum iuribus patronatûs, ſalvis iuribus modernorum Poſſeſ-
 ſorum, & communicatijs, ſimiliter ſalvis ſummis ante vnionem e-
 xistentibus. Et hæc omnia bona incolis, tam in Regno, quàm in
 Magno Ducatu Lithuania, & Palatinatibus Pruſſia, bene poſſeſſio-
 natis, conditionis Nobilis debent in adminiſtrationem dari, ſine im-
 pedimento in iuriſdictione judiciali. Quarta autem ex iſtis bonis,
 Reformatione non obſtante, debet Rava, & in Magno Ducatu Li-
 thvania donativa, ad Theſaurum more antiquo perſolvi. Donum
 nuptiale Sereniſſimæ Reginæ, ex ſaliſfodinis Vieliceniſibus, & Bo-
 chnenſibus duo millia aureorum assignata ſunt, quotannis ſolven-
 da. Aſſecurando Rempubicam, quòd ratione huius Reformatoreij
 iuris, Succeſſores Sereniſſimæ Reginæ, nullam ſucceſſionem præ-
 tendent, nec prætendere poterunt. Et Reſpublica ſummas præ-
 nominatas, tam in vita, quàm poſt ſera fata Sereniſſimæ Reginæ,
 nemini tenebitur perſolvere, vel reddere, ſed Sereniſſima Regina
 hiſce bonis debet uti, quouſq; Regina Polonia nominabitur, & in
 Regno, vel Magno Ducatu Lithvania, permanebit.

Et conſequenter ad proportionem proventuum, debet dimi-
 nui proviſio, quàm Sereniſſima Regina ex ſaliſfodinis Bochnenſi-
 bus percipiet; & ideo, quia bona assignata Sereniſſimæ Reginæ, ju-
 re modernorum Poſſeſſorum ſunt invadiata.

In Confoederatione Generali Varſavienſi Anno Domini 1674. f.
 20. ordinatum fuit, vt prænominatæ Sereniſſimæ Eleonoræ Reginæ,
 ex bonis menſæ Regiæ, ſaliſfodinis, Oeconomij, teloneis, proviſio
 neceſſaria pro menſa Ejuſdem provideatur; quandoquidem ad poſ-
 ſeſſionem bonorum Reformationi ſuæ ſubjectorum nondum per-
 venerit: conformando nos ipſi æquitati, & antiquo mori, præcipue
 Sereniſſimæ olim Ludovicæ Reginæ: ſumma ducentorum millium
 monetæ in Regno currētis floren: pro vno anno, ſi Interregnum tam
 diu duraret; (non includendo in eandem ſummam donum nu-
 ptiale. Conſtitutione Anni Domini 1670. vallatum) aſſecurando Se-
 reniſſimam Reginam, quòd vt certius hæc ſumma ad Theſaurum

Ejus

Ejus persolvatur, futuro Regnanti in Pactis Conventis id apponetur hoc tamen adjecto, quod ex Thesauro M. D. L. tertia pars ad præfatam provisionem Serenissimæ Reginae, & ad expensas nominatas ex proventibus Oeconomiarum persolvetur, quod Respublica in rationibus Dominorum Thesaurariorum vtriusq; Gentis acceptabit.

Itaq; in Pactis Conventis Serenissimi JOANNIS hæc omnia, reassumpta sunt. fol. 16. his verbis, Prout in præterita Convocatione Respub. asscuravit Serenissimam Eleonoram Reginam Viduam respectu non traditionis in possessionem eidem bonorum Reformationi ejus subiectorum, quod ducenta millia florenorum Polonicalium monetæ in Regno currentis, ad Thesaurum ejusdem Serenissimæ Reginae singulis annis solvantur (non includendo in hac summa donum Nuptiale, quod etiam singulis annis, pro prima Januarij juxta Constitutionem Anni 1670. persolvitur) sic & Nos ad instantiam Statuum Reipublicæ, ipsâ æquitate stimulari, ex bono affectu promittimus; quod per quatuor rathas, singulis annis incipiendo à prima Iulij anni præsentis, duæ partes summa præfatæ ex Oeconomij Regni, & tertia pars ex Oeconomij M. D. L. ad Thesaurum Serenissimæ Reginae persolvetur: Imponendo hoc onus Arendatoribus, vel Administratoribus earundem Oeconomiarum, hoc est, ex salisfordinis Vielicensibus, & Bochnensibus quolibet anno quinquaginta quatuor millia, pro quolibet Quartuali tredecem millia & quingentos florenos. Ex Oeconomia Samboriensi pro anno florenorum Polonicalium viginti quinque millia, pro quolibet quartuali, sex millia florenorum & ducentos quinquaginta florenos. Ex magna Administratione Cracoviensi, pro anno octo millia florenorum, pro quolibet Quartuali duo millia. Ex teloneis ad mensam Regiam pertinentibus, pro anno viginti millia & vnum, trecentos triginta tres florenos Polonicales, & grossos 7. & medium. Quod in Regno ascendit ad summam pro anno, centum triginta & tria millia, trecentos triginta & tres florenos. Pro Quartuali autem triginta & tria millia, trecentos triginta tres florenos Polonicales, & grossos septem, medium. In Magno autem Ducatu Lithvanicæ ex teloneis antiquis pro anno, sexdecem millia sexcentos sexaginta sex florenos Polonicales, grossos quindecim. Ex Oeconomia Grodziscensi pro anno, decem millia florenorum Polonicalium, duabus rathis, vnâ pro festo S. Joannis Baptistæ, & alterâ pro festo Trium Regum. Ex Oeconomia Olycensi pro anno, quinque millia duabus rathis vt supra. Ex Oeconomia Kobrinensi pro anno, decem millia florenorum, pro

S s s s

quoli-

quolibet Quartuali duo millia & quingenti floreni Polonicales. Ex Sylvaticinio alias z *Lesnietwa* Socolensi pro anno, quinq; millia duabus rathis, vt supra. Ex Mochielewo pro anno, decem millia florenorum, duabus rathis vt supra. Ex Brzescie pro anno decem millia florenorum duabus rathis vt supra. Quod facit ex M. D. L. summam sexaginta sex millium & sexaginta sex florenorum Polonicaliū. Cuius curam Illustres Domini Thesaurarij vtriusq; Gentis habere tenebuntur, & omnibus Administratoribus vel Arendatoribus specificè has summas in contractibus apponere, & ad solutionem illarum illos obligare sub nullitate contractūs. Qui autem sub antiquis contractibus bona mensæ tam in Regno, quàm in M. D. L. & proventus eorundem tenent. Et hi tenentur ex qualibet ratha hanc provisionem exsolvere, etiamsi ex talibus causis Administratoribus & Arendatoribus protunc & in futurum existentibus, clausula in contractibus non esset apposita, nihilominus tenebuntur, non expectando aliquas, vel à Serenissima Regina, vel à Thesauro eius assignationes, directè Serenissimæ summas superius nominatas pro termino præsentis lege assignato reddere & satisfacere. In causa autem renitentia & contravenientium huic juri tenebuntur Administratores seu Arendatorij, aut alij quocunq; modo horum bonorum Possessores & Tenutarij ad instantiam Instigatorum, Vice-Instigatorum vtriusq; Gentis, Regni in Regno, M. D. L. in Magno Ducatu Lithvania, ex delatione Illustri & Magnifici Domini Mareschalci Serenissimæ Regina, aut alterius Officialis ejusdem Serenissimæ Regina, respondere, & satisfacere, in quovis foro & subsellio, tam post Curiam, quàm in Tribunali Regni, ex speciali registro inter causas Fisci, ante omnes judicanda peremptoriè & sine beneficio arresti, sub pœna peculatūs, & amissione contractūs instanti, libera inequitatione in bona hæreditaria Terrestria, Arendatoris vel Administratoris, cum adminiculo Officiorum Castrensiū, proximiorum, quod facturi sunt Capitanei, sine vlla præsumptione violentiæ, & sub pœna perpetuæ infamiæ, & privatione Capitaneatūs cum Administratoribus autem Oeconomiarum M. D. L. in quolibet Foro, præcipuè tamen in Magno Tribunali Minscensi, aut Novogrodensi, Instigator, vel Vice-Instigator M. D. L. in termino & ex Registro cuiuslibet Palatinatūs, similiter ex registro emergentium causarum, contradictionum & ex speciali sine vllis dilationibus peremptoriè comparere & respondere; & dictas summas vindicare tenebuntur, sub pœna peculatūs & alijs pœnis

sup-

superius, cum Administratoribus Oeconomiarum Regni specificatis, Nec ejusmodi summas Serenissimæ Reginæ debitas Notarij Serenissimi Regis Thesauri arrestare poterunt. & in talibus condemnatis, literæ moratoriae & sublevationis ex Cancellaria Regni, & M. D. L. non extradantur, & extradita nullum valorem in judicijs habeant. Quodsi in Tribunali Regni, contra hanc dispositionem præsentem, decretum fuerit latum, liberum erit in Comitij Generalibus agere, ut pro decreto vim legis sapiente: non præcludendo viam Instigatori, aut ejus Vicel-gerenti M. D. L. etiam post Curiam in Iudicio Assessorio pro contraventione, Administratores & Arendatores citandi sine appellatione aut remissione ad Iudicia Relationum. Quantum autem ex bonis Reformationi Serenissimæ Reginæ subiectis ad possessionem ejus perveniet, hoc ex rathis provisionis assignatæ debet defalcari. Pro residentia Serenissimæ Reginæ assignata est Posnania, Thorunium, Grodno aut alibi (excepta Cracoviâ) Et ut securitas omnis ad latus Serenissimæ Reginæ in locis residentiae ejus, sit, vel in itinere & ubicunq; ut decreta talis valoris sint pro ut Mareschalcorum Regni Supremorum, concedim⁹ Illustri & Magni Domino Mareschalco Serenissimæ Reginæ aut primario post illum Officiali, jurisdictionem Mareschalcalem, quam ad latus Regium sibi habere, salvo nihilominus jure Illustrissimorum Dominorum Mareschalcorum, utriusq; Gentis, in præsentia Regis, nec extendendo jurisdictionem ultra, quàm ad causas facti & recentis criminis personarum spectantium ad Aulam Serenissimæ Reginæ, tam ex reatu, quàm actoratu, in hoc tantum loco in quo Serenissima Regina residebit. Similiter in casum expeditionis generalis bellicæ totius Nobilitatis, Aula Serenissimæ Reginæ juxta registrum ejusdem Illustris & Magnifici Domini Mareschalci Serenissimæ Reginæ subscripto, à servicio bellico liberi remanebunt; hoc est: personas Nobiles in persona triginta, dummodo sub rigore juris substitutos alias **Поқты** ex facultatibus statu-ant, in quem computum non intrat Persona Illustris Domini Mareschalci Serenissimæ Reginæ, & personæ Senatorum, unius Spiritualis, & duorum Sæcularium residentium, quamvis & isti sicut & Dominus Mareschalcus, prænominatos substitutos seu **Поқты** ex facultatibus statuere debet.

Reformatio Serenissimæ Reginæ Mariæ, Vxori Serenissimi JO-ANNIS III. Regis Poloniae, facta fuit ab eodem Serenissimo Rege, Anno Domini 1678. fol. 5. sub titulo **Оправдыва́ніеиъъевъ Крѣ-**
lowey

lowey &c. de consensu omnium Ordinum tam Regni, quam M.D.L. & annexarum Provinciarum, hoc est: respectu dotis centum millia, & alia centum millia florenorum respectu dotalitij, seu Reformationis, idq; in Regno, super bonis **Krzeczowo/ Dybowie/** super bonis **Tzewicz/** (quæ bona **Tzewicz** post sera fata Serenissimæ Reginæ, ad proventus mensæ Regiæ juxta Constitutionem *Anni 1590.* debent reverti) similiter in bonis **Brodna/** in Magno autem Ducatu Lithvaniæ super bonis **Połondze/ Wieśniach/** ita prout in possessione moderna remanent Possessores, super bonis **Telsäch/ & Obolniski/** quæ omnia nominata bona subjacebunt Reformationi Serenissimæ Reginæ, vnâ cum iuribus patronatûs, salvis modernorum Possessorum iuribus, & communicativis: similiter salvis summis ante vnionem existentibus. Et hæc omnia bona Incolis tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithvaniæ, & Palatinatib⁹ Prussiæ, bene possessionatis, conditionis Nobilis debent in administrationem dari, absq; præpeditioe in iurisdictione judiciali. Quarta autem ex istis bonis Reformatione non obstante, debet Ravæ, & in Magno Ducatu Lithvaniæ, donativa ad Thesaurum exemplo & more antiquo persolvi. Donum nuptiale Serenissimæ Reginæ, ex salisfodinis Vielicensibus & Bochnensibus, duo millia aureorum quotannis solvenda assignata sunt. Assicurando Rempublicam, quod ratione hujus Reformationis juris, nullam possessionem Successores Serenissimæ Reginæ prætendere, nec eam vindicare poterunt. Similiter Respublica summas prænominatas, tam in vita, quam post sera fata Serenissimæ Reginæ, non tenebitur cuiquam refundere, sed Serenissima Regina iisdem bonis feliciter utetur, quousq; Regina Poloniæ nominabitur, & in Regno vel in Magno Ducatu Lithvaniæ permanebit.

Serenissima Regina in negotia Statûs Reipublicæ non debet se immiscere. Neq; vltra sex personas faminei sexûs ex gente sua, in aula sua fovere, & hoc tantum ad servitium in Camera.

Per faminas exteras Aulicas promotiones ne fiant, sub relegatione ejusdem personæ ab Aula, cautum est. Et vt Nuntij Terrestris hoc circa requisitionem distribuendorum vacantium promoveant. Ita *Anno Domini 1669. sub titulo Krolowa* in Electione MICHAELIS Regis. Idem in Pactis Conventis Serenissimi JOANNIS III. *Anno D. 1674. fol. 14. 2 Wâruiemy zâ Matzontz* vbi adjunctum est, vt super hoc attendant Domini Cancellarij, Succamera-

rij Regni vtriusq; Gentis, & Reipublicæ deferant. Idem in Pactis
Conventis Serenissimi moderni Regis, fol: 5. *Wárujemy zá Ná-
jásnicyšá Matzonté Náše*, vbi statutum est, ne Serenissima Re-
gina in negotia Status Reipublicæ per se & subordinatas qualvis
personas se immisceat, sicut; vt promotiones nullas faciat. Promo-
tiones quoq; per fæminas Aulicas, & personas exteras, nec etiam
per intimos Cubicularios Regis, cuiuscunq; nationis extraneos fiant.
Super quo invigilent Domini Cancellarij, Mareschalci, Succame-
rarij Regni vtriusq; Gentis & deferant Reipublicæ. Nuntij autem
Terrestres in Comitijis circa distributionem vacantium id exposu-
lent. Et fol: 7 *ibidem habetur*: Serenissima Regina Vxor Nostra in
Aula sua non fovebit nisi personas Nobiles, ex gente autem sua tan-
tum quatuor fæminas in superiori famulatu habebit.

TITVLVS DECIMVS TERTIVS

De Serenissima Prole Regia.

Serenissima Proles Regia, non potest vlllo modo præ-
tendere sibi successionem, aut aliquod jus, ad bonæ
Reformationi subiecta, post mortem Matris suæ. Ita
SIGISMVNDVS III. Rex in Constitutione *Anni 1609.*
fol: 893. sub tit. Oprawa Krolowey Jey Mosci
Konstancyey. Sed vt bona Reipublicæ, ad Rempubicam debet
reverti. Idem SIGISMVNDVS in Constitutione *Anno Domini 1631.*
fol: 3. sub tit: O dobrach Zywieckich/ quæ Constitutio lata est i-
deo: quia Sereniss: Regina Constantia, Ferdinandi Primi Impera-
toris Neptis, Caroli Archiducis Austriæ, & Mariæ Ducis Boiorum
Filia, prælibari autem Sereniss: SIGISMVNDI III. Regis Vxor se-
cunda, Zywecensem Comitatum emerat, vnde statutum est in
dicta Constit: vt cuius Nobili liceret eundem Comitatum redime-
re, prout videre licet. *¶ Piaſecki in Chronica sua sub Anno 1631.*
fol: 502. refert.

Quinimo Serenissima Proles, non potest bona Terrestria hære-
ditaria, nec modo donationis, nec emptionis, aut hypothecæ, vel
quovis obligationis modo, aut aliquo alio jure acquirere, sed so-
lùm Nobilis æquitate juris, vel pœnæ cum alijs Nobilibus gau-

Tttt

dens,

dens, eadem teneat. In Constit: dicta *Anni 1631 fol: 3. sub titulo O Dobrach ziemskich dziedzicznych.* vide & *Piasceki loco citato. vide Pacta Conventa Sereniss: moderni Regis fol: 4. 2. Dobr także dzie dzicznych/* quod nec pro se, nec pro Prole sua, per se, vel alios bona Terrestria acquireret.

Anno Domini 1626. fol. 5. titulo Auctya prōwizyey/ VLADI SLAO Filio Sereniss: SIGISMVNDI III. ob merita ejus præclara, in auctionem provisionis mensæ illius ex primis vacantibus sparsim per Dominia Regni promisit quinquaginta millia florenorum Polonicalium annui proventus.

SIGISMVNDVS autem ipse III. *Anno Domini 1632. fol: 2. sub tit: Opatrzanie Nāyiasnieyżego Potomstwa/* ob merita sua, apud Status & Ordines Regni obtinuerat; quia ex pietate sua erga Reges sponte liberè & unanimi consensu, relaxando, (quoad hunc solum actum,) rigorem Constitutionis prædictæ *Anni 1631. & in posterum eandem totaliter & inviolabiliter conservando, consenserunt;* quod pro Provisione Serenissimis Filijs prænominati Seren: SIGISMVNDI III. Regis, ex secundo matrimonio natis & procreatis CASIMIRO & ALEXANDRO, alliciendo illos ad bene merendum de Republica, & Sereniss: Annæ Catharinæ, Filia ejusdem SIGISMVNDI III. Regis assignarunt certa bona. Et quidem Sereniss: Principibus, ut jure aduitalitio quilibet illorum, vnam tenuitatem ex bonis, quæ Reformationi Sereniss: Reginae defunctæ subiecta erant, pro residentia habeat. Reliqua verò bona Reformationi ejusmodi subiecta, Nobilibus Polonis & Lithvanis distribuuntur, qui ex iisdem bonis & tenutis, in vim provisionis Sereniss: Principibus præfatis CASIMIRO & ALEXANDRO, tum Annæ, Catharinæ, iuxta arbitrium Regum & conventionem (ita tamen, ut & ipsimet Tenutarij possint habere sufficientem provisionem suam) ex qualibet tenuta certas summas solvant, sub pœnis de processu Thesauri. Serenissimæ autem Annæ Catharinæ, iisdem Status & Ordines Regni, ultra provisionem, quousq; in matrimonium non fuerit elocata, pro residentia ejus, assignarunt Capitaneatus Brodnicensem & Golubensem, ita tamen; ut ex præfatis bonis, tam pro residentia, quam pro provisione concessis & assignatis, omnia onera Reipublicæ, tam ordinaria, quam extraordinaria, & Quarta persolvatur; arcesq; in sua integritate à DD. Tenutarijs conserventur, sub pœnis de Quarta sancitis. In bonis quoq; pro residentia concessis, Capitanei Nobiles Poloni & Lithuani possessionati habean-

beantur. Qui in omnibus causis, in foro tam Castrensi, quàm Terrestri & Tribunalitio, ratione damnorum & injuriarum tum granicierum respondeant. Ejusmodiq; bona Serenissimi Filij & Filia, nullis summis, sicut nec ipsemet Serenissimus, onerent. Insuper, juribus Ecclesiae & Reipublicae in toto salvis & illaesis permanentibus. Et quia bona in Magno Ducatu Lithuaniae, super quibus dignae memoriae Serenissima Regina Vxor Sereniss: SIGISMUNDI III. reformationem habuit, juxta jura & Privilegia antiqua pro mensa Regia fundata sunt; ideo Sereniss: SIGISMUNDVS III. Rex cavit, quòd hac dispositio iisdem bonis, praesertim *Otykà/ Dobryno/* cum praedijs suis, non debeat derogare & prajudicare quidquam juribus & Privilegijs de Oeconomij in Magno Duc: Lith: sancitis. Praeterea Sereniss: Rex asscuravit Rempubicam, nomine prænominatae Sereniss: Prolis suae, quòd, si extra Regnum, vel Magnum Ducatum Lithu: aliquis Filiorum, ad alias provisiones devenerit, & Sereniss: Filia, matrimonium contraxerit, aut post fata alicuius illorum: prænominata bona, praesenti Constitutione illis in provisionem concessa, dimittantur, & ex nunc pro vacantibus haberi debeant, & Nobilibus juxta Constitutionem Comitiorum praeteritorum, dentur. In Pactis Conventis VLADISLAI IV. Regis. *Anno D. 1633. fol: 13. §. Vládiánievých Krolewicow* cautum est: vt Filij Sereniss: SIGISMUNDI III. Regis, provisiones à Repub: habentes, in Comitijs proximis Coronationis Regiae iuramentum fidelitatis, tam Sereniss: Regi, quàm Reipub: praestent, quo iuramento, tam diu stringentur, quàm diu dictis provisionibus utentur, & in Regno domicilium fixum habebunt. Ad hac additum est: quòd si aliqua causa contra Sereniss: Principes, personas illorum afficiens intervenerit, ejusmodi causae cognitio ad Sereniss: Regem cum Senatu, in Comitijs proximè venturis fiat. Sequitur iuramentum, à Serenissimis supranominatis Principibus in Comitijs Coronationis VLADISLAI IV, in facie Reipublicae praestitum.

Forma iuramenti.

Serenissimorum Principum Anno Domini 1633. fol: 14. sub titulo, Jurament Krolewicow.

EGO CASIMIRVS & ALEXANDER Poloniae & Sueciae Princeps, beneficio & provisione Reipub: ad praesens gaudens, juro: quia

Serenissimo Principi ac Domino, D. VLADISLAVO IV. Regi Poloniae, ac Regno Poloniae, & Magno Ducatui Lithuaniae, fidelis & obediens pro, nihilq; in damnum vel praedicium Regiae Majestatis & Reipublicae consilio, auxilio, vel facto committam: imo si aliquid tale scrivero, quod vergat in detrimentum, tam Regiae Majestatis, quam Reipublicae, praecustodiam, ac pro posse meo avertere conabor. Sic me Deus adjuvet, & hac sancta Crux.

Post mortem SIGISMUNDI III. in Confederatione Generali Varisaviensi, Anno D. 1632. f. 12. § Strzegae dignitatem, concessum est, ut ob dignitatem Reipublicae, & gratam memoriam erga eundem Sereniss: Regem defunctum, Serenissimae Proli ejus, tam masculi, quam feminei sexus provisio, ex bonis mensae Regiae, usq; ad electionem novi Regis provideretur. vide in Constitutione hac à Nobis supra descripta Anno D. 1631. f. 4. sub tit: Warmia. Praenominatus SIGISMUNDVS III. Rex diploma respectu Episcopatus Varmiensis, Serenissimo JOANNI ALBERTO Filio suo collati datum, & manu ejusdem Sereniss: SIGISMUNDI III. Regis propria subscriptum, sub sigillis Regni, & M. D. L. ad Archivum Regni & M. D. L. datum, & in librum Metricae tam Regni, quam M. D. L. ingrossatum, auctoritate Conventus Generalis approbatum fuit.

Eidem Serenissimo JOANNI ALBERTO SIGISMUNDVS III. Rex Pater illius ad Episcopatum Cracoviensem, vacantem post mortem Andree Lipski illius ultimi & immediati possessoris, assentientibus omnibus Ordinibus & Statibus Regni nominaverat. Vide consensum Ordinum Anno Dni. 1633. fol. 19. sub titulo Consens na Biskupstwo Krakowskie/ sed inopinata morte praeventus non subscripserat. literas nominationis ad Capitulum Cathedrale Cracoviense, nec literas ad summum Pontificem Romanum, in similibus, negotijs necessarias. Hinc disputatum fuit, an Archiepiscopus cum Senatu stante Sede vacante hunc defectum supplere posset; & post multas controversias conclusum est, quod possit. Atq; ex tali Senatus consulto Archiepiscopus Gnesnensis illas subscripsit, & iisdem literis Capitulum Cracoviense paruit, & suam Electionem de more pro persona sua ejusdem Principi expedivit. Idq; ob hanc rationem, quia jam constabat collatam fuisse à Rege demortuo Sereniss: JOANNI ALBERTO dignitatem hanc, hocq; à novo Rege ratum habendum manutenedumq; fore. Alioquin vacantia beneficia, tempore Interregni distribui à Senatu, aut à Republica non posse, peritiores solidioribus argumentis demonstrabant, & adducebant exemplum Interregni

regni post Regem STEPHANVM, sub quo cum Episcopatus Luce-
orientis vacasset, eum Senatus ac Ordines Bernardo Macieiowski
non contulerunt, sed à Rege Electo SIGISMUNDO III. confer-
ri petierunt, Electionis pactis intercessione huiusmodi sua apposi-
tâ. Ita Piasceki in Chronica sua fol: apud me 530. cum sequenti. &
nos supra, mentionem de hoc fecimus.

Is itaq; Serenis: Joannes Albertus, Episcopus Varmienfis, No-
minatus Cracoviensis, in Comitij Coronationis VLADISLAI IV.
Fratri sui, vt juramento Senatorio facto, locum in Senatu occu-
pet, & conditionibus in diplomate respectu Episcopatus Cracovi-
ensis, & postea in consensu Reipublicæ expressis satisfaciât. Anno
D. 1632. fol: 13. sub titulo *Uayiasniemych Krolewiczow.*

Tandem is idem Serenis: Princeps, Joannes Albertus post præ-
stitum iuramentum, more aliorum Consiliariorum Regni admissus
est ad Senatum. Conditiones autem circa consensum dicto Anno
1633: fol: 19. & sequenti datum, tales appositæ sunt. Imprimis, vt in-
tra triennium Presbyter cum dispensatione Summi Pontificis fiat.
Secundo; quod prærogativâ solum tali utetur, quali Antecessores sui
Episcopi Cracovienses, utebantur. Tertiò; Juri communi Terrestris
exemplo Episcopi Cracoviensis, in omnibus causis Forensibus subie-
ctus erit: similiter juxta jura antiqua, & consuetudinem oneri-
bus Reipublicæ, ex Episcopatu Cracoviensi; sine vlla tam in par-
te, quàm in toto, à corpore Regni avulsione, subiacebit, neq; ad
aliqua alia beneficia, dignitates & Officia ascendet. Quartò;
non habebit jus & potestatem nominandi, inaugurandi, coronandi
Regis. Et quia Serenis: Princeps dignitatem Cardinalitiâ à Se-
de Apostolica obtinuit, cautum est, quod eo nomine nullam præ-
rogativam sibi usurpabit, ante dignitatem Primatiale Regni. Quin-
tò; Bona Terrestris, nullo modo acquirat: super quo Officia o-
mnia invigilent; ne tales inscriptiones recipiantur, sub pœna pecu-
latûs ad cuiusvis instantiam, in Iudicio Tribunalitio, inter causas Of-
ficij, repetenda; ejusmodiq; inscriptiones nullum valorem habeant.
Et si Serenis: Princeps extra Regnum aliquam provisionem obtine-
ant, tunc Episcopatus Cracoviensis pro vacante habeatur. In qui-
bus omnibus quod Serenis: Princeps, juxta præscriptum huius Con-
stitutionis se geret, sicut Serenis: Parens cautionem in præteritis
Comitij in facie Reipub: fecit, ita & Serenis: Rex VLADISLAVS
IV. verbo Regio appromisit, & assecuravit. In prædictis Comitij
Coronationis VLADISLAI IV. Anno D. 1633. fol: 20. sub tit: **Con-**

Vuuuu

sens

sens ná **Opactwo Czerwienſkie**. VLADISLAVS IV. Rex obtinuit consensum ab Ordinibus Regni, vt Sereniss: Princeps Carolus Ferdinandus Frater eiusdem Sereniss: Regis VLADISLAI IV. Abbatiam Cervinensem ad quatuor annos cum Episcopatu Vratislaviensi possit tenere. Cuius consensus tenor talis.

Testificando Status Regni debitam Serenissimæ Proli, Sereniss: Regis dignâ memoriæ Parentis Nostri benevolentiam, & videndo, quod Sereniss: Principi Carolo Ferdinando Fratri Nostro, Episcopatus Vratislaviensis, per hostilitatem devastatus & ademptus, ac proinde in Episcopatu hoc, domicilium securum non possit habere, ideo vacante nunc Abbatia Cervinense, consensum Nostrium, ab actu Coronationis ad quatuor annos, pro residentia Sereniss: Principis, eandem de consensu Ordinum utriusq; Gentis damus. Ad quem effectum Nos ex Cancellaria Nostra Privilegium speciale Serenissimo Principi & Episcopo Vratislaviensi extradere mandabimus

Tandem is idem VLADISLAVS IV. Rex Anno D. 1635. fol. 6. sub titulo **Konsens ná Opactwo Tynieckie** obtinuit à Repub: consensum, vt prædictus Seren: Princeps Carolus Ferdinandus, Abbatiam Tynecensem, in quantum vacaverit, & Illustr: D. Episcopus Præmisliensis, Nominatus Posnanien: ad realem possessionem Episcopatus sui pervenerit, per sex annos, pro residentia sua possit habere.

Insuper Anno D. 1641. fol. 4. sub titulo **Konsens ná Bistupstwo Płockie** Respublica consensit. Ut prælibatus Sereniss: Princeps Carolus Ferdinandus, Episcopatum Plocensem tenere, & in Senatu locum habere possit, præstito iuramento corporali, iuxta formam aliorum Consiliariorum Regni, his conditionibus in quas Sereniss: Princeps consensit, & Reipub: se obligavit, quod non alio jure, sed sub conditionibus his, Episcopatum Plocensem tenebit, prout Antecessores sui Episcopi Plocenses, tenuerunt, & eodem Episcopatu vsi sunt. Item juri Terrestri communi Episcopatus Plocensis, in omnibus causis Forensibus subiacebit. Item iuxta jura antiqua & consuetudinem, omnia onera Reipublicæ, ex Episcopatu Plocensi sustinebit. Ad nulla alia beneficia, dignitates, & Officia non ascendet, jus & potestatem nominandi, inaugurandi, & coronandi Regis non prætendet. Et si dignitas Cardinalitia Sereniss: Principi à Sede Apostolica fuerit delata, nullam prærogativam ante Primatem Regni sibi usurpabit. Bona Terrestria, nullo modo emer, aut acquirer, super quo Officia omnia attendant,

ne tales inscriptiones recipiantur, sub pœna peculatus ad cuiusvis instantiam in Iudicio Tribunalicio, inter causas Officij repetenda, & ejusmodi inscriptiones nullum valorem habeant. Tenutarios quoq; & Administratores in clavibus & prædijs ejusdem Episcopatus personas Nobiles Polonæ gētis possessionatas habeat & foveat. Qui in causis personalibus, Civilibus, & criminalibus coram Officio & Iudicio Castrensi, facti vel criminis commissi peremptoriè comparere, respondere, & judicatum & executionem pati & subire tenebuntur. Et quando Seren: Princeps, provisionem aliquam extra Regnum, præter Episcopatum Vratislaviensem, obtinebit, Episcopatum Płocensem tenebitur dimittere, quem Nos, vti vacantem Episcopatum conferemus. Abbacias quoq; Tinecensem & Cervinensem vti vacantes, ad instantiam Nuntiorum Terrestrium, in Comitibus modernis jam contulimus; Sereniss: Princeps realiter his quibus contulimus, absq; ulla mora, in præsentia Nostri & Statuum tam Spiritualium, quam Sæcularium, & omnium aliorum resignavit, in possessionem dimittit. In quo quod Sereniss: Princeps juxta præscriptum Constitutionis se geret, verbo Nostro Regio assecuramus. *hucusq; verba Constitutionis super hoc lata.*

Eodem anno sterit alia Constitutio fol. 5. sub tit: **Prowizya Krolewicá** de provisione facienda Sereniss: Principi CASIMIRO, tenoris talis: Considerando merita Serenissimi Principis CASIMIRI in Rempub: & illum ad ulterius merendum alliciendo, de consensu unanimi omnium Statuum, duo vacantia absq; jurisdictione judiciali, nec in limitibus Regni, vnum in Regno, & aliud in Magno D. Lithu: post decessum modernorum possessorum conferemus: nihil ad illa ultra addendo, nisi sicut immediatus possessor sub vno Privilegio tenebat. Ita tamen; vt onera omnia Reipublicæ, tam pro Quarta solita, quam pro apparatu bellico, persolvat. Administratores & Officiales Nobiles Polonos in Regno & in M. D. Lithv: ejusdem Ducatus Incolas possessionatos foveat. Qui in omnibus causis, in Foro tam Terrestri, quam Castrensi illius Districtus, vbi ejusmodi Tenutæ existent, ac Tribunalicio ratione damnorum & aliarum injuriarum, & limitum respondebunt. Bona quoq; hæc, Seren: Princeps nullis summis poterit onerare. Insuper, juribus Ecclesiæ, & Reipub: intoto salvis permanentibus. Et si Seren: Princeps, ad provisionem extra Regnum pervenerit, ejusmodi tenutæ, sicut & alia, vivente Serenissimo, dignæ memoriæ, D. Parentis Nostri Constitutione A. D. 1632. collatæ pro vacantibus, habebuntur & illas

Nobilibus Regni & M. D. Lichu: conferemus. Quod si etiam contra Constitutionem *Anni 1632.* novas aduitalitates super his tenuis impetraverit, tunc illum, ad instantiam Instigatoris post Curiam judicabimus. Salvo jure Emphiteutico.

In Pactis Conventis Serenif: MICHAELIS Regis Poloniae fol: 15. quoad consanguineos collaterales & Prolem Regiam sic statutum est: Consanguineos nostros Collaterales, eodem jure censebimus, prout alios Nobiles Polonos, & ultra jura & Privilegia horum plus juris & prerogativæ non attribuemus illis: imò ut intra aequalitatem juris omnes sint, dabimus operam. Linea autem ex lumbis Nostris directè descendens his omnibus prerogativis utetur, quibus Proles Regum Poloniae utebatur. Salvis super hoc juribus Reipub: Ipsidem formalibus verbis cautum quoq; est in Pactis Convent: Serenif: JOANNIS III. f. II. & *Krewnych wstylich.* In Pactis autem Conventis Serenif: moderni Regis fol: 8. & Linea de lumbis, nihil de consanguineis collateralibus Regis cautum est, sed solum de Linea descendente ex lumbis Regijs, ut talibus prerogativis gaudeat, qualibus Proles Serenissimorum Regum Poloniae utebatur. Salvis circa hoc juribus Reipublicæ.

TITVLVS DECIMVS QVARTVS

De bonis mensæ Regiæ.

Vales proventus Reges Poloniae, antiquitus habuerunt, refert Cromerus libro de Republica & Magistratibus Polonorum, non procul à principio libri, his verbis: Pensitabant ei omnes agrestes & adscriptij, quotannis tributum *Porádli* *net* quod nos *Rastrale* dicere possumus (Regale etiam vocatur) in jugerum, seu laneum, & mansum, ut vulgò vocant, duodenos grossos, & quidem latos sive Pragenses: qui dimidio eos, qui nunc sunt in usu, grossos vernaculos excedunt. Quin si bonitatem & pondus argenti spectes, quadruplo, quemadmodum earum rerum periti affirmant, melior tunc erat grossus, quàm nunc est.

Pensitabant & alias quasdam, tum nummarias, tum pecuarias, frumentarias, avenarias, & aliarum rerum pensiones: nec modò agricolæ, sed & Oppidani, quin & Equites sive milites non penitus immunes erant. Eidem jumenta autem hi quacumq; iter facie-

bat

bat alij secundum alia suppeditabant; & canes cum venatoribus ejus alere necesse habebant.

Ne Monastica quidem, & alia Ecclesiastica bona, initio prorsus erant libera ab huiusmodi oneribus ac tributis. Quorum appellationes videre licet in vetustis Principum diplomatibus: nempe, *Przemod/ Pomos/ Strozá/ Stan/ Ponuoloue/ Targowe Crowá/ Podwody/ Woginia/ Narzas/ Sep/ Podworowe/ Opolia.*

Liberæ autem erant Principi ubiq; piscationes, & venationes; alijs non erant, ne in suo quidem cuiquam fundo absq; peculiari Principis indulgentia.

Mulctæ quoq; malefactorum Principi dependebantur.

Quæ cum ita essent, cumq; permagna esset rerum omnium ad victum pertinentium vilitas, & necdum maritima, cum externis populis commercia exstissent, aut vulgata essent, non distrahebantur fruges, & alij fructus prædiorum Principis, quæq; ex pensionibus in cellam ejus comportata erant, neq; ad vnum aliquem, totius Regni locum asservabantur.

Cumq; ad officium Principis pertinere existimaretur, non desidem, & vni alicui loco affixum hære, sed obire omne Regnum & fines ejus tueri, & hominum vsibus sese exponere, querimonias afflictorum audire, ius dicere, tenuiores, a potentiorum injurijs vindicare, quòquò is venerat cum Equitatu & comitatu suo aulico ejus Præfecturæ fructibus & proventibus alebatur, quoad ei manere libuisset, opulve esset, siue quoad horrea, cellæq; sufficerent; seu deniq; descriptis cuiq; Præfecto, pro ratione Præfecturæ, & proventuum certis spatijs temporum. Atq; hoc illud est, quod scriptores quidam externi, rerum Polonicarum imperiti, ante nostram memoriam, in eam partem acceperunt, & literis mandarunt quasi Rex Polonus egestatis causa, Regnum suum obire perpetuò necesse habeat, quòd à suis hominibus quasi precariò sustentetur.

Cæterum postea, cum Principes, vel certo loco se continere, vel bellis distenti peregrè diutius abesse capissent, distrahi capere fructus prædiorum, qui Præfectorum, cum sua cuiusq; familia, moderatis vsibus superessent. Remissæ sunt deinceps Principum beneficentiâ, Sacro & Equestri Ordini, vi & vtriusq; adscriptiuijs, ac subditis, pleræq; omnes pensiones & onera.

Nunc sanè Equestris & Ecclesiastici Ordinis homines, nihil Regi pensitare necesse habent. Ac ne Oppidani quidem eorum, aut

Xxxxx

agre

agrestes adscriptitij, præter grossos binos vernaculos de manso seu laneo (quæ idem sunt Pagano,) & eo quidem solo quem adscriptitius ipse sibi colit. Nam qui Sacerdotibus & Equitibus coluntur, itemq; Suburbani & scultetorum (de quibus post attingemus) agri ab eâ quoq; pensione immunes sunt. Ne subserviunt quidem Principi, Sacerdotum & Equitum homines agrestes & Oppidani, præterquam ad arces tempore belli reficiendas, atq; etiam novas, si id è Senatûs-consulto fiat, condendas.

Non ita pridem, Abbates & Præpositi Monasteriorum, certas pensiones (quæ stationes vulgò dicuntur) Regi denuo pensitare cæperunt. Adscriptitij illorum ad colendos Principi agros, subvectiones, & pensiones quasdam frumentarias revocantur, quò Præfectorum Regiorum præsidio tutiores sint ab injurijs improborum. His autem exceptis, soli Præfecturarum adscriptitij, in suis quiq; Præfecturis agros colendo, & vectigalia pensitando, rem familiarem Principis sustinent. Quæ nunc tamen aliquantò exquisitiùs curatur, quàm olim.

Habet is etiam è metallis mediocre vectigal. In ijs autem conductitiarum operarum usus est: Quarum impensâ deductâ, reliquum cedit Principi. Omnium verò metallorum in Polonia, fructuosissimæ sunt salinæ, sed habet in illis Equester Ordo hanc prærogativam, ut in usum domesticum statis anni temporibus, aliquantò minoris emat salem, quàm cæteri homines.

E Teloneis quoq; mercium, & vectorum provenit vectigal Principi. Cæterorum hominum nemo jus ullum habet instituendi & exigendi Telonei præter peculiarem Regis indulgentiam, idq; ob necessariam extra ordinem refectionem viarum, pontium, & aggerum.

Cæterum naulum à trajectu fluminum in suo cuiq; solo instituere licet. Duplex autem est Teloneum, vetus & novum. Ac vetus quidem exile est: quod ab ijs penditur, qui intra fines Regni negotiantur. Novum verò majus aliquantò, quod boum, equorum, coriorum, frumenti, lanæ, ceræ, sevi, & aliarum mercium, quæ ad exteras oras exportantur, & earum quæ aliunde importantur, nomine, pensitatur.

Utriusq; immunitatem habent Ecclesiasticus & Equester Ordo, modò ne mercaturam quis exerceat, hoc est: venum ea exportet, quæ ipse aliunde emerit, ac non de suo pararit. Si quis autem boves emptos suo pabulo & frumento per hyemem aluerit, perinde habetur, ac si ejus domi nati sint.

Publi-

Publicæ quoq; Ciuitates nonnullæ habent immunitatem veteris telonei, de novo, fuit superiori tempore controversia, inter Equestrem Ordinem, atq; Regem. Hæc igitur nunc sunt perpetua Principis vectigalia, quæ distrahere aut addicere cuiquam jure hæreditario Rex, ALEXANDRI Regis lege, prohibetur. Atq; ea lex neglecta post & ante paucos annos acerbius revocata, multos conturbavit, & non exiguos motus excitavit, qui nondum prorsus sopiti sunt. Extra Ordinem nihil à quoquam, nisi fortè à Iudæis, Regi pensatur.

Ex his autem vectigalibus, is cum domestica familia sua, se sustentat, inde comitatu suo Aulico, stipendia præbet, inde in Legationes, dores, & elocationes Filiarum, arcium præsidia, & sarta recta, viarum publicarum refectioes, machinas & apparatus bellicorum, præmia benemerentium de se ac Republica, & in alios vsus impendit; inde & Senatoribus fere ac Magistratibus publicis, & nonnullis Sacerdotijs certi ac perpetui redditus antiquitus constituti sunt, partim pietate & beneficentiâ Principum attributis, partim accepto in usus necessarios pretio venditi. Et hætenus quidem de Principe, siue Rege, ac vectigalibus ejus. *Hucusq; Cromerus.*

Tandem successu temporis, pro maiori dignitate & commoditate Regiæ Majestatis erant certa bona pro mensâ Regiæ assignata, sed quæ fuerint à principio assignata, non est expressum specificè. Nisi mentio sit de Terra Sandomiriensi, de magna Procuratione Cracoviensi & de Terris & Castris minùs principalibus, & jurisdictione carentibus.

Sed sub SIGISMUNDO III. Rege Poloniæ Anno Domini 1590. fol. 577. sunt sic specificata. Fodinæ Cracovienses (hoc est Vielicenses & Bochnenses salisfodinæ) Olcusienses, telonea Regni, telonea Russiæ, fodinæ Russiæ, Capitaneatus Sandomiriensis, Capitaneatus Samboriensis cum Ozimina, & Medenice. Oeconomia Mariæburgensis, magna Procuratio Cracoviensis, **Kogojno/ Cézew/ Sunczol/** Gedanensis & Elbingensis, Rinscensis moneteriæ, (sed hunc proventum is idem SIGISMUNDVS III. cessit Poloniæ, ut supra titulo de persona Regis) pecunia **Podwodna/** teloneum Płocense, prout tunc solvebatur. Salvis juribus arcium Masovienſium, pro quarum reparatione, privilegia producerentur.

In Magno Ducatu Lithv: **Grodno** cum omnibus attinentijs. Itidem **Száfle/** post decessum possessorum. **Brzeście/** cum **Kobryno** & eorum attinentijs. **Moylow/ Olyka/** cum omnibus itidem

dem attinentijs, & omnia telonea antiqua, ut ex illis proventus ad Thesaurum Magni Duc: Lit: totaliter persolveretur; conservando tamen vnumquemq; penes privilegia sua, quæ hanc Constitutionem præcesserunt. Ita in Constitutione Anni 1589. fol: 530. sub titulo **Ordinatio O prowentach Krolewstich.**

In Livonia arx Derpatensis, & aliud Castrum in Oeconomias convertendum. Ita in Constitutione Anni 1589. fol: 508. sub tit: **Staroe stwa Inflantstie 2 Jednak powinni bedziemy.**

Oeconomias tamen in iure expressæ pro mensa Regia, non possunt augeri juxta Constitutionem Anni 1607. fol: 832. sub tit: **O Oekonomiach;** ubi sic habetur: Oeconomias ultra has, quæ sunt in iure descriptæ non augebimus, & auctas annullabimus. Tres tamen partes proventuû, de quibus disposuimus vel disponemus nobis reservamus.

Et alia bona ad mensam nostram pertinentia, & quæ ad dispositionem nostram pertinebunt, dabimus in aduitalitatem juxta dispositionem juris. E Capitaneatibus Iudicialibus, considerando loca & necessitates jurisdictionis Iudicialis, talibus proventibus providebimus, prout Capitanei, necessario & debite possint brachium nostrum Regale tueri.

In Pactis quoq; Conventis cum VLADISLAO IV. Rege Anno Domini 1632. fol: 14. idem disponitur, in illis verbis: Oeconomias, ultra has, quæ ad mensam nostram Regiam pertinent, sine consensu speciali omnium Ordinum Regni, non augebimus; & his Oekonomijs, quæ sunt, juxta jura & Privilegia disponemus.

Quod in Constitutione Anni 1633. fol: 31. sub titulo **Oekonomie** renovatum est, ab eodem VLADISLAO IV. his verbis: Oeconomias sine consensu Reipub: tam in Regno, quàm in Magno D. Lithv: ultra has, quæ in iure descriptæ & concessæ sunt, & ab antiquis temporibus Oekonomijs accesserunt, non augebimus. Quod si aliquam Oeconomiam auctam, ultra præscriptum juris aliquis arendasset, aut in administrationem accepisset, debet ad cuiusvis instantiam in Tribunali Regni inter causas Officij, citatus & convictus, poenâ pecularis puniri.

Et quia antiquum jus est, ne Oeconomias, telonea, & alia omnia bona ad mensam Regiam pertinentia, pensionibus & donativis onerentur: Ideo conservando Privilegia in toto horum, qui à divæ memoriæ Sereniss: Rege Parente Nostro & à Nobis, in Comitibus felicis Coronationis Nostræ obtinuerunt, cavemus in futurum, ne Pri-

ne Privilegia talia ad Oeconomias, & ad alios proventus mensæ Nostræ Regiæ debitos, ex Cancellaria Nostra, post publicationem Constitutionis modernæ extradantur, & si aliquis obtinuerit, pœnis *Anni 1590.* de non obliganda Sandomiriensi Terra expressis subiacet, & tale Privilegium nullius valoris sit. Post decessum autem Specificatorum Possessorum bona præfata debent ad mensam nostrā reverti, & illa sicut alia bona non distribuemus.

Sed quæ de bonis mensæ Regiæ fuerant, ante constituta videamus. ALEXANDER Rex Poloniae Anno D. 1504. (ut refert *Herb. in Statuto suo fol. 52. Ianus: f. 31. & fol. 96.*) de bonis & proventibus mensæ Regiæ sic ait: Quoniam de bonis mensæ Regalis, Status Regius, etiam specialem habere consuevit provisionem, & illis non habitis, necessariò Status Majestatis Regiæ publicis auxilijs deberet sustentari: tot verò onera in Regno contingunt ferenda, ut etiam publicis auxilijs, impossibile esset satisfacere: providendo Statui Regio, & necessitatibus occurrentibus. Ut igitur successivè evinci omnia valeant bona mensæ Regiæ, statutum est, & per Majestatem Regiam approbatum esse debet: quòd bona Regalia dum eximentur; vel si quopiam modo devoluentur ad Regiam Majestatem, amplius non oppignorabuntur: neq; donabuntur per Majestatem Regiam: nisi in generali Convocatione, pro necessitate Reipub: consentirent Consilij, obliganda, donanda, vel inscribenda. Propter quod Regia Majestas nemini amplius, ad summas priores, in bonis Regalibus adscribet quidquam: & si inscriptionem fieri contingat, etiam in generali Conventione, DD. Consiliarijs consentientibus, nihilominus perpetuò observandum decretum sit: Quòd nemini aliqua bona mensæ Regalis Majestas Regia deberet inscribere, absq; conditione extenuationis. Qui verò contra præsens Statutum pecuniam super bona Regalia dederit, ille perdit, & honorem & pecuniam, quam habet inscriptam.

SIGISMUNDVS AVGVSTVS *Petricovia 1562. in volumine Constitutionum Regni fol. 16. sub titulo O Statucie Krola Alexandrowym; de statuto præfato Alexandri sic statuit:* Statutum ALEXANDRI Regis Patruis nostri, sic illud interpretari & intelligi invenimus, prout verba illius Statuti sonant & obloquuntur, & in robore suo confirmamus. Sed post hoc statutum illius, omnes donationes perpetuæ: Feuda, similiter venditiones à Nobis & Antecessoribus nostris factæ, similiter & fundationes Spiritualibus quocunq; modo inscriptæ, debent esse, & sunt hoc statuto cassatæ, &

Yyyyy

annula-

annullatæ vti juri contrariæ communi, idq; in omnibus Dominijs & Ducatibus ad Regnum spectantibus; tam in Ducatu & Terris Prusfiæ, sicut in Ducatu Zatorienfi & Olivicimensi, cum hi Ducatus sub vno sigillo & caduceo Regio sunt. Ejusmodi omnia bona data infeudata & vendita, in bonis supra specificatis, perveniunt ad manus Nostras Regias & Reipublicæ: reservando in robore feuda Ducum Russiæ & Pomeraniæ, quæ in necessitatem & bonum commune, de consensu omnium Statuum Regni, antiquitus sunt infeudata. Quantum attinet Palatinatum Masoviensem, hic non subest executioni Statuti ALEXANDRI Regis, usq; ad Privilegia & Statuta, & libertates illis datas, sub regimine dignæ memoriæ SIGISMUNDI Regis Patris Nostri, sub cuius dominio, ad Regnū per successionem accesserunt, quæ data latius obloquitur is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex Anno D. 1563. in volumine Constitutionum fol. 39. sub titulo *Alerándrowym*/ dictum Statutum Anni 1562. de consensu omnium Ordinum approbavit, & hoc posteriori statuto 1563. confirmavit. Hoc addito; quod quicumq; essent citati vigore Constitutionis Comitiorum præteritorum Petricoviæ celebratorum pro evocatione, vel respectu summæ aut bonorum; tales terminum non possunt habere, nisi in Comitijs Regni futuris; & si aliquis interim in judicijs post Curiam, aliquid obtineret, id irritum & inane sit.

Idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex Anno D. 1562. in volumine Constitutionum fol. 18. sub titulo *O summách* statuit, ut summæ novæ in bonis Regalibus post Statutum ALEXANDRI Regis inscriptæ extinguantur. Nam licet si in talibus literis, extenuationes essent inscriptæ, tamen quia non sunt pro necessitate Reipublicæ acceptæ, extenuatio quoq; non potest subsistere, & ideo iuste extinguantur.

Sub eodem quoq; SIGISMUNDO AVGVSTO Rege Anno D. 1562. fol. 18. sub titulo *O zastępcy* statutum fuit. Si aliquis bona ad mensam Regiam pertinentia impetrasset, & illa postea alteri tamquam hæreditaria vendidisset aut commutasset, aut oppignorasset, tunc Rex possessorem eorundem bonorum conveniat, & Possessor Euictorem, qui citatus peremptoriè, & extra Districtum coram Rege post Curiam etiam extra Regnum in hoc casu vigore laudi communis conventionalis Regni respondere tenebitur, & inscriptioni suæ respectu Evictionis satisfacere, non obstantibus quibuscumque dilationibus & limitationibus aliorum terminorum; neq; evocatio poterit

terit allegari, sed semotis omnibus dilationibus tenebitur satisfacere, & summam reponere, aut commutata bona restituere. Quoniam Evictio non aliter accipienda sit, tantum similem summam prout accepit reponere, & illi reddere, qui pro evictione se inscripsit. Et quoniam Nos Rex possessionem nullius volumus expectare, similiter Possessor à suo Evictore in primo termino debet esse evictus, & indemnus redditus, & summam in primo termino loco Evictionis reponere tenebitur durantibus judicijs, qui Evictor, quousq; per decretum Nostrium non fuerit abjudicatus, & Possessor bonorum nostrorum satisfactionem sufficientem non accipiet, ob pauperes homines, & propter æquitatem eorundem bonorum conservamus Possessore, quousq; ex decreto Nostro ab Evictore non fuerit ipsi satisfactum. Nec præcluditur via ulterius, si Evictorem, tam summario iudicio & processu convincere, similiter, & de exdivisione debet intelligi, & ubi non esset nominata summa, sed jure donationis inscripta, tunc Possessor debet jurare pro qua summa acquisivit hæc bona. Idem debet intelligi de levatione summæ: similiter Possessor debet jurare super quantitate summæ, justè, & verè persolutæ. Similiter in commutationibus in bonis Regalibus debet intelligi.

Hucusq; verba Constitutionis.

Sub eodem SIGISMUNDO AVGVSTO *Petricovia Anno 1563. in Constit. fol. 89. sub titulo Statut Alexandri* statutum est. Statutum ALEXANDRI de bonis mensæ Regiæ declarando consentimus, ut in hæreditatem, & in feudum perpetuum non dentur. Obligationes & inscriptiones summarum in bonis iisdem, si propter gravem necessitatem Reipub: deberent fieri, id in Comitibus generalibus Regni tractetur, & de consensu omnium unanimi, ad extenuationem concedatur, & id in Constitutione illorum Comitiorum exprimat, pro qua necessitate Reipub:, & in qua summa & quæ bona concessa sunt, obligari: exceptis Castris principalibus, & bonis magnæ Procurationis & Terræ Sandomiriensi.

Is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS *Anno Domini 1565. Petricovia fol. 106. sub tit. Vlabycie pieniedzy* de consensu omnium Statuum, pro hac sola vice bona mensæ Regiæ obligaverat in summa quingentorum millium florenorum Polonicalium, cautum tamen est, ut nemini ex Ducali genere obligentur, & exceptis Castris principalibus, & Iudiciarijs, bonis magnæ Procurationis, & Terræ Sandomiriensi, de quo videatur etiam Constitutio *Anni 1567. fol. 132 sub titulo O zastawie dobr Krolewskich.*

CASIMIRVS III. in Conventu Niesoviensi *Anno D. 1454*, quòd Castra & Terræ principales non sint obligandæ, sic statuit: Cùm bona & possessiones mensæ nostræ Regalis, nedum pro Persona Nostra, sed & pro tuitione & conservatione Regni totius, sint à principio ordinata, pollicemur: quòd non ponemus in obligationem, pro pecunijs, Castra & Terras Principales seu capitales, in quibus Capitaneatus consistunt. Et si quis à Nobis huiusmodi Terras, aut Castra, sic in obligationem receperit, pecunias per eum datas amittat. Ita refert Herburtus sub titulo: *Bona Regalia fol: 52. Ianussorvius fol: 90.*

Quod Statutum CASIMIRI SIGISMVNDVS AVGVSTVS, *Petricoviae Anno D. 1562. fol: 14. sub tit: O Statucie Krola/* sic declaravit. Inprimis Statutum Regis CASIMIRI III. Avi Nostri sic declaramus: quòd sicut omnia alia, sic & hoc non debet intelligi & interpretari, nisi juxta proprium verborum sensum & tenorem, sic etiam non se extendit, nec potest extendi, nisi ad Terras seu Districtus & Castra principalia, in quibus Capitaneatus consistunt: hoc est, ad Districtus, Terras, Castra capitalia, aut jurisdictionem & Iudicia habentia autoritate brachij Regalis.

Item quòd sicut ante hoc Statutum, liberum erat Regi CASIMIKO, & suis Antecessoribus Regibus, Terras & Castra principalia sine vllò dubio obligare, sic etiam jam post conditum hocce statutum, neq; Terras, neq; Castra principalia, in quibus Capitaneatus consistunt, hoc est Capitaneatus quos Principales seu Districtuales appellant, in obligationem intoto (hoc est *ogolem*) illicitum erat. Sicut olim Leopoldis, Seradia, Dobrzym, Sendomiria, &c. obligabantur, & hoc ideo, ne Regnum distrahatur, vel etiam ideo, ne Capitanei emptores, jam non vt Capitanei, sed prout bonorum possessores administrarent justiciam. Et sicut hoc Statutum, solum ad Terras & Castra principalia non obliganda se extendit, ita ad illa minutiora bona, hoc est oppida, villas non potest se extendi. Nam non clausit sibi manum Rex quin in parte, hoc est separatim, & divisim Oppida, Villas & alios fundos non posset obligare aut donare. Et sic ejusmodi obligationes & donationes in toto conservamus, nec executioni subesse debere adinvenimus, vsq; ad Statutum Regis ALEXANDRI. Quod sicut se in vniversa bona Regalia extendit, sic etiam ab eodem Statuto, donationes, & obligationes omnium bonorum Regalium, sive hoc jam Castra principalia, sive magna Procuratio, sive quæcunq; alia bona Regalia

juxta

juxta speciale Statutum, & juxta Reformationem Regiæ Sophiæ executioni subjacent.

Hoc etiam necessarium adinvenimus, quod si aliquis adinventus esset, habens summas super iisdem Capitaneatibus, & per executionem esset adjudicatus, & hæ summæ antea illi vel Majoribus suis obvenissent, circa exdivisionem bonorum hæreditariorum, tunc talis adjudicatus, poterit exdivisionem bonorum hæreditariorum petere, nec illi, bona hæreditaria tenens, potest præscriptionem aliquam, aut vadia apposita opponere. Cum hac tamen declaratione: si bona Regalia tenens majores proventus ex illis percipiebat, quàm percepisset ex parte in bonis hæreditariis sibi exdivisa, ut elocatio amicorum fiat, & decisioni illorum stetur. Et si per decisionem amicorum agnitum est, majores proventus ex bonis Regalibus percepisse, & nollet tali agnitioni amicorum elocatorum acquiescere, & recompensare huic, cui bona hæreditaria obvenirent: tunc hic propior erit ad juramentum respectu impensarum (si aliquas fecit,) in bonis hæreditariis, cujus juramento solus debet ille stare, qui bona Regalia tenebat, & impensas reponere. Quod si præter bona Regalia, ex bonis hæreditariis circa exdivisionem participavit, tenetur id quoque comportare. *vide plura ibidem.* Sequitur de Terra Sandomiriensi non obliganda Statutum CASIMIRI III. *apud Herburtum loco citato fol: 50. & apud Janussorvium fol: 86.*

CASIMIRVS Dei gratiâ Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithvaniæ, Russiæ, Prussiæque Dominus & Hæres, &c. Significamus tenore præsentium, quibus expedit, vniuersis, tam præsentibus, quàm futuris. Quomodo attendentes fidei constantiam, & eximiam affectionis in Nos & Rempub: Regni Nostri devotionem per Magni Ioannem de Rythwiany, Palatinum Cracoviensem militem & Consiliarium Nostrium sincerè dilectum, rarâ & singulari liberalitate, monstratam, per quam Joannes ipse Palatinus, & voluntatem germani sui olim Derslai Castellani Crac: & Capitanei Sandom: impleturus, & benevolentiam propriam erga Nostri Personam primū, deinde erga Rempub: Regni Nostri, & zelum singularem ostenturus: Terram Sandomir: cum Castro, Civitate, cæterisque oppidis, & villis, teloneis, pontalibus, & vniuersis censibus, proventus, & introitibus, ad illam quoquo modo pertinentibus: relaxando & dimittendo, simpliciter & nudè notabiles pecuniarum summas, quas à Nobis, & germano Nostro D. VLADISLAO, Vngariæ & Poloniæ Rege, in dicta Terra Sandom: Castro, Civitate, oppidis, &

Z z z z z

villis

villis, uterq; eorum habebat obligatas & inscriptas. Literas quoq; diversas Nostros, & præfati germani Nostri D. VLADISLAI Regis (in quibus inscriptio & obligatio præfatarum summarum) in potestatem Nostram, per manus Venerabilis D. Stanislai de Kurozwia-ki Regni Nostri Vice-cancellarij restituit: de Terra quoq; prædicta Sandomir: castro civitate oppidis, & villis effectualiter & ad integrum, nihil sibi aut successoribus suis, juris, proprietatis, & domini in eisdem relinquendo, excesserit spontanea, vltanea, & mera sua voluntate, pro Regni sui augmento & profectu. Ne itaq; casu aliquo sinistro (quod DEUS avertat) vel eventu, voluntatem suam optimam, in augmentum Regni Nostri & Reipub: ordinatam, contingat quoquo modo infringi, vel deformari, tenore præsentium in verbo Nostro Regio promittimus, pollicemur, & Nos fide bona adstringimus, inscribimus & obligamus: Quod præfatam Terram Sandomirien: castrum, civitatem, oppida & villas in toto, vel in parte, per ipsum Joannem Palatinum Nobis resignatam, & donatam, nulli hominum cuiuscunq; conditionis, status, vel eminentiæ, in quacunq; Nostra, & Regni Nostri necessitate, eventu, vel successu, casu, infeudabimus, inscribemus, vendemus, donabimus, obligabimus, locabimus ad tempus, & ad vitam in perpetuum; vel aliàs quoquo modo: nec aliquam summam pecuniarum parvam aut magnam, etiam ad extenuationem, arendationem, vel locationem, aut sub nomine extenuationis, arendæ, vel locationis in eadem Terra, castro, civitate, oppidis & villis, aut aliquo præmissorum, in parte, vel in toto inscribemus, vel inscribi faciemus, scienter vel ignoranter, directè vel indirectè, vel quavis exquisitâ causâ, occasione, vel colore. Omnes tamen occasiones & colores artes, causas, calliditates, fraudes ingenij quacunq; subtilitate excogitatas, scriptas vel interpositas, nulli hominum, cuiuscunq; conditionis, status, sexus, vel præminentia existat, qui contra Nostram ordinationem, in toto vel in parte excesserit, aut illi contravenerit, aut illam violaverit, volumus in aliquo suffragari, aut in excusationem vel purgationem sui sceleris, suæq; prævaricationis pænæ & reatus trahi.

Si autem præsentis Nostræ promissioni, pollicitationi, astrictioni, inscriptioni, vel obligationi contravenerimus, & eam violaverimus, in toto vel in parte: & aliquam infeudationem, inscriptionem, donationem venditionem, & obligationem de dicta Terra Sandomirien: ejusq; castro, civitate, oppidis & villis, censibus,

telone-

teloneis, & quibuscunq; redditibus fecerimus: exnunc talem infeudationem volumus & decernimus esse cassam & irritam, nec unquam ullum posse obtinere robur: velut eam, quæ in damnum Reipublicæ Regni Nostri procederet, læsionem & offensam. Sed & personam cuiuscunq; status & conditionis existeret, quæ inscriptionem & infeudationem super dicta Terra Sandomiriensi, castro, civitate, oppidis & villis, à Nobis vel Successoribus Nostris susceperet: læsæ Majestatis, læsæq; Reipub: ream esse decernimus; Nostriumq; ac Regni Poloniæ publicum hostem & defraudatorem declaramus: habebimusq; facultatem Nos & Successores Nostri, quin & Consiliarij Regni Nostri habebunt, hominem tam impium & ambitiosum, à præfata Terra Sandomiriensi, castro, civitate, oppidis & villis, aut parte earum, quamcunq; occupaverit, absq; omni jure, & strepitu judicij, amovendi & expellendi tanquam communis boni hostem & perturbatorem. In cujus rei testimonium, sigillum Nostrium præsentibus est subappensum. Actum in Conventione generali Petricoviensi, feriâ quintâ ante Dominicam *Esto mihi. Anno Domini 1478.* Præsentibus Reverendissimo & Reverendis in Christo Patribus, Dominis, Iacobo Sanctæ Gnesnensis Ecclesiæ Archiepiscopo & Primate, Sbigneo Vladislaviensi, & Andrea Varmiensi Episcopis: necnon Magnificis & Generosis Matthiâ de Bnin &c. cæterisq; Dignitarijs & Officialibus Regni Nostri, & Curiensibus quàm pluribus. Datum per manus Venerabilis Stanislai de Kurozwiaki Regni Poloniæ Vice-cancellarij.

Hoc Statutum CASIMIRI, & alia Privilegia aliorum Regum de non obliganda amplius Terra Sandomiriensi ALEXANDER Rex confirmavit *Anno Domini 1502. Cracoviæ (prout refert Herburtus in Statuto suo sub titulo Confirmatio Iurium fol. 105. & Ianussorvius fol. 89.) sub tenore sequenti.*

Nos ALEXANDER &c. significamus. Quia licet in sacris Majestatis Nostre primitijs (dum videlicet Principes Spirituales & Sæculares cæteri; Prælati, Barones, & Regnicolæ Nostri, felici aderat Coronationi Nostre) universa Privilegia, per Divos olim Antecessores Nostros, videlicet LVDOVICVM, alias LOYS, CASIMIRVM antiquum VLADISLAVM Avum, & VLADISLAVM Patruum, CASIMIRVM Patrem, & JOANNEM ALBERTVM germanum, aliosq; Reges, Reginas, Principes, Prædecessores Nostros ejus Regnicolis concessa, promiserimus tenenda; tamen insuper, ut ipsi pro eorum in Nos fide & benevolentia perpendant se proinde gratiarum Nostarum affectus, &

in præfenti consecutos & omni tempore consecuturos procul dubio (quæ quidem benevolentia suâ Nos post mortem ejusdem ALBERTI, ad hoc inclutum Regnum Poloniae jure Electionis eorum liberae Deiq; Optimi favente clementia, vnanimiter elegerunt Regnaturum) decernimus ex speciali virtute & munificencia Nostra per litteras Nostras perennes, promissionem Nostram illam efficere firmiorem, vnde sicut quibuslibet petentibus confirmationem Privilegi-
orum, ab eisdem olim Antecessoribus Nostris habitorum, hactenus dare consuevimus: sic totius Nobilitatis Terræ Nostræ Sandomiriensis, Privilegia, inscriptiones, libertates, concessiones, exemptiones, prærogativas, indulta, & alia munimenta, per quoscunq; Reges, Reginas & Principes Prædecessores Nostros: eisdem simul, aut divisim, prædictaq; Nobilitati Terræ Sandomiriensis, data & concessa, dataq; & concessas iusta, & legitima, iustaq; & legitimas (quorum quarumq; tenores, perinde esse, & valere volumus; ac si idem Nostris de verbo ad verbum, inserta insertaq; essent) in omnibus eorum earumq; tenoribus, passibus, capitulis, conditionibus, clausulis, & articulis, duximus ex gratia speciali, virtute & munificencia Nostra Regia, confirmanda, approbanda & roboranda, confirmandasq; roborandas, & approbandas: prout confirmamus, approbamus, & roboramus: decernentes ea & eas perpetui roboris vim habituras tenore præsentium mediante, in æternum.

De bonis ad Procuracionem generalem Cracoviensem spectantibus non obligandis.

Statuit VLADISLAVS JAGELLO Anno D. 1540. ut refert Herb: ubi supra f. 49. Ianus: f. 85. his verbis. VLADISLAVS JAGELLO Rex Poloniae, Lithuaniaeq; Princeps Supremus Dominus, & Hæres, Russiae &c. ac Electus Regni Vngariæ, Significamus tenore præsentium, quibus expedit, vniuersis. Quomodo debitâ animadversione, hujus Regni Nostri dicti Poloniae beneficia (in quo & educati, & Regij honoris culmine insigniti sumus) in animo reuolventes; volentesq; ipsa beneficia, de ipso Regno suscepta, omni curâ, ipsi Regno & Coronæ Poloniae, statutum & stabilimentum procurantes refundere, quod maximè tunc videmur agere, cum ipsius Regni bona & possessiones in libero, & in obligato ordine & statu, ut possumus præservamus. Igitur promissimus, spondimus, ac in verbo Nostro Regio promittimus, spondemus, & præsentis Nostri patrocinio scripti Nos obligamus: omnia bona, possessiones, civitates, castra, oppida, villas, molendina, piscinas, lacus, & alia bona, quibuscunq;

buscunq; specialibus vocitentur nominibus seu vocabulis, quæ ad præsens & hactenus ad Procuracionem Cracoviensem generalem spectant & pertinent, propter Regni Nostri sæpessati Poloniæ necessitatem, & firmum ipsius stabilimentum in libera conseruantia, & inobligata seruare, stare, tenere, & habere volumus: ita: vt nulli hominum, cuiuscunq; conditionis, aut statûs, & præminentia fuerint, dicta bona, vel eorum aliquid, quæ ad Procuracionem Cracoviensem generalem ad hactenus pertinent, ita ut præfertur, inobligata conseruabimus, & libera, pro huius Reipub: & Regni Poloniæ statu, profectu conseruando, stare promittimus: harum, quibus sigillum Nostrium est subappensum, testimonio literarum. Datum Cracouiæ Sabbato proximo ante Dominicam, *Iudica, Anno Domini 1440.*

Hoc Statutum VLADISLAI JAGELLONIS, SIGISMUNDUS AUGUSTUS, *Petricorviæ An: D. 1562. in Constitutionibus fol: 16. sub titulo O Statucie Krolá Władysławowym* sic declarauit: Statutum Regis VLADISLAI, de Procuracione generali sic declaramus: Quoniam Rex VLADISLAVS. pro Persona sua & Prole sua hoc Statutum de non obligandis bonis magnæ Procuracionis fecit, & non super hos, qui pecuniam super ea bona darent, aliquam pœnam apposuerit. Ideo adinuenimus: vt nemo sub prætextu istius Statuti, pecuniam quam super bona magnæ dederit, amittat, vsq; ad Statutum Regis ALEXANDRI, quod sicut se super omnia bona Regalia extendit, ita etiam, vt à condito illo omnes, qui super bona magnæ Procuracionis pecuniam dabant, aut etiam donationes aliquas obtinuerunt, huic Statuto Regis ALEXANDRI subiaceant. Nihilominus hoc addimus; vbi castra principalia adinuenta fuerint, hoc est: vbi Capitaneatus Iudiciales, in his bonis magnæ Procuracionis essent, tunc tales Capitaneatus executioni Statuti Regis CASIMIRI debent subesse; hoc est: vt summæ in illis inscriptæ, pereant & amittantur. Ad hæc adinuenimus & hoc, quod aduitalitates in istis bonis magnæ Procuracionis non possunt subsistere, sed semper in exemptione possunt esse: siquidem in toto & non diuisim debent conseruari, excepto, si talia bona, ante hoc Statutum VLADISLAI Regis essent obligata: nam super talibus, aduitalitas in integro & inuolabiliter debet remanere.

Is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, *Varsaviæ Anno Domini 1563. in Constitutionibus fol: 39. sub tit: Władysławowym* prædicta declarationem suam confirmavit his verbis: Postea super Statutum

Aaaaaa

Regis

Regis VLADISLAI JAGELLONIS, de magna Procuracione, juxta modum descriptum in Constitutione Comitiorum præteritorum, literas quoque revidimus cum tali interpretatione & cautione: sicut in Constitutionibus descriptum est.

Ne itaque bona mensæ Regiæ, per continuas donationes, oppignorationes, & alios modos in proventibus suis diminuerentur; SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, Anno Domini 1562. fol: 14. § *A gdy; nam/* executionem antiquorum statutorum de non alienandis & onerandis bonis Regalibus constituit. Idem § Anno 1563. fol: 18.

Erant autem executioni Statuti à CASIMIRO III. Rege ut supra lari, subjectæ dispositiones super bonis & castris principalibus post statutum ejusdem factis. Ita Anno 1562. fol: 14. tit: **O Statucie Krolá &c.**

Bona autem minutiora, ut oppida, villæ, non subjacebant executioni usque ad Statutum ALEXANDRI Regis, sed post Statutum ALEXANDRI omnes donationes, & obligationes indistincte subjacebant. Ita eodem Anno 1562. fol: 15. § *A iako ten to Statut.*

Summæ quoque in bonis magnæ Procuracionis inscriptæ, executioni Statuti VLADISLAI JAGELLONIS usque ad Statutum ALEXANDRI non subjacebant, post Statutum autem ALEXANDRI peribant, Ita in Anno 1562. fol: 15. tit: **O Statucie Krolá Władysława.**

Sic etiam ante Statutum ALEXANDRI Regis, summæ supra castra principalia id est Capitaneatus Iudiciales: & magnam Procuracionem datæ & inscriptæ, executioni Statuti CASIMIRI Regis subjacebant, hoc est summæ illæ præscriptæ peribant. Ita Anno D. 1562. fol: 16. tit: **O Statucie Krolá Władysławowym.**

Executioni quoque Statuti ALEXANDRI Regis, perpetuitates, feuda, venditiones, fundationes Spirituales, post illud in bonis mensæ Regiæ factæ subjacebant, ita Anno 1562. fol: 16. tit: **O Statucie Krolá Alexandrowym/** ubi etiam fol: 18. titulo **O summach nowych** statutum erat: ut omnes summæ post hoc statutum inscriptæ executioni ejusdem statuti subjacerent, exceptis summis, quæ pro bello Prussico (atque ita in evidentem utilitatem Reipub:) datæ erant.

Feuda quoque Ducum Prussiae & Pomeraniae non subjacebant executioni, Ita dicto Anno 1562. fol: 17. tit: **O summach & zostawiac w mocy.** Similiter nec donationes in Ducatu Masoviae, usque ad SIGISMUNDVM I. Regem, d. fol: 17. § *Co sie tćnie.* Idem § Anno 1598. fol: 690. tit: **O pozwiech.**

Simi-

Similiter bona confiscata, & post Statutum ALEXANDRI Regis Successoribus data non subiacebant ejusmodi executioni. Ita Anno 1562. fol. 24. titulo. **O sadzeniu starych.**

Neq; Terra Podlachia subiacebat. Ita Anno 1569. fol. 151. & **Uład to osobliwie.** Idem & Anno 1588 fol. 479. titulo **Podniesienie Pozwow.** Idem & Anno 1601. fol. 730. & **Nie includuiac w to.** Idem Anno 1687. fol. 848. tit. **O Przywileiu Podlaskim.**

Similiter, nec Terra Voithynia, & Bractavia. Ita Anno 1569. f. 158. & **Kremu znaydujemy.** Idem & Anno 1590. fol. 576. titulo. **Kwartá z Woiewodztw Wolynskich.**

Similiter nec Ducatus Kijovienlis. Ita Anno 1569. f. 165. & **Kremu znaydujemy.**

Neq; Magnus Ducatus Lithvania, dicto Anno 1569. fol. 176. & **Opatruiemy też dostatecznie.** & fol. 195. ibidem & **21 iz dla zduzenia**

Similiter Feuda Russia & Podlachia non subiacebant executioni usq; ad Statutum ALEXANDRI Regis Anni 1504. Ita Anno 1576. f. 281. tit. **Feuda Ziemi Rustey.**

Similiter Anno D. 1588. fol. 457. tit. **Zamknienie Execucyey** in Terris Russia & Podolia, hæc executio clausa est. Idem & Anno 1601. fol. 746. tit. **O zamknieniu execucyey.**

Similiter & in Prussia Anno 1598. fol. 201. tit. **Zawarcie execu- cyey w Prusiech.**

Tandem hæc executio Statutorum de non alienandis bonis mensæ Regiæ ubiq; clausa est. Anno 1607. fol. 841. tit. **O nieoddaniu &c.** his verbis: Executionem Statutorum de non alienandis bonis mensæ Regiæ factorum claudimus, & juxta præscriptum juris super hoc lati Nos geremus. Et processus omnes post datam constitutionē Anni 1588. intentatos vti contrarios huic constitutioni cassamus.

Unde Rex, omnia bona, jure caduco, vel per donationem, vel inscriptionem, aut quovis modo ad se pertinentia, dispo- nere potest, & illa conferre, dummodo Nobili Polono, Ita statutum est Anno D. 1562. fol. 26. tit. **Dobra ná Krolá Jego Mości.**

Anno D. 1638. fol. 4. & **Dobra zás** sic cautum est. Bona magna Procurationis, prout antiquitus erant, in integro conservan- tur, & si aliquis ex bonis ejusmodi impetrasset, aut antea impetra- tis per sex menses post publicationem Constitutionis huius quo- vis titulo vteretur, talis poenā peculatus in Comitij ad instantiam Instigatoris ex delatione Thesauri, aut alicuius Nuntij Terrestris vin- dicandā puniatur.

De Commutationibus, aliàs *Frymárkách*.

A Nno D. 1562 f. 19. sub tit. *o frymárkách*/ SIGISMUNDVS AVGVSTVS sic de commutationibus bonorum Regalis mensæ disposuit. Commutationes omnes cum damno Reipub: debent revocari: sed quia ejusmodi commutationes sint ne cum damno Reipub: vel cum utilitate? cum non possent tunc cognosci, ideo constitutum erat, ut ex qualibet Terra, certæ personæ deputarentur, ad inquirendum, & connotandum magnitudinem & bonitatem ejusmodi bonorum, quæ & Regi sunt data, & Rex dedit, & ut ejusmodi inquisitio & connotatio in proximis Comitij præsentaretur; & tunc temporis ex tali inquisitione facilius poterit cognosci & decidi, in quibus bonis Resp: damnum habeat; & demum per Rempub: hæc damna in talibus commutationibus discernentur & decidentur. Et in posterum, si Nos ex Nostra parte, vel alius ex parte sua commutationem cum bonis Nostris desideraret, debent prius Revisores deputari in Comitij, & postea sumptâ informatione sufficienti de vicinitate & proventus & de alijs circumstantijs, in Comitij generalibus, omnium Ordinum consensu accedente, concludantur. Hoc quoq; ibidem additum est: quoniam vim commutationis sapit, si aliquis obtentis aliquibus bonis à Nobis, villam aliquam Nobis dedisset, aut summam antiquam, quæ ante Statutum posset subsistere, & demonstrasset hoc manifestis documentis, quod Nos talem villam, in qua bona & antiqua summa fuit, ab illo acceptavimus, licet hoc in privilegio donationis, non esset expressum, tunc si hoc manifestè fuerit deductum, tenebimur illi eandem villam cum tali summa restituere, quoniam illius donatio, ante jus commune non poterat subsistere, & cognitio hujus in Comitij debet fieri.

Is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, *Varsaviae* Anno D. 1563. fol. 39. sub tit. *Kewizorowie*/ priorem Constitutionem de mittendis Revisoribus ad bona mensæ Regiæ reassumpsit *his verbis*: Satisfaciendo Constitutioni præteritæ, Revisores ad omnia bona Nostra tam quæ in possessione & dispositione Nostra sunt, quam quæ per decreta Nostra sunt judicata, mittimus juxta tenorem Constitutionis in Comitij præteritis, ad revidendum, & describendum proventus, quorum dedimus illis memoriale, ut scirent ad quæ bona deberent ire, licet si in possessione Nostra non sint, omnium bonorum

rum & proventuum mensæ Nostræ Regiæ; illis exceptis, in quibus sunt summæ antiquæ bene adinventæ, & adjudicatæ.

Is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, in eadem Constitutione *Anni 1563. fol. 41. sub tit: Frymärcki* reassumpsit superiora *his verbis*: Commutationes omnes idem Revisores revidere tenebuntur vnâ cum Capitaneis, aut illorum Vicesgerentibus.

Is idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS *Anno D. 1567. Petrovia fol. 130. sub tit: Frymärcki*, decrevit, ne commutationes sint validæ, quarum revisio non fuerit facta, & in Comitijs approbata.

Is idem Rex *Anno D. 1566. fol. 124. sub tit: Kewizya*. Commutationes in Comitijs expeditas & iudicatas, in suo robore conservavit. Et quæ non sunt revisæ, vt ab iisdem Deputatis revideantur, & hæc revisio ante Comiticia futura expediatur.

Is idem Rex *Anno 1567. fol. 130. sub tit: Frymärcki* statuit, vt commutationes, quæ non fuerint revisæ per Deputatos in Comitijs, & postea non approbatæ in Comitijs, nullius sint valoris.

Is idem Rex, *Anno 1569. f. 152. § nád to iż &c.* Cōmutationes in Terra & Districtu Bieleni per Galzoltū Palatinum Vilnensem, Cancellarium M. D. L. factas in perpetuum approbavit.

Is idem Rex *Lublini. Anno D. 1569. fol. 186. § Frymärcki dobre noży* constituit, vt commutationes bonorum mientæ Regiæ, cum quocunq; factæ, iuxta ordinationem Constitutionum fiant & concedantur. Quæ dum in Comitijs de consensu Ordinum approbatæ erunt, in Acta Comititalia, quæ nunc instituimus, inscribantur, quorum actorum liber vnus penes Cancellariam Nostram, & alter liber penes Thesaurum & Deputatos conserventur, & ad Comiticia advehantur. Et insuper is cum quō commutatio fiet, in primis iudicijs Terrestribus post Comiticia, literas commutationis factæ præsentet, & ab eodem Iudicio Terrestris, ministerialem ad intromittendum accipiat. Quamvis quæ commutationes in præteritis Comitijs sunt finitæ, in suo robore conservantur.

Tandem SIGISMUNDVS III. Rex Varſaviæ *Anno D. 1598. fol. 692. sub tit: O Frymärckach starych*. Omnes antiquas commutationes cum Antecessoribus Nostris factas, quæ in revisione sunt acceptatæ, & in Comitijs ad *Annum 1596.* approbatæ, in suo robore in perpetuum conservavit. Novæ autem commutationes iuxta eandem Constitutionem *Anni 1596.* vt remaneant.

Anno D. 1589. fol. 531. sub tit: Káuzy frymärckow, is idem SIGISMUNDVS III. Rex statuit, vt in Magno Ducatu Lithuaniz

Bbbbbb

com-

commutationes, quæ tempore Antecessorum Regum, cum bonis Nobilium factæ sunt, solus Rex idq; in Lithu: iudicet, in quantum aliquis vellet bona commutata jure vindicare: & Iudices causas tales ad iudicium Regium remittant.

Anno D. 1576. f. 305. sub tit: Żamiana, in exceptis Ducatûs Masovix hoc habetur: quod bona in Ducatu Masovix commutata sicut & donata inter Nobiles coram Actis Terreſtribus vel Caſtrenſibus inſcripta non poſſunt jure retractûs ſeu propinquitatis acquiri.

Anno D. 1590. fol. 587. sub tit: Żamiana Surabſka. Commutatio certorum bonorum, pro bonis Suraz cum Illuſtri & Magn: D. Leone Sapieha, Cancellario M. D. L. & Fratribus illius facta eſt, & privilegium extraditum.

Anno D. 1607. f. 852. sub tit. Approbacya. Commutatio bonorum Porczy/ Wiedwiedzie/ & aliorum, pro ſaliſfodinis à D. Sebaſtiano Lubomierski, ſumptu ejuſdem in bonis ſuis hæreditarijs factis, & pro villa Lednicâ ejuſdem facta, ex quo, ex reviſione per Deputatos expedita patuit, eſſe æquivalentia bonis Regalibus, perpetuis temporibus approbata eſt, & privilegium extraditum.

Anno D. 1611. f. 46. sub tit. Żamiana wſi Sâwic; commutatio villæ præfatæ in Capitaneatu Słoninenſi jacentis, reſpectu foſſæ & ductûs aquæ, ex fluvio Iſoroka, per bona Szysłowieckie/ Dominorum Niemierow, ad ſtagnum ſub Słonino ab Illuſtri & M. D. Leone Sapieha Cancellario & Capitaneo protunc Słoninenſi, magno cum ſumptu elaboratum, cum Dominis Niemierowie facta, in perpetuum approbatur.

Anno D. 1641. fol. 27. sub tit. Żamiana. Commutatio fundorum deſertorum. Wolzatyce & Sukrow/ reſpectu ſtagni Othyński in Terra Leopolienſi, Diſtrictu Zydavicenſi jacentium per Commiſſarios legitime facta & decreto Comitiali firmata, autoritate Comitiorum approbatur.

Anno D. 1641. f. 31. sub tit: Approbacya, Cōmutatio fundorum villarum Guskowo & Jągwiſzow ad Łopacino pertinentium, per Commiſſarios in Comitijs Anni 1631. deputatos legaliter expedita, & ad Acta Terreſtria Varſavienſia porrecta, autoritate illius Conventûs in toto approbatur.

Anno D. 1647. fol. 35. sub tit. O Frymarkach ſtarych/ declaratū eſt, qvòd commutationes antiquæ in Palatinatu & Terris Ruſſiæ juxta Conſtitutionem Anni 1569. in nullum dubium vocari deberent, & quòd in poſterum reviſiones ſuper Reviſiones, ex Cancel-

laria Regni non extradentur, & extraditæ nullitati subiacebunt.

Anno D. 1678. f. 30. sub tit. Commutatio. Commutatio villæ **Bohutyse & Kopylowo**/ ita vt in posterum **Kopytlow** ad Capitaneatum Hrubinensem, & **Bohuty**/ ad Capitaneatum Grabovensensem spectent, approbatur.

Approbationes aliarum commutationum omitto, nam vnus quisq; dum opus illi fuerit, poterit in volumine Constitutionum adinvenire, cum particulares sint.

S II.

De Oëconomijs mensæ Regiæ.

A*Nno D. 1589. fol. 517. tit. Rationes.* statutum erat, vt obtinens super Oëconomijs mensæ Regiæ aliquod ius, cum illo, pro cognitione in Comitijs generalibus peremptoriè compareret.

Anno D. 1590. fol. 577. tit. Rationes. cautum erat, ne aliquis auderet impetrare privilegium ad Oëconomias mensæ Regiæ, sub pœnis de non obliganda Terra Sandomiriensi.

Anno D. 1593. fol. 644. tit. Libertacya/ vt Oëconomia Samborensis ab omnibus obligationibus, confederationibus, incursionibus, quarumcunq; personarum esset libera, sub pœna peculatus in delinquentes extendenda.

Anno 1601. fol. 719. § Ci tedy/ statutum erat, vt Oëconomia omnes mensæ Regiæ lustrationi protunc institutæ subessent, exceptis Capitaneatibus & Tenuis, super quibus, aduitalitas data erat, ita tamen, vt per duos annos, duplicem Quartam ex illis prout & alij Capitanei solverent, & in posterum, semiduplam, juxta ordinationem huius Constitutionis. Ab hac tamen lustratione, excepta erant telonea, Fodinæ aliàs **Żupy**/ Oëconomia Samborensis & Mariæburgensis, tum magna Procuratio Cracoviensis, sed solum duplicem Quartam ex illis solverent, ad tempus supra præfixum: in posterum autem sic, prout & alij Capitanei aduitalitij, semiduplicem Quartam.

Ibidem fol. 730. § Niemcia też/ statutum erat, ne huic lustrationi subiacerent villæ Oëconomiarum à Serenissimo protunc Rege jure aduitalitio, ante Constitutionem *Anni 1590.* alicui datæ; nihilominus, vt Possessores Quartam alteram juxta ordinationem dictorum Comitiorum solverent. In posterum Serenissimus Rex reservavit sibi, quod possit semper jure aduitalitio ejusmodi bona post lustrationem dare & distribuere, non obstantibus constitutionibus de Oëconomijs latis.

Anno Domini 1611. fol. 38. sub. tit. **Porządę Elekcyej. 2 Oe-**
conomiey, cautum est; ne Oeconomiarum mensuræ Regiæ, ultra has quæ
 sunt assignatæ, sine speciali consensu Ordinum augeantur: & ut Se-
 renissimus Rex, assignatas juxta jus & Privilegia disponat.

Idem habetur & in Constitutione *Anni 1633. fol. 31. tit. Oe-*
conomie: tenoris sequentis; Oeconomias sine consensu Reipublicæ,
 tam in Regno, quam & in Magno D. Lit. ultra has, quæ in jure
 descriptæ & concessæ sunt, & ab antiquis temporibus, Oeconomi-
 is sunt junctæ, non augebimus. Quodsi aliquis aliquam Oecono-
 miam ultra jus descriptum auctam, arendaret, aut administraret, ta-
 lis ad cuiusvis instantiam ad Tribunal Regni citatus inter causas Of-
 ficii, poenâ peculatus puniatur. Et quoniam ex antiquo jus est, ne
 Oeconomiarum, telonea, & omnia alia bona ad mensuram Regiam per-
 tinentia, pensionibus, aliâs **Jurgieltami**/ dationibus: aliâs **dani-**
nâmi onerentur. Ideo conservando in toto Privilegia horum, qui à
 dignæ memoriæ Serenissimo Rege, Parente Nostro, & à Nobis in
 Comitibus felicitis Coronationis Nostræ obtinuerunt, cavemus in po-
 sterum, ne Privilegia talia, ad Oeconomias, & alios proventus ad
 mensuram Regiam pertinentes ex Cancellaria Nostra, post publicati-
 onem Constitutionis præsentis, extradantur. Et si aliquis illa obtine-
 ret, poenis *Anni 1590.* & statuto de non obliganda Sandomiriensi
 Terra expressis subiaceat, & talia Privilegia nullitati subiaceant.
 Post decessum autem prædictorum Possessorum, omnes Oecono-
 miæ & proventus mensuræ Regiæ, debent ad mensuram Regiam reverti,
 & hæc sicut & alia bona mensuræ Regiæ Nostræ, non distribuemus.

Anno D. 1633. fol. 26. tit. O dobrach Krola Jęgo Mosci cau-
 tum est; ne bona mensuræ Regiæ Personis Spiritualibus in administra-
 tionem vel arendam dentur, nec pensiones iisdem in bonis ejusdem
 assignentur. Salvis protunc Possessoribus.

Anno D. 1635. fol. 6. tit. O dobrach stolu Nasęgo, sic ordina-
 tum est; bona ad mensuram Regiam spectantia, tam in Regno, quam
 in M. D. L. & proventus illorum, nullis summis, pensionibus, adui-
 talitate, levibus arendis, tam ad vitam, quam ad meliorem provi-
 sionem, nec etiam ad beneplacitum, ad diminutionem proven-
 tuum mensuræ Regiæ onerentur. Neque aliquis Privilegia talia impe-
 trare audeat, sub poenis, de Oeconomis Regni in Constitutione *An-*
ni 1590. descriptis. in Magno autem D. L. sub amissione bonorum
 ad instantiam Instigatoris, juxta ordinationem in Constic: *Anni 1607.*
 de processu Thesauri seu Fisci descriptam. Prout omnia Privile-
 gia &

giæ & literæ pro pensionibus extraditæ post Comitæ felices Coronationis protunc; sicut & libertationes civitatum & oppidorum tam in Regno, quàm in M. D. L. & quæcunq; diminutionem proventuum mensæ Regiæ continerent; qui pro mensa ex antiquo essent ordinati, & Constitutionibus Comitibus confirmati, cassata annullata & mortificata sunt. Sub hanc Constitutionem cassationis & nullitatis privilegiorum subjecta sunt & bona ad Oeconomias mensæ Regiæ, super quibus si aliquis impetrasset sibi libertatem, ne ex illis, ad Thesaurum Regium aliquid, aut pensionem assignatam, solvat, talia bona is amittat, processu Thesauri seu Fisci super hoc convictus. Super quo Domini Cancellarij utriusq; Gentis, memores officij & juramenti sui, diligenter ut invigilarent, ne privilegia huic iuri contraria, ex Cancellaria extraderentur aut sigillarentur, injunctum est. Similiter & Dominis Thesaurariis, ne talibus hominibus possessionem dent. Et propter sufficientem notitiam de ordinatione bonorum mensæ Regiæ in M. D. L. tam ex ipsismet Oeconomis, quàm tenuis & sylvaticinis privilegium eo nomine à Serenissimo SIGISMUNDO III. Rege, Magno Ducatui Lithi datum, in pactisq; VLADISLAI IV. Regis mentionatum, ut in voluminibus legum (ubi ante fuit) insereretur mandatum est, cum hac tamen melioratione, quòd contravenientib; huic privilegio & juri non violenter tenetæ recipiantur, prout in se privilegium continet, sed viâ juris, in processu Thesauri seu Fisci descripta, ad amissionem Tenutarum, & alias pœnas agatur. Et hæc omnia bonas quæ privilegijs separatis ab Oekonomijs à Serenissimo SIGISMUNDO III. Rege datis concessa sunt post decessum modernorum Possessorum, ad easdem Oeconomias revertantur, & privilegia non amplius, sub nullitate eorundem, extradantur.

Anno D. 1638. fol. 3. sub tit. **O Oekonomiach** statutum est, si aliquis Oeconomias & alia bona mensæ Regiæ, quocunq; titulo impetrasset, & illa intra sex septimanas, post publicationem præsentis Constitutionis ad dispositionem Thesauri Regni non reddidisset, pœnâ privationis, triplicis pensionis & peculatus puniatur. Forum Comitum generalia, ante omnes causas etiam criminales, processus fisci, terminus peremptorius ad instantiam Instigatoris ex delatione Thesauri. D. autem Thesaurarius sub pœna privationis officij, ad delationem Nuntij Terrestris cuiuscunq; Palatinatus, acceptis iisdem bonis in possessionem suam, eadem Nobili Polono plus offerenti arenderet, contractum conscriptum ad Acta Metricæ Thesauri

Cccccc

porri-

porrigat, proventum autem in necessitatem mensæ Regiæ & alia cum scitu Regio convertat. Ex Capitaneatibus autem Iudiciarijs, ad mensam Regiam ex antiquo pertinentibus, tres partes proventuum ad mensam Regiam, & quarta pro Quarta, & quinta pars Tenuarijs cedat, ordinatum est. *Ibidem*

Item bona magnæ Procurationis Cracoviensis, in integro, prout antiquitus erat, conservata sunt. Et si aliquis ex istis bonis aliquid impetrasset, aut ante obtinendo ad sex septimanas post publicationem istius Constitutionis, quocunq; titulo teneret, poenâ peculatus in præfato foro puniatur. *Ibidem*

Item in teloneis, fodinis, & in alijs bonis ad mensam Regiam spectantibus pensiones, donationes, in sale vel in pecunia impetrasset, aut in posterum impetraverit; aut administrator horum proventuum, taliter impetrata extradiderit, tam ille, quam ipse poenâ decem millium marcarum, parti & Iudicio per medium solvenda, ad instantiam Instigatoris, aut Nuntij Terrestris, ex quocunq; Palatinatu, in foro præfato puniatur. *Ibidem*

Item injunctum est Dominis Cancellarijs utriusq; Gentis, ne privilegia ad diminutionem proventuum mensæ Regiæ audeant sigillare. *Ibidem*

Item administratio Oeconomiarum in M. D. L. ut fieret juxta privilegium Serenissimi olim SIGISMUNDI III Regis in Comitijs Anno D. 1635. declaratum, respectu cuius Forum in Comitijs, poena privationis, & triplicis pensionis sub poena peculatus. *Ibidem*

Item contractus omnes cum Thesaurio Regio respectu Oeconomiarum in Prussia, per hostilitatem devastatarum, ad certos annos initi, in toto conservati sunt, hoc adiecto, ut ultra annos in contractu specificatos, prolongatio non fiat, sub poena, in foro supra scripta.

Anno D. 1641. f. 1. sub tit. *Dobrá stolu Nášego* sic dispositum est, quandoquidem Oeconomix, & bona tam in Regno, quam & in M. D. L. ad mensam Regiam pertinentia, præter Constitutionem Comitiorum proximè præteritæ Coronationis Regiæ & præter recentiores Constitutiones Anno 1535. & 1638. descripta, in suum ordinem non sunt redacta, & per hoc Thesaurus Regius magnum damnum, mensa Regia incommodum habet: Ideo autoritate illius Conventus, omnes contractus, locationes seu arendas, privilegia tam super Oekonomijs, mansis, villis, quicunq; illa possideret, donationes, aduitalitates, & novas pensiones alias **Jurgielty** in Oeco-

nomijs,

nomijs, bonis, & proventibus mensæ Regiæ impetratæ, cassatæ, & annullatæ sunt. Statutumq; est; ut post publicationem istius Constitutionis, in quatuor septimanis, Administratores Arendatores, Tenutarii moderni, & omnes alii quocunq; modo horum bonorum Possessores, Oeconomica bona & proventus, juxta Constitutionem Anni 1590. ad mensam Regiam pertinentes, Thesauro Regio de facto cedant. Arendas autem, literales contractus & privilegia ut statim post conclusionem horum Comitiorum, ad manus Regias redderent, mandatum est: statuendo contra contravenientes pœnam triplicis pensionis, sub pœna peculatûs, in Comitijs ante omnes causas criminales, processu Thesauri seu Fisci, peremptoriè ad instantiam Instigatoris ex delatione Thesauri, aut cuiuscunq; Nuntij Terrestris, decernenda. Quarum quidem Oeconomiarum bonorum & proventuum mensæ Regiæ, ut abhinc nemo nisi ex decimo grosso, ex censibus, & ex decimo manipulo, juxta taxam Thesauri, tam in Regno, quàm in M. D. L. sub iisdem pœnis tenere, & apud Regem impetrare audeat, cautum est. *Ibidem.*

Item cautum est; ut Domini Thesaurarii utriusq; Gentis super hoc, similiter super modo illationis pecuniæ in Thesaurum Regium juxta processum Thesauri in Anno 1607. tam in Regno, quàm in M. D. L. descriptum, ex officio suo, sub privatione ejusdem officij in Comitijs ad instantiam cuiuscunq; Nuntij Terrestris diligenter attendant; & contra contravenientes huic juri, viâ iuris in hac processu Thesauri expressâ, ad missionem tenutarum, & ad alias pœnas agant. Rathæ autem provenientes, ad Thesaurarios, præviâ quietatione eorundem, redduntur.

Item in M. D. L. omnia hæc bona, ex quibus, sub Antecessoribus Nostris proventus ad mensam Regiam pertinebant, ad mensam Regiam, salvis modernis Possessoribus, adiuncta sunt.

In Regno autem proventus ex omnibus cocturis salis, qui in bonis mensæ Regiæ coquitur, per florenos decem, à quolibet **Ponwie** cocti salis abhinc solvatur, ordinatum est. *Ibidem.*

Et talia bona in M. D. L. & cocturas in Regno ut DD. Thesaurarii Serenissimo tunc Regi tradant, & in volumen legum inscribi faciant. *Ibidem.*

Item in M. D. L. **Derewnictwo & Woyskowictwo** molen-dina & alia bona, quæ ab Oeconomis ceciderant, & ad mensam Regiam antiquitus pertinebant, ut D. Thesaurarius M. D. L. iure mediante, sine intermissione recuperet ordinatum est. *Ibidem.*

Capitaneatus autem Iudiciales, qui vnà cum Oeconomis sunt, quoniam obstantibus privilegijs adualitijs non possunt dimitti, ordinatum est, quod per Commissarios Regios seiunctis certis bonis pro iurisdictione ex alijs, quæ merè ad mensam Regiam assignata erunt, Capitanei, & alij Administratores bonorum mensæ, decimo grosso ex censibus, ex crescentia, decimo manipulo sint contenti. *Ibidem.*

Item; Sicut Oeconomis Prussiæ, vigore Constitutionis 1638. specialiter seruiunt contractus, ita & hac Constitutione conservati sūt. Post lapsum autem tempus, sicut & alia bona mensæ arendentur, salvis provisionibus Thesauri Prussiæ, & Capitanei Mariæburgensis, quousq; aliunde tales provisiones non fuerint adinventæ. *Ibidem.*

Anno D. 1648. in *Confæderatione generali Varsaviensi fol. 17.* statutum erat; vt proventus omnes Oeconomiarum & *Funsoltu* Gedanensis & Elbingensis D. Thesaurarius recipiat. Et omnes contractus absq; scitu Thesauri initi & conscripti, nullius valoris sint.

Anno Domini 1654. fol. 7. sub tit: **Zastawa Oekonomiej.** Oeconomia Novodvorenensis seu Tygienensis in Palatinatu Mariæburgensi, cum omnibus attinentijs, Illustri D. Christophoro Gembicki Castellano Gnesnensi ad annos duodecem in summa ducentorum millium florenorum obligata est, privilegiumq; obligationis de consensu omnium Ordinum extraditum est: & vt Illustr. D. Thesaurarius Regni post numeratam præfatam summam, eadem Oeconomiam in possessionem realem præfato D. Castellano Gnesnensi tradat. Quod si modernus administrator ejusdem Oeconomix aliquo prætextu denegaverit, pœnam infamiæ subeat. Forum post Curiam assignatum est, simulq; eadem bona ab omnibus stationibus, stativis, transitibus militum, libera facta sunt. Hoc tamen cautum est, quoniam eadem Oeconomia quotannis, proventum viginti millium faciebat, D. Thesaurarius ante omnes alias expensas, ex ordinarijs proventibus Reipublicæ, ad Thesaurum Regium, singulis annis similem summam viginti millium florenorum inferat, hucusq; quousq; aut aliquod vacans non intervenerit, aut Oeconomia hæc in possessionem Thesauri Regij non venerit. Et ne Respub: diu in onere refusionis proventus Regij cum diminutione proventuum ordinariorum sit, ex primis vacantibus Serenissimus Rex proventus annui viginti millium floren: provideat, & illud tam diu in administratione sua teneat, quousq; Respub: prædictam Oeconomiam non exemerit.

De eadem Oeconomia Novodworſcenſi Anno 1661. fol. 8. tit. **Deſláracya Konſtytucyey** ſtatutum eſt; ut Sereniſſimus Rex ex primis vacantibus, quæ ad diſpoſitionem eius pervenient, in Regno reſpectu proventus, in hoc Capitaneatu correſpondentem tenutam, dummodò non iudicalem, ad menſam ſuam recipiat. Et ſi privilegia in præiudicium huius Conſtitutionis impetrata, vel extradita fuerint, nullius valoris ſint. Cui Domini Cancellarij ut invigilent, & D. Theſaurarius Regni non ampliùs provisionem ad Theſaurum Regium ſolver, ſub ſolutione de ſuo, poſtquam Sereniſſim⁹ Rex hoc vacans in poſſeſſionem ſuam recipere mandaverit. Quòd vacans tam diu in poſſeſſione Regis remaneat, quoſq; Reſpublica hunc Capitaneatum Novodworſcenſem non exemerit. Quod ſi ad importunam inſtanciam, aliquis apud Sereniſſimum Regem primum vacans impetraverit, præter Conſtitutionem hanc, tale privilegium nullitatis ſit; & impetrans pœnis arbitrarijs à Reſpublica puniatur. Ita in Conſtit. Anni 1661. fol. 8. tit. **Deſláracya Konſtytucyey**.

Tandem Anno D. 1678. fol. 17. tit. **Kónſens**/ data eſt facultas Magni D. Andreæ Gembicki, Capitaneo Novoduoreniſi; mediante exſolutione ſummæ ducentorum millium florenorū monetæ Pruſſicæ, à Reſpublica, lege publicâ aſſecurata juris ſui ceſſionem facere, & illud transfundere, vel in perſonam Sereniſſimi IOANNIS III. Regis; vel in perſonas Succellorum ejus ex ſanguine; & hæc ceſſio & transfuſio ibidem approbata eſt.

Anno D. 1655. fol. 30. ſub tit. **Porzodeł**/ cautum eſt, ne miles in Oeconomij mensæ Regiæ ſtativa, & pernoctationes, tum ſtationes exigere audeat, ſub pœna capitis.

Anno D. 1659. f. 14. ſub tit. **Approbacya Przywileiu**/ Bona mensæ Regiæ in Oeconomia Breſtlenſi jacentia; hoc eſt **Kiowiec**/ & **Mielezyce** cum Oppido **Pieſzátceem** cum omnibus vilitatib⁹, & villis ad has claves ſpectantibus jure aduitalitio, Nobili Paulo Treter collata ſunt, & privilegium ex Cancellaria, ex Senat⁹ conſilio extraditum, non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, de non impetrandis bonis mensæ Regiæ ſancitis, & autoritate eorundem Comitiorum generalium in toto approbatum, & in ſuo robore cōſervatum eſt. Salvo jure Eccleſiæ Mielecienſis ratione Manſorum, ſeu laneorum huic Eccleſiæ datorum. Et cum occasio offeretur, ex alijs bonis diſpoſitionis Regiæ, in Regno vel Magno D. Lit: commutatio bonorum æquivalentium prænominato D. Treter promiſſa,

& quòd non priùs condescenderet ex bonis istis Oeconominalibus, donec illi satisfactio à Commissarijs Regijs in toto fuerit facta, & hæc bona iterum illo tempore ad Oeconomiam Brzestensem redeant. Quæ donatio Paulo Treter facta fuit, postea Anno D. 1661. fol. 20. sub tit: *Reasumptyá* reassumpta.

Ibidem vide aliam approbationem privilegij, super bona certa mensæ Regiæ, Nobili Joanni Nieczai, Adamo Koszański, & Christophoro Joanni Bocharewicz, in Oeconomia Mohilensi jacentia jure aduitalitio dati. Ita tamen, ut, post fata dictorum donatariorum, prænominata bona ad mensam Regiam redeant, super quo Domini Thesaurarij Regij attendant, cautum est.

Sed postea Anni 1661. fol. 17. tit: *Cassatio daniny* prænominato Adamo Koszański donatio facta, cassata fuit, ex quo crimen perduellionis commiserat.

Anno D. 1661. fol. 9. tit: *Zastawa* de Oeconomia Salvensi in Districtu Vpitenfi, in Ducatu autem Samogitiæ jacente hæc habentur. Quòd hæc Oeconomia cum omnibus attinentijs Illustr: & M. D. Paulo Joanni Sapieha Palatino Vilnensi, Supremo Duci exercitus Magni Ducis Lith: obligata fuit ad sex annos, in summa octingentorum millium florenorum Polonicalium, relaxando pro hac vice omnia jura de Oeconomij mensæ Regiæ lata, sine vlla extenuatione; declarando, quòd si in spatio sex annorum, Magnus Ducatus Lith: non eximeret istam Oeconomiam, tunc ad tres annos successivè eventos, hoc est. de triennio ad triennium, usq; ad exsolutionem realem summæ præfata, is idem Illustr: & Magn: D. Sapieha, in pacifica possessione, absq; vlllo impedimento, eandem teneat, & liberè tali summâ, sub Reipublicæ cautione hac, pro libitu disponere, tam in toto, quam per partes oppignorare possit. Et non priùs hæc Oeconomia ad dispositionem Reipub: veniat, quousq; præfata summa octingentorum millium florenorum, totaliter & integrè illi, aut cui eandem inscripserit, vel jure successionis pervenerit, absq; extenuatione non fuerit persoluta. Quam Oeconomiam Administrator Thesauri Magni D. Lit: vt absq; vlla difficultate in realem possessionem, sub pœna infamiæ in casu contraventionis in foro post Curiam tradat, ordinatum est. Insuper adjunctum est, vt ex ista Oeconomia durante jure obligationis, nihil ad Thesaurum mensæ Regiæ solvatur, neq; aliquis calculus exigatur, nec alicui pensiones aliqua in bonis istius Oeconomiae assignentur, nec consensus in cessionem, post decessum modernorum Possessorum, detur,

detur, onera antiquiora ex parte contributionum Reipub: si in hac Oeconomia fuerint inventa, summæ huic debeant præjudicare. à stationibus, stativis, hyberna, transitibus militaribus, specialiter hæc bona excepta sunt. M. Duc: Lith: Serenissimum Regem JOAN-NEM CASIMIRVM, & Successores eius, Magnos Duces Lithuan: asscuravit, quòd hanc Oeconomiam post expirationem sex an-norum, cum debitis proventibus, sine vlla contradictione eximet. Et interea quousq; illam non eximet, in recompensam proventus ex illa provenientes, ex proventibus Magni Duc: Lithv: singulis an-nis, quadraginta millia floren: ad Thesaurum mensæ Regiæ, infe-ret. Et Arendatores non ad Thesaurum Magni Duc: Lithv: sed ad Thesaurum mensæ Regiæ importabunt, sub pœna triplicis pensio-nis respectu cuius forum post Curiam, ad instantiam Instigatoris Magni Duc: Lith: & quòd in contractibus Thesaurus M. D. Lithu: apponat cautum est.

Ibidem fol. 10. sub tit: Wpewnienie wykupnâ, ordinatum est. Et quia istius summæ major pars pro stipendio, militi Reipub: à prænominato Illustr: D. Sapieha erogata sit, ideo Thesaurus Magni Duc: Lit: sedulo attendat, ut circa persolutionem Exercitui Magni Duc: Lit: id totum quòd ex liquidatione stipendiorum patebit ho-rum vexillorum, quæ accipiebant, retineat penes se, pro exempti-one dictæ summæ.

Anno D. 1667. f. 62. tit: Deklaracyâ. Quia in termino sex an-norum, non est ventum ad exemptionem istius Oeconomix; ideo Constitutione *Anni 1661*. reassumptâ, Successores præfati Illustr: Domini Palatini Vilnensis ad tres annos penes eandem Oecono-miam in summa prædicta conservati sunt, & juxta antiqua jura de Oeconomis Regijs hæc eadem Oeconomia à stativis, stationibus, hiberna, consistentia, & à transitu libera pronuntiata est.

Ibidem sub tit: Prorogatio. Provisio quadraginta millium flore-norum Serenissimo Regi respectu proventus ex eadem Oeconomia, Constitutione *Anni 1661* assignatas prorogata est, cum iisdem pœ-nis contra Arendatores proventuum Reipublicæ, Magni Ducatus Lithvaniæ.

Iterum *Anno D. 1670. fol. 49. tit: Prorogacyâ* / exemptionis istius Oeconomix & provisionis Serenissimo Regi prorogatio facta est, & ut retenta provisio annis quatuor ex contributionibus M. D. L. solvatur, ordinatum est.

Idem *Anno D. 1673. fol. 5. inter Constitutiones Magni Duc: Lit: ti: Prorogatio Wykupnâ* factum & ordinatum est. Tan-

Tandem Anno Dni. 1678. fol: 6. tit: **Wykupno Oeconomiey Sólwelskiej** inter Constitutiones Magni Duc: Lithu. sic statutum est: Cum Respub: in termino advenienti Oeconomiam hanc Savelensem non possit, data est facultas Serenissimo IOANNI III. Regi, ut propriâ pecuniâ eandem eximat, & tali jure obligationis, quali Successores Illustriss: Pauli Sapieha Palatini Vilnensis tenebant, teneat, tamdiu quousq; Respubl: ex Thesauro M.D.L. summam in ea hærentem, prævijs & servatis conditionibus, clausulis, & solennitatibus circa exemptionem, eidem Serenissimo Regi, vel Successoribus eius ex sanguine non persolverit. Et interea temporis, pensionem quadraginta millium florenor: Thesaurus M. D. Lith: mensæ Regiæ, respectu prænominatæ Oeconomiae debitam singulis annis, prout ad hoc usq; tēpus solvebat, persolvat. de qua pensione solvenda, ibidem fol: 7. rursus statutum est, sub titulo **Dług Krola Jęgo Mosci.**

Anno D. 1593. fol: 642. tit: **Libertacya.** Oeconomia Samborensis à milite confœderato liberata est, contravenienti, pœna peculariis imposita est.

Anno D. 1611. fol: 38. tit: **O Oeconomiey Samborskiej** statutum est, quod in Oeconomia hac cognitio de proventibus, iniurijs, damnis subditorum, ad Sereniss: Regem spectet, & ideo multas causas, ex Iudicio Tribunalitio post Curiam fuisse remissas.

Anno D. 1677. fol: 40. tit: **Oeconomia Samborska** statutum est, quod subditi illius Oeconomiae (exceptis causis Fisci violatæ securitatis & profugorum subditorum) ad solam jurisdictionem Castri illius spectent, vel coram Rege conveniantur.

Quæ duæ Constitutiones *Anni videlicet 1611. & Anni 1677. reassumptæ sunt.* Anno D. 1678. fol: 9. tit: **Oeconomia.** non obstantibus quibuscvis evocationibus, & Dominis Commissarijs Anno Domini 1676. constitutis, & Dominis Administratoribus impositum est, ut juxta dictas Constitutiones in revisionibus se gerant, & unicuiq; iusticiam, officiosè requisiti sub pœnis in iisdem legibus descriptis, administrent.

Anno D. 1661. fol: 22. tit: **Oeconomia Málborstká** sic de hac Oeconomia statutum & ordinatum erat, consulendo aggeris in fluvij Vistula, & nogacie disrupti reparationi, deputati sunt in Commissarijs generalibus Commissarii, cum plenaria facultate, contractus cōscribendi, & bona villarum, prædiorum, fundorum, molendinorū, sylvarum, lacuum, juxta necessitatem locorum obligandi. Ad hæc,

ut cen-

ut census, jurisdictiones, ordines, tam in arce, quàm in ipsa civitate, oppidis & villis describant, limites, uti necessitas postulaverit, cognoscant & faciant; jura antiqua revideant, & quæ fuerint dubia, prævia citatione ad iudicium suum Commissoriale dijudicent, & quæ essent digna, pro approbatione ad Seren: Regem remittant, contraria verò juri rejiciant. Loca villæ **Drozyska** dictæ, in proventum mensæ Regiæ convertant. Insuper per eandem Constitutionem subditi illius Oeconomix ad quatuor annos, liberi à contributionib⁹ facti sunt, salvis in integro oneribus Reipublicæ.

Anno D. 1673. fol: 27. tit: **Kommissya Berwalska**/ deputati sunt Commissarij cum plenaria facultate, ut tenutam Bervadensem, in Oeconomia Malborgensi jacentem, & à tempore adhuc SIGISMUNDI AVGVSTI Regis, ad rationem quingentorum floren: obligatam, & in possessione & manibus Domini Iaskow permanentem, vindicent, eximant, prævia summx originalis, defalcatis, defalcandis, repositione. Contravenientibus & complicibus eorum, pœna infamix imposita est, & ut DD. Commissarij totum hoc negotium sine appellatione, autoritate Regia & ordinum illius Cœventus judicent & exequantur.

In Cœfederatione Anni D. 1674. fol: 29. tit: **Zamek Malborsti**/ Oeconomia Mariæburgensis à Hyberna, juxta jura & privilegia antiquitus illi data libera, facta est.

Anno Domini 1638. fol: 3. tit: **Oekonomia**, Administratio Oeconomiarum in M. D. Lith. ut juxta privilegium SIGISMUNDI III. Regis.

Anno Domini 1635. fol: 7. declaratum fiat. Respectu cuius Forū in Comitijis, pœna privationis & triplicis pensionis, sub pœna peculatus.

Anno D. 1655. fol: 30. tit: **Porzadek**/ ordinatum est; ne in bonis mensæ Regiæ, tam in Regno, quàm & in Magno D. Lithv: miles stativa, pernoctationes faciat, stationes non exigat, idq; sub pœna capitis.

Idem & Anno D. 1673. fol: 18. tit: **Oekonomie Krola Jegomosci** statutum est, sub rigore pœnarum in legibus descriptarū, ut tamen subditi Oeconomiarum contributiones in Comitijis generalibus laudatas solvant, cautum est.

Idem & Anno D. 1676. fol: 44. in prima editione, in secunda fol: 83. tit: **Oekonomie** cautum est his verbis: bona ad Oeconomias mensæ Nostræ Regiæ, in Regno & in M. D. L. & Prussix præteritis

Constitutionibus prout & Comitiorum *Anni 1673.* libera remanent ab omnibus oneribus militaribus, prout à Hyberna, stationibus, stativis, transitibus, pernoctationibus, consistentia, & ab omnibus extorsionibus, concordatis pensionibus, quas omnes Constitutiones in toto reassumendo, statuimus, ut contravenientes legi huic, pœnis & foro contra aggravantes milites bona Terrestria sancitis subiaceant; quæ Constitutio extensa est, ad bona **Wieliczka/ Bochnia & Olkusz.**

Anno D. 1678. fol. 7. tit. Ochrona **Dobr** statutum est, ne Illustr. DD. Duces Exercitus, sub quocunq; titulo & prætextu audeant & præsumant assignationes extradere (sub nullitate earundem) ad Oeconomias mensæ Regiæ in Magno D. L. ex quibus aduitalitij & donatarij censum ad Thesaurum persolvunt, & panem Guardiae Regiæ extradunt.

Anno D. 1670. fol. 23. tit. O Oekonomi **Respectu** bonorum Oeconomiarum, omnia jura & statuta reassumpta sunt, & ut eadē bona à Notario Thesauri in administrationem, (prævio juramento de fideli administratione) & dispositionem recepta, plus offerenti arendentur, statutum est. Salvâ prerogativa Illustr. Dominorum Thesaurariorum utriusq; Genus remanente, qui circa omnia jura & privilegia sua conservati sunt, & non derogando contractibus autoritate Comitiali approbatis.

Anno D. 1676. fol. in prima editione 44. in posteriori fol. 83. tit. O Oeconomie stolu **Nasęgo/** Omnes Constitutiones antiquas & recentes, incipiendo ab *Anno 1590. 1633. 1641. 1649. 1661. 1669.* de Oekonomijs mensæ Regiæ, usq; ad Electionem præteritam Nostram reassumendo, & ad executionem deducendo commissionem in Convocatione generali Varsoviensi *Anno 1674.* ad Oeconomias Regni & M. D. L. assignatam, & ad effectum non deductam, Commissarij ex consensu omnium Ordinum cum plena potestate à Serenissimo Rege assignati, & ex Cancellaria Regia utriusq; Gentis deputati, ut juxta instructionem ex Cancellaria datam, & juxta præscripta in Constitutionibus memoratis se gerant: non præjudicando juri horum, qui onerata summis lege publica tenent.

Eodem Anno & Constitutione, fol. II. inter Constitutiones Magni Duc. L. tit. securitas **Dobr. Stemstich.** Constitutiones omnes tam antiquæ, quam posteriores, usq; ad Electionem tunc Serenissimi Regis præteritam de libertate bonorum Feudalium seu **Lennyck/** quam Oeconomiarum mensæ Regiæ, latæ, ab oneribus militaribus reassumptæ sunt.

Anno

Anno D. 1678. fol. 9. tit. O Oekonomiery y Prowentow skolu
Násego statutum est, ne aliquis in Oeconomis, & in proventu-
 bus teloneorum plus juris & potestatis usurpare audeat, quam in
 Constitutionibus 1590. 1633. 1638. 1641. sancitum est, idq; sub rigore
 legum. Item reassumptæ sunt Constitutiones *Annorum* 1611. &
 1677. specialiter de Oeconomia Samborensi latæ, & extensæ ad om-
 nes alias Oeconomias, non obstantibus quibusvis in contrarium
 evocationibus, & ut Domini Commissarii assignati & Administra-
 tores juxta præscriptum earundem Constitutionum se in revisioni-
 bus gerant, & unicuiq; justitiam, officiosè requisiti, administrent,
 sub pœnis in iisdem legibus descriptis. Insuper respectu teloneorum
 Regionum Constitutiones *Annorum* 1611. 1676 1677. tum de deposi-
 torijs *Annorum* 1565. 1609. 1679. declarando, ut nullus mercator cu-
 juscunq; nationis, & tantò magis Iudæus protectionem Nobilium
 accipere audeat, depositoria nova in oppidis, hospitiiis, in Curiiis non
 statuant, sed omnes merces suas ad locum jure descriptum in Civi-
 tatibus Regalibus tam ex Regno, quam ex Magno D. L. & exterarum
 nationum deducere teneatur, idq; sub confiscatione mercium.
 Quod extensum est ad revenditores omnes in Civitatibus, etiam
 quæritantes victum, tum ad macellarios, boves à Nobilibus emen-
 res, ut à suis mercibus sic ut alij mercatores, teloneum solvant. con-
 tra transgressores forum in quocunq; Officio Castrensi ex Registro
 Fisci, sine appellatione, super quo ut Administratores Regii, tum
 & Capitanei Iudiciales & limitanei attendant iniunctum est.

Bona mensæ Regiæ non debent alicui dari jure hæreditario, vel
 feudali. Ita Anno D. 1565. fol. 89. tit. **Statut Alexandrow.**

§ III.

De Aduitalitate.

Aduitalitatum literæ, à Rege concessæ, per omnia, secundum
 earum tenorem debent servari. Ita SIGISMUNDVS Rex Pe-
 tricoviæ Anno D. 1538. apud Herburtum fol. 13. tit. eodem. Ianussorvi-
 um 105 tit. O dozywočiach.

Aduitalitates & consensus omnes SIGISMUNDVS AVGVSTVS
 Rex, Anno D. 1550. in Constit. fol. 4. §. 2. **A iż wiele,** juxta Statutum,
 & quæ juri communi non sunt contraria in robore reliquit, Her-
 burtus ubi supra fol. 14. ubi & formam aduitalitatis adfert. Ianusso-
 rius loco citato.

Aduitalitas in summa antiqua est bona. SIGISMUNDVS AV-

GVSTVS Rex, Anno 1562. in Constit. f. 19. tit. **O dożywociach.**
 Anno autem 1565. fol. 90. tit. **dożywocia na starych summach/** sic
 est cautum. Aduitalitates in summis antiquis datæ, id fiat cum ex-
 tenuatione aliqua summæ, hoc est saltem quartæ partis, vt decla-
 ratum est in Constitutione *Anni 1566. fol. 126 tit. Dożywocia.*

Aduitalitas data Patri & liberis, & etiam si liberorum non esset
 expressio facta, & Pater ante Comiticia illa mortuus esset, liberi au-
 tem in possessione remanerent, vnus liberorum tantum, & non
 alij in aduitalitate remanebunt; nam non debet intelligi pro expe-
 ctativa, vel in solidum. *Ibidem is idem Serenissimus Rex.*

Aduitalitas pluribus fratribus data, si aliquis decedat ex illis, tunc
 reliqui non succedunt in aduitalitate, sed in summa, ita, quod illa
 pars defuncti sit in exemptione, licet hoc non fuerit expressum, non
 enim est solidum, aut expectativa, quod intelligendum esse, eti-
 am si summa in iisdem bonis non esset. *Ibidem fol. 20.*

Aduitalitas Patri & Filio data, si Pater si iō dederat possessio-
 nem, tunc temporis ante Comiticia aut post conclusionem Comitio-
 rum, non reputabatur pro expectativa exceptis locis judicialibus.
 Cum statutum sit, quod officia Iudicialia debent dari, ætate & in-
 telligentia bene vigentibus. Et sic in hoc casu debet haberi con-
 sideratio, vt sit ætate legitimabilis. Cum statutum loquatur de sta-
 tu presenti personæ, non de futura. *Ibidem fol. 20.*

Aduitalitas duobus Fratribus data coniunctim & separatim, si
 vnus alteri exnunc tunc condescenderet, aut ante conclusionem
 Comitiorum illorum, non habebatur pro solido vel expectativa.
Ibidem.

Aduitalitas marito & vxori data, si vnus illorum morietur, su-
 perstes in iure aduitalitali debet remanere. *Ibidem.*

Bona Regalia data alicui ad certum tempus, illa datio non
 extenditur nisi ad vitam, vnus personæ exnunc possidentis. *Ibidem.*

§ IV.

De modo redimendorum bonorum Regalium.

QVoniam circa redemptionem bonorum Nostrorum Regalium,
 evenire solet, quod tenutarij, de quorum manibus bona redi-
 muntur, gravamina, & difficultates perferre coguntur: ad quæ amo-
 vendo, statuimus, vt in redemptione bonorum Nostrorum Regali-
 um, siue ea pro mensa Nostra, siue per quempiam alium, de con-
 sensu

sensu Nostro redimantur, non fervetur deinceps arrestatio pecuniarum, homini possessionato, similiter & im possessionato fidejussores pro se statuenti: sed si quispiam subditorum Nostrorum ex illis bonis redemptis, se injuriam aut damnum ab eo, qui exemptus est, accepisse prætendat; pro tali iniuria seu damno, jure Terrestris, cum eo experiatur. Deinde ut ad migrandum (quod *Rumowanie* vocant) quilibet, de cuius manibus, sive per Nos, aut alium quempiam bona Nostra redimantur, tempus sex septimanarum liberum habeat. Quo tempore licere debet redempto omnes & singulas res, & bona quæcunq; mobilia propria, evehere, expellere, & exportare. Præterea huiusmodi bonorum redemptio fieri debet, in Districtu proprio, quando per alium, quam per Nos redimuntur. Et terminus citationis, pro redimendis bonis, sive per Nos, sive per quempiam alium de consensu Nostro redimuntur, debet esse sex septimanarum, à tempore positionis ipsius citationis. Ita SIGISMUNDVS Rex Petricoviae Anno D. 1538. apud Herburtum sub tit. Bona Regalia, fol. 46. cum sequ. & apud Ianus. fol. 100.

In redemptione bonorum Regalium, qualiter inscriptiones & literæ revidendæ sint, statuit SIGISMUNDVS Rex Cracoviæ Anno D. 1507. his verbis: Ad tollenda dubia, & controversias superfluas amovendas, quæ oriri possunt, ex diversitate inscriptionum bonorum Nostrorum, statuimus: ut, cum eadem bona redimere voluerimus, revideri debeant literæ inscriptionum; & quæ licite, iuste & legitime inscripta sunt, aut contra, cognoscatur & decernatur per Nos & Consiliarios Nostros. Quod si quis huiusmodi cognitione & decreto gravatum se senserit, liberum sit ei, cognitionem gravaminis per appellationem deferre ad Conventum generalem. Ita refert Herburtus ubi supra fol. 47. Ianussovius loco citato.

Literas & inscriptiones in bonis Regijs, qualiter debeamus interpretari: Is idem SIGISMUNDVS Rex Cracoviæ Anno D. 1510. statuit sic: Ambiguitates abolere volentes, quæ plerumq; (dum inscriptiones super bonis Regalibus, seu privilegia coram Nobis reproducentur) emergebant, determinamus, innitendo veteri consuetudini dudum practicatæ, quod quæcunq; specificata in privilegio, vel inscriptione, nominatim fuerint, illa eadem tenenda sunt. Eandem specificationem si quæ generalitas sequitur, ad præfatam specificationem dumtaxat referenda est, & non ad alia. sed ubi specialis mentio in privilegio, vel inscriptione, de teloneo, de curru bellico, de exactione duorum grossorum, de statione, & jure pa-

Ffffff

trona-

tronatus facta non est, juri Regio reservatum esse cognoscitur. Inscriptiones autem, quæ generaliter fiunt, nihil specificando, sed omne dominium in personam transferendo, omnia in se completuntur, & possessori attribuuntur. Ita refert Herburtus ubi supra fol: 48. Janussovius fol: 102.

Idem SIGISMUNDVS Rex Petricoviæ Anno D. 1538. simile quid statuit his verbis: privilegia publica & privata, non debent interpretatione aliquâ in alium, quàm sonat, sensum verti: sed ita, ut in suis tenoribus scripta sunt, & non aliter intelligi debet. Herburtus d. fol: 48. Januss: fol. 103.

De literis super bona Regalia amissis, ALEXANDER Rex Petricoviæ Anno D. 1504. (ut refert Herburtus sub verbo: litera fol: 269.) sic statuit. Qui literas ad bona Regalia amissas diceret, & de amissis, intra annum à perditione literarum computandum, evidēs ac legitimum testimonium, seu protestationem non fecerit (quam protestationem coram Capitaneo, & Palatino suæ Terræ faciat) ille, anno, post amissas literas decursio, non obtinebit renovationem, neq; probationis viam habiturus est perpetuò. Probationem verò amissarum literarum faciet coram Regia Majestate.

Nobiles, quando privilegia reponere teneantur, dum esset disceptatio, an bona sint Regalia, vel hæreditaria? SIGISMUNDVS Rex Cracoviæ Anno D. 1532. (ut refert Herburtus sub verbo, Litera fol: 269.) sic disposuit: Quærela subditorum Nostrorum permoti (qui se plerumq; gravari sentiunt, cum per bonorum Regalium Tenutarios seu Capitaneos, ad exhibendum literas, super bona eorum hæreditaria, & perpetua illorum proprietate, eo prætextu, tanquam bona ipsa Regalia essent, adiguntur) decernimus & statuimus: ut nemo Capitaneorum, seu Tenutariorum Nostrorum aliquē ex Regnicolis Nostris, ad exhibendum huiusmodi literas compellere audeat: nisi ipse Capitaneus seu Tenutarius iudicium certum, vel literas quascunq; habuerit, ex quibus bona illa esse Nostra Regalia, & non hæreditaria conijcere possit. In tali enim casu, possessor bonorum illorum, super sua proprietate literas exhibere & producere teneatur.

Idem disposuit & Petricoviæ Anno D. 1538. referente Herbuto ubi supra, his verbis: Ad literas & privilegia reponenda, super bonis, quæ hæreditaria putata sunt, nemo cogi debet, aut poterit, nisi in causis manifestis, & clavis, quando scilicet doceretur sufficienter, Regalia bona omnino esse: ubi verò res esset nimium antiqua

qua, perplexa, & dubia; tum negotium tale & causam, non alibi, quam in Conventu Regni generali, cum Consiliarijs Nostrijs iudicabimus.

Bona mensæ Regiæ, Notarius Thesauri Regij vt in administrationem suam prævio iuramento fidelis administrationis recipiat, & plus offerenti arendet, in suo robore conservatis contractibus per Comitia approbatis: salva prærogativâ Illustrissimorum Thesaurariorum vtriusq; Gentis, statutum erat *Anno Dni. 1670. fol: 28. tit: O Oekonomiey Krolá Jegomości.*

TITVLVS DECIMVS QVINTVS

De bonis Regalibus,

Quæ vulgò Panis bene merentium appellantur.

Ex de Capitaneatibus potest juxta præscriptum juris disponere, & eos conferre: SIGISMVNDVS AVGVSTVS Rex Varlavix *Anno D. 1563. f. 43. tit. 30stá-wienie Dzierzawiec. Ianussorvius fol: 101.* Nullus externus, vel descendens ex genere Ducali potest esse Capitaneus, sed tantum Nobilis Polonus. LVDOVICVS Rex, in Conventu Cossineni *Anno D. 1374. his verbis vt refert Herburt: fol: 141. Ianussorvius fol: 297.* Promittimus, quòd nullum Baronem militem, seu Nobilem, vel alium cuiuscunq; conditionis existat extraneum, hospitem seu alienigenam, præterquam natione Polonum, in Capitaneum præficere debemus, nisi talem, qui sub eadem Corona, de gente Polonica sit oriundus, dummodo non descendat de stirpe Ducali.

Capitaneatus simplices, & absq; iurisdictione, alias Tenuras, potest Rex conferre impoſſionatis, dummodo sint Nobiles Poloni.

SIGISMVNDVS AVGVSTVS Rex Petricovix *Anno D. 1562. fol: 24. tit: O Stároſtách. Ianussorvius fol: 429.*

Si autem esset poſſionatus in aliquo loco Regni, tunc pro quacunq; injuria in Iudicio Terrestri, & in articulis Castrenſibus, in Iudicio Castrenſi illius loci debet respondere. Lucra tamen non debent ad bona Regalia extendi, sed respectu illorum remissio debet fieri ad Terram & Districtum, vbi poſſionem habet. Et si nullibi habeat poſſionem, debet contra illum, procedi vti contra

Ffffff 2

impof-

impossessionatum. Citationes autem debent poni in residentia, seu in Curia & Arce. *SIGISMUNDVS ibidem.*

Postea Anno 1563. fol. 43. tit. *Starostowie niesadowi* declaratum est, quod in articulis Castrensis sic procedendum sit in per-lucris, sicut in Iudicio Terrestri.

Tandem d. Constit. 1562. reassumpta est Anno D. 1588. f. 459. tit. *O Kommissyach* & declaratum est, quod Capitaneus impossessionatus debet subesse processui de impossessionatis, in illis Comitibus constituto.

Capitaneatus autem Iudiciales, similiter & arces Vkrainæ non possunt dari pueris annos discretionis non habentibus, sed personis dignis de Repub: bene meritis: obtinens privatione officij puniendus. *SIGISMUNDVS AVGVSTVS* Rex Varsoviæ, Anno D. 1589. fol. 529. tit. *Starostwo sadowe* vbi extensum est etiam ad Magnum Ducatum Lit:

Tandem Anno D. 1607. fol. 833. tit. *O wátancyach* lex universalis per totum Regnum Poloniæ lata est, vt Capitaneatus Iudiciales non conferantur, nisi ætate & discretionem bene vigentibus. Contra obtinentes aliter forum in Tribunali, inter causas Officij assignatum est.

Capitaneorum autem possessio talis esse debet, sicut aliorum Officialium, hoc est non ficta & colorata, neq; recenter acquisita, idq; in istis Palatinatibus & Terris, in quibus Capitaneatus Iudicialis acquiritur, idq; sub nullitate privilegij & omnium Actorum, tum pœna duorum millium marcarum Polonicalium. Respectu cuius Forum in Iudicio Terrestri, vel Castrensi aut in Tribunali inter causas Officij, terminus peremptorius ex delatione cuiusvis Nobilis. Ita in Constitutione Anni 1613. fol. 33. sub tit. *Wátuncel osiadosci.* vide & *Herburtum* fol. apud me 143.

Vicecapitanei debent esse possessionati. *Herburt*: fol. 224. *Iamussowius* fol. 429. idq; sub pœna amissionis.

Duos Capitaneatus Iudiciales seu cum iurisdictione nullus potest obtinere, sub pœna confiscationis bonorum, & ducentarum marcarum peremptoriè in quovis Officio & Iudicio Regni, non recedendo ab Iudicio parti luend: Et nihilominus vnum Capitaneatum tenetur in instanti dimittere. Ita *SIGISMUNDVS AVGVSTVS* Petricovia Anno D. 1562. fol. 23. tit. *O dwoygu Starostwie.* Capitaneatus tamen Seradiensis cum Petricoviensi simul teneri possunt.

Idem

Idem SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex Varſaviæ, Anno D. 1557. fol: 11. & 3^a proſba Siemie Sieradzkiey. Ianuſi. refert f. 427.

Similiter Capitaneus Camenecenſis cum Laticovienſi in Palatinatu Podoliæ, & Capitaneus Camenecenſis vtrobiq; jurisdictionem exercere poteſt. STEPHANVS Rex Varſaviæ Anno D. 1581. f. 376. tit: Grod Łeczyſki.

Capitaneus quoq; Ovrucenſis cum Camerariatu Generali Kiſiovienſi pro vna vice poſt ceſſum vel deceſſum protunc poſſeſſoris poterat teneri. Ita Anno D. 1659. fol. 47. tit. Rozgraniczenie Siem Kioſkiſch.

Capitanei Iudiciales & limitanei jurare debent tam reſpectu officij, quàm reſpectu conſervationis Caſtri. Ianuſſovius fol. 429. vbi diverſas formas juramentorum adfert. Et quidem reſpectu officij talem formam poſuit.

Forma juramenti reſpectu Officij.

E Go N. juro DEO omnipotenti, quòd Sereniſſimo Regi Polonia fidelis ero in hoc iudicio Capitaneali, ſuperioritatem & dignitatem ejus in omnibus conſervando. Pacem communem, & ſecuritatem viarum in Capitaneatu meo luſtodiam, juſtitiam equaliter juxta præſcriptum juris communis faciam: orphanos, & homines oppreſſos, à quacunq; injuria juxta officium meum tuebor. Sic me DEVS adiuvet, & ſancta Crux.

Sed Herburtus in Statuto ſuo fol: apud me 249. formam juramenti Capitaneorum talem ponit.

Ego N. juro, quia fidelis ero in Caſtro N. illudq; ſervabo fideliter Sereniſſimo Principi & Domino Regi N. Polonia, & Succeſſoribus ſuis legitimis Regibus Polonia: tranquillitatem, ſecuritatem, ac juſtitiam tuebor; aliq; munia mihi, ſeu Capitaneali Officio incumbentia, ſine dolo & fraude exequar. Sic me DEVS adiuvet, & IESV Chriſti ſancta Crux.

Quamvis Ianuſſovius dicto folio 429. dicit hoc juramentum eſſe reſpectu Caſtri.

Capitanei Iudiciales & Limitanei & Civitates capitales quæ Capitaneos non habent, debent jurare Regi & Regno, quòd tempore Interregni arces & civitates nemini in pernitiẽ Reipub: tradẽt niſi Regi liberẽ & concorditer electo & coronato, ſub pœna infamiæ, colli, & bonorum. Ita refert Ianuſſovius fol: 429. Capitaneus Ra-

vensis jurare debet; quòd tempore Interregni Thesaurarium Regni & Depuatos admittet, & Thesaurum communem in absentia Thesaurarii custodiet. Anno 1569. fol. 186. & *Starostá mieyská.*

Capitanei Iudiciales, qui obtentis privilegijs non jurarunt ante mortem, vel abdicationem Regis, quòd possint sub tempus Interregni, coram Iudicijs Capturalibus Generalibus sui Palatinatus, vel coram Iudicio Terrestris: Officium autem Castrense coram Capitaneo suo jurare, & post præsritum iuramentum Acta Castrensia aperire, statutum est in Confederationibus General. Varsoviensibus Anno D. 1648. 1668. & 1674.

Palatinus & Castellanus non potest constitui in Iudiciale Capitaneum illius loci, præter Capitaneum Cracoviensem. Ita *CASIMIRVS III.* in *Conventu Niesoviensi* Anno D. 1454. ut refert *Herbertus* fol. apud me 63. & melius fol. 311. *Ianussor.* fol. 303. verba autem Regij statuti hæc sunt: Cum singula Officia suis actibus sunt deputata, pollicemur: quòd in nullis Terris Regni Nostri, Palatinum aut Castellatum in Capitaneum præficiemus, præter Capitaneum Cracoviensem.

Idem & *SIGISMUNDVS* *Petricovia* Anno Do. 1538 ut refert *Herb.* fol. 143. & *Ianus.* f. 307. his verbis: In collatione dignitatum & officiorum, Statuta Regni deinceps observabimus: ita quòd Dignitarios in Capitaneos illius loci non præficiemus, præsertim cum iuribus Regni provisum sit, ut nullus Castellanus vel Palatinus illius Terræ Capitaneatum, in quo iudicia celebrantur, obtineat. Proinde quicumq; ausus fuerit aliquid accipere contra præsentem ordinationem, & antiquam Regni Constitutionem, ubi monitus in Conventione Generali, aut particulari huiusmodi dignitatem, aut officium resignare neglexerit, infamis sit ipso facto. Ubi nihil de Capitaneatu Cracoviensi.

SIGISMUNDVS tamen *AVGVSTVS* *Petricovia* Anno D. 1562. f. 24 ad finem sic statuit: Quòd nullus Palatinus, aut Castellanus potest esse Capitaneus, aut Officialis Terrestris in vno, eodemq; Palatinatu, præter Capitaneum Cracoviensem, Palatinum & Castellatum Cracoviensem, qui juxta antiquiora statuta simul possunt teneri. Sed officium Terrestre quodcumq; Capitaneus Cracoviensis simul tenere non potest. hucusq; verba Regis *SIGISMUNDI*, ut refert *Ianussorius* fol. 304. & habetur in *Constit.* Anni D. 1576. fol. 256. & *Starostowie*, & f. 727. & *Starostowie*.

In Palatinatu, quoq; *Volynensi*, Capitaneatum Iudiciale Palatinus & Castellanus illius loci simul tenere non possunt. Ita in *Constit.* Anni D. 1576. fol. 293. tit. *O potrzebách.* Capi-

Capitaneis & Tenuariis respectu provisionis, & sustentationis illorum; ex omnibus proventibus bonorum Regalium illius Capitaneatus, vel Tenuatæ assignata est ultra quartam quinta pars, & ad tres partes Regias adiuncta est, & Rex debebat illis providere, juxta exigentiam loci & officij. Ita Anno D. 1567. fol. 128. sub tit: **Wycho-
wanie Stárostaw.**

Sic etiam Anno D. 1607. fol. 834. tit. **O Oekonomiách** statutum est, ut Serenissimus Rex Capitaneatibus ita provideat, ut Capitanei condignè possint brachium Regium tueri.

Capitanei bonorum Regalium possessionem non prius apprehendere tenentur, post decessum priorum Possessorum, quousq; officium Thesaurarij Regni non conscripserit inventarium illorum bonorum, & possessionem illi tradiderint. Eiusmodi autem bona successores antecessanei Capitanei, juxta hocce inventarium conscriptum tenentur bona Thesauro reddere. Quidquid autem proventus intra tempus mortui Antecessoris, & novi donatoris possessionem, interveniet, id totum Quartæ accedere debet, & cum illa persolvi. Ita in Constitutione Anni 1641. fol. 12. ad finem tituli **O podawaniu dobre.**

Post mortem Capitanei liberum est Successoribus eius evehere, quidquid ultra inventarium loci superfuert. *Ianussorvius fol. 315.*

Capitanei limitanei tam in Regno, quam in Magno Duc: Lith: circa adeptionem possessionis, tenentur iuramentum fidelitatis præstare, quod Castra illa Regibus & Reipublicæ reddent. Anno Domini 1662. fol. 9. tit. **O Zámkách y fortecách.**

Capitanei limitanei tenentur relidere in castris suis, seu arcibus. Anno D. 1662. fol. 9. tit. **Dozwócie na Stárostawách & Anno 1635. fol. 26. tit. O Stárostawách Vkráiny,** ubi de Capitaneis Vkrainæ. Sic etiam Anno 1620. fol. 16. tit. **Starostowie Vkráiny** statutum est, ut semper sint præsentés maxime tempore periculi, excepto, si obtinuerint consensum à Rege de Locumtenente relinquendo, idq; sub pœna privationis Capitaneatus. Forum post Curiam assignatum est, quæ Constitutio extensa est ibidem ad Capitaneos Russiæ, & Submontani, vide *Constit. 1624. sub tit. Supplement fol. 1. ad finem tituli. videantur & Confederationes 1632. & aliæ subsequentes ut 1674. fol. 21. & A iz toius, ubi pœna privationis Capitaneatus ad cuiusvis instantiam, forum post Curiam, exceptis officialibus Reipubl: & his qui serviunt in bello, & excepto actu Electionis, ad quæ licitum erit ei discedere, relicto in locum sui Nobili bene possessionato cum sufficienti præsidio.*

Gggggg 2

Fami-

Fæminæ in Capitaneatibus limitaneis, non tantum Vkrainæ, sed & in Palatinatu Russiæ & Podoliæ, jus communicativum non possunt habere, & licet aliquis ejusmodi aduitalitatem pro vxore sua obtineat, id nullius valoris sit. *Ibidem.*

Ibidem sub tit: O dożywościach na Krolewezyznach statutum est, quod nulla fæmina in futurum post decessum mariti sui, ultra duos Capitaneatus aut Tenutas bonorum Regalium tenere possit.

Ibidem sub tit: O Zamkach y Fortecach &c. cautum est, quod tam in Regno, quam in Magno Duc: Lit: arces & fortalicia quæcunq; communicatio jurium, aduitalitatis, assecuratio summæ alicuius, fæminis non dabuntur, sub nullitate omnium in contrarium factorum. Et vt Nuntij Terrestres, statim à principio Comitiorum circa distributionem vacantium possint super hoc instare, & ejusmodi arces & fortalicia pro vacantibus sint & conferantur.

Similiter *Anno Dni. 1635. fol. 26. tit: O Stárostawach Wkrainnych* cautum est, quod in Capitaneatibus Vkrainæ, marito, & vxori, aduitalitas in solidum non detur.

Sic & SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex *Anno D. 1550. f. 4. 2* *U iz wiele iest* cavit, quod expectativæ, solida, aduitalitates, contra dispositionem juris data sint nullius valoris.

Sed dicta Constitutio *Anni 1635. O Stárostawach Wkrainnych* declarata est. *Anno 1647. fol. 34. tit. Deklaracya o dożywościach*, quod solum dicta Constitutio lata fuit pro Palatinatu Kijovienſi Vkrainæ, & ideo non potest extendi ad Palatinatum Podoliæ, & consequenter omnia privilegia per commutationem juris obtenta, incolis ejusdem Palatinatus super omnes donationes (exceptis Capitaneatibus Iudicialibus) collata, approbata sunt, & si respectu aduitalitatum ejusmodi aliqui processus & decreta intercesserunt, cassata sunt, & ne ad executionem deducantur, sub pœna evocationis, & refusionis damnorum in Tribunali Regni inter causas Officij discernenda.

Anno 1678. fol. 15. tit: Przywrocenie. Ius communicativum, quod habebat Helena Miaczynska in Capitaneatu Krzepicensi vii contra jus datum cassatum est, restitutis illi certis ferriedinis alias *Kuzni.*

Personæ Spirituales incapaces sunt bonorum Regalium *Anno D. 1607. fol. 839. tit: O dzierzawcach Swieckich.*

Summam super Capitaneatum datam, si circa divisionem frater aliquis illam accipiat, & per executionem dicta summa fuerit abju-

abjud
Anno
lis M
176
Bo
um dat
Regale
me dem
solvere.
banition
rai sub
Onia.
Com
extradi,
1685. fol
Cap
vacantia
comme
singulis
Decem
itioni C
Cap
latinitib
trudo b
Cap
incorpe
scenſen
3. tit:
R
mus R
tis ben
Co
ad Tbe
dupla,
rum Re
descript
glexerit
Rex ali
L. intro

abjudicata, talis frater potest illam in bonis hæreditariis requirere.

Anno 1562. fol. 17. tit: O przysiedze y dziále,

Jura & privilegia in feudum perpetuum & aduitalitatem incolis M. D. L. data, debent in suo robore remanere. *Anno 1569. fol. 176 & Opátruemy tez dostátecznie.*

Bona Terrestria in Magno Duc: Lit: ante vnionem in perpetuum datá impetrans, & respectu illorum possessorem ad iudicium Regale provocans, si citatus in eodem iudicio perpetuitatem legitime demonstraverit, citato mille florenos non recedendo à iudicio solvere. Et si provocans ad iudicium ipse non comparuerit, poenā banitionis incurrere debet; & privilegia illi data, ipso facto nullitati subiaceant. *Ita in Constit: Anni 1633. fol. 39. tit: O dobrách przed Vnia.*

Commissiones ad bona Regalia in Magno Duc: Lit: non debent extradi, nisi ex decreto & sententia Iudiciorum relationis *Anno D. 1685. fol. 8.*

Capitaneatus in Regno & M. D. L. tenutas, officia Terrestria vacantia bene meritis militibus Serenissimus Rex, præcipue ad recommendationem Illustr: Ducum Exercitus, per quatuor menses singulis annis, hoc est Septembrem, Octobrem, Novembrem, Decembrem distribuere & conferre debet, non præiudicando Electioni Officialium Terrestrium, quos ex militibus liberum erit eligere.

Capitaneatus tamen judiciales tantum possessionatis, in illis Palatinatibus & Terris, statutum est. *Anno Domini 1662. f. 10. tit: Gratitude bene merentium.*

Capitaneatus Lojoviensis & Lubecensis Magno Ducatui Lith: incorporati sunt cum hac declaratione, vt ad Palatinatum Smolensensem, & Districtum Staroduboviensem spectent. *Anno D. 1646. f. 3. tit: Inkorporacya Loiowa.*

Reservando tamen sibi jus, quod dictos Capitaneatus Serenissimus Rex possit conferre, juxta arbitrium suum Nobili vtriusq; Gentis bene merito. *Ibidem.*

Contributiones autem ducillæ, Fumalia ex his Capitaneatibus ad Thesaurum M. D. L. spectant. Et quarta, prout nunc extraditur, dupla, facta prius denuntiatione in Thesauro M. D. L. ad Thesaurum Regni pro tempore ad locum solitum, sub poenis de Quarta descriptis, transmittatur. Et si aliquis possessor eam transmittere neglexerit, bona illa pro vacanti debent declarari, & Serenissimus Rex alijs conferat, talemq; novum donatarium, Thesaurus M. D. L. intromittat. *Ibidem.*

Hhhhhh

Homi-

Homines autem in istis Capitaneatibus separatam provisionem habentes ex bonis istis bellicum servitium absolvant, penes antiquas libertates relictæ. Si tamen majora pericula in M. D. L. orirentur, tunc isti homines ad castra Magni Duc: Lith: & tempore generalis commotionis, ad Magnum Duc: Lith: spectent. *Ibidem.*

Tandem Anno D. 1661. fol: 16. tit: *Gratitudo Woyskom/* dicti Capitaneatus Lojoviensis & Lubecensis cum omnibus pertinentiis in genere & specie militi antiquo Magni Ducatus Lithvania, jure hæreditario, perpetuis temporibus dati sunt, & privilegium de cõsensu omnium Ordinum extraditum. Simili jure D. Alexandro Hilario Połubinski Notario Campestri M. D. L. bona *Xudobielska* dicta in Districtu Mozyrensi, & D. Vladislao Châtecki Custodi, alias Straznikowi Magni Duc: Lith: bona *Mollgadz* in Districtu Słoninensi, cum omnibus pertinentiis data sunt. Similiter & D. Iohanni Miniewski, villæ dictæ *Ihnátowo/ & Pucewize/* in Palatinatu Novogrodensi jacentes, cum pertinentiis, non derogando juribus & limitibus in contiguitate civitatis Novodensis. Similiter D. Francisco Grochowski medietas villarum *Wilánowiez & Wobielow* cum pertinentiis, in Palatinatu Brestensi jacentium, jure hæreditario collata est, & privilegia ad eum effectum, prænominatis personis ex Cancellaria Regia extradita, approbata sunt.

Ibidem Anno D. 1661. fol: 16. tit: *Gratitudo Woyskom W. & Lit: starego zaciagu.*

Postea Anno D. 1670. & Anno D. 1676. fol: 19. tit: *Kommissya do rozdziálu Łoiowá y Lubeczá/* destinati sunt Commissarii, ut dicta bona inter prænominatos milites, secundum æqualitatem, proportionem servitij & equorum dividerent, & hanc exdivisionem perpetuam ad Acta Castrensia Terrestria & Tribunalitia per oblatam dent.

Capitanei debent exequi decreta Tribunalitia, sub pœna centum marcarum pro prima vice, pro secunda vice sub pœna ducenarum marcarum, & pro tertia vice sub pœna privationis officij. Ita Anno D. 1589. fol: 543. tit: *O odprawách rzeczy osadzoney.*

Pro Ducatu tamen Malovia, Anno D. 1565. fol: 102. tit: *Sady Grodzkie Mázowieckie* statutum est, quod Capitanei processum extra forum competens, quâcunq; juris viâ, sive in contumaciam, sive per controversias obtentum, sub pœna solutionis omnium damnorum, medio juramento per partem læsam comprobatorum, non tenentur exequi.

Capi-

Capitaneis & Officijs Castrensis, non debet nocere, si executionē decretorum Tribunalitiorum, ante mortē Regis, sive in Civilib⁹ sive in criminalibus causis latorum, tempore Interregni non faciant, sed post Coronationem novi Regis, intra sex septimanas ad cuiusvis requisitionem juxta juris exigentiam exequi tenentur. Ita in Confederationibus generalibus Varlaviensibus, Anno 1632. 1648. 1668. 1674. videre licet.

Citans ad Iudicium Castrense, in causa non pertinente ad illud, atq; ita extra forum competens, in pœna quatuordecem marcarum ab eodem Iudicio Castrensi debet condemnari. Quā pœnā si à Iudicio Castrensi non esset punitus, potest pro ea ad Iudicium Terreſtre citari, & ibidem condemnari. Anno 1565. f. 102. tit: **Soy Grodzkie Mazowieckie.**

Capitaneus sub prætextu officij sui Nobilem aliquem injuste, hoc est non jure victum, aut non in recenti crimine deprehensum captivans, pœnam subit, quæ pro Nobili Nobilem captivante & incarcerante statuta est, inprimis pœnam centum viginti marcarum, item pœnam sessionis turris in fundo per annum (quæ pœna publica appellatur.) Item in triplo pœnam sessionis turris sustinere, quanto tempore incarceraverit, idq; sub pœna infamiæ. Insuper omnia damna refundere tenetur per incarceratum juramento comprobata, & vulnera si aliqua passus sit, juxta taxam in jure descriptam, solvere, respectu quorum damnorum cognoscere debet Iudicium Terreſtre, & decernere, quod ex scrutinio patuerit. Præterea respectu liberationis huius incarcerati data facultas est vnicuiq; sanguine juncto, vel amico, Domino respectu servi, & servo respectu Domini, agere in Iudicio Castrensi sub termino peremptorio, & Capitaneus tenetur decernere liberationem incarcerati, idq; sub pœna bannitionis citra quamvis appellationem & prosecutionem ipsius, qui decreto nolit satisfacere, excepto in hoc, famulo, notorio fure **álbo zdráyce**, quos semper licitum est captivare. Ita Anno Dni 1588 fol. 462. tit: **O poimaniu y wiezieniu Slá- chieá.**

Capitanei respectu defensionis bonorum Regalium, non debent laborem proprium & ædificia ante annum extructa diruere, sed solum citare debet ad Iudicium Terreſtre respectu damnorum. Ita Anno D. 1588 fol. 459. tit. **O Kommissyách y Kommissárzách/ ná gránicách** sed de hoc latius in titulo de limitibus.

Capitaneus vel Tenutarius si respectu bonorum Regiorum.

Hhhhhh 2

ex qui.

ex quibus Quarta solvitur ad Tribunal Regni, esset citatus, debet hac causa ad Comitiam remitti, Anno D. 1578. fol. 328. 2 **Wiesli, by kto Staroste** vide & Anno D. 1589. fol. 539. tit: **Co sadzie maia.**

Capitanei Iudiciales, cohortes militis Quartuarij non possunt tenere. Ita Anno D. 1597. f. 613. tit: **Disciplina militaris.**

Capitanei Vkrainæ certum numerum militum in servitium Reipublicæ statuere debebant, idq; sub privatione Capitaneatum, ad quem effectum Commissarij deputati erant, Anno D. 1638. fol. 18. tit: **Ludzi Vkrainnych** Item Anno Dni. 1643. fol. 12. tit: **Ludzie z Starostw Vkrainnych.**

Capitanei delectum militum ex laneis, alias **Wybrancow** non debent impedire, neq; libertates illorum destruere, idq; sub poena centum marcarum, respectu cuius forum post Curiam, ad instantiam Instigatoris. Ita Anno D. 1590. fol. 571. tit: **Wybrancy.**

Idem & in Magno D. L. Anno 1595. fol. 663. tit: **O Wybrancach.** Sed Anno D. 1616. fol. 4. tit: **O wybrancach Koronnych** aucta est ad poenam quingentarum marcarum.

Quilibet Capitaneus, seu Tenutarius loco militis ex laneo expediendi, debebat quolibet anno ad Thesaurum Reipub: simul cum Quarta, florenos sexaginta solvere. Anno D. 1649. fol. 2. tit: **Wloki wabranciekie.**

Capitaneus Cracoviensis attendere debet, ut Burgravius Cracoviensis in Castro Cracoviensi personaliter resideat. Quod si à Capitaneo super hoc monitus, non resideat; Capitaneus debet illum Serenissimo Regi deferre, qui ad Comitiam citatus & convictus, poenâ privationis Burgraviatus punitur. Præsentia autem qualis hic intelligatur, declaratum est, quod quilibet illorum pro necessitate Reipub: aut pro curanda sanitate sua, aut alijs negotijs suis, quolibet Quartuali possit tribus septimanis, aut per totum annum per duodecē septimanas possit se absentare, cum scitu tamen Capitanei Cracoviensis, & relicto in locum sui, Nobili aliquo digno, & à Capitaneo approbato. Ita Anno D. 1565. f. 89. tit: **Burgrabiowie Krakowsy.**

Capitaneus Cracoviensis sub tempus Interregni, tenetur in arce Cracoviensi præsidium firmum tenere. Ita in **Kaptur** post mortem SIGISMUNDI AVGVSTI Anno D. 1586. fol. 403. 2 **Zamet Krakowski.** & in Confœderatione Generali Varlaviensi Anno Dni 1648. fol. 19. 2 **Zamet Krakowski.** Idem in Confœderatione Anno Dni 1668. 2 1674.

Capi-

Capitaneatum & Tenuarum administrationem, & curam sub tempus Interregni, Dominus Thesaurarius Regni habere tenebatur.

In Confederatione Generali Varfaviensi Anno D. 1587. fol. 417. § 21 *gdzieby.*

Capitanei nonnulli, ad Civitatem Camenecensem in Podolia tenebantur olim victualia devehere facere: contraveniens citabatur ad instantiam Instigatoris Regni, non aliter, prout respectu aliorum proventuum mensæ Regiæ, ejusmodi victualia ad dispensatorem à Rege deputatum reddebantur. Ita Anno D. 1593. fol. 640. tit. *Deklaracya Konstitucyey de disciplina militari.*

Capitaneo Viscensi juxta Constitutionem Anni 1607. § 1641. Civitas Viscensis cum omnibus attinentijs antiquitus ad jurisdictionem Capitanealem Viscensem pertinentibus, adjuncta est Anno Dni 1647. fol. 31. tit. *Opátzienie Juridyki Wiskiey.*

Similiter omnes Tenuæ post mortem Joannis Koryciński Capitanei Gnieucoviensis, antiquitus ad Capitaneatum Viscensem spectantes. In Confederatione Generali Varfaviensi tempore Interregni, Anno Dni 1668. fol. 16. § *Przymodzac do Erekucyey.*

Capitaneatui Graboviensi bona Regia: *Witow/ Madryn/ & Kopylow/* salvis protunc possessoribus adjuncta sunt, Anno Domini 1658. fol. 50. tit. *Opátzienie Juridyki Grabowieckiey.* Quæ Constitutio reassumpta est Anno D. 1667. fol. 22. tit. *Juridyki Grabowieckiey opátzienie.*

Capitaneatus Cechrinensis, ad Clavam magnam Russiæ spectat. Ita Anno D. 1659. fol. 54. § *Do butawy.*

Capitanei Zytomiriensis & Ovrucensis, post dislimitationem Terræ Kijoviensis & Ovrucensis per Commissarios ex Comitibus deputatos factam, ut præmissis, cum officio suo juxta morem solitum juramento, in Castris suis judicia absolvant, concessum est Anno D. 1659. fol. 47. tit. *Kozgránizenie Ziemi Kiovskich/ & in Commisssione Hadiacensi, in volumine Constit. Anno D. 1659. fol. 52. § Priwatis wbytkim.*

Bona Regalia Spirituales personæ tenere non possunt Anno D. 1607. fol. 839. tit. *O Dzierzawcach świeccich.*

Et tamen Capitaneatus Camenecensis in Ducatu Masovia, datus est perpetuo in foundationem Monialium Varfaviensium, Regulæ Visitationis Beatæ MARIÆ Virginis, per Seren. Ludovicam Mariam, Reginam fundatarum, cum omnibus villis, attinentijs, &

Iurepatronatus, ita tamen, ut Contributiones Reipublicæ omnes juxta morem antiquum extradantur, & servitium militare expediat, *Anno Domini 1654. fol. 12. tit. Sundacyá Pánien Zakonných.* Quarta tamen solita ex dicto Capitaneatu ad Capitaneatum Lomzinensem translata est. *Ibidem.*

Oppidum Regium *Kłobucko* dictum, Monasterio Czeszochoviensi Monachorum Regulæ Sancti Pauli Eremitæ, perpetuis temporibus incorporatum est. Et insuper concessum est, ut certas sortes in villis hæreditarijs, *Woli Wiewieckiey w Lasach y Biata* sive titulo emptionis, sive commutationis acquirere. Respectu tamen stationum, & exactionis stationum jura antiqua reassumpta sunt, & approbata, *Anno Dni 1658. fol. 43. tit. Jasna Gora Czeszochowska.*

Aduocatiæ, quæ non sunt incorporatæ Capitaneatibus, non debent amplius incorporari, sed bene meritis tam in Regno, quam in Magno Duc. Lit. debent conferri, *Anno D. 1607. fol. 838. tit. Ośmądach,* Idem & *Anno D. 1620. f. 6. tit. Nágrodá,* ubi hoc extensum est, & ad scultetias.

Sed *Anno D. 1662. fol. 15. tit. Deklaracyá strony Woytostw* statutum est, quod advocatiæ & scultetiæ, tam in Regno, quam in Magno Duc. L. solum militibus bene meritis conferantur, sub nullitate privilegiorum, & revocatione eorundem ad instantiam cuiuslibet ex Exercitu, & ut huic delatori conferat eandem Serenissimus Rex, data tamen est facultas protunc Possessoribus, & in futurum militibus, easdem aduocacias cum consensu Regio personis alijs Nobilibus vendendi. Neq; derogatum est advocatijs in Oëconomijs Regijs, & reformationi Serenissimæ Regiæ subjectis, durante reformatione, neq; his, quæ sunt Civitatibus & Oppidis, lege publicâ incorporatæ, aut quas Capitanei Iudiciales ad conservationem jurisdictionis suæ tenent. Advocatiæ autem omnes, quas personæ plebeia contra dispositioe juris tenent, exnunc pro vacantib; declaratae sunt, & militibus bene meritis collatae. Ne tamen possessio violenter, sed legitimâ juris viâ in Iudicijs Sacræ Regiæ Majestatis capiatur, præviâ exsolutione summarum, & sumptuum in Advocatijs factorum. Exceptuatae tamen sunt Advocatiæ decem, conferendæ à Serenissimo Rege, hominibus in servitio suo actuali manentibus. Ita in *Constit. Anni 1662. fol. 15. ut supra. Anno quoq; 1669. in Exorbitantijs sub tit. Swardyie Jego Krolewskiey Mosci* declaratum est, quod sicut alias advocacias, ita in Oëconomijs Regijs existen-

existentes personæ plebeie non possunt tenere, sed bene meritis Nobilibus conferantur, privilegia in contrarium extradita cassantur, & respectu huius data est facultas agendi in Tribunali inter causas Fisci.

Anno D. 1563. fol. 46. tit: *Woytostwa* statutum est, quod omnes Advocatiæ, sculteriæ, molendina, ferricudina, fodina subiectæ sint exemptioni, nisi aduitalitas impediat.

Idem & Anno D. 1598 fol. 689. tit: *O pozwiech zadwornych*.

Tandem Anno D. 1647. fol. 8. tit. *O Woytostwach* talis Constitutio lata est: Omnes advocatiæ & sculteriæ, quoniam bene meritis, & militibus antiquis juribus destinatae sunt, quas Constitutio *Anni 1563* in exemptione esse agnovit, & postea *Anno 1620*. has, quæ nondum erant Civitatibus incorporatae, ut etiam personis bene meritis conferantur, lex publica sancivit, quæ jura antiqua, & Nos sub felici Regimine Nostro Constitutione *1638*. ad executionem pro præmiandis militibus, & bene meritis deducere promissimus. Ideo volendo illa in executione habere, jam exnunc advocatias & sculterias omnes contra Constitutionem priorem, bene meritorum & militum *Anni* superius specificati *1620*, subsequenter posteriori tempore per civitates incorporationibus, quæ per appendices, sub titulo aliarum Constitutionum adiunctæ sunt, & in volumen legum inscriptæ sunt, ad tollendam occasionem bene merentium obtentæ, non obstantibus iisdem incorporationibus, conformando se Constitutioni supra memoratæ *Anni 1563*. in redemptione esse declaramus, competentiam omnem, & potestatem redimendi donatarijs Nostrijs, tam illis, qui jam antea à Nobis jure aduitalitio obtinuerunt, abolendo omnes litis pendentias ob prætextum incorporationum exortas, sicut & his, quibus conferemus autoritate præsentis Conventionis. Civitatibus tamen limitaneis advocatias incorporatas in suo robore conservamus, & has, quæ sunt lege expressâ in Constitutionibus descriptæ, & titulos suos separatos habent inscriptos: *hucusq; verba Constitutionis*.

Advocatia & villa *Drozdowice* in Terra Præmislensi, Domino Martino Kotskiemu, Generali artilleriæ Regni jure Terrestris hæreditario in perpetuum data *Anno 1677*. fol. 45. tit: *Zawdziecie*. Advocati & sculteri servitium bellicum expedire tenentur. *Anno D. 1550*. fol. 5. § *A iz gdzie*.

Item sub tempus expeditionis generalis bellicæ, *Anno D. 1621*. fol. 9. § *do tej sluzby*.

Advocatiæ in Oëconomijs Regijs à hybernali contributione libera sunt. *Anno D. 1669 tit. Gwardye J. K. m.*

Aduitalitas super advocatia in villa **Sukowo** ad Capitaneatum Lublinensem spectante, D. Melchiori Policki, & Filio ejus Stanislao, infimul cum summa ducentarum marcarum super eadem advocatia inscripta approbata est, respectu bonorum ejus hæreditariorum, quæ sunt ipsi prætextu commutationis accepta. Quæ bona non potest amplius prætere, sed hæc aduitalitate & summa post decessum suum & Filij contentus esse debet. *Ita Anno D. 1611. fol. 36. tit. Approbacya.*

Capitaneatus Barenfis & Lubomlensis cum omnibus attinentijs suis Domino Joanni Wychowski Palatino Kijoviensi, & ejus posteris dati sunt in perpetuum jure hæreditario, *Anno D. 1659. fol. 56. tit. Dánina wieczná, vide & Anno 1661. fol. 15. tit. Recompensa, & Anno D. 1673. f. 16. tit. Wårunek.*

Capitaneatus Ticocinensis cum omnibus attinentijs, & cum jure patronatus datus est jure hæreditario D. Stephano Czarnecki Palatino Russiæ, & Successoribus ejus, omnibusq; immunitatibus bonorum Terrestrium incorporatus est, salvis in integro foundationibus Ecclesiasticis, & hospitalis pro militibus fundati, similiter provisione annua Patrum Ordinis S. Francisci Minorum de Observantia Conventus Ticocinensis, Parochis autem Diœcesis Vilnensis: forum post Curiam, & non in Tribunali assignatum est. Iudicia Terrestria Ticocinensia, & positio Actorum Terræ Bielscensis, prout antiquitus absolvebantur, ita & nunc absolvantur, sub eadem securitate judiciorum, hospitiumq; ex officio ut antea assignentur. *Ita Anno D. 1661. f. 12. tit. Gratitude meritorum.*

Capitaneatus Bratianensis, Successoribus Catharinæ Kobierzycka Domini Działyński Capitanei Bratianensis Vxoris cum hoc marito procreatis, jure emphyteutico, ad annos quindecim datus est, salvis juribus Reipublicæ & oneribus, & ipsamet Domina Capitaneæ ratione istius Capitaneatus libera & immunis declarata est. *Anno Dni. 1662. fol. 27. tit. Nagroda zasług Oycowski.*

Similiter in Capitaneatu Mławensi, D. Francisco Bielinski Camerario Płocensi, & Successoribus, extincto jure aduitalitatis ad annos quindecim jure emphyteutico is idem Capitaneatus concessus est, salva solutione Quartæ, stativis, & oneribus Reipub: *Anno D. 1662. fol. 28. tit. Emphyteusis.*

Anno Domini 1589. fol. 508. tit. Starostwa Inflánskie statutum

tutum est, ut Capitaneatus Livoniæ, alternatim Polonis & Lithvanis conferantur, hoc est post decessum Capitanei gentis Polonæ, Lithvano, & è contra: super quo ut Domini Cancellarii vtriusq; Gentis attendant, sub privatione officij, si aliquis illorum post decessum Poloni Polono & non Lithvano: & è contra apud Regem impetrasset, privilegium sigillasset, & extradidisset. Impetrans autem ipso facto Capitaneatu sit privatus: & poenâ infamiæ puniatur. Respectu cuius forum in Comitijis ex citatione cuiusvis criminaliter edita: utq; eiusmodi causæ in primis Comitijis, ante omnes alias causas criminales in termino incidenti judicentur & finiantur.

Tandem admissi sunt ad alternatam Capitaneatum & Tenu-
tarum æqualiter cum Gente Polona & Lithuanica, quos Capita-
neatus & Tenutas Serenissimus Rex cum scitu Dominorum Sena-
torum ad latus suum residentium distribuere & conferre potest.
Ita Anno Domini 1607. fol. 844. tit: Ordynacya. Cum antea ad-
missi fuerint ad minutiora bona, & alias arces minus considerabiles.
*Anno Domini 1589. fol. 511. tit: Dzierżawy y minutiora bona
w Inflānciech.*

Anno D. 1635 fol. 28. tit: Bene meriti, statutum est, ut bona Li-
voniæ post recuperationem illorum ex manibus hostis, Nobilibus
Polonis, Lithvanis & Livoniæ, eodem jure quo antea confereban-
tur, conferantur.

Anno D. 1677. fol. 32. tit: Ordynacya statutum est, ut in colla-
tione omnium Capitaneatum Livoniæ alternata servetur juxta
antiquum jus. Et si Serenissimus Rex daret Capitaneatum Polono
aut Lithvano impoſſeſſionato, in decursu medij anni, post adepti-
onem officij, talis donatarius emat sibi ibidem possessionem, salvo
protunc Possessoribus.

Proventus ex Capitaneatibus, Tenutis, teloneis Livoniæ, & alijs
similes alternatim, hoc est, vno anno ad thesaurum Regni, & alte-
ro anno ad thesaurum M. D. L. sub amissione Tenutæ debent red-
di. *Anno Domini 1589. fol. 509. tit: Opátzienie dochodow
Inflāntskich.* Circa autem dispositionem horum proventuum Domi-
ni Thesaurarii vtriusq; Gentis debent inter se conferre, & in Comi-
tijis Generalibus ratione reddere, sub tempus tamen Interregni absq;
scitu & consensu vtriusq; Gentis non possunt de illis disponere, sub
poena peculatus, in Comitijis ex citatione sub sigillo vnius Gentis ex-
tradita, vindicanda. Proventuum tamen horum vna pars ad thesaurum

Kkkkkk

Regni

Regni & Lithvaniæ alternatim post annum; & altera pars ad defensionem illius Provinciæ, & tertia pars, pro Capitaneo converti debent. *dicta Constit: Anni 1589.*

In Livonia, quilibet Capitaneus ex tertia parte proventuum ipsum concernente, tenetur tempore pacis arcem reparare & custodire. *Ibidem.*

In Livonia non potest Serenissimus Rex duas partes proventuum alicui dare, sed tantum tertiam concernentem Capitaneum seu Tenuarium, impetrans alio modo totum Capitaneatum seu Tenuam amittit. *Ibidem.*

Anno D: 1589. fol: 510. tit: Summy ná Stárośtwách cautum est. Quod si Polonus & Lithvanus, juxta alternatam, summam pecuniæ suæ post mortem Capitanei, vel Tenuarii reponat, potest uti jure Antecessoris sui, quousq; illi hæc summa non fuerit ex Thesauro persoluta. Præcustoditum tamen est, *ibidem fol: 511. tit: Vznápie summ Inflántstich*/ne absq; scitu Comitiali, Capitaneatus & Tenuæ summis aliquibus onerentur.

In Livonia proventus ordinarij in Comitiolis laudati, præviâ cum Magno Duc: Lithv: liquidatione, vno anno ad thesaurum Regni, & altero ad thesaurum Magni Duc: Lith: vt persolvantur. *Anno D. 1677. fol: 32. tit: Ordynacya* statutum est.

In Livonia, vt Capitaneatus & Tenuæ Indigenis Livoniæ beneficiis in perpetuum possint dari, non erat denegatum, sumptâ prius informatione à Dominis Commissarijs in Comitijs deputatis. *Anno D. 1598. fol: 708. tit: Ordynacya Ziemie Inflántstkiey & fol: sequ: 2 A iz Postowie Ziemie Inflántstkiey &c.* Quæ Constitutio in suo robore conservata est, *Anno Dni 1601. fol: 756. tit: O zostawieniu przy possesjach Obywátelow Inflántstkich.*

Privilegia & aliæ expeditiones ad Livoniam, sub sigillis Regni & Magni Duc: Lit: extradi debent sub nullitate illorum *Anno D. 1589 fol: 508. tit: Odprawa listow.*

Citationes tamen respectu non servatæ alternatæ, sub sigillo cuiusq; Cancellariæ possunt validè extradi. *Ibidem fol: 508. tit: Stárośtwá Inflántstkie ad finem.*

Tandem *Anno Domini 1598. fol: 708 tit: Ordynacya Ziemie Inflántstkiey 2 A iz gdy też* statutum est, vt citationes ad Comitua vel post Curiam sub sigillo Terreſtri possint extradi.

Postea *Anno D. 1677. fol: apud me 29. tit: Ordynacya Ziemi Inflántstkiego* ordinatum, vt mandata decreta Assessorialia, banni-

bannitiones, literæ moratoriæ, aliàs **Gleyty**, sublevationes, sub sigillis vtriusq; Cancellariæ tam Regni, quàm Magni Duc: L. extradantur.

Ibidem quoq; ordinatum est fol: 30. § In causis **iednâk**, vt protestationes, citationes, decreta, in omnibus subsellijs Polonico idiomate scribantur. Capitanei Livoniæ juxta Constitutionem in Electione HENRICI Regis latam jurare quoq; tenentur, quòd sub tempus Interregni arces & Civitates ob concordiam Reipub: communem nulli tradent, nisi Regi Poloniæ, & Mag: D. L. liberè & legitimè electo & coronato. Et quòd communi Reipublicæ coronæ Regni & M. D. L. fideles erunt. Ita Anno D. 1589. fol: 509. tit: **Przysięgâ Stárostw Inflântskich**.

Incolæ Livoniæ, bona Terrestria hæreditaria in Polonia & in Magno D. L. emere, vel alio modo acquirere possunt, & ea sub iisdem juribus & prærogativis vt Incolæ vtriusq; Gentis tenere. Anno D. 1607. fol: 844. tit. **Ordynacya Ziemie Inflântskiej**.

Capitanei Iudiciales, homines insolentes, aggressores, homicidas, latrones, & his similes captivare ubiq; locorum, administrareq; justitiam etiam ad instantiam Instigatoris Officij Castrensis, tanquàm in publica injuria tenentur, idq; sub pœna ducentarum marcarum, in viciniori Capitaneatu, si bona sint libera, ad instantiam cuiusvis, tanquàm in publica injuria repetenda, & absq; quavis appellatione irremissibiliter luenda: stante autem aliquâ perplexitate, informationem capere à Serenissimo Rege, & interim reos in carcere detinere, & custodiam firmam dare, ne aufugiant. Anno D. 1611. f. 13. tit. **Obostrzenie prawâ na swowolnik**.

Capitaneus Varsoviensis exemplo Cracoviensis in arce antiqua debet habere exdivisam mansionem. In Confœderatione Generali Varsoviensi A. D. 1668. § 1674. Villæ quoq; Capitaneatus Varsoviensis liberæ factæ sunt in perpetuum à hyberna, Anno D. 1673. fol: 19. tit. **Wolność Warszawy**. Quod anno sequenti in Confœderatione Generali Varsoviensi f. 28. § 2. 3e **Konstytucya** extensum est ad ipsam civitatem Varsoviensem.

Capitaneorum officium erat invigilandî, ne depositoria designata aliàs **składy** defraudarentur, Anno D. 1565. fol: 91. tit. **Ustawâ na składy**.

Item, ne mercatores Regni merces extra fines Regni eveherent. Pœna contra evehentes statuta fuit, amissio mercium, quarum tres partes fisco Regio & quarta pars Capitaneo cederet. Capita-

neus autem permittens evectionem, puniebatur solutione ad thesaurum Regium summæ correspondentis mercibus *Anno Dni. 1565. fol. 93. § A tego strzedz maia Starostowie.* Fuit quoq; Const: *Anno D. 1566. f. 126. tit. Jarmarki,* ubi id non tantum Capitaneis, sed etiam Tenutariis Civitatum limitanearum sub iisdem poenis iniunctum est. videatur & constit: *Anni 1611. fol. 34. tit. O przejeżdżaniu celi Koronnych.*

Capitaneorum officium est attendere ut Civitates reparentur *Anno D. 1565. fol. 101. tit. Oprawa Miast.*

Capitaneus cum Palatino taxam artificibus & mercatoribus in vendendis mercibus constituere tenebantur, sub poena in iustituto expressa. *Anno D. 1565. fol. 28. tit. O urzedzie y powinności, sed Anno D. 1565. fol. 96. tit. Powinowactwo Woiewodze/* hoc onus Palatino vel eius Vicepalatino impositum est, ut saltem duabus vicibus in anno, in praesentia Capitanei vel ejus Surrogati, & Dignitiorum & Officialium Terrestrium, tum & Magistratus in praetorio Civitatis principalis in illo Palatinatu: in Palatinatibus autem Russiae & Masoviae in qualibet Terra, ut haec taxa fiat in praesentia Officij Civilis. Contraveniens taxae peremptorie citatus à Proconsule illius loci poenam quatuordecem marcarum per medium inter Palatinum & Instigantem dividenda debet puniri. sed de his alibi.

TITVLVS DECIMVS SEXTVS

De Lustratione seu Revisione bonorum Regalium.

SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, Petricoviae A. D. 1562. *fol. 22. tit. O Lustracyey* statuit, ut lustratio omnium bonorum Regalium de quinquennio in quinquennium fiat idq; eo motivo, ut ex tali lustratione possit informatio haberi respectu Quartae augendae, vel minuendae, quae militi ad defensionem limitum Regni excubanti datur. Et *Anno 1601 fol. 731. § A ci Lustratorowie* lege perpetua cautum est. Qui lustratores in singulis Comitibus debent eligi, aut antea electi confirmari. *Anno D. 1590. fol. 730. § A tey lustracyey.*

Et sic Varaviae in Comitibus *Anni Domini 1563. fol. 39. tit. Re wizorowie/* deputari erant lustratores seu revisores, ad revidenda bona mensae Regiae & conscribenda inventaria proventuum in iisdem bonis.

De lustrat: seu Revisione bonor: Regal: Tit: XVI. 501

bonis: exceptis bonis in quibus erant summæ antiquæ bene inventæ & adjudicatæ. Et quidem alij ex parte Regia, alij ex parte Senatus, & alij ex parte Nuntiorum Terreſtrium. Et quidem tali modo.

Ex parte Regia ad Majorem Polon: deputatus erat Andreas Blinowski, Canonicus Vladislaviensis, Secretarius Sacræ Regiæ Majest: Ad Minorem Poloniam deputatus erat Generosus Martinus Falecki Aulicus Regius. In Russiam Generosus Christophorus Sokotowski, In Prussiam Ioannes Radogoski Canonicus Lancicensis, S. R. M. S. Ad Masoviam Gaspar Piotrowski Canonicus Varſavien:

Ex parte Senatus deputati erant, ad Majorem Poloniam Magnificus Dominus Sebastianus Mielecki, Vislicensis, Brestensis Capitaneus. Ad Minorem Poloniam, Magn: D. Paulus Działyński Castellanus Stonensis. In Russiam Adamus Drzewicki, Castellanus Inowladislaviensis. In Prussiam Magn: D. Ioannes Lutomierski Seradiensis, Lanciciensis Capitaneus. In Masoviam Magn: D. Andreas Dębowſki Capitaneus Brzezinenſis.

Ex parte Nuntiorum Terreſtrium deputati erant ad Majorem Poloniam Mag: Thomas Dębowſki, Ad Minorem Poloniam Sebastianus Wielogłowski. In Russiam Stanislaus Dębienſki. In Prussiam Stanislaus Słupecki. In Masoviam Mathias Chadziński.

Quibus Reviſoribus eodem Anno fol: 41. tit: *Przywileie stare/* data fuit potestas ad requisitionem, qui prætenderet bona sua hæreditaria nullo jure, sibi à fisco Regio adempta esse, & mensæ Regiæ applicata, ad locum loci descenderent, & si querelans legitimis documentis, querelam suam comprobaverit, pro decisione ad Comitia generalia remitterent.

Similiter in eadem Constitutione Anno 1563. fol: 41. tit: *Sry- mārki* iisdem Reviſoribus data fuit facultas revidendi literas commutationum vocatis ad hoc Capiteano, vel Vicecapiteano. *Vide* Confut. Anni 1567. fol: 137. tit: *Kewidowane dobrá.*

Sic etiam A. D. 1569. fol: 186. & *Lustratory/* deputati erant modo quo supra, lustratores ad omnia bona Regia nullis exceptis.

Sic A. 1576. f. 295. tit. *Kewizya Podolska* deputati erant Reviſores modo quo supra, ad revidenda bona mensæ Regiæ in Palatinatu Podoliensi.

Sic A. D. 1598. fol: 688. tit: *Lustracya dobr* ordinatum erat; ut in futuris Comitijſ eligerentur lustratores ad revisionem bonorum mensæ Regiæ.

Et sic in Comitijſ Anni 1601. f. 727. tit: *Lustracya* deputati erant

rant modo quo supra. Quibus injunctum erat, ut lustrarent bona hæc, quæ antea non erant lustrata, item bona in quibus summæ antiquæ sunt extenuatæ: item & hæc, ex quibus pro illo tempore nihil aut parum (ob incertam taxam) respectu Quartæ solvebatur, utq; juxta hanc lustrationem, Possessores talium bonorum Quartam sub pœnis contra non extradentes Quartam latis, in posterum solverent.

Item ut lustrarent bona tam post Annam Vxorem STEPHANI Regis, sicut & post Annam SIGISMUNDI III. Regis Vxorem primâ exceptis his Capitaneatibus & Tenuris, super quibus aduitalitates intervenerunt, quæ debebant subesse duplæ Quartæ, prout & alij Capitaneatus ad decursum duorum annorum: post lapsum autem, tempus duorum annorum, simplam Quartam juxta protunc ordinationem solverent. Item injunctum illis erat, ut omnes Oeconomias lustrarent exceptis teloneis, fodinis, & exceptis Oeconomij Samborensi, & Mariæburgensi, & Magnâ Procuratione Cracoviensi, ex quibus duplex Quarta solvi debebat, ad tempus superius præfixum, lapso autem dicto tempore, simplex & media prout ex alijs Capitaneatibus solveretur, *Ibidem fol. 729.*

Item ab eadem lustratione & à Quarta duplici Capitaneatus Vkrainæ & Tenuræ Palatinatum Kijoviensis, Bractaviensis, Camenecensis & Chmielnicensis ad vitam Possessorum liberi erant. Similiter & Capitaneatus Generalis Cracoviensis & Majoris Poloniæ, Capitaneatus Kijoviensis, Mariæburgensis, Advocatiæ, sculteiæ, fodinæ, ferricudinæ, item villæ jure feudali seu jure vasallico ad arces spectantes. *Ibidem 2 Od storey lustracyey.*

Ad hæc statutum erat, ne Seren: Rex abhinc post decessum, vel cessum modernorum Capitaneorum, Oeconomorum, Tenutariorum ejusmodi bona conferret, aut cessionem admitteret, quousq; per deputatos lustratores cum Thesaurario Regni, aut Officio ejus non fuerint lustrata, utq; juxta hanc lustrationem, instructionem, & taxam taxa solveretur, sub pœnis de Quarta statutis. *Ibidem fol. 729. 2*

2 po zesiću

Item statutum erat. Quodd Seren: Rex bona, in summa quingentorum millium florenorum obligata, post mortem protunc Possessorum non possit illa novis donatarijs conferre, nisi prius fuerint sufficienter lustrata, & hoc post exsolutionem summæ successoribus modernorum Tenutariorum: non includendo in hoc summas Palatinatus Podlachia, quarum summarum restitutio per Regnum in-

privi-

privilegijs cauta est. Quodsi aliquis horum Tenutiariorum Quartam dare noluerit, huic conservatus est terminus exemptionis in proximis Comitibus, postquam exemptionem Lustratores tenebuntur eiusmodi bona lustrare, & juxta quam lustrationem, medietatem proventuum tenebuntur Ravæ solvere, juxta Constit. *Anni 1598.*

Ibidem fol. 730. § 2 iz przez zstrudnienie.

Ad hæc statutum erat: quod huic lustrationi non subiacerent villæ Oeconomiarum, quas villas Seren: Rex jure aduitalitio, ante Constit. 1590. dederat: Possessores tamen illarum ut Quartam alteram solverent. In posterum autem licitum sit Regi, quocunq; tempore, hæc bona jure aduitalitio post lustrationem dare, non obstante Constitutione de Oekonomijs, *ibidem § Niemaia też podlega.*

Et quoniam in Palatinatibus Kiioviensi, Vołynensi, Bractaviensi lustratio in Comitibus vnionis destinata, nondum fuit ad effectum deducta, eam ad executionem deducendo ordinatum erat, cum hac præcautione, quod huic lustrationi sola tantum bona mensæ Regiæ, quæ Tenutarij jure aduitalitio ad præsens tenent, & non alia subessent; imò juxta Constitutiones antiquas, libertates & jura Nobilium omnia in suo robore conservata sunt, & ne indubium vocarentur, nec executio aliqua ex ista lustratione præterderetur, statutum erat. *Ibidem fol. 730. § 2 iz w Wolewodztwach.*

Sic & *A. D. 1635. fol. 49. tit. Lustratorowie:* lustratio juxta morem antiquum & jura destinata erat, sed solum ad illa bona Regia, in quibus summæ antiquæ extinctæ erant, & quæ hucusq; non erant lustrata & ex quibus Quarta non solvebatur.

Sic & *A. D. 1642. fol. 15. tit. Lustracya/* deputati erant Lustratores ad revisionem Capitanatus Krzepicensis.

Sic etiam *A. D. 1659. fol. 13. tit. Lustratio dobre Rzeczyposp.* Lustratores deputati erant, ad omnia bona Regia, tam lustrata, quam non lustrata, per totum Regnum revidenda, quibus iniunctum est: ut in bonis non lustratis privilegia, in Prussia jura Emphyteutica reviderent, & quàm pridem & ubi summæ & Emphyteuses expiraverint inquirerent, & connotarent, & ad thesaurum redderent, & intra tempus in Constitutionibus descriptum (quæ omnes ad hunc actum reassumptæ sunt) sub pœnis fisci, ad instantiam Instigatoris Regni repetenda exequerentur. Et si aliquis huic functioni renuntiasset, aut legaliter impeditus esset, id Thesauro tempestivè ante tempus præfixum, denuntiaret, ut Seren: Rex alium in locum eius substitueret. Et ut à proximo Festo Pentecostes in Anno 1660. iuxta

hanc lustrationem, quilibet Capitaneus & Tenuarius Quartam in Thesaurum importaret, sub pœnis in iure descriptis, pro festo autē Pentecostes præsenti, ut juxta juramentum ad hocce tempus legitime præstitum & receptum, ad Tribunal Radomienſe Quartam, in parata pecunia Capitanei & Tenuarii comportent, & qui juramentum non produxisset, illud præstaret in eam rotam in præteritis Comitibus descriptam. Similiter si aliquis novus Possessor Quadruplā in præteritis Comitibus laudatam non solvisset, nec privilegium suum, in Thesauro, circa solutionem Quartæ præsentasset, talis sub privatione Tenuæ illi collatæ, judicaretur. In Palatinatibus autem Kijoviensi, Podoliensi, Bractaviensi solum ab anno 1649. in alijs autem Palatinatibus ab anno 1655. ejusmodi abiurata in Tribunali fisci, & in Commissione non recipiantur. Molendinum Braxeorum Gnesnæ in quo solo totus proventus fundatus est, quoniam pensione annuā, & simul solutione duplicis Quartæ est oneratum, & ad utrumq; non potest sufficere, commissum est Dominis Lustratoribus Maioris Poloniæ, ut tam Quartam, quā pensionem prædictam, ad iustam taxam, deductis expensis Oeconomicis reduceret, hoc est: duas partes pro dupla Quarta & tertiam partem pro dicta pensione Capitaneo solvenda relinquerent. Similiter Inovladislaviæ Quartam & pensionem respectu annorum modernorum determinarent. Similiter Quartam *Pſcyniā y wielkiey Łęki*, iuxta Commissionem expeditam determinarent.

Sic & Anno D. 1673. fol. 25. tit. *O dobrach Mázowieckich* deputati erant Lustratores ad lustranda bona, quæ Seren: Regina Ludovica Maria jure reformatorio, tenendo, non permiserat lustrari, Constitutioq; Anni 1659. super hoc lata reassumpta est.

Anno quoq; Dni 1678. fol. 14. tit. *Kewizya Woiewodztwa Woſynſkiego* lustratio generaliter omnium bonorum tam Regularium, quā Spiritualium & Sæcularium in Palatinatu Voſynensi ordinata erat, dataq; facultas fuit; ut Lustratores in Comitibus relationum, non obstante quavis contradictione eligerentur, & ibidem juramentum solitum præstarent, & ne aliquis auderet hanc lustrationem impedire, pœna peculatus statuta est, sed hæc lustratio non respectu Quartæ, sed respectu contributionum aliarum ordinata fuit, ut ex ipsa lectura ejus pater. Vide etiam de lustratione villæ *Málſyc* à Capitaneatu Opocinensi seiuncta, & pro Ecclesia Studziniensi data. Anno Domini 1677. fol. 25. tit. *Lustracya*,

Mortuo aliquo Lustratore, vel legaliter impedito potest Serenissimus

De Lustrat: seu Revis: bonor. Reg: Tit: XVI. 505

nissimus Rex cum consensu Senatorum residentium, alium constituere & deputare. Ita in Constit: Anni 1563. fol: 40. & To rez & in Constit: Anni 1601. fol: 728. & 3 Krorych to Deputatów & fol: 730. & Arey Lustracyey ad finem. Idem & in Constit: Anni 1673. fol: 33. tit: Lustracya.

Debent iuramentum prestare super fidelem lustrationem omnium bonorum subiacentium lustrationi. Ita A. D. 1598. fol. 688. tit: Lustracya. Idem & Anno D. 1601. fol: 728. ubi & forma iuramentalis descripta est.

Forma iuramenti Lustratorum.

EGO N. juro DEO omnipotenti, in unitate Trino, quod de omnibus proventibus bonorum Reipublicæ, quæ quandocumq; lustrabo, juxta officium meum lustratorum, fideliter & justè & diligenter inquiram & illorum inventarium conficiam per me, non per substitutas personas, nullum respectum habendo amicitie, vel inimicitiarum, neq; aliqua munera eo nomine accipiendò, sed in his omnibus fideliter & justè me gerendo, sic me DEVS adjuvet, &c. vide hic paulo infra. Quod iuramentum intra spatium duarum septimanarum, post festum Pentecostes, Ravam venientes, coram Deputatis ad Quartam, & coram Capitaneo illius loci prestare tenebantur A. D. 1601. fol: 731. & Aci Lustrátorowie.

Sed A. D. 1616. fol: 39. & sequenti tit: Władzenie Lustratorów & A tym Lustratorów statutum erat; ut iuramentum non Ravæ (ex quo deputatio ad Quartam non debebat diu durare) sed in Castro coram Officialibus Castrensiū Iudiciorum illius loci, ubi lustratio inchoabitur, prestarent.

Sic & A. D. 1642 fol. 15 tit. Lustracya, deputatis Lustratoribus ad lustrationem Capitaneatus Kiz picensis iniunctum erat, ut hocce iuramentum in viciniori Castro prestarent.

Anno autem Domini 1659. fol: 13. & sequi tit: Lustratio dobr, ordinatum est ut ante omnia, jurarent. idq; sub hac forma.

Quod officium hoc fideliter & justè & cum magna diligentia per se & non per substitutos absolvent, munera nulla accipient, famulatum, & equos, ultra necessitatem solitam, in hac functione non fovebunt, in bonis post lustrationem expeditam, ultra necessitatem, non morabuntur, neq; vecturas (alias Podwody) accipient. utq; hoc iuramentum in iudicijs proximis Terrestribus vel Castrensiibus coram Iudicio pleno prestarent, & testimonium authenticum prestiti iuramenti D.

Mmmmm

The.

Theſaurario transmitterent, statutum erat.

Anno quoq; Domini 1635. fol. 49. tit: **Lustratorowie**, comitatus Lustratorum circumscriptus est, *ut supra*.

Anno quoq; D. 1677. fol. 25. tit: **Lustracya**. Conſcientia Lustratorum tantum onerata est, ne quid Respub: detrimenti patiatur.

Anno autem D. 1678. fol. 14. tit: **Kewizya Woiewodztwa**. Rota juramenti Lustratoribus praescripta erat. *Quod juxta Deum & conscientiam non ex favore, nec odio revidebit & conscribet, & registra lustrationis quilibet in Districtu suo ad Acta Castrenſia porriget.*

A. D. 1616. fol. 40. § **A tym Lustratorom** ordinatum erat, ut Domini Lustratores in ipſo quatuor ſeptimanarum, ad locum a D. Theſaurario assignatum convenirent, ut lustrationem incipiam continuarent, idq; sub poena mille marcarum, ad instantiam Instigatoris Regni, in foro de **Quarta** vindicanda. Quae Const: Anni 1616. fuit reassumpta Anno D. 1623. f. 14. tit. **Lustratorowie**.

Capitanei, Tenutarij & Oeconomij non debent impedire lustrationem sub amissione Capitaneatum & Tenutarum: respectu cuius poenae forum in proximis Comitibus, peremptorie, ad instantiam Instigatoris Regni, ex delatione Theſaurarij & Lustratorum assignatum est. Anno D. 1601. fol. 730. § **A tey Lustracyey**. Facit & Constitutio Anni 1581. fol. 379. tit: **Kewidowanie cel**. Anno autem D. 1678. fol. 14. tit: **Kewizya Woiewodztwa Wolynskiego** poena peculatus statuta erat, contra impediētes.

Quinimo praefati Domini Capitanei & Tenutarij tenentur fideliter ad hunc solum actum Notarios, Advocatos, villicos, aut alios similes famulos, imò & Cmethones ad labores spectantes, qui proventus bonorum illorum in administratione tenuerunt, vel saltem noticiam illorum habuerunt, DD. Lustratoribus subdere, ut ex informatione illorum & demonstratione proventuum, possint omnium noticiam habere & inventaria describere. Ita A. D. 1563. fol. 40. § **Ktorym to Kewizorom**. Et antea Anno 1562. sub tit: **O pozwoleniu gwarcey gresci**. § **A izby te rzeczy** fol. 21. cum sequ: videatur & Constitutio Anni 1601. fol. 731. § **A izby takowe lustracye** ubi additum est, quod Domini Lustratores possint illis juramentum injungere de fidei informatione danda; & quod Domini Lustratores debeant ab iisdem sustentari.

Securitas DD. Lustratorum A. D. 1563. fol. 41. ad finem tituli fol:

fol: 39. Rewizorowie/cauta est sub poena criminis laesae Maiestatis, respectu cuius Forum in Comitibus assignatum est. Quae Constitutio reassumpta est. *A. D. 1601. fol: 731. § A izby tātome Lustracye.*

Dominis Lustratoribus data fuit facultas, *A. D. 1627. fol: 15. tit. Lustratorowie*, taxandi frumenta juxta lustrationem *Anni 1625.*

Sic *A. D. 1659. f. 13. tit: Lustratio Dobr Kzeczyposp: § A te funckye* data fuit facultas; ut inter alios proventus crescentias quoque reviderent: & facta taxa Quartam ex illis, ut ex alijs proventibus DD. Lustratoribus Illustr: D. Thesaurarius Regni debet ante lustrationem, registra omnium proventuum bonorum lustrationi subiectorum dare, ut sic melius lustrationem expedire, inventaria conscribere possint, & valeant. *Ita in Constit: Anni 1601. f. 731. § A et Lustratorowie.* Idem & in *Constit: Anni 1616. f. 41. § Tātze rejestra/* ubi mentio fit de dicta *Constit: Anni 1601.*

Post traditionem Regestrorum tenetur Illustr: D. Thesaurarius cum Deputatis ad Quartam, salaria Dominis Lustratoribus dare & quidem ex Nuntijs Terrestribus deputatis, unicuique per ducentos florenos Polonicales. *Ita in Constit: Anni 1601. fol: 731. § A et Lustratorowie.* Idem & *Anno 1607 f. 843. § Ciz Lustratorowie.*

Tandem *Anno D. 1616. f. 40. § A zeby tā Lustracya* etiam Dominis Lustratoribus ex Senatu deputatis, salarium assignatum est, sed quota non est specificata, sed solum respectu Lustratorum ex Nuntijs Terrestribus juxta d. Constitutionem *Anni 1601.* utque haec salaria, ex Quarta Ravæ, Notarijs Thesauri ad lustrationem cum Lustratoribus deputatis, ad manus illorum consignentur. Et hi Domini Notarij, Dominis Lustratoribus post praestitum ab eis iuramentum dent,

Anno quoque D. 1620. fol. 25. sub tit. Naznaczenie Lustratorow ad finem eiusdem tituli *fol: sequ:* salarium solitum ex Quarta solvendum assignatum est.

Anno D. 1621. fol. 19. tit: O Lustratorach statutum est. Quod si aliquis Lustratorum acceperit salarium, & postea impedimento legali impeditus non posset lustrationem expedire, salarium acceptum Lustratori substituto solvat.

In Constitutione autem *Anni 1627. fol. 15. tit. Lustratorowie* ordinatum est. Si aliquis ex Lustratoribus salarium acceperit, sub eodem salario prius accepto lustrationem sequentem expediat.

Anno quoque D. 1635. fol: 49. tit: Lustratorowie ordinatum est, ut D. Thesaurarius Regni, ex Quarta, salarium solvat Dominis Lustratoribus.

Expeditæ lustrationis suæ relationem in Comitijis generalibus tenentur Domini Lustratores facere Anno Domini 1565. fol. 99. tit. **O Rewizorách.**

Idem Anno D. 1581. fol. 379. tit. **Rewidowante cel/** sed in Constitutione Anni 1642. fol. 15. tit. **Lustracya Stárostwa Krzepickiego/** ubi statutum est, ut DD. Lustratores, finitâ lustratione juxta præscriptum juris, & morem antiquum lustrationem suam bene & ordinatè conscriptam, manibus proprijs subscriptam ad Acta Thesauri porrigant.

Anno autem D. 1649. f. 15. sub tit. **Lustracya** statutum est, ut Domini Lustratores relationem lustrationis suæ in Comitijis Generalibus faciant.

Anno verò D. 1659. fol. 13. sub tit. **Lustratio Dobr Kieczyposp:** statutum est, ut ad Acta Thesauri porrigant.

Anno D. 1661. fol. 6. sub tit. **O Starey Kwarcie/** ordinatum est, ut lustrationes suas bene conscriptas, manibus proprijs subscriptas, sigillis suis sigillatas, ad Castra maiora cuiusq; Palatinatus, ibi ubi bona lustrarunt, per oblatam dent, utq; Officium Castrense absq; aliqua exactione illas acticent.

Anno D. 1678. fol. 14. tit. **Rewizya Woiewodztwa Wolynskiego,** statutum erat, ut registra lustrationis quilibet ad Acta Castrensia in Districtu suo porrigat.

Ibidem sub tit. **Rewizya Stárostwo Chęcińskiego y Zarnowieckiego/** ut revisionem & inquisitionem tuam manibus proprijs subscriptam in Comitijis Generalibus proximis præsentent, & relationem faciant.

Anno Domini 1616. fol. 20. tit. **Lustracya Stárostwa Kiszawskiego/** Capitaneatus Kisaviensis, durante vita Ioannis Bakowski, Vexilliferi Mariæburgensis, Capitanei Kisaviensis, lustrationi non subiacebat, tenebatur tamen Quartam assignatam singulis annisolvere.

Sic A. D. 1601. f. 729. § **Od Storey lustracyey** liberi erant ad vitam Possessorum à lustratione, Capitaneatus & Tenutæ Vkrainæ Palatinatum Kijoviensis, Bractaviensis, Chmielnicensis, & Camenecensis, similiter à solutione Quartæ.

Similiter Capitaneatus Generalis Cracoviensis, & Maioris Poloniæ Palatinatus Kijoviensis, Capitaneatus Mariæburgensis, Advocatiæ, sculteriæ, fodinæ, villæ jure feudali, aut jure vasallico ad arces spectantes. Ibidem & nos supra in hoc titulo.

TITVLVS DECIMVS SEPTIMVS

De Quarta & bonis Regalibus.

SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex *Anno Dni 1562.*
fol. 20. & sequi tit. O pozwoleniu czwartey czesci.
 ex omnibus bonis mensæ Regiæ in toto Regno, nul-
 lis exceptis, Quartam hanc concessit, idq; pro mi-
 lite, in servitio bellico, pro defensione Patriæ excu-
 banti, idq; tali modo: vt Lustratores, ad hunc effectum, aliqui ex
 persona Regis, aliqui ex parte Senatûs; & terrij ex Nuntijs Terre-
 stribus deputati, proventus omnes eiusmodi bonorum taliter dispo-
 nerent. Inprimis singulis annis pro sufficienti sustentatione Capita-
 neorum & Tenentiariorum assignarent, deinde omnes proventus in
 quatuor partes dividerent, quarum tres Serenissimo Regi pro or-
 dinarijs & extraordinarijs expensis, singulis itidem annis repone-
 rentur, & quarta pars pro defensione occurrenti Patriæ solveretur.
 Ex arendis autem aduitalitijs, & aduitalitatibus, de plano, ob
 bonum pacis & amorem communem, promisit se soluturum ex di-
 ctis tribus partibus suis, sed isti aduitalitij possessores debebant au-
 gere arendam. *Ibidem fol. 21.*

Ad solutionem istius Quartæ adstricti sunt, telonea tenentes,
 & administratores fodinarum (*Polonicè Celnicy/ Mytnicy/ Zu-
 pnicy*) ex proventibus sibi commissis, sub amissione officij, & so-
 lutione Quartæ de suis hæreditarijs bonis, dum fuerint de hocce ad-
 citati. Ita *A. D. 1569. fol. 183. & Celnicy/ Mytnicy/ &c.*

Annatæ quoq; debebant solvi pro defensione communi Patriæ,
 idq; sub pœna solutionis duplicis Annatæ. *Anno D. 1569. fol. 184. &
 Annaty.*

Constitutum est, vt hæc Quarta ad manus Illustrissimi Domi-
 ni Thesaurarij Regni, & à Republica Deputatorum solvatur. Qua-
 tuor enim personæ, duæ ex Senatu, duæ ex Equestri Ordine in
 Comitij deputantur, ad hunc solum actum, non vt socij sint cum
 æquali potestate Illustr: D. Thesaurarij, sed solum ad conservatio-
 nem & distributionem Quartæ, & hoc propter casum mortis Il-
 lustrissimi Domini Thesaurarij *A. D. 1569. fol. 183. & Deputuiemy.*

Officium Dominorum Deputatorum à Comitij ad alia Comi-
 tia durat, & in singulis Comitij debent eligi. *A. D. 1569. fol. 185. &*

Nnnnn

Deputa-

Deputáci. Et Anno D. 1570. fol. 205. & **Náprzod** Et Anno D. 1607. fol. 843. tit. **Naznázanie Deputátow.**

Sic etiam deputati erant, Anno 1627. fol. 16. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno D. 1629. fol. 25. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno D. 1631. fol. 45. sub tit. simili.

Item Anno 1635. fol. 49.

Item Anno 1637. fol. 10. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1638. f. 33. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1641. fol. 36. tit. **Deputáci do odbierania Quárty.**

Item A. 1642. fol. 16. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1643. f. 25. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item A. 1646. fol. 14. tit. **Deputáci do odbierania Quárty.**

Item Anno 1649. f. 17. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1654. fol. 22. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1658. f. 63. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1670. fol. 36. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1676. fol. 28. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1677. f. 42. tit. **Deputáci do Káwy.**

Item Anno 1678. f. 105. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1683. f. 12. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1685. f. 10. tit. **Deputáci do Quárty.**

Item Anno 1690. f. 20. tit. **Deputáci do Quárty.**

Locus ad solvendam & conservandam Quartam arx Ravensis. Anno D. 1569. f. 184. & **Mieysce** Et Anno 1590. fol. 576. tit. **Q Kwarcie:**

In casu tamen pestis, designatio loci ad Serenissimum Regem, postquam denuntiaverit Dominus Thesaurarius, Anno D. 1590. fol. 186. & **Starosta mieysce.**

Tempus solutionis, festum Pentecostes, Anno D. 1569. f. 184. & **Czas ku znoszeniu.**

Quilibet Possessor bonorum Regalium, debet eam solvere ad manus Domini Thesaurarii, Anno D. 1569. fol. 183. & **Oddawać.**

Idem Et in Constit. Anni 1661. fol. 6. tit. **O stárey Quarcie,** ubi præter privationem additur pœna triplicis pensionis.

Casus tamen fortuiti cauti sunt; sed Possessor tenetur protestationem in Castro viciniore facere, & casum fortuitum juramento comprobare: quo facto, & demonstrata dicta protestatione, & juramento Domino Thesaurario & Deputatis, non amittet tenutam;

sed

De Quarta & bonis Regalibus Tit: XVII. 511

sed tamen Quartam in primo adventu D. Thesaurarij & Dominorum Deputatorum solvere tenebitur. Ita in dicta Constit: *Anni 1569. fol: 184. § Jezliby Komu slugá.*

Idem lege perpetua statutum est in Constitutione *Anni 1667. fol: 4. tit. Vmocienie wárunku o Quarcie/* ut quilibet pro termino termini Quartam Ravæ solvat (exceptis casibus in lege expressis) sub amissione tenetur.

Tempore præfixo D. Thesaurarius Regni cum Dominis Deputatis ad locum (ut supra) assignatum debent venire sub poena similis salarij, quod ipsis à Repub: assignatum est, ibiq; per tres integras septimanas manere propter receptionem proventuum, *Ita in d. Constit. Anni D. 1569. fol: 184. § Wla mieysce y zas.* Si tamen legitimè impeditus fuerit D. Thesaurarius, vel aliquis D. Deputatus, potest in locum suum Nobilem possessionatum & honestum cum sufficienti mandato & sigillo ac clave suis, mittere. *d. Constit: 1569. fol: 185. § Niebytnosc Pana Podskarbiego.* Similiter si Dominus Thesaurarius, vel Deputatus decederit, possunt superstites omnia expedire, avísato Serenissimo Rege super hoc. *Ibidem § Jezliby smierc. &c.*

Salarium autem tale assignatum est: Domino Thesaurario mille floreni: Deputatis ex Senatu trecenti floreni: aliis autem ducenti floreni, *d. Constit: Anni 1569. fol: 186. § Opátrzenie.* Domino Capiteo Ravensi, floreni ducenti, ex quo & ipse adesse debet Domino Thesaurario, vel eius Officio & Deputatis, ut sciat quantum illatum sit ad hunc thesaurum. *Ita Anno D. 1588. fol: 470. tit: Chowanie Quarty,* ubi & hoc cautum est, si aliquis ex Deputatis in persona sua non venisset, salarium non perciperet D. Deputati.

Dominus Deputatus debent jurare de fideliter exercendo officio suo, & quod tempore Interregni una cum D. Thesaurario non disponent pecuniam Reipublicæ, nisi cum voluntate & mandato Ordinum Regni. *In d. Constit: Anni 1569. f. 186. § Panowie Deputaci & § Agdyby.* ubi poena peculatus statuta est contra Dominum Thesaurarium & Deputatos, si absq; scitu & voluntate Ordinum Regni disponent.

Similiter & Capitaneus Ravensi tenetur jurare, quod D. Thesaurarium & Dominos Deputatos ad arcem Ravensem, etiam tempore Interregni admittet, & thesaurum communem Reipub: in absentia D. Thesaurarij, custodiet ab omni furto. *Ibidem § Starosta mieysca tego. vide & Constitutionem Anno 1588. fol: 470. tit: Chowanie Quarty.*

Thefauro huic communi Reipublicæ vim inferens, aut impediens D. Thesaurarium & Deputatos, in dispositione supra descripta Thesauri, aut D. Capitaneus loci illius D. Thesaurarium & Dominos Deputatos ad Arcem non admittens, & Ordines Regni contemnens, poenam peculatus subit. *d. Constit: 1569. fol: 186. § 2 A gdyby przypádo Interregnum.*

Palatinatui tamen Sandomiriensi visum fuit, vt sub tempus Interregni, Quarta hæc ex Palatinatu illorum, Ravam deveheretur, & conservaretur vsq; ad futuram Electionem Regis. *Ita sub tit: Konstytucye Woiewodztwa Sándomierskiego, fol: 426 § 13 tej nazym wiele należy.*

In Confœderatione Generali Varſaviensi Anno D. 1648. fol. 7. § 213. statutum erat; Cum propter periculum, non possent tunc omnes Ravam cum Quarta venire, ubicunq; ad manus Domini Thesaurarij Regni illam reddiderint, & quietationem ab illo obtinuerint, talis quietatio ejusmodi valoris sit, acsi Ravæ Quarta esset persoluta, sed hoc pro vna vice tantum, non derogando quidquam dispositioni antiquæ de solvenda Quarta Ravæ.

Anni D. 1562. fol. 22. tit. **O viszeeniu Podskarbiego** statutum est. Ne D. Thesaurarius Quartam convertat in alium usum, **iedno ná sluzebne obrony potoczney.** hoc est: nisi pro milite Quartuario, idq; sub privatione officij, & quod non suffragabuntur illi quietationes Regiæ aut aliorum, si in alium usum convertisset. dataq; est facultas Nuntijs Terrestribus instigandi. Idem & in Constitutione Anni 1613. fol. 3 tit: **Wárunek o Quarte/** sed ibi poena peculatus apposita est. *vide Anno D. 1627. fol. 3. tit. Obrona Wkráiny/ & Anno 1647. fol. 1. tit. Zátrzymanie woyska Kwärciánego, vide § 1635. fol. 6. tit. Obrona.*

Dominus Thesaurarius in Comitij Generalibus coram Ordinibus Regni tenetur rationem dispositionis Quartæ reddere & quietationem obtinere. *A D. 1562. f. 22. tit. O Podskarhim. vide § Anno 1569. fol: 185. § Liczba cynić, & retentores deferre, d. Constit: Anni 1569. fol. 185. § Ktoby nie oddat/* hoc addito in § sequenti, vt si aliquis Tenutarius ante annum, quo debebat reddere Quartam moriatur, Successores illius non plus solvant, quam spectet, reliquum Successor Tenutarius & donatarius solvat. Vnde Anno D. 1569. fol. 184. § **Regeſtrá** § **2 Kiegi** ordinatum est. Vt iam Dominus Thesaurarius, quam Deputati Regeſtra separata habeant penes se omnium perceptorum & expensorum, subscripta ab omnibus insi-

mul,

De Quarta & bonis Regalibus Tit: XVII. 513

mul, & sigillis propriis communita, habendo vnum librum, in quo quietationes omnes sint descriptæ, qui remaneat penes proventus redditos, & alium librum similem, ad Comitiam deferendum. *vide* *Constit. Anni 1661. fol. 6. & sequ. tit. O starcy Quarcie.*

Quietare vnumquemq; debet Dominus Thesaurarius, sub sigillo Officij sui & cum subscriptione Dominorum Deputatorum, *d. Constit. 1569. fol. 184. & Quitowac.*

Dominus Thesaurarius & Deputati debent numerare pecuniam militi Quartuario pro medio anno, & eam per vnum Deputatum e medio sui electum, Leopolim transmittere, cuius medietatem (hoc est: pro vno Quartuali) is idem Deputatus, ad manus D. Notarij Campestris cum scitu Domini Ducis Exercitus, & aliam medietatem, in prætorio Leopoliensi ad conservandum reponere, sub sigillis Notarij Campestris, Capitanei, vel Vicecapitanei, Leopoliensis Proconsulis & Civitatis ejusdem, quam medietatem pecuniæ depositam, D. Notarius Campestris, nonnisi adveniente secundo quartuali levare, ad solvendum militi. Et sic pro secunda medietate anni faciendum esse, *d. Constit. 1569. f. 184. & Anaprzod cum & sequentibus.* Deputatus hic in vectura pecuniæ & sustentatione sui debet moderatum sumptum facere: quinimo omnes expensas connotare, vti calculum & rationem exinde redditurus. *Ibidem fol. 185. & Deputat.*

Anno D. 1590. fol. 575. tit. *Sposob y wórunek.* Quarta dupla pro bello Turcico constituta est, pro vna vices & vi citius, quam in jure præfixum est, hoc est vna septimana ante festum Pentecostes sub pœnis de Quarta, solveretur, statutum est.

A. D. 1590. fol. 526. tit. *Quarta z Woiewodztwa Wolynstich/* ex Palatinatibus Volyniæ, ex bonis Regijs, hoc est: *Lucta Wiodymierzã & Krzemienca*, in Palatinatu Bractaviensi, & Capitaneatibus Bractaviensi & Vinnicensi, in futurum concessa, conservando in toto summas ante unionem illatas.

Eodem Anno 1590. fol. 585. tit. *Quarta z Wielkiego Kieſtwã Litewskiego*, ex bonis & proventibus mensæ Regiæ, Quarta concessa est pro vno, idq; pro conservatione eiisdem mensæ Regiæ; non derogando quidquam juri alicuius, nec cautiones & ordinationes in literis unionis factas in dubium vocando. Tempus solutionis assignatum est festum S. Ioannis; locus Vilnæ, vtiq; in spatio duarum septimanarum solveretur & redderetur ad manus Illustrissimi Domini Thesaurarij Terrestris Magni Ducatus Lithuanicæ, aut

Qoooo

ad

ad manus locum tenentis eius. A Dominis Senatoribus & Tenutariis prævio juramento Officialium suorum, (alias *Przedników*) aut juxta revisionem in thesauro factam, minores autem Ordines (seu *Stany*) juxta proprium juramentum, aut juxta eandem revisionem thesauri, integraliter, sub pœna *Sowitości*, quod credo sub pœna dupli, prævia citatione ad Comitatus. Exceptis ab hac *Quarta*, *Grodno* & *Brzeście*/ & his bonis, ex quibus non iuxta arendam, quota ad thesaurum singulis annis solvitur, exceptis quoq; bonis reformationi Serenissimæ Reginæ subiectis.

A. D. 1601. fol. 729. § Ci tedy. dupla ad duos annos concessa est

A. D. 1613. sub tit. Uniwersal poborowy W. X. L. titulo *Quarta* constituta est pro vna vice triplex *Quarta*, sub pœnis de *Quarta*, quarum vna debebat cedere pro milite *Quartuario* in Podolia, & duæ pro milite contra Moschum.

Anno Dni 1619. fol. 2. tit. O Quarcie. *Quarta* dupla pro milite *Quartuario*, alias *Kwarcianego*. Ab hac tamen dupla exceptæ erant *Oeconomix* in jure specificatæ, *Żupy*/ *Clá*/ *Wielkie rzady*. & omnes alij proventus mensæ Regiæ, ex quibus simpla tantum solvatur; similiter & bona reformationi serenissimæ Reginæ subiecta. Et ex his Capitaneatibus & Tenuis quas nonnulli per arendam aduitalitalem tenebant, ut *Thesaurus Regius* alteram *Quartam* simplam provideret, statutum est.

Anno D. 1620. fol. 13. tit. Quarta. Dupla ordinata est; utq; eam Capitanei & Tenuarii per duas rathas Ravæ: primam feriâ secundâ post festum Purificationis B. M. V. sub panis in jure descriptis, & alteram, iuxta morem antiquum, pro festo Pentecostes solverent, statutum est. Insuper ordinatum, pro vna vice, ut lex his Capitaneatibus, qui summis antiquis onerati erant, Capitanei & Tenuarii, florenos quinque, ex quolibet laneo, pro festo Pentecostes juxta quietationes antiquas *Poborowych*/ sub pœnis publicis solverent. Ex bonis autem Regijs *Oeconomicis*, & Reformationi Reginali subiectis, & ex his bonis, quæ per arendam aduitalitalem tenebantur, juxta Constitutionem, *Anni 1619.* solveretur.

A. D. 1621. tit. Quarta w Uniwersale Poborowym; Ex bonis Regijs, quæ Capitanei & Tenuarii tenebant, & ex illis *Quarta* antiquam solvebant, ex *Oeconomicis* Regijs in jure specificatis, tum ex bonis Reformationi Reginali subiectis medietas *Quartæ* ordinariæ, Ravæ pro festo S. Martini, & altera medietas pro festo Pentecostes ibidem Ravæ solveretur: & ut Domini Deputati ad *Quartam*,

pro

pro utraq; sessione, vno salario essent contenti, ordinatum erat.

Anno D. 1627. f. 9. tit. **Quartá**. Dupla Quarta pro necessitati-
bus Reipub: statuta est, reassumēdo in toto Constitution: *Anni 1620.*

Anno D. 1632. in Pactis Conventis cum VLADISLAO IV. f.
11. & **U iz apparát**. Quarta duplex pro Oeconomía bellica consti-
tuta est. Idem & in Pactis Conventis cum JOANNE CASIMIRO
Anno D. 1648. f. 15. & **U iz apparat woienney**.

Anno D. 1635. fol. 6. **Obroná y bescpiezenstwo Vkráiny**. Quar-
ta hæc pro milite in Vkraina ordinata erat, de consensuq; Rei-
publicæ, ad hunc militem Vkrainæ, exercitus quoq; Zaporovien-
sis in registris descriptus, admissus erat. Similiter & homines ex
ordinatione Illustrissimi Ducis Ostroviensis, Castellani Cracovien-
sis, tum & **Wybráncy Małopolscy**.

Ibidem Quarta ex villis **Bojárskie** in certis Capitaneatibus V-
krainæ sublata est, & ordinatum est, vt ad antiquum onus servicij
bellici revertantur.

Anno D. 1637. f. 8. tit. **Quarta**. Quarta duplex pro apparatu
bellico statuta est, *his verbis*: Quoniam a felici Coronatione post
cessum vel decessum præteritorum Possessorum duplam Quartam,
reddunt ad thesaurum Reipublicæ, quæ Quarta ea intentione con-
stituta est, vt convertatur in apparatus bellicum: Ideo authorita-
te præsentium Comitiorum constituimus, vt sub pœnis de Quarta
antiqua, & hæc altera semper Ravæ reddatur, & postea D. The-
saurarius, ad manus senioris Præfecti supra armatam (qui debet es-
se Nobilis Polonus bene possessionatus & iuratus) eandem transmi-
tat, & hic iuxta assignationem Illustrissimi Ducis exercitus, a quo ex
ordinatione Nostra debet depen-ere. Quam Quartam vt memora-
tus senior Præfectus, non in alium vsum, sed solum in apparatus
bellicum convertat, sub pœnis **O Quarcie** statutum est. Et vt in
Comitiis, circa rationes Reipublicæ, Ordinibus Regni rationem red-
dat. *vide & Constitutionem Anni 1641. fol. 9. tit: Ratificatio Oecono-
miey woienney infra positam.*

Anno D. 1638. fol. 11. tit. **Oeconomía bellica** ordinatum est. vt
dicta Quarta altera, quæ pro apparatu bellico concessa est, Seniori
armatæ Domini Deputati Ravæ reddant, tali modo, prout antiqua
Quarta ad manus Domini Thesaurarii reddebatur. Et vt is senior
Præfectus, eandem Quartam non in alium vsum, nisi in apparatus
bellicum convertat. *vide plura in eadem Constitutione de apparatu
bellico constituta.*

Anno D. 1641. f. 9. tit. Ratificatio. Pro apparatu bellico ordinationes istæ factæ sunt, armamentaria omnia Regni (alias **Ce-
Łauzy**) sub dispositione solius Senioris Præfecti armatæ sint: isq; Præfectus sit Nobilis Polonus, Regnicola, bene possessionatus & iuratus. Et ne stationes vllas, (alias **Stanowiska**) cuiusvis status & conditionis personis, tam incolis, quam externis, similiter & depositoria concedat, nisi solis Officialibus armatæ. Arma, pulverem tormentarium, & alia utensilia bellica, pro necessitate solius Reipub: & non alterius personæ privatæ, extradat. Quod sialicui vexillo, vel legioni, utensilia bellica concesserit, valorem illorum, circa solutionem stipendiorum huic vexillo, in thesauro Reipub: inquirat. Tormenta bellica sumptu Reipublicæ conflata, vt insignia Reip: impressa habeant.

Eodem Anno fol: 12. tit. O podawaniu dobr/ Reassumpta sunt omnia iura de distributione bonorum Reipub: novis possessoribus per Officium Thesaurariale scripta, constitutum est; vt quilibet ad possessionem quorumcunq; bonorum Reipublicæ, post decessum, veniens, non alio modo possessionem illorum capiat, nisi prius Officium Thesaurariale inventarium conscripserit, & iuxta tale inventarium, eadem in possessionem eidem dederit. Et quidquid proventuum inventum fuerit, intra hoc tempus, antequam novo Tenuario post mortem antiqui fuissent tradita, id totum ad Quartam reddi debet.

Anno D. 1647. fol: 1. tit. Ordynaryjne Prowentá. cautum est, vt pro milite Quartuario Quarta hæc convertatur.

A. Dni 1653. fol: 12. tit. Donatywa simplá W. R. L. in Constitutionibus Magni Duc: Lit: ordinatum est, vt Quarta simpla, pro apparatu bellico convertatur, idq; in hunc sensum, Quoniam in dies maior diminutio proventuum pro apparatu bellico ordinatorum, dignoscitur, per quod, & in proventibus pro solvendis stipendijs exercitui laudatis, diminutio debet esse, cum ex illis, pro apparatu bellico expensæ fiant. Ideo autoritate præsentis Conventus statui-
mus, vt Illustrissimus D. Thesaurarius M. D. L. quàm diligentissime in Tribunali Thesauri, ineat rationes in repetitione retentorum donatæ simplæ; & in posterum Regestra sufficienter sint clausa, in literis, quæ pro intromissione in tenutam donatariis, ex Officio suo extradentur, donativa simplæ exprimat, & specificetur iuxta quietationes Thesauri, ne aliquis ignorantiam allegare possit. Et hæc donativa simplæ pro munitionibus, tum pro solutione hominibus &
vecto-

vectoribus penes armatam manentibus, convertatur juxta assignationes Supremi Ducis exercitus, ad senioremq; Præfectum armaturæ, vel constitutum à Supremo Duce exercitus transmittatur suppeditando sumptum cum scitu Illustrissimi Domini Ducis exercitus pro comparatione armaturæ, juxta exigentiam necessitatis, ne Thesaurus Reipublicæ inutilibus expensis aggravetur. Ad hæc quoniam ex Palatinatibus Iudicialibus majoris momenti iste proventus, ad Thesaurum non perveniebat, ut novi Possessores eundem proventum extradant, salvis modernis.

Item in Constitutione M. D. L. Anni 1659. fol. 6. tit: *Quarta donatymy*/ statutum est de solutione istius Quartæ simplæ; ut omnes post Constitutionem de donatione simplæ laudata, qui eandem simplam ad Thesaurum non solverunt, in Tribunali Thesauri respondeant, & calculum cum Thesauro faciant, quantum quisq; non persolverit ab adeptione bonorum Reipub: & quidquid ex calculo paruerit, ibidem in continenti solvant, & integraliter satisfaciant (exceptis his quorum bona sunt merè *zawojowane*) sub pœnis de Quarta descriptis.

Insuper ibidem statutum est. Quoniam plurima bona Reipublicæ sint ita desolata; ut non possint respondere proventui antiquo: ideo habendo respectum, concedimus; si aliquis pro annis præteritis & præsentibus medietatem Quartæ in Thesaurum inferet, sit liber. Quod si aliquis, neq; hoc ob magnam desolationem inferre valeat, quantum possit, inferat, præstito tamen ibidem in Tribunali iuramento per se ipsem Capitaneus aut Tenuarius, vel per Factores bonorum, Nobiles & possessionatos. *in eam rotam*: Quod ego per hos annos non plus supra hoc, quod ad Thesaurum infero, proventus justus pro Quarta simpla donata pertinentis; ex Tenuta hac percepi, nec ex præteritis retentis spero, me aliquid percepturum.

Et in futurum, Quartam iuxta hoc iuramentum, ad annos quatuor inclusive à calculo in Thesauro facto solvant. Ex istis tamen, Capitaneatibus & Tenuis, quæ in manibus hostis erant, Possessores qui illas non tenebant, liberi facti sunt à reddenda ratione per hoc tempus, per quod hostis easdem tenebat, sed hi, qui qualicunq; prætextu illas possidebant, ex desolatis bonis, simili prævio iuramento, eandem persolvant; ex integris autem, & quæ in hostico non fuerunt, integram juxta antiqua Regestra, & quietationes Thesauri, sub pœnis de Quarta ad thesaurum inferant.

Ad hæc ibidem statutum est; ut thesaurus M. D. L. hanc Quartam

Pppppp

solum

solum pro apparatu bellico, iuxta antiquam dispositionem iuris, cum scitu & assignatione Illustrissimi Supremi Ducis exercitus M. D. L. convertat.

Insuper adiunctum est: quoniam hæc Quarta non sufficit pro mutatione: ut ex proventibus laudaris, Thesaurus M. D. L. cum scitu & assignatione Supremi Ducis exercitus expensas faciat necessarias.

Anno D. 1658. fol. 15. tit. *Auctio Proventu*, statutum est, ut abhinc in posterum, post cessum vel decessum Capitaneorum vel Tenutiariorum novi donatarii & Cessionarii & jus communicativum aut in solidum habentes, a tempore realis possessionis, pro primo anno eiusmodi possessionis suæ, quadruplicem Quartam pro tempore præfixo & loco designato, & sub eadem poena & foro, semel pro semper, solvant, includendo in hoc solitam Quartam: quam summam subsequentibus annis usque ad vitæ suæ tempora, ex bonis istis solvere tenebuntur. Quodsi aliquis soluta quadruplici Quartâ, ante lapsum anni satis decesserit tali ductâ proportionem temporis novus Donatarius, Ravæ, juxta computum & liquidationem Dominorum Deputatorum, quantum pertinebit (non includendo in hoc solitam Quartâ) ex Quadrupla à se pertinente restituat, & reliquum ad thesaurum inferat, usque iste proventus seorsivè in Regestris thesauri (demptâ Quartâ ordinariâ) connotetur, ut Reipublicæ constet ratio eiusmodi proventus.

A. D. 1661. f. 6. tit. *O stárey Quarciel*, omnia jura antiqua de Quarta extradenda (quæ à temporibus antiquis pro solvendis stipendijs militi Quartuario ordinata est) reassumpta sunt, usque Domini Capitanei & Tenutarii, integraliter, juxta lustrationes recentius factas, Ravæ persolvant. Ex his autem bonis, quæ non sunt recentius lustrata, juxta antiquas lustrationes Quartam tam simplam, quam duplam reddant, nullis decretis se defendendo juxta Constitutionem *Anni 1647*, si quæ tam ante, quam post intercesserint, Siquidem omnes tenentur illam persolvere, etiam isti, qui bona hæc in summis aliquibus possident, quæ per Constitutionem non fuerint cautæ, aut contra quæ, decreta Comititalia non intercesserint, ubi plura videre licet.

Similiter Anno D. 1667. fol. 4. tit. *Umocnienie wárunku*. Omnia jura antiqua reassumpta sunt, & lege perpetua cautum, ut quilibet Tenutarius Quartam, Ravæ tempore præfixo solvat.

Ibidem statutum est, si aliquis bonorum retentis Quartæ onerato-
ratorum

ratorum cessionem etiam de consensu Regio obtineat, teneatur omnia retenta, sub pœna & foro in legibus descriptis, Thesauro persolvere, salvâ eidem cessionario, vindicatione apud retentores, vel eorum successores, & executione juxta delata thesauri, & condemnata ab Instigatore Regni obtenta. Ex Cancellaria autem ne extradantur literæ consensus ad cedendum de bonis, quousq; sufficienter non fuerit deductum, quietationibus thesauri, nulla retenta Quartæ remansisse super iisdem bonis, sed integraliter Quartam esse persolutam.

Hinc adiunctum est. Quòd si compertum fuerit ex Capitaneatu Liveni, retenta Quartæ a Domino Francisco Brochowski non esse persoluta, tunc eadem retenta is idem Brochowski, & non Capitaneus Successor persolvat.

Ad hæc ibidem, contra Illustrissimos Dominos Senatores & Nuntios Terrestres, non solventes Quartam debitam, pœna statuta est, ut careant voce activâ in Comitijis, quousq; non satisfecerint thesauro. Quod extensum est, & ad Oeconomias bonorum mensæ Regiæ, & Reformationi Serenissimæ Regiæ subiecta bona, & de Quartâ quadruplici.

Anno D. 1673. fol. 33. *Zustrácyá Przemyslska* De Quartâ & Capitaneatu Præmislensi solvenda statutum est, ut Capitaneus à pensione sibi assignata, Quartam non solvat.

Eodem Anno in Constitutionibus M. D. L. f. 4. tit. *Simpla* ordinatum est, ut omnes Possessores bonorum Reipub: respectu simplæ, pro artilleria Magni Duc. L. in Comitijis Anno D. 1670. laudatæ, certam quotam ex proprio suo proventu seu intrata, ad proportionem vnius contributionis fumalium, iuxta juramenta sua pro præterito, ad Thesaurum M. D. L. in festo S. Ioannis Baptistæ, sub pœna triplicis pensionis in Iudicio Tribunalitio eiusdem Ducatus exolvenda, solverent. In futurum autem, ad ulteriorem ordinem istius donationis simplæ, statutum est; ut omnes Tenutarii bonorum Reipublicæ, quietationes, & inventaria Tenutarum suarum in futuro Tribunali Thesauri, eiusdem Ducatus Lithuanix producant, sub privatione Capitaneatus; ex quibus Domini Deputati à Republicâ destinati, justam quandam, ratione istius simplæ sumendo proportionem, certam quotam donationis simplæ, qualis in posterum debeat solvi ex qualibet Tenuta constituent, & huius Constitutionis suæ relationem Reipublicæ, in proximè primis Comitijis facient, ut ex consensu communi lex perpetua formari possit. Qui tamen habent

quietationes, in posterum iuxta easdem quietationes simplam hanc solvant.

Anno D. 1667. in Constitutionibus M. D. L. fol. 1. tit. *Simpla* hoc statutum est. Quamvis Constitutione *Anni 1659.* respectu desolationis bonorum Reipublicæ & Tenutarum in Magno Ducatu Lithv: ad quatuor annos, in solutione *donatowy*/ ad Thesaurum Reipublicæ pertinentis, indultum sit, ut ex illis per medium, aut iuxta possibilitatem prævio juramento, solveretur, declaratum fuerit. Quia tamen propter tam longum bellum, & bonorum Reipublicæ desolationem ad solutionem non poterat perveniri. Eadem Constitutio 1659. reassumpta est, & ad annos quatuor post Comitia subsequentes prorogata est, constituendo: ut omnes retentores istius vectigalis, juxta prænominatam Constitutionem, pro præteritis annis, ad expirationem quatuor annorum Constitutione advenienti *Libertowánych*, respondeant. Donativam sub pœnis in volumine legum expressis, ad Thesaurum deferant, & juxta has quietationes in futurum, per quatuor annos, Thesauro Reipublicæ satisfaciant. Et quia in prægnanti Reipublicæ necessitate Domini Tenutarii, A. D. 1663. integrum annualem proventum, ex Tenuis suis, pro exercitu M. D. L. extradiderunt, ideo à solutione istius donativæ pro hoc anno liberi facti sunt. Post lapsum autem quatuor annorum per Comitia moderna prorogatorum, omnes simplam *donatowy*/ ad Thesaurum Reipub: integram, ex Tenuis suis sub pœnis in iure descriptis inferre tenebuntur. Isti autem qui modo post pacem, conclusam, Palatini, Capiranei, Tenutarii, ad possessionem bonorum & Tenutarum venerunt similiter, sive per se ipsos, sive per Factores bonorum nobiles possessionatos, prævio juramento, juxta Rotam *Anni 1659.* quantum poterunt ad Thesaurum M. D. L. inferent, et in futurum solutio simplæ, iuxta hocce juramentum, ad annos quatuor inclusive ipsis serviet.

Anno D. 1676. fol. 38. in posteriori editione, tit. *Deſłaracyá* statutum est. Ut in Capitaneatu Russiæ & Volyniæ, Tenutarii, mediam tantum Quartam solverent, idq: ob desolationem bonorum per hostilitatem factam: in Districtu autem Trebovlensi tantum ad rationem, idq: ad futuram lustrationem.

Eodem Anno in Constitutionibus M. D. L. fol. 12. tit. *Quarta* simpla ordinatum est. Ut Quarta simplex, nomine donationis seu *donatowy* pro apparatu bellico, juxta Constitutionem 1673. in Tribunali Thesauri M. D. L. solvatur ab illis, qui non habent ad proportionem.

portionem vnius contributionis fumalium. Habentes autem quietationes, & qui vsq; à Tribunali Grodziscensi solvebant Quartam, juxta has quietationes semper eandem solvere tenebuntur. In posterum autem, qualem modum solvendi eiusmodi vectigal, qui quietationes non habent, Tribunal adinveniet, in futuris Comitijs Ordines Regni informabit, & ad approbandum porriget.

Anno D. 1677. f. 10. tit: Deśláracya Quarty/ ordinatum est, vt ob desolationem per hostilitatem ex bonis Regijs, in Districtibus Trębovensi, Cremienicensi, in Terra Haliciensi, & in Districtu Zy-daviciensi ad rationem tantum Quartæ, ad Thesaurum inferant, Ex alijs autem bonis, quæ non ita per hostilitatem desolata sunt medietas Quartæ. Ex bonis autem integris & non desolatis, integra Quarta solvatur. Quod Tenuarij iuramento proprio, in Officijs Castrensibus facto tenebuntur confirmare in Thesauro, circa solutionem Quartæ.

Eodem Anno in Constitutionibus Magni Ducatus Lithvaniæ, fol. II. tit: Wórunek y gās/ constitutum est. Ut omnes Capitanei & Tenuarij bonorum Regionum, certam quotam, ex proprio proventu seu intrata, ad proportionem vnius contributionis fumalis, in *Anno D. 1677.* iuramento firmatæ, ad Thesaurum M. D. L. quotannis, pro festo S. Ioannis Baptiste importent, sub privatione Capitaneatus. Forum in Tribunali Thesauri, cuius executio in Tribunali Thesauri in *Anno D. 1673.* debet extendi. Quæ quidem contributio convertatur pro apparatu bellico, seu artilleria. Ab hac tamen contributione, Oeconomix, & sylvaticinia, alias *Leśnictwa/* ad mensam Regiam spectantia, cum aduitalitatibus, libera facta sunt, tum & à hyberna: & ne Tenuarij, in servitio bellico Reipublicæ existentes eandem contributionem, sibi detrahant, sub amissione Tenuatæ statutum est.

Anno D. 1678. in Constitutionibus Lithuanicis fol. 3. tit. Trybunał Skarbowy/ statutum est. Quoniam ab *Anno 1673.* post laudatam contributionem fumalium, loco Quartæ simplicis, nomine donationis, pro apparatu bellico, multa retenta remaneant; neq; Thesauro sufficiens numerus constare de hoc possit. Ideo auctoritate præsentis Conventus statuimus: Ut omnes donatarij Nostri, Possessorum bonorum Nostrorum Regalium in Tribunali Thesauri, tam quantum ab *Anno 1673.* intulerint, quam quantum ad annum præsentem retinuerint rationem reddant. Quod si aliquis ex donatarijs Nostris dictam contributionem Quartæ debitam, sive

Qqqqqq

in

in termino S. Ioannis Baptistæ, sive sub tempus Tribunalis Thesauri, non importaverit, aut rationem non reddiderit, talis pœnam privationis bonorum, juxta Constitutionem *Anni 1677.* subeat, & bona illa sic vacantia, benemeritis conferantur.

Anno D. 1683. in Constitutionibus M. D. L. fol. 10. tit. **Quarta symplá/** sic statutum est. Quoniam documentaliter in modernis Comitijis, ex informatione Thesauri M. D. L. deductum est, quod tot Constitutiones latæ de *Quarta*, ad effectum non perveniunt, & totaliter, per renitentiam contemnuntur, per quod apparatus bellicus M. D. L. competenter erigi non potest; ideo reassumendo Constitutiones 1677. & 1678. serio iniungimus; ut omnes Capitanei & Tenuarii bonorum Nostrorum (penes quos multa retenta contributionis istius remanent) ab *Anno Domini 1673* usq; ad annum præsentem pro festo S. Ioannis, ad Thesaurum Mag. Duc. Lith: ex proprio suo proventu, & non à subditis exigendo; importent. In refragarios eadem superius nominatæ Constitutiones reassumuntur; quas sicut Thesaurus in executione habere tenebitur, sic & Nos huic juri ipso effectu satisfacturos declaramus. Qui autem non haberet quietationes antiquas, & eas hucusq; in Thesauro M. D. L. non præsentasset, tunc ad instar vnius contributionis fumalisolvere tenebitur. Thesaurus quoq; ne aliquid à quietationibus prætendat, & licet si aliqua decreta in contrarium lata invenirentur, eadem cassamus.

Anno Dni 1685. in iisdem Constitutionibus M. D. L. fol. 3. tit. **Quarta symplá/** habetur. Habendo in speciali respectu apparatus bellicum Mag. D. L. statuimus, ut omnes retentores ab *Anno 1673.* sub pœnis in *Anno 1677* descriptis pro festo S. Ioannis in anno currenti pro omnibus annis ad Thesaurum Quartam importent. Similiter & in anno proximo, pro eodem festo satisfactionem faciant, usq; ad futura Comitua super quo Tribunal Thesauri seriam animadversionem facere, & ad executionem deducere Constitutionem *Anni 1677.* tenebitur. In futurum qualis *Quarta* solvenda erit, determinatio ad futura Comitua dilata est.

Respectu *Quartæ* nullus Tenuarius poterat olim citari, cuius bona non fuerint lustrata, salva pensione retentâ post lustrationem & salvis casibus fortuitis. Ita *Anno D. 1569.* fol. 188. & *Ciz Lustratorowie.* De hoc habetur & in *Anno 1590.* fol. 576. tit. *Sadznie Quarty.* Sed hic absolute disponitur, non reservando pensionem retentam, sed solum ut mitterentur Lustratores. Et si aliquis retentor

tor non fuerit ad Comitia secunda citatus, in tertijs Comitij jam non teneretur respondere. Sed Dominus Thesaurarius si in delatis Instigatori non dedisset, vel Instigator si delata non vindicasset. Forum respectu Quartæ in Regno, Tribunal Lublinense, inter causas Officij, Anno D. 1590. fol. 576. tit. *Sądzenie Quarty*/ assignatum fuit: sed hoc pro vna tantum vice.

Anno itaq; D. 1613. fol. 6. tit: *Spisob sądzenia* Tribunal Radomienſe constitutum est. Quod quidem Tribunal fuit constitutum, ad iudicandas causas omnium retentorum proventuum Reipublicæ; deputatiq; sunt Iudices seu Commissarij ex Senatu & Equestri Ordine, cuius Tribunalis ordinationem dicto Anno 1613. loco citato videre licet: in Magno autem Ducatu Lithv: Tribunal Thesauri Vilnæ ordinatum est. *Ibidem*,

Postea Anno D. 1618. fol. 3. tit: *Trybunał*/ reassumptum est hocce Tribunal Radomienſe iuxta Constitutionem præfatam. Anno Domini 1613. Iudicesq; deputati.

Similis reassumptio & deputatio Iudicum facta est Anno D. 1620. fol. 19. tit: *Trybunał*.

Item Anno 1621. fol. 13. tit: *Trybunał*/ vbi contra retentores, & eorum successores, triplex pensio, non recedendo à Iudicio solvenda statuta est, sed de hoc Tribunali Radomienſi & Magni Ducatus Lith: latius infra lib: quarto, vbi de alijs Tribunalibus Regni & M. D. L. agemus.

TITVLVS DECIMVS OCTAVVS

De Senatorio Ordine.

VM Respublica Polona, ex triplici Ordine composita sit: hoc est Regio, Senatorio, & Equestri seu Nobilitatis. Absoluto Ordine primo Regio videndū Nobis est, de secundo, hoc est Senatorio. Senatorum itaq; post Regem, est prima maiestas, illaq; perpetua, non certo annorum tempore circumscripta. Quibus in Senatu sellæ concessæ sunt, vt de Reipublicæ negotijs, non festinanter, sed cum maxima deliberatione consulant.

Sic MAXIMILIANVS FREDRO III HENRICO fol. 29. verba cuiusdam Marechalci Equestri Ordinis ad Senatum refert. Sellas scitote datas esse Senatui, non ad quietem, non ad inutile otium, sed quia

longum & cum labore de Republica consulere oportet, stando, autem fastidium brevi capitur, brevi autem sit, quod stando perficitur.

Sunt vel Ecclesiastici vel Sæculares. Ecclesiasticis primus locus assignatus ab antiquo fuit. Sub ALEXANDRO tamen Rege Sæculares contenderunt, ut Ecclesiastici Senatores dextrum latus, illi verò saltem sinistrum locum à persona Regis, in collegio Senatorio tenerent. Sic enim *Cromerus in Chronica sua de rebus Polonorum lib. 30. fol. apud me 667. scripsit.* Contentio erat inter Sæculares & Ecclesiasticos Senatores, de prærogativa loci in Senatu, & immunitate. Contendebat enim Sæculares, ut Episcopi alterum latus à Rege concederent, alterum vel dextrum vel sinistrum ipsi tenerent; deinde ut bona Ecclesiis addicta, perinde ac ea, quæ Nobilitatis essent; publica belli onera sustinerent. Tuebantur Episcopi prærogativas suas, quod utriq; Regio lateri, assidendi jus ipsi, & militiæ vacationem, Ecclesiastica bona antiquitus haberent. Post longam altercationem, Rex tandem controversiam ita diremit: ut Episcopis & Ecclesiis prærogativæ salvæ remanerent, *hucusq; Cromerus.* Quod & hodie servatur, ut Senatores Ecclesiastici primum locum ab utroq; latere Regio obtineant. Latus enim utrumq; Serenissimorum Regum Nostrorum tenent duo Archiepiscopi Gnesnensis & Leopoliensis, dextrum Gnesnensis, sinistrum Leopoliensis. Hos sequuntur Episcopi, tandem Castellanus Cracoviensis post eum Palatini, post hos Castellani alij maiores, & deinde Castellani minores, ultimo loco Officiales Regni & Magni Duc: Lithvaniæ, ut infra hunc ordinem ponemus.

Ideo autem Ecclesiastici Senatores, Sæcularibus immixti sunt, ut illorum authoritas, excitatos nonnunquam in Republica motus, efferrentemq; Regum licentiam componant, avitamq; Religionem intactam, inviolatamq; conservet.

Nec sine ratione, in Republica Nostra, Regio Ordini, Senatorius adiunctus est, nisi ut consilia & actiones eius ad salutem Republicæ, iudicia, ad iustitiæ & æquitatis trutinam dirigerent. *Starowolscius in Polonia fol. apud me 240. sub tit: Regimen Politicum.* Nam infallibile est: solum Regem, totam Rempublicam pari curâ, prudentiâ, & diligentia gubernare & administrare non posse. *ut scripsit Miescovijs in suo Polono jure Polito sub tit: Senator/ à principio.* Et STEPHANVS Rex Poloniæ id expressè agnovit, *Anno Domini in literis confirmationis 1573. fol. 254; 2. Czesło sie, 3. Anno 1576. fol. 276. 2. Czesło sie.* Unde

Vnde rectè Cicero exclamat: Beatas esse Respublicas, si eas aut sapientes regant, aut qui regunt, omne suum studium in sapientia collocent.

Nec audiendus est Machiavellus, (qui asseruit: Principem non debere aliorum consilio uti: Quia bonum consilium, ex ipsius Principis mente ac prudentia nasci debet, non contra. Tum quia qui ipse per se non sapit, ei non facile consilia dari possunt) Quia hæc doctrina eius communiter à Politicis reprobata est, & dato quod in Monarchijs locum habere possit, non item apud Nos, ubi mixta Respublica est.

Unde Cardinalis Aldobrandinus, consilium appellat Reipub: firmamentum & Principum baculum.

Nam egens consilij facilius adhæret alterius iudicio, & Princeps sapit, sapientum congressu. Fieri q; non potest (ut ait Orosius) ut vno imperio cuncta, quæ Regibus excogitanda sunt, præcendantur, aut vnius oculis, cuncta, quæ in Republica speculanda sunt, cernantur: aut vnius auribus omnia postulata, querelæ audiantur. Videndum tamen est Principi, ut hic Ordo Senatorius prudentioribus, experientiâq; rerum præditis demandetur. Senator enim à senio dictus est, eo, quod non affectione turbetur, non appetitu adducatur, non ætate distrahatur, sed ratione gubernetur, consilio moderetur, senectute perficiatur. Mens enim & ratio in senibus prædominatur. Ita Miescovius, ubi supra fol: 110.

Hunc Ordinem Senatorium, nonnisi Nobilibus esse conferendum statuit SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex Poloniarum Anno D. 1550. fol: 7. & *Jz Stan Xycerki*, his verbis: Quia Ordo militaris primas partes habet in Regno hoc, nullus debet esse in consilio Nostro, nisi ex militari genere, tam Spiritualis, quam Sæcularis.

Nec prius admittuntur ad Senatû & consilia, nisi præstito iuramento, cuius Rotam refert *Herburtus sub tit: Iuramentum fol: apud me 245. & Ianussorvius fol: 269.*

Forma iuramenti Consiliariorum Regis.

EGO N. juro, quia Serenissimo Principi & Domino, Domino N. Regi Poloniæ, fidelis ero: pro Eiusq; Majestate, & Reipublicæ Regni sui, fideliter consulam: secreta, quæ mihi, per Suam Majestatem & Consiliarios ejus dicentur, contingentia vel Majestatem Regiam

Rrrrr

Regiam, vel Rempub: aut utrumq;, nemini in iacturam Regiam & Reipublica pandam: & pro posse meo, utilitates Suae Majestatis Regiae Regni & Reipublicae, augmentabo. Quidquid verò scrivero, intellexero, aut sensero, Suae Majestati Regiae, Regno & Reipublicae nocibile & damnosum, praecustodiam, & ne fiat, me opponam, & illud avertam. Sic me DEVS adiuvet, & hoc sacrum Evangelium (si fuerit Senator Ecclesiasticus) aut haec sancta Crux, (si Secularis fuerit). Cui iuramento sub SIGISMUNDO III. Rege Poloniae, Anno D. 1588. fol: 469. tit. **O poprawie przysięgi Senatorckiej**, additum est ob rationem (quoniam in iudicijs sententiam dicunt) *Et in iudicio iuste sententiam dicam.*

Ad quod praestandum etiam Senatores Magni Ducatus Lithv: ram Spirituales, quam Saeculares obligati sunt. Anno 1564. fol: 54. & Item quilibet & Anno D. 1569. fol: 175. & sequ:

Debent quoq; Senatores saeculares, non solum esse iurati, sed & possessionati. *Herburtus in statuto Latino sub tit: Dignitates. vide quae scripsimus sub titulo de Persona Regia.*

His Senatoribus M.D.L., assignatus est locus inter Senatores Regni, ut iam unum corpus constituentibus. In volumine Constitutionum sub tit: **O Kieście Litewskim**. fol: 179. & **Miejsca Panom Senatorom**, Senatoribus quoq; Volyniae, Bracławiae post incorporationem harum Provinciarum Regno, assignatus est locus, in Senatu inter Senatores Regni, Anno Dñi 1569. sub tit. **O Siemi Wołyńskiej** fol: 160. & **A także za takowym**/ vbi & de iuramento ab illis praestando.

Sic & Senatoribus Podlachiae in volumine Constitutionum sub tit: **O Siemi Podlaskiej**, fol: 152. & **A Konsyliarze**, vbi & de iuramento ab iis praestando.

De Senatoribus Livoniae Anno 1598. sub tit. **Ordynacya**/ fol: 708. cum sequ. & **Woiewod** sic habetur: Palatinos tres, quibus in Senatu locum assignamus, post Palatinos Regni & Magni D. Lith: Castellanos tres possessionatos, ex qualibet gente unum constituimus, quibus locum in Senatu statim post Castellanos Regni, & Magni D. L. assignamus. vide Constitutionem Anni 1677. fol: 29: tit: **Ordynacya Kiestwa Inflantckiego**/ vbi tantum Episcopus, Palatinus & Castellanus constituti, & ut iurent statutum.

Anno D. 1659. fol: 47. tit: **Dignitarstwa y Urzedy**/ de dignitatibus Senatorijs & Officijs in Palatinatu Kijoviensi sic statutum erat. Ut dignitates tales & Officia Incolis Palatinatus ejusdem, Ro-

mani

mani Catholici Ritûs, qui fidelitatem & virtutem tempore exilij Serenissimo Regi, & Reipublicæ fideliter conservârunt, tam in Regno, quàm in Magno Ducatu Lithv. conferantur, & penes Statutum à SIGISMUNDO I. Anno D. 1510. datum, Incolæ istius Provinciæ conservati sunt.

Hic apponendum censui ordinem, qualis nunc inter Senatores Regni, & M. D. L. est: nam differt ab ordine descripto in Constitutionum volumine post titulum *Potwierdzenie Uniey*, fol: 180. & à Herburto in Statuto Latino, fol: 428. vide & Janussovium lib: 3. f. 270. cum sequ.

ORDO & NUMERUS Senatorum Regni & Magni Duc: Lith:

ARCHIEPISCOPI.

Gnesnensis,

Leopoliensis.

EPISCOPI.

Cracoviensis,

Vladislaviensis & Pomeraniæ

Vilnensis

Posnaniensis

} *Alternata*

Płocensis,

Varmiensis seu Halsbergensis

} *Alternata*

Luceoriensis

Præmisliensis

Samogitiæ,

Culmensis & Pomesaniæ

Chelmensis

Kijoviensis & Czerniechoviensis

Cameneccensis

Vendensis seu Livoniæ

Smolenscensis.

Rrrrrr 2

CA-

CASTELLANVS

Cracoviensis

PALATINI.

Cracoviensis.

Posnaniensis

Alternata

Vilnensis

Sandomiriensis

Castellanus Vilnensis

Palatinus Califfiensis,

Trocensis

Siradiensis

Castellanus Trocensis

Palatinus Lanciciensis

Capitaneus Samogitiae

Palatinus Brestensis

Kijoviensis

Inovladiſlaviensis

Ruffiae

Volyniae

Podoliae,

Smolenscensis

Lublinensis

Polocensis

Belzensis,

Novogrodensis,

Plocensis,

Vitepscensis

Masoviae,

Podlachiae

Ravenſis

Brzeſcensis

Culmenſis,

Mſci.

Mscislaviensis

Mariæburgensis

Bracławiensis

Pomeraniæ

Minscensis

• Derpatensis

Vendensis sive Livoniæ

Parnaviensis

Czerniechoviensis

CASTELLANI MAIORES

Poznański

Sandomiriensis

Calissiensis

Woynicensis

Gnesnensis

Siradiensis

Lencicensis

Samogitiæ

Brestensis

Kijoviensis

Inovladislaviensis

Leopoliensis

Cameneccensis

Volyniæ

Smolenscensis

Lublinensis

Połocensis

Belscensis

Novogrodensis

Płocensis

Witepscensis

Czerścensis

Podlachia

Ravenfis

Brzesciensis

Culmenfis

Mscislaviensis

Elbingensis

Bracławiensis

Gedanensis

Minscensis

Derpatensis

Vendensis

Parnaviensis

Czerniechoviensis

CASTELLANI MINORES

Sandecensis

Medirecensis

Visliciensis

Bieccensis

Rogosnensis

Radomicensis

Zavichostensis

Lendensis

Sremensis

Zarnoviensis

Małogostensis

Vielunensis

Premisliensis

Haliciensis

Sanocensis

Chelmenfis

Dobrinensis

Polanicensis

Pre-

De Senat: Ord: Tit: XVIII. 531

Premetensis
Krivinensis
Czechoviensis
Nacensis
Rospirienſis
Biechoviensis
Bidgoſtienſis
Brzezinensis
Crusvicenſis
Olwecimenſis
Camenenſis
Spicimirienſis
Inoylodenſis
Kovalſcenſis
Santocenſis
Sochacevienſis
Varſavienſis
Goſtinenſis
Viſnenſis
Racioſenſis
Sieprcenſis
Wyſogrodenſis
Ripienſis
Zakrocimenſis
Ciechanovienſis
Livenſis
Slonenſis
Lubacovienſis
Konarienſis Terræ Siradienſis
Konariēſis Terræ Lancicenſis
Konariēſis Terræ Cuiavienſis.

Ssssss 2

OF-

O F F I C I A L E S

Ordinis Senatorij

Mareschalcus Regni Poloniae Supremus,
*Mareschalcus Magni Ducatus Lithuaniae Supremus.**Cancellarius Regni Poloniae.**Cancellarius Magni Ducatus Lith:**Vicecancellarius Regni Poloniae.**Vicecancellarius M. D. L.**Thesaurarius Regni Poloniae.**Thesaurarius Magni Duc: Lithuaniae.**Mareschalcus Curiae Regni Poloniae.**Mareschalcus Curiae Magni Duc. Lithv.*

Hic ordo & numerus descriptus est ex Promptuario Magnifici D. Augustini Kołodzki Iudicis Terrestris Iunivladislaviensis, *sub tit: Status Dignitatum & Officialium Regni fol. 329.*

De alternata autem in Senatu inter Episcopum Posnaniensem & Vilensem, Episcopum Varmiensem & Luceoriensem, similiter inter Palatinum Cracoviensem & Posnaniensem, sciendum est: quod haec alternata accipienda est non de quotidiana sessione in Senatu, sed de alternata in Comitibus, quod Episcopus Posnaniensis, in vni Comitibus locum obtinet priorem in Senatu ante Vilensem, & in alijs Comitibus Vilensem ante Posnaniensem. Sic & Episcopus Varmiensis cum Luceoriensi, Palatinus Cracoviensis cum Posnaniensi, ut annotatum est in Statuto Lithuaniae non procul à principio, post descriptum ordinem Senatorum, & *Kołodzki in Promptuario par: 2. sub tit: Status Dignitatum & Officiorum Magni Ducatus Lit: fol. 158.*

Senatoriae dignitates & officia, ut incolis Palatinatus Kijoviensis, Romano-Catholici Ritus, benemeritis in Regno & in Magno Ducatu Lithv: conferantur, & ut circa statutum SIGISMUNDI I. Anno Domini 1510. latum: conserventur, *Anno Domini 1659. fol. 47. sub tit: Dignitarstwo y Urzedy,* constitutum est.

In Commissione autem Hadiacensi & w Woiewodztwie Kijowskim/ cautum est, quod dignitates Senatoriae non conferendae sunt, nisi Nobilibus Ritus Graeci, capacibus eiusmodi dignitatum.

In

In Palatinatibus autem Bractaviensi & Czerniechoviensi ejusmodi dignitates Senatoriæ, alternatim conferantur, ut post decessum Senatoris Ricus Græci, succedat Senator Ricus Romani: in omnibus tamen tribus istis Palatinatibus natis, & bene possessionatis Officia conferantur, salvo iure modernorum possessorum.

Senatoriæ dignitates conferendæ sunt genere Nobilibus, & bene meritis, & in fama laudabiliter conservatis, ætate, intellectu, & prudentiâ bene vigentibus. Ita IAGELLO Anno D. 1443. CASIMIRVS III. Anno D. 1454. ut refert Herburtus in Statuto sub verbo Dignitates, SIGISMUNDVS AVGVSTVS in Constit. Ani 1550. fol. apud me 7. §. **Is** **stan Xycersti**. Contra alienigenas impetrantes dignitates, Caltra, vel Officia, SIGISMUNDVS I. Rex statuit, si monitus, quæ obtinuit, non resignaverit, bona ipsius confiscentur, & ipse infamis sit, ut refert Herburtus loco citato folio apud me 143.

Et quidem Dignitarij & Officiales Terreſtres deberent esse possessionati in illa Terra, in qua dignitas vel Officium vacabit, juxta dispositionem CASIMIRI III. Regis, Anno D. 1454. ALEXANDRI, Anno 1505. SIGISMUNDVS Anno D. 1510. ut refert Herburtus ubi supra fol. 142. Imò is idem SIGISMUNDVS eodem Anno 1510. ut refert Herburtus ubi supra fol. 143. concesserat. Quod si alicui impossessionato ob aliquod insigne meritum dignitas vel Officium Terreſtre, collatum esset, intra medium annum ab accepto Officio sub amissione dignitatis, vel officij possit acquirere possessionem.

Sed subsequenter Anno 1538. ut refert Herburtus ubi supra fol. 143. constitutum erat. Quod dignitates, Capitaneatus, & alia omnia Officia Terrarum, non alijs possint, & debeant conferri, nisi illis, qui antehac haberent non fictam, aut coloratam, sed realem, veramq; bonorum hæreditariorum possessionem in illa Terra, in qua dignitates, vel Capitaneatus vacaverint, si ad alia assequenda habilis esse voluerit.

Sed & in Constitutione Anni 1562. fol. 25. tit. **Osiadlosé Dignitarzow**/ statutum est, & declaratum: ut non fictam, sed realem possessionem, idq; talem, in qua commodè habitare possit, habeat. sed jam non in Terra vel Districtu, ubi vacaret dignitas, vel Officium (ut supra statutum erat) sed in quocunq; loco illius Palatinatus.

Tandem in Constitutione Anno D. 1563. fol. 42. tit. **Osiadlosé Dignitarzow**/ declaratum & statutum est. Quod Dignitarij Officiales Terreſtres, debeant in illo Districtu aut in Terra habere ver-

Tutttt

ram,

ram, & in qua juxta statum suum manere possint, possessionem, idq; ante obrentam dignitatem, vel Officium, sub amissione dignitatis, aut Officij, & poena ducentarum marcarum Polonicalium ad quodcunq; iudicium seu Officium Terræ illius, in qua obtinuit dignitatem, vel Officium, aut ad Comitatus Generalia Regni, ad instantiam cuiuscunq; citatus peremptoriè compareat, & in instanti sine beneficio appellationis, non recedendo à Iudicio dictas ducentas marcas parti solvat, dignitatem vel Officium dimittat.

Sed SIGISMUNDVS III. Rex in Constitutione *Anni 1613. f. 33. tit: Warunek osiádłości Dignitarzow*/ statuit sic, ut dignitates, Capitaneatus Iudiciales & Officia Terrestria, indigenis, possessione non fictam, nec de novo acquisitam, in Palatinatibus & Terris, in quibus dignitates, Capitaneatus Iudiciales, & alia Officia Terrestria vacaverint, habentibus conferantur, sub nullitate Privilegij. Et si aliquis contumaciter, munia sive judicialia, siue alia prætextu Privilegij obtenti peragere audeat, omnia acta, ex quacunq; causa ab eo facta pro irritis & nullis momenti habeantur. Et præter privationem dignitatis vel officij, poena aucta est contra donatarium, ad duo millia marcarum Polonicalium, respectu cuius forum in Iudicio Terrestri & Castrensi, finaliter in Tribunali Regni inter causas Officij, cum termino peremptorio, ex delatione cuiusvis Nobilis assignatur.

De istis dignitariis & Officialibus in M. D. L. Anno 1569. f. 195 & *Dignitarze y Urzędnicy*/ sic statutum legitur: Dignitarij & Officiales in quolibet Districtu sint iurati & possessionati.

Ad hæc statutum est, ne Serenissimi Reges super dignitatibus Ecclesiasticis & Sæcularibus literas expectativas alicui dent, Ita VLADISLAVS JAGELLO Anno 1433. ut refert Herb: in statuto fol. 140. sub tit: *Dignitates seu Officia Regni*.

Ex Senatoribus itaq; Regni, Magni Duc: Lith: & aliorum Dominiorum Regno annexorum, solebant in singulis Comitibus ordinariis pro integro biennio, lexdecem Senatores, pro residentia continua ad latus Regium deputari: pro quolibet semestri quatuor, hoc est: unus ex Episcopis vel etiam Archiepiscopis, unus ex Palatinis, & duo ex Castellanis eo ordine & turno, ut in Senatu sedent. Ita A. D. 1573. fol. 254. & seq: & *Czesło sie też*/ lege perpetua statutum est. Item Anno Domini 1576. fol. 276. & *Czesło sie* Item A. 1607. fol. 839 tit: *O mieścannu*. Itē Anno Domini 1609. fol. 889. tit: *O mieścannu Senatorow*. Sed hodie in singulis Comitibus ordinariis viginti & octo Senatores pro residentia eliguntur. Inter quos quatuor Episcopi

piscopi sese ordine subsequentes, ita ut neq; Archiepiscopi excipiantur, quando ipsos ordo ad residentiam tangit. Deinde octo Palatini sese ordine subsequentes. Item Castellani maiores octo ordine sese subsequentes. Et tandem octo Castellani minores itidem sese subsequentes, ut videre est in designatione DD. Senatorum ad residentiam ab Anno 1641 & sequentibus annis. Idq; hoc motivo, ut Regi consulant. Quod SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex (ut refert *Herbertus in Statuto latino fol. 429. Ianusovius fol. 274.*) expressit. his verbis. Ne Rex Senatorum suorum consilium negligat, nunquam Nos commissuros esse, ut non communicato cum Senatoribus Nostris consilio, vlla de re quidquam statuamus. Idem STEPHANVS Rex in literis confirmationis Anno D. 1573. fol. 264. & *Czesto sie/ &c.*

Item, ne quis scrupulum habeat de usurpando absoluto dominio contra leges Regni, hoc est: ut Reges nihil faciant contra iura & libertates communes, & dignitas eius conservetur. Ita Anno D. 1607 fol. 830. tit. *O miešťaniū Senatorow.*

Sed Anno D. 1641. fol. 3. tit. de reddenda ratione Senatūconsultorum & fol. 37. ordinatum est, ut Senatores Spirituales per integrum medium annum, Sæculares autem, in quolibet medio anno, per tres tantum menses resideant, sub pœnis pecuniarijs in Constitutione Anni 1609. expressis.

Respectu quarum pœnarum iuxta Constitutionem Anni 1607. talis non residens peremptoriè ab initio Comitiorum compareat, & ibidem statim ad instantiam Nuntiorum Terrestrium, sive compa-ruerit, sive non, iudicetur, & pœnæ pecuniariæ in iure descriptæ contra eundem decernantur. Domini quoq; Thesaurarij vtriusq; Gentis has pœnas exigant, & iuxta præscriptum iuris convertant. Ita in d. Constit. Anni 1641.

Quæ residentia debet intelligi intra fines Regni, & M. D. L. non extra, ut declaratum est. Anno D. 1609. fol. 889. & sequi: tit. *O miešťaniū Senatorow.*

Præter Senatores etiam ex Equestri Ordine, & quidem ex singulis Palatinatibus vnus ad residentiam penes latus Regium, Anno D. 1590. fol. 563. tit. *Deputáci do rády wojenney*, vbi & iuramentum illorum vide & 1649. f. 15. tit. *Deputáci.*

Hi residentes quidquid statuunt, vim legis obtinet, Anno 1590. fol. 563. tit. *Deputáci do rády wojenney/* Anno 1641. fol. 4. ad finem tituli de reddenda ratione & c. & 1649. f. 15. tit. *Deputáci.*

Ttttt 2

Non

Non possunt tamen in eiusmodi Senatûs consultis tractari materiæ ad Comitîa spectantes. Ita Anno D. 1573. fol. 254. *¶ Czesło sie.* &c. Item 1588. fol. 457. tit. *¶ O niestánowieniu spraw/* & Anno Domini 1662. f. 2. tit. *de reddenda ratione Senatûsconsultorum*, alias omnia irrita sint: vide eandem Constitutionem, in qua enumerantur materiæ, quæ in Senatûsconsultis non possunt tractari.

Licetum tamen est ultra Deputatos Senatores ad residentiam penes latus Regium cuilibet alteri Senatori residere, consilijs assistere, & votum suum dare. Ita STEPHANVS Rex in literis confirmationis fol. 255. *¶ A wżaćże kájdemu/* & in Constitutione Anni 1576. fol. 276. *¶ Czesło sie.* Nec Deputati Senatores plus auctoritatis habent, supra istos, præter hoc, quod illi teneantur continuò residere penes latus Regium usq; ad tempus præfixum. Ita in locis allegatis.

Hæc residentia, iuxta Constitutionem Anni 1607. fol. 830. tit. *¶ Omieščániu Senatorow/* debet incipi post quatuor menses lapsos à Comitîjs. Sed Anno 1641. fol. 3. tit. *de reddenda ratione statutum est*, ut à prima Ianuarij inchoetur.

Residentibus Senatoribus Sæcularibus, & Episcopis Russiæ, salarium ex thesauro vtriusq; Gentis assignatum est, singulis per florenos quingentos. Episcopis autem Regni nihil assignatum est, ex quo sint bene provisî. Ita Anno D. 1573. fol. 255. Item Anno D. 1576. fol. 276. *¶ A ci máia miec.* Item Anno 1607. fol. 830. tit. *¶ Omieščániu Senatorow/* *¶ A my roščáziemy/* ubi additum est: si Domini Thesaurarii solutionem hanc differant, de proprio solvant. Forum contra non solventes assignatum est in Tribunali, inter causas conservatas.

Senatores deputati, nullâ legalitate impediti pro tempore præfixo debent convenire, & residentiam integraliter continuare, sub poena mille marcarum, pro necessitatibus Reipublicæ convertenda, & à Senatoribus Regni, Ravæ persolvenda, à Senatoribus autem Magni Ducis Lithv: ad Thesaurum ejusdem Ducatus comportanda. Respectu cujus poenæ data est facultas Nuntijs Terrestribus, ab initio Comitiorum instigandi. Quam poenam Senator Sæcularis tenetur solvere in duabus septimanis post inchoationem Comitiorum immediatè sequentium, sub poena eadem duplici, & sub amissione dignitatis. Senator autem Spiritualis, sub poena sex millium marcarum. Ita Anno Domini 1607. fol. 830. *¶ sequ. tit. ¶ Omieščániu Senatorow/* statutum est.

Sed

Sed Anno D. 1609. fol. 889. tit. **O miešťániu Senátorow** / dicta pœna mille marcarum, aucta est contra Senatores Sæculares ad duo millia marcarum; utq; statim à principio Comitiorum Nuntij Terrestres per Dominum Mareschalcum suum instant, & usq; ad executionem tam contra Senatores Spirituales, quàm Sæculares promoveant, non obstante cuiusvis contradictione. Quas pœnas per Serenissimum Regem, tam contra præsentis, quàm contra absentes in contumaciam latas & obtentas, Instigator Regni, ad instantiam Thesauri, sub pœna bannitionis, à Sæcularibus ex bonis eorum hæreditarijs, à Spiritualibus autem, ex proventibus, bonisq; mobilibus & immobilibus (si quæ habeant) in Composito Iudicio inter causas fisci, processu summario, atq; statim ad banniendum (vbi pro pœna publica) vrgeat, vindicet: in Magno autem Ducatu Lithvaniæ, in quovis termino. Eiusmodiq; pœnæ, tam à Senatoribus Regni, quàm Magni Duc: Lithv: exactæ, pro defensione Reipub: convertantur.

Anno autem D. 1677. fol. 36. tit: de residentijs **pp. Senátorow Koronnych / y W. K. L.** Omnes Constitutiones antiquæ de residentijs Dominorum Senatorum latæ, reassumptæ sunt, cum magna incommoda & dedecus Respublica ferat, propter hanc non residentiam.

Idem Anno D. 1678. fol. 29. tit: **O Rezydentách** / factum est, cum hoc additamento; ut Instigator Regni contra non residentem jure agat, & pœnas in jure descriptas exigat, sub privatione Officij, & ut Nuntij Terrestres in conclusione Comitiorum super hoc instant. Ob legale tamen impedimentum non residentes, dictas pœnas non subeunt. Imò si aliquis Dominorum Senatorum circa deputationem hanc in Comitijs, impedimento legali se excusaverit, statim sequens in ordine Senator in locum eius deputatur. Ita Anno D. 1573. fol. 255. versu. **A iesliby tory** / Idem & Anno 1576. f. 276. versu: **A iesliby tory** / **¶** Anno 1607. fol: 830. tit: **O miešťániu**. Item Anno 1609. fol. 889. tit: **O miešťániu Senátorow**. similiter, si post deputationem, ob aliquod legale impedimentum, non potuerit residere, liber à pœna remanet. Anno Domini 1641. fol. 3. tit: de reddenda ratione. Sed cessante impedimento, tenetur nihilominus officio suo satisfacere. Ita in juribus allegatis. A. 1576. **¶** 1607.

Similiter & ille, qui ob non residentiam pœnam subiit; licet si illam persolverit, tenetur iterum residentiam integram, toties, quo-

Vuuuuu

ties

ties eandem neglexerit, absolvere. Ita Anno D. 1641. fol. 3. tit. de reddenda ratione.

Impedimenta autem legalia hæc adferuntur d. Anno 1641. locis citatis. Primo, vera infirmitas, quam allegans, tenetur tacto pectore in facie totius Reipublicæ, comprobare. Item si aliquis, sub tempus generalium contractuum in illis Palatinatibus, ex quibus deputatus esset, impeditus fuerit, tunc per quatuor septimanas, liber à residentia fit. Item, si aliquis sub tempus periculi Reipublicæ, ex officio servitium bellicum sustineat.

Sic Anno D. 1649. fol. 9. tit. *Wolnienie od rezydencyey*/ Illustrissimus Archiepiscopus Gnesnensis, ob ætatem ingravescentem & labores sub tempus Electionis & Coronationis susceptos liber fuit factus ab hac residentia in eodem anno, ita tamen: ut si necessitas Reipublicæ postulaverit, invitatus à Serenissimo Rege, ad consilium veniret, aut votum suum transmitteret.

Sic etiam Dux exercitus Ruffiæ, à tali residentia liber fuit factus, ut videre licet in Constitutione *Anni 1659. ad finem Commissionis Hadiacensis fol. 54. 2 Do Butawy wielkiey.*

Anno D. 1669. in Electione Serenissimi MICHAELIS Regis tit. de secretis consilijs, ordinatum est, quod Seren: Rex non potest dare licentiam residentibus exceptà solà legalitate infirmitatis, quam in futuris Comitijis corporali juramento comprobare debebit, cui Instigator Regni attendat & deferat sub solutione pœnarum descriptarum.

Anno D. 1607. fol. 831. ad finem tituli, *O mieſkaniu Senatorów*/ statutum est: ut huiusmodi Senatusconsulta, Cancellaria Regni scribat, & DD. Senatores subscribant, in Comitijisq; rationem eorundem reddant, & de hac ratione reddenda in Comitijis proximis ordinatum erat, Anno Domini 1573. fol. 255. & 1576. fol. 276. 2 *Czeſto ſie.*

Idem & Anno D. 1641. fol. ad finem tituli de reddenda ratione Senatus-consultorum, statutum est in hunc sensum: Cancellariæ Nostræ, omnes DD. Senatores, qui Senatusconsulto aderunt, & Officiales Regni, & M. D. L. subſellia in Senatu habentes, & Senatusconsulto interſſentes, tum & ipsamet Senatusconsulta, seu conclusiones scribent. Domini autem Senatores tam residentes, quam advenientes, necnon Officiales Regni, & M. D. L. consilio interſſentes & consentientes subscribent. Et hæc Senatusconsulta in proximis Comitijis post vota DD. Senatorum, in præſentia Ordinum Reipu-

Reipublicæ legantur, & si aliquid dignitati, & Maiestati Regiæ nec non juri communi contrarium inveniretur, Domini Residentes, & alij Domini Senatores, Officialesq; vtriusq; Gentis, suorum consiliorum in facie totius Reipublicæ, rationem reddant: quod Nuntii Terrestres vtriusq; Gentis, post vora DD. Senatorum urgeant. Et hoc jus, in suo robore remanere debet, ita prout in se sonat, nec aliquid per aliquam interpretationem addi, vel diminui potest.

Jdem & Anno D. 1662, fol. 2. tit: de reddenda ratione Senatûs-consultorum vbi Constitutiones super hoc latæ, videlicet 1576. 1588. 1607, 1641. reassumptæ sunt.

Jdem in Electione MICHAELIS Regis inter exorbitantias Anno D. 1669. vt DD. Senatores residentes suas sententias distinctim, qualem quisq; in materiis propositis dabit: similiter & Officiales subsellia in Senatu habentes, & ad consilia Reipub: pertinentes, sub privatione officii subscribant.

Et ne hæc residentia illis noceat, Anno D. 1638. fol. 14. tit. **Wåruneß Pánow Senatorow**, prospectum est; vt à judiciis cuiuscûq; subsellii, in causis personalibus, aut si ageretur de bonorum amissione & damno, sex septimanis ante residentiam & sex post residentiam exempti sint: ita tamen, vt istæ causæ, post lapsum tempus hocce assignatum, in Tribunalibus Regni, feriâ quintâ ex speciali Regestro, in Tribunali autem M. D. L. in quovis termino, absq; ad citationem iudicentur, in minoribus autem subselliis, in primis iudiciis post expiratum tempus exemptionis.]

Anno D. 1638. fol. 14. tit: **Wåruneß Pánow Senatorow**/ respectu DD. Senatorum, & Nuntiorum Terrestrium, in Comitibus generalibus commorantium, exemptio à judiciis talis constituta est: si aliquis DD. Senatorum, vel Nuntiorum Terrestrium, in Comitibus Generalibus existens in Tribunali Regni, vel M. D. L. & in aliis subselliis sub hoc tempus Comitiorum habeat, illius causa in quocunq; genere actionum, etiamsi aliquid contrarium ex aresto super illum, sub hoc tempus obtentum esset, ad eum terminum, prout sub tempus Comitiorum erat, restituatur, & post Comitia finita, in sex septimanis, præmissâ citatione contra partem adversam, ex speciali regestro iudicetur. Quæ Constitutio etiam ad Nuntios militares ibidem extensa est.

In Anno autem D. 1653. fol. 10. tit. **Beneficium**, & fol. 14. tit: **Wåruneß**/ sic statutum est: Causæ DD. Senatorum, Nuntiorum Terrestrium, & Officialium Regni, & M. D. L. Senatoriæ dignitatis, in

Comitiis modernis existentium, sive ex teatu, sive ex actoratu veniant, ad quatuor septimanas ab initio Tribunalis suspensione sunt. Similiter iidem omnes à lultro sub idem tempus incidens, liberi facti sunt.

Anno D. 1654. fol. 34. tit. Vbespiezienie/ &c. prædicta Constitutio respectu DD. Senatorum & Nuntiorum Terreſtrium reſſumpta est cum hac declaratione. Quòd si in Regno & M.D. L. à Comitoliſ electionis Nuntiorum ad Comitìa, vſq; ad futura Comitola relationum, non obſtante exceptione huius exemptionis allegata, aut in contumaciam in quocunq; ſubſellio, ſub hoc tempus interſtitii decreta lata fuerint, eiufmodi cauſæ in integrum reſtituantur, & præviâ citatione partium, de novo in foro & termino competentij poſt finita Comitola relationum agitentur.

Hæc Constitutio *Anni 1654. reſſumpta est Anno D. 1655. fol. 15. tit. Vbespiezienie/* pro lege perpetua declarata est, & quòd debeat intelligi ad reditum poſt Comitìa.

Anno D. 1658. fol. 22. tit. Vbespiezienie/ prædictæ Constitutiones *Anni 1641. 1653. 54.* ratione exemptionum DD. Senatorum & Nuntiorum Terreſtrium in Regno & in Magno Ducatu Lithv: in toto reſſumptæ ſunt, & decreta in contrarium lata caſſata ſunt, & vt hoc ius pro lege perpetua habeatur, ſtatutum eſt.

Item *Anno D. 1659. fol. 5. tit. Vbespiezienie Pánow Senatorow/ &c.* Constitutiones omnes in proximè præteritis Comitiiſ, de exemptione DD. Senatorum, Officialium Regni, Commiſſariorum, Nuntiorum Terreſtrium, Legatorum ad exteros, ac eorum pupillorum in toto reſſumptæ ſunt, & authoritate Comitiali declarata ſunt, quòd decreta, condemnationes qualeſcunq; ſive per controverſias, ſive in contumaciam à Comitoliſ electionis Nuntiorum, contra DD. Senatores & Nuntios Terreſtres ad Comitìa generalia electos, in quocunq; iudicio maioris vel minoris ſubſellij ad Comitola relationum lata & obſtenta, caſſata & caſſatæ ſunt. Poſt Comitola tamen relationis, in duabus ſeptimanis, quilibet DD. Senatorum & Nuntiorum Terreſtrium, in quocunq; iudicio, ad inſtanciam cuiuſvis reſpondeant, ſtatutum eſt, & pro lege perpetua, vt habeatur, declaratum eſt, hoc addito: quòd hoc ius Legatiſ ad externos Principes, Reſidentibus, Commiſſariis, ſerviat poſt expeditâ functionem.

Anno D. 1661. fol. 29. tit. Vbespiezenſtwie/ &c. ſic habetur, Conſormando nos Constitutioni *Anni 1659.* de exemptione DD. Senatorum

natorum & Nuntiorum Terrestrium, omnia decreta & actus quovis judiciales sub tempus Comitiorum modernorum & prateritorum, usque ad Comitola relationis, tam in Tribunali, tum in quibusvis aliis subelliis, in præiudicium & aggravationem tam DD. Senatorum & Nuntiorum Terrestrium, quam illorum vxorum obrentos, etiam in causa dotis & inscriptionum cassamus: & ut subelliis omnium iudiciorum, in toto se huic iuri conforment statuimus. Et ut hæc exemptio serviat etiam Lustratoribus bonorum Regalium ordinamus.

Sed Anno sequenti 1662. fol. 30. tit. *Deklaracya Konstytucy o Lustratorach*/ dicta clausula de exemptione Lustratorum abrogata est, & ut quilibet Lustrator, coram omni iudicio injuriatis respondeat, nec dicta exemptio illis suffragetur, statutum est.

Anno Domini 1667. fol. 6. tit. *Deklaracya bespieczenswa*, lege perpetua securitas Dominis Senatoribus Nuntiis Terrestribus & eorum famulis cautæ est, his verbis: Licet securitati Dominorum Senatorum & Nuntiorum Terrestrium ad Comitia electorum, antiquis iuribus, & præcipue statuto 1510. a SIGISMUNDO I. Rege Antecessore Nostro satis provisum sit; nihilominus declarando hocce jus, ut celerior vindictio criminum & iniuriarum in personas illorum & famulorum penes ipsos existentium sit determinata, & obviando ausui, perpetua lege cavemus, ut eiusmodi excessus & crimina si Dominis Senatoribus & Nuntiis Terrestribus Regni tam ante Comitia, quam post in quatuor septimanis domi, vel in itinere, aut in ipsis Comitibus fuerint illata, citatio ad Tribunal, in vim termini tacti, cum præfixione termini in quatuor septimanis extradatur, relatio positæ citationis in Castro, ubi delictum patratum, fiat. In quo termino delinquentes ut peremptorie respondeant, & ibidem statim scrutinium ab utraq; parte expediatur, non permittendo inculpato ex sua citatione deductionem scrutinij, dilationes quoque nullæ eidem reo concedantur, excepta verà infirmitate in hoc solo termino, in quo lectis scrutinij iuramentum iniunctum esset. Et sicut in istis causis, ita & in aliis criminalibus Comitialibus Tribunalibus, testes, etiam si sint ex Equestri Ordine, depositiones testimoniorum suorum iuramento comprobent; talesque causæ, ex speciali registro securitatis iudiciorum, judicentur. Literæ moratoræ (alias *Gleyty*/) super infamia, bannitione, quæ ex controversiis essent obtentæ,

XXXXXX

non

non suffragentur, sed executioni indilatæ subsint, hancq; executionem Domini Capitanei, & Officia Castrensia in personis & bonis jure victorum juxta præscriptum juris expediant, sub poenis legum. Quæ Constitutio Dominis Commissariis, Legatis ad externos Principes ex Comitibus deputatis, ut serviat, declaratum est, non derogando præsentī lege causis judiciorum Comitiorum. Securitas DD. Senatoribus M. D. L. in statuto illorum *cap: 1. art: 14.* provisā est. Quod Senatori iniiciens manum ad Comitibus citetur; verbis dishonorans, ad Tribunal Genarale Lithvaniæ dicto Anno 1667. fol: 13. tit: **Ubespiezenie pp. Senatorow** Constitutiones Anni 1659. 1661. de exemptione DD. Senatorum & Nuntiorum Terrestrium, & aliorum omnium, qui prænominatis Constitutionibus sunt assecurati, reassumptæ sunt, & pro lege perpetua declarata, hoc adiecto, quod legalitatem præsentiae suæ, & functionis in Comitibus non tenentur in Tribunali iuramento comprobare, sed solum ut Domini Senatores, & Commissarii attestationem præsentiae suæ à Domino Mareschalco quocumq; tunc in Comitibus præsentē, Domini autem Nuntii Terrestres à suo Mareschalco, obtineant, & eadem Iudicio Tribunalitio præsentatā, super suspensionem causæ ex registro incidētis, simpliciter respondeant. In contrarium autem quævis probationes iuratoriæ super suspensionem ex occasione prorogationis causæ contra præscriptum legis in quovis subsellio Regni, & Magni D. Lithv: decreta, uti iuri contrariæ cassata & annullata sunt. Extensumq; est, ut hæc Constitutio contra decreta sub tempus præteritorum, & protunc Comitiorum lata serviat. Similiter ut suffragetur & his, qui ex dependentia Comitiorum illorum, in Comitiorum relationum ad Tribunal Thesauri electi erunt.

Anno D. 1678. fol: 17. tit: *securitas Wielmojnych Senatorow* in Constitutionibus Regni, his verbis statutum est: Quoniam contra expressum jus de Dominis Senatoribus Regni, & Nuntiis Terrestribus scriptum in Tribunalibus Regni, exorbitatum est, quod nonnulli in functione existentes decretis, nonnulli condemnationibus aggravati sunt. Ideo reassumendo omnes Constitutiones, & præsertim Anni 1659. 1661. item Anni 1667. talia decreta, & condemnationes omnes cassamus, & ut iudicia Castrensia talia decreta, & condemnationes non audeant exequi, autoritate præsentis Conventionis statuimus; idq; sub privatione officij: & has executiones quæ sub tempus Comitiorum fiebant pro nullis & irritis declaramus salvo negotio principali. Cavendo hoc in posterum, si aliquis con-

tra DD. Senatores & Nuntios Terrestres, sub tempus per legem expressum, decretum aut condemnationem obtinere audeat, talis poenam mille marcarum Polonicalium ex registro DD. Senatorum & Nuntiorum vindicandam subeat, *hæc ex Constitutionibus.*

In Confœderatione autem Generali Varſaviensi, *Anno Domini 1632. § Jesliby kto/* constitutum erat. Quod si Senator vel Nuntius Terrestris post electionem Nuntiorum tempore Interregni citatus, & decreto aggravatus sit Capturali, vigor ejusmodi citationis & decreti non debeat extendi, sed causa de novo intentetur.

Item in Confœderatione generali Varſaviensi *Anno D. 1648. fol: 7. § Sprawy ktoe/* ordinatum est, Vt omnes causæ sive ex scriptione partium (alias *zrospisu*) sive ex limitatione Commissariorum, & aliorum Iudiciorum, sive vigore contractus terminum habeant assignatum, juxta vim istius limitationis, scriptionis, vel contractus terminum habeant post Comitia felicitis Coronationis Regiæ, ad maximum in sex septimanis, dum pars partem adcitaverit.

Idem in Confœderatione Generali Varſaviensi, *Anno D. 1668. fol: 7. § Jesliby kto/* habetur his verbis: Si aliquis in hac Convocatione Senatoriam, vel Nuntij functionem gerens sit post præteritam electionem Nuntiorum citatus, & modò judicio Capturali aggravatus, tunc vigor istius decreti contra illum non debet extendi, sed illi debet de novo causa institui, post Comitia relationis in duabus.

Idem & in Confœderatione Generali Varſaviensi, *Anno Dñi 1648. fol: 6. § Jesliby kto/* & in Confœderatione Generali Varſaviensi. *Anno 1674. fol: 7. § Jesliby kto.*

Dominis Senatoribus non est liberum extra limites Regni proficisci absq; consensu totius Reipublicæ. Ita *Anno D. 1613. fol: 27. tit: Pozwolente odiachaniá/* & alibi passim in Constitutionibus videre licet de isto consensu Reipublicæ. Sed & sub tempus Interregni datur ista facultas DD. Senatoribus discedendi extra fines Regni, prout in Confœderatione Generali Varſ: *Anno D. 1668. fol: 17. data fuit Illustissimo D. Castellano Vilnensi.*

DD. Senatores, tam Spirituales quàm Sæcul: tenentur interesse Conventibus particularibus Palatinatum suorum, aliàs Comitiolis. Ita in Constitutione *Anni 1565. fol: 84. tit: Seymiski Powiatowe.*

Spectant quoq; DD. Senatores in Ducatu Masov: ad electionē Deputatorum ad Tribunal Regni, ad electionem Nuntiorum ad Co-

mitia, & Officialium Terrestrium, prout habetur in Constitutione
Anni 1598. fol. 702. tit. **Seymiki y Elekcyę Mazowieckiego
Woiwodztwa.**

DD. Senatores & Nuntii Terrestres, liberi sunt à lustro, si in aliquo
Palatinatu, sub tempus Comitiorum Generalium, vel Convocationū ge-
neral: incidat. Ita in Confœderat: Generali Varsav: A. D. 1648. fol. 6.
2. **Od popisu razje/** & in Confœderatione Generali Varsaviensi An-
no D. 1668. fol. 7. 3. **Jesliby kro/** statutum est. Senatorum vota si
in iudiciis discordent, Rex debet concordare. Anno D. 1576. fol.
254. 2. **Czesło sie też/** Sed de hoc latius sub titulo *de Persona Re-*
gis egimus, sicut & de possessione Dominorum Senatorum, & Of-
ficialium, qualis esse debeat. Unde ad dictum titulum, Lectorē
benevolum remitto. Id vnicum adiungo, quod nullus Senator,
& Capitaneus Iudicialis potest habere cohortem militis Quartiani,
vt habetur in Constitutione Anni 1591. fol. 613. tit: *Disciplina milita-*
ris 2. **Jednak zaden Senator.** Ratioq; redditur ne per hoc im-
pediantur in officiis suis Domini Senatores, qui ad Conventus
particulares tenentur venire, & articulos vna cum Nobilitate con-
scribere & reformare (Polonicè *vcierac*.) Ita Anno 1565. fol. 84.
tit: **Seymiki Powiatowe.**

Pœna non venientium DD. Episcoporum quadraginta mar-
carum, Dominorum Palatinorum & primariorum Castellanorum
viginti marcarum, Castellanorum minorum decem marcarum, fi-
sco Regio applicanda, si videlicet temerariè se absentaverint, & le-
gitimā excusatione se ibidem in Conventu non excusaverint. *Her-*
burtus sub verbo: Comititia fol. 93.

In Constitutionibus autem Provincialibus Gnesnensibus vtpote
Gembiciana, fol. 16. cap: 2. statutum est, vt Illustrissimi Domini
Episcopi in Comitibus Generalibus & Particularibus omnino inter-
sint, sub pœnis in antiquis Statutis Provincialibus latis, libro 5. fol.
357. cap: 13. hoc est: mille marcarum. Idem in Węzykoviana
secunda cap: 10. Salvo legitimo impedimento.

In Palatinatu Masovix Domini Senatores ad electionem De-
putatorum ad Iudicium Tribunalitium Nuntiorum & Officialium
spectant. Anno D. 1598. fol. 702. sub tit: **Seymiki y Elekcyę.**

TITVLVS DECIMVS NONVS

De Archiepiscopo Gnesnensi.

Archiepiscopatum Gnesnensem statim ab initio susceptæ Religionis fuisse fundatum, scripsit Stanislaus Lubieniski Episcopus Plocensis in vitis Episcoporum Plocensium fol. 314. Nam MIECISLAUS Princeps Poloniæ eundem fundavit circa Annum 965. teste Cromero in libro secundo de rebus Polonorum fol. apud me 47. dum inquit: Mox totum se ad propagandam per omnem Principatum suum Religionē hortante & adiuvante Vxorē convertit. Basilicas novem diversis in locis ædificat, easq; supellectili omnis generis pretiosā, ornat. Duas quidem ex his, Archiepiscopis, nempe Gnesnensem & Cracovi; reliquas verò, hoc est Posnaniensem, Smorogoviensem, quæ postea Bicinensis, ac demum Vvrataviensis dicta est, Crusvicensem, quæ Vladislaviam successu temporis translata est, Plocensem, Culmensensem, Lubussensem, & Camenecensem, singulis Episcopis attribuit, iisdemq; decimas omnis generis frugum de suis, juxta ac Nobilitatis, plebiq; agris edicto perpetuò adscribit, ita quidem, ut eæ decimæ post messem, ab ijs qui dant, ad constitutum locum comportentur. *hucusq; verba Cromeri.*

Et hic Archiepiscopatus nunquam intermissa eā dignitate ad nostra vsq; tempora per tot successores sedem & præminentiam, Metropoliticam retinet, ut scripsit Stanislaus Lubieniski loco supracitato. Quidquid Dithamarus in contrarium scripserit, asserendo Archiepiscopatum Gnesnensem, & alios Episcopatus ab Ottone Imperatore Romanorum fuisse datos. Quem errantem corrigere volens Cardinalis Baronius, asserens hos Archiepiscopatus & Episcopatus autoritate Archidiaconi Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui cum Ottone Imperatore huic actui præsens adfuit, ordinatos esse. Sed Stanislaus Lubieniski loco citato fol. 313. virumq; refutat & declarat Archiepiscopalem & Metropolitanam dignitatem semper & successivè nullo interiecto tempore fuisse: ad quem curiosum Lectorem remitto.

Hic idem Archiepiscopus Gnesnensis, non tantum Metropolitanâ dignitate fulget, sed etiam Legatus Natus appellatur. Quem titulum Henricus Archiepiscopus Gnesnensis, Theodori Ducis Beronensis ex Eudoxia Polona Filius, dictus Kietlicz, Anno Domini 1215.

sub tempus Concilii Lateranensis ab INNOCENTIO III. PAPA sibi & Archiepiscopis Gnesnensibus primus impetravit, teste Cromero lib: 7. de rebus Polonorum fol: apud me 189. quod idem refert Illustrissimus Olszovius de Archiepiscopo Gnesnensi, cap: 2 art: 1.

Vocatur etiam & Primas, quam Primatiale dignitatem, Nicolaus Traba Archiepiscopus Gnesnensis in Concilio Constantiensi, Anno D. 1416 (prout refert dictus Illustr: Olszovius cap. 1. art: 1. & Miechovita in Chronica lib: 4. cap: 51. cuius verba sunt. Eodē Anno (hoc est 1416) Nicolaus Archiep: Gnesn: à Concilio Constantiensi Primatem se Poloniae declarari per speciale privilegium obtinuit: ab eoq; tempore ipse, & sui Successores, Archiepiscopum & Primatem Ecclesiae Gnesnensis sese inscribunt, hucusq; verba Miechovita. Quo autem fine id fecerit praefatus Nicolaus Archiepiscopus, causam adfert Cromerus lib: 18. fol: 410. Quia Elizabetha Pilecia Cōsor VLADISLAI JAGELLONIS coronata fuit ab Archiepiscopo Leopoliensi Joanne Reslovio, ideo Nicolaus qui tunc in Concilio Constantiensi propter splendorem graciosus erat, ut ei Summus Pontificatus (si Dlugosso credere licet) conferretur, ne sibi posterisq; suis Archiepiscopis Gnesnensibus, ea praerogativa coronandi Reges & Reginas praeriperetur, obtinuit apud Concilium, ut Archiepiscopus Gnesnensis deinceps, Primas Poloniae haberetur. Idem confirmat & Stanislaus Czarnkovius Episcopus Vladislaviensis in libro de Primatu Senatorio Regni Poloniae, Posnania impresso fol: 14. vide & Olszovium de Primatu & dignitate Archiepiscopi Gnesnensis cap: 2. artic: 1.

Cumulavit splendorem Archiepiscoporum Gnesnensium & Ioannes à Lasko Łaski, Archiepiscopus Gnesnensis, SIGISMUNDI I. Regis Poloniae, ad LEONEM X. Summum Pontificem, & Concilium Lateranense Orator, qui utramq; praëminentiam tam Legati Nati, quam Primatialis dignitatis, vno eodemq; Privilegio speciali comprehensam, à memorato Summo Pontifice, in Concilio secundo Lateranensi Anno D. 1515. Quinto Idus Iulij consecutus est. Cuius Privilegij originalis in Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus inserti, libro 1. sub tit. de Officio Ordinarij fol. 82. tenor talis est.

Bulla Apostolica Legationis Natæ.

LEO Episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.
Pro excellenti praëminencia Sedis Apostolicae, in qua post B. Petrū Aposto-

Apostolorum Principem, quamvis imparibus meritis, pari tamen auctoritate constituti sumus, in agro irriguo militantis Ecclesie novas Legationes plantare & instituere, Pontifici dignum arbitramur, per novas plantationes, praesertim in locis Christi fidelium, infidelibus vicinis, ac in parte schismata sustinentibus, non solum populorum devotio, verum etiam haec ipsa nova nominis & Fidei Domini nostri IESU Christi plantatio, Schismatumque eradicatio, ut augeatur, commodiusque succedat, & animarum salus subsequatur, ac Provinciae & Regna illustrentur. Idque Nos eo libentius agimus in locis praedictis, in quibus tum ex varijs inter mortales occasionibus, tamen imprimis interitus Schismatum ratione necessitatis, plerumque subesse conspicitur, & ad hoc Catholicorum Regum vota tendere noscuntur, ut assistentia & Auctoritate Legati novi, & Alma Mater Ecclesia propagationis plantationis nova, & genus humanum propositum felicitatis aeternae praemium feliciter valeat adipisci. Attendentes igitur, quod in toto Regno Poloniae, una Metropolitana Gnesnensis, videlicet: principalis Ecclesia existit, cui omnes aliae Ecclesiae dicti Regni Metropolitano jure, ac etiam Metropolitana Leopoliensis in Terris Russiae ad Regnum ipsum pertinentibus, Primatiali jure sunt subiectae. Et quod si Venerabilis Frater Noster Ioannes de Lasko, modernus & pro tempore existens Archiepiscopus Gnesnensis suae Archiepiscopali Provinciae & Ecclesiae, sibi Metropolitico ac praedicto Primatiali jure subiectis, non solum Metropolitico ac Primatiali, sed etiam Legationis jure praesesset, & ratione dignitatis ejusdem Primatialis, huiusmodi Legationis officium haberet, ex hoc profecto salubriori & diligentiori exercitio Metropolitanae Primatialisque jurisdictionis, & commoditati Ecclesiarum, quae sibi Metropolitico & Primatiali jure subijciuntur, ac illis nunc & pro tempore praesidentium Praelatorum, necnon Cleri & populi, Civitatum & Diacesium earundem, quae in eorum opportunitatibus ad eundem Archiepiscopum & Legatum ratione eorum, quae vigore Legationis huiusmodi exercere poterit, facilius & commodius recurrere possent, & eiusdem Ecclesiae Gnesnensis, & praefati Regni, cuius Reges & Incolae, Apostolicae Sedi devoti & fideles semper esse consueverunt, devotioni ac venustati plurimum consulere-tur: considerantesque in Regno Angliae, olim & in Germania, Archiepiscopos aliquot Legatos Natos, per Praedecessores Nostros erectos fuisse. Eorundem Praedecessorum vestigijs inhaerentes, & ad magnam instantiam, quam super hoc fecit, & facit charissimus in Christo Filius Noster SIGISMUNDVS dicti Regni Poloniae Rex Illustris, debitum habendo respectum, ad Dei laudem & honorem, ac Fidei Catholicae e-

exaltationem, prædictum Ioannem de Lasko modernum, ad Nos, & sacrum Lateranense Concilium pro dicto Rege Oratorem destinatum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Gnesnensem, Legatum Natum cum omnibus honoribus & oneribus consuetis, ita: ut de cætero sua Archiepiscopali, & prædictæ Leopoliensi Provinciæ & Ecclesijs sibi Metropolitico jure & Primatiali subiectis, non solum Metropolitico & Primatiali, sed etiam Legationis jure, præsit. Et ratione sua dignitatis Primatialis & Legationis Officium in ipsis Provincijs habeat, auctoritate Apostolicâ, & ex certa scientia Nostra facimus & constituimus, & etiam ordinamus: sibi nihilominus concedentes, ut omnibus & singulis privilegijs, libertatibus, præëminentijs, exemptionibus, immunitatibus honoribus & gratijs uti & gaudere: ac quoad omnia & singula facere & exercere ac mandare, ordinare, & exequi, quæ ad Legatos Natos, & huiusmodi Legationis officium habentes, quomodolibet pertinent, & quæ alij Legati Nati, præsertim verò Legatus Cantuariensis, qui in Provincijs suis de jure, privilegio, & consuetudine mandare, facere & exequi possunt, liberè & licitè valeat. Mandantes per præsentem universis & singulis Suffraganeis Leopoliensib; Terrarum Russiae Archiepiscopo & alijs, in dictis Provincijs existentibus, quatenus eidem Archiepiscopo & Legato Nato pro tempore esistenti, in his quæ sibi ratione officij Legationis, sic ut præfertur, competunt, pareant & intendant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac literis & privilegijs quibuscumque concessis, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad præmissa, specialiter & expresse derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumq;. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ creationis, constitutionis, ordinationis, concessionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Domini 1515. Quinto Idus Iulij Pontificatus Nostri Anno tertio.

Pro intelligentia præmissorum adnotandum censui. Legatorum Pontificiorum esse tres species, ut colligitur in cap: penultimo de Officio Legati cap: 1. eodem titulo, in 6to & utrobique glossa.

Alij dicuntur Legati Laterales seu à latere; alij Nuntij Apostolici seu Legati missi, alij deniq; Legati Nati.

Legati à latere, ex usu Curia Romanæ dicuntur soli Cardinales, ab ipso met Summo Pontifice ex Vrbe & Curia Romana mis-

si ad

si ad certam Provinciam administrandam, vel ad negotia cum Regibus, Principibus, aut aliqua Republica tractanda. Ideo vero dicuntur Legati à latere: quia quasi à latere Pontificis, cui adstant in consilijs & arduis negotiis, & veluti ex eius Senatu mitti solent. *cap: volentes 8. cum sequ: de Officio Legati.*

Nam Cardinales pars corporis Papæ censentur, & in locum Senatorum successerunt. *Can: Ecclesia 16. q. 1. glossa ad cap: Excommunicatis, verbo, Commissam, ibiq; Barbosa.*

Legatorum de latere facultates expressæ sunt in Corpore Iuris Canonici *sub tit: de Officio Legati*, hoc est: quia hic Legatus maius imperium post Summum Pontificem in Provincia sibi comissa habet. *cap: Abbatem & Huiusmodi, de electione in 6. cap: volentes de Officio Legati, ibiq; Barbosa.* Vnde potest excommunicatos propter manuum iniectionem in Clericos à tali excommunicatione absolvere, *cap: Excommunicatis de Officio Legati, ibiq; Abbas & Barbosa.*

Et dum tali legatione funguntur, Apostolicæ dignitatis insignibus utuntur, *cap: Antiqua de Privilegijs.* Vide plures facultates eiusmodi Legatorum apud Matthiam à Corona in tractatu de Legatis Apostolicis. Tamen quia illorum potestas aliquando augetur, aliquando minuitur per literas Commissionis Apostolicæ; ideo non est credendum illis, nisi suæ Legationis literas ostendant. *can: fin: distin: 97.*

Sic etiam Gonzalez in 2 secundo proœmiali num: 6. Nuntiorum facultates inspiciendas esse docet per tex: in cap: Porro cap: Recepi-mus de privilegijs, & num: 64. ibidem subiungit, quod si agatur de aliqua causa beneficiâli, facultates Nuntij sunt inspiciendæ, allegatq; Rota Romanæ decis: 73. lib: 3. par: 3. diversorum.

Legati missi dicuntur, qui non mittuntur de latere Pontificis, nec è numero Cardinalium sunt, sed à Summo Pontifice spectatim constituuntur, de consilio tamen Cardinalium, quamvis etiam absq; eo possit Pontifex Legationis officium alicui committere *cap: Novit. 7. de Officio Legati, ibiq; Abbas.* Et quanquam constitui possint quicumq; Clerici, solet tamen Pontifex Prælatos tantum, ad hoc munus deputare, *Valensis lib: 1. decretalium tit: 30. de officio Legati & 1. mittunturq; passim cum potestate Legati à latere. Matthias à Corona in tractatu de Legatis Apostolicis cap: 2. & 6. vide & cap: 1. de Iurisdictione in 6. ibiq; Doctores.*

Legati Nati dicuntur, qui dignitati suæ Ecclesiasticæ, officium & munus Legati Apostolici annexum habent. Talis in Anglia, Archiepiscopus Cantuariensis de quo in cap: 1. de Officio Legati ibiq;

Zzzzzz

Barbo-

Barbosa. Item Archiepiscopus Eboracensis, cap: 1. de appellationibus, in Gallia Archiepiscopus Remensis cuius est Regem Franciæ ungere, de quo in cap: per *Venerabilem & Verum.* qui filij sunt legitimi. In Aquitania superiori, Archiepiscopus Bituriensis de quo in cap: fin, de majoritate, & obedientia Valensis vbi supra. Gonzales ad dictum cap: 1. de officio Legati. Plures alios refert, Matthias à Corona in tractatu de Legatis Apostolicis cap: 2. & 4. vbi etiam & Archiepiscopum Gnesnensem commemorat.

Dicunturq; ideo Legati Nati, quia simul atq; ad talem dignitatem eliguntur eiq; præficiuntur, vnà etiam veluti nascuntur Legati. Ita *Vallensis & Matthias à Corona locis citatis.*

Addit quartam speciem Legatorum Apostolicorum, Matthias à Corona d. cap: 2. & 3. nempe quando Summus Pontifex aliquem Cardinalem mittit ex Vrbe & Curia Romana, ad administrandam aliquam Provinciam ditioni Romanæ subditam, tam in temporalibus, quàm spiritualibus. Unde dicuntur illius Provinciæ Præsides. Huiusmodi Legati sunt. Avenione, Bononiæ, Ravennæ, Ferrariæ, & alij vt refert Matthias à Corona loco citato. Sed hæc videtur sub prima specie comprehensa.

Querit hic aliquis, dictum est in Bulla LEONIS X. PAPÆ Archiepiscopum Gnesnensem vti Legatum Natum posse omnia facere, mandare, & exequi, quæ ad Legatos Natos, & huiusmodi Legationis officium habentes quomodolibet pertinet, & alij Legati Nati (præsertim Legatus Cantuariensis) possunt, quænam potestas sit Legati Cantuariensis? Ad hoc quæsitum, ALEXANDER PAPA III. in cap: 1. de officio Legati, sic Episcopis Angliæ respondit: *Sanè licet idem Archiepiscopus Cantuariensis, Metropolitico jure audire non debet causas de Episcopatibus vestris, nisi per appellationem deferantur ad eum; Legationis tamen obtentu uniuersas causas, quæ per appellationem vel querimoniam perveniunt ad suam audientiam, audire potest & debet, sicut qui in Provincia sua vices Nostras gerere comprobatur.* hucusq; verba textus: Unde Archiepiscopus Gnesnensis non tanquam Archiepiscopus, sed tanquam Legatus Natus potest omnes causas non tantum per appellationem, sed & per querimoniam (seu vt alij dicunt per recursum) ad se pertinentes & devolutas audire.

Sed numquid Legatus Natus, causas contra exemptos institutas audire possit? Respondet glossa ad dictum cap: 1. in verbo: *uniuersas*, negative, nisi ipsi exempti velint, & hoc de his, quæ in eorum

eorum privilegiis continentur, & tota potestas sua consideranda est, ex forma privilegij. Alii verò Legati Cardinales, vel etiam alii, qui mittuntur de latere Domini Papæ, habent maiorem jurisdictionem, tam contra exemptos, quàm contra omnes alios, salvis his tantum, quæ Sedi Apostolicæ specialiter reservantur: sed iste Episcopus Cantuariensis & consimiles non habent talem. *Argumento cap: Excommunicatis, de officio Legatis ubi sic habetur: Excommunicatis pro iniectione manuum violenta, Ecclesiæ Romanæ Legati, qui de ipsius latere non mittuntur, extra Provinciam sibi commissam, vel ibidem, si huiusmodi manuum iniectiones illuc contingat aliunde accedere: & qui Ecclesiarum suarum prætextu Legationis sibi vendicant dignitatem, etiam subditis (quamvis in Provincia sua existentes) beneficium absolutionis impertiri non possunt: nisi de speciali gratia illis & istis amplius à Sede Apostolica concedatur. Ita glossa.*

Ex quo colligunt Doctores, quòd Legatus Natus minorem jurisdictionem habet, quàm Legatus de latere Cardinalis, aut alius Legatus missus cum facultatibus Legati de Latere, prout id etiam adnotavit glossa ad d. cap: Excommunicatis in verbo Commissam, quæ videtur: sed cum ista materia de Legatis Apostolicis spectat ad iudicia Spiritualia, ideo calamus retineo, & ad propositum meum redeo.

Vocatur etiam Primus Princeps totius Regni. Quem titulum CASIMIRVS adhuc Magnus Rex Poloniæ in privilegio compositionis de decimis Illustrissimo Iaroslao Archiepiscopo Gnesnensi Anno D. 1360. feriâ quartâ, post Dominicam Reminiscere, Posuanie dato, & per SIGISMUNDVM AVGVSTVM Varavia duodecimâ mensis Octobris, Anno D. 1560. confirmato dedit, referente Illustrissimo Domino Olszovio in opere suo, de dignitate Archiepiscopi Gnesnensis. Habebat & hanc prærogativam, quòd electionem Episcoporum confirmabat, teste Cromero in historia sua fol: 109.

Præter dictas prærogativas Archiepiscopus Gnesn: etiam & alij gaudet. Et primò, quòd solus Regem & Reginam coronat, ex privilegio à CASIMIRO Rege Poloniæ eius nominis Tertio, A. D. 1451. huic dignitati concesso, cum à SIGISMUNDO AVGVSTO Rege Poloniæ Anno Domini 1550. uti refert Lascius in suo Statuto fol: 170. & Nos ad tit: de Coronatione Regis diximus. Nunc addo Bullam SIXTI Quinti tenoris sequentis.

ZZZZZZ 2

Bulla

Bulla SIXTI Quinti PAPÆ

De Coronandis Regibus Poloniae.

SIXTVS EPISCOPVS

Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Nostra sollicitudo, quæ pro tuenda ubiq; gentium & locorum, propagandæ Catholica Religione suscipere tenemur, Paternæ charitas, quam erga Inclitum Poloniae Regnum in visceribus Christi præcipue gerimus, & singularis zelus Orthodoxæ Fidei, sinceræq; erga Romanos Pontifices, sanctamq; hanc Sedem devotio, quam ipsum Regnum, præsertim verò illius Prælati hoc maxime tempore perseferunt: iure optimo Nos inducunt ut is, quæ pro conservatione ejusdem Catholicae Fidei, & pro publica ejusdem Regni quiete & tranquillitate, pie ac prudenter à Prælati præfatis statuta fuerunt, Apostolica confirmationis robur, ejusdem Præsulibus supplicantibus, benigne impertiamur. Nuper siquidem, sicut expositum Nobis fuit in Synodo Provinciali Petricoviensi de more celebrata, Venerabiles Fratres Nostri Archiepiscopi & Episcopi Metropolitanarum & Cathedralium dicti Regni Ecclesiarum simul congregati, & convenientes in unum, ut more vigilum Pastorum gregem Domini curæ suæ creditum ab imminuentibus luporum periculis, incolumem, quantum in eis est, præservarent, simulq; unioni & paci ipsorum Prælatorum, Procerum & populorum ejusdem Regni consularent, inter alia sub Nostro & Sedis Apostolica beneplacito statuerunt, ordinârunt, & decreverunt.

Quod tam in præsens, quam in futurum, nemo unquam agnoscat, nec recipiatur in Regem Poloniae, nisi fuerit verè Catholicus: quiq; sanctam Catholicam & Orthodoxam Fidem, quam sancta Romana & Apostolica Ecclesia tenet, docet, & prædicat palam, & publicè profiteatur & sequatur, & in virtute ejusdem sanctæ Romanæ Ecclesiæ permaneat: Quodq; præ tempore existens Archiepiscopus Gnesnensis, cui ius renuntiandi seu publicandi Regem ex privilegio competere dignoscitur, nominet, renuntiet, aut publicet, qui fuerit Fidei dubiæ, & non sit manifestè Catholicus. Ad tollendum verò dissidii & intestini belli periculum, nullus Episcoporum & Prælatorum, contra ius Archiepiscopi prædicti, post denuntiationem ab eo factam, scilicet de persona Catholica, & servatis Regni statutis & consuetudinibus, in Electione Regis audeat nominare, renuntiare, aut coronare alium in Regem: alioquin à regimine & administratione Cathedralis seu Metropolitanæ Ecclesiæ, cui præest in perpetuum eo ipso sit suspensus, atq; etiam omnibus

bus beneficijs Ecclesiasticis, quæ quomodolibet obtinet, privatus existat. Et nihilominus huiusmodi nominatio, renuntiatio aut coronatio, in valida & nulla censeatur, ac nullius sit roboris vel momenti.

Ne quis nominatus à Rege Polonia pro tempore existente in Episcopum vel Archiepiscopum ad Ecclesiam aliquam Cathedralem vel Metropolitanam, ex ijs ad quas pro tempore vacantia jus nominandi, ipsi Regi ex Privilegio Apostolico competit, assumat sibi honorem, & locum, nève in regimine & administratione Ecclesiæ huiusmodi, illiusq; honorum, quoquomodo se immisceat, nisi prius à Sede Apostolica eidem Ecclesiæ de persona sua sic nominata, provideri, seu in Episcopum, vel Archiepiscopum, Præsulem, & Pastorem præfici obtinuerint, literis Apostolicis desuper expeditis, si secus fecerit, ad illam & ad aliam, quamcunq; inhabilis omnino censeatur.

Quicumq; sive ex Senatoribus, sive ex Nobilibus in promovendo Rege Heretico opem, consilium, auxilium, vel favorem præstiterit vel consenserit, aut ei jam promoti adhæserit, præter alias censuras Ecclesiasticas & pœnas, in quas eos incurrere sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis constitutum est, tam ipse, quam Posterius ejus & descendentes, ad omnes honores, dignitates & beneficia Ecclesiastica obtinenda, perpetuo inhabiles & incapaces sint, & esse censeantur.

Nullus Episcoporum seu inferior Prælatus audeat hæreticum hominem ad honores, dignitates, officia, vel beneficia spiritualia & temporalia promovere, vel promoveri facere, aut intercessionibus, aut aliâ quâcunq; ratione, ad ea assequenda juvare.

Quodsi id attentare præsumperit, pœnam privationis omnium & quorumcunq; beneficiorum Ecclesiasticorum, vel officiorum, quæ obtinet, necnon suspensionis ut præfertur, à regimine & administratione suæ Ecclesiæ ipso facto incurrat, & ad alia obtinenda incapax prorsus existat.

Quicumq; ex ijs qui pro Catholicis se gerunt, tepidis nimirum & falsis Fratribus, Apostolicæ Sedis auctoritatem, jurisdictionem Ecclesiasticam & jura decimarum publicè vel privatim, directè vel indirectè in Conventibus, aut alijs in locis impugnaverit, tam ipse, quam ejus posterius ab ordinibus, honoribus, dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis in perpetuum arceantur, & ad illa semper inhabiles existant.

Quoties ex necessaria communi & publica causa, ac de licentia seu permissione sanctæ Sedis Apostolicæ conferendum est consensu

Aaaaaaa

publico

publico ex bonis Ecclesie subsidium seu donativum aliquod Regi, vel Reipublice, illud per Deputatos suos Episcopi exigant, ne subditi & bona Ecclesiarum, à Secularibus exactoribus expilentur, & prophanentur, ac varijs injurijs & damnis (prout plerumq; factum est) afficiantur. Si Episcopi aliter fecerint, pœnis in Concilio generali Lateranensi novissime celebrato, & in Bulla Cane Domini legi solita, alijsq; sanctionibus Apostolicis contra eos, qui etiam sponte offerunt, inflictis, eo ipso subiaceant.

Demum quod propter omnes subitas dicti Regni necessitates & improvisos eventus, Thesaurus sive Aerarium publicum & commune omnium Regni prædicti Ecclesiarum, in aliqua Ecclesie Arce seu Casiro, provide & accuratè instituat, & cum omni diligentia & custodia asservetur.

Quæ omnia statuta & decreta, quò firmitus & accuratius perpetuis futuris temporibus observentur, iidem Prælati, per dilectum Vincentium de Seve, Præpositum Lascensem & Internuntium, ab ipsa Synodo Provinciali ad Nos missum, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut illis Apostolicæ comprobationis robur adijcere, alijsq; in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eorundem Prælatorum, ac ipsius Synodi pietatem, sanctumq; & laudabile propositum, plurimum in Domino commendantes, eorumq; supplicationibus hac in parte annuentes: statuta, ordinationes, & decreta prædicta prout superius descripta fuerunt, ex certa Nostra scientia, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, eaq; præsentis scripti patrocínio cõmunimus, & illis perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adijcimus, ac per eos, quos illa concernunt & concernent in futurum, perpetuo firmiter, & inviolatè observari præcipimus & mandamus, omnesq; & singulos juris & facti ac solennitatum & substantialium, si qui in eis intervenerunt defectus supplemus: decernentes irritum & inane, si secus super his, à quoquam, quavis authoritate fulgente scienter vel ignoranter contigerit, attentare. Non obstantibus prædictarum Ecclesiarum, & quibuscvis alijs contrarijs statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis aliâ firmitate roboratis, & immemorabili tempore pacificè observatis, necnon Privilegijs, indultis, & literis Apostolicis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumq; totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, ad effectum præsentium dunta-

Intaxat, ac specialiter & expresse derogamus, illaq; omnia & singula, quatenus presentibus literis in aliquo adversentur, penitus tollimus & abrogamus, & nolumus deinceps cuiquam suffragari, ceterisq; contrarijs quibuscunq; aut si iisdem Prelatis, vel eorum alicui, seu alijs personis communiter vel divisim ab Apostolica Sede sit indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit, per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Volumus autem, quod presentium literarum transsumptis, etiam impressis Notarij publici manu subscriptis, & sigillo persone in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem unq; fides adhibeatur, quæ ipsis Originalibus adhiberetur, exhibitis vel ostensis.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, communionis, adiectionis, præcepti, mandati, suppletionis, decreti, derogationis, sublationis, & voluntatis infringere, vel ei, ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum Ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo octuagesimo nono. Quinto Idus Februarij, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

E. Cardinalis Pnar,
variegato sericeo pendente
Barbianus.

Locus sigilli, plumbi in filo.
Andreas de Alexijs M. Vestrius.
Concordat cum suo Originali.

(L.S.)

Ioannes Witkowski V. L. D. Protonotarius
Apostolicus, Archidiacon: Cureloviensis. mpp.

IN defectu tamen Archiepiscopi Gnesnensis vel si legaliter impeditus sit, aut hanc functionem peragere nolit, Vladislaviensi Episcopo hæc prærogativa, ex decreto Ordinum die 25. Aprilis Anno D. 1576. vti Carncovijs lib: 3. Epistolarum Illustrium virorum refert. Sic Stanislaus Karnkowski Episcopus Vladislaviensis, STEPHANVM Regem coronavit, eod; quod Iacobus Vchanski Archiepiscopus Gnesnensis, partes Maximiliani tueretur, teste Piaſecki in sua Chronica fol: 3

Sic Petrus Tylicki Episcopus itidem Vladislaviensis, ex quo Cardinalis Macieiowski nondum pleno jure possessionem Archiepiscopatus Gnes: adierat, Constantiam Reginam coronavit, teste eodẽ

Aaaaaa 2

Pia-

Piascecki sub Anno D. 1605. fol: 273. Et Stanislaw Lubieński, in libro de motu civili.

Sic Illustrissimus Andreas Trzebicki Episcopus Cracoviensis, Celsissimo Casimiro Floriano Duce in Klewan Archiepiscopo Gnesnensi, sub tempus Comitiorum Electionis Regis gravi infirmitate laborante, ipsdem Comitibus præsidebat; & JOANNEM III. electum Regem nominavit, consentiente (cum præcustoditione tamen) Reverendissimo Gembicki, protunc Episcopo Vladisl:

Et quidem possunt coronare absq; licentia Episcopi Cracoviensis, si coronatio hæc in Ecclesia eius Cathedrali Cracoviensi celebretur. Prout orta controversia & lite, movente illam Illustrissimo Andrea Trzebicki Episcopo Cracoviensi, contra Illustr: D Nicolaum Prąznowski, & Andream Olszowski Archiepiscopos Gnesni: Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium, Episcoporum, partibus auditis respondit: Actum prædictæ solennis coronationis spectare ad Dominum Archiepiscopum Gnesnensem, etiamsi in Ecclesia Cathedrali Cracoviensi celebretur, licentiâ Domini Episcopi Cracoviensis non requisita, sine tamen præiudicio iurum, ejusdem Domini Episcopi Cracoviensis, quoad cætera. *Roma sextâ Decembris, Anno D. 1675.* *subscriptio.*

Cardinalis Gaspar Carpinus Archiepiscopus Genuensis Secretarius.

PRout hanc declarationem refert Illustr: Olszovius in suo opere de dignitate & Primatu Archiepiscopi Gnesnensis.

An autem Archiepiscopus Gnesnensis Nominatus tantum & nondum a Summo Pontifice confirmatus, munia Interregis exercere possit? non semel excitata fuit questio. Pro affirmativa parte, allegabatur exemplum. Nam Constantiam Austriacam SIGISMUNDI III. Regis Poloniae Vxorem, non Bernardus Maciejowski Cardinalis & Episcopus Cracoviensis, destinatus ad Archiepiscopatum Gnesnensem, sed Petrus Tylicki Episcopus Vladislavien: coronavit, teste *Lubieński lib: 1. de motu Civili f. 39.* ut non paulo supra mentionem fecimus.

In contrarium adest exemplum in Casimiro Floriano Czartoryski, Duce in Klewan, qui licet tantum esset nominatus ad Archiepiscopatum Gnesnensem, tamen sub tempus Interregni Sereniss: MICHAELIS Regis functus est officio Archiepiscopi Gnesnensis, & Interregis: dum sub suo titulo literas universales denuntiantes

vacati-

vacationem Throni Regij, & intimantes tempus futuræ Convocationis sub titulo & sigillo extradidit.

Sed ad hoc exemplum responsum fuit, quia erat ante nominationem ad Archiepiscopatum Gnesnensem, Episcopus Vladislaviensis, ad quem absente, vel impedito, aut nolente Archiepiscopo Gnesnensi, spectant munia Archiepiscopalia seu Interregis. Oritur secundum dubium; in absentia Archiepiscopi Gnesnensis, & etiam Episcopi Vladislaviensis, an Episcopus Posnaniensis, hæc munia obire possit? ex quo hæc functio ad Episcopos Majoris Poloniæ spectare videatur. Et pro Episcopo Posnaniensi certatum est. Nec obstat; quod mortuo dicto Casimiro Floriano Czartoryski in præsentia Gembicij Episcopi Vladislaviensis, Andreas Trzebicki Episcopus Cracoviensis, Regem electum nominaverit, & quasi totum actum Electionis peregerit. Nam Stephanus Wierzbowski protunc Episcopus Posnaniensis, certis ex rationibus se excusavit & Gembicius Episcopus Cuiaviensis, tunc præsens cum cautione & præcustoditione jurium Episcoporum Vladislaviensium, in Andream Trzebicium Episcopum Cracoviensem consensit. Respectu cuius, decisio ad Rempub: spectat, ego ad ulteriora procedo.

Ejus dignitati additæ sunt aliæ prærogativæ.

Nam crux argentea publicè ante eum deferretur, & etiam in Senatu Crucifer sellæ Archiepiscopali adstans, erectam tenet.

Vtitur Mareschalco, idq; ex Castellanis minoribus, qui cum baculo, Regiæ autoritatis insigni, per plateas ad rhedam Archiepiscopi eques præcedit, & in Curia seu Aula Regia ante eum deferret, nec illum demittit versus terram, nisi præsentem Rege, imò absentibus alijs Mareschalcis cum hoc baculo Regem in Comitibus publicè prodeuntem antèit.

Ex itinere ad Palatium venienti Rex obviam Succamerarium Regni, vel alium ex præcipuis Aulæ Officialibus, ad inferiora graduum salutandum mittit. Mareschalcus autem Curia, ad caput eorundem graduum præstolatur, tandem Rex jam vicinum sibi stans recipit, & aliquot passibus it obviam.

Antequam mensa ejus ferculis instruatur, tympanum maius (Polonicè *Koty*) pulsatur.

Privilegium monetæ cudendæ fuit datum à Præmislo secundo Duce Poloniæ, Anno Domini 1284. Indictione 12. Calendas Augusti in Cłodyna, Illustrissimo Domino Iacobo Archiepiscopo Gnesnensi eiusq; Successorib; Archiepiscopis, ut refert *Cron: lib: 8. histo-*

Bbbbbb

ria

ria Polonæ fol. 199. & Illustrissimus Olšovius in opere, de dignitate Archiepiscopi Gnesnensis.

Rex in literis suis ad eum dat titulum, Reverendissimo in Christo Patri.

Mortuo Rege, Comitibus Ordinibus indicit, Comitibus Electionis Regis præsidet, Regem ab Ordinibus electum nominat & publicat. Expeditionem generalem Nobilitatis necessitate suadente indicere potest: hinc Interrex & Gubernator Regni appellatur.

Quæ potestas, sacro Principi delata est, quia sicut cura divinarum ad eum in provincia sua principaliter spectat, ita & regimen Politicum. Tum quia suspicio affectati imperij in initiatos sacris Ordinibus minimè cadere potest.

Imò & in absentia Regis convocare Ordines potest. *Cromerus in libro de Republica & Magistratibus Polonorum*, Sic SIGISMUNDO III. Rege Poloniæ in Sueciam profecto, ob rumorem belli Turcici in Ungaria excitati, ac pro auxilijs cum ab Imperatore Rudolpho interpellati essent Proceres, Stanislaus Carnovius Archiepiscopus Gnesnensis, Conventum Varlavie Proceribus indixit & celebravit. *Teste Piascio in Chronica sua fol. 140.* ubi tamen subiungit, quod absente Rege, cum de summa rei decernere non possent, nec pacem cum Turcis stabilitam auxilijs Cæsari dandis infringi tutum Reipublicæ fore judicarent, Cæsaris Nuntio illud solum responderunt, quod exercitus Regni cum Duce Zamoyscio Cancellario, Tartaros, ne in Vngariam transirent, distinere deberet. *Idem refert & Stanislaus Lubiensis, in profectione Sigismundi III. in Sueciam fol. 12.*

Sic Regnante SIGISMUNDO seniore, absente à Regno, & in Lithuania degente Petrus Gamratus Archiepiscopus Gnesnensis Petricoviae Comitibus Regni præsidebat, Senatusconsulta faciebat, Constitutiones publicabat.

Is idem Gamratus præsentem eodem Rege, sed ægrotante, in aula sua Archiepiscopali sæpe præsidebat Senatui.

Sic SIGISMUNDO AVGVSTO regnante, eodem modo apud Nicolaum Dzierzgovium Archiepiscopum Gnesnensem, aliquoties publice consultatum est.

Sic Ioannes Węzyk Archiepiscopus Gnesnensis, cum VLADISLAVS IV. Rex electus febriculâ distentus, ad diem Coronationis præfixam non veniret, absoluto sacro in Ecclesia Cathedrali Cracovienfi pro Comitibus feliciter inchoandis ad Curiam arcis Senatoriam descen-

descen-
videre
princi
In
test R
videat
& Nos
monitis
Sic &
tiam mu
mierski
in Turc
pistolam
Comitijs
svaviter
exercit
exaucto
Sic I
VLADISL
acerrim
Senator
De p
pus Inte
fuit dixi
Illu
fis verba
autem a
carum
illud or
pus A

descendit, consilio publico Senatorum & Nuntiorum præfuit, ut videre licet apud Piascium in sua Chronica sub Anno 1633. statim à principio fol: 545.

Imò vivente Rege, si Rex contra jura aliquid committat, potest Regi se opponere, Ordines ad consilium convocare, de quo videatur Constitutio Anni 1609. fol: 888. tit: *Deſtacya Artykuſu/* & Nos supra diximus. Exempla vide apud Stanislaum Lubieński in *monitis de gerendo Episcopatu* fol: 295.

Sic & Matthias Lubieński Archiepiscopus Gnesnensis, ad instantiam multorum Procerum Regni, præcipuè autem Stanislai Lubomierski Palatini Cracoviensis, VLADISLAV IV. Regi, quòd bellum in Turcas, inconsultà Republicà agitaret, obstitit, & primò per epistolam exposulavit, postea Varavia Regem adiit, tandem in Comitij generalibus Anno D. 1646. fol: 1. ad petitionem Ordinum suaviter monuit, persuasitq; ut ab incepto proposito desisteret, exercitumq; partim ex Polonis, partim ex Germanis collectum exauſtoraret & dimitteret. vide *Piascium in Chronica* fol: 605.

Sic Ioannes Węzyk Archiepiscopus Gnesnensis, matrimonium VLADISLAV IV. Regi, cum Filia Friderici Palatini Rheni hæretica acerrimè dissuasit, de quo matrimonio incundo, vide diversos sensus Senatorum in *Chronica Piascij* fol: 572. & fol: 574. & sequ:

De potestate & autoritate Archiepiscopi Gnesnensis, sub tempus Interregni quanta sit, sat fusè in Confæderationibus supra positis diximus, ad quas benignum Lectorem remitto.

Illud non prætereo, quòd in præsentia Archiepiscopi Gnesnensis verba iniuriòsa proferens, poenam trium marcarum; vulnerans autem aliquem, vel saltem gladium evaginans, quatuordecem marcarum subit. Ita CASIMIRVS Rex *Vislicie* Anno D. 1368. statuit. Nec illud omitto, quòd Ecclesiam Gnesnensem Martinus Archiepiscopus Anno 1097. primà Maij consecravit teste *Dlugosso* fol: 305. tomo 1.

TITVLVS VIGESIMVS

De Archiepiscopo Leopoliensi.

Nno D. 1361. CASIMIRVS Magnus Rex Poloniae missis Avinionem ad VRBANVM Quintum Pontificem Maximum INNOCENTII Successorem Oratoribus, impetravit, ut in Russia Cathedra Metropolitana institueretur, Primusq; Archiepiscopus.

B bbbbbb 2

episcopus Leopoliensis fuit Cristinus homo Equestris Ordinis, quāquam non memoratur, cuius generis fuerit, à Gnesnensi Archiepiscopo præsente Rege consecratus, *ut refert Cromerus in Chronica sua libro duodecimo, fol: apud me 314.*

Deinde libro 28. fol: 623. subiungit. Ad principium huius anni id est 1477. Gregorius Archiepiscopus Leopoliensis, Vir in studiis humanitatis, & bonarum literarum non mediocriter versatus, cum sanus apud Rohatinum degeret in cubiculo pronus, distensis manibus, mortuus repertus est. Postquem plus quam duobus annis Vrbs illa caruit Archiepiscopo.

Libro autem decimo septimo fol: apud me 402. is idem Cromerus Archiepiscopum Russiæ, non Leopoliensem, sed Haliciensem vocat. *Vide eundem & libro 14. fol: 330. cum sequenti, ubi dicit Leopoli fuisse Episcopatum & Haliciæ Archiepiscopatum, & postea Leopolim translatum esse.*

Hinc disceptatio est inter Doctores, an Ecclesia Leopoliensis fuit statim à principio Archiepiscopatus, Metropolitana? an autem Haliciensis? Iacobus Scrobissevius, Canonicus Leopoliensis, in vitis Archiepiscoporum Leopoliensium firmiter per Bullas Summorum Pontificum, & alia instrumenta deducit: quod CASIMIRVS Magnus Rex Poloniæ, Metropolim fundavit Haliciæ, successu verò temporis, VLADISLAVS JAGELLO pientissimus Princeps sedem Archiepiscopalem Leopolim transtulit: vti ad locum tutiorem, nec tam crebris hostium insultibus obnoxium: unde cum accessione Archiepiscopalis dignitatis Civitas hæc novum splendorem induere cepit. Prælatos, Canonicos fundavit & dotavit. Ad quem curiosum Lectorem remitto.

Suffraganei seu Episcopi huius Archiepiscopi sunt. Luceorien-sis, qui antea vocabatur Vlodimiriensis, Præmisliensis, Chelmensis, Kijoviensis, Camenecensis, erat & Cerenensis in Moldavia, in cuius locum Bacoviensis successit. Ita Scrobissevius loco citato, ubi etiam fol: 9. refert. Episcopatum Haliciensem translatum fuisse Cameneciam. Similiter fol: 13. dicit Leopolim & Lemburgam antiquitus idem fuisse. Leopolim verò ideo esse dictam, quia à Leone Russiæ Duce condita fuit, teste Kochowski libro 1. Annalium fol: 81. & ante eum Cromer: lib: 10. ab initio fol: 247. Episcopatum Vlodimiriensis & Præmisliensem LVDOVICVS Rex fundavit, teste Cromer: lib: 14. fol: 330. ad finem, quem videre licet.

Ab Episcopis Russiæ, vel eorum Officialibus, appellatio est, ad Ar:

ad Ar:
polien
prout
Sed h
ob vic
Ar
sæ per
scopau
vel Abba
proventu
sub tit: I
densi ide
gium,
Regni c
Arc
nennur a
timè im
prelè co
& Wez
Hic
lonus p
rum Le
stinatus
patum
29. histor

TI

mini 99
nislau
Duo er
piscopi
fis) nunq
cessores,

ad Archiepiscopum Leopoliensem, ab Archiepiscopo autem Leopoliensi ad Archiepiscopum Gnesnensem, uti ad Legatum Natum, prout in dicta Bulla LEONIS X. superius allata expressum est. Sed hodie statim recurritur ad Nuntium Apostolicum Varlaviam, ob vicinitatem loci, & alias ob causas.

Archiepiscopo Leopoliensi, & eius Suffraganeis Episcopis Russiae permissum est, propter tenuitatem proventuum eorundem Episcopatum, ut in supplementum, beneficia alia, uti Præposituras vel Abbacias possint à Rege impetrare, & illa possidere, ex illisq; proventus percipere, prout in Constitutione *Anni D. 1633. fol: 28. sub tit: Incompatibilia* habetur: ubi & Episcopo Samogitiæ & Vēdensi idem concessum est. Sic & respectu residentiae penes latus Regium, concessum est illis certum salarium, quod alijs Episcopis Regni denegatum est, ut supra sub tit: de Senatoribus diximus.

Archiepiscopus Leopoliensis & eius Episcopi Suffraganei, tenentur ad Synodum Provinciale Gnesnensem venire, vel si legitime impediri fuerint, Nuntios suos mittere. Ita manifestè & expressè colligitur ex Synodo Provinciali Gnesnensi Gembiciana fol: 2. & Wezykoviāna secunda fol: 1. cum sequ:

Hic annectere placuit, quod Joannes Długossus Historicus Polonus primò fuit Canonicus Cracoviensis, deinde ad Archiepiscopatum Leopoliensem ob præclaram suam virtutem & animi dotes, destinatus fuit Anno D. 1480. sed morte præventus & Archiepiscopatum non adiit, & historiae suae finem imposuit. Ita Cromerus lib: 29. historiae suae fol: 633.

TITVLVS VIGESIMVS PRIMVS

De Episcopo Cracoviensi.

Eclesia Cathedralis Cracoviensis, statim à principio, Archiepiscopum habuit. Huncq; Archiepiscopatum vnà cū Gnesnensi Miecislaus Princeps Poloniae, & primus Religionis Catholicae Romanae propagator circa Annum Domini 996. fundavit. Cromer: libro 2. historiae fol: apud me 47. & Stanislaus Lubieński in vitis Episcoporum Plocensium, f. 314. dum inquit: Duo erant ab initio susceptæ Religionis in Polonia fundati Archiepiscopi, Gnesnensis & Cracoviensis, ille quidem (hoc est Gnesnensis) nunquā intermissa eā dignitate ad Nostra vsq; tempora per tot Successores, quos prope septingenti anni continuò suppe dirant, retinet

Cccccc

sedem

sedem & præminentiam Metropolitica; hic verò (hoc est Cracoviensis) cum eadem etiam ab initio dignitate fulgeret, septem Archiepiscopos sibi invicem succedentes habuit, quorum ultimus fuit Aäron ex Abbate Tinecensi, per CASIMIRVM I. Monachum ad Archiepiscopatum Cracoviensem promotus, & à GREGORIO VI. Romano Pontifice, Anno Christi millesimo quadagesimo sexto confirmatus. Eius successor Lambertus Zula primus non petito à Summo Pontifice LEONE novo pallio, dignitate Episcopali contentus fuit. Huic cum Stanislaus Episcopus, vitæ sanctitate & coronâ Martyrij Orbi Christiano notus, electione liberâ subrogatus esset, nec ille ob eximiam animi submissionem intermisso ab Antecessore suo titulo splendescere voluit. *hucusq; Lubienſki*. Sed ante eos idem scripsit *Dlugossus* tomo 1, libro 2. *historiæ suæ fol: apud me 91. cuius verba sunt: Anno D. 996.* Rudimenta fidei susceptæ nuper & initiatæ Miecislaus qui & Mieszko Polonorum Princeps post sacros suscepti Baptismatis laices, aucturus, apud cælestem Regem suorum meritorum cumulum & fulgorem sui diffusurus Principatus in soliditatem perfecti operis, cæteris Principibus nihil omnino inferior esse, ad sacrorum locorum dotationem, ministrorumq; Dei institutionem, fidei & devotæ Consorte Ducissa Dambrowka suapte Religiosorum & ferventi devotione refertum animum mariti & Principis sui instigante, omnem curam & cogitationem suam convertit; & primum quidem in locis magis celebribus, Gnesnæ videlicet & Cracoviæ duas fundat Metropoles: Gnesnensem videlicet in titulum & honorem excellentissimi Dei, & Eius Genitricis Virginis **MARIÆ**, à qua plenitudo totius salutis & gratiæ manavit: Cracoviensem verò ad instantissimas preces Consortis suæ Dambrowka in titulum Sancti Venceslai novi eo tempore Martyris, cuius eadem Dambrowka Ducissa germana erat neptis. Et quamvis in natione Slavonica primus martyrio & sanctitate insigni refulsisset, Gnesnensem tamen superiorem esse voluit, & apud illâ decus principale consistere; Cracoviensem verò secundam. Itaq; Ecclesia Cracoviensis præripuit Gnesnensem: ne esset vna; Gnesnensem verò præripuit Cracoviensem: ne esset prima. Pro quarum honore Metropolitico, septem alias Ecclesias, videlicet Posnaniensem, Smogorzoviensem, quæ nunc Vratislaviensis, Krusvicensem quæ nunc Vladislaviensis, Plocensem, Culmensensem, Lubecensem & Camenecensem fundavit. Quas septem Ecclesias jure Metropolitico Gnesnensi & Cracoviensi Metropolitibus voluit esse subiectas. Duæ autem Suffraganeæ quas nominavimus,

mus, Smogorzovien: & Crusvicien: propter locorum transmutati-
onem, etiam titulos suos variare coactæ sunt. Smogorzoviensis
enim primum in Byczynam Oppidum Districtus Brzegiensis, sed
propter vberiore situm tandem Wratislaviam translata est, &
ultimi loci sortita est appellationem: Crusviciensis verò propter so-
licitudinem loci, in quo primum fundata erat, Vladislaviam me-
ruit transferri: cæteræ Ecclesiæ Cathedrales, & loca & nomina o-
riginaria retinent in hunc diem. Smogorzoviensem seu Wratista-
viensem S. Ioanni Baptistæ, principatum post intemeratam Virginē
inter omnes Sanctos retinenti. Posnaniensem Sanctis duobus præ-
cipuis Apostolis Petro & Paulo: Crusviciensem seu Vladislavien-
sem Sanctæ Mariæ Virginis: Płocensem S. Sigismundo Regi & Mar-
tyri: Culmensensem S. Cruci, Camenecensem S. Ioanni Baptistæ: Lu-
becensem S. Ioanni Evangelistæ in titulos erexit, & in honorem
eorum Basilicas præfatas dedicari disposuit. *hucusq; Dlugossus.*

Tandem fol. 93. subiunxit: Ægidius Episcopus Tusculanus Car-
dinalis Poloniam à Summo Pontifice IOANNE III. missus, singulos
Episcopatus Poloniæ, videlicet biduas Metropoles Gnesnensem &
Cracoviensem: Item Posnaniensem, Wratislaviensem, Vladislavien-
sem, Płocensem, Chelmensem (forsan voluit scribere Culmensensem,) *Lubecensem* & Camenecensem Cathedrales Ecclesias confirmavit,
& singulis Diocæses terminos posuit & distinxit, de quo etsi sin-
gulæ Ecclesiæ eiusdem Ægidij Cardinalis & Legati privilegia & li-
teras habuissent, singularum tamen Ecclesiarum singulæ literæ, aut
parum solerti cura custoditæ, amissæ sunt, aut frequentibus, cum
tunc in Polonia non frequentes forent muri, perire incendijs.
Hucusq; Dlugossus.

Hinc Basko Custos Posnaniensis non audiendus est, scribens.
quod Episcopi Cracovienses à principio fuerint, & demum tem-
pore Casimiri Monachi Anno D. 1046, Aäronem Abbatem Tine-
censem natione Gallum à BENEDICTO Papa IX. primum Archie-
piscopum Cracoviensem renuntiatum esse: eam verò prærogativā
Lābertum Zulam vocatum, Aäronis proximum Successorem, quod
in tempore, pro sacro dignitatis Archiepiscopalis Pallio non misit-
set, hoc decus Archiepiscopale, Ecclesiæ Cracoviensi amisisse. *Sed*
Dlugossus tomo 1. lib. 3. fol. 212. cum sequ: aliter scripsit. Post mor-
tem Rachelini Archiepiscopi Cracoviensis CASIMIRVM Regem Po-
loniæ à BENEDICTO Papa IX. dicto Aaroni Pallium Archiepisco-
pale impetrasse, & hanc dignitatem in Lamberto ob incuriam &

negligentiam eius defuisse, tandem is idem *Długossius loco citato fol. 213.* subiunxit: justum & Reipublicæ Polonæ decorum & necessarium esse, ut illam dignitatem Metropolitica aliquando benignitate Divinā, & Regum Poloniæ, Gnesnen: quoq; & Cracovien: Pontificum operā, resumat. Gnesnensi siquidem non tenuis splendor, sed amplior honor accederet, si potius non ad unius Leopoliensis Archiepiscopalis Ecclesiæ, sed ad duarum, Cracovien: videlicet & Leopoliensis respectum, Primas vocaretur. Hæc vota *Długossij.* Sategbat restitutionem huius splendoris Metropolitici. Ivo Episcopus Cracoviensis apud GREGORIUM Papam IX. & obtinuerat, sed Romā discedens, febris correptus, cum in pristinum Burgum devenisset, die 21. Iulij Anno D. 1229. mortuus est, & in Mutinensi maiore Ecclesia sepultus fuit, tandem ossa eius post aliquot spatium annorum per Fratres Ordinis S. Dominici domus Cracoviensis, quam ipsemet Ivo fundaverat Mutinā Cracoviam ad Ecclesiam Sanctissimæ Trinitatis allata sunt, & ibidem in medio chori, in sepulchro honorificè extructo recondita sunt. teste *Długosso lib: 6. historiae suæ fol: apud me 575. & sequenti.* ubi etiam subiungit, quod sumptibus istius Ivonis Episcopi, & sui testamenti Executorum sollicitudine, cum Ecclesia Cathedralis Cracoviensis plumbo tegeretur, operario negligentius ignem tractante, carbo ignitus ex foco, fortuito decidit, & proxima laquearia arida reperiens facili nocte incendit, universamq; Ecclesiam, roboratum ignem pluribus mortalibus necquicquam restinguere aut inhibere audentibus, exussit.

Is idem *Długossius tomo 1. libro 6. fol. apud me 530. refert:* quod Fulco alias Petka Episcopus Cracoviensis apud Sedem Apostolicam obtinuit, ut Episcopus Cracoviensis omnibus alijs Episcopis Poloniæ loco & voce prior sit, & primus Archiepiscopo Gnesnensi in consecrando, manum imponat. Hunc ab VRBANO Papa III. consecratum fuisse Veronæ, refert Benedictus à S. Ioseph. Scholarum Piarum, in vitis Episcoporum Cracoviensium sub nomine illius fol: apud me 101.

Episcopus Cracoviensis est tredecim Civitatum Dominus, Ducatus Severiensis Supremus Princeps. Capitulum eius triginta sex Prælaris & Canonicis constat. Ita *Starovolscius in descriptione Poloniæ fol: apud me 47.*

Mille octodecem Tempia (inter quæ tredecim Ecclesiæ Collegiatae numerantur) sub iurisdictione sua complectitur, Lublinensisq; Palatinatus eidem subest. *Starovolscius ubi supra fol: apud me 91.*
Abba-

Abbates habet. Tinecensem Ordinis S. Benedicti quinque Civitatum, & centum villarum Dominum. *Starovolscius in descriptione Poloniae fol. 67.* qui Abbas est etiam perpetuus Canonicus Cracoviensis, ut *Starovolscius fol. 68. ibidem.* (sicut in Cathedra Posnaniensi Abbas Lubinensis, Ordinis iidem S. Benedicti) Mogilnensem, Sciricensem, Andreoviensem, Ordinis Cisterciensium; Abbatem Sandacensem, Hebdoviensem Ordinis Præmonstratensis; & Præpositum Miechoviensem.

Boleslaus Dux Poloniae, veteri numero Canonicorum Ecclesiae Cathedralis Crac: sat angusto, ad viginti auxit, constituit & dotavit, quibus & Radosius Episc: Crac: decimas multas manipulares largitus est. Omnium tamen Canonicatum & Præbendarum tunc se, & Radosione Episc: Cracov: suandarum & dotatarum collationem, & jus patronatus voluit in perpetuum, circa Rodostonem Episcopum, & suos Successores Episcopos Cracovienses consiliter. *Długossus tomo I. libro 4to. fol. 383.*

Primam tamen dignitatem post Episcopalem, sicut & in alijs Ecclesijs Cathedralibus Rex, ex indulgentia Summorum Pontificum confert, reliquas regulariter Episcopus. *Crom: lib. 2. de Republica & Magistratibus Polonorum fol. 106. & fol. 118. scripsit.*

Collegium Psalteristarum in Ecclesia Cathedrali Cracoviensi, dotatum esse ex salisfodinis a VLADISLAVO JAGellone Rege Poloniae refert *Cromerus libro decimo quinto historiae suae fol. 363.* De his etiam Psalteristis in Eccl: Cathedr: Crac: scripsit. *Starovolscius in descriptione Poloniae fol. 47.* quod in Ecclesia hac Cathedrali Crac: perpetuo canteretur, & nusquam silentium fiat, Sacerdotibus in certas classes ob id dispositis, qui per totam noctem psallunt. Quod idem in Ecclesia B. M. Virginis in circulo Cracov: quæ Archipresbyterum Infularum habet, servari, testatur is idem *Starovolscius ubi supra fol. 48.* quod videlicet totis noctibus assidue psalterium canteretur.

Vincentius Kadtubek Episcopus Cracoviensis, cum Basilicæ Cracoviensis, cuius suppellex uniuersa, tacto de cælo ætario conflagraret, multa contulisses, decimas quoque nonnullas, collegio eiusdem Basilicæ in distributiones quotidianas, & in lucernam, quæ perpetuo in Templo arderet, addixit. *Crom: lib. 7. historiae suae f. 188. vide & Długossu lib. 6. f. 552.* Hic *Długossus quoque lib. 6. historiae suae fol. 551,* sic de hoc Vincentio Episcopo Cracoviensi connotavit. Anno D. 1215. Nobilem & Illustrem Cracoviensem Ecclesiam Vincentius Cracoviensis Episcopus, sui Pontificatus tempore amplius illustraturus

pro habendis quotidianis refectionibus, vndecem decimas manipulares, & septem pecuniarias in villis circum circa Ohcow oppidum sitis, ad mensam suam Episcopalem pertinentibus donatione perpetua contulit & donavit. Ex quarum introitibus in vino, luminaribus, cæterisque suis necessitatibus procuratur Ecclesia Cracoviensis, & Prælati Canoniciq; Ecclesiam ipsam frequentantibus distributiones frequentes ac quotidianæ largiuntur. Huic Ecclesie VLADISLAVS Magnus Rex Poloniae, crucem insignem, quam Leopoli deportarat, cum inclusa portione ligni Crucis Christi testamento legavit, teste Cromero libro duodecimo historiae suae ad finem f. 318.

Hic idem VLADISLAVS Rex in arce Cracoviensi, duo Templâ, quorum alterum S. Michaëlis, alterum S. Georgij, nomine dedicatum. E conspectu verò eiusdem Arcis, Rupense Divi Stanislai cæde nobile, itemq; Prochodochium sive Hospitale Stradomienne condidit, teste eodem Cromero ubi supra fol: 319.

Est etiam Academia Cracoviensis Cancellarius, ex consensu & approbatione VRBANI V. Papæ, ut refert Starovolscius in laude Academiae Cracoviensis, (nam antea erat Cancellarius Regni, ut colligitur ex privilegio studiosis Academiae Cracoviensis infra posito) Creat Procancellarium ex primarijs Doctoribus Universitatis Cracoviensis ad promovendos Doctores nomine suo in Universitate Cracoviensi. Placuit mihi de hac Academia Cracoviensi (cuius Matris solius vbera luxi) aliqua adferre.

S

De Academia Cracoviensi.

Academia Cracoviensis incaptum fuit opus Casimiræ vicinæ Civitati Cracoviensi, à CASIMIRO II. Rege Poloniae, Magno appellato, sed morte eiusdem intermissum. Invidere ipsi fortassis fata hanc gloriam, ut integra solidaq; VLADISLAVO JAGELLONI Regi Poloniae maneret. Cromerus in historia lib: 12. fol: 314. Itaq; VLADISLAVS JAGELLO Privilegium erectionis edidit, quod Herbartus ex Bibliotheca Academiae Cracoviensis desumptum, in Statuto suo Latino sub verbo: Schola Cracoviensis, folio apud me 437. refert, & post eum, Ianussorvius in eodem in Statuto parte 4. libri 2di f. 215. Sed sufficientius ex libro Privilegiorum Authentico eiusdem Academiae patet.

Lite-

Litteræ Erektionis Academiae Cracoviensis, ex Libro Privilegiorum authentico ejusdem Academiae.

In Nomine Domini Amen. Ad rei memoriam sempiternā.

VLADISLAVS Dei gratiā Rex Poloniae, necnon Terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, Lithuania Princeps supremus, Pomeraniae, Russiae, Dominus & Haeres &c.

Significamus, universis quibus expedit presentibus & futuris presentium notitiam habituris. Quod cum supernae dispensationis provi-
sio, cui consilia non communicant aliena Nos ineffabili dignatione de-
gentilitatis erroribus ad lucem, de tenebris ad sui nominis agnitionem
eduxit misericorditer, & mirabiliter vocavit, ac tandem ad Regalis di-
gnitatis fa stigium, & gloriae solium licet Nostris insufficientibus meritis
gloriosius exaltavit. Ad hoc laboriosa meditationis indagine proposito-
rum Nostrorum studia dirigimus, curamque Nostrae diligentiae praestanti-
us extendimus: ut quos olim in erroris vetusta caligine constituti soci-
os tenebrarum habuimus, signanter Indigenas Terrae Nostrae Lithuaniae,
quos illo volente, qui caelestia simul & terrena dirigit ad assumptionem
& integritatem fidei Catholicae feliciter attulimus, per assuesfactionem
& exercitium piorum operum, sine quibus ipsa fides vacua fore no-
scitur & inanis, in lucis filios convertamus: horum tamen ope pa-
riter & opera, quorum animos candor aeternae lucis doctrinae & sapien-
tiae plenitudine decoravit, in fundamentis videlicet, & profunditati-
bus scripturarum expertorum, quorum ex approbata prudentia consilijs
altissimis Thronus roboratur Regius, & actibus virtuosus Reipublicae
stabilitas semper salubribus proficit incrementis. Sanè dulcescebat in-
auribus Nostris crebrius Nobis repetita & diutius inculcata memoria
illorum devotissimorum Principum, qui in suarum Provincijs Regionū
studia Gymnasiorum instaurabant, & vocatione gratuita doctarum
personarum defectus & errores Patriarum suarum eliminare funditus
& evellere satagebant, quorum exemplis clarissimis cor Nostrum & a-
nimus resoruit, ac ad executionem votorum pia consideratione suscita-
tum cepit medullitus aspirare. Videmus equidem, & certo certius ex-
perimur, qualiter Parisij per convocationem & congregationem peri-
torum & prudentum Franciam irradiat & venustat. Padua cum Bo-
nonia totam Italiam clarificat & exornat. Praga Boemiam illuminat.

Et extollit. *Almaniam* *Oxonia* clarificat Et fecundat. Profecto ad hoc
 summi dispositione presidij plurimarum gentium, Et diffusarum Regionum
 obtinuimus Principatum, Et Regni *Poloniae* praedicti recepimus diade-
 ma, ut ipsum Regnum doctarum personarum studijs illustremus, quo-
 rum doctrinis ignorantia cecitate sublata, de medio Regnum ipsum in
 tempore Nostri regiminis felicitis, ceteris Regionibus possimus coequari,
 non dubitantes id ipsum Regni Nostri subditis salubriter profuturum.
 In Civitate Nostra *Cracoviensi* locum, in quo studium vigeat Ge-
 nerale in qualibet licita facultate de voluntate, scientia, consensu spe-
 cialiter, Et indulto Sanctissimi in Christo Patris, Et Domini D. *Boni-*
facij, Divina providentia Papae IX. Sacrosanctae Romanae ac univer-
 salis Ecclesiae Summi Pontificis, ipsum studium benigne per suarum Bul-
 larum largitionem, Et concessionem confirmantis, utpote in Theologica
 seu sacrae scripturae juris Canonici, Physicae, Legum, Et artium Libera-
 lium facultatibus, nominandum eligendum constituendum, ponendum
 Et ordinandum, ac erigendum dignum duximus, Et tenore praesentium
 facimus, Et instituimus temporibus perpetuis duraturum. Sitq; ibi sci-
 entiarum praevalentium *Margareta*: ut viros producat consilij matu-
 ritate conspicuos, virtutum ornatibus redimitos, Et varia facultatis
 doctrinis eruditos, fiatq; illic fons doctrinarum irriguus, de cuius pleni-
 tudine hauriant universi, liberalibus cupientes imbui documentis, e-
 iusdem studij Generalis, quod in praedicta Civitate Nostra *Cracoviensi*
 Deo propitio, ad decus honorem Et gloriam Nostrae sacrae Coronae *Pol-*
oniae sic, ut praefertur, fundavimus, Et creximus, Et instituimus in-
 crementa felicia desiderantes ampliare frequentius, Et longinquarum
 Incolas Regionum ad ejus allicere cupientes accessum. Pro cuius quidem
 studij firmitiori stabilimento ac dilatione, Et uberius incrementum. Ne-
 ophitarumq; praedictae *Lithaniae*, ceterarumq; gentium clariorem salu-
 tis illuminationem, uberemq; Et perfectam praesertim ad fidei Catholi-
 cae propagationem Nostrae humanitatis viribus assurgere, Et aspirare
 praecordialis cupientes. Studium Generale praedictum *Almae* Univer-
 sitatis *Cracoviensis* infrascriptorum stipendijs, Et incorporationibus be-
 neficiorum ad Nostram, utpote veri Patroni collationem, praesentatio-
 nemq; portinentium, singularem ad id gerentes pietatis affectum, prout
 ad hoc ex assumpto dignitatis officio noscitur obligari, de Nostra muni-
 ficentia speciali praehonorando, Et benignius largiendo dignum duximus
 consolandum, ut de tanto suae philaeia celsitudinis causa, in exterarum
 Nationes per floridam fructuum salutiferorum multiplicationem, Et
 Magistrorum doctorum ac praedicatorum creationem, Et Coelestis prolis
 facun-

fecundam generationem sparsim dilatare ac diffundere possit feliciter
 & valeat, quo se latoribus beneficiorum & refectionum curialitatibus,
 & munificentis de Nostrae liberalitatis intimis senserit consolatum. Da-
 mus itaq; donamus, conferimus, adscribimus, adiungimus, & incorpo-
 ramus perpetuis temporibus affutur: ejusdem Studij Generalis Cracovi-
 ensis Sacrae Theologiae Professoribus, Doctoribus, & Magistris ac Uni-
 versitatis Cancellariis Nostras Regales tres, duntaxat Terrarum No-
 strarum videlicet Majoris Poloniae, Lanciciensis, & Siradiensis, necnon
 jus-patronatus omnium & singulorum beneficiorum, dignitatum, perso-
 natuum, Officiorum, Canonicatum & Praebendarum Ecclesiae S. Flori-
 ani in Suburbio Nostrae Civitatis Cracoviensis praedictae, Praepositura-
 tum & Custodia ejusdem Ecclesiae & duabus villis Nostris Regalibus
 quas ad praesens Honorabilis D. Sethegius Cantor Vislicensis & Cancel-
 larius Siradiensis provisionatus Noster in hac parte de Nostra speciali
 gratia possidet, duntaxat exceptis, ita tamen: ut huiusmodi beneficijs
 assequendis ille Sacrae Theologiae Professor, Doctor siue Magister, qui
 primus existat tempore, sit potior in jure, & qui onus diei & aestus sen-
 tiendo pertulit, primus commodum, sic recipiat, & honorem, dummodo
 eidem promovendo ceterae virtutes totae ad assequendum huiusmodi be-
 neficium latius suffragentur. Ipseq; Sacrae Theologiae Professor, Doctor, si-
 ve Magister aliquod de ipsis assecutus beneficijs supradictis, tanquam
 memor accepti beneficii ad agendum gratias debitas Nobis & Successo-
 ribus Nostris perpetuo teneantur. Proviso, quod quamvis in prioribus
 Nostris literis haec clausula fuisset adiecta, quod cum crescentibus in-
 posterum temporibus memorati Sacrae Theologiae Professores, Doctores &
 Magistri, in tantum de beneficijs supradictis, Cancellariati bus, dignita-
 tibus, personatibus, Officijs, Canonicatibus & Praebendis assecuti fuerint,
 quod valor reddituum huiusmodi beneficiorum assecutorum, & tunc
 pacifice per eosdem possessorum ad centum marcas & amplius se ex-
 tenderit, extunc centum marcae, de quibus eisdem Sacrae Theologiae Pro-
 fessoribus, Magistris & Doctoribus, alias juxta foundationem primari-
 am studij supradicti per Nos provisum exstiterat, de quibus etiam cen-
 tum maris in alijs literis Nostris desuper datis clarius expressum est,
 atq; tantum ad Thesaurum Nostrum redire volumus integraliter &
 reverti. Eandem tamen clausulam eius, & omnia in ipsa contenta at-
 tendentes, quod vergebat in Universitatis studij praedicti dispendium,
 exinanitionem, & elisionem omnimodam & totalem, habemus & habe-
 ri volumus pro infecta & infectis, ac ipsam & omnia in ipsa contenta
 revocamus, cassamus, annihilamus, & viribus penitus vacuumus, sim-
 pliciter.

Eccccc

pliciter & absq[ue] ulla limitatione præfatas centum marcas in Nostri primævæ foundationis literis contentas perpetuantes & perpetuis temporibus memoratis Professoribus Doctoribus & Magistris assignantes. Quas quidem centum marcas, ut præmittitur in dictis literis Nostri primævæ foundationis contentas simpliciter & prorsus omni conditione semotâ prælibatis Doctoribus, Professoribus & Magistris damus, donamus, inscribimus, ac perpetuò & irrevocabiler assignamus prædictâ clausulâ penitus non obstante. Volumus insuper & omnino decernimus, quod præfati Sacræ Theologiæ Professores, Doctores, & Magistri, postquam aliquod de beneficijs prædictis fuerint, ut præfertur, asscuerit, more solito legere, & residentiam personalem facere in prædicta Vniuersitate teneantur, sub fide præstiti iuramenti & privationis beneficiorum prædictorum, nisi infirmitate non fictâ præpediti, aut gravi senio confecti dignescantur. Verum quia artes sunt aliarum ministræ Facultatum. Volumus, ut primò centum marcæ ex vacatione beneficiorum occurrentes pro Magistris artium iuxta priorum formam & modum divisionum principaliter deriverentur. Tandem Sacræ Theologiæ Professores, Doctores & Magistri cæteri, futurorum consolationes & vacationes beneficiorum stabiliter præstolentur, & ut omnia præmissa & singula perpetui roboris obtineant firmitatem, præsentis literas Nostrias in fidem & testimonium præmissorum subscribi mandavimus, ac Nostri majoris sigilli pendentis munimine iussimus roborari. Datum in Nova Civitate aliis **Rorzen** Feriâ tertiâ infra Octavas Assumptionis S. Mariæ. Præsentibus Venerandis Patribus Dominis Nicolao Sanctæ Gnesnensis Ecclesiæ Archiepiscopo, Petro Cracoviensi Episcopo, Vladislaviensi, Ioanne de Tenczyn Castellano, Ioanne de Tarnow Palatino Cracoviensibus, Petro Knitha Sandomiriensi, Chrisostomo de Osrow Sandomiriensi, Clemente Vislicienfi, Michaële de Bogumitowice Lublinensi, Chrisosthomo & Coreglow Sandecensi, Nicolao de Michatow Wornicensi, Imramo Zarvichostensi Castellanis, Zbigneo Mareschalco Curie Nostre, Gmervasio Cracoviensi & Sprikone Kolczek Sandomiriensi, Succamerarijs, multisq[ue] alijs Baronibus, Nostri consilij Nostri fidelibus, datum per manus Zadycze Cancellarij Aulæ Nostre. Ad relationem Honorabilis Nicolai Præpositi Sancti Floriani Vice-Cancellarij Regni Poloniæ. Millesimo quadringentesimo primo.

Confirmatio & Approbatio Papæ,
Erectionis & Foundationis Academix Cracoviensis
à Serenissimo Vladislao Iagellone facta.

VRBA

VRBANUS PAPA VLADISL AO Regi Poloniae.

Cum nuper ad utilitatem Incolarum Regni Poloniae, & aliarum partium vicinarum, laudabiliter intendens in Civitate Cracoviensi studium generale, in qualibet licita Facultate duxeris ordinandum, ac omnibus & singulis Rectoribus Universitatis Doctoribus, Magistris, Scriptoribus, Stationariis, & eorum familiaribus, ad Civitatem praedictam causam studij huiusmodi se transferentibus, & ibi morantibus, nonnulla certa privilegia duxeris liberaliter concedenda, quae dilecti filij Consules, Scabini, Iurati dictae Civitatis, perpetuo tenere, & inviolabiliter observare promiserunt: prout tam in Tuis, quam dictorum Consulum, Scabinorum, & Iuratorum patentibus iteris, hinc inde confectis, Tuorumque magno, & ipsorum sigillis pendentibus munitis plenius continentur. Nosque Tuis hac in parte supplicationibus inclinati, de Fratrum Nostrorum consilio per alias literas duxerimus statuendum, & etiam ordinandum: ut in dicta Civitate studium existat generale: illudque perpetuis temporibus inibi vigeat: tam in Iuris Canonici & Civilis, quam alia qualibet licita (praeterquam in Theologica) Facultate, & quod legentes & studentes ibidem, omnibus privilegiis, libertatibus & immunitatibus concessis Doctoribus, legentibus & studentibus commorantibus in studio generali, gaudeant & utantur. Ita Herburtus loco citato foli. 438. & Ianussovius foli. 216.

Confirmatio secunda.

URBANUS V. Episcopus, Servus Servorum Dei, Carissimo in Christo Filio CASIMIRO Regi Poloniae Illustri salutem & Apostolicam benedictionem. Decet Regiam Celsitudinem non solum ea, quae per ipsam in favorem & utilitatem Reipublicae liberaliter conceduntur observare, sed etiam illa gratiarum muneribus ampliare. Cum itaque nuper Tu ad utilitatem huiusmodi, necnon prosperitatem Incolarum Regni Tui Poloniae, & aliarum partium vicinarum laudabiliter intendens, Civitatem Tuam Cracoviensem eamque insigniorem alijs Civitatibus dicti Regni & magis accommodam & idoneam, ut in ea vigeret Studium Generale in qualibet licita Facultate, duxeris ordinandam, ac omnibus & singulis Rectoribus Universitatis Doctoribus, Magistris, Scholaribus, Scriptoribus, Stationariis, & Bedellis eorumque familiaribus ad Civitatem praedictam causam studij huiusmodi se transferentibus, & ibidem morantibus, nonnulla certa privilegia duxeris liberaliter concedenda, quae dilecti Filij Consules, Scabini, & Iurati dictae Civitatis

Eceeee 2

perpe-

perpetuo tenere & inviolabiliter observare promiserunt, prout tam in Tuis, quam dictorum Consulum, Scabinorum & Iuratorum patentibus literis inde confectis, Tuorum magno & ipsorum sigillis in pendentibus munitis plenius continetur. Nosq; deinde ad commodum & profectum Incolarum & Regni predictorum Paternis affectibus anhelantes, Tuis in hac parte supplicationibus inclinatis, de Fratrum Nostrorum consilio per alias Nostras literas duxerimus statuendum, ac etiam ordinandum, ut in dicta Civitate huiusmodi Studium existeret Generale, illudq; perpetuis temporibus inibi vigeret, tam in Iuris Canonici & Civilis, quam alia qualibet licita, praterquam in Theologica Facultate, & quod legentes & studentes ibidem omnibus privilegiis, libertatibus, & immunitatibus concessis Doctoribus legentibus & studentibus commorantibus in Studio Generali gaudeant & utantur, quodq; Episcopus Cracoviensis, qui pro tempore fuerit, vel si Ecclesia Cracoviensis Pastore carenat, Vicarius seu Officialis dilectorum Filiorum Capituli ipsius Ecclesie, promovendos in dicta Civitate ad Doctoratus seu Magistris honorem in illa Facultate, in qua fuerit examinatio facienda, juxta modum & consuetudinem in talibus observatos examinare studeat, diligenter, eisq; si ad hoc sufficientes & idonei reperti fuerint docendi licentiam tribuat & honorem huiusmodi concedat, prout in dictis Nostris literis plenius continetur. Cupientes igitur ut tam Incolae, quam alij predicti in eadem Civitate causam huiusmodi studij moraturi utilius prosperentur: volumus ac Serenitatem Tuam, quam votis Nostris conformem speramus & credimus, in hac parte rogamus & hortamur attentè, quatenus omnia & singula Privilegia huiusmodi per Te, ut pramittitur, concessa ratifices, & confirmes, & si expediens fuerit, alia de novo Universitati, Doctoribus, & Magistris, Scholaribus & studentibus huiusmodi Regia liberalitate concedas, illaq; tam concessa, quam concedenda studeas observare, & facias ab alijs, prout honori Tuo convenit inviolabiliter observari. Per hoc autem, articulum positum circa finem earundem literarum Tuarum, quo cavetur ut Cancellarius Tuus Cracoviensis qui foret pro tempore, approbandi examen privatum Scholarium in qualibet Facultate, quos per Doctores seu Magistros ad dictum examen more solito poni contingeret, supra illos tanquam supremus omnimodam haberet potestatem: volumus sub huiusmodi Tua concessione & confirmatione inde facienda aliquatenus includi: cum hoc ad Nos duntaxat pertineat, qui examinationem & approbationem Scholarum huiusmodi fieri per dictum Episcopum, Vicarium seu Officialem duximus, ut pramittitur, ordinandum. Nulli ergo omnino hominum

liceat

Necesse est hanc paginam Nostrae voluntatis & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum Eius, se noverit incursurum. Datum Avinion: Idus Septembris, Pontificatus Nostri Anno secundo, Anno D. 1364.

Confirmatio Studij Generalis
cum designatione Cancellarij.

URBANUS V. Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. In suprema dignitatis Apostolicae specula licet immeriti disponente Domino constituti, ad universas fidelium Regiones eorumque profectus & commoda tamquam universalis Dominici gregis Pastor commissa Nobis speculationis aciem, quantum Nobis ex alto permittitur extendentes, fidelibus ipsis ad quaerenda literarum studia, per quae Divini Nominis, suaeque Fidei Catholica cultus protenditur, justitia colitur, tam publica quam privata res utiliter geritur, omnisque prosperitas humanae conditionis augetur, libenter favores grossos impendimus, & opportuna commoditatis auxilia liberaliter impertimur. Cum itaque nuper pro parte Carissimi in Christo Filij Nostri CASIMIRI Regis Poloniae Illustris Nobis fuit expositum, quod Civitas sua Cracov: quae in Regno suo Polonia consistit & insignior est alijs Civitatibus dicti Regni Poloniae a Studijs Generalibus nimirum distare noscatur, & propterea Iurisperitorum & literatarum personarum copia in eodem Regno minimè habeatur, multique ex Clericis Nobilibus dicti Regni eundo ad studia Generalia huiusmodi capti, alij vero in captivitate detenti morti traditi fuerunt. Nos praemissa, ac etiam eximiam fidei puritatem quantam ipse Rex & Progenitores Sui Poloniae Reges, quam eiusdem Regni Incolae ad Sanctam Romanam Ecclesiam gessisse, prout ipse Rex & Incolae gerere dignoscuntur, attentè considerantes, ferventi desiderio ducimur, quod Regnum ipsum scientiarum munerebus amplietur, fiatque literarum fertilitate fecundum, ut Viros producat consilij maturitate conspicuos, virtutum redimitos ornatibus, ac diversarum Facultatum dogmatibus eruditos, sitque ibi scientiarum fons irriguus, de cuius plenitudine hauriant universi, literarum cupientes imbui documentis. His igitur omnibus, & praesertim idoneitate dictae Civitatis, (quae ad multiplicanda doctrinae semina & germina salutaria producenda magis congrua & accommodata inter alias Civitates dicti Regni fore dicitur,) diligenti examinatione pensata, ad obviandum damnis & periculis verisimiliter proventuris ex distantia Studiorum huiusmodi Incolis dicti Regni volentibus acquirere scientiae margaritam.

Ffffff

Et non solum ad ipsorum, sed etiam aliarum Regionum circumiacentium Incolarum commodum Et profectum Paternis affectibus anhelantes, dicti Regis in hac parte supplicationibus acclinati, de Fratrum Nostrorum consilio, authoritate Apostolica statuimus, Et etiam ordinamus, ut in dicta Civitate Cracoviensi de coetero sit Studium Generale, illudque perpetuis temporibus inibi vigeat, tam in Iuris Canonici Et Civilis quam alia qualibet licita (præterquam in Theologica) facultate, Et quod legentes Et studentes ibidem omnibus, privilegijs, libertatibus, Et immunitatibus concessis Doctoribus legentibus Et studentibus commorantibus in Studio Generali, gaudeant Et utantur, quodque illi, qui processu temporis in illa Facultate, in qua fuerint exercitati, sibi licentiam, ut alios erudire valeant, ac Doctoratus seu Magisterij honorem elargiri petierint, per Doctores seu Doctorem ac Magistros seu Magistrum illius Facultatis in qua examinatio fuerit facienda, Episcopo Cracoviensi, qui pro tempore fuerit, vel Ecclesiam Cracoviensem Pastore carente, Vicario seu Officiali dilectorum Filiorum Capituli ipsius Ecclesie, presententur. Idemque Episcopus, aut Vicarius seu Officialis Cracoviensis, Doctoribus Et Magistris in eadem Facultate actu inibi legentibus convocatis, illos in his quæ circa promovendos ad Doctoratus seu Magisterij honorem requiruntur, per se vel per alium, juxta consuetudinem Et modum, qui super talibus in Generalibus Studiis observatur, examinare student diligenter, eisque si ad hoc sufficientes Et idonei reperti fuerint, huiusmodi licentiam tribuat Et Doctoratus ac Magisterij conferat honorem. Illi vero, qui in eodem studio dictæ Civitatis examinati ac probati fuerint, ac docendi licentiam Et honorem huiusmodi obtinuerint, ut est dictum, extunc absque examine, Et approbatione alia legendi Et docendi, tam in Civitate prædicta, quam singulis alijs Generalibus Studiis in quibus voluerint legere, vel docere, statutis Et consuetudinibus quibuscunque contrarijs Apostolicæ vel quacunque firmitate aliâ vallatis nequaquam obstantibus, plenam Et liberam habeant facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ ordinationis, constitutionis Et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei Et Beatorum Petri Et Pauli Apostolorum Ejus, se noverit incursum. Datum Avinion: Calend. Septembris Pontificatus Nostri Anno secundo, Anno D. 1364.

Sed cum VRBANVS Papa prælectionem Theologiæ vetasset, is idem VLADISLAVS IAGELLO supplicavit Summo Pontifici Romano ut & hanc prælectionem dignaretur admittere; unde BONIFACIUS
Papa

Papa eandem concessit, ut testatur Herburtus, & Ianussiovius locis citatis, & referunt tenore sequenti.

BONIFACIUS Theologiam concedit.

EXhibita Nobis nuper pro parte Regis VLADISLAI, & Reginae petitio continebat: ut in eorum Civitate Cracoviensi ex statuto & ordinatione Sedis Apostolicae, ab olim fuerit, & sit in utroque Iure, & alia qualibet licita Facultate, Studium Generale. Itaque pro parte ipsius Regis ac Reginae praedictorum, Nobis iterum fuit supplicatum; ut in Civitate praedicta statueremus & ordinaremus huiusmodi Studium generale, etiam in ipsa Theologia: idcirco statuimus & ordinamus: quod in ipsa exnunc & semper, perpetuis futuris temporibus sit & esse valeat, etiam in eadem Theologia, huiusmodi Studium Generale: & nihilominus de ulterioris dono gratiae concedimus: quod studentes, & legentes pro tempore, in ipso studio, in eadem Theologia, Baccalaureatus licentiae, vel Doctoratus gradum suscipientes, omnibus privilegijs, libertatibus, praerogativis, & indulgentijs gaudeant & utantur, quibus in eadem Theologia, studentes, legentes, & similes gradus Parisijs suscipientes gaudent, ac etiam quomodolibet potiuntur. Ita Herburtus & Ianussiovius locis citatis referunt.

UNIVERSITAS CRACOVIENSIS,

Serenissimorum Regum Poloniae dilecta Filia

Et Schola Generalis Regni primava sola.

D. VLADISLAI JAGELLONIS

Regis Poloniae, & Magni Ducis Lithuaniae,

Fundatoris, in eandem Universitatem

Amoris monumentum.

Beatissime Pater Domine Benignissime.

Postquam Divina providentia gratiam Baptismi, & Regni mei Poloniae recepi diadema, quotidie meditatus sum, quomodo, qualiterve huius talenti mysterium, quo me, nullis meis meritis, sed immensa pietatis suae clementia, humilem dignatus visitare Altissimus, lucrifacere: ne cum illo maledictis deputerer opprobrijs, qui praestiti sibi munus talenti absque lucro restituit, tandem suavis Divini consilij ductus

F fffff 2

§

Et Spiritus Sancti, qui docet omnem scientiam, afflatus gratiâ, ut ipsa
 presente, Neophitos meos Lithuanos, qui in tenebris ignorantia, Et
 in umbra mortis sedentes, adhuc tunc vacillantes in fide, veluti cæ-
 ci erraverunt, ad fidei plenâ cognitionem adducerem: Et nihilominus
 in subditis meis Regni Polonia Indigenis, quorum mihi semper grata
 existit promotio salubriter proficerem, de diversis locis studiorum
 Doctores, Magistros Et Scholares Facultatum, ad hanc Almam Civi-
 tatem meam Cracoviensem, quæ est locus insignior, Et nidus Regni
 mei, ac Regalis Domicilij reclinatorium, cum sumptibus Et expensis
 non paucis convocavi, auctoritateq; Sanctæ Sedis Apostolicæ, Præla-
 tis meis opem mihi præstantibus, Studium institui Generale, Et dotavi.
 Crescente autem eo Et proficiente, D. Ioannes bonæ memoriæ olim
 Papa XXIII. in sua obedientia nominatus, volens, ut magis ac ma-
 gis proficeret, Et in tempore augetur, de speciali gratia sua, Et ad
 mearum petitionum devotarum instantiam, sibi certa beneficia in Ec-
 clesia Civitatis Cracoviensis deputavit Et incorporavit. Postquam ve-
 ro B. V. ad apicem summi Apostolatus, favente DEO est assumpta,
 etiam meis petitionibus intervenientibus præfati Domini Ioannis B. V.
 Prædecessoris, ratificando voluntatem, incorporationem beneficiorum
 ritè, dignè, Et rationabiliter confirmavit. Sed antequam de Cancellaria
 B. V. Literas Incorporationis Et Confirmationis, eadem B. V. expe-
 dire potuisset, multis Et varijs fidei Catholicæ præpediti negotijs, Et
 in ipsius propagatione velut Athleta dignissimi, adversus perniciosissi-
 mos Vicesitas Et Hussitas, Fidei Orthodoxæ perversores, quorum spur-
 cities Et errores jam in Regno meo irrepperant, conflictu duro scri-
 pturarum dimicantes, prout confutatos, in conspectu magnæ multitu-
 dinis Populorum, Et confusos, licet callidissimis resisterent argumentis,
 publicè reliquerunt. Quidam Petrus de Regno meo, famâ Et conditi-
 one humilis, communi bono invidens, Et questui proprio duntaxat inten-
 dens, huiusmodi Literas in Cancellaria B. V. prædicta arrestari procura-
 vit, per quod præfata Universitas, Et ipsius supposita, patiuntur mul-
 ta incommoda, Et multis molestijs proinde affliguntur: nec ad confu-
 tationem Hereticorum, quorum adhuc timentur in Terris meis, Et vi-
 cinis locis latentis insidiæ, litium, Et controversiarum vexati anfracti-
 bus, ingeni possunt priori perspicaciâ elevare. Et quia huiusmodi
 Universitatem, velut Filiam meam, piâ dilectione prosequor, &
 amplector purâ fide, velut Matrem, cuius dolori compatiar, &
 cum ipsa coaffligor, nec magis in ipsius, quàm in meis dispendijs
 contabesco, cuius iniuriam, velut propriam & amplius, cogit me
 defen-

defendere, illa fidei, quā sibi innixus sum, necessitas, imò in ipsius offensa reputo meam læsam esse Regiam Majestatem. Quapropter supplico B. V. dignetur huiusmodi Incorporationis Literas, ab Arresto huiusmodi relaxare, & dicto Petro, perpetuum imponere silentium, quoddā Literæ B. V. dearestatæ perinde valeant, acsi fuissent tempore debito, & juxta Regulam Cancellariæ expeditæ, eadem Regula, & alij Regulis, eiusdem Cancellariæ, non obstantibus quibuscumq, ne ipsius pertinax importunitas, in dedecus dictæ Vniuersitatis, & damnum, imò meum, aduersum me prævalere videatur. Si enim interventu meorum non movet supplex devotio, saltem Vniuersitatis prædictæ Professorum obtineat petitio, quos nedum huius rei æstimatione, sed & majorum donorum concessione, tanta sollicitudo, quam in pugna illa Hæreticorum, pro salute Ecclesiæ, & fidei portaverunt augmento, fecit dignos. Hanc autem materiam, Honorabilis Derslaus, R. Ecclesiæ in Szydłow Decretorum Baccalaureus, dilectus, & devotus prosequetur, & coram B. V. exponet. Quem B. V. dignetur habere misericorditer recommissum, & in his, quæ ex parte dictæ Vniuersitatis Cracoviensis, imò mea B. V. retulerit, fidem plenam, perfectam, & indubitam adhibere, & paternè, intuitu devotionis meæ exaudire. Quam conservet feliciter Altissimus, in longitudine dierum, pro regimine Ecclesiæ suæ Sanctæ, & consolatione mea speciali Spirituali. Datum in Lubaw.

Copia hæc literarum, ex parte D. VLADISLAI IAGELLONIS Regis Poloniae, in facto Incorporationis quorundam beneficiorum, pro Vniuersitate Cracoviensi, missarum Roman: per Dominum Derslaum Borzynowski, ex libro cui titulus est: Registrum R. P. Zbignei olim Cardinalis & Episcopi Cracoviensis, diversas literas Regum Poloniae, & aliquas Ecclesias Pontificales, continens, manu scripto, caractere antiquo, excerpta.

Placet hic etiam adferre Incorporationem Præposituræ Sancti Floriani Academiae Cracoviensis, tenoris sequentis.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam.

SIGISMUNDUS III. Rex Poloniae, Magnus Dux Lith. Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, necnon Regni Sueciae proximus Haeres & futurus Rex.

Significamus præsentibus literis Nostris quorum interest universis & singulis

Gggggggg

singulis. Quod, cum Academiam Cracoviensem ac omnes, qui in ea honestissima studia tum profitentur, tum discunt, singulari benevolentia Nostrā complectamur, tum verò adiutendum etiam Nobis esse intelligimus, ut eam ipsam ac qui in ea nomina dederunt & præcipuo patrocinio tueamur & benignitate foveamus, & deniq; munificentia liberalitateq; conservemus. Est enim Nostri officij, & monumentis hoc DD. Decessorum Nostrorum, è quibus sanguinem duximus, perpetuā curā tueri & conservare, & verò rectissime in eo operam beneficentiamq; Nos esse collocaturos videmus, ex quo summa in Rempub: ornamenta redundant. Ea enim nullā resplendet magis & efflorescit, quàm Civium virtute, & doctrinā: utrumq; autem hoc ex illa præclara & virtutis & sapientie officina promanat. Nam qui animum liberalem & ingenuum honestissimis disciplinis à prima etate imbuunt & expolivit, is deinceps & humanitate quādam singulari & summā constantia officium in vita colit, & ad virtutem veramq; gloriam studio fertur incitato, & multā variarum rerum cognitione Reipub: omni illius tempore præclare deservit. Tales itaq; Cives cum permultos superioribus temporibus Academia Cracoviensis ediderit, atq; etiamnum fecundo partu procreet, omnibus & Nostris & Reipub: beneficijs vicissim jure optimo est benignissima. Idem cum DD. Decessores Nostri Reges, SIGISMUNDVS AVGVSTVS Avunculus, & STEPHANVS, cui ita DEO volente successimus, animadverterent, quo viris in Academia illa magno suo labore, magno publico commodo docentibus, qui in ea difficili laboriosaq; Provincia pertenuibus instructi redditibus, inimica omnibus præclaris conatibus inopia in eo curriculo docendi retardantur, aliquid subsidij constituerent; Præposituram S. Floriani in Suburbio Cracoviensi Clepardia omnesq; illius fructus ad Universitatis illius corpus adiungendam, ac illi cum omnibus fructibus perpetuū tradendam censuerunt, eamq; rem uterq; diplomatibus authenticis confirmarunt. Quocirca Nos non tantū Prædecessorum Nostrorū exemplum sequuti, verum etiam Nostrā sponte ac ipsorum etiam Nuntiorum Terrestrium impulsu per Generosum Martinum Chetmski Vexilliferum Cracoviensem, ac ex illo Palatinatu Nuntium, eam istius Præposituræ S. Floriani incorporationem, auctoritate hac totius Reipub: ex consensu cum Nuntiorum Terrestrium, tum universi Senatūs, nostrāq; certā voluntate profecta, approbandam, confirmandam, ratificandamq; hisce litteris Nostris putavimus. Ac in vim rei perpetuæ & immutabilis vigore huius Conventus approbamus, confirmamus & ratificamus, & eandem incorporationem iisdem omnibus punctis, clausulis & conditionibus

bus quibus à DD. Decessoribus Nostri fuit instituta, integram & inviolatam perpetuò volumus permanere. In cuius rei fidem, presentes manu Nostrâ subscriptas sigillo Regni Nostri consignari iussimus. Datum Varsavia in Conventione Regni Generali, die duodecimâ mensis Aprilis, Anno D. Millesimo quingentesimo nonagesimo. Regni vero Nostri Anno Tertio. Presentibus Illustrissimis, Reverendissimis, Illustribus, Magnificis, Generosis ac Venerabilibus, Stanislaò Karnkowski Archiepiscopo Gnesnensi, Legato Nato & Regni Primate. Hieronymo à Rozdrazew Vladislaviensi & Pomerania, Bernardo Miciejowski Luceorieni, Alberto Baranowski Præmisliensi & Regni Nostri Vicecancel: Laurentio Goslicki Chetmensi, Iosepho Wereßczynski Kijoviensi, Dei gratiâ Episcopis & cæteris.

Privilegium respectu Nobilitatis, Doctoribus Academiæ Cracoviensis, à SIGISMUNDO Rege Poloniae datum, ex Bibliotheca Academiæ Cracov: desumptum.

SIGISMUNDVS Dei gratiâ, Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Dominus & Haeres.

Significamus tenore presentium quibus expedit universis. Quia grata habentes Universitatis Scholæ Nostræ Cracoviensis merita, quibus Regnum Nostrum in dies magis ac magis illustratur, cum honestis literarum studiis ab ejusdem Gymnasij Nostri Doctoribus luventius erudita, tam ad pacis, quàm ad belli maturescit consilium, indeq; prodeunt cultus Divini & Reipublicæ huius acerrimi defensores & propugnatores; & populus Nostro Regimini à Majestate Divina subiectus ad laudem Dei Omnipotentis, Ecclesiæ incrementum, Patriæ charissimæ decus & gloriam, sublata de medio ignorantie civitate, in omni doctrina & scientia eruditus cernitur: ut tanta hæc huius Scholæ erga Nos Regnumq; Nostrum merita non maneant irremunerata, Sereniss: VLADISLAVIAGELLONIS Avi & Antecessoris Nostri Regis gloriosissimi vestigijs inherentes, omnes Doctores Studij præfati, Sacram Theologiam, Ius Canonicum, Medicinam, Leges, aliasq; honestas scientias & artes liberales, profitentes, novis favoribus & gratijs augere volumus: quò eos ad ulterius de Nobis Regnoq; Nostro benemerendi studium tali benevolentie Nostræ testificatione accendamus. Proprio itaq; motu Nostro, præfata merita attendentes, quæ unicuiq; secundum ju-

stitionem pari gratia remunerari debemus, de Prælatorum, Baronumque Nostrorum consilio & assensu, præsentis hoc Nostro diplomate statuimus, perpetuis deinceps temporibus, & in ævum ab omnibus cuiuscunque status, conditionis, hominibus inviolabiliter observandum. Quod Doctores præfati & Professores actu legentes, etiamsi non ex Nobilibus Regni Poloniae Indigenis Parentibus progeniti fuerint, ad quasvis in Regno Dominijsque Nostris dignitates, tanquam emeriti valeant ascendere, nulliusque omnino dignitatis, muneris, vel officij tam Spiritualis, quam Sæcularis, Senatorij & Equestris existant inhabiles. Satius enim est, gestis proprijs florere, quam Maiorum opinione uti: nec maior Nobilitas est, eaque, quæ proprijs virtutibus comparatur. Bona quævis Terrestria valeant acquirere & possidere: ac omnibus libertatibus, honoribus & Privilegijs, quibus Nobiles Regni Nostri Indigenæ gaudent, ipsi quoque gaudeant & fruantur. Quod etiam ad eos omnes extendimus, qui Scholæ præfate Rectoris Generalis ordinatione, ad Ecclesias, vel in alijs locis quibuscvis in Regno, scientias prælegunt, aut easdem quovis alio modo exercent & tractant. Et quoniam Romani Imperij legibus statutum est, Doctores per viginti annos publicæ lectioni in Universitatibus operam dantes jus nobilitatis non solum in personam suam acquirere, verum etiam ad Successores suos legitimos in perpetuum transfundere: laudabilem hanc legem Nos quoque Scholæ Cracoviensi in Regno dominijsque Nostris in perpetuum concedimus, & Regiam munificentiam Nostram largimur. Statuimus, ut omnes Doctores & Professores, qui in hoc Nostro Regio Gymnasio per viginti annos continuæ lectioni, publicè operam dederint, ad prolem quoque suam ex legitimo matrimonio conceptam, omne jus prærogatiuæ & dignitatis Nobilitatis transfundant. Sitque dicta Proles, cum suis legitimis descendantibus utriusque sexus capax in ævum in Regno Dominijsque Nostris, omnium dignitatum, Libertatum & Prærogatiuarum, tam Spiritualium, quam temporarium Statum Equestrem concernentium, valeantque accedere ad quosvis Regni Nostri honores, munia & officia. Bona quævis Terrestria possint acquirere & acquisita sine quavis angustia, quocunque vocabulo censeantur possidere, siue in eadem Scholæ in loco Patrum suorum permanferint, siue alio semet transtulerint, more aliorum Regni Nostri Nobilium viuentes. Expeditionem tamen bellicam unâ cum alijs Nobilibus Regni Nostri, si Professores actu legentes non fuerint, ex possessionibus suis obire tenebuntur, more aliorum Nobilium, seruietes juxta Regni Nostri Statuta. Quæ quidem omnia & singula de plenitudine Regalis Nostræ potestatis, præfate Scholæ Nostræ

Craco-

Cracoviensi, eiusq; Doctoribus & Professoribus damus, donamus, & concedimus perpetuo & in ævum. Quod omni meliori modo esse volumus, ac defectus omnes, si qui in eadem donatione statutoq; Nostro fuerint, autoritate Nostrâ Regiâ supplemus. Non obstantibus quibuscunq; in contrarium præfatorum, quibus hisce Nostris, acsi eisdem inserta essent, pro hac parte derogamus. Per hanc autem donationem Nostram & Statutum, non intendimus derogare quidquam antiquis Prædecessorum Nostrorum Regum Polonia, & Nostris eidem Vniuersitati concessis quomodocunq; privilegijs, imò eadem præsentibus, acsi hisce inserta esset, approbamus, ratificamus & innovamus. Nulli ergo omnium hominum cuiuscunq; status, gradus, & dignitatis fuerint, liceat unquam præsentis Nostræ donationis statutiq; decreto & privilegio in aliquo contravenire, vel de eodem in contrarium judicare: quodsi attentatum aliquid fuerit, totum inane & irritum esse declaramus. Pro Serenissimis autem Successoribus Nostris Polonia Regibus promittimus: quod ipsi hoc privilegium Nostrum in omnibus & singulis punctis manutenebunt, nec unquam eidem publicè & privatim contravenire permittent, quininio seriò in eiusmodi contraventores animadvertent, & contraventiones eiusmodi prout injustas & iniquas cassabunt & annihilabunt. In quorum omnium & singulorum fidem, robur, ac testimonium, præsentibus manu Nostrâ subscripsimus, ac easdem sigillo Nostro communiri mandavimus. Datum Cracoviæ, feriâ quartâ in crastino S. Laurentij Martyris. Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto, Regni Nostrî Anno vigesimo nono. Relatio Reverendissimi in Christo Patris Domini Petri Episcopi Cracoviensis, & Regni Polonia Vicecancellarij. Quarum quidem literarum Originale ijdem offerentes, illico ab Officio præsentis, receperunt.

PRIVILEGIA à VLADISLAO IAGELLONE

Studiofis Academix Cracoviensis concessa.

VLADISLAVS IAGELLO Rex Polonia &c. Vniuersis & singulis, Clericis, Laicis, & Scholaribus, cuiuscunq; ordinis, conditionis, & status existant & signanter Rectoribus Vniuersitatis, Doctoribus, Magistris graduatis, Baccalaureis, Studentibus, Scriptoribus, Stationarijs ac Bedellis, ac eorum familiaribus quibuscunq; qui se gratiâ studij in Civitatem prædictam Cracoviensem contulerint, & ibidem moram traxerint, articulos conscriptos in præsentis chyrographo contentos,

Hhhhhh

tentos,

tentos, irrefragabiliter tenere promittimus, & servare. Quos etiam favoribus gratiosis praesequi volumus: ipsosq; & eorum quemlibet in suis iuribus, privilegijs, libertatibus, immunitatibus, statutis, gratijs, & consuetudinibus singulis, quae in Studijs Generalibus tenentur & servantur, servare, tenere, defendereq; volumus ac tueri. Omnesq; & singulos Clericos, Scholares, Studentes, Laicos ad praefatam Civitatē Cracoviensem causa studiorum (ut praemittitur) temporibus futuris accedentes, in accessu ad eam, & recessu ab ipsa, cum omnibus eorum rebus, scilicet equis, libris, vestimentis, lectisternijs, utensilibus, pecunijs, & suppellectilibus, ab omnibus damnationibus, solutionibus, passilibus, pontialibus, castris, custodijs, gabellis, pedagijs, pedatibus, decimis & oneribus, quocunq; nomine censeantur, ex certa Nostra scientia exemimus, ac auctoritate Regiā liberamus: volentes, quod à praedictis Scholaribus seu studentibus, qui sibi per seipsos, per amicos, aut per quascunq; personas promissiones facere voluerint, in esculentis, ac poculentis, ac victualibus, ad usum vitae spectantibus, in bladis, frumentis, farina, brasco, cerevisia tertiali, & quacunq; alia, vino, & alijs potionibus, lignis, & alijs necessarijs, per aliquas Terras, quas Regni, & Dominiorum Nostrorum complectitur amplitudo, nulla penitus telonea, & dationes requirantur, seu decimae: nec eos lanigenae, pistores, & molendinatores aggravent, & perturbent: ab ipsis Scholaribus & Studentibus, pro macellis, molendinis, & pistrinis, plus quam à Civibus, & Incolis Civitatis Cracoviensis, exigere & extorquere praesumant.

Ne autem sub habitu & nomine studentium, à mercatoribus, vel alijs fraus in praemissis valeat exerceri: volumus in hac parte ut, juxta qualitatem personarum, juramento ipsorum credatur, si à ducentibus provisiones huiusmodi merito visum fuerit exigendum, ut testimonia literalia Rectoris Universitatis Studij supradicti ab ipsis recipiantur, quibus in hac causa fidem ab omnibus volumus plenariam adhiberi.

Præterea, si aliquis Studentium aut Scholarium ad Civitatem Cracoviensem ratione studij proficiscens, in Terris Regni Nostri per prædones vel maleficos spoliatus, prædatus, aut damnificatus fuerit, in rebus, vel bonis suis quibuscunq; publicè vel occultè: cum plena & totali diligentia operam apponemus, & apponi faciemus, ut praedicti malefici & prædones per Officiales Regni Nostri inquirantur: & ablata eorundem Scholarium & studentium ab eis repetantur: per ipsosq; Officiales Nostros tales malefici, pro possibilitate corrigantur.

Et ut

Et ut ordo debitus, & rigor ordinatus in Studio Generali Cracoviensi per Scholares jugiter observetur: volumus, ut omnes Scholares & studentes Cracoviam accedentes, ibidem causâ studiorum moraturi proprium Rectorem habeant, qui in Civilibus causis ipsos doceat, iudicet, habeatq; jurisdictionem ordinariam super omnes, cui sub onere juramenti, debitam obedientiam præstare, & honorem exhibere teneantur. Nec ullus unquam in eisdem Civilibus causis studentes & Scholares Universitatis Cracoviensis, cuiuscunq; status & conditionis fuerint, alibi coram Iudice alieno Ecclesiastico vel seculari audeat convenire. A sententia autem Rectoris prædicti nullus appellare valeat, vel supplicare, aut restitutionem in integrum petere. Et si appellatum fuerit, ipsius appellatio non suscipiatur; nec appellans per aliquem Iudicem Ecclesiasticum, vel Secularem audiatur, sed Rectoris sententia, in suis clausulis inviolabiliter observetur. Verumtamen si de nullitate, vel iniustitia argueretur, eadem Rectoris sententia, per Consiliarios Universitatis, de ipsius juribus & iustitia cognoscatur: & quod iuridicum fuerit, per ipsos in ea decernatur.

Insuper Rector prædictus, Scholares & studentes suos, in causis criminalibus levioribus, utpote pro capillatione, offensioneq; cum palmo vel pugno ad effusionem sanguinis, & contentione aliqua non enormi iudicet: nec ab hoc ipsi Scholares & studentes, vel eorum familiares atq; servi ad extranea iudicia evocentur & trahantur. Si autem (quod DEVS auferat) Studens, Scholaris vel alius prædictorum in furto, adulterio, stupro, homicidio, aut aliquo crimine capitali & ignominioso, notariè fuerit deprehensus, illorum cognitio non debet ad Rectorem pertinere: sed statim criminaliter deprehensus Scholaris, si Clericus fuerit, ad Episcopale iudicium remittatur, si vero Laicus, Nostro iudicio subiacebit. Et jam quilibet Scholaris Laicus, Bedellus, Stationarius, aut ipsorum familiaris, si de crimine homicidij, incendij, adulterij, membrorum mutilationis, aut lethali vulnere, vel quocunq; nefario excessu fuerit accusatus: extunc non secundum consuetudinem Patrie aut Regni Nostri, nec secundum statuta ipsius, sed juxta leges, per Nos ad Iudicem deputatum, criminaliter accusatus, debet iudicari: quinimo per proborum hominum attestaciones ad expurgationem illati criminis admittatur.

Porro: si aliquis Scholaris vel studens, aut quicunq; prædictorum pro quocunq; crimine, excessivè, magno sive parvo, fuerit inculpatus: nullus ipsum capere vel retinere audeat, nisi cum Rectoris familia, & de ipsius requisitione speciali.

Hhhhhh 2.

Item

Item si Rector contra aliquem de sua jurisdictione iuste processerit, & secundum formam statutorum, ipsum de Vniuersitate excluderit, studiorumq; commodis privauerit: ad requisitionem ipsius Rectoris talis privatus, de Civitate utraq; tam Cracoviensi, quam Casimiriensi, & alijs de novo locandis & Cracovia & Casimiria in posterum adiungendis, per Advocatos, Cives, & Incolas earundem protinus expellatur, nullusq; talem in suo hospitio aut mansione seu domicilio audeat colligere, & fovere: vel in necessarijs vite victu & amictu, aliquid ministrare.

Si autem Scholaris, vel studens, vel alius de predictis, sententia vel mandato Rectoris non paruerit, & Rectori suo contumax fuerit & rebellis: ad requisitionem ejusdem Rectoris, teneantur Advocati & Consules Civitatum predictarum, eorum familiam mittere, ad dicti rebellis pertinaciam compescendam.

Hec autem statuta, in presentibus literis contenta, sub poena decem marcarum grossorum Pragensium, quae fisco Scholarium debent applicari, statuimus firmiter observanda. qua poena statutorum praescriptorum & subscriptorum, punire volumus transgressores.

Statuimus etiam, ut quotiescunq; aliquos Scholares, in qualibet facultate per Doctores seu Magistros, ad privatum examen more consueto poni contigerit, super illis Cancellarius Noster, qui eo tempore fuerit, tanquam supremus, approbandi ipsum examen omnimodam potestatem habeat.

Item ordinamus predictis Scholaribus unum Campsores vel Iudeum in Civitate Cracoviensi, qui habeat sufficientem pecuniam ad mutuandum ipsis, super bonis oppignorandis, qui de usura non plus exiget, nisi unum grossum de marca qualibet, infra mensem.

Demum statuta, per Doctores & Magistros Vniuersitatis predictae Cracoviensis condenda, quae hic non poterunt contineri, quae in aliorum Studiorum Vniuersitatibus juxta possibilitatem servari poterint, volumus pro ipsorum studio confirmare.

Et ut Doctores, Magistri, Licentiati, Baccalaurei, studentesq; Vniuersitatis Cracoviensis predictae, earum Lecturas, exercitia, & actus doctrinarum, liberius & magis commodè valeant & possint exercere: pro habitatione Magistrorum & pro quotidiano, & communi congressu studentium & Scholarium, Vniuersitatis Studij predicti Cracoviensis, Domum Nostram quae Stephani Páncyrz fuerat & vocabatur, quam & Gersdoff olim Cuius Cracoviensis habebat in platea S. Annae sitam, prout in eius latitudine, longitudineq; & amplitudine est

est limitata & distincta, decrevimus assignandam: ipsam ab omnibus solutionibus, tributis, exactionibus, iudicijs, juribus, consuetudinibus, impositione onerum & angariarum liberantes, quam Universitati prædictæ appropriamus, incorporamus, adiungimus perpetuò, & in ævum, nihil juris in ea & domini, pro Nobis & Successoribus Nostreis reservantes: quam eisdem juribus libertatibus & gratijs, & signanter in libertate fugitivorum, & alijs quibus DEO dicata fruuntur Ecclesie, uti, frui volumus, & gaudere, per ipsos Doctores, Magistros, & Collegiatos, tenendam, habendam & temporibus perpetuis possidendam. Cæterum pro maiori stabilimento Studij Generalis Cracoviensis prænotatis dignum fore arbitrantes, hos qui labores & onera sufferunt non repelli à mercede: Doctoribus & Magistris, ac Collegiatis Studij eiusdem Cracoviensis, qui fundamenta doctrinarum in eodem studio debent erigere, & lectionibus ac informationibus ipsorum studentes instruere, & fovere, de centum marcis numeri Polonialis ratione salarij anno quolibet animadvertimus assignari: quas eis in teloneo Nostro Cracoviensi deputamus, per ipsos à Telonearijs qui pro tempore fuerint, singulis quatuor temporibus anni cuiuslibet, per viginti quinque marcas tollendas & levandas, quas ad requisitionem & quietationes ipsorum Telonearij sine omni excusatione & negligentia perpetuòolvere tenebuntur. Si autem Telonearij prædicti in solutione earundem pecuniarum negligentes fuerint, vel remissi, tunc Doctores & Magistri prædicti auxilium Capitanei, vel Nostri locum tenentis: primo & secundo debent requirere ad exigendas pecunias memoratas: & si requisitio huiusmodi ipsis non fuerit profutura, tunc jure suo Spirituali per sententias Excommunicationum, aggravationum, & interdicti ab ipsis Telonearijs easdem pecunias memoratas, licite poterint extorquere. Verum: quia parum prodest libertates concedere, nisi qui eas tueatur & conservet, habeatur. Pro quo Studium prædictum Cracoviense in juribus, libertatibus, & statutis efficacius conservare cupientes, Episcopum Cracoviensem qui pro tempore fuerit, omnium & singularum libertatum, immunitatum, exemptionum, & statutorum Studij supra dicti conservatorem constituimus, eidem plenam & liberam potestatem ipsum conservandi & tuendi, libertatesque eius exequendi ac in rebelles & malefactores Studij & studentium prædictorum pœnas, quas virtute præsentium, vel etiam secundum leges, Canones, seu Statuta locorum meruerint, exigente ipsorum maleficio & contumacia, præviâ ratione declarandi. Qui etiam Episcopus cum Rectore Universitatis pecunias & salarium pro Magistris & Doctoribus distribuendi.

Et commoda in Collegio dividendi, juxta exigentiam statūs Et meriti cuiuslibet plenam Et omnimodam habebit facultatem. Si quis autem has nostrae Erektionis Studij, concessionemq; pro ipso libertatum Et exemptionum ac iurium literas de Successoribus Nostreis aut quibuscunq; alijs violare Et infringere praesumpserit, iram vindicem districti Iudicis Et miserabilis infelicitatis horrendum Et inopinatum eventum noverit se incursum. Et ut haec scripta in suo robore permaneant, Et per Successores Nostros firmiter teneantur, praesentes Nostrae Majestatis sigillo fecimus communiri. Actum Cracoviae feriā secundā proximā post diem S. Iacobi Apostoli, Anno D. Millesimo quadringentesimo. Praesentibus his Venerabilibus in Christo Patribus, Dominis, Petro de Radolina Cracovien, Nicolao de Kurow Vladislaviensi, Et Alberto Posnaniensi Episcopis. Validisq; Ioanne de Tenczyn Castellano Cracovien, Ioanne de Tarnow Sandomiriensi, Ioanne Ligza Lenciciensi, Iacobo de Koniecpole Siradiensi, Sandzovogio Calissiens, Matthia Gneucovien, Et Creslao Brestensi Palatinis. Chrysostomo Sandomir: Chrysostomo Sandecen: Petro Kmutha Lublinen: Et Imramo Zarvichostien: Castellanis, multisq; alijs Nostreis fidelibus, fide dignis. Datum per manus Venerabilis in Christo Patris Domini Nicolai de Kurow Episcopi Vladislaviensi: praedicti. Et validi militis Clementis de Moskorzow Regni Poloniae Vicecancellarij, formatum autem per Nicolaum de Sandomirz Cracovien: Et Sandomirien: Ecclesiarum Canonicum Aulae Nostrae Notarium. Ad relationem D. Nicolai de Kurow Episcopi Vladislaviensis, Et Clementis de Moskorzow Regni Poloniae Vice-Cancellarij.

In hac pia intentione multum juvit VLADISLAVM IAGELLONEM Serenissima Hedvigis prima Vxor illius, LUDOVICI Regis Hungariae & Poloniae Filia, CASIMIRI Magni Regis Poloniae Neptis. Nam ut refert Cromerus libro decimo quinto historiae suae ad finem, moriens, quidquid habuit reliquum in suppellectili, partim egenis dilargiendum, partim ad excitandam Cracoviae & consumandam Academiam, quam CASIMIRVS Magnus Casimiriae inchoaverat, legavit, nuncupatis Executoribus ultimae voluntatis suae Petro Episcopo (Wysz ille fuit) & Ioanne Tencinio Castellano Cracov:

Is idem Cromerus ab initio libri 16. historiae suae haec de eadem pietissima Regina scripsit: Per haec ferme tempora Academia Cracoviensis, ex testamento Hedvigis Reginae, & cumulatore liberalitate Regis condita est: duae Domus, sive duo Collegia excitata, alterum Philosophis & Theologis, in platea quae Iudaorum tunc fuit,

fuit, nunc S. Annæ nomine nuncupatur: alterum Iure-consultis, quæ ex vrbe ad Arcem itur. Accitiq; Magistri & Doctores omnis generis è Pragenſi Academia: cenſuq; his in perpetuum attributi à Rege, ex ſalinis & teloneis; & adiuncta omnia Sacerdotia apud Eccleſiam Divi Floriani, præter Præpoſituram, vt vocant. Auctior deinceps ea ipſa Academia, & locupletior multorum & maximè Doctorum ipſorum beneficentiâ, reddita: magnopere quodam tempore ſtudijs Dialecticis, Mathematicis, Philoſophicis atq; Theologicis effloruit. *Hæc Cromerus.*

Dictus Petrus Wyſz Episcopus Cracoviensis, in præſentia omnium, primam in Iure Canonico Lectionem prælegit, ſtupente Orbe ad tam magnifica Cracoviensis Academia: initia, vt Episcopus etiam haberet Profeſſores. Ita *P. Benedictus à S. Ioseph, Scholarum Piarum, in vita eiusdem Petri Wyſz.*

Prædicto privilegio VLADISLAI IAGELLONIS ſtudentibus Academia: Cracoviensis dato & concesso, *Herburtus fol. 444. § Ianuſſovius fol. 221.* locis citatis adjunxerunt Privilegium FRIDERICI I. (cognomento Enobarbus) Imperatoris Romani, Scholaribus generaliter dato, *§ in Authen: Cod. Ne Filius pro Paire, vel Pater pro filio conveniantur* &c. deſcripto, tenoris ſequentis.

Omnibus, qui causa ſtudiorum peregrinantur Scholaribus, & maximè Divinarum atq; ſacrarum Legum Profeſſoribus, hoc Noſtræ pietatis beneficium indulgemus: vt ad loca, in quibus literarum exercentur ſtudia, tam ipſi, quàm eorum nuntij veniant, & in eis ſecurè habitent, dignum namq; exiſtimamus: vt cum omnes bona facientes, Noſtram laudem & protectionem omni modo mereantur, quorum ſcientiâ totus illuminatur mundus, & ad obediendum DEO, & Nobis Eius miniſtris, vita ſubiectorum informatur, quâdam ſpeciali dilectione eos ab omni iniuria defendamus. Quis enim eorum non miſereatur? qui amore ſcientiæ exules facti, de divitiis pauperes, ſemetipſos exinaniant; vitam ſuam multis periculis exponunt; vt à viliffimis ſæpe hominibus (quod graviter ferendum eſt) corporales iniurias, ſine cauſa perferant. Hæc igitur generali & in perpetuum valitura lege decernimus: vt nullus de cætero tam audax inveniatur, qui aliquam Scholaribus iniuriam inferre præſumat; nec ob alterius cuiuſcunq; Provincia: delictum, ſive debitum (quod aliquando ex perversa conſuetudine factum audivimus) aliquod damnum eis inferat. Scituris huiuſmodi ſacræ Conſtitutionis temeratoribus, & etiam ipſis locorum Rectoribus,

qui hoc vindicare neglexerint, restitutionem rerum ablatarum ab omnibus exigendam in quadruplum, notaq; infamiae, eis ipso iure irrogandae, dignitate sua se carituros in perpetuum. Verum tamen, si liem eis quispiam super aliquo negotio movere voluerit, huius rei optione datâ Scholaribus, eos coram Domino vel Magistro suo, vel ipsius Civitatis Episcopo, quibus hanc jurisdictionem dedimus, conveniat. Qui verò ad alium Iudicem eos trahere tentaverit, etiamsi causa iustissima fuerit, à tali conamine cadat. hic oritur.

Quaestio: an Scholares alij in Polonia, gaudeant privilegio dato & concesso à Seren: VLADISLAVO IAGELLONE Rege Poloniae Scholaribus Academiae Cracoviensis?

Andreas Lipski in Centuria observationum, observatione quarta affirmat. Ratio ipsius est, quia aequitatis ratio id suadet, ut ad Scholares omnes, ea quae in favorem ipsorum prolata sunt, producantur, idq; propter commodum Reipublicae, quod ex doctrina & scientia Scholarium proficisci solet. Vulgati enim juris est, quod ubi Legis ratio cessat, eò lex producenda sit. *per tex: in L. Ex facto, 3. ff. de vulgari & pupillari institutione, & in L. omni 13. ff. de Aditionibus*, ita ex adverso, ubi eadem ratio, idem ius statuendum esse monet. *tex. in L. finali C. ad Legem Falcidiam*. Atqui, cum eadem esse rationem Academiae Cracoviensis, quae & aliorum locorum est, in quibus bonae literae exercentur, nemo dubitare possit, meritò etiam eodem iure omnia huiusmodi loca gaudere debent. Ita argumentatur Lipski loco citato.

Pro contraria opinione negativa facit. *Primo*. Quia privilegia sunt stricti iuris, unde strictè, & prout sonant, accipienda, *cap. Porro de Privilegijs*: Nec privilegium vni concessum, potest ad alium extendi, propter identitatem rationis, vel licet in alio, vel par, vel maior est ratio. *Vallensis in explicatione decretalium lib: 5. tit. 33. hoc est: de Privilegijs § 1. num. 2. per cap: Sanè, 9. de Privilegijs per cap: Quod alicui. de Regulis Iuris in 6.* Similiter nec ad alia loca, vel res, quam quae privilegij tenore exprimuntur, extenditur: *Vallensis ibidem per cap: Porro 7. de privilegijs, facit & tex: in cap. Quod nonnullis cap. Quidam. eodem tit.*

Secundo, quia in dubijs servanda est intentio dantis privilegium. *tex: in cap. Ex multiplici 3 de decimis & in cap. Inspicimus de Regulis Iuris in 6. dicitur. Inspicimus in obscuris, quod est verisimilius. sed verisimilius est, quod VLADISLAVS IAGELLO dando hocce privilegium studentibus in Academia Cracoviensi, & eorum familia-*
ribus,

ribus, non habuerit intentionem concedere communicativum jus istius privilegii studentibus in alijs locis, ex quo, speciali ratione eandem Academiam Cracoviensem adamaverat, appellando illam in eodem privilegio, Filiam, & Matrem suam.

Hinc Herburtus & Ianussovius ubi supra, compilatores Statutorum Regni, non sine ratione, allato privilegio VLADISLAI IAGELLONIS dato studentibus in Academia Cracoviensi, eorumq; familiaribus, statim subjunxerunt privilegium FRIDERICI I. Imperatoris Romani, datum generaliter omnibus Scholaribus ubicunq; studia tractantibus, ac si vellent insinuare Studiosos Academiae Cracoviensis debere gaudere privilegio VLADISLAI IAGELLONIS, Scholares autem aliorum locorum privilegio generaliter Scholaribus concessio. Et hæc posterior opinio videtur mihi verior, & Iuri magis consona.

Illud optimè subiunxit Lipski loco citato num. 9. Quod hæc privilegia non competant eis, quorum nomina ob aliquod delictum, deleta sunt ex albo seu Metrica Studiosorum, argumento tex: in cap: Ex literis de Constitutionibus.

Item ijs, qui vagantur, nec audiunt publicas lectiones, *Argumento L. Qui sub prætenu. Codice de Sacrosanctis Ecclesijs, § L. unica. Cod. de Collegiat. lib. 11. § in L. 1. Cod. de Tyronibus.* Hinc Herburt: ubi supra fol: 441. Ianussovius fol: 224. scripserunt. Scholares vagos, eos scilicet, qui Scholam dereliquerint, remisseq; & licenciore vixerint, ex Civitatibus & Oppidis esse propellendos. *vide de hoc infra ex Constit: Provincialibus Gnesnensibus.*

Item, qui ab Universitate quinquennio abfuerint. *per L. 2. § 3. Cod. de Commeat. lib. 12.*

Item, qui Præceptores suos, re vel verbo offendunt, quos non minus, quam Parentes honorare debent, & ideo tales infames fiunt, *per tex in can. Plerumq; 27. § Infames 2. Quæst. 7. § in Can. Infames, 6. Quæst. 1.* Hæc ex Statutis Regni, nunc deicendo ad ipsasmet Constitutiones Regni, quid in illis statutum & ordinatum fuerit, de ista Alma Academia Cracoviensi.

*Et imprimis in Constit: Anni Domini 1562. fol: 30. tit: O Sio-
lach/* sub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege habetur: ut Schola Cracoviensis, Posnaniensis, Pultoviensis reformatur, & in bonum ordinem, per Illustrissimos Dominos Episcopos, & Dominum Rectorem Academiae Cracoviensis redigantur.

*Item Anno D. 1590. fol: 588. Regnante SIGIS MVNDO III Re-
Kkkkkkk ge Po-*

ge Poloniarum *sub tit: Inſcorporacya* Incorporationem Præpoſitu-
ræ Eccleſiæ S. Floriani à piæ memoriæ SIGISMUNDO AVGVSTO
Avunculo Noſtro, & STEPHANO Regibus, Collegio Cracoviænſi fa-
ctam, authoritate Conſultorum modernorum, de vnanimi conſenſu
Ordinum omnium confirmamus. Inſpatronatûs quod ad Nos perti-
nebat perpetuis temporibus, in idem Collegium Cracoviænſe tranſ-
fundimus.

Item Anno D. 1613. fol. 9. tit: A'ademia Krakowska regnan-
te eodem Sereniſſimo Rege SIGISMUNDO III. habetur. Quam-
vis Academia Cracoviænſis bene jure firmata ſit, juxta foundationem
piæ memoriæ Sereniſſimorum Regum Polonia, tamen illam & præ-
ſenti Conſtitutione ſtabilimus, omnia privilegia huic Academia
data, prærogativas, & ornamenta in toto approbando, & in uſu an-
tiquo integraliter conſervando.

Item in Conſtitutione Anni 1633. fol. 26. regnante Sereniſſimo Re-
ge VLADISLAVO IV. ſic ſtatutum eſt: Quandoquidem Inſpatrona-
tus Academia Cracoviænſis, ad totam Rempub: ſpectat, & certa de-
creta Rotæ Romanæ in cauſa, inter Almam Academiam Cracovi-
enſem, & Patres Societatis Jeſu, reſpectu erectionis & foundationis
Scholarum interceſſerunt. Ideo Nos ſicut in Pactis Noſtris Nos obli-
gavimus, procurando pacificationem iſtius Academia, ad Summû
Pontificem Nos interponemus; ut cauſa in integrum reſtituta, ad
decisionem Noſtram, & totius Reipub: cauſam hanc remittere di-
gnetur, ubi & Inſpatronatûs Reipublicæ, & jura Academia in toto
conſervare promittimus, quæ illi tam à piæ memoriæ VLADI-
SLAVO IAGELLONE Rege, & ab alijs Antecelloribus Noſtris data
& conceſſa, & inter alia iſtius Reipublicæ jura, in volumen legum
inſerta ſunt, tam in toto, quàm in parte approbavimus.

*Tandem in Conſtitutione Anni 1635. fol. 11. ſub tit: A'ademia
Krakowska* regnante eodem Potentiſſimo & feliciffimo Rege
VLADISLAVO IV. ſic ſtatutum eſt: Confirmando omnia jura A-
cademiæ Cracoviænſis, juxta Conſtitutionē felicis Coronationis No-
ſtræ, & declarationem Summi Pontificis, Scholas omnes in gene-
re à Patribus Societatis Jeſu, cum præpedimento eiufdem Acade-
miæ apertas occludimus, & in poſterum aperiantur, aut alia
quocunq; prætextu erigantur perpetuis temporibus, abſq; con-
ſenſu omnium Ordinum, in Civitate Noſtra: principali Cracoviæn-
ſi, & Civitatibus eidem adjacentibus, Caſimiria, Stradomia, Clepar-
dia, cavemus. Monafteriorum tamen privatis illorum ſtudijs pro
foliis

solis eorum Religiosis secundum usum & consuetudinem, non præiudicamus; & præterea ius Illustrissimorum Dominorum Episcoporum juxta Statutum, ad attendendum Ordini eiusdem Academiae Cracoviensis, totaliter conservamus.

Alia autem omnia Collegia Societatis Iesu, tam in Regno; quam in Magno Ducatu Lithuaniae, & in Provincijs ad Regnum, & Magnum Ducatum Lith: spectantibus fundata, & quæ postea cum consensu Reipublicæ fundabuntur, respiciendo fructus in Ecclesiæ Dei ex labore illorum emicantes, & modernam erga Nos & Rempub: submissionem, non tantum confirmamus, sed & sub protectionem Nostram & Successorum Nostrorum, & totius Reipublicæ, non derogando quidquam juri Academiae Cracoviensis suscipimus.

Item in Constitutione Anni 1655. fol. 4. sub tit: Wyprawa piechoty Lanowej & Akademii Krakowskiej hæc Academia Cracoviensis liberata est ab expeditione militis peditati, ex laneis tam villarum ad mensam Universitatis & Contuberniorum alias **Burs**/ spectantium, quam ex Domibus in Civitate Cracoviensi existentibus.

Item in Constitutione Anni 1658. fol. 39. tit: Akademia Krakowska habetur. Sciendo optime, quantum conducat Reipub: cuilibet invigilatio circa eruditionem & doctrinam juvenum, ex qua omnis felicitas ejus emicat: & volendo Professores Academiae Cracoviensis ad solitam Filiorum Regni informationem animare, quamvis etiam singularibus à pietissimis Antecessoribus Nostris donata est prærogativa, illam tamen modò per hostem, in Ecclesijs, residentijs, Contubernijs Studiosorum, in censibus reëmptionalibus, maxime exvisceratam, ab omnibus contributionibus Civilibus de consensu unanimi omnium Ordinum totaliter liberam facimus. Respectu tamen istius, quod concernit Civitatem Cracoviensem cum Illustrissimo Domino Episcopo Cracoviensi, Academia conferat.

In electione Serenissimi Regis Anno D. 1669. fol. 17. & Aná ostácel. Serenissimus Rex MICHAEL, obligavit se confirmaturum omnia jura, libertates, immunitates, privilegia, statuta Regni & Magni D. Lith: Statui Spirituali & Sæculari, tum Academiae Cracoviensi justè & legitimè data.

In Constitutione Anni 1676. fol. in priori editione 41. in posteriori fol. 58. sub tit: Akademia Krakowska/ sub tempus Coronationis Serenissimi IOANNIS III. sic habetur: Academiam Cracoviensem notabiliter de hac Republica, ab aliquot centenis annis meritam, jux-

ta statutum *sub tit Schola Regni*, ab omnibus oneribus liberam esse declaramus, & illam penes jura, privilegia, libertates, Constitutionibus Regni firmatas, perpetuis temporibus conservamus.

In Conventu Generali Corcimensi Anno D. 1669. mense Februario in favorem Almae Universitatis Cracoviensis statutum est: *Academia Cracoviensis, Mater & Magistra doctrinarum & scientiarum in Patria Nostra*, ut penes sua jura & privilegia remaneat, & per erectionem novarum Scholarum, vii sine consensu Reipublicae apertarum, non eneruetur, & apertae sine scitu Ordinum occludantur, praecipue recenter erectae praeter mentem Reipublicae Scholae Patrum Societatis Iesu Varaviae, reassumendo Constitutionem *Anni 1635. Nec appendix in Constitutionibus Anni 1667. sub tit. Approbatio Piarum Scholarum*, quidquam operetur: Isti enim Patres Piarum Scholarum obtinuerant subreptitè Constitutionem *Anno Dni 1667. fol. 43. sub tit: Approbatio Piarum Scholarum*, talem Fundationes in dominio Nostro Clericorum Pauperum Matris Dei Piarum Scholarum, cum annuali in salisfodinis Nostri Velicenisibus, à summa mille sexcentorum florenorum Polonicalium, provisione, auctoritate modernorum Comitiorum approbamus, & ut iuxta institutū suum doceant, concedimus, non derogando juribus & privilegijs Patrum Societatis Iesu iuxta Constitutionem *Anni 1635. Quae Constitutio in praesentia Ordinum non fuit publicè lecta, sed circa correctionem Constitutionum clām supposita: nam ego tunc ab Alma Universitate Cracoviensi Ablegatus missus fui, ideo qualiter factum sit optimè scio. Obtinuerant iidem Patres aliam Constitutionem A. D. 1677. fol. 32. sub tit. Approbatio Pauperum Matris Dei, super fundandas Scholas Petricoviae & penes Ecclesiam Parochialem & Hospitalis Chelmensem ad quam Lectorem remitto, sequitur.*

Anno quoq; D. 1678. fol. 41. sub tit. Fundatio Theologiae Wār. Bawstiey/ hac fundatio per Constitutionem cassata est his verbis: *Fundationem Theologiae Varlaviensis, in praeteritis Comitijs sine scitu Reipublicae, in volumen legum cum iniuria privatorum inductam tollimus & cassamus. In Anno autem 1677. fol. 33. sub titulo Fundacya Theologiae/* talem Constitutionem Patres Societatis Iesu pro noviente illustris: olim Stanislaus Swięcicki Episcopo Chelmenensi Fundatore istius Theologiae super omnibus bonis suis, exceptis *Wılanomo & Gorodybze/* jure inchoato vindicandis, proventus obloquitur ipsamet Constitutio loco citato. Sed haec intra parenthesim, redeo ad Constitutiones Regni pro Academia Cracoviensi.

Itaq;

Itaq; In Constitutione Anni 1685. fol. 18. sub tit. *Konsens Akademii Krakowskiej*/ regnante eodem Serenissimo IOANNE III. Rege Poloniarum, datus est consensus, ad emenda bona Terrestria, & approbata sunt omnia jura Almæ Universitatis Cracoviensis his verbis: Habendo respectum tenuis foundationis Academiæ Cracoviensis, ex qua Professores laborâtes, & Inventus Nobilium in variis censuum foundationibus remanens, debitam provisionem habere non possunt: jura omnia à Nobis & Serenissim: Antecessoribus Nostri, Universitati data approbamus. Et ut pro summis, quæ fuerant modo, reëmptionali ex bonis Terrestribus levatæ, hoc est summam sexaginta aliquot millium florenorum Polonicalium, in totum computando, non excedentem, pro sustentandis necessitatibus Universitatis, bona Terrestria in Palatinatu Cracoviensi, emanant, præsentī Constitutione concedimus. Salvis juribus Terrestribus & oneribus Reipublicæ.

Reperitur etiam in volumine Constitutionum Regni, Constitutio Anno D. 1662. fol. 23. tit. *Approbatio foundationis Garwolskianæ, tenoris sequentis*: Ad instantiam Exercitus Nostri, Regni foundationem Perillustri & Admod: Rndi olim Garwaski Canonici Cracoviensis pro filiis Nobilium, in Academia Cracoviensi factam, in toto approbamus, & villas ad hanc foundationem spectantes *Sieradzice & Wrzosewice*/ in Palatinatu Cracoviensi iacentes, *od chlebow/ stanowist/ przechodow/ żołnierskich/ y wsiykich woytkowych ciężarow*/ in perpetuum liberat facimus, & circa eadem jura Terrestria prout primitus erant, conservamus. Hæc ex Constitutionibus Generalibus Regni desūpta sunt; nunc venio ad Constitutiones Provinciales Gnesnenses Spirituales: in quibus hæc statuta sūt.

Imprimis: in Synodo Provinciali Gnesnensi *Petricovia*, Anno D. 1542. celebrata, præsidente Illustrissimo Petro Gamrato Archiepiscopo Gnesnensi. ut in Constitutionibus Provincialibus lib. 4. fol. 260. habetur, de salarijs Professoribus Academiæ Cracoviensis solvendis, decretum est, *his verbis*.

Pro reformanda Universitate Cracoviensi Matre Nostra, & proventibus Lectorum augendis, & aliunde vocandis, Legista, & duobus Literarum humaniorum Professoribus, Reverendissimus Dominus Archiepiscopus Gnesnensis in hærendo deliberationi in proximè præterita Synodo factæ, promisit in hac Sacra Synodo se daturum centum ducatos auri in auro, ratione Ecclesiæ Gnesnensis. Ratione verò Ecclesiæ Cracoviensis, similiter centum in auro ducatos. Cu-

iavienſis centum florenos in moneta per mediam ſexagenam: & Ptoceſis, ſimiliter etiam centum. Poſnaniensis ſimiliter centum, per mediam ſexagenam, ex decreto & ordinatione Synodi Reverendiſſimi Domini Poſnaniensis & reliquorum Dominorum Epiſcoporum Nuntijs conſentientibus, dare & ſolvere debebunt; ad quod Capitula Eccleſiarum prædictarum conſenſus ſuos præſtare pollicita ſunt: attento, quòd hoc ſanctum propoſitum, in totius Regni utilitatem publicam vergere dignoſcatur; & quòd abſentes Domini Epiſcopi admoneantur vigore præſentis Synodi, ut decreta præſens exequantur, & Capitulorum conſenſus obtineant, ſub pœna centum aureorum Vngaricalium per Synodum ſeu alias Reverendiſſimum Dominum Archiepiſcopum, à ſingulis exigenda ad unius anni decurſum. DD. verò Abbates in eadem Synodo præſentes, propter abſentiam aliorum Abbatum, & Religioſorum, & quòd de ea re cum Fratribus ſuis tractatus & conſilia non habuerunt, diſtulerunt hoc negotium in aliam deliberationem & reſponſionem. Debent autem Domini Archiepiſcopus & Epiſcopi præcibus ſupplicibus diligenter inſtare apud Sacram Regiam Maieſtatem, ut Eius Maieſtas ad tam ſanctum & laudabile & neceſſarium opus, de ſuis proventibus aliquem cenſum perpetuum prædictæ Univerſitati conſtituat. Deinde in Synodo Provinciali Lancienſi, (prout in libro 4to. Conſtitutionum Provincialium Gneſnenſium, fol: 257. habetur) ſtatutum eſt, ut Scholis maioribus Maſtri & Baccalaurei præficiantur his verbis: Quoniam Eccleſia Dei, ſicut pia Mater, providere tenetur; ne pauperibus, qui Patrum opibus iuvare non poſſunt, ſtudenti & proficiendi opportunitas ſubtrahatur, ut ſic Reſpublica & Eccleſia doctis illuminetur, & virorum eruditorum ingenijs decoretur, hoc Sacro approbante Concilio decernimus, ut Locorum Ordinarij, non ſolum in Metropolitanarum, Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum Scholis, Doctores, Maſtros in artibus ſervent & foveant, foveriq; & ſervari faciant; verumetiam in maioribus & minoribus Oppidis, Baccalaureos, ubi Maſtri ſuſtentari non poſſunt, in alijs verò locis inferioribus, Scholares maturos, idoneos & doctos, providentes: ut Rectores Scholarum ſervent in Scholis idoneos, bene morigeratos, & minimè licentioſos diſcipulos, quos dirigant bono regimine & laudabili diſciplinâ. Si autem aliqui eſſent ex eis incorrigibiles, eodem Ordinarijs vel eorum Officialibus deferant puniendos.

Item in Synodo Petricoviensi IV. (prout in libro 4to. Conſtitutio-

stitutionum Provincialiū, fol: 258. habetur) de Scholaribus vagis dispositū est: Scholares vagos, eos videlicet, qui Scholā dereliquerint, remissēq; & licentiosē vixerint ex Civitatibus & Oppidis esse propellēdos.

Item in Synodo Provinciali sub Petro Gamrato Archiepiscopo Gnesnensi, *Petricoviae Anno D. 1542. (prout in libro 4to Constitutionum Provincialium Gnesnensium habetur)* statutum est: vt Archiepiscopi & Episcopi, eorumq; in Spiritualibus Vicarij, omnes Scholas reformare diligenter curent, præsertim Vniuersitatem Studij Cracoviensis veluti Matrem & Alumnā omnium studiosorum, in moribus & disciplina: inquiratur etiam diligenter per Archidiaconos & Inquisitores, de Pædagogis in domibus Nobilium & Civium, ne aliquos libros suspectos legant, pueris eorundem, & eos in sacra fide corrumpant.

Anno quoq; Domini 1561. in Synodo Provinciali Gnesnensi Præsidente Illustrissimo D. Ioanne Przerebski Archiepiscopo Gnesnensi (vt habetur *in libro 4to Constitutionum Provincialium Gnesnensium fol: 263.*) decrevit Sacra Synodus: vt Scholæ in vniuersum omnes, tam particulares, quàm vniuersales reformentur, præsertim Studium Cracoviense iuxta dispositionem Statutorum, Rēdissimus D. Episcopus Cracov: vnā cum suo Venerabili Capitulo reformet. Cæteri verò Reverendissimi DD. Lociordinarij Scholas particulares, tam circa Metropolitanas, Cathedrales & Collegiatas, quàm etiam in Parochialibus Ecclesijs reformare curent: ac Dominos Scholasticos, aut illos Prælatos ad quos de iure vel Ereptione aut fundatione, provisio Scholarum pertinet, Magistros & Præceptores, honestis salariis, præsertim si habeant Prælaturas suas bene dotatas, providere compellant. Si verò aliqua dotatio antiqua particularibus Scholis per Parochos, aut quosvis alios fuerit adempta, per Visitatores suos illam dotationem restituī mandent.

Item in Synodo Provinciali Gnesnensi sub Illustrissimo Dño Bernardo Maciejowski S. R. E. Cardinali, tituli S. Ioannis ante portam Latinam, Archiepiscopo Gnesnensi *Anno Domini 1607. Petricoviae celebrata, fol: 14.* decretum est: Cū Academia Cracoviensis sit in hoc Regno vetus Ecclesiæ Dei, & Reipub: Seminarium, cuius eruditio & doctrina, in omnes Regni partes diffunditur: Rēdissimi DD. Archiepiscopus & Episcopi, rogatu totius Cleri, stipendium Professoribus eius, iam antea in Synodo Petricoviensi, *Anno Domini 1577.* constitutum, & per Sedem Apostolicā confirmatum, in executionem debitā deducere, illudq; quotannis pro festo Epiphaniae

niæ Domini, dare & conferre promiserunt, sub pœna dupli, in non sol-
ventes, per Illustrissimum D. Archiepiscopum, pro tempore exi-
stentem, ad instantiam Rectoris eiusdem Academiae, extendenda. In-
super ad augendum hoc idem stipendium Reverendissimus D. Io-
annes Zamoycki Archiepiscopus Leopoliensis, per Reverendum,
D. Valentinum Wargocki Decanum, Nuntium suum Leopoliensem,
quadraginta; Rndissimus vero Paulus Wolucki Episcopus Culmen-
sis, triginta florenos pecuniæ, monetæ & numeri Polonialis, se so-
luturos quotannis pro eodem festo Epiphaniæ Domini, synodallyter
obtulerunt. Ut autem hæc extraordinaria stipendiorum accessio,
cum fructu studiorum distribuatur, Sancta Synodus Reverendissimo,
D. Episcopo Cracoviensi, ad quem potissima cura Academiae, tan-
quam Cancellarium ipsius pertinet, commisit, ut per se, vel per
aliquos viros prudentes & graves reformationi eiusdem Academiae,
diligentissimè intendat, iuxta præscriptum Constitutionis Synodi
Provincialis, *Anni millesimi quingentesimi septuagesimi septimi.*

Item in Synodo Provinciali ab Illustrissimo Dno Laurentio
Gembicki Archiepiscopo Gnesnensi, *Anno Domini 1621. die 26.*
mensis April: Petricoviæ celebrata, fol: 29. de stipendiis solvendis
Professoribus Academiae Cracov: sic habetur: ut Academia Cra-
coviensis: quæ Ecclesiæ Dei, & istius Regni antiquum est Seminariũ
& ornamentum, debita Professoribus stipendia, anteriorum Syno-
dorum Provincialium *Anno millesimo quingentesimo, septuagesimo se-
ptimo, & millesimo, sexcentesimo septimo.* decretis, per Sedem Aposto-
licam confirmatis, liberaliter constituta, ab Illustrissimis & Reve-
rendissimis Provinciæ Episcopis quotannis persolvantur: eadem Sta-
tuta Provincialia antiqua & recentiora innovat præsens Synodus,
& in executionem deduci mandat. Et quia valor aureorum Vn-
garicorum, qui in dictis Constitutionibus specificantur, in tantum
jam excrevit, ut æstimationem illius temporis, quo primum an-
te octuaginta annos de augendis proventibus Professorum Craco-
viensium, ordinatio Synodalis facta est, plus dimidio excedat, de-
claramus præsentis Synodi auctoritate, aureos in prædictis legibus
debere intelligi de aureis, quorum singuli duos tantum florenos Po-
lonicos ex antiquo valebant, ita ut pro centum aureis, ducenti dũ-
taxat floreni Polonici, Academicis Professoribus numerari debeant.

Item in Synodo prima Provinciali ab Illustr: & Rndissimo D.
Ioanne Węzyk Archiepiscopo Gnesnensi. *Anno Domini 1628.*
die 22. mensis Maij. Petricoviæ celebrata, fol: 92. de Academia Cra-
coviensi.

Cracoviensi, hæc habentur: Quia nuper lis de jure legendi sive docendi Cracoviæ, inter Academiam & Patres Soc: Ielu exorta, ad Iudicium Sanctæ Sedis Apostolicæ est devoluta, monet & hortatur Synodus, ne ab utrinq; scripta aliqua, quæ occasionem scandali Christi fidelibus præbere possint, edantur, aut imprimantur: sed utraq; pars sententiâ & decisionem Iudicij Sanctæ Sedis Apostolicæ, cuius supremæ authoritati omnes obedire debemus, expectet; illiq; uti debet pareat & obsequatur.

Alma Academia Cracoviensis habet Collegia tria.

Collegium Majus, in quo Sacræ Theologiæ & Philosophi: Doctores, & Professores resident.

Collegium Minus, in quo Philosophiæ Doctores & Professores manent.

Collegium Iurisperitorum, in quo Iuris utriusq; Doctores & Professores habitant, & tam Iuris Canonici, quàm Civilis lectiones prælegunt. Medici enim, quia communissimè vxorati sunt, extra Collegium manent, quisq; in propria domo, & lapidea. qui in Lectorio Galeni Collegij Majoris, certis anni temporibus in Medicæ scientia lectiones tradunt.

Contubernia autem (quæ vulgò Bursæ appellantur) habet numero septem.

Bursam Iurisperitorum à Dlugosso erectam, in qua Studiosi Astræ, idq; Nobiles, manent.

Contubernium seu Bursa Pauperum, Jagellanianum.

Contubernium Philosophorum, Noscouianum appellatum.

Contubernium Hierusalem, seu Bursa Olefniciana.

Contubernium Zifinianum.

Contubernium Staringilianum.

Contubernium Smiescovianum.

Habet & Collegium, seu Classes artium humaniorum.

His adiunguntur Scholæ Parochiales numero quatuordecem sparsæ per Urbem, in quibus Iuventus instituitur, rudimentis Grammaticæ, à Magistris Academiæ Cracoviensis.

Omnia præfata Collegia, Contubernia & Scholæ Parochiales à Magnifico D. Rectore Generali Academiæ Cracov: dependent, & eum pro capite suo agnoscunt.

Præter hæc Collegia, Contubernia, & Parochiales quæ intra & extra Urbem sunt constituta, & ad Universitatem Cracoviensem ipsiq; Rectorem referuntur, sunt & aliæ Academiæ, Coloniae & Pa-

Mmmmmmm

rochi.

rochiales Scholæ per alias Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lituaniae Provincias erectæ, ab Universitate & Academia Cracoviensi: tanquam Matre & generali Schola Regni, illiusq; Rectore pro tempore existente dependentiam habentes, & jurisdictioni eius subiacentes, præter Academicam Zamoscensem, quæ similibus gaudet privilegiis & immunitatibus quoad Doctoratus in Theologia & Iure conferendos: habetq; suum Rectorem, Doctores & Professores. Sunt autem Coloniae generaliores sub jurisdictione Rectoris Cracoviensi: secundum Formankovicium in suo Geographico lib: circiter 40. præcipuæ illarum sunt Posnaniensis, Neocorcorinensis, Vidaviensis, Albæ Ducalis, Culmensis, Leopoliensis, &c.

De Pułtoviensi Colonia *Lubrienscius in serie Episcop. Płocensium fol: 378.* sic habet: Andreas Noszkowski Episcopus Płocensis, suasu & hortatu Stanislai Hosii, Cardinalis & Episcopi Varmien: Religiosos Societ: Iesu Pułtoviam induxit, nullo quidem suo sumptu, sed prædijs Episcopalibus aliquot in eum usum à mensa Episcopali avulsis, fundavit, extincta veteri Pułtoviensi Scholâ, quæ certis quibusdam decimis dotata fuit, & ad quam Magistri ex Academia Cracoviensi evocari solebant. Juventuti, quæ è Diœcesi Płocensi Cracoviam ad Academiam studiorum causâ se conferre vellet, Domû, Bursam Philosophorum postea appellatam, cocto latere struxit, ac datis decem millibus florenorum, censum annuum, ex quo aliqua pars victus Studiosis illis confici possit, jure perpetuo emit.

TITVL: VIGESIMVS SECVNDVS

De Episcopo Vladislaviensi.

Ic Episcopatus ab initio Crusvicensis vocabatur, ex quo MIECISLAVS Rex Poloniae Sedem Episcopalem Crusvicæ fundaverat. *Cromerus in historia fol. 47.*

Sed successu temporis hinc Vladislaviam Oppidum ad fluenta Vistulæ fluvij in Palatinatu Brestensi situm, à VLADISLAO Monarcha I. Regis Poloniae Filio conditum, & à nomine suo vocitatum, ab eodem VLADISLAO translatus est, hincq; Vladislaviensis appellatus. *Długossus tom. 1. lib. 1. f. 39.* Quod Oppidum nulla aliâ re, nisi hac Cathedrâ Episcopali, memorabile est. Nulla enim propugnacula, nulla mania habet, sed cuilibet ad diripiendum facile expositum. *Długossus ibidem.*

Hoc

Hoc Oppidum ad Episcopum Vladislaviensem spectat, habetq; Templum veteris fabricæ, sed vasis argenteis, & variâ suppellectili ditissimum. Circa hoc Templum Cathedrale, Domus Canoniorum, Schola & Seminarium extant. Est quoq; ibidem Arx ad confluentia Vistulæ fluvij sita, sicut & Oppidum domos latericias complectens. *Starovolscius in descriptione Poloniae, fol: 39. Cromerus autem libro 12, ad finem fol: 320, sic scripsit.* Regnante CASIMIRO Magno Rege Matthias Golanzevius, gente Toporus, Episcopus Vladislaviensis, qui duos & quadraginta annos Episcopi munere functus est, Basilicam Vladislaviensem novam condidit in oppido, cum prius sub arce fuisset. Aliud item Templum S. Vitalis Martyris memoriæ dicatum, in eodem Oppido construxit, Arces Vladislaviensem & Raczianzum cocto latere munivit.

Et licet ibi sit sedes & Cathedra Episcopalis, Episcopus tamen communiter Volboriæ in palatio pulchro, ad aquas sito, habitat. Quod oppidum Volboria habitatoribus plenum est. *Starovolscius ubi supra fol: 32.*

Episcopus Vladislaviensis vocatur etiam Pomeraniæ, ad illius enim jurisdictionem in Spiritualibus pertinet. *Starovolscius ubi supra fol: 36.*

Episcopus primus Vladislaviensis in Dzwiczno, Ecclesiam Parochialem fundavit, & dotavit, in illaq; sepultus est, ut refert *Dlugossius in historia tomo 1. lib. 2. fol: 110.*

Episcopus Vladislaviensis gaudet hac prærogativâ, quod ad eum, mortuo, vel impedito Archiepiscopo Gnesnensi, Coronatio Regis & Reginae Poloniæ spectet. prout latè superius in titulo de Archiepiscopo Gnesnensi scripsimus, nunc non repeto.

Crusuvicia Oppidum, vetus quondam Regia, lacu amplissimo (Goplo dicto) circumcincta, in finibus Iunivladislaviensis Satrapiæ seu Palatinatus posita est. Extat Templum extra Oppidum, sub titulo S. Petri Apostoli, ex quadrato lapide extructum, cum Collegio viginti quatuor Canoniorum. Arcem quoq; latericiam habet in insula lacus Goplenfis, in qua olim POPIELVM Regem Poloniæ, Divinâ ultione permittente, mures devorârunt, quod plurimos consanguineos suos regnandi cupiditate, veneno sustulisset. *Starovolscius ubi supra fol: 38.*

re imprimis Fundatore Valeriano Episcopo Vilnensi, & STEPHANO Rege, alijsq; pijs Viris. *Hæc ex Starovolscio ubi supra fol. 98. cum sequentibus.*

Civitas Vilnensis habet Monasteria complura, tam Latinorum quam Græcorum. Erat & Synagoga Calvinistarum, qui itidem suum gymnasium habebant, petitis ex Germania suæ impietatis Magistris: sed decreto Comitiorum Regni, prout & Racoviensium Arianorum funditus extirpata est. *Starovolscius ibidem fol. 101. cum sequenti.*

Palatinus Vilnensis est quoq; Urbis Præfectus, exercetq; iurisdictionem suam in omnes, exceptis Magistratibus, qui ibi suam residentiam habent. Nam & Parlamentum seu Tribunal totius Lithuaniae, prout cum adiacentibus sibi Provincijs extenditur, ibidem celebrandi mos est. *Starovolscius ibidem fol. 97. de quo Tribunali Lithuaniae infra libro 4to, Deo adiuvante dicemus.*

Anno Domini 1638. fol. 45. sub tit: *Commutatio Tynna/* Capitulum Cathedrale Vilnense obtinuit consensum Reipub: super commutatione bonorum *Tynno* Capituli, cum bonis *Brazevice* Illustrissimi Stanislai Radziwił Cancellarij Magni Lithuaniae in Palatinatu Bresciascensi iacen: cum translatione omnium onerum Terrestrium, servitij bellici ex Brazevice in Tynno, juribus Ecclesiae illa incorporando.

Idem Capitulum Cathedrale Vilnense, obtinuit Anno Domini 1658. fol. 44. tit. *Assicuracya summy/* assecurationem summæ viginti millium florenorum, quam Rndissimus D. Georgius Białozor Episcopus Smolenscen: Custos Ecclesiae Cathedr: Vilnensis pro maxima necessitate Reip: realiter numeraverat: utq; hæc summa ex primis contributionibus M. D. L., Thesaurus solvat, ordinatum est.

Item Anno D. 1661. fol. 17. in *Constit: Lithuanicis*, sub tit: *Assicuracya summy*. Hæc eadem summa viginti millium florenorū, cum alia summa septem millium & quadringentorum florenorum ab eodem Illustrissimo Białozor, pro necessitatibus Reipub: numerata, assecurata est, & ut ad rationem istius summæ, Thesaurarius M. D. L. septem millia & quadringentos florenos solvat, iniunctum est. Idem & in Anno 1685. in *Constit. M. D. L. f. 6. tit: Reassumptio Długu/* iniunctum est. Item Anno 1667. fol. 63. tit: *Oswobodzenie srebrā*. Cum præfatus Reverendissimus D. Białozor Episcopus Smolenscensis zelo boni publici ductus, ad dissolvendam Confœde-

Nnnnnnn

ratio=

rationem militare argentum Capituli Vilnensis in summa decem millium florenorum oppignorasset, statutum est, ut Thesaurus M. D. L. hoc argentum eximat.

Item Anno Domini 1677. fol. 22. Approbatur fundatio & nova donatio pro Capella Sancti Casimiri, & ut ex qualibet domo propinatoria, nullis exceptis, floreni duo & grossi 15. ad istam Capellam solvant, statutum est.

Quantum ad Collegium Vilnense Patrum Societ: Iesu, Anno D. 1676 inter Constitutiones M. D. L. fol. 14 posterioris editionis, tit: *Approbatio*. Omnia iura, immunitates & privilegia data auctoritate Conventus illius in toto approbata sunt.

Ibidem fol. 21. tit: Approbatio, Lapidea in Antocolo post Ecclesiam S. Petri & Pauli Novitiatui PP. Soc. Iesu Vilnae per Illustriss: D. Michaëlem Pac, Palatinum Vilnensem &c. inscripta, huic Novitiatui & Ecclesiae eius incorporatur, & inscriptio approbatur, salvis oneribus Reipublicae.

Anno D. 1667. fol. 73. Ius ad Villam Łuciewicz/ in Districtu Osnianensi iacentem Collegio Vilnensi Patrum Soc: Iesu serviens, approbatur, salvis oneribus Reipub:

Item Anno D. 1678. fol. 13. tit: *Approbatio Prywileiow* Privilegia à Serenissimi Regibus SIGISMUNDO III. & Successoribus eius pro lapideis Błdziukowska & Eliażowska in circulo Civitatis Vilnensis sitis, pro decantando Cursu B. M. V. tum pro Musica Ecclesiae & Bursa Collegij Vilnensis Soc: Iesu in omnibus punctis & clausulis, salvis oneribus Reipub: confirmantur.

Anno D. 1647. fol. 15. tit. *Approbatcyja* Privilegium Patrum Grodnensium Soc: Iesu, primum respectu villae Gorostow/ & praedij Kielbasin/ in Districtu Grodnensi iacentium à Magnifico D. Christophoro de Chalca Chalecki Ensisero M. D. L. in vim futurae foundationis residentiae praenominatorum Patrum in perpetuum inscriptae. Aliud privilegium respectu fundorum in Civitate Grodnensi, in quibus Ecclesia & Collegium eorundem debet collocari. Et tertium privilegium respectu sex mansorum, alias *Wsiu*/ in Districtu Zaschianensi, & quatuor in villa *Młotachowo*/ in toto approbantur, & immunitatibus Ecclesiae adscribuntur, salvis oneribus Reipub: manentibus.

Anno D. 1659. fol. 17. *Approbatio Fundacyey*. Bona omnia Collegiorum, *Krostiego*/ & *Posawskiego*/ pro juventute Nobilium fundatorum, tanquam bona Nobilium in immunitatibus suis confirmantur.

fruantur, salvis oneribus servitij bellici & Reipublicæ.

Ibidem tit: Approbacya Kámientey. Lapidea Vilnæ jacens pro Contubernio seu Bursa Grodnensi à Magnifico Andrea Odłaniski Poczebuta, Notario Terreſtri Olmianenſi fundato, auctoritate Comitiali libertatur.

Anno D. 1667. fol. 73. tit: Approbatio Fundacyey. Fundatio Collegij PP. Soc: Ieſu Grodnenſis, à Reverendiſſimo Francisco Dołma-ia Haykowſki, Episcopo Smolęſcenſi, ſuper bonis hæreditarijs **Swiſłozy** & alijs in Diſtrictu Grodnenſi iacen: approbatur, ſalvis oneribus Reipub: & expeditionis bellicæ.

Anno Domini 1673. fol. 15. in Constitutionibus Lithuania, tit: Approbacya Kontraktu. Contractus, inter Illuſtriſſimum Ioan-nem Oginski, Palatinum Mſciſłavienſem, & Patres Societatis Ieſu Collegij Grodnenſis, reſpectu translationis foundationis ex bonis ſuis **Swiſłozy** in alia bona ſua, initus, auctoritate Comitiali approbatur.

Ibidem Fundatio Patrum Societatis Ieſu Collegij ſeu Residen-tiæ Kowienſtey, cum villa **Jawgille**, in Terra Samogitiæ ia-cente approbatur.

*Anno Domini 1677 fol. 20. in Constitutionibus Lithuania. Ju-ſtina Sopochowna Rukiewiczowa circa jus ſortis bonorum **Solo-wacow** cum Patribus Societ: Ieſu Collegij Grodnenſis, in toto conſervatur, & Curia eius Grodnæ eximitur ab oneribus Civilibus.*

Anno D. 1638. fol. 47. Approbacya/ Fundatio Collegij Pa-trum Societatis Ieſu in Civitate **Peryaſław** ab Illuſtriſſimo Do-mino Luca Zoſkiewſki Palatino Braclavienſi facta, aprobatur: & bona **Budow** ſuper quibus dicta fundatio facta eſt, cum omnibus juribus, privilegijs attinentijs, areis, fundis, immunitati Eccleſiaſti-cæ adſcribuntur, & incorporantur.

*Similiter & fundatio Collegij Patrum Soc: Ieſu in **Nowo-grodek** Severienſi approbatur, ſalvâ fundatione Patrum Ordinis S. Dominici, ſalviſq; oneribus Reipub: vide & Anno D. 1647. fol. 36. tit: Approbacya/ de approbatione Collegij Novogrodenſis.*

Anno D. 1690. fol. 16. tit. Deſlaracya/ bona Collegij Orſanenſis Patrum Societ: Ieſu Faſzczowſka dicta, cum ſuis pertinentijs, ab omnibus exactionibus militaribus liberantur.

Anno D. 1635. fol. 23. tit: Collegium Pinſkie/ Fundatio Col-legij iſtius ab Illuſtriſſimo Olbrachto Stanisławo Rádziwił Cancellario Mag. Duc. Lith: facta approbatur, bona omnia pro iſta funda-

tione ab eodem Fundatore data, similiter & fundi Civiles, libertati immunitatiq; Ecclesiæ adscribuntur in perpetuum. Salvâ conditione adiectâ in Constitutione præcedenti de ordinatione bonorum Reipub: appposita.

Anno D. 1699. fol. 15. tit: **Approbacya**. Fundatio Collegij Witepsensis ab Illustrissimo Alexandro Corvino Gasiewski Palatino Smolensci, adhuc Anno D. 1649. facta, in toto approbatur, & bona, sicut bona Terrestria ab omni onere militari Hybernorum & quocunq; titulo militarium, eximuntur, salvo obsequio bellico Reipub: sub tempus expeditionis generalis bellicæ.

Anno D. 1676. fol. 74. tit: **Inkorporacya Wsi**. Villa Ploski, in Palatinatu Brestensi iacens, quæ Patribus Societatis Iesu Collegij Brestensis prius ad vitâ Serenissimi Regis data, nunc in perpetuum concessa.

Tandem Anno D. 1676. fol. editionis posterioris 13. sub tit: **Fundacya Oycow Dominikanow** per appendicem. Fundatio Patrum Societatis Iesu Collegij Brestensis, seu Auctio tam in bonis, quam in fundis, prout ad præsens erant, salvis oneribus Reipub: & sine præiudicio privatorum, in toto approbatur.

Refert Starovolscius in descriptione Poloniæ fol. 107. quod in Civitate Brestensi Iudæi habeant Scholam suam in tota Europa celebrem, ad quam solent convenire Iudæi ex Italia, Germania, Silesia, Moravia, non modò studiorum, sed & promotionum causa ut Rabini postmodum fiant, & domum reversi, suas Synagogas dirigant.

Anno D. 1678. fol. 23. tit: **Libertacya plâcow** / medius manus, alias **Pulawozek** in **Lohisyno** / **Kosobackie** / & duo fundi vnus in platea Kobrynensi Innatowicza, & alter Simonis Sac, in Circulo, ad hæc tres horti, vnus Samuelis & Philippi Maliszewskich in platea Klecensi, alter Ochroda y Remiszewskiego in platea Suina Patrum Societatis Iesu in **Lohisyno** pro hospitali libertantur.

Anno D. 1676. fol. 14. tit: **Approbatio Oycow Jezuitow** in Constitutionibus M. D. L. bona hæreditaria **Hotowâcze** dicta in Districtu Grodnensi iacentia pro Missionarijs Patribus Societatis Iesu Mereckich, ad Ecclesiam Parochialem Merecensem noviter introductis ab Illustrissimo Michaële Casimiro Pac Palatino Vilnensi emptâ & legata, & Ecclesia cum ædificijs in Kornica ab eodem erecta. Salvis oneribus Reipub:

Anno D. 1683. fol. 11. tit: **Approbatio Sundacyey** / in Constitutioni-

tionibus M.D.L. fundatio Collegij Patrum Societ: Minscensis ab Illustrissimo & Rndissimo olim Duce Sanguscio Episcopo Smolenscensi incæpti, & postea per Illustres Martianum de Kozielsko Oginski Palatinum Trocensem, & Marcibellam Annam Chlebowiczowna Oginska Palatinam Trocensem, tum Cyprianum Pauli Brzostowski Castellatum Trocensem, & Rachelem Barbaram Duninowna z Raiec Confortes, aucti & donati, & cum fundis in Minsko datis & emptis, & cum istis, in quibus Ecclesia, Collegium, & Scholæ erectæ sunt, autoritate Comitiali approbantur, & immunitatibus Ecclesiasticis incorporantur.

Anno D. 1678. fol: 17. sub tit: *Darowani Surwiliget/* Donatio perpetua bonorum *Surwiliget/* in Districtu Olmanensi cū omnibus attinentiis cum prædio *Wierzbusti/* adhuc prædij dicti *Guta/* in Palatinatu Vilnensi, per Illustrissimum Alexandrum Hilarium Potubinski Marechalcum M.D.L. pro Novitiatu Vilnensi Patrum Societ: Iesu facta, autoritate Comitiali approbatur, salvis oneribus Reipub:

Eodem Anno fol. 18. tit. *Fundacya Missionarzyow,* Fundatio pro Missionarijs Societatis Iesu penes Ecclesiam Parochialem Mohiloviensem à Perillustri & Admodum Reverendo Zdanowicz Canonico Smolenscensi, Parocho Mohilovienfi facta, autoritate Comitiali approbatur.

Anno D. 1589. fol: 529. tit: *Wolności Kollegium/* Bona pro Collegio Nieswiecenti Patrum Societ: Iesu, ab Illustrissimo Nicolao Christophoro Radzvil Duce in Olyka & Nieswiez data, hoc est, *Wolosé/ Lipska/ Eiska/ Tuchowiec/ Swiecie/ Homosiolski/ Rozdzialowice/ Zalipiente/ Zalusze/ Dzonke/ Rudowa/* cum omnibus pertinentijs approbantur, a servitio Terrestri bellico, tum a contributionibus & stationibus militum eximuntur, omnibus & singulis prærogativis, immunitatibus & privilegijs Ecclesiasticis, quibus cætera omnia Ecclesiastica bona in Regno Poloniae & M.D. Lith: fruuntur & gaudent, adscribuntur. prout fufius privilegium. super hoc datum obloquitur.

Hæc Constitutio reassumpta est, A. D. 1661 f. 20. tit. *Securitas Dobre/* vbi ab omnibus oner: Reip: eximuntur bona supra specificata.

In Biata Palatinatus Brescianensis Illustris Radzivilius Dux præter palatium pulcherrimum etiam Gymnasium publicū Academicum crexit, vocatis ex Acad: Crac: Magistris & Professoribus in omnibus disciplinis peritis. *Starovolsc: in descriptione Poloniae sub v: Lithuaniae fol: 106.*

TITVLVS VIGESIMVS QVARTVS,

De Episcopatu Posnaniensi.

Episcopatum Posnaniensem MIECISLAVS Rex Polonorum erexit & fundavit. *Dlugossus tomo 1. lib: 2. fol. 92.* Primus Episcopus fuit Iordanus, natione Italus, qui per 45. annos Episcopatum rexit; post illum successerunt usque ad Illustrissimum olim Stanislaum Witwicki primo Luceorientem, postea Posnaniensem Episcopum, inclusive, numero sexaginta septem: inter quos in ordine 25. numeratur Nicolaus Professor Academiae Cracoviensis, Scholasticus Cathedralis Crac: *ut videre licet in vitis Episcoporum Posnaniensium.*

Habet Ecclesiam Cathedralem sat magnificam, laminam aeneam coopertam, sub titulo Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli erectam & consecratam. Habet Collegium Canonorum, inter quos Praelati 10. Praepositus, Decanus, Archidiaconus Posnan: Cantor, Custos, Scholasticus, Archidiaconus Sremensis, Archidiaconus Poczevenensis, Archidiaconus Varsoviensis, & Cancellarius. Canonici numero 23. Fuerunt antea plures, sed Illustris Andreas Szoldrski videns tenuitatem proventuum Capituli, sex Canonicatus suppressit. Et adhuc tredecim millia aureorum, trecentos triginta tres aureos, ex censu annuo pro Refectionibus reliquit, & antea viginti millia florenorum Polonicalium pro iisdem Refectionibus donavit. Abbas Lubinensis, & Eques Melitenensis habent Stallum in eadem Ecclesia.

Eadem Ecclesia quinque turribus ab Illustrissimo & Reverendissimo olim Andrea Szoldrski Episcopo Posnaniensi, in ordine 64. inter Episcopos Posnanienses, extructis & laminam aeneam coopertis; Eiusdem Illustrissimi & Reverendissimi Episcopi sumptu extructum & deauratum est altare maius, imaginem S. Petri Apostoli pictam in medio sui habens, pavementum Ecclesiae lapide secto stratum. Imagines circum circa in Ecclesia in tela depictae, historias Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli representantes, affixae pendent, organum magnum deauratum & depictum, cum fundatione pro Musicis novem. Eiusdem Illustris & Reverendissimi Episcopi sumptu Capella a meridie extructa laminam aeneam cooperta ab intra pulcherrime depicta, portas duas ex marmore habens: in qua ex fundatione eiusdem Illustrissimi singulis diebus, a sex Sacerdotibus cum septimo Organario Missae votivae de Angelis cum organo ad Altare marmoreum decantantur. In eadem Capella Epitaphium marmoreum eiusdem Illustris & Reverendissimi

& Rndissimi Domini Episcopi, pavementum ex lapide secto.

Est ex alia parte à septentrione altera Capella laminâ aeneâ cooperta, ab intra sat id center depicta, portas duas marmoreas & pavementum ex marmore secto habens. In hac Capella exstat Imago sculpta Christi Domini Crucifixi miraculis clarissima, in altari ligneo, depicto & deaurato apposita. In hac Capella Cursus de Passione Domini & votivæ singulis diebus, à Mansionariis ex fundatione Illustris & Rndissimi olim Alberi Tholibowski Episcopi Posnaniensis decantatur.

Tertia Capella ab oriente post altare maius, in qua Sanctissimum Sacramentum in altari marmoreo asservatur, laminâ aeneâ ab extra cooperta. In qua Cursus de Beata M. Virgine singulis diebus à septem Mansionariis fundationis Illustris & Rndissimi olim Adami Nowodvorski Episcopi Posnaniensis, in ordine sexagesimi secundi, cum autione ab Illustrissimo prænominato Szoldrski, similiter decantatur.

Sunt & aliæ Capellæ, sed minoris decoris, splendoris, & ornamenti, inter quas est Capella Regia appellata. de hac Capella Cromerus in historia libro tredecimo fol. apud me 324. scripsit. Prodigium insigne Posnaniæ accidit. Basilica enim cum adhærente sibi turri dextra de cælo tacta est, ita ut perrupto culmine & angulo turris parvâ fissurâ facta in fornice, in sacellum Regium fulmen penetraret: ac cæteris rebus intactis, solas PREMISLI Regis & Rixæ Vxoris eius imagines confringeret. Quæ verba Cromeri ad perpetuam rei memoriam, in marmorea tabula, parieti imposita, aureis literis sculpta hucusq; reperiuntur. Quod accidit Anno Dni 1371. die 15. Aprilis Dominicâ Iudica, regnante LVDOVICO Rege Poloniæ.

In hac Ecclesia Cathedrali Posnaniensi sepulti sunt, MIECISLAUS I. Princeps Poloniæ Catholicus, Pater BOLESŁAI CHROBRI. *Miechovita lib. 2. historiae suæ cap. 1. ad finem.* Ipsemet etiam BOLESŁAVS CHROBRI, cuius sepulchrum ex lapide albo simplici in medio Ecclesiæ exstat Epitaphium verò in tabula columnæ proximæ sepulchro appensa descriptum tale legitur, prout & Stanislaus Lubieński Episcopus Płocensis, in vita Martialis Episcopi Płocensis illud descripsit, quod incomptis quidem, nec satis suis numeris constantibus, rude illud sæculum versibus conscripsit.

Hic jacet in tumba Princeps veneranda columba,

CHROBRI Tu es dictus, sis in ævum benedictus

Fonte sacro lotus, servus Domini puta totus

Oooooo 2

Prace-

Præciden comam septennij tempore Roman.

Tu possedisti velut Athleta Christi,

Regnum Slavorum Gothorum seu Polonorum,

Cæsar præcellens, à Te Ducalia pellens.

Plurima dona sibi, quæ placuere Tibi,

Huic detulisti, quia divitias habuisti.

Inclite Dux Tibi laus Serenissime BOLESŁAE

Perfido Patre natus, sed credula Matre,

Vicisti terras faciens bellum quoq; guerras,

Ob famam bonam Tibi contulit OTTO coronam,

Propter luctamen sit Tibi salus Amen.

MIECISŁAVS quoq; II. seu vt alij MIECZŁAVS in eadem Basilica Posnaniensi in Paterno sepulchro sepultus est. qui in Castro Posnaniensi 15. Martij Anno D. 1034. ætatis sue 44. obiit. *Miechovita lib. 2. cap. 11.*

CASIMIRVS quoq; I Filius MIECZŁAI II. & RIXÆ Monachus, Anno D. 1058. Regni 18. post gravem morbum vnius mensis die 28. Novembris. Posnania mortuus, consepultusq; est in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi cum cineribus Aui sui & Patris. *Miechov. lib. 2. c. 14.*

Item PRÆMISŁAVS Princeps Dux Vladislaviensis OTTONIS Filius trigessimum sextum annum ætatis agens, mortuus in Castro Posnaniensi, sepultus in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi, teste Critio in *Chronica sua libro 3. cap. 53. fol. 163. circa annum 1257.*

Item Anno D. 1298 feriâ 4tâ Cinerum in Festo Sanctæ Dorotheæ. PRÆMISŁVS sive PRÆMISŁAVS Rex in Rogozno occisus, sepultus in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi, in sepulchro Patrum suorum, Regum Poloniae, vt refert *Miechovita in historia sua lib. 4. cap. 1.*

Hic regnavit mensibus septem diebus vndecim, *Miechovita ubi supra*, & post BOLESŁAVM Audacem, recuperavit coronam, coronatusq; Gnesnæ à Iacobo Swinka Archiepiscopo Gnesnensi. *Pistorius lib. 2. cap. 15.*

S

De Academia Lubransciana Posnaniensi.

NON procul ab Ecclesia Cathedrali versus septentrionem extat Gymnasium Academicum ex latere cocto ab Illustrissimo & Reverendissimo olim Ioanne Lubranski Episcopo Posnan: in ordine quadragesimo sexto, memoria omnium sæculorum & laude dignissimo, sat magnificè constructum. Qui Cracoviensis Academiae (in qua

qua & ipse doctrinā singulari perpolitus Vtriusq; Iuris Lauream suscepit, vt *Starovol: in descriptione Poloniae fol. 17. testatur*) Professoribus curandum reliquit, quos hucusq; Alma Universitas Cracoviensis quolibet triennio mittit, videlicet: Directorem, qui in Iure Canonico & Civili Lectiones prælegeret, Philosophum, Mathematicum, Rhetorices, Poëseos & Grammaticæ Professores, qui alijs studijs invigilarent, Capituloq; Ecclesiæ Cath: Posnanien: (sub cuius & primario Illustrissimi & Rndissimi Domini Lociordinarij, Episcopi Posnanien: cura, & tutela vivunt) præsentat.

Quod Gymnasium Academicum, cum per iniuriam & calamitatem temporum esset ruinosum; sumptu Rndissimi olim Ioannis à Rozdrazew Rozdrazewski Suffraganei Vladislaviensis per Executores testamenti eius, & præcipue Perillustrem & Admodum Rndum Stanislaum Kokalewiski de Armis Samsoniorum restauratum est.

**Fundatio & erectio Academiae Posnanienfis
in summis infra scriptis.**

A Nno D. 1520. die SS. Fabiani & Sebastiani in Conventione Generali Torunensi à Serenissimo SIGISMUNDO Rege Poloniae Illustrissimo & Rndissimo D. Ioanni Lubrański Episcopo Posnanienfi consensus datus censuandi, pro summa duorum millium octingentorum sexaginta septem florenorum ex Oppido **Stawisyn/** & villis ad id spectantibus in Terra & Districtu Calisienti, pro salariandis & instituendis Doctoribus & Magistris ad Collegiū particulare circa Ecclesiam Cathedr: Posnanien: per supra nominatum Illustrissimum Lubrański erectum.

De qua summa fit mentio in Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus in Synodo Varfaviensi, Præsidente Ioanne Przerębski Archiepiscopo Gnesnensi. *Anno D. 1561. his verbis:* Scholam quoq; Posnanientem per Rndissimum Ioannem Lubrański fundatam Reverendissimus D. Episcopus Posnan: cum suo Venerabili Capitulo reformet, & in meliorem statum restituat, ac pecuniā ex Stawisensibus bonis repositā certum censum emat, ex eaq; ædificia Collegij ipsius restauret, & idoneos Magistros in ea foveat.

Similiter & in Synodo ab Illustris: & Rndissimo D. Bernardo Maciejowski, Sacræ Rom: Eccl: Cardinali, Tituli S. Ioannis ante

Ppppppp

portam

portam Latinam, Archiepiscopo Gnesnenſi Petricoviæ Anno Dni 1607: ſub tit: de Reformatione Collegij Poſnaniensis. fol. 15. ſic habetur. Ad poſtulationem Nuntiorum Venerabilis Capituli Poſnaniensis, decrevit Synodus, monendum Rndiſſimum D. Episcopum Poſnan: Synodaliter, prout præſenti Conſtitutione monet, vt Scholam circa ſuam Cathedralẽ Eccleſiam per Rndiſſimum olim Ioannem Lubrański Prædeceſſorem ſuum ſumptuoſe fundatam & magnifice extructam reformet, & in ſtatum meliorem reducat; cum ex ea deſolata, magnū Eccleſia, & cultus Divinus, detrimentum patiatur. Itaq; præſata ſumma duorum milliū octingentorum ſexaginta ſeptẽ floren: A. D. 1595. feriã ſecundã poſt feſtum S. Iacobi Apoſtoli, in villam **Stupczyno**/ in Diſtrictu **Naklenſi** transportata eſt, pro qua cenſus reẽmptionalis florenorum Polonicalium centum octuaginta Collegio Lubraſciano quotannis pro feſto Circumciſionis Domini, per Hæredes illius villæ ſolvitur.

Deinde Anno D. 1612. prælibatus Rndiſſimus Ioannes à Rozdrazew Rozdrazewski Suffraganeus Vladislaviensis, ſupraſcriptæ fundationis Lubraſcianaẽ auctionem fecit, & ſummam viginti octo millium florenorum Polonicalium, pro ſalariandis Profeſſoribus eiũdem Collegij, tum & menſa ſeu victu illorum communi, necnon Alumnorum ex Familia ſua Rozdrazewiana juxta ordinationem ſuam inſcripſit. Quæ ſumma primò locata fuit & inſcripta in bonis Oppidi **Flowe Miasto**/ & villis **Bogufyn**/ **Chrońiec**, & **Kruczyn**.

Deinde Anno D. 1692. prædicta ſumma Rozdrazewiana viginti octo millium floren: Polonicaliũ, transportata eſt in bona **Krempe**/ **Oſtrow**/ **Żacharzew**/ in Diſtrictu Caluſſienſi, & inſcripta corã Actis Caſtrenſibus Poſnaniensis, juxta quam inſcriptionem ſolvitur ad præſens cenſus Collegio Lubraſciano Academico duabus Rathis, prima pro feſto S. Ioannis Baptiſtæ, mille centum floreni, ſecunda, pro feſto S. Martini Episc:

Anno autem D. 1622. in craſtino feſti S. Ioannis Baptiſtæ. Coram Actis Caſtrenſibus Poſnaniensis Perilluſtris & Admodum Rndus D. Sebastianus Lacki Poſnaniensis & Caluſſienſis Canonicus, ſuper villa maius **Lati**/ in Diſtrictu Coſtenſi exiſtente, ſummam duorum millium trecentorum florenorum Polonicalium inſcripſit, ex cenſu annuo 160 florenor: ordinatioq; talis eſt: vt floreni centũ, annuatim, per Perilluſtrem & Admodum Rndum D. Procurato-

rem

De Episc: Posn. Tit. XXIV. § de Acad. Lubr: Posn: 611

rem Venerabilis Capituli, Præposito Collegij Lubransciani Academici solvantur pro pisis, pulmentis varii grani, tum pro lignis ad focum & hypocaustum commune. Reliquum autem census balneatori in Ostrowko pro lavandis studiosis eiusdem Collegij, necnon pauperibus Sacerdotibus, quolibet mense. Studiosi autem una cum Professoribus Anniversario & Missæ intersint, officium, defunctorum vel Psalmos Pœnitentiales, sive Coronam B. M. V. sive alias preces recitent. Deficiente autem Collegio Lubransciano, totus census mensæ Venerabilis Capituli accrescat. Quæ ordinatio connotata est in Actis Capitularibus Posnaniensibus, sub Anno D. 1624. mense Ianuario.

Tandem Anno D. 1644. post festum S. Martini, prælibatus Illustris & Rndissimus D. Andreas à Szoldry Episcopus Posnaniensis æternâ memoriâ & laude dignissimus, summam decem millium florenorum Poloniarum, pro augendis salarijs Directoris, & Professorum eiusdem Collegij Lubransciani Academici, donavit, à qua summa Perillustris & Adm: Rndus olim D. Petrus Cuiwicki, Scholasticus Posnan: censum solvebat, vti in bonis suis hæreditarijs assecuratum. Quæ summa postea transportata est in bona **Sierzyżewo/** & per Reverendissimum Dominum Alexandrum Szoldrski modernum Custodem Prælatus Ecclesiæ Cathedr: Posnaniens: inscripta & assecurata est.

Anno D. 1668. in Generali Capitulo SS. Apostolorum Petri & Pauli cum consensu Illustris & Rndissimi D. olim Stephani de Magna Chrzastow Wierzbowski Episcopi Posnaniensis, Venerabile Capitulum Posnaniense, areas certas in Oppido **Piotrowo/** ab omnibus oneribus tam Reipub: quàm Venerabilis Capituli immunes Collegio Lubransciano donavit.

Is idem Illustris & Rndissimus D. Stephanus Wierzbowski, molendinum Łaczny dictum desolatum, seu locum ubi fuit, cum omnibus suis attinentijs, Collegio eidem Lubransciano Academico, accedente consensu expresso Venerabilis Capituli Posnaniens: Anno D. 1676. die 4ta Octobris, donavit & incorporavit. Quod molendinum Collegium Lubranscianum sumptu proprio non exiguo à fundamentis extruxit.

Erexit etiam toties nominatus Illustris & Rndissimus D. Andreas Szoldrski Contubernium non procul a Palatio Episcopali distans, ex latere cocto, cum horto, pomario & piscinis, pro decem Alumnis ex Familia sua, emptis ad eum effectum bonis **Kielze**

wo & Korablewo in suburbio Costensi sitis. Quæ bona vt iuribus & privilegijs bonorum Terreſtrium gaudeant, obtinuit Conſtitutionem Anno D. 1649. fol. 8. tit. **Wolnoſé od ſtacyey**/ tenoris ſequentis: villæ **Kietzewo & Korablewo**/ in Diſtrictu Coſtenſi ab Illuſtriſ: & Rndiſſimo D. Andrea Szoldrſki Episc: Poſnan: pro educanda Iuuentute Nobili in artibus liberalibus, fundatas, & proven-
tu ex illis ordinato, bonis Terreſtribus, ita adæquentur, vt à ſtati-
vis alijs **Stanowiſt**/ penſionibus militariſus, ſint libera, lege præſenti perpetuâ cavemus, ſub pœna mille marcarum per tranſ-
greſſorem ſuccumbenda, reſpectu cuius forum in Caſtro Poſnani-
enſi ſine appellatione aſſignamus. Salvo ſervitio bellico, quod ex
iſtis bonis pro expeditione generali expediri debet.

Has tam præclaras fundaciones pro Eccl: Cathedrali, Capitulo, Academia, & pauperibus, Illuſtr: & Rndiſſimus Dominus Andreas Szoldrſki Episcopus Poſnan: fecit, cuius munificentiam ſæcula ſæ-
culis porrigent, & memoria æterna in cordibus omnibus manebit. Nam omnes fere Illuſtriſſimos & Rndiſſimos DD. Episcopos Po-
ſnanienses, tam Anteceſſores, quàm Succeſſores tam inſigni munifi-
centiâ & liberalitate erga Eccleſiam, Capitulum, Academiam & pauperes ſuperavit. Faxit Deus! vt alij Illuſtriſſimi & Rndiſſimi Domini Episcopi eundem imitentur.

Anno D. 1675. Sabbatho poſt feſtum Sanctorum Omnium, Per-
illuſtris & Admodum Rndus D. olim Matthias Korwic Krzycki
Canonicus Poſnaniens: Vir de literis bene meritus, ſummam decem
millium florenorum Polonicalium, pro Alumnis ex Familia Ko-
rwiciana deſcendentibus coram Actis Caſtrenſibus Poſnaniensibus
inſcripſit, ſuper bonis **Wieckowice**/ eorundemq; Alumnorum cu-
ram Directori & Profeſſoribus Collegij Lubraſciani commiſit, &
pro menſa eorundem Alumnorum dictam ſummam, & cenſum
ab ea proventientem ordinavit.

Hæc ſumma transportata eſt Anno D. 1689. poſt feſtum Viſita-
tionis B. M. V. ex bonis **Wieckowice**/ in bona **Sielec & Brze-
ſie**/ Palatinatus Poſnaniensis, pro qua cenſus quotannis pro feſto
S. Ioannis Baptiſtæ, debet ſolvi.

Anno 1685. Academia Poſnaniensis vñ cum Vniuerſitate Cra-
coviensis iurium & immunitatum ſuarum, cōſervationem & con-
firmationem circa actus promovendorum ad omnes facultates ob-
tinuit à Sereniſſimo IOANNE III. Rege Poloniarum, cuius Regij
reſcripti tenor talis ſequitur.

Actum

De Episc: Posn: Tit: XXIV. § de Acad: Lubr: Posn: 613

Actum in Castro Posnaniensi, Sabbatho post festum S. Francisci Confessoris proximo Anno Domini 1685.

Ad Acta praesentia personaliter veniens N. Matthias Pawłowski M. R. G. Officio praesenti notus, sanus, liberè in praesentia Nobilium Pauli Kozłowski, & Thomae Antonij Łagocki, hic personaliter stantium & praemissa attestan: recognovit se literas infra scriptas de tenore tali: IOANNES III. Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux &c. Czerniechoviaeq; . Significamus praesentibus literis quorum interest, vniversis & singulis Religiosis, Provinciali Provinciae Poloniae, tum Rectori, Vicerectori, Scholarum Praefecto, toti; Collegio Societ: Iesu in Civitate Nostra Regia Posnaniensi sito, fideliter Nobis dilectis gratiam Nostram Regiam. Religiosi fideliter Nobis dilecti. Ea est Regalis clementiae virtus, vt cuilibet ad thronum suum suppliciter accedenti, gratiae & liberalitatis suae effundat sinum. Ideo plurimum evenire compertum est, vt Rescripta Principum tanquam ad vnius partis supplicationem, & quandoq; ad sinistram informationem obtineri solita, sibi invicem contraria extradantur. Facile & efficax suprema Regum authoritas istiusmodi negotiis adhibet temperamentum, cum perhabitâ sufficienti informatione, discrepantijsq; pensatis ac aequitatis legumq; publicarum ratione ponderatâ, id quod legibus magis adaequatum viderit, per inviolabile demum edictum approbat, confirmatq; . Idcirco & Nos, dum nuper Iavoroviae in Anno 1678. die 18. mensis Augusti. Privilegium certis Gratijs Pontificijs in vnius partis favorem olim emanatis conforme, super promotionibus Scholarium, quorumlibet in Collegio dictae Societatis in Civitate Nostra Regia Posnaniensi consisten: Cursus Philosophiae & Theologiae peragentium, ad quoscunq; Baccalaureatus, Licenciaturae, Magisterij & Doctoratus gradus obtentis & emanatis magis subreptitiè, quam motu proprio, concessisse Nos intelleximus: praefatum verò privilegium Nostrum, privilegijs Vniuersitatis Nostrae Cracoviensis à Serenissimis Praedecessoribus Nostris Nobisq; ipsis, & tota Republica datis, concessis, & indultis sit contrarium: siquidem iidem Serenissimi Praedecessores Nostrî & tota Respub: Scholam Cracoviensem voluerunt esse Regni Generalis, Iusq; patronatus nedum Nobis ipsis, sed simultaneè etiam toti Republicae ad illam competit, summaq; perplexitas tam respectu privilegij Nostrî, quam eius contentorum oriatur. Proinde ex his & aliis causis animum Nostrum permoventibus, praecavendo, ne antiquis iuribus Generalis Regni Scholae Cracoviensis, tum quoq; legibus

Q q q q q q q

gibus & Constitutionibus Regni occasione Vniuersitatis Cracoviensis sancitis præiudicium inferatur, de expressa scientia & voluntate Nostra, præsentis Rescripto Nostro declarandum esse censuimus, declaramusq; præsentibus, quatenus Fidelitates Vestrae non obstante privilegio per Fidelitates Vestras à Nobis extorto, ab illius usu abstineant, à conferendis gradibus Baccalaureatus, Licentiatuæ Magisterij & Doctoratus, tam in scientia Philosophica, quam Theologica, exnunc supersedeant, ad finalem usq; per Nos in præmissis decisionem, secus Fidelitates Vestrae non factura pro gratia Nostra: & sub pœnis contra convulsos Rescriptorum Regni sancitis, ac nullitate quorumcunq; in contrarium præsentis voluntati Nostræ per Fidelitates Vestras attentantur. In cuius rei fidem, præsentis manu Nostrâ subscriptas sigillo Regni communiri iussimus. *Datum Varsoviae die 7. Martij, Anno D. 1685. Regni Nostri duodecimo anno.*

Ioannes Rex,

Locus sigilli Maioris
Cancellariæ Regni.

G. Taranowski Cracoviensis: Varsoviensis: Canonicus, S. R. M. Secr.

Cancellariatu Illustrissimi Domini Ioannis Comitis in **Piešowá Státá / & Żywiec /** Wielopolski, Supremi Regni Cancellarij, Minoris Poloniæ Generalis, Cracoviensis, Neosorien, Dolinen: Bochnensis &c. &c. Capitanei susceptum, & inductum ad Acta Metricæ Regni Cancellariæ Maioris. Nicolaus Szulc Sacr. Reg. Majestatis Secr: mpp. Actum descripta in claustris fortalicio PP. Collegij Soc: Iesu hinc Posnaniæ sito, scamnoq; eiusdem claustris, præsentis ipsomet eiusdem Collegij Præfecto, atq; Ianitore, & alijs studiosis posita & relictæ sunt.

Hinc dum aliqui in Collegio Posnaniensi Patrum Societatis Iesu ad Doctoratum promoueri, Canonicatum in Ecclesia Metropolitana Doctoralem obtinere volebant, reiecti sunt, ex quo non fuerint in aliqua Vniuersitate Generalis Studij promoueri, prout Brevia Apostolica Leonis X. & Pauli III. Summorum Pontificum in favorem Capitulum Cathedralium, in Regno Poloniæ expressè volunt & requirunt, quæ Bullæ utraq; in Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus libro 3. fol. 149. cum sequentibus, reperiuntur. Et inhærendo istis Bullis Pontificijs, etiam Capitulum Nostrum Posnaniense Canonicos ad Canonicatus Doctorales aspirantes, & non promotos in aliqua Vniuersitate Studij Generalis aliquoties non
admi-

De Episc: Posn. Tit: XXIV. § de Acad. Lubr: Posn: 618

admisit. Nec Universitas Vlnæ Patrum Societ: Iesu potest rectè appellari Universitas: quia non habet omnes facultates, quæ requiruntur ad dicendam Universitatem Studij Generalis.

Et quamvis Patres Soc: Iesu, in ipsa Vrbe Posnaniensi habeant suum Collegium, in quo studiosam Iuventutem erudiant, nihilominus & Lubranscianum Athenæum floret, & Iuventus Nobilis confluit ob Mathematicas disciplinas, & in utroq; Iure prælectiones. *Starovolscius in descriptione Poloniae sub titulo: Major Polonia, fol: 18.* Et frequentior conflueret, si commoditas mansionum in Suburbijis esset, nec distaret tanto intervallo loci ab ipsa Civitate Posnaniensi.

Reliqua de Episcopatu Posnaniensi.

Epitaphium prælibati Illustr: & Rndissimi Ioannis Lubranski Episcopi Posnan: in medio Ecclesiæ Cathedr: extat, ex marmore porphyretico extructum. In Thesaurò Ecclesiæ Cathedr: asservatur pars gladij S. Petri Apostoli à Iordano I. Episcopo Posnaniensi allata, & in certis temporibus visenda exponitur.

Ad Episcopatum Posnaniensem spectat Civitas Varšaviensis, neq; unquam fuit Episcopus Varšaviensis. Collegium Prælatorum, & Canonorum, & item Vicariorum in templo & Parochia S. Ioannis Baptistæ Varšaviensi, Ioannes Dux Masoviorum fundavit & dotavit, luculentis redditibus de bonis suis, ac de decimis à Płocēsi Episcopo, permutatione quadam acquisitis, atq; Parochias aliquot, & quædā Sacerdotia; suppressis veteribus titulis addixit, & ab Alberto Iastrzembecio Episcopo Posnaniensi erigi procuravit. *Cromerus lib: 16. de rebus Polonorum fol: apud me 374.*

Capitulum hoc Ecclesiæ Collegiatæ Varšaviensis obtinuit à Reipub: dispositionem, ne Canonici & maximè Prælati, in gremium assumantur, nisi Nobilitate generis clari, non aliter ac in Cathedralibus Ecclesijs Regni, salvis quatuor Doctoralibus Præbendis pro plebeijs, de quo in Exorbitantijs in Comitij Electionis Serenissimi Regis MICHAELIS Anno D. 1669. tit: *O Opactwach/* Sed Ecclesiæ Cathedrales obtinuerant confirmationem Sedis Apostolicæ super præmissa ordinatione Reipub: quam nescio, an Collegiata Varšaviensis habet.

Pro coronide istius tituli adijcio, quòd Paulo Episcopo Posnaniensi eiusq; Successoribus Vladislaus dictus Plwacz, latine Sputator dederat jus monetæ cudendæ, donavit præterea Ecclesiæ Posnaniensi, & eius Episcopo Paulo villam *Sulpowá/ Krobia/* largos præbentem introitus. *Długossius tomo 1. lib: 6. fol: 581. Idem scripsit. Cromerus lib: 7. de rebus Polonorum fol: 199.*

TITV.

TITVLVS VIGESIMVS QVINTVS

De Episcopatu Płocensi.

Sicut alios Episcopatus Regni, ita & Episcopatum Płocensem MIECISLAVS I. Poloniæ Princeps Christianus fundavit & dotavit, unicuiq; Episcopatui decimis manipularibus omnium frugum, tam ex Nobilium, quam agrestium, bonis & agrorum culturis concessis & donatis, (quæ olim, antequam Christiana Religio illuxisset, Principibus debebantur, & in horrea Regia devehebantur, teste *Lubienio* in vita I. Episcopi Płocensis), Płoscum in quo Ecclesia Cathedralis Nobilis existat, situm est in ripa eminentiore fluvij Vistulæ, unde prospectus in omnes partes amænissimus patet.

Basilica Cathedralis in Arce non inelegatis structuræ collocata, argento, auro, & clenodijs pretiosis abundat: inter quæ visitur caput S. SIGISMUNDI Regis, à Serenissimo Rege Poloniarum, III. loco illi (quod nimirum Basilica ipsa, sub titulo S. SIGISMUNDI erecta sit) donatum, thecæ auri obryzi inclusum, gemmis & lapidibus pretiosis ornatum.

Capitulum istius Ecclesiæ vix non æquales redditus cum Episcopo habet. Nam ipse Præpositus integrum Territorium possidet, estq; supremus Dominus Nobilitatis illius, quæ ibi manet, sicut & Episcopus Płocensis, Pułtoviensis Territorij supremus est Princeps, nec ab illo datur provocatio ad Regem, sed ita Nobiles sunt ipsi subditi, sicut & Episcopo Cracoviensi in Ducatu Severiæ, aut Varmiensi in suo Episcopatu. Habet etiam Episcopus Płocensis Oppidum *Gwizno* dictum in totoq; illo Territorio iurisdictionem suam exercet.

Patres Societ. Iesu Collegium erudiendæ Iuventutis ibidem habent, sed est etiam Gymnasium Castrense sub cura Venerabilis Capituli, ad quod Magistri ex Academia Cracoviensi vocantur.

Est etiam in Arce Płocensi Abbatia Ordinis S. Benedicti. In suburbio autem Monasterium Monialium, Sanctæ Mariæ Magdalenæ.

Episcopus Płocensis residentiam suam latericijs domibus & arce in scopulo seu insula Narvæ fluvij navigabilis exstructam, hortisq; ac pomarijs nobilem Pułtoviæ habet. Vbi quoq; adest Collegium Canoniorum, & studium Patrum Soc. Iesu. *Starovol: in descript: Pol: subtit: Masovia* quod Noscovius Episc. Płocen: fundavit, extincto veteri, in vim cuius, Cracoviæ Contubernium Philosophorum erexit. *Lubiencki in serie Episc: Płocensium, fol: 378.* Epi-

Episcopatus Plocensis gaudet hac prærogativâ, quod Archiepiscopus Gnesnensis sit Canonicus natus in Ecclesia sua Cathedrali Plocensi. Nam cum Ioannes Zapla Iurisperitus, Vladislaviensis & Plocensis Scholasticus, Ducatus Masoviae Cancellarius, custos & moderator Casimiri Filij Conradi Masoviae Ducis, ab ipso meto Conrado datus, ex sola suspitione, quod Casimirus contra Conradum Patrem consilio Zaplae molimina intrueret, revocato illo per literas à Casimiro, non cognita causâ, in carcerem coniecit, ac mox quaestionibus & torturis subiectum furore correptus, in patibulum egit. Cuius cadaver Patres Ordinis S. Dominici Monasterij Plocensis, ante aliquot annos à Conrado conditi deposuerunt, cum Christiano ritu funus deducerent, Agathia Vxor Conradi mariti furori suffragata eripuit, & in plaustro bobus duobus contumeliae causâ vectum, novâ furcâ ad id ex tempore ad eadem & Monasterium Patrum Dominicanorum ex adverso Basilicae erectâ, iterum suspendi iussit, nec tamen deterriti sunt Patres Dominicani, quin iterum illud deponerent, atq; honorificè sepelirent. In quo, quidem evidenter Divina iustitia apparuit: scelestâ ac sacrilegâ Tyranni manu ad ultionem patrati prius à Ioanne illo sceleris vsâ, propterea quod is iniustæ & nefariæ necis Cristini Palatini Plocensis author & incensor sanè fuerat. *de quo Cromerus libro 7. de rebus Polonorum fol. apud me 190. scripsit.*

Hoc Conradi facinus, & patratum in Sacerdotem Dei patricidium Andreas Episcopus Plocensis non est ausus vindicare, ne quid & ipse à Tyranno pateretur. Ceterum Petrus Archiepiscopus Gnesnensis maiore animo, universæ Plocensi Diocesi sacris interdixit. Quam ob rem excanduit quidem primò Conradus, sed ad se postea reversus, agnovit culpam, & Lenciciam ad Archiepiscopum ut ille iusserat, venit, de admissio scelere, Archiepiscopi arbitratu, satisfecit. Loviciam quondam villam cum adiacentibus sylvis Archiepiscopo Gnesnensi sempiterno jure donavit, eâ quidem lege, ut Archiepiscopus Gnesnensis semper Canonicus natus Plocensis esset, & libram seu marcam auri Duci Masoviae, eorum bonorum nomine, quotannis penderet. Vladislaviensi autem & Plocensi Ecclesijs, idem Conradus multa largitus est, atq; ita Archiepiscopus interdictum suum relaxavit, & Conradus Dux, à Delegatis Gregorij IX. Summi Pontificis, Episcopo Vratislaviensi & Scholastico Cracoviensi, à crimine absolutus est, cum ea quæ Archiepiscopo & Vratislaviensi & Plocensi Episcopis legaverat ac donarat.

vnà cum filijs suis confirmasset. Hæc Cromerus lib. 8. de rebus Polonorum, fol. apud me 205. scripsit, ad quem curiosum Lectorem remitto.

TITVLVS VIGESIMVS SEXTVS,

De Episcopatu Varmienfi.

Riginem, foundationem & erectionem istius Episcopatus Ioannes Plasmwig Decretorum Doctor, Ecclesiæ Varmiensis Decanus, & Thomas Treter Custos & Canonicus Varmiensis, ad vitas Episcoporum Varmiensium sic descripserunt. Innuit quoq; Miechowita lib. 3. cap. 35. Cum Conradus Dux Masoviae etiam auxiliantibus Crucigeris, (quos is idem Dux in Culmensi Terra collocaverat, prout Dlugosus tomo 1. lib. 6. fol. 555. de hac prima Crucigerorum vocatione scripsit his verbis: Conradus Masoviae Dux, cum per frequentes Polouconum hoc est Pruthenorum incurfus, Terra eius devastaretur, & depopularetur impune, coactus est invocare auxilium Henrici Ducis Vratislaviensis, ad cuius persuasionem, barbaris repressis, & Terra Chelmensi in suum statum restituta, Fratres Cruciferos in sui auxilium advocat, & ipsis Terram Culmensem, à Pruthenis defendendam assignat.

Idem reiteravit id. eodem tomo, & libro fol. apud me 578. hoc addito, quod de consilio Cristini seu Cristiani Episcopi Culmensis Religiosi, de Ordine Cisterciensis, eos accersivit: in primarioq; eorū adventu in Castro Dobrzyn/ à quo Fratres Dobrzyenses appellati erant, locavit, & processu temporis multa Oppida & villas iisdem contulit.

Id. idem Miechowita libro 3. cap. 31. scripsit his verbis: Conradus Dux Masoviae & Curaviae, Crucigeros in auxilium contra Pruthenos vocavit, & Pruthenis repressis Terram Culmensem & Castrum Dobrzyn illis assignavit, de hoc is idem Miechowita eodem tomo lib. 3. cap. 35. latius scripsit: ad quos curiosum Lectorem remitto) impar esset contra Pruthenos seu Prussos, Masoviam, Terrasq; vicinas, continuis incursionibus devastantes. Inito maturo consilio, tantas devastaciones & excidia, Sedi Apostolicæ exposuit, defensionisq; auxilium postulavit. Itaq; Sedes Apostolica, auditis precibus Conradi, tantisq; calamitatibus mota, Legatum suum misit: sacrum bellum Crucis, per universam Germaniam & Poloniam contra infideles.

fideles Pruſſos ſeu Pruthenos promulgari fecit. Cui bello tam ſan-
cto Conradus Dux Maſouiæ, Laſconogus Maioris Poloniæ, Semo-
vitus Cuiaviæ, Leſco Cracoviensis, Henricus Legnicenſis, Filius S.
Hedwigis, Suantopelcus & Samborius Fratres, Pomeraniæ Duces,
cum ſuis militibus, nomina Anno D. 1225. dederunt. Acceſſerunt,
Vratiſlaviensis, Lubuſcenſis, & Otomucenſis Epifcopi, & alij Fi-
dei Catholicae Romanæ zelatores: Hermanoq; Balke Magiſtro Cru-
cigerorum, & viginti octo Fratribus Teutonicis Sanctæ Mariæ, cen-
tumq; eorum peditibus juncti, cum Legato Apoſtolico ad Vogel-
ſandum in ripa Viſtulæ fluvij exſtructum, proceſſerunt; & ſine mo-
ra, per Viſtulam fluvium congelatum die S. Simonis Apoſtoli ad
Slemum Pruthenorum munitiorem (quæ nunc Garſa nominatur)
tranſierunt. Quibus viſis Prutheni ſummo impetu eoſdem adorſi
ſunt, certatumq; eſt ab utroq; ingenibus animis, totâ die, victo-
riâ penes Exercitum Chriſtianum manente. Vnde Prutheni vi-
dentes ſe victos & proſtigatos, pacem à Chriſtianis Principibus pe-
tuerunt, quæ in diem S. Martini Epifcopi & Confefſoris, his con-
ditionibus conſecta eſt. *Primò* vt Prutheni deinceps Principibus
fideles & tributarij eſſent. *Secundo*, vt Fratribus Teutonicis ſub-
diti forent, ab ipſiſq; in Chriſtiana Fide ſe inſtrui paterentur. Por-
ro Principes ſupradicti, re feliciter contra Pruthenos infideles, ge-
ſtâ, Terras Pruſſiæ Summo Pontifici Romano (cuius nutu & au-
ſpiciis victoria parta erat) obtulerunt: orantes, vt omnes modos
& rationes iniret, quibus Chriſtiana fides in hiſce Terris plantari
& deinceps propagari poſſet.

INNOCENTIUS itaq; IV. Summus Pontifex, præter alios doctos
& religioſos Viros, ac pios Sacerdotes, quatuor ad Monafterium
Torunenſe miſit, qui in Chriſtiana fide populos illos erudirent:
videlicet Doctorem Henricum, Canonicum Brunenſem in Moravia,
Fratrem Henricum, & Fratrem Erneſtum Ordinis Prædic. & Fra-
trem Anſelmum, Ordinis S. Franciſci.

Ut autem certa ratio & modus iniretur, quibus Provincia Pruſſi-
ca in augmentum Divini cultûs facilius regi & conuerſi poſſit, ſu-
pranominatus INNOCENTIUS IV. Papa Anno D. 1241. Legatum ſuum
Vilhelmum (vel juxta *Cromerum lib. 8. de rebus geſtis Polonorum,*
fol: apud me 214. Guilelmum) Epifcopum Mutinenſem (qui poſtea
factus fuit Papa & vocatus ALEXANDER III.) miſit, qui Torunij in
Monafterio Beatiffimæ Mariæ Virginis Patrum Franciſcanorum
Synodum celebravit. Cui Synodo Archiepiſcopus Gneſnenſis, Vla-

dislavienſis, Płocenſis, & Vratſlavienſis Epifcopi plurimiq; alij Eccleſiarum Prælati, Abbates, & Sacerdotes interfuerunt: Conſtitutumq; eſt in eadem Synodo, vt Pruſſia in tres partes divideretur, cuiuslibet autem partis tertia pars, cum omnibus præminentiis & Regalibus, pro fundatione converteretur, duæ autem reliquæ partes Crucigeris cederent, vt onera belli ſuſſerre, ſecuritatemq; Provinciæ præſtare poſſent. In quibus etiam Domini Epifcopi iuriſdictionem ſuam exercere deberent: vtq; quælibet Eccleſia poſt obitum primi Epifcopi, liberâ electionem haberet; nulliq; Domino, præterquam Summo Pontifici, immediatè ſubiecta eſſet.

Fundatiq; ſunt in eadem Synodo Epifcopi Varmienſis, Sambienſis, & Pomeſanienſis (vt *Cromerus loco citato*), & per præſatum Legatum Apoſtolicum ordinati & conſecrati: Culmenſis autem Epifcopus, vt iuxta concordata, cum Incolis ſuæ Diœceſis, & Fratribus Ordinis Teutonicæ portione contentus ſit. Epifcopi Pomeſanienſis fuit ſedes in Civitate Quizinum, quam Germani Marieverder vocant, ſcripſit *Cromerus in libro de ſitu Poloniae & gente Polona*.

De Sambienſi & Pomeſanienſi Epifcopatibus, *Cromerus in libro de Repub: & Magiſtratibus Polonorum, ſcripſit ſic*: Ea pars Pruſſiæ, quæ nunc Ducalis dicitur, ex eo tempore, ex quo devictis barbaris populis ſub Chriſti poteſtatem miſſa eſt, ſimul cum Epifcopis ſuis, Sambienſi & Pomeſanienſi ad Noſtra vſq; tempora Ordini Teutonicorum paruit, & paulò infra ſubiungit. Ex eo igitur tempore, quo pars illa Pruſſiæ Alberto Marchioni ceſſit, duorum Epifcopatuum ſuppreſſione aucta eſt.

Eccleſia Varmienſis ſub titulo Beatiffimæ M. Virg: & S. Andreæ Apoſtoli conſecrata eſt. Varmia Provincia à Varmo Filio Vidervuri Pruſſiæ Principis, quam ipſi Pater hic, circa diviſionem Pruſſiæ inter alios Filios assignaverat, nomen accepit. *Treterus loco citato*.

Electio Epifcoporum Varmienſium, quòd ad Capitulum ſpectet, ex nominatis quatuor à Sereniſſimo Rege, quos Sereniſſimus Rex non debet nominare, niſi veros Indigenas Terrarum Pruſſiæ. ſcripſit *Cromerus loco citato*.

Et exſtat privilegium Capituli Varmienſis à SIGISMUNDO Rege Poloniae in Conventu Generali Petricoviænſi, Anno D. 1512- die Martis, ſeptimâ menſis Decembris, alias in Vigilia feſti Conceptionis B. M. V. datum, ſed in praxi non eſt.

Præpoſitum Eccleſiæ Varmienſis Rex Sereniſſimus Poloniae præſentat,

ſentat, Episcopus præſcit, alios Canonicos Capitulum cum Episcopo alternis vicibus eligunt, Summus Pontifex confirmat, ſed neq; Episcopus, neq; cæteri tres Prælati, locum & ſuffragium in Capitulo habent, niſi ſint etiam Canonici: Prælati & Canonici iurare debent intra menſem poſteaquã ad Collegium coöptati ſunt. Bona Episcopi ſic diſiſa ſunt, vt duas partes Episcopus, & tertiam partem, Capitulum obtineat, vt ſcripſit Cromerus lib: de Republ: & Magistratibus Polonorum.

Episcopus Varmienſis, in ſuo Episcopatu ſeu Principatu Nobilitatem habet ab omnium Regionum Magistratuum iuriſdictione exemptam, non aliter vt Episcopus Cracov: in Ducatu ſuo Severiæ, qui iure municipali eodem, quo Prutheni cæteri vtuntur. Starov: in deſcript: Poloniæ ſub tit: Prussia. Crom: loco citato.

In Senatu Prusiæ, quem Conſiliarios Terrarum Prusiæ vocât, Episcopus Varmienſis eſt Princeps, & moderator eiufdem, deinde Episcopus Culmenſis, conſequenter Palatini, Culmenſis, Mariæburgenſis & Pomeraniæ: Caſtellani Culmenſis, Elbingenſis, & Gedanenſis: ad hæc Succamerarius Culmenſis, Mariæburgenſis & Pomeraniæ. Tandem ex tribus Civitatibus primarijs Torunenſi, Elbingenſi & Gedanenſi, Legati, Theſaurarij autem, Præſecti Arcium, Gladiferi, Iudices, Scabini in hoc conſilio locum non habent. juxta Starov: loco citato, videatur & Cromerus loco citato.

Episcopus Varmienſis ſub tempus Interregni, poſt Convocationem Generalem Varſavienſem ante Electionem novi Regis, literis ſuo nomine dimiſſis, Ordines Prusiæ, vtpotè Episcopum, Palatinos, Caſtellanos, Succamerarios, Civitates maiores, Ordinem Equeſtrem, minoresq; Civitates ad Conventus Generales & Particulares Prusiæ habendos convocat, certumq; tempus aſſignat.

Limites Diœceſis Varmienſis extenduntur, vſq; ad Regiomontum ad Pragelam, ad Episcopatum Vilnenſem; meridiem autem verſus ad Episcopatum Plocenſem, ad lacum Drauſem & Habum. Treterus vbi ſupra. Subditi Episcopi & Capituli eodem, quo cæteri Prusi, iure municipali vtuntur, ſed habent etiam peculiaria ſinter ſe autem communia inſtituta, quæ Landtsfordnung, hoc eſt: Terræ Conſtitutiones vocantur. Cromerus ibidem.

Primaria Vrbs Varmienſis Provinciæ eſt Heilsberga domiciliũ Episcopi (Cathedra autem ſupra Fraumbergam eſt) deinde Brunſberga vbi PP. Societ: Ieſu habent Collegium à Hoſio Cardinali, Episcopo Varmienſi fundatũ. His Urbibus non multum cedunt Gut-

stadium, Allesteinum Reselium seu Resla, Vormditum seu Vormita, Meslacum, Vartemburgum, Scheburgum, & aliæ Civitates Capitulo directè subiacentes. *Starovol. & Treterus locis citatis.*

Refert *Cromerus loco citato*, quod antiquitus Civitas Elbingensis cum suo Territorio ad Varmiensem Diocesim pertinebat.

Episcopatus Varmiensis vocatur nunc & Sambienfis, teneturq; unà cum Capitulo suo venire ad Synodum Provinciale Gnesnensem: nam licet Episcopi Varmienses prætenderent se immediate esse subiectos Sedi Apostolicæ, juxta scripta à Nobis paulò supra, & consequenter non teneri venire ad Synodum Provinciale Gnesnensem, nihilominus in Synodo Provinciali sub Laurentio Gembicki Archiepiscopo Gnesnensi, Anno Domini 1621. Petricovia celebrata, capite 4 determinatum est. Quoniam sacrum Concilium Tridentinum sessione 24. de Reformatione cap: 2. de Episcopis, qui nulli Archiepiscopo subsunt, ita discretè disponit: quod ipsi debeant sibi eligere viciniorem Metropolitanum, à quo ad Synodum Provinciale vocati, quamvis non jure subiectionis, sed jure electionis venire, & omnia in Synodo statuta observari facere debeant, supplicandum suæ Sanctitati esse censuit, ut sua Sanctitas mandet Rndissimo D. Episcopo Varmiensi, ipsiusq; Capitulo, ne quàm pridem ad Sacrosancta Concilij eiusmodi decreta observanda, se se juramento obstrinxerunt, in legem Concilij hoc ipso committant, dum Metropolitanum Gnesnensem, quo viciniorem neminem alium habent, ad Synodales actiones, ipsam etiam Varmiensem Ecclesiam concernentes, eligere negligant. *hucusq; verba Synodi.* Ex occasione, quæ à principio huius tituli, de Episcopatu Varmiensi scripsimus; quod Conradus Dux Masoviae, Crucigeros in Culmensi Terra collocaverat, eorumq; opera usus est contra Pruthenos Masoviam Terrasq; vicinas devastantes, placuit de origine & principio Teutonicij Ordinis hic inferere. Alexander Guagninus Veronensis, Eques Auratus, in descriptione Sarmatiae Europæ, sub titulo Michovia Provincia, in divisione duodecem Provinciarum Prussiae, à Veneduto Principe Prussiae, inter duodecem filios, Anno D. 373. facta, sic connotavit.

Anno D. 1188. cum Balduinus Rex Christianus Hierosolimis regnaret, Saraceni & Barbari ex arce nomine Ptolomaida latine Acona, germanicè Agris dicta, varijs excursionibus sanctam Terram infestare solebant. Quamobrem Rex contra Barbaros, Saracenos auxilium petijt à Christianis. Longobardi igitur sexaginta galeras, & in his

in his quinquaginta millia virorum in subsidium miserunt, cum quibus multi homines probi, piæ peregrinationis causâ, in Terram sanctam profecti sunt. Horum numerus erat quingentorum, partim ex Saxonia, partim ex alijs Provincijs Germaniæ, qui omnes in vnam navim congregati, Aconam vsq; pervenerunt, vbi per integrum annum cum infinita multitudine Christianorum, Aconam, antequam caperetur, oppugnaverunt, in oppugnatione multi Christianorum, telis barbarorum læsi erant, unde in morbum inciderunt, passimq; sparsi, cum neminem in Terra aliena, qui sublevaret inopiam, haberent, multi fame perierunt. Erant autem ex peregrinis præcipui octo boni & pii Teutones, qui cum viderent Christianos tam misere interire, commiseratione ducti, curam illorum susceperunt, diligentiaq; illorum plurimi infirmi convaluerunt. Postea Xenodochium sive Hospitale, sub titulo Beatæ Mariæ Virginis, Aconæ erexerunt.

Imus. Xenodochij Præfectus, Henricus de Vualpot electus est Magister ex Germania oriundus: Hic maximam diligentiam, in fovendis infirmis & egenis adhibuit, ibiq; Aconæ ultimum diem peregit & sepultus est. *Anno D. 1190.* Postea Baldvinus Rex, Hierosolymis Templum & Xenodochium, pro pauperibus, & plurimis Nobilibus infirmis, qui in bello Aconienfi læsi erant, extruxit sub titulo B. M. V. Tandem *Anno D. 1191.* CLEMENS III. Papa hunc Ordinem confirmavit, & intitulationem dedit, Fratribus Teutonicis Xenodochij Hierosolymitani Beatæ M. Virg: Præterea Regulam S. Augustini illis servandam imposuit, stemmateq; cum Cruce nigra, eos insignivit. Postea Patriarcha Hierosolymitanus singulos Fratres Teutonici Ordinis, à Papa confirmatos, albâ chlamide, ex utraq; parte crucem nigram habente ornavit, sicq; illi habitum susceperunt. His lorica indutis, gladio accincto, Missam celebrare concessum erat, nullusq; barbam tondebat, & super saccum stramine impletum, regulâ iubente, dormiebant: sed statim hæc, mirâ quadam metamorphosi immutata sunt.

2dus. Henrico de Vualpot successit Otto de Karpen Nobilis Germanus, sexto anno mortuus, Aconæ sepultus.

3tius. Hermanus Bart Olsacensis, electus, præfuit officio quatuor annis, Aconæ sepultus.

4tus. Hermanus à Salzen, Nobilis Misnensis, *Anno D. 1210.* electus est, sub illo Fratribus Ordinis Teutonici à Saracenis Hierosolymâ pulsus, Prussia concessa est sub Conrado Duce Masoviae.

Quorum viginti millia in Prussiam venerunt, Prussosq; Gentiles ex Terra Culmensi eiecerunt.

5us. Conradus Thuringorum & Cathorum Landgravius electus, habitum Mariæburgæ in Prussia suscepit. Cum Præsis Gentilibus multa bella gessit, magnoq; labore fines Regionum Ordinis dilatavit, & ruinosa refecit, mortuus, Mariæburgæ sepultus.

6us. Poppo ab Osternaw electus, multa præclara bella cum Pruthenis, Livoniensibus & Suantopolco Duce Pomeranorum gessit. Tandem à Tartaris ante Legniciam Civitatem interemptus, Vratislaviæ in Basilica S. Adalberti sepultus. Huius Magistri tempore Regiomontum constructum est.

7^{mus}. Ioannes Sangemusensis. Anno D. 1263. electus, Pruthenorum vires mirabiliter diminuit: Monasterium PP. Dominicanorum Torunij fundavit. Brandeburga quoq; Civitas cum Arce eius temporibus ædificata est. Anno D. 1266. Tapia quoq; munitio erecta est, præfuit annis 12. sepultus Treveris.

8us. Hartmanus Comes Heldrigensis, Nadraviam, Sudaviamq; Regionem Prusiæ debellavit, sub illius regimine Mentia Civitas ædificata est, Castrum Mariæburgense Anno D. 1281. erectum. Venetijs mortuus & sepultus.

9us. Burchardus à Suenden, eo præfidente Fratres sui Ordinis, cum Prussis infidelibus bellum acre & sanguinosum gesserunt, eosq; in integrum ad obedientiam compulerunt. Post annos septem Magistratu se abdicavit, mortuus Rhodijs, ibiq; in Basilica Sancti Ioannis sepultus.

10^{mus}. Conradus de Feuchtwangen, septem annis Magistratum gessit, Pragæ mortuus, Trebniciæ sepultus.

11^{mus}. Gotfridus Comes de Hohenloch electus. Hic Venetijs cum multis Fratribus in Prussiam profectus, decem annis officium gessit, tandem Comitibus celebratis Magisterium resignavit, in Germaniam profectus, è vivis excessit.

12^{mus}. Sigfridus de Feuchtwangen, Anno D. 1307. electus. Sedem Venetijs in Prusiæ castrum Mariæburgam transtulit. Nam in Terra Sancta Venetijs, Neapoli, & in Anglia Sedes suas, & præclara ædificia, propter quasdam similitudines amiserant. Duobus annis præfuit, Mariæburgæ fati cessit.

13^{mus}. Carolus Bessart Anno D. 1309. electus. Anno D. 1312. Memela arx in Curlandia Regione Prusiæ fundata, ad propulsandos Lithuanorum incursum, à Summo Pontifice respectu certi criminis, Romam

Romam citatus, victor in causa, Romam discedens, Viennam mortuus, ibique tumulatus.

14^{mus}. Vernerus Vrselensis Anno D. 1322. electus, brevi, a certo Fratre Ordinis sui, cum ex vespertinis precibus egrederetur, interemptus est.

15^{mus}. Ludolphus Dux Brunsuicensis electus, Vir pius & sapiens, iustus, in Fratres Ordinis liberalis.

16^{mus}. Districhus Comes Aldemburgensis octogenarius electus, Templum B. M. V. Mariæburgæ extruxit, Torunij obiit, Mariæburgæ in Templo S. Annæ sepultus.

17^{mus}. Rudolphus Dux Saxonie. Hic Anno D. 1341. magnas copias conscripsit Neumanoviamque oppugnavit. Interim Lithvani Prussiam invaserunt, eamque fere totam igne & caedibus consumpserunt, multos captivos obduxerunt, ob quam causam in amentiam venit, ab officio depositus præ mæore vitam finivit, in Marienverder Civitate sepultus est.

18^{mus}. Henricus Dufmariensis cum Lithuanis & Ruthenis bellum egregium in die Purificationis B. M. V. gessit, Divinoque auxilio decem millia hostium prostravit. Cænobium Monialium Lebenich dictum Regiomonti erexit. Mortuus Mariæburgæ tumulatus.

19^{mus}. Henricus Kniprodiensis Anno D. 1348. electus, annis triginta vno præfuit, tandem Mariæburgæ vitam finivit, ibidemque sepultus est.

20^{mus}. Conradus Zolner. Anno D. 1379. multa bella & facinora, contra gentiles, Lithuanos, & Samogitas, temporibus Keystudi, Iagellonis, Vitoldi & Suidrigillonis Ducum Lithuanie gessit. Regimen octo annis tenuit, Mariæburgæ debitum nature persolvit.

21^{mus}. Conradus Valenrodenensis, vehemens, iracundus, & totis viribus bello incumbens, Monachos & Ecclesiasticos omnes odio persequabatur, nullumque in hora mortis ad se venire passus est. Sub eo Fratres Ordinis Anno D. 1391. armata manu, per fluvium Crononem, Lithuanis Nemen dictum, ad Arcem Caunensem in Lithuaniam navibus, terraque pervenerunt, ibique tres munitiones celerim extruxerunt, Newerder, Riteverder & Metemburg appellatas, & ex his Crueigeri Lithuanis magna damna & cædes inferebant.

22^{mus}. Conradus de Iyngingen vir probus, pacificus, præfuit annis duodecim, obiit Mariæburgæ in Templo Divæ Annæ humatus est.

23^{tius}. Viricus de Iungingen, Conradi Frater, strenuus & bellicosus, cum Polonis & Lithuanis multa bella gessit, quem postea IAGELLO Rex Poloniae & Magnus Dux Lithuaniae cruento bello profligavit, in quo bello & ipse cecidit: Lithvanorum tamen, in Castris Polonorum militantium, septem millia desiderabantur.

24^{tus}. Henricus Comes Płavensis, volebat vlscisci injuriam Crucigeris illatam, sed antequam quidquam inciperet ab officio deiectus, & Engelsburgae in carceres coniectus, deinde ad Leksteg missus, septimo anno in vinculis peracto, fatis cessit, Mariaburgae sepultus.

25^{tus}. Michaël Sterbergenſis, Imperatoriae Culinae Praefectus. Primo anno eius regiminis IAGELLO Rex Poloniae, & Vitoldus Dux Lithuaniae, Osterrodam, Helsburgensemq; Episcopatum, Resenburgam, Elbingam & Cristburgam Civitates depopulati sunt, Argentoratum obsederunt, re tamen infecta discesserunt. Novem annis ordinem rexit, tandem illo postulante ab officio depositus, Gedani vitam finivit, Mariaburgae verò sepultus est.

26^{tus}. Conradus, ab Erlinghausen nullum bellum gessit, nimio dolore ob Fratrum perversitatem consumptus, mortuus Mariaburgae, ibiq; sepultus est.

27^{mus}. Ludovicus ab Erlinghausen creatus, Anno D. 1450. Tempore istius Magistri Prussia ab ordine descivit, ad Regemq; CASIMIRVM Poloniae, maior pars eorum defecit. Milites quoq; Ordinis Praesidiarii Mariaburgam cum alijs Castris & Civitatibus CASIMIRO Regi, Anno D. 1457. pro summa 476000. florenorum venderunt. Postea Rex capta Arce Choynice, pacem cum Crucigeris iniit, atq; ab hoc tempore Pommerania Regno Poloniae adiuncta fuit, pro qua Poloni centum triginta annis perpetuò cum Crucigeris belligerabant.

28us. Henricus Rhewos, Comes Płavensis, vndecem tantum hebdomadis praefuit, Regiomonti in Cathedrali Ecclesia sepultus.

29us. Henricus Comes Richtenbergensis, Anno D. 1470. officium suscepit. Fuit Vir rigidus, furibundusq; Theodorum Episcopum Prussiae captum in vinculis fame peremit. Praefuit Ordini annis septem, Regiomonti sepultus est.

30us. Martinus Truchses Weczhausensis. Praefuit Ordini duodecem annis, CASIMIRO Regi Poloniae obedientiam praestitit, Regiomonti mortuus est, & ibidem sepultus.

31us. Ioannes de Tiesen ex Helvetia, celebri familia oriundus, officii-

officium ſuſcepit Anno D. 1489. eodem Anno Poloniae Regi iuramentum praestitit. Postea eidem Regi Ioanni Alberto, auxilium contra Valachos ferens cum exercitu profligatus, ipseque peremptus Regiomonti sepultus est.

32us. Fridericus Dux Saxoniae Thuringorum & Hermendorum Marchio Anno D. 1498. Regiomonti creatus; nunquam Regi Poloniae iuramento se obstringere voluit: qua de causa, a Polonis saepius infestatus, in Patriam suam Hermanduriam profectus, ibidem mortuus est.

33us. Albertus Marchio Brandenburgensis CASIMIRI Regis Poloniae Nepos, cum ingenti pompa Regiomonti Anno D. 1512. in Magistrum Ordinis praefectus est SIGISMUNDO I. Regi Poloniae Avunculo suo iuramentum praestare noluit, sed arces omnibus necessarijs munivit, magnum & diuturnum bellum cum Rege Poloniae habuit, in quo ex utraque parte multi ceciderunt. Wolfgangus Dux Schonemburgensis cum decem millibus peditum, & quatuor millibus Equitum Gedanum oppugnavit, ex monte Episcopi (ut vulgo vocant) innumeros globos tormentorum bellicorum in Civitatem frustra tamen exoneravit, tantaeque miseriae & penuriae omnium, milites Crucigerorum afflicti erant; ut multis suorum desideratis, quibusque captis, fugae sibi ab obsidione consulere cogerentur. Interea Rex Poloniae in subsidium Gedanensibus duodecem millia Equitum electorum misit, qui milites Crucigerorum ab obsidione Gedani discedentes insecuti sunt. Postea Exercitus Regius Dirschoviam & Stargerdum arces occupavit; Choynicz quoque arx cum Civitate capta est, ceterae Civitates & arces ultro se Regi obtulerunt, & sic milites Ordinis una cum Crucigeris ex Prussia eiectioni sunt.

Itaque Albertus ille ultimus Magister Crucigerorum bellum cum Rege Poloniae pertaesus, frustratus speratis à Germania auxilijs, Regem sibi per Internuntios Fratres & affines suos reconciliavit, Cracoviamque veniens, iuramentum solenniter Regi Poloniae SIGISMUNDO I. in Majestate Regia ad id in medio foro fabricata, sedenti, Regalibusque induto praestitit. Ibi quoque praedictum Albertum Marchionem Brandenburgensem, post iuramentum solenniter praestitum SIGISMUNDVS I. Rex Poloniae Principem saecularem, Equitemque (ut vocant) Auratum creavit: Terrasque omnes Prussiae, certis sub conditionibus, eidem ut Feudali, clientique & subdito suo concessit; vexillumque illi suum sub insignijs Polonicis dedit, atque sic finem Ordo ille Crucigerorum in Prussia. Anno D. 1526. habuit.

Hæc Alberto Prussæ Ducis, Soror Regis Daniæ, in matrimonio data fuit, ex qua suscepit Filium, Albertum Fridericum Ducem postea Prussæ, qui post mortem Patris sui Regi Poloniæ iuramentum homagiumq; in Comitij Generalibus Lublini solenniter præstitit hoc modo: Amplissimum suggestum (sive Maiestas vti dicitur Regia) tectum sericeis & stragulis in suburbio Lublinensi, erectum fuit, vbi Rex sessurus erat, interim Maiestas Regia ex Arce ad Thronum profecta, cinctus splendida Senatorum Procerumq; Universi Regni coronâ, præcedentibus Consiliarijs & Aulicis. Vexillum pulchrum & amplum albi coloris novo Duci, de more, cum insignibus donandum Filius Cancellarij Regni prætulit. Induta Maiestas Regia ornamentis Regalibus, in certa domo suggesto Rego vicina, in suggestum processit, inter Archiepiscopum Gnesnensem, Iacobum Vchanski & Episcopum Cracoviensem Padniewski præcedentibus & subsequenter primarijs Consiliarijs gladium evaginatum ancipitem Gladifer Regni prætulit, pomum aureum cruce insignitum & sceptrum primarij Palatini prætulerunt. Cum itaq; Sacra Regia Maiestas in solio sedit, quatuor Germani Proceres Prussæ nomine Ducis sui supplices venerunt, & genibus flexis vnus eorum orationem ad Sacram Regiam Maiestatem habuit. Oratione finitâ Serenissimus Rex quatuor Consiliarios suos, cum illis quatuor Germanis ad Ducem accersendum misit. Veniens itaq; Albertus Fridericus Princeps: brevi sermone singularem fidem & subiectionem testatus est. Cui & eius Consiliarijs, nomine Regio responsum est, exprimendo omnem gratiam & favorem ac defensionem. His finitis accessit Princeps Albertus ad solium, & pedes Regios genu flexus summa cum veneratione accepit, deinde e manibus Serenissimi Regis vexillum album insignitum Aquila nigra cum literis S. & A. colligatis in pectore, cum institutione ore Regio facta, his verbis: NOS SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, annuentes Vestris, & Vestrorum subditorum precibus tradimus, & concedim⁹, Illustrati Tuæ, prout Parenti Tuo Illustrissimo tradideramus in Feudum, Terras Civitates, Oppida & Arces in Prussia, & ad eas Illustritatem Tuam investimus per huius vexilli traditionem, ac instituimus gratiâ & benignitate Nostrâ, quâ Illustritatem Tuam, vti Nepotem Nostrum Charissimum complectimur, speramusq; quod eius beneficentiæ Nostræ, & memor & grata, fidelisq; Illustritas Tua, sit futura. Deinde Princeps Prussæ caudam vexilli tenens, super libro Evangeliorum in hæc verba iuramentum præstitit.

Ego

Ego Albertus Fridericus Marchio Brandenburgensis, Setinensis, Pomerania, Starorum, Cassubiorum Dux, Princeps Rugia, & Burgravius Norimbergensis, promitto & juro, quod Serenissimo Principi ac Domino, Domino SIGISMVNDO AVGVSTO Regi Poloniae Inviſſimo, Magno Duci Lithuania, Ruſſiaq; ac omnium Terrarum Prussiae Domino & Heredi, sicut meo naturali, hereditarioq; Domino, & eius Sacrae Maiestatis Successoribus Regibus, & Regno Poloniae, ero fidelis & obsequens, Eiusq; Majestatis, & Successorum Regū, & totius Regni Poloniae bonum procurabo, & damnum praecavebo, ac omne id faciam, quod ad fidelem Vassallum feudalemq; pertinet. Sic me Deus adiuvet, & hoc sanctum Evangelium.

Accepto huiusmodi juramento Regia Majestas, gladium accipitem à Gladifero Regni accepit, novumq; Ducem ter praecinxit inclinatū, de more dicens: Accingere gladio tuo super femur tuum potentissimè. Postea ei torquem auream Regio munere non indignam imposuit. Mox omnis Ordinis Nobiles, qui ad Equestre munus contendebāt praecincti sunt. Quibus omnibus peractis, depositis Regalibus indumentis, cum toto suo comitatu, Duceq; Prussiae cum suis praecedente, in Arcem Serenissimus rediit. Hæc ex Guagnino.

Hinc Prussia duplicem denominationem nacta est, quod alia sit Regalis, alia Ducalis. Regalis dicitur, quam Serenissimus Rex Poloniae possidet, & neminem alium pro Principe superiore, & Domino agnoscit & veneratur, nisi illum. Est tribus distincta, Satrapijs, Culmensi, in qua Michałoviense Territorium continetur, Mariaburgensi & Varmieni. Primarias Civitates habet, Thorunium, Elbingam, & Mariaburgum cum Arce nobilissima & munitissima, in qua milites praesidarii à Serenissimo Rege solent asservari, tum etiam praecipui ex hostibus captivi. Guaguinus & Starovolscius locis citatis. Et quamvis eodem cum Polonis Regno contineatur, tamen leges peculiares, ac belli gerendi rationem diversam habet, nec Nobilitas tempore expeditionis Generalis publicæ extra fines procedere tenetur. Aerarium quoq; peculiare & Thesaurarium habet.

Ducalis Prussia vocatur, quæ Ducem Marchionem Brandenburgicum Regi Poloniae vectigalem & Vassallum habet. Et qui Serenissimi Regis Poloniarum gratia in eadem, Civitates & Arces possidet, hincq; Vassallus & feudalus ac Beneficiarius Regni

Polo.

V vvvvvv

Polonia existit. Regiomontum Urbem emporio claram, tribusq; Oppidis & Arce magnifica insignem pro Metropoli habet. In qua Civitate Albertus ex Magistro Ordinis primus Dux Collegium communis studij erexit & fundavit. *Guagninus ubi supra.* Sed quia Hæreticis Possessoribus regendam commisit, ideo nunc non efflorescit ingenijs, Civesq; ibi varijs sectis infecti, Templâ, Lutheri adhuc temporibus Catholicis erepta, suis ministris dederunt. *Starovolscius ubi supra.* Quare SIGISMUNDVS III. Rex Poloniarum cum à Duce illo Anno D. 1621. homagium Varavia recipere (vt infra dicemus) legem imposuit, vt Catholicis liberum Religionis exercitium maneret. Duxq; ipse Templum illis à fundamentis erigeret, & omnibus requisitis ornaret; Clerumq; insuper sufficientissime ditaret, idq; sub pœna privationis Ducatus, *Starovolscius loco citato.* Nunc de Ducibus Prussia videamus.

Primus Albertus Marchio Brandenburgensis, trigessimus quartus & ultimus, Ordinis Teutonici Magister à SIGISMUNDO I. Rege Poloniae, Dux Prussiae Feudataris creatus fuit, vt supra mentione feci, & innuit *Cromerus in Oratione in funere SIGISMUNDI I. Regis Poloniae habita, & historia de rebus Polonorum annexa, fol. apud me 694.*

Huic Alberto successit eius Filius Albertus Fridericus Anspachius Dux, sed cum in amentiam incidisset, datus est ei à STEPHANO BATHOREO Rege Poloniae Curator, Georgius Fridericus Marchio Brandenburgensis in Onoldsbach, post hunc Ioachimus Fridericus tandem Ioannes Sigismundus Marchiones. Brandenburgici, *juxta Piasceki in Chronica fol. apud me 328.* de qua curatela latius habetur in Constitutionibus Regni 1611. prout hæc omnia ad calcem istius tomi adiungemus. Qui Albertus Fridericus Ducatum Prussiae per se, & Illustrissimos Curatores per annos quadraginta novem administravit, & tandem Anno D. 1618. fatis cessit.

Interea Ioannes Sigismundus Marchio, & Elector Brandenburgicus fiduciaria in successionem in Ducatu Prussiae sibi à Republica concedi petijt. In Comitibus Varaviensibus, Anno D. 1611. Et post multas consultationes, eidem Ioanni Sigismundo & Fratribus eius, Joanni Georgio, Ernesto, & Guiljelmo Prussia jure Feudi concessa est, & possessio illius Joanni Sigismundo decreta est certis cum conditionibus, vt refert *Piasceki loco citato, & extat constitutio Anno D. 1611. sub tit. Lenno Prussie fol. 3.* ubi sic habetur. Post mortem Alberti Friderici infirmi succedere debet Illustrissimus Joannes Sigismundus.

Sigismundus Kurfiestr, & Marchio de Brandenburg, deinde Proles eius masculina, hac deficiente Joannes Georgius Ernestus, & Wilhelmus Fratres eius Germani, his deficientibus proles illorum masculina legitima, prout quisq; juxta senium **na Kurfierstwo** succedet. His omnibus deficientibus Ducatus Prusiae ad Regnum Poloniae redeat. Ad hac imposita est conditio (quae tamen in ipsa constitutione non est expressa) ut Serenissimus Dux, tributum triginta millium florenorum annuum, ad aëarium Regni Poloniae solvat, & alia triginta millia florenorum, quotiescunq; in Comitibus Generalibus, Provinciis Regni istius contributio agrarie indicetur, plurimae aliae conditiones additae sunt, de quibus in Actis & decretis Commissionum Sacrae Regiae Majestatis Poloniae Regiomonti in Anno 1609. & 1612. habitatum expressum est, quae ad finem istius primi tomi apponi fecimus.

Finitis Comitibus, Elector praefatus Joannes Sigismundus mense Octobri Varsoviam venit, & obvium habuit Serenissimum Regem in campo suburbano Civitatis viae Zaczocimensi, quem primus ex equo descendens Elector postquam salutasset, & ad Palatium deduxisset, ipse quoq; ad Palatium villae Regiae **Jazdowo** comitatus est a Delegatis Regijs, secessit ac insequenti die insumpto moderandis conditionibus committendae fiduciae, seu Feudi huiusmodi die tertio ad Serenissimum Regem super pegmate in area Bernardinorum ad hoc erecto, habitu Regali, confidentem venit, flexusq; genu utroq; iuramentum Fidelitatis, uti Clientes Serenissimo Regi praestitit, praegente verba iurandi Archicancellario Regni qui tunc erat Laurentius Gembicki Episcopus Vladislaviensis, & Rege vexillum cum insigni Regni Poloniae Aquila alba, ac leges Feudi conceptas scripto ipsi tradente. Episcopus autem Fulinatenfis Simoneta, uti Nuntius Apostolicus denunciavit interpellationem Summi Pontificis de Episcopatu Sambienfi, & Fomesaniae ab illis Ducibus suppresso & de jure, quod Cruciferi Sedi Apostolicae in illa Provincia quaesierunt. Quae omnia ex Chronica *Piasceij dicto fol. 328. desumpta sunt.*

Mortuo Ioanne SIGISMUNDO Anno D. 1619. eidem Georgius Wilhelmus Elector Brandenburgicus Filius eius à SIGISMUNDO III. Rege Poloniae, Varsoviae Anno D. 1621. ritu solenni, recepto ab eo iuramento Fidelitatis, inauguratus est Dux Prusiae, teste *Piasceki in Chronica fol. 411.*

Quem Serenissimus Rex SIGISMUNDVS III. cum Senatoribus ex.

tra Urbem, cum his mille splendidissimorum Equitum per turmas & agmina divisorum, & cum totidem peditum, obviam progressus summo cum honore recepit. *Stanislaus Lubieński in censura Iulij Belli, Laurea Austriaca scriptoris.*

Tentavit ille, ut Prusiam jure supremi dominiij teneret, sed id efficere nequivit. Fridericus itaq; Vilhelmus Filius eius, in regimine Prusiae eidem succedens, à IOANNE CASIMIRO Rege Poloniae per Pacta Bydgosstiensia Anno D. 1657. inita, & anno sequenti 1658. in Comitibus Generalibus (ut in Constitutione Regni, eiusdem Anni sub tit: **Approbacja Paŭtorum 3 Kurfiŭrjem Jegomoscja** expressum est.) confirmata, effecit hoc apud Rempub: Nostram, ut Ducatum Prusiae ijs finibus circumscriptum, quibus illum olim, jure Feudi ante bellum Suevicum exortum possidebat, ipsemet, & eius Proles masculina jure supremi Dominiij, absq; omnibus antehac praestitis oneribus possideant & regant. Deficientibus autem masculis ex praememorata Linea legitima Electorali descendens, Ducatus Prusiae iterum ad Regem Regnumq; Poloniae redeat. In casu autem non existentium descendens masculorum, ex Linea legitima praefati Serenissimi Electoris Friderici Vilhelmi promissum est, quod specialis respectus habebitur Ducu Onolsbaecensium & Culmbacensium, cum ijs tamen conditionibus, pro ut Serenissimus Elector, Antecessoresq; eius, dictum Ducatum Prusiae vigore Investiturae possederunt. Promissa quoq; est Serenissimo Electori Urbs Elbinga, postquam à Suecis recepta fuerit, & quicquid nomine hypothecae pro quadringentis millibus talerorum. Pro ut latius in dictis Pactis Bydgosstiensibus super his omnibus descriptum est.

Pace cum Suecis composita, cum ab utraq; parte Commissarii essent missi, ad hoc negotium Elbingense componendum Commissarii Brandenburgici, multas controversias excitaverunt. Primo respectu amotionis Postarum Gedanensium. Secundo in restitutione Brunsbergae. Tertio in defalcatione eorum, quae Civitas illa in praesidium erogavit. Tandem respectu confirmationis jurium Civitatis Elbingensis; sicq; supremi juris dominiij traditio reiecta est, ad illud tempus, & determinationem Reipublicae. Tandem respectu praetensionum ab utrinq; inter Rempub: Polonam & Kurfiŭrjem Jegomoscja Brandeburgicam/ fuit Commissio Anno D. 1578. decreta, ut in volumine Constitutionum Regni Anno eodem fol: 12. tit: **Obespiezenie Miasta Elblaga/** habetur: sed quia effectum suum

um non eſt ſortita, ideo alba Commiſſio decreta eſt. Anno Dnⁱ 1683. vt in volumine Conſtitutionum Regni Anni eiufdem fol. 12. ſub tit. *Kommiſſya z Kurfſtżem Jego Moſcia* habetur. Tandē Anno 1690. fol. 26. ſub tit. *Kommiſſya z Kurfſtżem*. Fuerunt & aliæ commiſſiones decretae, vt pote Anno D. 1670. 1676. 1677. fol. 16. reſpectu differentiarum intervenientium, ex proximitate vicinitatis inter Ducatum Maſoviae & Podlachiae, & Ducatum Pruſſiae, occaſione Fundorum, limitum, ſylvarum, ſubditorum profugorum, ſed nunquam ad effectum fuerunt deductae.

Sereniſſimus Elector Brandenburgicus Anno D. 1632. poſt mortem SIGISMUNDI III. Regis Poloniae in convocatione ante Comitiam Electionis novi Regis expoſtulavit, cur ad eum Conventum non fuerit vocatus; cum tamen ad conſilia Regni, vti membrum, & Civis Reipublicae Poloniae pertineret, hocq; ipſum in diplomate à SIGISMUNDO I. Rege Poloniae, Ducibus Pruſſiae Antecelloribus ſuis dato, expreſſum ſit. *refert Piaſecki in Chronica ſua fol. 529.*

Idem Sereniſſimus Elector & Dux Pruſſiae Anno D. 1633. obtinuit, vt iuſiurandum fidelitatis pro Ducatu Pruſſiae redderet VLADISLAVO IV. Regi, idq; per Procuratorem ſeu Plenipotentē ſuum, & non in Comitibus, & in facie totius Reipublicae, ſed extra Comitiam. Quod factum erat contra communem conſenſum Senatorij & Equeſtris Ordinis, exceptis primariis Senatoribus & Sereniſſimo Rege illis annuente. Contrarium ſentientium erat motivum, quod Serenitas ſua, in bello Sueutico, non ſatis probaſſet fidelitatem ſuam. Ita *Piaſecki in Chronica ſua fol. 549.*

Eidem Sereniſſimo Electori Brandenburgico, & Duci Pruſſiae, eiufq; Proli maſculae Sereniſſimus Rex, ac Reſpublica Polona dedit iure Feudi duas Praefecturas, Lemburgenſem & Bytovienſem, (alijs Butovienſem) liberando eundem, & Prolem ſuam ab omni iuramento, tributis exactionibus quibuſcunq; ratione dictarum arcium & Oppidorum praestandis, prout olim Ducibus Pomeraniae eadem Praefecturae concedebantur.

Dictas Praefecturas Lemburgenſem, & Butovienſem SIGISMUNDVS I. Rex Poloniae conceſſerat Georgio Duci Pomeraniae (ex cuius Sorore dictus Georgius natus erat) in feudum juxta privilegium tenoris ſequentis.

*Ad perpetuam rei memoriam Nos SIGISMUNDVS &c. Vni-
verſis & ſingulis praesentibus, & futuris harum ſeriem inſpecturis ma-
niſeſtum facimus: Quia vigentibus olim bellis inter Sereniſſimum*

Xxxxxx

felicis

felicis memoria CASIMIRVM Regem, Parentem ac Prædecessorem
 Nostrum, ac inter Ordinem dictum sanctæ memoria Teutonicorum
 in Prussia, Illustris olim Princeps Dominus Ericus Stetinenſis, Pome-
 rania, Caſſubia, Vandalia Dux & Princeps Rugia multa in ipsis bel-
 lis & controverſijs favoris benevolentia, & obſequij ſui erga prædi-
 ctum Sereniſſimum Parentem Noſtrum officia exhibere, & ſuppeditas
 non vulgares, illius Majestati deſunctæ adverſus hoſtes eius præſtare
 ſolitus erat, ac ob eam cauſam illi arcem **Bytow** unâ cum Oppido
 ibidem conſiſtente, necnon Civitatem Larvenburg cum univerſis fru-
 ctibus, & proventibus ad illam pertinentibus, idem Sereniſſimus Pa-
 rens Noſter ad arbitrium & beneplacitum ſuum conceſſerat, ut id ex
 literis & alijs monumentis abunde conſtat. Deinde verò ob eandem
 benevolentiam & coniunctionem, quæ inter Sereniſſimos Prædeceſſores
 Noſtros, & prædictum Dominum Ducem Ericum, ac poſteros eius in-
 terceſſerat, etiam affinitas & neceſſitudo acceſſit, quæ ad hæc uſq; æ-
 pora, mutuis officijs & amore coaluit, ita: ut prædictas Arces &
 Oppida, repetita quidem aliquoties, tamen non gravatim & Nos &
 Sereniſſimi Fratres, ac Prædeceſſores Noſtri poſſideri à nominatis Du-
 cibus Pomerania, citra iurium Regni ſui detrimentum ferebant. Cum
 poſtremo Nos ad has Terras Noſtras Prussia venientes, inviſeret offi-
 cioſiſſimè Illustris Princeps Dominus Georgius Stetinenſis Pomerania,
 Caſſubia, Vandalia Dux & Princeps Rugia, Nepos Noſter ex Sorore
 chariſſimus & ſuam ac Illustris Fratris ſui Germani Domini Barvi-
 ni ſingularem erga Nos propenſionem animi, & obſervantiam declara-
 vit, remiſitq; Nobis & Succeſſoribus Noſtris de dote, Illuſtriſſimæ o-
 lim Diminæ Annæ Sorori Noſtræ, à præſato Sereniſſimo Domino
 Rege CASIMIRO, Patre Noſtro, promiſſa quatuordecem millia au-
 reorum Hungaricalium, volentes vicſim erga Illuſtritates eorum ube-
 riorem amorem Noſtrum teſtari, & illas, earumq; Succeſſores Nobis
 ac Regno Noſtro ætiori benevolentia & coniunctione devincere, at-
 tamen iuribus Regni Noſtri non deeſſe, illis & earum hæredibus mascu-
 lis, Arces & Oppida prædicta **Bytow** & Larvenburg cum omnibus
 & ſingulis eorum ſubditis, Vaſalis, fructibus, libertatibus, eminentijs,
 cenſibus, proventibus, iuribus & pertinentijs univerſis, ſicuti illa ad
 arbitrium & beneplacitum (ut dictum eſt) Sereniſſimorum Præde-
 ceſſorum Noſtrorum, & Noſtrum hætenus uſu, & fructu tenuerunt,
 de conſilio & conſenſu Dominorum Conſiliariorum, tam Spiritualium,
 quàm Sæcularium Regni Noſtri, tenendi, habendi, fruendi, utendi &
 poſſidendi in perpetuum, jure Feudi, pro Nobis & Succeſſoribus No-
 ſtris

ſtris Regibus Poloniae dedimus ac conceſſimus, ac illos de eis ipsis Arcibus & Oppidis Bytow / & Lauenburg inveſtimus, & tenore praesentium damus & concedimus, illosq; & eorum haeredes, de amplior gratia & benevolentia Noſtra, ac omni juramento, necnon tributis & exactionibus, quibuscunq; Nobis & Posteris Noſtris, ratione dictarum Arcium & Oppidorum praestandis, dimittimus, & liberos facimus. Pollicemur praeterea dictos Principes, in praedictis Arcibus, & eorum pertinentijs (quantum in Nobis est) defendere ac tueri, tenebuntur tamen, & obligati esse debent praefati Domini Duces, & eorum Successores ad singulas Successorum Noſtrorum Regum Poloniae Coronationes vel venire ipsi, vel Consiliarios aut Officiales suos mittere, qui hoc ipsum jus feudale, de praefatis Arcibus & Oppidis ad Regnum Noſtrum pertinens (ita, ut jam dictum est) recognoscent; & literas eius recognitionis, & renovationis ipsius Feudi (quae gratis debent illi dari) a Nobis Regibus accipient. Quod si aliquam legitimam causam impedit, hoc officium & debitum in Coronationibus Successorum Noſtrorum non fecerint, nihil ea negligentia afferre illis detrimenti debebit: dummodo alio brevi tempore, post Coronationem id praestare curaverint. Vbi vero ipsi Principes Domini, Georgius & Berninus Duces Pomeraniae sine legitimis masculis Feudi haeredibus, vel eorum legitimi masculi Feudi haeredes, non relicta Prole virili decederent, stirpsq; & progenies eorum mascula & legitima deficeret, & tunc praedictae Arces & Oppida Bytow & Lauenburg, cum omnibus suis bonis, subditis, Vassallis fructibus, libertatibus, juribus, eminentijs & pertinentijs univ ersis, ac cum pleno jure & possessione, citra omnem difficultatem, ad Nos & Poster os Noſtros Reges Poloniae redire debebunt: salva tamen Iurisdictione interim perpetuo proventibus, decimis, seu Episcopalibus, cum villis, bonis, & piscaturis, ac libertatibus ad Reverendum Ioannem Episcopum, & Ecclesiam Vladislaviensem ex antiquo pertinentibus. In cuius rei testimonium, sigillum Noſtrum est praesentibus appensum. Actum & datum in Civitate Noſtra Gedanensi, die Inventionis Sanctae Crucis. Anno D. 1526. Regni Noſtri Anno vigesimo.

Hoc privilegium refert Przytuſcius lib. 5. cap. 4.

Quo Feudo finito, Respublicae dictae Praefecturae incorporatae remanserunt, prout habetur in Constit. Anni 1637. fol. 9. tit. Reincorporacya Powiatow Lemberku / &c.

Tandem subsequenti Anno 1638, (prout in Constitutionibus Regni eiusdem anni fol. 10. sub tit. Komnieszpa do Bytowa / habetur, fuit commissio decreti his verbis: Quoniam illi Districtus ad

XXXXXX 2.

Coro-

Coronam Regni Poloniae redierunt. Ideo Domini Commissarii à Nobis destinati, qualitatem & quantitatem istorum Territoriorum & incolarum genere Nobilium, qui collatum olim Feudum Ducibus Pomeraniae in statu Nobili, in dictis Districtibus praecesserunt (Polonice *Poprzedzili*) similiter Civitates, villas &c. fideliter conscribant, & in proximis Comitibus Generalibus omnium praemissorum relationem faciant.

Subsequenter Anno D. 1641. ordinatio horum Districtuum facta est, ut videre licet in Constitutione eiusdem *Anni 1641. fol. 13. sub tit: Ordynacya Powiatow* his verbis. Quoniam post decessum Ducis Pomeraniae, Lemburgensis & Bitoviensis Districtus, prout ad Coronam Regni illos incorporavimus, & iuramentum ab Incolis Ordinis Equestris & Oppidorum ad illos spectantium recepimus, ita ordinationem illorum modo infra scripto autoritate praesentis Conveniunt facimus: adiungendo illos Terris Prussiae & Palatinatui (à quo olim abstracti fuerant) Pomeraniae. Ideo Nobilitas illa ex antiquis Familiis ibi existens, iuribus, libertatibus, Privilegijs, praerogativis & praeminentijs, supranominati, & aliorum, Palatinatus Pomeraniae Districtuum, tam respectu iudiciorum Terrestrium, ad quae Iudices juxta correcturam iurium, & consuetudinem aliarum Terrarum Prussiae eligunt. Et iudicijs in Civitate Lemburg tempus post alios Palatinatus Pomeraniae Districtus, iuxta hoc idem jus correctum, sicut & ad Iudicium Petricoviense, insimul cum alijs Incolis Palatinatus Pomeraniae, similiter & ad Electionem Depuratorum ad Tribunal in loco solito *w Stodogrodzie* spectare debent. Nuntios quoque duos pro Comitibus Generalibus Terrarum Prussiae & Comitibus Regni, exemplo aliorum Districtuum eiusdem Palatinatus eligent & mittent. Donationes, decreta, successiones, contractus omnes sub regimine Ducum Pomeraniae factos, finitos & ad executionem deductos in toto conservamus. Pendentes autem in processu, jure Regni, & correcturarum Terrarum Prussiae determinentur. Nobilitas quoque antiqua, & non advenae dictorum Districtuum circa omnes libertates & jura, prout alij Incolae Regni exemplo aliorum Nobilium Terrarum Prussiae, conservari debet. Lustrum suum (alias *Ołazowanie*), sub Lemburg, prout in Districtu *pogranicznym* peragatur. Salvis proventibus ad Capitaneatum Bitoviensem pertinentibus, *hucusque verba Constitutionis.*

Sed postea istae praefectura & Districtus Anno Domini 1658.

Kur.

Kurfſtzwowi Jego Moſci per Pacta Bydgostienſia Anno D. 1657. inita, & anno 1658. confirmata (vt in Constitutione eiſdem Anni 1658. fol. 3. sub tit: **Approbacya** Pactorum habetur) in feudum ceſſerunt, prout in dictis Pactis Bydgostienſibus latiùs. Et ne per eiſmodi alienationem aliquod præiudiciù Nobilitas in dictis Diſtrictibus exiſtens pateretur. In Constitutione Anni 1659, fol. 31. sub tit. Securitas iurium proviſum eſt: *his verbis*: Quoniam Diſtrictus Lemburgenſis & Bitoviienſis **Kurfſtzwowi Jego Moſci Brandeburſtiemu/** per Pacta Conventa in præteritis Comitijſ approbata in Feudum ceſſerunt. Ideo ne per hanc alienatione Incolæ ſtatuſ Equelſtris, in præeminentijſ ſuiſ mutationem aliquam ſubeant. Ad inſtantiã Nuntiorum Terreſtrium Palatinatuſ Pomeraniæ, prout iſdem Incolis immunitateſ in Pactis Conventis ſufficienter cavi-mus, ita & nunc reſcriptum Noſtrum Poſnaniæ die 19. menſis Decembris Anno D. 1657. ex minori Cancellaria Noſtra extraditum, & omneſ alias prænominateſ Diſtrictibus hoc nomine datas aſſecuraciones, & declarationeſ authoritate præſentis Conventuſ in toto approbamus, illoſ penes antiquaſ libertateſ, honoreſ prærogativeſ, conſuetudineſ, & bonorum Terreſtrium, vti hæreditariorum allo-dialium liberam diſpoſitionem, ſicut in Regno, ab immediata in-corporatione ad Regnum vtebantur, conſervando, propter quod Inſcriptioneſ authenticæ & manualeſ, contractuſ, interciæ, & quæ-vis publicæ & private tranſactioneſ, proceſſuſ, decreta quævis ac Tribunalitia ſuum robur: & valoreſ debent habere. Et in caſu amiſſorum, vel quovis modo amittendorum bonorum Terreſtrium, liberum ad Noſ & Rempublicam recurſum illiſ, & eorum poſteris relinquimus. Salvo jure bonorum, & Perſonarum Eccleſiæ Catholi-cæ Romanæ, quarum uſuſ & exercitiù Religionis cum plena, pro-ut ante, juriſdictione Episcopali, & Iure-patronatuſ, ad quem de ju-re pertinet, abſq; vlllo impedimento debent in toto conſervari, *huc uſq; verba Constitutioniſ.*

Ad extremeſ in Constitutione Anni 1667. fol. 20. sub tit. **Kom-miſſya Lemburſka/** &c. ad inſtantiã Nuntiorum Terrarum Pruſſiæ decretum eſt, vt Commiſſio Lemburgenſis & Bitoviienſis Diſtrictuum **Kurfſtzwowi Jego Moſci Brandeburſtiemu/** tradi-torum ad Mericam, per Illuſtriſſimum Dominum Palatinum Po-meraniæ, vti protunc Commiſſarium deputatum, porrigatur; in qua deſcriptæ ſunt, Familiæ Nobiliuſ dictorum Diſtrictuum cum eorundem boniſ, ne alij ſub Indigenatum **podgymali** jura & li-

Yyyyyyy

ber:

bertates Regni & Terrarum Prussiae sibi non vsurpent.

De securitate iurium, & libertatum dictorum Districtuum Lemburgensis, & Bitoviensis lata est Constitutio Anno D. 1699. fol. 50. tit: *Wtwerdzenie* securitatis iurium, & Constit: Anni 1659. reassumpta est, ut Incolae Nobiles illorum, penes antiquas libertates, honores praerogativas, consuetudines, & integram bonorum Terrestrium possessionem, & liberam illorum dispositionem conservati sint. Iudicia etiam Terrestria Castrensia, & Tribunalitia Officialibus loci illius in integro remaneant, & in omnem casum alicuius pressuræ vel periculi, liber recursus illis & eorum posteris iuxta mentem, praeactæ Constitutionis ad Serenissimum Regem, & Rēpublicam relictus est.

Pomerania est Regio amplissima, ab Holsatia ad Livoniam usque longo tractu iuxta mare Germanicum extenditur, unde & nomen habet. *Pomorze* enim Slavis mari adiacentem regionem significat. In hac Regione natio Slavonica antiquitus confederat, sed nunc Germani magna ex parte eam incolunt. Civitates quae habeat hæc Provincia, Alexander Guagninus in descriptione Regni Polonici sub titulo Ducatus Pomeraniae descripsit. Inter quas, Gedanum sive Dantiscum huius Regionis Metropolim vocat, & eius amplitudinem, situm, munitionem, magnificentiam, emporium, iudices, & similia sat pulchrè descripsit, & quod Pomerania Aquilam nigram, in collo coronatam, gladium evaginatam manu humana tenentem pro stēmate in vexillo habeat. Quodque pro hac Provincia Poloni cum Pruthenis gentilibus, & Crucigeris longo tempore acriter decertarint, subiungit.

Elbingæ quoque mentionem facit, quod sit Civitas insignis, ad ostia Albis fluvij in littore maris magnificentissimè, & sumptuosè exstructa, splendidis Civium opibus, & mercatorum divitum frequentia clara & spectabilis. Qui Guagninus non tantum totam Prussiam, sed & omnes alias Provincias Regni Poloniae sat sufficienter descripsit, ad quem curiosum Lectorem remitto. *Starovol: autē in descriptione Poloniae, sub titulo Pomeraniae*, sic eam describit: Pomerania dicitur ille tractus, qui inter Oderam & Vistulam fluvios extenditur ad litus Balticum. Cuius partem citeriorem Rex Poloniae possidet, ulterius proprium Principem habet, ad Imperium Germanicum spectantem. Qui tamen nomine olim Lemburgi, & Bitoviae, Regis beneficiarius fuerat, jurabatque ritu solenni in verba eius, quemadmodum & Dux Prussiae: sed nunc jam ad Coronam

Polo.

Poloniæ redijt, & Provinciæ Pruffiæ adſcripta eſt ſub iuriſdictione Palatini Pomeraniæ. Nam Regiæ Pomeraniæ, quæ iſdem moribus & legibus, cùm Pruffia eſt, nec niſi titulo ſolo ab illa differt, & flu-
vio Viſtulâ diſjungitur. Dividitur in ſeptem Territoria, & totidem
judices habet. In Stuchoviënſe, Tucholiënſe, Suecenſe, Derſaviënſe,
Zuchoviënſe Puſcenſe, & Mirachoviënſe. Quibus etiam Craina &
Caſſubia, tractus Terræ non contemnendi adiunguntur: in quorum
illo priore Abbatia Coronoviënſis præpinquis eſt; in iſto Præfectu-
ræ aliquot Regiæ, Puckum, præcipuum Oppidum Sattrapiæ, cum
Arce munitiſſima ad mare ſita, quam interceperat Suecus, vti lo-
cum ſibi ad invadendam totam Provinciam valde opportunum,
ſed virtute Noſtrorum expulſus, multis militibus ſuis amiſſis. Nec
multum illi cedit. Stuchovia, Stargardia, Neimarcum, Meva, Choi-
nicia, Derſavia, quæ Arces ſibi adiunctas habent. Habet Abbantias
quoq; hæc Provincia prædivites, affabrèq; facta Monafteria, Olivæ,
Peplinæ Ciſterciënſium: Zarnoveciæ ad litus maris, & Zukoviæ
Monialium, & quod vnicum tantum huius Ordinis in tota Pruffia
eſt, prope Dantiſcum, Carthuſianorum. *Hæc ex Starovolſcio de Po-
merania.*

Pro coronide iſtius tituli addo; quodd licet aliæ Civitates Re-
gni Sereniſſimo Regi Poloniæ coronato, regulariter in Comitijſ co-
ronationis iuramentum Fidelitatis præſtare ſoleant, tamen Civita-
tes Pruffiæ alio tempore illud præſtant. Nam poſt Coronationem
peractam non in Comitijſ coronationis, ſed commodò tempore
Sereniſſimus Rex Legatum ſuum mittit, & coram eo Civitates ma-
iores, vt pote Torunium, Gedanum, & Elbingæ, publicè eiufmodi
iuramentum præſtat, vt praxis continua habet.

Forma iuramenti Conſiliariorum Terrarum Pruffiæ.

Ego N. iuro Sereniſſimo Domino Dño Regi Poloniæ ꝙc. ꝙ Suc-
ceſſoribus ſuis fideliter conſulere: pro honore ꝙ ſtatu ſuo Regali, ac
proventibus ſuæ Maieſtatis: ac pro communi bono Terrarum Pruffiæ,
ꝙ Regni Poloniæ conſilium ſuum ſecretè tenere, ꝙ eum in omnibus
præcuſtodire. Sic me Deus adiuvet, ꝙ hæc Sancta Crux. Herburtus
in Statuto Latino ſub verbo iuramentorum formæ.

Iuramentum Conſiliariorum Pruffiæ.

Iuro quodd nunquam ſcienter ero in Conſilio, auxilio, aut facto, in tuâ
leſionem injuriam, aut contumeliam, vt honorem, quem habes, aut
Y yyyyyy 2 habitu.

habiturus es. Et si contra aliquid audivero, pro posse meo, ut non fiat, impedimentum præstabo: aut Tibi, quanto citius potero nunciabo. Secreta mihi manifestata sine Tua licentia nemini pandam, vel per quod pandantur faciam. Similiter Tibi & Reipub. consulam prout videbitur, magis expedire, & nunquam ex persona mea aliquid faciam. Scienter, quod pertinet ad Tuam & Reipub. contumeliam vel iacturam. Sic me Deus adiuvet &c. Herbutus loco citato.

Istud quoq; speciale Prussia habet, quod iudicia Capturalia non in Convenibus particularibus (prout in Regno) sed in Conventu Generali illorum constituuntur, & aliquot Nobiles ex singulis Palatinatibus eliguntur, qui in suis Palatinatibus, simul cum Palatino vel eius Præside causas concernentes, hæc iudicia, iudicant.

TITULUS VIGESIMUS SEPTIMUS

De Episcopatibus Luceoriensi, Præmisliensi,
& Samogitiz.

Episcopatus Luceoriensis, sive Lucensis in Volhynia est fundatus à Boleslao Pudico Principe Poloniae, & ab Urbano IV. Summo Pontifice ad instantiam dicti Boleslai erectus & creatus. prout refert *Cromerus libro 9. de rebus gestis Polonorum, fol. apud me 234.* licet Neugebattus in libro 3tio Polon. historiae contendat esse sub Lydovico Rege conditum. Episcopus cum Capitulo habet Cathedram in Arce Urbis: ibidemq; est Collegium PP. Societ. Iesu pro erudienda Iuventute. In Urbe autem ipsa est Episcopus seu Vladica (sic enim illorum Episcopi vocantur) Ruthenorum, nec multum inde est Civitas Volodimiria, in qua itidem Vladica Russorum sedem suam habet, & lae jurisdictionem exercet. Stanislaus Radzivilus Supremus Cancellarius Lithvaniae, Civitatem suam Olykam, arce munitissimam atq; elegantissimam, Collegiata Ecclesia aurea suppellectili celeberrima, & Academia bonarum Artium illustrem reddidit, erecto in Ecclesia Collegiata Praeposito Insulato, & monte Pietatis. *Starovolskius in descriptione Poloniae sub tit. Russia Rubra.*

§ I.

De Episcopatu Præmisliensi.

Hunc Episcopatum Lydovicus Rex Poloniae & Vngariae fundavit, missa legatione ad Gregorium X. Papam Avinionensi tunc residen-

residentem, pro illo erigendo, teste Cromero lib: 14. de rebus gestis Polonorum foli apud me 330. & in libro de situ Poloniae, & gente Polona. Vrbis Præmislensis Arce in scopulo sita, præter Episcopum & Capitulum Cathedrale, & Religiosos diversorum Ordinum, Collegio quoq; Societ: Iesu, pro studiosa Iuventute erecto, cohonestata est. Ita Starovol: in descript. Poloniae sub titulo Russia rubra foli apud me 118. ubi etiam refert, quod in eadem Civitate Episcopus Ruthenus Ricus Græcani erat, sed nunc sanctæ Vnioni fertur subscripsisse.

§ II.

De Episcopatu Samogitiæ.

Episcopatum hunc aliter Mednicensem vocatum VLADISLAVS IAGELLO Rex Poloniae fundavit, attributis agris & redditibus, Parochos duodecem (tot enim Territorijs Samogitia continebatur) ut tamen iidem Canonici Mednicenses essent, instituit. Quanquam hæc quarto demum anno post à Ioanne Archiepiscopo Leopoliensi, & Petro Vilnensi Episcopo consumata sunt, refert Cromerus lib: 18. de rebus gestis Polonorum, foli apud me 406. Miechovita libro 4. cap. 46. qui refert primum Episcopum Mednicensem fuisse Matthiam origine Almanum seu Germanum, Vilnæ natum & educatum. Ecclesiam autem Cathedralē consecratam esse in honorem Sanctorum Martyrum Alexandri, Theodori, & Evaricij. Episcopus Samogitiæ ab Urbano VIII. Summo Pontifice obtinuit, ut esset sive Episcopus Curonensis, sive Pilinensis ut scripsit Albertus Wiuk Koialowicz in Miscellaneis fol 89. Summus huius Provinciae Toparcha, vulgò Capitaneus locum in Senatu Regni habet, cum alijs omnibus hoc non sit concessum: teste Starovolscio in descriptione Poloniae sub tit: Samogitia, ubi etiam refert, quod in vicinia Mednicæ est Præpositus Insulatus Ordinis S. Augustini, cruce rubea signatorum, quos quidem è Prosapia Ducum Gedruciorum in villa sua hæreditaria fundavit.

TITVLVS VIGESIMVS OCTAVVS

De Episcopatu Culmensi.

Episcopatum Culmensē fuisse fundatum Anno D. 996. à Miecislao I. Principe Polonorum Christiano, scripsit Dlugossus tomo 1. lib. 2. foli 92. sed Cromerus lib: 2. de rebus gestis Polo-

Z z z z z z z

norum

norum, fol: 47. huic opinioni Dlugossi non assentitur, dum inquit de Culmensi Episcopatu Dlugosso non assentior. Longè enim posterius eam esse conditam, ac de Płocensi quasi deductam, certa extant monumenta literarum cum alibi, tum in Archivio Regio Cracoviensi quemadmodum suo loco indicabimus. Nisi fortè initio quidem à Miecislao conditam, posterius verò à Prussis subacta eà Regione deletam, ac deinde à Conrado Masoviorum Duce, de novo resuscitatam potius, quàm conditam fuisse, existimare volumus, & deinde *lib. 7. fol. 190.* Conradus Masoviorum Dux, cum Prussorum incursionibus esset impar, Cruce signatos in auxilium contra barbaros vocavit, quorum ope, cum Culmensi & Lubaviensem tractum in potestatem suam redegit. Christianum ibi primum Episcopum constituit, quo per eum Barbari ad religionem Christianam adducerentur, eiq; & Successoribus eius Episcopis Prussiae sive Culmensibus, partem tractus Chelmensis seu Culmensis, in quo fuerant Arces Grudentum, Vapscum, Coprinum, Villisazum, Colnum, Ruch, Rillinum, profundum Turnum, Pinum & Plochum, cum omnibus villis & prædijs, ac centum præterea pagis, jure sempiterno donavit. De cæteris verò agris, quos ipse retinebat, Decimam omnium frugum ipsi addixit. Adiecit etiam Gedeon Episcopus Płocensis, assentiente toto Collegio Sacerdotum, Tarnoviam, quæ fortassis Torunium est, & Papoviam, cum omnibus item pagis ac prædijs adiunctis, itemq; omne jus Ecclesiasticum, quod habebat in ditione Chelmensi, hoc est Culmensi. Id adeo *Anno Christi 1222.* actum est, uti videre est ex diplomate, à Conrado & Gedeone supra memoratis, pariterq; à Lesco Poloniae, & Henrico Silesiae Ducibus, Vincentio Archiepiscopo Gnesnensi, Cracoviensi, Vratislaviensi, Lubasensi & Cujaviensi Episcopis, consignato: cuius exemplum exstat in Archivio Regio. *hucusq; Cromer: quem videre licet.* Facit, quæ scripsit Ioannis Plastwicz in vitis Episcoporum Varmiensium, *fol: 2.*

Episcopus Culmensis vocatur etiam Episcopus Pomesaniae, nam antea cum Prussia fidem Christianam susceperat, erant quatuor Episcopatus, Culmensis, Varmiensis, Pomesaniensis & Sambienensis. Nunc Pomesaniensis, & Sambienensis à Ducibus Prussiae suppressi sunt, ut refert *Piascius in historia, fol: 328.* & ante illum *Cromerus* libro de Republica, & Magistratibus Polonorum. Et nunc solum titulo Episcopi Pomesaniensis vitur Episcopus Culmensis, sicut Varmiensis titulo Sambienensis. *Guaguinus in descript: Prussiae*
Episco,

Episcopus Culmenſis olim anteibat Varmienſem, ut refert Cromerus lib. ſupra de Repub. &c.

Culma Pruffiæ Regio eſt, à Principe Culmo nomen accepit. A Polonia & Pomerania, Viſtula fluvio diſcernitur, à Pomelania autem flumine Oſſa, à Michałovia & Territorio Dobrinenſi fluvio Drewnicz fines ſuos dirimit; & Sereniſſimo Regi Poloniae ſub eſt. Guagninus in deſcriptione Pruffiæ.

Civitas Culmenſis cum antea in ditione Regia fuiſſet, nunc paret Episcopo, fuit antea in magna æſtimatione, & in ea ſtudia literarum floruerunt, ut & ad præſens florent, ibiq; per Viros Academicos Nobiliſſima luventus inſtituuntur, ita ut ab ea cætera Pruffia & Maſoviæ pleraq; Oppida jus peterent, quod jus Culmenſe dictum.

Cathedra Episcoporum in Oppido Culma dicto tribus milliaribus à Culma diſtante exſtat. Cromerus lib. de ſitu Poloniae, & gente Polona: Starovols: in deſcriptione Poloniae, ſub titulo Pruffia, ubi ſubiungit, quod Lubavia ad Episcopum Culmenſem ſpectat.

Huius ſatrapiae ſunt, & alia Oppida præcipua, Brodnica, Graudentum, Radinum, Golubia, Rogozna, Brathianum, Covalia, Copriunica, quæ omnia fere manibus cincta ſunt, & Arces validas habent: ſed ſprimarium locum obtinet Torunium Vrbs in ripa Viſtulæ ſita. Starovolscius ubi ſupra.

Et ſicut, Episcopus Varmienſis, ita & Culmenſis tenentur venire ad Synodum Provincialem Gneſnenſem, ut habetur in Conſtitutionibus Provincialibus Gneſnenſibus libro 1. fol. 93. Item in Synodo Provinciali Gembiciana fol. 7. & ſequ. Et Domalewicz in vita Ioannis Gruszczyński Archiepiscopi Gneſnenſis refert, quod ſub regimine iſtius Archiepiscopi ad Metropolim Gneſnenſem iterum acceſſit. Nam cum Anno 1466. opera Rudolphi Laventini Archiepiscopi, Pontificij Legati pax inter Caſimirum, & Crucigeros coluiſſet, hæc conditio, inter alias appoſita fuit, ut Eccleſia Culmenſis amoris Crucigeris ad jus Matricis Gneſnenſis rediret. Eiufq; Episcopatu, Vincentius Kielbaſa ac ſimul Pomelanienſi potiretur, eo verò mortuo, Pomelanienſis in Crucigerorum ditionem recideret, quod authoritate Papæ firmatum eſt. Ita Damalewicz in ſerie Archiepiscoporum Gneſnenſium. Sic & Cromerus de origine & geſtis Polonorum à principio libri undecimi de Culmenſi Episcopatu ſic ſcripſit. Culmenſis à Crucigeris prius in ordinem redactus erat, tunc autem, ut nihil prorfus commune cum Polonis haberent, à Gneſni Archiepiscopo abſtractus, Rigenſi ſubiectus eſt. TITV.

TITULUS VIGESIMUS NONUS.

De Episcopatu Chelmenſi.

Episcopatum Chelmenſem, ſeu Vlodimirienſem fundatum fuiſſe in Ruſſia rubra à LVDOVICO Rege Poloniae, miſſo Legato Avenionem ad GREGORIUM XI. Papam, ſcripſit Cromerus libro 9. de rebus geſtis Polonorum fol. a-
 pud me 330. Et poſtea lib. 20. fol. apud me 483. ſcripſit. Baſilicam Chelmenſem à VLADISLAO IAGELLONE inſtitutam eſſe, & Epiſcopo attributam, ad hunc Episcopatum Ioannem Theologum, Sodalitij Patrum Dominicanorum extuliſſe, & in gratiam eius omne Lublinenſem tractum, à Gracoviienſi Dioceſi abſtrahere, & Chelmenſi adiungere conatum eſſe, niſi Sbigneus Episcopopus Cracoviienſis conſtanter ſe oppoſuiſſet. Cathedra Episcopopi translata eſt Craſnoſlaviam ad Voprum fluvium ſitam, ibiq; Arx & palatium recentioris architecturae Episcopopus, ſeu Vladiſla Ruthenus Chelmae manet. Non procul à Craſnoſlavia Ioannes Zamoyſcius Urbem Zamoyſcium in villa ſua haereditaria munitiſſimum fundavit; manibus, ſoſſis, vallo atq; propugnaculis arte Geometrica communit; in illa Templum Canonicorum (quorum Decanus Infulatus eſt) pro ſumma in Deum pietate, magnificentiſſimè erexit, & ſufficientiſſimè dotavit. Et ut erat maximus ingeniorum liberalium educator, artiumq; omnium Pater, evocatis ex Academia Cracoviienſi viris doctiſſimis, Academiam inſtituit, & ſic non modò Zamoyſcium ſuum Civitatem, ſed totam etiam Ruſſiam Muſarū ſplendore illuſtravit. Addidit Collegium Sacerdotum, & Seminarium Clericorum, Catharina Oſtorogia, Thomae Zamoyſcij Regni Cancellarij Vxor, auxitq; numerum Canonicorum & Profeſſorum. ut refert Staroyolſcius in deſcriptione Poloniae ſub tit. Ruſſia rubra.

TITULUS TRIGESIMUS.

De Episcopatu Kijoviienſi & Camenecenſi.

Episcopatum hunc VLADISLAVS IAGELLO Rex Poloniae fundavit, teſte Cromero libro 20. de rebus geſtis Polonorum, fol. apud me 483. Reſidentia Episcopopi Faſtoviæ, unde Patres Societ. Ieſu Collegium ſuum Kijoviam tranſtulerunt, Eſt quoq;

De Episcop: Kijovienſi & Camenecenſi, Tit: XXX. 645

quoq; Kijovia Metropoliſa ſeu Archiepiſcopus Ruſſorum omnium, quotquot ſunt in Regno Poloniae Graecanici ritus, qui ſummo Pontifici Romano obedientiam nunc praestit, *teſte Starov: in deſcriptione Poloniae ſub tit: Ruſſia rubra.* Subiungens ibidem eſſe quoq; Archimetre itam cum Monachis ſuis Schiſmaticis, rebellibus. Sedi Apoſtolicae, habentem centum pagos maximos adſcripticios.

S
De Episcopatu Camenecenſi.

TRanslato Archiepiſcopatu ex Halicia Leopoli, Episcopatus Leopoliensis translatus eſt Cameneciam, ut ſcripſit *Cromer: lib: 14. de rebus geſtis Polonorum fol: apud me 330. cum ſeqs.* Camenecia eſt Vrbs cum Arce, natura loci, manuq; permunita, triginta milliaribus diſtans a Leopoli verſus ortum hybernum, *Cromerus lib: de ſitu Poloniae & gente Polona.*

Quam cum vidit Olmanus Imperator Turcarum, eamq; a monte vicino proſpectans, cum munitionem, quam non ſperarat, videret, & vnus ex adſtantibus interroganti, a quo fuiſſet munita? a Deo munitam (loci natura mirabili) dixiſſet, reſponſiſſe fertur: Itaq; Deus eam ipſemet expugnet. Exuſtoq; in eo monte Fano Armenorum ligneo, vltorius proceſſit. *Piaſecki in Chronica folio apud me 410.* Patres Societ: Ieſu in Vrbe illa Collegium habebant ſed haec Vrbs & Arx ſub Sereniſſimo MICHAELE Rege Poloniae ob malum Ordinem, & ſimultates nonnullorum, in poteſtatem Turcicam venerat. Nunc per tractatus cum Turcis ſub feliciffimis auſpicijs Sereniſſimi AYGYSTI II. moderni Regis Poloniae initos, eſt reſtituta.

TITVLVS TRIGESIMVS PRIMVS.

De Episcopatu Vendenſi & Smolenſcenſi.

Episcopatus hic ordinem habuit ſub STEPHANO BATO-REO Rege Poloniae, qui Livonia a Molcho recupera- ta hunc Episcopatum inſtituit: ut teſtatur *Starovol: in deſcriptione Poloniae ſub titulo Livonia & Piaſecius in hiſtoria fol: apud me 60.* dum inquit: Religio Catholica tunc in Livonia totaliter exulabat, ita, ut ne quidem veſtigia illius ibi apparerent, praeter Baſilicas & Aedes Re- ligioſorum, quorum opulentos fundos & poſſeſſiones partim Ri-

Aaaaaaa

genſes,

gentes, partim Nobiliores occupaverant: nec sine gravi tranquillitatis ibi tunc coalescentis discrimine, ad statum pristinum hæc revocari poterant, sed tamen & istis, quantum post tantam rerum perturbationem licuit, est consultum. Et loco Archiepiscopatus Rigensis, ac aliarum Ecclesiasticarum in ea Provincia dignitatum, instituit ibi Rex STEPHANVS Episcopatum Vendensem, ad quem promoveri fecit primum Ioannem Patritium Polonum, genere quidem plebeium, sed insigniter eruditum, pro ipsius provisione attributa Volmaria. Introduxit etiam in Civitatem Rigensem Religiosos Societatis Iesu, & vnam & Basilicis in ea Civitate, ab antiquo sacris Sancti Iacobi dictam cum suo Cænobio illis addixit, ubi Collegium tenerent, & Iuventutem in studiis literarum exercerent, Religionemq; Catholicam promoverent, sed hæc perpetua fuit barbarum Rigensibus materia. obstinatior enim isti pro hæresi, continuis dissidijs infectabantur Rem Catholicam, tantoq; tempore ex Civibus vix aliquis ad Fidem Catholicam est conversus, & nonnisi ab advenis ex Lithuania frequentabatur ille locus. Ac demum eò temeritatis ibi proruperat plebis Urbanæ audacia, ut concitato tumultu, vim intulerit illi loco sacro, & eijcere voluerit de Civitate ipsos Religiosos. Vnde subsequenti tempore acerbiora odia & flamma discordiarum, quæ non tam facile extingui posset, est exorta: dum Religiosi illi juris viâ, & Regijs mandatis securitatem exercitio Fidei Catholicæ, & sibi, ac possessionibus, fundisq; quos eorum Ecclesiæ Rex addixerat, procurarent: & Magistratus Civitatis, assidue in Aula Regis imperiosa gravi aleret Syndicos, & Causidicos pro obiectis purgandis, & trahendis litibus, quæ nunquam sopiri potuerunt, & tandem juverunt Suecos in capiendâ eâ Civitate. Nam GYSTAVUS Rex (ut *Piasecius ibidem fol: 413. continuat*) eâ opportunitate usus (quod SIGISMUNDVS III. Rex Poloniæ bello Turcico implicatus fuit) Rigam obsedit, & oppugnavit. SIGISMUNDVS Rex cum non succurreret tempestivè, tum quod non pauci, tam ex Senatorijs, quam ex plebeijs enacerbati, erant iurgijs, controversijs forensibus continuis apud iudicium Regium cum Religionis Societatis Iesu Collegij Rigensis agendis Civitas Rigensis subdidit se Sueco. Unde meruentes sibi Patres Societ. Iesu ex Civitate Rigensi & alijs in Lithuaniam se contulerunt, hæc intra parenthesis. Nunc redeo ad Episcopatum Vendensem.

Huic Episcopo locus in Senatu post Episcopum Camenecensem assignatus.

De Episc. Vendenſi & Smol. Tit. XXXI. §. I. de Liv: 647

gnatus est, ut habetur in Constitutione *Anni 1593. fol. apud me 647. sub titulo Mieysce w Kądzie.* Et consequenter *Anno Dñi 1598. fol. 710. §. Osoblivia* in Comitibus Generalibus Dominis Commissariis commissum est, ut hic Episcopus juxta foundationem STEPHANI Regis ad omnes proventus perveniat, salva advitalitate prout Capitanei Derpatensis, & aliorum Nobilium.

Sed hic Episcopatus per Pacta Olivenſia *Anno D. 1660.* cum Rege Sueciæ inita, quoad proventus sublatus est, titulum tamen & locum in Senatu habet, prout nunc Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Nicolaus Popławski, Nobili genere procreatus, Vir pietate & devotione insignis, & cultui Divino addictissimus, eundem collatum sibi quoad locum in Senatu, vñà cum Abbacia Obrenſi sibi in administrationem data retinet.

Episcopus Vendenſis tenetur venire ad Synodum Provinciale Gnesnensem, ut in *Constitutione Provinciali Gnesnensi Gembiana. cap. 4. fol. 8. habetur.*

§ I.

DE LIVONIA.

Livonia sive Liefſlandia est Regio amplissima, extenditur milliaribus germanicis nonaginta in longitudinem, in latitudinem quinquaginta cum sinu maris Baltici adjacenti. Conterminata est Moschis, Suecis, Philandia, Lithuania, & non nihil Prussia. A principio gens barbara falsos Deos colens fuit. Tandem cum Frederici Primi ex Ducibus Germaniæ Romanorum Imperatoris temporibus, mercatores cum varijs mercibus per mare Balticum, in eam navigassent, Sacerdotes paulatim se illi admiscere cæperunt: Et Meinardus nomine in Lubeca Civitate, pietate & sanctimonia vitæ insignis, vñà cum Mercatoribus consensa navi *Anno Domini 1200.* traiecit, vñius famuli convictu contentus, commorari ibidem constituit, casamq; sibi ex arbutis ad tempestates cæli arcendas construxit: postea paulatim hominum familiaritatem captando, sensim Incolas à vano Idolorum cultu, ad observantiam Christianæ Fidei, adducere aggressus est, & cum plures convertisset, ex pietate Basilicam extruxerunt: nec multò post Meinardus ab Archiepisc. Bremensi in Episcopum Livoniæ consecratus est, mortuo Meinardo, Bertoldus Cisterciensium Abbas eidem successit, sed cum contra Christianæ Fidei hostes, vñà cum peregrinis militibus pugnasset, equo infreni in mediâ barbarorum aciem proiec^t cõsossus

remansit. Successit illi Albertus, & cum hostibus barbaris undique invalescentibus subsistere non possent, Teutonicorum Fratrum Ordini in Prussia se coniunxerunt. Cum enim audissent, quod Ordo hic Teutonicus Cruciferorum in tota Germania proficeret, Volquinus Præpositus illorum, à Conrado V. in Ordine Magistro Prussiae olim Comite Turingensi, in Ordinem Teutonicorum Anno D. 1234. susceptus est, suffragiisque eiusdem Conradi Gregorius IX. Papa iussit ubique & præcipue apud infideles Pruthenos & Livones proclamari, quod Ordo Fratrum à gladio in Livonia (qui nondum confirmatus erat) Teutonico Ordini in Prussia unitus, & adscriptus esset. Itaque Fratres à gladio, Livonenses, susceperunt crucem habitumque more Fratrum Teutonicorum in Prussia: & semper ab hoc tempore Magistri Prussiae, à Magistris Livoniensibus, certa tributa & obedientiam exigebant, usque ad tempora Alberti Marchionis Brandenburgici Magistri Prussiae, qui maluit pecuniam, quam obedientiam accipere ab illis: siquidem data certa præscripta pecuniae summa, ab obedientia illa liberi manserunt. Prædicti Livonenses Cruciferi habitu Fratrum Teutonicorum in Prussia accepto, Magistrum sibi eligebant, qui cum Commendatoribus seu etiam Præfectis totam Regionem gubernabant. Præter Magistrum erant in Livonia Episcopi quinque, qui munia sua strenue & magnifice ut Principes obibant, hoc est Archiepiscopus Rigensis, Derptensis, Habselensis, Oseliensis, Curlandiae, Revaliaeque Episcopi. *Hæc ex Guagnino in descriptione Livoniae.*

Cromerus autem de Origine & Gestis Polonorum libro 3tio fol. apud me 61. sic de Livonibus scripsit. Livonum sive Livoniorum appellatio, à Libone (nisi forsitan debebat scribere Livone) Duce certo Romanorum sumpta est, qui ad ea littora Venedici sinus, quæ ad Orientem solem spectant & Russis finitima sunt, vel vi tempestatum, vel certo cursu, Cæsarum Tyrannorum sævitiam effugiens, successerat. Apud istos Livones cum Meinardus Episcopus, & post eum Albertus (in quo cum Guagnino non convenit) Christianam religionem propagare cepissent. Albertus alter, quò facilius barbariem inde extirparet, Ordinem sive societatem, quæ militiæ Christi dicta est, instituit, ac tertiam partem reddituum Rigensis Episcopi attribuit. Cromerus ubi supra fol. apud me 184. circa annum 1295. Inde Livonenses Ordinis Teutonici Magistro Generali, qui tunc in Germania, & postea in Prussia sedem habuit sese submiserant, & leges ab eo acceperant.

Tan-

Tandem cum Guilielmus Furſtenbergius Livoniensium Equitum Magiſter, Lutheri errores profeſſus eſſet, templaq; hæreticis tradere cepiſſet: Guilielmus Archiepiſcopus Rigenſis illi ſe oppoſuit, quo commotus Furſtenbergius, Comitia Vendam indixit, & in iſdem Archiepiſcopum accuſavit, falſis indiſijs deducendo, quod Archiepiſcopus cum SIGISMUNDO AVGVSTO Rege Polonia, Conſobрино ſuo, & Alberto Duce Pruſſiæ ſocietatem iniuerit, & Alberto Duci Curlandiam, SIGISMUNDO autem AVGVSTO Livoniam promiſerit, prodiderit.

Quibus Comitijs finitis dictus Furſtenbergius, aperto bello bona Archiepiſcopi Rigenſis aggreſſus eſt, & in arce Konkenhuſana captum in carcerem coniecit (quem Furſtenbergium à Moſchis capto Felino, captum & in vinculis conſumptum fuiſſe, refert *Piaſecki in Chronica ſua, fol. apud me 58.*)

Quo triſti nuntio accepto SIGISMUNDVS AVGVSTVS Anno Dñi 1557. bellum Livoniæ intulit, & eam ſubiecit. Hæc ex *Koiatowicz, libro 8vo Hiſtoriæ Lithvanicæ.*

Interea temporis Ivanus Moſchoviæ Dux, longè latèq; arma victricia circumferre cepit. Unde SIGISMUNDVS AVGVSTVS Gothardo Kettlero novo poſt Furſtenbergium Livoniæ Magiſtro opem tulit, eundemq; Gothardum Kettlerum conſeſſa ipſi Curlandia & Semigallia in feudum, primum Ducem Curlandiæ fecit, ſimulq; ditioni eius Episcopatum Curoviæ ſeu Curlandiæ & quidquid inter Dunam & Samogitiæ, Lithuaniaq; terminos continetur, conſeſſit: reliquam verò Livoniam Regno Polonia adiecit. Acta hæc ſunt Anno D. 1561. ut videre licet apud *Koiatowicz in Hiſtoria Lithvanica. Videatur & Piaſecius in Chronica apud me f. 57. qui tamen in multis non convenit cum ſuperioribus.*

Sed vix SIGISMUNDVS AVGVSTVS Livoniam in fidem & tutelam ſuam recepit, Dux Moſchoviæ continuè bellis illam infeſtare cepit. Et cum Revalienſes eius potentiæ non valerent reſiſtere, auxilium implorârunt primò Chriſtiani III. Regis Dania, ſed eo renuente Erici XIV. Regis Sueciæ patrocinium ſuſceperunt. Gothardus autem Kettlerus SIGISMUNDI AVGVSTI Regis opem contra Moſchos invocavit. Quo factum eſt, ut Livonia in duas partes ſciſſa fuerit.

Ericus itaq; Rex Sueciæ affirmando à Ferdinando Imperatore Liuvoniæ tutelam ſibi commiſſam eſſe, Habſalam, Lethalam, Par-nauiam, aliaq; loca eiectis Polonis occupavit.

Et quia Ioannes Princeps Sueciæ, Frater Erici Regis, Dux Finlandiæ, Catharinam SIGISMUNDI AVGVSTI Regis Sororem in matrimonium duxerat; Ericus Rex ob suspicionem affectati Regni ex tali connubio subortam, dictum Ioannem captivavit, & per quinque annos sub custodijs vnâ cum Vxore Catharina, & Filio SIGISMUNDO (qui postea fuit Rex III. eiusdem nominis Polonia. *ita Piasceki in Chronica fol. apud me 11.*

Historici autem Germanici addunt; quod postquam dictus Ioannes Finlandiæ Dux, & Sueciæ Princeps, prænominatam Catharinam in Vxorem duxit, SIGISMUNDO AVGVSTO Regi Poloniæ octuaginta (alii centum viginti) millia talerorû mutuò dedit: SIGISMUNDVS autem AVGVSTVS pro eiusmodi summa sibi mutuò data, hypothecæ loco in Livonia, Arces, Vittesteinum, Karchisa, Frichatu, Helmultum, Ermisium, Ruia, & Bortuicum tradidit: exindeq; tam respectu matrimonij, quam istius summae datæ inter Ericum Regem & Ioannem Fratrem eius Ducem Finlandiæ, dissensiones exortas esse.

Sed sicut Ericus Ioannem Fratrem suum captivavit, & in carcere detinuit, sic fortunâ mutante, operâ Procerum Sueciæ, quibus Ericus ob crudelitatem exosus esse cæperat, liberatus, eundem Ericum insimulatum delirij vinxit, tenuitq; vsq; ad mortem in custodia, *vt refert Piasceki loco citato.*

Mortuo Erico Rege Sueciæ, & SIGISMUNDO AVGVSTO Poloniæ, Dux Moschoviæ, Magnum Ducem Holsatiæ, Regem Livoniæ creavit, eundemq; Livoniæ magnâ vi imponere voluit.

Tantis periculis imminentibus Ioannes Dux Finlandiæ, & postea eius nominis Tertius Rex Sueciæ, cum STEPHANO BATHOREO Rege Poloniæ societatem inivit, vt communibus viribus Livoniam contra Moschos assererent.

STEPHANVS itaq; BATHOREVS Rex Poloniæ Anno Domini 1579 bellum Moschis intulit. Ademerat enim Dux Moschoviæ Smolenscum & Severientem Provinciam, & temporibus SIGISMUNDI AVGVSTI Livoniam Estoniamq; demum verò Polociam, cum toto illo tractu, nec ullis iustis medijs induci poterat, vt sponte cederet, quæ cum iniuria occupaverat.

Et dum STEPHANVS BATHOREVS Rex Polociam & Arcem Sokol dictam occupavit; Dux Moschoviæ Legatos suos misit pacem exposculando, sed Legati eius reiecti sunt ad futura Comitia Generalia, quæ Rex STEPHANVS Varisaviæ indixerat. In istis Comitij, cū
restit-

De Episc. Vendenſi, Smolen: Tit: XXXI. §I. de Liv: 6.

restitutionem Severiæ & Livoniæ denegârunt; Rex STEPHANVS alteram expeditionem Anno D. 1580. contra Moschos fecit: & Civitatem **Wielosuti** dictam, Moschoviticam, aggrediendam esse censuit, & dum progredieretur cum exercitu suo, Oppidum **Wielis** & **Ůwiâte**/ oppugnare mandavit: Duce Zamoyſcio Wielisſia, **Ůwiata**, Duce Mieleccio, capte sunt. His captis ad expugnationem **Wielosuti**/ processit, & eam incendio expugnavit. Tandem Mieleccius Nevellam aggressus, eandem oppugnavit & expugnavit. Zamoyſcius autem **Zavoſociam** oppugnavit & cepit, in qua expugnatione Christophorus Rozdrazevius occubuit.

Quibus successibus STEPHANI Regis, commota Riga, Metropolis Livoniæ, Regi STEPHANO se submitit & iuramentum Anno D. 1581. fidelitatis coram Demetrio Sulicovio ad hoc misſo præſtitit, & tota Livonia deditionem testata est, *Piaſecki in Chronica fol. 59. cum sequ.* Unde Dux Moschoviæ Legatos suos miſit ad Gregorium XIII. Papam, ut pacem inter illum & Polonos tractare dignaretur: promittendo fidem Catholicam Romanam in ditionibus suis se recepturum.

Excepit hanc Legationem Ducis Moschoviæ Gregorius XIII. Papa, miſitq; ad STEPHANVM Regem, Antonium Poſſevinum Religioſum Societ: Ieſu pro componenda eiſmodi pace. Et quamvis interim Poloni contra Moschos viribus magis invaluiſſent, cum nimirum tertiâ expeditione in penitiora Moschoviæ penetrantes, Oſtroviam caſiſſent, & Pleſcoviam Civitatem amplam gravi obſidione premerent, adveniens tamen Poſſevinus Regem STEPHANVM ad pacem induxit. Itaq; apud Pleſcoviam in caſtris inſtitutus eſt tractatus pacis, in eoq; ſteſit, quod Moschus ex tota Livonia præſidia ſua omnia abduceret, eamq; liberam cum apparatu bellico Regi Poloniæ cederet, & viciffim ille **Wielosuti**/ & Arces Moschoviticas à Polonis captas reciperet. Et cum pax perpetua non poſſet ſtabiliri, niſi reſtituto inſuper Smolenſco, Severiâ, & Eſtonia, quam interim nemine defendente (Revaliam Ericus Rex Sveciæ, dum Livones à Moscho multis cladibus acceptis, in ſummo discrimine verſarentur, paulò ante Annum D. 1561. interceperat, operâ Chriſtophori Ducis Michelburgenſis Coadiutoris Archiepiſcopatus Rigenſis, qui poſtea ob talem defectionem à Polonis, eodem anno captus, in Arce Ravenſi ſub cuſtodijs manſit, donec in Comitibus Anni 1569. ad interceſſionem Principum Germaniæ fuit liberatus.) Moscho nimirum bello tam difficili cum Polonis implicato,

Suecus Rex inuaserat, induciæ tantum ad annos sex fuerunt conclusæ, quibus durantibus plenâ ablatorum restitutione secutâ, pax firmior iniretur. Et quidem Estoniam uti membrum Liuioniæ unâ cum istâ, in formula induciarum addixerat Polonis Moschus: sed uidentum erat, si eam Suecus sponte dimitteret, ut si negaret, in subsequenti pacis tractatione, Moscho, qui eam amiserat, eiusdem recuperandæ necessitas imponeretur. *Hæc ex Piaſecko in Chronica fol: 6. 7. 10. § II. Tandem fol: 12. continuat de Estonia per Ioannem. III. Sueciæ Regem, nullâ denuntiata hostilitate ceperat.* Post compositionem cum Moscho STEPHANUS Rex per Legatos suos, à JOANNE Rege Sueciæ restitutionem Estoniæ requirebat, sed hic fretus cognatione Regij sanguinis in Polonia quæſita, moras neſtendo negotium trahebat, & etiam opponebat hæreditatem Lithuanicæ, dotemq; Vxori suæ debitam, ac maximè mutuum numeratæ, ut agebat, Regi SIGISMUNDO AUGUSTO pecuniæ, quàm potius donationis specie ipsi dederat, quo eum sibi deuinctiorem pro consequendo illo matrimonio redderet, & postea eo demum defuncto, apud ignaros rei, traxit in debitum: hæc tamen singula aliâ Ciuiliiori ratione, non hostili Prouinciæ inuasiõe repetenda fuisse respondebatur, pro Rege STEPHANO. Dominicus Alimanius Culinæ Regiæ Præfectus, Varſeuicius, & Laurentius Goslicki, tunc Præpositus Cra-couiensis & Decanus Plocensis in Sueciam missus, istam restitutionem Estoniæ tractauit, & deinde Stanislaus Kuciński, eandem Legationem obiit, irrito omnes euentus, præter, quod Regina Catharina operam suam ad componendum illud dubium, interposuerat, ut arma sisteret, quæ STEPHANUS Rex ex Moschouia rectâ in Estoniam conuertere decreuerat. *Hucusq; Piaſecko loco citato.*

Postquam STEPHANUS Rex ex Liuionia Moschos expulſit, Liuioniæ gubernandæ modum instituit, ac imprimis Rigam liberam manere permisit, & nonnisi à proprio Urbano Magistratu gubernari uoluit, uectigalq; tantum in illo portu de mercibus maritimis & nauibus pendi solitum, in signum Regij Dominatûs Fisco suo Regio (tertiâ parte relicta pro restauratione portûs illius) addixit, & Arcem illi Ciuitati coniunctam in sua potestate retinuit, ita, ut nonnisi Præfecto genere Polono aut Lithuano custodienda committi posset, ac alteri Arci Dinamunt dictæ, à Riga duobus miliaribus distant, mariq; imminenti præsidium suum imposuit, quo eum portum ab inimicis tutiorem præstaret, aliq; multa statuit. *ut refert Piaſecko in Chronica fol: 60.*

Sed

Sed mox Rigenſes ex occasione PP. Societ: Ieſu & Eccleſiæ S. Iacobi illis datæ, Regi Sueco ſeſe faciliter ſubdiderunt, cùm Guſtavus Rex Sueciæ videns noſtros gravi bello Turcico implicitos Ri-gam obſedit, regnante jam SIGISMUNDO III. vt ſupra mentionem fecimus, *ex Piaſceki in Chronica fol: 61. § 413.*

Post mortem STEPHANI Regis, SIGISMUNDVS III. prænominatĩ Ioannis III. Regis Sueciæ Filius in Regem Poloniæ electus eſt, cui Reſpublica Noſtra inter alias condiciones hanc appoſuit, vt eam Livoniæ partem, quam occupaverant Sueci, Regno Polo-niæ SIGISMUNDVS Rex adiungeret. Sed Ioannes Rex Sueciæ Pa-ter SIGISMUNDI Regis, circa reſtitutionem Eſtoniæ multas difficul-tates movit, ac propterea adventum SIGISMUNDI Regis electi, in Poloniam retardavit, & cùm SIGISMUNDVS Rex electus ad por-tum Gedanenſem venit, quæſtiones de reſtitutione Eſtoniæ cæ-perunt diſputari, ſed tandem hæ quæſtiones ad Comitæ Coronæ-tionis reſectæ ſunt, & non prius coronari Eum Ordines Regni permittebant, niſi dubia Pactorum Conventorum præſertim de re-ſtituenda Eſtonia cõponerentur. Difficilis illa fuit cõtroverſia, & pro-pter eam vix SIGISMUNDVS à Regno non excidit. Eo enim proceſſerat iſta diſputatio, quòd SIGISMUNDVS ab Ordinibus Re-gni fuerit dictum, quandoquidem nollet ſtare Pactis Conventis, non deberet iniquè ferre, ſi Ordines ipſius Electione eo ipſo irri-ta factâ, ad allam tranſirent. Vice verſa à parte Regia reſponſum datum, Eum potiùs Regnum iſtud relictum, quàm conditioni tali aſſenſurum. *ita Piaſceki fol. 79.* vbi ſubiungit, quòd poſtquam Livonia jugum Crucigerorum excuſſit, Regno Poloniæ ac Li-thuaniæ Ducatui ſeſe adiunxit. Occupatâ vero poſtea Livoniâ (cuius Eſtonia pars erat) à Moſcho, cùm eam vt propriam Po-loni bello repeterent, & ad eam ſibi reſtituendam Moſchum com-puliſſent (vt ſupra tetigimus) Interim dum reſtitutio Livoniæ pa-ratur, Moſcho omnia Livoniæ vti Poloniæ debita, negligente, & Poloniis à Sueco fœdere pacis ſibi tum juncto, nihil tale ſuſpican-ribus, iſte ex ea detraxit Eſtoniam. Et quidem STEPHANVS Rex bello vindicandam decreverat, cùm Suecus eam reddendam dif-ferret, miſſis vltro citroq: Legationibus. Tandem res eò ſtetit, vt quæſtio hæc remaneret, quouſq: SIGISMUNDVS Rex defuncto Patre ſuo Ioanne Rege Sueciæ poſſeſſionem Regni Sueciæ adiret. *Ita Piaſceki ubi ſupra.*

Itaq: Anno Dni. 1589. SIGISMUNDVS Rex in Eſtoniam abiit &

Ccccccc

Reva

Revaliam pervenit, ubi Patrem Ioannem Regem Sueciæ inuenit, ibiq; secretioribus inter Reges colloquijs omnia agitabantur. Et cum Proceres qui cum SIGISMUNDO erant, rogarent Ioannem Regem Sueciæ, ut SIGISMUNDVM in Poloniam mitteret, Ioannes petitiones severioribus responsis rejiciebat, & in Sueciam deduci eum destinaverat. Tandem permissus est redire in Poloniam, & Revaliā movens Rigam, inde per Borussiam Varsoviam venit. Consiliorum, quæ SIGISMUNDVS cum Ioanne Patre habuit, nullus ex Polonis conscius fuit.

Mortuo Ioanne Patre Sigismundi: SIGISMUNDVS uti hæres Regni Sueciæ ad assumendam coronam Regni illius iter paravit. Sed cum Regi discessus extra Regnum sit jure Polono prohibitus, Comitia Generalia Varsoviæ Rex indixit, & cum discessum in Sueciam vrgeret, post multas contradictiones, tandem consensus datus est, cum cautione de reditu intra unius anni decursum, & quod compositis rebus Regni Sueciæ, in Polonia perpetuò resideret, & cum per Torunium & Elbingam iter ageret, in iisdem Civitatibus vnum Templum pro Catholicis tradi fecit. Quod & Gedani Rozdrazevius Episcopus Vladislaviensis vrgeret, & Beatæ Mariæ V. Templum magnum vindicaret, Magistratus Gedanensis pertinaciùs resistit. Sed Rex SIGISMUNDVS dissuadentibus Suecis, ne populi Suetici eo exemplo reformandæ Religionis terrentur, nihil certi in eo negotio decernere voluit: sed ibi paululum commoratus inde solvit in Sueciam, sed postridie aduerso Aquilone navigatores disiecti, alij ad portum Gedanensem alij aliò aberrarunt, Rex ipse cum prætoria, & paucis minoribus navibus Helam evasit, ibiq; hæsit, donec post octiduum tota classis recollecta esset, atq; felicioribus ventis in Sueciam appulit, & Stocholmiam Regni sedem intravit, pompâ Regiâ à Proceribus Sueciæ exceptus, sed difficiliore, quàm putarat rerum ibi statum invenit. Carolo Sudermano Duce Patruo suo, cum apertè regnum petere non posset, varijs technis omnia intervertente, quo sibi viam aliquando ad idem Regnum pararet, de quibus omnibus vide *Piasecium fol. 128. & seq. & fol. 133. cum sequentibus*. Hoc solum appono, quòd SIGISMUNDVS Rex, postulatis Sueticis annuit, eo unico per longas rationationes agrè impetrato, ut Catholicis in Suecia liceret degere, dummodo nulla officia gererent, Ecclesias non haberent, & quietè viverent, præstito Suecis juramento, & vicissim à Suecis recepto fidelitatis & obedientiæ iureiurando, SIGISMUNDVS Rex & Anna

Anna Regina ab Archiepiſcopo Vſpalienſi Hæretico (licet Rex à principio id recuſaret) in Eccleſia Hæretica coronati ſunt. Sicq; compositis rebus, in Poloniam redijt. *Piaſecius ibidem fol: 140.* Sed poſtea SIGISMUNDVS III. Rex Poloniæ excidit è Regno Sueciæ, & multa bella geſta ſunt inter eum & Carolum Sudermanum, qui in locum SIGISMUNDI III. Regis Poloniæ à Suecis ſubſtitutus erat, ſeu potiùs abſente SIGISMUNDO III. adminiſtrationem Regni Sueciæ ſuſcepit; Suecos partium SIGISMUNDI Regis exulare coëgit, Stocholmam abſoluti juris ſui fecit, præſidijsq; ſuis munivit, Finlandiam in ſuam poteſtatem redegit; *ut videre licet apud Piaſecium fol. 173. cum ſequ.* Quibus auditis SIGISMUNDVS Rex miſit in Sueciam Legatum Samuelem Laſki cum querimonijs contra Carolum Sudermanum, ſed hic Legatus nihil æqui à Suecis obtinuit, & vacuus redijt. *Piaſecius fol. 183.* vnde SIGISMUNDVS iter in Sueciam aſſumere cogitavit, cui in Comitijs datus eſt conſenſus cum cautione de redeundo. Zamoysciusq; ſuadebat Regi, vt nonniſi cum exercitu valido in Sueciam iret, ſed SIGISMUNDVS nonniſi unam legionem peditum Vngarorum, quæ non plùs mille militibus conſtabat, & aliam ſtipatorum corporis cuſtodem vnà cum Comitatu Aulico conducendam decrevit, paucis peditum cohortibus ex Pruſſia adiunctis SIGISMUNDVS poſtquam Calmariam appulit, ſtatim inde Samuelem Laſki ad occupandam Stocholmiam miſit, quam nemine reſiſtente vnà cum Arce in poteſtatem Regis SIGISMUNDI recepit, ſicq; inter SIGISMUNDVM & Carolum multa bella interceſſerunt, *ut videre eſt apud Piaſecium in Chronica à fol. 183.* continuavit hæc bella Guſtavus Adolphus, qui fere totam Livoniam in poteſtatem ſuam redegit, præter Dineburgum cum ſuo Territorio, *ut Piaſecius fol. 454. cum ſequ.* Tandem Anno D. 1625. induciæ ſex annorum factæ ſunt, hoc eſt: vſq; ad Annum 1635. his conditionibus; Quòd Brodnica, Vormditum, Meſſacum, Stumum, Diſſavia reſtitueretur Polonijs, Marjeburga traderetur in depositum Electori Duci in Pruſſia, qui utilitates annuas ex illa Inſula prouenientes in ærarium Regis Poloniæ inferret, & inducijs finitis, niſi pax plena interim conſtitueretur, Arcem illam & Civitatem vnà cum Diſſavia Suecus reciperet, ac loco pignoris interim haberet portum cum arce Memelense Ducatus Pruſſiæ, & Elbingam, Brunsbergam, portumq; Pilaviensem ac omnia, quæ eoſq; in Livonia occuparat, teneret. Rex & Ordines Regni Poloniæ conventionem hanc confirmarent.

Ad quod Comitia Varſaviae fuerunt celebrata in maxima perturbatione, tum propter pestem ibi graſſantem ex caſtris Pruſſicis delatam, tum quod talem pacſionem cum Sueco reprobareret. Exoratus tamen à Senatu, vt bellum illud tam difficile ad feliciora Republicae tempora differret, eam ſuſcepit, approbarique publico Ordinum decreto permittit. *Piaſecki fol. 487.*

Finitis inducijs ſex annorum, VLADISLAVS IV. Rex Poloniae, accinxit ſe bello contra Suecos. Sueci quoque Mariaburgam, Diſſaviam, à Duce Pruſſiae ſequeſtro, ex pacto induciarum praeſentiarum ſibi redditam, novis praſidijs munierunt, ſummoque ſeruore utrinque bellum apparabatur. Sed Legati Galliae & Angliae Regum, & Ordinum Belgij interuenerunt, vt arma ad paucos dies continerentur, vt interea temporis colloquium de tractanda pace poſſit haberi. Et licet VLADISLAVS Rex magis propenderet ad bellum, maxime, quod Legatus Imperatoris ſuaderet bellum, quo Sueci à rebus Germanicis reuocarentur, tandem permittit habere dictum colloquium. Ad hoc itaque inducijs brevibus proclamatis, delegati ſunt ex Comitibus Generalibus Commiſſarii, qui convenientes ſtumidorum poſt longas controuerſias tam de prerogativis, ac titulis ſui cuiusque Regis, quam de literis fidei ac mandati, tum quod VLADISLAVS Rex iuri ſuo ad Regnum Sueciae renuntiare noluit, induciae ad annos viginti ſex, nempe ad vndecimam Menſis Iulij diem, Anni D. 1661. fuerunt ſtabilitae, his conditionibus.

Quod Rex VLADISLAVS ac Eius Succeſſores Reges Poloniae, totumque Regnum Poloniae, & Magnus Ducatus Lithvaniae cum Provincijs Principibusque ſibi ſubiectis nil hoſtile moliri debeant iſtis inducijs, contra Chriſtinam Reginam, Regnumque Sueciae, & eius Provincias ac Civitates; & nullam claſſe armata uſuri, neque eam alijs quibuſcunque ſubminiſtraturi ſint contra illud Regnum. Atque Ordines Regni Poloniae & M. D. L. fide iuberent, neque ipſummet Regem VLADISLAVM, neque ipſius Germanos Fratres violaturos eaſdem inducias, & Dux Pruſſiae atque Curlandiae, Civitasque Gedanenſis praecavere teneantur, ne ex ipſorum portubus ulla claſſis prodeat in damnum Regni Sueciae. Quod viciffim Regina & Regnum Sueciae, nihil hoſtile terram marique contra Regnum Poloniae, & Magnum Duc. Lith. eiſque ſubiectas ditiores tentatura ſit, durantibus eiſdem inducijs.

Quod Elbingam, Mariaburgum, Diſſaviam, Brunsbergam, Pilaviam, omniaque loca occupata in Pruſſia, poſt confirmationem horum pactorum Regina Sueciae, reſtituat Regno Poloniae, & circa reſtitutionem,

De Episc. Vendenſi & Smol. Tit. XXXI. §. I. de Liv. 657

nem, omnis ſupellex Templorum Catholicorum, ac tormenta, omneq; inſtrumentum bellicum, quod tempore occupationis alicubi fuit, & circa reſtitutionem invenietur, ſimiliter & Actorum publicorum Archivia in locis ſuis relinquenda ſint.

In Livonia autem, quidquid utraq; pars ſub inducijs præteritis poſſedit, id ſub iſtis quoq; inducijs poſſideat.

Quod Rex Poloniae condonaret omnes offenſas illis, qui ſecuti fuerunt partes Sueticas, actioneſq; juridiciales contra eos propterea fortè inſtitutæ aboleantur.

Civitas Elbingenſis retineat ſalvas ſuas immunitates & privilegia antiqua, (reiectis illis, quas fortè obtinuit à Guſtavo Rege Sueciæ) ac juſ libertatis Religionis Evangelicæ, relicto tamen Templo majori ſeu Parochiali pro uſu Religionis Catholicæ, & præſtito jureiurando fidelitatis Regi, Regnoq; Poloniae.

Si quiſpiam ex Civitatibus ſeu locis reſtitutis alio migrare, & bona ſua diſ vendere velit, id ei ſit liberum, triennio duravie.

Exules Sueci in Patriam redire poſſint, à Regina Sueciæ literis ſecuritatis impetratis.

Durantibus iſtis inducijs, agi debeat de pace perpetua, & ſi ſemel & iterum non ſucceſſerit talis tractatus, nihilominus induciæ eadem integræ maneant & ſerventur.

Commercia mutua inter Civitates populofq; iſtorum Regnorum ſint liberae ac etiam navigatio fluvij Duna ad portum Rigenſem ſecura præſtetur: tum & vectigalium ibidem exigendorum modus, qui fuit ante hoc bellum retineatur.

Pro iniurijs circa conſinia inter populos iſtorum Regnorum obvenientibus, utrinq; deligantur Iudices, qui eas dirimant.

Pacta hæc decreto Comitiorum Generalium Regni Poloniae confirmantur, ac à Rege VLADISLAO, & Chriſtina Regina, Adminiſtratoribuſq; Regni Sueciæ ſubſcribantur, ac eorum exemplaria prototypa cuiq; partium conſignentur. Actum Stumdorfij die 12. Menſis Septembris. Anno Chriſti 1635.

Atq; ita reſtitutionis Livoniæ, ac uſus tituli Regis Sueciæ, ſucceſſioniſq; hæreditariæ in Regno Sueciæ negotio ad aliam tractationē ſe poſito, reſtitutæ Elbingæ, lociſq; Pruſſiæ, in ſtatum priſtinum coaluit tunc pax inter Polonos & Suecos: ac ad eam publicâ authoritate comprobandam, indixerat VLADISLAVS Rex duarum hebdomadarum Comitia Varſaviæ ad diem vigefimam primam Novembr: iſtius anni 1635 In quibus citra ullam controverſiam pacta hæc cum

Ddddddd

Sue-

Suecis Ordines Regni Poloniae rata habuerunt, ac lege publicâ firmarunt: vicissim Sueci bonâ fide præstiterunt, quæ pepigerant, & pacificatio huiusmodi integrè ante finem huius anni completa fuerat, Hæc ex *Piascio in Chronica fol: 373. cum sequ.*

Tandem sub IOANNE CASIMIRO Rege Poloniae Anno D. 1654. cum Moschi Lithuaniam latè, longèq; depopularentur, Carolus Gustavus Rex Sueciæ, nondum finitis dictis inducijs viginti sex annorum, bellum Regno Poloniae intulit, inter alias causas moti belli hanc adferendos, quod Delegatus Regis Poloniae contra Successorem Caroli Gustavi, Socolmæ protestatus esset, & per hoc inducias violasset. A principio Rex Sueciæ felices successus habuit, sed cum Dani Provincias eius Suecicas depopulassent, & Poloni reasumptis animis & viribus fortiter bellaverunt, Poloniam deserere, ac ex illa non sine ignominia sui exire coactus est.

Mortuo Carolo Gustavo Rege Sueciæ, Anno D. 1660. in Monasterio Olivensi prope Gedanum, pax coäluit inter Regnum Poloniae & Sueciæ, certis conditionibus, inter quas hæc primæ fuerunt.

Vt IOANES CASIMIRVS Rex Poloniae, in perpetuum renuntiaret omni prætensionibus ad Regnum Sueciæ, & Principatum Finlandiæ.

Item, ut IOANNES CASIMIRVS Rex Poloniae solum vteretur titulo Regis Sueciæ ad vitæ suæ tempora, excepto si scriberet ad ipsum Regem Sueciæ tribus tantum etceterationibus adiectis.

Item, ut Provincie Livonica Transdunana Sueco concederentur. Prætensiones ad Estoniam, & Osliam dimitterentur: Et ea loca Livoniæ Cisdunana, quæ Suecus tenuit tempore induciarum, Livoniam Australem, in qua Duneburgam, Rositen, Luzen, Marienhusen, & alia Oppida & Civitates continentur, Rex Poloniae teneat. De quibus omnibus in Pactis Olivensibus sufficientius Lector videre poterit, quæ Pacta ad calcem istius tomi primi apponi fecimus. Hæc ex Historicis desumpta sunt, videre etiam licet *Starovolscium in descriptione Poloniae sub titulo: Livonia*. Nunc videndum est, quid in Constitutionibus Regni de hac Provincia Livoniæ statutum est.

Et imprimis in Constitutione *Anni 1569. fol: 182. § Siemiá Inskintsi*/ Livonia ad Regnum Poloniae & Magnum Ducatum Lithuaniae vii. membrum eiusdem Reipub: assumpta, & defensio illi sicut aliis provincijs: Dominijsq; promissa.

Hæc Anno D. 1588. sub tit: *Xeces Seymu Koronacyey*/ deputati erant. Commissarij ad exdividendum, quæ pars Livoniæ ad

M. D. L. spectare debeat, & quæ ad Regnum ipsum Poloniae.

Item in Constitutione *Anni 1607. fol: 844. sub tit: Ordynacya Siemie Inslantskiej*/ concessum est Livonibus in Regno Poloniae & Magno Ducatu Lithuaniae, bona hæreditaria Terrestria emere, aut per viam contractus matrimonij acquirere, & illa sub tali jure & prærogativa tenere, sicut Incolis Nobilibus utriusq; gentis, hoc est Polonicae & Lithuanicae. Hoc adiecto, quod peridi ipso facto bona sua, Tenutas, jura & prærogativas amittant. Et si aliquis horum, ad malè narrata, obtineat aliquid à Rege in Terra Livoniae, data facultas unicuiq; talem deferre, & cōtra illum instigare, & bona post illum impetrare. Respectu cuius, forum assignatum est coram Duce Exercitus, qui protunc jurisdictionem à Rege in Terra Livoniae tenebit, salvà appellatione ad Sacram Regiam Majestatem.

Ad hæc ibidem cautum est, ne eiusmodi perfidis, aliquis audeat bona sua vendere, donare, oppignorare, aut alio modo concedere, sub pænâ mille marcar: Polonica: delatori solvenda. Emptor autē vel summam in vim oppignorationis dans, tam bona, quam pecuniam amittat, respectu cuius forum coram Sacra Regia Majestate.

Item ibidem constitutum erat, ut Nobiles Livoniae in competenti foro conveniantur, salvà appellatione, nec Nobilem possessionatum Livoniae ad Iudicium Civile sub prætextu Arresti trahat.

Item in *Constit. Anni 1635. fol: 28. sub tit. Benemeriti Siemie Inslantskiej*/ promissum est & ordinatum, quod post recuperationem eiusdem Provinciae, bona in eadem Provincia Nobilibus Polonis Lithuanis & Livonis benemeritis, & fidelitatē servantibus eo modo, prout antea habebant, conferrentur. Simile quid constitutum erat in *Constit. Anni 1601. f. 7566. tit: Ożostawieniu*/ Post recuperationē istius terræ omnes possessores ad bona sua restituentur tam gentis Polonae, quàm Lithuanicae & Livonicae, qui nobis fidelitatem conservabunt. Et si aliquis in hoc bello occubuerit, tunc Proles illius ad bona hæreditaria juxta jura sua redibit. Similiter in bonis Nostris Regalibus proli eiusmodi aduitalitates dabimus, conservando tamē in suo robore *Constit. Anni 1598. in distribuenda perpetuitate.*

Quantum ad Senatores Livoniae, constitutum erat in *Constit. Anni 1598. sub tit: Ordynacya Siemie Inslantskiej y 2 Woiewodow trzech*/ fol: 709. quod in locum Præsidentium tres Palatini essent, & locum in Senatu post Palatinos Regni & M. D. L. haberent. Similiter Castellani tres, vnus ex qualibet gente, possessionati, locum haberent in Senatu post Castellanos Regni & M. D. L.

Sed in Constit: *Anni D. 1677. fol: 29. sub tit: Ordynacya Xięstw a Inflantkiego*/ aliter ordinatum est.

Quantum ad Capitaneatus in Liuania: in Constit: *Anni 1589. f. 508. sub tit: Starostwa Inflantkie*/ Enumeratis omnibus Capitaneatibus ordinatum erat: ut in Livonia. Capitaneatus maiores alternatim Polonis & Lithuanis, hoc est: post mortem Lithuani Polono, post decessum Poloni Lithuano conferantur, utq; Domini Cancellarij huic attendant sub amissione officij. Obtenentes aliter, poenā infamiae notentur, & bonis obientis & impetratis priventur. Respectu cuius forum in Comitijis ex citatione (quam liberum erit Delatori aut Actori ex quacunq; Cancellaria, & sub vno sigillo) cuiusvis criminaliter edita, assignatum est. utq; eiusmodi causae in primis & immediatis Comitijis Generalibus ante omnes causas criminales in termino incidenti iudicentur & definiantur.

Capitaneatus tamen Derpatensis, & alter aliquis Capitaneatus pro Oeconomia Regia ut convertatur, sed tamen, ut tantum Polonis & Lithuanis alternatim in administrationem dentur.

An autem Livones ad id spectare deberent? Commissarij ad eum effectum deputati erant in Comitijis, ut in Constitutione *Anni 1598. fol. 708. & sequi sub tit: Ordynacya Xięmie Inflantkiey, & 2 iz naybardziey*.

Tandem in Constit: *Anni 1607. fol: 844. sub tit: Ordynacya Xięmie Inflantkiey*/ ad omnes dignitates & officia, & ad alternatam Capitaneatum Livoniae & aliarum Tenutarum in Livonia, aequaliter cum gente Polona & Lithuanica, uti vnius Reipublicae Incolae admissi sunt. Idem & in Constitutione *Anni 1635. fol: 28. sub tit: Bene meriti* ut supra paulo mentionem fecimus.

Tenuras autem & alia minutiora bona, quod possint tenere in Constit: *Anni 1589. fol: 511 tit: Dzierzawy*/ & minutiora bona, his verbis ordinatum est. Nostras Arces & bona praeter superius (hoc est in eadem Constitutione *fol: 508. tit. Starostwa Inflantckie*/) enumeratas Arces, debent etiam Nobilibus Livoniae benemeritis in administrationem dari. Minutiora autem bona minoris fortunae hominibus benemeritis gentis Polonae, Lithuanicae, & Livonicae aequaliter, in usum fructum, aduilem. Capitaneatus Livoniae ne absq; consensu Comitiali Ordinum omnium utriusq; gentis summis onerentur cautum est, in Constit: *Anni 1589. fol: 511. tit. Dzierzawy Inflantckich*.

Capitanei Livoniae, ut juxta Constitutionem in Electione HENRICI

De Episc. Vendenſi, Smalen: Tit. XXXI. §I. de Liv: 66

RICI Regis latam jurare tenentur, quòd tempore Interregni Arces & Civitates in damnum Reipublicæ nulli tradent, niſi Regi Poloniae, & M. D. L. liberè & concorditer electo & coronato. Et quòd Reipublicæ Poloniae & ſimul Magni Ducatus Lithuaniae erunt. Ita in Conſtit: *Anni 1589. fol. 509. tit. Przysięgá Stárostw Inflántslich.*

In Conſtitutione *Anni 1589. fol. 509. tit. Opátrzenie dochodow Inflántslich.* ordinatum eſt, vt omnes proventus tam Capitaneatum, Tenutarum, quàm teloneorum Livoniae ad Theſaurum Regum ſpectantes, vno anno, ad Theſaurum Regni, præviá quietatione Theſaurarii Regni, altero autem anno ſubſequenti ad Theſaurum M. D. L. præviá quietatione Theſaurarii Terreſtris M. D. L. & ſic conſequenter perpetuis temporibus alternatim, ſub amiſſione Capitaneatus & Tenutæ, deferantur. Hoc addito, vt Theſaurarius Regni expendat cum ſcitu Theſaurarii Terreſtris M. D. L. Theſaurarius autem Lithuaniae cum conferentia, alias *porozumieniem* Theſaurarii Regni, ex mandato Regio, & cum ſcitu Conſiliariorum vtriuſq; gentis ad latus Sacrae Regiae Maieſtatis reſidentium. Ab vtroq; autem ratio in Comitijſ Generalibus reddatur: ſub Interregno autem vterq; Theſaurarius iſtos proventus recipiant, nõ tamen illos diſponant, abſq; conſenſu vtriuſq; gentis in Electione Regis, ſub pœna pecularis, reſpectu cuius vterq; illorum in Comitijſ, citatione ſub quocunq; ſigillo, ſive Regni Polonice, ſive M. D. L. emanatâ reſpondeat. Qui omnes proventus omnium Arcium, per Reviſores; aut Luſtratores taxati, & in tres partes diviſi, quarũ vna ad Theſaurum Regiũ Regni & M. D. L. poſt annum alternatim, vt ſupra; altera pars pro deſenſione ejuldem Provinciae, & tertia pro Capitaneo aſſignetur: ex qua tertia parte Capitaneus ſub tẽpus pacis, Arcem reparare & cuſtodire obligatur. Quos proventus tam ad Theſaurum Regium, quàm pro deſenſione illius Provinciae Livonicae aſſignatos, hoc eſt, duas partes, Sereniſſimus Rex jam ex nunc non tenebitur conferre, ſed tantũ tertiã partem; quæ Capitaneis & Tenutariis fuerit conſignata. Et ſi aliquis auderet id à Sereniſſimis Regibus impetrare, iſ à Capitaneatu & Tenuta totaliter cedat. *Huc uſq; verba Conſtitutionis præfata.*

In Conſtit: *Anni 1677. fol. 29. tit. Ordynácyá Kieſtwá Inflántskego* ſtatutum eſt, vt in Livonia contributiones ordinariæ in Comitioſ conſtitutæ & laudatæ alternatim conferantur præviá cum M. D. L. liquidatione, vno anno ad Theſaurum Regni, alte-

ro anno

ro anno ad Thesaurum Magn: Duc: Lithu: vt infra habetur.

Quantum ad Iudicia Livoniæ, In Constitut: *Anni 1589. f. 510. sub tit: Prawá Inflantskie/* ordinatum erat. Quoniam Provincia Livoniæ ad hoc usque tempus non habuit ius suum, interea temporis permissum erat, vt iure Magdeburgensi seu Saxonico vteretur, ris ad normam Terrarum Prussiæ iudicia, & administrationem iuræ expediret.

Tandem in Constitutione *Anni 1598. fol: 708. tit. Ordynacya Ziemie Inflantskiej/* constitutum est: vt modum iudiciorum, qui à STEPHANO Rege Poloniæ, illi Provinciæ sub sigillo Regni est datus, & postea à SIGISMUNDO III. Rege Poloniæ in *Anno 1589.* extraditus, ab omnibus tribus gentibus Polonica, Lithuanica, & Livonica non tantum conseruetur, sed etiam ad effectum deducatur. Propterea superioritates (alias *Przełożeniſtwa*) & Magistratus certis personis, quas sibi tenebuntur, æqualiter eligere in primo Conventu, & Regi præsentare. Quodsi illos protunc non eligeret, tunc Rex pro hac vice daret, personas dignas. Aut si vacarent, Commissarijs, qui ex Comitibus ad Livoniam debebant ex tribus gentibus æqualiter, mitti, qui exnunc ex ordinatione ista iudicia & officia sua sibi commissa inciperent, & absque ulla dilatione absoluerent. *hucusque dispositio dictæ Constitutionis Anni 1598.*

Anno D. 1635. fol. 28. tit. Forum w sprawach Powiatu Bracławskiego. Incolis Livoniæ in causis cum Incolis Palatinatus Bracławiensis Forum in Tribunali M. D. L. assignatum erat, Deputatiq; erant tres, vnus ex Polonia, alter ex Lithuania & tertius ex Livonia assignati. Post recuperationem autem Livoniæ, vt in hoc Tribunali non possint conveniri, sed iure suo in iudicijs vterentur ordinatum est. In Constitutione autem *Anni 1607. sub tit. Ordynacya Ziemie Inflantskiej/* ordinatum erat, vt Nobiles Livoniæ coram Commissario ibidem existente, durante bello convenirentur. Ad iudicium autem Civile, vt nullus Nobilis possessionatus prætextu arresti trahatur.

Privilegia & aliæ literæ, vt sub sigillo Regni & M. D. L. simul extraderentur ad istam Provinciam, statutum erat, sub nullitate privilegij, vel literarum in Constit: *Anni 1589. fol: 508. tit: Odrzawia listow.* similiter vt & Literæ pro Conventibus Particularibus in eadem Constit: *fol. 509. tit. Seymiki Inflantskie.*

Citationes tamen respectu non observatæ alternatæ, sub sigillo cuiuscunq; Cancellariæ poterant extradi: Ita in Constit: *Anni 1589. fol: 508. tit: Starostwa Inflantskie.* In

De Episc. Vendenſi & Smol. Tit. XXXI. §. I. de Liv: 663

In Constitutione autem 1598. fol: 708. tit: **Ordynacya Ziemie Inflantskiej** / statutum erat, vt citationes ad iudicia Comititalia & post Curiam, sub sigillo Terreſtri extradarentur.

Quantum ad iudicia Terreſtria & Caſtrenſia in hac Provincia Livoniæ peragenda, & reſpectu electionis Officialium Terreſtrium talis ordinatio in d. Conſtit: *Anni 1677. fol: § titulo allegatis*, facta eſt.

Primò: vt Succamerarius, Vexillifer, Iudex, Subiudex, & Notarius Terreſtris ſint, & vt quatuor Candidati ad quodlibet officium ex ſupra nominatis, quatuor candidati liberè eligantur, & Sereniſſimo Regi præſententur: Sereniſſimus autem Rex pro arbitrio ſuo Regio ex illis quatuor, vnū in illa Terra bene poſſeſſionatū eligat & privilegium ex Cancellaria Regia, ſub ſigillis vtriuſq; gentis extradatur. Quæ electio in craſtino poſt Comititia relationum protunc fiat. Quodſi aliquis non haberet poſſeſſionem in illa Terra, data eſt facultas emēdi eam. Qui Officiales, privilegij Regijs conſtituti & roborati, in primo ingreſſu, iuramento, iuxta Rotam Terreſtrē in Statuto Lithuanico deſcriptam præſtito, omnes cauſas ad officia ſua ſpectantes, tenebuntur iudicare, iuxta Conſtitutiones Comitiorum Generalium, & iura in Statuto Magni Ducatus Lithuanie deſcripta. Fundando iuriſdictionem ſuam, terminorum Terreſtrium (alias **Rokow Ziemſkich**) in loco ad iudicia peragenda maximè comodo, in Curia Regia Civitatis Dineburgenſis tribus vicibus in anno hoc eſt: vnā vice in craſtino Trium Regum; ſecundā vice, in craſtino Sanctiſſimæ Trinitatis; tertią vice in craſtino Sancti Michaelis, & conſtanter (non deſcedendo ab illis ante finem cauſarum, ad eadem iudicia protunc intentatarum) eadem ſervato ordine iudiciario continuare.

Quantum ad iudicia Caſtrenſia ordinatum eſt, vt iuriſdictio remaneat penes Capitaneum Dineburgenſem pro tempore exiſtente, & illam exerceat tali modo; vt poſtquam privilegium Regium ſuper hoc obtinuerit, in primis Comitioſis præſtet iuramentum iuxta Rotam Caſtrenſem in Statuto Lithuanico deſcriptam, deinde iuxta alternatam ſupranominatam, ex brachio ſuo nominet tres Officiales, hoc eſt: Vicecapitaneum, Iudicem & Notarium Caſtrenſes Dineburgenſes, qui ibidem ſtatim, iuxta Rotam Officialium Caſtrenſium Magni Ducatus Lithuanie, præſtito iuramento, iuriſdictionem fundent, omnes cauſas totius Terræ illius ad Forum Caſtrenſe ſpectantes & crimina iuxta ſtatutum M. D. L. iudicent: ſalvā

salvâ appellatione, tam à Iudicio Terreſtri, quàm Caſtrenſi ad iudicia Regia poſt Curiam Aſſeſſorialia, in cauſis tantum, quæ non excederent quingentos florenos. In quo iudicio Aſſeſſoriali, ſub tẽpus iudiciorum Terræ Livoniæ, Referendarius aut Notarius Magni Ducatus Lithuanicæ & unus ex Terra Livoniæ Aſſeſſor iuratus, ſub nomine Secretarii, debebunt eſſe, quamvis abſentia iſtius Secretarii non obſtabit quidquam ad validitatem eiſmodi iudiciorum. Et iſtis cauſis iudicandis duo menſes quolibet anno aſſignâdi ſunt, Ianuarius & Februarius. In cauſis non excedentibus quingentos florenos, tam in iudicio Terreſtri, quàm Caſtrenſi non concedatur appellatio. *Ibidem.*

Proteſtationes, citationes decreta, Polonico idiomate in omnibus ſubſelliis ſcribantur. *Ibidem.*

Mandata, decreta Aſſeſſorialia, bannitiones, Literæ moratoricæ (aliàs *Gleyty*) ſublevationes, ſub utroq; ſigillo Regni & M. D. L. ex Cancellaria Regia extradantur. *Ibidem.*

Quantum ad collationem Capitaneatum omnium, ordinatum eſt, ut alternata iuxta jus antiquum conſervetur. *Ibidem.*

Quodſi alicui impoſſeſſionato Capitaneatum Sereniſſimus Rex conferat, licitum illi erit intra decurſum medii anni poſt collatum ſibi Capitaneatum, bona emere. *Ibidem.*

Inſuper omnes alii Officiales in hoc Ducatu eo ordine, prout in Statuto M. D. L. & in Conſtitutionibus deſcripti ſunt, conſtituti ſunt. Hoc adiecto, ut tam Senatores, quàm Officiales Terreſtres ſupra nominati, vno titulo generali Livoniæ utantur, abrogatis titulis anterioribus. Salvis nihilominus Poſſeſſoribus ante Pacta Olivenſia conſtitutis. *Ibidem.*

Contributiones ordinariæ in Comitioſis ordinatæ, ut iuxta alternatam præviâ liquidatione cum Magno Ducatu Lithuanicæ, vno anno ad Theſaurum Regni, altero anno ad Theſaurum M. D. L. conferantur. *Ibidem.*

Nuntij ad Comitia generalia, iuxta jus Confoederationis, *Anni 1674.* in Comitioſis Dineburgenſibus ex præſentibus tunc, eligantur. Hæc omnia deſumpta ſunt ex dicta Conſtit: *Anni 1677. fol: 29. tit: Oredynacyâ Xięstwâ Inſlântſkiego.*

Reſpectu ſubditi fugitivi in Livonia ut præſcriptio ad tres annos, & tres menſes currat, declaratum eſt in Conſtit: *Anni 1607. ſub tit. Oredynacyâ Xięmie Inſlântſkiego.*

Eccleſiarum fidei Catholicæ Romanæ in Livonia, omnia jura appro-

De Episc. Vendenſi & Smol. Tit. XXXI. §. I. de Liv: 66;

approbata sunt, ut videre est in Constitutionibus Lithuanicis *Anno D. 1678. fol. 10. tit. Approbatio Kościółow/* his verbis: Consulendo indemnitati Ecclesiarum Fidei Catholicæ Romanæ, ut Parochi pristinis gaudeant redditibus, autoritate præsentium Comitiorum, omnia jura & privilegia ab Antecessoribus Nostreis Ecclesijs istius Ducatus data & servientia, similiter Lustrationes, *Anni 1582. & Anni 1599.* reassumimus & approbamus, & pro discernentia jurium Commissarios constituimus, ut unus, vel duorum, absentia non obstante, ad hos Capitaneatus in quibus ad præsens non sunt Ecclesiæ, descendant, & de fundis Ecclesiarum inquirent, fundos pro Ecclesijs & Plebanis exdividant, & decisivè pro exigentia negotij decernant, & ne Domini Capitanei id impediant, sub pœnis legum inhibita est.

Sed quia dicta Commissio visa fuit partibus grauaminosa, ideo *Anno D. in Constit. 1683. fol. 13. sub tit. Komisyya* ratione *Kościółow Inſtantskich*, alij Commissarii destinati sunt, qui (unus alteriusve absentia non obstante,) facta conferentia, cum DD. Capitaneis illius Provinciæ, omni meliori modo Ecclesias constituent, in iisdem Capitaneatibus, in quibus ad præsens Ecclesiæ defunt, sanctuaria exdividant, & proventus pro sustentatione victus & amictus provideant.

Securitas Religionis Catholicæ Romanæ in Ducatu Livoniæ & Curlandiæ, in omnibus cæremoniis & officiis Ecclesiasticis, prout in juribus Regni & Ducatus Prussiæ descripta est, in omnibus punctis & clausulis, autoritate Comitiali in *Constit. Anni 1678. fol. 24. tit. Bespieżenstwo Religiey Katołickiey/* cauta est, & fundationes tam antiquæ, quàm & de novo factæ, & dictis Ecclesijs servientes, approbatae sunt.

Expediitio bellica generalis concessa est Livoniæ, quotiescunq; necessitas postulaverit, non expectatis Comitibus Generalibus Regni, ut absq; turbatione totius Reipub: ipsa se possit defendere, in *Constit. Anni 1589. fol. 510. tit. Obrona Inſtantska.*

Livonienſi militi, ab utriusq; gentis Ducibus, Præfectus assignandus est, si tamen tempore alicuius expeditionis, Duces utriusq; gentis (hoc est Polonæ & Lithuanicæ) adessent, medietas Livonici militis uni, altera alteri Duci, cedere teneretur; nisi urgentis necessitas, sub regimen unius Ducis totum militem Livonienſem postularet. Ita in *Constit. Anni 1589. fol. 510. sub tit. Owładzy Hetmański.*

§ 11.

De Curlandia & Semigallia.

Curlandia in Livonia sita est. Semigallia autem Ducatus, Curlandia adhaeret. Quorum Ducatum situm, *Guagninus in descriptione Livoniae sub tit: cuiusq; Ducatus descripsit.* Subiungendo Episcopatum Curlandia fuisse, septemq; Arces, hoc est Edualen, Piltchen, Halsempot, Angermunde, Dondangen, Neinhaus, & Ambothen habuisse, sed nunc Regi Daniae subesse. Nam ut refert *Koia-towicz par: 2. historiae Lithuanicae lib: 8. à fol: 447.* Cum Magnus Dux Holsatiae Friderici II. Regis Daniae Frater Anno D. 1560. in Insulam Oseliam intrasset, Oseliensem & Curonensem seu Curlandia Episcopatus à Iohanne Monighusio Episcopo, Regi Daniae prius oblatos, occupavit. Similiter & Mauritius Vrangell Episcopus Revaliensis Episcopatum suum dicto Duci Holsatiae obtulit. Postquam igitur SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex Poloniae Livoniam à Crucigerorum iugo liberasset, Curlandia & Semigallia Ducatus, Gothardo Gettlero, & eius stirpi in feudum (ut supra adnotavimus) concessit. Ideo in Constit: Regni Anno D. 1589, fol: 512, sub tit: *Kiestwo Kurlant-skie* sub SIGISMUNDO III. Rege cautum est, ut deficiente stirpe Ducis Curlandia Gothardi & Filiorum eius Friderici & Vilhelmi, ad Regnum & Magnum Ducatum Lithuaniae redeant, & utriq; Gentii adiungantur, tali aequalitate, prout de Livonia statutum est.

Vitâ functo Gothardo Anno D. 1587: successit illi Fridericus natu maior Filius Gothardi, qui Anno D. 1605. in auxilium Poloniae contra Suecos cum quingentis Equitibus Curlandis venit, ac per fluvium Dudam, contempto periculo, nando celerius transitum, quaerens, adactis in flumen equis, in vadum nulli ante, nec peritissimis illorum locorum cognito, fortunâ futurae victoriae praesaga, illatus transijt incolumis, nostroq; hastatorum militi iunxit se. Et sic Duce Chodkievicio bellicosissimo, Sueci, maxima cum strage suorum profligati sunt, castra illorum universa, praeda victorum, cesserunt; ipse Carolus Rex Sueciae ope paucorum familiarium suorum, vix ad naves evasit, ut refert *Piasceki in Chronica fol: 270. & sequ.* Et cum Vilhelmus Frater Germanus dicti Friderici Ducis Curlandiae ob necem Magni Noldae Nicaviae Anno D. 1613. sorte suâ in Ducatu Curlandiae abdicatus & proscriptus esset decreto Regis Poloniae, Fridericus ille Dux Curlandiae pro restitutione in gradum pristinum Fratris sui Vilhelmi, post mortem SIGISMUNDI III.

Regis

Regis Poloniae, ad Ordines Regni miserat Legatos. Quam Legationem grato animo Ordines acceperunt, tum quod delictum illud Vilhelmus decem & octo annorum exilio satis expiasset videbatur; sed magis, quod Fridericus fidelem operam in bello Livonico navarat; sicq; Ordines Regni spem restitutionis Vilhelmi certam circa inaugurationem novi Regis decernendae fecerant. Ita *Piafecki in Chronica fol. 529.* prout quidem dicto Friderico Fratri suo successerat.

Vilhelmo successit eius Filius Iacobus, Cui VLADISLAVS IV. Rex Poloniae, Vilnae solenni ritu successionem fiduciarium Provinciae Curlandiae tradidit, super quo multae querelae in Comitibus subsequentibus Generalibus audiebantur, videlicet, quod VLADISLAVS Rex, non in Comitibus Regni, nec praevio decreto Ordinum, dictam successionem fiduciarium tradiderit, ut refert *Piafecki loco citato folio 601.*

Mortuo Iacobo successit Fridericus Casimirus, qui Anno D. 1683. in Comitibus Generalibus Regi & Reipub: Poloniae, per Legatum suum homagium reddidit, prout in Constit: eiusdem Anni fol: 6. sub tit: *Homagium Kiazecia Jegomosci Kurlandskiego* habetur, ubi tamen cautum est; ne in sequelam & praedictum hoc in futurum trahatur: sed quotiescunq; contigerit, novus Dux Curlandiae in persona sua homagium Regibus Poloniae reddat.

De hoc Ducatu Curlandiae in volumine Constitutionum Regni haec habentur. Et imprimis in Constitutione Anni 1628, sub tit: *Ochrona Kiazecia Jegomosci Kurlandskiego* / hoc habetur: Quoniam Illustris Dux & Nobilitas Curlandiae, Semigalliae & Districtus Pelunensis, per Nuntios suos querulantur contra militem Livoniae, quod ab hoc milite, per maximas contributiones, iniuriam & praedicta habeant. Ideo ab omnibus eiusmodi oneribus tam Illustrissimum Dominum Ducem, quam Nobilitatem supra nominatam, liberos facimus.

Quae Constitutio Anni 1628. in Constitutione Anni 1676. fol: apud me 45. sub tit: *Ochrona Kiazecia Jegomosci* / &c. reassumpta est, & ne aliquis in posterum ex milite Nostro Illustrissimum Ducem & Nobilitatem illius Ducatus assignationibus, & alijs oneribus aggravare sub poena Legum, audeat, respectu cuius forum iniuriarum assignatum est, in Tribunali Magni Ducatus Lithuaniae. In Constitutione Anni 1598. fol: 696. sub tit: *Kommissya na rozgranizenie Powiatu Bracławskiego z Kiełwem Kurlantskim* /

FFFFF 2 fuit

uit decreta, & Commissarii deputati, dataq; est illis potestas, ut Bracławiam congregati una cum Commissarijs Ducis Curlandiæ in pari numero missis, vnius hinc inde absentia non obstante, iuramento super hoc negotio mediante, à fluvio **Dzwinā** dicto, ad lacum Curcinensem iuxta limites in privilegijs Serenissimorum Regum **zā wyiażdēm Kadiwilowskim** descriptos, Districtum Bracławiensem in Ducatu Curlandiæ dislimitent.

Item in Constitutione *Anni 1609. fol. 895. sub tit. **Kiażetā Jch Mosć Kurlandzkę*** data est facultas Ducibus Curlandiæ, eximere Districtum Piltensem, à Ducissa Anszpachoviensi. Insuper, Friderico Duci Curlandiæ, propter illius merita, quæ in persona sua erga Rempub. præstitit: sive in Regno, sive in Magno Ducatu Lithuanie provisorio bonorum (alias **Opátzzenie**) jure advitalitio, ex occasione assignata est, ita tamen, ut ratione eiusmodi bonorum juri communi subiaceant.

In eadem Constitutione 1609. Constitutio de usuris tempore belli Moschovitici à STEPHANO Rege Poloniae lata, in toto reassumpta est.

De quibus usuris declaratio in Constit. *Anni 1611. fol. 12. tit. Declaratio de usuris* taliter facta est, quod tantum illis servire deberet, qui calamitatem inimici & sumptus in defensionem, & resistentiam hosti per hoc tempus in Provincia Livoniae sustinebant. Quod quia Fridericus Dux Curlandiæ notabiliter Reipub. præstitit, & ipsi hoc inserviret.

Item in Constit. *Anni 1638. fol. 25. tit. **Kommissya o gynie-niu sprawiedliwosci*** inter Districtum Vpitensem & Ducatum Curlandiæ, Constitutiones *Anni 1611. & Anni 1613.* reassumptæ sunt respectu faciendi talem iustitiam inter hunc Districtum & Ducatum, & ut eiusmodi concordia conscripta per Nuntios Districtus Vpitenensis ad Comitata futura pro confirmatione transmitteretur.

In eadem Constit. *Anni 1638. fol. 29. tit. **Kommissya Kie-łskā Smudzkiego*** &c. commissio decreta respectu dislimitationis Ducatus Samogitiæ cum Ducatu Curlandiæ, iuxta Constitutiones *Anni 1601. 1603. 1611. 1613.* Similiter cum Ducatu Prussie iuxta Constitutiones *Anni 1607. 1613.* Commissarij, assignati, ut una cum Commissarijs à præfatis Ducibus Delegatis, absentia vnius vel duorum ex utraq; parte non obstante, juxta antiquos limites & privilegia Serenissimorum Regum, dislimitationem faciant, & omnes iniurias & querelas, tam respectu subditorum fugitivorum, quam aliarum rerum sopiant.

Item

De Ep: Ven: & Sm: Tit: XXXI. § II de Curl: & Sem: 669

Item in Constitutione secunda *Anni 1649. fol: 17. sub tit. Kommissyá Kurlándska* antiquas Constitutiones respectu gravaminum inter Ducatum Curlandiæ & Dominia M. D. L. ad hæc, respectu dislimitationis Districtus Dineburgensis cum Districtu Brackaviensi, ad executionem deducendo, Commissarij assignati sunt, utq; cum Commissariis ab Illustrissimo Duce in pari numero missis abientia unus vel duorum ex utraq; parte non obstante, omnes præensiones sopiant.

Item in Constitutione *Anni 1676. fol: 45. Kommissya między Obywátelami &c.* Quoniam Commissio *Anno D. 1670.* assignata, inter Illustrissimum Ducem Curlandiæ, & Districtum Piltensem effectum suum non est sortita; ideo nova Commissio decreta, & Commissarij destinati, utq; facta conventionem cum Illustr: Duce Curlandiæ, & Incolis Districtus Piltensis de tempore & loco in locum conventum venientes, jura & privilegia omnia tam Incolarum Districtus Piltensis, quam Illustrissimi Ducis Curlandiæ revideant, & omnes præensiones cognoscant, nihil tamen super præmissis concludant determinativè, sed Commissionis suæ in futuris Comitibus relationem faciant; interea temporis Illustrissimum Ducem Curlandiæ circa responsum à Repub: in Comitibus jure Electionis *de data sextâ Julij Anno D. 1669.* obtentum, in toto conservando.

Item in Constitutione *Anni 1677. fol: 42. tit: Appendices w Konstytucyach &c.* Appendices circa Commissionem inter Incolas Districtus Piltensis, & Ducem Curlandiæ respectu approbationis responsi in Electione, & penes illud conversationis: item appendices circa Commissionem inter Incolas Districtus Brackaviensis, & Ducem Curlandiæ, respectu præensionum eiusdem Ducis Curlandiæ cassata, & in perpetuum abrogata sunt.

Item in Constitutione *Anni 1678. fol: 42. sub tit: Reassumptia Kommissyey Piltenskiej.* Commissiones *Anni 1661. 1667. 1670. 1676:* inter Ducem Curlandiæ & Incolas Districtus Piltensis ad effectum non deductæ præmissæ Commissiones ad latus Regium de consensu omnium Ordinum translatae (seu *przeniesione*) sunt, utq; Plenipotentarij utriusq; partis, cum juribus & privilegiis suis, ad denunciationem Serenissimi Regis convenirent, statutum est. Et Serenissimus Rex Commissarios cum potestate decidendi & sopiendi præensiones intervenientes debebat deputare, salva interim Illustrissimi Ducis Curlandiæ iurisdictione.

In eadem Constit: *1678. fol: 43. sub tit: O Książcu Jegomości i Kurland.*
Gggggggg

Kurländskim/ Constitutiones *Anni 1609. 1611.* de usuris, & Constitutio 1676, reassumptæ sunt, & Commissarij deputati, utq; tempore & loco conuento, vnâ cum Commissarijs in pari numero ab Illustrissimo Duce Curlandiæ missis, ex utraq; parte vnus v. alterius absentia non obstante, debita & præensiones Illustrissimi Ducis cognoscant, & in futuris Comitibus rei gestæ, Serenissimo Regi & Reipub: relationem faciant.

Item in Constit: *Anni 1685. fol. 14. sub tit: Kommissyâ Piltynsta/* quoniam Commissiones in præteritis Comitibus inter Incolas Districtus Piltinensis, & Ducem Curlandiæ ad effectum non sunt deductæ, & per hoc tam Incolis Piltinensibus, quam Ecclesiæ Catholicæ Romanæ præiudicium factum sit. Ideo Commissarij deputati sunt, utq; *Anno D. 1686.* absentia nonnullorum non obstante ad Civitatem Piltinensem in Curlandia convenient, & ibidem absq; aggravatione, tam Ducis Curlandiæ, sicut & Nobilium, iura, privilegia, Illustrissimi Ducis & Incolarum respectu omnium præensionum Districtus, similiter & Episcopatus Piltinensis, alias Curonienfis, Iuris-Patronatus Regij, sub iure hypothecæ, sive quovis alio remanentis, ad eximendum inspiciant, & quàm sufficientissimam informationem sumant, interesse habentes do nos & familias connotent, differentias, controversias & difficultates omnes intervenientes, si possibile erit, sopiant, aut saltem faciliorent, non se ingerendo in iurisdictionem Illustrissimi Ducis Curlandiæ, pro finali decisione & ultimaria determinatione causam cum suo effectu ad Sereniss: Regem cum sufficienti informatione in omnibus remittant.

In eadem Constit: inter Constitutiones Lithuania, *fol. 10. tit: Reassumptio Kommissyey/* Commissiones præteritæ respectu delimitationis Districtus Braclaviensis cum Ducatu Curlandiæ, reassumptæ & Commissarij Deputati.

§ III.

De Smolenscensi Episcopatu.

Smolenscensem Episcopatum VLADISLAVS IV. Rex Poloniae ex designatione SIGISMUNDI III. Regis Patris sui, ob felices successus contra Moschum in bello, autoritate Summi Pontificis fundavit, & Petrum Parczewski nominavit. Locus in Senatu huic Episcopo assignatus est post Episcopum Vendensem, & ut de genere Nobili
tam

tam ipse, quam & Canonici illius Ecclesiæ sint, secundum Constitutionem *Anni 1633. de Canonicis Capitularibus M. D. L. ordinavit.* Ad Archiepiscopumq; Gnesnensem pertineant. Ne tamen ad jurisdictionem & Diocesim suam Ecclesias & Incolas Palatinatum Kijoviensis & Czerniechoviensis, tum Districtus Novogrodensis, vti ad Episcopum Kijoviensem spectantes evocet, cautum & ordinatum est in *Constit. Anni 1638. fol. 29. sub tit. Smolenskie Biskupstwo.*

Præter supra enumeratos Episcopatus, Camenensem quoq; Episcopatum & Lubussensem fuisse à MIECISLAO I. Principe Christiano Poloniæ fundatum refert *Cromerus lib. 2. de origine & gestis Polonorum fol. apud me 47.* Cuius Episcopatus facit etiam mentionem, *Dlugossus in historia sua tomo 1. lib. 2. fol. apud me 92.* quamvis eum appelet Camenecentem, & Ecclesiam fuisse erectam sub titulo S. Ioannis Baptistæ. Eam fuisse in Pomerania scripsit *Cromerus loco citato lib. 15. fol. apud me 357.* Quod etiam colligitur ex Guagnino qui in descriptione Sarmatiæ, & aliarum Provinciarum, sub descriptione Prussiæ tit. Pomerania, inter Civitates istius Provinciæ ponit etiam Cameneciam.

Episcopus Camenensis & Lubussensis, quod olim locum in Senatu habuerint, & quod Camenensis Episcopus in Ducum Pomeraniæ, Lubussensis vero sub Marchione Brandenburgico suo tempore fuerint, scripsit *Cromerus in libro de Repub. & Magistratibus Poloniæ.*

Vratislaviensem quoq; Episcopatum, antea dictum Smorogoviensem, postea Bicinensem & tandem Vratislaviensem à dicto Miecislao fuisse fundatum, scripsit *Cromerus de origine & gestis Polonorum libro 2. fol. apud me 47.* *Dlugossus, ubi supra,* subiungendo Basilicam sub tit. S. Ioannis Baptistæ fuisse erectam. Episcopus Vratislaviensis ab origine sua ad Provinciam Metropolis Gnesnensis cum suo Venerabili Capitulo pertinebat, vt habetur in Synodo Provinciali Gnesnensi à Laurentio Gembicki, *Anno D. 1621.* Petricoviæ celebrata. Et in Synodo Provinciali Gnesnensi à Ioanne Wężyk *Anno D. 1634.* Varaviæ peracta, *ubi in cap. 10.* habetur. Quod Serenissimus Princeps Carolus Ferdinandus Administrator Episcopatus Vratislaviensis ad Synodum Provinciale eandem invitatus, per suas ad Illustriss. D. Archiepiscopum literas, absentiam Capituli sui excusavit, quod in exilio manens commode ad Synodum venire non potuerit. Ideo Synodus iustæ excusationi locum reliquit,

ita tamen, ne absentia hac vice indulta Ecclesiae Vratislaviensi Metropolitano Gnesnensi dudum adjunctae quicquam deroget: praesertim cum & ipse Summus Pontifex modernus illam Ecclesiam Gnesnensem Suffraganeam in literis suis coram Synodo lectis agnoscat, idemque Serenissimus Carolus, in suis quoque literis, non diffiteatur. *Hucusque verba Synodi.*

Ad hac, in supra nominata Synodo Provinciali Gnesnensi sub Laurentio Gembicki celebrata, cap: 4. facit mentionem Episcopatus Bavoviensis, in Moldavia, & quod idem Episcopus Archiepiscopi Leopoliensis sit Suffraganeus, & Archiepiscopo Gnesnensi subiaceat, & in Synodis Provinciae Gnesnensis post Reverendissimum Episcopum Vendensem locum habere debeat, quod modo non observatur.

Ex praedictis itaque titulis de Episcopis Regni Poloniae colligitur. Quod Serenissimi Reges Poloniae, omnes Episcopatus praefatos fundarunt & dotarunt: consequenter ad eosdem Serenissimos Reges, ius patronatus spectare. Et licet Summus Pontifex possit derogare iuripatronatus Laicorum, ob rationes, quia Laici illud habent ex mera gratia ipsiusmet Summi Pontificis, juxta doctrinam Parisij, in tractatu de resignatione beneficiorum lib. 2do. questione 4ta, num: 33. & Viviani, in tractatu de iure patronatus lib. 14. cap. 2. num. 3. & alios communiter Doctores. Tamen Summus Pontifex iuripatronatus Regum & Principum, nunquam derogare solet, juxta Nostrum Piaſceki in Praxi Episcopali par: 2. cap: 1. art. 1. num: 12. Et in Hispania & Gallia eiusmodi derogationes iuripatronatus non solum Regum, sed etiam personarum Nobilium non admittuntur, & per Tribunalia Regia, executio illarum impeditur, ut refert Rebuffus in praxi sua, tertia parte signaturae, verbo, nec non, num: 12. & 36. Et in tractatu de nominatione, quest: 15. num: 2. Covarruvias practicarum questionum cap: 36. Piaſceki nostro loco citato, Parisius de resignatione beneficiorum libro 2. quest: 4. num. 47. ampliando, etiam si beneficia & dignitates in Curia Romana vacarent per obitum. Cur itaque & Regnum Nostrum Poloniae, quod est antemurale totius Christianitatis non debeat gaudere eiusmodi privilegio, & eiusmodi sententia vi?

Hinc multa Statuta Regni emanarunt sunt, contra Cortesanos, seu contra illos, qui in Curia Romana, beneficia iuripatronatus Regij & Regnicolarum impetrare audent.

Et imprimis, ALBERTVS Rex Petricoviae Anno D. 1496. statuit. Si quispi-

De Episcopatu Smolenscensi, Tit. XXXI. § III. 673

Si quispiam beneficia juris-patronatus Regij aut subditorum Nostorum in præiudicium & derogationem juris-patronatus Nostri, & subditorum eorundem Nostorum ex causa quacumq; impetraverit: statuimus, decernimus, & mandamus, omni bonorum suorum, communium & privatorum, mobilium & immobilium sæcularium, ærario seu fisco, vel mensæ Nostre applicandorum privatione; Ecclesiasticorum verò arresto, confiscatione, & extra Regnum Nostrium bannitione, immediatè puniendos.

Item ALEXANDER Rex in Radom: Anno D. 1505. Ne quisquā, cuiuscumq; generis, vel conditionis existēs, audeat beneficiū quodcumq; Nostri juris-patronatus, quodcumq; impetrare, vel oblatū a quovis suscipere, sine Nostro consensu, sub incurso præfatæ poenæ exilij & confiscationis suorum bonorum, & parentum ac propinquorum eius.

Item prædominatus ALEXANDER Rex in eodem Conventu & eodē anno ut supra: Fit nonnunquam quia Cortesani & Cursores Romani, beneficia, per Terrigenas de bonis eorum, ad consolationem amicorum viventium & mortuorum, fundata impetrant: sicq; non mediocribus iacturis pauperem Nobilitatem, pro sui defensione juris impendentē afficere consueverunt: quapropter decernimus, quod impetrantes beneficia apud Sedem Apostol: juris-patronatus Nostri, & DD. Nobiliumq; sæcularium Regni Nostri, puniatur in persona, & in bonis: similiter amici & consanguinei impetrantium eorundem.

Supra scripta statuta refert *Herburtus sub tit: Jus-patronatus fol: apud me 251. Ianus: p: 2. tit: 3. O beneficiach.* Potest tamen Cortesanus in termino cedere liti, ut SIGISMUNDVS Rex Petricovix A. D. 1538. declaravit his verbis: Quodsi aliquis contra dispositionem tutorum, aliquid jure Cortesanico obtineret, proscriptus & bannitus sit ipso facto, & bona ipsius juxta statuta confiscentur. Si verò metu præfatæ poenæ, cedit liti, juri & causæ: nihilominus ad solutionem damnorum & impensarum, ei, contra quem jure Cortesanico, egit, teneatur, & sit adstrictus. Damnum verò & expensæ juramento petentis probabuntur. Ita refert *Herbur: sub verbo: Cortesani & Ianusov: loco cit.* Et hæc quoad jus-patronatus Regum & Nobilium. Et dicta statuta de Cortesanis reasumpta sunt in Constit: A. D. 1588. fol: 469 tit: **O Bistupstwacy** Et in Constit: *Anni 1641. f. 13. tit: Cortesani.* Sunt & alia Statuta de Cortesanis, ut Romæ commorentur ad Sacerdotia sua sub poena proscriptionis, & infamiæ, ut *Herb: sub tit: Cortesani & Ianusovius lib: 2. p. 2. sub. tit: Bistupstwacy fol: 200. referunt,* quæ curiosus Lector videre potest. Nunc veniamus ad jus-patronatus Ecclesiasticū, de quo extant concordata Regni cum Sede Apostol: tenoris sequi: H h h h h h h h h Con-

Concordata Regni Poloniæ

cum Clemente VII. Papa.

Cum singularem fidei constantiam, & integritatem, ac eximiam devotionis affectum, quibus charissimus in Christo Filius Noster Sigismundus Poloniæ Rex Illustris, in Nostro & Apostolica Sedis conspectu semper claruit, & continuo claret, Paternam meditationem revolvimus; dignum atque debitum censemus, ut quæ eius consideratione ab eadem Sede provide processerunt, promptam benevolentiam Nostri muniminis presidio solidemus; & ut sublato quovis ambiguitatis dispendio, in sui roboris integritate ferventer & per amplius fructuosa reddantur, Nostri Officii partes favorabiliter extendamus. Dudum siquidem per felicis recordationis Leonem Papam X. Prædecessorem Nostrium accepto: quod licet diversarum alternativarum literarum, diversis Ordinariis in Regno Poloniæ à Sede prædicta emanata fuissent, dictusque Prædecessor per diversas Constitutiones suas, Prælati & alij Personis Ecclesiasticis, ad quas dignitatum & aliorum beneficiorum collatio, provisio, presentatio, electio, seu alia quævis dispositio pertinebat, & de quibusvis dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, officiis, Canonicatibus & Præbendis, necnon alijs beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura, Sacularibus, & Regularibus, ad eorum collationem, provisionem, presentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem pertinentibus, quæ certis tunc expressis mensibus vacare contingeret, ac si à Sede præfata, vel Legatis eius, expectativæ, gratiæ, aut super illis speciales, vel generales reservationes non emanassent, ordinariam authoritatem liberè disponere possent, concessisset: ac ex tunc, quidquid secus super ijs, à quoquam, quavis authoritate, scilicet, vel ignoranter contingeret attentari, irritum & inane decrevisset: nihilominus nonnulli speciales vel generales reservationes, & alias gratias in dicto Regno, cum derogatione & suspensione literarum alternativarum, & constitutionum prædictarum, & alias extorserant, & in dies extorquere nitebantur, quo fiebat, ut ordinarii Collatores huiusmodi Regni, qui Reipublica ipsius Regni Consiliarii existebant, & diversa onera sustinebant, quo minus eorum ordinariam authoritatem super ijs uti, vel juxta alternativas, & constitutiones prædictas de beneficiis ad eorum dispositionem pertinentibus, personis idoneis, & benemeritis providere possent, impediuntur, in eorum & Reipublice Regni huiusmodi præiudicium & detrimentum non modicum dictus Prædecessor, motu proprio, & ex certa scientia, necnon consideratione præfati Sigismundi Regis

tam

tam in Lateranensi Concilio novissimè celebrato, quàm alias quascunq; Constitutiones suas in favorem Ordinariorum editas, cum irritantib; & alijs in eis contentis decretis & clausulis innovando, per suas literas perpetuò statuit & ordinavit, ac decrevit; quòd nulla beneficia Ecclesiastica cum cura, vel sine cura, Secularia, vel Regularia, cuiuscunq; qualitatis forent, in dicto Regno consistentia, in mensibus, ordinarijs Collatoribus per Constitutiones Alternativas, aut Constitutiones prædictas concessis, pro tempore vacatia, sub quibuscunq; speciali- bus, vel generalibus reservationibus, unionibus, expectativis, & alijs gratijs, mandatis, & indulgijs, quocunq; nomine censerentur; & quascunq; clausulas etiam derogatoriarum derogatorias, & alternativas & constitutionibus prædictis, necnon literis Prædecessoris huiusmodi expresse derogantibus, continentes, etiam Cardinalibus, ac suis, ac pro tempore existentis Romani Pontificis, etiã antiquis & descriptis familiaribus, & alijs cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, vel conditionis existentibus, per eundem Prædecessorem, & Sedem prædictam; pro tempore concessis & concedendis, minimè comprehenderetur, nec comprehendi, aut illa minimè acceptari possent, seu deberent: sed dicti ordinarij Collatores, cum illis (dumodo dispositioni Apostolicæ generaliter reservata & affecta non existerent) iuxta facultatē eis per alternativas & Constitutiones prædictas concessā, ordinariā auctoritate disponere possent; perinde ac si reservationes, uniones, expectativæ, & aliæ gratiæ, mandata & indulta, cum eiusmodi derogationibus nullatenus emanassent, aut in posterū emanarent, ac nonnulla alia tunc expresse decrevit, prout in iisdem literis plenius continetur. Cum autem sicut accepimus, à nonnullis hæsitari posset, an beneficia consistentia in Regno huiusmodi, in dictis mensibus, ordinarijs Collatoribus concessis, pro tempore vacantia sub coadiutorijs, ac regressibus, & accessibus, etiam de consensu ipsorum beneficiorum Possessorum; pro tempore concessis, comprehensa censeantur, & comprehendi possunt? Nos, ne Literæ Leonis Prædecessoris huiusmodi ordinarijs eisdem Collatoribus quoad hoc, minus utiles reddantur, sed semoto huiusmodi hæsitacionis obstaculo, votivum sortiantur effectum, providere volentes; motu si nili, non ad alicuius Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de Nostra mera deliberatione & ex certa scientia, necnon intuitu eiusdem Sigismundi Regis, Literas Leonis Prædecessoris huiusmodi, cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, auctoritate Apostolicā, tenore præsentium, approbamus, & innovamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus. Et ad hoc, ut beneficia prædicta in dicto Regno

Hhhhhhh 2

confi-

consistentia, etiam si Canonatus, & Præbenda, dignitates etiam maiores post Pontificales & Principales, Personatus, Administrationes vel Officia, etiam curata & Electiva, in Cathedralibus etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesijs, & ex quavis causa, etiam ratione familiaritatis continuæ, commensalitatibus Nostræ, ac etiam alicuius Cardinalis viventi, cuius consensus requiri deberet, generaliter reservata fuerint, in sex mensibus, videlicet Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris & Decembris, ordinarijs per literas alternativas, aut quavis privilegia & Indulta Apostolica, ut præfertur concessa & concedenda pro tempore vacantia, sub eiusmodi Coadiutorijs, Coadiutorum deputationibus, ac regressibus, & accessibus, per Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem, ad Sedem eandem, etiam de consensu Possessorum beneficiorum eorundem sub quibuscumq; tenoribus & formis, ac cum prædictis & quibuscumq; alijs clausulis, & decretis pro tempore concessis, minime comprehendendi, nec comprehensa censi, se ipsos ordinarios Collatores, de illis in eisdem, Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris, mensibus, huiusmodi coadiutorijs, ac regressibus, ingressibus & accessibus non obstantibus, etiam ipsa beneficia in Romana Curia, vel extra eam litigiosa existant, dummodo lis super illis mota, seu pendens, vera, & legitime introducta non fuerit: perinde ac si coadiutoria, regressus & accessus huiusmodi concessi, & illa litigiosa non existerent, libere providere, ac alias disponere possint: quodq; omnes & singulæ coadiutoria regressus, & accessus, etiam si de consensu Possessorum beneficiorum huiusmodi, aut etiam cum derogatione Leonis Prædecessoris huiusmodi, & præsentium literarum, ac alternativarum etiam Constitutionum prædictarum pro tempore concessis, nisi etiam ipsius Sigismundi & pro tempore existentis Poloniae Regis, & Locordinarij, ac Capituli illius Ecclesiæ, in qua beneficium huiusmodi fuerit, ad id expressus accesserit assensus, nullius roboris, vel momenti existant, autoritate & tenore prædictis, extendimus & ampliamus: ac quod dicti sex menses, Februarij, Aprilis, Iunij, Augustus, October, December, perpetuo futuris temporibus, ordinarijs Collatoribus Regni huiusmodi concessi, & reliqui sex menses, dictæ Sedi, & pro tempore existenti Romano Pontifici reservati existant, & esse censeantur. Quodq; & Leonis Prædecessoris huiusmodi, ac præsentis litteræ, sub quibuscumq; revocationibus generalibus, vel specialibus, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis, hætenus etiam per piæ memoriæ Adrianum Papam VI. similiter Prædecessorem Nostrum editis, minime comprehensa fuerint, nec sint, neq; comprehensa fuisse, aut esse censi,

eri nec in genere vel in specie revocari, suspendi, vel aliis quomodolibet alterari possint, semper valida & efficaces existant, perinde, ac si huiusmodi revocationes, constitutiones, & regulæ, etiam per Nos non emanassent, nec in posterum per Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem eandem emanarent, ac vim validi pacti, & contractus, ac statuti inter Nos & Sedem prædictam, ac dictos ordinarios Collatores initi & iurati habeant: collationesq; per Nos & Romanum Pontificem, in dictis mensibus, ordinarijs, concessis huiusmodi, pro tempore factas, nullas & invalidas, nulliusq; roboris, vel momenti existere: ac eisdem Leonis Prædecessoris præfati, & presentibus literis, necnon in eis contentis per generalem, non obstantibus literis Alternativarum, & Indultis, ordinarijs Collatoribus Regni prædicti super conferendis beneficijs Ecclesiasticis, in mensibus alternatis pro tempore vacantibus, concessis, aut quascunq; alias speciales vel generales, etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores & insolitas clausulas pro tempore concessas, nullatenus derogari posse, nec derogatum censeri, nisi in supplicatione desuper Nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis manu signatas, de singulis literis huiusmodi, & illarum data, ac Pontificatus & causa, propter quam illis derogatur, specialis, specifica, individua, & expressa mentio facta fuerit, & aliter factæ derogationes nemini suffragentur, & quoties presentibus derogari contigerit, toties illorum revalidatio de novo, & sub quacunq; data per Regem, & ordinarios præfatos, & illos, de quorum interesse ageretur, eligenda, expediri possit. Et sic, & non aliter, in præmissis omnibus & singulis, per quoscunq; Iudices & Commissarios, quavis autoritate fungentes, sublata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi, facultate & autoritate, iudicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his à quoquam etiam per Nos quavis autoritate contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Mandantes Summis pro tempore existentibus, sub excommunicationis lata sententiæ poena, ut literas revalidationis presentium, sub data per interesse habentem eligenda, siue alia supplicatione, seu Nostra ac Romani Pontificis pro tempore existentis licentia expediat, ad omnem interesse habentis requisitionem.

Quocirca, Venerabil. Fratribus Nostris, Archiep. Leopoliens. & Otumencensi, ac dilecto Filio Scholastico Cracoviensi per Apostolica scripta, motu simili mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, aut alios, presentes literas, & in eis contenta quæcunq;, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ordinariorum præ-

Iunius

dicto-

dictorum, seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti: solenniter publicantes, eisq; in premissis efficacis defensionis presidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ presentes literas, & in eis contenta quacunq; huiusmodi firmiter observari, ipsosq; ordinarios Collatores, illis pacifice gauderes non permittentes eos desuper per quoscunq; contra earundem literarum tenorem quomodolibet molestari, contradictores per censuram Ecclesiasticam, auctoritate Nostrâ, appellatione Apostolicâ postpositâ, compescendo, Non obstantibus &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, vigesimo quinto. Calendis Decembris, Pontificatus Nostrî Anno tertio.

Hæc concordata refert Piaſcecki in praxi sua Episcopali par: 2. cap: 5. art: 2. fol: apud me 461.

S. IV.

De Annatis.

SIGISMUNDVS Rex Poloniæ, Anno D. 1543. statuerat, vt (referunt) Herbartus in Statuto sub verbo Annata, Iannusovius lib 2. par: 5. sub tit: Annaty) mittendos esse Legatos ad Summum Pontificem Romanum, postulando, vt remaneant in Regno pro defensione Reipublicæ.

Item Anno D. 1544. vt refert Herbart. f. apud me 41. & Iannusovius, vbi supra, sic statutum erat. Sacra Regia Majestas per Nuntium apud Summum Pontificem Romanum impetrare Annatas conabatur.

Item SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex, vt in Const: Anni 1567. sub tit: Annaty fol: apud me 134. habetur, statuit, vt Annata remaneant in Regno pro defensione Reipublicæ.

Item SIGISMUNDVS III. Rex in Const: Anni 1607. tit: O Anna-tach/ fol: apud me 834. statuit his verbis. Ad effectum deducendo Statutum SIGISMUNDI Regis Avi & SIGISMUNDI AVGVSTI Avunculi Nostri & STEPHANI Prædecessorum Nostrorum, Constitutiones de Annatis factas, statuimus, vt quilibet DD. Archiepiscopus & Episcopus, qui à Nobis beneficiis obtinebunt, talem summam, qualem in Curia Romana, nomine Annatae persolvunt, solvat Episcopus Regni ad thesaurum Regni, M.D. L. ad thesaurum M.D. L. pro defensione Reipub: sub poena duplicis summæ de bonis mobilibus & immobilibus proprijs in defectu verò, de proventibus & redditibus repetenda, ad instantiam Instigatoris ex delatione Officialium The-sauri

fauri Nostri, sub pœna solutionis de proprio, instantibus Nuntiis Terrestribus in Comitibus. Et ne hæc constitutio in dubium vocetur, requiremus consensum super hoc à Sede Apostolica. Et ut istæ Annatæ pro defensione Reipub: sub pœna duplicis pensionis Ravæ solverentur, statutum in Constit: *Anni 1569 fol: 184. & Annatæ Store Seymowa Konstitucya sz pozwolone.* videatur in Constitutionibus fol: 262. & *Pan Podstat: 1/* vbi dictæ Constitutiones *Anni 1567. & Anni 1569.* reassumptæ sunt.

Sed hic quæret aliquis. Quid nomine istius Annatæ intelligitur? *Lotterius libro 3. quæst: 20. de re beneficiaria num. 1.* intelligit vnam taxatam quantitatem fructuum eius anni, quo beneficium seu Episcopatus vacat. Et quod hanc solutionem Annatæ, Camera Apostolicæ Pius V. Papa in signum vniversalis dominij, quod Summus Pontifex habet, assignaverit, deducit. Et licet hæc solutio Annatæ apud nonnullos malè audiat, & Simonia dicatur: tamen hanc imposturam is idem *Lotterius loco citato à num: 19.* sic defendit: Quod solutio Annatarum Camera Apostolicæ surrogata est loco Decimæ, quæ olim in omnibus Provinciis Christiani Orbis Summo Pontifici dabatur: proindeq; sicut dicta decima debita fuit in signum supremi Dominij ex præcepto Dei Levitis facta. *Numerorum cap: 18.* ita & hæc Annata, quam Summus Pontifex, partim pro sustentatione sui, partim pro Cardinalibus indigentibus, tum pro alijs necessitatibus in rem & commodum totius Christianitatis vertit. Hæc ex *Lotterio.* Vnam itaq; & Respublica Nostra hanc gratiam à Sede Apostolica obtineat, ut hæc Annatæ applicentur Regno antemurali Christianitatis, pro defensione Reipublicæ, & ad sublevandos subditos, qui in beneficijs Ecclesiasticis sub continuis contributionibus & extorsionibus militum gemunt.

TITVL: TRIGESIMVS SECVNDVS

De Cardinalatu.

Omen Cardinalis sumptum est à cardine: Quia medijs eorum officijs & industriâ, voluitur ostium militantis Ecclesiæ. Nam sicut Moyses in minori populo Iudæorum, non potuit solus portare pondus, ita Summus Pontifex Romanæ Ecclesiæ, Vicarius Christi, inter tot millia populi Christiani, negotia totius Ecclesiæ sustinere nequit. Ita *Valdensis, Tuscanus, Castrensis, Lezana & alij.*

lūiiii 2

Quo

582

Quo tempore autem origo Cardinalium fuerit? varij variè. *Tuschus* *conclusionem* 95. *Baronius*, & alij tenent, creatos fuisse à Sylvestro Papa Anno D. 313.

Alij in Concilio Nicæno A D. 325. institutos esse contendunt. Alij Constitutionem Cardinalium attribuunt Sancto Pontiano in Sedem Apostolicam assumpto. Receptior tamen opinio est, sub tempore S. Petri Apostoli constitutos esse. Ita *Bacconius*, *Lezana*, *Tuschus* & alij, non quoad nomen Cardinalium, sed sub alio vocabulo nempe Consiliariorum, qui semper lateri Summi Pontificis Ecclesiæ Romanæ pro causis eiusdem Ecclesiæ emergentibus assisterent, prout in veteri testamento, vocabantur Sacerdotes Levitici generis, ad quos vii Consiliarios recurrebatur; ut habetur in cap: *Venerabilem*, & *Rationibus*, tit: *Qui filij sint legitimi*, & in can: *Convenientibus* 1. quæst: 7: & in cap: *Fundamenta*, de *Electione* in 6to.

Ante Gregorium Papam fuisse Cardinales Diaconos tantum, septem. *Cornelius à lapide* cap: 5. versu 4. *Actuum Apostolorum* scripsit: Asserens tempore suo fuisse multiplicatos ad numerum duplicatum, iuxta totidem Regionem & vicos, in quos Vrbs Romana distributa erat. Postea Gregorius III. Papa his quatuordecem adiecit quatuor. ante Leonem X. Papam, erant Cardinales numero 52. quem numerum Leo X. Papa. & sequentes Summi Pontifices auxerunt. Tandem Sixtus V. Papa in Bulla, quæ incipit: *Verus ille* &c. sancivit, ne deinceps forent plures Cardinales, quàm numero septuaginta, iuxta numerum septuaginta Seniorum, qui ex Divina ordinatione Moyfi in regimine populi adiuncti erant, ut habetur, *Numerorum* cap: 11.

Idem Sixtus V. Papa in alia Bulla, quæ incipit: *postquam* &c. constituit; ut inter septuaginta Cardinales, sint Diaconi quatuordecem, Episcopi sex, reliqui Presbyteri.

Innocentius IV. Papa in Concilio Lugdunensi Anno D. 1243. statuit: ut Cardinales ex statu sæculari ad Cardinalatum promou, equo vehantur, galero seu pileo rubro, & veste purpureâ utantur, quasi parati fundere sanguinem, pro sanctimonia Ecclesiæ Romanæ promovenda: quod se præstituros in sua promotione pollicentur, teste *Cardinali*, à *Turre cremata*, & post eum *Henriquez* lib: 5. cap: 27.

Assumpti verò ex aliquo Ordine Religioso ad Cardinalatum, tenentur (& quidem ex præscripto) gestare habitum suæ Religionis, ut habetur in cap: *fin: de vita* & *honestate Clericorum*, ibiq: Doctores,

cores, sed Gregorius XIII. Papa Anno D. 1591. concessit Cardinalibus ex aliqua Religione assumptis, gestare tantum galerum seu pileum rubrum. teste Lezzanà tomo 1. questionum Regularium cap: 17. num 9. & Laërtio tomo 2. Bullarj.

Munus Cardinalium est, ut Summo Pontifici adsint perpetuò. Farisius de resignat: benef: lib: 1. quæst: 1. Unde Collaterales & Coadiutores Papæ vocantur: Hinc in Can: In nomine Domini, 23. quæstione, Collegium Cardinalium vocatur Universæ Ecclesiæ gremium, & vnum corpus cum Papa. Et absq; licentia Papæ nequeunt ab Vrbe Romana recedere. juxta Barbosa, de officio & potestate Episcopi par: 3. allegat: 53. num. 13.

Et quamvis sint Episcopi, tamen habent justam causam absentiae à suis Ecclesijs, quarum sunt Episcopi, ut Barbosa loco citato, & faciunt fructus suos. Parisius ubi supra lib 3. quæst: 1. num. 74.

Et si à Summo Pontifice non jubeantur discedere à Curia Romana, perinde est, ac si per illam taciturnitatem Papæ, dispensentur à residentia in suis Ecclesijs, iuxta Anastasium Germonium, in tractatu de indultis Cardinalium, sed Barbosa loco citato, Doctoresq; ab eo citati contrarium tenent, fundando se in Concilio Tridentino sess: 6, de Reform: cap: 1. asserentes, hanc suam opinionem à Gregorio XIII, & Urbano VIII. Summis Pontificibus fuisse approbatam.

Habent hanc prærogativam Cardinales ex indulto Summorum Pontificum, quod possint conferre beneficia Diœcesis suæ in qua sunt Episcopi, idq; non solum in sex mensibus sibi competentibus autoritate ordinariâ, sed etiam in omnibus. Nam Summus Pontifex concedit illis menses suos. Ita Farisius de resignatione beneficiorum lib: 7. quæst: 12. num: 22. & sequ: & ita quotidie practici testatur.

An autem Cardinalis sit maior Episcopo? ad hoc dubium, Bellarminus, Lezzana, & alij sic respondent. Si spectetur jurisdictio Episcopi in suam Diœcesim & Ecclesiam: Cardinalatum per se esse minorem Episcopatu. Inter alias rationes reddunt has, quia Summus Pontifex, non vocat se Cardinalem, sed Episcopum. Secundo, quia Summus Pontifex Episcopos vocat Venerabiles Fratres: Cardinales verò, dilectos Filios, eodem modo, quo & Principes Laicos. Si autem spectetur regimen universalis Ecclesiæ, Cardinalatum esse maiorem Episcopatu. Nam Episcopi, à Cardinalibus vii coöperatoribus Summi Pontificis, creantur, iudicantur, deponun-

Kkkkkkkk

tur.

tur. Deinde, quia Summus Pontifex à solis Cardinalibus nunc eligitur, de quo vide *Matthiam à Corona in tractatu, de potestate & dignitate Cardinalium*. Stanislaus quoque noster Lubienſis in monitis de regendo Episcopatu fol. 274. scripsit. Quod olim in Concilijs Generalibus Episcopi, locum ante Cardinales Diaconos, & Presbyteros habebant.

Sed hæc ad ornatum tituli sint. Nunc redeamus ad nostra.

Cum Zbigneus Episcopus Cracoviensis, ab Eugenio Summo Pontifice, Cardinalis Presbyter esset creatus, contentionem in Comitibus Generalibus Petricoviensibus excitavit cum Vladislao Archiepiscopo Gnesnensi de loco in Senatu, & sententia dicenda. Adhærebant Archiepiscopo, Proceres Maioris Poloniæ, Minoris verò Poloniæ, Zbigneo vii Episcopo Cracoviensi, volentes hi Cardinalem non tantum Presbyterum, sed etiam Diaconum maiorem esse dignitatis, quam Episcopum, Archiepiscopum & Patriarcham. Maioris verò Poloniæ contendebant, ut Archiepiscopus Gnesnensis principem locum in Senatu obtineret. Stante hæc controversiâ, Vladislavus Archiepiscopus, ne principem locum in Senatu amitteret, cum omnibus Maioris Poloniæ Proceribus ex Senatu discessit. CASIMIRVS tamen Rex cum his qui manserant, Senatum habuit, expostularuntque graviter cum Rege Maiores Poloniæ de Senatu se absentibus habito, usque Archiepiscopus principem locum in Senatu retineret, contenderunt. Sed Rex negavit id sibi in manu esse. quando sic visum sit Summo Pontifici, authoritati eius testari oportere. Ad extremum, ne quo obstaculo controversia illa esset Reipublicæ, exoratus Zbigneus Petricoviâ discessit. In quorum absentia, cum acriter ab utrinque disputatum esset, reiecta est hæc materia ad futura Comitua. Quibus advenientibus Petricoviâ Anno sequenti 1451. celebratis super hoc, Zbigneo Cardinali absente (nam cum Rex ne veniret rogaverat) sancitum est, ut is (hoc est Zbigneus) principem locum in Senatu haberet; deinceps verò, ne quis dignitatem Cardinalatus, aut Legationis, Apostolicæ perpetuæ honorem, Rege & Senatu inconsultis petat, obtineat, aut usurpet. Ita *Cromerus lib. 22. de origine & rebus gestis Polonorum fol. apud me 492. & 494.*

Quod sancitum *Herburtus sub tit. Cardinalatus, fol. apud me 63. Janusovius lib. 2. par. 2. fol. 19.* referunt, tenoris sequentis. CASIMIRVS significamus tenore præsentium, quibus expedit univērsis præsentibus & futuris. Quod cum inter Terras Nostras Regni Poloniæ, & subditos earum, non modica orta esset differentia, disce-

ptati-

pratioq; non mediocris fieret, de & super Cardinalatu Reverendissimi in Christo Patris, D. Zbignei Episcopi Cracoviensis, propter quam etiam Respublica Regni ipsius dissolvebatur, & complura incommoda capiebat. Nos tandem talem differentiam, disceptationesq; prout ex debito regimine tenemur, semovere, sedare, cōplanare, & ipsas Terras Nostras ad statum debitum reducere volentes: indicto per Nos, super ea re potissimè, parlamento Prælatorum & Baronum Regni Nostri præfati, in hoc loco Oppidi Petricoviensis, pro festo Pentecostes servato: de consilio eorundem Prælatorum, & Baronum Nostrorum, per Nos, ita ut sequitur, conclusum, determinatum, definitum & decretum existit. Imprimis autem, Quod Sedes Metropolitana Gnesnensis, Domini quoq; Archiepiscopi & Primatis Sedis eiusdem, pro tempore existentis, in omni jure, autoritate, & potestate prærogativa, jurisdictione, & consuetudine, quas alias Ecclesia Gnesnensis ab antiquo supra Ecclesiam Cracoviensem habuit, & habet, debeat in ævum conservari.

Item statuimus, & ordinavimus: quod præfatum Zbigneum Cardinalem & Episcopum Cracoviensem, omnes & singuli Regnicolæ, cuiuscunq; dignitatis status & conditionis existant, pro vero & indubitato Cardinali tenebunt, & reputabunt: eumq; ipsius Cardinalatus titulo scribent, intitulantur & nominabunt: scribe-
reque & intitulare & nominare tenebuntur & sint adstricti.

Item à modo & de cætero, neq; D. Archiepiscopus Gnesnensis, neq; Episcopus Cracoviensis, & cæteri Episcopi postulabunt aut petent, sed neq; petere debent, aut quovis modo impetrare, dignitatem Cardinalatus, aut Legationes Sedis Apostolicæ, absq; consensu Nostro, & omnium Consiliariorum Regni.

Cæterum ut quævis impedimenta, in consilijs pro bono publico cessent, & difficultates amputentur, firmaq; stabilitas consiliorum, in Regno ipso Nostro, permaneat: uterq; Prælatorum prædictorum, vadant cum cæteris Prælati, & Baronibus ad conventiones, pro tempore statuendas, daturi ad Rempublicam consilia opportuna: sed alter eorum vnâ die, & alius alterâ die, ad consilium veniat, & ingrediatur, quem tum Nos vocandum duxerimus. Non vocatus verò in hospitio debet remanere & stare: daturus nihilominus ab inde consilia opportuna, super quibus fuerit requisitus.

Præterea, hoc præsens decretum in præmissis factum, habitum & conclusum, inviolabiliter per partes teneri debet, & irrefragabiliter

biliter observari. Qui verò illud servare, tenere, & ad illud attendere nollet, sperneret, aut minimè curaret: Nos contra talem partem præmissa non servantem, & omnes Consiliarij Nostri, atq; Regnicolæ, omnino esse debemus; & non permittere eum uti propriâ voluntate. In quorum omnium fidem & testimonium præmissorum, sigillum Nostrium præsentibus subappensum. Actum in Piotrkow, in Conventione Generali feriâ quintâ infra octavas Pentecostes Anno D. 1451.

TITVLVS TRIGESIMVS TERTIVS

De Senatoribus Sæcularibus.

S. I.

De Castellano Cracoviensi.

Castellanus Cracoviensis, primum locum nunc inter Senatores Sæculares habet, & Palatinos præcedit; cum antea Palatinus Cracoviensis, post Senatores Spirituales, primum locum haberet. Hanc prærogativam Castellanus Cracoviensis nactus est sub BOLES�AO III. Rege Poloniae, Criuousti nuncupato, ut refert *Cromerus lib: 5. de origine & de rebus gestis à Polonis, fol: apud me 121.* dum inquit.

Non multum autem interiecto tempore Scarbinium Palatinum Cracoviensem cepit, in carceremq; compegit, excæcavit, Senatu movit, & abdicare se utroq; Magistratu coëgit: propterea; quod elatus rebus secundis & bellis, aliquot suo ductu prosperè gestis, omnia sibi arrogaret, ac de Principis laude, virtuteq; detraheret: eumq; propinquorum, necessariorum multitudine, & gratiâ populari fretus, contemneret, convitijs & maledictionibus incessaret; & jam in apertam rebellionem evasurus esse videretur. Erat autem Scarbinus Vir magni ingenij, linguâ, manuq; promptus & factiosus: cuius autem gentis fuerit, non reperio: atq; ex eo tempore deinceps Castellano Cracoviensi, qui longè inferior erat, prior in Senatu locus datus est. *hucusq; verba Cromeri.*

Sed *Alexander Guagninus in descriptione Regni Poloniae, sub tit: Cracoviensis Terra,* aliter retulit his verbis: Castellanus quoq; Cracoviensis Palatinum in confesso, accubitu locoq; superat. Nam cum BOLES�AVS CRIVOYSTI Rex Poloniae bellicosissimus à Ruthenis dolo

dolo circumventus esset; Palatinus honore postposito, cum maiore parte exercitus aufugit, Rege in medio hostium relicto. Ab hoc tempore, Castellanus Cracoviæ primas obtinet, in cæteris verò illius Regni Provinciis, Palatinus Castellani dignitate antecellit, hucusq; Guagninus. Ex quibus illius verbis colligitur, quod de alio Palatino loquatur, de quo Cromerus ubi supra fol: apud me 133. scripsit. Quod CRIVOVSTVS Rex reversus in Poloniam, Palatino quidem illi fugæ principi, leporis pellem, colum & fuscum dono remisit, meticulositatem eius, & muliebrem animum notans, quâ ignominia ille ad voluntarium suspendium adactus est, militem verò salutis suæ authorem, insignibus Nobilitatis, & luculentâ pecuniâ, & possessionibus remuneratus, etiam ad honores amplos evexit, posteritatemq; eius omnem nobilitavit.

Castellanus Cracoviensis præter nomen & reditus nihil habet commune cum alijs, sed liberum is honorem habet, absq; ullo prorsus munere, præter commune Senatorum. Ita Cromerus in lib: de Repub: § Magistratibus Polonorum.

§ II.

De Palatinis.

Post Castellani Cracoviensem Palatini, eo ordine (prout supra descripsimus) locum in Senatu habent. Minus illorum est, esse Ductores copiarum suæ Satrapie, in expeditionibus bellicis; indeq; lingua vernaculâ *Woiwodowie* (quasi Duces belli sive copiarum suarum) appellantur. Cromerus loco citato: Tempore pacis munus Palatinorum est; in sua Satrapia Conventus Nobilitatis instituere, ipsiq; & iudicijs præsidere: pretia rebus venalibus (præter tempus Comitiorum & belli) imponere, ponderum & mensurarum curam gerere, Iudeos iudicare & illis patrocinari. Ita Cromerus in libro de Republica § Magistratibus Polonorum.

Palatini debent habere suos Vice-palatinos, Nobiles juratos & possessionatos, & de Vice-palatino in Palatinatu Podlachia. Sed hoc ubiq; observatur, & patebit ex infra dicendis.

Nam in Constitutione Anni 1631. fol: 34. tit: *O Podwoiewo-dzych* sic habetur: Cum multum nobis intersit, ut Vice-palatini sint jurati, ideo autoritate Conventus præsentis statuimus: ut Vice-palatini iuxta hanc rotam iuramenti, iurent. Quod iuste iudicabo, & omnium rerum taxam & mensuram absolvam, & officio meo in omnibus juxta præscriptum jus satisfaciam, non habendo respectum

LIIIIII amici,

amici, hospitis, aliàs Gościā/ & advena, neq; munerum, quæ iustitia essent contraria.

Item in Constit. 1633. fol. 37. sub tit. *Q Podwoiewodzych/* sic statutum est: Vice-palatini, tam isti, qui ad officia sua, juxta Constitutionem *Anni 1631.* nondum iurârunt, quàm qui in futurum ad hæc officia assumentur *nā Querelách albo Kólách Siemstich/* sub pœna privationis officij, & quingentarum marcarum, juxta Rotam juramenti in Constitutione *Anni 1631.* descriptam, jurare tenentur, respectu cuius forum in Tribunali Regni, inter causas Officij ad instantiam cuiusvis assignatum est, utq; medietas istius pœnæ Iudicio, & altera pars instiganti parti cedat & solvatur.

Item in eadem Constitutione statutum est; ne Vice-palatini sub pœna præfata & in eodem foro officia Castrensia cum Vice-palatinatu teneant.

Item ibidem, ne privatim extra tempus in Constitutionibus descriptum, ad aliquam taxam descendant; neq; sub tempus Nundinarum mercatores depactabunt, neq; à mercatoribus ultra tres grossos *od tagu albo fromu/* exigent.

Item in eadem Constitutione cautum est; ut Vice-palatini seu Iudices sint iurati, & possessionati Nobiles, ex Iudæis iustitiam juxta jura & privilegia, in quantum juri alicuius non derogent, unicuiq; administrent, & minores causas, post definitivam sententiam in judiciis suis terminando, in nonnullis autem causis appellationem ad Palatinos suos concedant. Et ut iidem Iudæi, ad nullalia judicia in Civilibus causis trahantur, sed tantum ad Palatinalia, & appellationes in causis, quæ non excederent quingentos florenos à Palatinis post Curiam non concedantur, sub nullitate totius processus & pœna centum marcarum coram eodem Iudicio Palatinali, a contravenientibus reponenda, excepto, si Iudæus per aliquam inscriptionem proprio foro renuntiaret.

Item ibidem, jurisdictioni Palatinorum juxta antiqua jura non præjudicando in criminalibus, Civitates cum Iudæis in nullam jurisdictionem se ingerant, sed in talibus forum solitum, sequatur.

Hæc Constitutio *Anni 1633.* reassumpta est, in Constitutione *Anni 1661. fol: 9. tit: Pogłowne Żydowskie/* ne Iudicia Castrensia, & quævis alia, causas Iudæorum judicent, sub nullitate decretorum, salvo jure Palatinatum Kijovien: Podlachien: Bracławien: & Czerwiechovien: prædictæ Constitutiones *Anni 1633. Anni 1661.* in Constit. *Anni 1667. fol: 27. sub tit: Wła supplement/* ad finem conservatæ sunt quoad judicia Palatinalia Iudæorum. Item

Tit: XXXIII. de Senatoribus § II. de Palatinis. 687

Item in Constit: *Anni 1678, fol. 10.* inter Constitutiones Regni *sub tit: Poglówne Żydowskie*/ Omnia jura antiqua & recentiora Iudæorum reassumpta, ut nonnisi in iudicio Palatinali iudicentur. Iudæi autem Vołyniæ coram Capitaneis in omnibus causis respondendant, salvâ appellatione, & ne ab aliquo ad aliud forum evocentur, sub pœnis in jure de evocatione extra forum, & nullitate processûs.

In eadem Constitutione *Anni 1678. fol. 23* inter Constitutiones *M. D. L. sub tit. Dochodzenie sprawiedliwości.* Statuta & Constitutiones Iudæorum *M. D. L.* reassumptæ sunt: cum declaratione, quòd non ad alia subsellia, sed tantum ad iudicia Palatinorum & Capitaneorum, per viam autem appellationis ad iudicia Assessorialia post Curiam Regiam debent evocari, sub pœna evocationis & nullitate decretorum. Et hæc quoad iudicia Palatinalia.

Quantum ad taxam rerum vendibilium, hæc in statutis antiquis & Constitutionibus Regni habentur.

Et quidem in Statutis, *CASIMIRVS Magnus Rex Anno D. 1447.* statuit, quòd Palatinus cuiuslibet Terræ, haberet facultatem, pretia rerum ex æquo moderandi, ad bonum ordinem ponendi, & constituendi, ne homines excessivis venditionibus aggraverentur. Idem statuit & *Anno 1454.* idq; ut singulis annis hoc facerent sub pœna magna Regali.

Deinde *VLADISLAVS JAGELLO Anno D. 1420.* statuit, ut Palatinus & Capitaneus cum alijs Dignitarijs Terræ illius, singulis annis, incerta die mensuras tam frumentorum, quam pannorum, & aliarum rerum Terrestrium, quæ ad forum per Kmetrones adducerentur, & quæ in Regno invenirentur pretio indiceret & corrigeret.

Hoc Statutum *JAGELLONIS* reassumpsit *JOANNES ALBERTVS Rex, Anno D. 1493.* pœnamq; adiunxit contra negligentes Palatinos præmissa faciendi, ut Regi, toties quoties neglexerit, equum ambulatorium darêt.

Successivè *ALEXANDER Rex Anno D. 1505.* statuit, ut Palatini in suis Palatinatibus, pretia mercantiarum & rerum venalium constituerent, ad instar pretiorum in partibus exteris unde adducebantur. Contra contumaces verò & contemptores Constitutionum, per Palatinum factarum, pœnam amissionis mercium imposuit.

Deinde *Anno 1507. SIGISMUNDVS I. Rex* statuit: si quis strictiorem pannum vel breviorum, qui in Regno vendi solet, vendere ausus sit, quàm sit consuetum, pœnâ falsi puniretur, & ipsum pannum

num vniversum illius generis ipso facto amitteret, cuius tertia pars Palatino, reliquum fisco Regio cederet.

Tandem is idem SIGISMUNDVS I. Rex Anno D. 1510. decreverat, vt Palatini formam rei fiendæ, & pretium artificibus imponerent. Exenditq; hanc Constitutionem, non solum ad Civitates & Oppida Regia, sed etiam omnium Spiritualium cuiuscunq; status & conditionis essent; vt Palatini in eorum Civitatibus & Oppidis taxam facerent: vtq; Consules omnium Civitatum & Oppidorum Constitutionem Palatini observarent, & exequerentur: transgressores poenâ quatuordecem marcarum punirent. Contra Consules autem negligentes præmissa faciendi & exequendi, poenam centum marcarum per Palatinum toties, quoties deliquerint, imponendam & exigendam, eiusmodiq; poenæ duæ partes fisco Regio, tertia pars Palatino cederet. vbi verò Palatinus officium suum neglexerit, poenam itidem centum marcarum fisco Regio applicandam constituit.

Anno autem 1517. statutum erat, vt mensura & pretia constituta à Mercatoribus servarentur, contra facientes à Palatinis & Capitaneis iuxta Statutum punirentur. *Herburt; in statuto sub verbo Mensura.*

Deinde Anno 1523. statuit; vt Palatini officia sua in constituendis rebus venalibus diligenter exercerent, præsertim ingruente necessitate belli, & ne Capitanei locorum, in eisdem officiis obeundis impedirent, sed illos omni ope suâ adiuverent.

Item Anno 1538. statuit; vt Palatini & eorum Vice-Palatini, de rebus in Civitatibus & Oppidis taxandis, dispositioni Statutorum omnino satisfaciant, & nullam negligentiam in hoc committant, alioquin data est facultas unicuiq; Palatini negligentiam Regi deferendi. Vbi verò ignorante Palatino per negligentiam Vice-Palatini taxatio rerum prætermitteretur, negligentia Vice-palatini Palatino deferatur: si autem Palatinus sciens eiusmodi negligentiam committi, officium suum non redegerit; resq; non taxaverit pretio illis constituto: citatus ex officio peremptoriè poenam centum marcarum pecuniæ lueret, cuius medietas fisco Regio, altera medietas parti instiganti cederet.

Ubi verò Constitutioni Palatini, Cives vel Oppidani quicunq; contraverint, citati pro hac iniuria incolæ Civitatum Regiarum ad Palatinum loci illius, vel eius Vice-palatinum, poenam 14. marcarum pecuniæ subeant. Si autem Spiritualium, Baronum vel Nobilium

bilium subditi fuerint, ad eorum Dominos, vel ipsorum locum-
tenentes citati, & convicti, iidem poenā quatuordecem marcarum
puniantur.

Si autem Palatinus querulantibus iusticiam ministrare neglexerit,
citatus ex Officio poenam centum marcarum luat. Domini ve-
rò Spirituales & Sæculares pro non administrata iusticiā ad Iudicium
Terrestre peremptoriē citati poenam 14. marcarum lubeant, cuius
medietas Iudicio, altera parti Actoris cedat.

Postea Anno D. 1543. sic statutum est: DD. Palatini juxta anti-
qua statuta debent ex officio suo providere, vnusquisq; in suo
Palatinatu, incipiendo à Civitatibus & Oppidis Regijs, deinde
Spiritualium & Sæcularium Dominorum & aliorum, vt res mecha-
nicæ, modij, mensuræ, ulnæ, venditio frumentorum, cerevisiarum,
& aliæ res sub Constitutionem cadentes, iustè conservarentur, &
venderentur. Contumax vel eas non admittens, poenā centum mar-
carum puniretur, pro qua executionem DD. Palatini facerent.

Præmissa Statuta deprompta sunt ex Statuto Latino *Herburti sub
verbo Palatini*. Ex quibus Statutis Constitutiones factæ sunt, vt se-
quuntur.

Et primò in Constitutione *Anni 1565. fol. 96. sub tit: Powinno-
wactwo Woiewodzei* statutum est, vt DD. Palatini, vel Vice-pa-
latini, duabus vicibus in Anno vocatis Capitaneis, vel Vice-Capi-
taneis Officialibusq; Terrestribus, cum Magistratu Civili, & Senio-
ribus Artificum illorum locorum, in quibus taxam facturi sunt,
taxam omnium pannorum, & aliarum rerum Terrestrium (præter
frumentorum) quæ ad forum seu *Targ/* per Kinetones seu alios
subditos solent advehi, & in Regno reperiuntur, & non solum ta-
xam rerum, sed etiam & mensuras mensurare, constituere & pu-
blicare, similiter & rerum taxam & pretia mercium & rerum, quæ
ab exteris advehuntur, sumptâ informatione sufficienti quale pre-
tium eiusmodi res in exteris habeant, faciant, idq; in pretorio prin-
cipalioris Civitatis in Palatinatibus suis. In Palatinatibus autem Rus-
siæ, & Masoviz & qualibet Terra faciant.

Quod si aliquis alio modo insolito, & speciali formâ res Arti-
ficum habere vellet, illam solvat juxta conventionem cum Artifice.

Ibidem statutum est, vt eiusmodi taxa in Civitatibus principa-
lioribus facta per Civitates minores, & Oppida tam Regia, sicut
etiam Spiritualium & Sæcularium, per ministerialem publicen-
tur, & unicuiq; requirenti taxa hæc conscripta extradatur. Iuxta

Mmmmmmm

quam

quam taxam omnia vendantur, & ab artificibus fiant.

Item statutum est, ut non observans eiusmodi taxam, vel eidem contraveniens per Ministerialem, aut servum legalem Advocati, ad Proconsulem Civitatis vel Oppidi illius loci, in quo contravenit, peremptorie citetur, & Proconsul, absq; ulla mora, eundem contravenientem, & non servantem taxam Palatinalem, convictum, poenâ quatuordecem marcarum puniat; cuius poenæ medietas Palatino, & altera medietas parti instiganti cedat. Quodsi contraveniens negaret contraventionem, & non haberentur testimonia, sufficientia ad convincendum, tunc corporali juramento evadat.

Item statutum est. Quod si Proconsules Civitatum, vel Oppidorum Regalium in administranda iustitia negligentes essent, tunc per Palatinos, vel Vice-Palatinos, peremptorie ad Prætorium principalis Civitatis citentur, & poenâ centum marcarum, pecuniæ & numeri Polonialis, toties quoties in officio suo negligentes essent, puniantur, cuius poenæ duæ partes fisco Regio, & tertia Palatino cedat. Salvâ appellatione post Curiam Regiam parti in Civitate vel oppido Regio, quæ se gravatam esse senserit, reservatâ. Quodsi appellatio non esset interposita, tunc causa cum tali Proconsule pro executione remittatur ad Capitaneum, quam executionem teneatur facere, sub poenâ centum marcarum pecuniæ & numeri Polonialis.

Proconsules autem Spiritualium, vel Sæcularium Dominorum, ad Dominos suos vel Administratores eorum citentur, & simili poenâ ut supra, toties quoties negligentes fuerint, puniantur, cuius poenæ medietas Domino, & altera pars parti instiganti cedat.

Item ibidem statutum est, quod si Palatinus alicuius loci ad querelam alicuius, iustitiam in Civitatibus, vel Oppidis Regis administrare nolleret ex Proconsule Civitatis aut Oppidi Regij, & esset ex officio citatus, & in causa rueret, poenam centum marcarum simili modo subeat.

Domini autem tam Spirituales, quàm Sæculares in similibus causis administrationem iustitiæ facere negligentes, respectu huius ad iudicium Terrestris peremptorie citati & convicti, poenâ centum marcarum pecunia puniatur. Salvâ appellatione, vel motione ad Regem. Cuius poenæ medietas iudicio, & altera medietas parti Actoræ cedat.

Sed in Constitutione Anni 1578. fol. 340. sub tit. *Ośro ustam Woiewodzych* / prædicta Constitutio Anni 1565, declarata est.

Quod

Tit: XXXIII. de Senatoribus § II. de Palatinis. 691

Quod iniuriatus ab artificibus ultra taxam Palatinalem merces suas vendentibus, primò, ut illum injuriantem artificem deferat Officio Palatinali: Officium autem Palatinale mittat ad Magistratum Civilem pro executione juxta Constitutionem. In absentia autem Officij Palatinalis, tunc non expectando illud, Magistratus Civilis ad accusationem partis iniuriatæ, executionem super transgressorem faciat. Saluâ appellatione post Curiam.

Successivè emanavit constitutio in Anno 1581. fol. 378. sub tit: **Ustawach Woiewodzych** in qua statutum est: ut ex Officio Palatinali & Capitaneali Officium Capitaneale faciat executionem in Civitatibus: respectu contraventionis taxæ Palatinalis, & Capitanealis, unicuiq; Nobili liberum sit agere coram Proconsule. Quod si Proconsul non administret justitiam, tunc respectu huius forum habeat coram Palatino & Castellano, aut in absentia illorum, coram Vicesgerentibus, & utrumq; Officium sine vlla dilatione tales causas in Prætorio iudicet. Et si conformis utriusq; Officij sententia sit, transeat in rem iudicatam, si autem inter Officia discrepantia vel dubietas de sententia ferenda oriatur, per literas informationem à Sacra Regia Maiestate perant: dictasq; literas, Officium Capitaneale sumptibus Civitatis absq; mora transmittat. In defectu autem informationis Regiæ, quando in Regno Serenissimus Rex esset constitutus, infra spatium duodecem hebdomadarum, si autem extra Regnum S. R. M. esset, infra spatium decem & octo hebdomadarum, sententia Palatini hoc ipso rata erit, & transibit in rem iudicatam.

Tandem in Constitutione Anni 1607. fol. 845. tit: **Ustawach Woiewodzych** Constitutiones, de officio Palatinali & taxa illorum, declarata sunt his verbis: Cum Palatinus aut Vice-palatinus cum Officio Capitaneali & Officialibus ad id pertinentibus (prout præscriptum est) taxam rerum faciet, talem taxam concorditer subscriptam & publicatam absq; vllis excusationibus & appellationibus, Magistratus Civiles exequi faciant, sub pœna quinquaginta marcarum, respectu cuius cum appellatione Cives processum talem habeant, prout in Constitutione Anni 1581. descriptus est. Et Sereniss: Rex talem causam dum & quando ad se pro informatione transmittetur, absq; vlla mora, procrastinatione, & limitatione, statim cum Consularijs ad latus suum Regium existentibus expedire promisit. Quod si S. R. M. non faceret intra tempus præfixum in dicta Constitutione, tunc sententia Palatini,

Mmmmmmm 2

vel

vel Vice-palatini, pro rato debeat haberi. Et in quantum Officium Palatinale & Capitaneale in eo passu negligens esset, tunc citatus ad instantiam cuiusvis, eiusmodi poenae centum marcarum subiacet, respectu cuius forum & terminus peremptorius in Tribunali inter causas Officij: non derogando quidquam Officio Dominorum Marschalcorum ad latus Regium manentium. Domini autem Spirituales & Sæculares, si non administrassent in Oppidis suis iuxta priores Constitutiones, poenam quinquaginta marcarum subeant, respectu cuius in Iudicio Terrestri peremptoriè respondere tenebuntur, salvâ appellatione ad Tribunal.

Postea in Constitutione prima *Anni 1613. fol. 28. tit. Pretiarum:* statutum est, ut omnes merces, materiae sericeæ, panni, pelles, & id genus similes iuxta taxam Palatinorum, & antiqua jura vendantur, contra facientes, poenas in jure descriptas, ipso facto subeat. Et Domini Palatini, aut eorum Vice-palatini pretiarum taxent, iuxta antiquam consuetudinem & jus, & eiusmodi taxam ad Acta porrigant. Respectu autem poenæ contra transgressores taxæ latæ forum assignatum est, iuxta antiquum jus & consuetudinem.

In eadem Constitutione *Anni 1613. fol. 13 sub tit. O ustawach Woiewodzych/* ordinatum est, ut in Palatinatu Kijowienſi taxa tali modo sit, sicut in Palatinatu Masoviae.

Tandem in Constitut. *Anni 1616 f. 14 sub tit. O Eresucyey uslaw Woiewodzych/* statutum est, ut taxam & ordinationem Palatinorum, seu Vice-palatinorum iuxta præscriptum juris communis factam & publicatam unusquisq; servet. Transgressor ad Magistratum Civilem citetur, evidentissimis testimoniis, & comprobationibus convictus, poenâ quatuordecem marcarum parti & Iudicio per medium sine appellatione puniatur. Quodsi Magistratus Civilis negligens esset in administratione iustitiæ, Officium Castrense possit respectu eiusmodi poenæ & negligentiae tales ad se additare.

Quantum ad taxam rerum vendibilium in Ducatu Prussiae dicta Constitutio *Anni 1613. fol. 25. tit. Ordynacya rerum vendibilium p Prusiech.* SICHMYNDI I. Regis reassumpta est, & ut singulis annis expediat. Hoc addito quod, eiusmodi taxam in electionibus deputatorum ad Tribunal Regni, duo Nobiles ex quolibet Palatinatu singulis annis deputentur. Contra impeditentes, poenâ centum aureorum inter ludentem & jurevincentem per medium parvenda, peremptoriè inter causas Officij ad Tribunal citatos & convictos.

In Con-

Tit. XXXIII. De Senat: § II. de Palat: 693

In Constitutione *Anni 1620. fol. 10. tit. Pretia rerum:* Taxa rerum vendibilium in toto Regno fuit facta, ut videre licet. Utq; eiusmodi taxa tam publicè, quàm privatim servaretur, pœna confiscationis mercium ad Thesaurum Regium statuta fuit, respectu cuius Capitaneus illius loci ad delationem cuiuscunq; executionem faceret. Salvâ appellatione post Curiam. Contra Capitaneum autem executionem non facientem pœna centum marcarum statuta, forum ad Tribunal. In Ducatu autem Prussiæ executio facienda contra transgressores, commissa est Palatinis aut Burgrabijs.

Aliarum autem rerum non specificatarum in dicta Commissione pretia Palatinis, aut Officio illorum, cum Officio Castrensi, in Ducatu autem Prussiæ Burgrabijs commissæ sunt. Utq; quilibet mercator in officina sua seu *in framie* per Palatinum seu Officium eius in tabella seu registro subscripto à Palatino aut Vice-palatino illius loci, haberet & iuxta eiusmodi taxam venderet. Contrarium faciens citatus ad Capitaneum loci illius, in Ducatu autem Prussiæ ad Burgrabium, pœna confiscationis mercium puniretur, salvâ appellatione post Curiam Regiam. Ante cuius expeditionem, merces in sequestro Magistratus Civilis remanerent. Capitaneus autem rei judicatæ executionem non faciens, forum habeat in Tribunali ex delatione cuiusvis, sub pœna supra descripta. Quam Constitutionem, & Magnus Ducatus Lithuanix acceperat.

In Constitutione *Anni 1621. fol. 17. tit. Kommissarze do sknowienia Pretia rerum.* Commissarij, tam ex Senatu, quàm ex Equestri Ordine ad taxanda pretia rerum deputati erant cum plenaria potestate, utq; eiusmodi taxa subscriptione Regis & sigillo firmata ad Officia Castrensia, & Civitates transmitteretur, & publicaretur.

Sed hæc Constitutio *Anni 1621.* non fuit ad effectum deducta: ideo in Constit. *Anni 1623. fol. 8, tit. Pretia rerum,* alij Commissarij ex Senatu & Equestri Ordine, & ex aula Regis, Lublinum & Vilnam deputati erant. ad quos Civitates principales, tam Regni quàm Terrarum Prussiæ, post publicationem eiusmodi Constitutionis, Nuntios suos cum plenaria potestate debebant mittere. Qui omnes Lublinum congregati insimul cum Capiteo Lublinensi in Arce Lublinensi, præmisso super vera & iusta taxatione rerum juramēto, consideratis omnibus circumstantijs, & valore monetæ, absentia aliquorum ex Commissarijs & Nuntiorum Civitatum non obstare iuste taxarent, & pretia mercium mercatoribus & artificibus omnium rerum, juxta oram & locum in quo venduntur pluralitate

Nnnnnnn

litate

litate sententiarum vincente & concludente constituerent & eiusmodi Constitutiones in forma conceptas manibus suis subscriptas, & sigillis proprijs munitas ad Acta Tribunalitia sive omnes, sive per aliquem Collegarum suorum porrigeret, & postea ibidem publicarent, & ad Officia Castrensis, & omnes Civitates Regias, ut facilius ad notitiam omnium Incolarum pervenire possent, transmitterent, & publicare mandarent, cum assignatione poenae & fori peremptorie coram Officio Castrensi sine appellatione; similiter & mercatoribus coram eodem Officio cum ea declaratione, quod in talibus causis, quae non excederent summam trecentorum florenorum Polonicalium pecuniae, sine appellatione & prosecutione ipsius quavis, respondere tenebuntur; in causis autem excedentibus summam trecentorum florenorum Polonicalium concedatur appellatio à Iudicio Castrensi post Curiam Regiam immediatè, non introducendo eiusmodi causas ad Iudicium Assessoriale, propter celeriore expeditionem. Et iuxta hanc ordinationem Commissariorum Officia Castrensis, sub poena quingentarum marcarum indilatè executionem facerent. In Magno autem Ducatu Lithuaniae post tres septimanas finitâ Commissione Lublinensi eiusmodi Commissionem per suos deputatos expedirent.

In Constitutione *Anni 1624. fol. 8. tit. Pretia rerum*, ordinatum est. Praedicta taxa ex Constitutione 1623. expedita, ut intra spatium duodecem hebdomadarum typis mandaretur, & ad Officia Castrensis pro publicatione transmitteretur, & postea tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithuaniae, ubique ad executionem deduceretur. Et huic taxae & Civitates Prussiae & portuosae alias **Portowe** subiacerent. Sed haec ordinatio tantum ad proxima Comitum valorem suum habebat.

Ideo *Anno 1627.* alij Commissarii deputati sunt, tam ex Senatu, quam Equestri Ordine virisque Gentis & Aula ad taxanda pretia rerum tam exoticarum, quam domesticarum; utque Civitates principales in Regno, & Magno Ducatu Lithuaniae, & Terris Prussiae cum plenaria potestate Deputatos suos mitterent. Et Commissarii Regni Lublinum, Commissarii M. D. L. Vilnam: pro statuto tempore venientes, una cum Capiteo, sive in Castro, sive in Praetorio congregati, praemisso super vera & iusta taxatione, & quod munera eo nomine non accipient iuramento, consideratis omnibus circumstantiis juxta aequitatem, & valorem monetæ, omnes res & merces tam exoticas, quam domesticas juxta Constitutionem *Anni*

Tit: XXXIII. de Senatoribus § II. de Palatinis. 695

1623. omnia faciendo taxarent, utq; eiusmodi taxam Capitanei Civitatum Regiarum, aut Officia illorum, similiter Domini Civitatum & Oppidorum suorum, exequerentur, juxta Constit: *Anni 1623.* Quodsi Domini Palatini, aut Capitanei, vel eorum Officia, requisiti non administrarent justiciam, forum cum illis assignatum est in Tribunali inter causas Officii, cum Dominis autem Civitatum & Oppidorum Spiritualium & Sæcularium, forum in Iudicio Terrestri, peremptoriè, sine appellatione sub pœnis in Constit: *Anni 1607.* expressis. In Magno autem Ducatu Lithuania, forum *na Ko- człach/* sine appellatione. Palatinatus autem Prussia Constitutionem hanc, ad conferentiam cum Fratribus acceperunt.

In Constit: *Anni 1633. fol. 35. tit. Pretia rerum,* statutum est. ut à Comitibus ad Comitibus Commissarii ex Senatu & Equestri Ordine deputati, sint iurati, acceptis ex Civitatibus personis aptis, & inspectis Regestris mercatorum & Teloneorum in quatuor limitibus Regni proximioribus taxam omnium mercimoniorum facerent: hoc est: Lublini, mercium ex Moschovia & Livonia venientium, in præsentia Capitaneorum illorum locorum, ubi taxatio expedietur. Alij Leopoli, mercium ex Turcia & Valachia, Tertij Cracoviae rerum ex Ungaria & Silesia: & alij Posnania, mercium ex mari Baltico, Prussia, Pomerania. Et ut dictæ taxationes generales per totum Regnum distribuerentur, ex illis autem Domini Palatini in suis Palatinatibus habitâ ratione distantiae locorum, iuxta proportionem taxarent.

Item ibidem *2 Konstytucye 3as.* Constitutiones omnes tam antiquiores, quam recentiores de pretio rerum declarando, & ad executionem deducendo, statutum est. ut Domini Palatini, aut illorum Officia, cum Capitaneis, vel Vice-capitaneis, & alijs Dignitarijs & Officialibus Terrestribus, in præsentia Magistratus Civilis, in Prætorio principalioris Civitatis sui Palatinatus duabus vicibus in anno, hoc est: *feriâ secundâ mediæ quadragesimæ, aliàs Grzodopostu/* deinde *feriâ secundâ proximâ post Festum S. Francisci,* pretia rerum constituerent. Et si in termino Domini Palatini, aut Officia illorum, vel Capitaneorum ad taxam eiusmodi faciendam non venirent, tunc absentia eorum non obstante, pro termino venientes Officiales Terrestres, cum Officio sive Palatinali, sive Capitaneali, & è converso, si Officiales Terrestres non venirent, Palatini, vel Vice-Palatini, quot venient, taxam & pretia rerum omnium vendibilium, præter frumenta: aliàs *3boz/* vocatis ad se Consulibus,

Nnnnnnn 2

Scabi-

Scabinis, & Senioribus Artificum facerent, & ibidem vlnas, pondera, alias *wągi/ gárce/ fwarcy/* & omnes mensuras juxta Constitutionem *Anni 1565. tit. Ustawá* constituerent. Quæ taxa ordinatè conscripta, & manibus protunc præsentium subscripta & sigillata ad Officium Castrense per oblatam ut porrigeretur, & per Ministerialem publicaretur. Demum Magistratus omnium Civitatum & Oppidorum Regionum, Spiritualium, & Nobilium, intra decursum quatuor septimanarum ex Officio Castrensi, ad quod per oblatam porrigeretur, authenticè extraherent, & publicarent siue per Ministerialem, siue per famulum Civitatis sub pœna infra-scripta, utq; juxta taxam ejusmodi in omnibus Civitatibus & Oppidis, Artifices & Mercatores, & omnes alii omnia facerent, venderent, sub pœna quatuordecem marcarum Polonicalium, cuius medietas Magistratui Civili, altera medietas parti instiganti cederet. Respectu cuius forum absq; omnibus dilationibus, appellationibus, processu summario, coram ProConsule, in primo termino tanquam peremptorio responsuri, salva evasione juratoriâ, Artifici, vel Mercatori, in quantum negaret, nec clara documenta contra illum haberentur. Contra autem Proconsulem administrationem justitiæ in præmissis non facientem, aut intra decursum quatuor septimanarum ad Officium Castrense taxam non transmittentem, vel non publicantem, pœna centum marcarum, sine quavis appellatione & prosecutione statuta, respectu cuius forum, in Castro ad instantiam cuiusvis: medietas autem dictæ pœnæ Officio, & altera medietas parti instiganti cederet. Postea in Constit. *Anni 1643. fol. 18. sub tit. Pretia rerum*, declarata est Constitutio, *Anni 1633*, ut à Comitibus sex hebdomadarum, ad similia alia Comitibus, Commissarij jurati, tam ex Senatu, quam & Equestri Ordine ad Illustrissimum D. Thesaurarium tam Regni, quam Magni Duc: Lithu: deputarentur: qui Varlaviam convenientes ad Residentiam Regiam, vocatis ad se ex Civitatibus hominibus idoneis, inspectis quoq; diligenter Regestris mercatorum & teloniorum, præmissisq; juramento in hanc Rotam: quod hoc non procurabunt, nec munera accipient, & fideliter taxabunt, taxam omnium mercium facient, qualiter deberent vendi in Regno & in Magno Ducatu Lithuanicæ, adhibita ratione longioris, vel brevioris vecturæ. Iuxtaq; hanc taxam, sub pœna centum marcarum toties, quoties decernenda, mercatores se gerent. Ratione autem victualium & utensilium, officia

Officia
Coron
deroga
Regia
bus Ci
pœna q
nenda, k
Coronau
Pro-cons
cutionem
communi
zachow
rius, &
nicem,
retur, &
Tan
rum dict
vtenfilium
Lit: hab
rant, ve
juxta
cas, sim
juxta a
mercator
nullis pr
Quo
nes ido
omniur
ria, Po
las ex
obstant
rerent
In C
sub tit
erant
Civita
istius C
bebant
in Cast
& iustit

Tit. XXXIII. De Senat: § II. de Palat: 697

Officia Terrestria Castrensia & Palatinalia, iuxta Constitutionem Coronationis (*hoc est Anni 1633.*) in omnibus conservata sunt, non derogando quidquam Officio DD. Mareschalcorum ad latus Sacrae Regiae Majestatis residentium, utq; juxta taxam illorum in omnibus Civitatibus & Oppidis Artifices, & mercatores venderent, sub poena quatuordecem marcarum, per medium parvi & Iudicio decernenda, forum & poenas contra delinquentes in dicta Constitutione Coronationis de pretijs rerum conservando. Hoc adiecto, quod si Pro-consul, vel eius Vicegerens (alias *Namiesnik*) contra executionem istius juris peccasset, contra illum solum, & non contra communitatem, processus Iudiciarius formaretur: *Ibidem §. Wcale zachowuiac/ fol: 19.* Et in quantum aliquis mercator esset refractarius, & iuxta talem taxam nollet vendere merces, & temerarie fornicem, alias *Sklep* clauderet, talis ex dominijs Regni proscriberetur, & nunquam admitteretur, *Ibidem fol: 20. §. Wiesliby story.*

Tandem in Constitutione *Anni 1667. fol: 34. sub tit: Pretia rerum* dicta Constitutio *Anni 1633.* reassumpta fuit, & ad taxam tam utensilium, & consumptibilium, quae in Regno & Magno Ducatu Lit: habentur, quam exoticarum mercium Commissarii deputati erant, ut Varsoviam venientes ante omnia iuramentum praestarent, juxta hanc Rotam. *Quod verè, & justè omnes res, & merces exoticas, similiter utensilia in Regno, consideratis omnibus circumstantijs, juxta aequitatem & valorem modernae monetae taxabo, & justa pretia mercatoribus & mercib' constituam, nec munera eo nomine accipiam & nullis promissionibus alliciar. Sic me Deus adjuvet & innocēs passio D.*

Quo iuramento, modo, quo supra, praestito, ex Civitatibus homines idoneos vocarent, registra mercatorum & teloniorum revideret, omnium mercium tam exoticarum, quae ex mari Baltico, Silesia, Ungaria, Pomerania, Valachia, Moschovia, Riga, & aliunde veniunt, nullas excipiendo, prout & utensilium, absentia nonnullorum non obstante, taxam facerent. Iuxta quam, ut omnes mercatores se gererent sub poena.

In Constitutione *Anni 1676.* inter Constitutiones M. D. L. *fol: 9. sub tit: Pretia rerum W. E. L.* ad taxanda pretia rerum deputati erant Commissarii tam ex Senatu, quam & Equestri Ordine, ad quos Civitates principales in Magno Duc: Lit: post publicationem istius Constitutionis Nuntios suos cum plenaria potestate mittere debebant, utq; hi Commissarii venientes Vilnam tempore praefixo, sive in Castro (alias *W Samku*) sive in Praetorio, praemisso super veram & iustam taxationem iuramento, accomodando se valori monetae

O oooooo

in Comi-

in Comitij Constitutione, omnes res, merces, tam exoticas sicut & domesticas in omnibus se conformando Constitutionibus *Annorū 1623. & 1627.* & alijs posterioribus, taxarent, dictaq; Constitutiones reassumptæ sunt.

In Constitutione *Anni 1667. fol. 65. tit. Trybunát w Wielkim Xięstwie Litewskim/* ad finem istius tituli cautum est, ne Tribunal illud pretia rerum per DD. Commissarios constituta immutare auderet.

In Constit: *Anni 1635. fol. 44. tit. O kórcách Siemie Zakrocimskieg/* statutum est, in Districtibus Zakrocimensi, Ciechanoviensi, & Nurensi, ut per Officium Palatinale modius, iuxta modium Civitatis Varlaviensis emensuretur, sub pœnis contra Officium Vice-Palatinale in Constitutionibus Regni descriptis.

In Statuto Regni *apud Herburtum sub verbo Pondus* statutum est. Quod pondus, statera, & similiter vlna Cracoviensis cum Posnanienſi sint perpetuò æqualia: pondus autem & vlna Leopoliensis, ac Lublinensis in suo statu conservata sunt.

Item *ibidem* statutum est, pondus & libra Płonensis ut exaquetur.

Quantum ad modios in eodem Statuto Regni *apud Herburtum sub verbo modij* statutum est: ut in Prætorijs, modij sint iustæ mensuræ & gratis dentur hominibus ad mensuranda frumenta: æqualiterq; alias *rownó* sine vlla fastigatione mensurentur; hoc est: ad amussim seu regulam, alias *pod strych*. Ad hæc, ut non emptor, sed venditor mensuret.

In Constitutione autem *Anni 1565. fol. 94. & sequ: tit. ustawa ná wagi y ná miáry/* hæc ordinata sunt.

Primò. ut libra alias *Sunt/ trzydzieści y dwa łoty/ a czterdzieści y osm łożey* in se contineat.

Secundo ut lapis alias *Kamien/* triginta duas libras, alias *funty* in se contineat.

Tertiò, ut pondus magnum alias *Cetnar/* quinque lapides in se contineat.

Quantum ad vlnas, *ibidem* statutum est, ut per totum Regnū vlna sit æqualis Cracoviensi.

Quantum ad modium, seu *Korzec/* ut in quolibet Palatinatu, in Russia autem & Masovia in qualibet Terra æqualis sit, prout est in Civitate principali illius Palatinatús aut Terræ, in Palatinatu Russia & Masovia. *Ibidem.*

Quarta

Tit: XXXIII. de Senatoribus S. II. de Palatinis. 699

Quarta cuiuscunq; liquoris, vt sit per totum Regnum, qualis Cracoviensis, & quatuor quartæ constituent unam ollam, alias **garniec.** In doliolo autem, alias **wbaryle** viginti quatuor ollæ sint. *ibidem.*

Dolium cerevisiæ, ubiq; vt contineat ollas, alias **garcey** duas. *ibidem.* Ad hæc statutum est: vt prædictæ mensuræ à Palatinis signatæ, in Prætorij Civitatum & Oppidorum habeantur, & unicuiq; postulanti à Proconsule signatæ signo Civitatis iustè emensuræ gratis emensurentur. *Item* & hoc cautum est: vt **Spy y dány** quocunq; nomine vocarentur, Dominis à subditis juxta antiquam mensuram & obligationem extraderentur.

In Constitutione *Anni 1569. fol. 192. 2.* **w Podlaskiey Ziemi** specialiter cautum est pro Palatinatu Podlachicæ, vt mensuræ, vlnæ, & omnia pondera sint æqualia Civitati Varsoviensi. Tandem in Constitutione *Anni 1588. fol. 439. sub tit: M. ará* constitutum fuit, vt modiorum, doliorum, quartarum, vlnarum, ponderum sit æqualis mensura in quolibet Palatinatu, juxta Constitutionem *Anni 1565.* à Palatinis constituta, idq; tantum ad medium annum.

Tandem in Constitutione *Anni 1598. fol. 707. tit: M. ará iedná-ka* statutum est: vt in Palatinatu Cracoviensi, modius libra, vlna, quarta, dolium sint æqualia, hoc est: sicut Cracoviæ, ita & in alijs Oppidis eiusdem Palatinatus Cracoviensis, & specificè, vt dolium cerevisiæ contineat in se ollas (alias **garcey**) sexaginta duas.

Item Anno 1607. fol. 753. tit: O Korcech statutum est, vt in Palatinatibus Cuiaviensi, Lenciciensi & Plocensi Officiū Palatinale Cives Civitatum & Oppidorum Regionum possit punire, & pœnas extendere ob exaltationem mensuræ, tum si aliquis non permitteret frumenta **strychowác.**

Item in Constitutione Anni 1611. fol. 37. tit: Korce statutum est, vt in Civitatibus Regijs Spiritualium & Nobilium Palatinatus Sandomiriensis Vice-Palatinus emensuret modium, & eiusmodi emensurationem omnes observent.

Item in Constitut: Anni 1613. fol. 18. tit: Porównanie korcew statutum est, vt in omnibus bonis, tam Spiritualium quam Sæcularium totius Palatinatus Masoviensis Vice-Palatinus modium emensuret, & ubiq; æqualis sit, quam Constitutionem & Palatinatus Cracoviensis accepavit.

Postea in Constitutione *Anni 1616. fol. 10. tit: Korce/ miarâ &c:* constitutum est, ad instantiam Nuntiorum Regij, vt in omnibus Civitatibus & Oppidis tam Regijs, quam Spiritualium & Nobilium

bilium in quolibet Palatinatu, modius, libra, alias **funt** vlna, dolum, quarta vnus mensuræ & ponderis sint, iuxta modium principalis Civitatis cuiuslibet Palatinatus & Terræ, utq; Officia Palatinorum & Capitaneorum huic ordinationi attenderent, & ad executionem in spatio medij anni deducerent, sub pœna contra negligentes Officiales legibus Regni descripta, in Iudicio Tribunalitio ad cuiusvis instantiam repetenda. Nihilominus si Officium Palatinale in hoc passu esset remissum, tunc attendentia istius à Capitaneis seu Officijs illorum fieret, & ad executionem deduceretur sub iisdem pœnis, excipiendo **Spy** & mensuras Capitaneorum & Spiritualium, utq; isti modij in Prætorijs emensurati essent, & unicuiq; requirenti gratis communicarentur, & venditor non emptor mensuraret, **y strychowat.**

In Constitutione *Anni 1531. fol. 42. tit. Porownanie!* statutum est, specialiter pro Terra Lomzinensi, ut modius iuste emensuratus sit cum modio Civitatis principalis, & ante Prætorium sit expositus, absq; aliqua solutione iuxta Constit. *Anni 1550. § 1565.* sub pœna centum marcarum, respectu cuius forum in Tribunali inter causas Officij.

In Constitutione *Anni 1633. fol. 38. tit. O Porcäch/ wágách/* dicta Constitutio *Anni 1616.* reassumpta est, statutumq; ut in omnibus Civitatibus & Oppidis tam Regis, quam Spiritualium & Nobilium, in quolibet Palatinatu & Terræ, modij, **wiertele/** libra alias **funt/** vlna, dolum, quarta sint æqualia, iuxta mensuram principalis Civitatis cuiuslibet Palatinatus & Terræ. Excipiendo **sep y miary/** Capitaneorum & Spiritualium, utq; Magistratus Civiles his attenderent, & Constitutionem hanc ad maximum in spatio sex hebdomadarum in executionem deducerent, & omnes mensuras modernas diuersas à mensuris Civitatis principalis, & Terræ tollerent, & novas emensuratas signo Civitatis principalis signatas in Prætorio haberent, & gratis petentibus illas communicarent. Cives in domibus suis alias mensuras habentes, & illis mensurantes, pœnâ quatuordecim marcarum punirent. Magistratus super præmissis negligentes pœnam centum marcarum subeant, respectu cuius forum in Iudicio Castrensi, sine quavis appellatione, & illius prosecutione assignatum est. Cuius pœnæ medietas Iudicio, & altera medietas parvi instiganti cederet. Insuper additum; ut in Civitatibus principalibus mensuras nec augerent, nec minuerent, & huius curam haberent, qui ad pretia rerum constituenda deputati erant.

Item

Item in Constitutione Anni 1635. fol. 44. tit. **O korech/ &c.** data est facultas, ut modius Terrarum Zacrocimensis, Ciechanoviensis & Nurensis modius sit emensuratus per Vice-palatium juxta modium Civitatis Varsoviensis, sub poenis contra Vice-palatium in Constitutionibus Regni descriptis.

In Constit: Anni 1647. fol. 10. tit. **Miary y Korce/** statutum est, ut in Ducatibus Oświęcimensi & Zatorienſi (reassumptis Constitutionibus Anni 1565. § 1633.) omnia frumenta in omnibus Oppidis, nundinis, villis, juxta modios & metretas Civitatis Cracoviensis mensurarentur, sub poena centum marcarum contra mensurantem aliter, statuta, respectu cuius poenae forū in Tribunali Lublinensi inter causas Officij ad instantiam cuiusvis assignatum est.

Quantum ad Ducatum Lithuaniae in Constitutione Anni 1613. fol. 41. tit. **O miarach nasych/ &c.** inter Constitutiones Lithuaniae deputati erant, ad Magistratum Civilem, Officia Terrestria & Castrensia judicialia, Districtum Vilnensis & Kovinensis ad emensurationem dolij, alias **bezzi targowey/** ut quatuor modios (alias **Korce/**) Cracovienses, **bez deptania, trzesienia/ y wywodzenia wierzchow/ y bez wśelakich nadatkow/** in se contineret. Similiter, ut quartæ, ollæ, vlnæ, libræ æquales essent. Utq; juxta talem mensuram omnes status vendere & emere tenerentur, sub poena mille marcar: si aliquis ex Magistratu, vel Incolis Civitatum cuiuscunq; jurisdictionis, neminem excipiendo alia mensura quam prædicta officia constituerent sive emere, sive vendere auderet. Respectu cuius forum cum Magistratu Civili in hoc negligente post Curiam Regiam, cum Civibus autem in Prætorio, ad instantiam iniuriati in assistentia Officii Castrensium, absq; omnibus dilationibus assignatum est. & ut iudicio Hospitum eiusmodi causæ judicarentur, utq; emensurationes doliorū & modiorum **Strychowych Vilnæ y w Kownie/** & in alijs Civitatibus Regijs Judicialibus, prænominata Officia, Terrestria, Castrensia & Civilia, sub poena mille floren: contra quemlibet illorum, absentia duorum, vel trium non obstante in tempore præfixo exequerentur. Et eiusmodi mensuræ emensurate **cechowane y zelazem ołowane/ albo zmiędzy utrobione/** vlnæ in Prætorio, aliæ penes Officium Castrense pro requisitione necessitatē habentium, conservarentur. Hoc addito: quod præmissa debent intelligi, & de alijs Oppidis Regijs licet non judicialibus, similiter Spiritualium & Nobilium, tam in Magno Duc: Lit: quam in Samogitia, ut exēplo Vilnæ & Kownæ/ eiusmodi mensuræ ubiq; observarentur,

PPPPPPPP

sub

sub pœna in iure communi contra Statum Nobilem descripta, respectu cuius contra Nobilem refragarium aut Tenutarium bonorum Regalium cuilibet iniuriato in Iudicio Castrensi assignatum est.

Item in Constitutione *Anni 1631. fol. 39. tit. Porownanie Korcow W. X. L.* statutum est, ut in omnibus Civitatibus & Oppidis in Magno Ducatu Lithu: tam Regiorum, quàm Spiritualium, & Nobilium in quolibet Palatinatu, modius sit æqualis modio capitalis Civitatis cuiuslibet Palatinatus, aut Terræ, utq; Officium Palatinorum & Capitaneorum huic attenderent, & ad executionem deducerent in spatio medij anni, sub pœna ducentarum marcarum ad cuiusvis instantiam in Iudicio Tribunalitio repetenda. Et ut tales modij emensurati in Prætorijs sint, & petentibus non denegentur.

In Constitutione *Anni 1677. inter Constitutiones M. D. L. fol. 18. Reassumptio Sc.* dicta Constitutio reassumpta est cum hac declaratione, ut in Civitate Vilnensi & Kowensi, & alijs Civitatibus principalibus cuiuscunq; Palatinatus & Districtus juxta mentem prædictæ Constitutionis, mensura esset constituta, hoc est: ut dolium, aliàs *Bezłá strychowana*/ contineret in se ollas septuaginta duas. In alijs autem Civitatibus & Oppidis, in quibus minora fora aliàs *Tárgi* peraguntur, talis mensura constitueretur, ut proportionem ad dolium memoratum haberet. Utq; Magistratus Civilis in Civitatibus Regijs principalibus cuiuslibet Palatinatus & Districtus, juxta Constitutionem modernam exequeretur, sub pœnis in Constitutione præfata *Anni 1613.* ad instantiam cuiusvis, in Comitijs relationum proximis, succumbendis: Officia quoq; Castrensia huic ordinationi attenderent, sub eadem pœna. Respectu cuius iniuriatis Status Civitatis juri Magdeburgico subiectis *w Maydeburku*/ & post Curiam, & hominibus Status Equestris in Tribunali Magni Ducatus Lithuanie, in quocunq; termino juxta beneplacitum partis, forum assignatum est.

Pro conclusione officij Palatinalis, addo Constitutionem *Anni 1588. fol. 489 tit. Strychowanie sukien*/ in qua prohibetur Officio Palatinali, ne in Nundinis, aliàs *Jarmarkach gtownych*/ pannos exoticos emensurent aliàs *niestrychowali*; cum hoc sit contra Constitutionem, quæ ad pannos Terrestres solum refertur. Emensuratio autem (aliàs *strychowanie*) pannorum Terrestrium, similiter & taxa aliarum rerum per Officium ad quod de jure spectat, primâ die Nundinarum absolvatur, ita ut sequenti die liberum esset mer-

set mercatoribus suas merces vendere, & ab alijs emere. Hæc quæ respectu taxæ, mensuræ ad Officium Capitaneale spectant. Id vnicum adhuc addo. Quod SIGISMUNDVS Rex Anno D. 1507. ut refert Herburtus in Statuto sub verbo: Pannus, statuerat, quod, si quis vel strictiorem pannum, vel breviorē, quā sit consuetum vendere ausus fuerit, falsi poenā puniretur, & vniversum pannum illius generis ipso facto amitteret, cuius duæ partes fisco Regio, & tertia pars Palatino cederet. SIGISMUNDVS autem AVGVSTVS Rex in Constitutione Anni 1565: fol: 95. tit: **Suñō Siemskie/** statuerat, vt **pořtā suñā** contineret in longum vlnas triginta, in latum duas vlnas **bez krayki/** idq; sub amissione panni, cuius medietas fisco Regio, altera Palatino cederet.

In Constitutione autem Anni 1638. fol: 18. tit: **Sygillacya Gdan- skā/** statutum fuit vt mercatores **Żamorscy Cudzoziemscy,** Regni, & M. D. L. **suñna śtepowane/ postrzygane/** & nullatenus **wyćia- gnione/** venderent sub amissione mercium, **opros ċitow/ y ċā- rāzyi/ ċtore niestepowane** przedawac moge.

Officium autem Dominorum Palatinorum sub tempus expeditionis generalis bellicæ Nobilitatis satis sufficienter descriptum est in Constitutione Anni 1621. fol: 1. sub tit: **Sposob pospolitego ruże- niā/** ad quam benevolum Lectorem remitto, vbi multa de ista expeditione generali. Nunc nonnulla specialia de diversis Palatinatibus placet describere.

Et primò: Palatinatus Cracoviensis in Constitutione Anni 1655: fol: 33. ad finem tituli: **Approbatio Laudorum,** cavit sibi, quod novas contributiones pro defensione domestica privata non constitueret.

Item. Palatinatus Posnaniensis in Constitutione Anni 1678. fol: 18. tit: **Deklaracya Starostwa Drahimskiego** cavit sibi. Quandoquidem Capitaneatus Drahimensis nil contribuit ad Palatinatum Posnaniensem; ideo cavemus hoc lege, vt in futurum, si tales contributiones, ad quas hic Capitaneatus spectat, Respublica laudaret, ex Tariffa eiusmodi contributionis decessus in Thesauro Regni, Palatinatui Posnaniensi **był potracony/** & pro soluto receptus.

Item De Palatinatu Masoviæ, Herburtus in statuto sub verbo **Masovia, 2. Cause omnes** scripsit. quod SIGISMUNDVS Rex Poloniæ promisit huic Palatinatui sic: Omnes causæ Nobilium & quorumvis subditorum Nostorum Ducatus Masoviæ, ad Nostram Maiestatem & Conventum Regni per appellationes, & quouis alio modo

Pppppppp z

devo-

devoluta judicari non debet alio iure & modo, solum consuetudinibus & iure ipsius Ducatus, quibus omnes subditi in eodem Ducatu ab antiquo gaudent & judicantur: appellationesq; huiusmodi teneri & servari debent, juxta veterem consuetudinem in Terris Masovia semper servari solitam. Quae consuetudines Palatinatus Masovia ex antiquo Statuto, accedendo ad jus Regni, exceptae & reservatae in Comitibus Generalibus Coronationis STEPHANI Regis Poloniae Anno D. 1576, unanimi consensu totius Reipub: approbatae, & pro lege & consuetudine Ducatus Masovia cum asssecuratione *trzymania ich* declaratae sunt, prout in Constitutione Anni 1576. fol. 294. tit. *Mazosa prawa Polskiego przywiecie* fusiis continetur. Et praefatae consuetudines Ducatus Masovia in eadem Constitutione Anni 1576. fol. 297. typis impressae habentur.

Palatinatus Wolynensis, quem CASIMIRVS III. Rex à Regno itaquam proprio corpore alienaverat, rediit ad Regnum Poloniae sub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege, privilegiumq; super hoc huic Palatinatus in Comitibus Lublinsibus, Anno D. 1569. extradatum est, & in volumine Constitutionum Regni post Constitutionem Anni 1567. f. 155. impressum est. In quo privilegio praeter alia, *Et hoc, & Ma ostadest vsta wuiemy* adiectum est, ut hic Palatinatus, in vexillis suis Terrestribus praeter antiqua insignia sua, aquilam Regni apponeret.

Postea Constitutio Anni 1673. fol. 31. tit. *Securitas* *dobr* in favorem istius Palatinatus emanavit his verbis: *Licet in constitutione Anni 1588. Et expressis Palatinatus Wolynensis statutis, inscriptionum potioritas bene sit cauta, ideo volumus, ut eiusmodi causa potioritatis nulli subiaceant taxa, sed si aliquis vellet vindicare posterior creditor debitum suum in quibusvis bonis, possit primo possessores eximere. Hereditates autem obtenta ante posteriores creditores, Et legata debent in suo remanere robore, non obstantibus quibusvis decretis, perpetua lege moderna cavemus.*

Palatinatus praedictus Wolynensis in duos maximos Districtus Cremenecensem & Luceorientem divisus.

Palatinatus Podlachiae Regno Poloniae incorporatus est itidem sub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege, privilegiumq; super hoc extradatum, & in volumine Constitutionum Regni ingrossatum post Constitutionem Anni 1567. fol. 149. cui etiam Palatinatus data est facultas in vexillis Terrestribus apponendi Aquilam Regni.

Tandem in Constitutione Anni 1647. fol. 19. tit. *Zamkniecie* *Prerucyey* &c. reassumptae sunt omnes Constitutiones respectu privilegii

Tit: XXXIII. de Senatoribus § II. de Palatinis. 705

vilegij incorporationis istius Palatinatus, exceptis protunc litis pendentibus.

Successivè in Constit: *Anni 1673. fol: 16. tit: Warunek prawà y przywileiu* &c. omnia jura, privilegia huius Palatinatus, sunt in omnibus punctis & clausulis, prout ad literam sonant, in privilegio incorporationis & unionis, specificatis, reassumptæ sunt, & cautum est, salvis modernis Possessoribus, & salvo moderno Possessore Capitaneatus Brancensis, cui ex beneplacito Reipublicæ & accedente consensu eiusdem Palatinatus Podlachia cesserat prænominatus Capitaneatus. Quod tamen in sequelam ne in posterum traderetur cautum est.

Postea in Constit: *Anni 1676. fol: apud me 31. tit: Securitaz dobr Ziemi* &c. Is idem Palatinatus Podlachia Constitutionem *Anni 1673. vt supra* soli Palatinatus Wothynensi de potioritate iurium, servientem acceptavit.

Palatinatus hic Podlachia divisus in tres Districtus, Drogicinemsem, Mielnicensem & Bielscensem.

Palatinatus Smolenscensis per SIGISMUNDUM III. Regem à Moschis, dum fuit recuperatus ad omnia jura, libertates, Officia Terrestria, jurisdictiones, dignitates, statuta, & Tribunalia Magni Ducatus Lithuaniae, prout antea habuit, perpetuis temporibus restitutus erat, vt videre est in Constit: *Anni 1613. fol: 37. tit: Ordynacya Woiewodzwa Smolenskiego*. Videatur & Constitutio *Anni 1638. fol: 29. tit: Smolenskie Biskupstwo* &c. ubi ad finem tituli adiunctum est, vt incolæ *Liewelscy/ Krasnoborodcy/ y Siebiescy/* abhinc propter distantiam loci non ad jurisdictionem Palatinatus Smolenscensis sed Polocensis Palatinatus, quoad iudicia & contributiones, aliasque Poborami spectarent. Quæ Constitutio *Anni 1638.* reassumpta & declarata est in Constit: *1641. fol: 18. tit: Evocatio extra forum* his verbis: *Inheredo Constitutioni Anni 1638. cavemus id Incolis Palatinatus Smolenscensis, vt in nullis causis suis respectu bonorum Terrestrium excepta cognitione Privilegiorum quæ ad iudicium Regium spectat, nullo alio prætextu post Curiam Regiam trahantur, sub pœna duplici Evocationis, respectu cuius fori in Tribunali M. D. L. assignatum est. sed in ordinario foro iudicij Terrestris & Castrens ordinario processu converti, salva appellatione ad Tribunal M. D. L. respondeant. Et in mensuratores mansorum, hoc est, Miernicy Wlozni, in primo particulari Conventu, post festum*

Q9999999

Purifica-

Purificationis mensuras suas proprijs manibus & quatuor Deputatorū designatorum subscriptas Succamerario Palatinatus isius redderent, & absq; his Succamerarijs nemini bona mensurarent, sub pœna & foro suprascriptis.

Palatinus Czerniechoviensis in Constitutione *Anni 1635. fol. 17. tit. Ordynacya Woiewodztwa* constitutus est, & huic Palatino locus in Senatu post Palatinum Parnaviensem assignatus est, divisus est in duos Districtus, Czerniechoviensem & Novogrodensem: & quod Palatinus Czerniechovien: Capitaneatum Czerniech: absq; vlla incompatibilitate exemplo Palatinatus Kijoviensis tenere possit.

Electio Palatini Polocensis ut sit libera, privilegium super hoc datum approbatum est in *Constit. Anni 1647. fol. 37. tit. Approbacya przywileju Woiewodztwa Polockiego*.

In *Constit. Anni 1670. fol. 27. tit. Porządok Powiatow &c* Ordo Districtuum in Palatinatu Belzensi taliter perpetuis temporibus factus est, quod post Districtum Belzensem Districtus Grabowiecensis cum Terra Bulcensi, alternatam (exemplo Terræ Chelmeſis cum Halcerſi) tam Officiales Terrestres in Comitulis, quàm & ipsimet Districtus sub tempus generalis expeditionis bellicæ cōservent. Districtus autem Horodeſis post illos, juxta privilegium incorporationis & consuetudinem antiquam. In Terra autem Dobrzyneſi Castellanus Rypinensis Castellatum Dobrzyneſem, sub tempus expeditionis generalis bellicæ sequatur.

De pœnis Palatinatum Prussie in Tribunali declaratio facta est in *Constitutione Anni 1633. fol. 60. tit. Op nach* quod tantum in causis executionis rei judicate pœna quinquaginta aureorum locum habeat, in aliis autem causis simplicibus, & crudæ citationis non solutione & satisfactione, pœna tantum trium marcarum imponi debeat.

In *Constitutione Anni 1678. inter Constitutiones M. D. L. fol. 13. tit. Indemnitas Obywatelow &c.* constitutum, ut Incolæ Palatinatus Brestensis in Magno Ducatu Lithuaniae, præstito juramento in Castro Mielnicensi respectu frumenti proprii, cum eo navigent, quo authentico monstrato, non teneantur in alijs locis multiplicare juramenta.

Notandum hic, quod in Magno Ducatu Lithuaniae, Palatini in suis Palatinatibus exercent Iudicia Castrensia, quæ in Regno Poloniae Capitaneis competunt, In Districtibus autem Lithuaniae, qui Palati-

Tit: XXXIII. de Senatoribus § II. de Palatinis. 707

Palatinatibus adiunguntur, ut Osmianensi, Lidenſi, & ſimilibus habentur Capitanei cum iuriſdictione.

In Pruſſia quoq; Iudicia Caſtrenſia vocantur Palatinalia, ideo; quia à Palatinis exercentur. Quinimo cauſæ multæ ad Iudicium Terreſtre ſpectantes, à Palatinis in Ruſſia iudicantur, de quo videatur *Cromerus in deſcriptione Pruſſiæ*.

Cur autem inter Palatinos Caſtellanus Vilnenſis & Trocenſis, tum & Capitaneus Samogitiæ ponantur, atq; ſic alijs Caſtellanis præferantur? Non invenio aliam rationem, niſi quod prædicti Caſtellani Vilnenſis & Trocenſis ſint alijs Palatinis Lithuanicis antiquiores. Nam VLADISLAVS IAGELLO circa unionem Lithuanix cum Regno Poloniæ, iſtos Caſtellanos voluit eſſe inter ſuos Conſiliarios, ut patet ex *Herburto ſub verbo: unio. fol: apud me. 526.* & Item dignitates, Vbi VLADISLAVS IAGELLO ſic loquitur: *Item dignitates, ſedes, Officia, prout in Regno Poloniæ inſtituta ſunt, inſtituentur & locabuntur in Vilna, ſcilicet Palatinus & Caſtellanus Vilnenſis, & demum in Troki, & in alijs locis, ubi Nobis videbitur expedire: juxta Noſtra beneplacitum voluntatis, perpetuis temporibus duraturis.* deinde fol: 527. & Præterea Nos Alexander: ubi Alexander aliàs Vitoudus de conſenſu Sereniſſimi Principis Domini VLADISLAI Regis Poloniæ Fratris Noſtri chariſſimi ſpecificat Nobiles Lithuanix ad arma & Glenodia Nobilium Poloniæ aſſumendos, & inter illos, Minigal, Caſtellanum Vilnenſem, & Sunigal Caſtellanum Trocenſem.

Hinc alij Palatini & Caſtellani in Lithuania poſtea creati conſeſſerunt dictis Caſtellanis duobus uti antiquioribus, locum honoratiorem.

Quantum ad Capitaneum Samogitiæ, non invenio aliam cauſam, niſi quod iſte Capitaneus ſit magnæ authoritatis, & ante adhuc perfectam unionem Lithuanix cum Regno Poloniæ, alijs Senatoribus fuerit collatus, prout *Anno D. 1547.* dum Diſtrictus Bieliſcenſis ſub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege Poloniæ juri Polonico adſcriberetur, Hieronymus Chodkiewicz Caſtellanus Trocenſis Capitaneatū Samogitiæ tenuit, ut videre eſt in ſubſcriptione dicti privilegij apud *Herburtum fol: apud me 540.* & ante Chodkievicium Stanislaus Ianowicz itidem Caſtellanus Trocenſis Capitaneatum Samogitiæ tenuit. teſte *Przyłuscio in Statuto ſuo l. 5. f. 694.* atq; ſic, ab Anno 1569. in Comitijſ Lublinenſibus ſub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege in Cathalogo & Ordine Senatorum tam Regni, quam M. D. L. dicti Caſtellani Vilnenſis & Trocenſis tum Capitaneus Samogitiæ inter Palatinos

Qq q q q q q q q q

deſcri-

describuntur, ut videre est in volumine Constitutionum Regni dicto Anno 1569. Hinc etiam Cromerus libro de Repub. & Magistratibus Polonorum non procul à principio subiunxit: putantur etiam duo Præfeti seu Capitanei, Generalis Maioris Poloniæ & Cracoviensis ad consilium pertinere, sed statim subiungit: sed perraro usu venit, ut ij non aliquo alio honore Senatorio præditi sint.

§ III.

De Castellanis Majoribus & Minoribus.

Castellani appellantur à Castellis sive Oppidis, eorumq; Territorijs, quæ singuli singula habent attributa, non quod dominatum, jurisdictionem aut curationem in eis habeant, sed legationem tantum bellicam: unde Castellani, quasi Legati sunt Palatinorum, Ductoresq; & Præsides Nobilitatis sub suo quisq; Palatino. Pleriq; etiam certos redditus anniversarios habent. Ita Cromerus in libro de Repub. & Magistratibus Polonorum. Suntq; in vno Palatinatu aliquando plures Castellani, teste Starovolscio in descriptione Poloniæ sub tit. Regimen Politicum, suntq; in duplici differentia. Nam alij vocantur Castellani maiores, alij Castellani minores. Maiores ideo dicuntur, quia cum cæteris Senatoribus tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, ad omnia etiam secretissima consilia admittuntur. Minores autem non item. Ita Starovolscius loco citato. Adfertur & alia differentia: quod Maiores Castellani (exceptis nonnullis) ut Gnesnensi, Woinicensi, & alijs, à Palatinatibus denominantur. Minores autem Castellani à Terris denominationem sumunt: vocanturq; **Kasztellani Powiatowi**, ut habetur in Constit. Anni 1641. fol. 14. m. **Kasztellania Woiewodztwa Czerniechowskiego.**

In Magno tamen Ducatu Lithuanicæ Minores Castellani non creantur, sicut in ipso Regno. Nam in Lithuania quilibet Sarrapia duos tantum Senatores habet, Palatinum videlicet & Castellatum, ut testatur Starovolscius in descriptione Poloniæ sub tit. Lithuania & Trocensis Sarrapia.

Ad hæc. Castellani Maiores in sellis cum Episcopis & Palatinis eodem ordine dispositis in Senatu sedent. Unde lingua vernacula vocantur, **Krzyszowi**. Minores autem Castellani non item, sed in scamnis ad id tacti post alios Senatores in Senatu sedent. Unde polonice vocantur **Kasztellani Drążkowi**. Nec mirum, nam & apud Romanos, erant olim Senatores, alii Curules, alij Pedarij: Illi enim

in le-

Tit: XXXIII. § III. de Castell. Maior: & Minor: 709

in lectica vehi solebant, in qua sella fuit posita cui insidebant, dabantq; præterea sententiam sedendo; hi autem pedibus ibant. *ut refert Petrus Mieſkowski in libro quem intitulavit, Polonus Iure politus, sub titulo Senator/ fol: apud me 110:*

Si autem ad consilia publica respiciamus, nullum discrimen nunc est inter Castellanos Maiores & Minores, nam tam hi, quàm illi ad Comitia Generalia vocantur, imò ad residentiam penes la-
tus Regium admittuntur, ut quotidiana docet praxis.

Castellani tempore pacis nullam jurisdictionem habent, præter munus Senatorum, sed sub tempus belli, quando expeditio generalis bellica indicitur, hoc illorum officium est, ut statuit SIGISMUNDUS Rex Poloniæ. A.D. 1510. *ut refert Herburt: in statuto sub verbo Castellani,* his verbis: Decernimus Statuto veteri innitentes, ut Castellani Districtus suos, ad locum in Restibus per Nos designatum, sine hominum iniuria & incòmodo ducant. Quibus quidem auctoritatē damus, eos puniendi, qui temerarie excessus facerent, & damna hominibus inferrent, ordinationes in victu còparando non observantes. Quodsi Castellani officium suum hoc neglexerint exequi, & in protectione damna non prohibuerint: tunc tenebuntur damna passis solvere, si reos Nobis non detulerint: & Nobis, pro pœna negligentia, quatuordecem marcas solvent. Palatini verò Castellanis ordinabunt Districtus: & Castellanis eos ducendos dividunt, & deputabunt præsertim in Maiori Polonia, ubi nihil hoc modo ante ordinatum fuisse reperitur. Cum verò Castellanus, cum Districtu suo movere voluerit ad bellum: ut omnes pergant, debet Castellanus suo exercitui locum deputare: & in loco competenti tentorium suum extendere: & quatuor diebus in eodem loco commorari, & tandem progredi, sine hominum iniuria, victualia quævis, ut Statuto cautum est, solvendo. Et cum ad locum in restibus designatum venerit, Palatino suo eum Districtum quem duxit, consignabit.

Idem SIGISMUNDVS Anno D. 1520. Bydgoslij, constituit. *referente Herburto loco citato fol: 66.* his verbis: Nobiles Districtuum cum suis Castellanis ad locum generalis belli designatum procedant. Et Castellanus in protectione de Nobilitate conquerentibus, super damnis & iniurijs iustitiam faciat, inobedientes autem, Nobis & Successoribus Nostriſ deferat. Quodsi deferre neglexerit, extunc damna passis persolvat. Si verò idē Castellanus ægritudine, vel aliquâ aliâ causa absens fuerit vel transire non poterit, extunc in locum suum aliū idoneum Nobilem deputabit ad præmissa.

Rrrrrrr

Postea

Postea SIGISMUNDVS Rex Petricoviæ Anno D. 1523. statuit, ut refert Herburus loco citato. Statuimus & ordinamus, ut Castellanus ad bellicam expeditionem cum Nobilibus sui Districtus profecturus, quatuor, vel ad minus tres dies in loco ad conveniendum designato, in Districtu suo expectet. Et qui Nobiles ad illam diem non convenerint, aut cum eo profectionem suam non continuaverint: soli verò absq; Castellano suo proficiscentes, si damnum cuipiam fecerint, duplum eiusdem damni solvere, damnum passis teneantur & debebunt. Idem autem Castellanus cum suo Districtu proficiscens, stativa faciet cum Nobilibus, non in villis, nec Oppidis, sed prope illa, juxta Statuta Regni. Et si rustici seu coloni commeari & alia necessaria ad exercitum eius conducere noluerint, ipse Castellanus ad vicinas villas familiares suos, vel aliquos Nobiles probos mittat, qui necessaria ipsa, omnibus, qui pro illis se cōposuerint distribuunt, & curabunt, ut paratā pecuniā exsolvantur modo & ordine infra scripto: videlicet fœnum quantum vnus equus portare, seu trahere potest solvatur vno grosso: quod duobus equis afferetur, seu adducetur, duobus grossis: quod quatuor equis quatuor grossis. Cassula siliginis vna, tribus grossis solvetur, avenæ vnus corus, vno grosso, cassula verò avenæ duobus grossis solvetur. Bos mediā marcā, juvenca aliās Polonicè **Jalowica** sedecim grossis, porcus duodecem grossis, aries tribus grossis, anseres, gallinæ, & pulli prout in antiquo statuto descriptum est solvantur.

Successivè SIGISMUNDVS Rex Cracoviæ Anno D. 1532. statuit, referente Herburto loco citato fol. 67. de militibus mercenarijs & Nobilitate, ad servitium bellicum proficiscentibus, vel inde redeuntibus. Capitaneus Exercituum Regni, & Palatini seu Castellani locorum, providere debent, ne subditis Spiritualium, vel Sæcularium aliqua damna, vel violentiæ, contra Regni Constitutiones & privilegia, inferantur: & si illatæ fuerint, ut ad solutionem & satisfactionem damnorum, & iniuriarum, illas inferentes compellantur. Cum verò milites mercenarij ex servitio, vel Nobiles Regni Nostri, ab expeditione bellica domum revertentes, aut reversi, aut in proprijs agentes alicui damna intulerint: Nos cuilibet justiciam de illis facere & ministrare pollicemur: vel Officiales Nostri ministrabunt juxta Statuta Regni.

Castellanus Czerniechoviensis constitutus est Anno 1633. ut in Constitutione eiusdem Anni fol. 33. tit. **Ordynacya Czerniechowska**. Locus ipsi assignatus est post Parnaviensem in Constitutione

one An
chow
ita W
lanus l
Minor
In
Dobrin
in Conf
ad finem
In
erant,
&c. pe
dynac
vnus r
Pr
bienius
septimi
stemma
(id est
nominis
Nobilit
quasi
am ad
Senator
adscisce
Majore
canti,
servat
slao A
maxim
vieser
cipum
sed leg
cuius n
da effe
lanus n
noribus
tur titu
mojni

Tit: XXXIII. § III. de Castell: Maior: & Minor: 711

one Anni 1635. fol: 17. tit: **Ordynacya Woiewodztwa Czerniechowskiego.** Tandem in Constit: Anni 1641. fol: 14. tit. **Kasztellania Woiewodztwa Czerniechowskiego/** statutum est, ut hic Castellanus locum habeat in Senatu ante Castellanos Districtuum alias Minores, post Castellanos Livoniae.

In Terra Dobrinensi, Castellano Ripinensi post Castellanium Dobrinensem in expeditione generali bellica, locus assignatus est in Constitutione Anni 1670. fol: 27. tit: **Porządok Powiatow &c.** ad finem.

In Livonia, licet juxta ordinationem antiquam, Castellani tres erant, ut in Constitut: Anni 1598 fol: 709. & **Woiewodow trzech &c.** per Constitutionem tamen Anni 1677. fol: apud me 29. tit: **Ordynacya Kiejszwa Inflandzkiego/** reductus est iste numerus, ut unus tantum sit, idq; sub titulo generali Livoniae.

Pro coronide istius tituli, adfero primo quod se scripsit **Lubienius** in vitis Episcoporum Plocensium: in vita Stephani in ordine septimi. & primi Episcopi Plocensis, ex gente Polona, genere nobili, stemma tamen gentilitium eius ignoratur; sic itaq; scripsit ibidem. Is (id est Stephanus) cum Patria magno amore teneretur, dignitatemq; nominis Poloni aucta esse vellet, primus durum olim jugum servitutis, quo Nobilitas Polona, ad nutum, imperiumq; Principum obstricta erat, eoque quasi vincta tenebatur, demere, orsus est, idq; summam curam ceteris etiam adnitentibus proceribus Regni obtinuit, ut cum olim soli Episcopi Senatoria dignitate fulgerent, pauciq; alij ad id munus arbitrio Regum adsciscerentur, deinceps; per omnes Districtus & Regiones, Senatores Majores & Minores, qui & in Provincijs jus dicerent, & Regi judicanti, ne omnia suo arbitratu faceret, quasi libertatis custodes & conservatores adhiberentur, praestoq; essent. Namq; ut alia, quae a **Boleslao Audace** contra Nobilitatem Polonam crudeliter gesta erant, sic vel maxime rabiosa caedes, quam idem Rex Sanctissimum Episcopum Cracoviensem **Stanislaum** immaniter occiderat, admonuerat Polonos, ut Principum suorum deinceps manus arctius stringerent, ne ij sola libidine, sed legibus etiam ac Senatorum adsciis consilij imperium exercerent, cuius male gesti in publico Regni consilio, ratio aliquando illis reddenda esset. Hucusq; **Lubienius.** Item, quod Cancellaria Regni Castellanus majoribus dat titulum Magnifici, Polonicè **Wielmożni.** Minoribus autem Generosi, Polonicè **Wrodzeni.** A privatis autem datur titulus omnibus Castellanis Illustrissimi, Polonicè **Jasnie Wielmożni.**

TITVL: TRIGESIMVS QVARTVS.

De Officialibus Ordinis Senatorij.

§ I.

De Mareschalcis.

DE potioritate loci in Senatu, & prerogativis fuisse exortam controversiam, inter Mareschalcum Supremum Magni Ducatus Lithuaniae, & Mareschalcum Regni, testatur Sarmicus in suo statuto fol. 313. Similis controversia fuit exorta sub VLADISLAVO IV. Rege, Anno D. 1647: sed eam sopivit, ut videre est in Constitutionibus Regni eiusdem Anno 1647. fol. 43. sub tit. *Approbacya Skryptu*. Unde hodie Supremus Mareschalcus Regni primum locum post Senatores habet, & post eum Supremus Mareschalcus Magni Duc. Lithvan: ante Cancellarium Magni Ducat. Lithuaniae. ut scripsit Zawadzki in compendio suo Polonico cap. 2. tit. 5. fol. 37. & innuit Constitutio 1635. fol. 18. tit. *O mieyscu w Senacie*.

Olim sub ALEXANDRO Rege Mareschalci Regni de consuetudine haec officia tenebant, ut refert Herburt. in statuto sub verbo *Mareschalcus*: nunc a Serenissimis Regibus haec officia conferuntur.

Potest uterq; Mareschalcus Regni tam Supremus, quam Curiae, ex quibuscunq; Palatinatibus & Terris Regni assumi, prout CASIMIRVS III. Rex, Anno D. 1454. statuit, ut refert Herb: loco citato.

Aliarum dignitatum in Senatu, vno eodemq; tempore incapaces sunt, juxta Consti. *Anni 1565. fol. 84 tit. O sposobnosci Wzjedno w* ubi ratio redditur, quia cum hoc Officium Mareschalci sit multis negotijs implicatum, & votum, locumq; suum in Senatu habeant, nequeunt alium respectu alterius dignitatis obtinere.

Officia Mareschalcorum Regni haec sunt.

Primus, sive uterq; sive alter eorum esset in Curia, debet esse omnium caeremoniarum & Curienium Magister, rectum itaq; ordinem Curiae Regiae providere, aulicos in album inscribere, negligentes & refractarios monere, monitos si non resipiscant amovere, omniaq; constituere, disponere, & dirigere, tam in Aula, Curijs, domibus, Cameris, & mensis Regijs: quam alijs Officijs & Officialibus ad Equestrem Ordinem Majestatis Regiae pertinentibus. Ita ALEXANDER Rex ut refert Herbur: loco citato: Praefectus quoq; Guardiae Regiae jurisdictioni & potestati Mareschalcorum utriusq;

gentis

In lib. Histo. Synonyma

gentis subest, vt habetur in Constit: *Anni 1646 fol: 2. tit: O żaciegu nowego woyska/* ad finem.

Secundo: Externorum Principum aliosq; hospites, tum Senatores & Officiales Regni pro dignitate vniuscuiusq; recipere, vtq; iisdem debitus honor ab alijs exhibeatur, diligenter providere. ALEXANDER Rex vbi supra.

Tertio: ad ipsos spectat, in loco residentia Regia prelia rebus, (habito tamen communi valore illius loci) imponere, & per publicationem intimare, foraliaq; exigere. Si tamen Rex cum Curia sua in Castris fuerit, tunc reservata est hac facultas Campiductori seu Praefecto exercitus Generali, (communicato consilio cum Mareschalco) prelia rebus imponendi, & ab eis foralia accipiendi. Si vero Mareschalculus in pretio rerum & exactione foraliu excederet modum, data est facultas Consiliarijs ad latus Regium residentibus, moderandi hac: quibus si Mareschalculus parere noluerit, extunc tanquam inobediens in Comitijs proximis Generalibus coram Ordinibus Reipublicae deferatur. ALEXANDER Rex *Ibidem*.

Quarto: vt ad debitam Regia personae reverentiam omnes flectantur, spectat ad Mareschalculum Regni (si praesens esset) Regem cum scipione antecedere, & in Comitijs silentium imponere. *Przyt: fol. 196.*

Quinto: ad eundem spectat tempore Comitiorum facultatem dare tam Senatoribus, quam Nuntijs Terrestribus petentibus licentiam, vota, & sententias dicendi, *Piascius in Chronica fol: 64. vbi multa de Officijs Mareschalcorum Regni.*

Notandum, quod absente Mareschalco Supremo Regni, Mareschalculus Curiae Regni vices ipsius gerit, eamq; potestatem habet, quam ille. Et vt in absentia illius possit melius prosequi & exequi id, quod bono ordine per Mareschalculum Supremum Regni rectum & ordinatum erat: tenetur Mareschalculus Supremus Regni, Mareschalculum Curiae ad omne officij Mareschalcalis, exercitium & actionem vocare. Et recedens a Curia, Mareschalco Curiae Registra & administrationem officij tradere. *Ita ALEXANDER Rex loco citato apud Herb: & Lasium fol: 112.* Sed de consuetudine Officium Mareschalci Curiae, vix aliquando in usu est. Et praesente Mareschalco Supremo Regni, cessat totaliter potestas Curiae.

Sexto: est officium Mareschalci Regni excessus omnes, tam sub tempus Comitiorum Generalium, quam quovis alio tempore sub latere Regio commissos puniendi, termino tacto, vel per capturam in recenti crimine nullam servatam telam judiciariam, sed de plano procedendi & praeviam

Sssssss

[inqui

inquisitione, sine appellatione puniendi, nisi fuerint causæ graviores: quia tunc pro informatione, ad Sacram Regiam Maiestatem, recurrendum est illi. Videatur *Łascius, Przyluscius, Piassecius loco citato* & alij, facit & Constitutio *Anni 1676. fol. apud me 89. tit. Securitas.*

Articuli Iudiciorum Mareschalcalium in Comitijis Generalibus Grodnensibus conscripti sunt, tum iuramentum Iudicis Mareschalcalis, necnon Notarij in Constit. *Anni 1673. fol. 22. inter Constitutiones Lithuanicas fol. 23. tit. Artykuły sadow Margalkowski* &c. Et eorundem articulorum approbatio *ibidem fol. 25. de quibus Deo volente, in tomo secundo, dum de iudiciis agemus, scribemus.*

De iudicijs autem Capturalibus Mareschalcorum *supra sub tit. de Interregno*, sat sufficienter scripsimus, nunc non repeto. Sicut etiam, quod Mareschalci solitam suam jurisdictionem, penes corpora Regum mortuorum sub Interregnis usq. ad Electionem possunt & debent exercere, ut in Confederationibus Generalibus Varlaviensibus *Anno 1632. 1648. 1674. & alibi scripsimus.*

Similiter de famulis Mareschalcorum & eorum securitate, videre licet in Constit. *Anni 1573. fol. 210. & sequ. tit. Porządek ną Seymie walnym / & tego wstykiego. Idem Anno Dni. 1632. fol. 5. & tego wstykiego & in alijs locis.*

Ad hæc. Mareschalcis utriusq. gentis concessam est (de consensu Palatinatus Masoviae) in Comitijis Generalibus Varlaviae, Palatinatibus Terris, Districtibus Regni & M. D. L. & Terris ad Regnum. & M. D. L. pertinentibus (& praeteritum sub tempore Electionis) hospitia distribuere & assignare, exceptis Curijs & Domibus Nobiliu. Ita in Confederatione Generali Varlaviensi: *Anno D. 1632. fol. 7. & 23. by wzáymowaniu stánowist.* Sed hoc in sequelam processit, ut licet in dicta Confederatione id fuerit concessum pro vna vice, tamen nunc absq. dicto consensu Palatinatus Masoviensis, citra respectum *Serwitutat.* & liberationum domorum & lapidearum Varlaviae, quas ad hunc actum electionis relaxant & suspendunt, horum tamen, qui in officijs sunt publicis privilegiati, in toto liberatione reservatur, prout videre est in Confederatione Generali Varlaviensi *Anno D. 1668. & in Anno 1674. prout Nos supra scripsimus.*

Forma iuramenti Mareschalcorum.

E Go N. juro quod Serenissimo Principi & Domino D. N. Regi Poloniae & eius Successoribus, & Regno Poloniae in hoc Officio Mareschalcali-

Tit. XXXIV. de Offic. Ord. Senat. § I. de Maresch: 715

schalcatus mihi commissio fidelis ero, illudq; tam in Conventibus publicis, quam & in alijs locis, in Aula Majestatis Regiae summa fide & diligentia administrabo, non privati mei alicuius questus, sed dignitatis & utilitatis tantum Majestatis Regiae, & Regni Poloniae gratia. In consilium Majestatis Regiae adhibitus, illud ego fidele Majestati Eius & Regno Poloniae praestabo. Nulla secreta, quae mihi aliquando à Majestate Regi, vel Senatoribus Regni communicata fuerint, praeter voluntatem, vel in praedictum Majestatis Eius, & Regni Poloniae revelebo. Pericula omnia, quae imminere Regno vel Regi Poloniae scivero, aut opinabor, Majestati Eius, & ceteris Senatoribus indicabo, & pro posse meo avertam. Personae cuiuscunque dignitatis rationem, pro loco & tempore habebō. Seditiones, contentiones, rixas, scandala, excessus, maleficia, ne fiant in aula Regia, & in Conventibus publicis, omnia mea opera & diligentia providebo. Quodsi forte aliqua eiusmodi acciderint, ea quantum in me erit, sedabo, aut animadversione iustā vindicabo; idq; de consensu, jussu, & auctoritate Majestatis Regiae. Ceteraq; officij mei munera & onera, juxta praescriptum Statutorum Regni fideliter observabo; idq; non sine mutuo consilio & consensu ceterorum Regni Consiliariorum & Officialium, qui praesentes in Aula fuerint. Sic me Deus adjuvet, & Sancta Dei Crux. Hanc formam juramenti refert Janussovius in statuto suo, libri tertij parte 4ta, fol. 293. tit. 1. & Zawadzki ubi supra fol. 53.

Mareschalcus Curiae Regni post Thesaurarium Regni Lithuaniae autem, post Thesaurarium eiusdem Ducatus, habet locum in Senatu. videre licet in Constit. Anno 1635. fol. 18. tit. **O mieyscu w Senacie.**

In Magno Ducatu Lithuaniae praeter dictos Mareschalcos, sunt alij Mareschalci Districtuum (aliae **Powiatowi**) de quibus in Constit. Anno 1631. fol. 41. tit. **O Marszałkach Powiatowych.** In qua Constitutione sic statutum est. Quoniam hi Mareschalci Districtuum ad judicia pertinent, statuimus, ut eiusmodi juramentum praestent, sicut alij Iudices; & ut tales Mareschalci Districtuum per viam electionis electi, pro obtinendo privilegio à Sacra Regia Majestate remittantur. Abhinc autem cautum est, quod Officia talia Serenissimus Rex non conferet, tantum uni ex quatuor Candidatis in Conventibus. Et si aliquis non per electionem in Comitibus, aut impollesionatus privilegium obtineat, nullitati subiaceat, nec illi decreta suffragari debeant, ita in exorbitantijs in Electione Michaelis Regis Anno 1669. tit. **Marszałkowie powiatowi.** Istud quoq;

SSSSSSS 2

anno-

annotandum est, quòd si Sereniss. residentiā Rex elegerit, vel Comitia absolverit in Lithuania, tunc Marechalculus Supremus Lithuaniae fungitur munijs cum consilio Marechalci Curiae Magni Ducatus Lithuaniae. Similiter si Serenissimus Rex resideret in Livonia, & non esset ad latus illius nisi Marechalculus Magni Ducatus Lithuaniae, tunc officium suum obiret. Si autem praesentes essent Marechalculus Regni & Marechalculus Magni Ducatus Lithuaniae, tunc insimul respectu administrationis secum conferre debent. Ita in Constit. Anni 1589. fol. 510. tit. *Margallow wladza* &c. In absentia Supremi Marechalci Regni & Marechalci Curiae Regni, etiam in Regno Marechalculus M. D. L. munus Marechalci Regni obit, vel in absentia huius Marechalculus Curiae M. D. L. omnibus Marechalculis absentibus, munus Marechalcorum, Cancellarij vel Thesaurarij obeunt.

§ II.

De Cancellarijs & Vice-cancellarijs.

Officium Cancellariatus & Vice-cancellariatus Regni, potest conferri personis idoneis, ex quibuscunq; Palatinatibus & Terris Regni. Ita statuit CASIMIRVS III. Rex Poloniae, Anno D. 1459. ut refert *Herbertus in statuto suo Latino, sub verbo Cancellaria*.

Cancellarius & Vice-cancellarius Regni debet esse alter Spirituális, & alter Sæcularis, ut statuit SIGISMUNDVS Rex, Anno D. 1507. referente *Herburto loco citato*. Ratioq; ibidem redditur, quia interdum tales actiones & causæ interveniunt, quarum executio Spirituali personæ, non possit committi.

Quamvis anterioribus sæculis, soli Spirituales eo munere fungebantur, ut refert *Cromerus in lib. de Repub. & Magistratibus Polonorum*: non ob aliam rationem nisi quia illis temporibus rudioribus soli Spirituales literarum gnati erant.

Hæc officia ut Serenissimus Rex in Conventibus Generalibus cum consilio Consiliariorum conferret, statuit ALEXANDER Rex. Sed SIGISMUNDVS I. Rex. Anno D. 1507. collationem Cancellariorum & Vice-cancellariorum arbitrio Regio reliquit, ut pro meritis & virtute uniuscuiusq; offerente se opportunitate, prout videretur Reipub., Serenissimus Rex possit conferre. Ita utriusq; Regis dispositionem refert *Herbertus loco citato*.

Itaq; conferuntur alternis vicibus Ecclesiasticis & Sæcularibus

idq;

idq; in Comitij Generalibus, *ut scripsit Sarnicius in statuto fol. 318 idq; ob rationem suprapositam.*

Cancellarius & Vice-cancellarius Regni ut pari autoritate gaudeant, statuit ALEXANDER REX Anno 1504. *ut refert Herburt: loco cit:*

Cancellarius tamen penes se retinet sigillum maius Regni, Vice-cancellarius autem sigillum minus, *ut scripsit Cromerus loco citato,* & quotidie observatur. Adhuc, Vice-cancellarius Regni nisi absente Supremo Cancellario Regni iudicia Assessorialia exercet.

Cancellariatus & Vice-cancellariatus Regni, sunt incompatibiles, cum Archiepiscopatibus & maioribus Episcopatibus Regni, ut Gnesnensi, Leopoliensi Archiepiscopatibus, Cracoviensi, Vladislaviensi, Posnantiensi, Plocensi, Varmiensi Episcopatibus; & si eiusmodi dignitates consecuti fuerint, tenentur officia sua resignare. Similiter Sæculares Cancellarij & Vice-cancellarij sunt incompatibiles cum Palatinatu vel Castellano. Ita ALEXANDER REX statuit, *referente Herbuto loco citato, sed de his incompatibilibus infra sub titulo de Incompatibilibus scribemus.*

Hoc tamen privilegium habent Cancellarij, quod sint in expectativa Archiepiscopatus Gnesnensis, Episcopatus Cracoviensis, & similium maiorum Episcopatum proximè vacaturorum, ut supra nominatus ALEXANDER REX statuit *referente Herbuto loco citato.*

Et ex Vice-cancellariatu ad Cancellariatum, propter loci & sententiæ dicendæ prærogativam, regulariter assumuntur, teste Cromero loco citato, & quotidianâ experientiâ edocente.

Mareschalci Supremis Regni & M.D.L. proximè assident in Senatu iuxta Constitut: *Anni 1635. fol. 18. tit. O mieyscu w Senacie.*

Olim, nullum in Senatu locum habuerunt, sicut nec Thesaurarij, nisi etiam dignitatem aliquâ Senatoriam, ut Palatinatum, vel Castellatum obtinuissent, sed demum cum Magnus Ducatus Lithuania à Rege Avgvsto illius Ducatus unico hærede, consentientibus Lithuania Ordinibus Anno D. 1569. in Comitij Generalibus Lublini, adiungeretur Poloniae Regno, & assignaretur talibus Magistratibus Lithuanicis locus in Senatu, quem in Lithuania habuerunt. Polonicis quoq; ne viderentur ipsis in hoc inferiores, cum autoritate præcedant, datus fuit locus Senatorius. Separatim autem sessionis ordinem isti Magistratus in Senatu faciunt, nempe in extremo Coronæ confessus, quasi ad clavum Reipub: & loco aptiore ad excipiendum venientia negotia publica, & quæ tractare muneris est ipsorum. Extra Senatum tamen, Regi proximiores incedunt, ut

TTTTT

consij

consilij negotiorum qui assidue obvenire possunt. Unde quantumvis inferiores loco inter Senatores censentur, ministerio tamen frequentiori Regem demerentes, gratia & familiaritate eius excellunt, & ceteros in obsequium suum, vel invitos trahunt: cum omnes nonnisi illorum opera & favore, honorum & beneficiorum gradus à Rege obtinere possint. Quinimo & ipsum Magistratus nomen, si non locum, certe titulum speciosiore in aliquibus praefert: ut in Marechalco & Cancellario Supremo, quibus à Rege datur titulus, *Illustri*, qualis nulli Senatorum, praeterquam Castellano Cracovienti, primo Sacularium Senatori conceditur. Nec pauci dignitates maiores Senatorias dimittunt, ut aliquem ex istis Magistratibus obtineant, cum simul retineri non possint, praeter Episcopatus minores, si muneri Cancellarij seu Procancellarij jungantur. Sic Piasiecius in *Chronica sua*, fol. 64. cum sequ: ab initio Anni 1587. de hoc officio scripsit.

Ad officium illorum & haec spectant. Dare responsa Regio nomine, de quibus rebus consilium haberi debet, in Senatu proponere, deniq; Senatûs consulta, Regiaq; & Comititalia placita & decreta literis mandare & in publicum edere. Ita Cromerus loco cit:

Item praesident cognitioni causarum & provocationum ab Urbanis & Oppidanis, Praefectorumq; judicijs ad Regium Tribunal devolutarum, similiter causarum fisci & similium, quas cum Assessoribus definiunt, salva appellatione ad Sacram Regiam Maiestatem. Cromerus ubi supra.

Item literas in negotijs Reipubl: sigillis Regni penes se existentibus signant, illisq; robur addunt. Ita in Constit: Anni 1576. Et in Constit: Anni 1607. fol. 840. tit. **O niewydawaniu Przywilejow/** statutum est. Et quidem Cancellarij Lithuaniae tantum eiusdem Ducatus negotia tractant, nisi Cancellarius & Vice-cancellarius Regni absint. Ita Sarmicus in statuto suo fol. 322.

Et in dicta Constit: Anni 1607. fol. 840. tit. **O niewydawaniu Przywilejow/** constitutum est, ut sigillum Regni ad negotia Regni, sigillum Lithuaniae ad negotia M. D. L. ad Provinciam autem Livoniae sub sigillo utroq; tam Regni, quam M. D. L. extradantur, sub nullitate.

Idem in Constit: Anni 1589. fol. 508. tit. **Odprawa listow/** habetur. Sed de his expeditionibus in Livoniam supra sub verbo *Livonia* scripsimus.

Hinc Cancellarij à Przyluscio, in suo statuto fol. 200. vocantur oculi,

oculi, mens, lingua, & manus Regis; nam ipsorum ore (ut supra scripsimus) Serenissimi Reges in negotiis occurrentibus, in sententijs ferendis loquuntur, manu in consignandis literis utuntur.

Nullas literas pargameneas, sine scitu & expressa voluntate S. R. M. neq; papyraceas, quæ Regiæ dignitati possint derogare, aut damnum Reipub: adferre, vel juri communi, & libertatibus adversetur, vel quæ prioribus literis ex Cancellaria emanatis, sint contrariæ, sub amissione officij, ad instantiam Nuntiorum Terrestrium, & periculo periurij extradere possunt. Ita ALEXANDER Rex, Anno D. 1504. ut refert Herburtus loco citato, & SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex in Constit: Anni 1562. fol. 21. § Statut Krola Alexandra/ ubi sic habetur. Cancellarius & Vice cancellarius Regni contra Statutum ALEXANDRI de bonis mentis Regiæ literas non extradant, pro donationibus, obligationibus, venditionibus, feudis, sub amissione officij ad instigationem Nuntiorum Terrestrium, super quo circa apprehensionem officij sui jurant, prout ex juramento illorum colligi potest, quod Janussorvius in statuto suo, fol. 286. § Zawadzki in compendio suo Polonico cap: 2. tit: 7. fol. 47. refert.

Juramentum Cancellariorum.

EGO N. Regni Poloniae Vice-cancellarius juro, quod Serenissimo Principi, Domino D. N. Poloniae Regi, & Majestatis Eius Successoribus, ac Regno Poloniae, in hoc Officio Vice-cancellariatus mihi commisso fidelis ero. Nullas literas pargameneas sine scitu & expressa voluntate Regiæ Majestatis tradam: papyraceas vero nullas, tam in Regno, quam extra Regnum, quæ vel Regiæ dignitati, vel honestati derogent; vel ex quibus damnum aliquod ad Majestatem Ejus, vel Regnum pervenire possit: & quæ juri communi, & libertatibus adversentur, aut literis ex Cancellaria datis, contrarias esse scivero. Membranas item nullas unquam tradam, præterquam papyraceas: idq; sciente tantum & jubente Regiæ Majestate. Consilium fidele Majestati Suae & Reipub: præstabo; neq; ulla unquam secreta, quæ mihi communicata fuerint, præter suæ Majestatis voluntatem & mandatum revelabo: & pericula omnia, quæ imminere vel Eius Majestati, vel Regno, undecunq; scivero & cognovero, Majestati Eius deferam, & pro posse meo avertam. Sic me Deus adjuvet & hæc Sancta Dei Evangelia.

Non debent extradere literas contrarias juri. Ita ALEXANDER Rex PETRICOVIA Anno D. 1504. ut refert Herburtus loco citato, ubi declaratur, quæ sint literæ contrariæ juri, utpote literæ inhibitiones con-

tenentes ad iudicia, exemptiones ab eisdem, nullâ suadente id necessitate Reipub. Item, Commissiones inter personas, nisi in causa granicierum, vel divisionis inter Fratres, vel de consensu partium, essent. Item libertationes ab expeditione bellica; Item literæ expectativæ, quæ dent occasionem captandæ mortis. Ita SIGISMUNDVS AVGVSTVS in Constit. *Anni 1550. fol. 4. tit. 2. A iż wiele iest nâdanô/* de quibus literis expectativis non extradendis emanavit recenter Constitutio in *Anno 1699. fol. 50. tit. O expectatywâch* cum reassumptione antiquarum Constitutionum, hoc est *Anni 1550. O Expectatywâch/* & alterius Constitutionis *Anni 1613.* simulq; iunctum Dominis Cancellarijs, vt seriam animadversionem super eiusmodi literis habeant, & casu quo extraditæ essent, nullitatis vitio subiaceant, & impetrans ipso facto eiusmodi vacantis etiam post obitum sit incapax. Et tanto magis privilegia in bona Terrestria extradita, eidem rigori subiaceant. Contra Cancellariam autem pœnæ in legibus descriptæ reassumptæ sunt. Similiter in Constit. *Anni 1638 fol. 3. tit. O Oekonomiach* statutum est, ne Cancellarij utriusq; gentis privilegia pro diminutione proventuum Mensæ Regiæ sigillent.

Causas Teutonicas Cancellarij & Referendarij audiant, & partibus presentibus Regi deferant. Statuit SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex Petricoviæ, *Anno D. 1550. vt refert Herbartus* vbi supra. Libros decretorum & privileg: sub custodia sua habere tenentur, vnûq; vel duos Notarios iuratos habeant, qui decreta, inscriptiones, privilegia, & alias literas, quæ sub sigillo Regis exeunt, connotent. Quod si aliquis eiusmodi literas fatali casu amittat, Regentes Cancellariæ, alias ex Actis sub sigillo Regis sine vlla difficultate extradant. Ita SIGISMUNDVS Rex Petricoviæ *Anno D. 1538. vt refert Herbartus vbi supra fol. apud me 57. 2.* Caterum vt deinceps, vbi insuper adiunctum est: vbi literæ ex libris Cancellariæ extractæ allegarentur suspectas. Regestrisq; seu libris Cancellariæ comprobari propter antiquitatem non possent: tum iuramento producentis, vt moris est comprobari debent.

Is idem SIGISMUNDVS Rex eodem Anno (vt refert Herbartus loco citato fol. 56. 2. Quoniam, magno detrimento) declaravit. Quod libri seu Regestra Cancellariæ ad probationem super bonis, quod fuerint Regalia, nullius valoris & momenti sint. Causæ tamen Terrestres seu ad iudicia Terrestria pertinentes coram Regia Majestate ventilatæ, in librum Actorum Terrestrium illius Districtus, vbi

Comitia

Tit. XXXIV. de Offic. Ord. Senat. § III. de Thesaur. 721

Comitia peragerentur, inscriberentur. Statuit SIGISMUNDVS AVGVSTVS Anno D. 1550. fol. 3. **§ Iż tez prawem pospolitym.** Similiter & causæ criminales in Comitibus agitatae, tum remissæ à quibusvis Iudicijs, præter Iudicium post Curiam, ut in Constit. *Anni D. 1641. fol. 7. tit. O porządku sadzenia spraw.*

Præterea ad officium Cancellariorum spectat Constitutiones in Comitibus Generalibus latas ad Comitola Relationum transmittere, ut in Constit. *Anni 1661. fol. 15. tit. O podawaniu Konstitucyey.*

Item in absentia Mareschalcorum scipione n ante Regem deferunt; Musicam & Clericos penes aulam existentes sub sua cura habent; præsertim si sit Persona Spiritualis. Ita Sarnicius in statuto suo fol. 322. *Cromerus loco citato.*

Id quoq; adiungo, quod Russis in Ukraina concessum erat, suos habere Cancellarios, idq; cum dignitate Senatoria: de quo videtur Commissio Hadiacensis Anno D. 1659. in Constitutionum volumen redacta. An autem Cancellarius vel Vice cancellarius Regni, vel M. D. L. possint esse insimul, & Duces Exercitus? infra sub tit. de Incompatilibus dicemus, nunc sequitur.

§ III.

De Thesaurarijs.

Thesaurarij sicut Cancellarij antiquioribus temporibus non habebant in Senatu locum, teste *Piasecchio ut in antecedenti §. diximus*, sed nunc Thesaurarij Regni & Magni Ducatus Lithuaniae, Supremi, inter Cancellarios & Mareschalcos Curiae locum occupant.

Sub SIGISMUNDO I. Rege & ante eum Thesaurarius aliarum dignitatum in Senatu incapax erat, hocq; duravit ad SIGISMUNDVM AVGVSTVM Regem, qui in Constitut. *Anni 1565 fol. 84. tit. O sposobności Urzędow/* incapaces aliarum dignitatum in Senatu eisdem fecit: idq; ob duplicem rationem. *Prima;* quia respectu officij & muneris Thesaurariatûs, locum & votum in Senatu habent. *Alteras;* quia sub tempore generalis expeditionis bellicae Nobilitatis, Officiales Regni penes Regem remanere debent; alij autem Dignitarij, alibi juxta exigentiam dignitatis suæ officium suum exercere tenentur.

Thesaurarij in Regno sunt; vnus Regni, vocaturq; Supremus Thesaurarius, & alter Curiae. Ita ALEXANDER Rex ut refert *Herburt;* in statuto suo, sub verbo *Cancellaria.*

Vuuuuuuu

Anti

Antiquitus ante ALEXANDRUM Regem nulla Constitutione ordinatum erat, quid Thesaurario Regni & Vice-thesaurario, seu Thesaurario Curiae incumbere deberet ex officiis suis. Demum is ALEXANDER Rex constituit (ut refert Herb: in statuto Latino, sub verbo *Thesaurarius*) quae officia sint tam Thesaurarii Regni & Curiae declaravit & quidem.

Primo quod Thesaurarius Regni sub custodia & cura sua, in Thesauro Regni Cracoviae, Coronam & alia Insignia Regni, hoc est pomum, Sceptrum, gladium, diplomata Regni publica, & similia conservet, Ita ALEXANDER Rex loco citato. Sed Anno D. 1576. f. 277. § *Korona Królewska*/ ordinatum est, ut haec Insignia Regia, & similia, non tantum ipse Thesaurarius sub clave & custodia sua habeat, sed etiam alij Senatores deputati sunt, videlicet Castellanus & Palatinus Cracoviensis, Posnaniensis, Vilsnensis, Sendomiriensis, Callisiensis, & Trocensis Palatini: ut sub clavibus & sigillis eorum praemissa asservarentur. Utque nonnisi de consensu omnium Ordinis Reipublicae, possint extrahi. Si tamen aliquis ex praemissis morbo vel aliquo impedimento legali impeditus esset, data est facultas ei, clavem suam Collegis alijs transmittere. Et si moriatur aliquis ex praemissis Senatoribus, data quoque est facultas aliis viventibus, & praesentibus aperiendi & resigillandi.

Postquam alicui hoc Officium Thesaurariatus defertur, solent quatuor ex maioribus Consiliarijs deputari, hoc est: duo ex Majori Polonia, & duo ex Minori Polonia: qui iuxta inventarium antiquum, omnes res ad Thesaurum spectantes, similiter omnia privilegia, literas Regni eidem consignat, & rerum consignatarum Regestrum unum Serenissimo Regi, alterum Thesaurario, & tertium per se relinquunt. Ita SIGISMUNDVS AVGVSTVS in Constitutione Anni 1563. fol. 42. tit. *Starb Koronny*/ Videatur Constitutio Anni 1585. fol. 8. tit. *Kewizya Starbu Koronnego*.

Item ad Thesaurarium spectat, cura monetae cudendae, cui singulis septimanis, quatuor marcae ex monataria, idque medio floreno, qui accrescit, cum moneta cuditur, percipienda, assignatae sunt. Similiter ut ex dicto medio floreno laboratoribus solveret, & alia necessaria ad monetariam compararet: reliquum quod superesset, Regiae Maiestati seu Reipublicae accresceret. ALEXANDER Rex statuerat, ut apud Herburium loco citato, refert Sarnicius fol. 340. Et quod hoc spectet ad Thesaurum extant Constitutiones Anni 1598. fol. 638. tit. *O Mynicy*/ Constitutio Anni 1601. fol. 742. tit. *O monecie*.

Item

Tit. XXXIV. de Offic. Or. Sen. § III. de Thesaurarijs. 723

Item ad Thesaurarium spectat constituere quæstores, curatores, dispensatores, & ab illis rationes excipere, contumaces punire, improbos exauthorare. ALEXANDER ubi supra, videatur & *Cromerus in libro de Repub. § Magistratibus Polonorum.*

Item omnes proventus ex bonis Regalibus ad Officiū Thesaurale, recipere super quo Thesaurarius Regni Supremus in Regno, & in Magno Ducatu Lithuania, in Lithuania supremam potestatem habet. Quod si aliquis aliter & non pravia quietatione Thesaurarii daret, tenetur iterum id ad Thesaurum reddere, cum poena centum marcarum Iudicio & parti per medium dividenda, si ad instantiam Thesaurarii, inter causas conservatas esset citatus ad Tribunal quodcunq; sub poena bannitionis persolvenda. Ita in Constitut. Anni 1607. fol. 841. tit. *O wrzędzie Podskarbiow.*

Item spectat ad solum Thesaurarium, quietationes generales, alias *glowne* dare: idq; ideo, ut de omnibus negotiis Thesauri sciat: quod si absens esset a Curia, recurrendum esset ad absentem, pro obtinenda eiusmodi quietatione: aliter obtentæ, nullitati subiacent. *Ibidem.*

Item ad Thesaurarium spectat, post mortem Capitaneorum, Tenentiariorum, vel aliorum Administratorum bonorum Regalium, bona Regalia, vel alio modo ad dispositionem Regiam devenientia, iuxta Inventarium per Revisores conscriptum, sub curam & administrationem suam suscipere, & sub cura sua habere, quousq; Serenissimus Rex alicui non contulerit: invigilare, ne Quarta pereat. Ita in Constitut. Anni 1562. fol. 22. tit. *O Podskarbin.* Item in Constitut. Anni 1569. fol. 184. § *Po kazdego Starosty/* poenæq; assignata, alioquin de suo Thesaurariis recompeniare alias *nagrodzic/* tenebitur, & sub privatione officij. Videatur & in Constitut. Anni 1607. fol. 836. tit. *O mynicy/* ubi statuitur, ut post mortem Tenentiariorum, Capitaneorum, aut alia ex causa ad dispositionem Regis pervenientia a Successoribus iuxta Inventaria Antecessoribus illorum data bona recipiat & insuper inquirat, si Antecessores in possessione existentes conditionibus impositis satisfecerunt.

Ad hæc: novis Donatarijs debet eadem bona consignare, & Inventarium conscribere in dicta Const. Anni 1607. loco citato.

Item Arendæ, contractus & alia negotia ad Thesaurum pertinentia, non per alias personas, aut Officia, sed tantum per Thesaurarios Regni in Regno, & in Magno Ducatu Lithuania, per Thesaurarium eiusdem Ducatus, vel per has personas, quibus illi in tali-

Vuuuuuu 2

bus

bus negotijs videntur, peragi debent. *Ibidem d. Constit: 1607.*

Omnes literæ ad impediendum officium Thesaurariorum, extradiæ, nullitati subiaceant. *Ibidem*

Si Thesaurario aut Officio eius, literæ sub nomine Regio ad promovendas causas Thesauri, necessariae essent, debent illi *zâ podpis* in illius aut alicuius Notarij Thesauri jurati, absq; vlla difficultate ex Cancellaria extradi, siquidem respectu negotiorum Thesauri respondere teneantur. *Ibidem.*

Thesaurarij, & in absentia eorum, Notarij Thesauri jurati, possunt in judiciis Assessorialibus assidere, idq; propter meliorem intellectionem alias *wyrozumienia*. Ita in Constitutione Anno 1607. fol. 842. tit: *O procesie starbowym* ad finem.

Item Commissionibus omnibus, in quibus solvuntur stipendia militibus, Dominus Thesaurarius interesse tenetur, & una cum DD. Commissariis Exactores contributionum audire, quietationes illis dare. Si tamen legaliter impeditus esset, potest Officiales suos submittere. Ita in Constit: Anni 1628. fol. 2. tit. *Kommissarze do zapłaty* / & tit: *Kommissarze zâs* / & in Const: Anni 1629. fol. 2. & alibi passim.

Ad hæc, Officium Thesaurarii est: rationes proventuum perceptorum & expensorum in Comitij Generalibus, coram Ordinibus Regni, vel Deputatis ad id, reddere, idq; sub privatione officii, in Constit: Anni 1562 fol. 22. tit: *O Podstarbim* / ad finem, & in Constit: Anni 1661. fol. 7. sub tit: *O starey Qwarcie* & tit: *Reviszâ, cya nowey Quarty*: videatur & Constit: Anni 1685. fol. 10. tit: *Ewie Wielmożnemu* / ubi de quietatione Thesaurarij.

Thesaurarius Regni debet invigilare, ut Notarij Thesauri, rationes in Comitij factas conscribant, quantum & in quo Palatinatu, Terra, Districtu, ex quo Capitaneatu, Tenuta, ratione Quartæ solvatur, aut solvi debeat, & quis possessor sit. Similiter ut connozent quantum à novis Possessoribus sive post cessum, sive decessum proventus ad Thesaurum perveniat. Ita in Constit: Anni 1661. fol. 6. tit: *O starey Qwarcie* / ubi adiunctum est, ut Dominus Thesaurarius post inchoationem Comitiorum sex septimanarum quintâ die rationes Quartæ reddat & retentores deferat, alias concessum est Nuntiis Terrestribus privationem Officii vrgere.

Olim pro arbitrio Regis & Senatorum residentium, pecunia ad Thesaurum illata poterat disponi, prout SIGISMUNDVS I. Rex Anno 1507. statuerat referente Sarnicio fol. 334. Nunc ultra mentem omnium

Tit: XXXIV. de Offic: Ord: Senat: § III. de Thesaur: 725

omnium Ordinum in Comitibus Generalibus converti nequit, etiamsi assignatio à Sereniss: Rege, & ex Senatus-consulto data esset. Contra Thesaurarium contrarium facientem statuta est poena solutionis de proprio. Ita in Constit: 2. *Anni 1649. fol: 1. tit: Ordinatio Ordinarynych podatkow/* & in Constit: *Anni 1662. f. 2. tit: de reddenda ratione,* ubi adiunctum est, quod eiusmodi assignationes nullitatis sint. Thesaurarii in rationibus suis non debent ponere expensam pro sacculis, alias *worzi/* cum hoc soli milites ex munificentia sua soliti sunt solvere, *postepowac.* Ita in Constit: *Anni 1616. fol: 6. tit: Obiásnienie salariorum.*

Thesaurarius Regni & hi, qui ad hoc pertinent, tenentur privilegia Regni revidere, & Coronam Regiam ante electionem Regis sigillare. Ita in Confœderatione Generali Varlavien: *Anno D. 1587. fol: 414. §. Pan Podskarbi.*

Domino Thesaurario Regni, in casum periculi tempore Interregni, ut pro necessitatibus Reipub: sit sufficientia pecuniæ, data fuit facultas arendandi Oeconomias, quæ ad manus eius pervenient. Similiter Telonea; *Ibidem fol: 417. §. A gdzieby.*

Eidem cautum est, quod totum id, quidquid tempore Interregni expenderit cum scitu Ordinū Regni pro necessitatibus Reipub: futurus Rex & Resp:, in rationib: acceptabit. *Ibid. f. 412. §. Pro wency.*

Thesaurarius Regni sumptum debet dare pro imprimendis Constitutionibus Comitialibus. in Constit: *Anni 1661. O podawanu Konstytucyi.*

Thesaurarius non potest simul esse Dux exercitus, cui, ut attendant DD. Cancellarii sub poenis Legum injunctum est. Nuntij autem Terrestres instant, ut talia privilegia nullitatis sint. Ita in Pactis Conventis, in Comitibus Electionis MICHAELIS Regis *Anno D. 1669. fol: 13. §. Wtym sie tez obowiazujemy.* Sed de hoc latius infra in titulo de incompatilibus.

Thesaurario Magni Duc: Lithu: impositum est, ne exteris, qui bona aut provisiones aliquas contra jus tenerent, sub poena mille marcar: in Tribunali luenda, connuceat. Ita in Constitutione *Anni 1607. fol: 831. tit: O Cudzoziemcach/* quam vide.

Thesaurarius Curia, curam Thesauri Curialis habere, semperq; penes Curiam residere debet. In absentia Thesaurarii Regni, curam omnium reddituum Regalium & aliarum pecuniarum vndecunq; ad Majestatem Regiam venientium habeat, illisq; ex consilio Consiliariorum penes Regem residentium, mandante Regia Maies

XXXXXXXX

State

state disponat, & omnia alia faciat, cum Curienſibus & ſtipendia-
riis quæ Theſaurario Regni incumbunt. Theſaurario autem Regni
præſente, Theſaurarius Curia non poteſt ſe ingerere ijs rebus, quæ
ad Theſaurarium Regni ſpectant, niſi ab illo vocatus fuerit: ſed
cum ſcientia & conſilio Theſaurarii diſpenſabit & faciet quidquid
debet. Debet eſſe iuratus, vir probus, modeſtus, & diſcretus, ido-
neus ad rationes, tam publicas Terreſtres, quàm privatas Regias,
ſic, ut omnibus rationibus, abſente Theſaurario Regni, ac etiam præ-
ſente intereſſet, & omnia Regiſtra ſervaret, diſpenſatores institu-
eret utiles, & inutilis deſtrueret, faceretq; cum illis rationes: ut
Maietas Regia, & quilibet eum intelligat, diligenter attendiſſe:
ne pecuniæ Maietatis Regiæ inaniter ac prodigè diſpenſarentur.
Ita ALEXANDER REX officium Theſaurarii Curia apud Herburtum ſub
verbo Theſaurarius deſcripſit & circumſcripſit.

De eodem Theſaurario Curia in Conſtit: Anni 1607. fol. 841.
tit. **O urzedzie Podskarbiow**, ſic ſtatutum eſt: Theſaurarius Cu-
ria in abſentia Theſaurarii Regni, iuxta ſtatutum fungatur officio
ſuo.

SIGISMUNDVS I. Rex A. D. 1507. ut refert Herburt: loco cit: ſtatuit,
quod ſurripiens aliquid ex Theſauro, aut quouis modo in uſus pro-
prios convertens, præſertim ſub Interregno, fraudis & peculatus
reus iudicetur. Formas iuramenti tam Theſaurarii Regni, quàm
Curia, refert Ianuſſorvius lib. 4. par. 1. tit. 1. tenoris ſequi:

Forma iuramenti Theſaurarii Regni.

EGO N. juro quod Sereniſſimo Principi & Domino D. N. Regi Polo-
nia, & Majetatis Ejus Succeſſoribus, ac Regno Polonia in hoc Offi-
cio Theſaurariatus mihi commiſſo fidelis ero. illudq; ſummâ fide & dili-
gentiâ adminiſtrabo: non privati mei queſtus, ſed dignitatis tantum &
utilitatis Majetatis Regia, & Regni Polonia gratiâ. Coronam & alia
Inſignia Regni, privilegia & theſauros omnes Regni, diligenter conſer-
vabo. Reditus omnes & ſingulos Regni, & omnia quæ ad fiſcum Re-
gni pertinent, ſummâ curâ & fidelitate exigam & diſpenſabo. Curam
monetæ cudendæ, quando uſus poſtularverit, rationes ararij, expeditio-
nes militum, Aulicorum, & Legatorum, & omnium eorum negotiorum,
quæ ad uſus privatos & publicos Majetatis Regia & Regni Polonia
pertinent, ceteraq; omnia mei officij munia & onera fideliter, & ſe-
cundum præſcriptum Statutorum Regni procurabo, idq; non ſine man-
dato Majetatis Regia & conſilio Conſiliariorum & Officialium Regni.

In con-

Tit. XXXIV. de Offic. Or. Sen. § III. de Thesaurarijs. 727

In consilio Majestatis Regiæ, & Regni Poloniae fidele consilium dabo. Nulla secreta quæ mihi à Majestate Regiæ, vel à Senatoribus Regni communicata fuerint, præter voluntatem, & in præiudicium Majestatis Regiæ & Regni Poloniae revelabo. Pericula omnia, quæ imminere Regno vel Regi Poloniae putavero, Majestati Suae & Senatoribus Regni indicabo, & pro posse meo avertā. Sic me Deus adiuvet & hæc S. Crux.

Forma juramenti Thesaurarii Curiae.

EGO N. juro quòd Serenissimo Principi & Domino Dño N. Regi Poloniae, & Regno in Officio Thesaurariatus Curiae Regni fidelis ero, & quaecumq; ad Officium meum Vice-thesaurariatus Curiae, juxta statuti dispositionem pertinebunt, diligenter attendam, nihilq; omittam, quod ad Officium meum fideliter administrandum pertinet. Sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Crux.

Pro complemento istius & adiungo, Russis in Ukraina concessum erat habere Thesaurarios suos cum dignitate Senatoria, ut haberetur in Commissione Hadiacensi, Anno D. 1659. fol. 52. & Privatis wstytkim.

In Prussia quoq; est Thesaurarius Prussiae, quod officium Oeconomus Marieburgensis obibat, nunc à Serenissimo Rege alicui Senatori Prussiae conferri solet. Ordinibusq; tantum Prussiae non Thesaurario Regni reddit rationem.

Ad hæc, Notarium Thesauri Rex dabat & tanquam Vicarium Thesaurario adiuungebat. Qui Notarius potest ex Officio citare, non aliter, ac Instigator. Sarnicius fol. 342. sed nunc in Regno constituntur à Thesaurariis, in Magno Ducatu Lithvaniae sunt privilegiati à Rege.

TITVL: TRIGESIMVS QVINTVS.

De Officialibus, qui sunt extra Ordinem Senatoriũ.

§ I.

De Officio & potestate Ducum Exercitus.

DUcum Exercitus, licet in Republica Nostra eximium officium sit, (cũ antiquitus penes Regiam Majestatem remaneret, & ipse locum exercitui assignaret. ut Herburtus in statuto fol. 41. & Fictura est etiam, & Ianussorvius libro 6. tit. 1. fol. 693. simili paragra-

XXXXXXX 2

pho)

pho) locum tamen in Senatu (nisi respectu alterius dignitatis Senatoria, idq; compatibilis sibi collata,) non habent. Suntq; alij Supremi, alij Campestris, seu Campiductores appellantur. Supremi sunt duo, vnus Regni, alter Magni Duc. Lithu. Campestris quoq; totidem.

Sub Ducibus Regni miles Polonicus, sub Lithuanicis eiusdem Ducatus miles militat. Livonico militi à Ducibus vtriusq; Gēis Præfectus assignatur.

Si tamen sub tempus expeditionis alicuius, vtriusq; Gētis Duces adessent, medietas Livonici militis vni, & altera alteri subest, nisi necessitas, sub regimen vnius coadunare suaderet. Ita in Constitutione *Anni 1589. fol. 510. tit. O wśladzy Hetmānskiey.*

Olim in Polonia non erant Duces perpetui, sed temporales, hoc est: dum aliqua expeditio bellica contra hostem immineret, eligebantur, expeditione finitā cessabat eorum officium. SIGISMUNDVS I. Rex, Ioannem Tarnovium primum in Regno perpetuum fecit Ducem. In Magno Ducatu Lithuaniae VLADISLAVS IAGELLO R. x Nicolaum Radzivilium, *ut refert Starovolscius lib. 8. Instit. Rei milit. Quest. 3.*

Tentatum fuit, & magno moru, in Comitij Varfaviensibus Anno D. 1669. agitatum: ne Duces Exercitus perpetui sint, sed solum triennales. Postulatumq; fuit ab Illustrissimo Potocki Duce Exercitus, ut præuendo bono exemplo, officio suo renuntiaret, sed hoc ad effectum non erat deductum. Itaq; constitutum est, ne in posterum, dignitas Ducis Exercitus simili conferatur, Marechalcis, Cancellarijs, & Thesaurarijs (*ut infra sub tit. de Incompatilibus scribemus*). Hinc hisce temporibus, dignitas Ducis Exercitus, tantum Palatinis & Castellanis, non alijs Officialibus Regni conferatur.

Id annotandum censui, quod in Constit. *Anni 1658. fol. 19. tit. Approbatio Regimentarstwa.* Illustrissimo D. Paulo Sapieha Palatino Vilnensi datum erat privilegium, autoritate Comitiali confirmatum, respectu Præfecturæ generalis supra Exercitum Magni Ducatus Lithuaniae, antequam esset illi collata dignitas Clavæ Maioris Exercitus M. D. L., cum hac cautela, quod in posterum, potestati Ducum Exercitus non debeat id præiudicare.

Item adnotandum censui, quod regulariter Serenissimi Regis post mortem Supremi Ducis Exercitus, soleant Ducem Campestre promovere: sed de hoc nulla lex existat. Unde SIGISMUNDVS III. Rex post mortem Caroli Chodkiewicz, Supremi Ducis Exercitus Lithuaniae.

Tit. XXXV. De Offic. extra Ord. § I. de Duce Exer: 729

thuaniae, non Christophorum Radzivilium Ducem Campestrum Exercitus Lithuanici, sed Leonem Sapieham Palatinum Vilnensem, prope octogenarium, autoritatis quidem magnae, & ad supplendos sumptus bellicos proprio peculio abundè instructum, sed non virum militarem promovit, ut refert *Piasceki in Chronica sua à principio Anni 1624. fol. apud me 439.* rationem reddendo, quòd Serenissimi Rex SIGISMUNDVS III. offensus erat à Christophoro Radzivilio, ac si conscius fuerit literarum transmissarum à Gubernatrice Belgii, & interceptarum, in quibus Aurelianensi Duci Gastoni, Galliae Regis Fratri spes successionis in Regno Poloniae, post mortem SIGISMUNDI Regis tractabatur.

Sunt summi moderatores belli secundum Regem, & Vicarij Regis, quilibet in Exercitu suae Gentis, acies instruunt, locum castris provident, dant signum pugnae & receptus. Illorum muneris est providere, ne imparatos hostis offendat, inopinatos opprimat, Regnum detrimentum aliquod patiatur: nihil casui & fortunae bellicae, quae inconstans est, committere: sed vires suas cum viribus hostium, non tam arithmetice, quam geometricè ponderare. SIGISMUNDVS Rex A. D. 1544. Major siquidem ignominia est, si indicens bellum, terga vertat, aut vincatur: *Sarnic: fol. 445. cum sequ.* Ipsi, praefecti militum cum suis militibus Sacramentum militiae praestabant, ex dispositione SIGISMUNDI I. Regis, Anno 1527. ut refert *Herburt: sub verbo Bellum.* Idem statuit & SIGISMUNDVS III. Rex in Constit. Anni 1589. fol. 510. tit. **Owładzy Hetmanskiej/ ad finem.** Sed *Dresnerus in suis institutionibus tit. 17.* scribit tam laudabile institutum hodie penitus extra usum esse.

Cum Mareschalci Regni, sub tempus expeditionis bellicae praetia rebus imponunt, foralia exigunt, iuxta ALEXANDRI Regis statutum. idem constituerat SIGISMUNDVS III. in Constitutione Anni 1590. fol. 572. tit. **Szacunek żywności.** Sed is idem SIGISMUNDVS III. in Constitutione Anni 1591. fol. 618. tit. **Śniesienie niektórych Kontrybucyj/** cassavit dictam Constitutionem suam primam, ut videre licet in illis verbis, **Szacunek żywności.**

Campiductori, aequalis potestas cum Supremo Duce concessa fuit in Constit. Anni 1652. fol. 7. tit. **Owładzy Hetmanskiej/** sed in Constit. Anni sequentis 1654. fol. 5. tit. **Owładzy Hetmanskiej/** dicta anterior Constitutio abrogata est, ex quo fuit facta, vacante Clava magna Regni, & uterque penes jura, praerogativas antiquas conservatus est, hoc est: ut non nisi in absentia supremi Ducis Campiductor potestatem exerceat, prout in Constit. Anni 1591. fol. 613. tit. **Disciplina militaris, & in Constit. Anni 1601. fol. 732. tit. Declaratio owładzy**

Yyyyyyy

Hetman;

Hetmanskiey/ expressum. Excubiarum tamen explorationumq; cura ad Campestrum Ducem regulariter spectat.

Data quoq; illis fuit talis auctoritas, ut quidquid statuerint in ordine ad disciplinam militarem, id talis valoris esset, ac si in Comitibus Generalibus à tota Repub: conditum esset, ita in Constit: *Anni 1590. fol: 569. tit: Ubezpieczony Hetmanska*/ sed anno sequenti in Constitutione *Anni 1591. fol: 618. tit: Zniesienie niektórych Konstytucyi*/ restricta est, sed postea in Constitutione *Anni 1620. fol: 13. tit: Disciplina militaris*, omnia jura & Constitutio *Anni 1590. de Disciplina militari*, in toto reassumpta sunt, & Dominis Ducibus Exercituum totalis potestas juxta antiqua jura, data est.

Judicium si um criminale formant, invitatis Praefectis militum, alias **Kotmistrzow**/ **Porucznikow**/ non tamē necesse habent vota illorū sequi, imò si periculum esset in mora, liberum est absq; Assessoria- tu Praefectorum judicare, idq; peremptoriè in instanti, & manu Regia, solā veritate causae inspecta, de quo videatur Constit: *Anni 1591. fol: 613. tit: Disciplina militaris*, ubi in fine appositum est, quod absens non potest puniri poena infamiae, nisi in Comitibus Generalibus. Videatur & Constitutio *Anni 1593. fol: 640. tit: Deklaracya Konstytucyey*/ de disciplina militari.

Sed in Constitutione *Anni 1601. fol: 732. tit: Declaratio o władzy Hetmanskiey* statutum est, quod Duces Exercitus utriusq; Gentis praesentem poenā colli punire, in absentem poenam infamiae ferre possint. Et quidquid juxta articulos militares fecerint, id non debeat in disquisitionem vocari. Ita in Constit: *Anni 1607. fol: 859. tit: O Żołnierzach*.

Iniuriantes milites, licitum est iniuriatis, vel ad iudicium Ducis, vel ad Tribunal Regni citare: ut colligitur ex Constitutione *Anni 1691. loco citato*.

Praefectus militum alias **Kotmistrz**/ si officiosè requisitus fuerit, ut ex Commilita suo vel famulis eius iustitiam administret, recusans vel negligens ex Officio ad Tribunal citatus, peremptoriè inter causas ex officio respondere, & in illo termino de suo satisfacere tenetur. Et si temerariè satisfacere nolit, poena bannitionis contra illum debet extendi, semotis omnibus dilationibus: excepto, si contra hostem vexillum alias Rotha moveretur, tamen in tali casu, in spatio sex septimanarum post finitam expeditionem satisfacere tenetur. Ita in dicta Constit: *1591. fol: 614. 2 Także iesliby Towarzyß* sub tit: Disciplina militaris.

Contra

Tit. XXXV. de Offic. extra Or. § I. de Duce Exercitus 731

Contra absentem, talis in contumacem processus præscriptus est in eadem Constitutione loco citato: ut statim in primo termino ad satisfaciendum condemnetur, cum præfixione termini solutionis, & post terminum præfixum citetur ad extendendam poenam bannitionis, quam Capitanei ad instigationem partis læsæ sub poena amissionis Capitaneatus exequi tenentur. Eiusmodiq; processus, solâ ignorantia per citatum, tolli in Tribunali, aut Iudicio Castrensi, (si causa pro executione remissa est ad illud,) potest. Et nihilominus citatus post præstitum iuramentum super ignorantia, satisfacere juxta decretum Tribunalitium, sub poena bannitionis in instanti decernenda, tenetur, *Ibidem*.

Positio citationis, vel in bonis citati, vel in loco eius stativorû, aliàs *wstanowistu* fiat, ita tamen ut ad notitiam citati perveniat. *Ibidem*.

Relatio positæ citationis, in Castro proprio bonorum citati, vel in loco stativorum fiat. *Ibidem*.

Terminus quatuor septimanarum, à positione citationis, debet præfigi. *Ibidem*.

Illustissimi Duces Exercitus utriusq; Gentis præter commissionē & judicia ordinaria, quæ ad latus illorum per Iudicem militarem, absolvuntur, tribus vicibus in anno causas iniuriatorum iudicare tenentur.

Primâ vice, à principio congregati militis ad Castra.

Secundâ vice ante circulum generalem circa discessum Exercitus ex castris.

Tertiâ vice sub tempus distributionis hybernæ: singula judicia tribus septimanis peragantur. Ita in *Constit. Anni 1676. fol. apud me 23. sub tit. Disciplina militaris*, ubi adiunctum est, quod desertores Castrorum, & abentes à bello iuxta Constitutionem *Anni 1620. in Comitibus* iudicentur.

Decreta Ducum Exercitus contra milites lata Capitanei exequi tenentur, non aliter ac Comitiorum. In Constitutione *Anni 1609. fol. 891. sub tit. Porzadet & Tak iz cokolwiek* / ubi adiunctum est, quod si decretum Ducis parti læsæ non placuerit, possit pars læsa appellare ad Tribunal, & eiusmodi appellationes intra spatium quatuor septimanarum, inter causas conservatas, tam in Regno, quàm in M. D. L. ex registro separato aliàs *osobnego* / quandocunq; hæc causa ab actu appellationis, in spatio superscripto venerit, agitentur, & decreta Tribunalitia DD. Duces exequantur. Et interim donec

Y yyyyyyy 2

decisio

decisio in Tribunali facta fuerit; Praefecti militum alias **Kotmistrzowie**/ commilitones alias **Towarzybow** **slubem** **zawiazac**/ famulos autem alias **Pacholcow** sub custodia habere, sub eadem poena, quam reus sustinere debuit, irremissibiliter decernenda tenentur. Nuntij tamen Terrestres Sandomirienses ad Fratres hanc Constitutionem acceperunt.

Et quod Dux Exercitus habeat facultatem vitae & necis sine appellacione, exstat Constitutio *Anni 1613 fol. 2. tit. O Quarciánym żołnierzu*/ nisi pars iniuriata non esset contenta decreto Ducis, nam tunc juxta Constit: *Anni 1609. ut supra*, data est facultas illi recurrere ad Tribunal.

Hoc addito, quod iniuriatus non solum cum Praefecto militis alias **Kotmistrzem**/ sed & cum Commilitone alias **Towarzybem**/ forum ibidem habere possit. Et quod Praefecti militum debeant esse possessionari.

In Constit: quoq; *Anni 1621. fol. 1. tit. Supplement*/ reassumptae sunt omnes Constitutiones de potestate Ducum Exercitus.

Articuli Militares.

In Constitutione *Anni 1609. fol. 932. ingrossati, & auctoritate Comitiali approbati.*

1mo. Praefectus militum alias **Kotmistrz**/ residere debet penes Cohortem suam, alias **Rotham**, neq; discedere absq; consensu Ducis, sub poena in Constit: *Anni 1593. scripta.*

2do. In omnibus debet se gerere juxta Constitutionem *Anni 1591. & 1593.*

3tio. Conventicula alias **Stupienie do Roka** tam in consistentijs alias **na lezy** quam in processu ad Castra, alias **wcia gnieniu**/ & in ipsismet Castris absq; scitu & consensu Ducis, aut tumultus & seditiones, aut consilia aliqua & conventicula, & tantò magis Confederationes faciens, poenâ colli debet puniri absq; ulla misericordia, & si aufugiat, infamis ipso facto sit. Quod extenditur, si stipendia retenta, modis inhonestis extorquerent.

4to. Omnes milites. Duci, commilito & famuli Praefecto suo, obedientiam praestent: alias contrafaciens, vel contra famulum Officij Ducis assurgens, aut famulus contra suum Dominum, poenâ colli puniatur. Similiter si nolit venire vocatus à Duce, aut intercipere velit ductum ad Ducem, sicut etiam si aliquis citatus, vel remissus ad Ducem ex statione esset inobediens, similem poenam subeat. & in hac causa succumbat.

5to. Commilitones, alias **Towarzyſe** absq. consensu Praefectorum suorum non debent discedere, neq. Praefecti possunt illis hunc discessum concedere, nisi cum scitu & consensu Ducis aut **Pulkownicā swe-go** à Duce assignati. Discedens insolenter Commilito, subiaceat poena illi, cui Praefectus non residens penes Cohortem, alias **przy Kocie** juxta Constitutionem. Eandem poenam subeat Praefectus dimit-tens insolenter Commilitiones suos.

6to. Ex vexillo ad aliud vexillum seu **3 Koty do Koty** absq. consen-su Ducis discedens, vel se transferens puniatur juxta arbitrium Ducis.

7mo. Famulum alterius commilitonis alter commilito recipiens, juxta arbitrium Ducis puniatur. Similiter si ab aliquo Nobili famulus e-ius cuiuscunq. conditionis sit, aufugiat, & famulatum apud militem suscipiat, Nobilisq. a quo aufugit eum in Castris aut alibi inveniat, debet ex illo juxta qualitatem excessus iustitia administrari, aut Do-mino a quo aufugit restitui.

8vo. Nullus famulus sub tempus expeditionis Domino valedicere de-bet; aliter faciens debet puniri etiamsi nihil abstulerit.

9no. Si alicui famulus aufugiat, vel valedicat, aut equus extinguatur, aut claudus efficiatur, absq. mora alium debet procurare, sub poena.

10mo. In stativis vel **przystawstwach** assignatis nemo alterum invadat, alias invadens, si aliqua effusio sanguinis interveniat, debet severe puniri.

11mo. In Curijs bonorum Regalium, Spiritualium, & Nobilium, neq. Prae-fectus militum, neq. Commilito, & tanto magis famulus audeat stativa facere, sub poena centum marcarum, & sessione in turri, iuxta ar-bitrium Ducis, & sub poena duplicis solutionis damni illati.

12mo. In villis & Oppidis, ligna ex edificijs, vel ad edificia, tum sepimē-ta ad comburendum non accipiat sub poena. Quod si aliquis ex sepimētis alias **parkanow** portis, propugnaculis, turribus, & alijs edificijs ad munitionem spectantibus accipiat, poenam colli puniatur.

13to. In Curia, Civitate, villa, camerā violans, tanquam fur puniatur.

14to. Pisces **3 Koſow u spustow** accipere, similiter in piscinis & stagnis, nemo audeat piscari, sub poena furcae, & tanto magis stagna **rostopywac y spuſzac**.

15to. Victualia violenter accipiens, juxta arbitrium Ducis puniatur.

16to. In stativis alias **Lezach** nullus Commilito alias **Towarzyſe** potest sibi consistentiam seu **przystawsto** eligere, sed juxta distributionem Praefecti, neq. existis stativis alias **przystawsta** potest violenter vi-ctualia accipere, sed tantum cum scitu Praefecti, alias **Kotmistrzā** contrarium faciens tenetur solvere prout in foro solvuntur, & ob

Zzzzzzzz

inobe-

- inobedientiam debet ex exercitu expelli. Praefectus autem alias **Rot-**
mistrz/ ubi Commilitoni assignata erunt stativa, debet Domino
 illorum bonorum vel Administratori & Oeconomus eius, literis suis
 denuntiare, quod tantum victualium huic Commilitoni assignaverit.
 17mo. Convictus quod victualia violenter acceperit, debet tanquam
 fur puniri, similiter si alius quis apes expilaverit.
 18vo. Modeste, alij **rufmistrz** debet vivere.
 19no. Nulius potest boves, tam in progressu alias **wciagnieniu**/ quam
 in stativis alias **na lezoch**/ accipere, sub poena solutionis, prout in-
 iuriatus taxaverit.
 20mo. Victualia nemo audeat vendere, aut artificibus aut alijs, hoc mo-
 do persolvendo, sub poena furti.
 21mo. **Luznych ludzi** & equos **nad poczty**/ non debent fovere, sub se-
 ria poena juxta arbitrium Ducis. Ideo quilibet Praefectus militum,
 alias **Rotmistrz**/ tenetur Duci sub poena dare Regestrum omnium
 hominum & equorum sub vexillo suo manentium ultra per Nota-
 rium Campesirem conscriptorum, ut Dux judicet, quid ultra neces-
 sitatem esset.
 22do. Currus cum leguminibus & alijs rebus, tum boves aut alias mer-
 ces in via accipiens, poenam furti puniatur.
 23to. In molendinis & tabernis impedimentum faciens, debet puniri &
 damnum in quadruplo solvere.
 24to. **Podwody**/ in bonis Regalibus, Spiritualium & Sacularium
 accipiens aut subditos, vel equos illorum, pro necessitate sua accipi-
 ens, poenam furti puniatur: excepto, si alicui casualiter equus extin-
 guatur, aut famulus auriga aufugiat: sed tamen non debet violenter
 ad id adigere, sed Praefectum alias **Rotmistrza albo Poruznica**
 rogare, ut ad Dominum illius villa vel Senioremi mittat, & hoc
 solum ad primam pernoctationem. Si autem aliquis ad petitionem
 Praefecti nollet dare, si accipiat, id pro nulla violentia habeatur.
 25to. Monitus a Praefecto alias **Rotmistrza**/ respectu inhonestae vitae,
 ebrietatis, musicae excessiva, si non resipiscat, Praefectus non debet
 illum ablegare, sed Duci deferre, ut ab illo puniatur, quem tanto ma-
 gis Dux punire debet, si ausus fuit cum concubina insimul manere, &
 illam penes se fovere.
 26to. Vim inferens alias **wsilstwo**/ committens poenam capitis puniatur.
 27mo. Honestae occupationes & maxime militares, permixtae sunt.
 28vo. Oppignorare supellectilem militarem, aut super illa taxillis lude-
 re nullus audeat, sub poena colli.

29no. Equum conscriptum alias popisānego nemo commutet, aut vendat, absq. consensu Ducis, vel Praefecti sui, aliās si circa lustrum alium equum praesentet, & non deducat, quod prior casualiter extincto sit, non potest stipendium accipere, & si iam acceperit pecuniam, exnunc illam restituat.

Item cautum est, ne unus alteri equum, aut supellectilem militarem, alias **rynstunku** accomodet, contra faciēs sessione in Rota puniatur.

Item equos **poztowych** curribus accingere, aut in necessitatibus suis aliō mittere sub poena gravissima nemo audeat.

30mo. Provocationes & duella ne fiant, aliās provocans poenā colli puniatur, provocatus autem, sub eadem poena non se statuat provocanti, & exeat. Sed si aliquis unus ab alio esset iniuriatus, deferat id Praefecto suo, & si notabilis fuerit iniuria, Duci Exercitus.

31mo. Rixam excitans juxta arbitrium Ducis puniatur: si occidat, vel vulneret, poenā colli puniatur, si arma eximat, abscissione manūs, & tantō magis si in praesentia **Rotmistrzā albo Porucznicā** tam in consistentia, quā in progressu, aut in castris, quod totum Dux debet considerare.

32do. Literae universales a Duce Exercitus Praefecto militum consignatae, debent eadem horā transmitti alteri Praefecto viciniore, & sic consequenter, accipiendo recognitionem unus ab altero quod transmissit, aliās negligens severē puniatur, juxta arbitrium Ducis. Quod si aliquis Literas Universales Ducis ad commotionem contra hostem missas retineat, poenā colli & infamiae puniatur.

33tio. Quilibet Praefectus militum, alias **Rota** paratus esse, ut absq. ulla mora ad locum designatum cum vexillo suo exeat & procedat. Item, ut quilibet Com-milito, alias **Towarzyß** tubam Praefecti: similiter & pernoctationes non sibi eligat alibi, nisi ubi Praefectus destinavit, idq. sub poena gravissima. Item in progressu, alias **w ciagnieniu** si aliquis **str-ß** minas albo **nā straznicā** albo **na tego co straz bedzie zwo-dzit targnat sie** aut cum hoste **nad załaz** concertationem ineat, poenā colli & infamiae puniatur.

Sequuntur alij articuli spectantes ad Castra mota contra hostem & praelium committendum.

1mo. Vbi castra metata fuerint, nemo alteri locum assignatum, contra currum, papilione aut equis impediat, sed quilibet prout ordo iusserit, illum observet sub poena gravissima.

- 2do. Ignotum hominem, nemo audeat, tam in stativis & tanto magis in Castris fodere, aut in famulatum acciperes absq; scitu Ducis, idq; sub pœna severissima.
- 3to. Motio & progressus Castrorum debet fieri juxta ordinationem, & non nisi ad sonitum tubæ Ducis, debet fieri motio ista, & quidem tali modo: ut ad primum sonum tubæ equi parentur, ad secundum sonum tubæ equi ephippiati sint, aut curribus jungantur, ad tertium autem sonitum tubæ quivis expectet in loco, donec Dux se movere jusserit. In progressu autem Castrorum, nullus miles alias **Tomar3yß** extra vexillum suum audeat stare vel progredi, vel clamores excitare, sub pœna gravissima.
- 4to. Currum si aliquis ex ordine constituto in Castris extrahat, pœnâ colli puniatur.
- 5to. Similiter portas Castrorum invadens, eadem pœnâ puniatur.
- 6to. Si aliquis propinatoreni aut revenditorem suæ turmæ hominibus adscripserit, severe puniatur, sicut & ipse propinator aut venditor.
- 7mo. In Castris propinatores non debent stare, sed extra Castra, in loco illis assignato.
- 8vo. Faminae inhonestæ, ut castra non comitentur, neq; propinatores aut propinatrices illas forveant, aliàs ex exercitu proscribi & fustigari debent, excepto si legitimis documentis deduxerint, quod cum maritis suis legitimis habitent, & honestè se gerant.
- 9no. Loricam, & quavis arma, aut aliquod armaturæ bellicæ genus, seu vestes, nemo apud se oppignorari permittat, neq; in vim oppignorationis horum, mutuet aliquid, neq; talia suscipiat, neq; pro rebus ablati sibiq; datis alicui det quidpiam, sub pœna furcæ.
- 10mo. Post datum signum aliàs **Hasta** propinatio cesset, ignis extinguatur, sub pœna severa. Si autem aliquis per vim stimulet sibi propinare, aut alias violentias faciat inter tabernas, pœnâ colli puniatur.
- 11mo. Nullius famulum, ut ex castris fugiat, possunt evehere, aut ipsi auxiliari ad fugam, sub pœna colli.
- 12mo. Columnam penes papilionem Ducis tenentur effodere, ad quam omnes res deperditæ debent portari, aut suspendi per famulum ludicis militaris ex mandato eius. Idem tenentur in castris furcas exsiruere, aut conducere tales, qui illas exsiruunt.
- 13to. In castris & circa castra omnis mundities servetur, & in foveam profundam omnis immundities mittatur, & terrâ coöperiatur.

Tit. XXXV. De Offic. extra Ord. § I. de Duce Exer. 737

- 14to. Castra in processu non dirimāt, sub pœna severa. Item per loca difficilia transeāt suo ordine sub pœna severa. Famulum vel alium missum à Duce debent transmittere, sub eadem pœna.
- 15to. Si currus alicuius in processu periculosè hæserit, tenentur illum antecedentes & subsequentes extrahere, ne Castra moram habeāt. Si autem currus destruat, ut non possit amplius progredi, debent illum extra viam educere, res autem Domini illius tenentur in alios currus accipere, & in pernoctatione sistere.
- 16to. In Castris ne clamores excitent, canes sub curribus ne habeant, venationes ne exercent.
- 17mo. Dum signum aliàs **Hæsto** dabitur, unusquisq; debet accurrere, vel mittere ad resciendum, quod signum seu **hæsto** datum est? Et si aliquis captus esset & nesciret, quod signum seu **hæsto** datum sit, debet duci ad Ducem & interrogari, cur signum aliàs **Hæsto** nesciat? Post quodcunq; signum datum nemo debet etiam extra castra existens clamores excitare, bombardas explodere, convivia aliàs **Biesiad** habere, sub pœna severa. Ignis quoq; post datum signum aliàs **hæsto** extinguatur sub simili pœna.
- 18vo. Dum datur signum aliquod per tubam, debet unusquisq; mittere ad inquirendum, ad quem effectum signum datum sit.
- 19no. Dum pulsabitur tympanum aliàs **beben** apud Ducem, omnes Præfecti, aliàs **Kormistrze** debet convenire, nisi aliquis esset debilis.
- 20mo. In segetes nemo equos immittat, neq; propter illos fruges metat, sub sessione in Rota, & solutione damni in duplo.
- 21mo. Cum Legatis, aut alijs exteris venientibus ad Castra nemo audeat conferentias, aut colloquia habere, absq; scitu Ducis, vel eius cui hoc commissum esset.
- 22do. Nullus audeat rumores, (qui possent metum aliquem in mentibus humanis excitare,) spargere, sub pœna infamie, sed solum Duci deferre, sicut nec illos ex castris scribere alijs, quibus homines in Regno possint consternari. Sed solum id spectabit ad Ducem, denuntiare Serenissimo Regi & conferre cum Consiliarijs.
- 23tio. Qui contra deputatum a Duce ad curam habendam vendendorū victualium auderet insurgere, pœnâ colli puniatur. Similiter, si aliquis vim inferret mercatoribus, victualia & alias res advehentibus ad Castra, & illis impedimenta faceret.
- 24to. Rem inventam nullus conservet, nisi per noctem, sed talem rem inventam Iudici militari denuntiet, sub pœna furti.
- 25to. Si famulus aufugiat, vel pereat, tenetur Duci, vel Præfecto suo aliàs **Kormistrzowi** deferre, præsertim in castris aut in expeditione contra hostem.

- 26to. Quilibet in Castris pernoctet sub pœna severa. Et si aliquem custodia apprehenderet, debet illum ad Iudicem militarem deducere.
- 27mo. Nemo deputatum à Duce ad observandum ordinem in Castris, aliàs Profossum, vel eius famulum audeat flocci pendere, sub pœna severa. Violentas manus ipsdem inferens, abscissione manus puniatur.
- 28vo. Sub tempus commotionis aliàs **trwogi** omnes sint parati, & nemo audeat loco moveri ex castris, quousq; mandatum non fuerit datum.
- 29no. Omnis custodia, prout erit destinata, custodiatur, observetur, & hanc custodiam ducens, audiatur: contumax si fuerit, pœnâ colli puniatur.
- 30mo. Cum hoste præter mandatum Ducis, nullus audeat colloqui, sub eadem pœna.
- 31mo. Ultra voluntatem Ducis nullus ad pugnandum cum hoste descendat, sub pœna severa.
- 32do. Dum exercitus ad pugnam ordinatur, aut in progressu ordine suo it, nullus audeat absq; mandato Ducis ad pugnandum cum hoste descendere, quodsi, dum esset illi mandatum, nolit pugnare, pœnâ infamiae, & colli puniatur.
- 33to. Dum cum hoste pugna inchoatur, nullus audeat de loco sibi assignato ad alium locum se movere absq; mandato Ducis, aliàs simili pœnâ puniatur.
- 34to. Eandem pœnam subeat & ille, qui in pugna, circa prædam moraretur.
- 35to. Capiens aliquem ex hoste, debet statim id Duci denuntiare: similiter, si ex suis ab hoste esset captus aliquis.
- 36to. Obtentâ victoriâ, nullus audeat absq; mandato Ducis, hostem persequi.
- 37mo. In terra aliena, nullus audeat pro victualibus mittere absq; scitu horum, quibus Dux id commiserit, Deputatosq; hos in omnibus audiant, sub pœna colli & infamiae. Hucusq; Articuli militares.
- In eadem Constitutione Anni 1609. foli: 939. taxa militaris constituta, & auctoritate Comitali approbata fuit.
- Pro ariete grossi decem, restituta pelle, pro agnello grossi quinque, pro porco saginato floreni duo, pro non saginato, florenus unus. Pro parte carnis aliàs **polec mlesâ** grosso pro anseri grossi & medius, pro gallo & gallina grossus unus, pro olla buyri continente viginti

ginti quatuor quartas, florenus vnus & grossi decem, pro caseo dicto **tworzydowy** grossi vnus, pro mensura dicta **Trzecienny** flor: vnus, siliginis grossi viginti, pisorum florenus vnus: milij alias **Jagiels** florenus vnus, hordei grossi quindecem, avenæ grossi sex, ocymi alias **Tatarski** grossi octo, pro curru fani grossi tres.

Dum autem miles consistentiam haberet in Russia vel Volynia, pro tritici mensura alias **maca** grossi viginti: siliginis grossi sexdecē, pisorum grossi viginti, hordei grossi decem; avenæ grossi quatuor ocymi grossi sex. Sexagena cuiuscunq; frumenti, prout **maca**, pro curru fani grossi tres. Sed hæc taxa illo tempore constituta erat, quando valor monetæ minor fuit.

Sub tempus Interregni, Duces Exercitûs, tale iuramentum vt præstent, in Confœderatione Varsoviensi Anno D. 1587. fol: 416. statutum est.

Forma iuramenti Ducum Exercitûs.

EGO N. iuro, quia Exercitui mihi tradito fideliter præcro, & operâ illius tantum ad reprimendas invasiones inimicorum extraneorum hostiles vtas: fines Regni tutos pro viribus præstabo, dignitatem & securitatem Reipub: quantum potero defendam: & si (quod Deus avertat) Regnum seditio invaserit, nulli parti adhærebo. Tempore verò Electionis in sinibus militem & meipsum continebo. Damna incolis Russia, Podolia, Volynia nulla inferam, & ne a militibus meis inferantur, omni ratione providebo, pensiones verò tam ab Ecclesiasticis, quàm ab alijs personis nullas omnino exigam, & ne milites mei exigant, efficiam. Sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Crux.

Duces Exercitûs, Præfecti militum, commilitones, non possunt in necessitatibus suis privatis, vel amicorum suorum, vel ad Conventus vti vexillis alias **Rot** sub pœna bannitionis. Ita in Constit: Anni 1591. fol. 614. 2 **Totez osobliwie** ad finem tituli, **Disciplina militaris**.

Ducibus Exercitûs data est potestas, proditores Arcium pœnâ colli punire. In Constit: Anni 1601. fol: 732. tit: **Otych Ktorzy Dami** militem Quartianum alias **Kwarciany** tempore æstatis in campo extra bona alias **włosci** in loco opportuno Duces Exercitûs collocare, milites autem victualia in vicinioribus bonis **wedlug targu** paratâ pecuniâ emere, & proprio sumptu ad Castra sua devehere, tenentur: tempore autem hyemis stativa illis distribuere in bonis, eiusmodi stativis subiectis. Miles autem tam in progres-

fu ex Castris, quàm in stativis, & in reditu ex illis damna, iniurias, violentias, hominibus cuiuscunq; conditionis ne inferant, statutum est in dicta Constit: *Anni 1591. fol. 613. tit. Disciplina militaris.* § *A ten żołnierz.* Idem & in Constitutione *Anni 1613. fol. 2. tit. O Kwardciany m żołnierzu/* vbi poena apposita est perpetuæ banitionis & duplex refusio damnorum. Videatur in Constit: secunda, *Anni 1649. fol. 3. tit. Disciplina militaris,* vbi poena colli assignata est, forum vel coram Duce, vel in Tribunali inter causas militares.

Duces Exercitus semel tantum in Anno circa festum S. Martini, debent assignationes dare militi, ad bona stativis subiecta, exprimendo in assignationibus, quod miles non debeat plus accipere ex lanceo nisi florenos viginti, alias si id non esset, vel plus, expressum, citati ad Tribunal inter causas militares, ad instantiam iniuriatorum, poenâ triplicis refusionis damnorum, puniantur. Ita in Constit: *Anni 1652. fol. 11. § I to wâruiemy/* statutum erat. Videatur & Constit: *Anni 1652. fol. 6. tit. Obostrzenie/* vbi iniuriato data est facultas agendi cum milite iniuriante termino peremptorio, vel in Commissione militari, vel in Tribunali Regni, vel in Iudicio Ducis Exercitus, panâq; capitis, vel infamiæ statuta, qui in Curijs bonorum Regalium, Spiritualium, & Nobilium auderet stare.

Duces Exercitus nullas assignationes hybernorum ad bona Terrestria dare debent, alias talem assignationem impetrans, poenâ infamiæ citatus ad proximum Castrum, puniatur. Ita in Constit: *Anni 1654. fol. 7. tit. Securitaz dobre.* Non possunt etiam dare assignationes pro hybernis militi custodi corporis Regij, alias *Gwardyom;* sed Rex è bonis Oeconomicis debet illis providere. In Constit: *Anni 1669. tit. Gwardye.* Videatur & Constit: *Anni 1658. fol. 18. tit. Disciplina militaris.* In Constit: *Anni 1659. fol. 9. tit. O niedawaniu* statutum est, ne Duces Exercitus dent assignationes ad bona Nobilium, sub poena duorum millium marcarum & triplici refusione damnorum.

In dicta Constit: *Anni 1561. fol. 613. sub tit. Disciplina militaris, § Tatze Simie Hetman/* statutum est, ut Duces tempore hyemali, militi stativa in bonis Regalibus juxta arbitrium suum, distribuunt, & ne miles damna, iniurias, violentias faciat, ut supra. Stationes quoq; victualia *podwod/* tam in bonis Regalibus, quàm Spiritualibus & Sæcularib; non exigat, sed omnia victualia, paratâ pecunia *według targu* emat, sub poena 14. marcarum, pro quacunq; iniuria

Tit. XXXV. De Offic: extraOrd: § I. de Duce Exer: 741

iniuria illata, & refusione damnorum per actorem taxandorum, in Civili excessu. Quæ Constit: *Anni 1591, & alia 1593 de disciplina militari*, in Constitutione *Anni 1601. fol. 735. tit. O Kwarćia-nym żołnierzu* reassumptæ sunt, hoc addito; quod iniuriati à mi-lite, sive in Tribunali inter causas Officij, sive in Castrensi Iudi-cio, sub cuius jurisdictione iniuria aut damnum illata essent, ter-mino peremptorio, ponendo citationem, aut in loco stativorū ci-rati, aut citato ad manus eiusdem tradendo. In quo quidem ju-dicio, inchoatus processus, absq; remissione; executio & ban-nyrio in citatis Præfectis militum, alias *Kotmistrzach/* qui admi-nistrationem iustitiæ iniuriatis non facerent, aut ipsi non satisfac-erent, continuetur. Transgressores autem ipsius Constitutionis, pæ-nā centum marcarum in Tribunali, peremptoriè ad instantiam cuiusvis repetendarum puniantur. Et quod Capitanei, & Tenura-rij Bonorum Regalium possint denegare stativa, si illis non fu-erint demonstratæ literæ assignationis à Duce Exercitus.

De hoc etiam in Constitutione *Anni 1624. fol. 2. tit. Supple-ment woystā* sic statutum est: quod Præfectus militū, alias *Kot-mistrz/* vel illius Substitutus stativa faciens in bonis Nobilium, etiam si assignationem à Duce Exercitus haberet, citetur ad Tri-bunal peremptoriè ab illo Nobili pro pœna mille marcarum, & se-paratim pro damnis, ubi etiam additum est; quod si Præfectus militis, vel eius Substitutus in bonis Regalibus, vel Spiritualibus, absq; literis Ducis temerariè stativa auderet sibi facere, talis ad iudicium Ducis Exercitus citatus, & convictus si esset possessiona-rus, pœnā duorum millium marcarum & refusionis damnorum, im-possessionatus autem pœna capitis puniatur.

Sed cū de ista disciplina militari multæ illæq; diversæ Con-stitutiones emanaverint, & rarò aut nunquam ad executionem deducantur, ideo non immeror, sed curiosum Lectorem remitto ad Constitutiones posteriores, ut ad Constitutionem *Anni 1655. fol. 7. Item ad Constit: Anni 1658. fol. 18. Item ad Constit: Anni 1659. inter Constitutiones Lithuanicas fol. 8. Item ad Constit: Anni 1661. fol. 14. tit. Biespiegenstwo dobr Szlacheckich.* Et ibidem inter Constit: Lithuanicas fol. 16.

Item ad Constit: *Anni 1676. fol. apud me 23. tit. Disciplina mi-litaris.* Et inter Constit: Lithuanicas eodem Anno fol. 7.

Item ad Constit: *Anni 1678. fol. 26. sub tit. Immunitas Dobr Szla-checkich.* Et inter Constit: Lithuanicas eodem anno fol. 5.

Bbbbbbbbbb

Item

Item ad Constitutionem *Anni 1683. fol: 1.* Item ad Constitut: *Anni 1690. fol: 5. tit: Immunitas Dobr Ziemslich.*

Id solum adiungo ex Constit: *Anni 1667. fol. 28. sub tit: Causa militares,* in qua statutum est, ut causæ ex Registro militari in Tribunali, cum solis tantum militibus respectu exactionum & damnorum iudicentur; non admittendo causas ad eiusmodi Registerum non pertinentes, per adiunctionem personæ alicuius ex militibus conditionis Terrestris.

Hic de Hibernis pauca adfero.

DE HYBERNIS.

Hiberna, tam in Regno, quam in Ducatu Lithuaniz, ex Laneo possessionato, per florenos viginti statuta erant. In Constit: *Anni 1662. fol: 11. tit: Porządok podziatu/* ubi & hoc adiunctum est, ut in circulo generali circa discessum Exercitus ex Castris ad stativa, Illustrissimi Duces Exercitus Distributores seu Deputatos ad distribuendum panem hibernalem, et stativa hibernalia, quatuor ex milite Polonico, & duos ex milite extero eligerent, qui præstito iuramento, super fidelem absq; vlllo respectu distributionem, bona generaliter omnia ex antiquo stativis subiecta, nullis exceptis, absq; vlllo favore ad proportionem *porzadow/* & numerum laneorum possessionatorum non excedendo quotam florenorum viginti ex laneo possessionato assignatorum distribuerent, sub pœnis per Constitutiones statutis. Et quod privatæ assignationes Illustrissimorum Dominorum Ducum Exercitus, præter horum Distributorum, essent nullius valoris: utq; in eodem circulo generali Nuntii ab Exercitu ad Comitia eligerentur, & instructiones in negotiis & necessitatibus Exercitus conscriberentur, & ab Illustrissimis Ducibus subscriberentur.

In Constitutione *Anni 1670. fol: 14. tit. Hyberna/* ad dispartitionem panis istius, præter Illustr: Duces Exercitus, tam ex Senatu, quam ex Nuntiis Terrestribus Deputati erant assignati, qui (iuramento in facie omnium Ordinum præstito, quod neminem e liberando æqualiter ad proportionem cuiuscunq; vexilli, panem dividunt,) congregati Leopolum profecto S. Martini: vna cum 4. Deputatis distribuerent: & ne milites, quocunq; prætextu plus ultra assignationē exigant, sub pœnis criminalibus. In eademq; Constitutione Status Spiritualis, ex amore erga Rempub: subsidium charitativum pro milite quingenta millia florenorum promisit. Quæ

Con-

Tit. XXXV. de Offic. extra Or: S. L. de Duce Exercitūs 743

Constitutio reassumpta est Anno 1676. fol: apud me 21. tit: **Syberna**. In qua Status Spiritualis cavet sibi, quod licet in vim subsidij charitativi, summam ex Episcopatibus suis, & ex alijs bonis Spiritualibus juxta Tariffas suas ex antiquo inter se pactas ad hibernum panem pro milite important, tamen hoc sit salvis immunitatibus Ecclesiasticis, & ut bona Spiritualia à stativis hybernis libera existant.

Tandem in Constitutione. *Anni 1677. fol: 4. sub tit: **Syberna**.* Reductio facta est hibernorum ex bonis Regalibus ad summam septingentorum, & sexaginta millium florenorum, & in supplementum totius summæ ad quoslibet centum florenos grossi quinquaginta ex bonis Regalibus adiuncti. Status autem Spiritualis ad hanc summam in vim subsidij charitativi, adiunxit summam trecentorum millium florenorum, Episcopi & Archimetricæ & alia bona ritus Græci Vincturum & Unitorum summam quatuor millium. Et ut hæc hiberna Leopoldi pro festo S. Michaelis comportaretur in spatio quatuor septimanarum, statutum est. Commissarii more solito ad Illustrissimos Duces & Officium Thesaurale tam ex Senatu, quam ex Nuntijs Terrestribus Minoris & Majoris Poloniæ assignati sunt. *Quæ Constitutio. Anni 1677. in Constit: Anni 1678. fol: 4. sub tit: **Syberna** reassumpta est, & Commissarii assignati sunt: cautumq; est, ut DD. Commissarii juxta præscriptum dictæ Commissionis se gerant, nec hiberna augere audeant.*

Tandem in Constit: *Anni 1683. fol: 4. sub tit: **Syberna**.* electi sunt Commissarii tam ex Senatu, quam & ex Ordine Equestri Majoris & Minoris Poloniæ, statutumq; est, ut juxta Constitutiones *Annorum 1676 & 1677.* & juxta scriptum ad Archivum datū, cum D. Notario Campestri Regni, & Officio Thesauri se gerant.

Item in Constit: *Anni 1685. fol: 6. sub tit: **Syberna**.* Commissarii more solito deputati, utq; juxta Tariffam Constitutionis *Anni 1684.* cum auctione ad quemlibet florenum grossorum sex, distribuerent hiberna, ordinatum est.

Item in Constitutione *Anni 1690. fol: 5. sub tit: **Syberna**.* Aucta fuerāt hiberna, in scripto ad Archivum dato, expressa. Commissarii electi: & ut pro tempore, & ad locum in Constitutione *Anni 1677.* destinatis conveherentur in parata pecunia, ne daretur occasio Deputatis a vexillis in limitibus collocatis, discedendi, & per Palatinatus cum assignationibus solutionem, quærendi:

idq; sub poena duplicis pensionis vindicanda per executionem militarem respectu cuius forum, & terminus peremptorius, sine quavis addicatione in Commissione distributionis hibernorum assignatus fuit.

In eadem Constit: *Anni 1690. fol: 7. sub tit: Coaquacyá Hiberny/* statutum erat, vt Possessores bonorum Regalium super realitate possessionatorum laneorum & fumalium, personaliter, sub poena similis pensionis in Comitulis Electionis Deputatorum, ante electionem Mareschalci, in facie Nobilitatis, coram primo Senatore, vel in absentia eius coram primo Officiali Terrestri iuramentum præstaret in eam Rotam.

Ego N. juro Deo omnipotenti in Trinitate vni, quòd in Capitaneatu & Tenuta mea, in villis ad eum, vel eam spectantibus non plus laneorum possessionatorum, & fumalium ad solutionem hibernorū spectatū sit, quàm in Registro porrecto specificatum est, nec laneos, wioe/ subditos & fumalia, alias dymowe/ ex quibus deberet & possèt hiberna solvi, subtrahi & suppressi, sic me Deus adiuvet.

Quodsi aliquis in prædictis Comitulis iuramentum prædictū non præstisset, in Commissione hibernorum coram Commissarijs illud præstet.

Et si aliquis Tenutarij haberent in diversis Palatinatibus Capitaneatus & Tenutas, data est illis facultas, dictum iuramentum præstandi in quibuscunq; Comitulis electionis Deputatorum, vel Leopoli in Commissione hibernorum. Posseditores autem Capitaneatus, vel Tenutæ in statu viduali existentes, per genere sibi similem prædicta iuramenta præstent.

Domini autem Commissarij ratione habitæ bonorum Regaliū possessionatorum ex registris productis, & iuramento confirmatis in bonis Regalibus, in futurum hiberna coæquent, & dispartitionem faciant, prævio super justam dispartitionem iuramento. Commissarijs ex Senatorio Ordine respectu salarii ex Thesaurò Regni, cuilibet tria millia florenorum; ex Equestri Ordine duo millia assignata sint. Insuper cautum est, vt in futurum duo tantum ex gente qualibet Commissarij, ab exercitu autem, tantum quatuor, ad eiusmodi Commissionem deputentur.

In eadem Constitutione *Anni 1690. fol: 8. sub tit: Auctio subsidi- orum:* auctio hibernorum pro duobus annis facta fuit à Mercatoribus & Iudeis solvenda, vt latius *ibidem*.

Et quia de laneis hic mentio facta est, ideo quid nomine lanci dicatur

dicatur adiungendum censui, *Ianussorvius in suo statuto fol. 390. sic scripsit:* Mansus seu Laneus Franconicus, debet esse mensuratus & divisus. *Primo* debet esse mensura quatuordecem vlnas, & vnam palmam in se continens. Quarum quidem mensurarum huiusmodi ducentæ & septuaginta mensuræ ad longitudinem, & latitudinem duodecem mensuræ mensurari debent, & sic erit verus laneus Franconicus. Item in quolibet laneo debent esse octodecem stadia, & quodlibet stadium quindecim mensuras suprascriptas continere debet.

Laneum Teutonicum sic descripsit. Ad mensurandum laneum Teutonicum juxta modum juris Teutonici. *Primo* quindecim vlnæ faciunt vnam virgam, tres virgæ faciunt vnam cordam, quatuor cordæ faciunt vnum mansum ad latitudinem: ad longitudinem verò debent esse nonaginta cordæ. Laneus Polonicus sic ab illo descriptus est, divisus in tres campos, debet esse ad longitudinem, quodlibet stadium octuaginta quatuor vlnarum, & eiusmodi stadia debent esse duodecem in longitudinem, ad latitudinem verò Laneus debet esse centum & viginti vlnarum.

Item alius Laneus de quo *Kneihones* laborant, debet esse divisus in tres partes, hoc est in tres campos, in quolibet campo, debent esse quatuor stadia, quodlibet stadium ad longitudinem debet esse centum quinquaginta plantarum, alias *stopy*. Ad latitudinem verò debet esse laneus viginti quatuor sulcorum, alias *zagonow* & quilibet sulcus ad sex plantas, alias *stopy*. Ita *Ianussorvius* loco citato, *Sarnicius* autem loco citando scripsit Laneum Polonicum similem esse Franconico seu Teutonico. ita fol. 287. subiungit. Quod *włostá* Chelmensis est minor, vnā quartā a Laneo Franconico. Et quod Poloni, eo tempore hanc mensuram edocti sunt, quando Gotthi, Vandaliq; Galliam armis infestabant. Et quod *Małdrum* Parisiense facit 12. metretas, sicut & Polonicum. Metreta autem Parisiensis, similis est *Casimiriensi* in Minori Polonia, vel in Maiori Polonia, *Callisiensi*. Idem *Sarnicius* fol. 475. scripsit, quod in Ducatu Masoviæ, Lithuania, & in Palatinatu Cracoviensi, pro consensatione *włostá* duo modij Lublinenses, vel vt illi, decem Colonæ exeunt.

Et hoc adiungendum censui, quod in Constit. Anni 1567. fol. 147. § *Kotmistrze* Stipendium pro quartuali Præfecto militum, nā *kon* floreni 10. Commilitoni autem flor. 8. Tandem in Constit. Anni 1576. fol. 237. § *Zold żołnierzom*. Commilitoni au-

Ccccccccc

tem

tem nā kon flor: 20. pediti flor: 10. pro quartuali assignati. Postea in Confœderatione Varſavien: *Anni 1587. fol: 415. 2. J pod ten zas nā kon flor: 15. a żyć z targu.*

Tandem in Constit: *Anni 1609. fol: 890. tit. Porzodeł/* militi Quartiano auctum est stipendium ad flor: 20. ita tamen, ut omnia victualia, (præter potum, boves, vaccas, pisces, & aromata aliàs *torzeniā/* quæ omnia licitatione pacta solvant) juxta taxam Ducis Exercitus paratā pecuniā, tam in stativis, quā in transitu, aliàs *wciagnieniu* emerent. Extraordinario autem militi floreni triginta, tam in Regno, quā in M. D. L. assignati erant, & ut eiusmodi stipendio omnia victualia sibi, ut supra, emerent. *Ibidem 2. Alco sie doryze/* ubi insuper statutum erat, ut nullus auderet tumultus, seditiones & Confœderationes facere, bona Regia, Spiritualium & Sæcularium occupare, sub pœna capitis infamiae & confiscationis honorum.

Deinde in Constit: 1ma *Anni 1613. fol: 2. tit. O żołnierzu/* militi hastato, aliàs *Wſarżowi/* tam intra, quā extra Regnum, assignati erant floreni 15. Colacis flor: 12.

Postea in Constit: 2da, *Anni eiusdem 1613. fol: 10. tit. O żołnierzu Powiatowym/* in Magno Ducatu Lithuaniae militi hastato flor: 18. Colacis 15. assignati sunt.

Tandem in Constitutione *Anni 1620. fol: 5. tit. O żołnierzu/* militi hastato flor: 30. Colacis flor: 20 assignati erant, ubi etiam & hoc adiunctum, ut in equo nihil de auro, argentoq; haberetur, sed solum de ferro.

In Constit: *Anni 1654. fol: 6. tit. Zatrzymanie woysk/* reasumptis omnibus Constitutionibus de disciplina militari latis statutum est, ne aliquis miles in servitio bellico Reipub: existens à vexillo suo discedere, neq; ad aliud se transferre quousq; per quatuor trimestria integra sub vno vexillo servitium non expleverit, ut absq; scitu & consensu Ducis Castra deferre auderet, ipso facto esset infamis, & si bona deservita, haberet, jure caduco benemeritis à Serenissimo Rege conferantur, Insuper adiunctum est, ne aliquis Præfectus militum, aliàs *Kotmistrz/* homines Polonicæ & exterorum gentis simul sub suo vexillo, aliàs *w kompaniey* habere auderet, exceptis Ducibus Exercitus.

Præfecti militum ut sint Nobiles & possessionari statutum est; in Constitut: *Anni 1591. fol: 613. sub tit: Disciplina militaris.* Idem & in Constit: *Anni 1613. fol: 2. sub tit: O żołnie-*

Tit. XXXV de Offic. extra. Ord. S. L. de Duc. Exer. 747

330. 3. Woiewodztw. Et ut presentes essent penes vexilla sua, sub poena mille marcarum, respectu cuius forum, in Tribunali inter causas Officij, ad instantiam cuiusvis.

Duces Exercitus viriusq; gentis, si in Livonia sub tempus belli, sive praesente, sive absente Serenissimo Rege fuerint, statutum est, ut Exercitus Regni sub Duce Regni, Exercitus Lithuanicus, sub Duce M. D. L. sint. In Constit. *Anni 1589. tit. O wladzy Hetman- skiej.*

Tempore Interregni, Duces Exercitus viriusq; gentis debent inter se conferre, & consilium à Consiliariis viriusq; gentis petere, respectu defensionis Provinciarum Regni. *Ibidem 2. Tempore Interregni.*

Miles Livonicus, ut suum Praefectum à Ducibus Exercitus viriusq; gentis destinatum habeat. *Ibidem 2. Ludzie 345.*

Duces Exercitus à Praefectis militis Livonici, & militibus existentib; in Arcibus, & à libratoribus tormentorū tale iuramentū ut reciperent, quale Capitanei eiusdem Provinciae praestare solent statutum erat. *Ibidem 2. Maia 345.*

Forma autem iuramenti Capitaneorum in eadem Constit. 1689. fol. 509. tit. **Przysięga Starostow** descripta est. Quod sub tempus Interregni Arces & Civitates in damnum Reipublicae nulli tradent, nisi Serenissimo Regi Poloniae & M. D. L. libere & concorditer electo & coronato. Et quod Reipub. fideles erunt.

Duces Exercitus, & tantò magis Praefecti militum, vel ipsi commilitones, quod non possunt ad Conventus notabili numero militum uti, sub poena bannitionis statutum est in Constit. *Anni 1591. fol. 614. in fine tit. Disciplina militaris. 2. To też osobliwie.*

Ducibus Exercitus in Constit. *Anni 1601. fol. 732. tit. O tych Krorzy Samci* data est facultas, proditores Arcium poenā colli punire.

De Notario Campestri Exercituum.

NOtarius Campestris Exercitus debet esse praesens penes Exercitum, nisi obstat aliquod impedimentum legale: quo casu, Substitutum iuratum habere debet, si exercitus divisus esset, tunc Notarius penes unam partem, & Substitutus penes alteram residere debet, huic Substituto salarium ex aëario publico solvi debet, Ita Constit. *Anni 1628. fol. 5. tit. O Pisarzu Polnym/ ubi & Constit. Anni 1621. fol. 20. tit. O Pisarzu Polnym, in qua Constitutione*

CCCCCCCC 2

offici;

officium illius descriptum est, ut singulis mensibus conscribat exercitum pedestrem, & si negligens esset in hoc officio suo, rationem reddat in Comitibus Generalibus.

Notarius Campestris, vel eius Substitutus, apud Lithuanos non prius officium suum exercere potest, nisi prius jurent. Ita in Constitutione *Anni 1633. fol. 19. tit. O pisażu Polnym W X L.* ubi insuper additum est, ut militem equestrem quolibet trimestri, pedestrem singulis mensibus conscribat & lustret, diligenterq; attendat, ne Comitibus ultra 3. equos in turma alias *w porcie* habeat.

Tandem in Constit: *Anni 1654. fol. 5. tit. O substitucie pisażu Polnego* reassumptæ sunt omnes Constitutiones anteriores de Notario Campestri: statutumq; est, ut Notarius hic totum exercitum quolibet trimestri generaliter conscribat; registra cum subscriptione sua primo ad Thesaurum, & postea ad Mareschalcum Nuntiorum Terrestrium in principio Comitiorum reddat, sub privatione Officij: Thesaurusq; sine tali registro, nemini stipendium solvat.

Substitutus Notarij Campestris jurare tenetur juxta Rotam juramenti pro Notario descripti, quam Rotam *Herburtus in Statuto suo sub verbo: juramentum, & Ianussowius fol. 707. descriperunt.*

Juramentum Notarij Campestris Exercitus.

Ego N. juro, quia Serenissimo Domino Regi, & Regno Polonia fideliter serviam, omnia damna in Exercitibus & stipendiarijs Equitibus & peditibus sue Majestati & Regno Polonia imminentia diligenter providebo, & custodiam: omnes equos tam perdamnificatos, quam ad stipendium servitij conductos & conducendos, veraciter conscribam. Et hæc omnia diligenter & fideliter faciam, nec eadem negligam vel omittam causâ timoris, odij, amoris, favoris, vel lucri, vel damnorum gratiâ, sed omnia damna Majestatis Regiæ, & Regni diligenter custodiam; & ea Majestati Regiæ, vel D. Capitaneo Exercituum Regni fideliter revelabo. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Christi Crux.

Itaq; & Magnus Ducatus Lithuaniae in dicta Constit: *Anni 1654. fol. 30. tit. O pisażu Polnym W X L.* reassumptis, Constitutionibus omnibus de officio & juramento Notarij Campestris statutis, ut Notarius Campestris militem Equitem quolibet trimestri, militem autem peditem singulis mensibus, cum scitu Ducis Exercitus, ipse per se, vel per Substitutum juratum conscribat, Registra conscripta statim post conscriptionem, una ad manus Ducis Supremi Ma-

Tit. XXXV. De Offic. extra Or. § II. de Magistro Ar: 749

mi Magni Ducatus Lithu: altera ad Thesaurum M. D. L. in initio Comitiorum singulorum consignet, sub poena privationis Officii, respectu cuius forum in Comitibus ad instantiam cuiuslibet Nuntii. Hoc addico, quod dicta poena debeat tantum extendi, respectu non redditionis regestrorum conscripti militis. Nam si Exercitus insolutus existens recuset cōscriptionem sui, dictam poenam non debeat subire.

De Magistro Artilleriæ.

Magistri Artilleriæ duo sunt, vnus Regni, alter Magni Ducatus Lithuania. Instituti sunt à VLADISLAVO IV. Rege, vt ex Constitut: Anni 1637. fol: 8. tit. **Quarta ná armate** colligitur.

Nam olim, Serenissimi Reges apparatus bellicum omnem sumptu suo providebant, vt in volumine Constitutionum Regni fol: 254. sub tit: *Literæ confirmationis: 2 A zasu woyny/* & in Constitut: Anni 1576. fol. 275. 2 A zasu woyny.

Debet esse genere Nobilis, bene possessionatus, & iuratus, ita in dicta Constitut. Anni 1637. loco citato. Et in Constitut: Anni 1641. fol. 9, tit: *Ratificatio.* Et in Constitut: Anni 1653. fol. 7. tit: **O Generále Artyleryi W. X. L.**

Forma iuramenti Magistri Artilleriæ.

EGo N. iuro Deo omnipotenti, quod proventus ex Capitaneatibus & Tenutis pro apparatu bellico destinatis, & aliunde provenientes, in alium usum non convertam, nisi pro solo apparatu bellico.

Dependere debet ab Illustrissimo suo Duce, & cum scitu eius pecuniam ex Quarta pro apparatu bellico assignata, & aliunde pro eodem apparatu proveniente, dispensare, & Oeconomiam bellicam instituire & conservare, rationem perceptæ & expensæ in Comitibus Generalibus coram Ordinibus circa rationes Thesauri reddere. Ita in Constitut: Anni 1637. loco citato. Item in Constitut: Anni 1638. fol: 13. tit: *Oeconomia bellica.* Item in Constitut: Anni 1653. fol: 8. tit: **Subsidium Artyleryi.** Item in Constitut: 1655. fol: 8 tit: **Subsidium Artyleryi.**

Et cum pro apparatu bellico non sufficeret Quarta ex bonis Regalibus, pro apparatu bellico assignata. In Constitut: Anni 1659. fol: 10. tit: **Porzadek Artyleryi/** pro vno anno, proventus ex depositorio vini adiunctus est; & in futurum promissi sunt, ex primis vacantibus, Capitaneatus non iudiciales vel Tenutæ in Regno ad triginta millia florenor: annui proventus; in Magno autem Ducatu

D d d d d d d d

Lithua-

Lithuaniam ad quindecim millia ascendentes, statutumque est, ut cuiusmodi Capitaneatus, vel Tenutas, Magister Artillerie pro tempore existens, in possessione sua habeat, & tam hos proventus ex Capitaneatibus, quam alios pro apparatu bellico, à Reipub: assignatos, in solum apparatus, & non in aliam necessitatem Reipub: etiam si ex Senatui-consulto assignatio intercesserit, sub poena peculatus convertat: rationemque in singulis Comitibus Generalibus, post vota Dominorum Senatorum, & post redditam rationem Senatui-consultorum, ad instantiam Nuntiorum Terrestrium reddat.

Primus Magister Artillerie Regni fuit Generosus D. Paulus Grodzicki, ut ex Constit: *Anni 1638. fol: 13. sub tit. Oeconomia bellica, colligitur.*

Itaque in eadem Constit: 1638. loco citato, ordinatum est, ut inventarium Artillerie ab eodem Generoso Grodzicki conscriptum, ab Illustissimo D. Archiepiscopo Gnesnensi, Illust: Dno Castellano Cracoviensi, protunc Supremo Duce Exercitus Regni, tum & Magnifico D. Marechalco Nuntiorum Terrestrium, & Deputatis ad excipiendum calculum assignatis, subscriptum in singulis Comitibus Generalibus revideatur: ut constare possit Reipub: in quo ordine, hæc Artilleria sit constituta, de quo convertatur.

Certus numerus majorum tormentorum bellicorum (alias *dział*) speciali signo illis impresso, ut penes militem Quartianum, cum scitu Domini Notarii Campestris, perpetuis temporibus remaneat, sub poenis de Quarta.

Quod si aliquod tormentum rumpatur, ex Quarta prævio permisso Ducis Supremi transfundi debet. Ita in Constitutione *Anni 1625. fol: 2. & 213 tej pewna ligba dział.*

Armatura omnis tam minor, quam major, hosti in bello accepta, soli Reipublicæ, & non alicui personæ privatæ cedere debet. Ita in Constit: *Anni 1662. fol: 12. tit: O wieżniach/* alias Instigator Regni agat, & contraveniens, poenis in legibus descriptis puniatur, in Constit: *Anni 1655. fol: 8. tit: Subsidiu.*

De Magistro Artillerie Magni Duc: Lithu: in Constit: *Anni 1693. fol: 7. tit: O Generale Artyleryi* ordinatum est: ut semper præsens sit in castris (excepta legalitate infirmitatis) alias ad instantiam Nuntiorum Terrestrium in Comitibus alius eligatur.

Eidem Magistro Artillerie stipendium assignatum est, tria millia florenorum in Constit: *Anni 1638. fol: 27. tit: Cetauzy W. & Litew:*

Magister

Tit. XXXV de Offic: extra Ord: § I. de Duc: Exer: 751

Magister Artilleriæ M. D. L. vt Serenissimo Regi & Reipub: sufficiens Inventarium omnium Arcium & armamentariorum exhiberet, M. D. L. & proventuum pro Artilleria, ordinatum erat, in Constitut: *Anni 1677. fol: 21. tit: Artylerya.*

Pro Artilleria Magni Duc: Lithu: Illustris: D. Michael Pac, Palatinus Vilnensis, Dux Exercitus Lithuanicæ bona Regalia possessionis suæ, hoc est Tenutam Geranoviensem & Lipnicensem post fata sua de consensu Sacræ Regiæ Maiestatis, Reipublicæ, perpetuis temporibus ordinavit. Ad hæc Allodium aliàs **Solwark Wierzbup** cum Villis **Tatarza & Cegielnia**. Et vt in administratione Magistri Artilleriæ M. D. L. remaneat, & in singulis Comitibus sufficientem calculum, more solito reddat invigilantibus Illustrissimis Dominis Ducibus Exercitus. Ita in Constit: *Anni 1670. fol: 46. tit: Subsidiu Oeconomie bellicæ.*

Quæ Constitutio reassumpta fuit in Constit: *Anni 1673. fol: 11. tit: Reassumptia Konstytucyey* inter Constitutiones M. D. L. cum cautela, respectu Iurium Ecclesiæ Geranoviensis intuitu decimæ antiquitus ad eandem spectantis, tum foundationis Galszoldoviensis ad Monasterium Franciscanorum Vilnen: pertinentis.

Tandem in Constit. *Anni 1677. fol: 12. tit: Approbacya dziezaw* iterum reassumpta est.

Ad hæc, in dicta Constit: *Anni 1673. fol: 11. tit: Reassumpcyay* pro apparatu bellico in Magno Ducatu Lithuanicæ, perpetuis temporibus addita est *włoka ná Rzeby* duobus milliaribus à Vilna distante. Plura videre licet supra *sub tit: Quarta.*

§ II.

De Majori Secretario & eius prerogativis.

DVo sunt Secretarii maiores, vnus Regni, alter Magni Ducatus Lithuanicæ, vterq; Spiritualis. Dicuntur Secretarii maiores ad differentiam aliorum Secretariorum, qui pro arbitrio Sacræ Regiæ Maiestatis creantur, & hoc honore, tituloq; insigniuntur: secretiorum tamen consiliorum ratio illis abscondita est, quorum omnium Secretarii maiores redduntur; qui admittuntur ad quævis secretiora consilia, & expeditiones publicas; consilijq; sunt omnium, quæ Cancellarijs vel Vice-cancellarijs panduntur. Ad vacantes dignitates & officia primum ascensum habent. Ita ALEXANDER Rex in Conventu Petricoviensi Anno D. 1504. vt refert Sarnicius fol: apud

me 323. Herburtus in statuto sub verbo : Secretarius fol. apud me 427
ubi subiungit collationem istius dignitatis spectare ad Sacram Regi-
am Majest. debetq; esse juratus, cujus juramenti Rotam descripsit.
Janussovius in Statuto suo fol. 292.

Rota juramenti Secretarij Majoris.

EGO N. juro, quod Serenissimo Principi & Domino, D. N. Regi Po-
loniæ fidelis ero, Secreta, quæ mihi per Suam Majestatem & Consi-
liarios dicentur, contingentia, vel Majestatem Regiam, vel Rempub:
aut utrumq; nemini in iacturam Regiam & Reipub. pandam. Quid-
quid verò scivero, intellexero, aut sensero Sux Majestati Regiæ, Regno
& Reipublicæ nocivū & damnosum, præcustodiam, sic me Deus adiu-
vet.

§ III.

De Referendarijs & prærogativis illorum.

Refereudarius vnus est Regni, alter Magni Ducatūs Lithuanie
vtrobiq; vnus Spiritualis, alter Sæcularis, dicti à referendo, eo,
quod causas & negotia, Sacræ Regiæ Majestati deferant. Nam cum
non omnibus ad personam Regiam patet aditus; necesse fuit con-
stituere tales viros, qui preces & desideria supplicantium exaudi-
rent, & Principi deferrent, supplicantibusq; responsa Regia expo-
nerent. Vterq; debet esse genere Nobilis, iuris notitiam habens; de-
betq; esse iurati, ita SIGISMVNDVS Petricoviæ Anno 1538. refe-
rente Herburtio in Statuto suo sub verbo Referendarij, fol. apud me
395. deberentq; sedere & audire querelas, peracta mīsa Regia vsq;
ad horam prandij, & post prandium vsq; ad tempus cænæ. Cau-
sæ tamen Iudiciariæ Iudici juxta Statutum committantur. Ita SIGI-
SMVNDVS Rex loco citato.

Referendarij cum Cancellariæ Officialibus causas Teutonicas
cum Nobilibus intervenientes audire, & partibus præsentibus Se-
renissimo Regi referre debent. SIGISMVNDVS AVGVSTVS Rex, Anno
D. 1550. vt refert Herburtus loco citato, & habetur in Constituti-
one eiusdem Anni 1550. fol. 7. & *Iz w. liemieckich sadziech.*

Referendarij vt juxta statutum Anni 1538. se gerant, is idem
SIGISMVNDVS AVGVSTVS Rex statuit, teste Herburtio loco citato & in d.
Constitutione Anni 1550. fol. 3. & *Iz tej prawem pospolitym.*

Referendarij Iudiciis relationum præsentis Serenissimo Rege
adesse possunt, ibidemq; post Senatores, & alios Officiales maiores
locum

Tit: XXXV. De Offic: extra Or: § III. de Referendarijs 753

locum & vocem consultivam habent. Przyluscius fol. 58: & in Constit: Anni 1569. fol: apud me 180. ad finem post ordinem descriptum Senatorum & Officialium Regni & M D L. Idem videtur constituisse SIGISMUNDVS Anno 1538. teste Herburto loco citato.

Referendarij, terminatam decretorum Comitiorum subscribere, & ad Cancellariam remittere debent: exceptis decretis de consensu partium in causis homicidijs, in causis ratione bonorum Reipublicæ & in causis contributionum Reipublicæ, quæ nec subscribere, nec recipere possunt. Ita in Constit: Anni 1641. fol: 7. tit: *O porzadku sadzenia spraw*/ ubi etiam & hoc adiunctum est, ut Referendarij causas in iudicijs Comitiorum, per Notarium Terrestrum illius loci, in quo Comitiorum peragerentur conscriptas, eo ordine, prout erunt conscriptæ, sub onere conscientie legant & vocent: nisi Serenissimus Rex aliud mandet.

Forma iuramenti Referendariorum.

EGO N. juro, quia Serenissimo Principi & Domino D. N. Regi Poloniae fidelis ero. Secreta quæ mihi per Suam Majestatem & Consiliarios Eius dicentur, contingentia, vel Majestatem Regiæ, vel Reipublicam, aut utrumq; nemini, in iacturam Regiam, aut Reipub: pandam: justè secundum Deum, jus scriptum, æquitatem, partium controversias, postulationes juridicas, & Regiæ Majestatis decreta referam: divitis & pauperis, amici & inimici, civis & peregrini, discrimine sublato: & neq; favorem vel odium, neq; premium, neq; pœnâ mihi propositam curabo: sed in iudicando, consulendo, referendo partium controversias, solum Deum, & justitiâ sanctam & æquitatem, in ijsq; omnibus conscientie meæ iudicium sequar, & audiam, aliq; negotia officio meo incumbentia, fideliter & proposse meo peragam. Sic me Deus adiuvet. Quam formam iuramenti refert Janussovius in statuto suo fol: 290. & Zawadzki cap: 2. fol: 57.

Ad hunc titulum seu classem referuntur alij Officiales Regni, Magni Duc: Lithu: utpote Succamerarius Regni & M D L. Quorum officium quantam auctoritatem in Aula Regia præferat, licet Constitutiones Regni non loquantur, quotidiana tamen experientia dignissimam esse docet.

Item Vexillifer Regni, & Magni Ducatus Lithuanie.

Eeeeeeeee

Ensi-

Enfifer Regni, & Magni Ducatus Lithuaniae.

Præfectus Stabuli (Polonice **Koniusz**) Regni, & Magni Ducatus Lithuaniae.

Præfectus Culinæ (alias **Kuchmistrz**) Regni & Magni Ducatus Lithuaniae.

Pocillator (alias **Podczasy**) Regni, & Magni Duc: Lithu:

Incisor (alias **Krawczyk**) Regni, & Magni Duc: Lith:

Subdapifer (alias **Podstoli**) Regni, & Magni Duc: Lith:

Pincerna (alias **Czesnik**) Regni, & Magni Duc: Lit:

Præfectus Castrorum (alias **Obozny**) Regni, & Magni Duc:

Præfectus Vigilum (alias **Sraznik**) Regni, & M. Ducatus Lithu:

Regentes Cancellariæ Maioris & Minoris in Regno, & in Magno Ducatu Lithuaniae.

Notarij 4. Regni, & Magni Duc: Lith:

Instigator Regni, & M. D. L.

Notarius Decretorum Cancellariæ Regni, & M. D. L. qui suos habent Regentes.

Vice-Instigator Regni, & Magni Duc: Lithuaniae.

Venator, (alias **Lowczy**) Regni & Magni Duc: Lithaniae.

Notarius Thesauri Supremus, sed contra hoc Officium, interposuit protestationem Michael Pac Palatinus Vilnensis, circa subscriptiones Pactorum Conventorum *Anni D. 1674.*

Vexillifer Curiae Regni, & Magni Duc: Lit:

Præfectus Curruum Regni & M. D. L. sed hodie vacant.

Vice-Præfectus Stabuli (alias **Podkoniusz**) Regni & M. D. L.

Id unicum addo, quod cum antiquitus Notarij Cancellariæ Regni (alias **Metrikanci**) fuerint temporanei, & per mutationem Cancellariorum, mutabantur: Nobilis tamen Ladowski & Nicolaus Szulcz Secretarij Regii, Notarij Maioris & Minoris Cancellariæ, obtinuerant *Anno D. 1677. fol. 20. tit. Metryki Koronne.* privilegia, ut possint Notariatus tales ad vitæ tempora tenere, cum hac tamen cautela, ne hoc in futurum in sequelam trahatur.

TITVLVS TRIGESIMVS SEXTVS.

De Officialibus Palatinatum & Terrarum.

§ I.

De Numero & ordine illorum quoad Majorem & Minorem Poloniam.

IN Constit: *Anni 1611. fol. 26. tit: Ordo Officialium.* Numerus & ordo horum Officialium Terrestrium in Regno, taliter descriptus est. Succamerarius, Capitaneus cum iurisdictione, Vexillifer, Iudex, Dapifer (alias *Stolnik*) Pocillator (alias *Podczasy*) Subiudex (alias *Podsedel*) Subdapifer (alias *Podstoli*) Pincerna (alias *Czesni*) Venator (alias *Lowczy*) Tribunus (alias *Woyt*) Notarius, Ensisfer, & postea Tribuni Minores. In Ducatu autem Masoviae Iudex Castrensis ante Notarium juxta Excepta istius Ducatus. Similiter & Succamerarius Ciechanoviensis juxta eadem Excepta se gerat. Sed in Constit: *Anni 1613. fol. 20. tit: Ordo Officialium*, dicta Constitutio correctata est in hoc puncto, ne Officiales Castrenses praecedant Terrestres. Capitanei tamen primum locum obtineant.

In Constit: autem *Anni 1635. fol. 38. tit: O Starbnikach* inter Officiales Terrestres post Tribunos Minores locus assignatus est Quaestori (alias *Starbnikowi*) Item in Constit: *Anni 1638. fol. 39. tit: Mieysce* reassumptum est. Et in Palatinatu Russiae, Quaestor alias *Starbnik* institutus est.

Tandem in Constit: *Anni 1647. fol. 18. tit: Ordo Officialium* Palatinatus Wolynensis dictam Constit: *Anni 1611.* reassumpsit: & ut juxta ordinem in illa descriptum, Officiales Terrestres locum habeant. Hoc est, *Primo*, Succamerarij, deinde Capitanei cum iurisdictione alias *Starostowie Sadowi*, tandem Vexilliferi, Iudices, Dapiferi, Pocillatores, Venatores, Subiudices, Subdapiferi, Pincernae, Tribuni, Notarij, Ensisferi, Quaestores seu Custodes Thesauri, alias *Starbnikowie*.

In Constitut: enim *1589. fol. 526. tit: Mieysce Urzednikom* aliter respectu Officialium Terrestrium in Palatinatibus Bractaviensi & Wolynensi ordinatum erat, ut primum locum haberent Succamerarij postea Vexilliferi, Iudices, Dapiferi, Pocillatores, Vena-

tores, Subiudices, Pincernæ, Ensiferi, Quæstores & demum Tribuni.

In Terra Zidacoviensi, Officiales Terrestres constituti sunt tali ordine: Vexillifer, Dapifer, Pocillator, Venator, Ensifer, Quæstor, & Tribunus.

In Constitutione *Anni 1676. fol. 39. vel in alijs fol. 55. tit. Przygynienie urzędow/* in Terra Buscensi Palatinatus Beżzensis, ad antiquos Officiales Terrestres additi sunt Dapifer, Pocillator, Pincerna, Subdapifer, Venator, Ensifer & Quæstor, locusq; taliter assignatus est, ut Officialis Buscensis sequeretur Officialem Beżensem eiusdem prærogativæ, hoc est: Dapifer Dapiferum, Pincerna Pincernam, & sic alij.

In Magno Ducatu Lithuanix, præter enumeratos Officiales Terrestres, sunt alij in Districtibus Officiales, hoc est: Marechalci, Osmienensis, Lidensis, Bractaviensis, Grodnensis, Caunensis, Vpietensis, Słonimensis, Wolkoviscensis & Rzecinensis, qui Conventuum particularium Nobilitatis perpetui sunt Directores, (secus autem in Regno, & in ipsis Palatinatibus Magni Duc: Lit: nempe Vilnensis, Trocensis &c. ubi semper pro quocunq; Conventu particulari Nobilitatis novus Marechalcus seu Director eligitur) & in expeditione generali bellica vices obeunt, qualiter Castellani Minores in Maiori vel Minori Polonia. Ad hæc: in eodem Ducatu Lithuanix, sunt etiam alij Officiales, & primò. Tivuni (alias **Ciwnowie**) Vilnensis, Trocensis, (cui Tivuno Trocensi in Constit: *Anni 1598. fol. 699. tit. Mieysce/* locus ante omnes Officiales Terrestres Trocenses assignatus est) & Samogitiæ, ut in dicta Constit: *Anni 1598. fol. 699.* videre licet. Præter hos Tivunos in Palatinatibus Lithuanicis dantur alij Tivuni bonorum Regionum Oeconomus seu Administratores, quales sunt Eurogalensis in Magna & Minore Dyrovian, Retoviensis, Vzuensis, Tuerensis, Berzanensis, Korszensis, Schałdoviensis, Poiurensis, & alij similes, quæ administrationes etiam Senatoribus conferuntur, atq; sunt compatibles cum alijs dignitatibus Senatorijs, & alijs Officijs Regni & Magni Ducatus Lith: tum & Terrestribus & Castrensis.

Item in eodem Ducatu sunt Officiales dicti **Gorodnicy/** qui Arcium, munitionum curam habent, assignatusq; est illis locus post Notarium Terrestrem, ut Virepcensi in Constit: *Anni 1635. fol. 36. tit. O Chorodniczym Witepskim*, Polocensi in Constit: *Anni 1638. ol. 47. tit. Gorodniczym*, Minscensi, in Constit: *Anni 1641. fol. 34. tit.*

Tit. XXXVI De Offic. Palat. S II. de offic. Official: 757

tit. *Mieysce.* Mleischaviensi in Constit. *Anni 1661. fol. 19. tit. Horodnictwo Mscislawskie.* Novogrodeni in Constit. *Anni 1676. fol. 18. alibi 20. tit. Horodnictwo Novogrodskie/* intellige de Constitutionibus Lithuanicis.

Item sunt Officiales dicti *Mostownicy*/ hoc est Pontium Præfecti.

Item *Budownicy*/ latine *Ædiles*. Item Præfecti sylvarum, Polonice *Lesnicy*.

Ordo autem istorum constitutus est in Constitutione Lithuanica *Anni 1677. fol. 18.* ut post. Officium Castrense in Palatinatibus & Districtibus istius Ducatus, Officiales Terreſtres locum obtineant, Pocillator, Pincerna, Horodnicus, Venator, Præfectus Pontium.

Ex qua Constitutione patet, quosdam Officiales Terreſtres in Magno Duc. Lithu. hoc est Tivunos, Mareſchalcos, Succamerarios, Iudices, Vexilliferos, aliosq; locum habere ante Officiales Castrenses, reliquos autem Officiales Terreſtres Minores ut Pocillatores, Pincernas, Horodnicos, Quæſtores, Venatores, Præfectos pontium, & Ædiles, Officiales Castrenses subsequi.

In Prussia, Officiales Terreſtres isti sunt. Succamerarius, Vexillifer, Iudex Terreſtris, & Scabini octo in singulis Iudiciis Terreſtribus, tum Notarii Terreſtres, qui omnes debent esse Nobiles & possessionari.

Ex Magistratu tamen Civitatis Torunensis duo Assessores in Iudicio Terreſtri Culmensi admittuntur.

Notandum tamen, quod, cum in Prussia Succamerarii Palatinatum ad Senatum Prussicum admittantur, & inter Senatores locum obtineant, vix ad Officiales Terreſtres possint referri.

S II.

De officio horum Officialium.

CRomerus in libro de Republica & Magistratibus Polonorum: Officiales Terreſtres in Maiori & Min: Polonia, eorūq; officia sic describit: Quod sit, Succamerarius, Capitaneus, Gladifer, Vexillifer, Pincerna, Subpincerna, Incisor, Dapifer, Subdapifer, Tribunus, Iudex, Subiudex, Notarius, Quæstor seu Thesaurarius, Venator, Agasus seu equorum curator. Hos autem suas functiones antiquitus in sua Satrapia sive tractu & Terra (quarū quælibet olim discerpto in multos Dominatus Regno, suū Ducem habuit) habuisse, nunc magnā partem illorū, solum nomen, nudumq; honorē retinere. Nam certas & perpetuas functiones, Succamerarium, Iudicem, Subiudicem, Notarium, Terreſtres

FFFFFFFFFF

&

& Tribunalum nunc habere: nudum autem honorem, Gladiferos, Pincernas, Subpincernas, Incisores, Dapiferos, Subdapiferos, Pocillatores, Quaestores, & alios similes retinere: nisi quod in extraordinariis Iudicijs (quæ Commissiones vocantur) Regijs mandatis subserviant, & colloquijs assideant. Tamen etiam nunc peculiari-
bus suis muneribus & officiis fungi rectè posse existimantur in suo quisque tractu, à quo denominationem habet, quoties Princeps eum tractum adit: v. g. Gladifer Posnaniensis, in Posnaniensi Satrapia gladium in solenni pompa, ipse præferat, Dapifer dapes inferat, Subdapifer cum baculo præcedat, Pincerna poculum administret, Incisor seu Structor mensam apponat: Subpincerna potus curam gerat: Thesaurarius condus promus pecuniæ ac supellectilis eius sit: Vexillifer in bello Vexillum Exercitui suæ Satrapiæ præferat: Tribunus custos sit Arcis in suo quisque tractu durante bello: Venator venationibus & sylvis, Agafo equitio seu armento equorum præsit. *Hucusque verba Cromeri ex loco supracitato.* Ex quibus verbis colligitur nonnullos esse, qui habent functiones certas & perpetuas, ut Succamerarij, Iudices, Subiudices, & Notarij tum Tribuni. Alios autem talem functionem perpetuam non habere, sed solum quando Rex in illorum Palatinatu commoraretur, ut sunt Dapiferi, Pincernæ, Pocillatores, & alij his similes.

S. III.

De Succamerarij Officio.

Is idem Cromerus loco citato de Succamerario, sic scripsit: Succamerarius omnes præfatos Officiales honore anteit. olim fortassis præfuisse cubiculo & cubicularijs Principis, in sua quisque Terra: nunc regendis finibus agrorum ac bonorum Terrestrium præest. debetque esse iuratus. Habet ad hoc munus obeundum Vicarios & ipsos iuratos, singulos in singulis suis Territorijs, qui Camerarij vocantur, sive Cubilarij, sic dictos, quod antiquitus ministri cubiculi Principis, ad id munus à Succamerario elgebantur. Nunc eos sibi suo arbitratu ex Equestri Ordine eiusdem Territorij legit & assumit, iureque iurando adigit, mutique quoties vult. *Hucusque Cromerus.*

Ex Statutis autem & in Constitutionibus Regni, de officio Succamerariali hæc colliguntur.

Quod Succamerarius, iudicio finium regendorum inter bona No-

na Nob
sticund
bona T
cijs Te
sio ad
nussor
Succ
Constit
sed solu
Constit
ubi form
sermone

E Go. N.
juxtaq
rium dili
illarumq
libros m
signa ins
micitæ,
digena.
aut mun
adiuvet.

Qui
& Poss
Succam
morzov
fol. 460
Di
neus (C
orum,
restris,
stribus
habeba
G lam
bus (al
JAGEL

Tit. XXXVI. de Offic. Pal. & Ter. SIII. de Succamer. 759

na Nobilium illius Palatinatus, vel Districtus, in quo limites constituendi sunt, praesidet. Et licet aliquando, causa limitum inter bona Terrestria Nobilium, in Iudicio Tribunalis Regni, aut in Iudicijs Terrestribus agerentur, tamen ab eiusmodi iudicijs, fit remissio ad Campum, ubi Officium Succamerariale praesidet. *de quo Ianussorius fol. 414.*

Succamerarij, licet sub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege in Constit. Anni 1569. fol. 191. & Podkomorzowie/ non erant iurati, sed solum fide & conscientia obligabantur: tamen hodie juxta Constit. Anni 1588. fol. 460. tit. Obieranie sadu/ debet esse iuratus, ubi forma iuramenti Polonice sic descripta est, quam in Latinum sermonem converti.

Forma iuramenti Succamerarij in Regno.

EGO N. juro Deo omnipotenti, quod iuste juxta Deum & ius scriptum juxtaq; iustitiam, controversias partium iudicabo, controversias partium diligenter audiam, & illas recipiam. Similiter signa Granicieru, illarumq; verisimilitudines considerabo, & fideliter describam. Ad haec libros meos & Antecessorum meorum fideliter conservabo, & in illos signa inscribam. In eodem iudicio meo, non habebo respectum persona amicitiae, inimicitiae, divitis, & pauperis, hospitis seu peregrini, & Indigenae. Nulli in hoc iudicio meo amicitiam vel inimicitias ostendendo, aut munera a quoquam respectu istius iudicii accipiendo. Sic me Deus adiuvet, & hoc S. Evangelium.

Quilibet Succamerarius in Regno habet Camerarium, Nobilem & Possessionatum, qui in Iudicio Terrestri debet jurare, sicut ipse Succamerarius, prout in dicta Constit. Anni 1569. fol. 191. & Podkomorzowie wedlug starego zwyczaiu/ & dicta Constit. Anni 1588. fol. 460. tit. Obieranie sadu.

Dictus Camerarius Succamerarij, vocatur Camerarius Limitaneus (Polonice Komornik graniczny) ad differentiam Camerariorum, quorum unum, Iudex Terrestis, & alterum Subiudex Terrestis, olim constituebant, eiusmodiq; Camerarii, Iudicijs Terrestribus assidebant, facultatemq; ferendae sententiae in eodem iudicio habebant, ut refert Herburtus in Statuto Latino sub tit. Camerarius & Ianussorius fol. 453. Eiusmodiq; Camerarii, in Iudicijs Terrestribus (alias na Kołach/) a Nobilitate eligebantur iuxta Statutum JAGELLONIS Regis Anno D. 1423. latum, ut refert Herburtus in

statuto

Statuto Polonico fol. apud me 410. Sed hodie isti Camerarij non sunt in usu.

De Succamerario Rozanensi & Maceviensi habetur in Constit. *Anni 1565. fol. 104. tit. Podkomorstwo Rozanski/* de dicto quoq; Succamerario Rozanensi habetur in Constit. *Anni 1647. fol. 33. tit. Podkomorstwo Rozanski/* ubi aequiparatur alijs Succamerarijs, & ut eligatur.

De Succamerarijs Nurensi, Ostroviensi, & Camenecensi, ut etiam per electionem sinr, habetur in Constit. *Anni 1588. fol. 478. tit. Ciomoletnie sprawy.*

Officia Succamerariorum Palatinatus Masoviensis in Exceptis Masoviensibus *Anni D. 1576. fol. 312. tit. O Podkomorzym/* descripta sunt: ut ipse per se & Camerarium suum, visiones expediat, controversias de limitibus coram se, vel suo Camerario factas, munimenta; a partibus producta ad Iudicium Terrestre deferat, & postea partes in Iudicio Terrestri, in praesentia eius, vel sui Camerarii, controversias repetant, munimenta monstrent. Quibus auditis & trutinatis, Iudicium Terrestre iuxta praescriptum Iuris, Actoratum (Polonice *Powodostwo*) parti meliora documenta habenti adiudicet, salva appellatione reservata. Notarius autem Terrestris, omnes controversias partium, & decretum Iudicii connotet, & inscribat: ob idq; Succamerario & Camerario eius Acta prohibita sunt.

Praerogativa & Iurisdicatio Succamerarij Czerlensis, coaequata est praerogativis & iurisdictionibus Succamerariorum Regni, in Constit. *Anni 1593. fol. 647. : tit. Podkomorstwo Czerlskie.*

Similiter Livenis & Nurensis Succamerariorum in Masovia, in Constitutione *Anni 1598. fol. 702. tit. Podkomorzowie w Mazowszu.*

Sicut etiam Wislogrodenis, Zacrociensis, & Lomziniensis in Constit. *Anni 1601. fol. 753. tit. Podkomorstwa Mazowieckie.*

Similiter Viscensis in Constit. *Anni 1607. fol. 858. tit. O Podkomorzym Wiskim.*

Similiter Varlaviensis in Constit. *Anni 1613. fol. 18. tit. Podkomorstwo Warszawskie/*

Similiter Ciechanoviensis in Constit. *Anni 1616. fol. 29. tit. Podkomorstwo Ciechanowskie:* hoc addito, ut iuxta Excepta Ducatus Masoviae salario sit contentus. Quod extensum ibidem est, ad Succamerarium Leopoliensem, qui Succamerarius Leopoliensis, in-

Con-

Tit: XXXVI De Offic: Palat: § III. de Succamer: 761

Constit: *Anni 1658. fol: 49. tit Q Drzedach Ziemslich* / conservatus est in sua prerogativa, locus autem illi assignatus est post Capitaneos.

De Succamerario Palatinatus Sandomiriensis in Constit: *Anni 1631. fol: 35. tit: Slep na Kiegi Podkomorskie* / talis ordinatio facta est: ut libri Succamerariales Palatinatus istius in Arce Sandomiriensi asserventur: usque Notarium suum possessionatum in eodem Palatinatu habeat, & non prius ad Officium suum & curam Actorum Succamerariorum admittatur, nisi postquam coram Iudicio Terrestri (alias *na Koscach Ziemslich*) iuramentum in eadem Constit: descriptum praestiterit.

Forma iuramenti Notarii Succamerarii Sandomiriensis:

E Go N. juro Deo omnipotenti in unitate Trino, quod fideliter Acta limitum ab Officio Succamerariali ad conscribendum data, in libros Granicierum, nihil immutando, vel addendo, similiter & controversias partium inscribam, non habendo respectum pauperis, vel divitis, amici vel inimici. Ad haec, libros omnes mihi a Succamerario, vel eius Officio consignatos fideliter conservabo. Sic me Deus adjuvet, & Passio Christi Domini.

Ad haec ordinatum est, ut quilibet Succamerarius istius Palatinatus, post expeditionem Granicierum, actum hunc limitum ordinatè & sufficienter conscriptum, ad manus dicti Notarii Succamerarialis, sub amissione Officii sui, intra decursum sex septimanarum transmittat, & in libris Districtus sui connotari faciat.

Quem modum Actorum & Notarii Succamerarialis, Palatinatus Cracoviensis ibidem acceptavit.

Insuper ordinatum est; ut omnes in genere Actus Granicierum & divisionum (alias *Dziaty*) ex quolibet Districtu specificè in unum volumen, ex libris Terrestribus extractis, deinde simul ex omnibus Districtibus ad Libros Succamerarii Sandomiriensis, graniciales redderentur, & a dicto Notario ordinatè cum aliis conservarentur. Quibus omnibus Notarius Terrestris Sandomiriensis, sub quadrupla poena contra negligentes Officiales sancita, & sub amissione officii sui attenderet. Et in posterum: ut omnia Acta perpetuitatum (ut supra memoratum est) non ad libros Terrestres aut Castrales, sed ad libros Succamer: Palatinatus istius porrigeretur.

Tandem in Constitut: *Anni 1677. fol: 13. Co. quacya Woiewodztw/prerogativa* Officii Succamerarialis Palatinatus Siradiensis

Gggggggggg

& San:

& Sandomiriensis coæquatio facta est, ut scilicet in Palatinatu Sira-
diensi sicut in Sandomiriensi, tot sint Camerarij, quot Districtus.
Similiter & Notarii Succamerariales, respectu cuius & Constitutio
Palatinatu Sandomiriensi serviens quam & Palatinatus Cracovien-
s accepit in Constit. *Anni 1631. tit: Sklep &c.* respectu librorum
Succameralium, in futurum Palatinatu Siradiensi serviat.

Succamerarius Cracoviensis non tantum est Iudex finium re-
gendorum, ut alij Succamerarij, sed etiam Salinarum arbiter &
Inspector, teste *Cromero in descriptione Poloniae par. 2. fol. 151.*

Respectu Officii Succamerarij Wschovens, & loci illius (nam
Succamerarij Wschoven: prætendebat sibi locum ante Succamerarium
Posnaniensem) declaratio promissa est in Constit. *Anni 1678. tit:
Urząd Podkomorskiego Wschowskiego/* in futuris Comitibus, &
nihil factum est.

Quantum ad Magnum Ducatum Lituaniæ, hæc de Suc-
camerariis in Statuto istius Ducatus Polonico reperiuntur. Et pri-
mo in cap: 9. art: 1. statutum est, ut in quolibet Districtu sit Suc-
camerarius iuratus, in illo Districtu possessionatus, quod & ad Ter-
ram Samogitiæ extensum est. Utq; dictum iuramentum ante e-
xercitium officii sui Succamerarialis, in primis terminis Iudicii Ter-
restris (aliàs *na Kościach*) coram Iudicio Terrestri, & in præsen-
tia omnium Statuum ad illa Iudicia congregatorum in hanc Ro-
tam præstet.

Forma iuramenti Succamerarij in Magno Ducatu Lituaniæ.

EGO N. juro Deo omnipotenti in unitate Trino, quod in hoc Officio
Terrestri Succamerariali, quod ex gratia, & ex manibus Serenissimi
Regis accipio, Serenissimo Regi uti Duci (aliàs *Hospodarowi*) &
Incolis Districtus istius ero fidelis, gerendo hoc officium fideliter & ju-
ste tam in iudicio meo Succamerariali, quam in constitutione Limitum
(aliàs *Granie*) & effossione scopulorum (aliàs *Kopcow*) correcti-
one (aliàs *poprawieniu*) *Miedj*. Nihil aliud in hoc Officio consi-
derando, nisi justitiam sanctam: non habendo respectum amicitie,
inimicitie, munerum, minarum: non consulendo partibus, nec ti-
mendo aliquem, sed solum *DEVM* & justitiam Eius sanctam
præ oculis habendo. Similiter actus meos Succamerariales, in omni-
bus fideliter gerendo, controversias utriusq; partis & decreta mea di-
ligenter

Tit. XXXVI. de Offic. Pal. & Ter. § III. de Succamer: 763

ligenter in libris meis. Iudicialibus describendo, & ex iisdem Libris extradendo. Sic me Deus adiuvet.

Item in eiusdem capitis noni articulo decimo statutum est: ut Succamerarius in quolibet Districtu eligat sibi vnum vel duos Camerarios, Nobiles genere, possessionatos in illo Districtu, Viros dignos, maturos, juris notitiam habentes, & scribere scientes. Qui Camerarii ad normam Succamerarii iuramentum præstent in Iudicijs Terrestribus (alias *na Kofach*) coram Castellano, vel Marschalco, & Magistratu Terrestri illius Districtus: in absentia Castellanorum vel Marschalcorum, coram Iudicio Terrestri, & alijs Statibus ad dictum Iudicium Terrestre convenientibus. Vtq; tales Camerarii mittantur à Succamerario ad cognitionem limitum, & in alijs negotijs spectantibus ad officium Succamerarii, præmissa citatione Succamerarii, idq; solum in rebus parvi momenti, hoc est: ubi ageretur de manso (alias *o wlofe*) fundi, vel minoris valoris. In causis autem & negotijs maioris momenti, ipse Succamerarius descendat, & cognitionem faciat. Quodsi Iudicium Camerarii displiceret, tunc datur illi facultas recurrendi ad Iudicium Capitale, (alias *Sadu glownego*) sicut & à Iudicio ipsiusmet Succamerarii. Quodsi Camerarius in scriptura vel in alio progressu errasset, antequam ventum esset ad iudicium effectuale limitum, potest coram Succamerario conveniri, & Succamerarius ex illo administrationem facere, ad maximum in duabus septimanis ab accusatione, & errorem Camerarii corrigere. Et in quantum in ista administratione iustitiæ ex Camerario, vel errore ipsiusmet Succamerarii, præsertim sub tempus (*Żadozonego iego Szaniá*) appellatio non possit intercedere, & pars iniuriam sentire videretur, tunc respectu horum data est facultas, Succamerarium, ad Iudicium Capitale (alias *Sadu glownego*) ubi tunc esset, peremptorie citandi.

In Prussia, cum Succamerarii sint Consilarii Terrarum Prusiæ, iudicia finium regundorum non exercent, sed ad Iudicium Terrestre eiusmodi causæ pertinent, & in campum ad limites cognoscendos ipse Iudex Terrestri cum duobus Scabinis descendit, vel si Iudex impeditus esset, Scabinus primus vel sequens vices Iudicis obit, qui partem ream citant hæc formulâ: *Mandamus tibi, ut coram Nobis tanquam à Iudicio deputatis compareas &c.* Plura de Officio & iurisdictione Succamerariorum scripsimus, *tomo 2do sub tit: de Actione finium regundorum*, ad quem benevolum Lectorem remitto.

G g g g g g g g g g 2

IV.

S. IV.

De Capitaneis.

Capitanei secundum locum inter Officiales Terreſtres (licet ipſi ſint Officiales Caſtrenſes) obtinent) ut patet ex Conſtitutione ſuperius à principio tituli iſtius allegatis. Hi in duplici differentia conſtituuntur: alii ſc. Capitanei cum iuriſdictione (Poloni- cè vocantur *Staroſtowie ſadowi*) & alii Capitanei ſine iuriſdictione, quia nulla iudicia exercent, ſed ſunt tantum Tenuta- rii bonorum Regiorum (Poloni- cè vocantur *Staroſtowie nie ſa- dowi*.)

Rurſus Capitanei cum iuriſdictione, alij ſunt ſimplices, & alij vocantur Capitanei Generales (Poloni- cè *Generalowie*) prout in Majori Polonia, vocatur Generalis Maioris Poloniae, ex quo Praefectura illius plures Diſtrictus & Territoria ſub ſe continet, v. g. Poſnani- enſe & Califfienſe, Gneſnenſe, Coſtenſe, Waleſenſe, Wſchovenſe, Coninenſe, Pyzdrenſe, Keinenſe, & Naclenſe. Quamvis autem tot Diſtrictuum ſit Praefectus, tamen tantum Arcis Poſnani- enſis curat, Conſerturq; hæc generalis Praefectura Maioris Poloniae plerumq; Senatoribus.

Sic & in Minori Polonia, vocatur Generalis Minoris Poloniae, quia ſub ſua Praefectura aliquot Diſtrictus Minoris Poloniae habet, hoc eſt: Cracovi- enſem, Proſovi- enſem, Xiaſnenſem & Lelovi- enſem. Et licet ampliſſimam iuriſdictionem habeat, tamen ſartorū, teſtorūq; Arcis, & reddituum Regiorum nullam habet curam, ſed Magnus Procurator eiſdem Arcis utrumq; hoc onus ſuſtinet. De quibus videatur *Cromerus in libro de Republica & Magiſtrati- bus Polonorum*.

Capitaneus quoq; Camenecenſis vocat ſe Generalem Podoliae, non ob aliam rationem, quia præter Diſtrictum Camenecenſem etiam ad Laticovi- enſem Diſtrictum ſuam iuriſdictionem exten- dit.

Juramentum præſtare debent Capitanei Iudiciales ſub hac for- ma, quam refert *Herburtus in Statuto Latino ſub verbo juramento- rum forma*, & *Ianufforvius fol. 429.*

Forma

Forma juramenti Capitaneorum respectu Castri.

E Go N. juro quia fidelis ero in Castro N. illudq. servabo fideliter Serenissimo Principi & Domino D. Regi N. Polonia, & Successoribus suis legitimis Regibus Polonia, tranquillitatem, securitatem, ac justitiam tuebor, aliaq. munia mihi, seu Capitaneali Officio incumben-
tia, sine dolo & fraude exequar. Sic me Deus adjuvet, & Christi Iesu Sancta Crux.

Forma juramenti Capitanealis respectu officij.

E Go N. juro Deo omnipotenti, quia Serenissimo Regi Polonia, Domino meo fidelis ero in officio meo Capitaneali, superioritatem & dignitatem Serenissimi Regis in omnibus totaliter conservando, pacem communem & securitatem viarum in Capitaneatu meo custodiam, justitiam unanimiter juxta jus scriptum commune faciam, pupillos, hominesq. oppressos, à qualibet injuria iuxta officium meum tuebor & defendam. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Crux. Hanc formam juramenti refert Janussi loco citato.

In Magno autem Ducatu Lithuania, Capitanei Iudiciales jurant juxta formam juramenti Iudicis Terrestris. Ita in Statuto istius Ducatus cap: 4. art: 36.

Capitanei autem & Tenuarii Castrorum Prussiae sic jurant, ut refert Herburtus loco citato.

Forma iuramenti Capitanei & Tenuarii
Castrorum Prussiae.

E Go N. juro, quia fidelis ero in Castro Tenuta mea, illudq. servabo fideliter Serenissimo Principi & Domino D. N. Regi Polonia & suis legitimis Successoribus Regibus Polonia, tranquillitatem & securitatem viarum & justitiam tuebor: & generali seu Supremo Terrarum Prussiae Officiali obediens ero. Sic me Deus adjuvet & hæc Sancta Crux.

Et hæc sufficiant ad præsens de Capitaneis plura de illis supra sub tit: de pane merentium scripsimus, & Deo adjuvante in tomo 2do dum de judicijs illorum agemus, scribemus.

SV.

De Vexilliferis.

DE Vexilliferis hæc in Constitutionibus Regni habemus. Et primò in Constit. *Anni 1573. fol. 220. tit. Oznaymienie Krola:* Quòd Vexilliferi Palatinatum, & Districtuum funeri Regis interesse, & officium suum exercere tenentur.

Item in Constit. *Anni 1621. sub tit. Sbosob pospolitegoru. Benia. fol. 3. & Cherażowie generalni/ &c.* hoc habetur: Quòd Vexilliferi Terreſtres sub tempus generalis expeditionis bellicæ, generale Vexillum Palatinatum suorum penes capitalem Districtum, & primùm Castellatum extendant, & alios Districtus in Palatinatu suo, iidem Vexilliferi dent substitutos, & signa seu vexilla sua. In istis autem Districtibus, & Terris quæ habent separatos Vexilliferos, isti Vexilliferi penes suas Terras Vexilla portent. Nihilominus cum totus miles ad Castra vel locum designatum peruenerit, spectat ad Serenissimum Regem, signis militaribus militem congregatum distinguere, non dirimendo tamen Palatinatus, in ordine & stativis illorum. Et in quibus Palatinatibus sunt duo Vexilliferi (prout in Lanciciensi & Seradiensi, quorum unus vocatur Vexillifer Maior, & alter minor) debent inter se Districtus dividere, & taliter Vexillis suis uti.

De Constitutione Vexilliferi in Ducatu Zatorienti habetur in Constit. *Anni 1607. fol. 901. sub tit. O Cherażym Zatorskim.*

De Vexillifero Terræ Lucoviensis in Constit. *Anni 1635. fol. 23. tit. O Orzedach/* ubi hic Vexillifer in perpetuum constitutus est, prout antea erat, ut cum Vexillifero Lublinensi adequatus est.

In eadem Constit. 1635. loco citato, Vexillifer Grabovicensis constitutus est, Vexilliferi Districtuum Buscensis & Horodolensis, de novo erecti sunt in Constit. *Anni 1658. fol. 61. tit. Chraſtwo Buskie.*

In Constit. *Anni 1667 fol. 28. tit. Wznágenie mieysc/* locus assignatus Vexilliferis post Vexilliferum Belzensem, primo Vexillifero Buscensi, deinde Grabovicensi, & tandem Horodolensi, constituti sunt in Constit. *Anni 1659. Vexilliferi Zytomiriensis & Ownicensis in dicta Constit. Anni 1659. fol. 47. tit. Rozgrániczenie Ziemi Kiiowskiej/* & ibidem iidem Vexilliferis Zytomiriensi & Owrucenti, locus est assignatus post Vexilliferum Kijoviensem.

Vexil.

Tit. XXXVI. de Offic. Pal. & Ter. S. V. de Vexillif. 767

Vexillo Zydacoviensi pro insigni assignati sunt tres catuli Leonis in campo caruleo, in Constit. Anni D. 1676. fol. 42. tit. **Dr32. dy Zydagowstie.**

De Vexilliferis Magni Ducatus Lithuaniae in Statuto eiusdem Ducatus hæc habentur. Et quidem in cap. 2. art. 6. Vexilliferatus in omnibus Terris & Districtibus, etiam in Terra Samogitiæ, ubi ab antiquo fuerunt, tali modo & ordine conserventur. Eiusmodiq; officium hominibus dignis, prudentibus Incolis eiusdem Ducatus, & in eodem Districtu possessionatis à Serenissimo Rege, vni ex Candidatis per Nobilitatem cuiuslibet Terræ, & Districtus (prout alij Officiales Terrestres eliguntur) electis conferatur, & vexillum ex Thesaurò Regio detur.

Item vt vexillum portans, sit lorica indutus, galea coöperatus, armatus, equo bono insideat, ipseq; vexillum in acie instructa ferat, nec alium substituat, sub amissione officii, exceptâ verâ, & legali infirmitate. *ibidem.*

Plura infra sub tit. de expeditione generali bellica Nobilitatis.

S. VI.

De Iudice, Subiudice & Notario Terrestri.

Judicium Terrestre in Regno ex tribus personis constat, Iudice, Subiudice, & Notario, qui omnes debent esse iurati, Formas juramentorum, *Herbertus in Statuto Latino sub verbo, juramentorum, formæ, refert.*

Juramentum Iudicis & Subiudicis.

EGO, N. juro, quia justè secundum Deum, jus scriptum, æquitatem, & partium controversias judicabo. Recognitionesq; suscipiam divitis, & pauperis, amici & inimici, Civis & peregrini, discrimine sublato. Et neq; favorem, neq; odium, neq; premium, neq; pœnas, mihi proposita curabo; sed in iudicando, solum Deum, & jus scriptum, æquitatem, partium controversias, & recognitiones, in hisq; omnibus conscientie meæ iudicium sequar & audiam: aliaq; negotia mihi incumbencia fideliter, & pro posse meo faciam. Sic me Deus adjuvet, & Sancta Crux Christi.

Juramentum Notarij.

EGO, N. juro, quia justè, secundum Deum, jus scriptum, æquitatem & partium

H h h h h h h h 2

parti-

partium controversias iudicabo: consulam Iudici, fideliterq; partium recognitiones, controversias, affectationes, seu postulationes juridicas, vel Iudicis decreta, in librum Actorum Terrestrium inscribam, & inscribi curabo, divitis, pauperis, amici & inimici, Civis & peregrini discrimine sublato. Et neq; favorem, neq; odium, neq; primum, neq; poenam mihi propositam curabo: sed in iudicando, consulendo, & scribendo, solum Deum & iustitiam sanctam, & equitatem, partium recognitiones, controversias, ac Iudicis sententias, in hisq; omnibus conscientia mea iudicium sequar & audiam: aliaq; negotia mihi incumbentia fideliter & pro posse meo peragam. Sic me Deus adiuvet, & Sancta Crux Christi.

Quæ iuramenta in Cöventib⁹ Terrestrib⁹ in primis terminis præstare debent sub pœna privationis Officij. Videatur *Herburtus sub verbo: Notarij & Constit: Anni 1589. fol. 517. tit. Lezenie Krag* / ubi statutum est, ut in posterum Notarii & alii Officiales Terrestris judiciales omnium Palatinatum Terrarum Regni, nonnisi in terminis (alias *na Kofach*) Terrestribus iurent.

In Constit: autem *Anni 1593. fol. 648. tit: O przysiędze* statutum est, ut Officiales Terrestris Ducatus Masoviae, in absentia Palatini aut Castellani, possint iurare coram Officialibus & Nobilitate illius Terræ in terminis Terrestribus.

Tandem in Constit: *Anni 1598. fol. 492. tit: O przysięgach Urzędników Ziemięskich* / statutum est: ut iuramentum, Succamerarius, Iudex, Subiudex, & Notarius, in absentia Palatini & Castellani coram Officialibus Terrestribus, & Nobilitate non tantum in terminis Terrestribus, sed etiam in possessione Actorum illius Palatinatus, vel Terræ præstare possint.

Judex Terrestris, si in iudicio suo causam propriam cum aliquo habeat, potest in locum sui substituere personam Nobilem possessionatam in illa Terræ, quæ tamen non debet aliquod iuramentum præstare. Ita in Constit: *Anni 1557. fol. 9. §. Kiedy sie przytrafi.*

Personæ Spirituales, neq; Notarii, neq; Vice-notarii possunt esse. In Constitutione *Anni 1550. fol. 7. §. Iż każdy* statutum, & connotavit *Herburtus in Statuto suo Latino sub verbo: Notarij.* Notarii per se iudiciis assidere debent, sub amissione officij, salvo legali impedimento. *Ibidem fol. 8. §. Wiedoyzreniem.* Idem statuerat VLADISLAVS JAGELLO, referente *Herburto sub verbo: Notarij, quem vide.*

Nullus

Tit. XXXVI. de Offic. Pal. & Ter. §. VI. de Notar. 769

Nullus Notarius, vel Vice-notarius apud Iudicium, circa quod resident, in officio causas ullas procurent. SIGISMUNDVS AVGVSTVS Rex in dicta constit. 1550. fol. 7. **Przestrzegając Herburty loco citato.**

Notarij Terrestris, non debent discedere ex loco, quousq; non descripserint Acta causarum illius Iudicii, sub poenis in statutis descriptis. In Constit. Anni 1565. fol. 85. tit. **W Wojewodztwie Krakowskim** in fine.

De Notarijs tamen Terrestribus Cracoviensibus aliter statutum est: ut possint omnium aliorum Districtuum Acta Craeoviae perficere. Ita in Constit. Anni 1590. fol. 580. tit. **Koki ziemskie Krakowskie.**

Notarii Terrestris Acta, & Decreta Castellanorum suorum sub tempus expeditionis generalis bellicae scribere tenentur. Ita in Constit. Anni 1621. fol. 4. **Pisna y Decreta/** ubi adiunctum est, quod si infirmus esset, aut legaliter impeditus, possit ex Deputatis iuratis in locum sui ad hoc officium constituere.

De Notarijs Terrestribus Ducatus Masoviae in Exceptis eiusdem Ducatus Anni 1577. f. 298. tit. **O Pisarzu ziemskim** haec habentur. Quod Acta Castrensis ipsi debeant **sprawaować**, & sub sua potestate habere. Item si ipse penes Acta Castrensis praesens esse non possit continuo, ut genere Nobilem, possessionatum & iuratum Vice-notarium (Polonice **Podpiszcza Starzego**) penes eadem Acta Castrensis habeat. Extracta tamen ex istis Actis Castrensis, cum subscriptione Capitanei, vel Vice-Capitanei illius loci extradantur. Rescripta autem ex Actis Terrestribus Notarius Terrestris subscribat.

Item, ut quilibet Notarius Terrestris Vice-Notarium (Polonice **Podpiszcza**) iuratum habeat ad occurrentia negotia. Delinquente vero illo in officio, liberum erit parti iniuriatae, aut cum Notario, aut cum Vice Notario **albo na wtacach/** aut coram Rege, aut in ultima instantia, idq; peremptorie agere, tam respectu damni, quam respectu poenae.

Ad haec: ut iidem Acta Terrestria in quolibet Districtu, in quibus perpetuae inscriptiones, intromissiones, & grancias describuntur, separatim compacta habeant, Obligationum separatim, tum & Actionum. Et omnia ista Acta Terrestria sub diligenti custodia habeant. Insuper hi Notarii in Acta Terrestria absq; subscriptione Iudicis & Subiudicis, sicut in Acta Castrensis absq; subscriptione Officii Castrensis ne inscribant, ubi plura alia de Officio

IIIIIIII

Nota:

Notarij Terrestris statuta sunt, quæ, brevitati studendo, omitto, & curiosum Lectorem ad eandem Constitutionem remitto.

De Notario Terrestri Ciecánoviensi in Constit: *Anni 1588. fol. 478. tit: Grod Cieśanowski*/ vt penes Acta Castrensis, vel ipse præsens sit, vel Vice-Notarium juratum & bene possessionatum in eodem Districtu habeat.

In Prussia Iudex Terrestris, & Scabini octo in singulis Iudiciis Terrestribus, tum Notarij, constituunt Iudicium Terrestre. Qui omnes debent esse Nobiles & possessionati. Excepto Iudicio Terrestri Culmensi, in quo duo Assessores ex Magistratu Torunensi admittuntur.

Plura de Iudicio Terrestri in tomo 2do, sub eodem titulo.

S. VII.

De Electione Officialium Terrestrium.

Non omnes Officiales Terrestris eliguntur, sed solum Succame-
rarius, Iudex, Subiudex, & Notarius Terrestris, reliquos Serenissimus Rex creat. Fuq; electio tali modo: cum aliquis illorum decedit, vel ad maiorem dignitatem ascendit, Palatinus, in defectu illius Castellanus primarius (Polonice *Główny*) illius Palatinatus, vel Terræ, ad maximum intra sex septimanas, post cessum, vel decessum, electionem intimare, & Nobilitatem ad locum consuetum convocare debet, quæ è medio sui quatuor Candidatos eligit, & Serenissimo Regi per Literas patentes præsentat, vt vnũ ex illis Candidatis confirmet.

Quodsi Palatinus hanc electionem intra spatium sex hebdomadarum indicere neglexerit, data est facultas Castellano eandem intimandi, & Nobilitatem convocandi. Ita in Constit: *Anni 1588. fol. 460. tit: Obieranie sadu ziemskiego y podkomorskiego*/ facit & Constit: *Anni 1550. fol. 7. 2 Aby wewzsem wolnosć Szlachcka*. In Ducatu autem Osieciemensi & Zatorienti, vt intra spatium tantum quatuor septimanarum, Palatinus Cracoviensis pro tempore existens, electionem Iudicis, Subiudicis & Notarij intimet, & eam finiat. Quodsi legaliter impeditus esset, tunc Castellano Osieciemensi data est facultas, talem electionem indicendi, electioni præsidendi, cum scitu tamen Palatini. Sed postea *fol. 67. 2 Trz ácz wyymje przywileiu*/ correctum est, quod non tantum, Castel-

Tit: XXXVI. de Off: Palat: & Ter: SVII de elect: Of: 77

Castellanus Oświęcimensis, sed etiam Capitaneus Oświęcimensis, & Zatoriensis pro tempore existens talem electionem possit de consensu Palatini Cracoviensis, indicare Nobilitati, & illam expedire.

Debent Officiales Terrestres esse possessionati in illa Terra, ut in Const: *Anni 1562. fol: 23. tit: O osiadłości*. De Ducatu quoq; Lithuaniae, habetur in Constit: *Anni 1569. fol: 195. § Dignitarze y Przednicy*/ de Ducatu Oświęcimensi & Zatorienfi in Constitur: *Anni 1563. fol: 63. § Naprzod acz Kiełwa*/ de Palatinatu Wołyński, in Constit: *Anni 1576. fol: 293. tit: O potrzebach Woiewództwa Wołyńskiego*.

In Magno quoq; Ducatu Lith: ad Officia Terrestria vacantia Nobilitas in Conventu particulari, quatuor Candidatos, prout in Regno, eligit, ex quibus Serenissimus Rex unum confirmat, & privilegium ei dat.

Et licet olim in eodem Ducatu Lit: Mareschalcos Districtuū Serenissimus Rex conferebat, tamen in Constit: *Anni 1631. fol: 41. tit: O Marszałkach*/ cautum est, ut Nobilitas vacante tali officio Mareschalcali in Conventu particulari eligat quatuor Candidatos, & Serenissimus Rex unum ex Candidatis illis confirmet. Et cum iidem Mareschalci ad iudicia spectent, ut iuramentum praestent prout alij Iudices. Et in Exorbitantijs in Electione Serenissimi Regis MICHAELIS *sub tit: Marszałkowie Powiatowi* ordinatum est: quod Serenissimus Rex eiusmodi Officium, vni ex quatuor Candidatis bene possessionato in Comitijs Districtuum electo conferat, alias si contra hanc dispositionem aliquis obtineat privilegium, nullitati subiaceat, & decreta tali non suffragentur.

Electionem tamen Vexilliferi Samogitiae, in absentia Serenissimi Regis data est facultas Capiteo Samogitiae intimandi, ut in Constit: *Anni 1629. fol: 21. tit: O Chorazym Smudzim* habetur.

In Prussia Succamerarij, Enstieri, Vexilliferi singulorum Palatinatum à Serenissimo Rege creantur, Iudices autem Terrestres à Nobilitate Prussica eliguntur, & à Serenissimo Rege confirmantur: Electio autem fit in Conventibus particularibus, à Nobilitate per Palatinum congregata.

In Palatinatu tamen Pomeraniae, & in Terra Michałoviensi, Nobilitas convocatur ad locum in quo Iudicia Terrestria solent peragi. Scabini autem octo sunt in singulis Iudicijs Terrestribus Prussicis, qui, ut & Notarij Terrestres à Nobilitate Prussica per pluralitatem votorum eliguntur, nec vlla confirmatio Serenissimi Regis

iiiiiii 2

inter;

intercedit; prout de his in iure Terrestri Nobilitatis Prussicæ correcto titulo quinto latius habetur.

Id tantum addo, quod in Prussia, non quatuor Candidati, (vt in Regno) eliguntur, sed tantum vnus, quem Serenissimus Rex confirmat.

In Palatinatu Culmensi, dum vacante Scabinatu, in locum eius ex Magistratu Torunensi est eligendus. Nomina & cognomina Proconsulum, & Consulium eiusdem Civitatis, Nobilitati eiusdem Palatinatus Kovaloviam transmittuntur, & Nobilitas, ex illis (cui pluralitas suffragiorum succurrerit) vnum eligit.

TITVLVS TRIGESIMVS

SEPTIMVS.

De Officialibus Castrensibus.

Officiales Castrenses numerantur: Capitanei Magnus Procurator Arcis Cracoviensis, Burgrabij, Vicecapitanei & Notarij.

De Capitaneis supra: nunc de alijs subiungo.

S. I.

De Magno Procuratore Arcis Cracoviensis.

Magnus Procurator Arcis Cracoviensis, (Polonicè *Wielkorządca Krakowski*) Arcis Cracov: & reddituum Regionum curam habet. Nam bona Magnæ Procurationis Cracov: destinata sunt pro sustentatione Regia, & mensa illius, *Vt Ianuss: in Statuto suo fol: 32. & Arte Oekonomie* adnotavit. Hic Magnus Procurator Arcis Cracoviensis liber est ab expeditione generali bellica Nobilitatis, vt habetur in *Constit: Anni 1621. fol: 12. & Tájé Wrodzonego* vbi Magnus Procurator Arcis Cracoviensis cum suo Viceprocuratore, & duobus Præfectis militis pedestris, & cum tribus officialibus, absq; quibus non potest commodè curam gerere Magnæ Procurationis, liberi facti sunt ab hac expeditione generali bellica.

In bona Magnæ Procurationis si aliquis post Statutum VLADISLAI Regis dedit summam, ne amitteret illam, statutum est in *Constit: Anni 1562. fol: 16. tit. O Statucie Krola Władysława.*

Si autem dederit post Statutum ALEXANDRI Regis, amitteret eam, similiter, si dederit post idem statutum ALEXANDRI in castra principalia, hoc est: in Capitaneatus Iudiciales ad magnam procu-

Tit. XXXVII. de Officiali. Castr. § II. de Burgrab: 773

Procuracionem spectantes amittere. Ibidem statutum est.

Post Statutum VLADISLAI Regis adualitates datae cassatae sunt in Constit: *Anni 1562. loco citato.*

Neq; oppignorari poterant juxta Constit: *Anni 1565. fol: 89 tit: Statut Alexandrow.* sed de his supra.

§. II.

De Burgrabijs.

Burgrabij sumpto à Germanis vocabulo appellantur, ut scripsit *Cromerus in libro de Repub. & Magistratibus Polonorum*, sed & Burgus ex Græco Polonice vocatur *Samet.* Suntq; isti Burgrabij alij Castrenses, qui regulariter adhibentur ad dandam intromissionem in bona, vigore decreti laci. Alij autem sunt, qui Arcium curam habent. Quod est peculiare in Arce Cracoviensi, qui custodes sunt Arcis, sine vlla potestate, Præfecti Cracoviensis authoritati obnoxij, ut *Cromerus loco citato*, asserens suo tempore Burgrabios Arcis Cracoviensis fuisse numero decem. Qui pacis juxta, ac belli tempore, nocturnas, atq; etiam diurnas, quando opus est, excubias per se, vel per administratos suos servant, habentq; militiæ vacationem, & eo nomine ambitur id munus à multis, & à Serenissimo Rege confertur. *Hæc ex Cromero.*

De quibus Burgrabijs Arcis Cracoviensis hæc in Constitutionibus Regni habentur. Quod sub tempus belli debeant esse præsentēs & residentes in Arce. Ita in Constit: *Anni 1562. f. 23. tit: de Incompatilibus.* Item in Constit: *Anni 1565. fol: 89. tit: Burgrabio-wie Krakowsky* statutum est, ut resideant, idq; in Arce ipsa cum adversione Capitanei Cracovien: pro tempore existentis sub amissione officij: respectu cuius forum assignatum est in Comitibus ex delatione eiusdem Capitanei Cracoviensis, si & in quantum post admonitionem à Capitaneo Cracoviensi contumax fuerit.

Residentia autem hæc Burgrabiorum Cracov: in dicta Constit: *Anni 1565. loco citato*, sic declarata: quod Burgrabius ob iustam causam, quolibet quartuali anni possit se absentare, vel simul 12. septimanis per totum, annum cum scitu tamen Capitanei, & relicto in locum sui aliquo Nobili digno, quem Capitaneus acceperet.

Isti Burgrabij Cracovienses in Constit: *Anni 1621. fol: 7. & Patresfamilias* liberi facti sunt ab expeditione generali bellica Nobilitatis, ob rationem, quia sub tempus belli, in Arce Cracoviensi reside-
fidere debeant.

Kkkkkkkk

Sun

Sunt & in Prussicis Civitatibus principalioribus Burgrabij, qui nullam custodiam Arcium sed in ipsis Civitatibus certam jurisdictionem habent. Et talis est in Civitate Gedanensi: in qua tales Magistratus & Iudicia reperiuntur & fiunt.

Primum locum & sessionem Burgrabius, Sacrae Regiae Maiestatis habet, qui singulis annis à Sacra Regia Maiestate eligitur, ex certo numero Senatorum & Proconsulum, qui ad Sacram Regiam Maiestatem transmittitur.

Senatus huius Civitatis habet octodecem personas, nimirum, quatuor Proconsules, & quatuordecem Consules.

Burgrabius causas Officii sui iudicat, ut pote juris caduci & violentiae, à quo appellatur directe ad Sacram Regiam Maiestatem.

Juramentum Burgrabij Gedanensis.

E Go N. juro, quia fideliter jus Regium tuebor. Et quidquid ad ius & Personam Majestatis Regiae pertinet, attendam & attentabo, agam & procurabo: ut aequè pauperi sicut diviti iustitia ministretur. Sic me Deus adjuvet & hac Sancta Crux. Herbur: in Statuto Latino sub verbo juramentorum formæ.

Proconsules & Vicepraesidentes, qui singulis annis in ordine, alter alterum sequitur, iudicant omnis generis causas, utpote pupillorum, ex contractibus, & ordinariè omnes peregrinos, & cum peregrinis causas habentes, & de iniuriis in fundo Civitatis illatis, Appellatur ad Senatum, à Senatu ad Sacram Regiam Maiestatem.

Tandem est Iudicium Civile seu Scabinale, quod iudicat causas criminales, praesente Iudice, absq; vlla appellatione, adhibito iudicio Burgrabii, quoad modum supplicii. Deinde ordinariè iudicat omnes causas Civium, ita, ut etiam à Proconsule & Iudice ad hoc idem ipsum Officium, ut Civibus proprium, cum causa ab initio litis provocare, integrum sit, imprimis si quaestio probationibus indiger, nam ibidem omnes testes, ordinariè examinantur. Appellatio ad Senatum, à Senatu ad Sacram Regiam Maiestatem datur.

Quarto, est Index, qui iudicat causas debiti, & rumationis seu evacuationis fundorum: & executionem rerum iudicarum praestat. Appellatur ad Senatum, à Senatu ad Sacram Regiam Maiestatem.

Quinto, est Iudicium Censorum, ex duobus Consulibus, & quatuor Civibus constitutum. Iudicat causas mercantiarum, & excessus Plebiscitorum. Appellatur ad Senatum, Senatus habet ultimam instantiam ex privilegio Sacrae Regiae Maiestatis. Habent

Tit. XXXVII. de Offic. Castren: § II. de Burgrab: 775

Habent legem præscriptam, nempe Plebiscita Civitatis, secundum quæ judicant.

Ordines Civitatis Gedanensis sunt tres: Senatus, Judicium Civile seu Scabinale & centum Viri. Hi coniunctim negotia publica Civitatis Gedanensis tractant, & tam Plebiscita, quam alia necessaria ordinant & de salute & integritate Civitatis Reipub: disponunt, (de quibus, & aliis videantur, *Constantinus à Tremen, Schröder, de Iure publico Dantiscano, & Reinholdus Curike in Chronica Gedanensi.*

Et sic de aliis Burgrabijs aliarum Civitatum Prussiæ differendum est, nisi habeant alia privilegia specialia.

Placuit hic adiungere iuramenta Proconsulis, Consulum, & communitatis Civitatis Gedanensis, quæ Theodorus Zawadzki de Zawad, Eques Polonus de Armis Rogala, in compendio suo Polonico omnium jurium, Statutorum & Constitutionum Regni, usq; ad Annum 1613. conscripsit & edidit, cap. 6. tit: 5.

Juramentum Proconsulis Gedanensis.

EGO, N. juro, Serenissimo Domino D. Regi Poloniae, Magno Duci Lithuaniae, & omnium Terrarum Prusiae Domino meo Clementissimo, Domino naturali & hereditario, & omnibus Successoribus Illius Regibus coronatis me fidelem & subditum fore. Præterea dignitatem Serenissimæ Maiestatis, & omnia quaecumq; sub hoc nomine & dignitate continentur & propagatione Coronæ Regni Poloniae, & Terræ Prusiae, juxta meam possibilitatem in officio Proconsulatus, in quo sum constitutus, conservaturum jura, Fidem Christianam, & antiquum laudabilemque morem.

Juramentum Consulum Gedanensium.

EGO, N. juro Serenissimo Domino Duci, Domino Regi Regni Poloniae, Magno Duci Lithuaniae, Russiae, & omnium Terrarum Prusiae, Domino meo Clementissimo, naturali & hereditario Domino, & omnibus Illius Successoribus coronatis Regibus Poloniae, fidelitatem, obedientiam, & subiectionem. Similiter dignitatem Serenissimæ Majestatis, & omnia quæ in illa continentur, & propagationem Coronæ Regni Poloniae, & Terrarum Prusiae, in hoc Magistratu, ad quem electus sum, juxta meam omnem possibilitatem, fideliter consulam, jura, Fidem Christianam & laudabilem eamque antiquam consuetudinem promovebo.

Juramentum communitatis Gedanensis.

Ego N. juro Serenissimo Domino Duci, D. Regi Polonia, Magno Duci Lithuania, Russia, & omnium Terrarum Prussia, Domino meo Clementissimo, naturali & hereditario. D. & omnibus Illius Successoribus Coronatis Regibus fidelitatem, obedientiam, & subiectionem, similiter & Magistratui eiusdem Civitatis per Serenissimum Regem constituto & electo, subiectus & obediens ero. Et Serenissimi Regis & praeclarae Coronae Regni Polonia, & omnium Terrarum Prussia, bonum commune, & meliorationem, quantum potero, & sciam promoverebo. Et quidquid Serenissimo Regi, & omnibus Terris & subditis Eius, nocivum esset, & ad me perveniret, volo id totum, nunc & omni tempore, Serenissimo Regi, aut consilio Eius denuntiare & manifestare, nihil subticendo. Et hoc totum fideliter & juxta subiectionem meam diligenter facere, ita prout decet justum, bonum virtuosum, & fidelem subditum. Iura quoque & fidem Christianam, & antiquas laudabiles consuetudines servabo.

Burgrabij seu Rectores Castrorum in Regno & homines illorum, coram Capitaneis, Iudicibus & Subiudicibus Regni citati comparere, & de se querulantibus respondere, prout ceteri Nobiles, tenentur; dummodo causa, ultionis sanguinem non requirat, nam cognitio eiusmodi causae Serenissimo Regi reservata est. Ita LUDOVICVS Rex Anno 1374. statuerat, prout refert Herburtus in Statuto Latino sub verbo Burgrabij & Ianussorius fol. 434.

Burgrabij Capitaneorum, ut sint possessionati in illis Terris, in quibus à suis Capitaneis constituti, officia exercent. SIGISMUNDUS Rex Cracoviae Anno 1507. ut refert Herbur: loco citato.

S. III.

De Vice-capitaneis.

Sicut ipsi Capitanei, ita & eorum Officiales, hoc est Vicecapitanei debent esse possessionati in Terris, in quibus officia gerunt, genere Nobiles, alias officiis suis ad instantiam Nuntiorum illius Terrae debent privati. Ita statuit SIGISMUNDVS Rex Petricoviae, Anno 1519. Item SIGISMUNDVS Cracoviae Anno 1543. ut refert Herburtus in Statuto Latino sub verbo Capitanei, & in Constit: Anni 1550. fol. 7. & Is kazdy vrsad habetur, quod debeant esse Vicecapitanei possessionati. Item in Constitut: Anni 1590. fol. 581. tit.

Grody

Tit: XXXVII. de Offic: Castren: § III. de Vicecap: 777

Grody wiegne/ de Vice-capitaneis Zacrociemensi, Liveni, & Zembroviensi habetur, quod sint iurati & possessionati, sub poena centum marcarum,

Item in Constit: *Anni 1569. fol. 192. §. Vstáwiamy/* de Vice-capitaneo Terræ Podlachia, ut sit possessionatus, & genere Nobilis, alias si non esset possessionatus, nulla præstetur illi obedientia, & judicia illius nullius valoris sint.

ALBERTVS REX *Anno D. 1496. ut refert Herb: in Statuto Latino sub verbo Capitanei fol. 61. & Ianuss: fol. 430.* statuerat, ut Capitanei iudiciis suis personaliter intersint, & quoties non interessent, constituent Nobilem Iudicem possessionatum, in eodem Capitaneatu domicilium habentem, & judicia discernere scientem. Quod facerent sub privatione Capitaneatus, cui poenæ ut subijcerentur, quotiescunq; causâ quâcunq; privatâ iudiciis non interessent: excepto, quod propter necessitates, aut actiones Reipublicæ, vel Regis interesse non valerent. Alio nomine Vice-capitanei, in aliquibus Palatinatibus, ut Posnaniensi & Calissieni, vocantur Surrogatores generales.

Ex allegato Statuto ALBERTI Regis patet, quod Capitanei, Vice-capitaneos suos constituere possint, & nunc in Palatinatibus Posnaniensi & Calissieni ab ipso Capitaneo generali constituuntur.

Non desunt tamen exempla. Quod Surrogatores in Comitibus Generalibus à tota Republica, ad recommendationem tamen Capitaneorum constituebantur, idq; non in perpetuum, sed ad certum tempus ex iusta causa.

Et imprimis in Constitut: *Anni 1589 fol. 525. tit. Juryska Wielkiey Polski/* ad instantiam Nuntiorum Terrestrium Maioris Polonia Capitaneus Generalis Maioris Polonia, ob malam valetudinem, & senilem ætatem liber factus fuit ad triennium *od szdzenia Juryski Poznanskiej y Kaliskiej/* & promissio facta est dandi Surrogatores possessionatos in iisdem Palatinatibus, genere Nobiles recommendatos ab ipsomet Capitaneo generali.

Item in Constit: *Anni 1596. fol. 684. tit. Surrogacya Plocka/* Capitaneo Plocensi Surrogator datus est, idq; solum ad annum.

Item in Constit: *Anni 1611. fol. 24. tit. Surrogatorowie.* Capitaneo Camenecensi, ut in absentia eius Surrogator ad instantiam Palatinatus Podlachia judicia Castrensia tam Camenecensia, quam Laticoviensia possit exercere, usq; ad reditum Capitanei concessum est, præstito prius solito iuramento, & ut citationes sub titulo & sigillo Capitanei extraderentur.

LIIIIII

Item

Item in Constit: *Anni 1613. fol. 7. tit: Surrogacya Korzynska/* Capitaneo Corcinenſi datus eſt Surrogator ad triennium, genere Nobilis in dicto Palatinatu poſſeſſionatus.

In eadem Constit: *fol. 25. tit: Surrogacya Plocka/* iterum datus eſt Surrogator Capitaneo Plocenſi ad triennium.

In Constit: *Anni 1616. fol. 13. tit: Surrogacya Wielunſka/* Surrogator datus eſt Capitaneo Vielunenſi, genere Nobilis in illa Terra poſſeſſionatus.

In eadem Constit: *fol. 14. tit: Surrogacya Ciechanowſka/* Capitaneo Ciechanoviенſi datus eſt Surrogator ad biennium, computando ab actu praſtandi iuramenti, idq; poſſeſſionatus in illo Diſtrictu.

Iterum Capitaneo Vielunenſi in Constit: *Anni 1620. fol. 17. tit: Surrogacya Wielunſka/* datus eſt Surrogator, genere Nobilis poſſeſſionatus in Terra Vielunenſi.

In eadem Constit: *fol. 18. tit: Surrogacya Winnicka/* de Capitaneo Vinnicenſi, cui datus eſt Surrogator, ita tamen, ut iuramentum ſolitum prius praſtaret.

In Constit: *Anni 1621. f. 20. tit: Surrogacya Wielunſka/* de Surrogatore Vielunenſi Constit: *Anni 1620. ut ſupra reſcripta eſt.*

In eadem Constit: *1621. fol. 21. tit: Surrogacya Halicka/* conſeſſum eſt, ut Surrogatus genere Nobilis poſſeſſionatus in illa Terra, a Nobilitate in Conventu particulari eligeretur.

Ibidem Surrogator Ciechanoviенſis genere Nobilis, in illa Terra poſſeſſionatus ad triennium datus eſt Capitaneo.

In Constit: *Anni 1623. fol. 14. tit: Surrogacya Sandomirſka/* Capitaneo Sandomiriенſi Surrogator datus eſt, Vicecapitaneus Sandom: idq; ad triennium.

Iterum Capitaneo Sandomiriенſi Surrogator ad redditum eius cum conditione praſtandi iuramenti datus eſt in Constit: *Anni 1676. fol. 38. tit: Surrogacya Sandomirſka.*

In Constit: *Anni 1633. fol. 51. tit: Surrogacya Sieradzka/* Surrogatio Siſradienſis tempore Interregni facta & peracta approbatur.

In Constit: *Anni 1659. fol. 38. tit: Surrogacya Krakowſka/* Capitaneo generali Minoris Poloniæ datus eſt Surrogator ad annum, cum conditione praſtandi iuramenti.

Item in Constit: *Anni 1661. fol. 19. tit: Surrogacya Krakowſka/* datus eſt ad futura Comitia.

Item

Tit. XXXVII. de Offic. Castren: S. III. de Vice-Cap: 779

Item in Constit: *Anni 1677. fol: 46. tit: Surrogacya Rád-
kowstá/* Capitaneo Generali Minoris Poloniæ datus est Surroga-
tor Vice-capitaneus Cracoviensis ad reditum ex exteris Capitanei
cum conditione præstandi juramenti in proximis judiciis Castren-
sibus.

In dicta Constit: *Anni 1659. fol: 38. Surrogatores do sadzenia
Jurydyki/* Palatinatum Posnaniensis & Califfiensis dati sunt re-
orsivè cum conditione præstandi juramenti, tum si Nobilitas in
Conventu particulari relationis consenserit.

In dicta Constit: *Anni 1659 fol: 38. Surrogacya Rádonská/*
Capitaneo Radomensi datus est Surrogator ad triennium, cum con-
ditione præstandi juramenti. *Ibidem sub tit: Surrogacya Branska.*
Capitaneo Branensi ad reditum Capitanei datus est Surrogator.
Tandem in Constit: *Anni 1661. fol: 20. tit: Surrogacya* ad annos
duos prorogatio facta est.

In Constit: *Anni 1613. fol: 38. 2 Inše tež wšytkie Stároštna.*
de Surrogatore à Serenissimo Rege Capitaneis Palatinatús Smo-
lenscensis dando, habetur.

Præter Capitaneos, dabantur etiam Surrogatores Notarijs, tam
Terrestribus quàm Castrensibus in Comitibus.

Et de Surrogatore Notarij Terrestris Terræ Czerescensis, habe-
tur in Const: *Anni 1634. fol: 12. tit. Wárunek Erekyey.*

De Surrogatore Notarij Terrestris Terræ Vilcensis habetur in
Constit: *Anni 1638. fol: 48. tit: Surrogacya.*

De Surrogatore Notarij Castrensis Posnaniensis videatur in
Constit: *Anni 1655. fol: 10. tit: Substytucya Pisárzá Grodzkiego
Poznánskiego:* ubi in locum Ioannis Tanski, quod fungeretur mu-
nere Secretarij Legationis in Sueciam, datus est tantisper Surroga-
tor Matthias Irzykowski, & in casu legalis impedimenti eius, da-
ta est facultas Capitaneo Generali Maioris Poloniæ alium consti-
tuendi, recepto juramento.

In eadem Constit: *Anni 1655. fol. 27. tit. Surrogacya Pisa-
rzá Brzeskiego* datus est Surrogator Notario Terrestri, ad elibera-
tionem ex carcere ipsius Notarij prævio tamen juramento.

S. IV.

De Notarijs Castrensibus.

Notarij Castrenses in Posnaniensi, Califfiensi, Siradiensi, & Lanci-
cienſi Palatinatibus, tum in Vielunensi & Gostinenſi Terris
debent

Llllllll 2

debent esse possessionati & iurati sub privatione officij.

In Brestensi autem & Inouladislaviensi Palatinatibus & in Districtibus Pofnanienfi & Califfienfi: iurati tantum. Ita in Constitutione *Anni 1565. fol. 102. tit. Przysięgi Pisarzow Grodzkich.*

Notarius Castrensis Crae: debet esse iuratus & possessionatus in Constit: *Anni 1589. fol. 517. tit. Akta Krakowskie.*

In Palatinatu Sandom: itidem iurati & possessionati. in Constitut: *Anni 1589. fol. 580. tit. Grody wieczne Sandomierskie.*

In eadem Constitut: *Anni 1589. fol. 581. tit. Grody wieczne Powiatow Mazowieckich.* constituta sunt castra perpetua Zaczocimienfia, Livenfia, & Zembroviensia: utq; in illis Vice-capitanei & Vicenotarij sint iurati & possessionati sub poena centum marcarum, Capitaneus Osmianensis w Medziale/ habeat Notarium iuratum coram quo Ministeriales relationes positarum citationum & iniuriarum factarum reciperent, Notarius illas in Actis connotaret, & ut extracta sub sigillo Capitanei Osmianensis cum subscriptione Notarii Castrensis Osmianensis extraderentur. Ita in Constitut: *Anno 1590. fol. 586 tit. O pisar u Osmianskim.* Tandem in Constit: *Anni 1609. fol. 911. tit. Pisarz Osmianski/* dicta Const: reassumpta est, hoc addito, ut non tantum sit iuratus, sed & bene possessionatus, a Capitaneo constitutur, & solum relationes Ministerialium recipiat. Extracta tamen illius, talis valoris sint, sicut Notarii Castrensis Osmianensis.

Vice-capitaneus & Notarius Castrensis Camenecensis & Laticoviensis Palatinatus Podoliae debent esse iurati & possessionati possessione hereditaria, ut statutum est in Constit: *Anni 1616. fol. 25. tit. Grody wieczne.*

Notarij Culmensis, Mariaburgensis & Pomeraniae, ut in Terris suis sint possessionati, & penes Acta sua resideant, in Constit: *Anni 1611, fol. 31. tit. Kiegi ziem Pruskich/* statutum, Arcesq; in Palatinatu Culmensi *Kowalew/* in Mariaburgensi *Kistork/* in Pomerania *Stargowy/* assignatae sunt.

In Palatinatibus Russiae omnibus & in Terris ac Districtibus eorum (praeter Castrum Premisliense & Zydacoviense) Castra perpetua constituta sunt, utq; Notarij & Vice-capitanei possessionati, & Vicenotarij iurati sint in Constit: *Anni 1631. fol. 25. tit. Grody wieczne Wojewodztwa Ruskiego.*

Simili-

Similiter in Palatinatu Belzensi, ut Officiales Castrenses possessionati sint, Vicenotari^o iuratus, Persona idonea, & Nobilis. In Constit: *Anni 1635. fol: 34. tit: Grody wieczne Woiewodztwa Belskiego.*

Notarij Terrestres & Castrenses & Vicenotarij, illorum in M. D. Lithuaniae ne depactent partes ultra jus, decreta, & causas omnes partibus in spatio vnus septimanæ extradant, sub poena centum marcarum Lithuanicarum respectu cuius forum in Iudicio Tribunalitio ad instantiam iniuriati assignatum. Partes autem, ut omnes controversias, & alias causas, Notario in spatio trium dierum redant. in Constit: *Anni 1616. fol: 42. tit: O Pisarzach Trybunalstich także Ziemiastich y Grodzkich statutum est.*

Notarius & eius Vicenotarius in Iudicio suo ne causam alicuius promoveant, statutum est in Constit: *Anni 1550. fol: 7. § Prze- strzegając trudności.*

Judex, Subiudex Terrestris, & Burgravius, possunt conveniri coram Capitaneo non aliter, ut alij Nobiles, excepto, si ageretur de poena sanguinis imponenda, quia tunc coram Rege sunt conveniendi. LUDOVICUS Rex Anno D. 1374. videatur *Sarnicius fol. 491. Herburtus in Statuto Latino sub verbo: Burgrabij.*

TITVLVS TRIGESIMVS

OCTAVVS.

De Incompatilibus.

Ajores Episcopi, ut Archiepiscopi, Episcopi Cracoviensis, Vladislaviensis, Posnaniensis, Płocensis, & Varmiensis, non possunt simul Sigilla Regni tenere. Ita ALEXANDER Rex Petricoviæ Anno D. 1514.

Hinc regnante SIGISMUNDO AUGUSTO cum Maciejovius Episcopus Cracoviensis Cancellariatum

Regni simul teneret, Ordines in Comitibus Regni ægrè tulerunt, ut refert *Pastorius.*

Laurentius quoq; Gembicki existens Episcopus Culmensis Cancellariatu Regni Anno D. 1608. assumpto, & postea Anno D. 1610. Episcopus Vladislaviensis factus, cum per annos tres etiam Cancellariatum Regni retinuerit, coactus est in Comitibus Anno 1613. Cancellariatum dimittere.

M m m m m n i m m m

Infu-

Insuper cautum est in variis Constitutionibus Regni, ut in Constit: *Anni 1670. fol. 837. tit. O Dignitářstwa/* & latius in Constit: *Anni 1633. fol. 28. tit. Incompatibilia*, ne Episcopi Abbacias & Præposituras Regulares sine speciali consensu tenerent. Nihilominus in dicta Constit: *Anni 1633. fol. 28. tit. Incompatibilia*. Archiepiscopo Leopoliensi, Episcopis, Przemyśliensi, Samogitiæ, Chełmensi, Kijowiensi, Camenecensi & Vendenſi ob tenuitatem proventuum dictorum Episcopatum concessum est, vnam Abbatiam vel Præposituram Regularem simul obtinere: hoc adiecto, ut Episcopo Samogitiæ ex beneficiis M. D. L. Vendenſi autem juxta alternatam, Polono in Regno Polonia, Lithuano in Magno Ducatu Lithuania provideatur.

Sic Illustrissimo D. Nicolao Prazmowski Episcopo Luceoriensi Cancellario Regni concessum erat in Constit: *Anni 1658. fol. 29. tit. Opactwo Sieciechowskie/* ut vna cum dicto Episcopatu, Abbatiam Sieciechoviensem teneret.

Illustrissimo quoq; D. Andreæ Olszowski Episcopo Culmeniſi & Procancellario Regni promissa erat ex primis vacantibus, Abbatia vel Præpositura aliqua, ne tamen hoc in sequelam traheretur. Ita in Constit: *Anni 1667. fol. 15. tit. Opatrzanie*.

Sic in Constit: *Anni 1633. fol. 20. tit. Konsens na Probostwo Miechowskie*. Illustrissimo D. Iacobo Zadzik Episcopo Culmeniſi Cancellario Regni, de consensu omnium Ordinum data fuit facultas Præposituram Miechoviensem vna cum Episcopatu, & Sigillo Regni Maiore, cum clausula, ne hoc in sequelam traheretur, tenere.

Sic *Anno D. 1677.* mortuo Archiepiscopo Leopoliensi, collatus fuit ille Archiepiscopatus cum Abbatia Tremesneſi, Oborſcio, Suffraganeo Cracoviensi.

Item Episcopo Luceoriensi concessum erat *Anno 1685.* simul tenere Abbatiam Płocensem. Sic in Constit: *Anni 1676. fol. 29. tit. Deklaracya kompatibilitatis* concessum erat Illustrissimo D. Stephano Wydzga Episcopatum Varmiensem simul tenere cum Sigillo Regni, cavendo in perpetuum, ne hoc exemplum in futurum trahatur.

Sic in Constit: *Anni 1685. fol. 12. tit. Compatibilitas*. Constitutio in Coronatione Serenissimi JOANNIS III. Regis de compatibilitate Sigilli Regni cum Episcopatu Varmiensi, in favorem magnorum meritorum Avitæ Domus, & ipsiusmet Personæ Illustrissimi Micha-

Michaëlis Rádzieiowski Episcopi Varmienſis, pro hac ſola vice reſumpta fuit.

Quantum ad Sæculares. Hi Palatini aut Caſtellani facti, Sigillum Regni dimittere tenentur, iuxta Statutum ALEXANDRI Regis Petricoviæ Anno D. 1540. latum.

Nullus Palatinus aut Caſtellanus poteſt eſſe Capitaneus, vel Officialis Terreſtris in eodem Palatinatu: excepto Palatino & Caſtellano Cracoviænſi. Ita CASIMIRUS III. Rex apud Herburtum ſub verbo: Palatini & Januſſovius fol. 303. & in Conſtit. Anni 1562. fol. 23. tit. **Oſiádłoſci**, & **Gdyż Łądzde dignitarſtwo** ſtatutum.

Palatinus aut Caſtellanus Voſyniæ, non poteſt eſſe Capitaneus Iudicialis illius loci, in quo dignitatem habet. In Conſtit. 1576. fol. 293. tit. **O potrzebach Woiewodztwa Woſynſkiego**.

Mareſchalci & Theſaurarii Regni, non poſſunt eſſe ſimul Palatini & Caſtellani. Ita in Conſtit. Anni 1565. fol. 84. tit. **O ſpolnoſci Wzjedow** & **A wſaſze**/ licet ſub eodem SIGISMUNDO AVGVSTO Rege, & SIGISMUNDO Rege Parente illius capaces fuerint aliarum dignitatum, vt in eadem Conſtit. 1565. loco citato. mentio fit.

Cancellarij Regni poterant olim ſimul eſſe Duces Exercitus, ſic ſub SIGISMUNDO III. Rege, Joannes Zamoyſcius fuit ſimul & Cancellarius Regni, & Supremus Dux, Exercitus Regni: ſic & Michaël Radzivilius, fuit ſimul Procancellarius Magni Ducatus L. & Dux Campeſtris Exercitus Magni Duc: Lith:

Et quod Theſaurarius erat ſimul Exercitus Dux exſtat exemplum ſub IOANNE CASIMIRO Rege, in Vincentio Corvino Gaſſievio, qui ſimul fuit Theſaurarius & Dux Campeſtris Exercitus Magni D. L.

Quod etiam Mareſchalcus Regni fuerit Dux Exercitus exſtat exemplum noſtris temporibus in JOANNE SOBIEſCIO, qui erat ſimul Mareſchalcus Regni & Supremus Dux Exercitus. Sed poſtea cū multæ ſuper hoc eſſent exortæ controverſiæ, in pactis conventis MICHAELIS Regis fol. 13. & **W tym ſie też**/ iſte articulus poſitus eſt, ne in poſterum Mareſchalciſ & Cancellariis Regni, dignitas Ducum Exercitus conferretur.

Dux Exercitus, quod non poſſit eſſe ſimul Mareſchalcus vel Cancellarius aut Theſaurarius Regni, in Conſtitut. Anni 1659. tit. **de Incompatilibus**, vtq; Domini Cancellarii ſub pœna Legum, his attendant, Nuntijq; Terreſtres in Comitijſ generalib; ſedulo

Mmmmmmmmm 2

vrge-

vrgeant & insistent, eiusmodiq; Privilegia nullitatis sint statutum est.

Dignitates cum Capitaneatibus eiusdem loci se compati nequeunt. SIGISMUNDUS Rex Petricoviæ Anno 1538. ut refert Herburtus in Statuto Latino sub verbo: Dignitates seu Officia Regni fol: 143. Ianussorvius loco citato.

Capitaneatus duos judiciales non potest aliquis simul tenere sub pœna confiscationis, ad hæc, citatus à quocunq; ad quodcunq; Iudicium vel Officium ducentas marcas luat parti, idq; in primo termino tanquam peremptorio, non recedendo à Iudicio, & vnum ex illis dimittat. Ita in Constitut: Anni 1562. fol: 23. tit: O dwoy-gu Stároſtwie ſadowym.

Iudices & Notarij Terreſtres, Officia Caſtrenſia & è contra, non poſſunt ſimul tenere, ſtatutum eſt in Constitut: Anni 1550. fol: 7 & 8. Iż każdy urząd/ videatur & Herburtus in Statuto Latino sub verbo Iudex. Subiudex fol: 224. ſed poſtea in Conſtit: Anni D. 1658. fol: 49. tit: Urząd Ziemiſki/ declaratum eſt, quòd Subiudices Terreſtres poſſunt ſimul tenere Officia Caſtrenſia: Burgravius Cracovi-enſis, non poſteſt eſſe Caſtellanus, nec ullus Officialis Terreſtris. Ita in Conſtit: Anni 1563. fol: 43. tit: Inſych rzezy.

Nullus Iudex in Terra, in qua præeſt judiciis, poſteſt eſſe Capitaneus. VLADISLAVS JAGELLO Anno 1422. ut refert Herburtus ſub verbo Iudex & Subiudex.

TITVLVS TRIGESIMUS NONUS.

De Tertio Ordine Reipublicæ: nempe Nobilitate.

Obilitatem Polonam, varij variè definiverunt. Petrus Mieſkowski in ſuo Polono Iure politico ſub tit: Nobilitas eà dupliciter definit. Primo: quòd Nobilitas ſit claritudo generis, à Summo Principe ob virtutes Reipublicæ ſalutares, & egregia facinora, alicui in perpetuum collata. Secundo ſic definiuit ſub eodem tit: lo fol: 229. Nobilitas eſt generis ornamentum, & ſanguinis ac familiæ hæreditarium decus, per antiquum ſemen continuatum politico Inſigni (hoc eſt Armis gentilitijs, honeſtatum, Ordineq; diſtinctum.

Przy-

Tit: XXXIX. de tertio Ord: Reipub: s: Nobilitate. 785

Przytuskius vero in Statuto suo fol: 264, sic Nobilitatem Polonam definiuit: est dignitas seu celebritas nominis, Maiorum, vel proprijs in Rempub: meritis acquisita.

Dicuntur autem Nobiles, quasi Noscibiles, quòd eorum familia in Republica sit clara, & illustre nomen, vnde & ipsi sunt notiores. Ita *Mieszkowski* loco cit: Nobiles Poloni antiquitus vocabantur milites, nunc dicuntur Equites ab Equestri militia, cui obnoxij sunt. *Starovolskius* in descriptione Poloniae sub tit: Nobilitatis praeogativa.

In bene constitutis Rebuspub:, Nobilitati sua dignitas est. Sic in Germania Nobilitas est fulcrum Imperij. In Gallia Nobiles bella gerunt, & Rempublicam administrant. In Hispania praecipuae sunt partes Nobilitatis, resq; ipsorum quotidie crescunt. In Republica Veneta nulla expeditio bellica sine comitatu Nobilium fit, imò tertium Ordinem (vt apud Nos) Reipub: constituunt.

Soli Tyranni, exosam Nobilitatem habent; non ob aliam causam, nisi, cum illi omnia in omnes sibi licere volūt: ne Nobiles ipsorū libidini obstant. Hinc Turca, occupatis Regionibus omnē Nobilitatem ad ultimam internecionē delere solet. Et suos etiā Bassas tanquā mancipia tractat, nec vllam Nobilitatē agnoscit: idem & apud Sinas obtinetur. Et hodie apud Helverios & Hollandos, dicendo: omnes pari sorte nascimur, solā virtute distinguimur. Hæc *Mieszk:* loco citato.

Et licet Nobilitas, in alijs Regnis & Rebuspub: summis praeogativis gaudeat; tamen Nobilitas Polona omnes videtur superare.

Nam Nobilitas Polona, praeogativam primā habet, quòd nullus Senator Spiritualis, vel Sacularis, Officialis Regni, vel Aulae Regiae Officiales Maiores, aut Castrenses, vel Terrestres, necnon Abbas, nec Canonicus in Eccl: Cathedr: & etiam in nonnullis Collegiatis, possit esse, nisi Nobilis (exceptis certis Canonatibus) vt ex superius scriptis & infra scribendis constat & constabit.

Ut tamen praedictarum dignitatum, officiorum, & beneficiorum capax sit, tenetur esse ex vtroq; Parente Nobili procreatus. Ita *ALEXANDER* Rex statuerat A. D. 1505. vt refert *Herb: fol. 167.* & in *Constit: Anni 1607. fol. 838.* habetur. Quamvis is idem Rex ibidem addiderit, sufficere, si ex Patre Nobili, Matre plebeia fuerit procreatus. Idem & in *Stat: Lith: cap: 3. art: 20.* habetur, quòd Nobilis plebeiam ducens in vxorem nobilitet eam, & liberos ex ea susceptos & procreatos. *Secūda* praeog: Nobilitatis Poloniae est, quòd sola habeat jus eligēdi Ser: Reges, vt sup: in tit: de Elect: scripsim⁹. Unde Duces *Masi*: licet esset Princeps & Indigena vetustissimi generis in Regno, locusq; illis in Con-

N n n n n n n n

venti-

ventibus Terrarum & in Comitibus non denegabatur, tamen ad electionem Regis non admittebantur, *ut refert Przyluscius in Statuto suo fol. 784.* Sic & Carolus Ferdinandus Princeps, licet in numerum Consiliariorum Regni admissus erat, obtento consensu ad Episcopatum Płocensem, tamen jus nominandi, inaugurandi & coronandi Regem, non est ipsi concessum, *ut in Constit: Anni 1641. fol. 4. sub tit: Konsens ná Biskupstwo Płockie* latè habetur.

Et quod maius est, ipsi Nobiles capaces sunt Throni Regii, *ut recentia exempla sunt in MICHAELE, & JOANNE III. Regibus.*

Tertia prærogativa, quod tituli Comitum alicui ab externis Principibus dati, non præferuntur Nobilitati Polonæ, sed talibus ornamentis insigniti, paritati juris & pœnæ subijciuntur. Similiter & titulo Ducum gaudentes. Ita in Constit: *Anni 1638. fol. 9. tit. O tytułach Cudzoziemskich.* Quæ Constitutio reassumpta est in Constit: *Anni 1641. fol. 8. tit. O Tytułach* *ut videre licet.* Idemq; Joannes Zamoyseus, Supremus Cancellarius & militiæ Regni Dux, honorem aurei velleris à Legato Hispaniæ Regis oblatum recusavit. Sic cum Maximilianus Imperator Primoribus Regni Poloniæ cum SIGISMUNDO I. Rege ad se Viennam venientibus Ducales & Comitum titulos sui Imperij obtulisset, gratiæ actæ sunt pro talibus honoribus, Nobilitatisq; suæ Poloniæ titulo contentos esse, nec quidquam alieni legibus Patriæ & æqualitati communi inducere velle, responsum est. Ita Fredro in *Historia Henrici Valesij fol. 74. & sequ.*

Quarta prærogativa, quia Nobilitas per Nuntios suos in Comitibus electos, in Comitibus Generalibus Regni leges sancit, bella vicinis indicit, fœdera cum illis statuit, tributa imponit, eudendæ pecuniæ modum præscribit, & omnem penitus Reipub: administrationem in manibus suis habet. *Starovolscius loco citato. ut facile dici possit de Nobili Polono: Liber sum: prout Stanislaus Orzechovius apud Andream Maximilianum Fredro in fragmentis Polonicis fol. 299. num. 14. scripsit.*

Quinta prærogativa: quia nullus Nobilis possessionatus captivari potest, nisi jure victus. ALEXANDER Rex Anno D. 1505. statuit, *ut refert Herburt: in Statuto suo Latino sub verbo: Nobilis fol. 300.* Et ante ALEXANDRUM Regem VLADISLAUS IAGELLO Anno 1433. vel Anno 1453. *ut refert Herburtus fol. 326. sub verbo: Possessi-*

Tit: XXXIX. De tertio Ordine Reip: nempe Nob: 1787

Possessionatus. Ianussovius parte 3. tit. 9. fol. 122. his verbis: Nullū Terrigenam possessionatum, pro aliquo excessu vel culpa capiemus seu capi mandabimus, nec aliquam vindictam in ipso faciemus, nisi in iudicio rationabiliter fuerit convictus. Excepto illo, qui in furto, vel in publico maleficio, vtpote incendio voluntario, raptu virginum aut mulierum, villarum depopulationibus & spolijs deprehenderetur. Similiter exceptis illis, qui de se nollent debitam, facere cautionem vel dare iuxta quantitatem excessus, vel delicti. Idem statuit & CASIMIRUS Rex Anno 1454. ut refert Ianussovius loco citato, quodd videlicet: nullum Rex Nobilem captivari faceret, nisi prius fuerit jure convictus.

SIGISMUNDUS quoq; Rex Anno 1540. (ut refert Ianussovius loco citato fol. 123.) statuit his verbis: Nullus Nobilis sponsione fidei per Regem obstringatur, nisi jure victus, secus esse in exercitio rei militaris, vel ubi Regi, vel alicui subditorum Regionum actio intervenerit, cum servitore, factore, administratore, aut subdito suo: vel ubi Reipublicæ causā aliquid contra quemvis agendum sit.

In Const: quoq; Anni 1550. fol. 5. & *Slubem zadnym*/ statutū est. Nullus Nobilis possessionatus, sponsione fidei obligari debet, tantum iuxta descriptionem Statuti Anno D. 1540. conditi. Captivari etiam non debet, nisi iure convictus iuxta statuta & privilegia. Addit *Starovolscius in descriptione Poloniae sub tit: Nobilitatis prerogativæ*: quodd Nobilis possessionatus non debet captivari etiam in crimine perduellionis, nisi jure victus sit. Nec captus capite plekti, nisi Rex cum Senatoribus consilium super hoc inierit. Sic Ioannes Zamoyscius cum Samuelem Zborovium proscriptum captivasset, prius informationem à Serenissimo Rege petijt, ut supra scripsimus.

Præter casus autem exceptuatos à VLADISLAO IAGELONE (ut supra) ALEXANDER Rex Anno 1505. ut refert: *Herburtus sub verbo: Nobilis fol. 300.* addit, hanc prerogativā & privilegio nec illum Nobilem gaudere, qui esset malæ famæ, hoc est: si in registris maleficorum ter esset descriptus.

Quæ lex cum esset annualis, SIGISMUNDUS Rex eandem ad biennium, tandem Anno 1510. ad quinquennium prorogavit, ut refert *Herburtus loco § folio citato.*

Sexta prerogativa. Quodd Rex nullius Nobilis bona hæreditaria possit confiscare, nisi fuerit jure victus. Ita VLADISLAUS IAGELLO Anno 1454. ut refert *Ianussovius ubi supra fol. 122.*

Nobilis possessionatus lite pendente, etiam in Civili causa non praestans cautionem potest incarcerationi. Exstat Constit: *Anni 1611. fol: 3. tit: Deklaracya.*

Nobilis Nobilem non jure victum captivans, centum & viginti marcas luat, & respectu poenae publicae sessionem in fundo turris per unum annum, & in triplo temporis, quo Nobilem incarcerationavit, sustineat. In Constit: *Anni 1588 fol 462. tit: O poimanu y wiezieniu Szlachetka.* Quam Constitutionem, Palatinatus Kijovensis, Wołynensis, Bracławensis, in Constit: *Anni 1607. fol: 736. tit: O wiezieniu Szlachetka/* acceptarunt.

Nobiles possessionati respectu excessuum ab illis commissorum debent regulariter in bonis eorum puniri, bona tamen per fiscum Regium accepta, debent personis Nobilibus dari. Ita in Constit: *Anni 1562. fol: 25.*

Nobilem criminaliter inculpatus, debet Officium Castrense ad carcerem recipere, sub poena centum marci, cum custodia tamen partis, justitiamque administrare, salva appellatione ad Tribunal Regni. Ita in Constit: *Anni 1611 fol: 3. tit: Deklaracya.*

Septima praerogativa. Quod miles, in bonis Terrestribus Nobilium nullas stationes habere potest, sed ex foro se sustentare debet. Ita in Constit: *Anni 1588. fol: 480. tit: O żołnierzách.* Idque sub poena capitis, aut infamiae, praevia citatione vindicanda, in Constitut: *Anno 1653. fol: 6. tit. Obstrzenie disciplinae militaris.* In Constit: autem *Anni 1659. fol: 9. tit. O niedawaniu a signacyey/* poena duorum millium marci & triplicis refusionis damnorum in iudicio Tribunalitio, ex speciali registro ad instantiam cuiusvis iniuriati. In qua Constit: plura videre licet: videatur & Constitutio *1661. fol: 14. tit: Bepieczęstwu dobr Szlachetich.* Videatur & Constitutio *1676. fol. 21. in alia editione fol. 23. tit: Disciplina militaris.*

Sed huic privilegio, saepe licentia militaris contravenit.

Octava praerogativa. Quod Nobilitas, in subditos suae glebae adscriptos jus vitae & necis habeat, non aliter, ut apud Romanos servi habebantur, de quibus habetur in *L. Quod attinet ff. de Regulis juris.* Ita *Maximilianus Fredro in fragmentis Politicis num: 14. fol. 292.* Sed de hac potestate Dominorum suorum in Tomo 2do fusius agemus.

Nona praerogativa. Quod si in fundis Nobilium metalla, vel salisfodinae, vel alia similia reperiantur, ea omnia ad Nobilem Dominum fundi spectent, de quo in Pactis Conventis cum Serenissimo

Tit: XXXIX. de tertio Ord: Reipub: s: Nobilitate. 789

simo MICHAELE & JOANNE III. habetur, vt supra scripsimus, & ante hæc Pacta STEPHANUS Rex Anno 1576 fol: 255. & **Abg watpliwosc zadna** / & rursus fol. 277. & **Abg watpliwosc zadna** / statuerat.

Decima prærogativa: Quod domus Nobilis instar asylli est, nam licet facinorosi ad eam confugientes arrestari possint, attamen extrahi nequeunt, sed per viam juris repetendi sunt. Ita in Constit: *Anni 1588. fol: 466. tit: O imaniu* & in Constit: *Anni 1611. fol: 27. tit. O ludziach loznych*. Et in Statuto Lithu: *cap: 3. art: 49.* habetur. Quod habitantes in domibus Nobilium, si alicui iniuriam fecerint, ipsi Domini harum domuum iustitiam iniuriatis absq; citatione, & absq; vlla procrastinatione administrent, in absentia autem illorum Iudicium Castrense iudicet & iustitiam administret. Quæ prærogativa extenditur in d. Constit: 1611. etiam ad domos Spiritualium.

Undecima prærog: si Nobilis sine liberis moriatur, non potest Serenissimus Rex bona eius paterna vel materna jure caduco alteri conferre, si cognati eius vtriusq; sexus ex vtraq; linea, vsq; ad 8vū gradum inclusivè supersint. Exstat Constit: *Anni 1588. fol: 458. tit: O kaduścach* / vbi additur, quod respectu huius successionis legitimæ cognitio in Comitibus fiat. Et si aliqua bona iustè & legitimè ad fiscum Regium devoluerentur, & super illis essent aliqua debita, tunc ante omnia ex iisdem bonis indilatè solutio fiat. Sterilibus autem Nobilibus, ne jure caduco ad fiscum Regium devoluantur, permissum est alienare, vt refert *Paulus Sczerbicz par. 2. cap: 8. f. 127.* allegando Constit: *Anni 1569.*

Duodecima prærog: si aliquis extraneus ex bonis Nobilium Spiritualium & Sæcularium steriliter decedat; bona ipsius non fisco Regio, vel Reipub:, sed Domino fundi cedat, salvo tamen jure proximorum. Ita in dicta Constit: *Anni 1588. fol: 5 tit: supra citationis & Caduca w Miasteczach y wsiach.*

Decima 3tia prærog: Quod Magistratus Civilis in Civitatibus, vel Oppidis Regni in subditos, vel res Nobilium, nequit Arresta concedere, etiam ratione quorumvis debitorum. Ita refert *Czaradzki in suo processu Civili par. 1. tit: 8.*

Decima 4ta prærogativa: quod Nobilitas & eorū subditi liberi sūt à solutione teloneorum, tam Terrestrium quàm aquaticorū, & foraliū à frumeto, bobus & aliis similibus rebus proprij laboris & educationis, dummodo, vel per se, vel per suos famulos seu factores super hoc

Ooooooooo

jurent

jurent. Refert Herb: in suo Statuto Latino, sub verbo: Telonium. Iannus par: 2. tit. 3. Zawadzki in suo compendio Polonico cap: 4. tit: 12. plurima Statuta Serenissimorum Regum.

Et imprimis Joannis Alberti Anno 1496. latum, in quo statuit, ut tam a sale, quam alijs rebus, cuiuscunq; generis fuerint, aut in Domos Nobilium ductis, ubiq; in Regno telonea minime exigantur: alias Teloneatores secus facientes, tam pro poena in privilegijs prioribus descripta, quam pro damnis Nobilitati hac in parte illatis, jure Terreſtri (ad quod pertinent ratione possessionum quas videbuntur obtinere, possidereq;) quoties necessitas exposcat, conveniantur: ipsi vero si impossessionati fuerint, personaliter citentur, citati in eodem Iure Terreſtri compareant, & respondeant. Iudicium autem contra illos procedat, ut solet fieri cum impossessionatis. Obtentis tandem perlucris, illa, Capitanei locorum, juxta juris formam & consuetudinem antiquam exequantur.

Item eiusdem Joannis Alberti aliud Statutum eodem Anno 1496. latum, quo statuit, ut nullus telonia & foralia à Spiritualibus & Nobilibus, eorumq; subditis exigat, cum quid pro usu domestico emunt, aut sua vendunt, secus, si lucri causa emant. A subditis autem Nobilium ducentibus ad Civitates & Oppida res mechanicas, utpote rotas, scutella, cantaros & similia, ut foralia moderata iuxta antiquam consuetudinem accipiantur.

Item SIGISMUNDI Regis in Coronatione sui Anno 1507. statutum latum, in quo statuit poenas contra Telonearios exigentes telonea à Nobilitate & Spiritualibus: ut scilicet: quantum aliquis Teloneator à Nobilitate & Spiritualibus à teloneo absolutis & liberis pro teloneo extorserit, duplum solvat. Quam poenam Iudex Spiritualis loci illius, de Teloneatore Spiritualis per censuras Ecclesiasticas: Sæcularis vero loci Capitaneus, de Sæcularibus Teloneatoribus, absq; processu juris, sola cognita rei veritate exigat. Sed meis temporibus neq; vidi, neq; audiui iudicium Spirituale contra Teloneatores extorquentes telonea à Spiritualibus iudicium formasse, sed semper ad Iudicium Sæculare recursum esse. Quod si ipse Capitaneus teloneum exegerit, si bona Capitaneatus in obligatione teneat, centum marcas, de summa in illis bonis inscripta amittat; si vero sine obligatione bonorum Capitaneatus habeat, privatione officij puniatur; & nihilominus utroq; modo Capitaneatus gerens, iniuriam passo duplum eius, quod recepit restituat.

Item

Tit: XXXIX. De tertio Ordine Reip: s: Nobilitate. 70

Item statutum eiusdem SIGISMUNDI Regis Anno D. 1511. latum, in quo Nobilitas à persolutione telonei, à frumentis & alijs rebus proprii domestici laboris liberatur, hoc tamen proviso, ne dolus & fraus cuiquam hac in parte patrocinetur.

Item Statutum Anni 1523. in quo statutum est: ne à Nobilitate vel eorum subditis, dum frumenta, vel res suas domesticas ad victum spectantes vendunt, aut etiam aliquid pro usu suo domestico emunt, telonea exigantur.

Item Stat: A. 1538. in quo SIGISMUNDUS ex abrogatis prioribus statutis, quæ aliqua in parte contrarium disponebant, libertatem in perpetuum à teloneis, foralibus, pontalibus persolvendis tam pro Nobilibus & Spiritualibus eorumq; subditis, definivit his verbis: Prælati, Barones, & Nobiles, ac eorum subditi cum rebus quibuscunq; sui proprii laboris, vitro, citroq; per Regnum commeantes, dispositioni privilegiorum super exactionibus præfatis concessorum non subiaceant, sed perpetuis temporibus à solutionibus quibusvis huiusmodi sint liberi & immunes. Quicunq; autem ex Teloneatoribus contra libertatem Nobilitatis, aliquem Nobilem, aut eius subditum, ex actione telonei, foralis, pontalis, aggeralis, seu cuiusvis excogitatae exactionis indebitè oneraverit, & aliquid ab eo, per se, vel per alium exegerit, seu extorserit, pro tali iniuria citari peremptoriè ubilibet possit, pro arbitrio eius, qui iniuriam passus fuerit, vel ad Terrestre, vel ad Capitaneale illius loci Iudicium, sive ubicunq; locorum talis Teloneator, sive in Curia Regali repertus, & citatione Curiae citatus fuerit, tum ibidem sine quavis exceptione respondere teneatur, tanquam pro articulo Officii, qui Terram & Districtum non habet. Et cum convictus fuerit Teloneator, in aliquo Iudiciorum præfatorum, iniuriam fecisse in exigendo aliquo telonio &c. primum omnium restituere debeat, illud quod exegit: deinde ei, à quo citatus fuerit, in poena 14. marcarum pecuniæ, & trium marcarum Iudicio seu Officio condemnatur.

Necessarium tamen est, quòd Nobiles & Spirituales, vel eorum factores cum frumentis, vel alijs rebus euntes, vel navigantes in locis Teloneorum iuramentum præstent: quòd res & merces non sunt emptæ lucri gratiâ, sed per eos de propriis collectæ, quo præstito quilibet Nobilis & Spiritualis, sive aquâ, sive terrâ merces proprias sui laboris seu domesticas ducentes, liberi sint à solutione teloniorum. Ita ALEXANDER Rex Anno D. 1504. ut refert

Herb: in Statuto Latino, sub verbo: Factor. Ianussorius loco citato fol: 62. Similiter SIGISMUNDUS Rex Anno 1510. statuit super hoc juramento præstando (vt referunt Herburtus, & Ianussorius locis citatis) his verbis: vt frumentum ducens per se vel factorem suum juret, quod cum frumentis proprii laboris navigat, vel ca- ducit.

Hoc juramento semel præstito in primo telonio, in aliis teloniis non debet reiterari, sed solum iurans iuramenti literas significatorias sub titulo & sigillo, vel ex Actis illius Officij vbi iuraverit præsentet & exhibeat, quibus literis significatorijs vt ubiq; stetur, & fides adhibeatur, statuit SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1540. vt refert Herb: sub verbo Factor.

Exstat quoq; Statutum Magni Duc: Lith: vbi in cap: 3. art: 3. decernitur, ne à Spiritualibus, vel Nobilibus Sæcularibus telonium, foralia, pontalia, à frumentis ipsorum propriis & non emptis, exigantur. Ipsi tamen Nobiles, vel per se, vel per famulos suos in teloniis principalibus & capitalibus, vbi esset Officium Castrense, vel Civile in præsentia Teloneatoris, vel Notarij eius, vbi autem Officium Castrense vel Civile non esset, coram Teloneatorio, quod frumenta sint proprii laboris, iurent, vbi forma iuramenti talis descripta est.

Forma iuramenti à Nobilibus, vel eorum factoribus in Telonijs præstandi.

EGO N. juro Deo Omnipotenti in Trinitate vni, quod hoc frumentum vel merces, quod vel quas veho, vel cum illis navigo, & hic denuntio, sunt mea propria (si autem famulus vel factor Domini juret) Domini mei, domestici laboris, & non emptum, vel emptæ, nec ex bonis alterius accommodata. Si vero cum aliquibus mercibus revertantur, in tali forma jurent: Quod istas merces in proprium usum vel in propriam necessitatem meam (vel si famulus vel factor in absentia Domini juret) Domini mei, non ad vendendum, vel mercandum veho, vel cum illis navigo. Et quod ego (si Dominus ipse, si autem Famulus vel factor juret) Dominus meus extraneis hominibus, aut subditis suis non vendet, vel ego vendam. Sic me DEVS audi- vet.

Quo præstito juramento in vna Camera Teloniaria, non debet in alijs Cameris reiterari, sed merces liberè transmitti, monstratâ exhibitâq; priori quietatione seu attestazione, in priori Camera

Tit: XXXIX. de tertio Ord: Reipub: s: Nobilitate. 793

mera data. Currus autē (aliās *podwozy*) absq; vilo iuramento libe-
rē transmittantur, exhibitā literali attestatōne, sigillo Dominorum
munitā & subscriptā. In pontibus autem antiquis, in quibus aliquid
antiquitus solvebatur, à curribus, absq; literis Dominorum suorum
frumenta vehentibus ad vendendum, pontalia vt solvantur. *Hucusq;*
verba Statuti M. D. L.

Sequuntur Constitutiones Regni super præmissis emanatæ.

Imprimis Constit: *Anni 1550. fol. 3. § Ponieważ stan Szla-*
checti/ in qua Nobilitas Regni & Spirituales personæ subditiq; eo-
rum à telonio liberantur, a bobus in prædijs suis natis, vel in pa-
scuis eorum educatis, vel aliis similibus rebus proprii laboris, præ-
stito super hoc per se, vel famulos, seu factores suos iuramento.

Quæ prærogativa non solvendi teloneum extensa est in Constit:
Anno 1569 fol. 151. § A iżby ciż obywatela &c. ad Nobiles Pa-
latinatūs Podlachia. Similiter ad Nobilitatem Vołynensem & Bra-
claviensem, in eadem Constit. *fol. 157. § A iżby ciż obywatela.* Et
in Constit. *Anni 1576. fol. 293. tit. O potrzebach/ § Też im to po-*
zwalamy &c. de Nobilitate Vołynensi statutum est. in Constit:
Anni 1569. fol. 105. § Obiecuemy też. de Nobilitatis Kijovien-
sis libertate à teloneis.

Tandem in Constit, *Anni 1569. fol. 175. § Clá y mytá wšytkie*
&c. dicta prærogativa non solvendi telonea, non tantum ad Nobi-
litem & Spirituales Regni, sed etiam M. D. L. extensa est.

Subsequenter, in Constit: *Anni 1581. fol. 374. tit. Clá y mytá*
extensa est ad Nobiles & eorum subditos, Ducatūs Zatoriensis &
Oświęcimensis.

In eadem Constit: *Anni 1581 fol. 375 tit. Clá od Szla-*
chey Pruskiey Nobiles Prussiae liberi sunt à telonio, à bobus, et
quis, & alijs pecoribus in proprium vsum in Regno emptis, præ-
stito hoc iuramento in Camera Telonearia.

Et præter Constitutionem *Anni 1569 fol. 175. § Clá y mytá*
wšytkie rursus in Constit. *Anni 1589 fol. 530. tit. Wolność od cel*
Nobiles Mag: Duc: Lith: a teloneis terrestribus & aquaticis liberi
facti sunt; præstito iuramento in Officio Castrensi, vel in prima
Camera Telonearia; contra secus facientes Telonearios, pæna cen-
tum sexagenarum Lithuanicarum statuta est. Et vt Notarij Telo-
neorum, à quietationibus nonnisi duos grossos accipiant. Respe-
ctu utriusq; forum in Tribunali, vel in quovis alio iudicio & eti-
am post Curiam assignatum est.

PPPPPPPP

In Con-

In Constit: *Anni 1576. fol. 281. tit: O przysiedze na clách* statutum est, ut Telonearii, & eorum Notarii à Nobilibus & eorum subditis iuramentum insolitum non exigant, sed solum in statuto descriptum, hoc est: quod frumentum sit proprii laboris, boves sint proprio frumento nutriti. Extendendo hanc Constitutionem, *do towarow lesnych.*

In dicta quoq; Constitut: *Anni 1581. fol. 373. tit: Cto od zboż Ezlachickich* habetur, ne à frumentis Nobilium teloneum exigatur, sub poena centum marcarum, postquam Nobilis vel eius famulus in quocunq; Officio Castrensi. Et quod ad iterationem iuramenti non compellantur sub poena simili. Respectu cuius forum in quovis Iudicio Regni assignatum. Notarius autem telonei, ne audeat dare attestationem respectu iuramenti, ac si præstiti, quod non est præstitum, sub poena ducentarum marcarum per mediū delatori & fisco dividenda. Respectu cuius citatus post Curiam comparere & respondere tenetur.

Item in dicta Constit: *Anni 1581. fol. 383. tit. Cta od wosow Ezlachickich* statutum est, ne à bobus Nobilium proprio frumento nutritis teloneum exigatur, sub poena centum marcarum, præstito super hoc iuramento per Nobiles, vel eorum famulos seu factores.

Tandem in Constit: *Anni 1588. f. 470. tit: O mytách na rzełách* statutum est, ne à frumentis vel aliis rebus Nobilium proprii laboris telonea exigantur, sed iam sub poena quingentarum marcarum. Et ne Notarii à quibusvis personis respectu quietationum accipiant, sub poena de iniuste exacto teloneo. Respectu cuius forum vel in Tribunali, vel in quovis alio Iudicio Terrestri vel Castrensi.

Subsequenter in Constitut: *Anni 1598. fol. 693. tit: Kzeři portowey* Nobilitas Regni à solutione teloneorum libera facta est, contra exigentes, poena, sed iam diminuta, hoc est: ducentarum tantum marcarum, per medium inter fiscum Regium & delatorem dividenda: & in Tribunali inter causas Officii peremptorie repetenda.

Postea in Constit: *Anni 1601. fol. 737. tit. O clach ná rzełách portowych* dicta Constit: *Anni 1598.* reassumpta est, ut Nobilitas utriusq; Gentis à solutione telonei aquatici libera sit. Forum Regnicolis in Tribunalibus Maioris & Minoris Poloniæ inter causas Officij, Nobilibus M. D. L. in Tribunalibus Vilnensi, Novogrodenfi & Min-

Tit: XXXIX. De tertio Ordine Reip: s. Nobilitate. 795

& Minscensi, sub terminis cuiuscunq; Palatinatus, vel inter causas obligationum, cum termino peremptorio assignatum est, hoc adiuncto: quod hæc Constitutio 1601. intelligi debeat, tam respectu bonorum Regalium, quam Spiritualium & Sæcularium. In Constitutione quoq; *Anni 1598. fol: 699. tit: Port rzezi Dzwiny/* Nobilitas libera facta est à solutione telonei à mercibus ex proprijs bonis.

Tandem in Constit: *Anni 1607. fol: 861. tit: Ozniesieniu clá/* cautum est, ne teloneum ad fluvium *Dzwina/ Wdynburgu & Rohonkauzie/* & in alijs locis à Nobilibus exigatur, sub pœna quingentarum marcarum Polonicalium, in quocunq; Iudicio Castrensi, vel Terrestris, iuxta arbitrium Actoris exigenda. Et ut citatus respectu iniuste extorsi telonei coram iudicio compareat, & præter dictam pœnam quingentarum marcarum, teloneum exactum, & res alias, si quas violenter acceperit, solvat. Similiter adiunctum est, quod si iuramentum in prima Camera fuerit præstitum, in alijs Cameris ne exigatur, sub pœna superius specificata, & in foro ut supra luenda: nisi Nobiles, *Towary Lefne/* in bonis Regalibus absq; consensu Regio, *robil/* quia in tali casu, ab eiusmodi mercibus, possit ab ijs teloneum exigi, non aliter ac ab alijs mercatoribus.

Prædicta Constitutio *Anni 1607. in Constit: Anni 1641. fol: 16. tit: Ozniesieniu clá/* in toto reassumpta & approbata est. Et tandem in Constit: *Anni 1673. fol: 4. tit: Reassumptio dawnych Konstitucyi* in Constitutionibus Lithuanicis, prædictæ Constitutiones 1607. & 1641. reassumptæ sunt.

In Constit: *Anni 1638 fol: 8 tit: Cia morskie.* Quoniam ius maris & vectigalis marini ad Rempub: respectu portuum & marginū spectet, volendo jus maris Baltici, conservare, telonea marina, per Commissarios deputatos servatis servandis constituta sunt. Nobilitas tamen Palatinatum Prussiæ à solutione & exacti-
one eiusmodi teloneorum libertatem obtinuit.

Item in Confœderatione *Anni 1674 fol: 35. § Nacle Koron-
nym* statutum est, ne Telonearii in Camera Augustovienſi Nobiliū currus aliàs (*Podwody/*) depactare audeant, sub pœna trium millium marcarum ad instantiam cuiusvis, & ut Thesaurarius Regni arceat id.

Item si Nobiles in Civitatibus cerevisiam in usum proprium domesticum braxari faciant ad solutionem duciliorum (Polon: *Czopowego*)

Wego minime tenentur. SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1577. ut refert Herburtus in Statuto suo Latino fol. 69. tit. Cerevisia. Et Janussovius fol. 370. tit. 9. libri 4. par. 1. ubi posuit annum istius statuti 1507. Idem Janussovius lib. 8. part. 3. tit. fol. 1047 adfert statutum JOANNIS ALBERTI Regis Anni 1469. in quo perpetuo decernitur, ut Spirituales & Sæculares Nobiles possint cerevias & liquores alios undecunque recipere, sumere, in villisq; & locis alijs ditionis eorum braxare & braxari facere: ac undecunq; maluerint aut voluerint sumere, absq; omni Regis & Capitaneorum prohibitionis, arresti, ac pænæ formidine. Idem refert & Herburtus loco citato, sed annum Statuti istius ponit 1436. Videatur & Zawadzki in compendio suo Polonico cap. 4. tit. 1. fol. 5.

In Constitutione quoq; Anni 1613 fol. 12 tit. **Czopowe Duchowne y Szlacheckie** Ducillæ (Polonice **Czopowe**) ex braxatorijs Spiritualium & Nobilium sublata sunt, uti juri contraria.

Dicta tamen prærogativa cessat; si ob urgentem necessitatem Reipubl: in Comitij generalibus Regni de consensu omnium Ordinum statueretur, ut etiam Nobilitas vectigalia, ab omnibus rebus ex bonis suis extra fines Regni exportans solveret, ut in Constit: anni 1629 fol. 18. tit. *Auctio subsidiorum*, & in Constit: Anni 1631. fol. 14. tit. *Erecta* habetur.

Decima quinta prærogativa Nobilitatis est in emendo sale. Nam in Constit: anni 1567 fol. 137. tit. **Sol na komorach Mázowieckich** constitutum fuisse legitur. Quod Notarii depositorium salis ad vectigalem salis ad Cameras suas publicarent, & in locis Oppidorum publicis, & post publicationem ejusmodi factam, toto tempore quatuor septimanarum soli Nobilitati ad usum tantum proprium domesticum venderent. lapso autem dicto spatio quatuor septimanarum, data est ejisdem Notarijs Camerarum salis, alijs hominibus cujuscunq; conditionis & sexus pro arbitrio suo vendendi.

Quod idem in Constit: anni 1589. fol. 521 & sequ. tit. **Solne składy Mázowieckie** habetur: dum ad instantiam Palatinatus Majouia, & Districtuum, Lomzinensis, Rozanensis, & Viscensis, depositoria salis: ex salisfodinis Vielicensibus & Bochniensibus Lomza & Rozana constituta, confirmata sunt: Ordinatumq; est, ut Præfecti Zupparum dictarum pro tempore existentes singulis annis ex salisfodinis Vielicensibus mille tunnas salis, ex Bochnensibus quingentas adveherent, & Nobilitati non majori pretio, quam nonaginta trium grossorum venderent, idq; solum in spatio quatuor se-

prima-

Tit: XXXIX. de tertio Ord: Reipub: s: Nobilitate. 797

ptimanarum post publicationem advecti salis factam, post lapsum, verò, tempus dictarum quatuor septimanarum data est facultas Præfectis Zupparum & eorum Notariis vendendi salem, pro arbitrio suo hominibus aliis cuiuscunq; conditionis & sexus.

Ad hanc prærogativam spectat & hoc, quod in Constit. anni 1647. fol. 11. § sequ. tit. **Sol suchedniowá** constitutum est: ut in Zuppis Vielicensibus & Bochnesibus iuxta antiqua Statuta & posteriores Constitutiones anni 1601. 1623. Nobilitati, Palatinatus Sandomiriensis in proprium usum illius, per Administratores earundem Zupparum, **Batwan prostej soli** pro 4. tantum florenis & grossis 4. idq; sub pœna mille marcarum, ad cuiusvis instantiam in foro post Curiam Regiam, cum termino peremptorio vindicanda, venderetur. Idem in eadem Constitutione 1647. fol. 13. tit. **O soli suchedniowey/** constitutum est: reassumpta Constitutio. Anni 1601. quoad Nobilitatem Palatinatus Cracoviensis, & Ducatum Zatoriensis & Oswiecimensis, sub pœna mille marcarum monetae Polonicae, forum ut supra post Curiam Regiam. Sal autem in turris juxta consuetudinem aliorum Palatinatum Nobilibus vendatur. Hoc etiam addito, quod idem debeat intelligi respectu salis, qui advehitur ad Zuppam Biegniewiensem, Palatinatus Lanciciensis debiti, excepto sale, **Stochwalowa** dicto, qui iuxta taxam in contractu descriptam vendatur. Et omissis constitutionibus, videantur Pacta Conventa Serenissimorum Regum MICHAELIS & JOANNIS III. de sale isto quartuali Nobilibus debito.

Decima sexta prærogativa Nobilitatis. Quod soli Nobiles bona hæreditaria Terrestria, hoc est: villas, Oppida, tenere & possidere possunt. Unde Poloni vocantur **Siemianie**. Exstant super hoc statuta Sereniss. Regum, (utpote JOANNIS ALBERTI Regis Anno D. 1496. item SIGISMUNDI Senioris Anno D. 1538. & SIGISMUNDI AUGUSTI Anno D. 1550.) lata, prout illa refert **Herburtus in Statuto Latino sub verbo: Civis. Janussorvius libri 8vi parte 2da. fol. 1031. § sequ. tit. 1.** Exstat & Constit. Anni 1611. fol. 14. tit. **Miasta azeby dobre Siemskich niekupowaly/** in qua expressè constitutum est, ne Civitates & illarum Incolæ, omnium generaliter Dominorum Regni & Terrarum Prussiae audeant emere bona Terrestria Nobilium idq; sub amissione eorundem bonorum. Quod si jam empta & resignata illis fuerint, data est facultas propinquisque jure retractus redimere. Salvis privilegiis Civitatum Cra-

Q99999999

covi-

coviensis & Pruthenicarum, in quibus Civitatibus, juxta jus, liberum est privatis Civibus bona Terrestria emere, sed eiusmodi emptiones Civitatibus ipsis non debent servire. *hucusq; verba Constitutionis allegata.* Simile privilegium Civitas Vilnensis, & Consules eius, tum Civitas Leopoliensis & Consules eius habent, prout in Constit: *Anni 1676 fol: apud me 40. tit: Miasto Lwow/* de his mentio fit, facit etiam dictum Statutum SIGISMUNDI Senioris *A. D. 1538. latū in illis verbis:* Hoc tamen extendi non debet ad Civitates & cōmunitates earundem, quæ bona Terrestria hæreditaria vigore privilegiorum antiquorum ius commune obtinent. Secus de privilegiis, quæ ante Statutum JOANNIS ALBERTI Regis concessa sunt.

Hinc etiam Civitates Prussiæ illarumq; cives, allegant privilegium SIGISMUNDI Senioris Regis, quod liceat illis bona Terrestria emere & possidere, sicut & Nobilibus bona Civilia; ita tamen, ut ad paria onera utrinq; ferenda sint obligati. Allegantur & jura municipalia Prussiæ, quæ omnia privilegia Civitatibus & Civibus super hoc data, iuxta tenorem suum servanda sunt.

Permissum tamen est Nobilibus in Civitatibus, areas, domos, & promptuaria aliàs *Spitlerze/* tali tamen ratione, ne iurisdictionem Civilem devitent: & omnia debita & onera Civilia ex illis areis & domibus servientia subeant. SIGISMUNDUS AUGUSTUS *Anno 1550. ut refert Herb. in Statuto Latino sub verbo: Nobilis.* Et habetur in Constit: eiusdem *Anni fol: 6. 2. Aby Szlachta/* Idem in Constit: *Anni 1611 fol: 27 tit: O ludziach/* ne tamen in domibus suis personas voluntarias, revēditores, & artifices manentes protegant cautum est, ut videre licet.

Decima septima prærog: quod Nobilis occidens Nobilem patrem sibi genere, non punitur poenā colli, sed solum poenā pecuniariā, & sessionis in Turri, sed de hoc fusiùs *in tomo 2do sub tit: de Homicidio.*

Decima octava prærogat: est: quod si Nobilis ægrotus coram Delegato à Serenissimo Rege dispositionem de rebus suis quibuscunq; fecerit, id adeo firmum & validum censeatur, ac si iudicio & Actis publicis insinuatum esset. *Lipski in observationibus suis centuriā primā, in fine observationis 63. allegando pro hoc Statutum SIGISMUNDI AUGUSTI, Anno 1550. Petricovæ latum.* Hinc Petrus Mieszkowski in suo *Polono jure Polito, sub verbo: Nobilis, sive Nobilitas, fol: apud me 271.* Nobilitatem Polonam sic descripsit. Est Electrix Regum

Regum, Senatorum Parens, judiciorum directrix, militiæ robur, pacis ornamentum, tutela libertatis, quam appetunt finitimæ nationes, barbari ipsi mirantur, hostes horrent. O utinam hæc libertas mole suâ abuti nollet! sed ita fit; plerumq; omnia pondere suo premi ac prostitui. *Hucusq; verba Mieszkovij.*

Cur autem Nobilitas Polona, tantis prærogativis à Serenissimis Regibus sit aucta & dotata? duplicem causam colligo. *Primam*, quod sit præcipua pars & portio Regni, ut eam SIGISMUNDUS Rex in Statuto suo certo vocat, referente *Herburto sub verbo: Spiritualis, Zawadzki in suo compendio Polonico cap: 4. tit: 1.* *Secundam*, quia Nobilitas occurrente necessitate, suis propriis cervicibus, & effusione proprii sanguinis, à casibus bellicis, Regnum ipsum defendere consuevit, & astricta est ut ALEXANDER Rex in Statuto suo Anno D. 1505. fol: 4. scripsit, referente *Herburto sub verbo Plebeij. Zawadzki loco citato.*

Sunt autem Nobiles Regni Poloniæ alij, quorum Maiores, virtutis ergo, in eundem Ordinem allekti, gentilitio signo donati sunt; vocanturq; Nobiles nati. Alij sunt Nobiles, qui nunc ipsi hoc meruerunt virtute suâ, ut ad hanc prærogativam Nobilitatis admitterentur. Ita *Starov: in descriptione Poloniæ sub verbo: Nobilitatis prærogativa.* Hi à Nobilibus natis, vulgariter scartabelli appellantur. Num autem Nobiles recentet creati debeant appellari Scartabelli? diversi diverse opinantur. Alij (ut *Matth: Dargocki in lib: de titulata Nobilitate num: 48.*) existimant illos esse appellandos, qui ex plebeia conditione, in Ordinem Nobilium recentet sunt evekti. Quidam autem existimant Scartabellos illos esse dicendos, qui ex Scultetis & Kmethonibus Nobiles facti sunt. Ita *Przytuscius.* Hancq; vocem Scartabellus deducit ex Græco verbo Scarthmos, quæ vox Græca apud Latinos, significat agilitatem pedum, saltationem, motû, cursum. Hinc apud Nos (inquit *Przytuscius*) ex Græca & Latina voce, dicti sunt vel pedites vel agiliores Equites in bello, ad omnem usum currendi vel recurrendi celeres atq; expediti. Alij autem vocem hanc Scartabellus ex Latino idiomate deducunt quasi *3 Earty/* Eques hoc est: qui non ob aliquam militarem aut aliam virtutem Maiorum suorum, vel propriam, sed vel ob numeratam pecuniam in necessitatem urgentem Reipub: convertendam, vel ob constitutos proprio sumptu aliquot milites, prærogativa Nobilitatis donati sunt, (ut multa exempla in volumine Constitut: exstant & reperiuntur.)

Qqqqqqqqq 2

Hæc

Hæc voce Scartabellus primus dicitur esse vsus CASIMIRUS Magnus Rex Anno 1368. dum statuit pro capite, militi famoso, aliàs **Szláchćicowi** sexaginta marcas: scartabello triginta marcas: militi creato de sculteto vel Kmethone quindecim marcas, à villano occisore solvendas esse. *ut refert Herb. in Statuto Latino sub verbo: Homicidium. Paulus autem Sczerbicz parte 4. cap. 4. fol. 262.* Scartabellos illos vocat, qui nati Nobiles bonis Terrestribus venditis in Civitatem transeunt, & ibi victum sordidi questus cupiditate quærunt.

Præstabilius autem Nobilem natum esse, quàm creatum, & ad Nobilitatis prærogativas esse admissum. *Starovolscius loco citato scripsit.*

Hinc in Pactis Conventis Serenissimorum olim Regum MICHAELIS & JOANNIS III. & **Cudzoziemcow**/ Nobiles recenter creati à dignitatibus & Officiis, tum Legationibus vsq; ad tertiam progeniem arcantur. Quamvis multæ Constitutiones Regni repariantur, in quibus Nobiles recenter creati, ob merita in Rempub: capaces omnium munerum & officiorum, non obstante lege de novis Nobilibus, declarantur: ut videre est in Constit. *Anni 1676. sub eodem Serenissimo JOANNE III. Rege scripta.* Creatio Nobilium, olim ab arbitrio & voluntate Serenissimorum Regum dependebat: sed in Constitutione *Anni 1578 fol. 334. tit. Plebeiorum nobilitatio*, cautum est; ut prærogativa Nobilitatis in Comitibus Generalibus, cum scitu Ordinum, aut in bello, ob res præclare pro Republica gestas conferatur. In Constitutione quoq; *Anni 1601 fol. 736. tit. O nowey Szláchćie*/ constitutum est, ut nullus ad Nobilitatem admittatur, nisi quem Senatus & Nuntij Terrestris, vel in bello Duces Exercituum Serenissimo Regi commendarent. In qua Constit. insuper additum est: ne aliquis subditus alicuius, contradicente Domino suo hereditario, ad Nobilitatem sub nullitate admissionis admittatur: prædicta Constit. *Anni 1601 re-assumpta est in Constitutione Anni 1613. fol. 8. tit. O nowey Szláchćie.*

Nobilis ignobilem, ne ad insignia sua (Polon: **do Herbu**) admittat, vel pro illo testimonium faciat, aut illum pro consanguineo suo agnoscat, prohibitum est, in Constitutione *Anni 1633. fol. 33. tit. O wywodzeniu Szlächectwa*/ idq; sub amissione propriæ Nobilitatis, respectu cuius forum in Tribunali inter causas Officii ad instantiam cuiusvis assignatum est, extendendo eandem Constituti-

onem

onem etiam contra illos, qui post Constit: Anni 1578. ausi sunt privatim ad insignia (alias **do Herbu cudzego**) accedere, aut in ea se intruserunt.

Si quis autem Nobilem se asserat, cum non sit, bona sua omnia amittat, quorum medietas proventibus Quarta, altera Delatori cedat, respectu cuius forum in Tribunali inter causas Officij. Si autem impossessionatus sit; in Iudicio Castrensi, vel in Tribunali Regni respondeat, convictus sessionem turris per sex menses sustineat, Delator autem si in obiectis deficiat, poenam Statutariam in eodem iudicio, ad quod causam intentavit, puniatur. Ita in Constit: Anni 1589. fol. 517. tit. **O Szlachectwie**. Poena autem ex Statuto est trium marci de stylo, autem Tribunalis sexaginta marci iudicio & parti per medium dividen: vt testatur *Zawadzki in processu suo fol: apud me 151.*

Ad hac: plebeius pro Nobili se gerens, si occidatur, homicida poenam occisi Nobilis evadit, quinimo agens pro huiusmodi poena, centum viginti marcas luat, & sessionem turris per annum & sex septimanas sustineat. Idem si respectu vulneris agatur. Ita in Constitutione Anni 1557. fol. 10. **O Gdzieby kto** statutum est.

Si alicui asserenti se esse Nobilem, obijciatur ab aliquo Nobili ignobilitas, statuit CASIMIRUS Rex Anno 1368. vt refert *Herb: sub verbo: Nobilis*, vt ad probandam suam Nobilitatem inducat sex Nobiles Viros seniores, duos de stirpe sua genitos, & iurent, quod sit eorum Frater, & de Domo ac stirpe eorum Paterna procreatus, item de 2da & tertia genealogia per duos testes (hoc est ex Avis & Matre productos, praestito ab illis vt supra iuramento, comprobet.

Quid simile est in Statuto Lithuanico cap. 3. art: 19. vbi sic statuitur; vt 4. testes, duos ex linea Paterna, & duos ex linea Materna inducat, & hi omnes sub iuramento recognoscant, verum esse Nobilem. Quod postquam comprobaverit, obijciens eidem ignobilitatem per 20. septimanas sessionem Turris subeat & parti inculparae satisfaciat.

In Constit. Anni 1601 fol. 736 tit. **O nowey Szlachcie** statutum est. Si aliquis ad Iudicium Terreſtre, vel Tribunal Regni citatus esset, pro eo, quod non sit Nobilis, citationem istam, in Comitulis electionis Deputatorum Palatinatus, in quo est procreatus, demonstrat, & in iisdem Comitulis Nobilitatem suam deducat, & post deductionem eiusmodi, attestationem super hoc, à Nobilitate ad eadem Comitula congregata obtineat, eandemq; coram Iudicio Terreſtri, vel in Tribunali Regni praesentet. Iudicesq; cauti sint,

Rrrrrrrr

vt ca-

ut tali attestazione, circumspectè consanguineos inculpati ad iuramentum admittant. Comperto autem, quòd aliquis Nobilis cum non esset inculpati consanguineus, & tamen iuramentum præstiterit, citatus super hoc, & convictus, nobilitatè suam amittat, & bona eius adiudicentur Actori. Quæ Constitutio extensa est ad M.D.L.

In Constitutione quoq; *Anni 1609. fol: 903. tit: de Plebeijs tat w Koronie iako y w Wielkim Kieście Litewskim/* sic statutum est. Cum multi externi, Nobilitatis titulo non suo ordine acquisito, emptis bonis Terrestribus, munia Nobilitatis non obeunt, imò mercaturam, per se, vel factores suos exercent. Ideo ad Tribunal, ad instantiam cuiusvis inter causas Officij citati, & legitime convicti bona illa amittant, per medium fisco Regio, & Delatori iure victori, dividenda; tum ad sessionem in Turri condemnentur. Salvis juribus privilegiorum Civitatibus Regni, respectu bonorum Terrestrium, possidendorum datis & concessis.

In Constit: *Anni 1633 fol: 33 § Do wywodu Szlachectwa* statutum est: ut in deducenda Nobilitate præter testes in antiquis Constitution: requisitos & specificatos, testimonia literatoria authentica (hoc est: Reformationū, divisionum bonorum Terrestrium, dispositionum) producantur: aliàs deficiens in productione illorum, licet si dignitatem aut officium obtineat, functione suā careat, dignitas vel officium pro vacanti reputetur, utq; respectu istius, Nuntij Terrestres in Comitibus serjò vigeant.

Item in eadem Constit: *Anni 1633. loco citato § Ktoby przez decret Seymowy* statutum est: quòd si aliquis non per serias controversias, sed per decretum Comitiale vel Tribunalis in contumaciam, aut in condicito latum, Nobilitatem suam deduxerit, non deducta legitime in Comitibus proprij Districtus, in quo originem duxit, teneatur juxta præscriptum eiusdem Constitutionis eandem Nobilitatem suam deducere. Quà sic absq; omni fraude deducta, non debet amplius à quoquam molestari. Conservataq; est in toto Constitutio *Anni 1601.*

Item in eadem Constit: *Anni 1633. loco citato: § Komu nie Szlachectwo/* statutum est. Quòd si alicui ignobilitas obiecta fuerit, is non possit obicienti reconventionaliter ignobilitatem obijcere, quousq; prius Nobilitatem suam non deduxerit.

Ad extremum in eadem Constit: *Anni 1633. loco citato § Nałonie/* statutum est: quòd si aliquis in deductione Nobilitatis suæ deficiat, & Nobili bonæ famæ absq; vlla deductione & documentis

is iudicis, ignobilitatem obijciat: is autem cui hanc ignobilitatem obiecit, non solum per testes consanguineos, sed etiam per documenta literatoria authentica Nobilitatem suam probaverit, præfatus obijciens, ad instantiam iniuriati, pœnæ colli subiaceat.

In Constitutione autem *Anni 1667. fol. 14. tit: Securitas honoru Szlachectiego*/ sic ordinatum est: si alicui, post legitimè deductâ in Comitoliis Districtus proprii Nobilitatem, audeat aliquis ei ignobilitatem obijcere, talis iniuriatus causam suam, in principio Tribunalis, ex Registro speciali causarum diei Sabathi, non obstante partis adversæ resistantiâ, possit prosequi, Tribunalq; nullo modo id deneget, quinimo eandem causam acceleret, & juxta præscriptum juris iniuriantem puniat: maximè si calumnijs & obiectionibus iniustis tales obijcientes notati, familias antiquas, absq; iusta causa, molestare audeant.

Tandem in Constitutione *Anni 1690. fol. 17. tit: Deductio Nobilitatis*, habetur. Quod licet antiquo jure cautum, ut deductio Nobilitatis in Comitoliis Deputatorum fiat: quia tamen eiusmodi Comitola sæpius rumpantur, & sic deductio Nobilitatis non possit ad effectum deduci, & inde aut præiudicium (stantibus iniustis obiectionibus) indebitè vexatis, dum in moram emundatio honoris it, subsequitur: aut etiam maius inconveniens, cum sub prætextu accusationis, non possunt in Comitoliis habere tempus ad deductionem, conquisitis mediis, omisso ordine, per legem ad deducendam Nobilitatem præscripto, in Tribunalibus per decreta Nobilitatem obtinent. Ideo dictâ Constitutione de consensu Ordinū decretum est: ut in Tribunalibus, causæ in obiectione Nobilitatis non prius judicentur, donec hæc deductio in Comitoliis expediat: & ut in crastino, post finita, vel rupta Comitola Deputatorum, eiusmodi deductio fiat. Quodsi in electione Mareschalci fuerint rupta, nihilominus in crastino sub directione primi Palatinatus illius, vel Officialis Terrestris fiat deductio, fideliterq; connotata ad Tribunal transmittatur.

In Constit: *Anni 1658. fol. 24. tit: Securitas honorum*, præcustoditur est: ne sub prætextu igne quasi consumptorum Actorum, homines plebeie conditionis ad prærogativas Nobilitatis veniant: si in aliquibus Palatinatibus, Acta Terrestris vel Castrensia igne consumpta, vel ab hostibus direpta essent, & per hoc, probatio seu deductio Nobilitatis non posset fieri: Incolæ talium Palatinatum infra decursum trium annorum, ab actu dictæ Constitutionis 1658. ge-

genealogiam suam fideliter conscriberent, & cum manifestatione de combustis, vel per hostem direptis Actis, in quibus documenta literatoria ad deducendam Nobilitatem facientia erant; tum de amissione literarum, quibus eandem Nobilitatem probare possent, ad Acta Castrensia proprii Districtus, per oblatam porrigerent. Contra quam genealogiam data est facultas intra sex annos, & totidem menses protestationem faciendi. Quo casu, is cui ignobilitas obiecta esset, adstrictus erit inquisitione deducere, quod fideliter conscriptam genealogiam suam porrexerit. Insuper duos de linea Paterna, & alios de linea Materna consanguineos inducere, qui in Comitibus, vti suo consanguineo testimonio de illius Nobilitate dato, in Tribunali vna cum ipso iuramento corporali realitatem genealogiae & testimonii dati comprobabunt. Et cuius manifestatio cum genealogia descripta, per sex annos & totidem menses, sine contradictione in Actis remaneret, elapso dicto tempore, nullus protestationem contra praefatam genealogiam facere, vel in dubium vocare, audeat: sed iam is cui obiecta esset ignobilitas, & Successor eius suam genealogiam cum duobus testibus de linea Paterna, & cum duobus aliis de linea Materna in Comitibus comparens praesentare & in Tribunali cum iisdem testibus realitatem genealogiae iuramento comprobare. Eodem modo & illi, qui ex propriis Palatinatibus & Terris ad alios Palatinatus & Terras se transfulerint, ad proprium Districtum, in quo Nobilitatem suam deducere debebant, veniendo, procedere teneantur.

De minoribus autem sic statutum est in dicta Constitutione *Anni 1658*. Quod venientes ad competentes annos eodem modo, per omnia procederent, & genealogiam cum manifestationibus ad Acta Castrensia per oblatam darent. Si tamen Patruus vel Tutor illorum nomine, manifestationem & genealogiam eorum ad Acta porrexisset, ad annos debitae aetatis venientes, inherendo manifestationi & oblationi illius genealogiae, manifestationem suam facerent.

Qui autem munimenta & dispositiones suas conservaverint, tales dispositiones, inscriptiones & decreta in terminis iudicialibus per oblatam porrigent. Et circa oblatam, Capitaneus loci illius vna cum Officio suo bene consideret, an illa munimenta oblata, sint cum subscriptione antecedentium Capitaneorum & illorum Vice-capitaneorum, aut Notariorum Terrestrium? & si agnoverit esse omni suspicionem carentia, ad Acta sua, de verbo ad verbum mandet recipi. Quia Acta tanti valoris sint, prout erant illa Acta combusta & licet

licet si Originale tractu temporis aliquo modo periisset, aut destructum esset, eiusmodi oblata extractum in quolibet iudicio valorem suum habeat, tam in comprobanda Nobilitate, quam in acquirenda hereditate honorum.

Si autem Capitaneus eiusmodi inscriptiones & dispositiones ad Acta velit porrigere, tunc sub tempus Iudiciorum Terrestr: Iudicem Terræ istius, aut aliquem ex Officialibus Terrestribus juratis in locum sui substituat, qui sub vinculo iuramenti sui consideret realitatem inscriptionum, dispositionum & decretorum. Et cognito de realitate, manu suâ subscribat, & taliter subscripta ad Acta recipiantur & tanti valoris sint, sicut & alia Inscriptiones per oblata ad Acta data.

Simile quid habetur in Constitutione *Anni 1654 fol. 9 tit. Securitas honorum*, de probanda & deducenda Nobilitate in Palatinatibus Kijoviensi, Bractaviensi, & Czerniechoviensi, ad quam Constitutionem Lectorem remitto.

Nobilitas dativa privilegijs & Constitutionibus deducitur, ut colligitur ex Constitutione *Anni 1601. fol. 736. tit. O nowey Szlachcie*. Et ex *Constit. Anni 1641. fol. 11. tit. O Indigenatách*.

Kmetho & alia Persona plebeia non potest alicui Nobili, vel pro Nobili se gerenti ignobilitatem obijcere, nisi fortè idem Kmetho audierit, per alium Nobilem super hoc increpatum esse: & ipse, de huiusmodi improprio minimè se expurgavit. CASIMIRUS Rex *Anno 1368. ut refert Herbut: in Statuto Latino sub verbo: Nobilis*. Qui tamen Rex intelligendum hoc censuit de illis Nobilibus, qui ad expeditionem serviunt, & Iudicijs Terrestribus subsunt, non autem de illis Nobilibus, qui in Civitatibus residentes cerevisiam propinant: aut fortè sunt vagi, & impossessio nati: cum tales teneantur se expurgare. Idem scripsit & *Zawádzki in processu suo iudiciario, sub tit: modus procedendi in Actione probandæ Nobilitatis, fol. apud me 149. & sequenti*.

Amittitur autem prærogativa Nobilitatis, duobus modis. Primò; si decreto Principis ob admissum aliquod dedecus, & atrox facinus, privatus esset. Secundò, sordidi quæstus cupiditate si aliquis desertis militia & agriculturæ studiis, mercaturam amplectatur, aut cauponationem, attemq; aliquam mechanicam exerceat. Ita *Starowolskius in descriptione Poloniae, sub verbo: Nobilitatis prærogativa*, & de hoc secundo modo amittendæ Nobilitatis exstat Constitutio *Anni 1633. fol. 33. & sequi. sub tit. O wywodzeniu Szlachectwa/ ad finem*

nem. Nisi talis rehabilitationem in Comitibus obtineat, ut annotavit *Scominorius l. 1. Institutionū tit: 3. f: apud me 69*, ubi allegavit certos Authores sentientes per solam desertionem mercaturæ, Nobilitatem reviviscere: sicut & Nobilitati Florentinæ, Lucensi, Lusitanæ & Anglicanæ exercitium mercaturæ minimè officere testatur *dicto lib: 1. tit: 3. fol: 68. & sequ:* dummodo eandem mercaturam non per se, sed per factores suos exercent. Sic & in Statuto Magni Ducatus Lithuanicæ *cap: 3. art: 20.* habetur, quod deserens mercaturam, aut mechanicam, aut cauponationem, & iterum rediens ad opera Nobilia & Heroica pro Nobili habendus sit.

Id etiam de jure Regni Nostri est, quod nothi & spurij, quamvis ex illustribus Nobilibus Parentibus orti sint, non censentur in familijs, neq; prærogativâ Nobilitatis fruuntur. *Starovolscius loco citato, & in dicta Constit: Anni 1633. tit: O wywodzeniu Szlachectwa/ & A illegitimo* statutum est: ne illegitimo deductiones Nobilitatis non rite factæ, aut gesti Magistratus opitulentur. Et melius in *Constit: Anni 1578. fol: 334. tit: de illegitima prole*, id expressum est. Cum sapissimè accadat, quod nonnulli contra mandatum Divinū non cum legitimis vxoribus, sed cum concubinis, quas postea in matrimonium ducunt, habitant: statuimus, ut ex talibus vxoribus antea concubinis, liberi procreati, in nullis bonis hæreditent, neq; ullam prærogativam Nobilitatis habeant. sed *Scominorius loco citato refert*, spurios Nobilium Gallorum, Hispaniæ, Sabaudicæ & aliorū Nobilitatis privilegio gaudere, & insignibus gentilijs Patrum suorum uti, hæc solâ differentiâ appositâ, quod per interlineam in transversum à sinistro deorsum descendentem dividantur. Nos tamen ut diximus, eiusmodi natos detestamur, & inter viles infamesq; personas collocamus.

§ 1.

De Indigenatibus.

In *Constit: Anni 1601. fol: 748. tit: Temu* statutum est: Ne Indigenatus concedantur alicui extero, nisi prius in Comitibus Palatinatum apud Nobilitatem id procuret, & per Nuntios Terrestris in Comitibus Generalibus recommendetur, ad instantiamq; illorum id obtineat.

Idem in *Constitutione Anni 1607. fol: 864. tit: de Indigenatib*, statutum est, ut omnes Indigenatus tam in Regno, quàm in M. D. L. nemini concedantur absq; Ordinum viriusq; Gentis consensu in Co.

in Comitibus Generalibus. Alias si Cancellaria contra hanc dispositionem, privilegium extradisset, tale privilegium nullius valoris sit.

In Constitutione autem *Anni 1641. fol. 11. tit: O Indigenatách y Nobilitacyách/* sic statutum est: Quod aliquis exterius procurans apud Rempublicam Indigenatum, ante omnia in Comitibus experimentum meritorum erga Rempub: faciat: & postea deductionem suae Nobilitatis, authenticis documentis Principis sui hereditarij, aut Reipublicae, ubi natus est; comprobet. Insuper in eadem Constit: adiunctum est: ut Indigenatus quocunq; praetextu obtenti, nullius valoris sint, si post Annum 1607. in volumine legum non essent connotati: bonaq; & possessiones eius in Regno existentes, pro vacanti habeantur. Et si sint bona Terrestria, jure caduco; si autem Reipub: jure advitalitio, personis Nobilibus conferantur.

In Constitutione *Anni 1662. fol. 38. tit: O Indigenatách prze-
stych Seymow* ordinatum erat: ut omnes Indigenae ab Anno D. 1658. usq; ad annum 1662. creati, in proximis & primis Comitibus Generalibus in personis suis coram Serenissimo Rege, & Ordinibus Regni comparerent & corporali juramento confirmarent debitam fidelitatem, utq; interim possessionem realem, non fictam procurarent, & tales possessiones effectualiter possiderent. Alias si aliquis utrumq; praestare noluerit aut neglexerit, ipso facto Indigenatum perpetuis temporibus amittat Indigenatum.

Tandem in Constitutione *Anni 1673. fol: 40. tit: O Indigenatách y Nobilitacyách/* declaratum est: quod Indigenatus & Nobilitationes in iisdem Comitibus concessae, solum servire debeant Personis Fidei Catholicae Romanae. Et Indigenae, iuxta Constitutionem *Anni 1662.* juramenta fidelitatis & deductionis Nobilitatis, tum possessionum in futuris Comitibus praestent & deducant, exceptis his, qui in iisdem Comitibus iam deduxerunt.

Hic placuit connotare principales qui Indigenatum in Regno Poloniae obtinuerunt.

Et imprimis. Andreas Cardinalis, & Balthasar Batorei Fratres germani, Nepotes autem STEPHANI BATOREI Regis Poloniae, *Anno D. 1588. fol: 485 tit. O Indigenatách Pánow Batorych/* certis conditionibus ibidem insertis obtinuerunt.

Item Wilhelmus Barberius Nobilis Galliae, *Anno D. 1607. fol: 853. tit. Indigenat Wilhelma Barberyusza.*

Item Boryllus Hrazny Nobilis Moschoviae, *Anno D. 1616, fol: 50.*

§§§§§§§ 2

tit:

tit. Indigenat Wrozonego Borysá/ videatur de eodem Const.
Anni 1638. fol. 54. tit. Deklaracya Indygenatu Borysá.

Item Andreas Batory Anno D. 1627. fol. 13. tit. Indygenat Batorego.

Item Iacobus Buthler Nobilis Irlandiæ dicta Constit. 1627. fol. 14. tit. Indygenat Buthlerow.

Item Miron Bernawski Gospodár Wołoski/ Anno 1629. fol. 15. tit. Indygenat Gospodara Wołoskiego/ idq; in Constit. 2da dicti Anni 1629.

Item Franciscus Erdmanus Dux Saxoniz. Anno 1652. fol. 28. tit. Indygenat Kiozeciá Sastiego.

Item Joannes Vdalricus Szaffgoc. Anno 1652. folio citato, tit. Indygenat Vdalryká Szóffgocá.

Item Christophorus Houwalt Nobilis Sueciæ, Ibidem fol. 29. tit. Kryštofá Houwaltá.

Item Claudius Herpinus, de Perpeß Nobilis Galliæ. Ibid. f. 30.

Item Otto Baro de Schuerin, Succamerarius, Ioannes z Hoberbeka Dapifer, hæreditarij, Electoratus Brandenburgici, Laurentius Christophorus Somnicz Succamerarius Ducatus Pomeraniæ, Cancellarius Status Marchionatus Brandenburgici, Anno 1658. fol. apud me 50. tit. Indygenaty Konsyltarzow Kurstirza Jegomości.

Item Henricus de Gordon Marchio Huntiaus. Ibidem fol. 51.

Item Franciscus Andrault de Buij. Ibidem.

Item Petrus de Nowerz Nobilis Galliæ, Ibidem fol. 52.

Item Natanael Smieden, Burgravius Gedanensis, Ibidem.

Item Fridericus Ehler Proconsul Gedanensis. Ib. f. 53.

Item Joannes Wahlá Consul Gedanensis. Ibid.

Item Valentinus à Wonter, Obester Gedanensis. In qua Constit. 1658. pluribus Indigenatus dati sunt, vt videre licet, similiter in Constit. Anni 1662. 1667. 1673. 1676. 1678. 1683.

TITVLVS QVADRA- GESIMVS.

De Comitij & Comitiolis antecomitialibus.

CUm æquitati & rectæ gubernationi consonum sit, illos, ex quibus tanquam ex membris corpus Reipub: compositum est, ad consilia de summa Reipub: danda, leges condendas, adhiberi.

hiberi. Sic enim & legibus de consensu suo latis libentiùs parebunt; & si aliquid adversi Reipub: obvenit, æquo animo ferent; maioriq; cum celeritate & alacritate mutua auxilia præstabunt. Quocirca prudenti consilio, & in Republica Nostra constitutum est, ut certis temporibus Comitia Generalia omnium Ordinum Regni celebrarentur. Sicq; omnes Ordines de statu & recta gubernatione tractarent, & quidquid communibus consiliis statuerint, id vim legis habeat, inviolabiliterq; ab omnibus observetur, ut in Constitut: *Anni 1550 fol. 4. § Aby zá Szefnogo* sub SIGISMUNDO AVGVSTO Rege habetur: Comitia Generalia & Comitola suo tempore & loco ut peragantur: simulq; cum Magno Ducatu Lithv:, ut in Constitutione *Anni 1564. fol. 56. § Co sie zá sie iedney á spolney rády*, & in privilegio unionis Magni Ducatus Lithuaniae, in volumine Constitutionum *Anno D. 1569: f. 174. Seymy y rády* inserto habetur.

Olim Comitia à Regibus cum Consiliariis tantùm peragebantur, subsequenti tempore Nobilitas admissa; ceperuntq; adhiberi Legati Nobilitatis seu ut vulgò vocantur, Nuntii Terrarum, ut scripsit *Cromerus lib. 2. de Republica & Magistratibus Polonorum*, sed quo tempore admissi fuerint, ibidè non expressit. Tamè *lib. 26. de rebus Polonorum fol. apud me 582.* scripsit sub CASIMIRO Rege Legatos sive Nuntios Terrestres ad Comitia mitti ceptum esse, & successu temporis inolevisse, ut sine ijs nulla Comitia legitima haberentur, neq; tributum decerni, ac ne lex quidem vlla ferri possit. Ita *Cromerus refert*, quæ, brevitati studendo, omitto.

§ 1.

De loco Comitiorum.

OLim Serenissimi Reges in loco sibi bene viso, Comitia cum Senatu celebrabât. SIGISMUNDUS Rex Petricoviæ, VLADISLAUS JAGELLO Lublini & Parczow, ut refert *Herburtus in Statuto Latino sub verbo: Comitias* sed & in alijs locis celebrabâtur, ut *Siradiæ, Lanciciæ, Cracoviæ, Corcini*, & in alijs locis, ut passim legitur in Statutis *Lascij, Herburti*, & aliorum. Nunc Varsoviæ locus assignatus est, in Constit: *Anni 1569. fol. 182. § Mieysce Seymow wáinych* nisi causa legitima aliud faciendum suaverit: quo casu Serenif: Rex habet facultatem communicato consilio cum Senatoribus

TTTTTTT

bus penes se residentibus ad alium locum commodum, dummodo in Regno, Ordines convocandi & Comitia indicendi ut in dicta Constitutione *Anni 1569 loco citato* habetur.

Tandem in Constitutione *Anni 1673 fol: 18. tit: Seym trzeci.* perpetua lege statutum est: ut in posterum iuxta cadentiam alternata, hoc est: post duo Comitia Regni *Varlavie* celebrata, tertia Comitia *Grodnae* in Magno Ducatu *Lithuanie* peragerentur, excepto actu Convocationum Generalium sub tempus Interregni, tum & actu Electionis & Coronationis Regis; ut in locis solitis, hoc est Convocatio & Comitia Electionis *Varlavie*; Comitia Coronationis & ipsa Coronatio *Cracoviae* celebrentur: & ut dicta alternata, prout ad tempus dictae Constitutionis habebatur, observetur. Propositiones autem in Comitibus in Regio & in M. D. L. peragendis Illustrissimi DD. Cancellarii in negotiis Regni; in negotiis autem Magni D. L. Illustrissimi DD. Cancellarii M. D. L. unus post alium semper proponant, similiter & responsa, in invitatione, valedictione Nuntiorum, & receptione denuntiationis electi Mareschalci, in Regno penes Cancellarios Regni, & in M. D. L. penes Cancellarios Magni Ducatus *Lithuanie* remaneant. Sumptum tamen pro Legatis *Moschoviae*, *Turcarum*, *Tartarorum* & *Cosacorum* ad eiusmodi Comitibus venientibus, *Thesaurus* M. D. L. suppeditet, taliter, sicut in Regno sub tempus Comitiorum *Varlavie* *Thesaurus* Regni solet providere. *Hucusq; verba dictae Constitutionis 1673.*

Quinimo *Sereniss: JOANNES III. Rex* in Pactis *Conventis* & *Privilegia y prawá*, approbavit se velle etiam tertio quovis anno in M. D. L. residere.

De iisdem Comitibus tertiis *Grodnae* habendis, habetur in Constit: *Anni 1677. fol. 3* inter Constitutiones *Lithuanicas*. Prout haec Comitibus *Grodnae* celebrata sunt. *Anno D. 1678. ut infra.* Et cum *Anno 1685.* ordine & alternata Magnum Ducatum *Lithuanie* tangente, Comitibus propter bellum cum *Turcis*, non *Grodnae*, sed *Varlavie* essent indicta, magno motu, de hoc controversia fuit agitata, nec aliter sopita, donec in Constitutione *Anni 1685.* publica lege perpetuo *Lithuanis* esset promissum, reassumptaq; essent Constitutiones *Anni 1673, 1674. 1677.* super hoc latae; hisq; verbis cautum est: In futurum statuimus, quod Comitibus, iuxta alternatam M. D. L. in *Grodnaensi* Civitate Nostra, sub directione Mareschalci M. D. L. celebrentur, prout & Comitibus immediate post moderna immi-

nentia,

Tit: XXXX. De Comitijs, § II. de illorum tempore. 811

mentia, in eadem Civitate Nostra Grodnensi, sub directione M. D. L. Marechalci debent peragi: quibus moderna Comiticia, licet sub directione M. D. L. sint absoluta, præiudicare non debent. *Hucusq[ue] verba Constitutionis.*

Indictio Comitiorum Generalium celebrandorum ne fiat pro die Dominico, vel Festo maiore, cautum est in Constitutione *Anni 1591. fol: 615. tit: O Seymie.*

§ II.

De tempore & intimatione Comitiorum.

Tempus celebrandorum Comitiorum Generalium ordinariorū assignatum est, ut post decursum duorum annorum fiant, nisi virgens necessitas Reipublicæ aliud postulaverit, quo casu Sereniss: Rex de consilio Senatorum utriusq[ue] Gentis, prout tempus, & necessitas Reipub: iusserit, intra illud biennium, indicare potest. Ita in confirmatione articulorum Serenissimo HENRICO Regi oblatorum, prout in volumine Constitutionum Regni *fol: 255. & Seym walny Koronny / & postea in Constitutione Anni 1576. fol: 277. & Seym walny Koronny.*

Comiticia quæ post biennium fiunt, vocantur Comiticia ordinaria: quæ autem intra biennium, extraordinaria vocari solent.

Comitiis ordinariis præfixus est terminus, ut intra spatium sex septimanarum finiantur, ut in confirmatione articulorum Sereniss: HENRICO Regi oblatorum, loco supra citato, & in Constit: *Anni 1576. fol: 277. & in Constit: Anni 1591 ut supra, & in Constit: Anni 1633. fol: 14. tit: Koncluzya Seymowa.*

In qua Constit: cautum est, ne hoc tempus sex septimanarū in futurum prorogetur, vel abbreviatur, sed hoc non servatur. Nam de consensu omnium Ordinum sæpe prolongatur, ut tot exempla edocent. In Constit: *Anni 1652. fol: 1. tit: Strocenie Seymu.* Comiticia sex septimanarum ad duas septimanas restricta sunt, cum hac autela, ne hoc juri communi de Comitiis in posterum noceat.

Similiter & in Constitutione *Anni 1654. & in Constit: Anni 1655.* cum cautela, ut in Constit: *Anni 1652.* Item in Constit: *Anni 1668.* à principio: Comiticia sex septimanarum ad tres, ob certas causas, redacta. Sed in illis nulla materia tractata est, præter materiam abdicationis IOANNIS CASIMIRI IV.

Tccccccc

Inhoa.

Inchoatio & initium horum Comitiorum à die in literis Comitibus præfixo sumitur, ut in dicta Constitutione *Anni 1591. loco citato. Videatur & Constitutio Anni 1613. fol. 10. tit. O Seymach y Seymisach.*

Comitia autem extraordinaria, per duas, vel tres septimanas celebrantur. Et quamvis in Constitutione 1637. fol. 1. VLADISLAUS IV. Rex pro se & Successoribus suis Regibus promisit, quod in posterum Comitia extraordinaria duarum septimanarum non indicerentur. Et tamen sub eodem VLADISLAO, ut in Constit: *Anni 1642 à principio* habetur: Comitia duarum septimanarum fuerunt indicta & celebrata. Item in Constit *Anni 1646. fol. 7. tit. Seym extraordinaryny* / Comitia extraordinaria trium septimanarum, auctoritate Comitibus, sine solennitatibus indicta sunt, prout *Anno 1647.* celebrata sunt. Et in Constit: *Anni 1662. à principio.* Item in Constitutione *Anni 1673. fol. 28. tit. Seym dwuniedzielnny*, ut Comitia duarum septimanarum commodo tempore ex Senatûsconsulto indicerentur, data facultas fuit, non derogando iuri in posterum de Comitibus duarum septimanarum. Item in Constit: *Anni 1677. fol. 21. tit. Wznowienie Seymu* / extraordinariorum Comitiorum indictio permilla est. Sed & hæc Comitia extraordinaria duarum, vel trium septimanarum de consensu Ordinum sæpe prolongantur.

Et cum muneris & potestatis Regiæ sit, Comitia indicere, ut ex supra allatis patet, & *Fredro in historia Henrici Regis fol. 97.* solent præmitti literæ ab eodem ad Senatores, per quas ad Comitia invitantur, & ut semper de materiis Comitibus deliberent, unde vocantur literæ deliberatoriæ mittuntur quoque universales literæ (quæ vulgò Comitiales appellantur) ad omnes Palatinatus, seu Officia Castrensia singulorum Districtuum, duabus vel tribus septimanis ante Conventus particulares Comitiales; quas literas Officium Castrense per Ministerialem ad Principes & Magistratus omnes mittit; in foris etiam Urbium Oppidorumque per eundem Ministerialem, live præconem alia voce publicantur, & copiarum valuis Ecclesiarum Parochialium assignantur. In quibus literis, Serenissimus Rex causas futurorum Comitiorum, Nobilitati transmittit. Ita in volumine Constitutionum fol. 179. tit. *Powiadzenie Dniey, y Seymick Powiatowe.* Et in Constitutione *Anni 1569. fol. 182. y Miesie Seymow.* Et in Constitutione *Anni 1613. fol. 10. tit. O Seymach y Seymisach.* In qua Constit: cautum est: ut ex Cancellaria Regni literæ Comitiales tempestivè transmittantur, tum quod

quòd Generales Conventus Comitia Generalia duabus septimanis
præcedant. Videatur & Statutum Lithuanicum *cap. 3. art. 6.* Et post
Conventum Corcinensem in tribus septimanis Comitia Generalia
assignentur. Particulares autem Conventus, vt Comitia Generalia,
sex septimanis præcedant. Videatur & Statutum Magni Ducatus
Lithuanix, *cap. 3. art. 6.*

S **De** **De** **De**

De solennitatibus Convenerum particularium.

AD Conventus particulares mittitur à Serenissimo Rege Nuntius cum peculiari instructione, in qua specialiter deliberanda proponuntur. Ita in lictis confirmationis Articulorum ab HENRICO Rege in volumine Constitut fol: 255. § Seym walny, & in Constitutione Anni 1576 fol: 277. § Seymwalny Koronny/ vbi & hoc additum est, vt Comitia Generalia, Conventus particulares in Regno iuxta consuetudinem, in Magno Ducatu Lithvanie iuxta Statutum suum præcedant. Videatur & Statutum Lithuanicū. cap: 3. art: 6.

Dictus Legatus Regius, à primo Senatore, vel Officiali post
 jam factam electionem Mareschalci, excipitur, & honore supremo
 afficitur, per quem Legatum suum Serenissimus articulos propo-
 sitionis ad Nobilitatem mittit, ut supra insinnavimus: quam instru-
 ctionem suam, præmissa eleganti oratione, Nobilitati prælegit. Non
 tamen ad omnes Conventus particulares, dicti Nuntij à Serenissi-
 mo Rege mittuntur. Exemplum adfertur in Conventu Zatoriensis
 qui ante Conventum Generalem Palatinatus Cracoviensis tribus
 diebus solet celebrari. Ad quem Conventum Zatoriensis non mit-
 titur Legatus Regius, sed solum instructio ad Capitaneum Oswie-
 cimensis, ut Nobilitas scire possit, de quibusnam rebus sit consul-
 tandum. Ita in Constitutione *Anni 1581. fol. 375. tit. Seymił O-
 swięcimski y Zatorski.* Literæ autem universales respectu istius
 Conventus Zatoriensis mittuntur, aut Cracoviam, aut Olwecimū
Ibidem.

Tenentur ad Conventus particulares non tantum Nobiles, sed etiam Episcopi, Palatini, Castellani, alijq. Officiales Terreſtres Palatinatus vel Diſtrictus illius convenire, iuxta Statutum SIGISMUN-
DI Regis Anno D. 1510. latum, ut refert Herburus ſub verbo: Co-
mitia. Et Statutum Lithuanicum, allegato cap. 3. art. 6. Nos late ſu-
pra in alio loco ſcripſimus. V u u u u u u u u Ad

Ad Capitaneum loci illius spectat, unicuique hospitium assignare, habitare ratione personarum. In Constitutione *Anni 1565 fol. 85. tit. Rozdawanie gospod.*

Die praefixo adveniente, ante omnia Missa cantata, & concio auditur, deinde ad electionem Mareschalci illius Conventus, descenditur, & pluralitate votorum eligitur. Sed in Magno Ducatu Lithuaniae non ubique Mareschalci Conventuum particularium, eliguntur; nam in certis Districtibus perpetui sunt. ut supra scripsimus.

Legatione Regia audita, vel saltem instructione Regia perlecta, descendit Nobilitas ad consultandum, non tantum de rebus à Serenissimo Rege in Literis universalibus, & in instructione expressis, & per Nuntium Regium propositis, sed & de aliis rebus per Nuntios suos in Comitibus Generalibus proponendis, & promovendis. Et quidquid communi consensu est conclusum, connotatur, & iterum ab omnibus trutinatur, donec tandem ab omnibus communi consensu approbetur.

Hæc trutinatio & moderatio Articulorum, ut à Senatoribus & Deputatis non in hospitio, sed in templo fiat, & ab iisdem una cum Mareschalco Conventus subscribatur, statutum est in Constitutione *Anno 1616. fol. 11. tit. Sposob konkludowaniâ Seymiku.*

Quæ Constitutio licet de Conventu Cracoviensi loquatur, nihilominus (ut ibidem) hanc Constitutionem Palatinatus Polnaniensis & Calissiensis acceptarunt. Sed postea dicti Palatinatus Polnaniensis & Calissiensis, à prædicta acceptance recesserunt, & penes antiquam suam consuetudinem remanserunt, prout habetur in Constit. *Anni 1618. fol. 6. tit. O spisowaniu Artykulow.* Sed Lithuanici & Prussici Palatinatus prædictam Constitutionem 1616, observant.

His placitis conscriptis, & ut supra à Senatoribus, Deputatis, & à Mareschalco Conventus illius subscriptis, descenditur ad electionem Nuntiorum Terrestrialium.

§ IV.

De Electione Nuntiorum ad Comititia.

ELigi debent Viri possessionati, idque pluribus calculis in Constitutione *Anni 1611. fol. 11. tit. Sposob obieraniâ/* ubi de electione in Palatinatu Siradiensi, Terra Vielunensi, Palatinatu Cracoviensi, & Terra Chelmensi. Item in Constit. *Anni 1613. fol. 13. tit.*

Tit: XXXX. De Comitijs, § IV. de elect: Nuntior: 81

tit: Obieranie Deputatow/ de Palatinatu Kijoviensi, & Districtu Mielnicensi dictam Constitutionem *Anni 1611.* acceptarunt. Rur-
sus in eadem Constit: *Anni 1613. fol: 40. tit: O obieraniu Deputa-*
tow/ extenditur ad electionem, tam in Regno, quam in M. D. L.
& in Prussia, in dicta Constitutione *Anni 1613. fol: 24. tit: O obie-*
ranu.

Idem & in Ducatu Masoviae servatur juxta Constit: *Anni 1598.*
fol. 702. tit: Seymiki y Elekeye.

Idem in Palatinatu Podlachiae, ut in Constitutione *Anni 1631.*
fol: 34. tit: Sposob obierania.

Idem in Palatinatu Ravensi juxta Constit: *Anni 1667 fol. 18.*
tit. Seymiki Wojewodztwa Kawskiego.

Idem in Palatinatu Brestensi, & Inowladislaviensi ut in Constit:
Anni 1685. fol: 19. tit: Approbacya pluralitatis.

In omnibus tamen suprascriptis Constitutionibus cautum est,
ut tantum Nobiles illius Palatinatus, in quo fit electio Nuntiorum
Terrestrium, admittantur ad votum seu calculum dandum in eodem
Palatinatu possessionati. Et in aliquibus additur, ut & ipse Nunti-
us eligendus, eodem modo sit possessionatus. Non tamen esse eli-
gendos Nuntios, qui actionem judicariam; in illis Comitibus ha-
berent. SIGISMUNDUS Rex *Anno 1540. ut refert Herburtus sub*
verbo: Nuntij. in Constitutione *Anni 1601. fol: 756. tit. O obiera-*
niu Poslow/ ubi tamen additur dummodo non sit fictus, vel re-
center ante eadem Comitibus intentata, & absq; contradictione, in
Comitiolis suis Nuntius esset electus.

Item: neq; Exactores contributionum, nisi plenaria satisfactione
Thesauro facta. In Constitutione *Anni 1631. fol. 34. tit. O pobor-*
cach/ & in Constit: *Anni 1633. fol: 21 sub tit: Trybunał Kądomski/*
ad finem, & in Constit: *Anni 1661 fol: 13. O poborach Wielkiego*
Kiełskwa Litewskiego.

Item. Deputatus ad Tribunal Regni, non potest esse simul Nun-
tius ad Comitibus. In Constitutione *Anni 1616 fol: 3. tit: O Deputa-*
cach Trybunałskich. Quae Constitutio declarata est in Constituti-
one *Anni 1678. fol: 9. tit. O Deputatách Trybunałskich/* quod De-
putatus ad Tribunal, etiamsi in Tribunali, actu locum non habe-
at, non possit esse Nuntius ad Comitibus, nisi post expirationem fun-
ctionis suae: contra hanc dispositionem faciens se eligi, ne locum
inter Nuntios Terrestres habeat, & ad primam objectionem legitime
probatam amoveatur. Quod extensum est ad Nuntium Terrestrem

Vuuuuuuu 2

cuius-

cuiuscunq; gentis, functionem Nuntij ab Exercitu gerentem. Et quod protestatio contra hanc expressam dispositionem legis à Nuntio facta, nulla et irrita sit.

Rursus in Constitutione *Anni 1683. fol. 5. tit: Deklaracya Konstyucyey/* &c. dicta Constitutio *Anni 1678.* in toto conservata est, cum hac declaratione; quod quemcunq; in functione Tribunalitia, tam in Regno, quam in M. D. L., prima intimatio per literas vniuersales ad Comitola antecomitialia extraditas praveniet, licet si secundaria intimatio, propter priora Comitola rupta, esset extradita, non possit esse Nuntius; & electus, activitate in Camera Nuntiorum careat.

Nuntius Terrestribus Palatinatum Wofynia & Bracławia, locus inter Nuntios Regni assignatus, in Constitutione *Anni 1569. fol. 160. § 2 tak za takowym.*

Nuntij Terrestris Terræ Lomziniensis, ut alternatim, ex Districtibus ad Comitia Generalia eligantur & mittantur: aliter electi, locum non habeant inter alios Nuntios ad Comitia Generalia congregatos. Statutum est in Constitutione *Anni 1613. fol. 19. tit: Elekcyja Poslow Lomzynskich.*

In Ducatibus Oswiecimensi & Zatorienfi, ut unus Nuntius ad Comitia Generalia, in Conventu Oswiecimensi aut Zatorienfi eligatur, electus ad Conventum Profouiensem mittatur, & cum alijs Nuntiis Palatinatus Cracoviensis in Conventu Profouienfi electis ad Conventum Generalem, in Civitate Neocorcinensi, & inde ad Comitia Generalia Regni discedat: eiusmodiq; Nuntio Thesaurus Regni, respectu longitudinis itineris, salarium provideat. statutum est, in Constitutione *Anni D. 1563. f. 65. § 2 co siecyze.* Quod si ad Conventum Profouiensem non venerit, locum inter Nuntios Palatinatus Cracoviensis non habeat, statutum est in Constit: *Anni 1616. fol. 20. O Posle Kiestwa Oswiecimskiego/* & ob hanc causam, ut Cancellaria Regni, Conventus particularis Zatorienfis, tribus diebus ante Conventum Profouiensem, denuntiationem faciat. *Ibidem.*

Nuntij duo ad Comitia ex Palatinatu Czerniechoviensi, ut Czerniechovia eligantur, statutum est in Constitutione *Anni 1633. fol. 33. tit: Ordynacya Czerniechowska.* Tandem in Constitutione *Anni 1635. fol. 17. tit: Ordynacya Woiewodztwa Czerniechowskiego/* iordinatum est, ut Comitola, tam Incolarum Palatinatus Czerniechoviensis, quam & Nowogrodensis Czerniechovia, si-

ant,

Tit: XXXX. De Comitij, § III. de Convent: partic: 817
ant, & Nuntij duo Terrestres ex Palatinatu Czerniechoviensi &
Novogrodensi ad Comitua Generalia eligantur, habeantq; locum
in Comituiis post Nuntios Parnavienses.

De Nuntijs Haliciensibus & Chetmensibus, in Constitutione
Anni 1611 fol. 25 tit. Alternata statutum est. Cum maximè necessa-
rium sit, vt Nuntij Terræ Haliciensis & Chetmensis more aliorum
Palatinatum, in Comituiolis electionis deputati ad Tribunal, relati-
onem functionis suæ, post reditum ex Comituiis faciât. Ideo ex hac
ratione & alijs statuimus, alternatam illorum tollendo, vt electio
Deputati in istis Districtibus singulis annis fiat.

De iisdem Nuntijs Terræ Haliciensis in Constitutione *Anni*
1635. fol. 36. tit. O Seymitu Wisninskim/ statutum est: vt Nun-
tij Terræ Haliciensis, cum articulis in Conventu suo laudatis &
conscripitis, propter conferentiam & coniunctionem negotiorum &
causarum Palatinatûs Russiæ, ad Conventum Vilsnensem veniât; &
ob id, Conventus Haliciensis Conventum Vilsnensem, vnâ septima-
nâ præcedat.

Nuntius vnus ex Terra Lucoviensi possessionem in eadem Ter-
ra habens, in Conventu Lublinensi à Nobilitate eiusdem Palatinatûs
eligatur, duos autē ex Districtu Lublin: & Vrzędowien: pro benepla-
cito suo Nobilitas eligat, ordinatum est in Constitut: *Anni 1654.*
fol. 15. tit. Sposob obierania Postow.

Nuntij in Livonia ad Comitua Generalia Regni, vt iuxta con-
federationem *Anno 1674*, in Conventu Dunemburgensi, ex præ-
sentibus in eodem Conventu eligantur, in Constit: *Anni 1677. fol. 33.*
tit. Ordynacya statutum est.

§ V.

De numero Nuntiorum Terrestrium ad Comitua.

Nuntij Terrestres ad Comitua Generalia non possunt plures eli-
gi, nisi iuxta antiquam consuetudinem Palatinatum. Ita statu-
it SIGISMUNDUS I. Rex *Anno 1540. vt refert Herburtus sub ver-*
bo: Nuntij. In M. D. L. ex singulis Districtibus, in quibus Iudi-
cia Terrestria celebrantur, bini Nuntij eligantur, vt in Statuto isti-
us Ducatûs, *cap: 3. art: 6. § sequi* habetur.

In Palatinatu Lublinensi ex singulis Districtibus istius Palatinatûs
duo mittebantur: sed in Constit: *Anni 1654. fol. 15. tit. Sposob o-*
bierania Postow/ &c. ordinatum est, vt tres mitterentur, vnus
ex Districtu Lublinensi, alter ex Vrzędowien, & tertius ex Distri-
ctu Zucoviensi.

XXXXXXXXXX

In Pa-

In Palatinatu Czerniechoviensi, vt duo mittantur, ex Districtu Czerniechoviensi, & alij duo ex Districtu Novogrodensi, ordinatum est in Constit: *Anni 1635. fol: 17. tit: Ordynacya Woiewodztwa Czerniechowskięgo / 2 Postow Ziemskich.*

Ex Palatinatu Podolia lex Nuntij solebant mitti.

De alijs Palatinatibus non exstant Constitutiones: de consuetudine tamen, ex Palatinatu Posnaniensi solent duodecem mitti, ex Siradiensi quatuor, ex Terra Wielunensi duo. Ex Palatinatu Lanciciensi quatuor, ex Terra Dobrinensi duo. Ex Palatinatu Płocensi tres. Ex Palatinatu Masovia, ex singulis Terris duo. Ex Cracoviensi Palatinatu sex, ex Sandomiriensi sex. Ex Palatinatibus Russia quatuordecem. Ex Belzensi quatuor, ex Kijoviensi sex, ex Volynensi sex, ex Bracławiensis duo, ex Livonia sex. In Prussia nunquam fuit determinatus numerus Nuntiorum Terrestrum, ideoq; plurimi ex hac Provincia ad Comitata mittuntur.

Respicendo tamen numerum ordinarium Nuntiorum Terrestrum ad Comitata Generalia, in univrsam, centum & septuaginta quatuor Nuntij Terrestris (præter Prussicos, quorum non est definitus numerus) eliguntur & deputantur.

§ VI.

De loco & tempore Conventuum Particularium.

In Majori Polonia.

Conventus omnes particulares vnâ die indicuntur. Et quidem Palatinatui Posnaniensi & Calisiensi in Oppido **Srodâ** juxta Statutum SIGISMUNDI Regis *Anno 1510.* vtq; duabus septimanis ante Colensem, & subinde Petricoviensem octo diebus constituantur, Siradiensi in Oppido **Sadek**. Terræ Wielunensi in Oppido **Wielun**. Palatinatui Lanciciensi in Oppido **Leezycâ**.

Palatinatui Brestensi & Cuiavienti in Oppido **Kidzieio wo** secundum Statutum SIGISMUNDI Regis *Anno 1510.* vt refert *Herbertus sub verbo: Comitata.*

Terræ Dobrinensi in Oppido **Lipny** juxta Constit: *Anni 1567. fol: 135. tit: Seymię Powiatowy Dobrzynski.*

Palatinatui Płocensi, in Oppido **Kadziadz**.

Palatinatus Ravensis in tribus locis contuevit habere Conventus suos particulares: nempe Districtus Ravensis Ravæ juxta Constit: *1569. fol. 190. 2 Seymię Powiatowy. Districtus Sochaczoviensis*

Tit: XXXX De Comitijs. § VI. de Conuent: part: 819

ensis in Oppido **Sochaczewo**. Districtus Gombinensis in Oppido **Gombin**. Constit: *Anni 1667. fol. 18. tit: Seymik Woiewodztwa Rawskiego.*

Nam licet in Constit: *Anni 1667. fol. 18* statutum erat, sic: De consensu omnium Ordinum electionem Nuntiorum ad Comitias Regni, Terræ Ravensis, Sochaczoviensis & Gombinensis ad vna Comitola totius Palatinatus, sicut & relationum Comitola ad Oppidum **Bolesowo**/ transferimus, & electionem Mareschalci Comitiorum, (qui juxta alternatam solitam Terrarum debet eligi,) sicut etiam & Terrestrium Nuntiorum, per pluralitatem vocum Incolarum istius totius Palatinatus in eodem possessionatorum, auctoritate presentium Comitiorum statuimus. Et in electione Mareschalci, ut pluralitas vocum Nobilitatis possessionatæ in hac Terra, ad quam alternata spectabit, prævaleat, declaramus. Sed in Constitutione *Anni 1673. folio 30. tit: Deklaracya o Seymikach Woiewodztwa Rawskiego*/ dicta Constitui *Anni 1667.* in toto cassata est, & ut Comitola juxta jus & consuetudinem Palatinatus huius fiant, declaratum est. Idem colligitur ex declarationibus Palatinatum dicto *Anno 1667. factis, fol. 53. § Woiewodztwo Rawskie*/ & duobus sequentibus paragraphis, ubi singulis illis Districtibus peculiaribus Comitola indicuntur: & sic servatur, quod Palatinatus Ravensis, in tribus locis Conventus suos particulares tam antecomitiales, quam postcomitiales seu relationum, & alios Conventus, nempe Districtus Ravensis Ravæ, Districtus Sochaczoviensis in Oppido **Sochaczewo**/ & Districtus Gombinensis in Oppido **Gombin**/ celebrent.

Masovia & Podlachia, uno die suos Conventus particulares habent. Et quidem Terra Cernensis Cernæ, Varsoviensis Varsoviæ, Vinsensis Vinsæ, Wysochodensis Wysochodæ: Zakrocimensis Zakrocimij, Ciechanoviensis Ciechanoviæ, Lomzensis Lomzæ, Rozanensis Rozanij, Livenensis Livæ, Nurensis in Oppido **Nur**.

Generalis autem Conventus in Masovia Varsoviæ, eo die, quo in Maiori Polonia Generalis Conventus in Oppido **Kolo**/ celebratur.

In Minori Polonia in Oppido **Nowe Miasto** seu **Korczyn**/ juxta Constitutionem *Anni 1576. fol. 27. § Seym wálny Koronny*/ & Constit: *Anni 1613 fol. 10. tit: O Seymach y Seymikach*/ in qua sic habetur: Cavemus ut ex Cancellaria Nostra in posterum Literæ ad Conventus particulares seu Comitola tempestive mittantur.

tur. vt Generalia Comitola spatium duarum septimanarum habeant ad conveniendum. Et post Comitola Corcinenſia in tribus ſeptimanis Comitula Generalia præſigantur: particulares autem Conventus vt Comitula ſex ſeptimanis præcedant.

In Conventibus Generalibus Colenſi, Corcinenſi, & Varſavienſi, vt articuli in Conventibus particularibus conſcripti corrigantur & moderentur, in Conſtitutione *Anni 1565. fol. 84. tit: Seymiſi Powiátowe.* Deinde in Conſtitutione *Anni 1609. f. 903. tit: Seymiſi generalne/* vt Conventui Colenſi & Corcinenſi maius tempus Cancellaria aſſignet, quod ad conveniendum illuc ſufficientius ſit, ſtatutum eſt.

In Minori Polonia.

Comitola vno itidem die celebrantur.

Et quidem Palatinatus Cracoviensis Conventum Proſovia peragit, quem Comitola Olwęcimenſia & Zatorienſia in Oppido *Żator/* tribus diebus præcedūt, iuxta Conſtit: *A. 1581. fol. 375. tit: Seymiſi Oſwiecimſki/* vt ſupra ſcripſimus, & in Conſtit: *Anni 1616. fol. 20. tit: O Poſle Kieſtwa Oſwiecimſkiego.* Sed in Conſtitutione *Anni 1635. fol. 37. tit: O Seymiſku Żatorſkim/* ordinatum eſt: vt Comitola Zatorienſia vna ſeptimana præcedant: Neocorcinenſem generalem, vt Proſovienſis particularis quatuor diebus præcedat, in Conſtitutione *1569. fol. 191. 2 Seymiſi tej Powiátowy.*

Palatinatus Sandomiriensis in Oppido *Opatowo.*

Conceſſerat quidem SIGISMUNDUS I. Rex huic Palatinatui, vt Conventus particularis etiam in Oppido *Skrzynno/* celebraretur, ſed poſtea *Anno 1519: vt refert Herburtus ſub verbo: Comitula,* abſolitus penitus & ſublatus eſt.

Palatinatus Lublinensis Lublini, iuxta ſtatutum *Anni 1532. Antea autem peragebat Vrzędovia, vt refert Szczerbicz parte 3. cap: 3. fol: 13.*

Palatinatus Ruſſiæ celebrat Conventus particulares, videlicet Terra Leopoliensis Leopoli, Terra Præmiſienſis Præmiſliæ, Terra Sanocensis Sanocia, Terra Haliciensis Halicia, Terra Chełmenſis Chełma, Diſtrictus Viſnensis Viſna.

Conventus autem Generalis Viſnæ peragitur, quem Conventus particularis Haliciensis præcedere debet, iuxta conſuetudinem aliorum Comitolorum.

Tit: XXXX. De Comitijs, § III. de Convent: partic: 821

Ita in Constitutione *Anni 1563. fol. 46. tit. Seymiß Powiáto-
wy w Haliczu.*

Tandem in Constit: *Anni 1581. fol. 376. tit. Seymiß Halicki/*
statutum est: vt iste Conventus particularis Haliciensis, vna sepu-
maná Conuentum generalem Wisnensem præcedat. Idem in Con-
stit: *Anni 1616. fol. 27. tit. Seymiß Ziemie Halickiey.* Idem & in
Constit: *Anni 1635. fol. 36. tit. O Seymiku Wisnińskim.*

Palatinatus Belzensis in Oppido Belzá.

Palatinatús Podoliæ Conventus particulares peragebantur olim
in Civitate Camenecensi, sed postquam hæc Civitas capta fuit à Tur-
cis, vt Conventus particulares omnes, tam antecomitiales, quàm
postcomitiales, istius Palatinatús, Leopoli in Ecclesia PP. Franci-
scanorum celebrarentur, donec Halicia restaurata fuerit, vt in Con-
stit: *Anni 1677. fol. 17. tit. Seymißi Woiewodztwa Podolskiego*
statutum est: (nam ante hanc Constitutionem 1677. dicti Conuen-
tus particulares Haliciæ peragebantur, vt in Constit: *Anni 1673. fol.
32. tit. Wkontentowanié exulum* habetur.

Palatinatús Kijoviensis, Bracławiensis, & Czerniechoviensis vt
Conventus particulares Włodimiræ celebrarentur, quousq; ad pos-
sessiones bonorum suorum Incolæ dictorum Palatinatuum, non pe-
venissent. in Constit: *Anni 1659. fol. 46. tit. Seymißi y Eleckre
Woiewodztw Ukráinskich/* statutum est. In Constit: quoq; *Anni
1683 fol. 17. tit. Integritas Woiewodztwa Kiiowskiego*, ordinatū
est, vt Conventus particulares Palatinatús Kijoviensis, Włodimiria
peragantur more antiquo, quousq; aliud non fuerit constitutum.

De Palatinatu Czerniechoviensi hoc adiungo, quòd iste Pala-
tinatus olim cum Districtu Novogrodensi vnum Conuentum parti-
cularem habebat, & Czerniechoviæ illum peragebat, vt in Constit:
*Anni 1635. fol. 17. tit. Ordynacyá Woiewodztwa Czerniecho-
wskiego/ § 2 Seymiß ieden.*

Sed postea in Constit: *Anni 1659.* vt supra constitutum est, vt
Conventus particulares Palatinatuum Kijoviensis, Bracławiensis &
Czerniechoviensis, Włodimiræ celebrarentur, cum antea Conuen-
tus Palatinatús Bracławiensis Vinniciæ perageretur.

De Conventibus Particularibus Palatinatús Vołhyniæ in volu-
mine Constitutionum *sub tit. O Ziemi Wołynskiey/ fol. 160. § 2
ná woynę* ordinatum erat, vt in solitis locis peragerentur, & ex il-
lis Nuntij electi, Włodimiriam venirent. Postea in Constit: *Anni
1576. fol. 293. tit. O|potrzebach Woiewodztwa Wołynskiego.*

Yyyyyyyyy

§ Sey-

2 **Seymik**/ declaratum est, vt Conventus particularis antecomitialis vnus tantum sit, & Luceoria celebretur.

In Magno Ducatu Lithuaniae.

Locus Conventibus particularibus, ad futura Comititia assignatus fuit in Constit: Lithuan: A. 1659: fol: 20 tit: **Seymik**. Et quidem Palatinatui Vilnensi Cameneciae in eodem Ducatu, Osmianensi Districtui, Grodnae, Lideni in casu hostilitatis Lidae & in Oppido Wasiliscensi, Bractaviensi, in Opp: Szateni, Trocensi, in Opp: Siemnensi, Caunensi, in Gielnensi, Smolenscensi, Grodnae, Staroduboviensi, Vierzbołoviae, Polocensi, Cobrini, Vitepscensi, in Oppido Bezdziezensi, Orsanensi, in Minscensi, & in casu hostilitatis in Słonimensi, Mscislaviensi, in Opp: Krynki, Mozyriensi, Kobryni, Rzeczyciensi, in Opp: Kieydany, Terrae Livoniae in Dziewiatowiensi Oppido. Terris quae non sunt subiugatae ab hoste, loca consueta antiqua ad peragendos Conventus particulares, destinata sunt. Videatur Constitutio *Anni 1661. fol. 23. tit: Seymik w Wielkim Kieście Litewskim*/ in qua constitutum erat, vt Comitola relationum, & alia Comitola in locis expressis in declarationibus Palatinatum & Districtuum peragantur.

Nunc autem Palatinatus Vilnensis peragit Vilnae. Districtus Osmianensis Osmianae, Districtus Lideni Lidae, Districtus Wilkomiriensis Wilkomiriae, Districtus Bractaviensis Bractaviae.

Palatinatus Trocensis in Civitate Trocensi, Districtus Grodnensis Grodnae, Districtus Caunensis in Civitate Caunensi, Districtus Upitensis in Opp: Vpiteni, seu Ponienwieziae.

Ducatus Samogitiae Conventus suos particulares peragit, Rosienis.

Palatinatus Smolenscensis & Districtus Starodubiensis, durante armistitio cum Magno Duce Moschorum in Constit: *Anni 1667. fol. 79. tit: Seymik Woiewodztwa Smolenskigo/ y Starodubowskiego*/ in Arce Vilnensi peragant, statutum est.

Palatinatus Novogrodensis Novogrodici, Districtus Słonimensis, in Oppido Słoni, videatur Constitutio *Anni 1631. fol. 40. tit: Dział Słonimski*/ utq; omnes Senatores & Nuntii Magni Ducatus Lit: ad hunc Conventum antecomitiale conveniant, statutum est. Item Constit: *Anni 1667. fol. 17. inter Constitutiones Lithuanicas, tit: Mieysce sadom*/ vt in Arce Słonimensi peragatur. Item Constit: *Anni 1678. fol. 12. inter Constit: Lithuanicas tit: Reassumptio*

Tit: XXXX. De Comitijs. § VI. de Conuent: part: 823

prio **Konstitucyey**/ in qua dicta Constitutio *Anni* 1677 in toto approbata est, & vt iuxta antiquum jus, Conuentus iste Generalis duobus septimanis Comitia Generalia præcedat.

Districtus Volcoviscensis in Oppido Volcoviscensi, de quo habetur in volumine Constit: fol: 255 sub tit: *Literæ confirmationis*, & **Seym wálny**/ & in Constit: *Anni* 1576 fol: 277. & **Seym wálny** in quibus locis habetur, quod Conuentus iste in Lithuania sit Generalis, sed hoc attento jure antiquo vt supra. Nunc in Lithuania Conuentus Generalis non Volcoviscæ, sed Słonimi peragitur, vt in dicta Constit: 1631. 1677. 1678. & in Statuto Lithuanico cap. 3. a. 8.

Palatinatus Połocensis Połoci, Palatinatus Witepskensis, Vitepskæ, Districtus Orszanensis in Oppido Orsza, Palatinatus Brestensis, Brestæ in Lithuania, Districtus Pinskensis Pinscii, Palatinatus Mscislaviensis Mscislaviæ, Palatinatus Minscensis Minsciæ, Districtus Mozirensis Moziriæ, Districtus Recensis Rochaczewiæ.

Palatinatus Livoniæ, Duneburgi, juxta Constit: *Anni* 1673. fol: 17. tit: **Seymikom Ziemi Inflantstiey**/ inter Constitutiones Lithuanicas, quæ postea confirmata est per Constitutionem *Anni* 1677. folio 33.

Palatinatus Mariæburgensis vt in Civitate **Kiżporż** celebret, quousq; **Sztum**/ non recuperaretur, ordinatum est in Constitutione *Anni* 1635. fol. 32. tit. **Sady y Seymiki Woiewodztwa Málborskiego**.

In Prussia Conuentus Generalis Graudenti & Mariæburgæ alternatim peraguntur.

Terræ Nurensis Conuentus particulares ex Nur translati erant ad sex annos ad **Ostrow**/ vtiq; per hoc tempus in Ecclesia Parochiali peragantur, ordinatum est. Sed post elapsum tempus sex annorum, iterum in perpetuum translati sunt ad Nur: vt in Const: *Anni* 1647. fol. 34. tit: **Seymiki Nurskie**.

Conuentui Terræ Dobrzynensis locus assignatus in Opp: Lipno, in Constit: *Anni* 1567, fol: 135. & **Seymik**.

§ VII.

De expeditione Antecomitali in Prussiam.

IN hac Provincia hoc speciale servatur. Quod ante Comitia Generalia Regni, literæ binæ ad Episcopos Varmiensem & Culmensem Polonico idiomate conscriptæ mittuntur. Et Episcopus Varmiensis

Yyyyyyyyy 2

can.

tanquam Præses Terrarum Prussiæ Statibus & Ordinibus (inter quos Civitates etiam maiores, hoc est: Gedanensis, Thorunensis & Elbingensis sunt) Conventum Generalem indicit. Ad Palatinos autem Culmensensem, Mariæburgensem, & Pomeraniæ, tres univversales literæ latinè scriptæ mittuntur: cum appendice: ut pro more solito, Conventus particulares præfigant. Quibus literis acceptis, rursus Palatini, quisque in suo Palatinatu univversales literas nomine suo scriptas mittunt, ut in Urbibus & aliis consuetis locis publicentur & affigantur.

Tum Conventus particulares à Nobilitate peraguntur. Et quidem in Palatinatu Culmensi, Kowaleviæ, ad quem Conventum, etiam Nobilitas Michałoviensis confluit. In Palatinatu Mariæburgensi, Stumæ. In Palatinatu Pomeraniæ, prius in singulis sex Districtibus, Conventibus particularibus actis, Nobilitas Pomeranica ad Conventum Palatinatus totius Pomeraniæ Generalē, qui Starogardiæ celebratur, veniunt.

Tandem omnes totius Prussiæ Ordines, ad Conventum Generalem, qui alternatim Graudenti, aut Mariæburgæ solet peragi, confluant: similiter Delegati à Civitatibus Gedanensi, Thorunensi, & Elbingensi, cum suis instructionibus veniunt, consultationesque publice fiunt. Interim Nuntius Regius (ad quem à Serenissimo Rege Polonico idiomate; Credentiales Literæ latinè scriptæ mittuntur) supervenit, & solenni cum pompa, per Succamerarium, & aliquot Delegatos Civitatum, multosque alios ex Equestri Ordine ex hospitio suo, in plenū omnium Ordinum Prussiæ confessum receptus, deducitur. Qui facta, Regio nomine propositione, cum simili pompa domum reducit, nec postea ad confessum plenum omnium Ordinum, nisi sub ipsum Conventus finem venit, eodem modo solenniter eò deductus. Post discessum autem primum Nuntij Regij, totus Ordo Prussiæ confessus in duo Conclavia, alterum superius, alterum inferius, dividitur. Ad superius conclave, duo illi Episcopi, tres Palatini, tres Castellani, tres Succamerarii, & dictarum trium Civitatum Delegati seu Internuntij conveniunt. Ad caput mensæ Episcopi assident: ex altera parte mensæ, Palatini, Castellani & Succamerarii: ex opposito horum dicti Internuntij Civitatum, & quidem eo ordine: ut primò Thorunenses, secundò Elbingenses, & tertio Gedanenses locum occupent.

Ad inferius conclave Nobilitatis Nuntij in Conventibus parti-
cula-

cularibus electi, deinde etiam Civitates minores conveniunt, ut scripsit Cromerus lib: 2. de Republica & Magistratibus Polonorum ad finē, in illis verbis: Non ita pridem, in Prussia quoque Nuntii Nobilitatis, & minorum Civitatum in Comitibus adhiberi ceperunt, tributis sciscendi causa: cuius decernendi potestatem, neque Rex, neque Consilarii soli usurpant. *hucusque verba Cromeri.* Sed hodiernis temporibus sola Nobilitas per Nuntios suos, in hoc inferiori conclavi suffragia ferunt, omniaque consilia, exclusis Civitatibus minoribus, licet Regiis literis eo convocentur, expediunt, ut Christophorus Hartknoch lib. 2. de Republica Polona cap. 6. annotavit.

Divisis hoc modo conclavibus, & Mareschalco Equestris Ordinis directore electo, Nuntii Nobilitatis, instructiones suas à Fratribus sibi in Conventibus particularibus datas punctatim prælegunt. lecto vno puncto, si omnes in illud consentiunt acclamatur consensus. Si qui contradicere velint, petit à Mareschalco dicendi facultate, rationes contradictionis suæ adferunt. tunc aut ipse Mareschalcus, aut alii ingenio dexterrimi (petit, ut supra dicendi facultate,) contradicentes, ad concordiam reducere student. Si contrariam sententiam defendentes, meliora suadentibus cedunt, Mareschalcus articulos illos, in quos omnes consenserunt, separatim scribit: Controversos autem articulos in separata charta connotat, & ad superius conclave reservat. His peractis duo illa conclavia coniunguntur. Ibi Mareschalcus Equestris Ordinis ad mensam Senatoriam confidet, aliique iuxta ipsum Nuntii, quoad spatium permittit: reliqui Nuntii in appositis sedibus sessum capiunt. Hic iterum articuli illi controversi eodum tractantur, donec in certos articulos, omnes Ordines consentiant. Post hæc, instructio per Secretarios Civitatum, maximè autem per Thorunensem, latino sermone (quo etiam idiomate, Internuntii Civitatum sua suffragia ferunt, & alia desideria, in conclavi superiori proponunt) conscripta, publicè prælegitur, ubi iterum, quædam adduntur, quædam detrahuntur & mutantur, donec tandem ea omnium votis respondeant. Demum instructio electis Nuntiis, (quorum etiam nomina & cognomina Instructioni huic inferuntur) ad Comitia Generalia Regni dantur, Ordinesque Prussiæ ad locum Comitiorum Generalium Regni discedunt: exceptis Succamerariis & Civitatum maiorum Internuntiis, qui tanquam Consilarii Prussici, jus sibi de rebus Prussicis in sola Prussia consultandi reservant. Hæc ex Nicolao Chwałkowski lib. 1. cap: 7. de Jure publico Regni Polonia, & ex Christophoro Hartknoch loco citato de-

to desumpta sunt. Id tantum adnotandum censui, quod prædicti Conventus Generales hisce temporibus non celebrantur, excepta Prussia, ut scripsimus. Ratioq; adfertur, quia minus necessarii videntur stante præmissione Conventuum particularium. Et tamen in Constit: sapissimè inculcatur, ut celebrentur, ut videre est, (omissis aliis antiquioribus) in Constit: *Anni 1609. fol. 93. tit. Seymiki Generalne.* Item in Constitutione *Anni 1613. fol. 10. tit. O Seymach y Seymifach.* Item in Constitutione *A. 1631. f. 40. tit. Drazd Slonimski.* Et in Constitutione *Anni 1678. inter Constit: Lithuanicas fol. 12. tit. Reassumptio Konstytucyey.* Tum, quia Conventus particulares adeo protrahuntur, ut non sit locus Conventibus Generalibus.

S VIII.

De ipso actu Comitiorum Generalium.

ADveniente die Comitii præfixo, à Sacris initium fit, hoc est Missa de Spiritu S. per aliquem Episcopum in Ecclesia Collegiata S. Joannis decantatur, concioq; peragitur. Quibus finitis, Senatores in Senatum secedunt, ibiq; Serenissimum Regem salutant. Nuntii autem Terrestris, ad conclave solitum Nuntiorum (quod polonicè vocatur *Izbá Poselska*) conveniunt. Tunc Mareschalcus proximè præcedentium Comitiorum omnia dirigit, donec novus Mareschalcus ex pluralitate calculorum seu suffragiorum à Nuntiis Terrestribus ad Comitium congregatis, datorum, eligatur, quæ suffragia prior ille Mareschalcus connotat, & publicat. Eliguntur autem Mareschalci, alternatim per Nationes: primò, ex Minori 2dò ex Majori Polonia, 3tò ex Magno Ducatu Lit.

Quodsi prior ille Mareschalcus aut mortuus, aut in Ordinem Senatorum interea temporis cooptatus fuerit: solet initio Comitiorum, alius Mareschalcus ad tempus eligi, donec ex ea gente, quam tangit ordo, novus eligatur. Exemplum habuimus, cum Nicolaus Hieronymus Sieniawski, Mareschalcus Nuntiorum Terrestrium in Comitii *Anni 1676.* celebratis ad Senatoriam dignitatem evectus, seu Mareschalcus Curia Regni creatus esset, in Comitii *Anni 1677.* conclave Nuntiorum non intravit, sed electus fuit ad tempus alius Mareschalcus, donec munus hoc tandem ad Vladislaum Michaële Skoraszewski Vexilliferum Palatinatus Posnaniensis deferretur.

Si autem in ipsis Comitii, Mareschalco Nuntiorum Terrestrium, Se-

Tit: XXXX. De Comitijs. § VIII. de actu Comitiorũ. 827

um Senatoria dignitas conferatur, functio illius Mareschalcalis non cessat, sed usq; ad finem Comitiorum penes illum remanet. Exemplum habuimus in Hieronymo à Stranow Sieniawski, qui licet *Anno 1676.* in Comitii coronationis JOANNIS III. Regis Mareschalco Regni creatus esset per totum tamen tempus Comitiorum coronationis, munere Mareschalci Nuntiorum Terrestrium functus est, licet postea *Anno 1677.* ut iam Senator, conclave Nuntiorum (ut diximus) non ingressus est.

Nuntij autem, si durantibus Comitii, Senatoriam aliquam dignitatem adipiscantur, statim Collegio Nuntiorum valedicunt, locumq; sibi in Senatu assignatum occupant.

Postquam plurium suffragiis Nuntiorum Terrestrium Mareschalculus electus est, Mareschalculus ille prior baculum, insigne muneris Mareschalcalis, solenniter præmissa oratione electo Mareschalco tradit, qui priori itidem gratias agit pro fidei directione in præcedentibus Comitiiis.

Quod si prior ille Mareschalculus male functus esset munere suo, Nuntii Terrestres exigunt ab ipso rationes officii male gesti.

Mareschalculus Nuntiorum Terrestrium noviter electus, licet antea (nisi sub tempus Interregni ut supra scripsimus) juramentum præstabat; tamen in Constitutione *Anni 1678. fol. 1. tit. Jurament/* certa forma præstandi juramenti, præeunte verba Mareschalco superiorum Comitiorum, præscripta est, quam supra in *tit. 4. de jure scripto* connotavimus.

Electo à Nuntiis Terrestribus Mareschalco, dijudicatisq; causis Nuntiorum de loco in conclavi habendo motis & excitatis, (ut vult dicta *Constit. Anni 1678.*) constituto tempore, à Serenissimo Rege, Mareschalculus cum Nuntiis Terrestribus intrat conclave, in quo Rex cum Senatoribus sedet, & ibi Serenissimum Regem solenni oratione salutat, cui nomine Serenissimi Regis, Cancellarius vel Pro-cancellarius Regni in Regno, in Magno autem Ducatu Lithuaniz, eiusdem Ducatus respondet, & in tesseram benevolentiz Regalis, Mareschalculus & Nuntij ad osculum manus Regiz per ordinem admittuntur. Post osculum manus Regiz peractum, propositio Regis nomine à Cancellario Regni in negotiis Regni; in negotiis autem Magnum Duc: Lich: tangentibus, à Cancellario eiusdem Magni Ducatus in medium adducitur, prout Constitutio *Anni 1673. fol. 18. tit. Trzeci Seym* obloquitur.

Post factam propositionem, jusiurandum Regium & pacta Conventa summarie collecta per Referendarium Regni legi deberent,

Zzzzzzzzzzz

ut in

ut in Pactis Conventis MICHAELIS & JOANNIS III. Regum Poloniae & **Przysięgą naszą**/ his verbis habetur: *Iuramentum Nostrum & Pacta Conventa summarie collecta, in singulis Comitibus, primo die loco articulo Mareschalci in praesentia Senatus legantur.* Sed haec solennitas in Comitibus extraordinariis duarum vel trium septimanarum omiti consuevit, ut praxis edocet.

Deinde negotium vacantiarum agitari solet: nam Mareschalcus Nuntiorum Terrestrium (disponentibus sic legibus, ut supra mentionem fecimus, & habetur in Constitutione *Anni 1588. fol. 464. tit. O wakancyach*/ ubi habetur, ut vacantiae immediate ante Comititia in spatio unius septimane, ab initio Comitiorum conferantur, & in Constit: *Anni 1607. f. 833. tit. O wakancyach*) petit Serenissimum Regem ut vacantes dignitates benemeritis conferre dignetur, & Cathalogum vacantiarum in conclavi Nuntiorum Terrestrium conscriptum, publice praeligit. Post hanc petitionem Mareschalci Nuntiorum, Serenissimus Rex aut statim, pro libitu suo distribuit, aut negotium distributionis (ut merita cuiusque rectius ponderare valeat) differt. Quo casu, antequam Mareschalcus cum Nuntiis Terrestribus ad conclave suum redeat, iterum distributionem vacantiarum urget.

Cum autem Serenissimus Rex distributionem vacantiarum paratus sit facere, duos cathalogos vacantiarum (si magnus sit illarum numerus) conscribi mandat. Et unum Cancellarius Regni, in quo vacantiae in Regno descriptae sunt, & alterum Cancellarius Magni Ducatus Lithuaniae vacantiarum in dicto Magno D. L. praesentibus Nuntiis Terrestribus publice praeligit, & praconizat. Tunc quibus dignitates Senatoriae collatae sunt, commodo tempore publice in Senatu Serenissimo Regi gratias solennes agunt. Si autem officium Mareschalci a Serenissimo Rege, alicui conferatur, Cancellarius nomine Serenissimi Regis, baculum, insigne illius muneris tradit, ut praxis docet, & exemplum habetur in Chronica Piasceii ad initium *Anni 1603. fol. apud me 248.* in illis verbis: *Vacabat tunc a bienio dignitas Mareschalci Regni, dimissa a Nicolao Zebrzydowski ad Palatinum Cracoviensem promotus, ad quam Zamoyscius Marcum Sobieski, Palatinum Lublinensem, & Nicolaus Wolski Mareschalcum Aulae Regiae, promoveri cupiebat, illam igitur Rex, ne praesentis Zamoyscii auctis novis meritis suffragia rejicere non posset, suatore Ioanne Tarnowski Episcopo Vladislavienfi partium adversarum antesignano, pridie adventus ipsius, Sigismundo Myskowski, Marchioni contulerat.*

in tan-

in tantum obnitente Petro Tylicki Minore Cancellario, partium Zamoy-
scianarum; ut vocatus à Rege ad tradendum illud officium (ut eius
fuerit muneris) valetudine infirmā se excusaverit, iterum tamen à Re-
ge monitus, quod si non veniret, ipsemet Rex functionem illam renunti-
andi Mareschalci obire vellet, vel invitus adfuit, ac multa præfatus
in laudem stirpis Myskoviurum nomine Regis baculum, Insigne illius
Magistratūs, Marchioni tradidit. hucusq; verba Piafecij.

Si autem Cancellarius in Comitij conferatur, tum Mareschal-
cus Supremus, præmissā oratione, eundem renuntiat & præconi-
sat, & post præconisationem, ipse Serenissimus Rex sigillum tradit.

Quodsi Procancellarius ad Cancellarium Supremum assume-
rerur, hoc casu, prius, sigillum minus, Serenissimo Regi præmissā
gratiarum actione pro eodem munere antea sibi commissio, in ma-
nus eius consignat: posteaq; renuntiatur Cancellarius Supremus, ac-
cipitq; sigillum maius. Ita praxis edocet. Et exemplum habetur
in vita Petri Gamrati, inter vitas Episcoporum Plocensium in or-
dine 48. à Stanislao Lubieniski conscriptas. Hic Gamratus, ope Regi-
næ Bonæ Sfortiæ, Vicecancellarium Regni, cum esset Episcopus Præ-
misliensis, speraverat, paratusq; in Senatum ita venerat, ut eo nomine
Regi gratias ageret: sed à Mareschalco Regio, qui more & instituto Re-
gni, præmissā solenni oratione, Cancellarios renuntiare solet, egregie
elusus fuerat: nam is prolixiori usus oratione, facie ad Gamratum ver-
sā, cum multa præclare de eius Magistratūs dignitate dixisset, & po-
stea veluti Gamratum renuntiaturus, verba illa: Tibi Domine Epi-
scope, sine tamen nomine illius proprio, protulisset, & aliquantum hæsif-
set; Gamratus, quasi id sibi dictum esset, surrexit, sed cum Rex huius
ironiæ fortè non ignarus, manu extensā, sedete (inquit) Domine Episco-
pe, non vos estis, innuisset, tum demum Mareschalcus eluso & in rubo-
rem Gamrato dato, Ioannem Choinium Vice-cancellarium Regni renū-
tiavit. Hucusq; verba Lubienij. Nunc revertor ad propositum me-
um.

Post hæc, Senatores sua vota in præsentia Nuntiorum Terrestri-
um expediunt, juxta Constitut: Anni 1578. fol. 328. tit. Scrutinium,
& A po propozycyey.

Post vota Dominorum Senatorum, ratio Senatūsconsultorum
inter Comitij ultima & præsentia factorum reddenda est, ut in
Constitutione Anni 1576. fol. 276. & Czesło też! mentio fit. Et in
Constitutione Anni 1641. fol. 41. tit. de reddenda ratione Senatūs-

Aaaaaaaa

consul-

consultorum expresse habetur, ut post vota Dominorum Senatorum hæc ratio reddatur.

Idem in Constit: *Anni 1662. f. 2. tit. de reddenda ratione Senatûs-consultorum*, plura scripsimus supra in tit: de Senatoribus.

Sic etiam bona ad fiscum Regium jure caduco, paulò ante Comititia devoluta, ab initio Comitiorum conferenda sunt, ut in Constit: *Anni 1576 fol. 280. tit. O dobrách juris caduci*. De hoc jure caduco latius in tomo 2. agemus.

Sed in Constit: *Anni 1690. fol. 1. tit. Obiásnienie Konstytucyi dawnieyszych o porządku Seymowania*, omnes Constitutiones de ordine Comitiorum declaratae sunt: in hunc sensum,

Ab initio Comitiorum ante omnia post electionem Mareschalci Nuntiorum Terrestrium die primo omnes obiectiones Nuntiis Terrestribus præsentibus, si aliqua intervenirent, sopiantur, non præjudicando, si postea advenientibus, illis aliqua obiectiones essent, facta, iudicio.

Deinde subsequitur salutatio Serenissimi Regis, à Camera Nuntiorum Terrestrium. Item lectio Pactorum Conventorum. Tunc propositio à Throno Regis fiat. Item scripta ad Archivum ex præteritis Comititiis data legantur. Item lectio Senatus-consultorum, petitio distribuendarum vacantiarum; & post hæc, vota Dominorum Senatorum subsequantur. Tandem post destinationem Deputatorum ex Senatu & Equestri Ordine ad conscribendas Constitutiones, Thefaurorum & Artilleriæ utriusq; gentis rationes, Legationum ad Principes externos, Legationes, si aliqua essent, semotis arbitris, cum executione iuramenti expediantur. Deinde Ordo Equestris in Cameram suam redeat, & Constitutiones, incipiendo, à securitate publica ibidem conscribat. Interea temporis Sacra Regia Majestas cum Senatu & Deputatis, quos reversus ad Cameram Nuntiorum Mareschalcus Equestris Ordinis, deputare tenetur, iuxta antiqua jura & consuetudines, judicia Comititalia, expediet, & deinde Camera Nuntiorum Terrestrium cum constitutionibus juxta jus, ad consessum Regium cum Senatu veniat, & per 5. dies cum Senatu de negotiis & constitutionibus allatis, juxta antiquiores constitutiones, insimul consulat. Comititia autem in termino sex septimanarum, ut absq; candelis accensis finiantur. *Hucusq; verba Constitutionis.*

Et quia de nonnullis præmissis, jam egimus, reliqua continuamus. Et primò de regressu Mareschalci cum Nuntiis Terrestribus ad Cameram suam.

Itaq;

Itaq; reversi ad conclave suum, vel de propositione Regia, vel de aliis rebus à Fratribus, id est: a cætera Nobilitate in Conventibus particularibus sibi commissis consultant. Et interdum frequenter è medio sui ad Serenissimum Regem & Senatum cum suis petitis mittunt. Quos Serenissimus Rex licet consilio & iudicio distractus sit, libenter admittit, auditq; petitis illorum vel statim declarationem illis dat, aut etiam se daturum offert; præhabito consilio prius cum Senatu. Sicut etiam aliquando ex Senatu, ad conclave Nuntiorum, mittuntur, qui Serenissimi Regis & Senatūs nomine Nuntiis Terrestribus aliquid proponāt; aut discordantes ipsorum sententias concilient; aut super aliis emergentibus negotiis tractent.

Quidquid autem inter se communi consensu constituerint, id à Marechalco eorundem, in pleno consensu omnium Ordinū publicè legitur. In Constitutione *Anni 1653. fol. 14. tit: Konfluzya Seymowa.*

Habent etiam potestatem Nuntii Terrestris, in Comitibus Generalibus, integritatem iurium promovendi & tuendi. In Constitutione *Anni 1609. fol. 888. § sequ: tit. Deklaracya artykułu. & Nie deroguiac w tym.*

Item instandi, ut Thesaurarius rationem faciat ex Quarta percepta & expensa. Ita in Constitutione *Anni 1562. fol. 22. tit. O wizerzeniu Podskarbiego*/similiter si contra Tenentarios, respectu rectorū non egerit. In Const: *Anni 1567. f. 129. tit. Oddawanie czwartey części & Gdzieby tej krow*/similiter, contra Cancellarios, quod contra dispositionem iuris, privilegia extradiderint: in dicta Constitutione *1562. fol. 21. O pozwoleniu czwartey części/ § Statut Krola.*

Similiter negligentias Dignitariorum deferre, ut colligitur ex Const: *Anni 1565. fol. 84. tit. O sposobności Urzędow.* Similiter & negligentiam Instigatoris in officio suo, ut colligitur ex Const: *Anni 1607. fol. 834. tit. O Annatach.*

Item & ipsimet Serenissimo Regi in memoriam revocare possunt, quod promiserit se leges, privilegia observaturum, ut in Constitutione *Anni 1609. fol. 888. tit: Deklaracya Artykułu*/de non præstanda obedientia, & *Nie deroguiac w tym.*

Et hæc maxima est facultas illorum, quod unus Nuntius Terrestris facta protestatione abiens, Comitia rumpere potest, quod omnes Nationes admirantur, & magnam licentiam appellant.

Hinc & Kochowski noster in suo Climacterico primo, lib: 5. fol: 313. scripsit. In Comitijs, siue rationes belli gerendi in deliberationem veniant, siue de Fœderibus & Tributis disputatur; Nuntij Terreſtres, nomine Provinciarum de jure respondent. nec sancitum Comitiorum, in legem publicam transit, nisi à 3tio Ordine ratum habeatur. Ad usq; Patrum memoriam, ubi pro scopo publicorum consiliorum, amor Patriæ erat; & camentum quoddam ac gluten universalis omnium concordia habebatur, alma retinenda inter status aequalitatis Mater, nunc ubi consultorum mentes, varia animarum venena, diversas agunt, ut saepe nimio fertilitas in nocuum segeti, transit: ita ex magna virtute, sed corrupta, magnis vitijs semen est. Hinc vidimus, toties irritos Conventus, malo publico absolvi, & universorum incolumitatem pendere ab unius perverso arbitrio. Hucusq; verba Kochovij loco citato.

Quintâ demum die ante conclusionem Comitiorum, Mareschalcus eum suis Nuntiis Terreſtribus, in præsentiam Regis & Senatûs veniunt, ut in Constit: A.D. 1633. f. 14. tit: *Konstuzya Seymowa* & si distributio vacantiarum non fuerit facta, earû distributionem vrgēt. Tandem Constitutiones ore Mareschalci leguntur, & in quas consensus omnium Ordinû, nullo penitus reclamante, intercessit, eæ firmitatem obtinent, cæteris laceratis, vel ad futura Comitîa reiectis: de alijsq; negotiis Reipublicæ consultatur, ut in dicta Constit: 1633.

Mareschalcus Nuntiorum Terreſtrium medius inter Mareschalcos Regni, sede tamen humiliori, confidet; Nuntij autem Terreſtres post sedes Senatorum ab utraq; parte in scamnis ligneis ad id præparatis consistunt, & de negotiis Reipub: coniunctim cum Senatu agunt: Constitutionesq; in conclavi suo conceptas trunant.

Si tamen, intra constitutum legibus tempus, in conclavi Nuntiorum omnia expediri nequeunt, petunt Nuntii Terreſtres à Serenissimo Rege, ut tempus Comitiorum prorogetur. Si autem elapso illo tempore, Collegium Nuntiorum nondum omnibus transactis, Senatui se iungit, solet præcavere sibi, ut in conclave suum regredi licitum sit.

Quod tamen in Constit: Anni 1678. fol: 2. tit: *O Seymach de Elaracya* prohibitum est, statutumq; ut Nuntii Terreſtres quinto die, ante conclusionem Comitiorum ad conclave in quo Serenissimus Rex cum Senatu assidet, veniant, sine regressu ad conclave suum, sed per hos quinque dies de negotiis Reipublicæ cum Serenissimo Rege & Senatu conferant, & ad conclusionem Comitiorum

Tit: XXXX. De Comitijs. § VIII. de actu Comitior: 833

tiorum accedant, utq; Comiticia neq; abbrevientur, neq; prolongentur in ullam prolongationem Comitiorum, vel ut sessiones nocturnæ peragantur, consentiant: sed hoc in praxi non servatur.

Antequam autem discedant Nuntii Terrestres ad conclave Senatorum, Marechalcus Nuntiorum in conclavi Nuntiorum Nuntiis Terrestribus pro munere sibi commissio, & præstito favore gratias agit. Cui aliquis Nuntiorum, vicissim gratias agit, pro fideliter administrato munere & officio.

Et ne aliquis error in Constitutionibus conscriptis fiat, solent Senatores ex singulis gentibus, hoc est ex Minori, ex Maiori Polonia, & ex Magno Ducatu Lithuaniae singuli eligi, & his, ex singulis gentibus, bini Nuntii atq; ita numero sex adduntur, qui omnes cum Marechalco Nuntiorum Terrestrium, Constitutiones conscriptas revident, & nomina sua subscribunt. Sed hæc subscriptio non semper unanimiter fit, aliquando ab omnibus, aliquando ab aliquibus, ut videre est in subscriptionibus constitutionum.

Debent tamen Marechalcus & Deputati iurare juxta formam in Constitutione *Anni 1678.* descriptam, quam Rotam juramentorum *supra in tit: 4. de jure scripto* connotavimus, & alia de Constitutionibus scripsimus. Id addo, quod si Comiticia ab aliquo rumpantur, nullæ Constitutiones typis mandantur, cum sint omnes irritæ & nullæ, ob defectum revisionis & subscriptionis Deputatorum.

Tandem prædictis omnibus peractis, Palatinatum Nuntii Terrestres, ad declarationes contributionum descendunt, & tempus Comitiorum postcomitialium seu Relationum, & ad dandam rationem Nobilitati Palatinatum & Districtuum de gestis in Comitibus pro certo die præfigunt, cum hac clausula & conditione, dummodo Constitutiones typis impressæ fuerint transmissæ: ut videre est ad finem Constitutionis cuiusq;. In quibus Comitiosis relationum Constitutiones Comitiorum, sub sigillo sibi à Cancellario traditæ vel transmissæ præsentantur, libris Terrestribus & Castrensibus ad perpetuam rei memoriam inferendæ. de hoc exstat Constit: *Anni 1589.*

fol: 518. tit: Dawanie sprawy Posłow Ziemi Skich.

Omnibus supra peractis, antequam Nuntii discedant. Marechalcus illorum nomine suo & Nuntiorum, ultimum vale (præhabita oratione) Serenissimo Regi dicit. Quibus nomine Regis in Regno Cancellarius Regni in Magno Duc: Lith:., Cancellarius eiusdem Ducatus responderet, & Marechalcus cum Nuntiis, ut initio

Bbbbbbbbbb

Comi.

Comitiorum, ad osculum Regiæ manûs admittuntur: sicq; finis Comitii imponitur.

In Comitioris relationum, Exactores contributionum eliguntur, ut in Constitutione *Anni 1591. fol. 617. tit. Słożenie ziązdom po Seymie.* Videatur & Constitutio *Anni 1635. fol. 29. tit. O relacyi-nych Seymiłach W. X. L.* addendo, quod Nuntii Terrestres reversi ad suos Palatinatus & Districtus, incolis eorum, per literas universales de tempore Comitiorum eiusmodi denuntient. Videatur & Constit: *Anni 1667. fol. 23. tit. Seymiłi w Wielkim Kie-ſtwie Litewskim/* videatur & Statutum Magni Ducatus Lithuaniae, *cap: 3 art. 9.* ubi ordinatum est, ut Nuntii reversi ex Comitii Generalibus, Palatino aut Capitaneo cum iurisdictione iudiciali suum redditum ex Comitii Generalibus denuntient. Palatinus autem aut Capitaneus, vel Officiales eorum per Ministeriale, Nobilitati adventum hunc Nuntiorum in locis solitis denuntiet, ut Nobilitas pro termino ad hæc Comitola veniat, ad audiendam rationem gestorum in Comitij per Nuntios: contra autem non venientes ad hæc Comitola, nulla poena ibidem statuta est, sed solum, ut ordinationi Comitiorum debeant parere. Nuntii autem Terrestres constituta in Comitii, in scriptis sub sigillo Regio ad Districtum suum adferant, & ad perpetuam rei memoriam, libris Terrestribus, vel Castrensisbus inscribenda porrigant.

Nuntii Terrestres Prussiae cum non soleant in Comitii Generalibus declarationem contributionum facere, sed ad Fratres se referant, ideo eodem modo, prout ante Comitia ad Conventus particulares, Nobilitas & alii convocantur, & in singulis Palatinatibus, etiam Pomeraniae in singulis Districtibus Conventus particulares instituuntur, & deinde Conventus Generalis Graudenti aut Mariaburgi juxta alternatam celebratur.

Et cum nemini debeat esse officium damnosum: Nuntii Terrestres à iudiciis Tribunalitiis, & aliorum subselliorum exempti sunt. Ut latè scripsimus supra in tit: de Senatoribus.

Ad hæc: Comitia & alii Conventus particulares gaudent hac securitate, prout SIGISMUNDUS Rex *Anno D. 1620. (referente Herberto sub verbo: Comitia.)* statuit his verbis: Statuto hoc præsentis sancimus: quod quicumq; in Conventibus rixas facientes gladios evaginaverint, poenâ marcarum viginti Polonicalium puniantur, si verò aliquem vulneraverint; extunc poenâ Statuti antea promulgati puniantur. Sed si aliquem occiderint, poenâ capitis puniantur.

Et

Et contra tales Capitanei locorum inquisitionem, & executionem facere debent: sub pœna centum marcarum Polonicalium. Hi verò, qui crimine patrato aufugerint, ex Regno sunt banniendi, & infames pronuntiandi, prout & infames eos declaramus. *Hucusq; verba præfati Statuti.*

Idem SIGISMUNDUS I. Rex Anno D. 1610. contra violatores Nuntiorum (*ut refert Herburtus sub verbo: Nuntij.*) aliud statutum tulerat. Quod Nuntios Terreſtres ad Conventus publicos, ſive Terreſtres, ſive Generales, proficiſcentes, in eiſdem Conventib⁹ manentes, ſive ab iſdem in domos ſuas redeuntes, quatuor ſeptimanis ante Conventus, & poſt Conventus aliis quatuor ſeptimanis, ſive in viis ſive in villis & Oppidis quoquo modo invadere, & violare auſus fuerit, criminis læſæ Maieſtatis reus iudicetur.

Quod ſtatutum SIGISMUNDI de ſecuritate Nuntiorum Terreſtrium ad Comitia venientium, vel ex illis revertentium in toto reaſſumptum eſt, in Conſtitutione A.D. 1649. fol. 6. tit: *O ſadach Poſlow Ziemſkich.*

Licet *Sczerbiecz 1. cap: 3. fol: 13.* dictum ſtatutum antiquum eſſe ſcripſit: Ex quo is idem SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1539. crimē læſæ Maieſtatis, ad ſolam perſonam Regis reſtrinxerit; ideoq; tales iniuriantes ſive ipſos Nuntios, ſive illorum famulos ad Comitia euntes in itinere, vel in loco Comitiorum in vim termini tacti, cū præfixione termini in quatuor ſeptimanis, ad Tribunal Regni citentur: relatio poſitæ citationis, coram Officio Caſtrenſi loci in quo delictum eſt patratum fiat: in illo termino tanquam peremptorio, pars citata compareat: dilationes nullæ concedantur, præter veræ infirmitatis, idq; in illo ſolo termino, pro quo lectis ſcrutiniis, iuramentum præfixum eſſet ſcrutinio, ut utraq; pars ſimul & non diviſim ibidem deducat. Teſtes etiam Nobiles, teſtimonia ſua corporali iuramento confirment. Et eiufmodi cauſæ, ex ſpeciali regeſtro ſecuritatis iudiciorum iudicentur. Ita, in Conſtitutione *Anni 1667. fol. 6. tit: Declaração beſpiegenſtwa/ &c.*

Nuntii autem Terreſtres, & illorum famuli in Comitiiſ delinquentes, ſi ibidem præſentes ſint, ex reatu hoc coram ipſo tantum Mareſchalco, & Nuntiis Terreſtribus reſpondere tenentur. Ad talia autem iudicia quævis, ne ex quacunq; cauſa, ſive termino tacto, ſive per citationem literalem abſentes citentur, ſed ſi diſceſſerit ex Comitiiſ ad iudicium competens Terreſtre citetur. Ita in dicta Conſtitutione *Anni 1641. loco citato.*

Bbbbbbbbbb 2

Iiſdem

Iisdem Nuntiis Terrestribus ad Comitia euntibus solent certa salaria in Comitulis Districtuum provideri. Et quidem in Magno Ducatu Lithuaniae; quid solvendum sit, in Statuto eiusdem Ducatus *cap: 3. art: 7.* expressè descriptum est, hoc adiecto: quòd si ex permissione Divina caristia rerum ad victum necessariorum accidat, eiusmodi salaria, habito respectu temporis & longitudinis itineris, augeantur.

Eiusmodi salaria in tempore non persolvens, citatus ad Iudicium Castrense cum poena decem sexagenarum, alias *Łop Litewskich*. In Constit: *Anni 1598. fol. 698. tit. O Poselskie pieniądze Wielkiego Księstwa Litewskiego*. Tandem in Constit: *Anni 1601. fol. 762. tit. O Poborach pieniądzy Poselskich* statutum est: ut omnes Exactores in Districtibus pecuniae Nuntiorum in Comitibus relationum rationem reddant. Rationem autem non reddentes, vel in toto pecuniam talem non extradentes, sed penes se retinentes, ad Iudicium Castrense vel Tribunalitium citentur, coram quo Iudicio, seclusis omnibus exceptionibus compareat, rationem reddat, & pecuniam retentam, poenam quoq; iuxta dictam Constitutionem *Anni 1598.* solvat, executio in bonis eius fiat.

In Constitutione *Anni 1611. fol. 49. tit. O Poselskie pieniądzy W. X. L.* statutum est: ut pro tempore praefixo dictam pecuniam non extradens, ad Iudicia Castrensia citatus, cum poena viginti sexagenarum (alias *Łop Litewskich*) absq; vlla appellatione solvat.

Subsequenti tempore in Constit: *Anni 1647. fol. 28. tit. Poselskie pieniądze* poena contra contumaces in duplo aucta est, idq; solum in Districtu Mozerensi. Superiores Constitutiones cum poenis, reassumptae sunt in Constitutione *Anni 1673. fol. 16.* inter Constitutiones Lithuanicas *tit: Approbatio Laudorum W. X. L.*

Palatinatus Bractaviensis Laudum fecerat, ut pro salario Nuntius Terrestribus ad Comitia Generalia sex septimanarum discedentibus, medietas contributionum ex Laneis, perpetuis temporibus cedat, & in duobus septimanis post finitum Conveniū particularem, ad Iudicium Terrestre, vel ad Camerarium à Iudicio Terrestri destinatum, sub poenis reddatur. Pro quo Iudicium Terrestre, vel ille Camerarius, ad Iudiciū Castrense vel Terrestre retentores sine intermissione citet, Iudicium autem eiusmodi causam, sine quavis appellatione & dilatione iudicet; medietasq; poenae Delatori, altera medietas Iudicio cedat. Eiusmodiq; pecuniam per partes Iudicium Terrestre, vel Camerari-

merarius æqualiter Nuntiis distribuat, absq; vlla mora sub iisdem pœnis, ad instantiam Nuntiorum vel vnus illorum.

Judicium quoq; decisionem semotis omnibus (vt supra) dilationibus & motionibus faciat. Hoc adiecto, quod quilibet Nuntius acceptâ dictâ pecuniâ sine quavis exceptione, exceptâ solâ verâ infirmitate, sub pœnis (vt supra) iisdē, & duplicis pensionis summæ, à Iudicio Terreſtri, vel eius Camerario receptæ, ad Comitia Generalia discedat, ibiq; præſens sit. Respectu cuius, coram Iudicio Caſtrenſi aut Terreſtri, talis Nuntius compareat, & iudicato absq; omnibus dilationibus & appellationibus subiaceat. Quod laudū approbatum est in Constitutione *Anni 1633. fol. 50. tit: Laudum Woiewodztwa Bracławskiego* / &c. adiectâ hac declaratione, quod id publicis contributionibus pro necessitatibus Reipub: nocere non debeat.

Nuntiis Terreſtribus Districtus Rzeczycensis ad Comitia Generalia electis, auctio proventus per Laudum facta, approbata est, & respectu eiusmodi salarii, contra retentores forum in Tribunali Regni, sine vlla dilatione assignatum est. In Constitutione *Anni 1647. fol. 24. ad finem tit: Dom sadowy w Rzeczy.*

Respectu Nuntiorum Terreſtrium Livoniæ, ad Comitia Generalia electorum, in Constic: *Anni 1647. fol. 26. tit. Pieniądze Poselskie Ziemie Infląskie* / sic statutum est: *Incola Terræ Livoniensis, qualem contributionem in Conventu suo Dyneburgi, circa electionem Nuntiorum constituent, talem summam Nuntijs sub pœnis in Constitutionibus de pecunia Nuntiorum Magni Duc: Lith: extradant. Retentores in foro competenti respondeant.*

TITVLVS QVADRAGESIMVS PRIMVS.

De expeditione bellica generali Nobilitatis.

Polonicè *O Pospolitym Ruszeniu.*

Xpeditio hæc generalis bellica Nobilitatis non potest discerni & indici, nisi in Comitijs Generalibus, accedente publico omnium Ordinum consensu. CASIMIRUS III. Rex Anno D, 1454. vt refert Herburtus sub verbo: Bel-
Ccccccccc lum

lum. Zawadzki in compendio suo Polonico cap: 5. tit: 1. Et habetur in Confœderatione Generali Varſaviensi *Anno D. 1573. in volumine* Constitutionum *fol: 208. in fine & Naprzod & ibidem fol: 254. & O* woynie. *Et Constitutione Anni 1576. fol: 275. & O woynie.*

Datur tamen Serenissimo Regi potestas in Comitibus indicendi hanc expeditionem, ubi talis necessitas ingrueret, quod illi, per præſidia decreta, & mercenarium militem obſtari non poſſet. Ita SIGISMUNDUS Rex *Anno D. 1527. ut refert Herb: sub verbo: Bellū, fol: apud me 24. & Zawadzki ubi supra. Sic & in Conſtit: Anni 1661. fol: 22. tit: Pospolite Ruſenie/ & in Conſtit: A. D. 1662. fol: 17. tit: Pospolite ruſenie/* hac potestas indicendi hanc expeditionem data fuit Serenissimo Regi.

Sed dictus consensus indicendi hanc expeditionem, durat tantum à Comitibus ad alia Comitibus, ut in dictis Conſtit. 1661. & 1662. & alibi

Hæc expeditio indici debet ad tuitionem Regni, & non destructionem eius, ut SIGISMUNDUS Rex *Anno D. 1523. effatum reliquit, referente Herburto sub verbo: Bellum, statim à principio, Zawadzki loco citato.*

Indictio istius expeditionis Generalis (ut innuimus) non potest fieri, nisi in casum magni periculi v. g. si certum sit, hostem, rupto foedere cum Serenissimo Rege & Republica inito, aut ipsum, per se in Regnum impressionem facere, aut ingentem vim suorum populorum: ad depopulandum Regnum mittere velle. ut scripsit *Herburtus sub verbo: Bellum, fol: 27. Ianussorvius lib: 6. tit: 1. fol: 692.*

Et tamen Palatinatus in Conventu Andreoviensi nā *poparcie Elekcyi Krola Stefanā/* expeditionē hanc generalē ex Palatinatibus suis laudarunt. *Cracoviæ Anno D. 1576. ut videre est in volumine Constitutionum fol: 235. Item Anno 1586. post mortem SIGISMUNDI AUGUSTI, Palatinatus Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis ut videre est in volumine Constitutionum fol: 401. in illis verbis Tenze Kaptur. Item in Conventu Vislicensi nā poparcie Elekcyey Zygmuntā III. Anno D. 1587. ut habetur in volumine Constitutionum fol: 438. tit: Poparcie wolney Elekcyey.*

Id certum est, quod sub tempus Interregni, Primas Regni cum Deputatis ex Convocatione Generali Varſaviensi, in casu necessitatis maximæ, habet facultatem expeditionem hanc generalem indicendi, ut videre est in Confœderationibus generalibus Varſaviensibus, & in Confœderatione *Anni 1632. fol: 11. & A iezliby ty-*

mi woynie.

Tit: XLI. De expeditione bellica Nobilitatis. 839

mi woyskami/ & in Confœd. 1648. fol. 15. §. 2. A iejliby/ & in alijs
Confœderationibus, videatur & Constit: Anni 1693. fol. 638. tit: O po-
spolitym ruzeniu.

Expeditionem hanc generalem, necessitate id poscente si Sere-
nissimus Rex intendit indicare, toties præter Comitua Generalia,
Conventus particulares in Provinciis præcedere debent. JOANNES
ALBERTVS Rex Anno 1495. & SIGISMUNDVS Rex Anno D. 1538. ut re-
fert Herb. sub verbo: Bellum, statim à principio.

Quodsi expeditio hæc bellica jam instituta fuerit, Conventus
particulares, ad illam immutandam indici non debent. SIGISMUN-
DVS Rex dicto Anno 1538. ut refert Herburtus loco citato, Ianusso-
vius, ubi supra fol. 692. Ratioq; ibi redditur, ne cum ex decreta,
& publicata expeditione, præparationes ad bellum Nobiles fece-
rint, si eodem tempore contribuere cogerentur, duplici sumptu o-
nerentur.

Approbatâ & ratificatâ sic ab omnibus Ordinibus hæc expe-
ditione; ex Cancellaria Regia, literæ Vniuersales, sigillo Regni vel
Magni Ducatus Lith: consignatæ, ad Præfecturas transmittuntur.
Quæ literæ communiter Latino idiomate vocantur Restium. Quia
in pertica resti alligatæ, à Ministerialibus Terrestribus ad Dignita-
rios & Officiales circumferuntur: & in locis publicis Civitatum &
Oppidorum altâ voce publicantur, ut alibi hoc in tomo innu-
imus.

Concessum tamen erat Serenissimo JOANNI III. Regi, ante
coronationem suam, literas istas vniuersales Restium, sigillandi si-
gillo Camerae, ut loquuntur Acta electionis eiusdem, sed hoc so-
lum pro vna vice, & ne in sequelam traheretur, permissum est.

Et quamvis SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1520. (ut refert Her-
burtus sub verbo: Restium literæ. & Ianussovius lib 6. tit: 1. fol: 695.
statuerat, ut literæ Restium triuæ seorsim & successivè mitteren-
tur: & in vltimis literis Restium nominaretur dies Conventionũ
particularium in Districtibus. Et in Constit: Anni 1550. fol. 5. §
Wiçt iedne/ statutum est, ne vnæ literæ Restium pro duabus, sed
successivè vnæ post alias, juxta Statutum mitterentur, nisi in Comi-
tiis ab omnibus Ordinibus aliter ordinatum esset: vnde passim li-
teræ Restium vnæ pro duabus de consensu Ordinum in Comituiis
solent extradi, ut videre est in Constit, Anni 1576. fol. 262. tit: Po-
zwolenie woyny § Jednák to. Item in Constit: Anni 1588. fol.
206, § A widzac tacie niebospieczenswo. Et in Constit: Anni 1593.

CCCCCCCCC 2

fol:

fol. 638. tit. O pospolitym Rużeniu. Et in Constit: Anni 1595. fol. 678 § 2 iż niebiespieczeństwo.

Item in Constitutione secunda Anni 1613. fol. 3. § 2 iż przy tym/ ubi, licet de communi consensu Ordinum decreta erat expeditio hac absq; præmissione literarum Restium, nihilominus additum est, quod literæ tertriæ Restium mitterentur.

Item in Constitutione Anni 1619. fol. 4. tit. Okazowanie y pospolite Rużenie, & in aliis Constitutionibus, sed regulariter solet addi clausula, pro hac sola vice.

Ante tertias literas Restium Conventus particulares in locis solitis celebrantur.

In Masovia, Varsoviæ Conventus generalis fit: in quo de expeditione hac consultatur.

Et quidem in Constit: Anni 1621. fol. 1. tit: Sposob Pospolitego Rużenia sat sufficienter descriptus est modus & ordo istius expeditionis. Cuius Constitutionis puncta hæc sunt.

P V N C T V M I.

De lustranda Nobilitate.

OMnes Incolæ, qui tenentur venire ad hanc expeditionem, ante profectionem ex Palatinatibus, aut Districtibus suis, à Palatinis & Castellanis conscribantur, & in Districtus dividantur. Et Palatini Districtus dividant, & Castellanis reddant, tali modo, quali illos in loco congregationis, (aliàs *ściągienia*) à Serenissimo Rege assignato; iidem Palatini à Castellanis ordinatè recipere, lustrationem iterum facere, & sub regimen aliàs *władz* Serenissimo Regi reddere debebunt. videatur *Herburtus sub verbo: Castellani, fol. 65. & sequ:*

In illis autem Terris & Districtibus, quæ, vel qui, separatos & seorsivos Conventus habent, & Palatinis carent, ut Castellani cum Capitaneis & Officialibus loco Palatinorum lustrationem expediant. *Ibidem § 2 w tych Siemiach.*

Et quoniam sunt nonnulli Palatinatus, in quibus, vnus tantum est Castellanus; in talibus Palatinatibus, aut aliis Terris latè diffusis & latè patentibus, si Castellanus tam magnam multitudinem Nobilitatis ducere non valeat, data est facultas illi, Substitutum ex maioribus Officialibus Terrestribus v. g. Succamerarium, hoc impedito, alios idoneos eligendi ad deducendam partem istius Nobilitatis. *Ibidem. § 2 iż też &c.*

PVN.

PVNCTVM II.

De ducenda Nobilitate.

IN Palatinatibus, in quibus magnus numerus Castellanorum est, & in Districtibus nonnullis, in quibus, de Castellanis non constat, differentiæq; circa functionem deducendi Districtus oriuntur: in eadem lustratione, in egressu ex Districtibus, Palatini destinant & pacificant: Districtusq; hos, respectu quorum controversia est, inter Castellanos dividant, ut quilibet illorum certam partem suam Nobilitatis ducat. Hoc tamen adiectum, quod in Palatinatu Sandomiriensi Districtum Pilzensem, Castellanus Zavichostenis, uti præcedens Polanicensem, ducat. *Ibidem* § *w Woiewodztwach zās.*

In Palatinatu Cracoviensi, siquidem Districtus sunt septem, & Castellani tantum quinque, ut Palatinus Cracoviensis, Districtibus, Prosoviensi, Leloviensi, & Xiezinensi, qui Castellanos non habent, Ductorem Nobilitatis dictorum Districtuum assignet. *Ibidem* § *A w Woiewodztwie Krakowskim.*

Hi autem Castellani qui personaliter sunt in Castris alias *w obozie* / aut ad Legationes publicas peragendas in Comitibus sunt assignati, ab hac functione excepti sunt; sed in locum illorum, aliæ personæ idoneæ substitui debent. *Ibidem.* § *Ci zās Kąstellani.*

Castellani quoq; morbo vel senectute impediti, iuxta præscriptum juris, in locum sui substituant personam idoneam, terrigenā possessionatam, & præcipue ex Officialibus Terrestribus. *Ibidem,* § *A ci Kąstellani.*

In Terris Districtuum, non habentibus Castellanos v. g. Nurensi, Succamerarius, aut senior Officialis Terrestris, idoneus, Nobilitatem eiusdem Terræ ducat. *Ibidem,* § *w Ziemiach zās Powiatowych.*

Terra Lomziniensis si pro tempore non habeat Succamerarium, Iudex Terrestris Lomziniensis, Nobilitatem eiusdem Terræ ducat. Hoc impedito, alius Officialis Terrestris Maior. *Ibidem.* § *A Lomzynsta Ziemia.*

Et sic de aliis Terris & Districtibus ordinatum est, ut videre licet in eadem Constit: *Anni 1621.*

Lustratione & Distributione Terrarum & Districtuum factâ, statutum est ibidem, ut quilibet Castellanus aut Ductor in loco sibi pro lustratione facienda, assignato, sub papilione seu tentorio tribus diebus consistat, ut omnes isti qui directioni eius subfunt ad illum conveniant, & die quarto suo ordine se moveat, *Ibidem fol:*

3. §. Po popisie. Videatur Herb. sub verbo: Castellani, fol. 65. §. Castellatorum Officia in bello.

PVNCTVM III.

De Officio Vexilliferorum.

Vexilliferi vexillum generale, apud Capitalem Districtum & Primum Castellatum ut extendant: ad alios autem Districtus Palatinatus sui, Substitutos & signa seu vexilla alia sua dent. In his autem Terris & Districtibus, quæ, vel qui distinctos Vexilliferos habent, ut isti Vexilliferi vexilla portent. Nihilominus cum Exercitus totus ad Castra, vel ad locum designatum congregabitur, Serenissimus Rex signis militaribus distinguat homines congregatos, non dividendo Palatinatus, sed conservando in ordinibus & stationibus suis. *Ibidem fol: 3. §. Chorażowie generalis choragiem.*

In Statuto M.D. L. cap: 2. art. 6. habetur. Quod Vexillifer datâ notitiâ Nobilitati de expeditione bellica, ipsemet in Districtu suo consistens, per literas suas denuntiet Nobilitati locum, ad quem, tum diem, pro quo convenire debeat, eiusmodiq; literæ in Civitatibus in loco foralium, aliàs nâ tãrgách publicari, & copias earundem literarum valuis Ecclesiarum affigi faciat. Quâ notitiâ habitâ Nobilitas ad locum designatum cum turmis suis, prout in bello servire debet, veniat, & demum Vexillifer cum Nobilitate rectâ viâ, ad locum lustris discedat. Et Castellanus etiam, si ob aliquam causam simul cum Nobilitate in Districtu suo, venire non possit, tunc quàm citissime cum Vexillifero & cum sui Districtus Nobilitate conveniat, ibidem cū Castellano coniunctus Vexillifer Nobilitatem Districtus Castellano consignare & denuntiet præsentem & absentem: & in quo Districtu Castellanus non esset, tunc Marechalco, qui habebit talem potestatem, sicut Castellanus. Et postquam cum Castellano aut Marechalco Vexillifer cum Nobilitate iunctus erit, tunc omnes simul sub directione Castellani, aut Marechalci discedant, ad Palatinum eiusdem Palatinatus, & Castellanus vel Marechalco cum Vexillifero, Nobilitatem directioni Palatini consignet & denuntiet præsentem & absentem. Tandem omnes discedant ad locum à Rege designatum, & in vno loco penes Palatinum semper simul & non divisim maneant & consistent, parendo in omnibus Palatino. *Videatur § art: 7. eiusdem capitis secundi.*

PVN-

PVNCTVM IV.

De stationibus non faciendis & de damnis, injurijs, & alijs violentijs non inferendis, judicioq; illarum.

Castellanus non potest cum Nobilitate sua in vno loco consistere, nisi per vnam noctem. *Ibidem fol. 5. & Dugo nie ma.*
In protectione, in Curijs (alias *Dworach*) in Civitatibus & villis, stationes (alias *stánowiska y Leje*) ne fiant: sed tantum in campo, omnes consistent. Damna, iniuriæ non inferantur, stationes non exigantur, necessaria ad victum violenter nemo audeat accipere, sed pro pecunia emantur, idq; sub poena duplici quatuordecem marcarum, per medium Parti & Iudicio succumbenda, & refusione damni duplicis pretij. Super quo Castellani & alii Ductores serio animadvertant justiciamq; administrent, in pœnis condemnent, & omnes violentias & iniurias cognoscant modo infra scripto, hoc est: in quolibet Palatinatu Castellanus Maior alias *główniey* cum quo Vexillifer ibit, cum Officialibus Palatinatus sui, habeant potestatem judicandi, & cognoscendi omnes excessus, iniurias & querelas: pro qua administranda justitia quilibet Castellanus & Officiales juramentum faciant, antequam cum Nobilitate se movebunt. Idq; in hanc formam: *Quod justitia & Iudicium eius in omnibus & singulis causis, & actionibus civilibus, finaliter, & absq; quavis appellatione, effectum suum sortietur.* In talibus causis judicandis pluralitas vocum concludat: & ubi paritas esset, præsertim in causis gravioribus occasione damnorum notabiliorum, iudicio Regio relinquatur. Quodsi Serenissimus Rex ob difficultates aliquas judicare non posset, in Tribunali iudicium formetur. *Ibidem fol. 3. & Wciagnieniu rzad wbelaki.*

Scripta & decreta Notarius Terrestris scribat & extradat, quodsi morbo, aut alio modo legali impeditus esset, in locum suum ad hanc functionem, ex Deputatis juratis constituat. Decreta Castellani & Officialium illi assistentium sunt valida, & quilibet illa pati, & illis parere debet, sub poena bannitionis, quæ in casu contraventionis promulgetur, & ipso facto robur habeat. Nihilominus quia executio in illa multitudine esset difficilis, ideo postea pars Actorea seu querulans accepto decreto bannitionis contra talem, si contraveniens ex Palatinatibus Maioris Poloniae sit, ad Tribunal Petricoviense, si ex Palatinatibus Minoris Poloniae ad Tribunal Lublinense

post reditum & post reassumptionem iudiciorum atq; subfelliiorum ordinariorum porriget bannitionem, vbi publicata absq; quavis disquisitione ad executionem deducatur. *Ibidem fol: 4. § Pisma y Dekreta.*

Quantum ad vecturas (alias *Podwod y powozom*) statutum est; ut nullus tam in bonis Regalibus, quam in bonis Nobilium Spiritualium & Sæcularium, currus & vecturas cum equis & bobus accipere audeat, (nisi sibi conducatur, aut precibus obtineat) sub poena duplici quatuordecem marcarum pro quocunq; curru vel vectura luenda. Et insuper, si equum, vel bovem destruxerit, aut vulneraverit, & illi mortis occasionem præbuerit, solvat, iuxta probationem partis Actoreæ, & decreto sub poena bannitionis satisfaciat. Quodsi pars contumax esset in parendo decreto, non discedendo ex illo Districtu vel Terra, Castellanus executionem faciat, *na porzcie* aut bonis mobilibus iniuriantis, si quæ habuerit penes se. Tamen si esset Nobilis impoſſessionatus, tantò magis plebeius, & non posset poenam, & valorem dictum solvere, poenæ capitis succumbat. *Ibidem fol: 4. § 3 Irony zas podwod.*

In istis autem curmis, (alias *Kupach*) quas separatim Castellani Minores aut Ductores supranominati ducent, in minutioribus complanandi & decidendi facultas data est illis. Quodsi aliquis non esset decreto, vel complanatione illorum contentus, data est facultas ad iudicium altius, hoc est; Castellani Capitem & Officiales juratos provocare, & administrationem iustitiæ requirere. Quibus iudiciis Castellani Capitalis, Castellani aliorum Districtuum eiusdem Palatinatus, aut Ductores, poterunt (si voluerint & tempus permiserit) assidere. *Ibidem fol: 5. § 2 w tych Kupach.*

In talibus autem Districtibus aut Terris, qui vel quæ, licet in eodem Palatinatu sunt, sed habent suos Castellanos, & Officiales Terrestres, quales sunt in Palatinatu Russiæ, Masoviæ, Podlachiæ, Raveni, similiter Terra Dobrzinensi & Vielunensi, non debet recursus fieri ad aliquos Castellanos principales, cum penes Castellani & Officiales illius Terræ debeat esse finale iudicium. *Ibidem fol: 5. § w takich zas Powiatach.*

Propter comprobationem iniuriæ, & investigationem facti cuiuslibet, & actoratum partis, debet præcedere inquisitio, & Castellanus, *widza* id est Inquisitorem, querulanti, si id postulaverit, aut aliqui perplexitas interveniret, semper concedat, idq; ideo, ne facili evasione aut ejuratione licentiosi & insolentes scelera sua contegant.

Com.

Comprobatio autem potest fieri per factores, aut administratores, (alias *Urzedniki*) ubi iniuria Nobilis solius intercederet. Ubi autem subditi, aut alicuius plebeie personæ, seu civilis conditionis iniuria verteretur, ipsemet ad instantiam & accusationem suam, probet. Inculpato appellatio ne concedatur; bene actori, si non esset contentus decreto, idq; ad Tribunal Regni. In quo Tribunali Regni harum omnium causarum speciale sit regestrum, & ante omnia Iudicium Tribunalitium ex regestro illo speciali iudicet omnes causas, sub expeditione hac devolutas. *Ibidem fol. 5. § Dłá domo-dzenia krzywdy.*

Cautum est, ut Castellanus in omnibus satisfaciat officio suo, & indilatè administret iustitiam cum Officialibus, non discedendo ex Terra aut Districtibus, ubi iniuria vel querela est facta. Et in quantum in administranda iustitia esset remissior, & nollet iudicium locare; similiter si vel ipse, aut famuli eius iniuriam fecissent, facta contra illum querela coram Deputatis illius Palatinatus ad iudicium spectantibus; similiter per Castellanos & Ductores aliorum Districtuum, debet contra illum pœna extendi duplicis refusionis damnorum, & quatuordecem marcarum, itidem parti accusantis proveniendi: cui si non esset satisfactum, vel pars non esset contenta, conceditur actori libera appellatio ad Tribunal, sive Petricoviense, sive Lublinense. *Ibidem fol. 5. § Wárujac to przy tym.*

In criminalibus autem violentiæ, excessus, homicidia, prædæ, spolia, incendia, invasiones, & aliæ criminales causæ ad Iudicium Regium cum Senatu, spectent: taliq; modo iudicium formetur: imprimis, in instanti inquisitio sufficiens coram Castellano, & Officialibus prænominatis fiat, & postea in occluso Rotulo transmittatur. Quodsi Serenissimus Rex ob difficultates, vel alia impedimenta in Castris non posset Iudicium formare, tunc in tali casu, vindicatio excessus facti, sive ad Tribunal (ut dictum est) sive ad Comitia inter causas criminales cū prædicta inquisitione spectabit: ante omnia, ex speciali Regestro iudicanda. *Ibidem fol. 7. § In criminalibus 3as &c.*

Plebeij delinquentes pœnâ colli per Castellanos, & Officiales supra memoratos puniantur. Similiter, si in profectione, inveniantur tales, qui nominibus & cognominibus mutatis, ex aliis turmis (alias *Kot/*) & ex Districtibus se esse dicendo, iniurias hominibus faciant, excessus & insolentias committant, tales adducti & ratione damnorum convicti, eadem pœnâ colli puniantur. *Ibidem fol. 6. § A Plebeij delinquentes.*

Eeeeeeeeeee Taxa

Taxa victualium descripta est. *Ibidem fol: 6. §. 2. A co sie czezywności/* ad quam curiosum lectorem remitto. Videatur & *Herburtus ubi supra fol: 66. §. Item ut expeditio bellica.* Videatur & Statutum M.D. L. cap: 2. art. 6. Ad finem istius puncti adiungo: Quod Castellani ob morbum non valentes Nobilitatem suorum Districtuum ducere, teneantur iurare cum sex testibus Nobilibus possessionis illius Districtus, quod non ficti, sed verè infirmi sint. Ita in *Constit: Anni 1658. fol: 21. tit. Pospolite rusenie/* alias sint privati dignitate Senatoria ad instantiam Nuntiorum Terrestrium.

P V N C T U M V.

Qui venire tenentur ad hanc expeditionem bellicam generalem.

- S**erenissimus Rex, neminem, qui ad obeundum servitium bellicum de jure est obligatus ab expeditione hac bellica generali liberum facere potest. SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1538. ut refert *Herb: sub verbo: Bellum, f. 25. & SIGISMUNDUS AUGUSTUS* in *Constit: Anni 1550 fol: 5. §. Więci iedne są dwoie/* de liberandis hominibus à bello, veterem consuetudinem, & commune ius se servaturum promisit. Idem & in Statuto Lithuanico cap: 2. art. 1. §. 3.
1. Unde quilibet Nobilis tenetur juxta quantitatem & possessionem bonorum suorum, & redditus ex illis, cum certis armatis hominibus ad expeditionem hanc venire, dummodò bona illorum sint libera, & de jure militari instituta, & absq; omni vexatione conserventur. Ita CASIMIRUS Magnus Rex, Anno D. 1368. ut refert *Herburtus sub verbo: Bellum, fol: 29.*
 2. In dicta quoq; Constitutione *Anni 1621. fol: 7. §. Od tego Pospolitego Rusenia/* sic expressum est. Omnes possidentes bona Terrestris ad hanc expeditionem veniant. Similiter titulo Reëmpcionis, alias *ná wyderet* possidentes: Et qui viduas & Virgines hæredes possessionatas in matrimonium duxerunt, ipsi nullam possessionem habentes.
 3. Nobiles impoſſeſſionati in Civitatibus ex foenore viventes, tenentur ad hanc expeditionem venire, idq; sub poena privationis bonorum suorum omnium iuxta *Constit: Anni 1578. fol: 335. tit. O Szlachcie/* quæ Constitutio reassumpta est in *Constit: Anni 1621. fol: 8. §. Szlachta nieosiądnia.* Idem & in *Constit: Anni 1659. fol: 5. §. sequ. inter Constit: Lithuan: tit: Pospolite Rusenie. §. Dąsta wnicy Arendarzy &c.*

4. Item .

4. Item bona Terrestria titulo obligatorio tenentes, aliàs **zastawnicy**. In dicta Constitutione *Anni 1621. fol. 8. §. Zastawnicy/* & in *Constit. Anni 1659. loco citato*, & in Statuto Magni Ducatus Lithuaniae, *cap. 2. art. 1.*
5. Item Arendatores bonorum Terrestrium, vel ipsi proficisci tenentur, vel cum ijs quorum bona per Arendam tenent, comitatum iustum, aliàs **pozet sługny** mittere. In eadem *Constit. fol. 8. §. citatis* & in dicta *Constit. Anni 1659. loco citato* & in *Constit. Anni 1659. fol. 8. inter Constit. Lithuan. tit. Pospolite ruszenie.*
6. Item Nobiles qui vigore decretorum, pro poena publica carcerem sustinent, proficisci tenentur, & finita hac expeditione, carcerem per tantum temporis sustinere, per quantum antea sustinere tenebantur. *Ibidem. §. Ci co teráz.*
7. Item Cives bona Terrestria vigore privilegiorum suorum possidentes juxta Constitutionem ALEXANDRI Regis *Anno 1505. prout Herburtus refert sub verbo: Civis. Idem & in dicta Constit. Anni 1621. fol. 12. §. Mieścianie wsiyscy/* ubi tamen excipiuntur Magistratus & Officiales.
8. Item Tenuarii bonorum Regalium quæ vel à Serenissimis Regibus habent, vel quæ bonis Terrestribus venditis, sibi compararunt, & alia bona Terrestria non habent in dicta *Constit. Anni 1621. fol. 9. §. Także Possessores,* ubi insuper adiunctum est, quod & minorum bonorum Possessores, quæ qualicunq; modo, vel à Tenuariis bonorum Regalium, vel ab ipsis Serenissimis Regibus obtinuerunt, nulla alia bona hæreditaria pendendo.
9. Item sculteti sive Advocati omnes, **Lemanowie wolni / Kniázowie/** & alii his similes, non habentes imposita onera **albo powinności żadnych/ drog/ y postug do Zamków albo dworów/** non facientes. *Ibidem fol. 9. §. Do tej służby wojenney/* videatur & *Herburtus sub verbo: Bellum, fol. 40.* Imò iuxta Statutum Casimiri Magni *Anno D. 1345. vel 1368. ut refert Herburtus sub verbo: Scultetus.* Omnes Sculteti sive Advocati bonorum Ecclesiasticorum, ad hanc expeditionem bellicam venire tenebantur. Idem statuerat SIGISMUNDUS I. Rex, 1538. (*ut refert Herburtus loco citato*) nisi privilegiis ab hac expeditione essent exempti, & liberati. Sed pro libertate eorum scripsit Stanislaus Lubieniski in responso ad protestationem dignitariorum *fol. 210. ad quem curiosum Lectorem remitto.* In *Constit. quoq; Anni 1550. fol. 5. §. A iż gódzie ludzi wiecey/* ordinatum erat, ut Ecclesiastici

affici in futuris Comitibus docerent de privilegiis liberantibus scultetos suos ab expeditione hac, & in quantum non docuerint subiacerent huic oneri. Sed postea in Constit: *Anni 1562. fol. 27. tit. O służbie Szoltyfow/* dicta revisio privilegiorum reiecta, est ad futura Comitua. Tandem in Constit: *Anni 1607. fol. 838. tit. O kadukach* iniunctum est, ut in futuris Comitibus producerentur sub poena in Constit: *Anni 1550. ut supra apposita.*

10. Item in summis Reipublicæ periculis, etiam Cives in Urbibus habitantes, aut ipsi per se proficisci, aut alium pro se mittere obligabantur: ut habetur in Statuto M. D. L. *cap. 2. art. 1. 2 Chcemy tej miec.* Sic & in Constit. *Anni 1621. fol. 12. Miasta wgyttie,* statutum erat, ut Civis quilibet ab octo millibus florenorum, equitem, à quatuor autem millibus peditem mitteret. Vide *Herburtum sub verbo: Bellum, fol. 38.* ubi tantum ex minoribus facultatibus seu summis expediebant militem equitem, vel peditem.

Item in Constit: *Anni 1578. fol. 342. tit. Pieży* statutum est, ut ex Civitatibus, Oppidis & villis Regalibus pedites mitterentur, & quidem ut viginti Kmethones unum peditem bene vestitum, armis instructum (hoc est, bombardà frameà, & securi, decuriones verò cum hastilibus aliàs *3 dardami* /) vocanturq; eiusmodi pedites, Polonice *Wybrancy* / quæ Constitutio reassumpta est in Constit: *Anni 1590. f. 571. tit. Wybrancy.* Et in Constit, *Anni 1595. fol. 663. tit. O wybrancach* extensum est, etiam ad Magnum Ducatum Lithuanix: hoc adiecto; ut nihilominus, dicti novemdecem Coloni pro isto vigesimo omnia onera subirent, ne proventus diminuerentur. Habetur quoq; in Statuto apud *Herburtum, sub verbo: Bellum, fol. 39.* quod kmetones Sacræ Regiæ Maiestatis, & Dominorum tam Spiritualium, quam Sæcularium vigesimum ex numero suo expedire teneantur, exceptis Horulanis. Videatur & Constit: *Anni D. 1626: fol. 8. tit. Wybrancy.*

Verum in Constitutione 2da *Anni 1649. fol. 2. tit. Włoki wybranieckie/* constitutum est, ut Capitanei & Tenutarii bonorum Regalium, loco dicti militis peditis unius à colonis exigerent florenos sexaginta, Ravatnq; vnà cum Quarta transferrent.

Sed postea hæc ordinatio displicuit, reassumptaq; sunt priores Constitutiones de expediendo vno pedite, ut supra, ut videre est in Constit: *Anni 1652. fol. 7. 8 sequ.*

Item in Constit: *Anni 1653. tit. O wybrancach/* utq; Præfecti horum peditem pro tempore præfixo in castris, veniant cum illis
sub

XLI. De expeditione bellica generali Nobil. Punct. V. 849

sub pœna peculatus, & in profectione de proprio vivant. Videatur & Constit. *Anni 1685. fol. 4. tit. Piechotâ wybraniecka* / in qua ordinatum est. Ut quilibet cuiuscunq; status, & conditionis existens, possessor laneorû *wybranieckich* / ex vi possessionis suæ, peditem hunc cum armis solitis bene vestitum, cum provisione victûs pro medio anno, ad denuntiationem Præfecti horum peditû mittat. Et si talis possessor, laneos, ex quibus miles talis expediri debet, sibi appropriasset, aut ad prædium convertisset, talis ad instantiam Instigatoris ad Iudicia post Curiam adcitatus peremptoriè compareat. Præfectus autem Laneos sculteriales connotatos, ex quibus talis miles non esset expeditus, Instigatori Regni consignet, qui Instigator cum illis agere sub privatione officij obligatus est. Connotatorum autem Laneorum per Lustratores registra conscripta Illustrissimo Duci Exercitûs reddant. *hucusq; verba Constitutionis præfatæ.*

Ne verò aliquis dolus & fraus in istis laneis fiat, iniunctum est Nobilitati, ut in Conventibus particularibus, Lustratores dictorum Laneorum, & Præfectos (aliàs *Kotmistrzow*) horum militû eligant. de quo videantur Constitutiones præfatæ *Anni 1652. & 1653.* facit & dicta Constit. *Anni 1662.* in qua constitutum est: ut Præfecti talis militis, Nobiles, possessionati in Palatinatibus illis, bene meriti in exercitu, à Nobilitate in Conventibus particularibus de triennio in triennium eligantur & mutentur, unicuiq; illorum salarium ducenorum florenorum ex Thesauro Regni solvatur. Item ut iste Præfectus, iuxta lustrationem expeditam, militem hunc ad Castra ducat & lustrationes authenticas in Actis Castrensibus propriis Illustrissimo Duci Exercitûs, in ingressu ad Castra, reddat, & iuxta illas, militem ibidem lustrer. Et si ex dicta lustratione defectus aut diminutio militis appareat, delationem horum defectuum & diminutionis militum, manu propriâ alicuius ex Illustrissimis Ducibus Exercitûs subscriptam, ab initio Tribunalis Regni, quilibet Præfectus ex Palatinatu suo porrigat, & talis delatio inter causas militares ex speciali registro iudicetur. Capitaneus autem seu Tenuarius si impediret istam expeditionem, aut laneos subticuisset, vel in prædium convertisset ex eodem registro in Tribunali, iuxta jura antiqua pro pœnis quingentarum marcarum respondeat. In quibus autem Palatinatibus lustrationes prædictæ non essent factæ, aut Acta Castrensia, ad quæ erât oblata, igne consumpta essent, ordinatum est, ut tales lustrationes de novo Officia Terrestria, aut in Comitoliis relationis, selecti Deputati jurati, statim post Comitiola relationum, in spatio

FFFFFFFFFF

sex

sex septimanarum sub iisdem pœnis quingentarum marcarum in Tribunali Regni, in eodem registro militari vindicans expedirent. Quodsi dicti lanei deserti invenirentur, ut eos *wybrancy* possideant, datâ illis libertate ad quatuor annos. Et plures alias ordinationes in eadem Constit: 1662. videre licet.

In Constitutione quoq; *Anni 1655. fol: 3. tit. Wyprawa Piechoty lanowey.* ut ex omnibus bonis Regalibus, Nobilium & Spiritualium, bona Terrestria tam jure hæreditario, quàm modo obligatorio, aut etiam modo reëmptionis summas, sibi aut consanguineis suis, & non foundationibus servientes, iuxta Constit: *Anni 1607.* possidentiũ, pedites ex laneis, expediantur.

Sic & in Constit: *Anni 1676 fol: 13. tit: Żukcy szk Kzeczypospolitey/* ordinatum erat, ut ex bonis omnibus in genere, tam Oeconomicis Regiis, quàm ex Spiritualibus & Terrestribus ex singulis viginti octo fumis, unus miles pedester, cum armis consuetis, bene vestitus, & victu sufficiens pro medio anno munitus expediretur.

Civitates quoq; ab hac expeditione non sunt liberæ, sed juxta præscriptam Constit: *Anni 1621.* ut se gerant. In Confœderatione generali Varaviensi *Anno D. 1674. fol: 17. 2. Maiać przed ogyma.*

Habent quoq; Civitates & Oppida obligationem subministrandi currus, & alia ad bellum necessaria, iuxta tenorem iurium & privilegiorum suorum, ut in dicta Constit: *Anni 1621. fol: 12. 2. Maiać wbytkie.*

Tartari quoq; in M. D. L. remanentes penes possessiones suas ab hac expeditione non sunt liberi, ut in d. Constit: *Anni 1659. fol: 5.* inter Constit: Lithuanicas sub tit: *Pospolite Ruszenie.*

Sic etiam *Herburtus* sub verbo: *Bellum, fol: 36. scripsit.* Quod quilibet in bello circa unumquemq; suorum currum, demptis aurigis, unum peditem habeat armatum cum gladio, balista, vel pixide manuali. In M. D. L. Civitates Magdeburgenses, ut juxta antiquum jus, pedites ad hanc expeditionem expedirent, in d. Constit: *Anni 1659. loco citato* statutum erat.

PUNCTVM VI.

Qui liberi sunt ab hac expeditione generali?

1. **B**urgravius Cracoviensis. Ita in Constitutione *Anni 1621. fol: 7. § Patresfamilias.*
2. Tribuni Terrestres, aliàs *Woysci.* *Ibidem loco citato.*
3. Vice-

3. Vice-Capitanei, (aliàs Podstarościowie sądowi. Ibidem fol: 9. & A iż ná tym należy.
4. Cancellarii vtriusq; Gentis exempti sunt ab ista expeditione per legem antiquam, quæ citatur in Constit: Anni 1635. fol: 5. & sequ: tit. O pospolitym Rużeniu. & A iż Wielmożny/ & in Const: Anni 1659. fol: 5. inter Constit: Lithuanicas tit: Pospolite Rużenie.
5. In Comitatu Regio existentes, vt Ministri, Senatores residentes, Legati bellici, qui à Republica in Comitibus lateri Regio sunt adiuncti, Mareschalci, Referendarii, & alij qui cum Rege euntes non tenentur sub signis Palatinatum suorum proficisci: de quo videatur d. Constit: Anni 1621. fol: 7. & Drzednicy/ Dworzanie y studzy dworscy. Et Constit: 1658. fol: 30. & sequ. tit: Pospolite Rużenie/ & Constit: Anni 1659. fol: 5. inter Constitutiones Lithuanicas tit: Pospolite Rużenie.
6. Notarii Thesauri. In Constit: Anni 1655. fol: 5. tit. O pospolitym Rużeniu/ & in Constit: Anni 1621. fol: 11. & Wielmożny też Podstarbi & in Constit: Anni 1676. fol: 12. & sequ. tit: Pospolite Rużenie.
7. Notarii Tribunalis non tenentur in personis suis ire, sed tantum tenentur pożyty/ pro facultatibus suis expedire, dicta Constit: Anni 1655. loco citato.
8. In eadem quoq; Constit. 1655. loco citato, Notarius Castrensis Cracoviensis liber fuit factus ab hac expeditione: prout fuit etiam liber factus in Constit: Anni 1654. fol: 6. tit: Pospolite Rużenie.
9. Triginta personæ Aula Reginalis eximuntur, quarum Regestrum cum subscriptione Mareschalci ad Acta Castrensia Varlaviensia porrigatur, vt in Constit: Anni 1628. fol: 1. tit: Pospolite Rużenie/ & in Constit: Anni 1629. fol: 11. tit: Pospolite Rużenie/ in dicta quoq; Constit: Anni 1654. loco citato, & in Constit: Anni 1655. ita tamen, vt postea aliàs pożyty ex facultatibus expediant. Videantur quoq; Pacta Conventa Serenissimi olim IOANNIS III. & iako ná przeżyty/ & in Const: 1676 f. 12. tit: Pospolite Rużenie.
10. Personæ circiter duodecem ex Aula Archiepiscopi Gnesnensis, quarum regestrum cum subscriptione Mareschalci Nuntiorum Terrestrium ad Acta Castrensia Varlaviensia porrigatur, liberæ erant in d. Constit: Anni 1654. & 1655. vt supra. In qua Constit. 1655. etiam aliquot personæ Episcopi Cracoviensis, & aliorum Episcoporum ab hac expeditione exemptæ erant. Vide, & Constit: Anni 1676. fol: 12. & sequ. tit: Pospolite Rużenie.

11. Legati ad externos missi cum Ministris sexdecem sunt penitus liberi, ut, ne postas, quidē ex bonis suis expedire teneantur. d. Constit. *Anni 1655. locis citatis. § Wielebny & Biskup/* Et in Constit. dicta 1659. inter Constitutiones Lithuanicas fol. 5.
12. Capitanei arcium in finibus Regni positarum, juxta Statutum M. D. L. cap: 3. art: 3. liberi sunt.
13. Magnus Procurator Arcis Cracoviensis cum suo Vice-procuratore, & duobus Centurionibus peditum, alijsq; tribus Officialibus, ad officium Magni Procuratoris necessarijs. In dicta Constit. *Anni 1621. fol. 12. § Także Wrodzzonego.*
14. Patresfamilias habentes filios ad tractanda arma aptos sunt liberi, dummodo pro se mittant filium, eodem modo, sicut ipsemet iturus esset. CASIMIRUS Rex Anno D. 1454. ut refert *Herburtus sub verbo: Bellum.* Idem habetur & in Statuto Lithuanico cap. 2. art. 1. & in dicta Constit. *Anni 1621. fol. 7. § Patresfamilias.*
15. Viduæ, minores, & qui ad arma sunt invalidi: sed in locum sui mittere tenentur. In dicta Constit. *Anni 1621. loco citato.* Statutum Lithuanicum cap: 2. art. 11.
16. Verâ infirmitate impediti: SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1520. ut refert *Herburtus sub verbo: Bellum, fol. 25.* Ubi statuitur: ut Castellani in Conventibus particularibus cum aliquibus Nobilibus ægrotos reviderēt, & Serenis Regi deferrent, coram quo Serenissimo Rege, nomine talis ægroti, quatuor Nobiles idonei nominarentur, & dicti testes quatuor, vel alij electi Nobiles testes nominandi, jurare tenerentur super vera infirmitate cum eodem ægrotto convalescente. Quodsi ipse infirmus cum quatuor testibus non juraverit super vera infirmitate, extunc talis ægroti bona impetrata secundum donationem Regiam, suum effectum sortirentur, & nihilominus talis ægrotus expeditionem bellicam subiret, In Statuto autem M. D. L. cap. 2. art. 2. sic statutum; ut non valentes ad bellum proficisci ob infirmitatem, coram Vexillifero, & alijs tribus Nobilibus, morbum indicent; quo casu, conceditur illis, ut pro se alium mittant.
17. Absentes causâ studiorum tractandorum; dummodo idonei in locum sui mittantur. in Constit. *Anni 1563. fol. 263. § sequ. sub tit. Pozwolenie wojny. § Tylko to wariemy/ &c.* in Confœderatione Generali Varlaviensi Anno 1648. fol. 15. § *Wszelkie ludzie stanu Szlacheckiego.* Et in Confœderatione *Anni 1674. fol. 17. Majsc przed oczyma.*

18. Sunt

18. Sunt etiam ab hac expeditione exempti ex parte, qui in diversis Palatinatibus, vel Districtibus bona Terrestria possident, vel summas habent, nam si in vno loco sub signis, vel cum Persona Regia eunt ex alijs bonis nihil præstare tenentur, Videatur Confœderatio Generalis Varſaviensis *Anni 1587. fol. 414. & X Ktoby miast.* Et in Constit: *Anni 1621. fol. 8. & Ktorzy Obywatele.* Et antea SIGISMUNDUS Rex *Anno D. 1510.* (vt refert *Herburtus sub verbo: Bellum, fol. 31.*) statuerat, vt tales ex eis bonis, vbi eos Restes præuenerint in propria persona discederent, de alijs autem bonis expeditione congruenti satisfacerent. In Constit: quoq; *Anni 1659. fol. 5. & sequi:* inter Constit: Lithuanicas tit: *Pospolite Ruſenie/* vbi sic statuitur. Habentes possessiones suas in Regno, vel Magno Ducatu Lith: si in personis suis hanc expeditionem peragunt in Regno, in M. D. L. postas suas habeant, & è contra.

19. Nobiles pauperes, qui iuxta statutum non possent decenter ad hanc expeditionem ire, vt iuxta Statutum idem, eandem expediant. Ita in dicta Constit. *Anni 1621. fol. 7. loco citato, & Szlachta vbozba.* Videatur & Constit: *Anni 1634. fol. 2. tit: Pospolite Ruſenie /* in qua iniunctum erat Castellanis, Succamerarijs, Capitaneis Iudicialibus, vt cum Deputatis à Nobilitate ad eum effectum electis, in Comitulis modum inirent, quali modo hanc expeditionem facere deberent, quæ Constit: reassumpta est, *Anno 1637. fol. 2. tit: Pospolite Ruſenie.* Videatur & Confœderatio *Anni 1674. & Constit: Anni 1676. fol. 12. & sequi: tit: Pospolite Ruſenie,* vt in Palatinatu Masoviae & Plocensi lex vnâ expedirent, statutum est in illis.

20. Fratribus nondum diuisis bona Terrestria possidentibus concessum est, vt vnum fratrem idoneum mittant, nisi si separatim iam adulti habeant suas habitationes & Curias, alias *Dwory.* In dicta Constit. *Anni 1621. fol. 8. tit: vt supra & Bracia nie dzielni.* Idem antea statuerat CASIMIRUS Rex *Anno D. 1454. vt refert Herburtus sub verbo: Bellum, Statut: Lithuan: cap. 2. art: 1.*

21. Sexagenarij exempti sunt ab hac expeditione quoad personas, respectu tamen bonorum mittere idoneum tenentur, vt in Constit: *Anni 1655. fol. 5. tit: O pospolitym Ruſeniu.*

22. Spirituales Nobiles, si bona Terrestria hereditaria possideant, alios Nobiles pro se expedire tenentur ex illis bonis: ratione autem bonorum Ecclesiasticorum im nunes sunt. In Constit: *Anni 1607*

Gggggggggggg

fol:

fol. 837. tit: Duchowni w Koronie dobra dziedziczne trzymający.

23. Filij Nobilium in servitio Dominorum existentes bellum non intercedāt pro Patribus ad hoc idoneis, sed si placet Patri in domo remanere, recipiat eum, ac pro eo, ac debet merere seu servire de domo expediat. Ipsi verò Domini ex ijs clientelam suam integrent, qui à servitio bellico sint liberi & exempti. *Herburtus sub verbo: Bellum, fol. 37.*

Quantum ad expeditionem bellicam in Palatinatu Podlachia, & Terra Lucoviensis. In Confœderatione Generali Varšaviensi Anno D. 1648. *fol. 16. § Woiewodztwa iednák Podlaskiego* statutum est, ut ex viginti mansis, alias *włot*/eques hastatus, alias *kon* *Wsarsti*/ & ex decem mansis, alias *Włot*/ *kon* *Kozacki*/ expediat, idq; ex Districtibus Dobrzynensi & Bieleni, & Terra Mielnicensi. Videatur & Constit. *Anni 1676. fol. 12. § sequ. tit: Pospolite Rusenie.* Ubi sic habetur. Palatinatum Podlachia, & Terram Lucoviensem, juxta jura & consuetudines, ut ex decem mansis mittatur, sine diminutione militis equitis, bene armati & instructi, conservamus. Videatur & Confœderatio Generalis Varšavien: *Anno 1674. fol. 17. § Woiewodztwa iednák Podlaskiego.*

Palatinatus Prussiae penes jura & consuetudines antiquas conservati sunt. Ibidem Palatinatus quoq; Kijoviensis, Bracławiensis & Czerniechoviensis penes Constitutionem *Anni 1654. fol. 6. tit: Pospolite Rusenie* conservati sunt. Et in Constit. *1676. fol. 12. tit: Pospolite Rusenie*/ dicta Constit. *Anni 1654.* reassumpta est.

Palatinatus Prussiae expeditionem hanc bellicam, solent accipere ad Fratres seu Conventus particulares, & conservantur penes consuetudinem suam, ut sub *Drwece* consistent. In Constit. *1659. fol. 10. tit. Pospolite Rusenie*/ & habetur privilegium *Anno D. 1251.* concessum.

Ducatus quoq; Lithuaniae modum istius expeditionis faciendae constituerat iuxta iura sua & consuetudinem antiquam, ut in Constit. *Anni 1621. fol. 22.* inter Constit. Lithuan: *sub tit. Pospolite Rusenie.* In Constit. quoq; *Anni 1661. fol. 15.* inter Constitutiones eadem Lithuanicas *tit: Approbatio Laudorum.* Lauda Palatinatum & Districtum M. D. L. respectu expeditionis istius, sine præjudicio juris publici & privatorum, tum respectu contributionum pro eadem, approbata sunt, & respectu istarum contributionum contra Retentores & Exactores non reddentes, forum in Iudicio Castrensi

Arensi sine appellatione assignatum est. Idem & in Constit: *Anni 1662.* inter Constit: Lithuanicas fol: 10. tit: *Approbatio Laudorum*, sed forum non in Iudicio Castrensi, sed in iudiciis Districtuum declaratum est, quas videre licet. Id tantum addo, quod in Confœderatione Generali Varſaviensi *Anno 1668.* fol: 6. § *Rtore Łáuda* punctum in Laudo Terræ Bełscensis ratione mittendorum militum ex bonis M.D. L. pro expeditione generali ad dictam Terram cassatum est, & ne in posterum fiat, cautum est.

Cavere sibi solet Magnus Ducatus Lithuanix, ne exercitus istius Ducatus ex Nobilitate, vel ex alijs ad expeditionem hanc generalem pertinentibus conflatus, extra fines M. D. L. evocetur, sed ut ad defensionem Patriæ intra fines Lithvanix consistat: de quo videatur Constit: *Anni 1673.* fol: 3. tit: *Pospolite Ruſenie*, inter Constitutiones Lithuanicas ad quam Constitutionem refert se Confœderatio Generalis Varſaviensis *Anni D. 1674.* fol: 18. § *Wieltkie Kieſtwo Litewskie*.

Hæc expeditio generalis, ut absq; divisione fiat, constitutum est. *Anno D. 1576.* in volumine Constitutionum fol: 262. tit: *Pozwolenie woyny* / & sic in Constitutionibus subsequentibus, in Constit: 1619. fol: 4. tit: *Okazowanie*. In Constit: 1623 fol: 2 In Constit: 1626. fol: 1. In Constit: *Anni 1627.* fol: 1. In Constit: *Anni 1628.* fol: 1. In Constit: 1629. prima fol ii. Item in 2da Constitutione eiusdem *Anni* fol: 2. In Constit: 1634. fol: 2. Item 1635. fol: 3. In Constit: 1670. f. 14. In Constit: 1676. fol: 13. tit: *Pospolite Ruſenie* / Item 1683. tit: *Pospolite Ruſenie*.

Serenissimus Rex iuxta veterem consuetudinem locum in literis Restium, ad quem Nobilitas convenire debeat, assignare, & tutum providere & reddere tenetur. *Herburtus* sub verbo: *Bellum*, fol: 41. § *Factum est etiam. Ianussorvius* fol: 693. *Zawadzki* ubi supra num: 8.

Quicumq; ad expeditionem hanc tenetur, simulac alteris restium literis, quæ ultimarum vim habebunt, de loco, deq; die certior factus erit, in spatio quatuor hebdomadarum, à publicatione literarum in Districtibus, sistere se in loco assignato, nec ab eo discedere tenetur, sub amissione bonorum suorum, & pœna colli, hoc est: si ordinationem Exercitus neglexerit. *Herburtus* ubi supra fol: 37. § 40. *Ianussorvius* fol: 696. § f: 708. Et in Constit: *Anni 1623.* fol: 4. tit: *Pospolite Ruſenie* / Statutum Lithuanicum cap: 2. art. 1. § 10. ubi tamen pœna amissionis statuitur, & in Constit: *Anni 1676.* fol: 12. tit: *Pospolite Ruſenie* / pœna contra absentes statuta est, confisca-

tio bonorum, in solutionem stipendiariorum militum convertendorum, prævio iudicio in Castris generalibus.

Nulli scripto in Registro tam in profectione, aliàs *wóciagnie-
niu*/ quam in Castris ex vno vexillo ad aliud vexillum (licet si eius-
dem Palatinatus & Terræ) transire licet, nec ullus Ductor, tales in
Registrum suum inscribere, & ad Vexillum admittere debet, sub
pœnis contra desertores Castrorum sancitis: respectu cuius pœnæ,
terminus & forum in Castris generalibus assignatum est. in dicta
Const: Anni 1676. fol: 10. loco citato.

Nullus alter alteri sub tempus lustrationis, aliàs *popisu*/ aut quan-
do acies ad ordinem belli se ostendunt; arma aut equos, cum qui-
bus se præsentavit, accommodare potest. *Herburtus sub verbo: Bellum,*
fol: 36. Statutum Lithuanicum cap: 2. art: 15. vbi pœna amissionis rei
accommodatæ decernitur.

Quando Nobilitas evocatur, regulariter nullius imperio, nisi regio
subest, nam Serenissimus Rex, tunc in persona sua adesse solet, ut
scripsit *Fredro loco infra citato. Piaſcecius in Chronica fol: 51.* Sic SI-
GISMUNDUS III. Rex Nobilitatem contra Turcas comitatus est,
teste *Piaſcecki loco citato, fol: 411.* Et in Const: Anni 1557. fol: 12. 2.
Iż tej gwaltownemu/ &c. vbi sic habetur; Si ex diversis locis po-
tens hostis fines Regni adoriretur, ita: ut ex diversis locis propulsandus
esset (quod quidem fieri non posset, cum omnes circa Personam Nostrā
adessent,) cum consensu Nuntiorum Terreſtrium ab Equestri Ordine mis-
ſorum, erit id in libero arbitrio nostro providere, ut singula quæq; in-
gruens necessitas ſufficienter expediatur. Vbi verò magis prægnans ne-
cessitas erit, ibi Nos in Persona Nostra Regia cum copiis tantis; quā-
tæ contra hostem ſuffectura videbuntur, progrediemur. Alij verò Pala-
tinatus, alteri expeditioni aliàs *potrzebie*/ viciniore, cum Duce E-
xercitus. Vbiq; opus fuerit, se opponent. Et dictus consensus Nun-
tiorum Terreſtrium pro hoc ſolum anno adhibitus in nullo libertatibus
Regni officere, neq; in ſequelam trahi debet: ut aliquando Exercitus No-
bilitatis poſtea dividi debeat, ſed ſemper libertates Regni in robore ſuo
conſerventur, ſecundum jura & libertates eiſdem Nobilitatis. Hucusq;
verba Constitutionis, quam etiam refert *Herburtus sub verbo: Bellū,*
fol: 45. Proinde ſubſequenter in Constitutionibus apponitur: ſine
diſiſione belli, ut paulò ſupra ſcripſimus.

Sub tempus autem Interregni, ſi hæc expeditio contingat, e-
liguntur Ductores Nobilitatis, prout id factum erat ſub Interregno,
poſt diſceſſum in Galliam HENRICI VALESII Regis, nam communi
conſen-

Tit: XLI. De expedit bellica generali Nobil: Punct: VI. 857

consensu omnium, tam generalis expeditionis, quàm noviter lectarum cohortum, Ductores electi erant, Stanislaus Gorká, & Stanislaus Cikovius, Succamerarius Cracoviensis, veteranus autem miles Duci ordinario parere iussus, ut refert Andreas Maximilianus Fredero in Henrico Valesio *Anno Christi Domini 1576. fol. 245.* & habetur in volumine Constitutionum Regni sub tit: **Uniwersal 3 stro-ny obrony pod Andrzeiowem!** *Anno D. 1576. fol. 237*

Extra fines Regni Nobiles militare non tenentur, nisi ipsis satis competens satisfactio per Regem impendatur, vel per Regem specialiter fuerint petiti, & ad hoc rogati. CASIMIRVS Magnus *Anno D. 1368.* statuerat, ut refert Herburtus sub verbo: *Bellum, fol. 29.* Idem & LUDOVICVS Rex *Anno 1378.* item VLADISLAVS JAGELLO *Anno 1433.* statuerunt, quod Nobilibus extra fines Regni militantibus, si fuerint capti, vel decenti, damnaq; parva vel magna passi, captos ex detentione liberare, & respectu damnorum satisfacere promiserunt. *Herburtus ibidem, Ianufforvus fol. 693.*

Tandem VLADISLAVS JAGELLO & CASIMIRVS Rex *Anno D. 1454.* (ut refert Herburtus loco citato fol. 30.) Nobili extra fines Regni secum ad bellum discedenti quinq; marcas super quamlibet hastam, in Civitate Nobiliori cuiuslibet Districtus, seu antequam metas Regni exiverint se soluturos, & pro damnis & captivitate cuilibet satisfacturos promiserunt.

Tandem in Confederatione generali Varsoviensi *Anno D. 1573.* in volumine Constitutionum fol. 208. & **Naprzod 3adnego rozetwánia** constitutum erat, ut Rex futurus Nobilitatem, neq; precibus, neq; solutione quinq; marcarum super hastam, extra fines Regni extrahat, quod promisit HENRICVS Rex, ut in literis confirmationis articulorum eidem oblatorum *Anno D. 1573. fol. 254.* & **O woynie albo Rużeniu Pospolitem!** hoc tamen adiecto: quod si sponte consenserit, cuilibet militi Equiti (nullo excepto) & etiam pediti Nobili quinq; marcas, ante discessum extra milites Regni, soluturus erat, & quod respectu istarum quinq; marcarum, tantum per trimestre illos debebat tenere. Idem & iisdem verbis promiserat STEPHANVS Rex in Constit. coronationis suæ *Anno D. 1576. fol. 275.* & **O woynie.**

Quinq; autem marcae tempore Cromeri faciebant quinq; coronatos Gallicos, vel Italicos, ut testatur is idem Cromerus lib. 2. de *Repub: 9. Magistratibus Polonorum.*

Post finitam expeditionem, nullus ex Castris discedere debet,

Hhh hhhhhh

nisi

nisi prius Palatino aut Castellano, aut Ductori Districtus sui, aut Officialibus ad iudicium deputatis, discessum denunciaverit, & literas ab illis acceperit, quæ illi non sunt denegandæ. In reversu autem nullas iniurias vel damna, vel minima faciat. Quodsi fecerit, iniuriatus protestatione facta in viciniore Castro citet eum ad Tribunal Lublinense, vel Petricovienſe, ad quos inculpatus spectat, sicq; citatus peremptorie, absq; quibuscumque dilationibus & exceptionibus ex speciali Registro comparere tenetur, qui ante omnia, ut supra mentio facta est, iudicetur. In d. Constit. *Anni 1621. fol. 9. § 2 po stożzoney Expedycyey.*

Et licet dicta Constit. *Anni 1621.* fuerit annualis, tamen in multis Constitutionibus subſequentibus reſumpta est, ut in Constit. 1628. fol. 1. Item in Constit. 2da *Anni 1629. fol. 11.* Item in Constit. 1634. fol. 2. Item in Constit. 1642. fol. 13. Item in Constit. 1649. fol. 14. Item in Constit. 1650. fol. 3. ubi & Constit. 1634. reſumpta est. Item in Constit. 1654. fol. 6. Item in Constit. *Anni 1658. fol. 21.* Item In Constit. *Anni 1661. fol. 22.* in qua & aliæ Constitutiones utpote 1634. 1637. & 1628. reſumptæ sunt. Item in Constit. *Anni 1626. f. apud me 12. tit. Pospolite Ruſenie.* Item in Constit. *Anni 1685. fol. 4. tit. Pospolite Ruſenie/* ubi præter Constit. *Anni 1621. & aliæ* Constitutiones reſumptæ sunt, utpote 1634. § 1676. fol. 12 in qua Constit. anni 1673. reſumpta est respectu obedientiæ & iudiciorum in protectione in ipsismet Caſtris.

Et cum inter arma ſileant leges, ideo & sub tempus huius expeditionis omnia ceſſant iudicia Nobilium, & jus omne, eo tempore penes Regem est, ut in Constit. *Anni 1634. fol. 4. tit. O Trybuna-łach/* ubi sic habetur: Cum propter expeditionem generalem bellicam Nobilitatis omnia iudicia Succameralia, Terreſtria, Caſtrenſia, post Curiam, ita etiam § Tribunale Regni eo tempore à iudicijs conſuetis ſuſſedere debent, hoc est: quando Tribunal literis Regijs ante tertias literas Reſtium ariſatum § limitatum erit. Iudicia tamen Caſtrenſia § Querele, ſimiliter omnia alia iudicia ad publicationem tertiarum literarum Reſtium exercebuntur, § demum post publicationem dictarum literarum tertiarum, § post reditum Regis, § expeditionem finitam, juxta cadentiam iudicia Caſtrenſia, Terreſtria, § omnia alia inchoabuntur. Quodsi expeditio hæc sub tempus Electionis Deputatorum ad Tribunal Regni accadat, vel Nobilitas in hac expeditione eſſet, tunc Palatinatus § Terra feriã ſecundã post feſtum Conceptionis B. M. V. proximã, Deputator ad Tribunal futurum in Comitioſis ſolitis eligant.

Et De-

Tit. XLI. De expedit: bellica Nobilit: Punctum VI. 859

Et Deputati isti feriâ secundâ primâ post festum Trium Regum Petri-
corviæ juramentum solitum præsent, & judicia sua inchoent. Huc-
usq; verba Constitutionis. Et regulariter Iudicia Castrensia & Post-
curialia in sex septimanis reassumuntur. Terrestria verò juxta cadem-
tiam, vt annotavit Nicolaus Chwałkowski in libello suo, de iure pu-
blico Regni Poloniae lib: 2. tit. de jure armorum.

Articulus vnicus.

De Lustris aliàs Okázowaniu sie Nobilitatis.

Inoleverat olim mos, & Constitutiones super hoc latae sunt, vt No-
bilitas in Palatinatibus suis, singulis annis, vel quolibet biennio lu-
strum aliàs **Okázowanie** faceret, utile siquidem videbatur, Nobiles
officij sui commonetacere, quatenus arma negligentius non cura-
rent, & parati lustris, non imparati repentinis casibus adessent. Ita
Fredro in Valesio fol: 21. & sequi: vbi plura de hoc lustris & omis-
sione illius scripsit, ad quem curiosum Lectorem remitto. Et quã-
vis neglectum sit, tamen de illo placuit scribere.

Et imprimis in Constit: *Anni 1562. fol: 29. tit.* **Okázowanie**
ordinatum erat; vt hoc lustrum in omnibus Palatinatibus in festo S.
Adalberti fieret, non alium ob finem, nisi vt constaret, qualiter
Nobiles ex officio suo Nobilitari parati essent ad servitium Reipub:
& defensionem Patriæ suæ, vtq; ad idem lustrum, Palatini, Castella-
ni, & alij Dignitarij venirent, sub pœna in Statuto expressa de ex-
peditione generali; tum vt Palatini pro faciendo hoc lustris locum
assignarent, & in Civitatibus principalioribus publicari facerent
sub eadem pœna.

Sed cum hoc lustrum non pervenerit ad effectum suum, rursus
in Constit: *Anni 1563. fol: 47. tit:* **Okázowanie**/ Lustrum hoc pro
festis S. Matthæi Apostoli proximo, constitutum erat, vtq; quilibet
tali modo veniret, quali servitium bellicum absolvere teneretur.
Statimq; cuilibet Palatinatui & Terræ locus ad lustrandum assigna-
tus est. Et quidem Palatinatui Cracoviensi penes Cracoviam, sub
Casimiria. Posnaniensi sub Posnania. Sandomiriensi sub **Pożrywni-
cã**/ Calissiensis sub **Pyzdry**. Seradiensis & Terræ Vielunensis sub Sira-
dia, Lanciciensis sub Lancicia, Brestensis sub Brestia, Inovladi-
slaviensis sub Inovladislavia Terræ Dobriniensis sub **Lipno**/ Terræ
seu veriùs Palatinatui Leopoliensis sub **Gliniany**/ cum Palatino,
Præmislensi sub **Medyki**/ Terræ Sanocensis sub Sanocia, Chelmensis
sub

Hhhhhhhhhh 2

sub **Chelma**. Haliciensi, Treboveliensi, Kołomynensi sub Halicia cum Castellanis. Palatinatu Podoliæ sub **Bálino**/ Lublinensi sub **Lublino nad Bystrzycą**. Belzensi sub **Belzã**/ Plocensi sub **Rá-
cież**/ Małoviæ in tribus locis, in quibus judicia nova habuerunt, Raveni sub **Socháczewo**.

In eadem Constitutione statutum erat, ne in profectioe ad tale lustrum, sicut in loco lustrum, tum in discessu ex illo, aliquis auderet iniurias & damna in bonis Spiritualium & Sæcularium facere. Forum iniuriarum coram Capitaneo assignatum erat, utq; citatus sine ulla dilatione in primo tanquam peremptorio termino compareret, & convictus juxta appretiationem, partis iniuriatæ medio juramento, solveret, hoc adiecto: quod iniurians juramento evadere posset, quod neq; per se, neq; per servum suum iniuriam aut damnum præsum fecerit.

Ad hæc, in eadem Constitutione, succurrendo tranquillitati & securitati publicæ; statutum erat. Si aliquis duabus septimanis ante vel post lustrum, aliquem infestaverit, talis per Palatinum aut Castellatum cum Officialibus Terrestribus, si coram illis testimonio duorum Nobilium esset convictus, in lustrum captivaretur, & in carcere per duas septimanas detineretur. Et si (quod Deus avertat) occiderit intra præscriptum tempus, per Palatinum, si fuerit præsens vel Castellatum cum Officialibus Terrestribus captivaretur & judicaretur, præmisso scrutinio sufficenti, sicut in recenti crimine, poenâ colli puniretur. Quodsi aufugeret evitâdo poenam, proscriberetur, & banniretur de Regno, dominijq; illi subiectis. Bona quoq; ad instigationem propinquorum, juxta Statutum *Anni 1507*. confiscarentur.

Quodsi aliquem vulneraverit, ut caperetur & judicaretur & convictus legitime in fundo Turris in Capitaneatu viciniore lustrum, detineretur, quousq; parti læsæ centum marcas non solverit. Poena autem contra Palatinum, Castellatum, non administrantes justiciam, aut Capitaneum executionem non facientem, similis s: centum marcarum parti læsæ, succumbenda statuta erat. *Ibidem*.

Ab hoc Lustrum liberi facti erant Aulici Regij ad latus Regium manentes. Item milites ex stipendio servientes. Item Revisores ad revisionem bonorum Regalium deputati. Ita tamen, ut hi omnes vno die in Districtibus suis post dimissionem militum, in sex septimanis lustrarent se.

Hæc Constitutio pro vna tantum vice, lata fuit ut *ibidem*.

sed

Sed & hæc ordinatio lustri ad effectum non pervenerat, ideo, ut denuo juxta d. Constit: *Anni 1563.* fieret, per Constit: *Anni 1565. f. 106. tit: Ożazowanie* statutum erat, idq; in festo Nativitatis B. M. V. proximo.

Tandem post mortem STEPHANI Regis sub tempus Interregni in Cōfederatione generali Varšaviensi *Anno D. 1587.* in volumine Constit. fol: 411. § 2 iż pod ten czas/ in omnibus Palatinatibus, & Terris laudatum est, idq; pro die octava Maij, hoc est in Festo S. Stanislai Episcopi & Martyris, locusq; assignatus est, Polnaniensi & Calissiensis sub Sroda, Cracoviensi, sub Proszowice, Sandomiriensi sub **Pokrzywnicą**/ Siradiensi & Terræ Vielunensi, sub Siradia, Lanciciensi, sub Lancicia, Brestensi, sub Brestia, Kijoviensi, sub **Zytomierz**/ Inoyladiaviansi, sub Inoyladiavia, Terræ Dobrinensi, sub **Lipno**. Palatinatui Russiæ & Terris Leopoliensi, Præmisliensi, Sanocensi, sub **Wisnia**/ Chelmenensi sub **Chelmo** Haliciensi, Colomnensi, Trebovelensi sub **Salic**/ Palatinatui Vołynensi, sub **Lučko**/ Palatinatui Podoliensi sub **Kamieniec**/ Palatinatui Lublinensi sub Lublino Palatinatui Belzensi, sub Belza. Palatinatui Płocensi, sub **Rácia**, Palatinatui Masoviae in tribus locis, hoc est: sub Varšavia, Zakrocimnia, & Łomża, Districtui Viscensi sub **Radziszowo**/ Turensi, Ostroviensi, Camenecensi, sub Ostrovia. Palatinatui Podlachiae & Terræ Drohicensi, cum Mielnicensi sub **Drehicino**. Terræ Belzensi, sub **Surazo**, Palatinatui Ravensi, sub Rava. Terræ Sochaczoviensi, sub Sochaczovia. Terræ Gostinensi, sub Gostinio. Palatinatui Braclaviensi sub **Winnicą**/ Palatinatibus autem Mariæburgensi, Culmensi & Pomeraniæ Domini Palatini debebunt assignare locum commodum. Contra non venientes, poena de expeditione bellica. Contra injurias & damna, tam in loco lustri, quàm in discessu ex illo facientes, poenæ in dicta cōfederatione descriptæ per Iudices Cōfederationis cognoscendæ & decidendæ. Sed postea in Conventu Cracoviensi *Anno D. 1587.* in volumine Constitutionum fol: 419. statim à principio. Palatinatus Cracoviensis relaxavit sibi dictas poenas. De inde in Constit: *Anni 1596. fol: 685. tit: Ożazowanie*/ Palatinatus Cracoviensis, Lanciciensis, Ravensi, tempus lustri, diem S. Michaëlis: locum Cracoviensi sub Casimiria penes Cracovian., Lanciciensi sub Lancicia, Ravensi sub **Sochaczewo**/ sibi constituerunt, hoc addito: quòd in hoc lustro nullæ consultationes, aut aliqui tumultus fierent, cum præcautione juxta pacis Constitutionem. *Anni 1563.*

Subsequenter in Constit: *Anni 1607. fol. 838. tit. Okázowanie/* statutum erat, ut tam in Regno, quam in M. D. L. Lustrum hoc fieret singulis annis, in crastino festi SS. Simonis & Iudæ in Regno, in locis in quibus Conventus particulares solent fieri. In Magno autem Ducatu Lithuaniae, tempore & in locis, in ordinatione Vilmensi *Anno Dñi. 1565. descriptis. Utq; hoc lustrum fieret in praesentia Palatini, Castellani, Succamerarii & Vexilliferi illius Districtus, qui etiam okázac sie winni beda. Absentia propter legale impedimentum personae alicuius ex dictis Dignitariis & Officialibus non obstante, sed tamen in casu talis impedimenti, porzty swoie okazywac/ quilibet powinien bedzie/ sub poenis talibus, sicut quilibet alius Nobilis, in Constit: *Anni 1562. & 1563. descriptis, respectu cuius poenae quilibet Nobilis posset citare peremptorie ad Tribunal Regni, inter causas conservatas: sicut & respectu violationis pacis communis & damnorum sub idem tempus factorum. Et quod in talibus nullius excusatio admitteretur, nisi talis, qualis tempore expeditionis bellicae servis, quam Constit: aliqui Palatinatus acceperunt, alij ad Fratres acceperunt, ut videre est in illa.**

In Constit: *1611. fol. 35. O okázowanie/ dicta Constit. 1607. quoad Palatinatum Lublinensem relaxata fuit.*

In Constit: *Anni 1613. fol. 13. tit. Okázowanie/ Palatinatus Kijoviensis dicta Constit: *Anni 1607. cum poenis in eadem expressis acceperunt, cum hac tamen declaratione, ut lustrum inter Chwastowo & Trzechbieszczow/ in tribus septimanis post festum S. Michaelis anno eodem coram Palatino aut Castellano, & in absentia illorum coram Vexillifero fieret. vide Constit: *Anni 1633. fol. 60. tit. Okázowanie/ de qua & Nos infra.***

Magnus autem Ducatus Lithuaniae in dicta Constit: *Anni 1613. fol. 49. tit. Okázowanie/ Constitutionibus *Anni 1563. 1607. reassumptis, ut illo anno die octava Septembris, omnes Palatinatus lustrum facerent, & postea semper quolibet biennio, in locis in quibus ludicia & Conventus particulares solent peragi, coram Palatino, Castellano, Vexillifero, in Palatinatibus, in Districtibus autem coram Mareschalco Vexillifero & Tribuno sese praesentarent. Poena ducenarum sexagenarum grossorum Lithuanicorum, contra Officiales negligentes venire pro tempore assignato, toties quoties hanc negligentiam commiserint, ad instantiam cuiusvis, in Tribunali, in quolibet termino peremptorie a negligente solvenda statuta erat. Quod lustrum posset peragi non obstante absentia unius Dignitiorum,**

vel

vel Officialium, sed nonnulli Palatinatus & Districtus, ad Fratres hoc acceperunt.

In Constit: *Anni 1616. fol: 10. tit: Ołázowánie* statutum erat, Quòd Palatinatus Polnaniensis & Calissiensis isto anno die 1. Maij lustrū facerent: & postea in singulis biennijs eodem die: alijs autem Palatinatibus & Districtibus diversimodè ordinatio facta est, vt videre licet.

In Constit: *Anni 1619. fol: 4. tit: Ołázowánie/* Constitutiones *Anni 1562 & 1563.* & aliæ posteriores reassumptæ sunt.

In Constit: *1620. fol: tit: Ołázowánie/* statutū erat, vt in singulis annis in locis Conventuum particularium feriā secundā post Dominicam Conductus, sub pœna quingentarum marcarum, ad instantiam cuiusvis in Iudicio Castrensi viciniori vindicanda, lustrum fieret, & quòd essent obligati venire, *Zástawnicy/ Arendarze/ y ci co płac biora.* Palatinatus autem Podlachia vt iuxta jura absolveret.

In eadem Constit: *Anni 1620. fol: 4. tit: Ołázowánie Wielkiego X. L* Ducatus iste Constitutionē *Anni 1613.* in toto reassumpsit, vtq; hoc lustrū in singulis annis die tertiā Maij, quousq; bellum Turcicum duraret, fieret. Contra non venientes pœna ducentarum sexagenarum grossorū Lithuanicorum, in Tribunali toties quoties lueda, statuta est. Sed nonnulli Districtus ad Fratres acceperunt. In Constit: *Anni 1621. fol: 20. tit: Ołázowánie/* Palatinatus Cracoviensis respectu loci sub Casimiria, sicut & omnes alij Palatinatus circa loca antiqua conservati sunt. Sed Districtui Recicensi tempus lustris dies tertia post SS. Trinitatis Festum, assignatum est in eadem Constit: *fol: 26. tit: Ołázowánie.*

In Constit: *Anni 1627. fol: 2. tit: Ołázowánie* statutum erat, vt in Palatinatibus Cracoviensi, Sandomiriensi, Lublinensi, in Terris quoq; Leopoliensi, Præmisliensi, Sanocensi, *wbyscy zástawnicy/ Arendarze/ Płatownicy* manu armatā lustrum facerent, sub pœna mille marcarum. Forum in Castro, cum termino peremptorio. Palatinatus Novogrodensis in M. D. L. lustris diem vigesimā quintā Maij acceptavit.

In Constit. 2da *Anni 1629. fol: 21. tit Ołázowanie W. X. L.* Ducatus hic Constitutionem *Anni 1627.* in toto acceptavit, sub pœnis in eadem descriptis. Nonnulli tamen Palatinatus & Districtus ad Fratres acceperunt, exceptā Terrā Samogitiæ, quæ Constitutionem *Anni 1613.* in toto acceptavit, excepto hoc, quòd lustra sua (non

die octavá, sed uigesimá secundá Septembris singulis annis sub Ro:
sieniami facient.

In Constit: *Anni 1631. fol. 29. tit: Okázowanie/* respectu lustrum
Palatinatum Posnaniensis & Calissiensis statutum erat, ut lustrum
horum Palatinatum non sub Oppido Sroda, sed in Districtibus in
locis in quibus Iudicia Terrestria peragerentur, coram Castellanis su-
is, idq; feriá 2dâ post festum S. Matthiæ fieret. Districtus autem Wał-
censis sub Oppido **Wólcz/** coram Castellano Santocensi. Contra
non venientes poena mille marcarum, ad cuiusvis instantiam repe-
tenda. Nihilominus ut quolibet quadriennio sub Oppido Sroda ge-
neraliter omnes lustrum peragerent, statutum erat. *Ibidem.*

Similiter & in Palatinatu Sandomiriensi, ut quolibet quarto
anno sub **Pokrzywnica** fieret, de quo videatur Constit: *Anni 1638.
fol. 36. tit: Okázowanie.* Quod & Terra Gostinensis acceptavit.
Ibidem fol. 30. tit: Okázowanie Woiewodztwa Sandomierskiego.

Nobilibus Terræ Czericensis, concessum erat, ut ex altera parte
Vistulæ sub **Rádwanowo/** Districtus autem Nurscensis & Came-
necensis, ex altera parte **Bugá** manentibus; ut sub tempus inun-
dationis, sub villa **Przewóz/** lustrum hoc coram primario Officia-
li Terrestri vel Castrensi, qui tunc præsens esset, die solito perage-
rent. *Ibidem fol. 30. tit: Okázowanie Powiatu Czerstkiego &c.*

Sed in Constit: *Anni 1633. tit: Okázowanie/* ut Terra Nurscē-
sis sub Ostrovia lustrum perageret constitutum est. Tandem in Con-
stit: *Anno 1635. fol. 43. tit: Okázowanie/* aliter statutum erat: ut
Nurscensis sub **Nurem** Ostrovensis sub **Ostrow/** Camenecensis sub
Kámieniec/ coram Officialibus lustrum peragerent.

Terræ Lomzinensis Nobilibus tempus lustrum post Dominicam.
Exaudi translatum erat, *Ibidem fol. 30.* Districtus autem Viscensis
Nobilibus sub **Rádylowo/** locus lustrum assignatus est. *Ibidem fol. 31.*

In Constit: *Anni 1633. fol. 48. tit: Okázowanie.* Lustrum Pala-
tinatus Seradiensis feriá secunda post festum S. Matthiæ assignata
erat, utq; in Districtibus coram Castellanis perageretur. Quarto au-
tem anno omnes sub Sadek peragerent. Respectu autem Palatina-
tum Posnaniensis constitutio *Anni 1631,* in toto approbata est.

In eadem Constit: *Anni 1633. fol. 59. tit: Okázowanie.* Per-
sonæ Senatoriæ & Nuntiorum in Comitibus illis tunc existentes, & a-
iæ penes illas remanentes, obtentâ attestazione à Marechalceis, li-
beræ factæ sunt à poenis, contra non venientes ad lustrum, statutis.

Ibidem sub tit: Okázowanie Woiewodztwa statutum erat,
ut in

Tit: XLI. de expedit: bellica, art: de lustris Nobil: 86

¶ in Palatinatu Podlachia, Terra, Drohicensis & Mielnicensis sub Drochicino; Terra autem Bielsensis, sub Surazew, feriâ secundâ post Dominicam Exaudi absolveret lustra.

Ibidem fol. 50. tit: *Okázowanie*/ statutum erat, ut Districtus Pucensis, coram iudicio Terrestri suo lustrum per tres annos sub Pucko faceret; quarto autem anno generaliter sub Starogrodia, sub poenis in Constitutionibus Regni de lustris sancitis. Et Iudex Terrestris, tam absentium; quam praesentium ad Palatinum Pomeraniae transmitteret registra.

In eadem Constit: fol. 60. tit: *Okázowanie*/ Palatinatus Kijoviensis, cum propter inundationem fluvij *Dniestr*/ sub *Soltomirz*/ feriâ secundâ post Dominicam Conductus lustrum facere non posset, statutum erat, ut feriâ secundâ primâ post festum Pentecostes perageretur.

In Constit: *Anni 1635. fol. 32. tit: Sady*. Palatinatus Mariae-burgensis juxta morem antiquum sub *Sztum*/ lustrum absolvere cum nequireret, ordinatum erat, ut sub *Risport* fieret.

In eadem Constit. *Anni 1635. fol. 17. tit: Ordynacya*/ ordinatum est: ut Incolae Palatinatus Czerniechoviensis & Districtus Novogrodensis in Czerniechow, ubi semper, lustra facerent.

Laudum Palatinatus Cracoviensis respectu lustris, approbatum fuit in Constit: *Anni 1638. fol. 36. tit. Lauda Woiewodztwa*.

In eadem Constit: fol. 49. tit: *Popis*/ Lustrum Palatinatus Bracławensis, pro feriâ secundâ post festum SS. Trinitatis sub eodem modo & jure, sicut & ante descriptum translatum est.

Ibidem tit: *Okázowanie*, ut Palatinatus Pomeraniae in Districtibus penes Civitates, ubi iudicia peraguntur, Tucholiensis & Sluchoviensis Districtus sub *Choynice*/ lustrum peragerent, statutum erat. Videatur & in Constit: *Anni 1641. fol. 34. tit: Okázowanie*/ ubi statutum erat, ut lustrum Palatinatus Pomeraniae in tempore praescripto separatim in quolibet Districtu, sub Civitatibus ubi iudicia peraguntur, fieret.

In eadem Constit: *Anni 1641. fol. 27. tit: Okázowanie*/ statutum erat, ut lustrum Palatinatum Brestensis, Cuiaviensis, Inovladislaviensis, y *Rustiego*/ juxta Laudum Comitiorum Sredensium peragerent.

Anno D. 1647. f. 32. tit: Okázowanie Ziemi/ Lustra Terrarum & Districtuum totius Palatinatus Masovia, & Palatinatum Prussiae ob distantiam hostis relaxata, alias *zniesione* erant. Salvis in posterum,

Kkkkkkkkkk

rum, si & in quantum (quod Deus avertat) imminerent pericula, juribus antiquis de lustro. Quam Constit: Terra etiam Gostinensis acceptavit.

In Confederatione generali Varsaviensi sub tempus Interregni, post mortem VLADISLAI IV. Regis Anno D. 1648. fol. 19. 2 *Ná te okázowaniá*/ insinuatum erat, ut lustra laudis Palatinatum, Terrarum & Districtuum laudata iuxta Constitutionem de hoc factam fierent, & quilibet compareret.

In Constit: Anni 1650. fol. 19. tit. *O popisach* statutum erat, ut in M.D.L. Lustra peragantur in festo S. Michaëlis, sub poenis de expeditione bellica sancitis, ad instantiam Mareschalci, & Vexilliferi Terrestris in Tribunali luendis. In eiusmodi lustris (alias *Popisach*) omnis tranquillitas & securitas conservatur, sub poena centum sexagenarum Lithuanicarum contra insolentes & turbatores, & pro maiori excessu v.g. vulnerationis, *zworakié náwiasci*/ in casu necis, pana colli *y zworaki glossezyzny*. Forum tam respectu vulneris, quam necis in Officio Castrensi proximo peremptoriè, ad instantiam cuiusvis assignatum est.

In Constit: Anni 1677. fol. 7. tit. *Pospolite Rużenie*/ Lustra antiquis juribus descripta laudata sunt, & Constitutiones eo nomine sancitæ reassumptæ sunt in toto.

TITVLVS QVADRAGESIMVS SECVNDVS.

De Abbatijs & Abbatibus tum Præposituris Regularium.

IN Statutis Regni de Abbatibus hæc habentur. Quod Conventus Lubinensis Ordinis S. Benedicti, Abbatem electum, teneatur Serenissimo Regi vii Patrono & Domino gratiosissimo, præsentare, humiliterq; votum & consensum à Serenissimo Rege postulare & impetrare, prout de jure & consuetudine tenentur.

Et quod ad electi Abbatis provisionem confirmationem & consecrationem, nullo modo procedant, donec prius consensus desuper Regius fuerit benigniter datus. *Herburtus fol. 1. tit: Abbates.*

Et quod Episcopus Poseniensis ad consecrationem Abbatis Lubinensis non procedat nisi Regia Maiestas ad eandem consentiat. *Is ibidem fol. 2.*

Item

Tit: XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium. 867

Item SIGISMUNDVS Rex Anno D. 1511. statuit vt promiscuè, Poloni & Alemanni ad Monasteria recipiantur, nisi in eorum Privilegijs expressum esset, quòd soli Germani debeant suscipi. *Herburt: ibidem fol: 3.*

Item Anno D. 1530. SIGISMUNDUS Rex, statuit, vt Abbates, & Præpositi ad Monasteria Regni nonnisi natione Poloni eligantur. Quodsi nullus Nobilis idoneus in eodem Monasterio esset, tunc ex alio Monasterio eiusdem Ordinis & Religionis, Vir Nobilis & idoneus eligatur seu postuletur. In defectu autem Nobilis idonei, licitum & liberum sit, plebeium idoneum natione Polonum in Abbatem eligere. Episcopus tamen loci, de idoneitate & natione Serenissimū Regem certiore reddat; vt Serenissimus Rex possit scire quem & qualē eidem præsentare debeat. *Ita refert Herburt: loco citato, fol: 3.*

Is idem SIGISMUNDUS Rex Anno D. 1539. dictum statutum suum *Anni 1530.* reassumpsit: & quòd non præsentabit quemquam electum Lociordinario, nisi de Nobili loco natum. Et si aliquis non esset legitime electus, se operam daturum, vt Domini Episcopi huiusmodi Electionem nullam pronuntient; ac de alio idoneo (vt statutum disponit) in locum illius sufficiendo, sint solliciti. Insuper statuit: vt in his Monasterijs, quæ partem bonorum suorum extra Regnum habent, alternatim Abbates nunc Germani, nunc Poloni eligerentur, Dominis quoq; Episcopis commisit, vt in quæ Monasteria soli Germani reciperentur, in ea quoq; Polonis pateret aditus & ingressus, *Herburtus, Ibidem fol: 4.*

In Constitutionibus autem Regni hæc habentur: Et imprimis in Constit: *Anni 1550. fol: 8.* § *Abby nádania Klastorne/* constitutum est: Renovando statutum *Anno D. 1530.* conditum, nemo in Abbatem eligatur, nisi natione Polonus ex Patre & Matre genere Nobili procreatus, dummodo idoneus sit. Quodsi in eodem Monasterio vacantis Abbatiae non reperiretur professus idoneus Nobilis inibi assidue & antiquitus habitans, tunc in Monasterio eiusdē Diocesis, Nobilis idoneus, Status Spiritualis, eligatur & postuletur in Abbatem. Cumq; sic eligeretur improfessus, præsentetur à Rege Lociordinario, & postea per illū instituatutur aut confirmetur in Abbatem, & Regulam istius Ordinis profiteatur.

Ad hæc in eadem Constit: *1550. fol: citato,* § *A poniewaz/* statutum est, vt Domini Abbates certum numerum puerorum nobilium in Monasterijs foveant, & illos inibi hominibus doctis, artibus liberalibus instituendos dent, juxta quod unicuiq; Abbati Domini Episcopi

Kkkkkkkkkk 2

scopi illorum locorum consignabunt, & nominabunt. Idem & in Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus. *lib: 1. fol: 60. § Et quoniam in nonnullis Monasterijs § fol: 62. § Fratres sui Ordinis §c.* Sed hoc Domini Abbates non servant, & forsan ob istam causam, quia hoc onus impositum illis erat, quod paucus numerus Monachorum in Monasterio fuerat, jam autem nunc in superabundanti habetur.

Reassumpta est dicta Constitutio *Anni 1550. in Constit. Anni Domini 1588. fol. 469. tit. O Opactwach/* idq; respectu electionis Abbatum, quod post mortem defuncti Abbatis à prima notitia quam citissime electionem novi Abbatis indicant, & electum competenter juxta jus descriptum, Serenissimo Regi denuntient, & à Serenissimo Rege præsentatum instituant. Quodsi aliquis aliter esset electus, pænis contra Cortefanos, in Statutis *Anni 1538. § 1540.* latis sublit. Forum in Comitijs generalibus ad instantiam cuiuscunq; Videatur infra in Constit: Provincialibus.

Sed hoc Monachi & præcipuè Cistercienses non servant, nec admittunt intimationem electionis à Lociordinario emanatam.

In qua Constit: *Anni 1588.* loco citato id quoq; habetur. Quod post decessum Abbatis, Lociordinarij habeant curam & ordinem Monasterij, proventus autem in manibus Monachorum remaneat. Videatur in Constitut: Provincialibus infra appositis.

Dictæ Constitutiones *A. 1550. § 1588. in Constit. A. 1607. f. 837. tit. O Dignitærstwach/* reassumptæ sunt, constitutumq; est, ut juxta antiquum jus, Abbatia & Præpositura Regulares competenter electis conferantur juribus Regalibus per omnia salvis, utq; Abbates conditionibus suis in jure descriptis satisfaciât. Quodsi aliquis contra dispositionem Constitutionum Regni Abbatiam accipere & possidere auderet, aut conditionibus in jure descriptis non satisfaceret, pænam contra Cortefanos latam subeat.

Item, ne duæ Abbatia vni conferantur in vsum. Nec Abbatia Episcopatibus iungantur in d. Constit: 1607. loco citato.

Sed postea, non obstante prædictâ Lege, Abbatia nonnullis Episcopatibus sunt iunctæ, ut videre est in Constitutione *Anni 1633. f. 28. tit: Incompatibilia,* hoc est Archiepiscopo Leopoliensi, Episcopis, Præmisliensi, Samogitiæ, Chelmensi, Kijoviensi, Camenecensi, & Vendenli. ut ibidem. In qua Constitutione 1633. f. 20. tit: *Konsens na Probstwo Miechowskie.* Illustrissimo olim Jacobo Zadzki Episcopo Culmensi concessum erat Præposituram Miechoviensem cum eodem Episcopatu simul tenere.

Sic

Tit. XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium. 869

Sic etiam Episcopo Luceoriensi Illustrissimo olim Nicolao Præmowski, concessum erat simul tenere Abbatiam Sieciechoviensem, in Constit. *Anni 1650. fol. 28. tit. Opactwo Sieciechowskie.*

Sic in Constit. *Anni 1667. fol. 15. tit. Opatrzenie/* Illustrissimo olim Andreæ Olszowski promissum erat, cum Episcopatu Culmensi Abbatiam & Præposituram ex primis vacantibus conferre. Sed semper in tali casu adiecta est clausula, pro hac sola vice, & ne in sequelam trahatur, ut videre licet in dictis Constit. sed de his & Nos supra scripsimus.

Coadiutoria Abbatiarum non debent dari & conferri minorennibus, maiorum Ordinum incapacibus, cautum est in exorbitantijs, in electione MICHAELIS Regis *Anno 1669. tit. O Opactwach.*

In Constitutionibus Provincialibus hæc habentur. Et imprimis *lib. 1. fol. 57. tit. de Abbatum electione.* Quod Illustrissimi & Reverendissimi Archiepiscopus & Episcopi promiserunt se in Comitibus publicis non consensuros, ne nova Statuta libertatem Ecclesiasticam tollentia, absq; consensu Synodi Provincialis concederentur, maxime verò contra statutum, liberam Canonicamq; electionem Abbatum in Monasterijs tollens (ut scilicet soli Nobiles Monachi, Abbatibus præficerentur) factum. Quodq; dictum statutum novum, utpote Regulas & modum vivendi omnium Ordinum & Religionum enervans, sit ipso jure nullum ex defectu potestatis & jurisdictionis, & statum monachalem minimè obligant. Hæc constitutio Provincialis sub Petro Gamrato Archiepiscopo Gnesnensi fuit *Anno Dñi 1542, & alia similis ei Anno D. 1544. facta, sed in viridi observantia nunquam fuerunt, nec modo sunt.*

Item sub Nicolao Dzierzgowio *Anno D. 1551. fuit Constitutio Provincialis facta, ut habetur lib. 1. Constitutionum Provincialium Gnesnensium fol. 58. Ne Abbatia titulo Commendarum, vel etiam Coadiutoriarum personis Secularibus, nunquam professis, darentur. Si verò tales Cōventus, merè, liberè, ac simpliciter secularem in sacris tamen constitutum, postulare mutuo consensu voluerint, talis non prius benedicatur, nec eius electio seu postulatio approbetur, quoad possessionem omnium substantialium Regulæ in manibus Ordinarij sui, habitu prius Regulari & tonsurâ susceptis, solenniter fecerit.*

In eadem Constitutione Nicolai Dzierzgowij loco citato statutum erat, ut Reverendissimi Dñi Lociordinarij, occurrente cuiuscunq; Abbatia, aut Præposituræ Regularis vacatione, statim ut intellexerint, de vacatione Abbatia talis aut Præposituræ, viros maturos, de gremio sui

LIIIIIIII

Capi-

Capituli, pro die constituta electionis, ad Monasteria sic vacantia mit-
tant, qui huiusmodi electioni intersint, diligenterq; Conventus Mona-
steriorum admoneant, ut ad Abbantias aut Præposituras sic vacantes vi-
ri pii, graves & exemplares, Regulæq; periti, ac vita sanctimoniâ con-
spicui, & ad res gerendas idonei eligantur, & promoveantur. Idem ha-
betur in Constitutione secunda Provinciali Węzykowska fol: 16. & sequi-
tit: de Deputatis ex Capitulis ad electiones Abbatum mittendis. Sed Mo-
nachi Ordinis Cisterciensis id non servant, nec eiusmodi Deputatos ad-
mittunt, ut aliquoties vidi, & ipse expertus sum. Idem habetur in Con-
stitutione Provinciali ab Illustrissimo & Rndissimo D. Ioanne Węzyk Ar-
chiepiscopo Gnesnensi Anno D. 1634. Varsavia celebrata cap: 14. quã
vide.

Item in Constitutione, præsentè Aloysio Lipomani Episcopo Vero-
nensi, Sedis Apostolicæ Nuntio, ac Nicolao Dzierzgowio, Archiepiscopo
Gnesnensi, Anno Dñi 1556. facta (ut in lib. 1. Constitutionum Provin-
cialium Gnesnensium fol: 61. habetur) tenoris sequentis. Ad Abbantias
& Præposituras Regulares, ad quas execrabilis quorundam Sæcularium
Clericorum ambitio irrumpere, timore Dei abiectio, non veretur, decre-
vit sacra Synodus: ut nonnisi Regulares & Professi juxta dispositionem
iuris communis, deinceps liberè, cessante quovis suorum Commissario-
rum, vel aliarum quarumq; personarum metu, aut coactione, eligantur,
& per Ordinarios, taliter electi, & non alij benedicantur.

Item in eadem Constitutione statutum est: ut Locorum-Ordinarij, in ipsos Abbates & Præpositos diligenter, prout de jure, su-
perintendant; ut scilicet, regulariter, & sine scandalo vivant; & su-
is Monasterijs exemplariter præsent, habitumq; & tonsuram, Abba-
tes sui Ordinis deferre non erubescant, vestes sericeas non deferant.

Item ibidem statutum, ut Abbates Fratres sui Ordinis studere volen-
tes in studijs generalibus servant. Et in Monasterijs certum nume-
rum Scholarium, atq; Magistros, qui eos ac Novitios Ordinis do-
ceant, juxta dispositionem statutorum Provincialium, dudum super
hoc editorum, teneant & habeant. Et quidem in studio generali
Cracoviensi: alij verò de Maiori Polonia, in studio Polnaniensi præ-
ter Tremesnensem & Wagrovecensem, qui Cracoviæ Fratres suos
tenere debent. Pena contra Abbates contrarium facientes decem
marcarum, annis singulis, per Loci ordinarios repetenda, & studio
Cracoviensi applicanda, Ita in lib: 1. Constitutionum Provincialium
fol: 62. 2. Decrevit hac sacra Synodus. sed id non servatur in Maio-
ri Polonia.

Tit: XLII. De Abbatibus & Præposituris Regularium. 871

Sed in Constitutione Provinciali sub Bernardo Maciejowski Petri-
coviæ Anno D. 1607. celebrata fol. 12. tit. De Regularibus; Reveren-
dissimi Domini Abbates & Præpositi Regulares, sentientes se esse
gravatos Constitutionibus Regni ut supra, de educandis liberis Nobi-
lium; vel ex ea potissimum ratione, quod poenæ de Corthesanis, ni-
mirum ipsum factum excedentes, statum & prærogativas illorum
non postremè afficientes sint contra illos promulgatæ, supplicarunt
Synodo, ut Reverendissimi Domini Episcopi, in proximè futuris Co-
mitijs generalibus, de tollendis dictis Constitutionibus Regni respec-
tu dictæ poenæ, sedulam operam navarent. Quod Reverendissimi
Domini Episcopi se facturos, libenter obtulerunt.

In libro quinto Constitutionum Provincialium Gnesnensium
fol. 358. cap. 15. de electionibus Abbatum, Præpositorum Regulari-
um &c. sic habetur: *Ius electionis liberæ Abbatum, Præpositorum, cæ-
terorumq; Prælatorum Regularium, tam virorum, quàm Monialium
secundum sacros Canones, Concilijq; Tridentini decreta, ac Provincia-
lia statuta, penitus observetur & retineatur. dentq; operam DD. Lo-
corum-Ordinarij eorum Regularium Superiores, ut ad ea munera, homi-
nes idonei, vitæ honestate & doctrinæ clari, qui Regularem obser-
vantiam sint professi, vel profiteri necesse habeant, eligantur: de quo-
rum juribus & privilegijs ac libertatibus, Reverendissimi Domini Ar-
chiepiscopi, & Episcopi Sacram Regiam Majestatem bene informant,
authoritate suâ efficiant, ne ex Cancellaria S. R. M. literæ illis contra-
riæ cuiquam concedantur. Si verò ad falsam alicuius narrationem, im-
portunamq; instantiam aliquando concessæ fuerint; tanquam juri com-
muni contrariæ, nullum robur habere à Sacra Regia Maiestate decer-
nantur. Quodsi aliquis perversâ cupiditate impulsus cuivis potesta-
tis pretextu, in Monasteria, eorumq; bona se intruserit; is ultra poe-
nas, sacris Canonibus sancitas, pro violatore juris, & libertatis Eccle-
siasticæ habeatur, totiusq; Cleri nomine, contra eum Sacræ Regiæ Ma-
jestatis præsidium imploretur. Hucusq; verba Constitutionis.*

In eodem libro 5to Constitutionum Provincialium cap. 16. ha-
betur. *Dent operam DD. Locorum-Ordinarij, & Superiores, ut se-
cundum formam à Sacris Canonibus & Statutis Provincialibus præscri-
ptam, Monasteria, tam Virorum, quàm Monialium reformentur, ut
quemadmodum ab initio Religionis, pietati, vitæ sanctitati, doctrinæ atq;
disciplina sunt dicata, ita etiam & nunc in eis hæc eadem vigeant, su-
scitentur, & retineantur, & eorum seminaria in ipsis instituantur,
scandalag; omnia & abusus, procul inde amoveantur & arceantur.*

In eodem libro quinto fol: 360. cap: 17. statutum est: vt bona & possessiones Monasteriorum, per Prælatos alienata recuperetur. alias per Ordinarios, remedijs juris opportunis compellantur, & quantum Ordinarij possint consilio & patrocinio illos adiuvent.

In eodem libro 5. cap: 18. Statuit Synodus Provincialis: Inhærendo decreto Sacrosancti Concilij Tridentini: *Vt Regulares quibus nulla animarum cura incumbit, ab administratione Sacramentorum & prædicatione verbi Divini extra sua Monasteria præsertim ab absolutionib⁹ excommunicatorum, sine facultate ab Ordinarijs concessa, abstineant, alioquin per eosdem Ordinarios coërceantur.*

Ibidem cap: 19. statutum est. Regulares sine licentia suorum Superiorum vagantes, per Ordinarios in vincula conijciantur, & ad Monasteria per eos deserta remittantur. Superiores Monasteriorum, tales ad sua Monasteria recipere non audeant, sub pœna suspensionis.

In Synodo Provinciali ab Illustrissimo Domino Ioanne Węzyk Archiepiscopo Gnesnensi, Anno D. 1628. Petricoviae celebrata, tit: de Deputatis Tribunalis Regni statutum est, vt in defectu Prælatorum, vel Canonorum Cathedralium, Abbates eiusdem Diœcesis, sive soli, sive cum adiuncto Prælato vel Canonico Ecclesiæ Cathedralis in Deputatum Tribunalis Regni eligi possint.

Item in Constitutione Provinciali, à prænominato Illustrissimo & Rndissimo Dño Ioanne Węzyk Varſaviæ Anno D. 1634. celebrata statuitur: *Vt post mortem Abbatum vel Præpositorum bona Ecclesiastica cum suis redditibus & proventibus integra maneant, ac futuro (prout de iure) Successori conserventur, Domini Locorum Ordinarij Administratorem ex medio sui Capituli, vñâ cum Priore Monasterij constituent, qui indemnitati eorundem bonorum, etiam immobilium per defunctum relictorum prospiciant, de hisq³ futuro Successori, ad instar Constitutionis sprouiancæ de Sede vacante, in novissima Synodo à Sede Apostolica approbatæ, rationem reddere teneantur. Raptores autem bonorum, reddituum, ac rerum à defuncto relictarum, pœnam excommunicationis ipso facto, contra rapientes bona post mortem intestati, Statutis Provincialibus decretam, incurfuros decernit.*

Æquum etiam censet Synodus, vt in Abbatijs, & Præposituris commendatis, modus precedendi, ad instar anni Gratia per Bullam Leonis X. concessi, observetur.

In eadem Constitutione Węzykoviana fol. 18. cum sequ: cap. 17. decernitur. *Vt Domini Episcopi Abbantias in Commendam habentes,*

Tit: XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium. 873

necnon alij Commendatarij, nullis subterfugijs se tueri possint, quominus coram Locorum Ordinarijs, vel iudicibus competentibus ad pensiones ultra quadraginta annos solvi solitas & consuetas, jure mediante compellantur: alias eorum causæ, in iudicio composito Tribunalis Ecclesiastici non iudicentur.

In Constitutione Provinciali ab Illustrissimo & Reverendissimo D. Matthia Lubienſki Archiepiscopo Gnesnensi Varſaviæ, Anno D. 1643. celebrata, fol. 14. tit. de Pensione Iudicum Deputatorum, statutum est his verbis: Quia prorogato iudiciorum Lublinensium tempore, auctus est & Deputatorum numerus, stipendium etiam augeri censuit Synodus oportere. Itaq; Illustrissimi & Reverendissimi DD. Archiepiscopi & Episcopi, ac Rndissimi DD. Abbates & Præpositi præſentes à se, Nuntij verò absentium à suis Prælatiſ promiserunt, singulos Illustrissimorum & Reverendissimorum DD. Archiepiscoporum & Episcoporum, Abbatum & Præpositorum, suæ quemq; Ecclesiæ, & Diœcesis Deputato, usitatam hæcenus pensionem duplicaturos, eâ tamen lege & conditione, ut, quod ab Episcopis Græci ritûs, pensionis nomine conferetur & contribuetur: id solis Ecclesiarum Russiæ Deputatis debeatur. Si tamen Petricoviam pro electione Mareschalci convenerint, & Lublini continuò resederint: alias si die electionis Mareschalci Petricoviam se non stiterint, & Lublini continuò non manserint: à participatione stipendij excludantur. videatur & Constitutio Provincialis Macieſioſiana, fol. 11. tit. de Iudicibus ad Tribunal. Et Constitutio Provincialis Gemniciana fol. 33. tit. de Iudicibus Tribunalis.

In eadem Constitutione Lubiniana fol. 22. & sequ. tit. de Bonis &c. Quia verò nonnullorum statuitur. Quia verò nonnullorum Monasteriorum, præſertim verò eorum, quæ per Commendas à Clericis Sæcularibus administrantur fabrica prorsus neglecta est; sacra Synodus ruinas Monasteriorum prohibere satagens, decernit: ut omnes Reverendissimi Regularium beneficiorum Administratores & Commendatarij, aut certam Monasteriorum ruinosorum partem emendare & restituere, aut pecuniæ quotam, circa suas ad Monasteria receptiones per Illustrissimos & Reverendissimos DD. Locorum Ordinarios definiendam, pro fabrica & supellectili Ecclesiastica ad manus Priorum quotannis tradere teneantur. Qui Priores, restituendorum ædificiorum, sartorūq; tectorum Monasterij curam habeant; & accepti & expensi, Commendatarijs unâ cum aliquo de gremio Cathedralis Ecclesiæ per Illustrissimum & Rndiss: D. Lociordinarium deputando, reddant rationem.

In eadem Constitutione Lubiniana fol. 30. tit. Ne Regularia Bene-

Mmmmmmmmm

Beneficia, cautum est his verbis: Præcipiti cupiditate Sæcularium Clericorum prava, & Sacris Canonibus damnata consuetudo sensim introducitur, ut beneficia Regularia, privatâ authoritate, & antequam Administrationis, & Commendæ literæ expediantur occupent. Cui corruptelæ maturè obviare cupiens Synodus, poenas cap. Avaritiæ in sexto, & Statuti Provincialis lib: 1. de Electione fol: 33. contra tales ad executionem deduci vult, & ut deducantur, ab Ordinariis requirit, sub pœna interdicti ab Ecclesia.

His Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus innixi Regulares, præsertim Ordinis Cisterciensium, multoties excitaverunt controversias in Curia Romana jus nominandi, seu præsentandi ad Abbantias Monasteriorum suorum, non spectare ad Serenissimos Reges Regni Poloniæ, sed solum ad sola Monasteria.

Exemplum adfert Stanislaus Lubienſki Episcopus Płocensis, sub titulo Profectio SIGISMUNDI III. Regis Poloniæ in Sueciam fol: 8. his verbis: *In gratiam Bathorei Cardinalis Episcopi Varmiensis, Rex Cervenscum divertit, ad tradendam eius loci Abbatia Cardinali possessionem, quod quidem Rege præſente factum fuit, multum remittentibus Monachis, sed frustra, nam Germanicus Malaspina, Nuntius Apostolicus ostendit, id voluntate Summi Pontificis fieri, ni parerët, præſens illis Anathema interminatus est.*

Non defuerunt & sequentibus annis, similes Monachorum controversiæ & appositiones contra jus patronatus Serenissimorum Regum Poloniæ, & liberæ electionis Abbatum à Monasteriis. Itaq; Serenissimus IOANNES III. Rex Poloniæ in Pactis Conventis 2 Iura Majestatis Reipublicæ, & supremi Domini fol: 16. appromisit: Iura Patronatus Regij, Episcopatus, Abbantias, & alia omnia beneficia Ecclesiastica se manutenturum, & contra hos, qui absq; nominatione Regia quocunq; modo, ad prædicta beneficia se intrudere auderent, oppositionem exemplo Antecessorum suorum Regum facturum. Hinc præfatus Serenissimus Rex IOANNES III. varios inivit modos, ut hæc controversia, respectu Iurispatronatus ad Abbantias Regularium, sopiretur. Et inter alios modos, negotium hoc, Duci Michaëli Radzivilio, ad Summum Pontificem Legato commisit. Qui Legatus, negotium hoc sibi commissum apud Summum Pontificem summa cum sedulitate & dexteritate promouit, sed nihil obtinuit. Nam Regulares Ordinis Cisterciensis sese opposuerunt. Et cum nomine Serenissimi Regis supplex libellus Summo Pontifici esset porrectus, pro perpetuo privilegio obtinendo commendan.

Tit: XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium 875

mendandi certas Abbatis ad voluntatem Serenissimi Regis, & Successorum suorum Regum, tum Reipublicæ, etiam Clericis Sæcularibus, effecerunt: quod hæc instantia ad sacram Congregationem Eminentissimorum Cardinalium remitteretur; prout ex informatione à D. Iosepho de Capucinis Advocato Romano, pro Abbatibus Ordinis Cisterciensis contra Instigatorem Fiscalem, aliosq; Ministros Regios Poloniæ, conscripta, & Romæ typis Reverendissimæ Camera Apostolicæ, Anno D. 1685. impressa, & postea Anno Dñi. 1690. reimpressa patet. In qua informatione pro parte Monasteriorum Ordinis Cisterciensis hæ rationes juridicæ adferuntur.

Et quidem *Ima.* Quod Regularia beneficia Regularibus, non Sæcularibus sint conferenda, juxta tex: in cap: Cum de beneficijs & in cap: Cum singula de Præbendis in sexto.

Ratio 2da. quia in Ecclesia Regulari, seu Monasterio, electio sui Abbatis ad Monachos, de eorum gremio, libera spectat, cap. 1. de Electione, & in cap: Cum dilectus de consuetudinibus.

Ratio 3tia. Quia Concilium Tridentinum cap: 21. sess: 25. de Regularibus, Commendas Abbatiarum Sæcularibus Clericis dandas prohibuit.

Ratio 4ta. quia & Constitutiones nostræ Provinciales Gnesnenses supra allegatæ id idem vetant, & liberam electionem commendant.

Ratio 5ta; Quia Statuta, Constitutiones Regni, tum diplomata, quibus privilegia Cisterciensium confirmantur, fatentur eandem libertatem Monachorum Cisterciensium in Regno Poloniæ, in electione Abbatum sui Ordinis esse servandam; proindeq; prohibetur ad eorum Monasteria Commendatarios nominari; decernendo, nullas inanes, & subreptitias nominationes, quæ intuitu similium Commendarum ex Regia Cancellaria emanarent, allegatum est pro hoc rescriptum SIGISMUNDI AUGUSTI Regis de data Lublinj feriâ sextâ ante Dominicam Cantate, Anno D. 1554. Regni sui 25. In quo ad instantiam Abbatis Lamberti, totiusq; Conventus in Oliva & Iodici Abbatis Pepliniensis, mandat, ne libertas electionum Abbatum Regularium Ordinis Cisterciensium in Regno Poloniæ molesteretur, sed circa suam electionem iuxta privilegia Summorum Pontificum, tum Regum & Principum conservaretur. Item diploma Serenissimi olim IOANNIS CASIMIRI Regis de data Varsaviæ die 20. Martij Anno 1667. Item Diploma Serenissimi olim MICHAELIS Regis, Datum Cracoviæ in Comitibus generalibus Coronatio-

nis suæ die 29. Octobris, Anno D. 1660. Item literas STEPHANI Regis Poloniæ ad Stanislaum Rescum de data Varavia die 15. Octobris, Anno D. 1585. Item literas Serenissimi olim IOANNIS III Regis, ad Abbatem Landensem, protunc Commissarium & Vicarium generalem Cisterciensium in Polonia, in Gnieun die 29. Decembris Anno D. 1672. scriptas.

Ratio 6ta. Quia instantia Serenissimi IOANNIS III. Regis Poloniæ, per quam petitur privilegium perpetuò commendandi certas Abbantias ad arbitrium suum & Successorum Regni Poloniæ, Episcopis certis, & Officialibus Regni, nihil aliud est in substantia, quàm petere illarum dismembrationem à Monasterijs, & earundem unionem dictis Episcopatibus & Officialibus Regni. Qui propterea veri Abbates dici debebunt. Sed tali unioni obstare Concilium Tridentinum cap: 13. sess: 24. de Reformatione: tum Regulam Cancellariæ Apostolicæ unionum revocatoriæ: tum Bullam SIXTI IV. Summi Pontificis, Anno D. 1475. latam, præcipientem, ne Abbatiæ vlllo modo in posterum commendentur, sed quòd ad illas Professus tantum eiusdem Ordinis, liberè à Monachis in Abbatem eligeretur. Item Bullam INNOCENTII VIII. Anno D. 1489. latam strictè id mandantē, & revocando tunc existentes; & addendo, quòd huic Constitutioni suæ nullo modo derogetur: & quòd eiusmodi Commendæ non possint in futurum concedi, etiam de plenitudine potestatis Sedis Apostolicæ, nisi accedente consilio Eminentissimorum Cardinaliū Sacræ Romanæ Ecclesiæ, de quo expressè constare debeat. Ad hæc quia in Constit: Anni 1607. fol. 837. tit: *O dignitarstwäch*/ prohibetur, ne Abbatiæ & Præposituræ Regulares, Episcopatibus Regni Poloniæ uniantur. Et ante hanc Constitutionem 1607. existare statutum SIGISMUNDI Regis Poloniæ Petricoviæ Anno D. 1525. prohibens hanc unionem, ob rationem, ne tale exemplum noxium, respectu reliquarum Ecclesiarum, contra institutum Fundatorum, invalesceret, ac ita cultus Divinus attenuaretur. Ex quibus iuribus intulerunt, si commenda Abbatiarum personis non Religiosis denegata est, multò minùs privilegium perpetuum ex adverso petitem, commendandi Abbantias, concedi debere.

Ratio 7ma. Quia Ius patronatùs Regum assertum ad Monasteria Cisterciensia nullo iure probetur: prout esset concludenter probandum, ut Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium in prima propositione causæ die 4. Octobris, Anno D. 1680. declaravit. Ita, ut nec sufficeret illius exercitium aut possessio longæua;

sed

sed requireretur publicum Instrumentum Foundationis vel dotationis Monasteriorum, vel immemorabilis, cum præsentationibus effectum suum sortitis, & continuatis spatio quinquaginta annorum, juxta dispositionem Concilij Tridentini *cap: 9. sess: vigesima* *stâ de reformatione*. Ex eo, quod prætendatur favore personæ potentis & exercentis jurisdictionem, ut Barbosa explicat, in additionibus ad dictum caput nonum Concilij Tridentini *num: 32.* & multæ decisiones Rotæ Romanæ super hoc emanatæ allegatæ sunt.]

Tali enim probatione non datâ, esse locum indubitatæ præsumptioni juris, quâ omnia beneficia Ecclesiastica dicantur liberæ collationis, per text. in can: Omnes Basilicæ can. nullus, 16. Quæst: 7.

Et præsertim cum versetur controversia de Ecclesia Regulari, respectu cuius nec etiam esset sufficiens fundatio, vel dotatio; minusq; possessio vel exercitium jurispatronatus, nisi ulterius probaretur privilegium Sedis Apostolicæ, in limine foundationis vel dotationis concessum, sine quo non acquiritur Iuspatronatus in Ecclesijs Regularium *cap: Nobis 25. versu: Cæterum* ubi glossa & Doctores in verbo: nisi aliter, de jure patronatus. Quinimo, pro dicto asserto jurepatronatus Regio, nedum adfertur prædicta probatio foundationis vel dotationis Monasteriorum Ordinis Cisterciensium: aut immemorabilis, cum possessione, vel exercitio continuato & privilegio Sedis Apostolicæ, sed neq; talis probatio dari posset, cum ex Constitutionibus provincialibus Gnesnensibus, & privilegijs Ordinis Cisterciensium pro libera electione Monachorum ad dictas Abbatis, & clarius ex rescriptis (ut supra) Regum Poloniæ super eadem libertate datis.

Ad hæc: quia prædicta Statuta Regia & Constitutiones non assunt prætenso jurispatronatus Regio, quoad Monasteria præsertim Cisterciensium, sed illud penitus excludunt, dum in illis expressum pateat: electionem Abbatum ad Monachos pertinere, sed solum imponitur certa lex & ordinatio circa eandem electionem servanda, respiciens qualitatem personæ Nationalis Regi & Reipublicæ gratæ. Si enim Serenissimus Rex Patronus fuisset, non declarasset electionem ad Monachos pertinere, nec indignisset, modum imponere circa electionem personarum, cum Patronus possit personam sibi bene visam nominare & præsentare.

Et dato; quod dicta Statuta & Constitutiones clarè loquerentur de inductione jurispatronatus prætensi, nihil adhuc relevarent. Tum quia vti Constitutiones Laicales jurisdictione carentes contra Ecclesi

Nnnnnnnnnn aſtios

asticos non veniant, attendendæ. Siquidem Laicis, non liceat contra Ecclesiasticam libertatem quidquam decernere, per tex. in cap: Non minùs de immunitate Ecclesiastica, & in cap: Noverint de senten: Excomm:

Tum quia per Constitutiones Provinciales Gnesnenses fuerunt reprobatae (vt ex superioribus patet.) Tum quia Iulius III. Papa attento recurſu ad illum, à Monachis Cisterciensibus Regni Poloniae, prospiciendo eorum libertati circa electiones Abbatum, magno conatu perturbatam, mandauit Anno D. 1552. ne à nemine desuper impediatur: simile quid & SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex Poloniae Anno D. 1554. per suum rescriptum fecit, vt supra retulimus.

Ratio 8va. Quia licet aliquando Abbatiarum provisio obtenta fuerit à Sede Apostolica, cum enuntiativa jurispatronatus, & praesentationis Regiae; tamen dictae provisiones Apostolicae, praefatas Enuntiativas continentes, non sunt continuatae spatio quinquaginta annorum, (nec cum illis concurrat immemorabilis; nec privilegium Apostolicum in limine foundationis, quae copulativè requiruntur pro forma tradita à Concilio Tridentino in probatione jurispatronatus personarum potentium ob praesumptionem usurpationis. Videatur textus Concilij Tridentini in cap: 9. sess: 25. de Reformatione, Piaſecki in praxi sua parte 2da cap. 5. art: 1. num: 38. & DD. ad dictum caput nonum à Barbosa allegati.

Deinde, quia dictae provisiones Apostolicae continentes enuntiativas jurispatronatus Regij, vel in forma Commissaria, & conditionales, cum clausula, constituto scilicet, de asserto Iurepatronatus; ita vt cum semel irreperit Enuntiativa simplex & positiva eiusdem Iurispatronatus Regij in provisione Abbatiae Andreovienſis, extorta ab Illustrissimo Andrea Olszowski Episcopo Culmensi contra Stephanum Theodorum Madalinski Abbatem Monachum à Monachis electum Anno D. 1672. Eminentissimus Gaspar de Carpineo Sanctissimi Domini Dñi Papae Prodatarius iussit reportari Bullas Provisionis ad effectum illam corrigendi, vt scilicet iuspatriatus Regium poneretur sub conditione verificationis, nec prius ad executionem eiusdem Bullae procederetur, quam fuisset iuspatriatus Regium sufficienter verificatum. Et cum causa super hoc introducta esset in Rota Romana, decisum fuit ab eadem Rota, Literas Apostolicas in favorem Andreae Olszowski Episcopi, tunc Culmensis expeditas minimè fore exequendas, & executioni demandandas; sed illarum executione.

Tit. XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium 879

curionem denegandam fore & esse, ex quo minùs constaret de prætenso jurepatronatûs Regio in illis narrato.

Ratio 9na. Quia licet hoc privilegium perpetuum commendandi, petatur pro certis Episcopatibus tenuioribus, & tribus Officialibus Regni Poloniæ, tamen, adesse tot beneficia secularia sufficientia, tam simplicia, quàm curata in Regno, quibus vel per viam collationis; vel per viam reservationis pensionum, vel alio modo posset præassettæ indigentia Episcoporum provideri, absq; destructione beneficiorum Regularium. Ad sunt enim tres Præposituræ, Lascensis, S. Michaëlis in Arce Cracoviensi, & Lanciciensis, & aliæ non multum inferioris conditionis Serenissimo Regi titulo jurispatronatûs ex privilegio Summorum Pontificum pertinentes.

Hinc licet Concilium Tridentinum *cap: 13. sess. 24:* de Reform: & *cap: 2. sess. 25.* De Regularibus, indigentiam Episcoporum consideravit, tamen prohibuit, ne huiusmodi indigentia illorum per Commendas Monasteriorum, in quibus viget Regularis observantia, necnon per beneficia Curata, aut dignitates seu Canonicatus & præbendas, provideatur.

Deinde magis congruum esse, ut Episcopatus in Regno Poloniæ indigentes ex alijs Episcopatibus, ut Gnesnensi, Cracoviensi, Vladislaviensi, Posnaniensi, Plocensi, Varmiensi, & Culmensi, redditus opulentissimos habentibus, non à Monasterijs (licet etiam aliquæ Abbatia bona superfluentia haberent) adjuvari.

Ad hæc. Quia Episcopus Luceoriensis, ob eius antiquiorem foundationem, pinguiores redditus, præ alijs Episcopatibus in Russia existentibus, & alium Episcopatum Brestensem sibi unitum habet. Hinc in Constit. Regni *Anno D. 1633.* minimè inter Episcopatus indigentes, ponitur. Imò quando ad eundem Episcopatum Luceorientem translatus fuit Episcopus Kijoviensis, Joannes Stanislaus Witwicki, habens tunc in Commendam Monasterium Plocense Ordinis S. Benedicti, eandem Commendam dimisit, eaq; collata fuit Joanni Kurdwanowski, Magno Notario Regni, nec aliter dicto Episcopo Luceoriensi provisum fuit.

Nec etiam Episcopatum Chelmensem indigere aliquâ subventionem, quia provisum fuit ei, mediante perpetuâ unione beneficij secularis, satis pinguis in Russia, nempe Præposituræ Biela nuncupatæ, ut refert *Miechovita lib: 7. suæ historiae ad finem.*

Quantum ad Archiepiscopum Leopoliensem, Episcopatus Præmislien: Kijovien: & Camenecen: licet modò reperiantur de-

Nnnnnnnnn 2

vastati,

vastati, tamen successu temporis possunt reparari, & in pristinum statum per recuperationem bonorum reduci, & interim beneficijs Sæcularibus potest illis provideri, vt Canonatu in Ecclesia Collegiata Sandomiriensi, annui redditus decem millium florenorum Polonicalium; Decanatu in Ecclesia Collegiata sat pinguis redditus, & similibus alijs.

Episcopus quoq; Livoniæ, licet indigens sit, cum Episcopatus eius, omnibus bonis, à centum circiter annis, à Regibus Poloniæ oppignoratus sit, pro septuaginta millibus talerorum, seu imperialium. Nihilominus potest hic Episcopatus, & bona illius, à Serenissimis Regibus & Repub: redimi, & illis redemptis, subventionem aliquam non indigebit. Quodsi dicta redemptio retardabitur, Camera Regia, prout receperat dictam summam, tenetur de proprio, non autem per Commendas Abbatiarum, eidem Episcopo providere.

Minus facere videtur indigentia allegata pro Officialibus tribus Curia Regia, scilicet Vice-cancellario, Secretario Magno & Referendario Regni. Nam Vice-Cancellarius, ex Officio suo habet pinguisimos proventus, sicut & Secretarius Magnus & Referendarj.

Præterea, quia eiusmodi Officia juxta leges Regni Poloniæ, alternatim solent conferri personæ Ecclesiasticæ, & altera vice personæ Sæculari. Unde, dato prætenso perpetuo privilegio, sequeretur, quod etiam Laici obtinerent Abbacias in Commendam, quod esset maxime inconueniens. Quando verò Officium Vice-Cancellariatus confertur personæ Ecclesiasticæ, solet regulariter conferri Episcopis non indigentibus.

Et in omnem casum, datâ legitimâ causâ indigentia, potest Summus Pontifex succurrere etiam Commendis, Sæcularium vel Regularium beneficiorum, absq; eo, quod exinde sit necessarium prætensum privilegium perpetuum, prout & nunc solet providere.

Hinc intulerunt, quod omisâ viâ iustitiæ, recursus est ad viam gratiæ. Sed Sacra Congregatio Eminenussimorum Cardinalium, in instantia pro tali privilegio, primo loco, facta, die 4ta Octobris Anno D. 1680. rescripsit. Non fuit capta resolutio propter difficultatem materiæ: & sensus omnium fuit, quod cum non agatur de gratia sed de mera iustitia, examinari debeant singulæ Abbatiæ, & recognoscantur fundamenta Iurispatronatus Regij & possessionis juris præsentandi. Et adhuc motiva prædicta non esse talia, quæ petitam gratiam mereri possint.

Hæ sunt rationes à Religiosis Patribus Ordinis Cisterciensis ad impu-

Tit: XLII. De Abbatibus & Præposituris Regularium 881

impugnandum Iuspatronatus Regium, & impediendum privilegium perpetuum commendandi certas Abbantias, nonnullis Episcopis tenuiores proventus habentibus, necnon tribus Officialibus (ut supra) Regni porrectæ, & à me succinctè & fideiiter collectæ. Non tamen cessandum esse censeo pulsare ad Thronum gratiæ Summi Pontificis uti benignissimi Patris, ut postulatis Serenissimi Regis & Reipublicæ favere dignetur, datâ meliore informatione de statu Abbatiarum, vita Regulari Abbatum, de indigentia nonnullorum Episcoporum non otiosè viventium, sed curam Diocesum suarum habentium, & munia Senatoria obeuntium. Nam ipse de plenitudine potestatis suæ potest omnia facere, non obstantibus rationibus non adeo releuantibus, Religiosorum Patrum Ordinis Cisterciensis.

Placuit hinc ex Historicis adferre, à quibus Abbatia & Præpositura Regularium, sunt fundatæ & dotata. Et imprimis de Abbatibus Ordinis Cisterciensis.

Et quidem Monasterium Andreoviense Diocesis Cracoviensis fundatum est Anno D. 1140. à Joanne aliàs Janick, Episcopo Vratislaviensi, & postea Archiepiscopo Gnesnensi, tum Clemente Fratre suo germano, ex gente & Domo Gryphonum, sub initio Principatus VLADISLAI II. *Miechovita lib: 3. Historiæ suæ cap: 18. Cromerus de rebus gestis Polonorum lib: 6. fol: apud me 135. ad finem rerum gestarum dicti Vladislai II. Principis. Huic Monasterio tria alia, subsunt Monasteria tanquam Matri filia, ex eo originem fundationis habentia, scilicet Monasterium Seinicense Diocesis Cracoviensis, ut refert Starovolscius in vita Beati Vincentij fol: 57. Item Raudense in Silesia Diocesis Vratislaviensis, ut idem Starovolscius refert ubi supra. Tum Giemielnicense itidem in Silesia, ut refert Lögellinus, in libello intitulo de notitia Abbatiarum Cisterciensium. videatur Dlugossus tomo 1. lib: 4. fol: apud me 369. Item lib: 5. tomi primi fol: apud me 407. & 409. tum fol: 437.*

Item Monasterium Landense ad fluenta Varthæ fluvij Archidiocesis Gnesnensis fundatum est Anno D. 1105 per Miecislavum Senem Ducem Majoris Poloniæ & Pomeraniæ, ut refert *Miechovita dicto lib: 3. cap: 18. Cromerus lib: 7: de rebus gestis Polonorum fol: apud me 179. sub tit: Miecislavus senex tertium, & ante illum Dlugossus lib: 5. fol: apud me. 424.*

Item Monasterium Vagrovecense fundatum à prædicto Miecislao Sene ut refert *Cromerus loco citato, Dlugossus loco citato, Miechovita ubi supra: unde nescio ex quo fonte Sigismundus Monachus,*

Oooooooooo

chus Coronoviensis in tabula Monasteriorum Ordinis Cisterciensis foundationem hanc adscripserit Comiti cuidam Zbileo de Pankracz.

Item Monasterium Olivense vno ab Urbe Gedano milliari distans Diœcesis Vladislaviensis, fundatum est à Samborio Duce Pomeraniæ Anno D. 1170. ut refert *Miechovita* lib: 3. cap: 25. *Cromerus* libro 6to de rebus Polonorum fol: apud me 160. sub tit: *Casimirus*. Damalewicz autem in vitis Episcoporum Vladislaviensium, in vita Vislai Episcopi Vladislaviensis in ordine 20. & *Długossus* tomo 1. l. 6 fol: 470. sic de Monasterio Oliveni scripsit: **VENCESLAVS** Rex Poloniæ omnes possessiones, & redditus, quos Heremus donatione Principum Poloniæ habuerat, Monasterio Oliveni donavit.

Item Monasterium Suleioviense supra fluvium Pilcza in villa Ruslai Comitis, Archidiœcesis Gnel: fundatum est A.D. 1176. & locupletatum à Duce Sandomiriensi ut refert *Miechovita* dicto libro 3. cap. 27. & *Cromerus* de rebus gestis Polonorum lib. 6 ad finem, cui postea Petrus Archiepiscopus plurimas decimas eius rogatu adiecit, teste *Cromero* loco citato.

Item Wachocense supra fluvium Kamiona Diœcesis Cracoviensis, per Gedeonem Episcopum Cracoviensem, ut refert *Cromerus* de rebus Polonorum lib: ad finem, & ante illum *Długossus* tomo 1. l. 6. fol: apud me 483.

Item Monasterium Copriunicense Diœcesis Cracoviensis, fundatum est à Casimiro Iusto, Duce Sandomiriensi, & deinde Nobiles Bogorij & Habdanci locupletarunt, Principis exemplum secuti. *Cromerus* d. lib: 6. ad finem.

Item Mogilense, seu Claræ Tumbæ nunc dictum, Diœcesis Cracoviensis, primò à Iuone Cracoviensi Episcopo, Anno D. 1222. fundatum fuit in villa patrimonij sui dicta *Raczyce*, prope Oppidum *Stomniski*, assignata illi, pro dote, villa *Raczyce*, *Prandocim*, *Monikowice*, & *Cholewice*, necnon decimis manipularib⁹ mensæ Episcopalis, de præfatis quatuor villis provenientib⁹. Verùm cum intelligeret locum pro Monasterio parum idoneum. Anno D. 1226. ad Mogilam locum paternæ sortis, vberem, prope Vistulam illud transtulit, Ecclesiamq; ex dolata petra, & partim ex cocto latere in titulum S. Pauli Apostoli (quod nunc S. Bernardi vocant) extruxit & dedicavit, decimisq; manipularibus, de mensa Episcopali in oppido *Dobrzyce*, in villa *Winary*, & circumiacentibus villis dotavit, ut refert *Miechovita* lib: 3. cap: 33. & cap: 37. *Cromerus* de rebus gestis Polonorum lib: 7. fol. apud me 188. sub tit: *Lescus Albus*.

Monas

Tit: XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium 883

Monasterium Obrense Diocesis Posnaniensis fundatum est *Anno D. 1231.* per Sandovium Cantorem Ecclesiæ Metropolitanæ Gneſensis, ut monumenta dicti Monasterij testantur.

Monasterium Paradisiense Diocesis Posnaniensis fundatum est *Anno D. 1234.* per Dyonisium Comitem de **Gozdzikowo**/ Palatinū de Domo & Familia **Wieniawa**/ caput bizontis deferente, nec non domicilio in villa præfata **Gozdzikowo**/ quæ extunc in hodiernam diem capta est appellari Paradisus, idq; sub honore & titulo gloriosæ Virg: Mariæ, & pro dote, præter dictam villam **Gozdzikowo**/ alias villas videlicet Livam, Kłodavam, Gorzikam, & Polenc, Fratribus in eodem Monasterio militantibus in dotem perpetuam donavit & assignavit. Ita *Długossus* tomo 1. lib. 6. fol: apud me 586. *Cromerus* autem de rebus gestis Polonorum libro 8vo. fol: apud me 205. his verbis scripsit: Bronisius Comes gente Vienavius, cuius insigne est caput Bizontis in pago suo hæreditario Gosławcovo in Diocesi Posnaniensi Cisterciensibus Monasterium condidit, quod Paradisi nomine tunc dici captum, etiam nunc eandem appellationem retinet.

Monasterium Sciricense Diocesis Cracoviensis, excitatum & locupletatum est *Anno D. 1234.* per Theodorum Palatinum Cracoviensem gente Gryphorum, qui Cedro vulgò appellatus est, in pago Sciricio, quod in Ludimiro, pago suo hæreditario sub Carpatho monte ædificaverat; verum transferre coactus est, quod locus ille, in confinio Ungarorum situs, infestus esset latrocinij. Cuius Monasterij redditus, Vislaus, & Prandota Episcopi Cracovienses attributis quibusdam decimis auxerunt. Ita *Cromerus d. lib: 8, fol: 205. videatur* & *Długossus* tomo 1. lib. 6. fol. apud me 586.

Monasterium Coronaviense Diocesis Vladislaviensis, fundatum est per Nicolaum Thesaurarium Casimiri Ducis Cuiaviensis, ut refert Sigismundus Monachus Coronaviensis in tabula Monasteriorum Ordinis Cisterciensis. Sed Damalewicz in vitis Episcoporum Vladislaviensium in vita Alberti Primi, in ordine 19. Episcopi Vladislaviensis sic scripsit: Quod Monasterium Coronaviense Vislaus Episcopus Vladislaviensis *Anno D. 1288.* sub regimine Engelberti Abbatis Byſcoviensis, ex loco altero foundationis in villam Smieſſe, quam appellari voluit, felicem vallem, quæ nunc **Koronowo**/ appellatur transtulit dictum Monasterium, cuius prima initia fuerunt in villa, supra Vistulam, è Regione Civitatis Vladislaviensis, dicta Byſchovia.

Monasterium Blezoviense Diocesis Posnaniensis, fundatum est

Oooooooooo 2

Anno

Anno D. 1260. per Eustachium & Albertum Fratres germanos, Comites, ut refert dictus Sigismundus in dicta tabula sua.

Monasterium Peplinense Diœcesis Vladislaviensis & Pomeraniæ, fundatum est Anno D. 1262. per Samborium Præfectum Pomeraniæ, ut refert dictus Sigismundus loco citato. Damalewicz autem in vitis Episcoporum Vladislaviensium in vita Alberti Primi Episcopi Vladislaviensis sic scripsit: Monasterium in Peplin, in Terra Pomeraniæ, in Territorio Thorunensi Ordinis Cisterciensium, Mszczugus Pomeraniæ Dux olim *Nowin/ Dubrawy/* appellatum sub tit: & honore B.M.V. transtulit Anno D. 1274. & amplâ dote ampliavit. Dudum enim Dux Samboriæ Patruus germanus dicti Mszczugij fundaverat.

Monasterium Præmetense Diœcesis Posnaniensis, fundatum est Anno D. 1278. per Benmanum Comitem, Palatinum Posnaniensem, ut dictus Sigismundus refert.

Fundatores Monasteriorum & Abbatiarum Ordinis S. Benedicti.

Imo. **M**onasterium Tinecense Diœcesis Cracoviensis juxta fluentia Vistulæ fundatū, & exstructum est per CASIMIRUM I. Regem Poloniæ circa annum Dñi. 1044. idq; in memoriam & in recompensationem, professionis in eodem Ordine emissæ, illudq; centum villis dotavit, ut refert *Miechowita in historia sua lib: 2. cap: 14.* hoc insuper addito, quod Aaron, natione Gallus primus Abbas prædicti Canobij in *Tyniecz* effecit, ut Abbas Tynecensis pro tempore existens fieret Canonicus natus in Ecclesia Cathedrali Cracoviensi. videatur *Dlugossius tomo 1. lib: 3. fol: 210. & Cromerus lib: 4. de rebus Polonorum fol: apud me 77. sub tit. CASIMIRVS I. Rex.*

2do. Monasterium Lubinense Diœcesis Posnaniensis fundatum, & dotatum est per Michaellem Comitem natione Polonum de Familia Habdank, in quo Monasterio is idem Michael sepultus est, ut refert *Dlugossius tomo 1. lib: 4. fol: apud me 560. videatur & Cromerus libro 5. de gestis Polonorum sub titulo Boleslaus III. fol: apud me 114.*

3to. Monasterium Mogilnicense Archidiœcesis Gnesnensis fundatum & dotatum est à Boleslao dicto Audaci, Rege Poloniæ, Filio Casimiri I. Regis Poloniæ, in Oppido suo Regali Mogilno, inductis Monachis ex Monasterio Tinecensi, ut refert *Dlugossius tomo 1. lib: 3. fol:*

Tit. XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium 885

3. fol. apud me 237. *Miechovita lib: 2. cap. 17. Cromer: ad finem libri 4ti de rebus Polonorum.*

4to. Monasterium Sieciechoviense ad fluvium Vistulam Diocesis Cracoviensis, in tractu Sandomiriensi fundatum, dotatum & fabricatum est per BOLESLAVM Regem Polonia dictum Chrabri, in villa Nobilis Setegi Comitum, idq; circa Annum Dñi 1010. qui Setegus pro dote præter fundum dictum addidit duodecem villas, & alij plurimi Nobiles, post Henricus Dux Sandomiriensis, Iaxa Comes. Item Comes Krzywosad, & alij plures Proceres Regni: nemo tamen in dote tam magnificus fuit, quàm BOESLAVS Rex, qui ratione supremi juris obventiones sibi debitas, de qualibet villa percipiebat. Ita Dlugossus tomo 1. lib: 2. fol. apud me 149. videatur § fol: 161. § 164. *Miechovita lib: 2: cap: 7. videatur § Cromerus lib. 3. de gestis Polonorum fol: apud me 59. ubi dictum Setegum alio nomine vocat Seczechum, Palatinum Cracoviensem, & Magistrum militiae Poloniae ex gente Toporum.*

5to. Monasterium S. Crucis in Caluo monte propè Kielce, Diocesis Cracoviensis, per prædictum BOLESLAVM Regem fundatum, & Regali munificentia dotatum est Anno D. 1005. & Ecclesia sub honore & titulo S. Crucis erecta est, collocata in illa portione Crucis Christi Domini, quam Constantinopolitanus Imperator, STEPHANO Regi Ungariae Patri Beati Emerici, Cognati autem BOESLAI Regis, miserat, & Beatus Emericus largitus erat. *Miechovita lib: 2. cap: 7. Dlugossus tomo 1. lib: 2. fol: 141. Crom. l. 3. de rebus Polon: fol: 59. Vistslaus quoq; Nobilis de Armis Zabawa, alias sui patrimonij hereditates eidem Monasterio contulit. teste Dlugosso loco citato fol. 160. & sequ:*

6to. Monasterium Plocense in Arce Plocensi, fundatum est per Vitum Ianinium Episcopum Plocensem, circa Annum Dñi 1193.

Fundatio Monasterij Plocen: in Arce, Ordinis S. Benedicti.

POray Germanus Frater S. Adalberti Martyris, ex duplici motivo, nempe propter servitiam Pragensium in alios Fratres factam ex odio Civium contra S. Adalbertum, & propter peregrinationem ad Principem Polonia Boleslaus Chrabri dictum, ex Bohemia, ante illatam à Pragensibus Civibus Fratribus suis necem, venit. Et cum S. Adalbertus cum socijs Benedictinis ex mandato Summi Pontificis revertebatur ad sedem
Pppppppppp sui

sui Episcopatus Pragensis, acceptaq; notitiâ Fratres suos germanos occisos esse, ad Poloniam properavit, in qua acceptato Archiepiscopatu Gnesen: & postea ardore prædicandi Evangelium Paganis ductus, in eodem Archiepiscopatu Gaudentium Fratrem suum in sui locum substituit, & Evangelio Prussis prædicato, postea Martyrio laureatus, dum miraculis clarere cepit, Princeps Boleslaus Chrabri in honorem novi Martyris voluit Ecclesiâ exstructâ illos Fratres S. Adalberti ex Italia Comites competentem locare & dotare. Dumq; prædictus Poray ad latus Principis Chrabri, jam aliâs divitijs auctus residens, intelligeret mentem sui Principis, accessit ad Episcopum Ptoceñ: tunc Martialem zdum & aperiens intentionem propriam, videlicet propiorem esse, (utpote, qui Frater germanus erat Martyris) ad novo erigendam dotandamq; Ecclesiâ seu Monasterium. Accedunt itaq; uterq; Principem, rationes proponunt, quorum ima erat, quod Frater Martyris propinquior debeat esse ad cultum Martyris. 2da. utilitas loci, eo, quod Episcopatus Ptoceñ: Paganismo undiq; circumseptus, non habuit copiam Sacerdotum, qui multiplicari possent, si subministraretur doctrina per illos Fratres. 3tia. quia inchoata conversio Prussorum per Martyrem, sicut & Masoviorum in contiguitate cum Prussis residentium, posset per eosdem Fratres continuari. His permotus Boleslaus dat facultatem Porayo fundandi illos Fratres in loco quovis commodiori, ipse nihilominus voto obligatus manens aliud Monasterium erigere. Itaq; Poray communicato consilio cū Martiali Episcopo mittunt ad Gaudentium Archiepiscopum Gnesen, postulantq; mitti sibi illos Fratres ad novam erigendam foundationem, in Civitate Ptoceñ: cumq; illi Fratres excusarent eorum legatis, locum esse obnoxium periculis, ob incursiones Prussorum, peterentq; se in tuto locari, annuit Boleslaus, ac locum in arce tunc bene munita Ptoceñ: designavit. Itaq; Anno D. 1000. introducuntur in Arcem Ptoceñ: Fratres illi Benedictini à Gaudentio missi, erectâ prius Ecclesiâ sub titulo S. Adalberti & edificato ligneo Conventu. Reliquit idem Poray pro dote Monasterio villas **Willánowo**/ prope Varsaviam, **Osinolin**/ **Kruze**/ **Tholibowo**/ **Tárnowo**. Et dum Boleslaus cupit voti sui compos existere, nempe fundare aliud Monasterium, mittit duos Fratres de nova foundatione Ptoceñ: ad Sylvestrum II. Papam qui erat professione Benedictinus postulans ab eo coronam & Fratres ad novam foundationem, quibus facile obtentis, mittit Summus Pontifex Legatum suum à Latere cum Imperatore Ottone in Poloniam, cupiente tunc visitare corpus S. Adalberti, ac postea Benedictini quos in Palatinatu Sandomirien idē Princeps Boleslaus in monte Calvo fundaverat, mittuntur & destinantur.

Habit

Tit: XLII. De Abbatibus & Præposituris Regularium. 887

Habuit prædictus Poray pro stemmate Nobilitatis Rosam à quo Familia Rosarum in Polonia dignitatibus & opibus aucta est. Hinc Monasterium Płocen: insignitur Rosâ, & ad significandam fraternitatem inter Poray & S. Adalbertum, adiunxit insignia eiusdem S. Adalberti insulam seu tyaram Archiepiscopalem cum pastoralis.

Aucta sunt alia bona per filium Nepotis eiusdem Poray, qui dum diu sterilis cum uxore maneret, prece ad Deum fusâ obtinuit Filium, cui nomen in Baptismate Adalberti dedit. Is postea factus Monachus Płocen: & postea Abbas, attribuit Monasterio Oppidum Wybymierzyc/ cum aliquot villis, quæ nunc dicuntur Clavis Borovien: postea tractu temporis pagi originaliter à Poray donati vario mutati sunt. Nam villa Tolihowo/ commutata est cum Duce Dobrinen pro Motowo Osmolin/ & Kruze/ pro Grâbie/ & Jezioro/ Willanow/ & Tarnow/ donata sunt Ioanni & Trojldino Ducibus Mazoviae pro novis privilegijs (quæ per incursionem Lithuanicam, per quam Arx & Monasterium Płocen: combusta igne sunt,) novisq; libertatibus datis & donatis. Vernerus etiam Episcopus Płocensis, qui etiam erat de Rosarum Familia, pluresq; Fratres eiusdem Monasterij, ad laus suum forebat, cum illisq; continuo conversabatur comparavit & adiunxit eisdem Monasteria villas Szczepankowo/ & binum Wierzec.

Fundationes aliorum Monasteriorum & Præpositurarum Regularium.

TRemesnense Canonorum Regularium Lateranensium Archidiececis Gnesnensis, fundatum est per Miecislaum Ducem Poloniae à principio susceptæ fidei, ante annum Domini 1000. ut refert Miechowita in historia sua lib: 2. cap. 8. Dlugossus tomo 1. lib. 2. fol. apud me 121.

2do Ciervinense Canonorum Lateranensium in Archidiecepsi Gnesnensi fundatum est.

3tio Vitovienſe Ordinis Præmonſtratenſium Archidieceſis Gneſnensis, fundatum est per Vitum Ianinium Episcopum Płocensem circa Annum Dni 1194, ut refert Cromerus de rebus gestis Polonorum

4to Miechoviensem Præposituram Ordinis Canonorum Regularium Sepulchri Christi Domini Diœceſis Cracoviensis, fundavit Iaxa Gryphius circa Annum D. 1162, Cromerus.

5to Præpositura Varſaviensis Canonorum Regularium Lateranensium, in Diœceſi Poſnaniensi.

PPPPPPPPPP 2

Et

Et quamvis non omnium Monasteriorum Regularium Serenissimi Principes & Reges Poloniarum, sed aliqui Comites & Nobiles Regni fuerint Fundatores: tamen Illustriss: & Rnd: olim Andreas Olzowski, peculiari scripto suo, quod *Quinquaginta Singularia* nominavit, jus Abbatum constituendorum Serenissimis Regibus Poloniae competere, quamvis suppresso nomine & cognomine suo, probavit. Quae *Singularia* cum sint typis impressa, ad ea curiosum Lectorem remitto.

Insuper praelibatus Serenissimus Rex JOANNES III. varios modos tentavit, ut has lites inter Religiosos, & Admodum Reverendos Patres Ordinis Cisterciensium componeret: & Iavorovia cum Superiori Ordinis istius complanationem facere, omni possibili modo curavit statueret: ut ex quindecim Abbatibus huius Ordinis Cisterciensis quinque essent Abbates in nominatione & dispositione Serenissimorum Regum, pro Praelatis in Aula Regia degentibus, quinque pro monachandis, & quinque pro ipsis Monachis iam actu existentibus. Sed hoc studium illius in vanum cessit, tergiversantibus Religiosis, & illorum Abbatibus.

Memores tamen volo Reverendissimos Abbates Regni nostri Bullae Benedicti Papae XII. quam refert Chrysostomus Henriquez, in Menologio Cisterciensi, privilegio sexagesimo tertio, fol: 99. num: 27. quod Abbates Monasteriorum dicti Ordinis, exceptis Abbate Cisterciensi, & quatuor Coabbatibus totidem principalium Filiarum, qui sunt, & pro tempore fuerint, ultra unum saecularem Clericum, five Laicum equitantem ducere non praesumant. Et maxime, cum nullas functiones publicas pro commodo Reipublicae sustineant, sed privatim in Monasterijs degant.

Pro coronide tituli istius adiungo decretum Urbani VIII. Summi Pontificis, ne Religiosi in Regno Nostro bona stabilia emant. Cuius Decreti tenor talis est & sequitur.

Sanctissimus Dominus Noster URBANUS Divina providentia PAPA VIII.

Salubri Regularium regimini, pia sollicitudine intendens, ex legitimis causis animum suum moventibus, sub poenis arbitrio Sanctitatis suae reservatis, mandat Praeposito Generali Societ. Iesu, Generali Ordinis Praedicatorum, Generali Ordinis Carmelitarum, Generali Ordinis Cisterciensium, ut praecipiat, ac intra tres menses praecipisse doceat, omnibus & singulis Provincialibus, Rectoribus, & quibuscumque alijs

alijs Sup
Lithu: C
mum
perpetua
alia dec
na stab
sumant,
expres
di conce
vel Sac
prius aff
Lep
Ex
cum ac
Apostol
& ut m
lustrum
fis lanua

TI
De

Et
statuit,
Gneln
ad Di
tum
ex vtr
probat
henlib
Se

Tit. XLII. de Abbatibus & Præposituris Regularium 889

alijs Superioribus de Societate per Regnum & Magnum Ducatum Lithu: constitutis; ne sub pena suspensionis à Divinis, privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisq; activæ & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in perpetuum obtinenda, ipso facto, absq; alia declaratione, incurren: ac alijs arbitrio Sanctitatis suæ ferendis, bona stabilia emere, vel titulo permutationis acquirere audeat, vel præsumant, in dicto Regno & Ducatu, nisi eodem Generali consulto, & expressâ illius obtentâ licentiâ: Eundem verò Generalem, ad huiusmodi concessionem non devenire, nisi eodem Sanctissimo Romano Pontifice, vel Sacra Congregatione Cardinalium, Concilij Tridentini Interpretum, prius assentiente.

Legalitas istius Decreti.

Ex eodem originali, præsens copia est per me Notarium publicum ac Curia causarum Illustrissimi ac Rndissimi Domini Nuntij Apostolici in Regno Polonia, diligenter exarata. In cuius fidem, & test monium, meâ propriâ manu subscripsi, sigilloq; eiusdem Illustrissimi communivi. Datum Varsaviæ die trigesimâ primâ mensis Ianuarij, millesimo, sexcentesimo, trigesimo sexto.

Ita est, Alexander Barnabæus Notarius Causarum mppr:

TITVLVS VLTIMVS.

De Dignitatibus & Canonicatibus Ecclesiarum Cathedralium Regni Polonia.

N Statutis Regni Nostri, multa à Serenissimis Regibus de dignitatibus & Canonicatibus Ecclesiarum Cathedralium ordinata & decreta sunt, prout Sarnicius in Statuto suo fol. 179. cum sequ: & fol: 196. Herburtus sub verbo, Plebeij. Ianussorvius parte 2dâ, lib: 2: tit: 22, referunt.

Et imprimis JOANNES ALBERTVS Rex Anno D. 1496. Petricoviæ. statuit, vt in singulis Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, vtpote Gnelnensis, Cracoviensis, Vladislaviensis, Posnaniensis, & Plocensis, ad Dignitates, Personatus & Officia, Canonicatus, & Præbendas tantummodo reciperentur Personæ Regni Polonia Indigenæ, Nobiles ex utroq; Parente procreati. Quorum Nobilitatem sic constaret esse probabilem: vt in iure communi Regni Polonia, Nobilitas irreprehensibilis probare consuevit.

Sed postea is idem JOANNES ALBERTVS Rex eodem anno, aliud

Q q q q q q q q q q

statu-

statutum Petricoviæ tulit: ut ultra Doctores natorum Nobilium, in Capitulo existentium, admitterentur plebeij generis Doctores, numero & ordine infrascriptis: videlicet, quod in Ecclesijs prædictis Gnesnensi, Cracoviensi, Vladislaviensi, Posnaniensi & Płocensi, in quibus haberentur Doctores aut Lectores Iuris & Theologiæ ex antiquo, sive etiam noviter fundati, aut ubi habendi essent per novam foundationem fiendam, susciperentur unus in Theologiæ, unus in Iuris Canonici, & unus in Medicinæ Facultatibus promoti: in eisdem verò Ecclesijs, ubi non haberentur fundati Doctores prædicti, non plures, quàm duo in Theologiæ, duo in Iuris Canonici, & quintus in Medicinæ Facultatibus, promoti: qui tamen non aliter susciperentur per Capitula, quàm quos Lociordinarii, idoneos & in Facultatibus ipsis Doctoratu dignos approbaverint, ac ut tales censuerint, sub eodem numero, reciperentur. Si autem aliquis, aut aliqui plebeiorum, in contrarium præsentis aut antiqui privilegij & consuetudinis Regni Poloniæ, in beneficia in Ecclesijs & Capitulis prædictis se recipi, aut illa acceptare, procurare, petereq; præsumpserint, tales, omnium bonorum suorum communium & privatorum, mobilium & immobilium sæcularium, ærario seu fisco, vel mensæ Regiæ applicandorum, privatione: Ecclesiasticorum verò Arresto, confiscatione, & extra Regnum bannitione, punirentur.

Postea ALEXANDER Rex Poloniæ Anno D. 1505. statuit: ne in Episcopos, Prælatos & Canonicos, nisi Nobiles ex utroq; parente procreati, & more Nobilium educati, assumerentur. Salvò plebeiorum certo numero circa easdem Ecclesias conservando. In Collegiatis verò Ecclesijs, ut ad principales, homines tantum de corpore Nobilitatis promoverentur. Contra facientes, poenā perpetui exilij & confiscationis omnium bonorum punirentur. Hæc declaratione tamen appositā: Nobilem & capacem dictarum dignitatum & beneficiorum in præsentis vocari, cuius uterq; parens Nobilis, & ex familia Nobilium sit procreatus: & quod ipse, quàm Parentes eiusdem habitarent aut habitant, in suis possessionibus, Castris, Oppidis, & villis, juxta morem Patriæ & consuetudinem Nobilitatis, viventes Legibus & juribus Regni Poloniæ Nobilium. In quo genere Nobilitatis, eos quoq; Nobiles appellandos esse censuit, qui licet Matre populari, Patre tamen Nobili sint procreati: Quorum tamen Parentes, & ipsimet vixerint, aut vivant ad instar aliorum Nobilium in Regno, ut supra: & non exercuerint vel exercent artes & actiones, quas communiter Cives, vel qui in Civitatibus morantur, exercere solent.

Præfa-

Tit: XLIII de Dignit: Eccles: Cathedr: Reg: Pol, 891

Præfata Statuta Serenissimorum Regum de Plebeijs lata, SIGISMUNDUS I. Rex Poloniæ Anno D 1510. Cracoviæ confirmavit., ut Sarnicius, Herburtus, & Ianussovius referunt.

Similiter & SIGISMUNDUS AUGUSTUS Rex Anno D. 1550. ut ijdem referunt, & habetur in volumine Constitutionum Regni sub eodem Anno fol: 42 *Ponieważ na Stanie Xycerstim/* habetur, dum inquit: Inhærendo Statutis Antecessorum Regum, homines plebeij ad primarias seu Cathedralis Ecclesias ultra numerum in superioribus statutis descriptum, non admittantur.

Quæ statuta rursus in Constitutione *Anni 1576. fol: 292. tit. de Ecclesijs Cathedralibus, Russiæ* sub STEPHANO Rege reassumpta sunt, & ad Ecclesias Cathedralis Russiæ extensa sunt, ne scilicet ad Ecclesias maiores illius Provinciæ plebeij assumerentur.

Similiter in Constitutione *Anni 1607 fol. 837. tit: O dygnitárstwách y beneficyách/* statutum est, hoc addito: quod nec ad Ecclesias Collegiatas admitti debeant, sub pœnis & foro de Cortesanis, in jure antiquo expressis, & quod dictæ ordinationes Comitiales, etiam Ecclesijs Cathedralibus Magni Ducatus Lithuan: inservire debeant.

Sic etiam de iisdem Prælaturis & Canonicatibus in M. D. L. iterum in Constit: *Anni 1633. f. 27. tit: Kanonici Capitulares w Litwie/* statutum est, ut à Canonicatibus & Prælaturis in M. D. L. more Regni homines plebejæ conditionis arceantur, reservando tamen penes prærogativas suas hos, qui ante Constitutionem hanc assumpti erant.

De Canonicis & Prælatis Ecclesiæ Collegiætæ Varsoviensis, supra sub tit: de Episcopatu Posnantiensi scripsimus.

Et ut præfata Statuta & Constitutiones de recipiendis plebeijs ad Ecclesias Cathedralis valorem haberent; cum ex defectu jurisdictionis circa dispositionem & ordinationem beneficiorum Ecclesiasticorum invalida & invalidæ essent, recursus est ad Sedem Apostolicam pro confirmatione, & emanarunt super hoc duæ Bullæ Apostolicæ tenoris sequentis, prout habetur in Constitutionibus Provincialibus Gnesnensibus, *lib. 3. fol. 149. & sequ: & primò.*

Qqqqqqqqqq2.

Bulla

Bulla LEONIS PAPÆ X. de recipiendis Plebeijs ad Ecclesias Cathedrales, ad numerum quatuor.

LEO Episcopus Servus servorum Dei: ad perpetuam rei memoriam.

Creditam Nobis desuper, regenda militantis Ecclesiæ Provinciam salubriter exequi, coadiuvante Domino, cupientes, ad ea libenter intendimus, per quæ singulæ Orbis Ecclesiæ, præsertim Metropolitanæ, & aliæ Cathedrales insignes & famosæ, personarum utilium fulcitæ præsidys, & suis honoribus, juribus, & bonis præserventur, & ad laudem & gloriam Omnipotentis, in Spiritualibus & temporalibus votivis proficiant incrementis. Sanè pro parte Charissimi in Christo Filij Nostri Sigismundi Polonia Regis Illustris, Nobis nuper exhibita petitio continebat: Quod licet Metropolitana Gnesnen. & illius Suffraganeæ, Cracovien: Vladislavien: Posnanien: & Plocensis, Ecclesiæ, inter cæteras Ecclesias Regni Polonia sint admodum insignes, ac per Reges Polonia, & alios Principes, Barones & Nobiles dicti Regni, notabilibus redditibus, provectibusq; opulenter dotata fuerint, nihilominus cum ad Canonicatus, & Præbendas, ac dignitates, personatus, administrationes, vel Officia ipsarum Gnesnen: & Suffraganearum Ecclesiarum, minus Nobiles, & aliæ personæ parentum auxilijs carentes, ac jura & bona earundem Ecclesiarum infidelium & Schismaticorum, bonis coherencia, & præsertim dum milites, & alij armigeri, pro defensione dicti Regni, contra præfatos infideles, & Schismaticos, vel alios eiusdem Regni, & dominiorum ipsius Sigismundi Regis hostes pugnaturi, per Oppida, villas, & alia loca, & bona earundem Ecclesiarum, transeunt adversus eosdem milites & armigeros, ac etiam infideles & Schismaticos tueri, & defendere non valentes, nonnunquam admittuntur: jura & bona prædicta indies per ipsos armigeros diripiuntur, devastantur & annihilantur, ac quandoq; non solum per infideles & Schismaticos, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ inobedientes, ac alios hostes prædictos indebitè occupata detinentur, non absq; dictarum Gnesnen: & Suffraganearum Ecclesiarum gravissimo præiudicio, & Divini cultus diminutione. Verum, si statueretur & ordinaretur, quod deinceps perpetuis futuris temporibus, nullus etiam cuiuscunq; gradus vel conditionis foret, ad Canonicatus & Præbendas, dignitates, personatus, administrationes, vel Officia huiusmodi admitti deberet, nisi de Nobili genere ex utroq; parente procreatus foret: profecto ipsi Canonici Nobiles, Parentum, consanguineorum, & am-

corum

Tit: XLIII de Dignit: Eccles: Cathedr: Reg: Pol. 893

eorum suorum favoribus. Et auxilijs suffulti, jura Et bona huiusmodi, adversus illorum occupatores Et detentores tueri Et occupata recuperare possent, idq; in Divini cultus augmentum cederet, Et non solum prefato Sigismundo Regi, sed etiam Principibus Et Baronibus dicti Regni, quorum progenitores huiusmodi, Gnesnen: Et Suffraganeas Ecclesias, ut praefertur, dotarunt, gratissimum foret, Et eos contra Turcas, Tartaros, aliosq; infideles Et Schismaticos, dictae Ecclesiae Romanae inobedientes, assidue bellantes, magis ac magis pro defensione Christianitatis Et tuitione Regni, ac protectione bonorum huiusmodi accederet. Quare pro parte dicti Sigismundi Regis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut, quod deinceps nullus ad Canonicatus Et Praebendas, dignitates, personatus, Et administrationes vel Officia Gnesnen: vel Suffraganearum Ecclesiarum huiusmodi, admitti debeat, nisi de Nobili genere ex utroq; Parente procreatus fuerit, statuere Et ordinare, ac alias in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur qui Ecclesiarum omnium decus Et venustatem, ac in illis Divini cultus augmentum, earumq; bonorum conservationem sinceris desideramus affectibus: huiusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus Et ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus, etiam cuiuscunq; status, dignitatis, gradus Et praeminentiae existat, nisi de Nobili genere, ex utroq; Parente procreatum Et legitimo matrimonio natum se fore doceat: duobus in Theologia Magistris, Et alijs duobus in utroq; vel altero Iurium Doctoribus, Et peritis, ad Magisterij Et Doctoratus gradum in aliqua Universitate Studij generalis promotis duntaxat, exceptis. Quos quatuor, ut praemittitur, qualificados, iustis tamen titulis in Canonicatibus quatuor Et totidem Praebendis, in singulis Gnesnen: Et Suffraganearum Ecclesiarum, quatuor duntaxat Canonicatus Et Praebendas, pro duobus Magistris, in Theologia, Et duobus Doctoribus huiusmodi iam assignatis, vel in posterum per dilectos filios, Capitula, dictarum Gnesnen: Et Suffraganearum Ecclesiarum, respectivè assignan: ita ut singulis earundem Gnesnen: Et Suffraganearum Ecclesiarum, quatuor duntaxat, Et totidem Praebendae: quae quibusvis etiam non Nobilibus, alias tamen qualificatis, ut praefertur, personis, quae in ipsis Gnesnen: Et Suffraganeis Ecclesijs, respectivè sub poena privationis suorum Canonicatum Et Praebendarum: si per tres menses ab illis absentes fuerint, personaliter residere teneantur, conferri possint. Capitula huiusmodi recipere Et admittere teneantur, etiam praetextu quarumcunq; provisionum, gratiarum, expectativarum specialium vel generalium, reservationum, mandatorum.

rum, vel literarum Apostolicarum, etiam monitoriorum penaliū, aut Apostolicā auctoritate confirmatarum primariarum precum, seu nominationum, Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, Principum, Prælatorum & aliorum Dominorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac ex quavis causa, consideratione vel intuitu etiam iurium cessorum, vel oblatorum, aut pro se dandis litibus pro tempore concedendorum, ad Canonicatus, Præbendas, dignitates, personatus, administrationes vel officia huiusmodi recipi & admitti, seu antequam de illis, alijsq; Nobilibus ex utroq; Parente, & legitimo matrimonio procreatis, duobus Magistris in Theologia, & duobus in utroq; vel altero Iurium Doctoribus, ut præfertur, duntaxat exceptis, provideri possit, nec debeat. Nec Archiepiscopus, nec Episcopi, pro tempore existen: ac Capitula Gnesnen: vel Suffraganearum Ecclesiarum huiusmodi, etiam prætextu quarumcunq; literarum Apostolicæ Sedis, vel Legatorum eiusdem, etiam clausulam. Aut si Archiepiscopo, Episcopo & Capitulis dictarum Gnesnen: & Suffraganearum Ecclesiarum, vel quibusvis alijs, communiter vel divisim ab eadem Sede sit indultum, quod ad receptionem, vel provisionem alicuius minimè teneantur; & ad illa compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint. Quodq; de Canonicatibus, Præbendis, dignitatibus, personatibus, administrationibus, vel Officijs ipsarum Ecclesiarum, vel alijs beneficijs Ecclesiasticis, ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem coniunctim, vel separatim spectantibus, nulli valeat provideri per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto eiusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia, generali vel speciali, cuiuscunq; tenoris existat, per quam præsentibus non expressum, vel totaliter non insertum, effectum huiusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quo cuiusq; tenore toto habenda sit in Nostris literis mentio specialis, in literis provisionum, mandatorum, expectativarum & reservationum, & aliarum facultatum huiusmodi apponi solitam, aut quascunq; alias etiam derogatorias, prohibitorias, seu fortiores, efficaciores, & insolitas clausulas & adiectiones, etiam tales, per quas statuto & Ordinationi huiusmodi, ac præsentibus & in eis contentis clausulis, singulis expressè derogare videretur, etiam præsentibus illis de verbo ad verbum inferendo, & intentioni concedentis, pro tempore eis velle derogare exprimendo in se continentium, minimè cogi seu compelli: censurasq; in literis provisionum, reservationum, nominationum, facultatum, expectativarum,

Et mandatorum huiusmodi, per quoscunq; pro tempore obtentorum
 Et processibus desuper habendis pro tempore contentas, contra præsenti-
 um tenorem minimè coarctare, ac præsentibus nullatenus derogari
 posse, aut debere. Decernentes Statutum Et ordinationem huiusmodi,
 omnino perpetuò observari debere, ac quascunq; collationes Et pro-
 visiones, alijs quàm Nobilibus, Et duobus Magistris in Theologia,
 Et duobus in utroq; vel altero Iure Doctoribus, etiam alijs, quàm
 præsertur, qualificatis personis pro tempore faciendas, nullas Et in-
 validas, nulliusq; roboris Et momenti, sicq; per quoscunq; Iudices Et
 Commissarios, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Causa-
 rum Palatii Apostolici Auditores, sublatâ eis, Et eorum cuilibet,
 quâvis aliter iudicandi Et interpretandi facultate Et autoritate, ju-
 dicari Et definiri debere. Irritum quoq; Et inane, si secus super his à
 quoquam, quâvis autoritate scienter, vel ignoranter, contigerit at-
 tentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostrijs, Archiepiscopo Le-
 opoliën: Et Asculanen: Et Olomucen: Episcopis, per Apostolica scri-
 pta mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel
 alium seu alios, præsentes literas, ac omnia Et singula in eis contenta,
 ubi Et quando expedierit, à quovis pro tempore Sigismundi, Et pro
 tempore existentis Poloniæ Regis, ac Archiepiscopi Et Episcoporum
 etiam pro tempore existentium, necnon Capitulorum prædictorum,
 seu alicuius eorum, desuper fuerint requisiti solenniter publicandas, ac
 eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant autho-
 ritate nostrâ statutum Et ordinationem huiusmodi firmiter observari,
 ac Sigismundum, ac pro tempore existentem Regem, necnon Archie-
 piscopum, Et Episcopos ac Capitula huiusmodi illis pacificè gaudere
 non permittentes, eos desuper per quoscunq; contra præsentium teno-
 rem, quomodolibet indebitè molestari, contradictores per Censuram
 Ecclesiasticâ appellatione postpositâ compescendo. Non obstantibus Consti-
 tutionibus Et ordinationibus Apostolicis ac dictarum Gnesnen: Et Suf-
 fraganearum Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâ-
 vis firmitate aliâ roboratis statutis Et consuetudinibus contrarijs qui-
 buscunq; aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem Sede
 sit indultum, quòd interdicti, suspendi vel excommunicari non possint
 per literas Apostolicas non facientes plenam Et expressam, ac de ver-
 bo ad verbum, de indulto eiusmodi mentionem. Nulli ergo omnino ho-
 minum liceat hanc paginam Nostri Statuti, ordinationis, Et decreti in-
 fringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare
 præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri Et

Pauli Apostolorum Eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quindécimo, Pridie Kal: Augusti, Pontificatus Nostri Anno tertio.

Breve Apostolicum declarans prædictam Bullam **LEONIS X. PAVLVS PAPA III.**

Ad perpetuam rei memoriam.

Cunctis Orbis Ecclesijs disponente Domino præsidentes, ad ea, per quæ Ecclesiarum ipsarum præsertim Metropolitanarum & Cathedralium insignium, & personarum earundem status, Nostræ provisionis auspicijs, superni favoris auxilio suffragante prosperè & salubriter dirigatur (quantum cum DEO possumus) libenter intendimus, & pro earum profectibus, sicut congruere, & pia Catholicorum Regum vota id exposcere conspiciamus, opem & operam efficaciter intendimus. Dudum siquidem postquam fel: record: Leoni PP. X. Prædecessori Nostro pro parte Charissimi in Christo Filij Nostri Sigismundi Polonia Regis Illustris, exposito: Quod licet Metropolitana Gnesnen: & illius Suffraganea, Cracoviën: Vladislaviën: Posnaniën: & Plocen: Ecclesiæ, inter cæteras Ecclesias Regni Polonia essent admodum insignes, ac per Reges Polonia, & alios Principes, Barones, & Nobiles dicti Regni, notabilibus redditibus, proventibusq; opulenter dotata fuissent: nihilominus cū ad Canonicatus & Præbendas ac dignitates, personatus, administrationes, vel Officia ipsarum Gnesnensis & Suffraganearum Ecclesiarum minùs Nobiles, & alie personæ Parentū auxilijs carentes, ac bona & iura earundem Ecclesiarum, infidelium & Schismaticorum bonis coherentia, & præsertim, dum milites & alij armigeri pro defensione dicti Regni, contra præfatos infideles & Schismaticos, vel alios eiusdem Regni, & Dominiorum ipsius Sigismundi Regis hostes pugnaturi, per Oppida, villas, & alia loca ac bona earundem Ecclesiarum, transibāt, adversus eosdem milites & armigeros, ac etiam infideles & Schismaticos, tueri & defendere non valentes, nonnunquam admitterentur, iura & bona prædicta in dies per ipsos armigeros diripiebantur, devastabantur, & annihilabantur, & quandoq; non solum per infideles & Schismaticos, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ inobedientes, ac alios hostes prædictos, verum etiam per Barones, & alios potentes indebitè occupata detinebantur, non absq; dictarum Ecclesiarum gravissimo præiudicio, & Divini cultus diminutione, si statueretur, & ordinaretur. Quod ex-

tunc

tunc dei iaceps perpetuis futuris temporibus, nullus etiam cuiuscunque gradu vel conditionis foret, ad Canonicatus & Præbendas, dignitates, Personatus, Administrationes, vel officia huiusmodi admitti deberet, nisi de Nobili genere ex utroque Parente procreatus foret: profecto ipsi Canonici Nobiles, Parentum, consanguineorum & amicorum suorum favoribus & auxilijs suffulti, iura & bona huiusmodi, adversus illorum occupatores & detentores tueri, & occupata recuperare possent, idque in Divini cultus augmentum cederet, & non solum præfato Sigismundo Regi, sed etiam Principibus & Baronibus dicti Regni (quorum Progenitores huiusmodi Gnesnen: & Suffraganeas Ecclesias, ut præfertur dotaverunt) gratissimum foret, & eos contra Turcas, Tartaros, aliosque infideles & Schismaticos dictæ Ecclesiæ Romanæ inobedientes, assidue bellantes, magis ac magis pro defensione Christianitatis, & tuitione Regni, ac protectione bonorum huiusmodi accenderet. Præfatus Prædecessor supplicationibus dicti Sigismundi Regis in ea parte inclinatus, statuit & ordinavit. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nullus etiam cuiuscunque gradu & prææminentie existeret, nisi de Nobili genere ex utroque Parente procreatum, & legitimo matrimonio natum se fore doceret, duobus in Theologia Magistris, & duobus in utroque, vel altero Iurium Doctoribus & peritis, ac ad Magistrij & Doctoratus gradus, in aliqua Universitate Studij generalis promotis, duntaxat exceptis: quos quatuor, ut præmittitur, qualificatos iustis tamen titulis in Canonicatibus quatuor & totidem Præbendis, in singulis, Gnesnensi & Suffraganearum Ecclesiarum ad quatuor Canonicatus & Præbendas, pro duobus Magistris in Theologia, & duobus Doctoribus huiusmodi iam assignatos, vel in posterum per Capitula dictarum Gnesnensis, & Suffraganearum Ecclesiarum respectivè assignandos; ita ut singulis earundem Gnesnensis, & Suffraganearum Ecclesiarum quatuor duntaxat Canonicatus & totidem Præbendæ, qui quibusvis etiam non Nobilibus, alijs tamen qualificatis, ut præfertur personis, quæ in ipsis Gnesnensi, & Suffraganeis Ecclesijs, respectivè, sub pena priuationis suorum Canonicatum & Præbendarum, si per tres menses ab illis absentes forent, personaliter residere tenerentur, etiam prætextu quarumcunque provisionum, gratiarum, expectativarum specialium vel generalium, reservationum, mandatorum & literarum Apostolicarum, etiam Monitoriorum pœnaliū, aut Apostolicæ auctoritate confirmatarum, primariarum precum seu nominationum, Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, Principum, Prælatorum, & aliorum Dominorum Ecclesiasticorum & secularium, etiam

motu proprio, & ex certa scientia, ac ex quavis causa, consideratione, vel intuitu, etiam iurium cessorum vel oblatorum, aut pro sedandis litibus, pro tempore concedendorum, ad Canonicatus & Præbendas ac dignitates, & Personatus, Administrationes vel officia huiusmodi recipi & admitti: seu ne utiquam de illis alijs, quàm Nobilibus ex utroq; Parente & legitimo matrimonio procreatis, duobus Magistris in Theologia, & duobus in utroq; vel altero Iuris Doctoribus ut præfertur, duntaxat exceptis, provideri posset, nec deberet: nec Archiepiscopus, nec Episcopi pro tempore existentes, aut Capitula Gnesnensis, & Suffraganeorum Ecclesiarum huiusmodi, etiam prætextu quarumcunq; literarum Apostolicæ Sedis, vel Legatorum eius, & clausularum in literis provisionum, mandatorum, expectativarum & reservationum, ac aliarum facultatum huiusmodi apponi solitarum, aut quascunq; alias etiam derogatorias, prohibitorias, seu fortiores, efficaciores & insolitas clausulas, & adiectiones etiam tales per quas statuto & ordinationi huiusmodi, ac literis desuper confectis, & in eis contentis clausulis, expresse derogari videretur in se contineri: ad id cogi seu compelli: Censurasq; in literis provisionum, reservationum, nominationum, facultatum, expectativarum, & mandatorum huiusmodi, per quoscunq; pro tempore obtentorum, & Processibus desuper habendis, pro tempore contentis contra earundem literarum desuper confectarum, tenorem illis minimè coarctari possent, ac dictis literis desuper confectis, nullatenus derogari posset, aut deberet. Decernens statutum & ordinationem huiusmodi omnino perpetuò observari debere: ac quascunq; collationes & provisiones, alijs quàm Nobilibus, & duobus Magistris in Theologia, ac duobus in utroq; vel altero Iurium Doctoribus, etiam alijs quàm ut præfertur, qualificatis personis, pro tempore faciendas, nullas, nulliusq; roboris vel momenti existere; sicq; per quoscunq; Iudices & Commissarios judicari debere. Irritum quoq; & inane, si secus super ijs, à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attentari: prout in eiusdem Prædecessoris literis plenius dicitur contineri. Cum autem sicut præfatus Sigismundus Rex, Nobis insuper exponi fecit, literæ prædictæ, non omnino secundum intentionem suam, neq; juxta tenorem certorum Statutorum olim à Prædecessoribus suis desuper editorum, emanaverint, & inconveniens censeatur, quòd Capitulis Ecclesiarum, quibus nullum Ius disponendi de Canonicatibus & Præbendis competit, assignatio Canonicatum & Præbendarum huiusmodi, quæ viginti quinque annis elapsis ab emanatione literarum earundem, de duobus Canonicatibus & duabus Præbendis

bendis duntaxat, quorum fructus adeo exigui existunt, ut ex eis Viri
 Excellentes se sustentare minimè possent, ab ipsis Capitulis in Cracovi-
 ensi, & forsan Gnesnensi Ecclesijs prædictis facta fuit, licèt eos, post
 assignationem huiusmodi, non plebeij, sed Nobiles retinuerint, & posse-
 derint, ac retineant & possideant, eisdem literis in præiudicium Ordi-
 narium ac diminutionem eorum authoritatis & facultatis concessa
 sit, & cum in Statutis dicti Regni id expressum sit, dignum videatur,
 ut unus quintus etiam non Nobilis, in facultate Medicinæ Magister,
 in huiusmodi statuto, prout quatuor alij non Nobiles Doctores & Ma-
 gistri excepti fuerunt: ita etiam, quod ipsi quinto, Canonicatus & Præ-
 bendæ in singulis Ecclesijs prædictis sicuti alijs quatuor, conferri pos-
 sint, excipiat. Dignumq; etiam censeatur, ut Canonici plebeij, qui
 nunquam excepti fuerunt, illis, qui munus legendi & prædicandi ha-
 bent annexum, secundum foundationem suorum Canonicatus & Præ-
 bendæ, per omnia in suo onere permansuris, deterius conditionis,
 quàm ceteri Nobiles, præsertim quoad residentiam non sint: pro par-
 te dicti Sigismundi Regis, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut pro
 tranquilliori statu dictarum Ecclesiarum super ijs opportunè provi-
 dere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dictarum
 Ecclesiarum felicem statum & salubrem directionem, sinceris exo-
 ptamus affectibus, quascunq; assignationes de Canonicatibus & Præben-
 dis dictarum Ecclesiarum, per huiusmodi Capitula, prætextu earun-
 dem literarum faciendas, & quomodolibet hætenus factas, nullas
 nulliusq; roboris, vel momenti, citra præiudicium dictos Canonicatus
 & Præbendas, ita assignatos obtinentium & possidentium, fore
 & esse decernentes: ac omnem potestatem facultatem & authorita-
 tem dictos Canonicatus & Præbendas assignandi per literas præ-
 dictas quomodolibet concessas, & attributas, ab eis penitus abdicantes,
 illasq; revocantes & annullantes, huiusmodi supplicationibus inclinati,
 statutum & ordinationem, ac cum decreti, suspensionis & derogatio-
 nis necnon omnibus & singulis alijs in eis contentis clausulis, Lite-
 ras Leonis Prædecessoris huiusmodi ad hoc, ut quinq; Personæ non No-
 biles, ut præfertur qualificata, duobus Magistris, & duobus Docto-
 ribus non Nobilibus, qui in dictis literis excipiuntur, inclusis &
 comprehensis ad Canonicatus & Præbendas singularum Ecclesiarum
 prædictarum, per singula earum Capitula, etiamsi alij illarum nunc
 & pro tempore Canonici Nobiles Doctores ac ut præfertur, seu alijs
 qualificati fuerint, in Canonicos recipi & admitti, ac illarum Cano-
 nicatus & Præbendas, etiam maiores, & pinguiore retinere & asse-

qui: Ipsiq; Canonatus & Præbendæ tantum per Archiepiscopum & eius Suffraganeos præfatos, nunc & pro tempore existen: quibus plenam & liberam facultatem, quoad hoc per præsentem concedimus, secundum beneplacitum ipsorum Ordinariorum, sine ulla certorum Canonatuum & Præbendarum assignatione: Illis tamen, quibus munus legendi & prædicandi est annexum, exceptis, qui in suo onere permanent, eis conferri, & de illis etiam provideri, ac dictæ personæ sic receptæ, omnibus privilegijs, indultis, libertatibus, & gratijs, etiam super non residentijs in dictis Ecclesijs seu absentijs ab eis ad tempus, aut alijs quomodolibet faciendis, cæteris Nobilibus Canonicis, sub quibuscunq; tenoribus & formis concessis confirmatis, & innovatis: & quibus alij Canonici Nobiles utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum æquè pariformiter, & sine ulla penitus differentia, in omnibus & per omnia, uti potiri & gaudere. Illis qui munus legendi & prædicandi annexum habent, in obligatione secundum tenorem foundationis suorum Canonatuum & Præbendarum permanentibus. Quodq; dictis quinq; personis simul, vel successivè cedentibus vel decedentibus, aut alijs Canonatus & Præbendas prædictas quomodolibet dimittentibus, vel attentibus, & illis quovis modo vacantibus, alijs quinq; similes personæ, ita quod illarum numerus semper expletus sit, & ad numerum quinq; ascendat, ut præfertur, in Canonicos recipi & admitti, huiusmodiq; Canonatus & Præbendas ab Ordinarijs collatos, obtinere & assequi, illiq; eis conferri et assignari, ac personæ huiusmodi, privilegijs & libertatibus, necnon alijs prædictis gaudere possint, et debeant, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium extendimus & ampliamus, ac reducimus & moderamus. Reliqua verò, quæcunq; in eisdem literis contenta, eisdem auctoritate & tenore approbamus & innovamus: Decernentes extensionem, ampliationem, reductionem & moderationem, necnon approbationem & innovationem huiusmodi, perpetuæ firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari, & sic per quoscunq; Iudices, quævis auctoritate fungentes sublata eis & eorum cuilibet, quævis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & desiniri debere: necnon irritum & inane si secus super ijs à quoquam, quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostri Archiepiscopo Leopoliensi: & Cesenaten: ac Otomucen: Episcopis, per præsentem committimus mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios, præsentem literas, ac omnia & singula in e-

is contenta, ubi & quando expedierit, ac quoties pro parte Sigismundi, & pro tempore existentis Poloniae Regis, ac Archiepiscopi, Episcoporum etiam pro tempore existentium praedictorum, seu alicuius eorum, desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, ac eis in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant autoritate Nostrâ, extensionem, ampliationem, reductionem, & moderationem, ac alia praemissa firmiter observari: ac Sigismundum, & pro tempore existentem Regem, necnon Archiepiscopum & Episcopos praefatos, illis pacifice gaudere: non permittentes eos desuper per quoscumque contra praesentium tenorem quomodolibet indebitè molestari: Contradictores quoslibet autoritate Nostrâ, appellatione postpositâ compescendo. Non obstantibus praemissis, ac quibuscumque Apostolicis, necnon in Provincia- libus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel specialibus, Con- stitutionibus & ordinationibus, ac dictarum Ecclesiarum iuramento, cõ- firmatione Apostolicâ, vel quâvis aliâ firmitate roboratis statutis & consuetudinibus: necnon omnibus illis quae in literis Leonis Præde- cessoris huiusmodi concessa sunt: non obstantibus contrarijs quibus- cunque aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem Sede sit in- dultum, quod interdicti suspendi, & excommunicari non possint per Li- teras Apostolicas non facien: plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Datum Romae apud S. Pe- trum, sub Annulo Piscatoris die xvi. Octobris. Millesimo quingente- simo quadragesimo tertio. Pontificatus Nostri Anno ix.

Dubium est an, cum dictae Bullae Summorum Pontificum, solum loquantur de Ecclesijs Cathedralibus Gnesnensi, Cracoviensi, Vla- dislaviensi, Posnaniensi, & Ptoecensi: extendi possint ad alias Ecclesi- as Cathedrales & Collegiatas?

Bulla Apostolica super electione Archidiaconorum
perpetua.

Continens & alias non minus utiles, quàm necessarias Constitutio- nes 1513.

LEO Episcopus servus servorum Dei. *Ad perpetuam
rei memoriam.*

ET si ex debito Pastoralis Officij tenemur circa indemnitate &
decorem cunctarum Orbis Ecclesiarum providere, ac illa statuere
Tcccccccc per

per quæ Ecclesiæ ipsæ, Viris doctrinā præditis illustrentur, animarumq; cura non negligatur, ac Divinus cultus augeatur, & quæ ad bene vivendum providè facta noscuntur, confirmare & approbare. In Ecclesijs verò Regni Poloniæ ad id eò fortius adstringi videmur, quo Ecclesiæ dicti Regni, tanquam arces solidæ cum Schismaticis, Hæreticis, ac perfidis Turcis, & alijs Catholice fidei hostibus continuo pugnare noscuntur. Sanè cum Venerabilis Frater Ioannes de Laško Archiepiscopus Gnesnensis, Vir præclarus & Primas dicti Regni per Charissimum in Christo Filium Nostrum Sigismundum Poloniæ Regem Illustrem, pro obedientia præstanda ad Nos, & sanctam Synodum Lateranen: Orator destinatus, tam dicti Regis, quàm suo & aliorum Prælatorum dicti Regni nominibus exposuerit, nonnulla in Ecclesijs dicti Regni statuenda & ordinanda, quæ non solum ad prorogationem Virorum doctrinā prædicatorum, sed etiam ad Divini cultus augmentum & animarum curam & normam bene vivendi, cum magna ipsarum Ecclesiarum, tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus conservatione tendere dignoscuntur. Quare præfatus Ioannes Archiepiscopus Gnesnen: dictis nominibus Nobis humiliter supplicavit, ut dicti Regni Ecclesiarum necessitatibus, & decori in præmissis de benignitate Apostolica providere dignaremur. Nos igitur, qui in præmissis non solum partes Officii nostri libenter impertimur, sed illas summis desideramus affectibus exequi, & adimplere exoptamus, prædictis necessitatibus satisfacere volentes, huiusmodi supplicationibus, inclinati. Quod de cætero perpetuis temporibus, in qualibet Collegiata Ecclesia Gnesnensis Diæcesis duo Canonicatus, & duæ Præbendæ, quas ipse, aut pro tempore existens Archiepiscopus Gnesnensis, etiam exnunc duxerit ad id designandas, dum vacabunt, tam etiam hæc primam vice, quàm perpetuam, nisi duobus Viris peritis conferri possint, unus videlicet Canonicatus, & altera Præbenda perito in Iure: alter verò Canonicatus & altera Præbenda perito in Theologia, & qui saltem in aliqua Universitate insigni per quinque annos studuerint, de quo Patentes literas dictæ Universitatis vel diversarum, ubi in diversis studuerint, exhibere: quiq; etiam publicè legere, & alios instruere teneantur juxta ordinationem per eundem Archiepiscopum faciendam. Quodq; Archidiaconi omnes quaruncumq; Gnesnen: Cracovien: Vladislavien: Posnanien: ac Plocen: Ecclesiarum & Diæcesum quibus cura animarum, seu fortè Iurisdictionis imminet, nonnisi per Electionem ipsius Archiepiscopi & Episcoporum ac suorum Capitulorum, respectivè unusquisq; ad suos Archidiaconatus prædictos, dum pro tempore vacabunt, assumi valeant,

¶

Tit: XLIII de Dignit: Eccles: Cathedr: Reg: Pol. 903

§ ad eos Doctores ac Licentiati in Iure aut Theologia tantum eligi § assumi possint, qui similiter in aliqua Vniuersitate ad Doctoratus sive Licentie gradus promoti fuerint. Ac quod in absentia obtinentium dictos Archidiaconatus § Canonicatus ac Præbendas, quando ultra medium annum eos abesse contigerit, seu sicut ipse Archiepiscopus in Synodo generali absentie eorum tempus § terminum designaverit, fructus illius anni § aliorum, ubi similiter non residerint, minime percipere valeant, sed illi in utilitatem residentium convertantur. Nec non quod vnus Canonicatus, § vna alia Præbenda Ecclesie Gnesnen: quos idem Archiepiscopus ad id similiter designaverit, nonnisi Vicario aut Officiali Gnesnen: conferri possint, § de illis provideri valeat, auctoritate Apostolica perpetuo statuimus § ordinavimus. Et insuper ordinamus, vnā Præbendam Ecclesie Gnesnen: prædictæ, etiam similiter de Suffraganeo per eundem Archiepiscopum eligendam: necnon Rectoriam Parochialis Ecclesie Plebanicæ nuncupatæ in Znina eiusdem Gnesnensis Diæcesis, cum primum vacaverit, exnunc eiusdem auctoritate § tenore supprimimus § extinguimus, liceatq; exnunc Suffraganeo Gnesnensi illorum fructus, etiam quotidianas distributiones eidem Suffraganeo, ratione eiusdem residentie debendos, propriâ auctoritate, prout alij Canonici, § Prælati eiusdem Ecclesie residentes, seu præsentis, ex Statuto § consuetudine eiusdem Ecclesie Gnesnen: percipere consueverunt, § levare, ac juxta ordinationem per eundem Archiepiscopum fiendam in Capitulo dictæ Ecclesie Gnesnen: necnon in Ecclesia Gnesnen: etiam in Ecclesia circa Divina, § in omnibus alijs locis, § actibus etiam Capitularibus, vnâ cum Capitulo eiusdē Ecclesie Gnesnen: interesse, ac etiam vocem habere; ac dictæ Ecclesie Parochiali per Vicarium ad nutum dicti Suffraganei amovibilem deservire. Quodq; Archidiaconatus, Canonicatus § Præbendæ prædictæ vigore gratiarum expectativarum, necnon de illis alicui quavis auctoritate provideri non possit: ac etiam quod de fructibus § Canonicatum, Præbendarum, ac dignitatum, personatum § Officiorum Collegiatarum Ecclesiarum, totius Regni § Dominiorum prædictorum, eorum qui non resident in huiusmodi beneficijs, seu in Divinis non deservierint, aut in futurum non residebunt, seu non deservient, etiamsi ex indulto Apostolico, aut alias quovis modo ex consuetudine seu statuto de Iure non tenerentur, possit liberè in Synodo Provinciali certam partem proventuum beneficiorum illorum designare, illamq; in utilitatem servientium Ecclesie, aut residentium, prout ei melius videbitur erogare, Et ut ad quedam beneficia quæ nonnisi

TTTTTTTTT

Lecto.

Lectoribus, Doctoribus, Magistris seu Baccalaureis Scholæ Cracovi-
en: per Vniuersitatem Cracoviensem concedi consueverunt, idoneiores
assumantur, quod de cætero concessionibus, seu quævis, aliæ dispositiones,
etiam Authoritate Apostolicâ dictorum beneficiorum non valeant, nisi
ad id saltem Doctorum medietas, & aliorum legentium dictæ Scholæ
expressus accedat assensus. Necnon ut importuni motus & ambitiosi
exquirentium fictas lites reprimantur, quod derogationes Regularum
de annali possessore, ac alterius, quod nulla commissio causæ valeat, nisi
literis expeditis, in quibusvis gratijs seu Commissionibus causarum be-
nificiorum prædictorum dicti Regni & Dominiorum. Etiam in grati-
js si neutri simul, si alteri, vel perinde valere, etiam motu & sci-
entia ac potestate similibus, ac derogationes Iurispatronatus Laicorum,
quorvis modo vacantium, etiam apud Sedem Apostolicam, præterquam
per obitum nullo modo valeant, nec de cætero alicui suffragentur, e-
tiam statuimus & ordinamus, & ut nonnulla Statuta & Ordinatio-
nes dicti Regni, & Ecclesiarum etiam Cathedralium & Metropoli-
tanæ eius eo firmiter persistant, quod fuerint Nostro munimine confir-
mata statutum seu consuetudinem Ecclesiarum prædictarum, quibus
cavetur, quod illi, qui recipiuntur in Canonicos seu ad aliquam di-
gnitatem, vel ad aliud quodvis beneficium in aliqua prædictarum
Ecclesiarum, solvere teneantur iuxta ingressum, commutantes in
utilitatem & honorem dictarum Ecclesiarum, respectivè. Ac aliud
Provinciale statutum, quo cavetur, quod Notarij investiturarum de
beneficijs Ecclesiasticis non possint pro eorum mercede recipere ultra
duos florenos auri Vngaricalis quod incipit. Cum ex eo etiam Provin-
cialia, in quibus circa imperitiam Notariorum & diversorum, qui pro
Notarijs se gerunt, & non sunt de signis & Protocolis eorum, & de-
ponendo eos in Metrica, & de eorum examine antequam officia exer-
ceant, & multis alijs licitis, & honestis provideatur. Necnon de
Pontificali, & alijs sacris exercendis, juxta ritum Romanæ Eccle-
siæ. Necnon quæcunq; alia Statuta Provincialia nuncupata & facta
in Provinciali ac principali Synodo Gnesnensi dummodo aliàs legitima
& honesta sint. Necnon quia idem Venerabilis Frater Noster Ioannes
Archiepiscopus Gnesnensis, considerans, quod tam Sede vacante Ec-
clesiæ Gnesnensis, quam non vacante, negligentia Prælatorum, qui sæ-
pe bona & possessiones dictæ Ecclesiæ visitare non curant, multa sæ-
pe occupantur & dissipantur, volens opportunè providere, quoddam
Officium Oeconomii seu Visitatoris, possessionum & bonorum dictæ Ec-
clesiæ Gnesnen: erexit, ac desuper quasdam ordinationes, statuta &
appli.

Tit: XLIII de Dignit: Eccles: Cathedr: Reg: Pol, 905

applicationes utiles & proficuas dictæ Ecclesiæ fecit & ordinavit tam omnia & singula præmissa statuta, consuetudines & ordinationes, quam etiam erectionem dicti Oeconomii cum suis Ordinationibus & applicationibus, ut præmittitur factam, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illaq; perpetuo & inviolabiliter observari volumus, suppletes omnes & singulos defectus, tam juris, quam facti, si qui intervenissent in eisdem, non obstantibus Constitutionibus ordinationibus Apostolicis, ac statutis, consuetudinibus, privilegijs & Indultis Regni & Dominiorum dicti Regis, & Ecclesiarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel aliâ quâvis firmitate roboratis. Etiam si de illis, eorumq; totis tenoribus, seu alia quâvis speciali forma specialis mentio foret habenda: decernentes statutis, ordinationibus, voluntati & confirmationi Nostri præmissis, & eorum singulis derogari non posse, nec derogatum censi, ac quoties forsan in aliquo derogari, vel contra præmissa, seu aliquod præmissorum, indulgeri per Nos, aut Sedem prædictam contigerit, toties eo ipso præmissa omnia & singula iterum statuta & ordinata, ac decreta irrita censeantur. Necnon quicquid secus à quoquam quâvis auctoritate contra præmissa seu aliquod præmissorum contigerit attentari, irritum fore & inane decernimus. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostri statuti, ordinationis, suppressionis, extinctionis confirmationis, voluntatis, suppletionis, approbationis, & decreti infringere, vel ei casu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum Eius, se noverit incursum. Datum Sanctæveræ Portuensis Diæcesis. Anno Incarnationis Dominicæ 1513. XVIII. Calen: Decemb: Pontificatus Nostri Anno Primo.

Concordata Regni Poloniæ, à Clemente VII.

Papa concessa, tenoris sequentis.

Cum singularem fidei constantiam & integritatem, ac eximie devotionis affectum, quibus charissimus in Christo Filius Noster Sigismundus Poloniæ Rex Illustris in Nostro & Apostolicæ Sedis conspectu semper claruit & continuo claret, Paternâ meditatione revolvimus: dignum atq; debitum censemus, ut quæ eius consideratione ab eadem

Vuuuuuuuuu

Sede

Sede providè processerunt, promptâ benevolentia Nostri muniminis præsidio solidemus, & ut sublato quovis ambiguitatis dispendio in sui roboris integritate ferventer ac peramplius fructuosa reddantur, Nostri Officij partes favorabiliter extendamus. Dudum siquidem per felicis recordationis Leonem Papam X: Prædecessorem Nostrum accepto, quod licet diversæ Alternativarum literæ, diversis Ordinarijs in Regno Poloniæ à Sede prædicta emanatæ fuissent, dictusq; Prædecessor per diversas Constitutiones suas Prelatis & alijs personis Ecclesiasticis, ad quas dignitatum & aliorum beneficiorum collatio, provisió, præsentatio, electio, seu alia quævis dispositio pertinebat, ut de quibuscvis dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canonicatibus & Præbendis, necnon alijs beneficijs Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, Secularibus & Regularibus, ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem pertinentibus, quæ certis tunc expressis mensibus vacare contingeret; ac si à Sede præfata vel Legatis eius expectativæ, Gratia, aut super illis speciales vel generales reservationes non emanassent, ordinariâ autoritate liberè disponere possent concessisset: ac extunc, quidquid secus super ijs à quoquam quævis autoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari, irritum & inane decrevisset, nihilominus nonnulli speciales, vel generales reservationes, & alias gratias in dicto Regno cū derogatione & suspensione literarum alternativarum, & Constitutionum prædictarum, & alias extorserant, & in dies extorquere nitebantur, quo fieret, ut ordinarij Collatores huiusmodi Regni, qui Reipub: ipsius Regni Consiliarij existebant, et diversa onera sustinebant, quominus eorum ordinariâ autoritate, super ijs uti, vel juxta Alternativas, & Constitutiones prædictas de beneficijs ad eorum dispositionem pertinentibus, personis idoneis, & bene meritis providere possent, impediantur, in eorum & Reipub: Regni huiusmodi præjudicium & detrimentum non modicum, dictus Prædecessor, motu proprio, & ex certa scientia, necnon consideratione præfati Sigismundi Regis, tamen Lateranensi Concilio novissime celebrato, quam alias quascunq; Constitutiones suas in favorem Ordinariorum editas, cum irritantibus, & alijs in eis contentis decretis & clausulis innovando, per suas literas perpetuò statuit & ordinavit, ac decrevit, quod nulla beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura Secularia, vel Regularia, cuiuscunq; qualitatis forent, in dicto Regno consistentia, in mensibus ordinarijs Collatoribus per Cōstitutiones alternativas, aut Cōstitutiones prædictas concessis, pro tēpore vacantia, sub quibuscvis specialibus vel generalib; re-

serva

servationibus, unionibus, expectativis, & alijs gratijs, mandatis & indultis, quocunq; nomine censerentur; & quascunq; clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias, ac alternativis & Constitutionibus prædictis, necnon literis Prædecessoris huiusmodi expresse derogantibus, continentes etiam Cardinalibus, ac suis, ac pro tempore existentis Romani Pontificis etiam antiquis & descriptis familiaribus, & alijs cuiuscunq; dignitatis status, gradus, vel conditionis existentibus per eundem Prædecessorem & Sedem prædictam, pro tempore concessis & concedendis, minime comprehenderentur, nec comprehendere, aut illa minime acceptari possent, seu deberent: sed dicti Ordinarij Collatores, cum illis (dummodo dispositioni Apostolicæ generaliter reservata & affecta non existerent) juxta facultatem eis per alternativam, & Constitutiones prædictas concessam, ordinariâ authoritate disponere possent, perinde ac si reservationes, uniones, expectativæ, & aliæ gratiæ, mandata, & indulta, cum eiusmodi derogationibus nullatenus emanassent, aut in posterum emanarent; ac nonnulla alia tunc expressa decrevit, prout in eisdem literis plenius continetur. Cum autem sicut accepimus, à nonnullis hæsitari posset, an beneficia consistentia in Regno huiusmodi, in dictis mensibus Ordinarijs Collatoribus concessis, pro tempore vacantia, sub coadiutorijs ac regressibus & accessibus, etiam de consensu ipsorum beneficiorum Possessorum, pro tempore concessis comprehensa censeantur & comprehendere possint. Nos, ne literæ Leonis Prædecessoris huiusmodi Ordinarijs eisdem Collatoribus, quoad hoc minus utiles reddantur, sed semoto huiusmodi hæsitationis obstaculo votivum sortiantur effectum, providere volentes, motu simili, non ad alicuius Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de Nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, necnon intuitu eiusdem Sigismundi Regis Literas Leonis Prædecessoris huiusmodi, cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, approbamus & innovamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus. Et ad hoc, ut beneficia prædicta in dicto Regno consistentia, etiam si Canonicatus & Præbendæ, dignitates etiâ maiores post Pontificales & Principales, personatus, Administrationes, vel Officia etiam curata, & Electiva, in Cathedralibus etiam Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesijs, & ex quavis causa, etiam ratione familiaritatis continuæ commensalitatæ nostræ, ac etiam alicuius Cardinalis viventis, cuius consensus requiri deberet, generaliter reservata fuerint in sex mensibus: videlicet, Februarij. Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris Ordinarijs per literas Alternativas, aut quæ-

vis privilegia & Indulta Apostolica, ut praefertur, concessa & concedenda, pro tempore vacantia sub eiusmodi coadiutorijs, Coadiutorum deputationibus, ac regressibus & accessibus, per Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad Sedem eandem etiam de consensu Possessorum beneficiorum eorundem, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac praedictis, & quibuscumque alijs clausulis & decretis pro tempore concessis, minimè comprehendi, nec comprehensa censi, sed ipsos Ordinarios Collatores, de illis in eisdem Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris, mensibus huiusmodi, coadiutorijs ac regressibus, ingressibus, & accessibus non obstantibus, etiam si beneficia ipsa in Romana Curia, vel extra eam litigiosa existant, dummodo lis super illis mota, seu pendens vera & legitime introducta non fuerit; perinde ac si coadiutoriae, regressus, ingressus, & accessus huiusmodi concessi, & illa litigiosa non existerent, liberè providere, ac alias disponere possint, quodque omnes & singula coadiutoriae, regressus, ingressus, & accessus etiam de consensu Possessorum beneficiorum huiusmodi, aut etiam cum derogatione Leonis Praedecessoris huiusmodi, & praesentium literarum, ac alternativarum etiam Constitutionum praedictarum pro tempore concessi, nisi etiam ipsius Sigismundi, & pro tempore existentis Poloniae Regis & Locordinarij, ac Capituli illius Ecclesiae, in qua beneficium huiusmodi fuerit, ad id expressus accesserit assensus, nullius roboris vel momenti existant, auctoritate & tenore praedictis extendimus, & ampliamus, ac quod dicti sex Menses, Februarius, Aprilis, Iunius, Augustus, October & December, perpetuo futuris temporibus Ordinarijs Collatoribus Regni huiusmodi concessi & reliqui sex menses, dicta Sedi & pro tempore existenti Rom: Pontifici, reservati existant & esse censeantur. Quodque & Leonis Praedecessoris huiusmodi, ac praesentes litterae sub quibuscumque revocationibus generalibus vel specialibus, ac Cancellariae Apostolicae Regulis hactenus etiam per piae memoriae Adrianum P.P. VI. similiter Praedecessorem Nostrum editis, minimè comprehensae fuerint, nec sint, neque comprehensae fuisse, aut esse censi, nec in genere vel in specie revocari suspendi, vel alias quomodolibet alterari possint, semper validae & efficaces existant, perinde ac si huiusmodi revocationes, Constitutiones, & Regulae etiam per Nos non emanassent, nec in posterum per Rom: Pontificem pro tempore existentem & Sedem eandem emanarent, ac vim validi pacti & contractus, ac statuti inter Nos & Sedem praedictam, ac dictos Ordinarios Collatores initi & iurati habeant, collationesque per Nos & Rom: Pontificem in dictis mensibus ordinarijs concessis

iusmo-

Tit: XLIII. de Dignit: Eccles: Cathedr: Reg: Pol: 909

huiusmodi, pro tempore factas, nullas & invalidas, nulliusq; roboris vel momenti existere, ac eisdem Leonis Prædecessoris præfati, & præsentibus literis, necnon in eis contentis per generalem, non obstantibus literis alternativarum, & Indultis, Ordinarijs Collatoribus Regni prædicti, super conferendis beneficijs Ecclesiasticis in Mensibus alternatis, pro tempore vacantibus, concessis, aut quascunq; alias speciales, vel generales, etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores & insolitas clausulas pro tempore concessas, nullatenus derogari posse, nec derogatum censeris nisi in supplicatione desuper Nostra, & pro tempore existentis Rom: Pontif: manu signata, de singulis literis huiusmodi, & illarum data, ac Pontificatûs, & causæ, propter quam illis derogatur, specialis specifica, individua, & expressa mentio facta fuerit, & aliter factæ derogationes, nemini suffragentur: & quoties præsentibus derogari contigerit, toties illorum revalidatio de novo, & sub quacunq; data per Regem, & Ordinarios præfatos, & illos, de quorum interesse ageretur, eligenda, expediri possit. Et sic non aliter in præmissis omnibus & singulis, per quoscunq; Iudices & Commissarios, quâvis autoritate fungentes, sublata eis quâvis aliter iudicandi & interpretandi facultate & autoritate, judicari, & definiri debere; ac quidquid secus super his à quoquam etiam per Nos quâvis autoritate contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Mandantes Summistæ pro tempore esistenti, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, ut literis revalidationis præsentium, sub data per interesse habentem eligenda, sine alia supplicatione; seu Nostra ac Rom. Pont. pro tempore existentis licentia expediat, ad omnem interesse habentis requisitionem. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopo Leopoliensi, & Episcopo Otumucensi, ac dilecto Filio Scholastico Cracoviensi, per Apostolica scripta, motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios præsentibus literas, & in eis contenta quacunq; ubi & quando opus fuerit, ac quoties, pro parte Ordinariorum prædictorum, seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant autoritate Nostrâ præsentibus literas & in eis contenta quæcunq; huiusmodi firmiter observari, ipsoq; ordinarios Collatores illis pacificè gaudere; non permittentes eos desuper per quoscunq; contra earundem literarum tenorem quomodolibet molestari, contraditores per censuram Ecclesiasticam autoritate Nostrâ, appellatione Apostolicâ postpositâ, compescendo. Non obstantibus &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ mille.

XXXXXXXXXX

fimo

simo quingentesimo, vigesimo quinto. Kalend. Decemb: Pontif: Nostri Anno tertio.

Exstāt in Archivo Regni Poloniae in Arce Cracoviensi, vbi Coronae & omnes Thesauri depositi sunt, indulta Summorum Pontificum Serenissimis Regibus Poloniae concessa, vt valeant, praesentare ad beneficia saecularia.

Et primo SIXTVS IV. Papa CASIMIRO III. Regi Poloniae, eiusq; Successoribus Regibus, concessit Ius praesentandi, ad maiores post Pontificales dignitates, in singulis Gnesnensi, Cracoviensi, Posnaniensi Cathedralibus Ecclesiis, & principalem Praeposituram in Ecclesia Collegiata Lanciciensi, vt constat ex privilegio Apostolico, emanato Anno D, 1482.

Idem SIXTVS Papa, eidem Serenissimo Regi concessit Ius patronatus ad Praeposituram Ecclesiae Collegiatae S. Michaelis in Arce Cracoviensi, de Anno 1433.

INNOCENTIUS VIII. Papa confirmando dicta duo privilegia concessa eidem Serenissimo Regi per SIXTVM IV. Papam concessit Serenissimis Regibus Poloniae Ius praesentandi ad Scholasteriam Collegiatae Lanciciensis, Indulto emanato de Anno 1493

Reperiuntur & alia privilegia Apostolica in dicto Archiuo, in quibus Summi Pontifices concesserunt Serenissimis Regibus Poloniae Ius, praesentandi ad alia beneficia in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis Regni, quae in dicto Archiuo videri possunt. Et haec quo ad Ius Publicum Regni Poloniae sufficiant.

Quae omnia cedant ad gloriam Dei Omnipotentis, Honorem Beatissimae V. M. & Sanctorum Patronorum Regni Poloniae utilitatemq; publicam.

F I N I S.

Instrumentum Pacis, sive Tabulæ
Fæderis perpetui, inter Serenissimum
Poloniæ Regem, JOANNEM CASIMIRUM, &
Serenissimum Brandenburgi Marchio-
nem, FRIDERICUM WILHELMUM: Anno
1657. die Decimâ Nonâ Mensis Septem-
bris, Welaviæ, quæ Vrbs est in Provincia
Prussiæ Nadravia, initi; in quo, Marchi-
oni dicto, supremum & absolutum Du-
calis Prussiæ dominium, atquè Præfetu-
ra Bytoviensis & Leunenburgentis, in
Barthonia Prussiæ Regalis Provincia in
feudum Masculinum, Ordinum Regni Po-
loniæ consensu, certis conditionibus,
addicitur.

*Ex Metrica Regni, per Nobilem ac Generosum Dominum
MATTHIAM MARCIANUM LADOWSKI Secretarium Sacre
Regiæ Majestatis extractum, & mihi Authoris transmissum.*

NOS JOANNES CASIMIRUS Dei gratiâ
REX Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prus-
siae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernie-
chovizq; necnon Suecorum, Gothorum, Vandalorum
que Hæreditarius REX: Significamus præsentibus li-
teris Nostreis, quorum interest vniuersis & singulis, con-
tineri in Actis Metricæ Cancellariæ Nostræ minoris
Regni, literas infra scriptæ transactionis, quarum tenor
de verbo ad verbum sequitur, & est talis.

*Actum Posnaniae Feriâ sextâ, post Festum Sancti
Martini Pontificis & Confessoris, Anno Domini Mil-
lesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo:*

JOANNES CASIMIRUS Dei gratiâ REX Poloniae &c.
Significamus præsentibus literis Nostreis, quorum interest
vniuersis & singulis, oblatam esse ad Acta Metricæ Can-
cellariæ Nostræ Regni, infra scriptam ratihabitionem
Nostram transactionis, seu pactorum perpetuæ Pacis, cum
Serenissimo Principe Dño FRIDERICO WILHELMO
Marchione Brandenburgensi, S. R. I. Archicamerario, &
Principe Electore &c. initorum: requisitumq; à Nobis
esse, ut eandem (scilicet ratihabitionem) ad dicta Acta su-
scipi, & ex iisdem authenticè extradi mandaremus, cu-
jus tenor de verbo ad verbum sequitur & est talis.

JOANNES CASIMIRUS Dei gratiâ Rex Poloniae, Ma-
gnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samo-
gitiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czerniechoviaq; nec-
non Suecorum, Gothorum, Vandalorumque Hæreditarius
REX; vniuersis & singulis præsentibus & futuris præ-
cipuè ijs, quorum interest significamus, quòd ad Tracta-
tum cum Serenissimo Principe Domino Friderico Wilhel-
mo Marchione Brandenburgensi, Sacri Romani Imperij Ar-
chica-

chicamerario, & præcipue Electore Magdeburgensi Prussia, Julia, Clivia, montium Stetini, Pomerania, Cassubiorum, Vandalorumq; necnon in Silesia, Crosna & Carnovia Duce, Burggravio Noribergensi, Principe Halberstadij & Mindæ, Comite Marca & Ravensburgi, Domino in Ravenstein, certos constituerimus Plenipotentiarios, illique cum suæ Serenitatis Electoralis Plenipotentarijs congressu in articulos, qui sequuntur, convenerint.

In Nomine Patris, & Filij, & Spiritûs Sancti, unici verique Dei Amen.

Notum sit omnibus, quod cum superioribus annis, eoq; ipso tempore, quo Serenissimus & Potentissimus Princeps ac Dominus, Dñus JOANNES CASIMIRUS REX Polonix, Magnus Dux Lithuania Russia Prussia Masovia Samogitia, Livonia, Smolenscia, Czerniechoviaq; necnon Suecorum Gothorum, Vandalorumq; Hæreditarius REX, inclitumque Poloniæ Regnum, & Magnus Lithuania Ducatus Moscovitico bello, Cosacisq; implicarentur turbis, Sueciq; nefestis pariter armis, eandem peterent Poloniam, tandemq; in Prussiam Regiam ac Ducalem irrumperent, ita ut ipse Serenissimus Princeps ac Dominus, Dñus FRIEDERICUS WILHELMUS Marchio Brandenburgensis, Sacri Romani Imperij Archicamerarius, & Princeps Elector Magceburgi Prussia, Livie, Clivia, Montium, Stetini, Pomerania, Cassubiorum, Vandalorumq; necnon in Silesia, Crosna & Carnovia Dux, Burggravius Norinbergensis, Princeps Halberstadij & Mindæ, Comes Marca & Ravensburgi Dominus in Ravenstein, ejusq; ditiones & subditi nefestis Suedorum armis ac hostilitatibus, convocatis undequaq; contra ipsum Suedicis copijs ita peteretur, ac urgeretur, ut

cum ipsis ad pacta quædam premente necessitate fuerit ad-
actus; undeq; hostilia quædam inter Serenissimum Poloniæ
Regem & Serenissimum Brandenburgicum infecuta patra-
taque fuerint; tandem per singularem Dei gratiam clemen-
tiamq; interveniente & mutuam concordiam Serenissimo
ac Potentissimo Principe Domino, Dño Leopoldo, Hungariæ
Bohemie, Dalmatie, Croaticæ, Sclavoniæq; Rege, Archi-
duce Austriæ, Duce Burgundiæ, Stirie, Carinthiæ, Kar-
niolæq; per ipsius Consiliarium Camerae Aulicæ, & ad
hosce Tractatus Abligatum Illustrissimum & Excellentissi-
mum Dominum Franciscum de Lisola, Dñum in Tyssen
& Mariensfeld, conciliante: tam Sacræ Regæ Majestatis,
quàm suæ Serenitatis Electoralis Plenipotentarij, ex parte
quidem suæ Regiæ Majestatis Poloniæ, Rerevend: Illustr:
ex Excellentissimus Dominus Venceslaus Comes in Lesno
Leszczynski Episcopus Varmiensis, & Dominus Vincentius
Corwinus Gonsiewski Supremus Thesaurarius, & Campi
Ductor Mag: Ducatus Lithv: Vielsensis, Panensis, Marco-
viensis Gubernator, Oeconomiarum Olivenfis & Grauden-
tensis Administrator; ex parte verò Serenitatis Electoralis
Illustr: & Excell: Dñi, Dñus Otho liber Baro i Suerin,
Dominus in Landsberg, Oldewigshagen & Drevitz, hæ-
reditarius Electoratus Brandenburgensis Camerarius, Se-
renissimi Electoris Brandenburgensis Consiliarius status
intimus, & negotiorum feudalium director, nec non Serenif-
simæ Electricis Supremus Aulae Præfectus, Capitaneus in O-
ranienburg, & Dñus Christophorus à Somnitz hærita-
rius Camerarius in Ducatu Pomeraniæ ejusdem Serenitatis
Electoralis consiliarius status intimus, Cancellarius in Po-
merania Ducali & Capitaneus Neosteninensis necessarijs
ad hoc instructi mandatis, perpetuam pacem concordiam atq;
amicitiam, inter prædictum Serenissimum ac Potentissimum
Regem, Magnumq; Litvaniæ Ducem ejusq; Successores &
Regnum

Regnum Poloniæ, Magnumq; Ducatum Lithuaniam Sere-
nissimum Electorem Brandenburgicum Prussie Ducem Ejusq;
Successores his, quæ sequuntur, conditionibus pacti sint, in-
staurarint atq; concluderint.

Articulus unus.

Prædicta Pax, quemadmodum in perpetuum fida &
sincera erit, ita hoc ipso momento omnis inter utramque
Partem utriusq; partis copias, milites, subditosq; hostilitas
cessabit, neutra Pars in alterius damnum quidquam ten-
tabit, aut tentari patietur, sed alterius gloriam utilita-
tem & securitatem modis omnibus promovere studebit.
Quicquid verò durantibus hisce bellis uni vel alteri par-
ti tam in Regno Poloniæ, quàm in Prussia Ducali aut
singulis eorum Incolis, ab una vel altera parte, damno-
rum injuriarum molestiarumve, siue per vim atq; expedi-
tiones militares, siue per exactiones, ablationes aut alios
modos illarum fuerint, illud omne, utpote perpetuâ obli-
vione sepultū nunquam exsuscitabitur, nec eo nomine tam
Sacra Regia Majestas, Regnumq; Poloniæ, aut Provincia
aliqua eidem unita, aut subditorum quisquam, cujuscunque
gradus aut conditionis fuerit, quàm Serenitas Sua Electo-
ralis ejusq; subditi milites & ministri poterunt se invi-
cem, aut singulorum hæredes vel terras, ditiones, belli duces
milites, subditos convenire, compellare aut quidquam ab ijs
petere aut postulare, multominus vi extorquere, sed
ista omnia utrinque abolita erunt, ac deinceps alter
alterius commodum promovebit damna autem mutuo
avertet, salvo nominibus & debitis Civilibus in-
ter Regni, Magni Ducatus Lithuanie, & hujus Du-
catûs Incolas ante vel durante hoc bello, contractis,
quibus solvendis unusquisque teneatur, neque ijs qui
præsidia Electoralia per hoc bellum habuerunt,

B

aut

aut quovis modo cum Serenissimo Electore, aut Ejus Officiarijs in Regno Poloniae contraxerunt, hoc omne respectu amicitiae & intercessionis Suae Serenitatis Electoralis, à Sua Regia Majestate ipsis indulgebatur, & nulla in re ipsis contra pristina jura reliquasque libertates omnes, qualescunque sint, absque ulla exceptione aut reservatione quibus antea fruebantur, praedictum erit.

Articulus 2dus

Qui hujus belli causam à Polonis & Electoralibus capti fuerunt, sine lytro & relicta ipsis suppellectile, quae exstabit pristinae libertati reddantur, si qui verò alterius partis signa secuti fuerint atque militiae se addixerint, isti relinquuntur parti, nec reposcantur, bona immobilia & literaria documenta quae ab utraque parte ratione hujus dissensionis arrestata, vel fisco addicta fuerunt, legitimis eorum Dominis restituantur, non obstantibus quibusvis donationibus à quocunque vel quovis titulo factis.

Articulus 3tius.

Utraque Pars in modernis hisce bellorum tempestatibus sedulo communi saluti & defensionis intenta erit, contra quoscunque illius perturbatores, pacis & mutuae securitati stabiliendae, pellendisque è Regno Poloniae, Magno Ducatu Lithuaniae & Ducatu Prussiae hostibus, unitis consilijs, viribus ac conatibus incumbet; non obstante quovis alio nexu ac conventionione, quae huic acquissimae intentioni, & reciprocae obligationi obstare posse viderentur vigore autem hujus pacti pro rescissis habentur.

Articulus 4tus.

Serenissimus Elector omnia quae per universum Poloniae Regnum Magnumque Ducatum Lithuaniae & Episcopatum Varmiensem per hoc bellum aut per Tractatus Suecicos quocunque titulo occupavit, ac ipso facto possidet, statim atque haec conventio à Sua Regia Majestate & Senatoribus ac
prae-

præcipuis Regni Aulaq; Officialibus Eidem assistentibus ratihabita fuerit, restituet plenariè & absq; ulla reservatione. Evacuatio locorum fiat per Commissarios utriusq; Partis communi consilio juxta solitam belli rationem, absq; injuria & molestia ulla Incolarum & sine demolitione fortalitorum novorum & antiquorum, nisi id ex communi partium consensu quibusdam in locis expedire videatur, & sine ablatione rei tormentariæ ad Episcopatum spectantis, quorum intuitu & aliorum præsertim infra specificatorum & alijs justis de causis, Ducatum Prussiae ijs finibus circumscriptum, quibus Serenissimus Elector illum olim jure feudali ante hoc bellum exortum possidebat, ipse deinceps & descendentes ejusdem Masculi, ex toto ejus legitime provenientes, indeq; descendentes omnes donec quisquam supererit ex descendantibus Masculis Suae Serenitatis Electoralis, jure supremi Dominij cum summa atq; absoluta potestate sibi habebunt, possidebunt, regentq; absq; omnibus antehac præstitis oneribus.

Articulus 5tus.

Quanquam verò Serenissimus Elector, Ejusq; descendentes omnes Masculi omni prorsus vasallagij nexu, quo hactenus Regi & Reipublicæ Poloniae obstricti fuerunt, ijsq; omnibus quæ inde dependent, liberentur, non tamen perpetua feudi alienatio inde sequitur, sed deficientibus Masculis ex præmemorata linea legitima Electorali descendantibus, Serenissimis Regibus & Reipublicæ Poloniae jus suum integrum in præfatum Ducatum reservatur, & tali pacto præfatus Ducatus à Republica Poloniae non arvelletur, quæ tamen reservatio interim ante casum existentem juri supremi Dominij Serenitatis Suae Electoralis, Ejusq; descendantium nullo modo præjudicabit.

Articulus 6tus.

Promittit etiam Sua Regia Majestas tam pro Se quàm

Successoribus Suis Se in casu non existentium descendentium specialem habituros rationem Agnatorum Serenitatis Suae Electoralis, nimirum Domus Culmbacensis & Onolshbacensis & Officia collaturos apud Regni Comitia, ut casu caducitatis existente, etiam illi alijs praeferantur & ad successionem praefati Ducatus admittantur, sub iisdem feudi conditionibus & obligationibus, quibus hic Serenissimus Elector, Ejusq; Antecessores illum vigore Investiturae possederunt.

Articulus 7mus.

Sua Regia Maestas atq; Respublica Poloniae hoc ipso exsolvunt status, Officiales, omnesq; Prussiae Ducalis subditos priori juramento, quo haecenus obstricti fuerunt: cuius loco Serenissimus Elector juramento se ac subditos omnes Prussiae obstringet ad observantiam horum pactorum & foederis perpetui in Termino extradendae ratificationis: & praeterea universi Prussiae Ordines, Magistratus, Officiales, Arcium, portuum, fortalitiorum, Civitatum Praefecti jurarunt se, casu caducitatis existente Sereniss: Regem ac Rempublicam Poloniae pro solis & immediatis Dominis agnituros, idq; in singulis Ducum Prussiae homagijs coram Deputatis Serenissimi Regis ac Reipublicae Poloniae repetent, juxta formulam juramenti specialem, quae hic sequitur, de die vero ad praefatum juramentum decernenda cum Sua Regia Majestate, vel Ejusdem Legatis conveniet. Ego N: N. juro, quod casu caducitatis existente, quo possessio plenumq; dominium Ducatus Prussiae, ad Suam Regiam Majest: Poloniae & Remp: pertinebit, juxta tenorem tractatus inter Suam Regiam Maestatem & Serenitatem Suam Electoralem die Decima Nona Mensis Septembris Anno 1657. init., Serenissimum Regem Poloniae Ejusq; Successores & Rempublicam pro solis & legitimis ac immediatis dominis

Dominis meis agnoscam Eisq; debitam fidem & obedientiam præstabo. sic me Deus adjuvet per Jesum Christum, A.

Articulus 8vus.

*Deficientibus masculis descendentibus ex Linea Electorali præsentibus, superstitibus feminei sexûs Marchionissis descendentibus aut his non exstantibus, propinquo gradu agnationis Suam Serenitatem Electoralem Ejusq; posteros attingentibus, quisquis in Prussicæ Ducatu tum temporis succedet, summam persolvet, de qua inter Sacram Regiam Majestatem & Serenitatem Suam Electoralem conveniet, in ipsa ratificatione quæ ibidem exprimetur, donec autem exsoluta fuerit, occupare aut possidere dictis Marchionissis aut supradictis proximis hæredibus, licebit Præfecturam Insterburgensē cum omnibus eò spectantibus prædijs & Præfecturis Cameræ, quas vocant vulgo Kammer Ambter dictis, ijsq; omnibus omni meliori modo uti frui debebūt, hæc tamen lege, ut quidquid ex fructibus dictæ Præfecturæ percipient; illud in defalcationem & extenuationem præfatæ summæ capitalis imputetur, quâ persolutâ, tenebuntur illam Præfecturam cedere ultimis Prussicæ Possessoribus, nec ultra illam quid prætendent, Serenissimus Elector, Eiusque descendentes Masculi, Barones, Nobiles, Civitates, & Magistratus, ac subditos omnes Prussicæ cuiuscunq; gradûs & conditionis sint, in arctis receptisq; statutis juri-
bus & libertatibus huic conventioni non derogantibus conservabunt, nec quidquam in contrarium attentabunt aut innovabunt, aut a quovis attentari aut innovari patientur, ipsis quoq; iustitiam iuxta jus Prussicæ usitatum, & receptum cæteraq; statuta & consuetudines administrari curabunt, si quis in inferioribus instantijs gravatum se prætenderit, ad supremū Tribunal appellationum à Seren: Sua Elect: in Prus: Ducali erigendū provocare poterit, ibidemq; decenti modo jus suum persequi, ulterior provocatio, siue ordinaria siue extraordinaria, aut quocunq; nomine*

veniat nullum inueniat locum, Præses autem & Asses-
res istius Appellationis, Iudicij à Serenitate Sua Electora-
li Ejusdemq; descendantibus Masculis constituentur ex Prus-
sice Ducalis indigenis & terrigenis, iisque illi iuramentū
præstabunt, nec subditi quærelas suas ad Regem Regnumq;
Poloniæ ullo modo deferre poterunt, aut ab eis admitti si-
militer Sua Regia Majestas ac Respublica Poloniæ promit-
unt, casu deuolutionis existente se præmemoratas Statu-
tum Prussicæ libertates Priuilegia, Statuta, consuetudines
iuraq; recepta integra atq; salua, dictis Statibus deinceps
semper conseruaturas, illosq; in quietā & tranquilla posses-
sione eorum omnium manutenturas, nihilq; in ijs omnibus
innovaturas: loco vasallagij pristini Serenis: Elector Ejus
que descendentes perpetuo ac inuolabili fædere Serenissimo
Regi ac Regno Poloniæ conjungentur, per quod utriusq;
partis stabiliatur in perpetuum securitas, in eum qui sequi-
tur modum. Sereniss: Elector Ejusq; descendentes fidam
cum Serenissimorum Regibus Regnoq; Poloniæ & Magno
Ducatu Lithuanicæ colent amicitiam & unionem: nun-
quam cum Serenissimorum Regum vel Regni hostibus ali-
quod fædus directè vel indirectè inibunt in præjudiciū
Regis & Reipublicæ, transitum hostibus per ditiones suas
portus & propugnacula, annonam quoq; & comeatum
ac quatecunq; subsidij genus ipsis denegabunt, nec portus
suos ac munitiones ipsis quocunq; modo vel titulo in posses-
sionem tradent, subsidia quæ in hoc præsentī bello Sereni-
tas Sua Electoralis Serenissimo Regi ac Reipubl: Poloniæ con-
ferre tenebitur, illa in Particulari Tractatu hac de re ini-
to specificè designata sunt ac limitata, quæ conuentio
vigore præsentis pacti per omnia seruanda erit: quoties au-
tem finito hoc bello, novum aliud bellum contra Serenissi-
mum Regem ac Rempublicam Poloniæ orietur, Sua Electo-
ralis Serenitas Ejusq; descendentes tenebuntur 1500. pedi-
tes,

tes, & 1500. Equites Serenissimo Regi ac Regno Poloniae
subministrare, quibus, postquam ex Ducatu Prussiae Du-
calis educti fuerint; Rex Regnūq; Poloniae sustentationem
subministrabunt. Vicissim verò Serenissimus Rex Ejusq; Suc-
cessores & Regnum Poloniae ac Magnus Ducatus Lithua-
niae reciprocā cum Serenitate Sua Electorali Ejusq; Suc-
cessoribus servabunt amicitiam, nullum hostibus ipsius adi-
tum in Suae Serenitatis Electoralis terras concedere, sed po-
tius defensionī conservationi ac securitati Ducatus Prus-
siae omnibus modis consulere debebunt, praesertim si huius
conventionis vel subsidij missi causā (de quo supra) Sere-
nissimo Electori Ejusq; Successoribus quisquam & quicun-
que fuerit, siue in praesenti siue deinceps, bellum indicere
aut Ducatui Prussiae inferre voluerit, Serenissimus & Re-
gnum Poloniae adaequato ipsi subsidio subvenire tenebun-
tur copijs Regijs, per Prusiam Ducalem, quando opus fu-
erit, iter patebit: sine maleficio tamen noxa aut damno
ullo incolarum, ordinabit quoque Serenissimus Elector E-
jusq; descendentes, itinerum rationes, & quidquid inde pen-
det, idque ut eò rectius fieri possit, maturè aduentum exer-
citūs Polonici aut turmarum, Serenissimo Electori aut Po-
steris Ejus, vel in absentia eorum, ijs, quibus gubernatio Du-
catus commissa fuerit à Sua Regia Majestate vel Regni Ge-
neralibus vulgo Feldherren indicandus erit; ordinationi au-
tem praedictae exercitus Polonicus Ejusq; Duces parere
necesse habebunt: pariter liberum erit Serenitati Suae Ele-
ctorali Ejusq; posteris Prussiae Ducibus, eadem ratione &
cautelis supra memoratas per Poloniam & Prusiam Rega-
lem, copias militares ducere navibus utriusq; partis pro-
prijs; si liber cum omnimoda securitate praestanda aditus
atque transitus per portus, qui sunt in alterutrius par-
tis dominio, absque praesudicio commerciorum atque for-
talitiorum & cum omnimoda eorumdem securitate, de qua

int er partes deinceps conveniet. libera quoque erit utraq;
parti in alterius ditionibus, annonæ, commeatûs ac omnis
subsidiij bellici cōemptio, utraq; Pars in alterius partis ter-
ris militem conducere poterit; illam tamen nomine amice
prius compellabit, atq; desuper inter utramq; Partem de
modo conveniet, prout faderis atq; amicitie ac temporum
ratio expostulabit, & hoc semper observabitur, ne ullum
in partibus incommodum aut subditis damnum affera-
tur, exercitium Religionis Cathol. Romanæ, prout ante hoc
bellum Sueticum, juxta antiqua & recentia pacta, in Prus-
sia Ducali viguit, aut vigere debuit, conservabitur aut
restituatur: libera erit eam profiteri volentibus, nec ullus
unquam ex Ducalibus subditis jam eam profitentibus aut
in posterum professuris, eam ob rem interpellabitur: sacella
itidem & oratoria ac bona omnia Ecclesiastica ipsis apper-
tinentia ubivis, tam in confinibus quàm alibi integra tu-
ta & concessa illis erunt, iidemque liberum ex doctrina
institutisque Catholice Romanæ Religionis exercitium ha-
bebunt: eo nomine turbabitur perdeturve nemo, Religio-
nis Catholice causâ ullam vim injuriam, contumeliam,
molestiamve præferet, & quicumq; eos aliquâ injuriâ af-
fecerit, severe punietur: ad munera & honores ijs, qui
ex Catholicis idonei fuerint, liber erit aditus: quicumq;
etiam in Ducatu Catholici Barones, Nobiles, Civitates,
iura patronatus legitimis acquisiverint modis, in locis,
ubi jura illa ipsis competunt, iidem uti ac frui, absq;
impedimento ac contradictione poterunt. Si verò alij
Compatroni non Romanæ Religionis addicti uerint, in
terq; eos lis super ejus exercitio oriatur a Commissarijs a
Serenitate Sua Electorali ex utraq; Religione pari nume-
ro constituendis componetur vel decidetur, juxta præscriptû
Iuris Canonici: templum quoq; Regio montanum cum suo
Cæmeterio & locis ad id pertinentibus ac fundatione alij q;
juri.

juribus præceptis in eo statu, quo ante hoc bellum fuerunt aut esse debuerunt, conservabitur. Personæ Ecclesiasticæ ijs immunitatibus & foro in posterum gaudebunt, quibus hætenus gavisæ sunt, aut gaudere debuerunt, juxta Pacta priora. Jurisdictio Spiritualis Rûdmi & Excel: Dñi Episcopi Varmiensis, juxta Pacta, intacta & integra conservabitur, in Parochum & omnes alias Ecclesiasticas Personas Catholicæ Religionis addictas, omnibus deniq; juribus, prærogativis ac libertatibus fruentur, quæ tam in antiquis quàm recentibus Pactis & foundationibus contenta sunt, quæ hîc in hac solùm materia denuo cõfirman- tur, ac pro specificè expressis & declaratis habentur. Ca- lendarium (novum) hætenus usitatum & receptum pariter retinebitur, similiter Serenis: REX Poloniæ & Respublica pro se & Successoribus Suis promittunt, quòd in casu de- volutionis, nihil in præjudicium tam Augustano-luthera- næ, quàm Augustano reformatæ Religionis innovabunt aut attentabunt. Commercia inter Regni Poloniæ M. D. Lith: & Ducatûs Prussiæ Incolas libera erunt ac securæ. Cir- ca controversias verò quascunq; ratione commercij & o- mnium inde dependentium, vel eos spectantium aut quæ ad illud, quocunq; modo, referri possunt, commissio institu- etur ad instantiam Partis poscentis, & omnia per Commis- sarios ex utraq; parte, ad instantiam siue Suae Serenissi- mæ Electoralis Celsitudinis, pari numero intra spatium duorum mensium nominandos amicabiliter componentur. In- dominijs verò utriusq; Partis, nulla novo theloneorum o- nera, tam terrestria, quàm maritima, quæ ante hoc bel- lum non fuerunt, in gravamen cujuslibet imponantur.

Quodsi aliqua è re communi, de novo imponenda aut au- genda videbuntur id Partium consensu fiat. Si super limi- tibus inter utramq; partem aut subditos utriusq; Partis, ratione videlicet limitum, aut etiam inter Suam Regiam

D,

Maie-

Maieſtatem ac Succeſſores Reges, Regnum Poloniae ac M.
D. Lithuaniae, & Serenitatem Suam Electoralem Ejusq;
Succeſſores circa obſervationem ac executionem Fæderis, ac
præſentis Conventionis, aliave quavis de Cauſa aliqua
dubitatio aut controverſia exoriatur, per Commiſſarios
ad inſtantiam tam Suae Regiae Maieſtatis, quam Suae Sere-
nitatis Electoralis intra bi-meſtre ſpatium, ob utraq; par-
te æquali numero nominandos, quiq; ſi opus ſit in rem præ-
ſentem, venient, amicè componantur, ac definiatur de pre-
tio valore ac æſtimatione manetæ, liberoq; ejusdem curſu
per utriusq; ditiones, quoties opus fuerit amicabiliter con-
veniendum erit, ad interceſſionem Sereniſſimi & Potentiſſi-
mi Vngariae & Bohemiae Regis, per præmemoratum Dñum
Ablegatum Suervo interpoſitam, nec non Sereniſſimo Ele-
ctore Brandenburgico pro plenaria reſtitutione, & omnimo-
da ſecuritate cognati Principis majorem in modum inſtan-
te: Sereniſſimi Regis Poloniae Plenipotentiarij perſpectam,
ac exploratam habentes Suae Regiae Maieſtatis, cum erga
cæteros omnes ad obſequium redeuntes, tum ſpecialiter er-
ga Illuſtriſſimum Principem Dñum Boguſlaum Radzi-
wił Duceſſem Bierzarum, Dobinkorum, Slucia & Copilia,
Sac: Rom: Imperij Principem, non uno documento literario
teſtatam benignitatem annuerunt & conſenſerunt, ut præ-
ſatus Princeps, tanquam is qui deſactò cum debita ſubmiſ-
ſione ad priſtinam obedientiam una cum ſuis omnibus jam
redierit, & omni cum hoſtibus Commercio renunciarit, atq;
in poſterum Sereniſſimo Regi ac Reipublicæ obſequium ſu-
um fidele voluerit, non modò generalis amniſtiae beneficio
frui & gaudere poſſit, ſed etiam ſpeciali præſentis trans-
actionis vigore in ducatum ſuorum patrimonia, & omnia
bona ac jure ipſi legitime competentia, in forma plenissi-
ma una cum ſuis reſtitutus, ac reſtituendus intelligatur,
neq; ratione injuriarum, damnorum ac hoſtilitatum quæ
in hoc

in hoc bello, vel per ipsum, vel per ejus ministros, aut Milites acciderunt, per viam juris, aut facti quisquam negotium aut molestiam ipsi, aut partes ipsis sequentibus facessere possit: sed omnia fidei amnestia & præteritorum oblivione, hujus quoque pacificationis vigore sepulta censeantur, salvo nominibus & debitis Civilibus, quæ nihilominus persolvenda erunt. Fædus hoc & omnia in hoc Instrumento contenta sanctè servatum iri utraq; Pars juramento promittet, & in præsentem quidem Serenissimus REX Poloniæ, ac Senatores eidem assidentes hanc conventionem solenniter ratihabebunt, ac iuramento firmabunt promittentque in proximis comitiis, aut proximo Conventu Comitiorum potestatem habente omnia quæ his conclusa sunt ratihabita iri, similiter Serenitas Sua Electoralis illum pari modo ratificabit, ac iuramento firmabit, atque hoc fædus perpetuum, quotiescunque novus REX Poloniæ Electus fuerit, aut Dux Prusiæ in Ducatum Successerit, ab utraque parte renovabitur confirmabiturque iuramento de super præstito, per Deputatos in animam Principalium iurantes, & si pars alterutra huic conventioni, & fæderi contraenerit, & decenter admonita satisfacere neglexerit, pars læsa monere tenebitur mediatores, ac Serenissimos Reges, & Status in Articulo sequente nominatos, & eorum curam adhibere procurando satisfactioni, & huic stabilendæ concordie rationi, utraq; Pars sedulo insistet, ut omnia amabili æquis modis componantur pro securitate, & horum Pactorum firmitudine fidem suam quoque ut interponant Serenissimi & Petentissimi Reges Hungariæ, & Bohemiæ, Item Daniæ, Norvegiæque denique Præpotentes fæderati Belgij ordines rogabuntur, ut iniuriam aut vim contra hanc conventionem, Basso omni meliori modo consulatur, atque debita ipsis satisfactio procuretur. Confecta autem sunt à supra nominatis Dominis Plenipotentariis

D²

huius

*hujus pacificationis & fœderis duo eiusdem tenoris e-
xemplaria, a Sua Regia Maiestate Poloniae & Senato-
ribus Eidem assidentibus, atq; à Sua Serenissima Electorali
Celsitudine Brandenburgensi intra sex septimanas ab infra-
scripto die, ratificanda & jurejurando firmanda, atq; u-
trinq; permutanda: quorum unum Suae Regiae Maiestatis
Dñis Plenipotentiaris exhibitum, alterum verò Suae Se-
renitatis Electoralis Dñis Plenipotentiaris traditum, u-
trumq; autem in maiorem fidem majusq; robur à sæpedi-
ctis Dñis Plenipotentiaris utrius partis propriarum
manuum subscriptione, sigillorumq; appositione munitum
& roboratum est. Acta hæc sunt Wlaviae Prusso-
rum die decimâ nonâ Mensis Septembris, Anno salutis
humanae 1657.*

Venceslaus de Leszno, Episcopus Varmiensis, Sâc: Reg: Majest:
Poloniae & Sueciae Plenipotentarius mpp. (L. S.)

Vincentius Corvinus Gonsiewski, Supremus Thesaurarius &
Campi-Ductor Magni Ducatus Lithvaniae S. R. Majest. Poloniae &
Sueciae Plenipotentarius m. pp. (L. S.)

Franciscus de Lisola Serenissimi Ungariae & Bohemiae Regis
Consiliarius & ad hosce Tractatus pro mediatione Ablegatus.
m. pp. (L. S.)

Otto Liber Baro à Suerin, Plenipotentarius Electoralis m. pp.
(L. S.)

Laurentius Christophorus Somnitz Plenipotentarius Electoralis
m. pp. (L. S.)

Sequitur specialis Conventio inter Poloniae Regem
& Brandeburgi Marchionem de conjungendis armis
ad expurgandam quibusvis hostibus Poloniam, Prus-
siasq; Regiam & Ducalem per eosdem Plenipoten-
tarios, iisdem loco anno & die tractata & conclusa.

Quandoquidem Deo clementer annuente, Serenissi-
mus Elector Brandenburgensis ad sinceram pacem
& ami-

& amicitiam cum Serenissimo Rege ac Regno Poloniae
& Magno Ducatu Lithv: à quibus violento bellorum
ingruentium ac necessitatis inevitabilis impulsu, invitum
avulsus erat, feliciter redierit, ac perpetuo fœdere ita Se
Sereniss: Regi ac Regno Poloniae & M. Ducatui Lit:
cōjunxerit; ut mutuam utilitatem, commodum ac secu-
ritatem sincerè procurare ac promovere teneantur. Ad
quem scopum attingendum nil expeditius visum fuit;
quàm ut communi ope, viribus ac consilio arma & stu-
dia conjungerentur, ad expurgandum quibusvis hostibus
Poloniam, & totam Prussiam Regiam & Ducalem pe-
riculo liberandum, ac removendum omnia obstacula, quæ
communem utriusq; Partis tranquillitatem impediunt,
& optatam pacem ed citius ac efficacius consequendū: cir-
ca quod specialis conventio inter Partes, per eosdem
Rndsmum, Illstmos & Excellmos DD. utriusq; Par-
tis Plenipotētiarios in pacis Instrumento nominatos sta-
bilita fuit, in eum qui sequitur modum: Serenissimus
REX Regnumq; Polon: & M. D. Lithuan: durante
hoc bello, requisito armorum ac militum præsidio Sere-
nissimo Electori Brandeburgensi, Ejusq; Statibus ac Provin-
cijs tam in Imperio, quàm hîc in Prussia contra præmemo-
ratos hostes vel quoscunq; eorum confæderatos & adhæ-
rentes, quoties exiget, succurent: quibus Serenissimus Ele-
ctor, quoties pro sua defensione in proprijs ipsius Provin-
cijs militabunt, victum & subsistentiam, prout proprio suo
militi suppeditabit. Similiter Serenissimus Elector Bran-
deburgensis pro communi Partium utilitate toto hoc bello
durante, instructum cum omnibus pertinentijs & re tor-
mentaria habebit exercitum, sex millium militum partim
equitum partim peditum, quibuscum vel ipse, contra su-
per descriptū hostem aget, aut cum Polonis conjunget, jux-
ta rerum exigentiam, habito desuper communi consilio,
E quibus

quibus etiam si plures fuerint, similiter Serenissimus REX
ac Respublica Poloniae victum & subsistentiam quam diu
pro ipsis & in ipsorum Territorijs sunt militaturi submi-
nistrare debebunt: nec Serenitas Sua Electoralis, pendente
hoc bello quidquam ultra praedictum militum, numerum
subministrare tenebitur, nisi sponte velit. si Sueci aut eorum
asseclae conjunctionis odio vel alio quovis colore intra de-
cennium post hoc bellum finitum Serenissimum Electorem
non solum in Ducatu Prussiae sed & in Imperio, armis su-
is infestare tentaverint, Serenissimus Rex Poloniae & Res-
publica tenebuntur ipsis subvenire: & vicissim eodem casu
Serenitas Sua Electoralis per totum illud decennium post
confectam pacem tenebitur subsidium Serenissimo Regi ac
Reip: ad ipsorum defensionem, iisdem ut supra conditio-
nibus, suppeditare. De quibus auxilijs sibi mutuo ferendis
specialis fuit declaratio inter Suam Regiam Majest: & Se-
renitatem Suam Electoralem in ipsa ratihabitione. Li-
berum quoque erit Serenissimo Electori amplecti foedus inter
Seren: Domum Austriacam & Serenis: Regem ac Rempub:
Poloniae initum, ac securitatibus omnibus in illo compre-
hensis frui. quando utriusque Partis conjunctae fuerint copiae,
expeditiones militares omnes communi consilio, & utri-
usque Partis Generalium consensu suscipientur, si in Terris
ad Serenit: Suam Electoralem spectant: aut alijs in locis
Suae Seren: Electoralis causa tantum bellum geratur, bel-
li directio ad Seren: Suam Electoralem spectabit. Serenitate
Sua Electorali vero absente, omnia fient communi consilio &
si opus fuerit, de directione inter Principales conveniat,
habito respectu ad discrimina Generalium. Similiter eti-
am quando copiae Electorales pro Serenissimo Rege aut
Republ: Poloniae certabunt, idem juris statuetur, de cete-
ro salva erit utriusque Partis Generalis in milites suos juris-
dictio & aequalis, & semper inter milites utriusque Partis
labo-

laborū, secundū numerū eorundem proportionata distributio in quocunq; autem Territorio copiae tam Regiae quam Electorales fuerint, ij quibus annonae commeatusq; cura commissa fuerit, ex æquo utriusq; partis militibus, secundum eorum numerum de sustentatione prospicient, neutra Pars poterit sine alterius scitu, consensu, ac praesentia Deputatorum pacem, induciasve cum hostibus pacisci, sua arma deponere antequam utriq; parti de securitate omnimoda prospiciatur, ad plenariam satisfactionem. Serenis: Elector Brandenburgensis in pace cum Serenissimo Magno Moschoviae Caesare cum omnimoda sua securitate & observatione fœderis perpetui & conventionis cum Serenis: Rege ac Regno Poloniae & Magno Duc. Lith. initæ. Cæterum, quum intuitu damnorum periculorumq; quæ pendente bello Serenitati Suae Electorali subeunda erunt, alijsq; de causis, æquum visum fuerit, Suae Regiae Majest. & Reip. ut propensionem suam & Regni erga Serenitatem Suam Electoralem, Ejusq; inclutam Domum re ipsâ demonstrarent, & illorum omnium dignam haberent rationem, aliquam sibi congruam satisfactionem concedere. Et præterea Sua Serenitas Electoralis certam pecuniae summam vel contributiones ad belli sumptus & necessarios militum delectus prætenderit, Rñdsmus, Illmi & Excell: Dñi Plenipotentiarij Suae Serenitatis Electoralis desiderio plenè satisfacere summe optaverint, atq; non nulla quæ circa hoc punctum in mandatis habuerunt, declararint, tamen quum ad complanandum hoc negotium penitus atq; sufficienter instructi non fuerint, res ista ad ulteriorem Suae Regiae Majest: declarationem aut conventionem in ipsa ratihabitione faciendam remissa est, ita, ut nihilominus pax interea concludatur. Interea verò Serenitas Sua Electoralis declarat ac protestatur se ante prædictam declarationem seu ratihabitionem nullo modo velle obligari ad executionem eorum, quæ in articulo quarto Conventionis Principalis

*cipalis de evacuatione locorum conventa sunt. Quæ omnia
sanctè & inuiolatè obseruatum iri Pars utraq; sub fide sua
& juramento promittit, prout exnunc Rñdmus Illmi &
Excellen: Dñi Plenipotentiarij nomine Serenissimorū Suorum
Principalium defacto promittunt, seq; intra sex hebdomadas
Serenissimi Regis ac Senatorum Eidem assidentium uti &
Serenitatis Sux Electoralis ratihabitionem, necnon etiam
in proximis Regni Comitijs eorum omnium, quæ hîc acta &
conclusa sunt, plenam confirmationem procuraturos. In
quorum fidem hæc à sæpeditis Plenipotentarijs propria-
rum manuum subscriptione, sigillorumq; oppositione munita
roborataq; sunt. Welawia Prussorum, Die decimâ nonâ
Mensis Septembris Anno salutis humanæ 1657.*

Venceslaus de Leszno, Episcopus Varmiensis Sac: R. Majestatis
Poloniæ & Sveciæ Plenipotentiarius *m. pp.* (L.S.)

Vincentius Corvinus Gonsiewski Supremus Thesaurarius & Cam-
pi-ductor M. D. Lith: Sux Majelt: Poloniæ & Sveciæ Plenipotenti-
arius *m. pp.* (L.S.)

Franciscus de Lisola, Serenissimi Vngariæ & Bohemiæ Regis Con-
siliarius & ad mediationem horum Tractatum Ablegatus *m. pp.*
(L.S.)

Otto Liber Baro à Suerin Plenipotentiarius Electoralis *m. pp.*
(L.S.)

RATIFICATIO POLONICA

Fæderis perpetui & specialis conventionis

Quâ a Poloniæ Rege Eiusq; Regni Ordinibus non so-
lùm ea, quæ per Plenipotentarios suos Welawia Prusso-
rum cum Brandenburgicis Legatis conclusa fuêre, hîc re-
petita summario confirmantur, verùm & Prussiæ Duci
Elbingâ cum toto eiusdem districtu & Territorio pleno
Dominii jure à se tradendam, promittitur & quâ in fæ-
dere atq; conventionem ad ipsum Regem Ejusq; Ordines
remissa

remissa fuerant, ulterius declarantur, data Bidgostiae in
Poloniae Maioris Satrapia Vladislaviensi Anno 1657,
die sextâ Mensis 9bris.

Nos itaq; JOANNES CASIMIRUS Rex Poloniae
Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masovi-
ae Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechorviaeq; nec-
non Suecorum Gotthorum Vandalorumq; REX Heredita-
rius. Testamur praesentibus pro Nobis Successoribusq; Nostreis
Regibus & Regno Poloniae ac Magno Ducatu Lithuaniae,
Nos universa & singula capita pactis supra scriptis compre-
hensa bonâ fide ex Senatusconsulto approbasse, confirmasse,
& ratihabuisse, prout ea hisce nunc ex Senatusconsulto
approbamus, confirmamus, & ratihabemus, promittentes
verbo Regio, & sub fide praestiti tam à Nobis quam Con-
siliarijs Nostreis, Officialibusq; lateri Nostro assidentibus,
juramenti, Nos praedictis Pactis post hæc constanter inhæ-
suros, curaturosq; ut omnia & singula pactorum capita,
quæ a Nostra parte, ac Reipublicae Poloniae nomine promif-
sa sunt, sanctè & religiosè observentur, imò impedituros, ne
à quopiam violentur, & quoniam nonnulla ad Nos in ne-
gotio conjunctionis armorû & alijs remissa sunt, atq; super
ijs sequenti ratione inter Nos & Sereniss: Principem
Electorem supermemoratum convenit, modo infrascripto, ea
secundum conventionem initam addimus, illaq; eandem vim
atq; vigorem cum superioribus articulis ex Senatuscon-
sultis habere volumus, atq; hisce tribuimus, pollicemurq; ea-
dem fide jurata, in proximis Comitijs, omnia quæ superio-
ribus articulis continentur & quæ hic sequuntur, omnium
Ordinum consensu confirmatum & ratihabendum iri. Igi-
tur probè perpendentes, tum pericula, quæ Suae Seren: Elect:
Terrisq; ipsius per ipsam separationem à partibus Suedicis im-
minent, tum quanti intersit Nostrâ atq; Reipub: vicinum No-
bis Principem justis devincere modis, tum imprimis quanta
F. quamq;

quamq; utilia Nobis Regnoq; Polonia, per effectivam & actualem armorum Nobiscum conjunctionem, præstare Sua Serenitas Electoralis deinceps possit officia, tam belli quàm pacis tempore. Ad demonstrandam præterea singularem prætensionem Nostram, Regniq; Nostri erga Suam Serenitatem Electoralem, Ejusq; Domum inclytam, Sux Serenitati Electorali, Ejusdemq; posteris masculis ex legitimo thoro descendentibus, pariter ex Senatus Consulto, & consensu DD, Consiliariorum tam Spiritualium, quàm Sæcularium Regni Nostri: duas Præfecturas Luneburgensem & Bitoviensem cum omnibus & singulis eorum vasallis, fructibus, libertatibus, eminentijs, censibus, proventibus, juri- bus & pertinentijs universis tenendas, habendas, fruendas utendas, & possidendas in perpetuum jure feudi, pro Nobis & Successoribus Nostri Regibus Poloniæ dedimus, concessimus, ac illum de eis ipsis arcibus & oppidis Bytau & Lunenburg investivimus, & tenore præsentium damus, & concedimus & investimus, Officiarios Nostros & Incolas quoscunq; ibidem juramentis & subjectionibus, quibus hætenus, Nobis & Reipubl. obstricti fuerant, hoc ipso exoluentes. Præterea de ampliori gratia & benevolentia Nostra Serenitatē Ejus, ac Illius Hæredes ab omni juramento, necnon tributis & exactionibus quibuscunq; Nobis & Posteris Nostri, ratione dictarum Arcium & Oppidorum præstan: dimittimus, & liberos facimus prout olim à Ducibus Pomeraniæ eadem Præfecturæ Bytau & Lunenburg tenebantur. Pollicemur præterea pro Nobis & Successoribus Nostri, dictum Serenif: Principem, ac Ejus Hæredes in prædictis Arcibus & earum pertinentijs, quantum in Nobis est defendere ac tueri. Tenebitur autem & obligatus esse debet, præfatus Serenif: Elector Ejusq; Successores ad singulas Successorum Nostrorum Regum Poloniæ Coronationes, Consiliarios aut Officiales suos mittere, qui hoc ipsum Ius feudale

feudale de præfatis **Arcebus**, & Oppidis ad Regnum perti-
nens recognoscent, & literas eius recognitionis & renovati-
onis feudi, quæ grâtiis illis debent dari, à novis Regibus ac-
cipient. Quod si aliqua legitima causa impedit, ut hoc of-
ficium & debitum in Coronationibus Successorum Nostro-
rum non fecerint, nihil ea negligentia illis detrimenti af-
ferre debebit, dummodò alio brevi tempore post Co-
ronationem id præstare curaverint. Ubi uerò ipse Sere-
nissimus Princeps Dñus **Fridericus Wilhelmus** Marchio
& Elector Brandenburgicus, in Prussia Dux, &c sine legiti-
mis masculis feudi hæredibus, vel eorum legitimi Masculi
feudi hæredes non relictâ prole virili decederent, stirpsq;
& progenies eorum mascula & legitima deficeret, extunc
prædictæ Arces & Oppida **Bytau** & **Lunenburg** cum o-
mnibus suis Bonis Subditis, Vasallis fructibus, libertatibus
juribus, eminentijs & pertinentijs universis, ac cum pleni-
jure & possessione, citra omnem difficultatem ad Nos, & Po-
steros Nostros Reges Poloniæ redibunt. Et si quidem ad præ-
sens Præfecturæ istæ à Donatarijs Nostri possidentur, ideo
usumfructuum ante hanc cessionem ipsis debitum, atq; quid-
quid juris in illis habuerunt unquam, aliâ ratione, dignisq;
modis compensabimus, ita ut vacua omnino possessio, &
plena fructuum perceptio Suam Serenitatem Electoralem
ex hoc ipso tempore manere, neq; quisquam Ipsi ratione
satisfactionis suæ negotium facessere debeat. Religionis Ca-
tholicæ exercitium in præfatis Præfecturis **Lunenburg** &
Bytau, prout ad hanc usq; diem fuit liberum erit. Iuris-
dictio Episcopi **Uladislawiensis** in Templis Catholica Sacer-
dotesq; integra maneat, proventus videlicet, decima, cen-
sus, & si qui sint alij, Parochis & Ecclesijs suis extraden-
tur, & renuentes ad extradendum à Præfectis Ejusdem Se-
renitatis cogentur. Cause tam Nobilium quàm & Plebejo-
rum **Matrimoniales** ad forum Ecclesiasticum pertinebunt,

Nobilitas juribus privilegijs bonisq; suis eodem modo, ac sub immediato dominio Nostro utebatur, utetur, frueturq; sub Sua Serenitate Electorali. Decreta rerum iudicatarum, prout sub immediato Dominio Nostro lata sunt inviolata maneat, gubernationis & appellationum ratio eadem erit, quæ fuit sub Ducibus Pomerania, salvis Privilegijs. Iurapatronatus Regia reservantur Ejus Serenitati Electorali, & Nobilibus, si quæ habent, juxta Privilegia & usum eorundem, ita tamen, quod juxta declarationem, circa hanc conventionem ab Eius Serenitate factam, ad Ecclesias Catholicas Parochiales præsentabit Eius Serenitas Electoralis, Sacerdotes Catholicos, ad commendationem Episcoporum Uladislawiensium, ab iisdem Episcopis Uladislawiensibus instituendos, ita, ne Ecclesia duorum mensium spatium vacare possit. Propter eandem armorum conjunctionem, & supra memoratas alias rationes Sux Serenitati Electorali, Civitatem Elbingensem, cum toto ejusdem Districtu & Territorio, pleno Domini jure sibi habendam, possidendamq; undè cum redditibus, qui inde ad Reges Regnumq; Poloniæ olim deferebantur, concedimus promittimusq; quod quàm primum ex potestate Suecorum erepta, aut recuperata fuerit, nemini, quàm Sux Serenitati Electorali vacua Ejus possessio tradi debeat, citra ullas prætensiones, vel dilationes, præsidio Sux Serenitatis muniendam, sine ullo sumptu Regis & Regni.

Quam quidem Civitatem Elbingensem eodem modo possidebit, tenebitq; & ea fruetur Sua Serenitas Ejusq; Posteris, atq; à Nobis & Regno Poloniæ, ad hoc ultimum bellum Sueticum 1655. tenebatur & possidebatur, etiam quoad commercia, & jura aliarum Civitatum Nostrarum Pruthenicarum, nulla præterea telonea nova instituendo.

Commissio, quoties opus erit instituetur, ab utraq; Parte pari numero, Commissariorum, ut omnium interesse habentium

gentium, ac imprimis Civitatum Nostrarum Pruthenicarum habeatur ratio, ne illæ in suis commercijs omnibusq; inde dependentibus præjudicium patiantur, utq; gravamina ac prætensiones, quas inter se habere prætendunt, per Commissionem aboliantur, vocatis ad diem Commissionis Civitatum earundem Pruthenicarum Deputatis.

Religionis Catholicæ & Augustanæ exercitium Elbingæ liberum sit, Statusq; ejusdem Religionis Catholicæ idem erit, prout ante hoc bellum fuit: Jurisdictio Episcopi, in Sacerdotes Catholicos prout ante integra maneat. Ius patronatûs ejusdem Ecclesiæ Elbingensis Catholicæ ad Nos spectabit. Templum Catholicis ademptum restituetur, proventusq; & fundi omnes Ecclesiæ Catholicæ, quibus ante hoc ultimum bellum Sueticum utebatur, fruebaturq; reddentur: Catholicis præterea ad Magistratum accessus patebit. De summa juxta articulum octavum Fæderis perpetui exolvenda conventû est, quod hæredibus in dicto articulo designatis & descriptis, in casu ibidem expresso, Summa Centum quinquaginta millium Talerorû Imperialium solvi debeat. Quæ omnia cum bene expressa ex Senatusconsulto peracta atq; conclusa sint, in eorum fidem & majus robur, hoc Instrumentum manu Nostrâ subscriptum, sigillo insuper Regni Nostrî muniri jussimus. Actum Bidgosticæ die sextâ Mensis Novembris, anno Domini Millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo. Regnorum Nostrorum Poloniæ Nono. Sueciæ verò decimo Anno.

Concessio summæ centum viginti millium Talerorum, & obligatio Capitaneatus Drahimensis Serenissimo Electori Brandenburg:

IONNNES CASIMIRUS Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithuanie, Russiæ. &c. Significamus præsentibus literis No-

ris Nostriis universis & singulis, presentibus & futuris,
præcipue ijs, quorum interest. Quod ad tractandum cum
Serenissimo Principe Dño Friderico Guilhelmo Marchione
Brandenburgico, S. R. Imperij Archicamerario, & Principe
Electore Magdeburgensi in Prussia, Iulix, Clivix, Montium
Stetini, Pomeraniæ, Casubiorum, Vandalorumq; necnon in
Silesia, Crosnæ Carnoviæq; Duce, Burgrabio Norinbergen-
si, &c. certos deputavimus Plenipotentiarios, illiq; cum Suce-
Serenitatis Electoralis Plenipotentarijs congressi, post con-
stituta pacificationis, & perpetui federis, inter Nos, Regni
que Poloniæ, ac Ejus Serenitatem Electoralem Pacta, præte-
rea in alios de conjunctione armorum articulos, quos Pa-
ctis perpetui federis adjunctos hic pro insertis haberi vo-
lumus, convenerunt, ac deniq; nonnullos ex iisdem
ad Nostrum mutuum congressum & colloquium distu-
lerunt. Inter alia, quæ ad Nos supradicti Plenipotentarij
utrinq; deputati rejecerunt, & remiserunt, illud quoq;
Articulo tertio, de conjunctione armorum rejectum & re-
missum est, ut mutuo consensu determinavimus, cum Ejus
Serenitate Electorali quantitatem & qualitatem copiarum,
quibus intra decennium post hoc bellum finitum, alter alte-
ri subuenire teneatur. Itaq; in hunc modum inter Nos
conuenimus, uidelicet: quod Nos seu Successores Nostri Re-
ges & Regnum Poloniæ, octo millia militum, hoc est quinque
millia Equitum, tria uerò millia peditum, Ejus Serenitati
Electoralis, seu Serenitatis Ejus Successoribus auxilij nomi-
ne submittere debebimus. Sereniss: uerò Elector, Nobis ac
Successoribus Nostriis & Regno Poloniæ medietatem harū
copiarum, hoc est: duo millia Equitum, & duo millia pe-
ditum submittere debet. Quod uerò attinet, summam
pecuniæ, quam à Nobis & Regno Ejus Serenitas Electro-
ralis, ad belli sumptus, & necessarios militum delectus po-
poscit, quoniam id quoq; ad Nos, articulo sexto Tractatu
de con-

de conjunctione armorum, rejectum & dilatum est, concessimus & concedimus Ejus Serenitati Electorali, ad sumptus belli & delectus militum, quos toto hoc bello sive citius sive tardius finiendo, faciet, summam centum viginti millium Talerorum, semel pro semper, intra tres annos, à data præsentium exolvendam, ita, ut quolibet anno per hoc triennium, quadraginta millia Talerorū Imperialium, Nos & Respub: solvere teneatur. Majoris autem securitatis causâ, & in eventum non solutionis summæ præfatae, centum viginti Talerorum, cum consilio DD. Consiliariorum Nostrorum, tam Spiritualium, quàm Sæculariū, & ex Senatusconsulto inscribimus & obligamus Arcem & Oppidum Drabim, vigoreq; præsentium in eundem Capitaneatum Drabimensem intromittimus Ejus Serenitatem Electoralem, cum omnibus ejusdem Præfecturæ Drabimensis Vasallis, subditis, fructibus, libertatibus, eminentijs, censibus proventibus, & pertinentijs universis ac singulis, nihil excipiendo, vel Nobis & Regno, aut Successoribus Nostris reservando, pleno Dominijs jure, cum omnibus utilitatibus inde venientibus, tenenda, habenda, & possidenda, eousq; quoad prædicta centum viginti millium talerorum Imperialium summa, Suae Serenitati Electorali, vel Ejusdem Posteris, realiter plenèq; exoluta fuerit. Et quidem tali ratione, ut post exitum triennij, à data præsentium, in casum non subsecutæ solutionis, supra memorata Sua Serenitas Electoralis vel Ejusdem Posteris, prædictam Præfecturam Drabimensem, cum omnibus ejusdem pertinentijs, supra expressis, propriâ auctoritate, factâ tamen prius solutionis requisitione, & denuntiatione, sine additione alicujus officij, in possessionem accipere, indeq; omnes fructus percipere, usq; ad plenariam inscriptæ summæ solutionem, jus, potestatemq; habeat. In quem casum Nos Successoresq; Nostris, tenebimur & tenebuntur, Possessorè vel Tenutariū, sive Donatarium præ-

Et a Praefectura, aliâ condignâ ratione compensare Suam Serenitatem, & Ejusdem Hæredes, circa hanc inscriptionem tueri, & contra quemcunq; euincere. Et hanc quidem conventionem hisce literis comprehensam, superioribus Patris & articulis, generali ratificatione descriptis, addimus, eandemq; vim & vigorem cum illis ex Senatusconsulto habere volumus. Quod si ob non persolutam præfatam summam intra decursum triennij, Ejus Serenitas Electoralis supra dictam Praefecturam Drachimensem in possessionem suam acceperit, tunc Religionem Catholicam Romanam in eo statu, quo nunc est, in eadem Praefectura Drachimensi conservabit. Ius Patronatûs autem ad beneficia Ecclesiastica, in eadem Drachimensi Praefectura sita, Nobis Successoribusq; Nostris Regibus Poloniae reservamus. In cuius rei fidem præsentem manu Nostrâ subscriptas sigillo Regni communiri iussimus. Datû Biadostice, die sextâ Mensis Novembris anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo.

Cautio Juris in Ducalem Prussiam

Illustrissimo Principi Domino CHRISTIANO WILHELMO Marchioni Brandenburgensi.

IOANNES CASIMIRUS Rex &c. &c. universis & singulis, præsentibus & futuris, hasce literas visuris, præcipue quorum interest, significamus. Quod posteaquam Ducalem Prussiam concessimus jure supremi dominij cum summa atq; absoluta potestate Serenissimo FRIDERICO GUILHELMO Marchioni Brandenburgico S.R. Imperij Archicamerario, & Principi Electori Magdeburgensi in Prussia, Iuliae, Cliviae, Montium &c. &c. Dño in Rauenstein Ejusq; descendantibus Masculis, ex thoro Ejus legitime procreatis, nihil per hæc perpetui Fæderis Pacta, die deci-

die decimâ quâ Septembris Velavix inita, & die sextâ
Novembris eodem anno M. DC. LVII. a Nobis confirma-
ta, derogare volumus, nec derogatum quicquam esse hi-
sce literis Nostris declaramus iuri Feudali, quod in ean-
dem Ducalem Prussiam Illustriss. Princeps Dñus Christia-
nus Guilhelmus Marchio Brandeburgen: pro se legitimisq;
suis Hæredibus Masculis, pactis, Anno Millesimo Sexcentesi-
mo undecimo, cum Serenissimo gloriosissimæ recordationis
Dño SIGISMUNDO III. Rege Poloniae Sueciae, Parente
Nostro Colendissimo & Regno Poloniae initis, legitimè acqui-
situm habet. Quod quidem ius ipsius inviolatum illi ser-
vatum iri, pro Nobis & Serenissimis Successoribus Nostris
pollicemur. In quorum fidem presentes manu Nostrâ, sub-
scriptas sigillo Regni communiri iussimus. Datum Biago-
stia Die sextâ Mensis Novembris Anno Domini M.
D C. L. VII.

Exemptio Incolarum Ducalis Prussiae à priori juramento.

IOANNES CASIMIRUS Hæredit. Rex &c. &c. Significa-
mus quorum interest universis & singulis. Quod omnes &
singulos Ducalis Prussiae Incolas, cuiuscunq; Status Digni-
tatis, præeminentiæ, conditionisq; fuerint, pro Nobis & Se-
renissimis Successoribus Nostris Regibus Poloniae & Inclito
Regno Poloniae, a præstitis siue Nobis, seu Antecessoribus
Nostris, Regnoq; Poloniae, super pace perpetua Anni 1525.
tum & transactione Anni 1611. juramentis, homagiis, spon-
sionibus, cautionibusq; quibuscunq; sponte, liberè & de certa
scientia absoluimus, dimisimus relaxauimus præsentiumq;
vigore absoluimus, dimittimus, relaxamusq; ita tamen, ut
ad observationem Pactorum, fæderisq; perpetui, cum Serenis-
simo Principe Domino Friderico Guilhelmo Marchione
H Bran-

Brandenburgico S. R. Imperij Archicamerario, & Principe Electore Magdeburg: Prussiae, Iuliae, Cliviae, Montium Stetini &c. &c. Dño in Rauenstein, per Commissarios, Plenipotentiariorum utriusq. Nostrum Die decimā nonā 7bris anni praesentis Velaunce initi & conclusi, ac à Nobis cum consensu Dominorum Consiliariorum Nostrorum, tam Spiritualium, quàm Sacularium, & ex Senatūs-Consulto die sextā 9bris, Anno praesenti Bidgostiae additis certis articulis ratihabiti, Nostrorū & Senatorum ac Officialium lateri Nostro assidentium, iuramentis confirmati, pro Se Posteris Successoribusq. suis sese obstringant, & iurent, coram Commissarijs Nostris, eā formā iuramenti quae in praefatis Pactis fœderis perpetui praescripta est, iuxta quae eadem Pacta Suae Serenitati Electorali, ac Eiusdem Posteris Masculini Sexus, ei Idem Feudi Haeredibus, quorum ullus eorum extiterit, omnem fidem obedientiamq. praestent, & si illorum nulli amplius extiterint, tunc demum Illustrissimo Dño Christiano Vilhelmo Marchioni Brandenburgico (si tunc supervixerit) ultimo ex tribus olim Fratribus simultaneè 1611 cum Serenissimo Principe Dño Ioanne Sigismundo Marchione Brandenburgensi: &c. &c. Duce in Prussia investitis, fidem obedientiamq. iuxta Priora Pacta praestabunt. In quorum fidem &c. &c. Datum Bidgostiae Die 6. 9bris 1657.

Asscuratio Elbingæ Regno Poloniae re-
stituendæ post exolutionem Summæ.

FRIDERICVS GVILHELMVS Dei gratiā Marchio Brandenburgens: S. R. Imperij Archicamerarius & Princeps Elector Magdeburgi, Prussiae, Iuliae, Cliviae Montium Stetini, Pomeraniae, Cassubiorum, Vandalorumq. necnon in Silesia Crosnae, Carnoviaeq. Dux, Burgravius Norimbergen: &c. Princeps Halberstadtj & Minden, Comes Mariae & Ravens-

Rauenbergi, Dñus in Rauenstein. Notum testatumq; faci-
mus hisce Reuersalibus Nostreis; quòd quanquam Sua Regia
Maiestas, Polonia & Suecia, in ratificatione & declara-
tione Pactorum, inter Suam Regiam Majestatem & Rempu-
blicam Poloniæ ac Nos *Welauiæ* die decimâ nonâ Septembris
Anni præsentis initorum, & postea Bidgosticæ confirmatorũ
& iuratorum, in satisfactionem pleno Iure Dominiij Urbem
Elbingensem concesserit; Nos tamen intuitu, & ratione factæ
Nobis remissionis quingentorũ equitũ de subsidio duorũ milliũ
uigore supradictorum pactorum fæderis perpetui Reip: Poloniæ
alijs præstandorum, tum respectu declarationis, nomine Sux
Reg: Majest: & Reip: factæ, quòd muri, atq; fortificationes omnes
dictæ Urbis Elbingensis ante retraditionem per Nostros Præsi-
diarios destrui debeant, promississe, & Nos Hæredesq; Nostro
obstrinxisse, quemadmodum hisce promittimus & obstringis-
mus, quòd dictam Urbem cum Territorio, solutis Nobis à Sua
Regia Majestate & Regno Poloniæ, ex propria pecunia
publica quadringentis millibus Talerorum Imperialium à
Sua Majest: oblati, iterum Sux Reg. Majestati, Eiusdemq; Suc-
cessoribus & Regno in proprium usum, pro Se tantũ eam
redimentibus cedere, & retradere tenebimur & Posterì Nostri
tenebuntur. In cuius rei fidem hæc manu Nostrâ subscripsi-
mus, & sigillo nostro Electorali firmari iussimus. Data
Bidgostij Die Sextâ Mensis Nouembris Anno Domini
Millesimo sexcentesimo Quinquagesimo Septimo.

PACTA OLIVENSIA

Anno Domini 1660.

In Nomine Sacrosanctæ & Individuæ Trinitatis

Notum sit Vniuersis ac Singulis, quorum interest, aut quomodolibet in-
teresse potest. Postquam à multis annis bella dissidiâq; inter Sereniss: Reges
Regnâq; Polonia & Suecia orta, & interdum inducijs, præcipuè verò
sexennialibus, Anno 1629 deinde Viginti Sexennialibus Anno 1635. sopita, & com-
posita fuerint, ac deniq; inter Serenissimum & Potentissimum Principem ac Domi-
num D. IOANNEM CASIMIRVM Regem Polonia, Magnum Ducem Lithuania &c.
&c. & Serenissimum ac Potentissimum Principem ac Dominum D. CAROLVM
GVSTAVVM, Suecorum, Gottorum, Vandalarumq; Regem, Magnum Principem
Finlandia &c. &c. deuentum sit ad bellum, quod non solum dictos Reges, Regnâq;
eorum, per plures annos exercuit, sed & Polonia Fæderatos, ac belli Socios, vi-
delicet Serenissimum & Potentissimum Principem ac Dominum D. LEOPOLDVM
Electum Romanorum Imperatorem, semper Augustum, Germania, Hungaria, Bohe-
mia, Dalmatia, Croatia, Slauonia Regem, Archiducem Austria, &c. &c. Sere-
nissimo Regi & Regno Polonia ad eiusdem requisitionem, auxilia ferentem, nec
non Serenissimum Principem ac D. D. FRIDERICVM VILHELMVM Marchionem
Brandenburgensem, Sacri Romani Imperij Archi Camerarium & Principem Elect:
Magdeburgi, Prussia &c. &c. Ducem, inuoluit, unde multa Christiani sangui-
nis effusio, cum plurimarum Provinciarum desolatione, secuta est. tandem Diui-
nâ bonitate factum, ut utriusq; de pace universali inter Regem Remq; publi-
cam Poloniam, & eius Confederatos & belli Socios, ab una, & Regem Regnumq;
Suecia, ab altera parte suscepta sit cogitatio, operâq; studio Serenissimi & Po-
tentissimi Principis ac D. D. LVDOVICI XIV. Galliarum & Navarra Regis Chri-
stianissimi, qui hac Paci conciliandæ mediationem obtulit, & in ipso negotio
Pacis, per Illustrissimum & Excellentissimum Dominum, Antonium de Lumbres, D.
de Herbingen, Lods, & la Cloje, Comitem Consistorianum, Regijq; Ordinis Equi-
tem, Legatum suum, eandem mediationem Serenissimis Regibus Polonia, & Suecia,
necnon Serenissimo Electore Brandenburgico, acceptantibus, præstitit. In eum ergo
finem, ex mutua Partium conventionione, constituta dies est 5 Ianuarij Anno 1660.
congressui Plenipotentiariorum Olina instituendo, Comparentes igitur statuto tempo-
re, ac loco omnium paciscentium legitimè constituti Legati Plenipotentiarij, à par-
te quidem Serenissimi Regis Reiq; publicæ Polonæ, Illustrissimi & Excellentissimi
Domini, ex Ordine Senatorio quidem, D. Ioannes Comes à Lesno, Palatinus Po-
snaniensis, Regialis Maiestatis Supremus Aula Præfectus ac Marschallus, Ge-
neralis Maioris Polonia, Mariaburgensis, Cursunensis, Gubernator, D. Georgius Lu-
bomirski Comes in Wisnicz & Iaroslau, Supremus Regni & Campi Marschallus,
Generalis Cracouiensis, Scepusiensis Chmielnicensis, Perestaviensis, Castimiriensis Olsti-
nensis Gubernator, D. Nicolaus in Prazmow Prazmowski Supremus Regni Can-
cellarius, Nominatus Episcopus Luceoriensis, & Brestensis, Abbatia Sicciecho-
uensis Administrator perpetuus, Præpositus S. Michaelis Ecclesiæ Collegiata in
Arce Cracoviensi, D. Christophorus Pac, Supremus Magni Ducatus Lithuania
Cancellarius, Wilkouscensis, Ostrinensis, Koziencensis, Klezselensis, & Nemonecensis
Guberna

Gubernator. Ex Ordine verò Equestri D. Ioannes Andreas de Raciborsko Morz-
 styn Referendarius Regni, Komalensis & Zamchofensis Gubernator, D. Vladisla-
 us de Naglovice Rey, Thesaurarius Curia Regni Reginalis Maiestatis Cancellar-
 ius, Neokorcinensis, Libusienfis Kamionacefis Gubernator, D. Ioannes in Gnin Gniniskè
 Pomerania Succamerarius, Gnesnensis Gubernator, & à parte Federatorum Polo-
 nia videlicet Serenissimi Imperatoris Romanorum, Illustrissimi & Excellentissimi
 Domini, D. Franciscus Carolus Libsteinski, S. R. I. Comes, à Kollowradt, Dñus
 in Reichenau, Sacrae Caesaræ Regiæ Hungariæ, & Bohemiæ Maiestatis Con-
 siliarius, Camerarius Iudicij Maioris Prouincialis Assessor, Regius locum tenens, &
 Appellationum in Arce Pragensi Præses, D. Franciscus Liber Baro de Lisela à
 Thiese & Mariensfeld, Consiliarius Cameralis Aulicus, & Serenissimi Electoris
 Brandenburgici, Illustris, & Excellentis Dñi D. Ioannes, ab Hauerbecke, in Eichme-
 dien, Baranowen, Geyerswalde & Domkau, Dñus & Hæres, Suae Serenitatis Con-
 siliarius Status Intimus, Electoratusq; Dapifer Hæreditarius, Hohensteinensis Præ-
 fectus, D. Laurentius Christophorus à Somniz in Gromsdorff, Drenaw & Ger-
 bero Dñus & Hæres Suae Serenitatis Consiliarius Status intimus, & Orienta-
 lis Pomerania Cancellarius, eiusdemq; Ducatus Camerarius Hæreditarius, Lauen-
 buergensis, Butouiensis Præfectus Dñus Albertus ab Ostau in Nermken & Ke-
 gels Dñus & Hæres, Suae Serenitatis in Supremo Ducalis Prussia Appellationum In-
 dicio Consiliarius, A parte verò Serenis. Regis Regniq; Sueciæ, Illustris, & Excellen-
 tis, Dñi, Dñus Magnus Gabriel de la Gardie, Comes in Leckoo & Arensburg,
 Liber Baro in Eckholmen, D. in Habsale, Magnus hoff & Hoyendorp, Regia Suae
 Maiest. Regniq; Sueciæ Senator, & Thesaurarius, Generalis Gubernator Liouonia
 & locum tenens per Esthoniā, Liouoniā & Ingriā, Militia Generalis, Index
 Prouincialis Vestro Gothia Dalia, & necnon Academiae Upsaliensis Cancellarius
 D. Benedictus Oxenstierna Comes in Korsholm & Wasa Liber Baro in Morem-
 by & Lindholmen Dominus in Coporiam & Roscriberg, & Suae Regiæ Maiest.
 Regniq; Sueciæ Senator & Cancellaria Consiliarius, Dominus Christophorus Ca-
 rolus Schlippenbach, Comes in Schouede, Liber Baro in Linsala, D. in Salinge
 S. R. M. Regniq; Sueciæ Senator, & Consilij Billici Præses Et D. Andreas Gulden-
 kau, D. & Hæres in Schonela, Ekeby, Hylinge & Hulterstad, Regia Suae Ma-
 iest. Consiliarius Status, & per Pomeraniā Regiam Regimini ac Consilij Status
 ut & Suprema Curia iustitiæ Præses. Post invocatum Diuinæ Numinis auxilium,
 mutuasq; Plenipotentiarum Tabulas (quarum Apographa sub finem huius instrumen-
 ti de verbo ad verbum inserta sunt) ritè commutatas, Tractatus Pacis auspica-
 te inchoatus est. Et licet in eius fere decursu, præmemoratus Serenis. Rex Sue-
 ciæ disponente ita Diuinæ Providentiæ, mortali hac vitâ decesserit, Tractatus tamen
 hic renovatus à Serenis. & Potentis. Principe ac D. D. Carolo, Suecorum, Gotto-
 rum Vandalorumq; Rege & Principe Hæreditario, Magno Principe Finlandiæ &c.
 &c. Plenipotentiarum tabulis (quæ ad calcem huius Tractatus quæq; inseruntur)
 feliciter continuatus est, ac tandem ad Diuini Nominis gloriam & Christianæ Rei-
 pub. salutem, Partes omnes in mutuas Pacis & Amicitia leges consenserunt, &
 convenerunt, tenore sequenti.

I.

SIT PAX VNIVERSALIS ac perpetua, & vera sinceraq; amicitia
 I
 inter

inter Sereniss. & Potentiss. Principem ac D. D. IOANNEM CASIMIRVM Regem
Poloniae, Magnum Ducem Lith: &c. &c. Eiusq. Regia Maiestatis Successores ac
Posteror Reges Poloniae, Magnos Duces Lithuaniae Regnumq. Poloniae & Magnum
Ducatum Lithuaniae atq. subiectas illis Ditiones ac Provincias, atq. eiuslem Ma-
iestatis & Regni Poloniae Cōfederatos Imprimis Sereniss. & Potentiss. Principem
ac D. D. LEOPOLDVM Etiam Romanorum Imperatorem semper Augustum.
Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Regem, Archiducem
Austriae &c. &c. Eiusq. Maiestatis Hæredes ac Successores Provincias ac Di-
tiones, intra vel extra Imperium Romanum sitas: & Sereniss. Principem ac D. D.
FRIDERICVM VILHELMVM Marchionem Brandenburgicum S. R. I. Principem
Electorem & Archicamerarium Magdeburgi. Prussiae &c. &c. Ducem, Eiusq. Se-
rentatis Hæredes ac Successores Provincias ac Ditiones, in vel extra Imperium
Romanum sitas, ab una. Atq. Sereniss. & Potentiss. Principem ac D. D. CARO-
LVM. Suecorum, Gotthorum, & Vandalorum Regem. Magnum Principem Fin-
landiae &c. &c. Eiusq. Maiestatis Successores ac Posteror Reges Suecorum, Re-
gumq. Sueciae, atq. subiectas illis intra vel extra Imperium Ditiones ac Provin-
cias, ab altera Parte. Ita ut altera pars, alteri posthac, nihil hostilitatis, aut
inimicitiae clam aut palam, directè vel indirectè inferat, vel per suos, aut per
alios inferri faciat, nec alterius hostibus auxilia quocunq. nomine præstet, nec
cum alterius hostibus fœdera huic paci contraria ineat, nec quidquam in alte-
rius statû & securitatis diminutionem, per se vel per alios, moliat aut tentent
vel tentari faciat: sed utraq. pars alterius utilitatem, honorem, ac commodum
promoveat, & fidem invicem vicinitatem, pacem & amicitiam serid colat ac ser-
vet. Pacta vero & Fœdera omnia, quae Partes paciscentes inter se, vel cum
alijs Principibus ac Statibus, utrinq. sancita habent, quoad omnia sua puncta
clausulas & Articulos integra, & in pleno robore suo permaneant. Ita tamen,
ut per ea præsens transactio Pacis nullum præiudicium patiatur.

II.

I. § Sit utrinq. perpetua oblivio & amnestia eorum omnium, quae quo-
cunq. modo locq. ac quacunq. Paciscentium parte hactenus hostiliter facta sunt,
ita, ut nec eorum, nec ullius alterius rei causâ vel prætextu, ulla Pars alteri
posthac quidquam hostilitatis, aut inimicitiae specie iuris, aut viâ facti inferat
aut per suos aliosve inferri faciat. II. § Hâc generali amnestiâ gaudeant o-
mnes & singuli cuiuscunq. Statûs Conditionis, & Religionis fuerint, ut & omnes
communitates, quae ab utrinq. Partes hostiles secuta sunt aut in hostilem posses-
sionem devenerunt, nec ullis, hoc bellum præiudicio & noxae sui iuris Privilegijs, ac
Consuetudinibus generalibus & specialibus tam in Ecclesiasticis, quam in Civili-
bus profanisq. quibus ante hoc bellum gavisi sunt, sed ijs in totum, fruantur
secundum leges Regni nec ullis communitatibus, aut Privatis, actio ratione adhaesi-
onis hosti intentabitur, ita ut nemini liceat alicui negotium facessere ratione adhaesi-
onis ullius hostilis, aut eam exprobrare. III. § Civitatibus Prussiae Regalis, quae in
possessione Suae Regiae Maiestatis Regniq. Sueciae hoc bello fuerunt, manebunt, iti-
dem omnia iura, Libertates, & Privilegia, quibus sive in Ecclesiasticis, sive
in profanis potita sunt ante hoc bellum. (salvo libero, uti ante bellum viguit in
prædictis Civitatibus Catholica & Evangelica Religionis exercitio earumq. Terri-
toria Ma-

gloria, Magistratus, Communitates, Cives, Incolas, & Subditos, S. R. M. Polone-
 eadem quā olim clementiā & gratiā Regiā in posterum prosequetur, iovebit, &
 tuebitur. Dabitur iisdem quoq; facultas & officia publica & privata, per iniuriam
 belli destructa reficere & reedificare, pro his vero quæ necessitate defensionis destru-
 cta sunt, minime tenebuntur. Quoad ea vero quæ militia Suecica Tributi
 loco ab utriusq; Insula subitis exolvere necesse fuit, à nemine, molestia inferetur.
 Sicut & propter decimas, aliosue census, quibus Subditi Insulani satisfacere
 tempore belli minime potuerunt, non turbabuntur. V. s. Cunctæ Actiones & Inqui-
 sitiones adversus illos, qui partibus hostilibus hoc bello adhaeserunt, vel easdem
 secuti esse insimulantur, quibuscumq; in locis Poloniae, M. D. L. Prussiae Regalis
 Curlandiaeq; habitent, cuiuscumq; Status & conditionis, aut Religionis sint, siue
 privati uixerint, siue officio publico functi aut servitijs S. R. M. Sueciae in
 Toga vel Sago adstricti fuerint, institutæ, necdum finitæ, & ad executionem
 deductæ abrogentur, omniq; executione caveant, in perpetuum. Et in posterum
 contra eos nulla unquam Quæstio vel Actio ex hac causa instituetur. V. s. Quæ
 durante hoc ultimo bello iure Fisci ex occasione ac prætextu, adhaesionis aut
 protectionis alterius partis, cuiquam siue Nobili, siue plebeo, cuiuscumq; Sta-
 tus Conditionis ac Religionis adempta vel Fisco illata, vel alijs collata sunt
 bona siue Regia ac Reipub. siue etiam Privatorum sint, mobilia quidem si tra-
 dita sunt, modernis Possessoribus relinquuntur, si vero eiusmodi iura caduca ha-
 ctenus in executionem deducta non sunt, antiquis Possessoribus relinquuntur, neq;
 ulla Actio dehinc adversus Communitates, aut privatos, ratione eiusmodi bono-
 rum intentetur. Bona vero Immobilia hæreditaria, advitalitia, & iure Hypo-
 thecæ possessa Fisco applicata, tum quorum donationes & largitiones factæ sunt
 siue iam ante tradita, siue nondum tradita sunt, maneant penes antiquos Dños,
 cessantibus de cætero omnibus actionibus ratione reddituum, siue ex publicis, siue
 ex privatis bonis perceptorum.

III.

I. & S. Erenissimus ac Potentissimus Princeps ac Dominus Dñus IOAN-
 NES CASIMIRVS, Rex Polon: pro se ac Heredibus Posterisq; Suis amore Pacis
 vigore huius infrumeti Pacis solenniter, exnunc & in perpetuum renunciat omnibus præ-
 ensionibus in Regnum Sueciae, & Magnum Principatum Finlandiae, & alias ipsis sub-
 iectas Prouincias, Regiones, Ditiones, Civitates, Castra & Munimenta, siue hæc
 omnia nuper, siue ab antiquo acquisita sint, necnon in Bona Auita in Regno Sue-
 cia dictisq; Prouincijs sita, in Regnum Sueciae, dictasq; Prouincias & bona, præ-
 sentibus vel futuris temporibus, nihil quidquam præcensurus. Quoad Titulos vel
 insignia ita conventum est, quod Serenif. Rex Poloniae, prout hactenus, ita in-
 posterum ad dies vitæ suæ, utetur integris Titulis & Sigillis, Insignibusq; Regni
 Sueciae in Polonia, & ad omnes Principes, Status & Privatos extra Sueciam
 sine ullo tamen plenaria supradictæ renuntiationis præiudicio. Dicitis vero
 Titulis & Insignibus non utetur ad Serenissimos Reges, Regnumq; Sueciae in
 literis alijsq; Diplomatijs, aut scriptis, sed observabitur ab utring; receptus hæ-
 ctenus modus abbreviandorum Titulorum cum Etcæterationibus, ita ut post verba
 Magnus Dux Lithuaniae, tres Etcæterationes in Titulo Serenif. moderni Regis
 Poloniae, vicissim post verba Magnus Princeps Finlandiae, tres Etcæterationes, in

Titulo Sereniss Regis Sueciæ adijciantur. Insignibus tamen Regni Suecia in Sigillis Regis & Reipub: Poloniæ, dum in Sueciam scribetur, penitus omissis. Post vero, Moderni Sereniss: Regis Poloniæ, Successores eius & Reipub: Poloniæ, in Titulos & Insignia Sueciæ nihil unquam prætendent, utrinq; Reges, & Regna, suis quisq; titulis, & Insignibus tantum plenarie gaudebunt & utentur.

IV.

I. 2. Serenissimus Rex & Status Ordinesq; Regni Polonia, Magniq; Ducatus Lithuania, à modo & in perpetuum cedunt vi huius Pacificationis, Serenissimo Regi Sueciæ, Eiusq; Successoribus Regibus, Regnoq; Sueciæ omnem illam Livoniam trans Dunaviam, quam Suecia hætenus per tempus induciarum tenuit & possedit, ut & partes cis Dunam omnes, & Insulam Runen in mari sitam, quas per idem tempus Induciarum Suecia tenuit & possedit, nec non quicquid Iuris Regibus & Reipub: Poloniæ in Esthoniæ & Osoliam, hætenus ullo modo competere poterat. Atq; hæc quidem omnia & singula cum omnibus suis pertinentiis terrestribus & maritimis, Urbibus, Arcibus, propugnaculis, bonis & proventibus, necnon Iuribus, Iurisdictionibus Regalibus, & superioribus, tam in Ecclesiasticis, quam in Politicis nullis penitus exceptis, in plenum Dominium, & proprietatem Regum Regniq; Sueciæ transferunt, Ordinesq; & Subditos in illa Livonia, Eiusq; redemptis partibus, omnia erga Regem, & Rempubl: Poloniæ obedientia vincula, & fidelitatis sacramento exsolvant, nihil unquam in eos, ac dictam Livoniam, Eiusq; pertinentias, posthac prætersum cis Dunam autem Serenissimi Reges, Regnumq; Sueciæ, non ulterius quam hætenus fines suæ possessionis in Curlandia, aut Semigallia, promoveant, aut servitutes à Subditis Illustrissimi in Curlandia Ducis exigant, aut ullum Ius ligandi aliudve quodvis in Curlandia, aut Semigallia prætendant. Commissarij vero ad declarandos & determinandos ab utraq; parte fines, ubi utrinq; deputabuntur, & Commissio hæc intra quatuor Septimanas à subscripto Tractatu inchoetur, & intra duas expedietur. II. 5. Quod Religionem Catholicam Eiusq; exercitium in Livonia Sueciæ possessionis attinet, omnes Incolæ Livoniæ, Subditq; illi Religioni addicti, omni securitate gaudeant, ac conscientia liberâ, Religionem devotioneq; suâ domi sine inquisitione, vel animadversione privatim utantur. III. 5. Provinciales Tituli tam Spirituales quam Seculares, Senatorij & Equestris, Ordinis in Livonia Sueciæ, penes Possessores modernos maneat, durante ipsorum vitâ, sine ullis proventibus, alijsve prætensionibus. Nec ullum exinde præiudicium Iuris S. R. Maiest: Regniq; Sueciæ in Livoniam Sueticâ, neq; prætensio quæpiam Regno Polonia Magniq; Ducatui Lithuania interea temporis, & in futurum inde enascetur. IV. 5. Iudicia omnia decretaq; ad cuiusvis instantiam, modò non invito, aut absentes lata, necnon Contractus & transactiones in locis, dum illa hoc bello Suecia tenuit, instituta iudicialiter, sive extra iudicialiter, si modo statui publico, qui ante hoc bellum fuit, & pacificationi præsentì non contrariantur, firma maneat, æquæ ac si nulla Regiminis, & Magistratum, mutatio intervenisset, salvo appellationibus, & revisionibus in ijs, in quibus hæc Iuris remedia hætenus haud fuerant adhibita, & quæ in rem iudicatam non transferunt. Sententiæ quoq; & decreta, si quæ Regiæ in Incolas, & subiectos Magni Ducatus Lithuania, tum & Curlandiæ Semigalliæq; in invito, vel in auditos; Et ex adverso, si similia per Magistratus Magni Ducatus Lithuania, & Curlandiæ, in Livonia Sueticâ sub-

ditos, cit-

ditos, circa tempus belli lata fuerint, nullum valorem & robur obtinebunt in perpetuum.

V.

Pars Livoniae eaq; Australis, quae ante hæc & per hæc bella, & temporibus induciarum, sub ditione fuit Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae, nempe Duncburgum, Rositin, Lutzen, Marienhausen &c. itemq; reliqua omnia loca, quae per Commissarios ad id utrinq; deputandos fuisse per tempus induciarum Polonicae possessiones inveniuntur, cum omnibus suis pertinentiis, Territorijsq; Urbibus, Pagis, fructibus & proventibus, Teloneisq; iuribus, directisq; & utili Dominio, remanent in possessione Serenissimorum Regum & Regni Poloniae M. D. Lith: nec Serenissimi Reges Regnumq; Sueciae in istam Partem Livoniae, ut ab altera diversam, neq; in Ducatus Curlandiae, Semigalliae, & Districtum Piltensem, vel respectu Livoniae Septemtrionalis, vel quovis alio praetextu, ullum unquam ius pretendunt, aut pretendere poterunt. Cum vero Magnus Dux Moschoviae non modo dictam Livoniam Polonicam, sed etiam partem, Sueciae occupatas armis nunc teneat: ideo conventum est, ut & Respub: Polona aliquid ex Livonia Suecica, quocunq; tempore a Moschis, armis, tractatibus, aut aliter receperit, teneatur totum id Sueciae ultro & gratuito non imputatis belli expensis restituere. eodem modo & vicissim si Regi Sueciae aliquid ex Livonia Polonica quocunq; tempore a Moschis, armis, Tractibus, aut aliter receperit, teneatur totum id Poloniae & M. D. L. ultro & gratuito non imputatis belli expensis restituere. II. & Titulis & insignibus Livoniae tam S. R. M. Poloniae, Eiusq; Successores, Reges Poloniae, Magniq; D. L. ratione Australis Livoniae, quam S. R. M. Sueciae Eiusq; Successores Reges Sueciae ratione Livoniae Septemtrionalis praesens utetur sub titulo Ducatus. III. & Si quas posthac controversias de limitibus, aut de rebus aliis, inter Regnū Poloniae, Magnū Ducatū Lithuaniae, Livonā Polonicā Curlandiae, & Semigalliae, ab una parte, & Regnū Sueciae, Eiq; subiectas Provincias imprimisq; Livoniā Sueciā ab altera incidere, & suboriri contigerit, ea per Deputatos utrinq; Commissarios, ad fines Livoniae amabili ratione complantentur. Si quae vero lites minores exorta fuerint, inter subditos & accolae utriusq; partis, nec transigi de ijs amabiliter inter litigantes possit, qualibet pars ad suum competens forum remittatur & iustitia indilate administretur. IV. & Subditi hoc ultimo bello, & in futurum fugitivi, Magni Ducatus Lithuaniae, Samogitiae, Livoniae, Poloniae, & Curlandiae Semigalliae, qui unq; in Livonia Suecica reperti fuerint suis Dominis sine ullo processu iuris, reddentur; una cum suis mobilibus quae inveniri poterunt, quae profugus secum tulit, nec sub novo Domino acquisivit. Quod etiam viceversa observabitur, si qui Subditi fugitivi Livoniae Suecicae in Magni Ducatu Lithuaniae Livonia Polonica, & Curlandia, Semigalliaq; reperti fuerint. Si qui etiam adducti sunt, & adhuc supersunt, reddantur & illi sine processu iudiciario, suis quisq; Dominis. V. & Quo favorem commercijs & navigationi S. R. M. Poloniae contestetur, signa Nautica in Domesnes & Luserorht extructa consistere permittit. De ratione vero conservationis & manutentionis eorundem convenietur, a Suecis, cum fundi Dominis; nullo inde iure aut praetensione Regni Sueciae in fundos dictos, aut Territorium Piltense enascente aut enasciuro.

VI.

Illustrissimus in Livonia Curlandia & Semigallia Dux, cum Serenissima Coniuge Prolegq; sua Ducali, ac tota Familia & Aula, absq; ulla protractio-

protrectio intra sex septimanarum spatium à die quinta Aprilis styli noui Regam sistetur, inde vero intra dies quatuordecem, decenti, & sua dignitati accommodato convenientiq; modo, ubi modernus Tractatus subscriptus fuerit: ad fines Semigallia deducetur, omniaq; sua suorumq; mobilia non distracta ubicunq; intercepta, vel Rigæ deposita Literatoria, similiter siue publica siue priuatorum documenta, bonâ fide extradantur. & Mithaniam reportabuntur, ante eliberationem autem suam, restitutionem plenariam, peculiari Reuersalium Diplomate caveat de non offendendo aut uindicando aliquid contra Sacram Regiam Maie. statem Regnumq; Suecia in futurum, saluâ fidelitate & obligatione Regibus, Regnoq; Polonia. & Magno Duc: Lith: debitâ.

VII.

I. & Serenissimus Rex Regnumq; Suecia restituit Serenissimo Regi Republicaq; Polonia Marisburgum, Elbingamq; cum suis Fortalitijs, reliquaq; in Prussia loca, quæ sueticis præsidijs tenentur. Ac Marienburgum quidem unâ cum Arce ac Fortalitijs suis, ut & Stuma, intra octiduum à subscriptione moderni Tractatus, & depositâ in manus Excellentissimi Domini Mediatoris, Serenissimi Regis Polonia Provisionali horum Factorum ratificatione euacuabitur, & præsidium Sueticum inde Elbingam deducetur: Elbinga autem cum suis Fortalitijs, ubi tractatus modernus plenariâ Sereniss: Regis Polonia Ratificatione confirmatus, & per Reipub: Comitiali auctoritate Delegatos, pro futuro Conuentu ratificatus fuerit, quadriduo post ipsam Ratificationum commutationem sine contradictione euacuabitur, & in manus Sereniss: Regis Polonia Elbingæ Commissariorum tradetur. Bauskum etiam uti & reliqua, si quæ sint in Suecorum potestate loca in Curlandia, præsidijs Sueticis euacuabuntur intra octiduum, postquam notitia ad Generalem Exercituum in Livonia vel in absentia Eius ad Eius locum tenentem, peruenierit de subscripto Tractatu, quæ notitia per tubicines utriusq; partis coniunctim Rigam deferetur. II. & Deductio militiæ Sueticæ, unâ cum bellicis tormentis maioribus & minoribus iuxta factam hîc conventionem, necnon cum impedimentis sicut Elbinga diuersis uicibus, intra tamen definitum tempus permutationis Ratificationum & euacuationis Elbingæ, dato eidem libero & innoxio transitu per H-burg ad portum Pillauensem, & inde ad naues proprias, quas milites conscensuri, & ad ditiones Sueticas ituri sunt, imponetur autem dicta militiæ circa deductionem nauibus Elbinganis, & si illæ non sufficiant, tum nauibus adiacentium Territoriorum aliorum sine aliquo pretio. Communicabit etiam Præfectus militiæ Sueticæ & conueniet cum Præfecto militiæ Electoralis aut Eius locum tenente de modo transitus per dictum portum Pillauensem. Et fiat de cætero eiusmodi deductio sine damno & & noxa subditorum in Prussia, tam Polonicorum quàm Electoralium. Quodsi per periculum belli maritimo itinere sese militiæ committere tutò nequeat, liber illi & innoxius transitus per terram, quàm brevissimo itinere, in Ditiones iuris Suetici proximas, sine damno Incolarum Reipub: Polonæ, & Serenissimo Electori Brandeburgico subiectorum, deducantibus Commissarijs Serenissimorum Regis Poloniæ & Electoris Brandenburgici, concedi debet. Iustitia uerò per Præfectos indilate bonâ fide administretur damna & injuriæ passis. III. & Si cui aut quibus in Civitatibus Prussia euacuandis earumq; Territorijs non placuerit manere, sed mutato domicilio aliò sese conferre, ijs liberum sit in spatio trium abhinc annorum bona sua diuendere, alijs elocare, aut pro suo libitu distrabere, sine ullâ impedimen-

impedimento aut onere sub quocunq; pretexto imponendo, salvis antiquis Civitatum iuribus & privilegijs.

VIII

Quidquid in Polonia & Magno Ducatu Lithuania Provincijsq; annexis, in ipsq; Curlandia, per hoc bellum Serenissimo Regi Regnoq; Suecia Eorumq; Ducibus ac Legatis, vel à Privatis vel à Communitatibus. Exercitibus & Provincijs, per necessitatem belli vel aliter datum est, quocunq; titulo Diplomatum, Obligationum, & Literarum, Instrumentorum & Actuum publicorum, ea omnia autographa, quæ supersunt Sereniss: Regi & Reipub: Polonæ, Duciq; Curlandiæ, circa Ratificationum commutationem bonâ fide extradantur. Quodsi naufragio absorpta sint, vel alio modo perierint, omnia eiusmodi scripta Actaq; privata & publica ex nunc cassantur, annihilantur, & eliminantur, nihilq; exinde Reges Regnumq; Sueciæ in provincias, Exercitus, Districtus, vel privatos in Polonia, Magno Ducatu Lithuania, & Provincias illis annexas vel subiectas, in specie etiam Curlandia, & Districtu Piltensi, iuris prætere velle aut posse omni meliori modo declaratur.

IX

Restituentur quoq; à Parte Suecorum, omnia Archiva, Acta publica, Castrensia, Iuridica, Ecclesiastica, necnon Bibliotheca Regia, quæ ex Regno Polonia & Magno Ducatu Lithuania auecta, & quorum copia haberi potest: idq; intra tempus commutationis Ratificationum, vel ad summum intra tres menses à facta commutatione.

X.

Obligations, atq; recognitiones, si quæ sunt ab Illustrissimo Curlandia & Semigallia Duce, aut Incolis Curlandiæ & Semigalliæ, Districtusq; Piltensis exorta per Succos, aut vice versa à Suecis per Polonos, in totum cassantur, nullumq; habere pondus declarantur.

XI.

Debita inter utriusq; Partis Subditos & Incolas, tum etiam à Ducibus & Officiarijs belli ubicunq; contracta, utrinq; bonâ fide solvantur. Si quæ vero hoc bello ultimo Obligations & Recognitiones exorta ab utrinq; sint, in totum cassantur, nullumq; pondus habere declarantur.

XII.

Deposita aliq; bona mobilia ubicunq; reperiuntur, & Fisco nondum adiudicata, bonâ fide proprijs Dominis restituantur: Nemo autem tenebitur ad eorum restitutionem, quæ Fisco adiudicata & extradita sunt, præstandam.

XIII.

Tormenta bellica maiora minoraq; in Polonia, Magno Ducatu Lith: Prussia, Curlandia, ceterisq; annexis Provincijs, à Suecis capta siue sint Reipub: siue Privatarum, siue Civitatum, quæcunq; in locis euacuandis reperiuntur, exactè relinquuntur. Quæ vero ex Suecia inuecta sunt in Poloniam, Lithuaniam, Prussiam, Curlandiam, liberum erit Suecis, sine ulla præensione secum auferre. Transactioni quoq; deditiois Thorunq; quod adhuc restat, hac in re satisfiet.

XIV

I. 2. Quicumq; hoc bello ab utring; inter Polonos, Lithuanos, & Suecos in quocunq; loco capti sunt, cuiuscunq; conditionis ac Status, liberi & sine ullo soluto pretio, nisi aliter ante hunc Tractatum ab ipsis conuentum fuerit, dimittentur, pristinaq; libertati restituentur, solatis tamen impensis Officiariorum, in uictum eorum factis, & debitis, in captiuitate ab eis contractis. Caterum captiuos quoq; annumerandi, & ab utraq; Parte restituendi sunt, qui inuiti militia alterius partis nomina dederunt, Omnes uero supradicti, qui quidem in Polonia, Magno Ducatu Lithuaniae, Prussia Regali, utraq; Liuania aut Curlandia detinentur, intra tres septimanas a subscripto moderno Tractatu, illi autem, qui extra Poloniam, Lithuaniam, Liueniam, & Curlandiam detinentur, intra tres Menses libertati restituantur. Quod autem de lytri conuenti solutione hic supra dictum est, tantum locum habebit in Maioribus Officiarijs, utpote Generalibus, Tribunis, Tribunorum locum tenentibus & Capitaneis. II. §. S. R. Maestas, & Regnum Polonia, Magnusq; Ducatus Lithuaniae id Paci huic perpetuae dandum censuerunt, ut Auctoritatem & Officia sua interponant apud Chamum Ordasq; Tartarorum, quo sine lytro captiui in Tartaria Suetici, intra sex abhinc Menses inde dimittantur, dimissi uero per Regnum Poloniae, Magnumq; Ducatum Lithuaniae, annexasq; ijs Prouincias, libere ac tuto transcant, & benigne habiti ad Prouincias Ditionesq; Iuris Suetici promoucantur.

XV

I. 2. Commercia pristina sint libera & non impedita inter utruq; Regnum Poloniae, Magnumq; Ducatum Lithuaniae, & Sueciae subiectas illis Prouincias, Subditos & Incolas tam terra quam mari, & in ueteri usu atq; exercitio, quo fuerunt tempore induciarum, conseruentur. Imprimis sit liberum commerciorum exercitium, liberaq; defluitatio mercium, per fluvium Dunam & Bulderauiam, subditis & Incolis Regni Poloniae, Magniq; Ducatus Lithuaniae & Poloniae Liuaniae, Curlandiaq; ac Semigalliae, cum subditis Incolisue Liuaniae Sueticae, Et vice uersa, subditis, Incolisq; Regni Sueciae, & Liuaniae Sueticae sit liber commerciorum usus per eadem flumina, cum subditis, Incolisq; Poloniae Lithuaniae, Liuaniae Polonicae, & Curlandiae, Semigalliae, Teloneorum uero & Vectigalium in flumine Duna & Bulderaa, ut & Maritimorum ac Terrestrium in Liuania eadem ratio & in iisdem tantum locis ab utraq; parte in posterum sit, uti & ubi tempore induciarum, & ante hoc ultimum bellum fuit. II. §. Maioris quoq; Poloniae Incole, cuiuscunq; conditionis sint, siue terra siue aqua commercia sua exercentes nullis nouis Telonijs & Gabellis Statini onerabuntur. III. §. Civitas quoq; Gedanensis, & aliae Prussiae Civitates in Regno Sueciae & subiectis Prouincijs illis, gaudeant ea libertate commerciorum & uectigalium, qua gauserunt ante nouissimum bellum.

XVI

Dominus Comes Konigsmarkius, Campi Marechalculus Sueciae, absq; ulla protractione intra sex septimanarum spatium, a die quinta Aprilis Dantiscum modo decenti sistetur, inde uero intra dies quatuordecim ubi modernus Tractatus subscriptus fuerit, eliberabitur, ante restitutionem autem plenariam pecuniarum.

peculiari Reuersalium Diplomate caueat de non offendendo. & uindicando aliquid contra S. R. Maiestatem Regnamq; Polonia. & specialiter Ciuitatem Gedanensem, saluā tamen debitā Regibus Regnoq; Sueciae obedientiā & fide.

XVII.

Serenissimus Rex & Respub: Poloniae Illustrissimae Principis Annae Mariae defuncti Illustrissimi Ducis Ianuschij Raziulij Palatini Vilnensis, Supremi Exercituum Magni Ducatus Lithuaniae Ducis, Filiae unicae, in adeundis secundum legitimas consuetudines Regni & M. D. L. Hereditatibus, & Bonis Paternis ac Maternis, uigore Generalis Amnestiae praesenti conuentione omnibus cante ut ei satisfiat, condignam rationem habituri sunt

XVIII

Demortuorum belli Ducum, atq; Officialium aliorum corpora, siue in Polonia, siue in Prussia adhuc inhumata, & nonnullis in locis asseruata sunt tradentur, & non denegabuntur ijs, quibus cura mandabitur, ea inde deducendi. Quorum autem cadauera tum in priori, tum hoc ultimo bello humata sunt in Elbingensi, Marienburgensi & alijs in Prussia & Polonia templis, intacta iaceant, sepulchra eorum ab omni uiolatione & inquietudine sint immunia.

XIX

DE Domini Ducis Croiani desiderio ratione debitorum apud Rempub: Poloniam ita conuentum est: ut praedictus Dominus Dux ius suum Originalium obligationum productione edoceat, in proximè futuris Comitijs Regni generalibus, ibidemq; debita ratio Eius habeatur, saluo quoq; iure Illustrissimi Ducis Curlandiae, si quod Eidem ad praefatas summas pecuniarias competierit.

XX

Quoad Dominorum Comitum à Doebna postulatum, & debitum apud Rempub: Poloniam, in quantum illud liquidari poterit, iuxta eorum ratio in futuris Regni Comitijs habebitur.

XXI

Habebitur quoq; aequa ratio à Suecia Domini Baronis Sigismundi à Guldenslern, quoad bona in Regno Sueciae, vel illi subiectis Prouincijs praesensa.

XXII

I. & Eadem similiter Pax, Amicitia, Amnestia, & praeteritorum omnium perpetua obliuio sub iisdem clausulis & uinculis in hocce Instrumento contentis uigeat & in perpetuum stabilita sit, inter Serenissimum & Potentissimum Principem ac Dominum Dominum Leopoldum Electum Romanorum Imperatorem semper Augustum, Germaniae Hungariae, Bohemiae Dalmatiae, Croatiae, Sclauoniae Regem, Archiducem Austriae Ducem Burgundiae, Brabantiae, Stiriae, Carinthiae, Carniola, Marchionem Morauiae, Ducem Lucemburgiae, ac Superioris & Inferioris Silesiae Wurtembergae & Thecke, Principem Sueviae, Comitum Habsburgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi & Comitum Landgrauum Alsatie, Marchionem Sacri Romani Imperij Burgundiae ac Superioris & Inferioris Lusatiae Dominum Marchiae Sclauonicae Portus Naonis & Salinarum, praecipuum Poloniae Federatum

deratum, bellig. Socium, necnon Eius Heredes ac Successores, Regna & subiectas
 Præuincias, tam in, quàm extra Imperium Romanum. eorumq. Subditos & Inco-
 las ac Serenis. Principem ac Dñum D. Carolum Suecorum Gethorum Vandalorūq.
 Regem. & Principem Hereditarium, Magnum Principem Finlandiæ, Ducem Scania,
 Esthonia, Livonia. Barelia. Brema. Verda, Stetini, Pomerania, Cassubia
 & Vandalia, Principem Rugia, Dominum Ingria & Wismaria, necnon Comitem
 Palatinum Rheni, Bauaria Ducem Eiusq. Heredes ac Successores Reges Regnum
 q. Sæcia & subiectas Præuincias tum in Imperio Germanico, tum extra illud
 suas eorumq. subditos & Incolas, ita; ut quicquid vel ante hoc bellum, vel illo
 durante, siue in Polonia siue extra illam, seu ratione auxilij Serenissimo Regi
 ac Reipub. Poloniæ præstiti, siue quauis alia de causa, mutuae offensionis, atq.
 inimicitiarum, aut prætensionum oriri potuit, perpetuæ obliuioni tradatur. Neu-
 triq. Parti quocunq. prætextu licitum sit alterius Regna, Status aut præuincias
 clam aut palam, directè vel indirectè armis impetere, vel ullum in ipsas hosti-
 litatis genus exercere, sed alter alterius commoda sectetur. & omnia inter utramq.
 Partem earumq. Status, ac subditos ad pristinum prorsus statum, unionem, & si-
 dam correspondentiam restituta & redintegrata sint, nemini ex utriusq. Partis
 subditis, aut Imperij Statibus ac Vassallis noxæ sit aut præiudicio, quod alterius
 partes hoc bello dago vel Togâ fuerit sectatus, sed quicunq. ex sola causa huius
 belli, ne fortunis aut statu suo decidisset, is in pristinum statum, in quo ante
 hoc bellum immediatè fuit, quoad honores ac bona immobilia, necnon etiam
 quoad bona mobilia, si Fisco nondum adiudicata & extradita sint, indilatè &
 sine contradictione restituatur, usq. plenariè gaudeat ac fruatur II. §. Vt
 autem firmiter fundamentis hæc Pax & amicitia stabiliri queat, Sacra Cæsa-
 rea Maiestas loca omnia, quæ in Pomerania & Megapoli occupata præsidij suis
 insidentur Serenissimo Regi ac Regno Sueciæ; ea uerò quæ in Holsatia & Du-
 catu Schlesuicensi, Duci Holsatiae Gethoripensi (qui præuici tamen cautione de non
 uindicando iuxta formulam de qua hic conuenit, hæc Pace consensu Partium in-
 elusus censetur) restituet plenariè cum Tormentis bellicis ipsorum proprijs re-
 armamentaria cateroq. apparatu bellico, necnon mobilibus cuiuscunq. gen-
 eris, item actis Cancellaria, Archiuis ac literariis documentis, prout ea omnia tempore oc-
 cupationis, vel deditionis inibi reperta sunt; & adhuc non distracta exstant. Quæ
 euacuatio fiet Iscorum scilicet Pomerania & Megapoleos, exceptis Volinio, Dam
 & Greisenhagen intra duas Septimanas à die permutationis ratihabitionum compu-
 tandis, pro tempore Elbinga quoq. Polonia restituetur, Vollenum uerò, Dam &
 Greisenhagen; necnon loca Holsatia & Ducatus Slesuicensis, intra alias duas se-
 quentes hebdomadas à die supramemorata permutationis euacuabuntur, deductis eo-
 dem tempore è dictis locis præsidarijs militibus & è Præuincijs ad Sacram R.
 M. Regnumq. Sueciæ, Duces Magnapolitaneos, & Ducem Holsatia Slesuici spectan-
 tibus copijs omnibus, eâ ratione, & modo de quo inter Generales utriusq. par-
 tis, uel eorum locum tenentes, intra tempus ratihabitionibus commutandis præfi-
 xum, conuentum fuerit. III. §. Cæterum quicquid circa res Imperij controuer-
 sia intercesserit, iuxta Imperij & Pacis Germanicæ Leges, absq. strepitu armo-
 rum componetur, aut decidetur, & stabitur ab utraq. Parte per omnia dispositi-
 oni Pactorum Osnaburgensium & Constitutionibus Imperij.

XXIII.

Similiter tam à Parte Serenissimi Imperatoris, quàm Serenissimi Regis
 Sueciæ

Suecia, captivi huius belli cuiuscunque sint conditionis ac Status, liberi & sine soluto ullo pretio seu lytro in aliter ante subscriptum Tractatum ab ipsis conventum fuerit intra spatium trium hebdomadarum a die ratificationis dimittentur & libertati pristinae solutis ab Officiarijs impensis in victum eorum factis, & debitis in Captivitate ab eis contractis, restituentur, & capitulis quoque anumerandi & ab utraque Parte restituendi sunt. qui inuiti ad danda alterius Partis militie nomina sua adacti fuerunt; Quod autem de lytri conventi solutione hic supra dictum est, tantum locum habebit in Maioribus Officiarijs utpote Generalibus Tribu-
Tribunorum locumtenentibus & Capitaneis.

XXIV

I. §. Sit itidem Pax perpetua veraque ac sincera Amicitia inter Serenissimum ac Potentissimum Principem ac Dominum Carolum Suecorum, Gothorum, Vandalorumque Regem Principem Hereditarium Magnum Principem Finlandiae, Ducem Scaniae, Esthoniae, Livoniae, Careliae, Bremae, Verdae, Stetini, Pomeraniae, Cassubiae & Vandaliae, Principem Rugiae, Dominum Ingriae, & Vismariae, necnon Comitem Palatinum Rheni, Bavariae Ducem, Eius Haeredes, Successores ac Posteriores Reges, Regnumque Sueciae, Eiusdem tam in Imperio quam extra illud sitas Provincias, Status ac Ditiones; & Serenissimum Principem ac Dominum D. Fridericum Vilhelimum, Marchionem Brandenburgicum, Sacri Romani Imperij Archicamerarium & Principem Electorem, Magdeburgi, Prussiae, Iuliae, Cliviae & Montium, Stetini, Pomeraniae, Cassubiorum, Vandalorumque necnon in Silesia, Crostiae & Carnoniae Ducem, Burgravium Norimbergensem, Principem Halberstadiensem & Mindensem, Comitem Marcae & Ravensbergi, Dominum in Raunestein, Poloniae Foederatum, bellicumque Socium, Eiusdemque Haeredes ac Successores, Provinciasque Status ac Ditiones, & in extra Imperium Romanum sitas, ita ut alter alterius honorem, commodum & utilitatem sincere serioque in perpetuum promoveat. II. §. Pacta vero & Foedera omnia quae Patres Paciscentes inter se vel cum alijs Principibus ac Statibus utringue saecula habent, quoad omnia sua puncta, Clausulas, & Articulos integra & in pleno robore suo permaneant, ita tamen; ut per ea praesens transactio Pacis, nullum praedictum patiatur. III. §. Sit etiam utringue Amnestia & praeteritorum omnium perpetua oblitio, ita ut quicquid hactenus quocunque loco & quavis de causa siue in Imperio Romano, siue extra illud ab alterutra Partium vel sub earum Imperio potestateque existentibus, abque ullo personarum rerumque respectu gestum vel admissum fuerit, nullo praetextu via iuris vel facti, directe vel per indirectum a Neutra Parte unquam vindicari possit. Et nec horum nec ullius alterius rei causam vel praetextu alter alteri posthac quicquam hostilitatis aut inimicitiae vel etiam quoad Ministros, Officiarios aliosque Incolas ac subditos, Statum, bona, vel securitatem vel per se vel per alios clam, aut palam inferat vel inferri faciat. IV. §. Nemini quoque ex utriusque Partis subditis, aut Vasallis, cuiuscunque conditionis, & dignitatis fuerit, noxae sit aut praedictio, quod alterius Partes hoc bello Sago vel Togae fuerit sociatus, sed quicunque ex sola causa huius belli de suis possessionibus decidisset, is in pristinum statum, in quo ante hoc bellum immediate fuit quoad honores & bona immobilia, necnon etiam quoad mobilia bona, si haec bona mobilia Eisco nondum adiudicata & extradita, aut alia distracta sint, intilate & sine ulla contradictione restituatur, usque plenarie gaudeat ac fruatur. Atque proinde & Campi Marechalco Comiti a Konigsmark

at & Campi Mareſchalli Comitſ Wittebergij Hæredibus, bona immobilia, quæ in Ditionibus Suae Serenitatis Electoralis, ubicunq; locorum ante hoc bellum poſſederunt in eo ſtatu, quo nunc ſunt, reſtituantur uigore huius Pacificationis atq; eo iure tenenda, quo ante bellum hoc exortum ea tenuerunt ac poſſederunt.

XXV:

ET ne occasione ante aſtorum lis & diſſidium aliquod oriri poſſit, S. R. M. Sueciæ pro ſe & Hæredibus, ac Succeſſoribus ſuis Regibus Regnoq; Sueciæ uirtute huius Inſtrimenti Pacis, quàm fieri poſſeſt ualidiſſimè in perpetuum & irreuocabiliter renuntiat pactis, quæ die 7 17 Ianuarij, Anno 1656 Regimenti. item 15 25 Iunij prædicti Anni Mariæburgi. tamq; 10 20 No- uembris eodem Anno 1656. Labiavia inter Sereniſſimum Sueciæ Regem glo- riæ memoriæ nuper Deſunctum: & ſuam Serenitatem Electoralem conſecta ſunt. ut & alijs omnibus conuentionibus, quæ illis adiecta aut ſeparatim quo- cunq; modo, durante hoc ultimo bello polenico, eiſq; reſpectu inita ſunt. Atq; ea omnia & ſingulis in omnibus & ſingulo clauſulis, conditionibus & Articulis ſuis irrita, & nulla pronuntiat. omnemq; ipſis vim uigorem & Effectum hoc ipſo, & uirtute huius Pacti penitus & in æternum detrachit: Ita ut contra ſuam Serenitatem Electoralem Brandeburgicam Eiſq; Hæredes, Agnatos Succeſ- ſores, Provinces ubicunq; locorum ſuas, & in ſpecie, in Ducatum Prūſſiæ. atq; eiſem Ordines & Incolas, aut contra Sacram Regiam Maiest: Eiſdem ſucceſ- ſores, Reges Regnumq; Polonia ex nominatis, & indigitatis ſupra Pactis, & conuentionibus abolitis nunc. & in poſterum ſiue Succeſſionis in Prūſſiam, ſiue unionis, aut quocunq; alio prætextu uel cauſa nomine Regis, Regum Hæredum ac Succeſſorum & Regni Sueciæ nihil unquam allegari, prætexti, aut poſtulari poſſit aut debeat. Quare præmemoratorum Pactorum. & Conuentionum origina- lia cum retradi non poterint, hoc ipſo pro retraditis, ſciſſis, & in cineres reda- ctis habebuntur. Quemadmodum & Sereniſſimus Elector Brandeburgicus, in Prūſ- ſia Dux, quàm fieri poſſeſt ualidiſſimè in perpetuum, & irreuocabiliter, uigore huius Inſtrimenti Pacis, pro ſe, Hæredibusq; ac Succeſſoribus ſuis proſitetur, ni- hil uel ſe. uel Hæredes & Poſteros ſuos, ex prædictis Pactis, & conuentionibus S. R. Maiestatem Regnumq; Sueciæ prætenſuros, ſed ſua Serenitas Electoralis pro ſe Hæredibusq; ac Succeſſoribus ſuis, hoc ipſo & uirtute huius Pacti, ſupra memoratis Pactis omnibus iam abolitis renuntiat, & eadem omnia pro retraditis ſciſſis, & in cineres redactis, nunc & in æternum declarat, & irrita ac nulla pronuntiat. omnemq; ipſis vim, uigorem & Effectum penitus, & in æternum detrachit.

XXVI.

Sereniſſimus Elector Brandeburgicus loca omnia, quæ in Pomerania hocce bello occupata præſidijs ſuis inſidentur, S. R. Maiestati & Regno Sue- ciæ, ea uerd, quæ in Holſatia & Ducatu Sleſuicienſi. Ceſſiſſimo Principi & Du- ci Holſatiæ, Gotturpienſi (qui præuia tamen cautione de non uindicando iuxta formulam, de qua hic conuenit hæc Pace conſenſu Partium inſolus cenſebitur) reſtituit plenariè cum Tormentis bellicis ipſorum proprijs, re Armamentariâ, cæterozq; apparatu bellico. necnon mobilibus cuiuſcunq; generis, item Actis Can- cellariæ, Archivis & literarijs documentis, prout ea omnia, tempore occupationis

vel deditionis iuxta reperta, & adhuc non distracta exstant. Quae euacuatio
per locorum scilicet Pomeraniae, exceptis Wollino, Damm & Greiffenhagen, intra
duas Septimanas à die permutationis Ratihabitionum computandas, quo tempore
quoque Elbinga restituetur. Wollinum uero, Damm, & Greiffenhagen, necnon
loca Holsatiae, & Ducatus Slesuicensis intra alias demum duas sequentes heb-
domadas, à die supra memoratae restitutionis euacuabuntur, deductis eodem tem-
pore à dictis locis praesidiarijs militibus, & à Provincijs ad Serenissimum Regem
Sueciae & Ducem Holsatiae, & Slesuici Regentem spectantibus copijs omnibus,
eà ratione & modo, de quo inter Partis utriusque Generales, vel eorum locum
tenentes intra tempus Ratihabitionibus commutandis praesinitum conventum fuerit.
Ita tamen, ne praememoratis restituendis & euacuandis Locis vel communita-
tibus qui praesidia Electoralia habuerunt, aut quovis modo hoc bello in Sue-
Serenitatis Electoralis Fide & Potestate fuerunt, vel cuiquam Privato quod
Partes Sue Serenitatis secutus fuerit, ulla ratione noxae fraudisque sit, vel alia
in re, quoad pristina iura, Privilegia, bona, Feuda & libertates illi competen-
tes, absque exceptione vel reservatione praevodices.

XXVII.

Captivi huiusce belli cuiuscunque conditionis ac Status, liberi, &
sine soluto ullo pretio seu litro, nisi aliter ante subscriptum Tractatum ab
ipsis conventum fuerit, intra spatium trium hebdomadarum, à die Ratificationis
dimittentur, pristinaeque libertati restituentur, solutis tamen ab Officiarijs im-
pensis in victum eorum factis, & debitis in captivitate ab eis contractis.
Caeterum captivis quoque annumerandi & ab utraque parte restituendi sunt,
qui inuiti militiae alterius Partis nomina dederunt.

XXVIII.

Debita inter utriusque Partis subditos & Incolas, tum etiam à
Ducibus & Officiarijs belli, ubicunque contracta, utrinque bona fide solven-
tur, si qua uero hoc bello ultimo Obligationes & Recognitiones exorta ab utrin-
que sint, in totum cassantur, nullumque pondus habere declarantur.

XXIX.

Inter Sacrae Regiae Maiestatis Sueciae & Sue Serenitatis Electo-
ralis Brandenburgicae, Regni Prouinciarum, Statuum, Ditionum, tam in Imperio
Romano, quam extra illud sitarum, subditos & Incolas, pristina restituantur
commercium atque in posterum in pleno uigore conserventur.

XXX.

Si qua bona, à Sue Serenitatis Electoralis subditis vel Eiusdem Diti-
onum Incolis, in Regia Sue Maiestatis Sueciae, Regno, Prouincijs, Ditionibus
aut Locis occupatis & hactenus possessis, ante vel sub tempus huiusce belli
deposita, vel alio quocunque modo edelata sunt, ea sine ulla mora vel effu-
gijs Dominis suis restituantur, nisi iam Fisco adjudicata atque extradita
fuerint.

XXXI.

Cum uero ad stabilitatem huius Pacis plurimum intersit, ut uni-
uersaliter componatur, & inter omnes belli huius Socios securitati com-
merciorum

meritorum plenè præficiatur, ideo licet *Controversia*, quæ Serenissimo Regi Regnoq; Sueciæ cum Serenissimo Rege Daniæ intercedeant, hîc commodè decidi non potuerint. Et in ipsa Daniæ cum spe successus tractentur; Nihilominus conventum est, ut Serenissimus Daniæ & Norvegiæ Rex, Eiusq; Regna ac Ditiones in hoc Tractatu conclusâ in Daniæ Pace. comprehendantur, ita ut ea omnia, quæ inter ante memoratos Sueciæ & Daniæ Reges conclusa & constituta fuerint, ad hanc Pacem, pariter ac si in hoc instrumento specificè inserta forent, pertinere censeantur. Salvo per omnia ipso Tractatu in Daniæ inter utroq; Reges & Regna concluso vel concludendo.

XXXII.

I. 2. **C**essent omnes hostilitatis actus inter Partes Paciscentes omnes tum Principales, tum Fœderatas earumq; Exercitus, à die conclusæ & subscriptæ huius Pacis computando, in Prussia tam Regali quàm Ducali, exactis quatuor in Pomerania & Megapoli duodecem, in Curlandia & Livonia quatuordecem. Et in Holsatia & Sleswicensi Ducatu exactis viginti diebus, eodem quq; die in singulis præmemoratis Locis negotiationes quævis priuslino usui restituantur. Et literarum commercia libera sint. II. 5. Generales præsidij Elbingensis Prussia, ac tam Casarci quàm Electorales in Pomerania post acceptam huius armorum cessationis intimationem, exactam curam adhibebunt, ut usq; ad finalem Pacis executionem militis sustentatio non amplius exigatur more hostili, nec ultra iustam & necessariam alimentacionem Provincia ipsorum armis inesse aggraentur, in quem finem Commissarij à Partibus deputabuntur, qui curam sedulam habeant, ne exorbitantia contra hanc conventionem fiant.

XXXIII.

Deniq; omnium belligerantium in Imperio Partium copia & exercitus, post restitutionem locorum ab omnibus Partibus Paciscentibus, dimittantur & exauctorentur, eo tantum numero in suos cuiuscunq; proprios Status traducto, quem quaq; Pars pro sua securitate iudicaverit necessarium.

XXXIV.

Pacta hæc ratihabeantur à Serenissimo Rege Poloniae necnon Republica Polonæ Eiusq; Fœderatis ab una: Et Serenissimo Rege Sueciæ ab altera Parte, quæ de re ad modum sequentem convenit.

I. Instrumentum huius Pacis manibus ac sigillis Dominorum Commissariorum utriusq; Partis, tum Excellentissimi Domini Legati Mediatoris subscribatur, & inuicem tradatur & commutetur.

II. Serenissimus Rex Poloniae eadem Pacta illico à Subscriptione & Signatione Dominorum Commissariorum Polonicorum, Diplomate Ratificationis in forma consueta confirmet, atq; exunc Assecurationem Suam interponat subsequituram inter spatium ad summum trium Mensium, computandorum à Subscriptionem huius Instrumenti Pacis plenariam Eiusdem Regiæ Maiestatis Ratificationem, cum integra insertionem instrumenti Pacis conclusæ, ad formulam inter utriusq; Partis Commissarios conventam.

III. Serenissimus Rex Sueciæ solent Instrumento hæc Pacta Nomine Suo & Regni Sueciæ, per subscriptionem Serenissimæ Reginæ Matris Suae & Dominorum Regni Sueciæ Administratorum in forma consueta rata habeat.

IV.

IV. Domini Delegati à Repub. Polona Lege Comitiali Anno 1659 deputat nomine Reipublice, hac pacta Subscriptione & sigillatione suâ approbent, in futura Convocatione, intra tres Menses celebranda.

V. Diplomata Ratificationis tam Sacra Regia Maiestatis Poloniae, quam Deputatorum Comitiali Lege Delegatorum, in proximis Comitijis Constitutionibus & Volumini Legum Polonicarum inserantur.

VI. Instrumenta hac solennia Ratificationis tum utriusq; Serenissimi Regis, tum dictorum Reipub. Delegatorum, ab ambarum partium Commissarijs intra spatium ad summum trium mensium à subscriptione huius Instrumenti Pacis computandorum, ad Limites Territoriales, inter Elbingam. & Marienburgum. utrinq; per Excellētissimū Dominū, Mediatore à Partibus paciscētib; recipiatur, & ab eodem eo ipso tempore inter Partes commutentur.

VII. Ut sacra Cæsarea Maiestas & Serenissimus Elector Brandenburgicus Ratificationes suas itidem tempore & loco eodem tradi faciant.

VIII. Deniq; ut dicta Serenissimorum Regum & Reipub. Poloniae ac Eius Fœderatorum Instrumenta Ratificationum, ad conuentam & præscriptam formulam, quoad Titulaturam & Sigillationem aliq; requisita nullâ uoce aut syllabâ immutatâ conficiantur, & reciprocè commutentur.

XXXV.

I. §. Quo firmiter, stabilius & securior Pax hæc coalescat, & ab omni Parte intemerata duret, promittunt supra memorata Partes paciscētes omnes, tam Principales, quam Fœderata, se hanc Trāscriptiōnem & Pacem, omnesq; eius Articulos, Capita & Clausulas, sanctè & inuolabiliter seruare uelle & debere: Et ne in posterum uiolari queat, se inuicem ad Generalem Guarantiam & Euictionem mutuam ac defensionem reciprocā omni ex parte obstringunt: Hisce quā fieri potest firmissimè spondentes, ut si contingat unam partem ab altera vel plures à pluribus Terrā vel mari bello contra hanc Pacificationem impeti, Aggressor ipso facto pro infractore huius Pacis ab omnibus habeatur, eiusdemq; beneficio excidat, & tum altera reliqueq; Paciscentium Partes Parti læsæ ad summum intra duos Menses à requisitione Partis læsæ eidem communibus armis assistere, & bellum tam diu contra Aggressorem persequi, donec Pax communi omnium partium consensu restituta fuerit, inuicem teneantur. II. §. Si uerò contingat unam Partem ab Altera, vel plures à pluribus, graui aliquā iniuriā, citra tamen uim armorum uexari, non licebit ideo læsæ ad arma subito recurrere, sed ante amicabilis componendarum huiusmodi controuersiarum ratio ineunda erit, uidelicet ut læsus acceptā iniuriā si immediatè cum lædente conuenire nequeat, alios paciscentes moleat. & Commissio Generalis Omnium Paciscentium nomine instituatur ad læsæ confinia, intra spatium quatuor mensium, in quo inter Deputatos utrinq; Commissarios negotium discutiatur, & si possibile erit intra quatuor ad summum alios Menses terminetur. III. §. Si uerò lædentem refractarium ad aqua quæ proponuntur media deprehenderit, tunc læsis licebit, factā tamen prius legitimā belli denuntiatione, Ius suum armis persequi & bellum, ut supra statutum est, lædenti inferre. IV. §. Quodsi uerò turbationes ui contrarijsq; actibus retundantur, solummodo tuendorum limitum causā Actus eiusmodi pro uiolatione Pacis non reputabuntur, ipsa autem super limitibus controuersia citra uim armorum terminetur.

XXXVI.

Cum autem pro maiori securitate huius Pacificationis, tam Sereniss: ac Potentissimus Rex & Respub: Poloniae, quam Sereniss: & Potentissimus Rex Sueciae, ut & Sereniss: Elector Brandenburgicus, postularent, ut Sereniss: ac Potentissimus Princeps ac Dominus D. Ludovicus XIV. Galliarum & Nauarra Rex Cristianissimus, cuius ope ac studio inter pramemoratos Sereniss: Reges & Serenissimum Electorem Brandenburgicum, Pax promissa & mediatione ad optatum finem perducta esset, executionis & obseruationis illius inter Eosdem Fideiussor existeret, S. M. Cristianissima postulationibus ac uotis illorum annuens, eodemq; animo Pacis huius perpetuitatem exoptans, quo eam procurauit, pro se ac Successoribus suis Regibus Gallie spondet ac promittit idq; per Illustriss: & Excellentissimum Dñum Antoninum de Lumbres, Legatum Suum plenarijs mandatis ad hanc Gurantiam cauendum instructum, se executionem horum Pacturum, eorumq; obseruationem ac perpetuitatem inter Eosdem supra nominatos Principes omni meliori, quo fieri potest modo, etiam armis, ubi amicabilia media non processerint, asserturam; Et si quis Eorum sub hac Fideiussione comprehensorum illa uiolarit, arma uiresq; suas Parti læsæ ad Eius requisitionem iuncturam. Quod ut firmitus omnibus constet, promittit dictus Dominus Legatus Gallicus se Ratificationem Regis Sui super hanc Gurantiam eodem tempore, quo ratificationes Pacis commutabuntur extraditurum. Integrum quoq; erit Paciscentibus omnibus eandem Cristianissimi Regis Gurantiam & Fideiussionem suscipere & alios quoq; in tempore ratificationis ad idem Officij genus inuitare & denominare Principes ac Potestates.

XXXVII.

Si qui Regum, Principum, necnon Rerumpublicarum ac Statuum Amicorum hisce Pactis à quacumq; Parte Paciscentium includi uoluerint, sit ipsi eius Facultas, modo se ad ista intra sex abhinc Menses declarauerint, & id consensu omnium Partium fiat.

In quorum omnium & Singulorum Fidem maiusq; robur, omnium Partium Legati & Commissarij cum Illustrissimo ex Excellentissimo Dño Mediatore præsens Pacis instrumentum, & hoc quidem Exemplar Serenissimi Regis Regniq; Poloniae Legati & Commissarij manibus Sigillisq; proprijs munierunt ac firmarunt. Datum Oliua Die Tertiâ Mensis Maij Anno Domini 1660 Antonius de Lumbres (L. S.)

Ioannes Comes de Leszno Palatinus Posnaniensis Maioris Poloniae Generalis, Serenissimi Regis Regniq; Poloniae Legatus Plenipotentarius (L. S.)

Nicolaus Prazmowski Nominatus Episcopus Luceoriensis & Brestensis Supremus Regni Poloniae Cancellarius, Legatus Plenipotentarius. (L. S.)

Christophorus Pac Supremus Cancellarius & Legatus Plenipotentarius M. D. Lithuaniae (L. S.) Ioannes Andreas Morstin Referendarius Regni, Legatus Plenipotentarius. Ioannes Guinski Succamerarius Pomeraniae Serenissimi Regis Regniq; Poloniae Legatus Plenipotentarius.

Ratificationes Serenissimi Regis Poloniae.

Articuli separati, ratione traditionis Elbingæ.

NOS IOANNES CASIMIRVS Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus
Dux

Dux Lithuania, Russia Prussia, Masovia, Samogitia, Lithuania, Smolenscia. Czerniechouiaq, necnon Suecorum, Gothorum, Vandalorumq, Hereditarius Rex significamus omnibus & singulis quorum interest, quod cum Illustrissimi, Illustres, Magnifici & Generosi Nostri & Reipub. Commissarij, ad Tractatus Pacis perpetuae inter Nos Regnumq, Nostrium Polonia, & Magnum Ducatum Lithuaniae. Nostrosq, Federatos, & Belli Socios ab una, & Serenissimum Regem Regnumq, Sueciae Parte ab altera. Olivae institutos, Illustrissimis, Illustribus. Magnificis & Generosis, Serenissimi Electoris Brandenburgici Commissarijs Articulum Separatum Declaratorium Articuli secundi, qui de Amnestia & Redintegratione iurium in Instrumento Pacis habetur, ut sequitur, ediderint, isq, a Partibus acceptatus sit.

NOS infra scripti S. R. Maieft. Reipublicaq, Polonia ad Tractatus Polono Sueticos Legati Plenipotentiarj, notum facimus, quorum interest: vel ullâ ratione interesse poterit Vniuersis & singulis. Quandoquidem Instrumento Pacis principali hodie subscripto Articulis Amnestiae, in quo tam communitatum quam Singulorum iura redintegrantur, formâ Generali conceptum est, & nulla specialis acquisitionum tam in Prussia Ducatu, quam extra eandem Serenissimo Electori Brandenburgico per Pacta cum S. R. Maieftate Regi publica, primum Velaviae, demum Bydgostiae. inita, ac Constitutione Generali Comitatu approbata Suae Serenitatis Electoralis iurium, utpote Independentiae Ducatus Prussiae, Condescensionisq, in Feudum Bythouiensis & Leoburgensis Districtuum, in Palatinatu Pomeraniae existentium, tum & juris competentis in Ciuitatem Elbingensem, necnon Praefecturam Drahimensem, in eodem facta est mentio, ne id in praedictum memoratorum Suae Serenitatis Electoralis iurium trahi posset, plures modi ratione Inclusionis praedictorum in praefato Articulo Amnestiae propositi fuere. Cum autem Partibus nequaquam satisfacere potuissent, tandem prudenti Illustris. & Excellentissime Domini Christianissimi Regis Legati mediatione, ac indefesso studio maturadae Pacis gratia conuenit, ut peculiari Articulo, qui tamen pro inserto Pacis Instrumento haberi eiusdemq, ualoris esse debet, ea ipsa iura Serenissimo Electori cauerentur, quod & factum est a Legatione Suetica per sequentem Articulum tenoris eiusmodi.

Legatio Suetica declarat Serenissimi Regis Regniq, Sueciae Nomine, Ea, quae in Instrumento Pacis, Articulo secundo de Redintegratione iurium disponuntur, non debere concernere ditiones, Status, Ciuitates, Terras & Loca, quae a Suae Serenitate Electorali possidentur, nec ed trahenda; Neq, obstare eundem Articulum, quod minus Suae Serenitati Electorali Elbingi, iure quod Eadem Suae Serenitati Electorali competere potest, tenenda tradatur. saluis de cetero Eiusdem Ciuitatis Priuilegijs, & Immunitatibus, tam in Ecclesiasticis, quam Politicis, saluo itidem iure Retractus Conventionalis Serenissimo Regi & Reipub. Poloniae quoad Elbingam. Qui quidem Articulus tanquam si in ipso Instrumento Pacis esset insertus, ibidemq, cum alijs appositus, eiusdem cum eo ualoris (ut supra dictum est) esse haberiq, debeat.

PRoinde & Nos infra scripti Legati Commissarij cum plena potestate S. R. Maieftatis & Statuum Reipub. eorundem nomine mentem Nostram praesenti itidem Articulo, quem pro inserto & eiusdem cum Instrumento Pacis ualoris haberi uolumus, declaramus palamq, facimus, Articulum

Amnestie Generalis in Instrumento Pacis contentum nullatenus posse vel debere
Iuribus Suae Serenitatis Electoralis, tam antiquis, quam nouiter acquisitis, & in
specie Traditioni Elbingensis Ciuitatis iuxta Pacta cum Suae Serenitate Electorali
inita derogare & prauidicare, imò eadem Pacta in omnibus eorundem Articulis,
Punctis & Clausulis, salua & integra conseruare, & manuteneri; In cuius
rei fidem praesentem Declarationem Manibus Nostreis subscripsimus, Sigillisq; Nostreis
Gentilitijs roborauimus, die tertiâ Maij Anno Domini 1660 in Monasterio
Oliuensi.

Georgius Lubomirski Supremus Marechalcus, Generalisq; Exercituum Re-
gni. Ioannes Comes de Leszno, Palatinus Posnania, Maioris Poloniae Generalis
Marienburg. Korsunensis Capitan. Nicolaus Prazmowski Episcopus Luceoriensis &
Brestensis Regni Cancellarius Supremus. Christophorus Pac Suprem. Magni Duc:
Lithuaniae Cancellarius. Ioannes Andreas Morstain Referendarius Regni. Vladislaus
Reij Thesaurarius Curiae Regni. Ioannes Guinski Succamerar. Pomeran. Capita-
neus Gnesnensis.

NOS itaq; IOANNES CASIMIRVS Eadem Gratiâ Rex Poloniae
Magnus Dux Lithuaniae &c. &c. &c. Promittimus & recipimus Regio
Nostro Successorum ac Posterorum Nostrorum & Reipublicae Poloniae Nomine
Nos praemissum Articulum. omniaq; & singula in eo comprehensa capita ap-
probare & ratihabere, sicuti uigore quoq; praesentium approbamus & ratihabemus
ita ut Eiusdem Authoritatis, cum Instrumento Principali esse debeat & haberi, nec
passuros, ut ab ullo Reipub: Statu, Vasallo, Officiali, aut Subdito, quouis modo
uioletur: Cauemusq; Diplomata Ratificationis huius Pacis, tam hoc Nostrium quam
Senatorum & Equestris Ordinis à Nobis & Repub. Poloniae Lege Comitiali De-
legatorum in proximis Comitijs Regni Generalibus Constitutionibus & Volumini
Legum Reipub. insertum iri. In cuius rei fidem & certitudinem hasce Manu
Nostrâ subscripsimus. & Sigillo Regni communiri iussimus.

Dabantur Varsoviae in Conuocatione Solenni die 26 Mensis Iunij Anno
1660 Regnorum Nostrorum Poloniae Sueciae XIII.

Ioannes Casimirus Rex

(Locus Sigilli Regij)

appensi

Stephanus Hankiewicz

Secretar. Reg. Maiest.

R A T I F I C A T I O

Regni Poloniae, Magniq; Ducatus Lithuaniae Lege
Comitiali Delegatorum Commissariorum Articuli
Declaratorij Traditionis Ciuitatis Elbingensis.

NOS Senatores & Equestris Ordinis à Serenissimo Rege & Republica Poloniae
Lege Comitiali Delegati Commissarij constare uolumus, quorum interest Uni-
uersis & Singulis. Quod cum Illustrissimi atq; Excellentissimi Domini S. R. M.
Domini Nostri Clementissimi & Reipub: Commissarij, ad Tractatus Pacis perpe-
tua inter S. R. Maiestatem. Dominum Nostrium Clementissimum. Regnumq; Polo-
niae, & Magnum Ducatum Lithuaniae eorundemq; Federatos & belli Socios, ab
una, & Sereniss: Regiam Maiest. Regnumq; Sueciae parte ab altera: Oliue insti-
tutos

tutos, uirtute Potestatis à S. R. Maiestate, tum & à Repub: illis facte Illustris: & Excellentis: Dñis Serenissimi Electoris Brandenburgici Commissarijs Articulum Separatum Declaratorium Articuli secundi, qui de Amnestia & de Redintegratione Iurium in Instrumento Pacis habetur ut sequitur ediderint, isq; à Partibus acceptus sit. NOS infra scripti S. R. Maiestatis Reipubq; Polonae ad Tractatus Polono-Suecicos Legati Plenipotentiarj, notum facimus, quorum interest vel ullâ ratione interesse poterit Vniuersis & singulis.

Quandoquidem Instrumento Pacis Principali, hodie subscripto, Articulus Amnestiae, in quo tam Communitatum, quam Singulorum Iura redintegrantur, formâ generali conceptum est, & nulla specialis acquisitorum tam in Prussia Ducali quam extra eandem, Serenissimo Electori Brandenburgico per Pacta, cum S. R. M. Regis publica primùm Velaunae, demum Bydgosliae, iura, ac Constitutione Comitatu li approbata, Suae Seren: Electoralis Iurium utpote Independentiae Ducatus Prussiae condescensionisq; in Feudum Bytouiensis, & Leoburgensis Districtuum, in Palatinatu Pomeraniae existentium, tum & Juris competentis in Ciuitatem Elbingensem, necnon Praefecturam Drahimensem in eodem facta est mentio; Ne id in prauiudicium memoratorum Suae Seren: Electoralis Iurium trahi posset, plures modi ratione Inclusionis praedictorum in praefato Articulo Amnestiae propositi fuere. Cum autem Partibus nequaquam satisfacere potuissent; Tandem prudenti Illustris: & Excellentis: Dñi Christianissimi Regis Legati Mediatione, ac indefesso studio maturandae Pacis gratiâ conuenit, ut peculiari Articulo, qui tamen pro inserto Pacis Instrumento haberi, eiusdemq; valoris esse debet, Ea ipsa Iura Serenif Electori cauerentur, quod & factum est, à legatione Suetica per sequentem Articulum tenoris eiusmodi:

Legatio Suetica declarat Serenif. Regis Regniq; Sueciae nomine, ea quae in Instrumento Pacis Articulo Secundo de Redintegratione Iurium disponuntur, non debere concernere Ditiones Status, Ciuitates, Terras & loca quae à Sua Serenitate Electorali possidentur nec eo trahenda, Neq; obflare eundem Articulum, quod minùs Suae Serenit: Electorali Elbingae Iure, quod eidem Suae Seren: Elect: competere potest, tenenda tradatur, saluis, de cætero Eiusdem Ciuitatis Priuilegijs & Immunitatibus tam in Ecclesiasticis, quam Politicis, salvo itidem iure retractus Conventionalis Serenissimo Regi & Reipub: Polonae quoad Elbingam. Qui quidem Articulus, tanquam si in ipso Instrumento Pacis esset insertus ibidemq; cum alijs appositus eiusdem cum eo ualoris (ut supra dictum est) esse haberiq; debeat, proinde & Nos infra scripti Legati Commissarij cum plena potestate S. R. Maiest: & Statuum Reipub: eorundem Nominis, mentem nostram praesenti itidem Articulo, quem pro inserto & eiusdem cum Instrumento Pacis, ualoris haberi uolumus, declaramus, palamq; facimus, Articulum Amnestiae generalis, in Instrumento Pacis contentum nullatenus posse uel debere Iuribus Suae Serenitatis Electoralis tam antiquis, quam nouiter acquisitis, & in specie traditioni Elbingensis Ciuitatis iuxta Pacta cum Suae Seren: Electorali iura, derogare & prauiudicare, imò eandem Pacta in omnibus eorum Articulis Punctis & clausulis salua & integra cōseruari & manuteneri. In cuius rei fidē praesentē declarationem Manibus Nostris subscripsimus sigillisq; Nostris Gentilitijs roborauimus, Die 7. Mensis Maij Anno Dñi Millesimo Sexcentesimo Sexagesimo in Monasterio Oliuensi.

Georgius Lubomirski Supremus Marechalcus Generalisq; Exercituum Regni
Ioannes Comes de Leszno Palatinus Posnaniensis Maioris Poloniae Generalis Mariae
Kursu.

Korsunen. Gubernator, Nicolaus Prazmowski Ep^{us} Luceorien: Breslen: Reg. Cancell: Supr: Christophorus Pac Supr. M. D. L. Cancell: Ioannes Andreas Morstin Refer. Regni: Vladislaus Reg^{is} Thesaurar Curie Regni. Ioannes Guinski Succamer: Pomeran: Capit. Gnesnensis.

NOS Senatores & Equestris Ordinis à Sereuis: Rege & Repub. Poloniae Lege Comitali Delegati Commissarij premittimus. & recipimus vi potestatis Nobis à Repub^{lica} concessa, nomine Eiusdem, Nos premissu Articulu. omniaq^{ue} & singula in eo cōprehensa Capita iuxta Constitutionē Regni Anni 1659. approbare & ratihabere, sicut uigore quoq^{ue} praesentium approbamus & ratihabemus. ita ut eiusdem auctoritatis cum iuramento Principali esse debeat, & haberi. Nec passuros, ut ab ullo Reipab: Statu, Vassallo Officiali, aut subdito quouis modo uidentur. Cauemusq^{ue} & premittimus. Diplomata Ratificationis huius pacis tam S. R. Maiestatis. quā hoc Nostrum in proximis Cōitijs Regni Generalibus Cōstitut. & Volumini Legū Nostrarū insertū iri.

In quorum omnium fidem praesens hac Approbatio Manuum Nostrarum subscriptione Sigillisq^{ue} Nomine Senatus Celsissimi Primatis Regni, Nomine vero Deputatorū ex Ordine Equestri, Illustrissimi D. Succamerarij Pomeraniae tanquam proximē praeter istorum Comitiorum Mareschalei firmata & roborata, eaq^{ue} eandem nīm atq^{ue} robur ac si omnium atq^{ue} Singulorum Deputatorum appensa essent sigilla. habitura est. Datum Varsaviae in Conuocatione solenni. Die 26 Mensis Iunij Anno D. 1660.

Venceslaus Comes de Leszno Archiep: Gnesnen: Casimirus Dux Czatorijsk^{us} Episc. Vladislaus. Ioannes Steph. Wydzga Episc. Varmien: Thomas de Lezenice. Episc. Chelmen: Thomas Vicyjski Episc. Kiouien: Georgius Białozor. Episc. Smolen. Seueriae & Czerniech: Ioannes Carolus Kopec, Palat. Płocen: Casimirus Inwałsowski, Palat: Breslen: Andreas Trzebicki Episc. Crac. Dux Seueriae. Ioannes Zawisza Episc. Vilnensis. Ioannes Gembicki Episc. Płocensis Nicolaus Staphan Pac. Palat. Trocen: Vladislaus Comes de Leszno Palat. Lencicen: Adamus Matth. Sakowicz Pal. Smolense: Administrator Thesau. M. D. L. Ioannes Terło Palat: Lublin. Alexander à Bodzistaw Wysocki Venator Palatinat Breslen: Deputatus Palatinatus Inuoladislauensis. Ioannes Ignatius Bakowski Succamerarius Culmensis. Consiliarius Terrarum Prussiae Deputat. Nicolaus à Radzanow Łabicki, Succamerarius Gostinensis & Deputat. Palatinatus Rauenensis Ioann. Albertus in Mazenim Opački Succamerar Terrae Visuen: Deputatus Ioannes Petrus Tueholka Notarius Terrestris Palatinatus Pomeraniae Deputatus.

(Locus Sigilli)

(appensi)

(Locus Sigilli)

(appensi)

Desumpta sunt, ex volumine Constitutionum Regni Anni
Domini Millesimi Sexcentesimi Sexagesimi Primi

FINIS

